

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

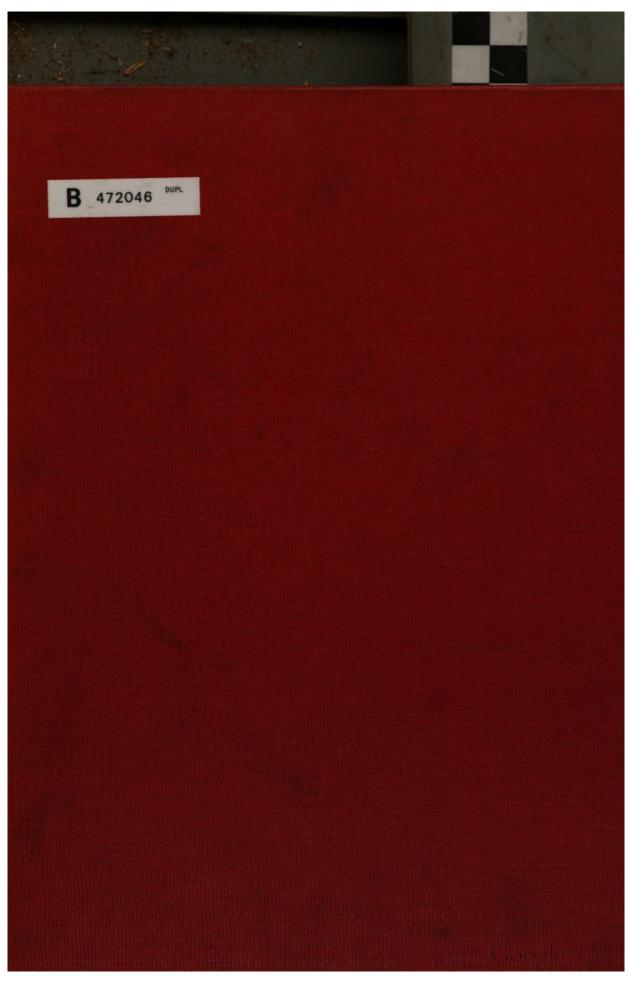
Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + Keep it legal Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

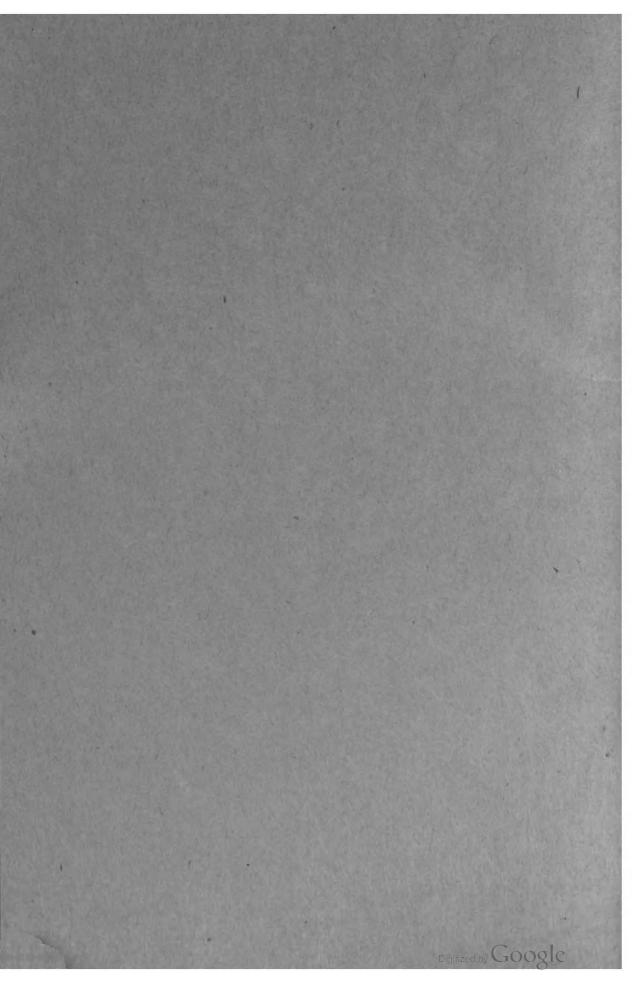
About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at http://books.google.com/

.

.

Digitized by Google

.

٠

.

MHNAIA TOT OAOT ENIATTOT.

ΤΟΜΟΣ Γ΄

HEPIEXON

ΤΗΝ ΑΝΗΚΟΥΣΑΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΝ

TON

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ καί ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ

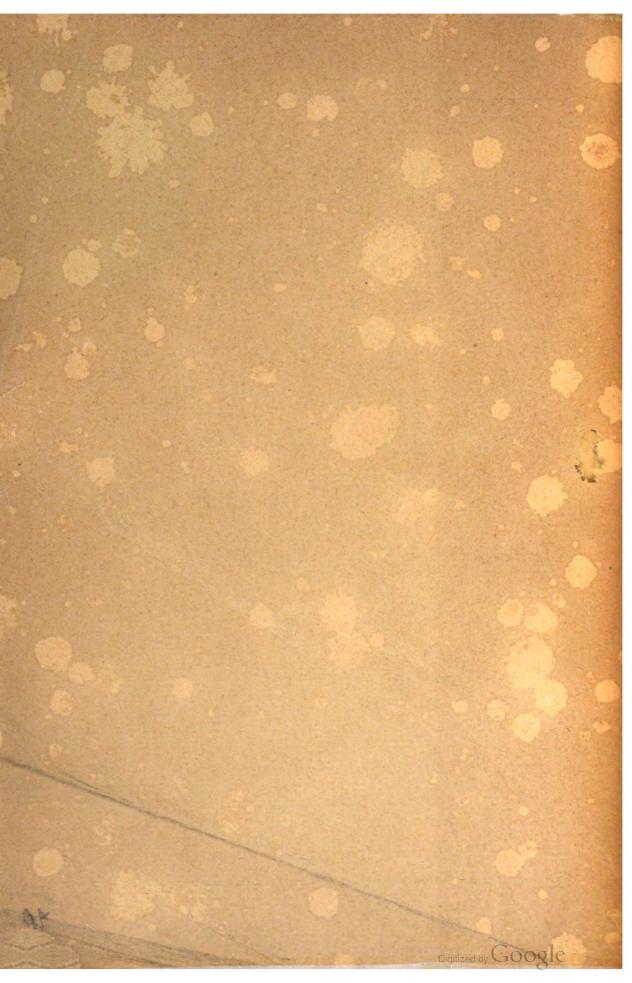
MHNON.

ΕΚΔΟΣΙΣ ΠΡΩΤΗ

έν πλείστοις μέρεσι άχριβώς διορθωθείσα κατά παλαιότατα χειρόγραφα, και αύξηθείσα τη του Τυπικού προσθήκη.

EN PΩMH: 1896.

Digitized by Google

MHNATA

TOT

ΟΛΟΥ ΕΝΙΑΥΤΟΥ.

ΤΟΜΟΣ Γ΄

HEPIENON

ΤΗΝ ΑΝΗΚΟΥΣΑΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΝ

 $T\Omega N$

IANOYAPIOY ral DEBPOYAPIOY

MHNON.

έκδοσις πρωτη

έν πλείστοις μέρεσι άκριβῶς διορθωθεῖσα κατά παλαιότατα χειρόγραφα, καὶ αὐζηθεῖσα τῆ τοῦ Τυπικοῦ προσθήκη.

1 . **1** 42

EN PΩMH^ι 1896.

.

Digitized by Google

BX 375 .M5 A2 1888 v.3

.

_

I

IANOYAPIO2

ΕΧΩΝ ΗΜΕΡΑΣ ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ ΜΙΑΝ

Η ΗΜΕΡΑ ΕΧΕΙ ΩΡΑΣ Ι'. ΚΑΙ Η ΝΥΞ ΩΡΑΣ ΙΔ'.

TH: A'. TOY ATTOY MHNO Σ .

Η κατά σάρκα Περιτομή του Κυρίου και Θεού και Σωτήρος ήμων Ίησου Χριστού· και Μνήμη του έν Αγίοις Πατρός ήμων Βασιλείου του Μεγάλου.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Δει είδέναι, ότι εί τύχη ή παρούσα Έορτή έν Κυριακή, γίνεται 'Αγρυπνία, και προηγούνται τα 'Αναστάσιμα' εί δε εν άλλη ήμερα, 'Αγρυπνία ου γίνεται.

Περί της Έορτης της Περιτομής και του Μεγάλου Βασιλείου, εί τύγωσιν έν Κυριακή.

Χρή εἰδέναι ὅτι, εἰ τύχη ή παροῦσα Ἐορτή ἐν Κυριακῆ, ἐν τῷ Μιχρῷ Ἐσπερινῷ, Στιχηρὰ ᾿Αναστάσιμα καὶ τῆς Θεοτόκου, ὡς σύνηθες. Ἐν δὲ τῷ Μεγάλῷ Ἐσπερινῷ, μετὰ τὴν συνήθη Στιγολογιαν, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ ᾿Αναστάσιμα γ΄. τῆς Ἐορτῆς, Ἱδιόμελα δύο, ἘΝχος πλ. δ΄. δευτεροῦντες τὸ πρῶτον καὶ τοῦ Μεγάλου Βασιλείου, Προσόμοια γ΄. δευτεροῦντες τὸ πρῶτον τον· Δόξα, τοῦ ᾿Αγίου· Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, τὸ πρῶτον τοῦ ἘΝχου. Τὰ ᾿Αναγνώσματα τῆς Ἐορτῆς, καὶ τοῦ ᾿Αγίου. Εἰς τὴν Αιτὴν, τὸ Στιχηρὸν τοῦ ᾿Αγίου τῆς Μονῆς· καὶ τοῦ ᾿Αγίου Βασιλείου Ἱδιόμελα τοὺς δύο πρώτους, τὸν δεύτερον, καὶ τοὺς δύο τρίτους. Δόξα, ἘΝχος πλ. β΄. τοῦ ᾿Αγίου· Καὶ νῦν, ἘΝχος πλ. δ΄. Συγκαταβαίνων ὁ Σωτήρ. Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ ᾿Αναστάσιμα τοῦ Στίχου καί τοῦ 'Αλραβήτου· Δόξα, τοῦ 'Αγίου, "Ηχος πλ. β'. 'Ο τὴν χάριν τῶν θαυμάτων· Καὶ νῦν, τῆς Ἐορτῆς, "Ηχος πλ. δ'. Οὐχ ἐπησχύνθη ὁ πανάγαθος Θεός. Εἰς τὴν Εὐλόγησιν τῶν "Αρτων, Θεοτόχε Παρθένε, δὶς, χαὶ τὸ Τροπάριον τοῦ 'Αγίου, ἅπαξ. 'Η 'Ανάγνωσις εἰς τὰς Ἐπιστολὰς· αἰ δὲ ἕτεραι 'Αναγνώσεις, εἰς τὸν Θεολόγον.

Έν τῷ Όρθρω, εἰς τὸ, Θεός Κύριος, Άπολυτίκιον τὸ Άναστάσιμον, δίς. Δόξα, του Αγίου Και νυν, της Εορτής, Μορφήν άναλλοιώτως. Είς τὰ Καθίσματα της Στιγολογίας, Καθίσματα 'Αναστάσιμα μετά τῶν Θεοτοχίων αὐτῶν. Ο "Αμωμος, ή Υπαχοή, ό Πολυέλεος, χαὶ Κάθισμα τοῦ Αγίου. Δόξα χαὶ νῦν, τῆς Έροτής. Οι 'Αναβαθμοί του "Ηχου· Πάσα πνοή, και Εύαγγέλιον 'Αναστάσιμον. "Ανάστασιν Χριστοῦ, ὁ Ν΄. Στιχηρὸν τὸ 'Αναστάσιμον. Οι Κανόνες, ο 'Αναστάσιμος είς δ'., της Έορτης είς δ'., χαὶ τοῦ Αγίου εἰς ς΄. Καταβασία, Βυθοῦ ἀνεχάλυψε πυθμένα· χαὶ. Στίβει θαλάσσης ἀνὰ μέρος οἱ δύο Χοροί. ᾿Απὸ γ΄. ἘΩδῆς, Κάθισμα τοῦ 'Αγίου, Δόξα χαὶ νῦν, τῆς Ἐορτῆς. 'Αφ' ἕχτης, τό Κοντάχιον τοῦ 'Αγίου, χαὶ τῆς 'Εορτῆς. Εἰς τοὺς Αίνους, Πάσα πνοή· Στιχηρά 'Αναστάσιμα δ'. χαί τοῦ 'Αγίου Προσόμοια γ'. ήμχος πλ. α'. χαι Ιδιόμελον, ήμχος πλ. β'. Έξεχύθη ή χάρις έν χείλεσί σου· μετά των Στίχων αύτων, Τό στόμα μου λαλήσει σοφίαν, χαί, Οι ιερείς σου ένδύσονται διχαιοσύνην Δόξα, τό Εωθινόν Καί νῦν, Υπερευλογημένη. Δοξολογία μεγάλη το 'Αναστάσιμον Τροπάριον. Η Έκτενής, ή Κατήχησις, και 'Απόλυσις. Δίδοται καὶ ἄγιον ἕλαιον. Ἡ συνήθης Λιτή, καὶ ἡ Πρώτη "Ωρα έν τῷ Νάρθηχι. Έν δὲ ταῖς "Ωραις, τὸ 'Αναστάσιμον Τροπάριον, χαὶ τοῦ Αγίου.

Είς την Λειτουργίαν, Τυπικά, οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ Ἡχου εἰς δ΄., καὶ ἡ Ἐκτη ἰΩδὴ τοῦ Ἁγίου εἰς δ΄. Τὸ ᾿Αναστάσιμον Τροπάριον καὶ τοῦ Ἁγίου· Δόξα, Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου· Καὶ νῦν, Προεόρτιον. Προκείμενον Ἡχος πλ. β΄. Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου. Στίχος, Πρός σε, Κύριε, κεκράξομαι. Καὶ τοῦ Ἁγίου Ἡχος α΄. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν. Ὁ Ἀπόστολος τῆς ἡμέρας, Πρός Γιμόθεον δευτέρας· Τέχνον Τιμόθεε, νῆρε ἐν πᾶσι. Καὶ τοῦ Ἁγίου ᾿Αδελφοὶ, βλέπετε μή τις ὑμᾶς ἔσται ὁ συλαγωγῶν. Ἁλληλουϊάριον τῆς ἡμέρας, Ἡχος πλ. δ΄. Ὁ Θεός οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς. Καὶ τοῦ Ἁγίου, ὁ αὐτός· Ὁ ποιμαίνων τὸν Ἱσραἡλ πρόσχες. Εὐαγγέλιον τῆς Ἐορτῆς, Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν· Τῷ Χαιρῷ ἐκείνῳ, ὑπέστρεψαν οἱ Ποιμένες. Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας, Κατὰ Μάρχον· Ἀρχὴ τοῦ Εὐαγγελίου Ἱησοῦ Χριστοῦ τοῦ

MHN IANOYAPIO Σ . A'.

Θεου. Καὶ τοῦ Αγίου· Τῷ Χαιρῷ ἐχείνω, ὑπέστρεψαν. Κοινωνικόν, Αίνεῖτε τόν Κύριον ἐχ τῶν οὐρανῶν· χαὶ, Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετά του Προσιμιαχόν, στιχολογούμεν το α΄. Άντίρωνον, το Μαχάριος άνήρ. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐχέχραξα, ἰστῶμεν Στίχους η΄. χαὶ ψάλλομεν τὰ δύο Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῆς Ἐορτῆς, ἘΗχος πλ. δ΄. δευτερούντες αὐτά.

Συγχαταβαίνων ό Σωτήρ * τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων * χατεδέξατο σπαργάνων περιβολήν· * οὐχ ἐβδελύξατο σαρχός τὴν περιτομὴν * ὁ ὀχταήμερος χατὰ τὴν Μητέρα, * ὁ ἄναρχος χατὰ τὸν Πατέρα. * Αὐτῷ, πιστοὶ, βοήσωμεν· * Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησου ἡμᾶς.

Ο αύτός.

Ούχ ἐπησχύνθη ὁ πανάγαθος Θεός * τῆς σαρχός τὴν περιτομὴν ἀποτμηθῆναι, * ἀλλ' ἔδωχεν ἐαυτόν * τύπον χαὶ ὑπογραμμόν πᾶσι πρός σωτηρίαν· * ὁ γὰρ τοῦ Νόμου Ποιητὴς * τὰ τοῦ Νόμου ἐχπληροῖ * χαὶ τῶν Προρητῶν τὰ χηρυχθέντα περὶ αὐτοῦ· * Ὁ πάντα περιέχων δραχὶ, * χαὶ ἐν σπαργάνοις εἰληθεἰς, * Κύριε, δόξα σοι.

Έτερα Στιχηρά Προσόμοια τοϋ Άγίου, Ηχος δ΄. Ο έξ ύψίστου χληθείς.

Ο έπωνύμως χληθείς τῆς βασιλείας, * ὅτε τὸ βασίλειον * σὐ ἰεράτευμα, * τὸ τοῦ Χριστοῦ ἔθνος ἅγιον, * φιλοσορία * καὶ ἐπιστήμη, Πάτερ, ἐποίμανας, * τότε διαδήματι * σὲ κατεκόσμησε * τῆς Βασιλείας, Βασίλειε, * βασιλευόντων * ὁ Βασιλεύων καὶ πάντων Κύριος, * ὁ τῷ Τεκόντι * συννοούμενος ἀἰδίως * Γἰός καὶ συνάναρχος· * ὃν ἰκέτευε σῶσαι * καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Γεραρχίας στολαῖς ἡγλαισμένος, * γαίρων ἀνεκήρυξας * τὸ Εὐαγγέλιον * τῆς Βασιλείας, Βασίλειε, * ὁρθοδοξίας * τῆ 'Εκκλησία βλύσας διδάγματα· * οἶς νῦν φωτιζόμενοι, * μίαν θεότητα, * τὴν ἐν Πατρὶ παντοκράτορι, * Μονογενεῖ τε * τοῦ Θεοῦ Λόγω καὶ θείω Πνεύματι * θεολογοῦμεν * καὶ δοξάζομεν ἐν Προσώποις * τρισὶν ἀδιαίρετον· * ἡν ἰκέτευε σῶσαι * καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Ο οὐρανίαις συνών χοροστασίαις * καὶ συναυλιζόμενος, * Πάτερ βασίλειε, * ὧν καὶ τὸν βίον ἐζήλωσας * τῆ λαμπροτάτη * εἰλικρινεία τῆς πολιτείας σου, * ἔτι μετὰ σώματος * ἀναστρεφόμενος * τοῖς ἐπὶ Υῆς ὡς τις ἄσαρχος· * τοὺς ἐντρυρῶντας * τῆς

θεοπνεύστου διδασχαλίας σου * ἐχ τῶν χινδύνων * χαὶ τοῦ σχότους τῆς ἀγνωσίας * Χριστόν τόν Θεόν ἡμῶν * χαθικέτευε σῶσαι * χαὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Δευτερούμεν το πρώτον.

Δόξα, 'Ηγος πλ. δ'. 'Ανατολίου.

Σοφίας έραστής γενόμενος, Όσιε, * χαὶ πάντων τῶν ὄντων * τὴν πρός Θεόν προχρίνας συμβίωσιν, * μελέτην θανάτου * εἰχότως τῷ βίῳ χατέλιπες· * τὰ γὰρ σαρχός πάθη * ἐγχρατείας πόνοις * σεαυτῷ περιελόμενος, * χαὶ θεία μελέτῃ Νόμου * ἀδούλωτον τῆς ψυχῆς * τηρήσας τὸ ἀξίωμα, * ἀρετῆς περιουσία * ὅλον τῆς σαρχός τὸ φρόνημα * χαθυπέταξας τῷ πνεύματι· * διὸ * σάρχα μισήσας * χαὶ χόσμον χαὶ χοσμοχράτορα, * παριστάμενος τῷ Χριστῷ * αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * τὸ μέγα ἔλεος.

Kal νῦν, () αὐτός.

Συγχαταβαίνων ό Σωτήρ * τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων, * χατεδέξατο σπαργάνων περιβολήν· * οὐχ ἐβδελύξατο σαρχός τήν περιτομήν * ὁ ὀχταήμερος χατὰ τὴν Μητέρα, * ὁ ἄναρχος χατὰ τὸν Πατέρα. * Αὐτῷ, πιστοὶ, βοήσωμεν· * Σừ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς.

> Είσοδος, τὸ Προχείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ 'Αναγνώσματα. Α'. Γενέσεως τὸ 'Ανάγνωσμα.

Κεφ. ΄ ρθη Κύριος τῷ Αβραμ, και είπεν αὐτῷ· Ἐγώ εἰμι ὁ Θεός σου· 🖙 εὐαρέστει ἐναντίον ἐμοῦ, χαὶ γίνου ἄμεμπτος. Καὶ θήσομαι την διαθήχην μου άνὰ μέσον έμοῦ χαὶ ἀνὰ μέσον σοῦ, χαὶ πληθυνώ σε σφόδρα. Και έπεσεν *Αβραμ έπι πρόσωπον αύτοῦ· και έλάλησεν αύτῷ ὁ Θεός, λέγων· Καὶ ἐγώ, ἰδού ἡ διαθήχη μου μετὰ σοῦ· καὶ ἔσῃ πατὴρ πλήθους Ἐθνῶν. Καὶ οὐ κληθήσεται έτι το όνομά σου "Αβραμ, άλλ' έσται το όνομά σου 'Αβραάμ. ότι πατέρα πολλών 'Εθνών τέθειχά σε. Και αύξανώ σε σφόδρα σφόδρα· και θήσω σε είς Έθνη, και Βασιλεῖς ἐκ σοῦ ἐξελεύσονται. Και στήσω την διαθήχην μου άνὰ μέσον έμοῦ χαι άνὰ μέσον σοῦ, xαὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σπέρματός σου μετὰ σὲ εἰς τὰς γενεὰς αύτων, είς διαθήχην αίώνιον, είναί σου Θεός, χαι του σπέρματός σου μετά σέ. Καὶ δώσω σοι χαὶ τῷ σπέρματί σου μετά σὲ την γήν, ην παροικείς, πάσαν την γήν Χαναάν είς κατάσχεσιν αίώνιον και έσομαι αύτοῖς Θεός. Και είπεν ο Θεός πρός Άβραάμ. Σύ δε την διαθήχην μου διατηρήσεις, σύ χαι το σπέρμα σου μετὰ σὲ εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν. Καὶ αὕτη ἡ διαθήχη, ἡν διατηρήσεις άναμέσον έμοῦ, καὶ ἀναμέσον τοῦ σπέρματός σου μετὰ σε είς τας γενεάς αύτων. Περιτμηθήσεται ύμων παν άρσενιχόν.

MHN TANOYAPIO Σ . A'.

χαί περιτμηθήσεσθε την σάρχα της άχροβυστίας ύμῶν, χαὶ ἔσται είς σημεΐον διαθήχης άναμέσον έμοῦ χαὶ ὑμῶν. Καὶ παιδίον ὀχτώ ήμερών, περιτμηθήσεται ύμιν παν άρσενιχόν είς τὰς γενεὰς ύμῶν. Καὶ οἰχογενὴς χαὶ ὁ ἀργυρώνητος· ἀπὸ παντὸς υἰοῦ ἀλλοτρίου, δς ούχ έστιν έχ τοῦ σπέρματός σου, περιτομῆ περιτμηθήσεται. ό οίχογενής της οίχίας σου χαι ό άργυρώνητος. χαι έσται ή διαθήχη μου έπι της σαρχός ύμων είς διαθήχην αιώνιον. Και άπερίτμητος άρσην, ος οὐ περιτμηθήσεται τὴν σάρχα τῆς ἀχροβυστίας αύτοῦ τῆ ἡμέρα τῆ ὀγδόῃ, ἐξολοθρευθήσεται ἡ ψυχἡ ἐχείνη έχ του γένους αύτης. ότι την διαθήχην μου διεσχέδασεν.

Β΄. Παροιμιών το Άναγνωσια.

τ ύριος έχτισε με άρχην όδων αύτοῦ εἰς ἔργα αὐτοῦ. Πρό τοῦ 🕯 αἰῶνος ἐθεμελίωσέ με, ἐν ἀρχῆ πρό τοῦ τὴν γῆν ποιῆσαι, χαὶ πρό τοῦ τὰς ἀβύσσους ποιήσαι, πρό τοῦ προελθεῖν τὰς πηγὰς των ύδάτων. Πρό του όρη έδρασθήναι, πρό δε πάντων βουνών γεννά με. Κύριος ἐποίησε χώρας και ἀοικήτους, και ἄκρα οἰκούμενα τῆς ὑπ' οὐρανόν. Ηνίχα ἡτοίμαζε τὸν οὐρανόν, συμπαρήμην αύτῷ, χαὶ ὅτε ἀφώριζε τὸν ἑαυτοῦ θρόνον ἐπ' ἀνέμων. Ἡνίχα ίσχυρὰ ἐποίει τὰ ἄνω νέφη, καὶ ὡς ἀσφαλεῖς ἐτίθει πηγὰς τῆς ύπ' οὐρανόν. Ἐν τῷ τιθέναι τῆ θαλάσση ἀχριβασμόν αὐτοῦ, χαὶ ῦδατα οὐ παρελεύσεται στόμα αὐτοῦ, χαὶ ἰσχυρὰ ἐποίει τὰ θεμέλια τῆς Υῆς, ἤμην παρ' αὐτῷ ἀρμόζουσα. Έγὼ ἤμην, ή προσέχαιρε· καθ' ήμέραν δὲ εὐφραινόμην ἐν προσώπω αὐτοῦ ἐν παντί χαιρώ.

Γ'. Σορίας Σολομώντος το 'Ανάγνωσμα.

τόμα διχαίου ἀποστάζει σορίαν, χείλη δε ἀνδρῶν ἐπίστανται Παρ. Κερ. 🚣 χάριτας. Στόμα σοφῶν μελετά σοφίαν, δικαιοσύνη δὲ ρύεται ια. 4. αύτους έχ θανάτου. Τελευτήσαντος άνδρος διχαίου, ούχ όλλυται ια. 7, 19. έλπίς. υίος γαρ δίχαιος γεννάται είς ζωήν, χαι έν άγαθοις αύτου 17.2,9. χαρπόν διχαιοσύνης τρυγήσει. Φως διχαίοις διὰ παντός, χαί παρὰ η'. 17. Κυρίου ευρήσουσι χάριν και δόξαν. Γλώσσα σοφών καλά έπίστα- 16.2.18.83. ται, και έν καρδία αύτων άναπαύσεται σοφία. Άγαπα Κύριος *β'. 11. ται, και το καροιά αυταν ανακασοσται σορια. Πραμά περος ${}^{2}Exx\lambda$. όσιας χαρδίας, δεκτοί δε αυτῷ πάντες ἄμωμοι εν όδῷ. Σορία ${}^{2}Exx\lambda$. Κυρίου φωτιεῖ πρόσωπον συνετοῦ· φθάνει γὰρ τοὺς ἐπιθυμοῦντας ${}^{\Sigmaog}$. αὐτὸν ποὸ τοῦ χνωσθῆναι καὶ εὐκεοῦς θεωρεῖται ὑπὸ τῶν. αύτην, πρό τοῦ γνωσθηναι, χαι εύχερως θεωρειται ύπό τῶν άγαπώντων αὐτήν. Ο ὀρθρίσας πρός αὐτὴν, οὐ χοπιάσει· χαὶ ὁ 15-17. άγρυπνήσας δι' αὐτὴν, ταχέως ἀμέριμνος ἔσται. Ότι τοὺς ἀξίους αύτῆς αὐτὴ περιέρχεται ζητοῦσα, χαὶ ἐν ταῖς τρίβοις φαντάζεται αύτοις εύμενως. Σοφίας ού κατισχύσει ποτέ κακία. Διά ταῦτα r. 80, η'. 2-9. και έραστής έγενόμην τοῦ κάλλους αὐτῆς, και ἐφίλησα ταύτην,

7

Κεφ. n'. 22.

MHN IANOYAPIO Σ . A',

χαι έξεξήτησα έχ νεότητός μου, χαι έζήτησα νύμφην άγαγέσθαι έμαυτῷ. Ότι ὁ πάντων Δεσπότης ἡγάπησεν αὐτήν· μύστις γάρ έστι τῆς τοῦ Θεοῦ ἐπιστήμης, χαὶ αἰρέτις τῶν ἔργων αὐτοῦ. Οἱ πόνοι αύτῆς, εἰσιν ἀρεταί· σωφροσύνην δὲ χαι φρόνησιν αῦτη διδάσχει, διχαιοσύνην χαι άνδρείαν, ών χρησιμώτερον ούδέν έστιν έν βίω άνθρώποις. Εί δε χαι πολυπειρίαν ποθεί τις, οίδε τα άρχαΐα χαὶ τὰ μέλλοντα εἰχάζειν ἐπίσταται στρορὰς λόγων, χαὶ λύσεις αίνιγμάτων σημεΐα χαι τέρατα προγινώσχει, χαι έχβάη. 17, 18. σεις χαιρών χαι γρόνων χαι πασι σύμβουλός έστιν άγαθή ότι άθανασία έστιν έν αύτη, χαι εύχλεια έν χρινωνία λόγων αύτης. n'. 21. Διὰ τοῦτο ἐνέτυχον τῷ Κυρίφ, xal ἐδεήθην aὐτοῦ, xal εἶπον ἐξ 0'. 1-15. όλης μου της χαρδίας· Θεέ Πατέρων, χαί Κύριε του έλέους, ό ποιήσας τὰ πάντα ἐν λόγω σου, καὶ τῆ σορία σου κατασκευάσας τον άνθρωπον, ίνα δεσπόζη των ύπο σου γενομένων χτισμάτων, χαι διέπη τον χόσμον έν όσιότητι χαι διχαιοσύνη, δός μοι την τῶν σῶν θρόνων πάρεδρον σορίαν, καὶ μή με ἀποδοκιμάσης ἐκ παίδων σου. ότι έγω δούλος σός, χαι υιός της παιδίσχης σου. 10-11. Έξαπόστειλον αὐτὴν ἐξ ἀγίου κατοικητηρίου σου, καὶ ἀπό θρόνου δόξης σου, ίνα συμπαρούσά μοι διδάξη με, τι εύάρεστόν έστι παρά σοί· και όδηγήσει με έν γνώσει, και φυλάξει με έν τη 14. δόξη αύτης. Λογισμοί γὰρ θνητῶν πάντες δειλοί, χαι ἐπισφαλεῖς αί ἐπίνοιαι αὐτῶν.

Εἰς την Λιτήν, Στιχηρά Ἱδιόμελα, Πγος γ΄. Γερμανού.

τριστόν είσοιχισάμενος έν τῆ ψυχῆ σου * διὰ τῆς χαθαρᾶς σου Σ πολιτείας, * τὴν πηγὴν τῆς ζωῆς, * ἰεροφάντα Βασίλειε, * ποταμοὺς ἀνέβλυσας δογμάτων εὐσεβῶν τῆ οἰχουμένῃ· * ἐξ ῶν * ποτιζόμενος * ὁ πιστός τῆς Ἐχχλησίας λαός, * χαρπόν χειλέων ὑμολογούντων * τὴν χάριν προσφέρει * τῷ δοξάσαντι τὴν μνήμην σου * εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

'Ο αύτές.

τρον έχχενωθέν έπὶ σοὶ τῆς χάριτος * ἔχρισέ σε ἰερουργῆσαι * ΤΛ. τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Βασιλείας τῶν οὐρανῶν, * Βασίλειε θεοφάντορ· * τοῦ Χριστοῦ γὰρ εὐωδία γενόμενος, * τῆς ὀσμῆς τῆς γνώσεως αὐτοῦ τὴν οἰχουμένην ἐπλήρωσας· * διὸ * τὰς φωνὰς τῶν οἰχετῶν σου εὐμενῶς δεχόμενος, * αἴτησαι ἡμῖν τοῖς τιμῶσί σε * ·τὸ μέγα ἔλεος.

Βύζαντος. Ο αὐτός.

Τήν ιερατικήν στολήν άμπεχόμενος, * Τριάδος υπέρμαχε Βασίλειε, * θρόνω παρέστης δικαστικῷ * προκινδυνεύων τῆς πί-

MHN TANOTAPIOS: A'.

στεως· * χαὶ ἀθλητιχὴν ἔνστασιν ἐπιδειζάμενος, * θυμόν Ἐπάρχου χατήσχυνας * Ορασυνομένου τῷ χράτει τῆς ἀσεβείας· * χαὶ σπλάγχνων ἐχτομὴν ἀπειλοῦντος, * προθύμως ταῦτα προέχρινας· * χαὶ Μάρτυς γενόμενος τῆ προαιρέσει, * τὸν στέρανον ἀνεδήσω τῆς νίχης * παρὰ Χριστοῦ τοῦ ἔχοντος τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ήγος πλ. β'.

Έχύθη ή χάρις * ἐν χείλεσί σου, Οσιε Πάτερ, * καὶ γέγονας Ε΄ Ποιμήν * τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, * διδάσκων * τὰ λογικὰ πρόβατα * πιστεύειν εἰς Τριάδα ὁμοούσιον * ἐν μιῷ Θεότητι.

Καὶ νῦν, τῆς Ἐρριῆς, Ἡχος πλ. δ. Συγκαταβαίνων ὁ Σωτὴρ * τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων, * κατεδέξατο σπαργάνων περιβολήν· * οὐκ ἐβδελύξατο σαρκός τὴν περιτομὴν * ὁ ὀκταήμερος κατὰ τὴν Μητέρα, * ὁ ἄναρχος κατὰ τὸν Πατέρα. * Αὐτῷ, πιστοὶ, βοήσωμεν· * Σὐ εἶ ὁ Θεός ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Απόστιχα Στιγηρά Πδιόμελα. "Πγος α΄. Βύζαντος.

Ο θεία χαὶ ἱερὰ * τῆς Χριστοῦ Ἐχχλησίας μέλισσα, * Βασίλειε παμμαχάριστε, * σὐ γὰρ τοῦ θείου πόθου τῷ χέντρῳ * σεαυτόν χαθοπλίσας, * τῶν θεοστυγῶν αἰρέσεων τὰς βλασφημίας χατέτρωσας· * χαὶ ταῖς ψυχαῖς τῶν πιστῶν * εὐσεβείας τόν γλυχασμόν ἐθησαύρισας· * χαὶ νῦν τοὺς θείους λειμῶνας * τῆς ἀχηράτου διερχόμενος νομῆς, * μνημόνευε χαὶ ἡμῶν * παρεστὼς τὴν Τριάδα τὴν ὁμοούσιον.

Στίχ. Το στόμα μου λαλήσει σορίαν, και ή μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.

Βασιλείου Μοναγού. Ο αύτός.

Αντων τῶν Αγίων * ἀνεμάξω τὰς ἀρετὰς, * Πατὴρ ἡμῶν Βασίλειε· * Μωϋσέως τὸ πρᾶον, * Ἡλιοῦ τὸν ζῆλον, * Πέτρου τὴν ὁμολογίαν, * Ἰωάννου τὴν Θεολογίαν, * ὡς Παῦλος ἐκβοῶν οὐχ ἐπαύσω· * Τίς ἀσθενεῖ, χαὶ οὐχ ἀσθενῶ; * τίς σχανδαλίζεται, χαὶ οὐχ ἐγὼ πυροῦμαι; * Ὅθεν σὺν αὐτοῖς αὐλιζόμενος, * ἰχέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Στόμα διχαίου μελετήσει σορίαν, χαὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ λαλήσει χρίσιν. Πωάννου Μοναχοῦ. Πχος β.

Πῶν ὄντων ἐχμελετήσας τὴν φύσιν, * χαὶ πάντων περισχοπήσας τὸ ἄστατον, * μόνον εύρες ἀχίνητον * τὸν ὑπερουσίως ὄντα Δημιουργόν τοῦ παντός. * ῷ χαὶ μᾶλλον προσθέμενος, * τῶν οὐχ ὄντων τὸν πόθον ἀπέἰριψας. * Πρέσβευε χαὶ ἡμᾶς τοῦ θείου πόθου τυχεῖν, * ἱεροράντα Βασίλειε.

Men. Tom. III.

ΜΠΝ ΤΑΝΟΥΑΡΙΟΣ. Α'.

Δόξα, ⁷Ηγος πλ. β'.

Οπλάνην των θαυμάτων * ουρανόθεν χομισάμενος, * χαι την Οπλάνην των Ειδώλων * στηλιτεύσας έν τοις δόγμασιν, * 'Αρχιερέων υπάρχεις * δόξα χαι έδραίωμα, * παμμαχάριστε Βασίλειε, * χαι πάντων των Πατέρων διδασχαλίας υπόδειγμα. * Παρρησίαν έχων πρός Χριστόν, * αυτόν ιχέτευε * σωθήναι τὰς ψυχὰς ήμῶν. Και νῦν, ⁷Ηγος πλ. δ'.

Ούχ ἐπησχύνθη ὁ πανάγαθος Θέος * τῆς σαρχός τὴν Περιτομὴν ἀποτμηθῆναι, * ἀλλ' ἔδωχεν ἐαυτόν * τύπον χαὶ ὑπογραμμόν πᾶσι πρός σωτηρίαν· * ὁ γὰρ τοῦ Νόμου ποιητὴς * τὰ τοῦ Νόμου ἐχπληροϊ * χαὶ τῶν Προφητῶν τὰ χηρυχθέντα περὶ αὐτοῦ. * Ὁ πάντα περιέχων δραχὶ, * χαὶ ἐν σπαργάνοις εἰληθεἰς, * Κύριε, δόξα σοι.

'Απολυτίχιου τοῦ 'Αγίου, "Πγος α'.

Εἰς πᾶσαν τὴν Υῆν ἐξῆλθεν ὁ ρθόγγος σου, * ὡς δεξαμένην τὸν Εἰ λόγον σου· * δι' οῦ θεοπρεπῶς ἐδογμάτισας, * τὴν φύσιν τῶν ὄντων ἐτράνωσας, * τὰ τῶν ἀνθρώπων ἤθη χατεχόσμησας, * Βασίλειον Ἱεράτευμα, * Πάτερ Ὅσιε, * Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰχέτευε * δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

"Ετερον της Έρρτης, ο αύτος ποος το Του λίθου σφραγισθέντος. Μορφήν άναλλοιώτως * άνθρωπίνην προσέλαβες, * Θεός ῶν κατ' ούσίαν, * πολυεύσπλαγχνε Κύριε· * και Νόμον ἐκπληρῶν, Περιτομήν * θελήσει καταδέχη σαρχιχήν, * ὅπως παύσης τὰ σχιώδη, * και περιέλης το χάλυμμα τῶν παθῶν ήμῶν. * Δόξα τῆ ἀγαθότητι τῆ σῆ· * δόξα τῆ εὐσπλαγχνία σου· δόξα * τῆ ἀνεχφράστω, Λόγε, * συγχαταβάσει σου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά την α'. Στιγολογίαν, Κάθισμα,

'Ηγος πλ. α'. Τον συνάναρχον Λόγον.

Ος βασίλειον χόσμον * τῆς Ἐχχλησίας Χριστοῦ * τὸν Βασίλειον πάντες * ἀνευρημήσωμεν, * τῶν δογμάτων θησαυρον * τὸν ἀνέχλειπτον· * διὰ τούτων γὰρ αὐτὸς * ἐξεπαίδευσεν ἡμᾶς * Τριάδα σέβειν ΄Αγίαν, * ἡνωμένην μὲν τῆ οὐσία, * διαιρετὴν δὲ ταῖς ὑποστάσεσιν.

Δόξα, "Ηγος α'. Τον τάφον σου, Σωτήρ.

Βασίλειε σοφέ, * παρεστώς τη Τριάδι, * ixέτευε λαβείν * έν ήμέρα της δίχης * ήμας τους υμνουντάς σε * χαι τιμώντας την μνήμην σου * χάριν, έλεος * χαι ιλασμόν των πταισμάτων. * όπως στόματι * δοξάζωμεν χαι χαρδία * τόν μόνον φιλάνθρωπον.

MHN IANOTAPIOL A'.

Καί νον, της Εορτής, όμοιον.

Ο πάντων Ποιητής * χαὶ Δεσπότης τοῦ χόσμου, * ὁ ῶν σὺν τῷ Πατρὶ * χαὶ τῷ Πνεύματι ἄνω, * ὡς βρέφος περιτέμνεται * ἐπὶ Υῆς ὀχταήμερος. * Όντως θεῖά τε * χαὶ θαυμαστά σου τὰ ἔργα ! * σὺ γὰρ, Δέσποτα, * ὑπὲρ ἡμῶν περιτέμνῃ, * ὡς ῶν Νόμου πλήρωμα.

Μετα την β. Στιχολογιαν, Κάθισιλα,

Έλος πλ. δ'. Την Σοφίαν και Λόγον.

Τῆς ἀρρήτου σορίας θεοπτιχῶς * ἐξαντλήσας τὸν πλοῦτον τὸν μυστιχὸν, * πᾶσιν ἐθησαύρισας * ὀρθοδοξίας τὰ νάματα, * τῶν μὲν πιστῶν χαρδίας * ἐνθέως εὐφραίνοντα, * τῶν δὲ ἀπίστων ἀξίως * βυθίζοντα δόγματα. * "Οθεν δι' ἀμροτέρων * εὐσεβείας ἰδρῶσιν * ἐδείχθης ἀήττητος * τῆς Τριάδος ὑπέρμαχος, * Ἱεράρχα Βασίλειε. * Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄρεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἑορτάζουσι πόθω * τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, τὸ αὐτό.

Και νυν, της Εορτής, Ηχος δ΄. Έπεφάνης.

Ος υπάρχων ἄβυσσος * φιλανθρωπίας, * ένεδύσω, Δέσποτα, * μορφήν του δούλου, χαι σαρχι * περιετμήθης, δωρούμενος * άνθρώποις πασι * το μέγα σου έλεος.

Μετά τόν Πολυέλεον, τοῦ Άγιου,

Ηχος πλ. δ'. Την Σοφίαν και Λόγον.

Γή δυνάμει τῶν λόγων τῶν θεϊχῶν * χαθελών τὰς αἰρέσεις τὰς ζοφερὰς, * πάντα τὰ φρυάγματα * τοῦ 'Αρείου ἐβύθισας· * τοῖς γὰρ βροτοῖς τὸ Πνεῦμα * Θεὸν ἀνεχήρυξας, * χαὶ τῶν χειρῶν ἐχτάσει * ἐχθροὺς ἐθανάτωσας, * πᾶσαν ἐχδιώξας * Σαβελλίου λατρείαν, * χαὶ πάντα φρονήματα * Νεστορίου χατήργησας, * Ἱεράρχα Βασίλειε. * Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ * τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, διιοιον.

Π τῶν λόγων σου χάρις τῶν θείχῶν * χαὶ δογμάτων τὸ ὕψος τὸ μυστιχὸν, * θείας ἡμῶν γέγονεν * ἀναβάσεως χλίμαξ· * πνευματικὴν γὰρ, Πάτερ, * χτησάμενος σάλπιγγα, * ἐν αὐτῆ ἐχήρυξας * τὰ θεῖα διδάγματα. * Όθεν χαὶ εἰς τόπον * χατεσχήνωσας χλόης, * μισθοὺς τῶν ἀγώνων σου * χομισάμενος, "Όσιε. * Ἱεράρχα Βασίλειε, * πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἀρεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἐορτάζουσι πόθω * τὴν ἀγίαν μνήμην σου. Καὶ νῦν, Θεοτοχίον, ὅμοιον.

Ο τῶν ὅλων Δεσπότης Χαὶ Ποιητὴς * ἐξ ἀχράντου σου μήτρας σάρχα λαβών, * προστάτιν σε ἔδειξε * τῶν ἀνθρώπων,

ΜΠΑ ΙΔΝΟΥΑΡΙΟΣ. Α'.

Πανάμωμε· * διὰ τοῦτο πάντες * πρός σὲ χαταρεύγομεν, * ἰλασμόν πταισμάτων * αἰτούμενοι, Δέσποινα, * χαὶ αἰωνιζούσης * λυτρωθῆναι βασάνου * χαὶ πάσης χαχώσεως * τοῦ δεινοῦ χοσμοχράτορος· * διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· * Πρέσβευε τῷ σῷ Γίῷ χαὶ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄρεσιν δωρήσασθαι * τοῖς προσχυνοῦσιν ἐν πίστει * τόν πανάγιον Τόχον σου.

> Οι 'Αναβαθμοί, το α΄. 'Αντύρωνου του δ'. "Ηχου. Προκεύμενου, 'Ηγος δ'.

Τό στόμα μου λαλήσει σοφίαν, και ή μελέτη της καρδίας μου σύνεσιν.

Στίχ. 'Αχούσατε ταῦτα, πάντα τὰ Ἐθνη· ἐνωτίσασθε, πάντες οἱ χατοιχοῦντες τὴν οἰχουμένην.

Τό, Πάσα πνοή.

Το Εύαγγέλιον, κατά Ιωάννην.

Είπεν ό Κύριος. Ο μή είσερχόμενος διὰ τῆς θύρας.

Ο Ν΄. Δόξα, Ταῖς τοῦ Ιεράρχου.

Καὶ νῦν, Ταῖς τῆς Θεοτόχου.

Είτα το Ιδιόμελον, Πχος πλ. β'.

Έξεχύθη ή χάρις * ἐν χείλεσί σου, Όσιε Πάτερ, * καὶ γέγονας Ποιμήν * τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, * διδάσκων * τὰ λογικὰ πρόβατα * πιστεύειν εἰς Τριάδα ὁμοούσιον * ἐν μίặ Θεότητι.

Ο Κανών σής Έρρσης μεσά των Είρμων είς ς', και του Αγίου είς η'.

Ο Κανών σης Έρρσης. Πρημα Στερανου.

'Ωόη α΄. Ήχος β΄. Ο Εφμός.

» Δεῦτε λαοὶ * ἄσωμεν ἆσμα Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῷ διελόντι » Δθάλασσαν, * χαὶ όδηγήσαντι * τὸν λαὸν ὄν ἀνῆχε * δου-» λείας Αἰγυπτίων· * ὅτι δεδόξασται.

Η όγδοὰς * φέρουσα τύπον τοῦ μέλλοντος, * τῆ σῆ, Χριστὲ, λαμπρύνεται * xai ἀγιάζεται * ἐχουσίψ πτωχεία. * ἐν ταύτη γὰρ νομίμως * περιετμήθης σαρχί.

Περιτομήν * δέχεται τῆ ὀγδοάδι Χριστός * τῆς ἐαυτοῦ γεννήσεως· * xαὶ ταύτῃ σήμερον * τὴν σχιὰν χαταστέλλει, * τὸ φῶς ἐξανατέλλων * τῆς νέας χάριτος.

Του Αγίου, ο αύτός.

Πρίημα Ίωάννου του Δαμασκηνού.

Σοῦ τὴν φωνὴν * ἔδει παρεῖναι, Βασίλειε, * τοῖς ἐγχειρεῖν ἐθέλουσι * τοῖς ἐγχωμίοις σου· * ἀλλὰ, Πάτερ, συγγνώμων * γενόμενος, τὴν χάριν * νέμοις ἀφθόνως ἡμῖν.

Τὰ τῆς ψυχῆς * πάθη χρησίμως, Βασίλειε, * ἄμα δὲ xai τοῦ σώματος * ἐν τῷ τοῦ Πνεύματος * περιέτεμες ξίφει· * σαυτόν δὲ τῷ Δεσπότη * θῦμα προσήνεγχας.

Τὸ ἐμπαθὲς * σχίρτημα τῆς τυραννούσης σαρχὸς * φιλοσοφίας ἔρωτι * ἐπαιδαγώγησας· * διὸ ἐν ἀχηράτοις * αὐλίζῃ βασιλείοις, * Πάτερ Βασίλειε.

Τῶν ἀρετῶν * σὐ τὴν τραχεῖαν βαδίσας ὁδὸν, * ἐπὶ τὴν λείαν ἔρθασας * καὶ ἀστασίαστον * τὴν οὐράνιον βάσιν, * καὶ πᾶσιν ἀνεδείχθης * τύπος, Βασίλειε.

Σύ γεγονώς * μύστης ἀρρήτων, Βασίλειε, * το τοῦ Χριστοῦ βασίλειον * ἐμυσταγώγησας * ἰεράτευμα, Πάτερ, * σαρῶς το τῆς Τριάδος * φῶς ἀπαστράψας ἡμῖν.

Oconoxiov.

Τίς ἐξειπεῖν * σοῦ κατ' ἀξίαν δυνήσεται * τὴν ὑπὲρ λόγον σύλληψιν; * Θεόν γὰρ τέτοκας * ἐν σαρκὶ, Παναγία, * ἡμῖν ἐπιφανέντα, * Σωτῆρα πάντων ἡμῶν.

Καταβασία.

» Ιδυθοῦ ἀνεκάλυψε πυθμένα, * καὶ διὰ ξηρᾶς οἰκείους ἕλκει, *

* ἐν αὐτῷ χαταχαλύψας ἀντιπάλους, * ὁ χραταιός ἐν πολέ μοις * Κύριος, ὅτι δεδόξασται.

- Erecz.
- » 👾 τιβει θαλάσσης * χυματούμενον σάλον,
- » "Ηπειρον αύθις, * Ίσραήλ, δεδειγμένον.
- » Μέλας δε πόντος * τριστάτας Αίγυπτίων
- » Έχρυψεν ἄρδην, * ύδατόστρωτος τάφος,
- » Ῥώμη χραταιά * δεξιάς του Δεσπότου. Ωδή γ. Ο Ειρμός.

Ο Λόγος σαρχωθείς * ο ύπερούσιος, * εἰς λῆξιν * τοῦ Νόμου περιετμήθη· * ἀπαρχήν δὲ θείας χάριτος * καὶ ζωῆς ἀκηράτου ἡμῖν δέδωχεν.

Τοῦ Νόμου πληρωτής, * ὡς οὐχ ἀντίθεος * ὑπάρχων * Χριστός ὁ σεσαρχωμένος, * ἀνεδείχθη, χαὶ ἡξίωσεν * ἐχὼν περιτμηθῆναι ὀκταήμερος.

Του Αγίου, ο αύτός.

Παιδείας γεγονώς * άπάσης ἕμπλεως, * οὐ μόνον * τῆς χάτω χαὶ πατουμένης, * πολλῷ μᾶλλον δὲ τῆς χρείττονος, * ἀνεδείχθης τῷ χόσμῳ φῶς, Βασίλειε.

Τῷ φόβψ τοῦ Κυρίου * στοιχειούμενος· * ἀρχή γὰρ * σορίας ούτος υπάρχει. * τη φιλία της άμείνονος * έπτερώθης σοφίας, ώ Βασίλειε:

Βασίλειε, σορώς * ἐπέβης πράξεως, * χαὶ πρᾶξιν * ἐπίβασιν θεωρίας * θειοτέρας έπιδέδειξαι, * χαι των όντων την γνώσιν έμυήθης σαφώς.

Συνέδραμε Χριστοῦ * χαὶ συνεξέλαμψεν * ή μνήμη * σοῦ, Πάτερ, τοις γενεθλίοις, * ών το άφραστον Μυστήριον * ταις σαις διδασχαλίαις έφανέρωσας.

Θεοτοχίον.

Ασπόρως έν γαστρί * Θεόν συνέλαβες, * χαι τίχτεις * άφράστως σεσαρχωμένον, * είς ον βλέπειν ου τολμώσιν, 'Αγνή, * ουρανών αί Δυνάμεις, άειπάρθενε.

Καταβασία.

- » ΄ σχύν ό διδούς * τοῖς Βασιλεῦσιν ἡμῶν Κύριος, * xai xέρας
- » 📕 Χριστών αύτοῦ ὑψῶν, * Παρθένου ἀποτίχτεται, * μολεϊ δὲ
- » πρός το Βάπτισμα· * διό, πιστοί, βοήσωμεν· * Ούχ έστιν άγιος *
- » ώς ό Θεός ήμῶν, * xai ούχ έστι δίχαιος * πλήν σου, Κύριε.

Έτέρα.

- » Ο σοι παλαιών * έκλελύμεθα βρόχων, » Ο Βορών λεόντων * συντεθλασμένων μύλας,
- » Άγαλλιώμεν, * χαί πλατύνωμεν στόμα,
- » Λόγω πλέχοντες * έχ λόγων μελωδίαν,
- » [°]Ω των πρός ήμας * ήδεται δωρημάτων. Καθίσματα, [°]Πχος πλ. δ'.

Την Σορίαν και Λόγον.

Έξανοίξας το στόμα λόγω Θεοῦ * ἐξηρεύξω σορίαν, Κήρυξ φωτός, * καὶ φρόνημα ἔνθεον * τῆ οἰχουμένη κατέσπειρας· * τῶν γὰρ Πατέρων ὄντως * χυρώσας τὰ δόγματα, * χατὰ Παῦλον ώρθης * τής Πίστεως πρόμαχος. * όθεν και 'Αγγέλων * συμπολίτης υπάρχεις, * χαι τούτων συνόμιλος * άνεδείχθης, μαχάριε. * Θεοράντορ Βασίλειε, * πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων άρεσιν δωρήσασθαι * τοις έορτάζουσι πόθω * την άγίαν μνήμην σου.

Δόξα, ³Ηχος γ'. Θείας πίστεως.

Πάσαν ήρδευσας την οιχουμένην * ώσπερ ύδασι ταϊς διδα-χαΐς σου, * της εύσεβείας ένσπείρας τα δόγματα· * ή της ζωής γὰρ πηγή ὁ Χριστός ἐν σοὶ * ἐπανεπαύσατο ὄντως, Βασίλειε· * δν ixéteue, * ώς παρρησίαν χεχτημένος, Θεόπνευστε, * δωρήσασθαι ήμιν το μέγα έλεος.

MHN TANOTAPIO Σ . A'.

Και νυν. Η Παρθένος σήμερον. Οπτων δλων Κύριος * Περιτομήν υπομένει, * χαι βροτών τά Οπταίσματα * ώς άγαθός περιτέμνει· * δίδωσι * τήν σωτηρίαν * σήμερον χόσμω. * Χαίρει δέ * έν τοις ύψίστοις * χαι ό τοῦ Κτίστου * Ιεράργης και φωσφόρος, * ό θεῖος μύστης * Χριστοῦ, Βασίλειος. 'Ωδή δ'. Ο Ειρμός. : Είσακήκοα, Κύριε, * την ἀκοήν * της σης οίκονομίας, * καὶ Εἰδόξασά σε, μόνε φιλάνθρωπε. Περιτέμνεσθαι πέπαυται * άρ'ου Χριστός * έχων περιετμήθη, * των Έθνων τὰ πλήθη σώζων τη χάριτι. Την του μέλλοντος άληχτον * ή όγδοας * ζωήν έξειχονίζει, * έν ή ό Δεσπότης περιετμήθη Χριστός. Τοῦ Αγίου, ὁ αὐτός. 🕝 αλλωπίζεται ώσπερ * τῷ τόχω Χριστοῦ * ἡ Νύμρη Ἐκκλη-Κ σία, * ούτω xal τη μνήμη σου, Παμμαχάριστε. Σεμνυνόμενος τέχνον * υπάρχειν Θεοῦ, * Θεότητα εἰς χτίσιν * εύσεβώς, Βασίλειε, ού χατήγαγες. Άταπείνωτος ώφθης * Θεῷ συμμαχῶν, * Βασίλειε, ό πᾶσι * τῷ αὐτοῦ προστάγματι ταπεινούμενος. Τη Ἐκκλησία δέδοσαι * παρά Θεοῦ * γαράκωμα καὶ τεῖχος * δχυρόν, Βασίλειε παμμαχάριστε. Τοῖς ἀντιθέοις πέλεχυς * ἐχχοπτιχός, * χαὶ πῦρ χαταναλίσχον * την απάτην ώρθης, πάτερ Βασίλειε. Θεοτοχίον. Δυσωπουμέν σε, "Αχραντε, * ή τον Θεόν * άσπόρως συλλαβούσα, * του άει πρεσβεύειν ύπερ των δούλων σου. Καταβασία. » ' ε χήχοε, Κύριε, * φωνής σου, δν είπας. Φωνή * βοώντος έν • 1 ἐρήμω, * ὅτε ἐβρόντησας * πολλῶν ἐπὶ ὑδάτων * τῷ σῷ » μαρτυρούμενος Υίφ· * δλος γεγονώς του παρόντος * Πνεύμα-» τος δε εβόησε· * Σύ εί Χριστός, * Θεού Σοφία και Δύναμις. Έτέρα. » Πυρσφ χαθαρθεις * μυστιχής θεωρίας, » Π Υμνών Προφήτης * την βροτών χαινουργίαν,

- » Ῥήγνυσι γῆρυν * Πνεύματι χροτουμένην, » Σάρχωσιν ἐμφαίνουσαν * ἀἰρἡτου Λόγου.
- » Ω των δυναστων * τά χράτη συνετρίβη.

' $\Omega \delta r_{i} \in O$ Eisuós.

• 🔼 τοῦ φωτός=χορηγός * xai τῶν aiώνων ποιητής Κύριος, *

• Uέν τῷ φωτί * τῶν σῶν προσταγμάτων * όδήγησον ήμᾶς· *
 • ἐχτός σου γὰρ ἄλλον * Θεόν οὐ γινώσχομεν.

Σὺ ἐχ ΙΙαρθένου Μητρός * ἀνερμηνεύτως προελθών, Κύριε, * χαὶ τὴν βροτῶν * μὴ ἀπαξιώσας * ἐνδύσασθαι μορφὴν, * ὡς βρέφος νομίμως * τὸν Νόμον ἐπλήρωσας.

Νυχτί έξωμοίωται, * ώς την σχιάν την νομιχην στέργουσα, * τον Ίσραηλ * ή γεννησαμένη· * έξ ης ἀπαστράψαν * το φῶς το τοῦ χόσμου * Χριστός πεφανέρωται.

Του Αγίου, ό αυτός.

* γει διπλην άληθώς * ή Ἐχχλησία Ἐορτήν σήμερον· * Περιτομης, * ὡς βρέρους Δεσπότου * ὀρθέντος ἐπὶ γῆς, * καὶ μνήμης οἰκέτου * σοροῦ καὶ τρισμάχαρος.

Τὸ ἀχατάληπτον φῶς * ἀναπαυσάμενον ἐν σοὶ, Ὅσιε, * φωτιστικὴν * λαμπάδα τῷ κόσμῳ * σὲ ἔδειξε Χριστός· * διό σου τὴν μνήμην * ὑμνοῦμεν, Βασίλειε.

Οὐ νομοθέτης Μωσῆς, * οὐ πρό τοῦ Νόμου Ἰωσὴρ γέγονε * τῆς xaτà σὲ * τροφῆς σιτομέτρης· * τῆς θείας γὰρ σαρχός * αὐτός ἑστιάτωρ * ἐδείχθης, Βασίλειε.

Την τοῦ παντός ἀμυδρῶς * ἰστορηθεῖσαν ἐν Σινặ Γένεσιν * τῷ Μοϋσεῖ * αὐτός ἐρμηνεύων, * ἐκ θείων θησαυρῶν * ἀνέπτυξας πᾶσι, * παμμάχαρ Βασίλειε.

Σοι τη τεχούση Χριστόν, * τόν τοῦ παντός δημιουργόν, χράζομεν· * Χαΐρε, ἀγνή· * χαΐρε, ἡ τό φῶς * ἀνατείλασα ἡμῖν· * χαΐρε, ἡ χωρήσασα * Θεόν τόν ἀχώρητον.

Καταβατία.

» Τοῦ πρωτοπλάστου· * χαθαρσίων δὲ, ὡς Θεός, μὴ δεόμενος, * » τῷ πεσόντι χαθαίρεται * ἐν τῷ Ἰορδάνη· * ἐν ῷ τὴν ἔχθραν

» χτείνας, * υπερέχουσαν πάντα νοῦν * εἰρήνην χαρίζεται.

Heipe.

» Επαί χθρού ζοφώδους * και βεβορβορωμένου

» 👗 - Ίδν χαθάρσει * Πνεύματος λελουμένοι,

» Νέαν προσωρμίσθημεν * ἀπλανῆ τρίβον

» Αγουσαν απρόσιτον * είς θυμηδίαν,

» Μόνοις προσιτήν, * οἶς Θεός χατηλλάγη. 192η ε΄. Ο Βίρμές.

» Αβυσσος * άμαρτημάτων * ἐχύχλωσέ με ἐσχάτη· * ἀλλ'ώς » Ι τον Προφήτην Ίωνᾶν, * Κύριε, Κύριε, ἀνάγαγε * ἐχ φθο-» ρᾶς τὴν ζωήν μου.

Είληρε * τέλος ὁ Νόμος, * ἀροῦ Χριστὸς νηπιάσας, * xai πληρωτὴς τοῦ Νόμου δειχθεἰς, * Περιτομὴν κατεδέξατο, * xai ἔλυσε * τὴν τοῦ Νόμου κατάραν.

ΜΗΝ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ. Α'.

Σάββατα, * Περιτομή τε, * το φρύαγμα των Έβραίων, * τοῦ ἐπιφανέντος Χριστοῦ * τῷ νεύματι πέπαυται, * xai ἔλαμψε * το τῆς χάριτος ἔαρ.

Τοῦ Αγίου, ὁ αὐτός.

θρεψας * λιμῷ ταχείσας * ψυχὰς πενήτων ἀρθόνως, * χαὶ τὰς Γ τῶν πεινώντων χαρδίας * πάσης ἐνέπλησας, * Βασίλειε, * θεϊχῆς εὐρροσύνης.

Εθρεψας * ψυχὰς πεινώσας * τρορῆ τῆ ἐπουρανίω· * ἄρτος γὰρ ᾿Αγγέλων ὑπάρχει * ὁ λόγος, Βασίλειε, * οὖ ἄριστος * σιτοδότης ἐγένου.

"Ηθροισας * τῷ τῆς μελίσσης, * Βασίλειε, φιλοπόνφ * ἀρετῆς ἀπάσης τὸ ἄνθος· * χαὶ περιδέξιος * γενόμενος * ἐν αὐταῖς μαχαρίζη.

Έσπευσας * χόσμου ραγήναι * χαὶ Θεῷ συμβιοτεῦσαι· * διὸ τοῖς ἀστάτοις χαὶ ρευστοῖς, * Πάτερ Βασίλειε, * τὰ μένοντα * ὡς σοφὸς χατεχτήσω. (Θεοτοχίον.

Βάτος σε * ἐν τῷ Σιναίφ * ἀφλέχτως προσομιλοῦσα * τῷ πυρὶ προγράρει Μητέρα * τὴν ἀειπάρθενον, * ἀνύμφευτε * Θεοτόχε Μαρία. Καταβασία.

φωνή τοῦ Λόγου, * ὁ λύχνος τοῦ Φωτὸς, * ὁ ἑωσφόρος, *
Πό τοῦ Ἡλίου Πρόδρομος * ἐν τῆ ἐρήμφ, Μετανοεῖτε, *
πᾶσι βοᾶ τοῖς λαοῖς, * xαὶ προχαθαίρεσθε· * ἰδοὺ γὰρ παρέστη
Χριστὸς, * ἐχ φθορᾶς τὸν κόσμον λυτρούμενος.

Έτέρα.

» τμερτόν έξέφηνε * σύν πανολβίω.

» 📕 Ήχω Πατήρ, * ὄν γαστρός ἐξηρεύξατο.

» Ναί, φησίν, Ούτος * συμφυής γόνος πέλων,

» Φωταυγός έξώρουσεν * άνθρώπων γένους,

» Λόγος τέ μου ζῶν, * χαὶ βροτός προμηθεία.

Κουτάχιου, Ήχος δ΄. Έπεφάνης σήμερου.

Ορθης βάσις ἄσειστος * τῆ Ἐχχλησία, * νέμων πᾶσιν ἄσυλον * Ω τὴν χυριότητα βροτοῖς, * ἐπισρραγίζων σοῖς δόγμασιν, * Οὐρανοφάντορ * Βασίλειε "Οσιε.

Ο Οίκος, πρός τό Τη Γαλιλαία.

Τῆς σωρροσύνης ὁ χρατὴρ, * τὸ στόμα τῆς σορίας * χαὶ βάσις τῶν δογμάτων, * Βασίλειος ὁ μέγας, * πᾶσιν ἀστράπτει νοερῶς. * Δεῦτε οὖν, χαὶ στῶμεν * ἐν τῷ οἶχῷ τοῦ Θεοῦ * θερμῶς ἐνατενίζοντες, * τοῖς θαύμασι τοῖς τούτου τερπόμενοι· * ὥσπερ λαμπηδόνι * ἀστραφθέντες, τῷ τοῦ βίου * χαθαρτιχῷ πνεύματι θαλρθέντες, * μιμούμενοι αὐτοῦ * τὴν πίστιν, τὴν ζέσιν, * τὴν Men. Tom. III.

MIN TANOTAPIO Σ , A',

ταπείνωσιν· δι' ών * οίχος έδείχθη * τοῦ ὄντως Θεοῦ· * πρός δν βοῶντες ὑμνοῦμεν· * Οὐρανοφάντορ * Βασίλειε "Οσιε.

Ετερον Κοντάχιον, Πγος γ'. Η Παρθένος.

Ο τῶν ὅλων Κύριος * περιτομήν ὑπομένει, * χαὶ βροτῶν τὰ πταίσματα * ὡς ἀγαθὸς διατέμνει, * δίδωσι * τὴν σωτηρίαν σήμερον χόσμω· * χαίρει δὲ * ἐν τοῖς ὑψίστοις * χαὶ ὁ τοῦ Κτίστου * ἰεράρχης χαὶ φωσρόρος, * ὁ θεῖος μύστης * Χριστοῦ Βασίλειος. Ο Οἶχος, πρὸς τό· Τὴν Ἐδέμ.

Ασιγήτοις φωναζς * μέλποντες ἀνυμνήσωμεν * τὰ τοῦ Κτίστου Χριστοῦ * σήμερον δνομαστήρια, * καὶ πίστει τιμῶντες * χορεύσωμεν ἅμα· * Σωτὴρ γὰρ πάντων * κατονομάζεται, * καὶ σώζει τοὺς πάντας, * ζυγόν ἐξαίρει * περιτομῆς σαρκός *...... καὶ τοῖς ἐκ καρδίας * αὐτὸν γεραίρουσιν ἀεί· * πρεσβεύει γὰρ εἰλικρινῶς * ὑπὲρ πάντων ἀπαύστως * αἰτούμενος ἐν ὑψίστοις * ὁ θεῖος μύστης * Χριστοῦ Βασίλειος.

Συναξάριον.

Μήν Ίανουάριος, έχων ήμερας λα.

Η ήμέρα έχει ώρας ί.. και ή νυς ώρας ιδ.

Τῆ Α΄. τοῦ ἀὐτοῦ μηνός, Ἐορτάζομεν την Χατά σάρχα Περιτομήν τοῦ Κυρίου Χαὶ Θεοῦ Χαὶ Σωτῆρος ήμῶν Ἐησοῦ Χριστοῦ. Στίχοι.

Χριστού περιτμηθέντος, ἐτμήθη Νόμος.

Καί του Νόμου τμηθέντος, εισήχθη Χάρις.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ ἐν Αγίοις Πατρός ἡμῶν Βασιλείου, Αρχιεπισκόπου Καισαρείας Καππαδοκίας, τοῦ Μεγάλου.

Στίχ. Ζή Βασίλειος, και θανών, έν Κυρίω,

Ζή χαι παρ' ήμιν, ώς λαλών έχ των βίβλων.

Ίανουαρίοιο θάνες, Βασίλειε, πρώτη.

Ταϊς αύτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. ᾿Αμήν.

'Ωδή ζ'. Ο Είρμός.

» Γλικόνος χρυσής * έν πεδίω Δεηρά λατρευομένης, * οι τρείς

» L σου Πατδες χατεπάτησαν * άθεωτάτου προστάγματος. *

» μέσον δε πυρός εμβληθέντες, * δροσιζόμενοι εψαλλον· * Εύλο-

» γητός εί, ό Θεός * ό τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Λαμπρὰ, παμφαῆ * τὰ Γενέθλια Χριστοῦ, xαὶ τῆς τοῦ μέλλοντος * ἀναχαινίσεως ὑπογράφοντα * xαὶ τὸ μυστήριον σήμερον· * ὅτι νομικῆ διατάξει * ὁ Σωτὴρ περιτέμνεται, * οὐχ ὡς Θεὸς, ἀλλ' ὡς βροτὸς * xαὶ Νόμου πλήρωμα.

MHN IANOYAPIO Σ . A'.

Τόν Νόμον πληρών * ό τοῦ Νόμου Ποιητής, τὴν σάρχα σήμερον * έθελουσίως περιτέμνεται, * περιτομήν έργαζόμενος * τοῦ τής άμαρτίας χειμώνος, * χαι χραυγάζειν δωρούμενος * Εύλογητός εί, ό Θεός * ό των Πατέρων ήμων.

Του Αγίου, ό αὐτός.

Γίχων τοῦ Πατρός * ὁ Υίός, χαὶ τοῦ Υίοῦ τὸ Πνεῦμα πέφηνε· * 🗋 σὺ δὲ τοῦ Πνεύματος, ὦ Βασίλειε, * τὸ ἀχηλίδωτον ἔσοπτρον, * οίχός τε της όλης Τριάδος. * μαχαρία ή μνήμη σου. * χαι οί δοξάζοντες αύτην * άντιδοξάζονται.

Βυθίσας τον νοῦν * εἰς τὰ βάθη τοῦ Θεοῦ τὰ ἀχατάληπτα, * χαί συλλεξάμενος τόν πολύτιμον * σύ μαργαρίτην της γνώσεως, * έπλούτισας τον χόσμον σορία, * χαι χραυγάζειν έδίδαξας· * Εύλογητός εἶ, ὁ Θεός * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Πατήρ δρρανών * και χηρών προασπιστής και πλούτος πένησι, * τῶν ἀσθενούντων ἡ παράχλησις * χαὶ τῶν ἐν πλούτω χυβέρνησις, * γήρως βαχτηρία έδείχθης, * παιδαγωγία νεότητος * χαι Μοναζόντων άρετης * χανών, Βασίλειε.

Ω σύμπνοια νοῦ, * ἱερά τε ξυνωρίς, ἡ ώσπερ μία ψυχὴ * ἐν δυσί σώμασιν άδιαίρετος, * έν Γρηγορίω Βασίλειος, * πόθω θεϊχώ συνημμένοι, * έν Βασιλείω Γρηγόριος, * νῦν ἰχετεύσατε Χριστόν * ύπέρ τῆς ποίμνης ὑμῶν.

Καθάρας τόν νοῦν * ἰλυώδους μολυσμοῦ παντός, Βασίλειε, * συνδιεσχέψω τὰ τοῦ Πνεύματος * τῷ ποθουμένω σοι Πνεύματι· * όθεν άνυμνῶν την Τριάδα, * έν παρρησία έχραύγαζες· * Εύλογητός εί, ό Θεός * ό τῶν Πατέρων ήμῶν. (HEOTOXIOV.

Σὲ βάτον Μωσῆς * ἐν τῷ ὄρει τῷ Σινῷ πυρπολουμένην, Άγνὴ, * προεθεώρει την ένέγχασαν * άχαταφλέχτως την άστεχτον * αίγλην της άρρήτου Ούσίας, * ένωθείσης παχύτητι * σαρχός μιᾶς τῶν έν αὐτῆ * ἀγίων ὑποστάσεων.

Kaza32512.

Ν έους εὐσεβεῖς * χαμίνω πυρὸς προσομιλήσαντας *διασυρίζον πνεῦ-

μα δρόσου * άβλαβεῖς διεφύλαξε * καὶ θείου 'Αγγέλου συγκα-

τάβασις· * όθεν ἐν φλογὶ * δροσιζόμενοι, εὐχαρίστως ἀνέμελπον· *

» Υπερύμνητε * ό των Πατέρων Κύριος * xai Θεός, εύλογητός εί. Ετέρα.

» Εφλεξε ρείθρω * των δρακόντων τὰς κάρας, » Ο τῆς καμίνου * τὴν μετάρσιον φλόγα

» Νέους φέρουσαν * εὐσεβεῖς χατευνάσας.

» Την δυσκάθεκτον * άχλυν έξ άμαρτίας

» Όλην πλύνει δέ * τη δρόσω του Πνεύματος.

ΜΗΝ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ. Α΄.

'Ωδή η'. Ο Ειρμός.

» Τδν ἀἰρήτῷ σορία * συστησάμενον τὰ πάντα Θεόν Λόγον, * » χαι ἐχ μὴ ὄντων εἰς τὸ εἶναι παραγαγόντα, * εὐλογεῖτε,

* * xai ėx μή δντων είς το είναι παραγαγόντα, * εύλογεΐτε,
 » τὰ ἔργα * Κυρίου, τον Κύριον.

Τῆ ὀγδόη ἡμέρα * περιτέμνεται ὡς βρέφος ὁ Δεσπότης, * τὴν Ίησοῦ τε δέχεται προσηγορίαν· * ὅτι τοῦ χόσμου Σωτὴρ * ὑπάρχει χαὶ Κύριος.

Τῶν Χριστοῦ Γενεθλίων * ἐπαξίως τῆ ὀγδόῃ συνεζεύχθη * τοῦ Ἱεράρχου ἡ πανένδοξος μνήμη· * ὴν γεραίροντες πίστει, * ὑμνοῦμεν τὸν Κύριον.

Του Αγίου, ό αὐτός.

Τόν ἀρράστω προνοία * δωρησάμενον Βασίλειον τῷ κόσμω, * φῶς εὐσεβείας, σάλπιγγά τε Θεολογίας, * εὐλογεῖτε, τὰ ἔργα * Κυρίου, τόν Κύριον.

Τόν δαψιλεϊ ένεργεία * ένοιχήσαντα τῷ σορῷ Βασιλείω, * χαὶ δι' αὐτοῦ εὐσεβῶς Θεολογηθέντα, * εὐλογεῖτε, τὰ ἔργα * Κυρίου, τόν Κύριον.

Οί των θείων σου λόγων * ἀπολαβόντες, Βασίλειε, ἀπαύστως, * ἐν τῆ σῆ μνήμη πανηγυρίζοντες βοῶμεν· * Εὐλογεῖτε, τὰ ἔργα * Κυρίου, τόν Κύριον.

Τὰς ἀχτῖνας τῶν λόγων * ἐξαπέστειλας, Βασίλειε, τῷ χόσμῷ * φωταγωγούσας μίαν σέβειν Τριάδος φύσιν, * Εὐλογεῖτε, τὰ ἔργα, * χραυγάζων, τόν Κύριον.

Θεοτοχίον.

Τον έχ Πατρός προελθόντα * προαιώνιον ἄχρόνως Θεόν Λόγον, * χαὶ ἐπ' ἐσχάτων ἀνατείλαντα ἐχ Παρθένου, * εὐλογεῖτε, τὰ ἔργα * Κυρίου, τὸν Κύριον.

Καταβασία.

» Μυστήριον παράδοξον * ή Βαβυλώνος έδειξε * χάμινος * πη-» γάσασα δρόσον· * ότι ρείθροις έμελλεν * αϋλον πῦρ εἰσδέ-» χεσθαι * ὁ Ἰορδάνης, χαὶ στέγειν * σαρχὶ βαπτιζόμενον τὸν » Κτίστην· * ὄν εὐλογοῦσι Λαοὶ, * χαὶ ὑπερυψοῦσιν * εἰς πάντας

» τούς αἰῶνας.

Έτέρα.

- » Τλευθέρα μέν * ή χτίσις γνωρίζεται,
- » L Yioi δέ φωτός * οι πρίν έσχοτισμένοι.
- » Μόνος στενάζει * τοῦ σχότους ὁ προστάτης.
- » Νῦν εὐλογείτω * συντόνως τόν αἴτιον
- » Η πρίν τάλαινα * τῶν Ἐθνῶν παγκληρία.

Qôn V.

ΜΕΓΑΛΥΝΑΡΙΑ,

Ψαλλόμενα εν τη 'Ωδη ταύτη. 'Πχος β'.

Μεγάλυνον, ψυχή μου, * την τιμιωτέραν * των άνω στρατευμάτων.

Δiς.

Μεγάλυνον, ψυχή μου, * τόν χατὰ τόν Νόμον * σαρχὶ περιτμηθέντα.

Μεγάλυνον, ψυχή μου, * τόν ἐν τῆ ὀγδόῃ * περιτομήν λαβόντα.

Σήμερον ό Δεσπότης * τέμνεται την σάρχα * ώς βρέφος πληρών τον Νόμον.

Σήμερον ό Δεσπότης * σαρχί περιετμήθη, * χαί 'Ιησοῦς ἐχλήθη.

Έτερα είς του Κανόνα του Αγίου.

Μεγάλυνον, ψυχή μου, * τόν ἐν Ἱεράρχαις * Βασίλειον τόν Μέγαν.

Μεγάλυνον, ψυχή μου, * τον έχ Καισαρείας * Βασίλειον τον Μέγαν.

Μεγάλυνον, * ψυχή μου, * τόν τῆς οἰχουμένης * ὑπέρλαμπρον ρωστῆρα.

Μεγάλυνον, ψυχή μου, * τόν χεκοσμηχότα * Χριστοϋ τήν Έχχλησίαν.

Δόξα.

Μεγάλυνον, ψυχή μου, * τῆς τρισυποστάτου * xal ἀδιαιρέτου * Θεότητος τὸ χράτος.

Καὶ νῦν.

Μεγάλυνον, ψυχή μου, * τὴν λυτρωσαμένην * ἡμᾶς ἐχ τῆς χατάρας.

Ο Είρμός.

Π τόν πρό ήλίου * φωστήρα, τόν Θεόν, έξανατείλαντα, *
 σωματιχώς ήμιν έπιδημήσαντα, * έχ λαγόνων παρθενιχών *
 ἀρράστως σωματώσασα, * εὐλογημένη Πάναγνε * σὲ Θεοτόχε,
 μεγαλύνομεν.

Υπερβάς τοὺς ὄρους * Χριστός τῆς ἀνθρωπίνης ὅλης φύσεως, * ὑπερρυῶς Παρθένου ἀποτίχτεται, * χαὶ τὸ γράμμα τὸ νομιχὸν * χαθώς διαχελεύεται, * τὴν σάρχα περιτέμνεται, * χαὶ πληρωτὴς τοῦ Νόμου δείχνυται.

ΜΗΝ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ. Α΄.

Δεῦτε τοῦ Δεσπότου * τὰ ἔνδοξα Χριστοῦ ὀνομαστήρια * ἐν ἀγιότητι πανηγυρίσωμεν· * Ἱησοῦς γὰρ θεοπρεπῶς * ἀνηγόρευται σήμερον· * σὺν τούτοις xαὶ τὴν μνήμην δὲ * τοῦ Ἱεράρχου μεγαλύνωμεν.

Τοῦ Αγίου, ὁ αὐτός.

Τοῦ 'Αρχιποιμένος * ὡς πρόβατον πιστὸν Χριστοῦ, Βασίλειε, * τοῖς ζωηφόροις ἴχνεσιν ἐπηχολούθησας· * τῷ Τυράννψ γὰρ τὴν σαυτοῦ * ψυχὴν, Πάτερ, προδέδωχας, * προχινδυνεύων ἄριστα * τῆς Ἐχχλησίας, παμμαχάριστε.

Τὸ τῆς Ἐxxλησίας * πανίερον Χριστοῦ κατιδών σύστημα * ὑπὸ τῆς σῆς xοσμούμενον Ἱεραρχίας, σορὲ, * * ὁ πανώλης ἐμβροντηθεἰς * καταπέπτωκε τύραννος· * τὴν γὰρ ἐν σοὶ τοῦ Πνεύματος * αἴγλην οὐκ ἤνεγκε, Βασίλειε.

Τῆς τῶν Αποστόλων * χαθέδρας χαὶ χορείας ᾿Αθλοφόρων Χριστοῦ, * Πατριαρχῶν σχηνῆς χαὶ τῶν Διχαίων τρυφῆς, * τῆς χαρᾶς τε τῶν Προφητῶν * ἡξιώθης, Βασίλειε· * τῆς Θεοτόχου λάτρις γὰρ * χαὶ τῆς Τριάδος μύστης γέγονας. Θεοτοχίον.

Ο τὰ ὑπερῷα * ἐν ὕδασι στεγάζων μόνος Κύριος, * ἀναχαιτίζων θάλασσαν, ἀβύσσους τε * ὁ ξηραίνων, ἐχ σοῦ, ᾿Αγνὴ, * τὴν σάρχα προσλαβόμενος, * ἐχ Βηθλεὲμ ἐπείγεται * πρός Ἰορδάνην βαπτισθῆναι σαρχί.

Καταβασία.

• Απορεί πάσα * γλώσσα εύγημειν πρός άξίαν· * ίλιγγιά δέ * νούς

» 🐴 xal ὑπερκόσμιος ὑμνεῖν σε, Θεοτόκε· * ὅμως, ἀγαθή ὑπάρ-

» χουσα, * την πίστιν δέχου· * χαι γαρ τον πόθον οίδας τον ένθεον

» ήμων· * σύ γὰρ * Χριστιανών εἶ προστάτις, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ετέρα.

ό των ύπερ νουν * του τόχου σου θαυμάτων!

» 🗳 Νύμρη πάναγνε, * Μῆτερ εὐλογημένη,

» Δι' ής τυχόντες * παντελοῦς σωτηρίας,

» Ἐπάξιον κροτοῦμεν * ὡς εὐεργέτῃ,

» Δῶρον φέροντες * ύμνον εὐχαριστίας.

Έξαποστειλάριον. Έν Πνεύματι τῷ Ίερῷ.

ιλοσοφίας ἕρωτι * περιέτεμες, Πάτερ, * το τῆς ψυχῆς σου xάλυμμα, * xαὶ τῷ xόσμψ ἐδείχθης * ὡς ἡλιος τοῖς θαύμασι, * xαὶ πιστῶν xατηύγασας * τὰς διανοίας, Θεόρρον, * τῆς Τριάδος δ μύστης, * ὡ Βασίλειε σοpè, * xαὶ λάτρις τῆς Θεοτόχου.

Τής Εορτής, όμοιον.

Τήν σάρχα περιτέμνεται * ό τον Νόμον πληρώσας * ώς βρέφος όχταήμερον, * των αίώνων ό Κτίστης· * χαι σπάργανα ειλίσ-

σεται * ώς βροτός, χαι γάλαχτι * έχτρέφεται ό τα πάντα * τη άπείρω ίσχύι * ώς Θεός διαχρατών, * χαί τη ροπη διεξάγων.

Είς τούς Αίνους, Πάσα πνοή· ιστώμεν Στίχους δ'. χαι ψάλλομεν Στιγηρά Προσόμοια,

Ήγος πλ. α΄. Χαίροις άσχητιχών.

() έρει * Περιτομήν έν σαρχί * ό έχ Πατρός άνευ τομής τε χαί ρεύσεως * αποάσσως * στολολο ρεύσεως * ἀφράστως * τεχθείς ὡς Λόγος, * Χαὶ ὡς Θεός ἐχ Θεου * έν άτρέπτω μένων * τη Θεότητι * διό * κατά Νόμον * ό ύπερ Νόμον γενόμενος, * χατάρας Νόμου * έχλυτροῦται τοὺς ἅπαντας, * χαι την άνωθεν * εύλογίαν δεδώρηται. * "Οθεν την ύπεράγαθον * αύτοῦ συγχατάβασιν * ἀνευφημοῦντες ὑμνοῦμεν, * χαὶ εύχαρίστως δοξάζομεν, * αύτον δυσωπούντες * ταις ψυχαις ήμων δοθήναι * το μέγα έλεος.

()έσει * υίος Θεού γεγονώς * άναγεννήσει τη του Θείου Βαπτίσμα-τος, * τον φύσει * χαι άληθεία * χαι προ αιώνων Γιόν * του Θεου χαὶ Λόγον * ὁμοούσιον * Πατρὶ * χαὶ συνάναρχον * ὡμολόγησας, "Οσιε· * αίρετιχών δε * τὰ ἀπύλωτα στόματα * τῆ λαμπρότητι * τών σών λόγων ένέφραξας. * Όθεν χαι τὰ Βασίλεια * τὰ άνω χατώχησας, * συμβασιλεύων τῷ μόνω * χαὶ φυσιχῶς βασιλεύοντι * Χριστῷ, τῷ πλουσίως * διανέμοντι τῷ κόσμφ * τὸ μέγα ἔλεος. τνδον * έπουρανίου Ναοϋ * ώς Ιεράρχης ιερός προσεχώρησας, * την πραξιν * χαι θεωρίαν, * τὰς τῆς σορίας ἀρχὰς, * ὡς στολήν άγίαν * περιχείμενος, * χαί νῦν * εἰς τό ἄνω * Θυσιαστήριον, Οσιε, * ίερατεύων, * χαι Θεῷ παριστάμενος, * χαι την ἄϋλον * λειτουργίαν τελούμενος, * μέμνησο, συμπαθέστατε * παμμάχαρ Βασίλειε, * τῶν ἐχτελούντων τὴν μνήμην * τὴν ἱεράν σου χαὶ πάντιμον, * Χριστόν ικετεύων, * τόν παρέχοντα τῷ χόσμω * τό μέγα ἕλεος.

Ολος * ιερωμένος Θεῷ * χαι όλοτρόπως ἐχ παιδός ἀναχείμενος, * σοφίας * τῆς ὑπερσόφου * χαταυγασθείς ταῖς αὐγαῖς, * τὴν τών όντων γνώσιν * διετράνωσας * λαμπρώς * έξηγούμενος * χαί σορώς διηγούμενος * την έν τοις ούσιν * εύταξίαν, ποιούμενος * έπιγνώσεως * θειοτέρας ὑπόθεσιν. * "Οθεν σε Θεορρήμονα * χαὶ θεῖον Διδάσκαλον * και φωτοφόρον Φωστήρα * τής Έκκλησίας κηρύττομεν, * Χριστόν άνυμνοῦντες, * τόν παρέχοντα τῷ χόσμω * τό μέγα ἕλεος.

Δόξα, ΊΙχος πλ. β'.

Έξεχύθη ή χάρις * ἐν χείλεσί σου, Οσιε Πάτερ, * χαὶ γέγονας ποιμήν * τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐχχλησίας, * διδάσχων * τὰ λογιχὰ πρόβατα * πιστεύειν είς Τριάδα όμοούσιον * έν μια Θεότητι.

Καὶ νῦν, Τζε Ἐρρτζε, Ἡγρε πλ. δ. « υγκαταβαίνων ὁ Σωτὴρ * τῷ γένει τῶν ἀ θρώπων * κατεδέξατο « σπαργάνων περιβολήν· * οὐκ ἐβδελύξατο σαρκός τὴν περιτομὴν,* ὁ ὀκταήμερος κατὰ τὴν Μητέρα, * ὁ ἄναρχος κατὰ τὸν Πατέρα.*

Αύτῷ, πιστοί, βοήσωμεν· * Σύ εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δοξολογια μεγάλη, και Απολυσις.

Διδοται δε καί αγιον Γιλαιον έκ τοῦ ΙΛγιου τος ΙΛδελορίς, εἰ θέλει ὁ Προεστώς, ψαλλομινών συνηθώς των Ιδιομέλων Στιγγρών, τὰ τρία τριττώς, ä, εἰ τύχη ΙΛγουτυία, ψαλλομεν εἰς την Λιτην.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ,

Ιστικά, και έχ του Καυόρος, Έλλη η, κοι σ.

(3) Απόλυτικου, ααι το Κουταγιου. Πορκειμευνο του Απο στιλου, Πγος α. Τό στόμα μου λαλήσει σορίαν, και ή μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν. Στίγος: 'Ακούσατε ταῦτα, πάντα τὰ "Εθνη: ἐνωτίσασθε, πάντες οι κατοικοῦντες τὴν οικουμένην. () 'Απόπτολις, πρός Κολαπτατές Επιστολίζει 'Αδελφοί, βλέπετε μή τις ἡμᾶς ἔσται ὁ συλαγωγῶν. 'Αλληλούία, Πιγος πλ. δ. 'Ο ποιμαίνων τὸν 'Ισραήλ, πρόσχες ὁ ὁδηγῶν ὡσεἰ πρόβατον τὸν 'Ιωσήρ. Στιγος: 'Ο καθήμενος ἐπὶ τὸν Χερουβίμ, ἐμφάνηθι ἐναντίν 'Ερραίμ καὶ Βενιαμίν καὶ Μανασσῆ. Εὐαγγελιον κατά Λουκάν: Τῷ καιρῷ ἐκείνῷ ὑπέστρεψαν οἱ Ποιμένες. Κοινωνικόν: Αἰνεῖτε τὸν Κύριον: καὶ, Εἰς μνημόσυνον. Καὶ ἡ λοιπὴ Λειτουργα τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Περί του Σαββάτου καί της Κυριακής πρό των Φώτων.

Σαββάτω πρό των Φώτων, ό 'Απόστολος πρός Τιμόθεου Τέχνον Τιμόθεε, οι χαλώς διαχονήσαντες. Ζήτει εἰς τό ϋρος, Σαββάτω ΝΔ΄. Εύαγγέλιον χατά Ματθαΐον: Τῷ χαιρῷ ἐχείνῳ, παραγίνεται 'Ιωάννης ό Βαπτιστής. Ζήτει εἰς τό Μηνολογιον. Προχείψενον, 'Αλληλούΐα, Κοινωνιχόν τῆς ἡμέρας.

Κυριαχή πρό των Φώτων Προκειμενον, Πγος πλ. 3. Σώσον, Κύριε, τον λαόν σου, και ευλόγησον την κληρονομίαν σου. Στίγος· Πρός σε, Κύριε, κεκράξομαι, ό Θεός μου· μή παρασιωπήσης άπ' έμοῦ. () 'Απόστολος πρός Γιμόθεον· Τέκνον Τιμόθεε, νῆρε έν πᾶσι. 'Αλληλούϊα, Πγος α'. Ο Θεός οἰκτειρήσαι ήμᾶς, και εὐλογήσαι ήμᾶς. Στίγος· Ἐπιράναι το πρόσωπον αὐτοῦ ἐρ' ήμᾶς, και ἐλεήσαι ήμᾶς. Εὐαγγέλιον κατὰ Νίάρκον· 'Αρχή τοῦ Εὐαγγελίου Ἱησοῦ Χριστοῦ Κοινωνικου· Αίνεῖτε τον Κύριον.

ΜΗΝ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ. Β'.

$EI\Delta H\Sigma I\Sigma$.

Ίστέον ότι, εἰ μέν εἰσι δύο Κυριαχαὶ μεταξύ τῶν Χριστοῦ Γεννῶν καὶ τῶν Φώτων, ἀναγινώσκεται τῆ πρώτη Κυριαχῆ, Εὐαγγέλιον, κατὰ Ματθαϊον· ἀναχωρησάντων τῶν Μάγων. Καὶ τῆ ἄλλη Κυριαχῆ, Εὐαγγέλιον, κατὰ Μάρκον· ἀρχή τοῦ Εὐαγγελίου Ἱησοῦ Χριστοῦ. Εἰ δὲ τύχῃ ἕν Σάββατον, καὶ μία Κυριακὴ μεταξύ τῶν Χριστοῦ Γεννῶν καὶ τῶν Φώτων, ἀναγινώσκεται τῷ μὲν Σαββάτω, Σάββατον μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν· τῆ δὲ Κυριαχῆ, Κυριαχὴ πρὸ τῶν Φώτων· Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον· ἀρχὴ τοῦ Εὐαγγελίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ίστέον δὲ, ὅτι ἀατὰ τὴν σήμερον τελεῖται ἡ Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου, διὰ τὴν ἰεράν αὐτοῦ καὶ σεβάσμιον μνήμην.

ΤΗ: Β'. ΤΟΥ ΑΥΤΌΥ ΜΗΝΟΣ.

Προεόρτια τῶν Φώτων καὶ μνήμη τοῦ ἐν Άγίοις Πατρός ήμῶν Σιλβέστρου Πάπα Ῥώμης.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τό, Κύριε ἐχέχραξα, ἰστῶμεν Στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν Στιγηρὰ Προσόμοια Προεόρτια.

Ήγος δ'. 'Ως γενναΐον έν Μάρτυσιν.

Προεόρτια ἄσματα * εὐσεβῶς προηγήσωμεν * τοῦ σεπτοῦ Βαπτίσματος * τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· * ἰδοὺ γὰρ μέλλει ὡς ἄνθρωπος * σαρχὶ παραγίνεσθαι * πρός τόν Πρόδρομον αὐτοῦ,* χαὶ αἰτεῖσθαι τὸ Βάπτισμα * τὸ σωτήριον, * εἰς ἀνάπλασιν πάντων * τῶν ἐν πίστει * ἰερῶς φωτιζομένων,* χαὶ μετεχόντων τοῦ Πνεύματος. Ὁ Χριστὸς ἀναδείχνυται· * ὁ Θεὸς ἐπιφαίνεται· * ὁ Δαυὶδ προέγραψεν * ἐμρανέστατα· * χαὶ πρός τὸν δοῦλον τὸ Βάπτισμα * αἰτούμενος ἔρχεται· * Ἰορδάνη ποταμὲ, * εὐφροσύνης πληρώθητι.* Γῆ χαὶ θάλασσα, * οἱ βουνοὶ χαὶ τὰ ὅρη, * χαὶ ἀνθρώπων * νῦν σχιρτήσατε χαρδίαι, * φῶς νοητὸν εἰσδεχόμεναι.

Ποταμόν τῆς εἰρήνης σε * xαὶ χειμάρρουν, ὡς γέγραπται,* τῆς τρυφῆς ὑπάρχοντα, * παντοδύναμε, * πῶς σε ποτάμια ῥεύματα * εἰσδέξονται, Κύριε, * ἐπιβαίνοντα γυμνόν, * οὐρανοὺς τόν τοῖς νέρεσι * περιβάλλοντα, * xαὶ γυμνώσαντα πᾶσαν * τὴν xαxίαν * τοῦ ἐχθροῦ, xαὶ ἀφθαρσίαν * τοὺς γηγενεῖς ἐπενδύσαντα; Men. Tom. III.

ΜΗΝ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ. Β'.

"Ετερα Στιγγρά Προσόμοια του Άγίου, "Ηγος πλ. δ'. Ω τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάτερ Ιεράρχα Σίλβεστρε, * ιερωσύνης φωτι * ιερως φωτιζόμε-νος, * τούς πιστούς έφωτισας * φωτοβόλοις διδάγμασι, * Μονάδα φύσει * την τρισυπόστατον * οὐσίαν σέβειν· * χαὶ ἀπεδίωξας * σχότος αιρέσεων. * την φωσφόρον σήμερον, * όθεν φαιδρώς, * μνήμην σου γηθόμενοι, * πανηγυρίζομεν.

Πάτερ θεοφόρε Σίλβεστρε, * στύλος ώράθης πυρος, * ίερως προη-γούμενος * ίεροϋ συστήματος, * χαὶ νεφέλη σχιάζουσα, * Aiγύπτου πλάνης * πιστούς έξαίρουσα, * χαί πρός την θείαν * γην μεταφέρουσα * ταις ἀπλανέσι σου * διδαχαις ἐχάστοτε· * τὴν εύχλεή * όθεν χαι πανίερον * μνήμην σου σέβομεν.

Πάτερ θεηγόρε Σίλβεστρε, * ρείθροις των σων προσευχων * τον πολύμορρον δράχοντα * ἀσφαλῶς ἀπέπνιξας, * ιερως θαυμαζόμενος. * Έλλήνων πλήθη * Θεῷ προσήγαγες. * Έβραίων θράσος * δε εταπείνωσας, * θαύματα μεγιστα * εχτελών ενώπιον * τούτων σαφώς. * όθεν σε γεραίρομεν, * χαί μαχαρίζομεν.

 $\Delta \delta \xi \alpha$, xai vũv, ³Hyoç $\pi \lambda$. β' .

* Τρχεται πρός Ιορδάνην * Χριστός, ή άλήθεια, * του βαπτι-L σθήναι ύπο 'Ιωάννου, * χαί φησί πρός αὐτόν· * Έγω χρείαν έχω ύπό σοῦ βαπτισθήναι, * χαί σύ έρχη πρός με; * οὐ τολμῶ ό χόρτος προσψαύσαι τῷ πυρί, * σύ με άγίασον, Δέσποτα, * τῆ θεία έπιρανεία σου.

Είς τον Στίχον, Στιχηρά Ιδιόμελα.

Ιωάννου Μοναχοῦ. η Ηχος α΄.

αμπρὰ μὲν ἡ παρελθοῦσα Ἐορτὴ, * λαμπροτέρα δὲ Σωτὴρ ἡ Λ έπερχομένη. * Έχείνη * Αγγελον έσχεν εὐαγγελιστήν, * χαί αύτη * Πρόδρομον εύρε προετοιμαστήν. * Έν ἐχείνη, * αιμάτων έχχεομένων, * ώς ἄτεχνος ώδύρετο ή Βηθλεέμ. * έν ταύτη,* ύδάτων εύλογουμένων,* πολύτεχνος γνωρίζεται ή Κολυμβήθρα.* Τότε 'Αστήρ * τούς Μάγους ἐμήνυσε,* νῦν δὲ Πατήρ * χόσμω σε ὑπέδειξεν.* Ό σαρχωθεὶς,* χαὶ πάλιν ἐργόμενος ἐμφανῶς,* Κύριε, δόξα σοι.

Στίγ. Διά τοῦτο μνησθήσομαί σου ἐχ Υῆς Ἰορδάνου.

'Ανδρέου 'Ιεροσολυμίτου. 'Ηχος β'.

πάλιν 'Ιησοῦς * ὁ ἐμός χαθαίρεται * ἐν τῷ 'Ιορδάνη, * μᾶλλον δέ χαθαίρει τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν * ἔρχεται γὰρ ἀληθῶς ἐπί τό Βάπτισμα, * έχπλυναι θέλων * του 'Αδάμ το χειρόγραφον, * χαί φησί πρός τόν 'Ιωάννην * Δεῦρο ὑπηρέτησον, ὦ Βαπτιστά, * μυστηρίου ξένου το χεράλαιον. * δεῦρο, ἔχτεινον την σην χεῖρα ταχύ, * χαι άψαι της χορυφής * του συντρίψαντος την χάραν

τοῦ δράχοντος, * χαὶ ἀνοίξαντος τὸν Παράδεισον, * ὄν ἔχλεισεν ἡ παράβασις, * ἀπάτῃ τοῦ ὅρεως, * τῇ γεύσει τοῦ ξύλου ποτέ. Στίχ. Εἰδοσάν σε ὕδατα ὁ Θεός. Ἡχος γ΄.

Φαιδρά μέν ή παρελθοῦσα Ἐορτή,* ἔνδοξος ή παροῦσα ἡμέρα. * Ἐν ἐχείνη τῷ Σωτῆρι Μάγοι προσεχύνησαν, * ἐν ταύτη δὲ τὸν Δεσπότην * δοῦλος χλητός ἐβάπτισεν. * Ἐχεῖ Ποιμένες ἀγραυλοῦντες * είδον χαὶ ἐθαύμαζον· * ὥδε φωνή τοῦ Πατρός * τὸν μονογενῆ Υἰόν ἐχήρυττεν.

Δόξα, χαί νῦν ὁ αὐτός.

Δεῦτε, άπαντες πιστοί,* τὴν Ἰουδαίαν ἀφέντες * διέλθωμεν τὴν ἐρημον τοῦ Ἰορδάνου,* καὶ θεασώμεθα σήμερον ἐκεῖ * τόν δι' ἡμᾶς ἐπιφανέντα σαρκὶ,* τὸ Βάπτισμα αἰτοῦντα * ἐν τοῖς ῥείθροις τοῦ Ἰορδάνου, * τὸν Βαπτιστὴν παραιτούμενον, * καὶ βοῶντα τῷ ¢ώβψ· * Οὐ τολμῶ χειροθετῆσαι * τῆ πηλίνῃ παλάμῃ τὸ πῦρ· * Ό Ἰορδάνης καὶ ἡ θάλασσα * ἔφυγον, Σωτὴρ, καὶ ἀπεστράφησαν· * κἰγὼ πῶς ἐπιθήσω * ἐπὶ τὴν κορυφήν σου χεῖρα,* ἢν τρέμει τὰ Σεραφίμ; * ᾿Ανεχώρησεν ὁ Ἰορδάνης,* ὡς ἐδέξατο τὴν Ἡλιοῦ * δἰ Ἐλισσαίου μηλωτήν· * πῶς μὴ δύῃ εἰς χάος καὶ βάθος,* βλέπων γυμνόν σε ἐν τοῖς ῥείθροις; * πῶς δὲ μὴ φλέξῃ με,* ὅλος ἐκ σοῦ πυρούμενος; * Τί βραδύνεις, Βαπτιστά,* τοῦ βαπτίσαι τὸν Κύριόν μου; ὁ Ἰορδάνης βοặ πρὸς Ἰωάννην. * Τί τῶν πολλῶν κωλύεις τὴν κάθαρσιν; * πᾶσαν τὴν κτίσιν ἡγίασεν· * ἄφες ἀγιάσαι κὰμὲ * καὶ τῶν ὑδάτων τὴν φύσιν, * ὅτι εἰς τοῦτο ἐπεφάνη.

'Απολυτίχιον τοῦ 'Αγίου, Ήχος δ'. Κανόνα πίστεως. Καὶ Προεόρτιον, Ήχος ὁ αὐτός· πρὸς τό· Κατεπλάγη Ἰωσήφ. ἘΓτοιμάζου, Ζαβουλών, * καὶ εὐτρεπίζου, Νεφθαλείμ. * Ἰορδάνη ποταμὲ, * στῆθι, ὑπόδεξαι σχιρτῶν * τοῦ βαπτισθῆναι ἐρχόμενον τὸν Δεσπότην. * ᾿Αγάλλου, ὁ ᾿Αδὰμ * σὺν τῆ Προμήτορι, * μὴ χρύπτετε ἑαυτοὺς * ὡς ἐν Παραδείσω τὸ πρίν· * καὶ γὰρ γυμνοὺς ἰδῶν ὑμᾶς ἐπέφανεν, * ἱνα ἐνδύσῃ τὴν πρώτην στολήν. * Χριστὸς ἐφάνη, * τὴν πᾶσαν κτίσιν θέλων ἀναχαινίσαι.

Έχ τρίτου.

Έν τοῖς 'Αποδείπνοις ψάλλομεν τὸ παρὸν Τριῷδιον, τούς τε Εἰρμούς καὶ τὰ Τροπάρια ποιοῦντες η'. καὶ πάλιν τοὺς Εἰρμούς οῦ ἡ 'Ακροστιχίς' Τῇ δευτέρα.

'Ωδη α'. Ήχος β'. Ο Ειρμός.

• Τῷ τὴν ἄβατον * χυμαινομένην θάλασσαν * θείφ αύτοῦ προσ-• Τ τάγματι * ἀναξηράναντι, * χαὶ πεζεῦσαι δἰ αὐτῆς * τόν • Ἰσραηλίτην λαόν * χαθοδηγήσαντι, * Κυρίφ ἔσωμεν· * ἐνδόξως • γὰρ δεδόξασται. Η ἀπόρρητος * τοῦ Κτίστου συγχατάβασις, * πρὶν ἐχ Παρθένου λάμψασα, * χόσμον χατηύγασεν· * αὐτὸς πάλιν ὁ Χριστὸς * ἄλλο νῦν μυστήριον * τελέσων ἔρχεται * ἐν Ἰορδάνῃ, βροτῶν * εἰς ξένην ἀναγέννησιν.

Διαχονήσων * ἔργῷ φριχτῷ προέρχεται * πρός Ίορδάνην Πρόδρομος * νῦν, ἡ τοῦ Λόγου φωνή· * τὸν πτωχεύσαντα 'Αδὰμ * ὁ πλουτῶν Θεότητι, * διὰ τοῦ Πνεύματος γὰρ * πλουτήσων ἡχει Χριστός * τῷ δώρῷ τοῦ Βαπτίσματος.

'Ωδή η'. Ο Ειρμός.

[»] Εφριξε * παίδων εὐαγῶν * τὸ ὁμόστολον * ψυχῆς ἄσπιλον σῶ [»] μα· * xαὶ εἶξε τὸ τραφὲν * ἐν ἀπείρῷ ὕλη ἀxάματον πῦρ· *
 [»] ἀειζώου δὲ * ἐxμαρανθείσης φλογὸς, * διαιωνίζων ὕμνος ἀνεμέλ » πετο· * Τὸν Κύριον, * πάντα τὰ ἔργα, ὑμνεῖτε * xαὶ ὑπερυ » ψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Υμας μου * σχεύη ἐχλεχτὰ * ἐπιγνώσομαι, * εἰ τῆς ἐμῆς δωρεᾶς * σφραγὶς ἐνσημανθῆ * ἐν ὑμῖν, τρισσόν φῶς ἀπαστράπτουσα * πρός τὸ Βάπτισμα * Χριστὸς ὁ Λόγος φησὶ * τοῖς ῥαθυμίας ὄχνῷ διαμένουσιν· * ἐν τούτῷ γὰρ * νέαν ὁδὸν σωτηρίας * χαὶ ἐλευθερίας * ζωὴν ἡχω δωρούμενος.

Τάξεως * ἕμπαλιν ἐν σοὶ * ρυσικῆς ἐστι * πρᾶγμα τελούμενον νῦν· * τὸ ἔλαττον καὶ γὰρ * γνώμῃ εὐλογεῖται τοῦ κρείττονος· * ὅθεν δέδοικα * σὴν χειραπτῆσαι κάραν, * τῷ Λυτρωτῆ ἐβόησεν ὁ Πρόδρομος· * οὐ θέμις γὰρ * χόρτον πυρὶ προσεγγίζειν· * σύ με μᾶλλον * ἀγίασον σὸν δοῦλον.

Έτερον Δυώδιον, Ήχος ό αὐτός,

Ού ή άχροστιχίς. Τρίτη τε.

Τῷ δόγματι τῷ τυραννικῷ.

Ραθυμίας * ύπνον ψυχιχόν * τινάξαντες χαρδίας έγρηγόρσει, * τῷ ἐρχομένῳ * χαθᾶραι ψυχὰς * ἐν ῥείθροις βοήσωμεν· Εὐλογεῖτε, τὰ ἔργα * Κυρίου, τόν Κύριον.

Ιχανούσθω * πραξις έν ήμιν * ψυχής έν ύψηλη θεωρία, * δπως χατ' άμφω * φανέντες φαιδρο!, * τῷ πάντας χαθαίροντι, * Εύλογείτε τὰ ἔργα, * βοῶμεν, τὸν Κύριον.

Το τάλαντον * λόγφ πραχτιχῷ * χοσμήσαντες ἐν διπλῆ ἐργασία, * πίστει τῷ δόντι * Δεσπότη, πιστοὶ * ὡς δοῦλοι, προσάξωμεν * βαπτισθῆναι μολοῦντι * ψυχῶν εἰς ἀνάπλασιν.

Ο Είρμός.

» Τῷ δόγματι * τῷ τυραννικῷ * οἱ "Οσιοι τρεῖς Παιδες μὴ
 » πεισθέντες,* ἐν τῆ καμίνῳ * βληθέντες, Θεόν * ὡμολόγουν ψάλ » λοντες. * Εὐλογεῖτε, τὰ ἔργα * Κυρίου, τὸν Κύριον.

ΜΠΝ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ. Β΄.

'Ωδή 0'. 'Ο Είρμός.

Τμεγάλυνας, Χριστέ, * την τεχοῦσάν σε * Θεοτόχον, * ἀφ' ῆς L'ό Πλάστης ήμων * όμοιοπαθές περιέθου σώμα, * το των » ήμετέρων * λυτήριον άμπλαχημάτων· * ταύτην μαχαρίζον-» τες, * πασαι γενεαί σε μεγαλύνομεν.

Ρύπον πάντα έμπαθή * ἀπωσάμενοι,* ἐπαξίως * Βαπτίσματος τοῦ θείου * γνώμην ἀναλάβωμεν ἔμφρονα· * ήχει γὰρ ὁ Κτίστης * χάθαρσιν δωρήσασθαι ξένην, * ρείθροις βαπτιζόμενος, * πασί τε χαινήν δετξαι άλλοίωσιν.

Άφορῶντες είς Χριστόν, * ταπεινούμενον * έχουσίως * μέχρι xal δούλου μορφής, * ύπο την αύτου χειρα την χραταιάν * νυν ταπεινωθώμεν, * πνεύματι συνεπαρθέντες, * όπως βαπτιζόμενον * τούτον χαθαροίς έργοις τιμήσωμεν.

Έτερος. Η τόν άχώρητον Θεόν.

Ττς αμαρτίας τον βαρύν * ρύπον απορρίψαντες, * χαθαροί τω L πάντας χαθαίροντι * ρείθροις θείοις * ἐπορθῶμεν Δεσπότη.

Έν Ίορδάνη ποταμῷ * βαπτισθήναι ήχοντι * τῷ Χριστῷ δεύτε προσεγγίσωμεν, * των δαχρύων * χαθαρθέντες τοις ρείθροις.

Έν τη Γεννήσει σου, Σωτήρ, * ήμας έορτάσαντας * μετά Μάγων χαι Ποιμένων νῦν πρόσδεξαι, * σε τιμῶντας * βαπτισθήναι Ο Ειρμός. μολούντα.

» Η τον άχώρητον Θεόν * έν γαστρί χωρήσασα, * καί χαράν » τῷ κόσμω χυήσασα, * σὲ ὑμνοῦμεν, * Παναγία Παρθένε.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά την α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

³Ηχος α΄. Τον τάφον σου Σωτήρ.

Φορέσας την έμην, 'Ιησού μου, πτωχείαν, * προέρχη σεαυτόν * τοις οιχέταις μιγνύων, * χαι Βάπτισμα αιτούμενος * ύπό δούλου, φιλάνθρωπε· * όθεν βλέπων σε * ο Ίωάννης έβόα· * Πῶς βαπτίσω σε, * ρύπον μή έχοντα όλως, * Θεὲ ὑπεράγαθε; Δόξα, χαί νῦν, ὅμοιον.

Τροέρχεσθαι Χριστός * άγαθότητι μέλλει * πρός ρείθρα ποτα-Προερχεσυαι πριστος "μων την άνάπλασιν * άπεργάσασθαι χάριτι. * Θείε Πρόδρομε, * τούτον υπόδεξαι χαίρων,* χαί τοις ύδασι * τούτον θελήσαντα λούσον, * τον μόνον φιλάνθρωπου. Μετά την β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ήχος δ΄. Ταχύ προχατάλαβε.

[τωχεύσας ό πλούσιος * δι' εὐσπλαγχνίαν πολλήν, * ήμας τοὺς II πτωχεύσαντας * δι' άχρασίαν ποτέ * πλουτίσαι βουλόμενος, *

έρχεται ἐπιβῆναι * Ίορδάνου τοῖς ῥείθροις, * xαὶ ὑπὸ Ἰωάννου * προφανῶς βαπτισθῆναι. * Ὑμνήσωμεν, πιστοὶ, τὴν αὐτοῦ * ἄχραν ταπείνωσιν.

Δόξα, χαὶ νῦν, ὅμοιον.

Πεπλήρωται σήμερον * τοῦ Ἡσαΐου φωνὴ * βοῶντος· Ἐτοιμάσατε * τὴν τοῦ Κυρίου ὀδόν,* xaὶ τρίβους ποιήσατε· * ἤχησε γὰρ, ὡς ἔφη, * ἡ φιλέρημος σάλπιγξ * ἅπαντας συγχαλοῦσα, * Ἰωάννης ὁ πάνυ· * διἱ συνδράμωμεν ἅμα,* xaὶ παράδοξα ἴδωμεν.

Ο Προεόρτιος Κανών, τοὺς Εἰρμοὺς ἐχ δευτέρου, τὰ δὲ Τροπάρια εἰς ૬΄. οῦ ἡ ἀΑχροστιχὶς, Κατὰ ἀΑλφάβητον, ἄνευ τῶν Εἰρμῶν· xαὶ ἐν τῆ θ΄. ψδῆ, Ἱωσήφ.

Ποίημα Ίωσήφ.

'Ωδή α'. ³Ηχος β'. Ο Ειρμός.

» Τῷ τὴν ἄβατον * χυμαινομένην θάλασσαν,* θείφ αὐτοῦ προσ-» Τ τάγματι * ἀναξηράναντι, * χαὶ πεζεῦσαι δι' αὐτῆς * τὸν » Ἱσραηλίτην λαὸν * χαθοδηγήσαντι, * Κυρίφ ἔσωμεν· * ἐνδόξως

» γὰρ δεδόξασται.

Αἰσθανόμενος * τὴν τοῦ Κυρίου ἕλευσιν, * ἐχ τῆς ἐρήμου πρόεισιν * ὁ θεῖος Πρόδρομος, * ἐχβοῶν περιφανῶς. * Ἡγγιχεν, ἐπέφανεν * ἡ ἀπολύτρωσις· * μετανοήσατε, * χαὶ ὕδατι χαθάρθητε.

Βαπτιζόμενον * άμαρτιῶν με χλύδωνι, * Λόγε Πατρί συνάναρχε, * ὅλον χαθάρισον * μετανοίας ῥαντισμῷ, * ὁ τῷ βαπτισμῷ σου πιστοῖς * τὴν ἀπολύτρωσιν * ἀεὶ δωρούμενος, * δι' εὐσπλαγχνίαν ἄμετρον.

Γη, ώς γέγραπται, * τοῦ Ζαβουλών τὸ ἄδυτον * βλέπουσα φῶς, αὐγάσθητι· * ἰδοὺ γὰρ πάρεστιν * Ιορδάνου ταῖς ῥοαῖς· * xαὶ τὸν ἐπὶ πάντων Θεὸν * ὑμνει χραυγάζουσα· * Κυρίω ἔσωμεν· * ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Δήμον απαντα * ό θεηγόρος Πρόδρομος * βλέπων παραγενόμενον, * τούτοις ἐφθέγγετο· * Τίς ὑπέδειξεν ὑμῖν * ἀπὸ τῆς μελλούσης ὀργῆς * φυγεῖν; ποιήσατε * τῆς μετανοίας χαρποὺς, * ἐν χάριτι σωζόμενοι.

Έτερος Κανών τοῦ Άγίου, οῦ ἡ Άκροστιχίς.

Υμνεϊν σε πίστει την χάριν δίδου μάχαρ.

Ἰωσήφ.

'Ωδη α΄. ^{*}Ηχος πλ. δ΄. [•]Η χεχομμένη την άτομον.

Υίοθετήθης * ἐν χάριτι, Σίλβεστρε,* Θεῷ Πατρί, χαθαρόν * βίον ἀσπασάμενος, * χαὶ θείαις ἀστραπαῖς * ψυχὴν φωτοειδέστατος * γενόμενος, μετῆλθες πρός τὸ φῶς, * χραυγάζων τὸ ἀνέσπερον. * Τῷ Κυρίω ἄσωμεν. * ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Μεγαλοφρόνως * παθών χατεχράτησας, * χαὶ σάρχα ἀσχητιχαῖς * ἀγωγαῖς ὑπέταξας * τῷ Πνεύματι, σοφέ, * θεῖον χαταγώγιον * Τριάδος γεγονώς περιφανῶς,* τῆς πονηρίας τὰ πνεύματα * ψάλλων ἐταπείνωσας· * ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Νόμφ τῷ θείφ * ἐνθέως πειθόμενος, * χαὶ θεοπνεύστου Γραϝῆς * γνώσει χαλλυνόμενος, * Ἐλλήνων τοὺς σοφοὺς * ἀλήθειαν ἐπαίδευσας, * Χριστὸν ὁμολογεῖν σὺν τῷ Πατρὶ * βοῶντας χαὶ τῷ Πνεύματι· * Τῷ Κυρίφ ἔσωμεν· * ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Έν ὑποστάσει * μιἄ γνωριζόμενον * τόν σαρχωθέντα Χριστόν,* μάχαρ, ἀνεχήρυξας, * θελήσεσι διτταῖς * χαὶ ἐνεργείαις, Σίλβεστρε, * νοούμενον, χαὶ πίστει τοὺς αὐτῷ * θεώσαντα χραυγάζοντας· * Τῷ Κυρίῳ ἔσωμεν· * ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Θεοτοχίον.

Ίνα τοὺς χάτω * τοῖς ἄνω συνάψειεν * ὁ μόνος πάντων Θεός, * μήτραν ἀπειρόγαμον * ὑπέδὐ· χαὶ σαρχός * φανεὶς ἐν ὁμοιώματι, * τῆς ἔχθρας τὸ μεσότοιχον ἑλών, * εἰρήνην ἐμεσίτευσε, * χαὶ ζωὴν ἐβράβευσε * χαὶ θείαν ἀπολύτρωσιν.

'Ωδή γ'. Ο Ειρμός.

Στερέωσον ήμας * έν σοι, Κύριε, * ό ξύλφ * νεχρώσας την
 Σάμαρτίαν, * χαι τόν φόβον σου εμφύτευσον * είς τὰς χαρ δίας ήμῶν * τῶν ὑμνούντων σε.

Ἐπέφανε Χριστός,* βοặ ὁ Πρόδρομος,* xαὶ ῥείθροις * ἐπιβαίνει τοῦ Ἰορδάνου· * ὑπαντῆσαι τούτψ σπεύσωμεν, * xαθαραῖς διανοίαις * φωτιζόμενοι.

Ζητῶν ἀνοδίαις * τόν πλανώμενον,* Θεέ μου,* πτωχείαν πλουσιωτάτην * ἐνδυσάμενος, ἐφίστασαι * βαπτισθῆναι ἡ πάντων * ἀπολύτρωσις.

Η γη χαι οὐρανός νῦν * χορευέτωσαν· * ὁ πάντων * βαπτίζεται εὐεργέτης, * ἐν τοῖς ὕδασι βυθίζων ἡμῶν * τὴν πληθὺν τῶν ἀμέτρων * παραπτώσεων.

Τοῦ Άγίου. Τον φόβον σου Κύριε.

Νοός χαθαρότητα * χτησάμενος, Ίεράρχης γεγένησαι,* χρίσμα άγιον δεξάμενος· * διό σε, θεοφόρε * Πάτερ, εὐφημοῦμεν.

Σταυρῷ τόν τανύσαντα * παλάμας σαρχί Θεόν ἐτράνωσας * λογιχαῖς σου ἀποδείξεσι, * χαὶ Ἰουδαίων θράσος * ὥλεσας, Παμμάχαρ.

Έν θαύμασι μέγιστος * γενόμενος, φυγαδεύεις τὰ πταίσματα,* χαὶ χαθαίρεις τὰ νοσήματα * τῶν πίστει αἰτουμένων,* Σίλβεστρε θεόφρον.

(Deptoxloy.

Παρθένος Αγνή * μετά την χύησιν, Παναγία, διέμεινας * Θεόν Λόγον γαρ έγέννησας, * ήμιν όμοιωθέντα * χωρίς αμαρτίας. Ο Είρμός.

- Γητόν φόβον σου, Κύριε, * ἐμφύτευσον ταῖς χαρδίαις τῶν δού-
- λων σου, * χαι γενοῦ ἡμιν στερέωμα,* τοῖς σὲ ἐν ἀληθεία *
- » έπιχαλουμένοις.

Κάθισμα του Αγίου, Πγος πλ. δ'. Τήν Σοφίαν χαι Λόγον.

Τοταμός εύσεβείας * άναδειχθείς, * των δογμάτων σου ρείθροις * Ι πασαν την γήν * χατήρδευσας, Σίλβεστρε, * Ιεράρχης ώς ένθεος. * και θαυμάτων όμβροις * παθών ρύπον έπλυνας, * και τρυφής χειμάρρουν * άζιως χεχλήρωσαι. * όθεν συνελθόντες * εύσεβῶς σε τιμῶμεν * ἐν ἔσμασι σήμερον, * και πιστῶς ἐκβοῶμέν σοι· * Ιεράρχα θεσπέσιε, * πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων άφεσιν δωρήσασθαι * τοις έορτάζουσι πόθω * την άγιαν μνήμην σου.

Δόξα, και νυν, στζ Έρρτης.

Πχος πλ. δ'. Ανέστης έν νεχρών.

όρατε Θεέ, * ἀχατάληπτε Λόγε, * ἐτέχθης ἐχ Πατρός * ὑπὲρ Α φύσιν και λόγον· * πάλιν δε έπ' έσχάτων * έκ της Παρθένου, ούχ άλλοιώσας ο ής, * έρχη, χαι έν τοις ρείθροις * του Ιορδάνου νῦν βαπτισθήναι σαρχί, * ὁ εὐδοχήσας σῶσαι, ὡς Θεός,* τὸ γένος τών άνθρώπων.

'Ωδή δ'. 'Ο Είρμός.

- "Ελήλυθας * ἐχ Παρθένου, οὐ πρέσβυς, οὐχ "Αγγελος, * ἀλλ' αὐ "Ε τὸς ὁ Κύριος * σεσαρχωμένος, χαὶ ἔσωσας * ὅλον με τὸν

» ανθρωπου· * διό χραυγάζω σοι· Δόξα * τη δυνάμει σου, Κύριε.

Θαυμάζει σου, * Ίησοῦ εὐεργέτα, τὴν ἄφιξιν * ὁ μέγιστος Πρόδρομος, * χαί συστελλόμενος χράζει σοι· * Πυρ υπάρχων, Δέσποτα, * μή χαταρλέξης με χόρτον * χρηματίζοντα, Κύριε.

Ιστάμενον * έν τοις ύδασι τούτοις θελήματι * όρων με, νῦν πρόσελθε, * ώ Ίωάννη, χαὶ βάπτισον, * ὅπως τὴν δι' ὕδατος * χάριν άνθρώπων τῷ γένει * ἀπεργάσωμαι.

Κρυπτόμενον * ώς νερέλη σε έγνωχα "Ηλιον, * Θεέ μου, τῷ σώματι· * πῶς οὖν γυμνοῦσαι, τὰ ὕδατα * νῦν περιβαλλόμενος; * ό Ιωάννης έβόα * έχπληττόμενος.

Λαμπρύνεται * των ανθρώπων ή φύσις, και λύτρωσιν * του σχότους είσδέχεται * της άμαρτίας, χαι άνωθεν * θεΐον περιβάλλεται * τῆς ἀφθαρσίας χιτῶνα * γυμνουμένου μου.

Τοῦ Αγίου. Εἰσαχήχοα, Κύριε, τῆς οἰχονομίας.

Τεράρχης θεόληπτος * χρίων Ίερέας θείω ἐν Πνεύματι * ἀνεδεί-Ι γθης, Πάτερ Σίλβεστρε, * χαὶ λαοὺς φωτίζων, * ἱερώτατε.

Συνεργεία του Πνεύματος * νόσους ἀπελαύνων, πάθη ἀνίατα * ἐθεράπευσας, πανόλβιε, * ἐπιστρέφων πλάνης * τοὺς παράφρονας.

Τῶν αἰρέσεων, Σίλβεστρε, * πλάνην ἐχδιώξας, ποίμνην ἐποίμανας, * εὐσεβείας βρύων ὕδατα * ἐπὶ χλόην θείας * ἐπιγνώσεως.

Ἐξεχύθη σου χείλεσι * χάρις θείου Πνεύματος· διὰ τοῦτό σε * Ἱερέα τοῦ λαοῦ αὐτοῦ * ὁ Θεὸς, παμμάχαρ * Πάτερ, ἔχρισεν. Θεοτοχίον.

Ιασαί μου τὰ τραύματα, * Κόρη, τῆς χαρδίας, χαὶ χατευόδωσον * τῆς ψυχῆς μου τὰ χινήματα * εἰς Θεοῦ, Παρθένε, * τὰ θελήματα.

'Ωδή ε΄. Ο Ειρμός.

• Ο του φωτός χορηγός, * χαι των αιώνων ποιητής Κύριος, * • Ο έν τῷ φωτι * τῶν σῶν προσταγμάτων * όδήγησον ήμᾶς. * • ἐκτός σου γὰρ ἄλλον * Θεόν οὐ γινώσχομεν.

Μετανοείτε, βοών,* ή Βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἤγγιχεν, * ὁ ἰερὸς * Πρόδρομος ἐφάνη * ἐχ τῆς ἐρημίας, * τοὺς ἐρημωθέντας * ἡμᾶς ἀναχτώμενος.

Νόμος ὁ πάλαι φησὶ, * xaὶ Προφητῶν ὁ ἰερὸς σύλλογος· ᾿Ηλθε Χριστὸς * ἡμᾶς ἀναπλάττων * τῷ θείῳ βαπτισμῷ * τοὺς παλαιωθέντας * πολλοῖς παραπτώμασι.

Ξένα φησί καὶ φρικτὰ * ὁ Ἰωάννης καθορῶν σήμερον! * Νῦν ἡ πηγὴ * τῆς ἀθανασίας * προῆλθεν ἐκ μικρᾶς * ῥανίδος τὸ θεῖον * αἰτήσασθαι βάπτισμα.

Τοῦ Άγίου. Ίνα τί με ἀπώσω.

Παϊς πλοχαϊς τῶν σῶν λόγων * ἄπαντα διέλυσας * μάταιον σύνδεσμον, * χαὶ πρός θείαν Πίστιν * τοὺς τῆ πλάνη δεθέντας συνέδησας, * διανοίγων, Πάτερ, * τούτων τὸν νοῦν τῆ ἀναπτύξει * τῶν Γραφῶν, Ἱεράρχα μαχάριε.

Η χαρδία σου, Πάτερ, * ἄμωμος γεγένηται * τοῖς διχαιώμασι * τοῦ χοινοῦ Δεσπότου· * δν ποθήσας, σαρχός χατεχράτη- • σας, * χαὶ θαυμάτων χάριν * πεπλουτηχώς, νόσους ἰᾶσαι * χαὶ ψυχῶν χαλεπώτατα τραύματα.

Νεμομένην χαρδίας * νόσον ψυχολέτειραν * δεινής αιρέσεως * τοῦ πιχρῶς μανέντος * δραστηρίοις φαρμάχοις τῶν λόγων σου, * Θεοφόρε, στήσας * ὡς ἰατρός, τῆ δυναστεία * τοῦ σεπτοῦ ἐφυγάδευσας Πνεύματος.

Men. Tom. III.

():070x(0v.

Χαΐρε, μόνη τεχούσα * τὸν Ἀπειροδύναμον, * σάρχα πτωγεύσαντα· * Χαΐρε του πεσόντος * ἐπανόρθωσις χόσμου, Πανάμωμε·* Χαΐρε λύπης λύσις, * γαΐρε πιστών ή σωτηρία, * χαΐρε Ορόνε Θεού ύψηλότατε.

'Ωθή ς'. Ο Είσυδς.

» Αβυσσος άμαρτημάτων * ἐχύχλωσέ με ἐσχάτη· * ἀλλ'ώς » Α τόν Προφήτην Ίωνᾶν * ἀνάγαγε, Κύριε, * Κύριε, * ἐχ φο-

» ρας την ζωήν μου.

Ομβρησον άμαρτημάτων * ήμιν, φιλάνθρωπε λύσιν,* ό του 'Ιορδάνου ταϊς ροαϊς * βυθίσας τὰ πταίσματα * τῶν γηγενῶν * διὰ έλεος μέγα.

Πέλαγος, Χριστέ, ὑπάρχων * διχαιοσύνης, προέργη * νῦν ἐν Ιορδάνη ποταμῷ * βυθίσαι τον δράχοντα, * χαι του Αδάμ * την παράβασιν πλυναι.

Ρεΐθρόν σε της άφθαρσίας,* Χριστέ, υπάρχοντα όντως,* ρείθρα πῶς χωρήσει ποταμοῦ; * ἐβόα ὁ Πρόδρομος, * δοξάζων σου * την πολλήν εύσπλαγχνίαν.

Του Αγίου. Την δέησιν έχχεω.

Α πρόιτον και φρουρά αιωνία * συγκλειόμενον είργάσω εύχαις Λ σου * τόν πονηρόν, * λυμαινόμενον φθόνω * τούς προσιόντας, Μαχάριε, δράχοντα, * ώς θύρας τε χαὶ ὡς μοχλοὺς * τοῦ Σταυροῦ την σφραγίδα ένθέμενος.

Ρημάτων σου μελιρρύτων ο φθόγγος * είς την σύμπασαν έξῆλθε, Παμμάχαρ, * χαὶ διδαχῶν * εἰς τὰ πέρατα πάντα * τῆς οίχουμένης το φέγγος έξελαμψε, * θαυμάτων τε το διαυγές, * χαί των έργων ή θεία επίδειξις.

Ίάματα χαὶ χαρίσματα θεῖα * ἐπομβρίαις ἀναβλύζων πλουσίως * τοῦ παντουργοῦ, * Ἱεράρχα παμμάχαρ, * χαὶ Παναγίου έχάστοτε Πνεύματος, * τούς πίστει σοι είλιχρινεϊ * προσιόντας ίασαι έν γάριτι. (DEOTOXIOV.

Νοήσαντες θεηγόροι Προρήται * Μυστηρίου σου, Παρθένε, τό βάθος,* προφητιχώς * προχατήγγειλαν τοῦτο * φωταγωγούμενοι θείω έν Πνεύματι * χαι νῦν ήμεῖς περιγαρῶς * τὰς ἐμφάσεις όρῶντες πιστεύομεν.

Ο Είρμός.

- Τήν δέησιν ἐχχεῶ πρός Κύριον, * χαὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου
 Τὰς θλίψεις, * ὅτι χαχῶν * ἡ ψυχή μου ἐπλήσθη, * χαὶ

» ή ζωή μου τῷ άδη προσήγγισε· * χαι δέρμαι ὡς Ἰωνᾶς·*

» Έχ φθορᾶς, ὁ Θεός, μὲ ἀνάγαγε.

Κοντάχιον Προεόρτιον,

'Ηχος δ'. 'Επεφάνης σήμερον.

Έν τοϊς ρείθροις σήμερον * τοῦ Ἰορδάνου * γεγονώς ὁ Κύριος, * τῷ Ἰωάννη ἐκβοặ· * Μὴ δειλιάσης βαπτίσαι με· * σῶσαι γὰρ ήχω * ᾿Αδὰμ τὸν πρωτόπλαστον.

Ο Οίχος, ού ή άχροστιχίς. Του ταπεινου 'Ρωμανου.

Πρός τό. Τη Γαλιλαία.

Ο ὑχ ἀπαιτῶ σε, Βαπτιστὰ, * τοὺς ὅρους ὑπερβῆναι· * οὐ λέγω σοι· Εἰπέ μοι * ὰ λέγεις τοῖς ἀνόμοις, * χαὶ παραινεῖς ἀμαρτωλοῖς· * μόνον βάπτισόν με, * σιωπῶν χαὶ προσδοχῶν * τὰ ἀπό τοῦ Βαπτίσματος· * ἕξεις γὰρ διὰ τοῦτο ἀξίωμα, * ὅπερ οὐχ ὑπῆρξε * τοῖς Προφήταις· χαὶ γὰρ πάντων * τῶν γηγενῶν μείζονά σε ποιήσω· * ἐχείνων μὲν οὐδεἰς * σαρῶς με χατεῖδεν, * ἀλλ' ἐν τύποις χαὶ σχιαῖς * χαὶ ἐνυπνίοις· * νῦν δὲ ἐπὶ σοῦ * ἱστάμενον χατὰ γνώμην * βλέπεις, χατέχεις * τὸ çῶς τὸ ἀπρόσιτον.

Έτερον τοῦ Αγίου,

³Ηχος β'. Τὰ άνω ζητών.

Σορίας Θεοῦ * ἐμπλήσας τὸ στόμα σου, * Τριάδος ἡμῖν * τὴν γνῶσιν ἐτράνωσας, * χαὶ τὴν ἀθεότητα * τῶν Τυράννων χατέβαλες, Σίλβεστρε, * τῆ σρενδόνῃ τῶν λόγων σου· * διὸ ὑπὲρ ἡμῶν * δυσώπει τὸν Κύριον.

Ο Οίχος, πρός τό· Τράνωσον μου.

Τοῦ Κορυφαίου τῶν ᾿Αποστόλων * τὴν χαθέδραν πλουτήσας, * τοῦ Θεοῦ Λειτουργός * ἐδείχθης θαυμασιώτατος, * ώραίζων, στηρίζων, χαὶ μεγαλύνων * δόγμασι θείοις τὴν Ἐχχλησίαν· * ὡς ἀστὴρ δὲ * φωτοβόλος, φωτίζων φωτὶ ἀρετῶν * Τριάδα σέβειν διδάσχεις, * ὡς ἀμέριστον μίαν Θεότητα· * χαὶ τὰς αἰρέσεις τῶν δυσμενῶν * ἀπεδίωξας, Σίλβεστρε πάνσοφε· * διὸ ὑπὲρ ἡμῶν * δυσώπει τὸν Κύριον.

Συναξάριον.

Τῆ Β΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ ἐν Αγίοις Πατρός ἡμῶν Σιλβέστρου Πάπα Ῥώμης.

Στίχοι.

Ζωοϊ νεχρόν βοῦν αἰσχύνων Ζαμβρῆν Μάγον Ο καὶ νεχρός ζῶν Σίλβεστρος Ῥώμης Πάπας. Θυμόν ἀποπνείει Σίλβεστρος δέυτέρη ἡοῖ.

Ταῖς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. ἀμήν.

'Ωδή ζ'. Ο Ειρμός.

» Πίχόνος χρυσής * έν πεδίω Δεηρά * λατρευομένης, * οι τρείς

» L σου Παίδες χατεπάτησαν * άθεωτάτου προστάγματος· *

» μέσον δὲ πυρός ἐμβληθέντες, * δροσιζόμενοι ἔψαλλον· * Εύλο-» γητός εἶ, ὁ Θεός, * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Στολήν ιεράν * έπενδύων με, Χριστέ, * τόν γυμνωθέντα * τῆ συμβουλία τοῦ ἀλάστορος, * γυμνός προβῆναι τοῖς ὕδασιν * είλου ἀγαθότητος πλούτω· * ἀνυμνῶ σου τὸ εὕσπλαγγνον, * xαὶ προσχυνῶ τὴν θαυμαστὴν * οἰχονομίαν σου.

Τίς αύτη, Χριστὲ, * ἡ πολλή σου πρός ἡμᾶς * οἰχονομία; * τίς ἡ πτωχεία; τίς ἡ ἄφατος * χαὶ ὑπὲρ νοῦν συγχατάβασις; * ἔφη, ὁπηνίχα σε εἶδεν * ὁ Ἰωάννης γυμνούμενον,* χαὶ βαπτισθῆναι ὑπ' αὐτοῦ * ἐγχελευόμενον.

'Υφήψας, Χριστέ, * ώσπερ λύχνον, την σεπτην * σάρχα σου μέσον * τοῦ 'Ιορδάνου, χαὶ ἐζήτησας * την συγχωσθεῖσαν τοῖς πάθεσι * χαὶ τῆ ἀμαρτία εἰχόνα· * χαὶ εὑρών χατεχάλλυνας * τῷ Βαπτισμῷ σου, ἀγαθέ· * ὅθεν ὑμνοῦμέν σε.

Τοῦ 'Αγίου. Οι ἐχ τῆς Ιουδαίας.

Δ (χαιος ώσπερ φοίνιξ * ἐν τῷ οἰχφ Κυρίου, * Πάτερ, ἐξήνθησας * χαρποὺς διχαιοσύνης· * ἐξ ὦν οἱ σὲ τιμῶντες * διατρέφονται ψάλλοντες· * Ό τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεός, εὐλογητός εἶ.

Ισχυραϊς τῶν σῶν λόγων * ἀποδείξεσιν εἶλες * τοὺς ματαιόρρονας * νοσοῦντας ἀπιστίαν· * χαὶ χαίρων ἐμελώδεις, * παναρίδιμε Σίλβεστρε· * Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεός, εὐλογητός εἶ.

Διαμένει ή δόξα * εἰς αἰῶνάς σου, Πάτερ, * χαὶ τὸ μνημόσυνον * σὺν πᾶσι τοῖς Διχαίοις· * μεθ' ὧν ἡμῶν τῶν πίστει * μελφδούντων μνημόνευε· * Ο τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Ο χλεινός Ίεράρχης,* τῆ τοῦ Πνεύματος αἴγλῃ * χαταλαμπόμενος, * τὸ σχότος τῆς χαχίας * διέλυσε, χαὶ πάντας * τοὺς βοῶντας ἐφώτισεν· * Ο τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεός, εὐλογητός εἶ. Θεοτοχίον.

Υπερθαύμαστε Κόρη, * τόν πρό πάντων αἰώνων * ἐχυοφόρησας * ἡμῖν ὁμοιωθέντα * ὀι' ἄχραν εὐσπλαγχνίαν,* ἱνα σώση τοὺς ψάλλοντας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεὸς, εὐλογητός εἶ. 'Ωδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

Τόν ἐν χαμίνω τοῦ πυρός * τῶν Ἐβραίων τοῖς Παισὶ * συγχα Ταβάντα, * χαὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον * μεταβαλόντα Θεόν, *
 ὑμνεῖτε, * τὰ ἔργα, ὡς Κύριον, * χαὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας
 νοὺς αἰῶνας.

Φωνή βοῶντος ἐμρανῶς * ἐν ἐρήμω ἐπιστὰς * ὁ Ἰωάννης, * ἐπιστρέρων χαρδίας, * μετανοούσας θερμῶς * δοξάζειν * τὸν ἐπιφαινόμενον * ἐν τῷ Ἰορδάνη * Σωτῆρα χαὶ Δεσπότην.

Χειμάρρους πέφυχας τρυφής, * ο θαλάσσας χαι πηγάς * δημιουργήσας· * χαι πῶς ὕδασι βαίνεις; * τί ἀποπλῦναι ζητῶν; * ἡ πάντων * ἔχπλυσις χαι χάθαρσις * τῶν ὑμνολογούντων, * Χριστέ, σὲ εἰς αἰῶνας.

Ψυξαι τὰ ρεύματα ζητών * τῆς χαχίας τοῦ ἐχθροῦ, * χαὶ τὰς θαλάσσας * τῶν παθῶν ἀναστεῖλαι, * χαὶ τοῖς πιστοῖς ἰλασμόν * πηγάσαι * χαὶ ἄφεσιν, Δέσποτα, * ἔρχη βαπτισθῆναι * ἐν ρείθροις Ιορδάνου.

Ώρῶν καὶ χρόνων Ποιητὰ, * ὑπὸ χρόνον γεγονώς * δἱ εὐσπλαγχνίαν, * ὁ ἀχρόνως ἐκλάμψας * ἐκ προανάρχου Πατρὸς, * ἐπέστης * τὰ χρόνια πταίσματα * πάντων ἀποπλῦναι * ἐν ῥείθροις Ἰορδάνου.

Τοῦ Αγίου. Νιχηταί Τυράννου.

Μίαν φύσιν, Πάτερ,* τῆς μιᾶς Θεότητος * θεολογήσας * ἐν τρισὶ προσώποις * νοουμένης, ἔμελπες * ἀχαταπαύστως· * Εὐλογεῖτε, πάντα * τὰ ἔργα, τόν Κύριον,* χαὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

'Αληθείας, Πάτερ, * ἀληθής διδάσχαλος * ἀνηγορεύθης· * ψευδωνύμου πλάνης * ὅθεν ἐστηλίτευσας * ἀπάτην, μέλπων· * Εύλογεῖτε, πάντα * τὰ ἔργα, τὸν Κύριον, * χαὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κορυφαΐος ὥφθης * ίεροῦ συστήματος, * Ιερομύστα, * χαὶ τοῦ Κορυφαίου * Μαθητῶν ἐχόσμησας * βοῶν τον θρόνον· * Εὐλογεῖτε, πάντα * τὰ ἔργα, τον Κύριον, * χαὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

'Αρεταϊς ἐνθέοις,* Πάτερ, τὴν χαρδίαν σου * χαταχαλλύνας,* ὅλος ὡραιώθης, * χαὶ ταῖς ἄνω τάξεσι * βοῶν συνήρθης· * Εὐλογεῖτε, πάντα * τὰ ἔργα, τὸν Κύριον,* χαὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοχίον.

'Ρήμασί σου θείοις * γενεαὶ ἐπόμεναι * αἰ τῶν ἀνθρώπων * μαχαρίζομέν σε * τὴν 'Αειμαχάριστον, * χαὶ μελωδοῦμεν· * Εὐλογεῖτε, πάντα * τὰ ἔργα, τὸν Κύριον, * χαὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Ό Εἰρμός.

Νικηταί τυράννου * χαί φλογός τη χάριτι * σοῦ γεγονότες, *

 • Ι οι των έντολων σου * σφόδρα άντεχόμενοι * Παιδες έβόων· *

Εύλογεῖτε, πάντα * τὰ ἔργα, τὸν Κύριον, * xαὶ ὑπερυψοῦτε *
 εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

MHN IANOYAPIO Σ . B'.

'Ωδή. θ'. Ο Ειρμός.

» Μητόν έχ Θεοϋ Θεόν Λόγον, * τον ἀρρήτω σορία * ήχοντα χαι-

» L νουργήσαι τον Άδαμ * βρώσει φθορά πεπτωχότα δεινώς, *

» έξ άγίας Παρθένου * άφράστως σαρχωθέντα δι' ήμας, * οι πι-

» στοί, όμοφρόνως * έν υμνοις μεγαλύνομεν.

'Ιδών σε ό 'Ιωάννης * πρός αὐτόν, Εὐεργέτα, * ἐλθόντα, xαὶ αἰτοῦντα παρ' αὐτοῦ * ἐν ταπεινώσει τὸ Βάπτισμα, * ἐχπλαγεὶς συνεστάλη, * μηδόλως χειραπτῆσαί σε τολμῶν, * τὸν ἀπτόμενον πάντων * ὀρέων, xαὶ χαπνίζονται.

'Ως χελίδών σεμνοτάτη * προμηνύουσα ἕαρ,* ἐπέστη νοητόν ό Βαπτιστής * τοῖς ἐν χειμῶνι ὑπάρχουσι * τῶν ἀμέτρων πταισμάτων, * xαὶ ζάλην ὑπομένουσιν ἀεὶ * ἐναντίων πνευμάτων * πονηροτάτοις πάθεσι.

Σὲ τὸ ἀπαύγασμα δόξης * τοῦ Πατρὸς ἐπιλάμψαν * τοῖς ἐν σχότει χαθημένοις τῶν δεινῶν, * ἄδυτε "Ηλιε Κύριε, * χαὶ ἐρχόμενον πάντας * φωτίσαι ἰερῷ σου Βαπτισμῷ, * ὡς Θεὸν χαὶ Σωτῆρα, * ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ή τοῦ θανάτου ἀξίνη * ἐν τῆ ῥίζη χειμένη, * ὡς δένδρω ἀπειλεῖ τὴν ἐχτομὴν, * τὴν ἀχαρπίαν σου βλέπουσα· * μὴ οὖν ἄκαρπος μείνης, * ψυχή μου, ἀλλὰ βόησον Θεῷ * ἐν θερμῆ μετανοία· * Ἡμάρτηχά σοι, σῶσόν με.

Φωνή βοῶντος ήχούσθη * ἐν ἐρήμοις χαρδίαις· * Εὐφράνθητε, ἐπέστη ὁ Χριστὸς,* ἄρεσιν πᾶσιν δωρούμενος· * ἀγιάσθητε πᾶσα * ἡ θάλασσα, πηγαὶ χαὶ ποταμοὶ, * χαὶ χοιλάδες χαὶ νάπαι, * χαὶ πᾶσα ἡ ὑφήλιος.

Τοῦ Αγίου. Κυρίως Θεοτόχον.

Έρευσας προθύμως * σεαυτόν, Παμμάχαρ, * τῶν ἡδονῶν τῆ Γνεχρώσει, χαὶ γέγονας * τοῦ δι' ἡμᾶς νεχρωθέντος * θῦμα εὐ– πρόσδεχτον.

'Ως θείος Κορυραίος * ίερῶν Πατέρων * τὸ ἱερώτατον δόγμα ἐχράτυνας, * αίρετιχῶν ἀπορράξας * ἄθεα στόματα.

Συνήφθης ταϊς χορείαις * ταΐς τῶν ἀσωμάτων,* τοὺς ἀσωμάτους ἐχθροὺς τροπωσάμενος * περιφανῶς, Ἱεράρχα * θεόφρον Σίλβεστρε.

"Η μνήμη σου τῷ χόσμφ, * Πάτερ Ἱεράρχα, * ὡς φωταυγὴς ἐξανέτειλεν ἡλιος, * φωταγωγοῦσα τοὺς πίστει * ἀνευφημοῦντάς σε.

Θεοτοχίον.

Φιλάγαθε Παρθένε,* την χεχαχωμένην * τη αμαρτία ψυχήν μου αγάθυνον, * τον αγαθόν ή τεχούσα * Θεόν χαι Κύριον. Ο Είρμός.

 Κυρίως Θεοτόχον * σε όμολογοῦμεν * οἱ διὰ σοῦ σεσωσμένοι,
 Παρθένε Αγνη,* σὺν Ασωμάτοις Χορείαις * σε μεγαλύνοντες. Ἐξαποστειλάριον. Γυναίχες ἀχουτίσθητε.

ψνή βοώντος ήχησε, * χαὶ οἱ βουνοὶ σχιρτήσατε· * χόρευσον,
 ψένος ἀνθρώπων· * ὁ γὰρ προάναρχος Λόγος, * σάρχα λαβών
 ὡς ἄνθρωπος, * ήχει βαπτισθησόμενος * ὑπὸ χειρῶν, ῶν ἔπλασεν, *
 ἐν Ἱορδάνῃ, χαὶ λύσων * τοῦ χόσμου τὴν ἀμαρτίαν.

Θμοιον.

Πῶς ῥεῖθρά σε ποτάμια * εἰσδέξονται, Φιλάνθρωπε, * τόν ποταμοὺς καὶ θαλάσσας * ποιήσαντα ἐκ μὴ ὄντων; * πῶς κορυφὴν τὴν ἄχραντον * τὴν σὴν τολμήσει Πρόδρομος * χειροθετῆσαι, Δέσποτα; * ὑμνοῦμεν φρίττοντες, Λόγε, * τῆς σῆς πτωχείας τὸ ὕψος.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστῶμεν Στίχους δ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχήρὰ Προτόμοια, ῶν ἡ ἀχροστιχὶς μέχρι τῶν τῆς Ε΄. τοῦ παρόντος μηνός.

*Ασματα Θεοράνους είς τὰ Φῶτα.

Ήχος πλ. β'. Αι 'Αγγελικαί.

Λ i 'Αγγελικαί * προπορεύεσθε Δυνάμεις * ἐκ τῆς Βηθλεὲμ * πρός τὰ ῥεῖθρα 'Ιορδάνου· * προέρχου, 'Ιωάννη, * καταλείψας τὴν ἔρημον. * Χαΐρε, Ποταμὲ, καὶ εὐτρεπίζου· * πᾶσα δὲ ἡ γῆ ἀγαλλιάσθω· * Χριστός ἔρχεται * τὴν ἁμαρτίαν τοῦ 'Αδὰμ * καθᾶραι ὡς εὕσπλαγχνος.

Στόμασιν άγνοϊς * χαὶ ψυχαῖς χεχαθαρμέναις * δεῦτε, μυστιχῶς * Βηθλεὲμ μεταχωροῦντες, * χαὶ πρός τὸν Ἰορδάνην * σὺν Χριστῷ ἐπειγόμενοι, * ἄσωμεν αὐτῷ μετ' εὐφροσύνης, * αἰ πατριαὶ τῆς γῆς νῦν πᾶσαι * πιστῶς λέγουσαι· * Εὐλογημένος ὁ ἐλθών, * Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Μέγα χαὶ φριχτὸν * τὸ μυστήριον ὑπάρχει! * ὅτι ὁ Θεὸς * τοῖς ἀνθρώποις ὑμοιώθη,* χαὶ ἀμαρτίαν ὅλως * μἡ εἰδὼς, ὁ ἀνεύὑυνος * ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθῆναι * ἐν ποταμῷ τῷ Ἰορδάνῃ * αἰτεῖ σήμερον. * Εὐλογημένος ὁ φανεὶς,* Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι. ᾿Ανθος ἐχ Δαυίδ * ἀνατείλας τῆς Παρθένου,* ἡλθεν ὁ Χριστὸς * πρὸς τὰ ῥεῖθρα Ἰορδάνου, * τὰς ἀμαρτίας πλῦναι * τοῦ Προπάτορος ὕδασι. * Χόρευσον, ᾿Αδάμ· εὐρραίνου, Εὕα· * ὁ οὐρανὸς ἀγαλλιάσθω· * λαοὶ, εἴπωμεν· * Εὐλογημένος ὁ ἐλθών, * Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δόξα, όμοιον.

Τρέμει τῆ χειρί * δειλιών χειροθετῆσαι· * χαίρει τῆ ψυχῆ * ἐννοῶν ὁ 'Ιωάννης,* ὅτι τὴν χορυφήν σου * ὑποχλῖναι εὐδόχησας * δούλου την μορρην ένδεδυμένος,* ίνα βροτούς δουλείας ρύση * έχθροῦ χράζοντας· * Εύλογημένος ὁ ἐλθών,* Θεὸς ήμῶν, δόξα σοι. Καὶ νῦν, ὅμοιον.

Απασα ή γη * μυστιχώς ἀγαλλιάσθω * νῦν προρητιχώς, * χαὶ τὰ ὅρη σχιρτησάτω· * ἀπάστρεψον τὸ ῥεῖθρον, * Ἰορδάνη, ὡς γέγραπται· * φρίξον ἐχ προσώπου τοῦ Δεσπότου· * ὅτι Θεὸς ἐνανθρωπήσας, * βροτοὺς ἅπαντας * τῆς ἀμαρτίας τοῦ Ἀδὰμ * χαθᾶραι ἐλήλυθεν.

'Απόστιχα Στιχηρά 'Ιδιόμελα, 'Ηχος πλ. β'.

Φαιδροτέρα ήλίου γέγονεν^{*} ή παρελθούσα Έορτή τών Γενε-Φθλίων Χριστού· * λαμπρά καὶ ἐπίρωτος δείκνυται * ή ἐπερχομένη τῆς θείας Ἐπιφανείας αὐτοῦ. * Ἐν ἐκείνη Ποιμένες, μετ' ᾿Αγγέλων * δοξολογοῦντες, προσεκύνησαν Θεόν ἐνανθρωπήσαντα· * ἐν ταύτη δὲ, τοῦ Δεσπότου * ὁ Ἰωάννης ἀψάμενος * τῆ δεξι菜 χειρὶ, σὺν τρόμφ ἕλεγεν· * ᾿Αγίασον ἐμὲ καὶ τὰ ὕδατα, * ὁ μόνος ἔχων τὸ μέγα ἕλεος.

Στίγ. Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου.

Τοιμάζου, Ίορδάνη ποταμέ· * ίδου γάρ παραγίνεται Χριστός ό Θεός * βαπτισθήναι ύπο Ίωάννου, * ίνα των δραχόντων ἀοράτους χεραλὰς * συνθλάση τῆ Θεότητι ἐν τοῖς ὕδασι τοῖς σοῖς. * ᾿Αγάλλου, ἡ ἔρημος Ἱορδάνου· * τὰ ὅρη, σχιρτήσατε μετ' εὐφροσύνης· * ήχει γὰρ ἡ αἰώνιος ζωἡ * ἀναχαλέσαι τόν ᾿Αδάμ. * Φωνἡ βοῶντος βόησον, * ὦ Ἰωάννη Πρόδρομε· * Ἐτοιμάσατε όδοὺς τοῦ Κυρίου, * χαὶ τὰς τρίβους αὐτοῦ * εὐθείας ἀπεργάσασθε.

Στίγ. Είδοσάν σε ΰδατα ό Θεός.

Α γαλλιάσθω, ή ἕρημος τοῦ Ἰορδάνου,* χαὶ ἀνθείτω ὡς χρίνον· * φωνὴ γὰρ βοῶντος ἡχούσθη ἐν αὐτῆ· * Ἐτοιμάσατε τὴν όδὸν τοῦ Κυρίου· * ὅ γὰρ τὰ ὅρη στήσας σταθμῷ, * χαὶ τὰς νάπας ζυγῷ, * ὅ τὰ πάντα πληρῶν ὡς Θεός,* βαπτίζεται ὑπὸ δούλου· * πτωχεύειν ἦρξατο, * ὅ τὰ πλούσια δῶρα χαριζόμενος. * "Ηχουσεν Εὐα· * ἐν λύπαις τέξῃ τέχνα. * Νῦν δὲ ἦχουσεν ἡ Παρθένος· * Χαῖρε χεχαριτωμένη, * ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, * ὁ ἔχων τὸ μέγα ἕλεος.

$\Delta \delta \xi \alpha$, xai vũv,

ηλος πλ. δ'. Άνατολίου.

• μάννη Βαπτιστὰ, ὅ ἐν μήτρα γνωρίσας με τὸν ᾿Αμνὸν, * ἐν ποταμῷ μοι διαχόνησον, * μετ' ᾿Αγγέλων μοι λειτούργησον· * ἐχτείνας άψαι τῆ παλάμῃ * τῆς χορυφῆς μου τῆς ἀχράντου· *

καί όταν ίδης τὰ όρη τρέμοντα, * καί τον Ιορδάνην έπαναστραρέντα, * σύν τούτοις βόησον· * Ο σαρχωθείς έχ Παρθένου * είς ήμῶν σωτηρίαν, Κύριε, δόξα σοι.

> Η λοιπή Άχολουθία τοῦ Ορθρου, ώς σύνηθες, και 'Απόλυσις.

TH: Γ' . TOY ATTOY MHNOS.

Προεόρτια τῶν Φώτων καὶ μνήμη τοῦ Αγίου Προφήτου Μαλαγίου, και τοῦ Αγίου Μάρτυρος Γορδίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τό, Κύριε εκέκραξα, ιστώμεν Στίχους ς'. και ψάλλομεν Στιγηρά Προσόμοια του Προφήτου.

³Ηχος πλ. δ'. Κύριε εί και κριτηρίω.

L ύριε, * σοί τόν σόν Προφήτην ίχέτην * χαί πρεσβευτήν προh χειρίζομαι· * ού ταζς ιχεσίαις, Οιχτίρμον, * χαι ταζς πρεσβείαις, ώς εύσπλαγχνος, * ἀπεγνωσμένης ψυχής * τὰ πταίσματα διάλυσον, * ούσιώδη χεχτημένος * χαι φυσιχήν άγαθότητα.

Ρήματα * τῆς θεοχινήτου σου γλώττης * ἐχβεβηχότα θεώμε-νος, * σὲ νῦν μαχαρίζω, Προρῆτα, * τῆς ἀληθείας ἀγάμενος· * σύ γὰρ φωνῆ λιγυρά * τόν χόσμον περιήχησας, * τὴν τοῦ Κυρίου προαγορεύων * παρουσίαν την σωτήριον.

γγελος * ἀγγελομιμήτω σου βίω * ἐπὶ τῆς γῆς ἐχρημάτι-Α σας, * και προσηγορίαν Αγγέλου * παναρμονίως έπλούτησας, * την χαλλονην της ψυχης * τῷ χάλλει τῷ τοῦ σώματος * χαταλλήλως συναρμόσας, * Μαλαχία παμμαχάριστε.

Έτερα Στιχηρά Προσόμοια του Μάρτυρος.

ηθίτος ο αυτός.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος!

γορυφουμένην θεώμενος * την της απάτης αχλύν, * φυγαδεύων Λ εμάχρυνας, * Αθλοφόρε Γόρδιε, * τον Θεον προσδεχόμενος· * πολλοίς δε πόνοις * έγγυμνασάμενος, * και ταίς νηστείαις * παιόστριβούμενος,* ώσπερ αίσθόμενος * τής σαυτοῦ δυνάμεως,* ἀγωνιστής * ώρμησας αὐτόχλητος * πρός τόν ἀντίπαλον.

Νρόδρα πεποιθώς, χατείληρας * τῶν δυσμενῶν τὴν πληθύν,* πα-🚄 ναρίδιμε Γόρδιε, * παρ ούδεν ήγρύμενος * των άνόμων το θέατρον. * χαι στὰς ἐν μέσφ, * χήρυξ αὐτόμολος, * μεγαλορώνως * Χριστόν ἐχήρυξας * Κτίστην χαι Κύριον, * τῷ Πατρί συνάναρχον, * χαί τῷ σεπτῷ * Πνεύματι όμότιμον * χαί συναίδιον. 6

Men. Tom. III.

MHIN ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ. Γ'.

φει χεφαλήν τεμνόμενος, * ἀπό ζωῆς εἰς ζωήν, * ἐχ θνητῆς εἰς αθάνατον, * χαὶ φθαρτῆς πρὸς ἄφθαρτον * προφανῶς μεταβέβηχας, * μὴ ἀναμείνας * φύσεως νέχρωσιν, * ἀλλ' αὐθαιρέτως * θανεῖν ἑλόμενος. * [°]Ω τῶν ἀγώνων σου, * ᾿Αθλοφόρε Γόρδιε, * δι' ῶν Χριστὸν, * Μάρτυς, ἐμεγάλυνας * τὸν μόνον εὕσπλαγχνον.

Δόξα, χαὶ νῦν,

³Ηχος δ'. Ίωάννου Μοναχοῦ.

[•]Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! * ὁ ἐν Πνεύματι ᾿Αγίω βαπτίζων xaì πυρὶ, * ἐν Ἰορδάνη ἔρχεται βαπτισθῆναι ὑπὸ Ἰωάννου· * Θεὸς οὐ γυμνὸς, * οὐδὲ ἄνθρωπος ψιλὸς, * ἀλλ' ἐν δυσὶ ταῖς φύσεσιν, * εἶς ὁ αὐτὸς Υἰὸς μονογενής· * ζητῶν μὲν τὸ βάπτισμα * ὡς ἄνθρωπος ἐχ θνητοῦ, * αἴρων δὲ ὡς Θεὸς * τὴν ἀμαρτίαν τοῦ χόσμου, * χαὶ παρέχων πᾶσι τὸ μέγα ἔλεος.

'Αποστίχου, Στιχηρά Προσόμοια, ών ή άκροστιχὶς· 'Ιωσήφ. 'Ήχος πλ. β'.

Τριήμερος ανέστης Χριστέ.

' δού ό φωτισμός τῶν πιστῶν, * ἰδοὺ ό ἰλασμός ἡμῶν * ἐπιβαίνειν * μέλλει ῥείθροις ποταμοῦ, * τὸν ῥύπον ὅπως πλύνῃ * ϫαχίας τῶν ἀνθρώπων, * χαὶ ἀναπλάσῃ συντριβέντας ἡμᾶς.

Στίχ. Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου.

Ος είδε σε ερχόμενον * ο Πρόδρομός σου, Κύριε, * χαι αιτοῦντα * βαπτισθῆναι ὑπ' αὐτοῦ, * ἐν φόβω ἀνεβόα· * Θεε μου πλαστουργε μου, * πῶς σε βαπτίσω τον ἀμόλυντον;

Στίχ. Είδοσάν σε ύδατα ό Θεός.

Συνέλθωμεν, πιστοί, νοητώς * πρός τὰς τοῦ Ἰορδάνου ῥοὰς, * θαῦμα μέγα * ὅπως ἴδωμεν σαφῶς· * ὁ Κτίστης γὰρ τῶν ὅλων * ἐπιφανεὶς ὡράθη, * χαὶ βαπτισθῆναι παραγέγονε.

Δόξα, χαὶ νῦν, ἘΗχος πλ. α΄.

Έ ν Ίορδάνη ποταμῷ * Χριστός ὁ Θεός ἡμῶν * μολεῖ πρός τὸ Βάπτισμα, * χαθᾶραι θέλων ἡμᾶς * ἐχ τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν * τῆ αὐτοῦ ἐπιφανεία, * ὡς μόνος ἀγαθός χαὶ φιλάνθρωπος.

'Απολυτίκιον Προεόρτιον, Έτοιμάζου Ζαβουλών. Και τοῦ 'Αγίου, 'Ο Μάρτυς σου, Κύριε.

Έν τοϊς Άποδείπνοις, ψάλλομεν το παρον Τριώδιον οῦ ἡ ἀχροστιχίς· Τετράδι ψαλῶ.

'Ωδή γ'. Ήχος β'. Ο Είρμός.

» Τ ής πίστεως έν πέτρα με στερεώσας, * ἐπλάτυνας τὸ στόμα » Ι μου ἐπ' ἐχθρούς μου· * ηὐφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά μου ἐν » τῷ ψάλλειν· * Οὐχ ἔστιν ἅγιος, * ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, * χαὶ οὐχ » ἔστι δίχαιος * πλήν σου, Κύριε. 'Εν χενοϊς ή ἐπίνοια τοῦ Ἡρώδου, * τοὺς μέλλοντας τυχεῖν τῆς ἐλευθερίας * ἀνόμως ἀνελόντος παϊδας· Χριστός γὰρ, * ό λυτρωτὴς ἡμῶν, * ζωὴν χαρίζεται * πᾶσι τὴν ἀνώλεθρον, * βαπτιζόμενος.

Το δεινόν βουλευτήριον τοῦ Ἡρώδου * νηπίων πριν ἀπέχτεινε νεολαίαν, * τὴν Βηθλεὲμ αἰμάτων πληρῶσαν· νῦν δὲ * τῆ Ἐχχλησία Χριστός * ἔρχεται, τέχνα πολλὰ * διὰ τοῦ Βαπτίσματος * είσποιήσασθαι.

Έτερον Τριώδιον, οῦ ἡ ἀχροστιχίς·

Προσάββατόν τε. 'Ωδη ε'. Ήχος πλ. β'. Ο Εἰρμός.

 Πρός σε όρθρίζω, * τόν δι' εύσπλαγχνίαν * σεαυτόν τῷ πεσόντι * χενώσαντα ἀτρέπτως, * χαὶ δούλου χειρὶ * βαπτι σθῆναι θελήσαντα· Λόγε Θεοῦ, * τὴν εἰρήνην * παράσχου μοι,
 φιλάνθρωπε.

'Ρυφθέντες φρένας, * και προκαθαρθέντες * μυστηρίου μεθέξει * φρικτής οίκονομίας, * άπαντες πιστοι, * έρχομένω Χριστῷ * ὑπαντήσωμεν, * 'Ιορδάνου * τοῖς ῥείθροις ἐκκαθᾶραι ἡμᾶς.

Οράτε, φίλοι, * τὴν φωνὴν τοῦ Λόγου, * τοῦ Ήλίου τόν λύχνον, * τὸν φίλον τοῦ Νυμφίου, * Μετανοεῖτε * τοῖς λαοῖς ἐχβοῶντα, xαὶ σπεύσατε * xαθαρθῆναι * τοῦ Κτίστου εἰς ὑπάντησιν. 'Ωδὴ η'. Εἰρμός.

• Πήμα Τυράννου * ἐπεὶ ὑπερίσχυσεν,* ἐπταπλασίως χάμινος *
 • ἐξεχαύθη ποτέ· * ἐν ἢ Παΐδες οὐχ ἐρλέχθησαν, * βασιλέως
 • πατήσαντες δόγμα, * ἀλλ' ἐβόων· Πάντα * τὰ ἔργα Κυρίου, *
 • τὸν Κύριον ὑμνεῖτε,* χαὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

'Αποχενούντες * δαχρύων πηγάς, οἱ πιστοὶ, * ἐξ ὀφθαλμῶν, χαθάρωμεν * πάντα ῥύπον ψυχῶν, * καὶ φῶς ἐν φωτὶ τρισσόν ὀψόμεθα, * βαπτισθῆναι Χριστοῦ ἐρχομένου· * ῷ προσμαρτυρήσει * Πατὴρ οὐρανόθεν, * καὶ Πνεύματος 'Αγίου * λάμψει παρουσία * περιστερᾶς ἐν είδει.

Δάχρυον ἅπαν * Χριστός ἀφαιρούμενος * ἀπό παντός προσώπου, * προέρχεται ψυχῶν * πολυώδυνα νοσήματα * ἀνωδύνως ἐν ῦδατι παύων· * χαὶ παλαιωθέντας * ἀνθρώπους χαινίζων * τῆ παλιγγενεσία, * τοὺς ὑμνολογοῦντας * αὐτόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ιερουργούνται * ψυχαί τοῦ Βαπτίσματος * τῷ θεοσδότῳ λουτρῷ, * καὶ Πνεύματος πυρὶ * τοῦ τὰ πάθη ἐκκαθαίροντος, * καὶ τὴν ὕλην συμφλέγοντος πᾶσαν * μοχθηρᾶς κακίας, * καὶ χάριν διδόντος * βοặν ἐν κατανύξει· * Σὲ ὑπερυψοῦμεν, * Χριστὲ, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Έτερος. Στήλην χαχίας.

'Α πο βλεφάρων * ψυχιχῶν χαχίας ϋπνον * ἐχτιναξάμενοι, * τὰς πονηρίας * ἀφελώμεθα, * πιστοὶ, χαρδιῶν ἡμῶν, * χαὶ δάχρυσι θερμοῖς * λούσωμεν φρένας, * θεαταὶ τοῦ ἐπιφανέντος, * ὅπως ὀφθῶμεν τὸν Χριστὸν, * δοξάζοντες εἰς τοὺς αἰῶνας.

Βέβηλον έπος * πονηρών έννοημάτων * μή προσενέγχωμεν * λόγον δὲ θεῖον * μελετήσαντες, * τοῖς ὕμνοις προσάξωμεν * τῷ Λόγῳ δι' ἡμᾶς * σαρχὶ φανέντι, * χαὶ φωτίζοντι τοὺς ἐν σχότει * ον πᾶσα χτίσις εὐλογεῖ, * δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας.

Βάθος σορίας * χεχρυμμένου μυστηρίου * νῦν φανεροῦται βροτοῖς· * Θεοῦ χριμάτων * νῦν ἡ ἄβυσσος * πιστοῖς ἐχχαλύπτεται, * Θεοῦ μετὰ σαρχός * ἐν Υἦ φανέντος * εἰς ἀνάπλασιν βροτείου γένους· * δν πᾶσα χτίσις εὐλογεῖ, * δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας.

'Απαγορεύεις,* 'Ιωάννη, ὅπερ δράσεις * τάχος ὑπείχων μου· * "Αρες οὖν ἄρτι· * οὕτω πρέπον γὰρ * ἡμῖν ἐστιν ἅπασαν * πληρῶσαι ἀληθῶς * διχαιοσύνην, * ὁ Δεσπότης τῷ δούλῳ ἔφη· * ὄν πᾶσα χτίσις εὐλογεῖ, * δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ο Ειρμός.

» Στήλην χαχίας * τοῦ δεινοῦ Ἡρώδου πάντες * ἐχμυχτηρί» σαντες, * πρός Ἱορδάνην * δεῦτε ἴωμεν, * πιστοὶ, ἱν' ὀψώμεθα *
» Χριστόν τὸν Λυτρωτὴν * ὑπό Προδρόμου * βαπτιζόμενον σαρχὶ
» ἐν ῥείθροις· * ὄν πᾶσα χτίσις εὐλογεῖ, * δοξάζουσα εἰς τοὺς
» αἰῶνας.

'Ωδή θ'. Ο Ειρμός.

 Ψυχαζς χαθαραζς * χαὶ ἀρρυπώτοις χείλεσι, * δεῦτε, μεγα-λύνωμεν * τὴν ἀχηλίδωτον * χαὶ ὑπέραγνον Μητέρα τοῦ
 Ἐμμανουἡλ,* δι' αὐτῆς τῷ ἐξ αὐτῆς * προσφέροντες πρεσβείαν
 τεχθέντι· * Φεῖσαι * τῶν ψυχῶν ἡμῶν, * Χριστὲ ὁ Θεὸς, * χαὶ
 σῶσον ἡμᾶς.

'Αγνώμων μηδείς * χαὶ πρός Χριστόν ἀχάριστος * ἔστω, τὸ μαχρόθυμον * τῆς ἀνοχῆς αὐτοῦ * χαὶ χρηστότητος ὑβρίζων χαταφρονήσει· * ἀλλ' ἐν φόβῷ χαὶ χαρặ * δουλεύσωμεν, αὐτῷ μελφδοῦντες· * Φεῖσαι * τῶν ψυχῶν ἡμῶν, * Χριστὲ ὁ Θεός, * χαὶ σῶσον ἡμᾶς.

Λέγει τοῖς λαοῖς * τῶν ἀπειθῶν ὁ Πρόδρομος· * Τίς ὑμῖν ὑπέδειξεν * ἐχ τῆς ὀργῆς φυγεῖν,* ἐχιδνῶν γεννήματα, τῆς μελλούσης; * μετανοίας οὖν χαρποὺς * ἐνδείξασθε ἀξίους, βοῶντες· * Φεῖσαι * τῶν ψυχῶν ἡμῶν, * Χριστὲ ὁ Θεὸς, * χαὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ω πηρωτικής * ἀγνωμοσύνης τόλμημα! * δν γὰρ οἱ ἀλλόφυλοι, * ὡς Λυτρωτήν, Χριστόν * προσεκύνησαν, ἐν δώροις τετιμηχότες, * οι οίχειοι μανιχώς * έζήτουν αποχτείναι φανέντα. * Φεισαι * των ψυχων ήμων, * Χριστε ο Θεος, * χαι σωσον ήμας. Έτερος. Την τιμιωτέραν.

λέθριον πτῶμα το τοῦ ᾿Αδὰμ * νῦν ἐπανορθώσων, * ἐπεφάνη νέος 'Αδάμ, * την έλευθερίαν * της παλιγγενεσίας * παρέχων παραδόξως * διὰ Βαπτίσματος.

Νόμον χαί Προφήτας άποπληρών, * χαί διχαιοσύνην * έχτελών ο πάντων Σωτήρ, * νῦν ὑπο παλάμης * χειροθετειται δούλου, * δουλείας άφαρπάζων * έχθροῦ τον ἄνθρωπον.

Τοις Έθνεσιν έλαμψε μέγα φώς. * τοις έσχοτισμένοις * θειχή άνέσγεν αύγή: * τοις έν σχια πάλαι * θανάτου χαθημένοις * ό Ήλιος τής δόξης * Χριστός ανέτειλεν.

Έχύχλουν Άγγέλων αι στρατιαί * τον έν Ιορδάνη * βαπτιζόμενον Λυτρωτήν, * χαὶ τρόμω τὸ μέγα * Μυστήριον ἀνύμνουν * τής τούτου αποβρήτου * συγχαταβάσεως.

Είτα τὸν Εἰρμόν.

» Την τιμιωτέραν των Χερουβίμ,* xai ένδοξοτέραν * άσυγχρί- τως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως * Θεόν Λόγον τεχοῦσαν, * » την ζντως Θεοτόχον, * σε μεγαλύνομεν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά την α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα, Ηχος γ'. Την ώραιότητα.

άπερίγραπτος * ών τη Θεότητι, * περιγραφόμενος * ύλη τοῦ Ο απεριγραπικός ων τη στοτηγραπικής "Ιορδάνου του βαπτισθήναι. * Τούτον χαθαρότητι * διανοίας δεξώμεθα· * πάντων γάρ έργάσασθαι * την άνάπλασιν βούλεται * πρός ὄν νῦν ἐκβοήσωμεν φόβω· * Δόξα, Χριστέ, τη έπιφανεία σου.

Δόξα, χαί νον, όμοιον.

Επιφανέντος σου * έν Ιορδάνη, Σωτήρ, * έπι τα ϋδατα * του βαπτισθήναι σαρχι,* αι τών Αγγέλων στρατιαι * έξισταντο χαθορώσαι * δούλω παριστάμενον * τον Δεσπότην της χτίσεως· * Άνωθεν έχήρυττε * σε Πατήρ ό προάναρχος· * διό μετ' εύφροσύνης βοώμέν σοι· * Δόξα, Χριστε, τη επιφανεία σου. Μετά την β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

³Ηχος πλ. α'.

Τόν συνάναρχον Λόγον.

Τόν όμότιμον Λόγον * Πατρί και Πνεύματι, * σαρκωθέντα δί σίκτον * και βαπτιζόμενον, * τῶν Αγγέλων οι χοροί * βλέ-

ποντες, ἕτρεμον· * xai 'Ιορδάνης ποταμός, * εὐλαβηθείς xai φοβηθείς, * ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω, * ἡμᾶς ἀνάγων πρός ὕψος * τῆς σωτηρίας πάθεσι ῥεύσαντας.

Δόξα, καί νῦν, ὅμοιον.

Ο συνάναρχος Λόγος * Πατρὶ xαὶ Πνεύματι, * μορφωθεὶς διὰ σπλάγχνα, * νῦν τὸ ἀλλότριον * βαπτισθῆναι δι' ἡμᾶς * ἤδη ἐπείγεται· * ὑπαντήσωμεν αὐτῷ * διανοία χαθαρᾶ, * Εὐλογητός εἶ βοῶντες, * Χριστὲ, Σωτὴρ εὐεργέτα, * ὁ ἀγιάσαι ἡμᾶς ἐρχόμενος.

Κανόνες τρεῖς, ὁ Προεόρτιος εἰς ς΄. τοῦ Προφήτου εἰς δ΄. καὶ τοῦ Μάρτυρος εἰς δ΄.

Ο Προεόρτιος, οῦ ή ἀχροστιχὶς, Κατὰ ἀλφάβητον· ἐν δὲ τῆ θ΄. ψδῆ· Ἰωσήφ.

'Ωδή α'. 'Ηχος δ'. Ο Είρμός.

» 🔥 νοίξω το στόμα μου, * χαί πληρωθήσεται Πνεύματος, *

» Α χαὶ λόγον ἐρεύξομαι * τῆ Βασιλίδι Μητρὶ, * χαὶ ὀφθήσο-» μαι * φαιδρῶς πανηγυρίζων, * χαὶ ἔσω γηθόμενος * ταύτης » τὰ θαύματα.

'Αβύσσους προστάγματι * δημιουργήσας, φιλάνθρωπε, * την γην ο τοις ύδασι * χρεμάσας, Κύριε, * ταπεινούμενος * προέρχη βαπτισθήναι * ποταμίοις ρεύμασι, * πλύνων με ρύπου παθών.

Βουλήσει ἐπτώχευσας, * τόν ἐχουσίως πτωχεύσαντα * χαχῶν ἐπιδόσεσιν * ἐμὲ πλουτίζων, Χριστέ, * χαὶ ἐν ὕδασι * προέρχη Ἰορδάνου * Βάπτισμα αἰτούμενος, * ὁ ἀναμάρτητος.

Γηράσαντα πταίσμασι * χόσμον χαινίζων, Φιλάνθρωπε, * ξενην άναγέννησιν * έρχη ποιήσασθαι * διὰ ΰδατος * χαὶ Πνεύματος ἀνθρώποις· * öθεν σου δοξάζομεν * τὴν ἐπιφάνειαν.

Δαυίδ θείφ Πνεύματι * προχελαδών ἀπεφθέγγετο· * Τί σοι έστι θάλασσα * δτι νῦν ἔρυγες; * χαὶ τί ὅτι σὺ * ἐστράφης, Ἱορδάνη, * Χριστόν θεασάμενος * γυμνόν ἑστῶτα ἐν σοί;

Έτερος Κανών τοῦ Προφήτου, οῦ ἡ ἀχροστιχίς·

Μαλαχίου με το χλέος δοξαζέτω.

Θεοφάνους.

'Ωδή α΄. Ήχος πλ. δ΄. Η χεχομμένη.

Μετὰ τῆς ἄνω * χορείας γηθόμενος, * χαὶ ταύτη συγχορεύων * χαὶ συναγαλλόμενος, * χαὶ θείου φωτισμοῦ * ἀξίως ἐμφορούμενος, * Θεόπνευστε, τοὺς πίστει τὴν σεπτὴν * σοῦ μνήμην ἑορτάζοντας, * τῷ Κυρίω ψάλλοντας, * πρεσβεύων διαφύλαττε.

'Αγγελομόρφω * ψυχής ώραιότητι, * χαι χάλλει διαπρέπων * πάλιν τῷ τοῦ σώματος, * τὴν ἄνωθεν αὐγὴν * τῆς θείας ἐπι-

λάμψεως * ἐδέξω, Θεηγόρε, τηλαυγῶς, * χαὶ χαίρων ἀνεχραύγαζες· * Τῷ Κυρίψ ἔσωμεν· * Ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Λελογισμένως * ἀνύων τὸν βίον σου,* καὶ τρόπων εὐκοσμία * καθωραϊζόμενος,* καὶ ἤθεσι χρηστοῖς,* Παμμάκαρ, σεμνυνόμενος,* Προφήτης ἀληθείας εὐσεβὴς * κραυγάζων ἐναπέφηνας· * Τῷ Κυρίω ἔσωμεν· * Ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Θεοτοχίον.

"Αχραντε Μήτηρ * Θεοῦ Παντοχράτορος, * ή Βασιλίδος φυλῆς * Δέσποινα βλαστήσασα, * χαὶ μόνη τὸν Θεὸν * τὸν πάντων βασιλεύοντα * γεννήσασα σαρχὶ ὑπερφυῶς, * χινδύνων με διάσωσον * τῷ Γίῷ σου ψάλλοντα· * Ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Έτερος Κανών τοῦ Μάρτυρος, οὕ ἡ ἀχροστιχίς·

Μάρτυρα Γόρδιον ύμνοισιν μελιηδέσιν ζόω.

Θεοφάνους.

'Ωδή α'. Ήχος ο αύτός. Άσωμεν τῷ Κυρίφ.

Μ άρτυς τῆς ἀληθείας, * Γόρδιε παμμάχαρ, γνωριζόμενος, * φωτοφόρον μοι χάριν * οὐρανόθεν παράσχου ταῖς πρεσβείαις σου.

Ασωμεν τῷ Κυρίφ * τῷ τὸν ἀθλοφόρον ἐνισχύσαντι * χατὰ τῶν ἀντιπάλων, * χαὶ στεφάνω τῆς νίχης χοσμήσαντι.

Ρώμη χαὶ πανοπλία * τοῦ Παμβασιλέως χρατυνόμενος, * τῶν τυράννων χαθείλες * τὴν μανίαν, πανένδοξε Γόρδιε.

Τόνοις τῆς εὐσεβείας * ἐγγεγυμνασμένος δι' ἀσκήσεως, * τοὺς ἀγῶνας ὑπέδυς * ἐκουσίως, πανεύφημε Γόρδιε.

Θεοτοχίον.

°Υδατος άλλομένου * εἰς ἀθανασίαν, ὥφθης σκήνωμα, * τοῦ πηγάζοντος πᾶσι * τὴν ζωὴν τοῖς ἀνθρώποις, Θεόνυμφε.

'Ωδή γ'. Ο Ειρμός.

Τούς σούς ύμνολόγους, Θεοτόχε,* ώς ζώσα χαι άφθονος πηγή,*
 Θίασον συγχροτήσαντας * πνευματιχόν στερέωσον. * χαι
 ἐν τῆ θεία δόξη σου * στεφάνων δόξης άξίωσον.

Εὐφράνθητι, ἕρημος, διψώσα * βροτών φύσις ἄπασα, ίδοὺ * τὸ ῦδωρ ἐπιφαίνεται, * τὸ τῆς ζωῆς ἀρδεῦόν σε * γονιμωτάτως γάριτι, * Χριστὸς, ἡ πάντων ἀνάπλασις.

Ζητήσαί με γνώμη πλανηθέντα * προέρχη ἐν ὕδασι, Χριστέ· * ἐν οἶς χαταδυόμενος * βυθίζεις μου τὰ πταίσματα, * χαὶ ἐχ βυθοῦ ἀνάγεις με * πάσης χαχίας, ὡς εὕσπλαγχνος.

"Ηλιος όραν σε μέλλων, Λόγε, * γυμνούμενον χρύπτει τὰς αὐγάς· * ἔρχη γὰρ, γυμνωθέντα με * ἀπάτη τῆ τοῦ ὄφεως,* διὰ τοῦ σοῦ Βαπτίσματος * στολὴν ἐνδύσαι σωτήριον.

Του Προφήτου. Σύ εί το στερέωμα.

Χ αίρεις νῦν θεώμενος * τὴν τῶν προβρήσεων ἔχβασιν, * μάχαρ, τῶν σῶν * τετελειωμένην, * Μαλαχία θεόληπτε.

Ιασιν έν πτέρυζιν * έχων ανέτειλεν "Ηλιος * ό νοητός * τῆς διχαιοσύνης, * ὡς προέφης, Θεόπνευστε.

Θεοτοχίον.

Όλην την έλπίδα μου * έν σοι, Πανάμωμε, τίθημι· * όλην πρός σε * χαίρων άνατείνω * την ψυχην χαι διάνοιαν.

Του Μάρπυρος. Ούχ έστιν άγιος.

Ρεόντων το άστατον * λογιζόμενος, * χαί μενόντων την σύστασιν, * Μάρτυς ἀοίδιμε, * ἐνθυμούμενος, μάχαρ, * ἀτρόμως το στάδιον * ὑπηλθες τῆς ἀθλήσεως.

'Απέθου τὴν πρόσχαιρον * ματαιότητα, * χαὶ συνέθου, Πανόλβιε, * τοῖς ἀεὶ διαμένουσι· * χαὶ φυγὼν τοὺς ἀνθρώπους, * 'Αγγέλων ὁρόσχηνος, * Θεόφρον, ἐχρημάτισας.

Γεώδη φρονήματα * χαταλέλοιπας, * πολιτείαν οὐράνιον, * Μάρτυς, εὐράμενος * χαθορᾶν γὰρ μὴ φέρων * τῆς πλάνης τὸ φρύαγμα, * εἰς ἔρημον ἐμάχρυνας.

Θεοτοχίον.

Ούχ έστιν ἄμεμπτος, * ώς σὺ, Δέσποινα, * χαὶ οὐχ ἔστιν ἄχραντος * πλήν σου, Πανάμωμε· * ἐν γαστρὶ γὰρ τὸν Κτίστην * τῶν πάντων ἐχώρησας, * τὸν μόνον πολυέλεον.

'O Eisubs.

Ο ὑχ ἔστιν ἅγιος * ὡς ὁ Κύριος, * χαὶ οὐχ ἔστι δίχαιος * ὡς
 Ο ὁ Θεός ἡμῶν, * ὄν ὑμνεῖ πᾶσα χτίσις· * Οὐχ ἔστιν ἅγιος *
 πλήν σου, Κύριε φιλάνθρωπε.

Κάθισμα του Προφήτου,

η Πχος πλ. δ'. Την Σορίαν και Λόγον.

Προρητείας την χάριν * πεπλουτηχώς,* ἐσομένων την γνώσιν * θεοπρεπῶς * μεμύησαι ἐν Πνεύματι,* Μαλαχία θεόπνευστε,* xai προλέγεις ἅπασι * Χριστοῦ την ἐπέλευσιν,* xai 'Εθνῶν, Πανόλβιε, * την θείαν ἀνάχλησιν. * Όθεν την σεπτήν σου * ἐορτάζομεν μνήμην, * xai πόθω ὑμνοῦμέν σε, * xai πιστῶς μαχαρίζομεν * ἐχβοῶντές σοι, ἔνδοξε· * Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄρεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἑορτάζουσι πόθω * την ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, τοῦ Μάρτυρος, δμοιον.

Πυρωθείς τῆ ἀγάπη * τοῦ Ἰησοῦ,* αὐθαιρέτῷ βουλήσει, * Μάρτυς σοφέ, * προθύμως εἰς θάνατον * σεαυτόν παραδέδωχας, * χαὶ σταδίου ἐν μέσῷ * αὐτόχλητος ἴστασο,* ἐχβοῶν τοῖς τυράν-

MHN IANOYAPIOS. Γ' .

νοις· * Ίδου έγω πάρειμι. * Όθεν καί, την πλάνην * παφρησία έλέγξας, * έτμήθης την χάραν σου, * χαι ζωήν πρός την άληχτον * μεταβέβηχας, ένδοξε. * Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων άρεσιν δωρήσασθαι * τοις έορτάζουσι πόθω * την άγιαν μνήμην σου.

Καί νῦν, Προεόρτιον,

Ήγος ό αὐτός. Αὐλῶν ποιμενιχῶν.

V ορός προφητικός * προκηρύττων χαίρει * το Βάπτισμα Χρι-Λ στοῦ, * τὴν ζωὴν ἀναβλύζον. * Κράζει ὁ Ἡσαίας * ἀντλῆσαι ύδωρ το χαθαρτήριον. * Γράφει ο Θεοπάτωρ * πως έχ προσώπου ρεύγει ή θάλασσα, * τοῦ εὐδοχία σώζοντος Θεοῦ * το γένος τῶν άνθρώπων.

'Ωδή δ'. Ο Είρμός.

» Μητήν άνεξιχνίαστον * θείαν βουλήν * τῆς ἐχ τῆς Παρθένου Ι σαρχώσεως * σοῦ τοῦ 'Υψίστου,* ὁ Προφήτης 'Αββαχούμ * » χατανοών έχραύγαζε· * Δόξα τη δυνάμει σου, Κύριε.

Θάμβει συσχεθήσεται * ό ούρανός, * χαί τὰ τῶν Αγγέλων στρατεύματα, * δουλοπρεπώς σε * άφιχνούμενον, Χριστέ, * πρός τον σον δούλον βλέποντες, * χαι έπιζητούντα το Βάπτισμα.

Ίωάννη, σχίρτησον. * έρχεται γαρ * πάντας ο λυτρούμενος Κύριος * ύποχλιθήναι * τη χειρί σου ταπεινώς, * όπως ταπεινωθέντα με * θείω ανυψώση Βαπτίσματι.

Κλίνας χαταβέβηχας * τοὺς οὐρανοὺς * ἐπὶ τὴν Παρθένον, Φιλάνθρωπε, * χαι 'Ιωάννη * υποχλίνεις χορυρήν, * ἐπιζητών το Βάπτισμα· * Δόξα τῆ πολλῆ εὐσπλαγχνία σου.

Λύων τὰς ἀμέτρους μου, * Λόγε, σειρὰς * τῶν ἀμαρτημάτων, έν ύδασι * του Ίρρδάνου * έπισπεύδεις προσελθείν, * χαί βαπτισθήναι, Δέσποτα· * Δόξα τη πολλη εύσπλαγχνία σου.

Τοῦ Προφήτου. Εἰσαχήχοα, Κύριε, τῆς οἰχονομίας.

Υποφήτης γενόμενος * της θεαρχικής, Μάχαρ, άγαθότητος, * πασιν "Εθνεσιν έχήρυξας * την γεγενημένην * άπολύτρωσιν.

Μυηθείς δια Πνεύματος * τής υπερφυούς του Λόγου σαρχώσεως, * το απόρρητον μυστήριον, * Μαλαχία μάχαρ, * προηγόρευσας. Θεοτοχίον.

Έπι σοι άνατίθημι * πάσαν προσδοχίαν τής σωτηρίας μου,* χαί τοῦ βίου την χυβέρνησιν, * Κεχαριτωμένη * Μητροπάρθενε.

Τοῦ Μάρτυρος. Έξ δρους χατασχίου.

Ρήσεων Χριστού παμμάχαρ, ύπαχούσας, * χαίρων την φθαρ-την * χατέλιπες στοστείου * την * χατέλιπες στρατείαν, * χαί Βασιλεί έστρατεύθης τώ ούρανίω, * στεφανηφόρε Μάρτυς Γόρδιε.

Men. Tom. III.

Διεθρύβησαν, Μάρτυς, τὰ ὄρη τῶν τυράννων, * ἐτάχησαν δὲ * βουνοὶ οἱ τῶν εἰδώλων, * τῆ χαρτερặ σου ἀθλήσει χαὶ παộἡησία, * στερανηφόρε, προσεγγίσαντα.

Ισχυσας Σταυρού τη θεία δυναστεία, * δήμω δυσσεβεϊ * βοάν μεγαλοφώνως * Τοϊς μή ζητούσιν ευρέθην, μηδ' ἐρωτῶσι· * νῦν πεποιθότως ἐμφανίζομαι.

Όλην χατὰ σοῦ, Θεόφρον, τοῦ τυράννου * ἤγειρας, σοφὲ, * τὴν ἄσχετον μανίαν, * χαταπλαγέντος, παμμάχαρ, * τῆς διανοίας * χαὶ τῆς ψυχῆς σου τὸ ἀνάστημα.

Θεοτοχίον.

Νύμφη τοῦ Θεοῦ, Μαρία Θεοτόχε, * ῥῦσαί με δεινῶν * πταισμάτων χαὶ χινδύνων, * χαὶ πρός γαλήνης λιμένα * χαὶ σωτηρίας * ταῖς σαῖς πρεσβείαις χαθοδήγησον.

Ωδή ε΄. Ο Ειρμός.

» Τρξέστη τὰ σύμπαντα * ἐπὶ τῆ θεία δόξη σου· * σὺ γὰρ,

» L' άπειρόγαμε Παρθένε, * ἔσχες ἐν μήτρα * τον ἐπὶ πάντων

» Θεόν, * και τέτοκας άχρονον Γίον, * πασι τοῖς ὑμνοῦσί σε *

» σωτηρίαν βραβεύοντα.

Μαχράν τὸ ἀνθρώπινον * ἀπὸ Θεοῦ γενόμενον * ὁ Λόγος Θεοῦ χατοιχτειρήσας, * ἄνθρωπος ὥφθη· * χαὶ Βαπτισμῷ θεουργῷ * τοῦτο οἰχειοῖ θεοπρεπῶς, * χαὶ πρὸς τὸ ἀρχέτυπον * ἐπανάγει ἀξίωμα.

Νεχρούς χρηματίσαντας * ήμᾶς ταῖς παραβάσεσιν * ἔρχη, Ζωοδότα πανοιχτίρμον, * ἀναζωῶσαι * ταῖς Ἰορδάνου ῥοαῖς· * ὅθεν σου δοξάζομεν πιστῶς * νῦν τὴν ἐπιφάνειαν * χαὶ τὸ ἄφατον ἔλεος.

Ξενίζεται άπασα * ψυχὴ ἐννοουμένη σου,* Λόγε, τὴν φρικτὴν οἰχονομίαν! * πῶς, ἀναπλάσαι * πάντα βουλόμενος, * ἔρχῃ ἐπιβῆναι ποταμοῦ * ῥεύμασι γυμνούμενος, * ὁ φῶς ἀναβαλλόμενος. Τοῦ Προφήτου. Ὁ ἐχ νυχτός ἀγνοίας.

Τήν φοβεράν ήμέραν * τῆς τοῦ Χριστοῦ παρουσίας προήγγειλας, * Μαλαχία θεόφρον, * θείω φωτιζόμενος Πνεύματι.

Ο των ψυχών τον ρύπον * άναχωνεύων, και πλύνων τη χά-

ριτι, * ώς έν πόα πλυνόντων, * ούτως σε, Θεόφρον, εδόξασε. Θεοτοχίον.

Κράτος θανάτου, Κόρη, * τῷ ζωηφόρφ σου τόχφ διέλυσας, * Παναγία Παρθένε, * χαι ζωήν ἐπήγασας ἄλυπον.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὁ αὐτός.

Υπεισελθών άτρόμως * χαὶ ῥωμαλέως, ὡς λέων, τὸ θέατρον, * πέτρας ὥσπερ ἀψύχους, * Μάχαρ, ἐλογίσω τοὺς ἄφρονας.

Μεμυημένος, Μάρτυς, * τῆς θεοπνεύστου Γραφῆς τὰ διδάγματα, * πάντα πρός σωτηρίαν * εὐρες ἐπαλείφοντα, Γάρδιε.

Νενοηχώς, Θεόφρον, * την σταθηράν σου ό τύραννος ένστασιν, * πέτρα χαθάπερ χύμα * τη ση διερράγη στερρότητι.

Θεοτοχίον.

Ο ἐχ τῆς σῆς νηδύος * ὑπερουσίως, Παρθένε, σαρχούμενος,* θεογνωσίας αἴγλη * χόσμον χατελάμπρυνε, Πάναγνε.

'Ωδή ς'. Ο Είρμός.

» Τήν θείαν ταύτην χαι πάντιμον * τελοῦντες Ἐορτὴν, οἰ » Οεόφρονες, * τῆς Θεομήτορος, * δεῦτε τὰς χεῖρας χροτήσω-» μεν, * τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα * Θεὸν δοξάζοντες.

Οι σχότει πάλαι χαθήμενοι, * το φῶς ἐπιδημήσαν θεώμενοι,* χαρᾶς ἐμπλήσθητε· * ίδοὺ ἐπέφανε Κύριος, * τὰ 'Ιορδάνου ῥετθρα * περιβαλλόμενος.

Πῶς βλέψει σε ἀριχόμενον * ὁ Πρόδρομος, Σωτὴρ, καὶ αἰτούμενον * τὸ θεῖον Βάπτισμα; * πῶς σε ῥοαὶ ὑποδέξονται, * τοῦ Ἰορδάνου ῥείθρον * ὄντα ἀφέσεως;

'Ρανάτωσαν εύφραινόμεναι * νερέλαι νοητήν άγαλλίασιν· * ίδου άφίχετο * τοῦ βαπτισθηναι ὁ Κύριος, * διασχεδάζων νέρη * τῶν χαρδιῶν ήμῶν.

Τοῦ Προφήτου. Τὴν δέησιν ἐχχεῶ.

Λαμφθεϊσά σου ή σορή διάνοια * ὑπ' αὐτῆς τῆς θεικῆς φω ταυγίας, * καὶ τῶν χαμαὶ * χωρισθεῖσα πραγμάτων, * τῆς τῶν μελλόντων ἠξίωται γνώσεως· * τὴν κλῆσιν γὰρ τὴν τῶν Ἐθνῶν * καὶ τοῦ νόμου τὴν παῦσιν προείρηκας.

Ἐλήλυθεν ἀληθῶς ὁ Κύριος,* ὄν ἡμεῖς περιχαρῶς ἐζητοῦμεν,* εἰς τόν ναόν,* ὅν αὐτός ἐχ Παρθένου * εὐλογημένης σορῶς ἀκοδόμησεν, * ὡς ἔφησεν ὑπὸ Θεοῦ * ἐλλαμφθεἰς Μαλαχίας ὁ ἔνδοξος. Θεοτοχίον.

Ο άναρχος τοῦ Πατρός Μονογενής, * ό αὐτός μονογενής ἐχ Παρθένου * σωματωθεὶς, * ἀποἰρήτως ἐτέχθη,* καὶ τὴν τεκοῦσαν Παρθένον ἐφύλαξε· * Θεὸς γὰρ ἦν ἀληθινὸς,* εἰ καὶ φύσιν ἀνθρώπου ἀνέλαβεν.

Τοῦ Μάρτυρος. Ώς τὸν Προφήτην.

Τερουργείται θυσία, * χαὶ δεχτὴ προσφορά σοι προσάγεται, * στα ζόμενος αίματι * ο Γόρδιος, Δέσποτα, * το έχούσιον * Πάθος σου μιμούμενος.

Σεσοβημένος τὰς φρένας, * σοὶ φθαρτόν ὑπισχνεῖτο δοξάριον, * τῷ δόξαν ἀχήρατον, * Γόρδιε, πλουτήσαντι, * χαὶ ἀθάνατον * ζωὴν θησαυρίσαντι.

'Ιθυτενείς τὰς ἐλπίδας * πρός Θεόν χεχτημένος, παρέδραμες * τοῦ βίου τὸ ἄστατον· * χαὶ ξίφει τεμνόμενος, * πρός εὐρύχωρον * πλάτος μεταβέβηχας.

Θεοτοχίον.

Νενεχρωμένον τόν νοῦν μου * τῶν παθῶν τριχυμίαις * ἀνάστησον, * ζωὴν τὴν αἰώνιον * Χριστόν ἡ χυήσασα, * τόν παρέχοντα πᾶσι τὰ ἰάματα.

Ο Είρμός.

» Ως τον Προφήτην έρρύσω * έχ βυθοῦ χατωτάτου, Χριστὲ ό » Θεός, * χάμὲ τῶν πταισμάτων μου * ρῦσαι ὡς φιλάνθρω-

» 🛏 Θεός, * χάμε των πταισμάτων μου * ρύσαι ως φιλάνθρω » πος, * χαί χυβέρνησον * την ζωήν μου, δέομαι.

Κοντάχιον το Προεόρτιον, Έν τοις ρείθροις σήμερον.

Έτερον Κοντάχιον τοῦ Προφήτου,

Πχος γ'. Η Παρθένος σήμερον.

Τής σοφίας έμπλεως * τής ύπερσόφου χαὶ θείας, * Μαλαχία μέγιστε, * σὺ πεφυχώς, ὡς Προφήτης * ἄνωθεν * αὐτόν τόν ὄντα * Θεοῦ σοφίαν * ἔδειξας * τοῖς πᾶσι χάτω * ἀναστραφέντα· * διὰ τοῦτό σε τιμῶμεν,* τελοῦντες πίστει * τὴν θείαν μνήμην σου.

Έτερον τοῦ Μάρτυρος,

Ήγος, β'. Την έν πρεσβείαις.

Τόν ἐν ἀθλήσει * ἀήττητον στρατιώτην, * χαὶ ἐν βασάνοις * ἀνίχητον στεφανίτην * Γόρδιον πάντες ἀνευφημήσωμεν, * τον ἐξ Ἐώας μέγαν * ὄντως ἀστέρα λάμψαντα, * το θεΐον ἀγλάισμα τῶν Μαρτύρων Χριστοῦ.

Ο Οίχος, πρός τό Τείχισόν μου.

Τόν τῷ Πατρὶ συνάναρχου Λόγου, * τὴν σοφίαν τὴν ὄντως, * τὴν τοῦ λόγου πηγήν, * τὴν ἄβυσσόν τε τῆς γνώσεως, * τόν σταδιάρχην τῶν 'Αθλοφόρων, * ἀληθείας τόν Μάρτυρα, τόν Δεσπότην * πάσης πνοῆς * προσχαλοῦμαι τόν ὕμνον δοθῆναί μοι, * ὡς θέμις χαὶ χατ' ἀξίαν * ἀριστείας ὑμνῆσαι τοῦ Μάρτυρος * τοῦ ἐξ' ἐώας ἀναλάμψαντος, * χαὶ Τυράννων μανίαν ἐλέγξαντος· * τό θεῖον ἀγλάισμα τῶν Μαρτύρων Χριστοῦ.

Συναξάριον.

Τῆ Γ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Άγίου Προφήτου Μαλαχίου.

Στίχοι.

Ο κλήσιν αύχῶν ἀγγέλου Μαλαχίας, Αύχει μάλιστα τὴν μετ' ἀγγέλων στάσιν. Ἐκ ρεθέων Μαλαχίου ἀπέπτατο ἐν τρίτη ἦτορ.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Άγίου Μάρτυρος Γορδίου.

Στίχ.

Και τίς παρέλθη Γόρδιον τον όπλίτην,

Πρός φριχτόν ὅπλον στερρόν ἄνδρα το ξίφος;

Τμηθείς άμφι τρίτη πέσε Γόρδιος έν χονίησιν.

Ταϊς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ήμᾶς. Ἀμήν.

'Ωδή ζ'. Ο Είρμός.

Ο ὑχ ἐλάτρευσαν τῆ χτίσει οἱ θεόφρονες * παρὰ τὸν Κτίσαντα, * ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλὴν * ἀνδρείως πατήσαντες * χαί-• ροντες ἔψαλλον· * Ὑπερύμνητε * ὁ τῶν Πατέρων Κύριος * χαὶ • Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Συντριβέντα με τοῖς πταίσμασι καὶ κείμενον * ἐν σκότει, Κύριε, * τῆς παραβάσεως, * οἰκτείρας ἡλέησας * δι' ἀγαθότητα, * καὶ ἐν ὕδασι * τοῦ Ἰορδάνου, Κύριε, * παραγίνη βαπτισθῆναι.

Τί τὸ ξένον τοῦτο θέαμα; ἐβόησαν * ἀΑγγέλων τάγματα· * ὁ λίμνας καὶ ποταμοὺς * ποιήσας προστάγματι, * τὰ Ἰορδάνεια * ῥεῦξρα ἔρχεται * περιβαλέσθαι· τούτοις γὰρ * τὸν ἀΑδὰμ ἀνακαινίζει.

Ύψος άφατον καὶ βάθος μὴ μετρούμενον * ὑπάρχει, Δέσποτα, * οἰκονομία ἡ σἡ, * πᾶσαν ὑπερβαίνουσα * νοὸς κατάληψιν· * πῶς δι' ὑδατος * καὶ Παναγίου Πνεύματος * τοὺς βροτοὺς ἀναγωνεύεις.

Τοῦ Προφήτου Παΐδες Έβραίων. Σύ τοῦ δεσπόζοντος τῶν ὅλων * τὴν σεβάσμιον προείπες παρουσίαν,* Μαλαχία Προφήτα * μαχάριε, χραυγάζων· * Εύλογητός εἰ, Κύριε * ὁ Θεὸς, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δέχου πρεσβεύοντα, Οιχτίρμον, * τον ἀοίδιμον Προφήτην Μαλαχίαν * ὑπερ τῶν εὐσεβῶς * ὑμνούντων καὶ βοώντων· * Εὐλογητός εἰ, Κύριε * ὁ Θεός, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοχίον.

Όλω μοι όλος ἀσυγχύτως * χαθ' ὑπόστασιν ἡνώθης, Θεοῦ Λόγε, * ἐχ Παρθένου σεπτῆς, * φορέσας με, Οἰχτίρμον· * Εὐλογητός εἰ, Κύριε * ὁ Θεός, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Μάρτυρος. Ο τοὺς Πατδας δροσίσας.

Μαρτυρίου το χλέος * χεχτημένος, * μετ' Άγγέλων χορεύεις, * στεφηφόρος Χριστῷ, χραυγάζων· * Εύλογητος εἶ, Κύριε * ό θεός ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Εύσεβή παρρησίαν * χεχτημένος, * δυσσεβείς χαταισχύνεις, *

άναμέλπων μεγαλοφώνως· * Εύλογητός εἶ, Κύριε * ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Λυτρωθήναι πταισμάτων, * νῦν δυσώπει, * τοὺς ἐν πίστει ὑμνοῦντας * τὴν σὴν μνήμην, Χριστῷ βοῶντας· * Εὐλογητός εἶ, Κύριε * ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοχίον.

Ιοβόλους ἀχάνθας * ἀμαρτίας * ἰαμάτων πλημμύρα * τῶν σῶν ἀμβλύνεις, Θεοχυήτορ * εὐλογημένη Πάναγνε, * ἡ Θεόν ἀσπόρως τέξασα.

'Ωδή η'. Ο Ειρμός.

» ΤΤαίδας εὐαγείς ἐν τῆ χαμίνω * ὁ Τόχος τῆς Θεοτόχου διε-

» II σώσατο, * τότε μέν τυπούμενος, * νῦν δὲ ἐνεργούμενος *

- » την οίχουμένην άπασαν * άγείρει ψάλλουσαν· * Τον Κύριον
- » ύμνειτε, τὰ ἔργα, * χαὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Φωνή τοῦ Γεννήτορος ἐξ ὕψους * Υἰόν μαρτυρήσει ὁμοούσιον,* βαίνοντα ἐν ὕδασι, * xαὶ τὴν εὐλογίαν σου * τούτοις προσεπιπέμποντα, * εὐλογημένε Χριστὲ, * xαὶ Πνεῦμά σε τὸ "Αγιον πᾶσιν * ἐπαναχηρύξει * Θεόν σεσαρχωμένον.

Χόρευε, ή χτίσις, αἰσθομένη * Θεοῦ τὴν ἀγίαν ἐπιφάνειαν· * *Αγγελοι, ὑμνήσατε· * Θάλασσα, εὐφράνθητι· * Λίμναι Πηγαὶ, σχιρτήσατε, * χαὶ Ποταμοὶ μυστιχῶς * χροτήσατε ἐν ὕμνοις· ἐπέστη * ὁ ταῖς εὐλογίαις * ὑμᾶς Χριστὸς λαμπρύνων.

Ψάλλωμεν Κυρίω ἐν αἰνέσει, * τῷ ἐπιφανέντι ἐν τοῖς ὕδασι,* xαὶ τὴν συντριβὴν ἡμῶν * τούτοις ἀναπλάσαντι, * xαὶ xεφαλὰς συντρίψαντι * τῶν ἀοράτων ἐχθρῶν, * xαὶ xράξωμεν· `Υμνεῖτε, τὰ ἔργα, * xαὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοχίον.

^Δ θαύμα θαυμάτων! πῶς ὁ πάσης * ἐπέχεινα χτίσεως Θεὸς ἡμῶν * χτίζεται χαὶ πλάττεται * ἐχ τῆς Θεομήτορος, * χαὶ χαινουργεῖ θελήματι, * χαὶ ἀναπλάττει ἡμᾶς * δι' ὕδατος χαὶ Πνεύματος, πλάσιν * θαυμασιωτάτην, * ὁ μόνος εὖεργέτης.

Τοῦ Προφήτου. Νιχηταί Τυράννου.

Ειενωθείς άπάσης * ύλιχῆς ἐμφάσεως, * Ἱεροφάντα, * θεϊχῆς άχτινος * ὥφθης ἀχηλίδωτον * ἔσοπτρον, μέλπων· * Εύλογεῖτε, πάντα * τὰ ἔργα, τὸν Κύριον,* χαὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

'Απορρύτου δόξης * θεατής σὺ γέγονας, * xαὶ μυστηρίων * οὐρανίων, Μάχαρ, * χήρυξ ἐχρημάτισας, * μέλπων ἀπαύστως- * Εὐλογεῖτε, πάντα * τὰ ἔργα, τὸν Κύριον, * χαὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοχίον.

Ζωῆς σε Μητέρα * χαὶ Θεοῦ γεννήτριαν * ἐπεγνωχότες, * ὀρθοδόξω πίστει * πάντες μαχαρίζομεν, * Παρθενομῆτορ, * εὐλογοῦντες ἅμα * τὸν Τόχον σου, "Αχραντε, * χαὶ ὑπερυψοῦντες * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Μάρτυρος. Οι θεορρήμονες.

Η έπομένη σοι χάρις ἀοράτως * καταλαμπρύνουσα, Μάρτυς,* ἀνδραγαθίας ἐνέπλησεν, * Εὐλογεῖτε, βοῶντα, * τὰ ἔργα, τὸν Κύριον, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δρόμω συντόνω χρησάμενος, 'Αθλοφόρε, * πρός το ποθούμενον τέλος * τῆς Βασιλείας κατήντησας, * Εὐλογεῖτε, κραυγάζων, * τὰ ἔργα, τὸν Κύριον, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Είς ἀπεράντους αἰῶνας διαμένει * ἡ τῶν Μαρτύρων σου δόξα,* xaì ἡ ἀθάνατος εὕχλεια. * Εὐλογοῦμεν διό σε * ἀπαύστως τόν Κύριον, * xaì ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοχίον.

Σεσαρχωμένον τόν Λόγον συλλαβοῦσα, * τόν πριν ἀσώματον, Εὐας * ἀρὰν τῆς πάλαι ἀνέτρεψας, * εὐλογίαν, Παρθένε, * τῷ χόσμω χυήσασα· * ὅθεν σε ὑμνοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Ο Εἰρμός.

Ο ι θεορρήμονες Παιδες έν τη χαμίνω * σύν τῷ πυρί χαι τὴν
 Ο πλάνην * χαταπατοῦντες ὑπέψαλλον· * Εὐλογείτε, τὰ ἔργα *
 Κυρίου, τὸν Κύριον,* χαὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.
 'Ωδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

Απας γηγενής * σχιρτάτω τῷ πνεύματι * λαμπαδουχούμε Α νος· * πανηγυριζέτω δὲ * ἀύλων Νόων * φύσις γεραίρουσα *
 τὴν ἰερὰν πανήγυριν * τῆς Θεομήτορος, * χαὶ βοάτω· * Χαί ροις, παμμαχάριστε * Θεοτόχε 'Αγνή 'Αειπάρθενε.

Ίδε ό 'Αμνός,* ό αἴρων τὰ πταίσματα * τῆς ἀνθρωπότητος,* ἡλθεν, ἐπεδήμησε· * καὶ πρός τὸν δοῦλον * αἰτῶν τὸ Βάπτισμα * ὀουλοπρεπῶς ἐφίσταται, * ἐλευθερῶσαι ζητῶν * δουλωθέντας * ἡμᾶς τῷ ἀλάστορι, * καὶ τὸ κάλλος τὸ πρὶν ἀπολέσαντας.

'Ωφθη ἐμφανώς * Θεός σωματούμενος * δι' ἀγαθότητα· * καὶ τὰ Ἰορδάνεια * περιβαλέσθαι * ἔρχεται νάματα, * ὁ περιβάλλων νέφεσι * τὸν οὐρανὸν ἀληθῶς· * τούτου πάντες * νῦν προεορτάσωμεν * τὴν σεπτὴν ἐν χαρặ Ἐπιφάνειαν.

Σχίρτησον χαρά, * χαὶ προετοιμάσθητι * χαθυποδέξασθαι * ὑδωρ τὸ ἀλλόμενον, * ὦ Ἰορδάνη, * εἰς αἰωνίαν ζωήν· * οἱ ποταμοὶ, χορεύσατε * βλέποντες νῦν τῆς τρυφῆς * τὸν χειμάἰρουν * ἑείθροις ἐπιβαίνοντα, * χαὶ χαχίας τὴν χύσιν ξεραίνοντα.

Ηύγασεν ήμεν * ήμερα σωτήριος, * τοις έν νυχτί των παθών * πάντοτε χαθεύδουσι· * χαι γὰρ ἐπέστη * Χριστός ὁ Κύριος, * διχαιοσύνης "Ηλιος * ῶν χαι νοούμενος, * ὑποχλιναι * δούλω χεφαλήν αὐτοῦ, * χαι σαρχί βαπτισθήναι θελήματι.

Θεοτοχίον.

Φρίττει Χερουβίμ * χαὶ πᾶσα οὐράνιος * φύσις, Πανάμωμε,* τὸν ὑπὲρ χατάληψιν * σεπτόν σου τόχον * ὁμοιωθέντα ἡμῖν * δι' εὐσπλαγχνίαν ἄφατον, * χαὶ βαπτισθέντα σαρχί· * οὖ τὴν θείαν * πάντες Ἐπιφάνειαν * ἑορτάζομεν νῦν ἀγαλλόμενοι. Τοῦ Προφήτου. Ἔφριξε πᾶσα.

Έπέστη ή θεορεγγής * τοῦ Προφήτου Έορτη χαὶ σεβάσμιος, * περιαυγάζουσα * τοὺς συνελθόντας * πίστει χαὶ ψάλλοντας * προφητιχαῖς μαρμαρυγαῖς, * χαὶ πᾶσι πηγάζουσα * ψυχῶν ἰάματα, * χαὶ φωτίζουσα φαιδρῶς τοὺς θεόρρονας.

Τήρησον τη ζωαρχικη * κραταια τε δεξια σου, Φιλάνθρωπε,* την Έκκλησίαν σου, * ταις ίκεσίαις * τοῦ σοῦ Θεράποντος * τοῦ προθεσπίσαντος ήμιν * την σην ένανθρώπησιν· * δι' ῆς ἀνέτειλε * σωτηρία και πιστῶν ἀπολύτρωσις.

Θεοτοχίον.

"Ωριμον δρέπομαι ζωήν, * μή βλαπτόμενος τῷ ξύλῳ τῆς γνώσεως· * σὺ γὰρ, Πανάμωμε, * ζωῆς τὸ ξύλον * Χριστον ἐξήνθησας, * τὸν τὰς εἰσόδους τῆς ζωῆς * τοῖς πᾶσι γνωρίσαντα· * διό σε, Πάναγνε, * Θεοτόχον οἱ πιστοὶ χαταγγέλλομεν.

Του Μάρτυρος. Τον προδηλωθέντα.

Τλεων γενέσθαι * δυσώπησον τον Δεσπότην * τοϊς έν πίστει σε τιμῶσι, * χαὶ τὴν σὴν φωτοφόρον * χαὶ σεπτὴν Ἐορτὴν ἐχτελοῦσι, * Γόρδιε, Μαρτύρων ἐγχαλλώπισμα.

Νῦν τῆς ἀχηράτου * τρυφῆς χαὶ τῆς θεοπτίας * ἐμφορούμενος, Γόρδιε, * χαὶ φωτός ἀνεσπέρου, * ἐν σχηναῖς αἰωνίοις χομίζη * τὰς ἐπιχαρπίας τῶν ἀγώνων σου.

Αύτη ή ήμέρα * την σην άθλησιν ἐπειδεν· * ην οὐχ ήμαύρωσεν ὁ χρόνος, * οὐχ ἐχάλυψε λήθη, * ἀλλ' ἀεὶ τοῖς ὑμνοῦσί σε πίστει, * Μάρτυς, ἀνατέλλει ὥσπερ ήλιος.

Δόξαν την ρευστην * και φθαρτην και πεπατημένην * παριδών, θεόφρον Μάρτυς, * άιδίου νῦν δόξης * και χαρᾶς ἀληθοῦς ἀπολαύεις, * θρόνω τοῦ Δεσπότου παριστάμενος.

Θεοτοχίον.

'Ως διασωθέντες, * Παρθένε, τῆς πρὶν χατάρας * διὰ τοῦ σοῦ θείου τόχου, * ἐπαξίως ὑμνοῦμεν, * εὐχαρίστως πάντες μελωδοῦντες· * Χαῖρε, Θεοτόχε, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν.

Ο Ειρμός.

Τόν προδηλωθέντα * έν όρει τῷ Νομοθέτη * ἐν πυρὶ χαὶ βάτῷ
 τόχον * τόν τῆς 'Λειπαρθένου,* εἰς ἡμῶν τῶν πιστῶν σω τηρίαν, * ὕμνοις ἀσιγήτοις μεγαλύνομεν.

Έξαποστειλάριον τοῦ Μάρτυρος. Γυναῖχες ἀχουτίσθητε.

Πορδίου τοῦ θεόφρονος * xai πανενδόξου Μάρτυρος * αὕτη ἐπεϊδεν ἡμέρα * τὴν ἄθλησιν, ῆς τὴν μνήμην * λαμπρῶς νῦν ἐχτελέσωμεν· * Χριστοῦ γὰρ ὑπερήθλησε. * Διαναστῶμεν προθύμως, * ὦ φιλομάρτυρες πάντες, * πρός ἀρετῶν εὐχαρπίαν.

Προεόρτιον. Έν Πνεύματι τῷ ίερῷ.

Πήν Βηθλεέμ ἀρέμενοι, * το χαινότατον θαῦμα, * πρός Ίορδάνην δράμωμεν * ἐχ ψυχῆς θερμοτάτης, * χἀχεῖσε χατοπτεύσωμεν * το φριχτον Μυστήριον· * θεοπρεπῶς γὰρ ἐπέστη * γυμνωθεὶς ὁ Χριστός μου, * ἐπενδύων με στολὴν * τῆς οὐρανῶν Βασιλείας.

Είς τοὺς Αἴνους, ἰστῶμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στὶχηρὰ Προτόμοια,

'Ηχος πλ. β'. Αι 'Αγγελικαί.

Ο σόνον ούρανον * Χεκτημένος ο Δεσπότης, * ήλθεν έπι γής, * σαρχωθείς έχ τής Παρθένου· * χαι πρός τον Πορδάνην * έπιστας, το χαθάρσιον * πάντων έξαιτει τον Πωάννην. * Αι πατριαί τής γής άπάσης * αύτῷ ψάλλωμεν· * Εύλογημένος ο φανείς * Θεός ήμῶν, δόξα σοι.

Έρθασε Χριστός * πρός τὰ ρείθρα 'Ιορδάνου * Βάπτισμα αἰτῶν,* Ε ό χαθαίρων ἀμαρτίας. * Πασα ἡ Υῆ σχιρτάτω· * Οὐρανοι εὐφραινέσθωσαν. * Χαΐρε, τῶν Ἐθνῶν ἡ Ἐχχλησία,* τῷ Βασιλεϊ νυμφευομένη, * πιστῶς βόησον· * Εὐλογημένος ὁ φανεὶς * Θεός ἡμῶν, δόξα σοι.

Ορή γλυχασμόν * εύρροσύνης σταλαξάτω· * χεϊρας μυστιχώς * νῦν χροτήσατε, τὰ Ἐθνη· * ἡ ἔρημος ἀνθείτω· * Ἱορδάνη, ὑπόδεξαι· * δεῦρο, Βαπτιστὰ, τῷ μυστηρίῳ * τοῦ Λυτρωτοῦ ὑπούργει χαίρων· * λαοὶ, μέλψωμεν· * Εὐλογημένος ὁ φανεἰς * Θεός ἡμῶν, δόξα σοι.

Φάς τό έχ φωτός, * ὑπέρ χρόνον προεχλάμψαν, * τοῖς ἐν τῆ νυχτὶ * χαθημένοις ἐπεράνη, * χαὶ σχότος ἀμαρτίας * ἐχχαθāραν ἐφώτισε. * Χόρευσον, ᾿Αδάμ· εὐφραίνου, Εὐα· * ἡ λύτρωσις Χριστός ἐπέστη. * Δαυίδ, βόησον· * Εὐλογημένος ὁ φανεὶς * Θεός ἡμῶν, δόξα σοι.

Men. Tom. 111.

Δόξα, ὅμοιον.

^{*} Α στρον 'Ιαχώβ * ἐξανέτειλε τῷ κόσμῳ, * καὶ τὴν φλογερὰν * τῶν ἀνθρώπων ἀμαρτίαν * ἀναλαβών, ἐνθάπτει * Ιορδάνου τοῖς νάμασι, * λάμπων τῆς Θεότητος τῷ φέγγει, * καὶ φωτισμόν θεογνωσίας * διδοὺς ^{*}Εθνεσιν. * Εὐλογημένος ὁ φανεὶς * Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Καί νῦν, ὅμοιον.

Νόμου πληρωτής * χατὰ σάρχα χρηματίσας, * ἡλθεν ὁ Χριστὸς * ἀπαρχὴν τῆς σωτηρίας * ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην * ἐχτελέσαι, ὡς εὐσπλαγχνος· * χαὶ τῷ Βαπτιστῆ χαθυποχλίνει * τὴν χορυφὴν, πιστῶς βοῶντι· * Λαοὶ, χράξωμεν· * Εὐλογημένος ὁ φανεἰς * Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

'Απόστιχα Στιχηρὰ,

'Ηχος β'. Οίκος του Έρραθα.

Από της Βηθλεέμ * έπι τον Ιορδάνην * μεταβώμεν· έχει γαρ * το φώς τοις έν τῷ σχότει * αὐγάζειν ἤδη ἄρχεται.

Στίχ. Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου.

Τή ή του Ζαβουλών, * οι πέραν Ιορδάνου, * ἀχούσατε· Ἐγγίζει * Χριστός, ή σωτηρία, * το φῶς, ή ἀπολύτρωσις.

Στίχ. Είδοσάν σε ύδατα ό Θεός.

Εύτρέπιζε και σύ, * Ιορδάνη, το ρείθρον· * ο πυρι γαρ βαπτίζων, * έγγίζει τοῦ καινίσαι * το συντριβέν πλαστούργημα. Δόξα, και νῦν, ὅμοιον.

Ορθη το πατρικον * Άπαύγασμα τῆς δόξης * ἐν ῥείθροις Ἰορδάνου,* Βαπτίσματι χαθαΐρον * τον ῥύπον τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Ἡ λοιπὴ Ἀχολουθία τοῦ Ὅρθρου,

ώς σύνηθες, και Άπόλυσις.

THe Δ' . TOY AYTOY MHNOS.

Προεόρτια τῶν Φώτων· καὶ ἡ Σύναξις τῶν ἀγίων Ἐβοομήκοντα ἀΑποστόλων· καὶ μνήμη τοῦ Όσίου Πατρός ἡμῶν Θεοκτίστου, τοῦ ἐν τῷ Κουκούμῷ τῆς Σικελίας Ἡγουμένου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέχραξα, ἰστῶμεν Στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῶν ᾿Αποστόλων.

Ήχος δ΄. Έδωχας σημείωσιν.

Κ λεόπαν, 'Ανδρόνικον, * Σιλουανόν τε και "Αγαβον, * 'Ανανίαν και Φίλιππον, * Πρόχορον, Νικάνορα, * 'Ροῦφον και Σωσθένην, *

Λίνόν τε χαὶ Στάχυν, * Στέφανον, Τίμωνα, Ἐρμᾶν,* Φλέγοντα, Μάρχον, Λουχᾶν, Σωσίπατρον, * Ἰάσωνα χαὶ Γάϊον * χαὶ Τυχιχὸν χαὶ Φιλήμονα * ἰεροῖς μελφδήμασιν, * οἱ πιστοὶ, μαχαρίσωμεν.

Νάρχισσος χαὶ Τρόφιμος, * Καΐσαρ, Ζηνᾶς χαὶ ᾿Αρίσταρχος, * Μάρχος, Σίλας χαὶ Γάιος, * Ἐρμῆς χαὶ ᾿Ασύγχριτος, * ᾿Απολλώς, Κηφᾶς τε, * Κλήμης χαὶ Ἱοῦστος, * Κούαρτος, Ἐραστος, Λουχᾶς, * Ἐνησιφόρος, Κάρπος χαὶ Ἐὕοδος, * Ματθίας χαὶ Ἱάχωβος * χαὶ Οὐρβανός, ᾿Αριστόβουλος, * Τυχιχός χαὶ ᾿Αρίσταρχος * ἐπαξίως τιμάσθωσαν.

Πούδην, Ήρωδίωνα * χαὶ ᾿Αρτεμᾶν χαὶ Φιλόλογον, * Όλυμπᾶν τε χαὶ Ῥόδιον, * ᾿Απελλῆν, ᾿Αμπλίαν, * Πατροβᾶν χαὶ Τιτον,* Τέρπνον χαὶ Θαδδαΐον,* Ἐπαινετόν τόν θαυμαστόν,* ᾿Αχαϊχόν τε ᾿Αχύλαν, Λούχιον, * Βαρνάβαν, Φουρτουνάτον τε * χαὶ ᾿Απολλώ τόν ἀοίδιμον, * χαὶ τόν Κρήσχην τιμήσωμεν, * τοὺς τεπτοὺς θεοχήρυχας.

Έτερα Στιχηρά Προσόμοια τοῦ Όσίου,

³Ηχος β'. Ότε έχ τοῦ ξύλου σε νεχρόν.

Οτε * χατετρώθης την ψυχην * έρωτι τῷ θείω, Παμμάχαρ, * τον σον ἐπάρας σταυρον, * χαίρων ήχολούθησας * τῷ σταυρωθέντι Χριστῷ· * χαὶ νεχρώσας το φρόνημα * σαρχος ἐγχρατεία, * Πνεύματος ἐνέργειαν * ζώσαν εἰσδέδεξαι * λύειν * νοσημάτων χειμώνα * θέρμη πρεσβειῶν εὐπροσδέχτων· * ὅθεν σε συμφώνως μαχαρίζομεν.

Ο τε * ἐπιμόνοις προσευχαῖς * χαὶ συντονωτάτῃ νηστεία * τὸ ο ἀπτικὸν τῆς ψυχῆς, * Πάτερ, ἀπεχάθηρας,* ναὸς γεγένησαι * Τρισηλίου Θεότητος· * χαὶ Γερωσύνης * χρίσμα θεῖον äγιον * ὑποδεξάμενος, * ἔνδον * τῶν ἀδύτων εἰσῆλθες, * θύων διὰ σὲ τὸν τυθέντα * διὰ συγχατάβασιν ἀπόῥὸῃτον.

Πραος, * ἀνεξίχαχος ὀρθεὶς * ἐν ἀχεραιότητι γνώμης, * Πάτερ Θεόχτιστε, * χατεχληρονόμησας * πραέων ὄντως τὴν γῆν. * χαὶ μεθέξει θεούμενος, * τρυφῆς ἀπολαύεις * χαὶ ἀγαλλιάσεως * χαὶ χαρμονῆς ἀληθοῦς. * ἕνθα * μνημονεύων μὴ παύση * τῶν ἑορταζόντων ἐχ πόθου, * χαὶ τὴν σὴν τιμώντων θείαν χοίμησιν.

Δόξα, χαὶ νῦν. Ἡχος γ'.

Φαίδρὰ μὲν ἡ παρελθοῦσα Ἐορτἡ,* ἔνδοξος ἡ παροῦσα ἡμέρα. * Ἐν ἐχείνῃ τὸν Σωτῆρα Μάγοι προσεχύνησαν, * ἐν ταύτῃ δὲ τὸν Δεσπότην * δοῦλος χλητός ἐβάπτισεν. * Ἐχεῖ Ποιμένες ἀγραυλοῦντες * εἶδον χαὶ ἐθαύμασαν· * ὥδε φωνὴ τοῦ Πατρός * τὸν μονογενῆ Γίον ἐχήρυξε. Είς τον Στίχον, Στιγηρά Προσόμοια,

'Ηχος β'. Οίχος τοῦ 'Εφραθά...

Ο λύχνος τῷ Φωτί, * ή αὐγὴ τῷ Ἡλίφ, * ὁ ρίλος τῷ Νυμ-ρίφ, * ὁ Πρόδρομος τῷ Λόγφ, * Προρήτα, Χαθυπούργησον. Στίχ. Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου.

^{*}Ηλθεν ό φωτισμός, * ή λύτρωσις έράνη * έν 'Ιορδάνη· δεῦτε * συνέλθωμεν ρυφθήναι, * χαὶ ἀσαι προεόρτια.

Στίχ. Είδοσάν σε ύδατα ό Θεός.

Πάντα μοι διά σοῦ * τὰ χαλὰ, Θεοτόχε, * ὁ Θεὸς ἐν ἀνθρώ-ποις, * τὸ φῶς ἐν Ἰορδάνη, * χὰγὼ ἐν τῷ φωτὶ αὐτοῦ. Δόξα, χαὶ νῦν, Ἡχος πλ. β΄.

Έρχεται πρός Ίορδάνην * Χριστός, ή άλήθεια, * τοῦ βαπτι-σθήναι ὑπό Ἰωάννου, * χαὶ φησὶ πρός αὐτόν· * Ἐγὼ χρείαν έχω ύπό σου βαπτισθήναι, * χαί σύ έρχη πρός με; * ού τολμώ ό χόρτος προσψαύσαι τῷ πυρί· * σύ με άγίασον, Δέσποτα, * τῆ θεία Έπιφανεία σου.

'Απολυτίχιον, 'Ηγος γ'.

'Απόστολοι "Αγιοι.

Καί Προεόρτιον, Ήγος δ'.

Έτοιμάζου Ζαβουλών.

'Εν τοῖς 'Αποδείπνοις, ὁ Κανών· οὖ ἡ ἀχροστιχίς.

Τῆ μαχρά πέμπτη μαχρόν ύμνον ἐξάδω. ἘΩδὴ α΄. ἘΗχος πλ. β΄. Ὁ Εἰρμός.

» Γμηθείση τμάται * πόντος έρυθρος, * χυματοτρόφος δὲ ξη-» Γ ραίνεται βυθός· * ο αὐτος όμοῦ ἀόπλοις γεγονώς * βατός » χαι πανοπλίταις τάφος· * ώδη δε θεοτερπής * άνεμέλπετο· *

» Ἐνδόξως δεδόξασται * Χριστός ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Η πανταιτία * χαι παρεχτιχή * ζωής, ή άπειρος Σοφία του Θεου, * ψχοδόμησε τον οίχον έαυτης * Αγνής έξ απειρανδρου Μητρός * πρός Ιορδάνου δὲ νῦν * ροὰς ἔρχεται, * αἰτοῦσα τὸ Βάπτισμα * βροτῶν εἰς ἀνάπλασιν.

Μυσταγωγούσα * πάντας συγχαλει * τους έξ Έθνών ή τοῦ Θεοῦ Σοφία πρός τὸ φῶς, * τοὺς ἐν σχότει πρὶν ἀγνοίας άφεγγοῦς * χειμένους, εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας * ἀνάγουσα μυστιχώς, * τῷ Βαπτίσματι * χαρδίας χαθαίροντι * χαὶ χτίζοντι Πνεύματι.

'Αχουτισθώμεν * νύν προρητιχών * έχπληρουμένων διά Πνεύματος φωνών. * ό βαπτίζων γάρ έν Πνεύματι χαί πυρί * έπείγεται Χριστός πρός Ίορδάνην. * Προσέλθετε πρός αὐτόν * χαὶ φωτίσθητε· * ύμῶν γὰρ τὰ πρόσωπα * οὐ χαταισχυνθήσονται.

'Ωδή γ'. 'Ο Ειρμός.

Κύριος ῶν πάντων χαὶ χτίστης Θεός, * τὸ χτιστὸν ὁ ἀπα Κ ὑής πτωχεύσας * σεαυτῷ ήνωσας, * χαὶ τοῖς ῥείθροις, οἶς
 ἔμελλες ἐλθεῖν, * αὐτὸς ῶν, τοῖς λαοῖς προσερώνεις· * Ἱδωρ
 τῆς ζωῆς ἀντλήσατε, * χαὶ πίστει στερεωθήσεσθε.

Ρύσιον ψυχών καὶ σωμάτων ἄμα * τοῦ Βαπτίσματος τὴν χάριν, Σώτερ, * ἔρχη χαρίσασθαι· * διὰ τοῦτο βραβεύεις νῦν ἡμῶν * καὶ χάριν ἀντὶ χάριτος, κράζων. * 『Υδωρ τῆς ζωῆς ἀντλήσατε, * καὶ πίστει στερεωθήσεσθε.

Αφρων ἀνὴρ, ὁ μὴ γινώσχων Θεόν, * διαφθείρεται· χαὶ γὰρ ἀτόποις * ἐπιτηδεύμασιν * ἐλαττοῦται παντός ἐξ ἀγαθοῦ, * χαὶ πάσης ἐχπίπτει σωτηρίας· * οὐπερ τῆς μερίδος ἅπαντες, * οἱ Χριστόν γνόντες, ῥυσθείημεν.

Ωδή δ΄. Ο Είρμός.

Προκατιδών ό Προφήτης * τοῦ μυστηρίου σου τὸ ἀπόρρη Τον, * Χριστὲ, προανεφώνησεν· * Ἐθου κραταιὰν * Βα πτίσματος τὴν χάριν τοῖς πίστει * τοῦτο δεχομένοις ἅπασιν *
 εἰς λύτρωσιν τῶν ἀμπλακημάτων ἡμῶν.

'Επὶ τὸ Βάπτισμα σπεύδεις, * τὸ τοῖς θνητοῖς πηγάζον τὴν ἀφεσιν, * πεφορτισμένοις ἅπασι * πταίσμασι χαχοῖς, * χαχῶς ἐν μογθηρία βιοῦσι, * τὴν χατὰ ψυχὴν ἀνάπαυσιν αὐτοῖς, * ὡς οἰχτίρμων, παρέξειν ἐπαγγειλάμενος.

Μεταλαβών τῆς σαρχός μου,* τῆς σῆς Θεότητος μεταδίδως μοι· * εἰχών γὰρ ἀπαράλλαχτος * ῶν τοῦ σοῦ Πατρός, * χωρεῖς ἐπὶ χειρῶν σου, Σῶτερ, τὸ πλάσμα, * πλὴν τῆς ἀμαρτίας ἀνθρωπος φανεἰς, * τῷ ὁμοίψ χαθαίρων, Λόγε, τὸ ὅμοιον.

Πόμα χαὶ χρίσμα χαὶ Πνεῦμα * τῆς σῆς σφραγίδος, Σῶτερ, γνωρίσματα * χαὶ μυστικὰ χαρίσματα * χαὶ τῶν δωρεῶν * τῶν θείων ἀξιέραστα γέρα· * τὸν Μονογενῆ χαὶ γάρ σε ἰλασμὸν * ὁ Πατὴρ εἰς τὸν χόσμον ἀπέστειλεν.

'Ωδή ε'. Ο Είρμός.

» Πῷ συνδέσμω της δειλίας * συνεχόμενος νῦν ὁ Πρόδρομος, *

παραιτείται το βαπτίζειν, * εύλαβώς Χριστον θεασάμενος *

» γυμνόν έστωτα * έπι του ύδατος, * ύδατι στεγάζοντα * τα » ύπερῷα.

Ή το άσχετον χρατούσα * χαι ύπερῷον ἐν αἰθέρι ὕδωρ, * ἡ ἀβύσσους χαλινούσα,* χαι θαλάσσας ἀναχαιτίζουσα * Θεού Σορία * μολεῖ προς Ἰορδάνην· * Βάπτισμα δὲ δέχεται * χειρος ἐχ δούλου.

Μορφωθείς 'Αδάμ τον πρώτον, * Βαπτισμῷ ήχει χαθάραι Χριστός· * ο νεφέλαις δὲ τον πόλον * περιβάλλων, ἀναβαλλόμενος φῶς, * γυμνός όρᾶται * ἐν Ἱορδάνου ῥείθροις, * χαὶ χειρὶ χατέχεται * ὁ πάντα φέρων.

'Ωδή ς'. Ο Ειρμός.

» ^{*} Α βυσσος ἐσχάτη * ἀμαρτημάτων ἐχύχλωσέ με, * χαὶ τὸν » Α χλύδωνα μηχέτι φέρων, * ὡς Ἰωνᾶς τῷ Δεσπότη βοῶ » σοι· * Ἐκ φθορᾶς με ἀνάγαγε.

Κύριόν σε γνόντες * οἰ οὐρανοὶ, διηγοῦνται τὴν σὴν, * Σῶτερ, δόξαν ἐν τῆ σῆ γεννήσει· * νῦν δὲ Πατήρ σε χηρύττει Γἰόν * ἀγαπητόν βαπτιζόμενον.

'Ρύπον πᾶς ὁ φέρων * αποἰρουρθήτω δαχρύων χρουνοῖς, * xαὶ Χριστῷ ἐν τρόμῷ προσερχέσθω, * πυρὶ xαὶ Πνεύματι θείῷ xαθᾶραι * προἴόντι τὴν φύσιν ἡμῶν.

'Ωδή ζ΄. Ο Ειρμός.

» Λι Παίδες έν Βαβυλώνι * χαμίνου φλόγα ούχ έπτηξαν, *

» U άλλ' ἐν μέσω φλογός ἐμβληθέντες, * δροσιζόμενοι ἔψαλλον· * » Ευλογητός εἶ, Κύριε * ὁ Θεός τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νευστάζων χάραν πρός ἔχθραν * μηδεὶς δολίως χινήσειε * τῷ πλησίον χαχῶς ἀποδοῦναι,* χαχὸν ἀντὶ χαχοῦ μελετῶν· * ἀλλ' ἐν ἀγάπη Κύριον * τὸν φανέντα τιμήσωμεν.

'Υμών Χριστοῦ, ὅσοι φίλοι, * μιχρόν προσχαχοπαθήσατε * τούτω, μορφωθέντι χαὶ φανέντι * χαθ' ἡμᾶς, χαὶ τὸ Βάπτισμα * ἐπειγομένω δέξασθαι * τῆς εἰχόνος εἰς χάθαρσιν.

Μεθ' δστις έμου χατέλθη * χαὶ συνταφή τῷ Βαπτίσματι, * μετ' ἐμοῦ τῆς δόξης ἀπολαύσει * χαὶ τῆς ἀναστάσεως, * Χριστός νῦν ἐπαγγέλλεται· * ῷ πιστῶς ὑπαντήσωμεν.

'Ωδή η'. Ο Ειρμός.

Ν όμων πατρώων * οἱ μαχαριστοὶ * ἐν Βαβυλῶνι Νέοι * προ Ν χινδυνεύοντες, * βασιλεύοντος χατέπτυσαν * προσταγῆς
 ἀλογίστου· * χαὶ συνημμένοι * ῷ οὐχ ἐχωνεύθησαν πυρὶ, *
 τοῦ χρατοῦντος ἐπάξιον * ἀνέμελπον τὸν ὕμνον· * Τὸν Κύ ριον ὑμνεῖτε, τὰ ἔργα, * χαὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς
 αἰῶνας.

Οι δαιτυμόνες * τῆς Θεοῦ τροpῆς * τῆς Βηθλεἐμ τῷ λόγῳ * xατατρυφήσαντες, * σὺν ᾿Αγγέλοις τε δοξάσαντες * xαὶ Ποιμέσι xαὶ Μάγοις * τὸν σαρχωθέντα, * νῦν πρὸς Ἰορδάνην μυστιχῶς * πορευθῶμεν, ὀψόμενοι * μυστήριον τὸ μέγα, * ὅπερ ἡχει Χριστὸς ἐχτελέσων· * ὅν ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νόμου τηρούντες * το χεράλαιον,* χαὶ Προφητῶν ἀγάπην * ἐνστερνισάμενοι,* μιμηταὶ Χριστοῦ γενώμεθα,* δι' ἀγάπησιν ἄχραν * σάρχα λαβόντος, * χαὶ διὰ Βαπτίσματος ἡμᾶς * τῷ Πατρὶ χα-

ΜΠΝ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ. Δ΄.

ταλλάξαντος, * χαι διδάξαντος μέλπειν· * Τον Κύριον ύμνειτε, τὰ ξργα, * χαι ύπερυψοῦτε * είς πάντας τοὺς αἰῶνας.

'Εδεξιοῦτο * τὸν ἐρχόμενον * τὰς ἀμαρτίας πάντων * καθᾶραι νάμασιν· * ἀλλὰ τοῦτον διεκώλυε, * συστελλόμενος φόβφ· * Έγὼ γὰρ χρείαν * ἔχω βαπτισθῆναι ὑπό σοῦ, * τῷ Νυμφίψ ἀντέφησεν * ὁ φίλος, ἡ φωνή τε * τῷ Λόγψ, καὶ Ἡλίψ ὁ λύχνος· * ὅν ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

'Ωδή θ'. Ο Είρμός.

Ετενίας Δεσποτικής * και άθανάτου τραπέζης * έν πενιχρῷ

Ξ σπηλαίω * πρίν ἀπολαύσαντες,* νῦν πρός Ἰορδάνην δρά μωμεν, * μυστήριον δψόμενοι ξένον, * τὸ τῆς ἀνω λαμπρότη τος ὄντως πρόξενον.

Απιτε τῆς Βηθλεἐμ * οἰ τρυφηταὶ τῶν θαυμάτων * πρός χώραν 'Ιορδάνου, * κἀκεῖ, ὀψόμενοι, * ἔργα μυστικῶς τελούμενα· * σάρξ γὰρ ὁ Λόγος γενόμενος, ἡκει * τόν 'Αδὰμ ἀναπλάσαι, ὄνπερ προσείληφεν.

Δημιουργός γεννηθείς * ἐχ τοῦ Πατρός πρό αἰώνων, * ἐτέχθης ἐπ' ἐσχάτων * ἀτρέπτως σαρχωθείς * Κόρης ἐξ ἀγνῆς Θεόπαιδος· * διπλοῦς δθεν θεάνθρωπος μένων, * τόν Αδὰμ ἀναπλάττεις πυρὶ τοῦ Πνεύματος.

'Ως ἄνθρωπος ἐπέστης * οὐσία οὐ φαντασία, * ὡς εἶς ἐν μέσω πάντων, * τὸ Βάπτισμα αἰτῶν * φύσει μόνος ὣν ἀνεύθυνος· * ἐνθάψαι γὰρ εὐθύνας ἦλθες * τῶν ἀνθρώπων ἐν ὕδασι βαπτιζόμενος.

EIS TON OPOPON.

Μετά την α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ήχος δ΄. Ταχύ προχατάλαβε.

Τδού παραγίνεται * πρός Ιορδάνην Χριστός, * φωνεϊ τῷ Προδρόμω τε· * Δεῦρό με βάπτισον, * τόν πασαν χαθαίροντα * χόσμου τὴν ἀμαρτίαν * ποταμείοις ἐν ῥείθροις· * ἔχτεινόν σου τὴν χεῖρα * χορυφήν μου πρός θείαν,* χειρός γὰρ τὸ παράπτωμα * ἡλθον ἰάσασθαι.

Δόξα, χαι νῦν, ὁ αὐτός.

Ο ύψωθείς έν τῷ Σταυρῷ.

Τόν Βασιλέα τοῦ παντός * χαὶ Δεσπότην * ἐπὶ τὸ Βάπτισμα, πιστοὶ, * χαθορῶντες * θεοπρεπῶς ἐρχόμενον, ὑμνήσωμεν αὐτόν· * τρίβους χαρδιῶν ἡμῶν * εὐτρεπίσωμεν πόθω, * σπίλους ἀποπλύνοντες * τῶν δεινῶν ἐγχλημάτων· * ἰδοὺ γὰρ σῶσαι γένος τῶν βροτῶν * ἐν Ἰορδάνου ῥοαῖς παραγίνεται.

MHN IANOYAPIOS. Δ' .

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα, ⁷Ηχος πλ. δ'. 'Ανέστης ἐχ νεχρῶν.

Ο μέγας Βαπτιστής * τοῦ Κυρίου, ἀγάλλου· * ἐπέστη γὰρ Χριστός * ὑπό σοῦ βαπτισθῆναι· * τρέμεις ὡς ὑπηρέτης, * ὁ γὰρ Δεσπότης κεφαλήν κλίνει σοι· * ἄψαι τῆς θείας κάρας * τοῦ ἀπτομένου χειρὶ τὰ σύμπαντα, * καὶ εὐδοκία σώζοντος Θεοῦ * τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

 $\Delta \delta \xi \alpha$, xai vũv, tả aủ tó.

Οι Κανόνες ό Προεόρτιος, εἰς ς΄. τῶν Αγίων Ἀποστόλων εἰς δ΄. και τοῦ Όσίου, εἰς δ΄.

Ο Προεόρτιος· οὕ ή ἀχροστιχὶς, Κατὰ ἀλλφάβητον. Ἰωσήφ. ἘΩδὴ α΄. ὅΗχος πλ. β΄. Ὁ Εἰρμός.

^{*} Ως ἐν ήπείρω πεζεύσας * ὁ Ἰσραήλ * ἐν ἀβύσσω ἴχνεσι,* τὸν
 ^{*} διώχτην Φαραώ * χαθορῶν ποντούμενον, Θεῷ * ἐπινίχιον
 ^{*} ψόὴν, * ἐβόα, ἔσωμεν.

'Αγαλλιάσθω ή χτίσις,* αι πατριαι * τῶν Ἐθνῶν ἀδέτωσαν· * 'Ιησοῦς ὁ Βασιλεὺς * πάσης γῆς προέρχεται, ῥοαῖς * 'Ιορδάνου τὴν ἡμῶν * ποιῆσαι χάθαρσιν.

Βασιλικήν άλουργίδα * παρθενικών * έξ αἰμάτων, Κύριε, * ένδυσάμενος σαρκί, * ποταμοῦ πρός ῥεύματα γυμνός * ἐπιβαίνεις, τὴν ἡμῶν * ἐνδύων γύμνωσιν.

Γόνος Πατρός προανάρχου * σù πεφυκώς, * πρός τόν γόνον, εύσπλαγχνε, * Ζαχαρίου εὐτελῶς * παραγίνη, βάπτισμα αἰτῶν, * ὅπως χάριτι υἰοὺς * Θεοῦ ποιήσης ἡμᾶς.

Κανών των Άποστόλων ου ή άχροστιχίς.

Χριστού Μαθητάς δευτέρους έπαινέσω.

'Ιωσήφ.

'Ωδή α΄. Ήχος δ΄. 'Ανοίξω το στόμα μου.

Χριστῷ μαθητεύσαντες * τῷ δι' ἡμᾶς ὑλη σώματος * φανέντι, Πανεύφημοι, * χατεφωτίσατε * χόσμον ἅπαντα * ἀχτῖσιν εὐσεβείας, * τὸ σχότος μειώσαντες * τῆς ἀθεότητος.

'Ρεόντων ἀφέμενοι * τὸ πεφυρμένον καὶ ἄστατον, * Χριστῷ ἡχολούθησαν * Κρήσχης καὶ Πρόχορος * καὶ 'Ανδρόνικος, * Θαδδαΐος καὶ Νικάνορ, * φωστῆρες γενόμενοι * θεοειδέστατοι.

Ισχύν τοῦ ἀλάστορος * κατεπαλαίσατε, "Ενδοξοι, * ἰσχύι τοῦ Ινεύματος· * τοὺς τῆ μανία τε * ἀθεότητος * τελείως παρεθέντας * ἰσχύος ἐπλήσατε * καὶ θείας γνώσεως.

Σαρχός όμοιώματι * ἐπιφανέντα τόν Κύριον * Άμπλίας ἐχήρυξε * Στάχυς χαὶ Φίλιππος, * ὡς ᾿Απόστολοι, * ὡς Θεῖοι Ἱεράργαι, * ὡς ὄντες διάχονοι * τῶν ὑπὲρ ἔννοιαν. Θεοτοχίον.

Τὸ θεΐον παλάτιον * τοῦ Βασιλέως τιμήσωμεν, * έν ῷ χατεσχήνωσε, * χαθώς ήθέλησε· * την απείρανδρον * χαι μόνην θεοτόχον, * δι' ής έθεώθημεν, * ύμνολογήσωμεν.

Κανών τοῦ Όσίου. Ποίημα Θεοφάνους.

'Ωδή α΄. ³Ηχος β΄. Έν βυθῷ χατέστρωσε ποτέ.

Πής τρυφής γειμάδρους ο Χριστός * νάμασι προέργεται δου-Ι λοπρεπώς * τοῦ Ιορδάνου λούσασθαι· * τὰ ὄρη, σχιρτήσατε· * άγαλλίασιν, οι βουνοί, περιζώσασθε· * οι ρερυπωμένοι,* χάθαρσιν πρός θείαν εύτρεπίσθητε.

Η φωσφόρος μνήμη σου ήμιν * σήμερον εξέλαμψεν ήλιαχάς * μαρμαρυγάς, Θεόχτιστε, * τῶν χατορθωμάτων σου, * τῶν παθών ήμων έλαυνούσας χατήφειαν. * ήν έπιτελούντες * πίστει σε και πόθω μακαρίζομεν.

Πτερωθείς τῷ πόθῷ τοῦ Χριστοῦ * γέγονας μετάρσιος, τῆς χοσμικής * άπαναστάς συγχύσεως * όθεν προσεχώρησας * πρός άσχήσεως τα έπίπονα σχάμματα, * χαι δι' έγχρατείας * "Αγγελος χαθάπερ ἐπεβίωσας.

Θεοτοχίον.

Την Αγνήν άγνεύοντι νοι * δεύτε μαχαρίσωμεν. την χαλλουήν * Ίαχώβ, ήν ήγάπησε * Θεός έχλεξάμενος, * ήν χατώχησεν ώς σχηνήν άγιάσματος, * ώς τιμιωτέραν * πάντων τῶν χτισμάτων άνυμνήσωμεν.

Ωδή γ΄. Ο Είρμός.

* Ο ύχ έστιν "Αγιος ώς σύ, * Κύριε ό Θεός μου, * ό ύψώσας τό χέρας * των πιστων σου, 'Αγαθέ, * χαί στερεώσας ήμας * • έν τη πέτρα * της όμολογίας σου.

Δεσπόζων πάντων ώς Θεός,* δούλου φέρεις είχόνα· * χαί πρός δούλον, Οίχτίρμον,* παραγίνη σαρκιχώς,* Βαπτίσματι θεουργῷ * της δουλείας * του έχθρου έξαίρων ήμας.

Έπέστης ρείθρω διατί; * ποίαν χάθαρσιν θέλων; * ποῖον ρύπον έχπλύνειν, * Ππεράγαθε, ζητών; * Γμνώ σου την υπέρ νοῦν * διὰ σπλάγχνα, * Λόγε, συγκατάβασιν.

Ζητών το πρόβατον, Χριστέ, * ὅπερ ἄγριος λύχος * χατεσπάραξε δόλω, * Ίορδάνου ταϊς ροαϊς * έφίστασαι έχβοῶν * τῷ Προδρόμω· * Δεύρο σύ με βάπτισον.

Τῶν ᾿Αποστόλων. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Ο ία ποταμούς ύμας ό Λόγος * είς πασαν έξεπεμψε την γην,* πληρούντας ταύτην, Πάνσοροι,* ἀρδείαις Θείου Πνεύματος,* χαί του φλογμου έξαιρουτας * της άθείας έν χάριτι. Men. Tom. III.

'Υμνήσωμεν Τίμωνα τόν θεΐον, * τόν Σίλαν τε χαὶ Σιλουανόν, * χαὶ πίστει ἐπαινέσωμεν * Ἐπαινετόν τόν ἔνδοξον * χαὶ Οὐρβανόν χαὶ "Αγαβον, * τοὺς ἀληθῶς χριστοχήρυχας.

Μαχάριοι ήδη γεγονότες * ώς ὄντως μαχάριον Θεόν * διδάσχαλον πλουτήσαντες,* τοὺς πρὶν ἀθλίους, Πάνσοφοι,* μετόχους ἀπεδείξατε * ἐνθέου μαχαριότητος.

Θεοτοχίον.

'Αγνή πρό τοῦ τόχου χαὶ ἐν τόχω * χαὶ μετὰ τόν τόχον ἀληθῶς, * Παρθενομήτορ, πέρηνας· * Θεόν γὰρ ἀπεχύησας,* ὅν 'Αποστόλων σύλλογος * περιφανῶς ἀνεχήρυξεν.

Τοῦ Όσίου. Ἐν πέτρα με τῆς πίστεως.

Α βύσσους τῷ προστάγματι ὁ ποιήσας,* ὁ ὕδασι στεγάζων τὰ ὑπερῷα,* ἐν ὕδασι προέρχεται βαπτισθῆναι· * ψυχὴ γρηγόρησον, * παθῶν χαθάρθητι, * ἀρετῶν προσφέρουσα * τὰ βλαστήματα.

Ηδύπνοον ώς ρόδον τη γεωργία * τοῦ Πνεύματος ἀσκήσεως ἐν λειμῶνι * ἐξήνθησας, Θεόκτιστε, εὐωδίας * πληρῶν τοὺς ψάλλοντας * Θεῷ ἐκάστοτε· * Ώς οὐκ ἔστιν ἅγιος * πλήν σου, Κύριε.

'Ελαία ώς κατάχαρπος ἐν τῷ οἴχψ * Κυρίου ἀνεβλάστησας τῷ ἐλαίψ * τῶν πόνων σου, Θεόχτιστε, ἰλαρύνων * ἡμῶν τὰ πρόσωπα,* ψαλλόντων, "Όσιε· * Ώς οὐχ ἔστιν ἅγιος * πλήν σου, Κύριε.

Θεοτοχίον.

Πολλοί οι πολεμοῦντές με ἀπό ὑψους· * ἐν ὁδύνῃ ἐξέλιπεν ἡ ζωή μου· * κατέδυσα εἰς χάος πλημμελημάτων· * σῶσόν με, Δέσποινα, * μὴ ὑπερίδῃς με· * προστασίαν ἄμαχον * σὲ γὰρ κέκτημαι.

Ο Είρμός.

Έν πέτρα με τῆς πίστεως στερεώσας,* ἐπλάτυνας τὸ στόμα
 Έ μου ἐπ' ἐχθρούς μου· * εὐφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά μου ἐν
 τῷ ψάλλειν· * Οὐχ ἔστιν ἅγιος * ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, * χαὶ οὐχ
 ἔστι δίχαιος * πλήν σου, Κύριε.

Κάθισμα, των Άποστόλων,

³Ηχος γ'. Θείας πίστεως.

Στύλοι ἄσειστοι * τής Έχχλησίας, * έδραιώματα * τής εὐσεβείας * γεγενημένοι, Μαθηταὶ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, * διατηρήσατε ταύτην ἀλώβητον, * ἀποσοβοῦντες τοῦ πλάνου τὰ σχάνδαλα, * χαὶ αἰτούμενοι * Χριστόν τὸν Θεόν ἐχάστοτε * δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

MHN IANOYAPIO Σ . Δ' .

Δόξα, τοῦ Όσίου,

η Του λίθου σρραγισθέντος.

Ποιμάνας θεαρέστως * τοῦ Κυρίου τὸ ποίμνιον * τῆ σύριγγι τοῦ λόγου, * θεορόρε Θεόχτιστε, * εἰς χλόην ἀπαθείας χαὶ ζωῆς * προσήγαγες σωζόμενον Θεῷ, * χαὶ πρὸς τοῦτον ἐχδημήσας,* μισθὸν τῶν πόνων είληρας ἐπάξιον. * Δόξα τῷ δεδωχότι σοι ἰσχύν· * δόξα τῷ στεφανώσαντι· * δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ * πᾶσιν ἰάματα. Καὶ νῦν, Προεόρτιον, ὅμοιον.

Τοῦ ἰησοῦ γεννηθέντος * ἐχ Παρθένου Μαρίας,* χαὶ ἐν ἰορδάνη βαπτισθέντος * ὑπὸ τοῦ Ἰωάννου, * τὸ Πνεῦμα χατῆλθεν ἐπ' αὐτὸν, * ὁρώμενον ἐν είδει Περιστερᾶς. * Διὰ τοῦτο ὁ Προφήτης * σὺν τοῖς ᾿Αγγέλοις ἔλεγε χραυγάζων· * Δόξα τῆ παρουσία σου, Χριστέ· * δόξα τῆ Βασιλεία σου· * δόξα τῆ οἰχονομία σου,* μόνε φιλάνθρωπε.

'Ωδή δ'. Ο Είρμός.

Χριστός μου δύναμις, * Θεός χαὶ Κύριος, * ἡ σεπτὴ Ἐχχλη Χ σία * θεοπρεπῶς * μέλπει ἀναχράζουσα * ἐχ διανοίας χα θαρᾶς, * ἐν Κυρίφ ἑορτάζουσα.

Ηνίχα είδε σε * το ρετθρον, Κύριε, * Ιορδάνου εστράφη· * ή δε πολλοτς * πάθεσι χατάρρυτος * φύσις ήμων πρός ούρανους * άνεστράφη προσχυνοῦσά σε.

Θαμβεϊται ήλιος * όρῶν σε, "Ηλιε, * σαρχιχῶς γυμνωθέντα,* χαὶ μυστιχῶς * πᾶσαν χαταυγάζοντα * τὴν γυμνωθεῖσαν σχοτεινῆ * παραβάσει φύσιν, Δέσποτα.

Ιδού ή χάθαρσις, * ίδου ή λύτρωσις, * ή ἀνάπλασις πάντων,* ό φωτισμός * ήλθεν είς τὰ ίδια· * οἰχειωθῶμεν οὖν αὐτῷ * διὰ βίου χαθαρότητος.

Τών 'Αποστόλων. Την ανεξιχνίαστον.

Θ άλασσαν ἐτάραξαν * τὴν τῶν Ἐθνῶν, * ταύτην ἐπιβάντες οἰ Πάνσοφοι, * χαθάπερ ἵπποι, * τοῦ Σωτῆρος Μαθηταὶ, * χαὶ τοὺς πιστοὺς διέσωσαν * ὕδατι Αγίω χαὶ Πνεύματι.

Ήστραψαν ώς ήλιος * ἐπὶ τῆς γῆς * Πούδης, Ἀπελλῆς xαὶ Φιλόλογος * xαὶ Ἡρωδίων, * Ῥοῦρός τε xαὶ Πατροβᾶς,* xαὶ τοὺς πιστοὺς ἐφώτισαν * σχότους ἀγνωσίας ῥυσάμενοι.

Τείνας εξαπέστειλε * βέλη ὑμᾶς * ὡς ἡκονημένα ὁ εὕσπλαγχνος, * βέλη συνθλῶντα * τοῦ ἐχθροῦ, καὶ τοὺς δεινῶς * τραυματισθέντας, Ἐνδοξοι, * χάριτι Θεοῦ θεραπεύοντας.

Αίνεσιν προσάξωμεν * τῷ Λυτρωτῆ, * ἀνυμνολογούντες 'Ροδίωνα * τὸν θεηγόρον, * xαὶ Ἐρμῆν τὸν εὐxλεῆ,* xαὶ τὸν σοφὸν 'Ασύγχριτον, * Λῖνόν τε τὸν θεῖον xαὶ Γάιον.

Θεοτοχίον.

Σὲ μαχαριώτατος * πάλαι χορός * τῶν προφητευόντων ἐν Πνεύματι * θεηγορίαις * ἰεραζς θεοπρεπῶς * χατονομάζει, Πάναγνε, * Πύλην τε χαὶ Όρος χατάσχιον.

Του Όσίου. Έλήλυθας, έχ Παρθένου.

Έστάλαξαν * γλυχασμόν οι τῶν πόνων ἰδρῶτές σου,* πιχρίαν ἐξαίροντες * τὴν τῶν Δαιμόνων, ᾿Αοίδιμε, * νόσων φυγαδεύοντες * τὰς ἀλμυρὰς διεχχύσεις, * ᾿Αξιάγαστε.

Θεούμενος * άνενδότοις χαθάρσεσιν, "Οσιε, * φωστηρ έχρημάτισας * τῶν Μοναστῶν φαεινότατος, * τύπος ἀχριβέστατος * χαὶ ποδηγέτης χαὶ πύργος * ἀδιάσειστος.

Διέρρηξας * τών παθών τὰς θαλάσσας, Θεόχτιστε, * τῆ ράβδω τῆς Πίστεως, * χαὶ Φαραὼ τὸν ἀόρατον, * Πάτερ, χατεπόντισας, * ἐπαγγελίας πρὸς χθόνα * φθάσας, Όσιε.

Θεοτοχίον.

Κεχράξομαι * ἐν νυχτὶ χαὶ ἡμέρα, Πανάμωμε,* πρός σὲ, χαὶ σωθήσομαι, * χαὶ ἡδονῶν ὑπερβήσομαι * τεῖχος, χαὶ ῥυσθήσομαι * πειρατηρίων Δαιμόνων * μεσιτεία σου.

΄Ωδή ε΄. Ο Ειρμός.

» τη φ θείφ φέγγει σου, 'Αγαθέ,* τὰς τῶν ὀρθριζόντων σοι ψυχὰς *

» 🖁 πόθω χαταύγασον, δέομαι, * σε είδεναι, Λόγε Θεοῦ, τόν » ὄντως Θεόν, * έχ ζόφου τῶν πταισμάτων * ἀναχαλούμενον.

Καρποφορήσωμεν τῷ Χριστῷ * βίον χαθαρόν· ἔρχεται γὰρ * ἀποχαθαίρων τοῖς ὕδασι * τῶν ἀμαρτημάτων τὸν ῥύπον χάριτι,* ὁ μόνος εὐεργέτης * χαὶ ἀναμάρτητος.

Λαός ἐν σχότει τῶν δυσχερῶν * πάλαι ὁ χαθήμενος, τὸ pῶς * ἐπιφανέν σοι τὸ ἄδυτον, * βλέψον, χαὶ ταῖς θείαις αὐγαῖς φωτίσθητι, * χαὶ τοῦ ἐπιφανέντος * τὴν χάριν ὕμνησον.

Μέγα μυστήριον έχτελῶν, μέγιστον πρός Πρόδρομον τόν σόν, ὦ μεγαλόδωρε Κύριε, * ἔρχη, σμιχρυνθεῖσαν τὴν ἀνθρωπότητα * ἀῥρήτως μεγαλύνων * διὰ Βαπτίσματος.

Τών 'Αποστόλων. 'Εξέστη τὰ σύμπαντα.

Δεσμείν τε, Πανεύρημοι, * χαὶ λύειν, ὡς ᾿Απόστολοι, * λαβόντες ὑμεῖς τὴν ἐξουσίαν, * τοὺς δεδεμένους * χαχοπιστίας δεσμῷ * ἐλύσατε· ὅθεν τὴν ὑμῶν * μνήμην ἑορτάζομεν * πιστῶς περιχορεύοντες.

'Ενθέοις 'Αρίσταρχος * τιμάσθω μελφδήμασι, * Τέρτιος, Ίάσων καὶ Σωσθένης,* Καΐσαρ καὶ Μάρκος,* Λουκᾶς, Σωσίπατρος,* Κούαρτος καὶ θεῖος 'Απελλῆς, * Κλήμης, 'Επαφρόδιτος * καὶ ὁ πάνσοφος "Εραστος.

Υμας ώς τοὺς Δώδεχα * ἀπέστειλεν ὁ Κύριος * πασαν ἐχριζοῦντας ἀθείαν, * πασιν ἀνθρώποις * χαταφυτεύοντας * γνῶσιν θειχήν περιφανῶς, * ἕνδοξοι Ἀπόστολοι, * πρεσβευταὶ τῶν ψυχῶν ήμῶν.

Θεοτοχίον.

Τὰ όμματα φώτισον, * Παρθένε, τῆς χαρδίας μου· * λάμψον μοι ἀχτῖνα μετανοίας· * σχότους με ρῦσαι * διαιωνίζοντος, * Πύλη τοῦ φωτός, Χριστιανῶν * πάντων τὸ προσφύγιον * τῶν πιστῶς ἀνυμνούντων σε.

Τοῦ Ότίου. Ό φωτισμός τῶν ἐν σχότει.

Τῶν προσευχών * τῷ ἀρότρω νεώσας * γῆν τῆς χαρδίας, * ταύτη χατεβάλου τοῦ λόγου σπόρον, * Πάτερ θεόφρον,* καὶ πολύχουν ἐδρέψω * εὐχαρπίαν, τῶν εὐφημούντων σε * πάντων εὐσεβῶν τὰς ψυχὰς διατρέφουσαν.

Αγρυπνον νοῦν * ἀεννάως προσφέρων, * Πάτερ θεόφρον, * πάθη κατεκοίμισας ψυχοφθόρα· * ὅρθρον πρός θεῖον * ἐπειγόμενος, φθάσαι * πρός ἀδύτου φωτός λαμπρότητα * τῶν εὐφραινομένων, ἐν ῷ ἡ κατοίκησις.

Ως θεαυγής * χαὶ φωσφόρος χαὶ πλήρης * τῶν χαρισμάτων * Πνεύματος τοῦ θείου ὑπάρχων, Πάτερ, * τῆς ἀχαχίας * τὸ ἀνόθευτον ἡθος * ὑποραίνων πᾶσιν ἐδείχνυες * Ἄγγελος, χαθάπερ βιῶν μετὰ σώματος.

Θεοτοχίον.

'Ανατολής * της έξ ύψους φανείσης * έδειχθης Πύλη, * Θρόνος έπηρμένος τοῦ Βασιλέως,* οὐρανομήχης * χαὶ μετάρσιος Κλίμαξ· * ἡ ἐπέβη Χριστός, Πανάχραντε, * χαὶ τοῖς ἀπωσμένοις βροτοῖς προσωμίλησεν.

Ωδή ς΄. Ο Ειρμός.

Γοῦ βίου τὴν θάλασσαν * ὑψουμένην χαθορῶν * τῶν πειρα σμῶν τῷ χλύδωνι, * τῷ εὐδίφ λιμένι σου προσδραμών *

· βοώ σοι· 'Ανάγαγε * έχ φθορας την ζωήν μου, * Πολυέλεε.

Ναμάτων ώς ξμπλεως * μυστιχών ώς ποταμός * εἰρήνης, μόνε Κύριε, * πρός ποταμόν ἐφίστασαι, ἐχ μιχρᾶς * σταγόνος αἰτούμενος * βαπτισθήναι ὁ μόνος * ἀναμάρτητος.

Ξενίζεται άνωθεν * τῶν ἀΥγέλων ὁ χορός,* κατανοῶν γυμνούμενον * τὸν ταῖς νεφέλαις σκέποντα οὐρανόν, * καὶ κράζει· Τίς αῦτη σου * ἡ πολλἡ πρός ἀνθρώπους * συγκατάβασις;

Ο πλήρης χεχένωται· * ο άδρατος ίδου * σωματωθείς ἐπέρανεν· * Ίορδάνη ευφράνθητι ποταμέ, * τὰ ῥεῖθρά σου πλήρωσον,* δπως λούσης τὴν πάντων * ἀναγέννησιν.

Τών Άποστόλων. Την θείαν ταύτην.

Εἰς πάντα χόσμον ἐἰμάνατε * το ῦδωρ τῆς ζωῆς το σωτήριον, * νεφέλαι ἔμψυχοι * ἀναδειχθέντες, ᾿Απόστολοι, * χαὶ τῶν πιστῶν χαρδίας * χατεδροσίσατε.

Ρημάτων θείων ή δύναμις * ύμῶν τὴν τῶν ῥητόρων ἐνίαησε * πολλὴν δεινότητα, * xaì τοὺς ἀσόφους ἐσόφισε, * μωραινομένους γνώσει * τῆς πλάνης, Πάνσοφοι.

Ο θεῖος Πούδης xai Τρόφιμος, * Φιλήμων ό xλεινός xai 'Αρίσταρχος, * 'Ονησιφόρος τε * xai Τυχικός ό πανάριστος, * ώς Μαθηταί του Λόγου, * μεγαλυνέσθωσαν.

Θεοτοχίον.

Υμνώ σε, μόνη Πανύμνητε, * δοξάζω σε άει, θεοδόξαστε, * χαι μαχαρίζω σε, * ήν γενεαι μαχαρίζουσι * τών γενεών, Παρθένε * θεομαχάριστε.

Του Όσίου. Έν άβύσσω πταισμάτων.

Πονηρίας υπέταξας πνεύματα,* Πνεύματος Αγίου δειχθεις ένδιαίτημα, * του την ίσχύν σοι πνεύσαντος, * θεοφόρε παμμάχαρ Θεόχτιστε.

Λογική βακτηρία σου, Όσιε, * πόα της ἀσκήσεως, Πάτερ, ἐξέθρεψας * τὸ λογικόν σου ποίμνιον, * καὶ πρός μάνδραν οὐράνιον ίθυνας.

Θεοτοχίον.

Ούρανόν ό τανύσας βουλήματι * άλλον ἐπὶ γῆς οὐρανόν σε ἀνέδειξε, * Θεογεννῆτορ ᾿Αχραντε, * χαὶ ἐχ σοῦ τοῖς ἐν σχότει ἐπέρανεν.

O Eiguós.

» την άβύσσω πταισμάτων χυχλούμενος, * την άνεξιχνίαστον

» L τής εύσπλαγχνίας σου * έπιχαλούμαι άβυσσον· * Έχ φθο-

» ραζ, ό Θεός, με άνάγαγε.

Κοντάχιον των Άποστόλων,

Ήχος β'. Τὰ ἄνω ζητών.

Χριστου Μαθητών * χορόν τών Έβδομήχοντα * ένθέως, πιστοὶ,* ὑμνήσωμεν σήμερον * χαὶ πανηγυρίσωμεν· * δι' αὐτῶν γὰρ πάντες ἐμάθομεν * Τριάδα σέβειν ἀμέριστον· * ὑπάρχουσι γὰρ λύχνοι θείας Πίστεως.

Ο Οίκος, πρός τό Τράνωσόν μου.

Των Έβδομήχοντα Άποστόλων * την χορείαν συμφώνως, * οι πιστοί, ίεραζς * εύρημήσωμεν μελωδίαις· * Στέφανον, Πρόχορόν τε και Σίλαν * και Νικάνορα, Τίμωνα και Άμπλίαν * και Παρμενάν· * Άπελλήν τε Ιάχωβον, Φίλιππον, * Άρίσταργον και

MHN IANOYAPIOS. Δ' .

71

Ματθίαν, * 'Ηρωδίωνα, Κρήσχην χαι Φλέγοντα, * Βαρνάβαν, Λίνον χαι 'Ολυμπαν, * 'Ανανίαν, Λουχαν χαι 'Ασύγχριτον χαι τους λαπούς· * ὑπάρχουσι γὰρ λύχνοι θείας Πίστεως.

Συναξάριον.

Τῆ Δ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Ἡ Σύναξις τῶν Ἁγίων xαὶ ἐνὸόξων Ἐβὸῦμήχοντα ἘΑποστόλων.

Στίχοι.

Τοὺς Ἐβδομήχοντ᾽ εὐχλεεῖς ἘΑποστόλους,

Καὶ ῷδ' όμοῦ σύμπαντας εὐρημεῖν θέμις.

'Αμφί τετάρτην ανδρας άγακλεέας κυδαίνω.

Τη αυτή ήμέρα, Ο Όσιος Θεόκτιστος ό Ηγούμενος του έν τῷ Κουκούμῳ τῆς Σικελίας ἐν εἰρήνη τελειοῦται.

Στίγ. Έν γή χλοαυγεί τής Έδεμ Θεοχτίστω,

Μοΐραν δίδως, άχτιστε του Θεου Λόγε.

Ταζς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον χαὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

'Ωδή ζ΄. Ο Ειρμός.

· Δροσοβόλον μέν την χάμινον εἰργάσατο * Αγγελος τοῖς ὁσίοις · Δ Παισί· * τοὺς Χαλδαίους δὲ * χαταφλέγον πρόσταγμα · Θεοῦ * τὸν τύραννον ἔπεισε βοặν· * Εὐλογητός εἶ, ὁ Θεός * · ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Πῶς σε ῥεῖθρα ὑποδέξονται ποτάμια, * τρυφῆς ὄντα χειμάἰἑουν, Χριστέ; * πῶς ὁ Πρόδρομος * ἐχτενεῖ τὴν χεῖρα ἐπὶ σὲ, * χειρὶ πλαστουργήσαντα αὐτόν, * χαὶ ἐχ χειρός τοῦ πονηροῦ * ἐξαγαγόντα ἡμᾶς;

'Ρετθρον, Κύριε, ὑπάρχων ἀγαθότητος, * προς ῥετθρα 'Ιορδάνεια * πῶς ἐφίστασαι; * ἀφθαρσίας νάματα ζητῶν * ποτίσαι τοὺς γεύσει πονηρặ * χαθυπαχθέντας τῆ φθορặ * φθόνω τοῦ ὄφεως.

Σταλαξάτωσαν τὰ ὄρη ἀγαλλίασιν, * xαί οἱ βουνοὶ σκιρτάτωσαν, * εὐφραινόμενοι· * ποταμοὶ xροτείτωσαν χειρί· * ἐπέφανεν, ἡχει ὁ Χριστός * ἐν ποταμῷ, τὰ τῶν βροτῶν * ἐνθάψαι πταίσματα.

Τών Άποστόλων. Ούχ έλάτρευσαν τη χτίσει.

Σαγηνεύσαντες τῷ λόγῷ ἀνειλχύσατε * τῆς ἀθείας βυθοῦ * Ἐθνη πολύσπορα, * σημείοις χαὶ τέρασιν * ἐπιστηρίξαντες * τὰ ϙρονήματα * τούτων, σοφοὶ ᾿Απόστολοι, * ὁδηγοὶ πεπλανημένων.

'Εμβιβάσαντες πρός δρμον γαληνότατον * τοὺς θαλαττεύοντας * τῆ ἅλμη τῶν δυσχερῶν, * σωτῆρες ἐδείχθητε * xai xuβερνήται σοφοί, * ἀναμέλποντες· * Ο τῶν Πατέρων Κύριος * xαὶ Θεός, εὐλογητός εἶ.

Πάντες Εύοδον καὶ Κάρπον μακαρίσωμεν, * καὶ Τυχικόν καὶ Κηφᾶν, * Ἰοῦστον καὶ ᾿Αρτεμᾶν, * Ζηνᾶν τε τόν ἔνδοξον, * ὡς τοῦ Χριστοῦ Μαθητὰς, * ἀναμέλποντες· * Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος * καὶ Θεός, εὐλογητός εἶ.

'Αστραπόμορφοι τῷ Πνεύματι γενόμενοι, * Χριστοῦ 'Απόστολοι, * τοὺς χρατουμένους νυχτὶ * ἀγνοίας ἐἰρἰσασθε, * χαὶ πρὸς τὸ φῶς τῆς ζωῆς * ὡδηγήσατε, * ἀναβοῶντας πάντοτε· * Ό Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοχίον.

Ίλαστήριον, Πανάμωμε, γεγένησαι * άμαρτανόντων ἀεἰ, * τεχοῦσα ὑπερρυῶς * τοῦ χόσμου τὸν αἴροντα * τὴν ἀμαρτίαν Χριστόν, * ῷ χραυγάζομεν· * Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος * χαὶ Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Τοῦ Όσίου. 'Αντίθεον πρόσταγμα.

Δαχρύων προσχύσεσιν * έναποσβέσας * παθών ὑπεχχαύματα, * Θεόχτιστε μαχάριε, * θαυμάτων ἀνέβλυσας * ρεῖθρα ἀείζωα· * οἶσπερ ἀποπλύνονται ψυχών τε * χαι σωμάτων νόσοι, 'Αοίδιμε.

Δαυίδ την πραότητα, * Πάτερ, ζηλώσας, * ἐκτήσω τὸ ἄμεμπτον * Ἰώβ καὶ την ἀπάθειαν, * Ἰακώβ τὸ ἄπλαστον * καὶ πίστιν τοῦ ᾿Αβραὰμ, * Πέτρου την θερμότητα· μεθ' ὧν * κατασκηνώσας, ήμῶν μνημόνευε.

Θεοτοχίον.

Ζωήν ένυπόστατον * ήμιν τεχοῦσα * θανάτω τον θάνατον,* Παρθένε, χαταργήσασαν,* δεινῶν ἐπιχλύσεσι * θανατωθέντα με * ζώωσον πρεσβείαις σου, 'Αγνή, * εὐλογημένη χαὶ ὑπερένδοξε.

'Ωồη η'. Ο Ειρμός.

» Έ φλογός τοϊς Όσίοις * δρόσον ἐπήγασας, * καὶ δικαίου θυ-» σίαν * ὕδατι ἔρλεξας· * ἅπαντα γὰρ δρᾶς,* Χριστὲ, μόνω » τῷ βούλεσθαι· * Σὲ ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τά ποτάμεια ρείθρα * μηλωτή έτεμεν * Έλισσαϊος, την χάριν * την τοῦ Βαπτίσματος * προσχιαγραφῶν, * ην Χριστός ἀπειργάσατο, * τούτοις ἐπιβαίνων * ὁ μόνος εὐεργέτης.

Υπεσήμανε πάλαι * Προφήτης ἕνδοξος * τοῦ Βαπτίσματος χάριν, * άλσὶ τὰ ὕδατα, * ἄγονα τὰ πρὶν, * ἐχτελέσας πολύγονα, * τοῦ ἐπιφανέντος * Θεοῦ ἡμῶν δυνάμει.

Φάραγξ πασα των θείων * δώρων πλησθήσεται, * χαὶ βουνός ἐναντίος * ταπεινωθήσεται, * χαὶ τὰ σχολιὰ * εἰς εὐθέα τραπήσεται, * τῆ τοῦ σαρχωθέντος * Θεοῦ Ἐπιφανεία.

Τῶν Ἀποστόλων. Παιδας εὐαγεις.

Ν εώσαντες φρένας χερσωθείσας * ἀρότρω τοῦ λόγου, Παναοίδιμοι, * ταύταις τὰ σωτήρια * σπέρματα ἐσπείρατε, * χαὶ εὐσεβείας ἄσταχυν * ἐχατοστεύοντα * ἐδρέψασθε τῶν ἀνασωθέντων * τὴν πληθὺν, Κυρίου * ᾿Απόστολοι, πανσόφως.

Ἐπαίνοις Ἰάχωβον ἐνθέοις, * Κλεόπαν, Βαρνάβαν τε χαὶ Στέρανον, * Νάρχισσον τὸν πάνσοφον, * Μάρχον, 'Αριστόβουλον * χαὶ ᾿Απελλῆν τιμήσωμεν, * ὡς ᾿Αποστόλους Χριστοῦ· * Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, βοῶντες, * χαὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σταυρόν ἀντὶ θώραχος φοροῦντες * πρός πάσας ἀνδρείως ἐχωρήσατε * φάλαγγας τοῦ δράχοντος, * πάνσοφοι 'Απόστολοι· * χαὶ ταύτας διολέσαντες, * οῦς ἡχμαλώτευσεν * ἀνθρώπους συνελάβεσθε πίστει, * χαὶ τῷ ζωοδότῃ * προσήξατε Δεσπότῃ. Θεοτοχίον.

¹Ω θαῦμα ἐπέχεινα θαυμάτων! * πῶς τίχτεις χαὶ μένεις παρθενεύουσα, * πάναγνε Θεόνυμφε; * Λόγον γὰρ ἐγέννησας * τὸν τῷ Πατρὶ συνάναρχον, * ῷ πάντες ψάλλομεν· * Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, τὰ ἔργα, * χαὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Όσιου. Τὸν ἐν χαμίνω τοῦ πυρός. Ἐ ν ἀχαχία τὴν ζωὴν * διανύσας ἀληθῶς, * θεόφρον Πάτερ, * τοῦ ἐχθροῦ τὴν χαχίαν * τελειοτάτω νοὶ * χαθεῖλες. * Ἐμνεῖτε τὸν Κύριον, * χαὶ ὑπερυψοῦτε, * Θεόχτιστε, χραυγάζων.

Νῦν ἡ ἀξίνη τῶν ψυχῶν * ἀπειλεῖ τὴν ἐχτομήν· * ψυχή μου, σπεύσον, * χαὶ παθῶν τὰς ἀχάνθας * ἀποτεμοῦσα, χαρποὺς * ὑρίμους * Κυρίψ προσάγαγε, * ταῖς τοῦ Θεοφόρου * εὐχαῖς διασωθεῖσα.

Θεοτοχίον.

'Από πασών σε γενεών * ἐξελέξατο Χριστός * εἰς κατοικίαν * ἑαυτῷ, Θεοτόκε, * ἀνακαινίζων ἡμᾶς * φθαρέντας * ἑνώσει τῆ κρείττονι· * ὅθεν σε ὑμνοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ο Είρμός.

Τόν έν χαμίνω τοῦ πυρός * τῶν Ἐβραίων τοῖς Παισὶ * συγΧαταβάντα, * χαὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον * μεταβαλόντα
Θεόν, * ὑμνεῖτε, * τὰ ἔργα, ὡς Κύριον, * χαὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ωδή θ΄. Ο Ειρμός.

Θεόν * άνθρώποις ίδειν άδύνατον, * δν οὐ τολμ菜 * 'Αγγέλων
Θάτενίσαι τὰ τάγματα: * διὰ σοῦ δὲ, Πάναγνε, ὡράθη βροτοις * Λόγος σεσαρχωμένος· * δν μεγαλύνοντες * σὺν ταις οὐρανίαις στρατιαις * σὲ μεγαλύνομεν.

Men. Tom. III.

Χερσίν * ό πλάσας, Χριστέ, τόν ἄνθρωπον, * ἐν τῆ χειρί * Προδρόμου ὑποχύπτεις ὡς ἄνθρωπος * ταπεινούμενος, ὅπως ὑψώσης με * πάλαι ταπεινωθέντα * χαὶ ἀπολλύμενον· * δόξα τῆ ἐνδόξω χαὶ φριχτῆ * οἰχονομία σου.

Ψυχῶν * ἡ xάθαρσις εὐτρεπίζεται· * ὁ φωτισμός, * ἡ λύσις τῶν δεινῶν ἐπεδήμησεν. * Ἰορδάνη ποταμὲ, εὐφράνθητι· * χόρευσον, πᾶσα xτίσις· * γῆ τε xαὶ θάλασσα, * xρότησον, δοξάζουσα Χριστὸν * τὸν ὑπεράγαθον.

'Ως ών * ἀπάντων χαλών τὸ πλήρωμα, * ἔρχῃ βοών * τῷ πλήρει ἀγιότητος δούλφ σου * ἐχπλαγέντι τὴν σὴν συγχατάβασιν· * Ἐγγισον, βάπτισόν με· * θέλω πληρώσαι γὰρ * φύσιν τῶν βροτῶν ἀγιασμοῦ * χαὶ χαθαρότητος.

Τών Άποστόλων. "Απας γηγενής.

Τασαι ήμῶν, * Χριστέ, τὰ παθήματα * τῶν ᾿Αποστόλων εὐχαζς * τῶν ἀγαπησάντων σε, * καὶ κηρυξάντων * ἐν πᾶσιν ἔθνεσι * Θεὸν ὁμοῦ καὶ Κύριον * Δημιουργόν τοῦ παντός, * καὶ εἰδώλων * πᾶσαν ἀμαυρότητα * διωξάντων φωτὶ τοῦ κηρύγματος.

"Ωσπερ ἀστραπαί * τῷ χόσμω ἐξέλαμψαν * Λουχᾶς ὁμοῦ .xαὶ Ἐρμῆς, * Μάρχος, ἀΑνανίας τε, * χαὶ σὺν Ματθία * ὁ ἱερός ἘΟλυμπᾶς, * χαὶ τῶν πιστῶν τὸ πλήρωμα * σαφῶς ἐφώτισαν· * οῦς ἐν πίστει * σήμερον τιμήσωμεν * ἱεροῖς χαὶ σεπτοῖς μελωδήμασι.

Στώμεν εύσεβως * έν οίχω Θεοῦ ἡμῶν· * χαὶ μαχαρίσωμεν * τοὺς Ἱεροχήρυχας * χαὶ Διδασχάλους * χαὶ ἀγγελόφρονας * χαὶ πλουτιστὰς, σωτῆράς τε * χαὶ ἀντιλήπτορας * χαὶ προστάτας * πάντων χρηματίζοντας, * τῶν τιμώντων αὐτῶν τὰ μνημόσυνα.

"Ηστραψαν φωτι * ἀύλω τοῦ Πνεύματος * 'Αχύλας, 'Αχαιχὸς, * Κάρπος τε ὁ ἔνδοξος * καὶ Φουρτουνάτος * σὺν τοῖς ἐξήχοντα * χαὶ ἕξ Χριστοῦ θεράπουσι * χαὶ 'Ιεροῖς Μαθηταῖς, * χαὶ χαρδίας * πάντων χαταυγάζουσι * τῆ φωσφόρω αὐτῶν μνήμη σήμερον. Θεοτοχίον.

Φέγγος ἀστραπῆς * τοῦ τόχου σου ἔλαμψε, * χαὶ χατεφαίδρυνε * πᾶσαν τὴν ὑφήλιον, * χαὶ τὸν προστάτην * τοῦ σχότους ὥλεσε, * Θεογεννῆτορ Πάναγνε, * ᾿Αγγέλων χαύχημα, * χαὶ ἀνθρώπων * πάντων τὸ διάσωσμα, * τῶν ἀπαύστοις φωναῖς εὐφημούντων σε.

Του Όσίου. Ανάρχου Γεννήτορος.

Θεοῦ χτίσις πέφυχας, * Θεόχτιστε, ἀνόθευτος, * μὴ νοθεύσας ψυχῆς σου * τὸ χάλλος, "Οσιε, * τῶν ἀμαρτημάτων χηλισιν, * ἀλλὰ σαυτὸν * ὅλον ὡραίσας * χαλῶν ἐπιδόσεσι· * διὰ τοῦτό σε γεραίρομεν. 'Αρεταϊς χοσμούμενος, * ἀγάπη λαμπρυνόμενος, * τῶν χαλῶν ταῖς ἰδέαις * χαταστραπτόμενος, * πρός τοὺς σοὺς μετέβης Πατέρας, * Πάτερ σοφὲ, * ἐν πίονι γήρα, * σῖτος ὥσπερ ὥριμος * θησαυροῖς θείοις τηρούμενος.

Η ποίμνη σου σήμερον * χορεύει, ἐορτάζουσα * φωτοφόρον τὴν μνήμην * τῆς σῆς χοιμήσεως· * ἢν ἐπευλογεῖν οὐρανόθεν * χαὶ μεταστὰς * μὴ λίπῃς, Τρισμάχαρ,* Θεῷ παριστάμενος * σὺν ᾿Αγγέλοις, Παμμαχάριστε. Θεοτοχίον.

Ζωήν ή χυήσασα * βροτῶν εἰς ἀπολύτρωσιν, * νεχρωθεϊσαν, Παρθένε,* τοῖς παραπτώμασι * ζώωσον, 'Αγνή, τὴν ψυχήν μου * ὡς συμπαθής, * ὡς μόνη προστάτις * τῶν χαταφευγόντων σου * ἐν τῆ σχέπη, Παναμώμητε. ΄Ο Εἰρμός.

Α νάρχου Γεννήτορος * Υίος Θεός χαι Κύριος, * σαρχωθείς έχ
 Α Παρθένου * ήμιν ἐπέφανε,* τὰ ἐσχοτισμένα φωτίσαι,* συν αγαγείν * τὰ ἐσχορπισμένα. * Διὸ τὴν πανύμνητον * Θεοτό χον μεγαλύνομεν.

Έξαποστειλάριον. Ο ούρανόν τοις άστροις.

Κ αταλιπόντες χόσμον * οι Έβδομήχοντα, Λόγε, * σοι μαθητεύονται πόθω * τῷ Λόγω χαι Διδασχάλω, * τῆς ἀγνωσίας τόν χόσμον * ἀποχαθαίροντες πίστει.

Προεόρτιον, δμοιον.

Ο έχ Πατρός άχρόνως * πρό των αίώνων γεννηθείς * Υίός, χαὶ σάρχα φορέσας * ὑπερφυῶς ἐχ Γυναιχός, * προέρχεται βαπτισθηναι * εἰς ἀναγέννησιν χόσμου.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστῶμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ήχος πλ. β'. Αι Άγγελικαί.

Ο νπερ ή φωνή * τοῦ βοῶντος προετύπου, * ἡλθεν ὁ Χριστός * ἐν τοῖς ῥείθροις Ἰορδάνου, * καὶ τῷ Προδρόμω ἔφη· * Δεῦρο, πλῦνόν με ὕδασι, * βάπτισόν με νῦν συγκαταβάντα· * τόν γὰρ ᾿Αδὰμ ἐκπλῦναι ἡλθον * τοῦ πρὶν πτώματος. * Εὐλογημένος ὁ ρανεἰς * Θεός ἡμῶν, δόξα σοι.

Υύος ούρανου * ούδαμως έξιχνιάσω· * άστρων ἀριθμόν, * ούδὲ Υήν ἀναμετρήσω· * καὶ πῶς τῆς κορυφῆς σου * τῷ Δεσπότῃ ὁ Πρόδρομος * ἅψομαι χειρί; πῶς δὲ βαπτίσφ * τόν φέροντα δρακὶ τὴν κτίσιν; * Διὸ κράζω σοι· * Εὐλογημένος ὁ φανεὶς * Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Σύνθρονος Πατρί * χαὶ τῷ Πνεύματι ὑπάρχων, * ταῖς ἀγγελιχαῖς * στρατιαῖς δορυφοροῦμαι· * ἀλλὰ σμιχρῷ σπηλαίψ * ἐξενίσθην τιχτόμενος * ἐν τῇ Βηθλεὲμ δι' εὐσπλαγχνίαν· * διό χαὶ

MHN IANOYAPIOS. Δ' .

νῦν τὴν δεξιάν σου * ἐμοὶ δάνεισον, * ίνα xαὶ πλύνω ἐν ἐμοὶ * τοῦ χόσμου τὰ πταίσματα.

"Ε χλυσας ποτέ * άμαρτίας έπὶ Νῶε, * λόγω διασχών * χαταρράχτας οὐρανίους· * χαὶ πῶς σε 'Ιορδάνης * χατιδών ὑποστήσεται; * ἤδη γὰρ τὸ ῥεῖθρον ἀναστρέφει· * ἐπέγνω σε ἡ χτίσις πᾶσα, * χἀγώ χράζω σοι· * Εὐλογημένος ὁ φανεὶς * Θεός ἡμῶν, δόξα σοι.

Δόξα, όμοιον.

Τνα πληρωθή * τοῦ Πατρός ἡ εὐδοχία, * ἡλθον ἐπὶ γῆς * ἐνδυσάμενος πτωχείαν. * Ο οὐρανός μοι θρόνος, * ἡ δὲ γῆ ὑποπόδιον· * σοὶ δὲ τὸν αὐχένα ὑποχλίνω· * ἐν τούτῷ γὰρ παρεγενόμην· * ἐμὲ βάπτισον, * χαὶ ἐν ἐμοὶ τὰ τῶν βροτῶν * χαθαίρονται πταίσματα.

Καὶ νῦν, ὅμοιον.

Σύ τον Ισραήλ * διὰ στύλου χαι νερέλης * πριν φωταγωγῶν, * χαι δροσίζων ἐν ἐρήμω· * σὺ ὁ δεσπόζων πάντων, * ὁ τῆ φύσει ἀνέχρραστος, * δούλου τὴν μορφὴν πῶς ἐνεδύσω; * οὐ ψαύσω σου πυρός ὁ χόρτος· * αὐτός με βάπτισον· * ἐγώ γὰρ χρήζω ὑπό σοῦ * χαθάρσιον δέξασθαι.

'Αποστίχου, Στιχηρὰ Προσόμοια, ὧν ἡ ἀκροστιχίς· 'Ωδή Ίωσήφ.

'Ηχος β'. Οίχος τοῦ Ἐφραθά.

"Ω φθη το πατριχών * 'Απαύγασμα της δόξης * έν 'Ιορδάνου ρείθροις, * Βαπτίσματι χαθαΐρον * τον ρύπον των ψυχων ήμων.

Στίχ. Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου.

Δ έχου δουλοπρεπώς, * Προφήτα Ίωάννη, * τον Λυτρωτήν του χόσμου, * χαι βάπτισον τον Κτίστην * βροτών εἰς ἀναγέννησιν.

Στιχ. Είδοσάν σε ύδατα, ό Θεός.

^{*}Η λθέν ό φωτισμός, * ή λύτρωσις έφάνη * έν 'Ιορδάνη· δεϋτε, * συνέλθωμεν ρυφθήναι, * χαι ζσαι προεόρτια.

Δόξα, χαὶ νῦν, ὅμοιον.

Σήμερον ό Χριστός * σωτήριον άνθρώποις * λυτήριον δωρείται, * ψυχῶν χαθαίρων ρύπον * πυρί τῷ τοῦ Βαπτίσματος.

Ή λοιπή Άχολουθία τοῦ Όρθρου, ὡς σύνηθες, χαὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗι Ε'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Προεόρτια τῶν Φώτων καὶ μνήμη τῶν Αγίων Μαρτύρων Θεοπέμπτου καὶ Θεωνᾶ, καὶ τῆς Όσίας Συγκλητικῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τό, Κύριε ἐχέχραξα, ἰστῶμεν Στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῶν Μαρτύρων,

³Ηχος δ'. 'Ως γενναΐον έν Μάρτυσιν.

Θ εωνάν χαὶ Θεόπεμπτον * τοὺς σοφοὺς ἀνυμνήσωμεν· * τοῖς Χριστοῦ γὰρ δόγμασι πειθαρχούμενοι, * λατρείαν πάσαν ἀθέμιτον * λαμπρῶς χαταργήσαντες, * τῆ ἀγία χαὶ σεπτῆ * εὐσεβῶς λελατρεύχασιν, * ἕνα Κύριον * χαὶ Θεόν πρό προσώπου * τῶν τυράννων * εὐθαρσῶς ὁμολογοῦντες, * χαὶ στεφανούμενοι ἄνωθεν. Τό τοῦ βίου χαμαίζηλον, * χαὶ τρυφῆς τὴν εὐπάθειαν, * χαὶ τὴν ἀπανθοῦσαν δόξαν, Πανεύφημοι, * χαταλιπόντες ὡς πρόσχαιρον, * Χριστῷ ἐχολλήθητε, * τῷ αὐτοῦ χάλλει τερπνῶς * ὡς ὡραίψ φλεγόμενοι· * χαὶ προσήχθητε * ὡς ἡδύπνοα ῥόδα· * χαὶ τῷ στέφει * τῆς ἀφθάρτου Βασιλείας * θεοσθενῶς συνεστέφθητε.

Οⁱ τόν χόσμον μισήσαντες * ὑπερχόσμιοι ὥφθητε * πρωτοτόχων 'Έχχλησία συνήφθητε, * χαὶ τοῖς 'Αγγέλοις συνάδετε * ὦδην την ἀχήρατον, * ἐνωπίω τῷ Θεῷ * παρεστῶτες ἐνώπιοι· * χαὶ την ἄθεσμον * τῶν εἰδώλων ἀπάτην * χαθελόντες, * τῶν Τυράννων την μανίαν * μαρτυριχῶς χατεβάλετε.

Έτερα Στιχηρά Προσόμοια της Όσίας,

³Ηχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τό εὐχλεἐς τῶν Πατέρων * ὄντως ποθήσασα, * εὐχλείας τῆς ἀφθάρτου * ἐπεθύμησας· ὅθεν * ἐχτᾶσα τῶν ἡδέων, * σῶμα τό σόν * πόνοις πᾶσιν ἐξέδωχας· * χαὶ νῦν τῶν πόνων λαμβάνεις * τὰς ἀμοιβὰς, * τῷ Χριστῷ συμβασιλεύουσα.

Ο τόν 'Ιώβ συγχωρήσας * τῷ ἐξαιτήσαντι, * χαὶ σὲ πυρῶσαι θέλων * ὡς χρυσίον, ἀρῆχε * τὸ σῶμα πάσχειν βία * τοῦ πονηροῦ· ὅθεν σὐ χαταισχύνασα * τῆ χαρτερία τῶν νόσων * τὸν πειραστήν, * τῷ τῆς νίχης στέφει ἔστεψαι.

Τό του νυαφίου ώραϊον * χάλλος ποθήσασα * Χριστου, χαι νυμφευθήναι * τούτω σύ βουληθείσα, * πάσαις ταις ίδεαις * των

άγαθῶν * διὰ πόνων ἀσχήσεως * σαυτὴν ἐχόσμησας· * ὅθεν νῦν σύν αὐτῷ * βασιλεύεις εἰς νυμφῶνα αὐτοῦ.

Δόξα, χαὶ νῦν, ἘΗχος πλ. β΄.

Έ τοιμάζου, 'Ιορδάνη ποταμέ· * ίδου γὰρ παραγίνεται Χριστός δ Θεός * βαπτισθηναι υπό 'Ιωάννου, * ίνα των δραχόντων ἀοράτους χεφαλὰς * συνθλάση τη Θεότητι ἐν τοῖς ὕδασι τοῖς σοῖς. * 'Αγάλλου, ή ἔρημος 'Ιορδάνου· * τὰ ὄρη, σχιρτήσατε εὐφροσύνη· * ήχει γὰρ ή αἰώνιος ζωή * ἀναχαλέσαι τον 'Αδάμ. * Φωνή βοῶντος βόησον, * ὦ 'Ιωάννη Πρόδρομε· * Έτοιμάσατε όδοὺς τοῦ Κυρίου, * χαὶ τὰς τρίβους αὐτοῦ * εὐθείας ἀπεργάσασθε.

'Απόστιχα Στιχηρά Προσόμοια, ῶν ἡ ἀχροστιχίς 'Ιωσήφ.

Ήχος πλ. β'. Τριήμερος ἀνέστης, Χριστέ.

Η γη χαι τὰ ἐπίγεια, * σχιρτήσατε, ἀγάλλεσθε· * ὁ χειμάβρους * της τρυφης ἐν ποταμῷ * βαπτίζεται, την χύσιν * ξηραίνων της χαχίας, * χαι ἀναβλύζει θείαν ἄφεσιν.

Στίχ. Είδοσάν σε ύδατα, ό Θεός.

Φ ωτός ών χορηγός Ίησοῦς * μη χρήζων βαπτισθήναι, σαρκί * ἐπιβαίνει * Ἰορδάνου ταῖς ῥοαῖς, * φοτίσαι τοὺς ἐν σχότει * βουλόμενος· ἐν πίστει * τούτω προθύμως ὑπαντήσωμεν.

Στίχ. Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου.

Φορέσας την τοῦ δούλου μορφήν, * προέρχη βαπτισθηναι, Χριστὲ, * ὑπό δούλου * Ἰορδάνου ταῖς ῥοαῖς, * λυτρούμενος δουλείας * τῆς πάλαι ἀμαρτίας, * xαὶ ἀγιάζων, xαὶ φωτίζων ἡμᾶς. Δόξα, xαὶ νῦν, Ἡχος πλ. β΄.

Α γαλλιάσθω ή ξρημος τοῦ Ἰορδάνου, * καὶ ἀνθείτω ὡς κρίνον· * φωνὴ γὰρ βοῶντος ἡκούσθη ἐν αὐτῆ· * Ἐτοιμάσατε τὴν όδὸν τοῦ Κυρίου· * ὁ γὰρ τὰ ὅρη στήσας σταθμῷ * καὶ τὰς νάπας ζυγῷ, * ὁ τὰ πάντα πληρῶν ὡς Θεὸς, * βαπτίζεται ὑπὸ δούλου· * πτωχεύειν ἤρξατο * ὁ τὰ πλούσια δῶρα χαριζόμενος. * Ἡκουσεν Εὕα· * Ἐν λύπαις τέξη τέχνα. * Νῦν δὲ ἤχουσεν ἡ Παρθένος· * Χατρε Κεχαριτωμένη, * ὁ Κύριος μετὰ σοῦ,* ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

'Απολυτίχιον, 'Ηχος δ'.

Α πεστρέφετο ποτέ * ό Ιορδάνης ποταμός * τῆ μηλωτῆ Ἐλισσαιἐ * ἀναληφθέντος ἘΗλιοὺ, * καὶ διηρεῖτο τὰ ὕδατα ἔνθεν καὶ ἔνθεν· * καὶ γέγονεν αὐτῷ * ξηρὰ ὁδός ἡ ὑγρὰ * εἰς τύπον ἀληθῶς τοῦ Βαπτίσματος, * δι' οῦ ἡμεῖς τὴν ῥέουσαν * τοῦ βίου διαπερῶμεν διάβασιν. * Χριστός ἐφάνη * ἐν ἘΙορδάνῃ ἀγιάσαι τὰ ὕδατα.

Έν τοϊς 'Αποδείπνοις, Κανών· οὕ ή ἀχροστιχὶς, ἄνευ τῶν Εἰρμῶν τῶν τεσσάρων πρώτων 'Ωδῶν· Καὶ σήμερον δὲ Σάββατον μέλπω μέγα.

Τούς Είρμούς και τὰ Τροπάρια άνὰ δύο.

'Ωδή α'. 'Ηγος πλ. β'. Ο Είρμός.

Κ ύματι θαλάσσης * τον αρύψαντα πάλαι * διώχτην τύραν Κ νον * τὰ 'Ιορδάνεια * ρείθρα συστέλλει, χαὶ χρύπτει * τὴν
 ἐμὴν νῦν, χαθαιρόμενον * ἀνθρωπίνως, χάθαρσιν· * ἐνδόξως γὰρ
 δεδόξασται.

Κύριε Θεέ μου, * φωτώνυμον υμνον * χαι προεόρτιον * ώδήν σοι φσομαι * τῷ θείοις Θεοφανείοις * μυστιχώς ἀναγεννῶντί με, * χαι πρός την λαμπρότητα * την θείαν ἐπανάγοντι.

Ανω πρό αἰώνων * χαὶ χάτω προσφάτως * ἐπιφανέντα σε * τὰ ὑπερχόσμια * χαὶ τὰ περίγεια, Σωτερ, * χατεπλήττοντο θεώμενα, * χαὶ τὴν ὑπὲρ λόγον σου * ἀνύμνουν συγχατάβασιν.

Ίνα σου τῆς δόξης * τὰ πάντα πληρώσης, * σαυτόν ἐχένωσας * μέχρι χαὶ δούλου μορφῆς· * νῦν δὲ παλάμη τοῦ δούλου * ὑποχλίνεις χεφαλήν δουλιχῶς, * τὴν ἐμὴν ἀνάπλασιν * χαὶ χάθαρσιν δωρούμενος.

'Ωδή γ'. Ο Είρμός.

Τε τον έπι ύδάτων * έδράσαντα * πασαν την γην ασχέτως,*

Α΄ ή κτίσις κατιδοῦσα * σαρκί κρυπτόμενον νάμασι, * θάμβει
 παλλῷ συνείχετο, * Οὐκ ἔστιν ⁴Αγιος * πλήν σου, Κύριε, κραυ γάζουσα.

Σύμβολα πρίν Προφήταις * παρέδειξας * τῆς σῆς Θεοφανείας· * νῦν δὲ τὰ χεχρυμμένα * ταῖς ἐνεργείαις ἐγνώρισας, * ἐπιφανείς, μυστήρια * ἀνθρώποις, σήμερον * νέμων νέαν ἀναγέννησιν.

"Ηπλωσεν Ίορδάνης * τὰ ὕδατα * ὡς νῶτα μετὰ τρόμου, * τοῦ δέξασθαι τὸν Κτίστην * σωματικῶς βαπτιζόμενον,* τὸν πάντας ἀγιάζοντα, * Οὐκ ἔστιν Αγιος * πλήν σου, Κύριε, κραυγάζοντας.

Μέγα πρός σωτηρίαν * ἐφόδιον * τὸ Βάπτισμα παρέχει * Χριστὸς τοῖς αἰσθομένοις * αὐτοῦ τῆς θείας ἐλλάμψεως, * ἐν εὐφροσώνη ψάλλουσιν· * Οὐχ ἔστιν ^{*}Αγιος * πλήν σου, Κύριε, φελάνθρωπε.

'Ωδή δ'. Ο Είρμός.

» Ττήν πρός το Βάπτισμά σου έλευσιν * προορών 'Αββαχούμ, *

- L έξεστηχώς έβόα· * Είς θάλασσαν τοὺς Ιππους σου * ύδατα

» πολλά * έπεβίβασας, Σώτερ, * διαταράσσοντας.

Έπιρανέντος σου έν σώματι * ήγιάσθη ή γη, * ύδατα εὐλογήθη, * ὁ οὐρανὸς πεφώτισται· * γένος δὲ βροτῶν * τῆς πιχρᾶς τυραννίδος * ἐχθροῦ λελύτρωται.

'Ρήματι θείω νῦν ὁ Πρόδρομος * ἐξ ἐρήμου μολεϊ * πρός Ίορδάνην, λέγων· * Μετανοεῖτε, ἤγγιχεν * ἡ τῶν Οὐρανῶν * Βασιλεία, χαλοῦσα * πάντας πρός δόξαν Θεοῦ.

Ο μεταστρέψας πρίν την θάλασσαν * είς ξηράν, χαὶ πηγὰς * ἐξ ἀχροτόμου βλύσας,* πταισμάτων χωνευτήριον * νῦν ἀποτελεῖ * Ἰορδάνου τὸ ῥεῖθρον * πυρὶ τοῦ Πνεύματος.

'Ωδή ε΄. 'Ο Ειρμός.

Βεορανείας σου, Χριστέ, * τῆς πρός ἡμᾶς * συμπαθῶς γενο μένης, * Ησαίας φῶς ἰδῶν ἀνέσπερον * ἐκ νυκτός ὀρθρίσας
 ἐκραύγαζεν· * Οἱ περωτισμένοι, ἥκατε, * λούσασθε, καὶ δι' ὕδα τος * Θείου καὶ Πνεύματος σαρῶς * καὶ ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα
 ἀποκαθάρατε.

Νεοποιείς τοὺς γηγενείς * νέος ᾿Αδὰμ * χρηματίσας, ὁ Πλάστης, * ἐν πυρὶ xai Πνεύματι xai ὕδατι, * ξένην ἐχτελῶν ἀναγέννησιν * xai ἀνάπλασιν θαυμαστὴν * δίχα συντρίψεως * xai χωνευτηρίων, * Βαπτίσματι θεουργῷ * χαινοποιούμενος.

Διὰ τοῦ Πνεύματος ψυχὰς * χαινοποιεῖς, * διὰ δὲ τοῦ ὕδατος * ἀγιάζεις σώματα, τὸ σύνθετον * ζῶον ἀναπλάττων, τὸν ἄνθρωπον· * τῷ διπλῷ γὰρ τὰ συγγενῆ * χρησίμως φάρμαχα * σοφῆ προμηθεία * προσάγεις, ὡς ἰατρὸς * σωμάτων χαὶ τῶν ψυχῶν.

Έξ ἀλοχεύτου προελθών * ό γεννηθείς * ἐκ Πατρός πρό αἰώνων, * πρός τόν ἐκ τῆς στείρας παραγέγονας, * ἐξαιτῶν ὡς ἄνθρωπος Βάπτισμα· * ἀλλ' ἐξ ὕδατος μυστικῶς * διὰ τοῦ Πνεύματος * ἀπειργάσω, Σῶτερ, * πολύτεχνον Ἐκκλησίαν, * τὴν πρὶν ἄγονον. ἘΩδὴ ૬΄. Ὁ Εἰρμός.

» Συνεσχέθη, * άλλ' οὐ κατεσχέθη * φόβω ό θεῖος Βαπτιστής· *
 » Σι εἰ γὰρ καὶ συνεστάλη * προσεγγίσαι τῷ πυρὶ ὁ χόρτος, *
 » ἀλλὰ ἀχούσας· * "Αφες ἄρτι, ἔδραμε * τὸ ἐπίταγμα πληρῶν
 » ὡς δοῦλος, * Θείας τε ἄνωθεν * μαρτυρούσης φωνῆς, * ἡχουσεν
 » Γἰὸν τὸν προαιώνιον.

'Απεγράφης, * ἀλλ' οὐχ ἐδουλώθης * Καίσαρος θεσμοῖς πειθαρχῶν· * εἰ γὰρ χαὶ τῆς δουλείας * παραμύθιον ἡμῖν παρέχων, * ἐκών ὑπείχεις, * χαὶ τελεῖς τὸ δίδραχμον, * ἀλλὰ νόμψ τῷ τῆς ἀμαρτίας * πρὶν πεπραμένους ἡμᾶς * ἡλευθέρωσας νῦν, * χαὶ υἰοθεσίας χατηξίωσας.

Βασιλεύεις, * ἀλλ' οὐ κατὰ κόσμον, * φύσει πεφυκώς Βασιλεύς· * εἰ γὰρ καὶ κατὰ σάρκα * ἐκ φυλῆς Δαυίδ τεχθεὶς, τὸν

θρόνον * τῆς βασιλείας, * Σῶτερ, τούτου έλαβες, * ἀλλ' ἀίδιον έχεις το χράτος, * συμβασιλεύων Πατρί * προ αἰώνων ἀεί * χαὶ εἰς τοὺς αἰῶνας σὺν τῷ Πνεύματι.

Βασιλεύς μέν * ό τοῦ χόσμου "Αρχων * χαὶ τῶν ἐν τοῖς ίδασι * πάλαι προσηγορεύθη · * ἀλλ' ἐμπνίγεται τῆ σῆ χαθάρσιι, * χαὶ χαθαιρεῖται, * ὡς τῆ λίμνη πρὶν Λεγεών · * τῶν χειρῶν δέ σου, Σῶτερ, τὸ πλάσμα * τὸ δουλωθέν ὑπ' αὐτοῦ, * χραταιặ σου χειρὶ * τῆς ἐλευθερίας χατηξίωσας.

'Ωδή ζ'. 'Ο Είρμός.

* Α φραστον θαῦμα! * ὁ ἐν χαμίνῷ ῥυσάμενος * τοὺς Όσθους *
 • Α Πατδας ἐχ φλογός, * χλίνει χορυφήν * χαὶ αἰτεῖ τό Βά • πτισμα * ὑπό τοῦ δούλου, * χαθαίρων τοὺς βοῶντας· * Λυτρωτά
 • ὁ Θεός, εὐλογητός εἶ.

Τέμνεται ρείθρον * πρίν μηλωτή 'Ιορδάνειον, * προτυπούση * Βάπτισμα το σον, * δι' οῦ τῶν παθῶν * ρήγνυται χιτώνιον· * xal ἀφθαρσίας * ἕνδυμα αὐτουργείται * τοῖς βοῶσι· Χριστὲ ὁ Θεός, εὐλογητός εἶ.

Ολβιον ρείθρον! * ἐν ἐαυτῷ γὰρ δεξάμενον * βαπτισθέντα * τον Δημιουργόν, * δέδειχται πηγή * ζωηφόρου νάματος * εἰς σωτηρίαν * ήμῶν τῶν μελφδούντων· * Λυτρωτὰ ὁ Θεός, εὐλογητός εἰ.

Νέχρωσιν θείαν * συμβολιχώς εἰχονίζοντες * χαταδύσει * ϋδατα τριττή, * ἐν τῷ Βαπτισμῷ * Χριστῷ συνθαπτόμεθα, * τή τριημέρω * ἐγέρσει χοινωνοῦντες, * χαὶ βοῶντες Χριστῷ· Εὐλογητός εἶ.

Μία ή χάρις * Πατρός, Υιοῦ τε xαὶ Πνεύματος * τελειοῦσα * τοὺς τὴν δωρεὰν * στέργοντας πιστῶς * τοῦ Θείου Βαπτίσματος, * υἰοθεσίας * λαβόντας ἐξουσίαν * τοῦ βοặν· Ὁ Θεός, εὐλογητός εἶ.

Ωδή η'. Ο Ειρμός.

Έ χστηθι φρίττων, ούρανε, * χαὶ σαλευθήτωσαν * τὰ θερείλια
Τῆς γῆς. * ἰδού γὰρ * ὕδωρ περιβάλλεται * ὁ φλέξας ὕδάσι
πρὶν * Διχαίου θυσίαν παραδόξως. * δν, Πατδες, εὐλογετε. *
Ἱερετζ, ἀνυμνεῖτε. * Λιαός, ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Αύτρωσιν έρχεται Χριστός * διὰ Βαπτίσματος * παρασχετ πζσι πιστοῖς· * ἐν τούτφ * τὸν Αδὰμε Χαθαίρει γὰρ, * τὸν πεπτωκότα ὑψοῖ, * τὸν ῥίψαντα Τύραννον αἰσχύνει, * τοὺς οὐρανοὺς ἀνοίγει, * Πνεῦμα Θεῖον Χαθέλχει, * χαὶ τῆς ἀφθαρσίας * τὴν μέθεξιν δωρεῖται.

Πέπαυται πλάνη του έχθρου· * φωνή βοδιντος γαρ * έν έρημορ Nen. Tom. III. 11

την όδον * Κυρίου, * χράζει, εὐτρεπίσατε, * χαὶ πάσας τρίβους αὐτοῦ * εὐθείας ποιήσατε, προστάττει· * φάραγξ ή ταπεινη γὰρ * φύσις βροτῶν ὑψοῦται· * ὄρος χαὶ βουνός δὲ * δυσμενῶν ταπεινοῦνται.

^{*}Ω παραδόξων δωρεῶν! * ῶ θείας χάριτος * καὶ ἀφράστου ἀνοχῆς! * ἰδοὺ γὰρ * ὕδατι καθαίρει με, * πυρὶ φωτίζει με, * καὶ Πνεύματι θείφ τελειοῖ με * ὁ Πλάστης καὶ Δεσπότης * νῦν ἐν τῷ Ἰορδάνη, * τὴν ἐμὴν φορέσας * φύσιν ἀναμαρτήτως.

Ωδή θ΄. Ο Ειρμός.

» Μή ἐποδύρεσθε μάτην, * ἀπογνώσεως βρόχοις * ἀποπνιγόμε-» νοι, βροτοί, ὑπεύθυνοι χαχῶν· * ἀλλ' ἐν χατανύξει * ψυ-» χῆς προσέλθωμεν * τῷ χαθαίροντι πάντας, * ὡς μόνῷ χαθαρῷ * » χαὶ διδόντι συγγνώμην * διὰ Βαπτίσματος.

Ἐπὶ τῷ ξένῷ σου τόχῷ * τὸ πρὶν ἐχ τῆς Παρθένου * ὑπέρφυῶς ἐθαυμαστώθης, Λόγε τοῦ Θεοῦ· * νῦν δὲ μεγαλύνῃ, * μέγα Μυστήριον * ἐχτελῶν παραδόξως * μαιεύσει τῆ σεπτῆ * Κολυμβήθραν πολύτεχνον * θείῷ Πνεύματι.

Γη ήγιάσθη Γεννήσει * τη άγία σου, Λόγε, * διηγουμένων ούρανῶν ἀστέρι δόξαν σήν· * νῦν δὲ τῶν ὑδάτων * φύσις εὐλόγηται, * σοῦ σαρχί βαπτισθέντος, * χαὶ γένος γηγενῶν * πρός τὴν πριν ἐπανῆλθεν * αὖθις εὐγένειαν.

'Αγαλλιάσθω, Γή πᾶσα· * Οὐρανός, εὐφραινέσθω· * Κόσμος σχιρτάτω· Ποταμοὶ, χροτείτωσαν χειρί· * αἰ Πηγαὶ χαὶ Λίμναι, * 'Αβυσσοι, Θάλασσαι * συγχαιρέτωσαν· ήχει * Χριστός γὰρ τὸν 'Αδὰμ * ἐχχαθᾶραι, χαὶ σῶσαι * θείψ Βαπτίσματι.

EIS TON OP Θ PON.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα, ^{*}Ηχος α΄. Χορός 'Αγγελικός.

Εύφραίνου, ποταμέ * Ίορδάνη· έν σοι γὰρ * ό πάντων Ποιητὴς * παραγίνεται, θέλων * τὸ Βάπτισμα εἰσδέξασθαι * ὑπὸ δούλου ὡς εὕσπλαγχνος· * τέρπου, χόρεψε, * ᾿Αδὰμ καὶ Εὕα προμῆτορ· * ἐπεδήμησεν * ἡ ἀπολύτρωσις πάντων, * Θεὸς ὁ ὑπεράγαθος.

Δόξα, χαὶ νῦν, ὅμοιον.

Χειμάρρους τῆς τρυφῆς * ὁ Δεσπότης ὑπάρχων, * προέρχεται ροαῖς * ποταμοῦ βαπτισθῆναι, * ποτίσαι βουλόμενος * ἀφθαρσίας με νάματα· * δν θεώμενος * ὁ Ἰωάννης ἐβόα· * Πῶς τὴν χεῖρά μου * τῆ χορυφῆ σου ἐχτείνω, * ἢν τρέμει τὰ σύμπαντα;

-82

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα, ³Ηχος γ'. Τὴν ώραιότητα.

Τόν ἀχατάληπτον * σάρχα πτωχεύσαντα, * χαὶ πρός τὸ Βάπτισμα * παραγενόμενον, * χαὶ τὴν ἀνάπλασιν ἡμῶν * ἐν αὐτῷ ἐργαζόμενον * ἅπαντες ὑμνήσωμεν * ὡς Θεόν πολυέλεον,* χαὶ τὴν συγχατάβασιν * τὴν αὐτοῦ μεγαλύνωμεν * βοῶντες εὐχαρίστω χαρδία. * Δόξα, Χριστὲ, τῇ Ἐπιφανεία σου.

Δόξα, χαί νῦν, ὅμοιον.

Αδαμ την γύμνωσιν * ένδύων, Εὔσπλαγχνε, * χαταστολην δόξης, * μέλλεις γυμνοῦσθαι σαρχὶ * ἐν Ἰορδάνη ποταμῷ. * Ώ θαύματος παραδόξου! * πῶς σε ὑποδέξεται * ὕδωρ, Δέσποτα Κύριε, * ὕδασι στεγάζοντα * ὑπερῷα, ὡς γέγραπται; * ὑμνοῦμεν, Ἰησοῦ εὐεργέτα, * πάντες την σην Ἐπιφάνειαν.

Κανόνες τρεΐς. Ο Προεόρτιος εἰς ς΄. τῆς Όσίας, καὶ τῶν Μαρτύρων, εἰς η΄.

> Κανών ό Προεόρτιος. Ποίημα Ίωσήρ. 'Ωδή α'. Ήχος .'Ο Εἰρμός.

> > Πρός τό Χριστός γεννάται.

Πικράς δουλείας ρυσθείς Ίσραήλ, * την άβατον διηλθεν ώς
 Πιηπειρον. * έχθρον δε όρων ποντούμενον, * ύμνον εν εύφρο σύνη * άδει Θεῷ * τῷ τερατουργόῦντι * βραχίονι ὑψηλῷ. * Ότι
 δεδόξασται.

Χριστός μολεϊ πρός το βάπτισμα· * Χριστός πρός Ιορδάνην έγίσταται· * Χριστός τὰς ἡμῶν ἐν ὕδασι * θάπτει νῦν ἀμαρτίας, * ὡς ἀγαθός· * ἐν ἀγαλλιάσει * ἀνυμνήσωμεν αὐτόν· * Ότι δεδόξασται.

'Ρανάτωσαν εὐφραινόμεναι * νεφέλαι εὐφροσύνην αἰώνιον· * Χριστὸς Ἱησοῦς προέρχεται, * νάμασιν Ἱορδάνου * τοὺς ποταμοὺς * τῶν ἀμαρτημάτων * χαταχλύσαι, φωτισμόν * πᾶσι δωρούμενος.

Ίδου το φως έπιφαίνεται· * ίδου ο ίλασμος άναδείχνυται· * ίδου ο Σωτήρ έφίσταται * λάμψαι τοῖς ἐν τῷ σχότει * θείας αυγάς· * τοῦτον διανοίαις * χαθαραῖς χαρμονιχῶς * ὑποδεξώμεθα. Κανών τῆς Όσίας, [°]Ηχος β΄. Δεῦτε λαοί.

Στέψαι την σην * ζσμασι μνήμην προήρημαι, * σοι πεποιθώς ο αμουσος * χαι όλος αναγνος· * αλλα δίδου μοι λόγον * σορίας χαι άγνείας * σαΐς παραχλήσεσιν.

Όλον τόν νοῦν * πρός θεῖον ὕψος ἐπάρασα, * xαὶ τῶν χρηστῶν τὴν ἄβυσσον * xαὶ ἀπολαύσεων * ἐπιγνοῦσα τὸ χρῆμα,* ἀπάντων ἀπανέστης * τῶν προσιχόντων σοι. Νοῦν πρός Θεόν * ἀναπτεροῦσα τόν ὑψιστον, * σῶμα τό σόν ἡλούμενον * εἰς τὰ χαμαίζηλα, * ἐγχρατεία καὶ πόνοις * ἐχούφιζες, ποθοῦσα * βαρεῖαν εὕχλειαν.

Θεοτοχίον.

Μείνας δ ην, * χαι σαρχωθείς έχ νηδύος σου, * δ ημεν έδωρήσατο * ημιν το πρότερον * έχ χοός γεγονόσι, * ρυσάμενος πταισμάτων, * Θεογεννήτρια.

Κανών τῶν Μαρτύρων, η Ηχος βαρύς.

Άσωμεν τῷ Κυρίω.

Δεῦτε, πιστοὶ, συμφώνως * ἐορτάσωμεν * τὴν ὑπερένδοξον * μνήμην τῶν Αθλοφόρων, * ἐν ὠδαῖς πνευματιχαῖς * δοξολογοῦντες Χριστόν.

Οἱ 'Αθλοφόροι Χριστοῦ * xαὶ τῆς Πίστεως * στεἰροὶ ὑπέρμαχοι, * xατὰ τῆς ἀσεβείας * ὑπλισάμενοι στεἰρῶς, * ἐχθροὺς ἐνίχησαν.

Ο ἀσεβὴς διώχτης, * καὶ τῆς Πίστεως * Χριστοῦ ἀλλότριος, * χατὰ τῶν ᾿Αθλορόρων * ἐμμανεὶς ὁ δυσσεβὴς, * πίστει κατήργηται.

Θεοτοχίον.

Την ποίμνην ην έκτήσω, * Θεογεννήτρια, * ταύτην περίσωζε * ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, * δυσωποῦσα τὸν Σωτῆρα * καὶ Θεόν ἡμῶν.

Ώδη γ΄. Ο Ειρμός.

Πρός τό· Τῷ πρό τῶν αἰώνων.

Μ ή έν τῆ σοφία * χαὶ τῷ πλούτῳ χαυχάσθω θνητός τῷ
 Μ ἀὐτοῦ· * ἀλλὰ τῆ πίστει τοῦ Κυρίου, * ὀρθοδόξως χραυ γάζων * Χριστῷ τῷ Θεῷ, χαὶ μέλπων ἀεί· * Ἐπὶ τὴν πέτραν
 τῶν σῶν ἐντολῶν * στήριξόν με, Δέσποτα.

Ο πρό τῶν αἰώνων * συνεδρεύων Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι,* νῦν ἐπ' ἐσχάτων ἐχ Παρθένου * σαρχωθεὶς, χαθώς οἰδε, * Χριστός μολεῖ πρός τὸ Βάπτισμα, * ἀθανασίαν τῷ θείῳ λουτρῷ * πᾶσε παρεχόμενος.

"Υδατι ένθάψαι * τὰς ἡμῶν ἀμαρτίας βουλόμενος, * τοῦ Ίορδάνου ἐν τοῖς ῥείθροις * διὰ σπλάγχνα ἐλέους * Χριστός ὁ Θεός προέρχεται, * χαὶ ἀναπλάττει φθαρέντας ἡμᾶς * διὰ τοῦ Βαπτίσματος.

Γύμνωσιν αἰσχίστην * περιστέλλων 'Αδὰμ τοῦ προπάτορος, * ἀπογυμνοῦσαι ἐχουσίως, * χαὶ ῥοαῖς 'Ιορδάνου * σαυτόν περιστέλλεις, ὕδατι * τὰ ὑπερῷα στεγάζων, Χριστὲ * μόνε πολυέλεε.

Τής Όσίας. Στερέωσον ήμας έν σοί.

Έ φείσω τής σαρχός * πολλοίς έν τραύμασιν * οὐδόλως, * ἀσχέ-τως πιεζομένης * πρός τοὺς πόνους τής ἀσχήσεως, * ὁ πειράζων έν οίς εναπεχρούετο.

Πορείαν την στενήν, * ζωής την πρόξενον * άφθάρτου * χαί θείας σὺ ἡρετίσω, * τὴν πλατεῖαν χαταπτύσασα, * ἧς οὐδὲν χεῖρον όντως τῷ νοῦν ἔχοντι.

Ζεούσης παρειάς * το άνθος έφυγες * τη τήξει * χαι πόνοις της έγχρατείας. * χαι το φλέγον των όμμάτων σου * των δαχρύων χρουνοῖς ἐναπεσβέννυτο.

Θεοτοχίον.

Ο Λόγος σαρχωθείς * έχ σοῦ, Πανάμωμε, * τὴν σάρχα * τοῦ ρύπου θέλων έχπλῦναι * ὑποδείγματι χαθάρσεως * ἀρρυπώτου, τοῖς ύδασι βαπτίζεται.

Τών Μαρτύρων. Έστερεώθη ή χαρδία μου.

Ττίς εύσεβείας χαι τής πίστεως τους προστάτας, * τους θείους Ι άθλοφόρους εύφημήσωμεν * Θεόπεμπτον και Θεωνάν τον άοίδιμον.

Κανών χαὶ τύπος χαὶ ὑπόδειγμα φανέντες * οἱ Χριστοῦ Μεγαλομάρτυρες,* των Αγίων γεγόνασιν * όδηγοι πρός την άθλησιν.

Ζηλούντες τούτων την ένάρετον πολιτείαν * οι Μάρτυρες, όμαδόν έπι του βήματος * παρεστώτες έχραύγαζον. * Χριστιανοί έσμέν άπαντες.

Θεοτοχίον.

Έτέχθης έχ Παρθένου άνερμηνεύτως, * έφάνης ώς ηὐδόχησας, ριλάνθρωπε, * χαί τον χόσμον ανεχαίνισας, Κύριε.

Ο Ειρμός.

• Τ στερεώθη ή χαρδία μου έν Κυρίω, * υψώθη χέρας μου έν . Ε Θεφ μου, * χαι ἐπλατύνθη ἐπ' ἐχθρούς μου το στόμα μου. Κάθισμα τῆς Όσίας.

'Ηχος πλ. α΄. Τον συνάναρχον Λόγον.

σχητών ύπερβάσα * σύ το φερέπονον, * έν ούρανοις άπολαύεις * Α διαφερούσης μονής, * χαι τής χρείττονος αίγλης * άναπεπλήρωσαι· * ότι χατ' άνδρας την σχληράν * διοδεύσασα όδόν,* νε-**Μχηχας** τὰ παρόντα * χαὶ ᾿Αγγέλοις χαθωμοιώθης, * χαὶ νῦν τῆς δόξης συμμετέγεις αύτῶν.

Δόξα, τῶν Μαρτύρων.

Ήχος α΄. Τόν τάφον σου Σωτήρ.

Θεόπεμπτος δρθείς * Ίεράρχης των χάτω, * έφάνη ταϊς ποιναϊς * Ιεράρχης των άνω. * Τυράννων προστάγματος * παρακούσας,

αιχίζεται * ἀγαλλόμενος * ἀναβοῶν· Σέβω μόνον * τόν ἐνθάψαντα * τοῦ 'Ιορδάνου τοῖς ῥείθροις * βροτῶν παραπτώματα.

Καί νῦν, Προεόρτιον, δμοιον.

Ο μέγας ὑετός * πρός ποτάμια ῥεῖθρα * προέρχεται σαρχὶ, * βαπτισθῆναι θελήσας, * πρός δν ὁ θεῖος Πρόδρομος * ἐχθαμβούμενος ἔλεγε· * Πῶς βαπτίσω σε, * ῥύπον μὴ ἔχοντα ὅλως; * πῶς ἐχτείνω μου * τὴν δεξιὰν ἐπὶ χάραν, * ἢν τρέμει τὰ σύμπαντα;

'Ωδή δ'. Ο Ειρμός.

Πρός τό 'Ράβδος έχ της ρίζης Ίεσσαι.

» Α χήχοε πάλαι 'Αββαχούμ, * Χριστέ, σοῦ ὁ θαυμάσιος * τὴν
 » Α ἀχοὴν, χαὶ φόβῳ ἔχραζεν· * 'Απὸ Θαιμὰν ὁ Θεὸς * ήξει,
 » χαὶ ὁ "Αγιος * ὄρους ἐχ δασέος χατασχίου, * τοῦ σῶσαι σου
 » τοὺς Χριστούς· * Δόξα τῆ δυνάμει σου, Κύριε.

"Υδωρ ἀπαντλήσατε ζωής· * ἰδοὺ νῦν παραγέγονεν * ὁ τῆς εἰρήνης Ποταμὸς ἀληθῶς * ξηρᾶναι τὰ θολερὰ * ἀπιστίας ὕδατα,* καὶ τὸν φωτισμὸν ἀναπηγάσαι * τοῖς μελφδοῦσιν αὐτῷ· * Δόξα τῆ δυνάμει σου, Κύριε.

Εύφράνθητι, έρημος, τὸ πρὶν * διψῶσα φύσις ἄπασα * ἡ τῶν ἀνθρώπων· νῦν ἐπέφανε * χειμάρρους ὁ τῆς τρυφῆς * Ἰορδάνου νάμασι * λύων τὸν αὐχμὸν τῆς ἁμαρτίας· * ῷ μελφδοῦμεν πιστῶς· * Δόξα τῆ δυνάμει σου, Κύριε.

Βοώντος φωνή προφητιχώς * ἐρήμοις περιήχησε * ταῖς διανοίαις· Έτοιμάσατε * όδοὺς εὐθείας Χριστῷ * ἐρχομένω, λέγουσα, * ὅπως βαπτισμῷ ἀναχωνεύσῃ * παλαιωθέντας ἡμᾶς, * λύων τὴν ἀρχαίαν ἀπόρασιν.

Τής Όσίας. Ἐλήλυθας, ἐχ Παρθένου.

Σύ σώματος * διαφέρουσα χάλλεσι, γέγονας * τοῖς πολλοῖς παραίτιος * οὐχ εὐτυχούσης ὀράσεως· * öθεν ἀφανίσασα * σαυ-, τὴν μετέσχες θείας * ὡραιότητος.

Υπέμεινας, * ώς Ἰώβ, τὴν τοῦ σώματος χάχωσιν, * οὐ προῆχας λόγιον * τὴν τελευτὴν ἐπισπώμενον· * χρόνω χαὶ τῆ φύσει δὲ * είξασα, θείαν ἀπῆρας * πρός χατοίχησιν.

Μεμόνωσαι * συγγενῶν χαὶ γονέων χαὶ χτήσεως, * τὸν Χριστὸν μονώτατον * ἐπαγομένη τὸν ἄσυλον, * πλοῦτον χαὶ ἀδάπανον· * μεθ' οῦ τῆς ἄνωθεν δόξης * ὥφθης μέτοχος.

Θεοτοχίον.

Ο τόχος σου * τόν 'Αδάμ τῆς φθορᾶς ἐλυτρώσατο, * φθορᾶς βροτεργάτιδος, * ἄνευ χαὶ γὰρ ὑπὲρ ἄνθρωπον * γέγονεν ἡ σύλληψις. * διό φθορᾶς τών χαχῶν με, * Κόρη, λύτρωσαι.

Τῶν Μαρτύρων. Είσαχήχοα την ἀχοήν.

Πάσαν ήρδευσαν την οίχουμένην * λόγοις ένθέοις * οί Χριστοϋ Μεγαλομάρτυρες, * χαι πλάνην χατήργησαν.

Πλοῦτον ἄσυλον ἐφεῦρον ὄντως * οἱ Ἀθλοφόροι· * πλοῦτον, δόξαν, χαὶ λαμπρότητα * τῶν ἐπὶ γῆς δὲ χατέπτυσαν.

Θωραχισάμενα οι 'Αθλοφόροι * Χριστοῦ τῷ ὅπλψ, * τοῦ τυράννου τὴν ὦμότητα * ἐν τούτῳ πᾶσαν χατέβαλον.

Θεοτοχίον.

Μήτηρ ἄχραντε εὐλογημένη * Άγνὴ Παρθένε, * τοὺς ὑμνοῦντάς σε περίσωζε * ἀπὸ πάσης περιστάσεως.

'Ωδή ε'. Ο Είρμός.

Πρός τό· Θεός ών εἰρήνης.

Τό φῶς σου τὸ ἄδυτον λάμψον, Χριστὲ, * ταῖς χαρδίαις
Τῶν πίστει ὑμνούντων σε, * εἰρήνην σου δωρούμενος * ἡμῖν
την ὑπὲρ νοῦν· * ὅπως ἐξ ἀγνωσίας * νυχτὸς πρὸς τὴν ἡμέραν * τῶν ἐντολῶν σου τρέχοντες, * δοξολογῶμέν σε, φιλάνθρωπε.

Εἰρήνης ὑπάρχων, Χριστὲ, Βασιλεὺς, * τὸ τῆς ἔχθρας μετότοιχον ἕλυσας, * σαρχὸς ἐν ὁμοιώματι * φανεἰς ἐπὶ τῆς γῆς· * ίθεν τὴν ἕλευσίν σου * ἰδών ὁ Ἰωάννης * χατεπλήττετο φόβω, * χειροθετεῖν σε χελευόμενος.

Δραχόντων τὰς χάρας συντρίψαι Χριστός * ἐπειγόμενος, νῦν παραγίνεται * τοῖς ὕδασι, χαὶ τρέμοντι * βοặ τῷ Βαπτιστῆ· * Ἐχτεινόν σου τὴν χεῖρα, * χαὶ ἅψαι χορυφῆς μου, * χαὶ δειλίαν ἀπόθου, * ἐπιτελῶν τὸ προσταττόμενον.

Ἐδήλου Προφήτης τὴν χάριν ποτὲ * τοῦ Βαπτίσματος Θείφ ἐν Πνεύματι, * πατάξας Ἰορδάνεια * τὰ ῥεῖθρα μηλωτῆ· * ἅτινα διῃρέθη * ἡμῖν ὁδοποιοῦντα * ἀναγέννησιν θείαν * τοῦ ἐν αὐτοις ἐπιφανέντος Χριστοῦ.

Τής Όσίας. Ό του φωτός χορηγός.

Ναός γεγένησαι * τοῦ ἐνοιχοῦντος ἐν ἀγνοῖς πνεύμασι * Λόγου, σοφή· * ἐφαίδρυνας σὺ γὰρ * ἀσχήσεως πολλοῖς * ἐν πόνοις ψυχῆς σου * τὸ χάλλος, Πανένδοξε.

Σάρχα ἐνέχρωσας * φοινισσομένην φυσικῆ χάριτι * πόνοις πολ-^{λοῖς}, * φαιδρύνουσα μᾶλλον * φωτὶ τῶν ἀρετῶν * ψυχῆς τὴν εἰ-^{χόνα} * φαιδρῶς χαταλάμπουσαν.

³ λην τοῦ σώματος * τῷ τῆς ψυχῆς σου πρός Χριστόν ἔρωτι * ρλέξασα, σὐ * τανῦν τοῖς ἀύλοις * ἀύλως ἀληθῶς * ἀγγέλοις συγχαίρεις, * Θεόν κατοπτεύουσα.

Θεοτοχίον.

Κάρας συνέθλασεν * ή χεφαλή των εύσεβών, Πάναγνε, * ρείθροις τανῦν * τῶν ἐμφωλευόντων * δραχόντων, ὁ τεχθεἰς * ἐχ τῆς σῆς νηδύος * σπορᾶς ὄντως ἄνευθεν.

Τών Μαρτύρων. Οι δρθρίζοντες Λόγε.

Ο σοφοί 'Αθλοφόροι, * της πίστεως όπλιται, * τὰς βασάνους γενναίως * έχθρῶν τῶν παρανόμων * νικήσαντες, όμοῦ * στεφάνους ἐδέξαντο.

Ού θωπεία, ου πλάνη, * ου δόξα των γηίνων * ήδυνήθη έχχόψαι * τῆς πίστεως τὸν δρόμον * ὑμῶν τῶν 'Αθλητῶν· * διὸ χαὶ ἀγάλλεσθε.

Παρεστώτες τῷ θρόνῳ * τῆς δόξης τοῦ Κυρίου, * μετ' Άγγέλων ἀπαύστως * πρεσβεύσατε δοθῆναι * πταισμάτων ἰλασμόν * τοῖς πίστει ὑμνοῦσιν ὑμᾶς.

Θεοτοχίον.

Παναγία Παρθένε, * ή Κεχαριτωμένη, * ή τεχοῦσα ἐν χρόνῳ * τόν Λόγον ὑπέρ λόγον, * δυσώπησον αὐτόν * σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

'Ωδή ς'. Ο Εἰρμός.

Πρός τό. Σπλάγχνων Ίωναν.

• Λλος έχ παθών * άμέτρων συνέχομαι, * χαί χήτει χαχών *

» **U** συγχαταπέπομαι· * άλλ' άνάγαγε * έχ φθορᾶς, ο Θεός,

» μέ, ώς πρίν Ἰωναν, * χαί πίστει την ἀπάθειάν μοι δώρησαι· * » δπως * έν φωνη αίνέσεως, * ἀληθείας τε πνεύματι θύσω σοι.

Σπλάγχνα οἶχτιρμῶν * Χριστός ἐνδειχνύμενος, * ἐν δούλου μορφῆ * ὁ ἀναλλοίωτος * παραγίνεται * πρός τόν δοῦλον αἰτούμενος Βάπτισμα, * τῆς δουλείας ἀφαρπάζων τὸ ἀνθρώπινον· * οῦπερ * ἐχπλαγεἰς τὴν ἔλευσιν * δειλιῷ, χαὶ τῷ φόβῳ συστέλλεται.

Πώς σε ποταμοῦ * ροαὶ ὑποδέξωνται * τὸ ἄστεχτον πῦρ * νῦν ἀφιχόμενον; * Πῶς τὴν γύμνωσιν * ἐπουράνιοι βλέψωσιν "Αγγελοι; * Πῶς τὴν χεῖρα Ἰωάννης ἐπεχτείνῃ σοι, * Λόγε * τοῦ Θεοῦ προάναρχε, * τῷ αὐτόν ἀπὸ γῆς διαπλάσαντι;

Θάλασσα διχή * φυγούσα εδήλωσε * του νέου λαου * θεία» διάβασιν, * ην είργάσατο * ποταμώ τη σαρπί άφιχόμενος * ό έπ πέτρας παραδόξως βλύσας νάματα * τουτον * ώς Θεόν δοξώσωμεν, * την ήμων συντριβήν άναπλάσαντα.

Τής Όσίας. Έν άβύσσφ πταισμάτων.

Λαμπρυνθεώσα τη αίγλη του Πνεύματος, * πάσαν την άπόλαυσιν άπεσχοράχωσας * τών σαρχιχών δρέξεων· * τών χαλών γάρ έτρώθης τῷ έρωτι. Ήστραψέ σου φωσρόρου την σήμερον * μνήμη τηλαυγέστερον, χαταφωτίζουσα * την τών ψυχών σχοτόμαιναν, * Μοναχών, 'Ασχητών ἐγχαλλώπισμα.

Τὸ σεμνὸν τῆς ἀγνείας ἐτήρησας, * στέργουσα τὸν θάλαμον τὸν ἀδιάφθορον· * τοῦ γὰρ Χριστοῦ τῷ ἔρωτι * ἐπυρώθης τοῦ ξένου νυμφίου σου.

Θεοτοχίον.

Ίνα δόξης πλησθωμεν, ἐλήλυθεν * άδοξον εἰς ἀνθρωπον δόξης ό Κύριος· * ὡς γὰρ βροτός ρυπτόμενος * σός Τἰός τοὺς ἀνθρώπους ἐδόξασεν.

Τών Μαρτύρων. 'Ο 'Ιωνάς έχ χοιλίας.

Κατήργησαν * των είδώλων την πλάνην * οι Μάρτυρες * έν σταδίω άθλοϋντες, * χαι άσεβειαν πάσαν * έξηφάνισαν έχ γης * τη άθλησει αυτών.

Παρέστησεν * ό έχθρος και διώκτης * τῆς πίστεως * τοὺς αὐτοῦ ὑπηρέτας, * ξιφήρεις ώσπερ ἄρνας, * ἀνελεῖν ὑμᾶς πικρῶς, * Μάρτυρες ἔνδοξοι.

Ώς είδετε, * ὁ χορός τῶν 'Αγίων * τοὺς τυράννους * ἐνωπλισμένους τῷ ξίφει * ἀδειλάνδρως ἐβοατε· * Στρατιῶται τοῦ Χριστοῦ * πέλομεν, ὦ διχαστά.

Θεοτοχίον.

Ον Ετεχες, * Θεοτόχε, άνερμηνεύτως * Θεόν ήμων, * δυσωπουσα μή παύση * ρυσθήναι έχ χινδύνων * τοὺς ὑμνοῦντάς σε, Άγνη * ἀειπάρθενε.

Ο Είρμός.

· Ο Ιωνας * έχ χοιλίας άδου έβόα· * 'Ανάγαγε * έχ φθορας την ζωήν μου· * ήμεις δέ σοι βοώμεν· * Παντοδύναμε Σωτηρ, * · έλέησον ήμας.

Κοντάχιον. Ήχος δ'. Έπεράνης σήμερον.

Έν τοτς ρείθροις * σημερον τοῦ 'Ιορδάνου * γεγονώς ο Κύριος, * τῷ 'Ιωάννη ἐκβοặ· * Μη δειλιάσης βαπτίσαι με· * σῶσαι κὰρ τκω * 'Αδάμ τον πρωτόπλαστον.

Ο Οίχος, πρός τό· Τράνωσόν μου.

Βάθος άπείρου σοφίας, Λόγε, * και πηγή χαρισμάτων * σύ άένναος ών, * βλυστάνεις τῷ κόσμφ την άφεσιν * άβυσσος ὅλως ζωήν πηγάζων· * Ίορδάνου τοῦς ῥείθροις αἰτῶν ἐπείγη * Βάπτισμα νῦν, * μολισμοῦ ὁ ἐκτός μόνος ἄνωθεν * ὑπάρχων, ἀποκαθαίρεις * τῶν βροτῶν ἀμαρτίας ὡς εὕσπλαγχνος, * ἐν ῷ τὴν λύσιν τοῦ πταίσματος * ἐξειργάσω, Χριστέ, τῷ προσλήμματι· * σῶσαι γὰρ ὅχεις 'Αδὰμ τόν πρωτόπλαστον.

Men. Tom. III.

12 ·

Συναξάριον.

Τῆ Ε΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Αγίων Μαρτύρων Θεοπέμπτου χαὶ Θεωνᾶ.

Στίγοι.

Όπως τελευτά Θεόπεμπτος, είπάτω.

'Αθλών τελευτώ, την χάραν τμηθείς ξίφει.

Έθεντό μ', έχραύγαζε του Ψαλτηρίου,

Λάχχω, Θεωνας Μάρτυς, έν χατωτάτω.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῆς Αγίας Συγκλητικῆς.

Στίχ. Συγκλητική λιποῦσα δουλείαν βίου,

Κλητοῖς Θεοῦ σύνεστι δούλοις ἐν πόλω.

Ταϊς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον χαὶ σῶσον ἡμᾶς. ᾿Αμήν.

'Ωδή ζ'. 'Ο Είρμός.

Πρός τό Οι Πατδες εύσεβεία.

» Υπηλθον, ώς νυμφώνα, * της χαμίνου την φλόγα την άσβε-» στον * οἱ δι' εὐσέβειαν ποτὲ * Παιδες "Αγιοι δειχθέντες » Θεῷ, * χαὶ συμφώνως μελωδοῦντες, ὕμνον ἔψαλλον· * Ο τῶν » Πατέρων Θεός, * εὐλογητός εἶ.

Χριστός ή σωτηρία * ἐπεφάνη, φωτισμόν δωρούμενος· * ἀγαλλιάσθω οὐρανός, * αἰ νεφέλαι δὲ ῥανάτωσαν * ἀληθῶς διχαιοσύνην τοῖς χραυγάζουσιν· * Ο τῶν Πατέρων Θεός, * εὐλογητός εἶ.

Ο πόχος, δν προείδε * Γεδεών πλήρη λεχάνην ϋδατος * έναποστάξαντα σαφώς, * τό σόν Βάπτισμα ἐδήλου, Χριστὲ, * δ παρέξεις βαπτισθεὶς τοῖς ἀναμέλπουσιν· * Ο τῶν Πατέρων Θεός, * εὐλογητός εἶ.

'Αλσὶ τὰ ἀτεχνοῦντα * Ἐλισσαῖος θεραπεύσας ὕδατα,* τὴν εὐτεχνίαν τῆς σεπτῆς * Κολυμβήθρας προειχόνισεν,* ἐσομένην μυστιχῶς τοῖς ἀναμέλπουσιν· * Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς, * εὐλογητὸς εἶ. Τῆς Ὅσίας. ᾿Αντίθεον πρόσταγμα.

Κ αχῶς προμηθούμενος * ὁ ἐναντίος,* ψυχῆς σου τὸ εὕτονον * μαλάξαι νόσοις ῷετο· * Ἰωβ δὲ ἐνέτυχε * μαρτυριχῷ χαὶ σοφῷ· * πόνων, ἀπεχρούσθη, οὖν τῶν σῶν * ὑπομονῆ σοφῆ τιτρωσχόμενος.

Η σή νῦν προσώχειλεν * ἐχ τριχυμίας * τοῦ βίου πρός εὕδιον * ψυχή λιμένα, βρίθουσα * χαλλίστων ἐνθέων τε * τῶν ἀγωγίμων, σοφή· * ἔνθα προητοίμασται τῶν σῶν * τληπαθειῶν πολλῶν ἡ ἀνάπαυλα.

Σοφῶς χαθωδήγησας * ἐν χοινοβίω * τὸν τόπον τυγχάνουσα * μή μεταλλάττειν πώποτε· * μεγάλης γὰρ πρόξενος * ή ἀμοιβή πημονής. * λόγοις τε καὶ πράξεσιν ὀνεῖν * τὰς μοναζούσας ὄντως οὐχ ὦχνησας.

Θεοτοχίον.

Υδάτων ή φύσις με * τῆς ἀμαρτίας * ἐκπλύνει τοῦ Τόχου σου * τῷ ὑπἐρ λόγον λήμματι· * Θεοῦ γὰρ ή κάθαρσις, * τοῦ Ποιητοῦ τοῦ φωτὸς, * ῥύπτει, Θεονύμφευτε, πολλοῖς * τοὺς ῥυπωθέντας, Κόρη, ἐν πταίσμασιν.

Τών Μαρτύρων. Κάμινον χαιομένην.

Τέλος τοῦ Μαρτυρίου * ἐδέξασθε ὁμοῦ, * τῷ ξίφει θανατούμενοι, * σὺν γυναιξὶ χαὶ παισὶ * Χριστῷ βοῶντες· * Εὐλογητός εἰ, * ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ήγάλλοντο οι "Αγιοι * όρῶντες ἐαυτοὺς * τῷ ξίφει τελειουμένους, * καὶ πίστει ἀνεκραύγαζον· * Εὐλογητός εἶ, * ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῶν ἀσεβῶν τὸ φρύαγμα * ἀφάνισται ἐχ Υῆς, * χαὶ οἱ θεοὶ πεπτώχασιν * εἰς Υῆν, χαὶ συνετρίβησαν * τῆ τῶν Μαρτύρων * ὑμολογία * χαὶ θεία στεἰρότητι.

Θεοτοχίον.

Περίσωζε τὴν ποίμνην σου, * πανάχραντε 'Αγνὴ, * ἐχ πάσης περιστάσεως, * ὡς μόνη προστασία * τοῦ γένους ἡμῶν, * εὐλογημένη * Θεοτόχε Πανύμνητε.

Ωδή. η'. Ο Είρμός.

Πρός τό Θαύματος ὑπερφυοῦς.

Τέρατος ὑπερφυοῦς ἔδειξε τύπον * ἡ πυρένδροσος χάμινος πάλαι· * τὸ γὰρ πῦρ οὐχ ἔφλεξε * νέους Πατδας, Χριστοῦ
προδηλοῦν * τὴν ἀσπόρως ἐχ Παρθένου θείαν Γέννησιν· * διὸ
ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψωμεν· * Εὐλογείτω * ἡ χτίσις πᾶσα τὸν
Κύριον, * χαὶ ὑπερυψούτω * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Αίνεσιν μεγαλοφώνως τῷ Δεσπότη * ἀναπέμψωμεν· ἡλθεν, ἐφάνη, * ἐπιβαίνει ὕδασι, * καὶ γυμνοῦται ὁ οὐρανόν * ταῖς νερέλαις περιβάλλων, καὶ βαπτίζεται, * καθαίρων ἡμᾶς τοὺς ἀναμέλποντας· * Εὐλογείτω * ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, * καὶ ὑπερυψούτω * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δεῦτε, νοερῶς πρός Ἰορδάνην * ἀριχώμεθα, θέαμα μέγα * ἐν αὐτῷ ὀψόμενοι· * Ἰησοῦς γὰρ ὁ φωτισμός * παραγίνεται, χαὶ ἀούλου ὑποχλίνεται * παλάμη σὺν τρόμῷ ἀναμέλποντος· * Εὐλογείτω * ἡ χτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, * χαὶ ὑπερυψούτω * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

'Ανθραξ, δν προείδεν 'Ησαίας, * έν τοις ύδασι * του 'Ιορδάνου * άναφθείς, συμφλέξεται * ύλην πασαν άμαρτιων, * χαί παρ-

έξει συντριβείσι την ανάπλασιν * διο ανυμνουντες αναμέλψωμεν * Εύλογείτω * ή χτίσις πασα τον Κύριον, * χαι υπερυψούτω * είς πάντας τους αιώνας.

Τής Όσιας. Τον έν χαμίνω του πυρός.

Σύ, Μαχαρία, πρός την γήν * τών πραέων άληθώς * φθάσαι επόθεις, * ένθα τάξεις 'Αγγέλων, * Όσίων χαι 'Ασκητών, * Παρθένων * οίχοῦσιν αἰώνια, * ἀνυμνολογοῦσαι * Χριστόν εἰς τοὺς αἰώνας.

Κάλλει τῆς φύσεως πασῶν * διαφέρουσα, ψυχῆς * ἐπεμελήθης, * ίνα πάντα τὰ πάθη * τὰ ψυχικὰ νουνεχῶς * νικήσης· * διο κάλλος σώματος * σβέσασα, ἀνῆψας * ἀσκήσει τὴν ψυχήν σου.

Αγρυπνον νοῦν πρός τόν Θεόν * προθυμία τῆς ψυχῆς * σύ χεχτημένη, * μεθοδείας τοῦ πλάνου, * τοῦ σοφιστοῦ τῶν χαχῶν * εἰς τέλος * ἐχοίμισας, Ἐνδοξε· * χαὶ νῦν χοιμηθεῖσα, * βιοῖς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοχίον.

'Αναγεννήσαι τοὺς βροτοὺς * ὁ Υἰός σου βουληθεὶς,* πρός Ίορδάνην * ὥσπερ ἄνθρωπος σπεύδει, * 'Αγνή, δι' ἄκραν στοργήν * ἀρρύπως * βαπτισθήναι, ἅπαντα * ρύπον τής χαχίας * βυθίζων τῶν ἀνθρώπων.

Τῶν Μαρτύρων. Τον μόνον άναρχον.

Τ όν μόνον εύσπλαγχνον * Βασιλέα της δόξης * όμολογουντες οι σοφοί 'Αθλοφόροι, * έδέξαντο * τὰ βραβεία της νίχης, * βοώντες εύθαρσώς· * Λαός, ύπερυψουτε * Χριστόν είς τους αίωνας.

Στερρώς άντέστησαν * οἰ Χριστοῦ 'Αθλοφόροι * πρός τοὺς τυράννους, ἐναθλοῦντες γενναίως, * νικήσαντες * τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην, * βοῶντες εὐθαρσῶς· * Λαός, ὑπερυψοῦτε * Χριστόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

"Ωσπερ ἀδάμαντες * οἰ γενναῖοι ὁπλῖται * τὰς τῶν τυράννων ἀπειλὰς xαὶ βασάνους * νιχήσαντες, * ἐν χαρῷ ἀνεβόων· * 'Υμνείτε Ἱερεῖς, * Λαός ὑπερυψοῦτε * Χριστόν εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοχίον.

Τον μόνον εύσπλαγχνον * προαιώνιον Λόγον, * τον έχ Παρθένου ἐπ' ἐσχάτων τεχθέντα, * χαὶ σώσαντα * τῶν ἀνθρώπων το γένος, * ὑμνεῖτε Ἱερεῖς, * Λαὸς ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Ο Εἰρμός.

* Τ όν μόνον άναρχον * Βασιλέα τής δόξης, * δν εύλογοῦσιν • Οὐρανῶν αἰ Δυνάμεις, * χαὶ φρίττουσι * τῶν ᾿Αγγέλων αἰ • τάξεις, * ὑμνεῖτε Ἱερεῖς, * Λαὸς ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

'Ωδή θ'. Ο Ειρμός.

Πρός τό Μυστήριον ξένον.

Α πόρρητον * το της Παρθένου μυστήριον. * Ούρανος γάρ
 Α αυτη, * και Θρόνος Χερουβικός, και φωσφόρος * άνεδείχθη *
 Παστάς * τοῦ Θεοῦ και Παντοκράτορος * αὐτήν * εὐσεβῶς ὡς
 Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Μυστήριον * ξένον όρῶ καὶ παράδοξον! * Ἰησοῦς ἐφίσταται * θέλων πρός ποταμόν Ἰορδάνην, * βοῶν Ἰωάννη· * Τὴν σὴν * δεξιάν μοι, φίλε, δάνεισον, * φρικτὰ * ἐκτελοῦντι εἰς λαοῦ μου περιποίησιν.

Τὰ ἔρημα * τοῦ Ἰορδάνου ἀνθείτωσαν· * οἱ ἐν σχότει κείμενοι,* μέγα ἐπιφανὲν ὑμῖν φέγγος * ἰδόντες, σχιρτήσατε. * Χριστός,* Γαλιλαία ἀφιχόμενος, * σαρχὶ * βαπτισθήναι ὑπὸ δούλου χαταδέχεται.

Εὐφράνθητι * νῦν, Ἰορδάνη, καὶ χόρευε· * ὦ Ἰωάννη, σχίρτησον· * πᾶσα ἡ οἰχουμένη, ἀγάλλου· * ἰδοù ἐπεφάνη * Χριστός,* χαὶ γυμνοῦται, καὶ βαπτίζεται, * στολὴν * περιβάλλων ἀφθαρσίας τὸ ἀνθρώπινον. Θεοτοχίον.

Συνέλαβες * δίχα φθορᾶς, Παναμώμητε, * τὸν ἀπερινόητον· * τίχτεις δὲ ὑπέρ φύσιν χαὶ λόγον * τὸν λόγῷ τὰ πάντα * σορῶς * ὑποστήσαντα βουλήματι· * αὐτὸν, * ὡς Θεὸν, ἀεὶ δυσώπει τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Τής Όσίας. Ανάρχου Γεννήτορος.

Α αμπρύνασα χάλλεσι * τῆς παρθενίας, "Ενδοξε, * σεαυτὴν ώρα!ζεις * τοῖς διαδήμασι * τῆς ἀσχητιχῆς πολιτείας· * ὅθεν διπλῷ * στέφει καταστέρει * ὁ ξένος Νυμφίος σου, * οῦ ἐτρώθης σῦ τῷ ἔρωτι.

Έλπὶς οὐ Χατήσχυνε, * Συγχλητιχή σε πάνσεμνε, * τῶν μελλόντων, ἢν ἔσχες * ἐν τῆ χαρδία σου· * νῦν γὰρ ἀπολαύεις τῶν πόνων * τὰς ἀμοιβὰς * παρὰ τοῦ Σωτῆρος, * ἀνθ' ῶν τῆς ἀσχήσεως * ឪπαν είδος ἐπετήδευσας.

'Ισχύν και κραταίωμα, * Σεμνή, Χριστόν ἐνδέδυσαι, * και εἰς γτιν ἀδικίαν * κατεταπείνωσας, * τοῦ λελαληκότος εἰς ὕψος, * σὐ τὴν ὀppúν· * ὅθεν σε στεφάνω * ττις νίκης ἐκόσμησεν * ὁ ττις νίκης βραβευτὴς Ίησοῦς.

Θεοτοχίον.

Έν σοι τοῦ Προπάτορος * ἡ πτῶσις στάσιν ἕλαβε, * προχωρεῖν περαιτέρω * σθένος μὴ ἔχουσα· * τῷ γὰρ Βαπτισμῷ τοῦ Υίοῦ σου * ឪπαν χαχόν * νῦν χατεβαπτίσθη· * οὐχοῦν τὴν αἰτίαν σε * τῆς χαθάρσεως γεραίρομεν.

Τών Μαρτύρων. Την ύπερ φύσιν Μητέρα.

Κ αταπατήσαντες πάντας * είδωλολάτρας τη πίστει * οί 'Αθλοφόροι Χριστοῦ, * τὸν θεῖον δρόμον * ἐτέλεσαν εὐσεβῶς, * χαὶ τὴν πίστιν ἐχραταίωσαν.

Τών ἐπιγείων ἀπάντων * χαταρρονήσαντες πίστει * οἰ ἀθλορόροι Χριστοῦ, * ὀμοῦ προθύμως * ἀθλήσαντες, ἐχ Θεοῦ * ἐχομίσαντο ἰάματα.

Οἱ ἀθλοφόροι ἀνδρείως * θωραχισάμενοι πίστει * τόν τοῦ Κυρίου Σταυρόν, * τὰς παρατάξεις * χαθεῖλον τὰς τοῦ ἐχθροῦ, * χαὶ στεφάνους ἐχομίσαντο. Θεοτοχίον.

Ή ἐν γαστρὶ συλλαβοῦσα * τὸν ἀπερίληπτον Λόγον, * xαὶ τοῦτον ἄνευ σπορᾶς * ἡμῖν τεχοῦσα, * ἰχέτευε ἐχτενῶς * τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Ό Εἰρμός.

» Τὴν ὑπέρ φύσιν Μητέρα * χαὶ χατὰ φύσιν Παρθένον, * τὴν » Τ μόνην ἐν γυναιξίν * εὐλογημένην, * ἔσμασιν οἱ πιστοὶ *

» χατὰ χρέος μεγαλύνομεν.

Έξαποστειλάριον τῶν Μαρτύρων.

Ο ούρανόν τοῖς ἄστροις.

Τσχύς έν ταϊς βασάνοις * έπέμφθη σοι παρὰ Θεοῦ, * Θεόπεμτε Ιεράρχα· * έν ή πρός πίστιν Θεωνᾶν * συναθλητὴν ἐπεσπάσω· * μεθ' οῦ σὲ νῦν εὐφημοῦμεν.

Προεόρτιον, δμοιον.

Ο έχ Παρθένου λάμψας * έν Βηθλεέμ σωματιχώς, * πρός Ίορδάνην νῦν σπεύδεις * ρύπον ἐχπλῦναι γηγενῶν, * φωταγωγῶν τοὺς ἐν σχότει * διὰ Βαπτίσματος θείου.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστῶμεν Στίχους δ΄. xal ψάλλομεν Στιχηρά Προσόμοια,

⁷Ηχος πλ. β'. Αι 'Αγγελικαί.

Τί ἀμφιγνοεῖς, * Βαπτιστὰ, οἰχονομίαν, * ήνπερ ἐχτελῶ * εἰς ἀπάντων σωτηρίαν; * τὰ πάλαι ἄφες ἄρτι, * χαὶ λογίζου τὰ πρόσφατα· * πίστευε Θεῷ συγχαταβάντι, * χαὶ προσελθών ἑμοὶ ὑπούργει· * Θεὸς ἡλθον γὰρ * δι' εὐσπλαγχνίαν τὸν ᾿Αδὰμ * χαθᾶραι τοῦ πτώματος.

Α ἴρων τὰς ἡμῶν * ἀμαρτίας ἐπὶ ὥμων, * ἦλθες, ἰησοῦ, * πρός τὰ ῥεῖθρα ἰορδάνου· * ἐγὼ δὲ δέδοιχά σου * τὸ φριχτὸν τῆς ἐλεύσεως· * πῶς οὖν μοι χελεύεις σε βαπτίσαι; * αὐτὸς ἐμὲ χαθᾶραι ἡχεις, * χαὶ πῶς Βάπτισμα, * τὸ παρ' ἐμοῦ ἐπιζητεῖς, * τὸ πάντων χαθάρσιον;

Φύσεως ἐμῆς * ἀχατάληπτος ὁ Λόγος· * δούλου δὲ μορφὴν * ἐνδυσάμενος, προῆλθον * ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην· * μηδαμῶς μοι

95

ἀμφίβαλλε. * Δεῦρο, μὴ φοβοῦ, προσέγγισόν μοι· * τὴν δεξιὰν <ῆ xορυφῆ μου * τιθεὶς, βόησον· * Εὐλογημένος ὁ φανεὶς * Θεός ἡμῶν, δόξα σοι.

Ο της υπέρ νουν * χαι αμέτρου σου πτωχείας, * Λόγε του Θεου! * δι' έμε τον πεπτωχότα * έπεγνων σε δι' οίχτον * τον 'Αδαμ ένδυσάμενον, * χαι τους έξ 'Αδαμ χαινοποιούντα· * χαι πειθαρχών τη ση χελεύσει, * πιστώς χράζω σοι· * Εύλογημένος ό φανεις * Θεός ήμων, δόξα σοι.

Δόξα, όμοιον.

Τρόμφ λειτουργών * Ἰωάννης τῷ Δεσπότη, * χαίρει τῆ ψυχῆ * καὶ βοặ μετ' εὐφροσύνης· * Συγχάρητέ μοι, πᾶσαι * γενεαὶ τοῦ Προπάτορος· * ἡλθε γὰρ ἡμῶν ἡ προσδοχία, * ἐλήλυθεν ἐν Ἰορδάνη * Χριστός, ἅπαντας * τῆς ἀμαρτίας τοῦ ᾿Αδὰμ * χαθᾶραι, ὡς εὕσπλαγχνος.

Καί νῦν, ὅμοιον.

Α σωμεν, Λαοί, * τῷ τεχθέντι ἐχ Παρθένου, * χαὶ ἐν ποταμῷ * βαπτισθέντι 'Ιορδάνου· * χαὶ πρός αὐτόν βοῶμεν· * Βασιλεῦ πάσης χτίσεως, * δώρησαι ἡμῖν ἀχαταχρίτως * ἐν χαθαρᾶ τῆ συνειδήσει * πιστῶς φθάσαι σου * χαὶ τὴν ἀγίαν ἐχ νεχρῶν * τριήμερον Ἐγερσιν.

Είς τόν Στίχον, Στιχηρά,

Ήχος β'. Οἶχος τοῦ Ἐφραθά.

^{*}Ι δε ό Βασιλεύς, * ἰδού ή προσδοχία * τοῦ 'Ισραὴλ ἐπέστη· * Ι Λαοί, ἀγαλλιᾶσθε· * τὸ φῶς γὰρ ἐπιφαίνεται.

Στίχ. Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου ἐχ γῆς.

Ω πται τοῖς ἐπὶ γῆς * μετὰ σαρχός το Θεῖον· * νῦν φῶς τοῖς ἐν τῷ σχότει * ἐπέφανε, χαὶ πᾶσιν * ἡ χάρις ἐξανέτειλεν. Στίχ. Εἰδοσάν σε ὕδατα ὁ Θεός.

Ο λύχνος τῷ Φωτὶ, * ἡ αὐγἡ τῷ Ήλίψ, * ὁ Πρόδρομος τῷ Λόγῳ, * ὁ φίλος τῷ Νυμφίῳ, * Προφῆτα, Χαθυπούργησον. Δόξα, Χαὶ νῦν, Ἐμχος πλ. δ΄.

Ιωάννη Βαπτιστὰ, * ὁ ἐν μήτρα γνωρίσας με τὸν ᾿Αμνὸν, * ἐν ποταμῷ μοι διαχόνησον, * μετὰ ᾿Αγγέλων μοι λειτούργησον. * ἐχτείνας ἅψαι τῆ χειρί σου * τῆς χορυφῆς μου τῆς ἀχράντου. * καὶ ὅταν ἰδης τὰ ὅρη τρέμοντα, * καὶ τὸν Ἰορδάνην ἐπαναστραρέντα, * σὺν τούτοις βόησον. * Ὁ σαρχωθεὶς ἐχ Παρθένου * εἰς ἡμῶν σωτηρίαν, Κύριε, δόξα σοι.

Ή λοιπή 'Αχολουθία του Όρθρου, ώς σύνηθες, χαι 'Απόλυσις.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΛ

TQN

ΜΕΓΑΛΩΝ ΩΡΩΝ.

ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΘΕΟΦΑΝΕΙΩΝ.

Δεϊ γινώσκειν ότι, έἀν τύχη ἐν Σαββάτῷ ἢ ἐν Κυριακῆ ἡ Παραμονή τῶν Αγίων Θεορανείων, ποιοῦμεν τὴν Ἀκολουθίαν τῶν Ώρῶν τῆ Παρασκευῆ, γινομένης ἐννάτης.

ΩΡΑ ΠΡΩΤΗ,

Περί ώραν α΄. τῆς ἡμέρας σημαίνει, καὶ συναγόμεθα ἐν τῆ Ἐκκλησία πάντες. Καὶ εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως, ἀρχόμεθα τοῦ Τρισαγίου. Εἶτα τὸ, Δεῦτε προσχυνήσωμεν, γ΄. χαὶ στιχολογοῦμεν τοὺς ἐφεξῆς τρεῖς ψαλμούς.

Ψαλμός ε'. 5.

πτιά βήματά μου ένώτισαι, Κύριε, σύνες της χραυγής μου.

L Πρόσχες τη φωνη της δεήσεώς μου, ο Βασιλεύς μου χαι ο Θεός μου.

"Οτι πρός σε προσεύξομαι, Κύριε· τό πρωι είσαχούση της φωνής μου.

Τὸ πρωὶ παραστήσομαί σοι καὶ ἐπόψομαι· ὅτι οὐχὶ Θεός θέλων ἀνομίαν σὺ εἶ.

Ού παροιχήσει σοι πονηρευόμενος, ούδε διαμενούσι παράνομοι χατέναντι των δοθαλμών σου.

Έμίσησας πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν, ἀπολεῖς πάντας τοὺς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος.

"Ανδρα αίμάτων χαι δόλιον βδελύσσεται Κύριος.

Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἰχόν σου. προσχυνήσω πρός ναὸν ἅγιόν σου ἐν φόβοι σου.

Κύριε, όδηγησόν με έν τη διχαιοσύνη σου ένεχα των έχθρων μου χατεύθυνον ένώπιον σου την όδον μου.

Ότι ούκ έστιν έν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλήθεια· ἡ καρδία αὐτῶν ματαία.

Τάφος άνεψγμένος ό λάρυγξ αύτων ταϊς γλώσσαις αύτων έδολιοῦσαν· χρίνον αύτοὺς, ό Θεός.

'Αποπεσάτωσαν άπό των διαβουλιών αύτών χατά το πληθος των άσεβειων αύτων έξωσον αύτους, ότι παρεπίχρανάν σε, Κύριε.

Καὶ εὐφρανθείησαν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σέ· εἰς αἰῶνα ἀγαλλιάσονται, καὶ κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς.

Καὶ χαυχήσονται ἐν σοὶ πάντες οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου· ὅτι σὐ εὐλογήσεις δίχαιον.

Κύριε, ώς δπλω εύδοχίας έστεφάνωσας ήμας.

Ψαλμός xβ'. 22.

Κ ύριος ποιμαίνει με, χαι ούδέν με ύστερήσει· είς τόπον χλόης κετεί με χατεσχήνωσεν.

'Επὶ ὕδατος ἀναπαύσεως ἐξέθρεψέ με, τὴν ψυχήν μου ἐπέστρεψεν.

'Ωδήγησέ με ἐπὶ τρίβους διχαιοσύνης, ἕνεχεν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ.

'Εάν γὰρ xαὶ πορευθῶ ἐν μέσῷ σχιᾶς θανάτου, οὐ φοβηθήσομαι xαxà, ὅτι σὺ μετ' ἐμοῦ εἶ.

Η ράβδος σου χαι ή βαχτηρία σου, αυταί με παρεχάλεσαν. Ητοίμασας ενώπιόν μου τράπεζαν, εξ εναντίας των θλιβόντων με.

Έλίπανας ἐν ἐλαίω τὴν χεφαλήν μου, καὶ τὸ ποτήριόν σου μεθύσχον με, ώσεὶ χράτιστον.

Καὶ τὸ ἔλεός σου χαταδιώξει με πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου.

Καὶ τὸ χατοιχεῖν με ἐν οἴχῷ Κυρίου, εἰς μαχρότητα ἡμερῶν.

Ψαλμός x5'. 26.

Κ ύριος φωτισμός μου χαί Σωτήρ μου, τίνα φοβηθήσομαι; Κύριος ύπερασπιστής τῆς ζωῆς μου, ἀπό τίνος δειλιάσω;

Έν τῷ ἐγγίζειν ἐπ' ἐμὲ χαχοῦντας, τοῦ φαγεῖν τὰς σάρχας μου.

Οι θλίβοντές με και οι έχθροί μου, αὐτοὶ ἡσθένησαν καὶ ἔπεσον.

Έαν παρατάξηται ἐπ' ἐμὲ παρεμβολή, οὐ φοβηθήσεται ἡ χαρδία μου.

Έαν έπαναστη έπ' έμε πόλεμος, έν ταύτη έγω έλπίζω.

Μίαν ήτησάμην παρὰ Κυρίου, ταύτην ζητήσω· τοῦ χατοιχεῖν με ἐν οἶχφ Κυρίου πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου.

Τοῦ θεωρείν με την τερπνότητα Κυρίου, και ἐπισκέπτεσθαι τόν ναόν τόν άγιον αὐτοῦ.

Ότι έχουψέ με έν σχηνη αύτοϋ, έν ήμέρα χαχών μου έσχέπασέ με έν άποχρύφω της σχηνης αύτοϋ, έν πέτρα ύψωσέ με. Καὶ νῦν ἰδοὺ ῦψωσε χεφαλήν μου ἐπ' ἐχθρούς μου.

Men. Tom. III.

Έχύχλωσα, χαὶ ἔθυσα ἐν τῆ σχηνῆ αὐτοῦ θυσίαν αἰνέσεως χαὶ ἀλαλαγμοῦ· ἔσω χαὶ ψαλῶ τῷ Κυρίῳ.

Είσάχουσον, Κύριε, της φωνής μου, ής ἐχέχραξα· ἐλέησόν με, χαι είσάχουσόν μου.

Σοι είπεν ή χαρδία μου. Κύριον ζητήσω. έξεζήτησε σε το πρόσωπόν μου. το πρόσωπόν σου, Κύριε, ζητήσω.

Μη ἀποστρέψης το πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ μη ἐκκλίνης ἐν ὀργη ἀπό τοῦ δούλου σου.

Βοηθός μου γενοῦ, μὴ ἀποσχοραχίσης με, χαὶ μὴ ἐγχαταλίπης με, ὁ Θεός ὁ Σωτήρ μου.

"Οτι ό πατήρ μου καὶ ἡ μήτηρ μου ἐγκατέλιπόν με, ὁ δὲ Κύριος προσελάβετό με.

Νομοθέτησόν με, Κύριε, ἐν τῆ όδῷ σου· καὶ όδήγησόν με ἐν τρίβω εὐθεία ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου.

Μή παραδώς με εἰς ψυχὰς θλιβόντων με, ὅτι ἐπανέστησάν μοι μάρτυρες ἄδιχοι, χαὶ ἐψεύσατο ἡ ἀδιχία ἐαυτῆ.

Πιστεύω τοῦ ίδεῖν τὰ ἀγαθὰ Κυρίου ἐν Υῇ ζώντων.

Υπόμεινον τον Κύριον ανδρίζου, χαι χραταιούσθω ή χαρδία σου, χαι υπόμεινον τον Κύριον.

Δόξα, καὶ νῦν. ᾿Αλληλούτα, τρίς.

Κύριε έλέησον γ'. Είτα, Δόξα, χαι το Τροπάριον.

Ήχος δ΄. πρός τό Κατεπλάγη Ίωσήφ.

Απεστρέφετο ποτέ * ό 'Ιορδάνης ποταμός * τῆ μηλωτῆ Ἐλισσαιἐ * ἀναληφθέντος Ἡλιοὺ, * χαὶ διηρεῖτο τὰ ὕδατα ἔνθεν χαὶ ἔνθεν· * χαὶ γέγονεν αὐτῷ ξηρὰ όδός ἡ ὑγρὰ * εἰς τύπον ἀληθῶς τοῦ Βαπτίσματος, * δι' οῦ ἡμεῖς τὴν ῥέουσαν τοῦ βίου * διαπερῶμεν διάβασιν. * Χριστὸς ἐφάνη * ἐν 'Ιορδάνη * ἀγιάσαι τὰ ὕδατα.

Και νῦν, Θεοτοχίον.

Τί σε χαλέσωμεν, * ὦ Κεχαριτωμένη; * Οὐρανόν; ὅτι ἀνέτειλας * τὸν "Ηλιον τῆς διχαιοσύνης· * Παράδεισον; ὅτι ἐβλάστησας * τὸ ἄνθος τῆς ἀφθαρσίας· * Παρθένον; ὅτι ἔμεινας ἄφθορος· * ἀγνὴν Μητέρα; * ὅτι ἔσχες σαῖς ἀγίαις ἀγχάλαις Γίὸν, * τὸν πάντων Θεόν· * Αὐτὸν ἰχέτευε * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Είτα ψάλλομεν τὰ παρόντα Ιδιόμελα, Ήχος πλ. δ΄.

Ποίημα Σωφρονίου Πατριάρχου Ίεροσολύμων.

Σήμερον τῶν ὐδάτων * ἀγιάζεται ἡ φύσις· * χαὶ ῥήγνυται ὁ Ἰορδάνης, * χαὶ τῶν ἰδίων ναμάτων ἐπέχει τὸ ῥεῦμα, * Δεσπότην ὁρῶν ῥυπτόμενον.

Πάλιν το αύτο, άνευ Στίχου. Είτα,

Στίχ. Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου ἐχ γῆς Ἰορδάνου χαὶ Ἐρμωνιείμ.

Ήχος ο αὐτός.

Ος άνθρωπος έν ποταμῷ^{*} ἡλθες, Χριστέ Βασιλεῦ·* xαὶ δουλιχόν Βάπτισμα * λαβεῖν σπεύδεις, 'Αγαθὲ, * ὑπό τῶν τοῦ Προδρόμου χειρῶν * διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν, φιλάνθρωπε.

Στίχ. Είδοσάν σε ύδατα, ο Θεός, χαι έφοβήθησαν.

Καὶ πάλιν τὸ αὐτό.

Δόξα, η Ηχος ό αὐτός.

Πρός τὴν φωνὴν τοῦ βοῶντος ἐν τῆ ἐρήμω, * Ἐτοιμάσατε τὴν όδόν τοῦ Κυρίου, * ἡλθες, Κύριε, * μορφὴν δούλου λαβών, * Βάπτισμα αἰτῶν, * ὁ μὴ γνοὺς ἀμαρτίαν. * Εἰδοσάν σε ὕδατα καὶ ἐροβήθησαν· * σύντρομος γέγονεν ὁ Πρόδρομος, * καὶ ἐβόησε λέγων· * Πῶς φωτίσει ὁ λύχνος τὸ Φῶς; * πῶς χειροθετήσει ὁ ὅοῦλος τὸν Δεσπότην; * ᾿Αγίασον ἐμὲ * καὶ τὰ ὕδατα, Σωτὴρ, * ἱ αἴρων τοῦ κόσμου τὴν ἀμαρτίαν.

Καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Προχείμενον, η Ηχος δ'.

Έβρόντησε Κύριος ἐπὶ ὑδάτων πολλῶν.

Στίχ. Άγαπήσω σε, Κύριε, ή ἰσχύς μου· Κύριος στερέωμά ΄ μου. Προφητείας Ήσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τάδε λέγει Κύριος Εὐφράνθητι ἔρημος διψῶσα, ἀγαλλιάσθω κεφ. ξοημος, καὶ ἀνθείτω ὡς κοίνου Καὶ ἐκαιθάσοι τοῦ ἰλ έρημος, και άνθείτω ώς κρίνον. Και έξανθήσει, και ύλοχαρήσει, χαι άγαλλιάσεται τα έρημα τοῦ Ἰορδάνου· χαι ή δόξα του Λιβάνου έδόθη αυτή, χαι ή τιμή του Καρμήλου και ό λαός μου όψεται την δόξαν Κυρίου, χαι το ύψος του Θεου. Ισγύσατε, γεῖρες ἀνειμέναι, χαὶ γόνατα παραλελυμένα. Παραχαλέσατε, χαὶ είπατε τοῖς όλιγοψύχοις τῆ διανοία. Ισχύσατε, χαὶ μὴ φὸβεῖσθε. ίδου ό Θεός ήμων χρίσιν άνταποδίδωσι χαι άνταποδώσει, αυτός ήξει χαὶ σώσει ήμᾶς. Τότε ἀνοιγθήσονται ὀφθαλμοὶ τυφλῶν, χαὶ ώτα χωφῶν ἀχούσονται. Τότε ἀλεῖται χωλός ὡς ἔλαφος, χαὶ τρανή έσται γλώσσα μογιλάλων. ότι έρράγη έν τη έρήμω ύδωρ, χαι φάραγξ εν γή διψώση. Και έσται ή άνυδρος εις έλη, χαι είς την διψώσαν γην πηγή ύδατος έσται έχει έσται εύφροσύνη όρνέων, έπαύλεις σειρήνων, χαι χάλαμοι χαι έλη. Και έσται έχει όδός χαθαρά, χαὶ όδός άγία χληθήσεται ου μή παρέλθη έχει άχάθαρτος, ούδε έσται έχει όδος άχαθάρτου· οι δε διεσπαρμένοι πορεύσονται έπ' αὐτῆς, χαὶ οὐ μὴ πλανηθῶσι. Καὶ οὐχ ἔσται έχετ λέων, ούδε των θηρίων των πονηρών, ού μή άναβή είς αύ-

την, ούδε μη εύρεθη έχει άλλα πορεύσονται έν αύτη λελυτρωμένοι, χαί συνηγμένοι δια Κύριον. Και αποστραφήσονται, χαι ήξουσιν είς Σιών μετ' εύρροσύνης χαι αγαλλιάσεως, χαι εύρροσύνη αίώνιος ύπερ χεραλής αύτων έπι γαρ τής χεφαλής αύτων αίνεσις χαι αγαλλίαμα, χαι εύφροσύνη χαταλήψεται αύτούς άπεδρα δδύνη, λύπη χαι στεναγμός.

> Καὶ εὐθὺς ὁ ᾿Απόστολος. Πράξεων τῶν ᾿Αποστόλων.

^{Kep}. Έ ν ταϊς ήμέραις έχείναις, ώς ἐπλήρου ὁ Ἰωάννης τὸν δρόμον,
^{Kep}. Έ ἐλεγε· Τίνα με ὑπονοεῖτε εἶναι; οὐχ εἰμὶ ἐγῶ, ἀλλ' ἰδοῦ ἔρχεται μετ' ἐμὲ, οῦ οὐχ εἰμὶ ἄζιος τὸ ὑπόδημα τῶν ποδῶν λῦσαι.
^Aνδρες ἀδελροὶ, υἰοὶ γένους 'Αβραὰμ, καὶ οἱ ἐν ὑμῖν φοβούμενοι τὸν Θεὸν, ὑμῖν ὁ λόγος τῆς σωτηρίας ταύτης ἀπεστάλη. Οἱ γὰρ κατοιχοῦντες ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ οἱ ^{*}Αρχοντες αὐτῶν, τοῦτον ἀγνοήσαντες, καὶ τὰς φονὰς τῶν Προφητῶν τὰς κατὰ πᾶν Σάββατον ἀναγινωσχομένας, κρίναντες, ἐπλήρωσαν. Καὶ μηδεμίαν αἰτίαν θανάτου εὐρόντες, ἡτήσαντο Πιλάτον ἀναιρεθῆναι αὐτόν.
^Ως δὲ ἐτέλεσαν ἅπαντα τὰ περὶ αὐτοῦ γεγραμμένα, χαθελόντες ἀπὸ τοῦ ξύλου, ἔθηκαν εἰς μνημεῖον. Ὁ δὲ Θεὸς ἤγειρεν αὐτὸν ἐχ νεκρῶν· [°]Ος ὥρθη ἐπὶ ἡμέρας πλείους τοῖς συναναβᾶσιν αὐτῷ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας εἰς Ἱερουσαλήμ, οἰτινες νῦν εἰσὶ μάρτυρες αὐτοῦ πρὸς τὸν λαόν. Καὶ ἡμεῖς ὑμᾶς εὐαγγελιζόμεθα τὴν πρὸς τοὺς Πατέρας ἐπαγγελίαν γενομένην, ὅτι ταύτην ὁ Θεὸς ἐχπεπλήρωχε τοῖς τέννοις αὐτῶν ἡμῖν, ἀναστήσας Ἱησοῦν.

Εύαγγέλιον χατά Ματθαΐον.

Κεφ.
Τῷ Χαιρῷ ἐχείνῳ, παραγίνεται Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής, χηρύσσων ἐν τῆ ἐρήμῷ τῆς Ἰουδαίας, χαὶ λέγων· Μετανοεῖτε· ῆγγιχε γὰρ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Οὖτος γάρ ἐστιν ὁ ῥηθεἰς διὰ Ἡσαίου τοῦ Προφήτου, λέγοντος· «Φωνὴ βοῶντος ἐν τῆ ἐρήμῷ· Ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν Κυρίου, εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ.» Αὐτὸς δὲ ὁ Ἰωάννης εἶχε τὸ ἕνδυμα αὐτοῦ ἀπὸ τριχῶν χαμήλου, χαὶ ζώνην δερματίνην περὶ τῆν ὀσφύν αὐτοῦ· ἡ δὲ τροφὴ αὐτοῦ ἡν ἀχρίδες χαὶ μέλι ἄγριον. Τότε ἐξεπορεύετο πρός αὐτὸν Ἱεροσόλυμα, χαὶ πᾶσα ἡ Ἰουδαία, χαὶ πᾶσα ἡ περίχωρος τοῦ Ἰορδάνου· χαὶ ἐβαπτίζοντο ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ὑπ' αὐτοῦ, ἐξομολογούμενοι τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν.

Τ à διαβήματά μου χατεύθυνον χατά το λόγιον σου, χαὶ μờ, χαταχυριευσάτω μου πᾶσα ἀνομία.

Λύτρωσαί με ἀπό συχοφαντίας ἀνθρώπων, χαὶ φυλάξω τὰς ἐντολάς σου.

101

Το πρόσωπόν σου ἐπίφανον ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου, καὶ δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Πληρωθήτω το στόμα μου αίνέσεως σου, Κύριε, όπως υμνήσω την δόξαν σου, όλην την ήμέραν, την μεγαλοπρέπειάν σου.

Τὸ, Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστιν.

Καί το Κοντάχιον

Έν τοῖς ῥείθροις σήμερον * τοῦ Ἰορδάνου * γεγονώς ὁ Κύριος, * τῷ Ἰωάννη ἐκβοặ· Μὴ δειλιάσης βαπτίσαι με· * σῶσαι γὰρ ήχω * ᾿Αδὰμ τον πρωτόπλαστον.

Τδ, Κύριε έλέησον, μ΄. Ο έν παντί χαιρφ. Κύριε έλέησον, γ΄. Δόξα, χαί νῦν. Τὴν τιμιωτέραν.

Έν ονόματι Κυριου εύλόγησον, Πάτερ.

Ο Ίερεύς.

Ο Θεός οίχτειρήσαι ήμας, χαι ευλογήσαι ήμας.

Καὶ ἡ Εὐχή.

Χρωτέ, τό φῶς τό ἀληθινόν, τό φωτίζον καὶ ἀγιάζον πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τόν κόσμον, σημειωθήτω ἐφ' ἡμᾶς τό ρῶς τοῦ προσώπου σου, ῖνα ἐν αὐτῷ ὀψόμεθα φῶς τὸ ἀπρόπτον· καὶ κατεύθυνον τὰ διαβήματα ἡμῶν πρός ἐργασίαν τῶν ἐντολῶν σου· πρεσβείαις τῆς παναχράντου σου Μητρός, καὶ πάντων σου τῶν 'Αγίων. 'Αμήν.

ΩΡΑ ΤΡΙΤΗ.

Τό, Τρισάγιον. Τό, Παναγία Τριάς. Τό, Πάτερ ήμῶν. Τό, Κύριε ἐλέησον, ιβ'. Τό, Δεῦτε προσχυνήσωμεν, γ'. Καὶ τοὺς Ψαλμούς.

Ψαλμός κη'. 28.

Ενέγχατε τῷ Κυρίφ, υἰοὶ Θεοῦ, ἐνέγχατε τῷ Κυρίφ υἰοὺς χριῶν. Ἐνέγχατε τῷ Κυρίφ δόξαν χαὶ τιμήν· ἐνέγχατε τῷ Κυρίφ ἐξαν ἐνόματι αὐτοῦ· προσχυνήσατε τῷ Κυρίφ ἐν αὐλῆ ἀγία ϫὐτοῦ.

Φωνή Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων ὁ Θεός τῆς δόξης ἐβρόντησε, Κύριος ἐπὶ ὑδάτων πολλῶν.

Φωνή Κυρίου έν ίσχύι, φωνή Κυρίου έν μεγαλοπρεπεία.

Φωνή Κυρίου συντρίβοντος χέδρους, χαι συντρίψει Κύριος τας χέδρους τοῦ Λιβάνου.

Καὶ λεπτυνεῖ αὐτὰς, ὡς τὸν μόσχον τὸν Λίβανον, xαὶ ὁ ἡγα-Τζμένος ὡς υἰὸς μονοχερώτων.

102

Φωνή Κυρίου διαχόπτοντος φλόγα πυρός Φωνή Κυρίου συσσείοντος έρημον χαι συσσείσει Κύριος την έρημον Κάδδης.

Φωνή Κυρίου χαταρτιζομένη έλάφους, χαι ἀποχαλύψει δρυμούς, χαι ἐν τῷ Ναῷ αὐτοῦ πᾶς τις λέγει δόξαν.

Κύριος τόν χαταχλυσμόν χατοιχιεί, χαι χαθιείται Κύριος Βασιλεύς είς τόν αίωνα.

Κύριος ἰσχὺν τῷ λαῷ αὐτοῦ δώσει, Κύριος εὐλογήσει τον λαόν αὐτοῦ ἐν εἰρήνη.

Ψαλμός μα΄. 41.

Ον τρόπον έπιποθεϊ ή έλαφος έπι τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων, οῦτως ἐπιποθεῖ ή ψυχή μου πρός σὲ, ὁ Θεός.

Έδίψησεν ή ψυχή μου πρός τόν Θεόν, τόν ίσχυρόν, τόν ζώντα· πότε ήξω, χαι όφθήσομαι τῷ προσώπῳ τοῦ Θεοῦ;

Έγενήθη τὰ δάχρυά μου ἐμοὶ ἄρτος ἡμέρας χαὶ νυχτός, ἐν τῷ λέγεσθαί μοι χαθ' ἐχάστην ἡμέραν. Ποῦ ἐστιν ὁ Θεός σου;

Ταῦτα ἐμνήσθην, xαὶ ἐξέχεα ἐπ' ἐμὲ τὴν ψυχήν μου, ὅτι διελεύσομαι ἐν τόπῷ σχηνῆς θαυμαστῆς, ἔως τοῦ οἶχου τοῦ Θεοῦ·

Έν φωνῆ ἀγαλλιάσεως, καὶ ἐξομολογήσεως ἤχου ἑορτάζοντος.

"Ινα τι περιλυπος εί ή ψυχή μου; χαι ίνα τι συνταράσσεις με;

Έλπισον ἐπὶ τὸν Θεὸν, ὅτι ἐξομολογήσομαι αὐτῷ, σωτήριον τοῦ προσώπου μου, χαὶ ὁ Θεός μου.

Πρός ἐμαυτόν ή ψυχή μου ἐταράχθη· διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου ἐχ Υῆς Ἱορδάνου, χαὶ Ἐρμωνιείμ, ἀπὸ ὄρους μιχροῦ.

*Αβυσσος ἄβυσσον ἐπιχαλεῖται εἰς φωνὴν τῶν χαταἰραχτῶν σου.

Πάντες οι μετεωρισμοί σου, χαι τὰ χύματά σου ἐπ'ἐμὲ διήλθον.

Ήμέρας έντελεϊται Κύριος το έλεος αὐτοῦ, xaì νυχτος ψόἡ aὐτῷ παρ' ἐμοί.

Προσευχή τῷ Θεῷ τῆς ζωῆς μου· ἐρῶ τῷ Θεῷ· ἀΑντιλήπτωρ μου εί.

Διὰ τί μου ἐπελάθου; χαὶ ἶνα τί σχυθρωπάζων πορεύομαι ἐν τῷ ἐχθλίβειν τὸν ἐχθρόν μου;

Έν τῷ χαταθλᾶσθαι τὰ ὀστᾶ μου, ώνειδιζόν με οἱ ἐχθροί μου. Έν τῷ λέγειν αὐτούς μοι χαθ' ἐχάστην ἡμέραν·Ποῦ ἐστιν ό Θεός σου;

"Ινα τί περίλυπος εἶ ἡ ψυχή μου, xαὶ ϊνα τί συνταράσσεις με; Ἐλπισον ἐπὶ τὸν Θεὸν, ὅτι ἐξομολογήσομαι αὐτῷ, σωτήριον τοῦ προσώπου μου, xαὶ ὁ Θεός μου.

Ψαλμός ν΄. 50.

ἘΓλέησόν με, ό Θεός, χατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· χαὶ χατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰχτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Έπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, xαὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου xαθάρισόν με.

Ότι την άνομίαν μου έγώ γινώσχω, χαι ή άμαρτία μου ένώπιον μου έστι διά παντός.

Σοὶ μόνῷ ἡμαρτον, xαὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα· ὅπως ἂν διχαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, xαὶ νιχήσης ἐν τῷ χρίνεσθαί σε.

Ίδου γαρ έν ανομίαις συνελήφθην, και έν αμαρτίαις έκίσσησέ με ή Μήτηρ μου.

Ίδου γαρ αλήθειαν ήγαπησας τα αδηλα και τα κρύφια της σορίας σου έδήλωσας μοι.

Ραντιεΐς με ύσσώπω, και καθαρισθήσομαι· πλυνεΐς με, και ύπερ χιόνα λευκανθήσομαι.

'Αχουτιείς μοι ἀγαλλίασιν χαὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται όστέα τεταπεινωμένα.

'Απόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου, Χαὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν χαθαράν χτίσον ἐν ἐμοὶ, ὁ Θεός· χαὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγχαίνισον ἐν τοῖς ἐγχάτοις μου.

Μη ἀποφρίψης με ἀπό τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ^{*}Αγιον μη ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

'Απόδος μοι την άγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ Πνεύματι ήγεμονικῷ στήριξόν με.

Διδάξω άνόμους τὰς όδούς σου, χαὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ρυσαί με έξ αιμάτων, ο Θεός, ο Θεός της σωτηρίας μου. άγαλλιάσεται ή γλωσσά μου την διχαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, και τὸ στόμα μου ἀναγγελεϊ την αίνεσιν σου·

Οτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωχα ἄν· όλοχαυτώματα οὐχ εὐ-

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· χαρδίαν συντετριμμένην χαὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὀς οὐχ ἐζουδενώσει.

104

'Αγάθυνον, Κύριε, έν τη εύδοχία σου την Σιών, χαι οίχοδομηθητω τα τείχη 'Ιερουσαλήμ.

Τότε εύδοχήσεις θυσίαν διχαιοσύνης, άναφοράν χαὶ όλοχαυτώματα.

Τότε ανοίσουσιν έπι το θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Δόξα, και νῦν. Άλληλούτα, τρίς.

Κύριε έλέησον, γ'. Είτα, Δόξα, και το Τροπάριον.

'Α πεστρέφετο ποτέ * ό 'Ιορδάνης ποταμός * τῆ μηλωτῆ Ἐλισσαιἐ * ἀναληφθέντος Ἡλιοὺ, * χαὶ διηρεῖτο τὰ ὕδατα ἔνθεν καὶ ἔνθεν· * χαὶ γέγονεν αὐτῷ ξηρὰ ὁδὸς ἡ ὑγρὰ * εἰς τύπον ἀληθῶς τοῦ Βαπτίσματος, * δι' οῦ ἡμεῖς τὴν ῥέουσαν τοῦ βίου * διαπερῶμεν διάβασιν. * Χριστός ἐφάνη * ἐν Ιορδάνῃ * ἀγιάσαι τὰ ὕδατα. Καὶ νῦν, Θεοτοχίον.

Θεοτόχε, * σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινὴ * ἡ βλαστήσασα τὸν χαρπὸν τῆς ζωῆς. * Σὲ ἰχετεύομεν, * πρέσβευε, Δέσποινα, * μετὰ τῶν ᾿Αποστόλων * χαὶ πάντων τῶν ᾿Αγίων, * ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἶτα ψάλλομεν τὰ παρόντα ἰδιόμελα, ³Ηχος πλ. δ'.

Η του Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ, * τοῦ Προφήτου, καὶ ὑπὲρ πάντας * τιμηθέντος τοὺς Προφήτας, * ἐτρόμαξε νῦν χεἰρ δεξιὰ, * ὅτε ἐθεάσατό σε τὸν ᾿Αμνὸν * τοῦ Θεοῦ τὸν καθαίροντα * κόσμου ἀμαρτήματα, * καὶ ἀγωνία συσχεθεἰς ἐβόα· * Οὐ τολμῶ προσψαῦσαι, Λόγε, * τῆς κορυφῆς σου· * αὐτὸς ἁγίασόν με, * καὶ φώτισον, Οἰκτίρμον· * αὐτὸς γὰρ εἶ ἡ ζωὴ καὶ τὸ φῶς * καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ κόσμου.

Πάλιν τὸ αὐτὸ, ἄνευ Στίχου. Εἶτα,

Στίχ. Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου ἐχ γῆς Ἰορδάνου.

'Ήχος δ'.

Η Τριὰς, ὁ Θεὀς ἡμῶν, * ἐαυτὴν ἡμῖν σήμερον * ἀδιαιρέτως πεφανέρωχεν· * ὁ μὲν γὰρ Πατὴρ, * ἐναργῆ μαρτυρίαν τῷ συγγενεῖ ἐπεφώνησε· * τὸ Πνεῦμα περιστερᾶς ἐν εἰχόνι * χατέπτη οὐρανόθεν· * ὁ Γἰὀς τὴν ἄχραντον χορυφὴν τῷ Προδρόμῳ ὑπέχλινε· * χαὶ βαπτισθεἰς, * τὸ ἀνθρώπινον ἐχ δουλείας ἐἰρύσατο ὡς φιλάνθρωπος.

Στίγ. Είδοσάν σε ϋδατα, ό Θεός. Καὶ πάλιν τὸ αὐτό.

Δόξα, ⁵Ηχος πλ. α'.

Έρχόμενος μετά σαρχός * πρός Ιορδάνην, Κύριε, * βαπτισθηναι θέλων * έν σχήματι άνθρώπου, Ζωοδότα, * ίνα τοὺς πλανη-

θέντας ἡμᾶς, ὡς εὕσπλαγχνος, * πάσης μηχανῆς καὶ παγίδος τοῦ δράκοντος * ῥυσάμενος, φωτίσης, * ἐκ Πατρός μεμαρτύρηται· * τὸ δὲ θεῖον Πνεῦμα * περιστερᾶς * ἐν είδει σοι ἐπέστη. * ᾿Αλλ' οἰκισον ψυχαῖς ἡμετέραις σαυτὸν, * φιλάνθρωπε.

Και νυν. το αυτό. Πρεκειμενον, Ήχος ο΄.

Είδοσάν σε ύδατα, ό Θεός, είδοσάν σε ύδατα, χαὶ ἐφοβήθησαν. ^{Στί}λ. Φωνή Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων, ό Θεός τῆς δόξης. Προφητείας Ἡσαίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τάδε λέγει Κύριος. Λούσασθε, χαι χαθαροι γίνεσθε. ἀφέλετε τὰς κ.φ. πονηρίας ὑμῶν ἀπό τῶν ψυχῶν ὑμῶν ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν μου, παύσασθε ἀπό τῶν πονηριῶν ὑμῶν. Μάθετε χαλόν ποιεῖν, ἐκζητήσατε χρίσιν, ῥύσασθε ἀδιχούμενον, χρίνατε ὀρφανῷ, χαι διχαιώσατε χήραν· χαι δεῦτε, χαι διαλεχθῶμεν, λέγει Κύριος. Και ἐὰν ὦσιν αἰ ἀμαρτίαι ὑμῶν ὡς φοινιχοῦν, ὡς χιόνα λευχανῶ· ἐὰν δὲ ὦσιν ὡς χόχχινον, ὡς ἔριον λευχανῶ. Και ἐὰν θέλητε, χαὶ εἰσαχούσητέ μου, τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς φάγεσθε· ἐὰν δὲ μὴ θέλητε, μηδὲ εἰσαχούσητέ μου, μάχαιρα ὑμᾶς χατέδεται· τὸ γὰρ στόμα Κυρίου ἐλάλησε ταῦτα.

Καὶ εὐθὺς ὁ ᾿Απόστολος. Πράξεων τῶν ᾿Αποστόλων.

Έν ταϊς ήμέραις ἐχείναις, ἐγένετο, ἐν τῷ τὸν ᾿Απολλώ εἶναι Κεφ. ἐν Κορίνθω, Παῦλον διελθόντα τὰ ἀνωτεριχὰ μέρη, ἐλθεϊν εἰς ^{ιθ. 1}. Ἐρεσον· χαὶ εὐρών τινὰς Μαθητὰς, εἶπε πρός αὐτούς· Εἰ Πνεῦμα ᾿Αγιον ἐλάβετε πιστεύσαντες; Οἱ δὲ εἰπον πρός αὐτούς· Ἐἰ Πνεῦμα ᾿Αγιον ἐλάβετε πιστεύσαντες; Οἱ δὲ εἰπον πρός αὐτούς· Ἐἰς τί οὐν ἐβαπτίσθητε; Οἱ δὲ εἰπον· Εἰς τὸ Ἰωάννου βάπτισμα. Εἰπε ἐἰ Παῦλος· Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισε βάπτισμα μετανοίας, τῷ λαῷ λέγων, εἰς τὸν ἐρχόμενον μετ' αὐτὸν, ΐνα πιστεύσωσι, τουτέστιν, εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν. ᾿Αχούσαντες δὲ ἐβαπτίσθησαν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. Καὶ ἐπιθέντος αὐτοῦς· ἐλάλουν τε γλώσσας, χαὶ προεφήτευον. Ἡσαν δὲ οἱ πάντες ἄνδρες ὡσεὶ δεχαδύω. Εἰσελθών δὲ εἰς τὴν συναγωγὴν, ἐπαἰρησιάζετο, ἐπὶ μῆνας τρεῖς ὀιαλεγόμενος, χαὶ πείθων τὰ περὶ τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ.

Εύαγγέλιον κατά Μάρκου.

Αρχή τοῦ Εὐαγγελίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, Υἰοῦ τοῦ Θεοῦ· ὡς γέ- Κιφ. Υραπται ἐν τοῖς Προφήταις· « Ἰδοὺ, ἐγὼ ἀποστέλλω τὸν ᾿Αγγελόν μου πρὸ προσώπου σου, δς χατασχευάσει τὴν ὁδόν σου ἐμπροσθέν σου. » «Φωνὴ βοῶντος ἐν τῆ ἐρήμω· Ἐτοιμάσατε τὴν Ken. Tom. 1:1. όδον Κυρίου, εύθείας ποιείτε τὰς τρίβους αὐτοῦ. » Ἐγένετο Ἰωάννης βαπτίζων ἐν τῆ ἐρήμφ, καὶ κηρύσσων βάπτισμα μετανοίας εἰς ἄρεσιν ἀμαρτιῶν. Καὶ ἐξεπορεύετο πρός αὐτὸν πᾶσα ἡ Ἰουδαία χώρα, καὶ οἱ Ἱεροσολυμῖται· καὶ ἐβαπτίζοντο πάντες ἐν τῷ Ἰορδάνη ποταμῷ ὑπ' αὐτοῦ, ἐξομολογούμενοι τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν. Ἡν δὲ Ἰωάννης ἐνδεδυμένος τρίχας καμήλου, καὶ ζώνην δερματίνην περὶ τὴν ὀσφὺν αὐτοῦ· καὶ ἐσθίων ἀκρίδας καὶ μέλι ἄγριον. Καὶ ἐκήρυσσε, λέγων· Ἔρχεται ὁ ἰσχυρότερός μου ὀπίσω μου, οῦ οὐκ εἰμὶ ἰκανός κύψας λῦσαι τὸν ἰμάντα τῶν ὑποδημάτων αὐτοῦ. Ἐγὼ μὲν ἐβάπτισα ὑμᾶς ἐν ῦδατι· αὐτὸς δὲ βαπτίσει ὑμᾶς ἐν Πνεύματι ᾿Αγίφ.

Εἶτα ό Άναγνώστης.

Κύριος ο Θεός εύλογητός, εύλογητός Κύριος ήμέραν χαθ' ήμέραν· χατευοδώσαι ήμιν ό Θεός των σωτηρίων ήμων, ό Θεός ήμων, ό Θεός τοῦ σώζειν.

Τὸ Τρισάγιον. Τὸ, Παναγία Τριάς. Τὸ, Πάτερ ἡμῶν. Εἶτα τὸ Κοντάχιον.

'Έν τοϊς ρείθροις σήμερον * τοῦ 'Ιορδάνου * γεγονώς ὁ Κύριος, * τῷ 'Ιωάννη ἐκβοặ· * Μὴ δειλιάσης βαπτίσαι με· * σῶσαι γὰρ ήκω * 'Αδὰμ τὸν πρωτόπλαστον.

Τό, Κύριε έλέησον, μ΄. Ο έν παντί χαιρώ.

Τό, Κύριε έλέησον, τρίς.

Δόξα, χαὶ νῦν.

Την τιμιωτέραν. Έν ονόματι Κυρίου εύλόγησον, Πάτερ. Ό Θεός οίκτειρήσαι ήμας, και εύλογήσαι ήμας.

Καὶ ἡ Εὐχή.

Δέσποτα Θεέ, Πάτερ Παντοχράτορ, Κύριε Υιἐ μονογενὲς, Ἰησοῦ Χριστὲ, xaì "Αγιον Πνεῦμα, μία Θεότης, μία δύναμις, ἐλέησόν με τὸν ἀμαρτωλόν· xaì οἶς ἐπίστασαι χρίμασι, σῶσόν με τὸν ἀνάξιον δοῦλόν σου· ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ᾿Αμήν.

ΩΡΑ ΕΚΤΗ.

Ἐπισυνάπτομεν δὲ καὶ τὴν Ἐκτην ὑΩραν, λέγοντες εὐθύς· Δεῦτε προσκυνήσωμεν, τρὶς, καὶ τοὺς Ψαλμούς.

Ψαλμός ογ'. 73.

Ένα τι, ό Θεός, ἀπώσω εἰς τέλος; ὡργίσθη ὁ θυμός σου ἐπὶ πρόβατα νομῆς σου;

Μνήσθητι τής συναγωγής σου, ής έχτήσω άπ' άρχής.

Έλυτρώσω ράβδον χληρονομίας σου· δρος Σιών τουτο, ο χατεσχήνωσας έν αὐτῷ.

Έπαρον τὰς χεῖράς σου ἐπὶ τὰς ὑπερηφανίας αὐτῶν εἰς τέλος. ὅσα ἐπονηρεύσατο ὁ ἐχθρὸς ἐν τῷ ἀγίῷ σου.

Καὶ ἐνεχαυχήσαντο οἱ μισοῦντές σε ἐν μέσω τῆς ἑορτῆς σου. Ἐθεντο τὰ σημεῖα αὐτῶν σημεῖα, χαὶ οὐχ ἔγνωσαν, ὡς εἰς τὴν ἔξοδον ὑπεράνω.

'Ως εν δρυμῷ ζύλων, ἀζίναις ἐζέχοψαν τὰς θύρας αὐτῆς ἐπὶ τὸ αὐτὸ, ἐν πελέχει χαὶ λαξευτηρίω χατέφραζαν αὐτήν.

Ένεπύρισαν έν πυρί το άγιαστήριον σου, είς την γην έβεβήλωσαν το σχήνωμα του όνόματος σου.

Είπον έν τη καρδία αύτῶν αί συγγένειαι αὐτῶν ἐπὶ τὸ αὐτό· Δεῦτε, καὶ καταπαύσωμεν πάσας τὰς ἑορτὰς τοῦ Θεοῦ ἀπὸ τῆς γῆς.

Τὰ σημεῖα ἡμῶν οὐχ είδομεν· οὐχ ἔστιν ἔτι προφήτης, χαὶ ἡμᾶς οὐ γνώσεται ἔτι.

Έως πότε, ό Θεός, όνειδιεϊ ό έχθρός, παροξυνεϊ ό ύπεναντίος τό δνομά σου είς τέλος;

Ίνα τι ἀποστρέφεις τὴν χεῖρά σου, καὶ τὴν δεξιάν σου ἐκ μέσου τοῦ κόλπου σου εἰς τέλος;

Ο δὲ Θεός, Βασιλεύς ήμῶν πρό αἰώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσω τῆς Υῆς.

Σύ ἐκραταίωσας ἐν τῆ δυνάμει σου τὴν θάλασσαν, σὺ συνέτριψας τὰς κεφαλὰς τῶν δρακόντων ἐπὶ τοῦ ὕδατος.

Σύ συνέθλασας την χεραλήν τοῦ δράχοντος, ἔδωχας αὐτόν βρῶμα λαοῖς τοῖς Αἰθίοψι.

Σὺ διέἰρἡηξας πηγὰς καὶ χειμάἰρους, σὺ ἐξήρανας ποταμοὺς ἘΗθάμ.

Σή έστιν ή ήμέρα, καὶ σή ἐστιν ἡ νύξ· σừ κατηρτίσω φαῦσιν καὶ ἡλιον.

Σύ ἐποίησας πάντα τὰ ὅρια τῆς γῆς. θέρος καὶ ἔαρ σὺ ἔπλασας αὐτά.

Μνήσθητι ταύτης έχθρος ώνείδισε τον Κύριον, χαὶ λαός άφρων παρώξυνε το δνομά σου.

Μή παραδώς τοις θηρίοις ψυχήν έξομολογουμένην σοι τών ψυχών τών πενήτων σου μή έπιλάθη είς τέλος.

'Επίβλεψον είς την διαθήχην σου, ότι ἐπληρώθησαν οἱ ἐσχοτισμένοι τῆς Υῆς οἴχων ἀνομιῶν.

Μή ἀποστραφήτω τεταπεινωμένος και κατησχυμμένος πτωγός και πένης αινέσουσι το ὄνομά σου.

'Ανάστα, ό Θεός, δίχασον την δίχην σου· μνήσθητι τοῦ όνειδισμοῦ σου, τοῦ ὑπό ἄφρονος ὅλην την ἡμέραν. 5

er 1 ..

Ľ,

LT 21.

:

.

3

à

:

4

3

ŀ

ų

þ

• ;

ц Ш

ŝ.

ĩ.

i.

ļ,

ļ

2

İ.

Μη ἐπιλάθη τῆς φωνῆς τῶν οἰχετῶν σου· ἡ ὑπερηρανία τῶν μισούντων σε ἀνέβη διαπαντός.

Ψαλμός ος'. 76.

Φωνή μου πρός Κύριον έχέχραξα, φωνή μου πρός τόν Θεόν, χαι προσέσχε μοι.

Έν ήμέρα θλίψεώς μου τόν Θεόν έξεζήτησα, ταϊς χερσί μου νυχτός έναντίον αύτοϋ, χαὶ οὐχ ἠπατήθην.

'Απηνήνατο παραχληθήναι ή ψυχή μου· ἐμνήσθην τοῦ Θεοῦ χαὶ ηὐφράνθην· ἠδολέσχησα, χαὶ ὠλιγοψύχησε τὸ πνεῦμά μου.

Προκατελάβοντο φυλακάς οι όφθαλμοί μου· ἐταράχθην, καὶ οὐκ ἐλάλησα.

Διελογισάμην ήμέρας άρχαίας, και έτη αιώνια έμνήσθην.

Καὶ ἐμελέτησα νυχτός μετὰ τῆς χαρδίας μου· ἡδολέσχουν, χαὶ ἔσχαλλε τὸ πνεῦμά μου.

Μη είς τους αίωνας απώσεται Κύριος, και ου προσθήσει του εύδοχησαι έτι;

"Η είς τέλος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀποκόψει; συνετέλεσε ῥῆμα ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν;

Μή ἐπιλήσεται τοῦ οἰχτειρῆσαι ὁ Θεός; ἢ συνέξει ἐν τῆ ὀργῆ αὐτοῦ τοὺς οἰχτιρμοὺς αὐτοῦ;

Καὶ εἰπα· Νῦν ἠρξάμην· αῦτη ἡ ἀλλοίωσις τῆς δεξιᾶς τοῦ ἡψίστου.

Ἐμνήσθην τῶν ἔργων Κυρίου· ὅτι μνησθήσομαι ἀπό τῆς ἀρχῆς τῶν θαυμασίων σου.

Καὶ μελετήσω ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, χαὶ ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασί σου ἀδολεσχήσω.

Ο Θεός, ἐν τῷ ἀγίφ ἡ όδός σου· τίς Θεός μέγας ὡς ὁ Θεός ἡμῶν; σὺ εἶ ὁ Θεός ὁ ποιῶν θαυμάσια.

'Εγνώρισας έν τοῖς λαοῖς τὴν δύναμίν σου ἐλυτρώσω ἐν τῷ βραχίονί σου τόν λαόν σου, τοὺς υἰοὺς Ἰαχώβ χαὶ Ἰωσήρ.

Είδοσάν σε ϋδατα, ό Θεός, είδοσάν σε ϋδατα χαὶ ἐφοβήθησαν, ἐταράγθησαν ἄβυσσοι.

Πλήθος ήχους ύδάτων, φωνήν έδωκαν αι νεφέλαι.

Και γὰρ τὰ βέλη σου διαπορεύονται φωνή της βροντής σου έν τῷ τροχῷ.

Έφαναν αι άστραπαί σου τη οἰχουμένη· ἐσαλεύθη, χαι ἕντρομος ἐγενήθη ἡ γή.

Έν τη θαλάσση αι όδοι σου, και αι τρίβοι σου έν ύδασι πολλοϊς, και τα ζχνη σου ού γνωσθήσονται.

'Ωδήγησας ώς πρόβατα τον λαόν σου, έν χειρί Μωϋση χαί 'Ααρών.

Ψαλμός γ'. 90.

Ο κατοιχών έν βοηθεία του Ύψίστου, έν σχέπη του Θεού του ούρανου αυλισθήσεται.

Έρει τῷ Κυρίφ· ἀΑντιλήπτως μου εἰ καὶ καταφυγή μου, ό Θεός μου, καὶ ἐλπιῶ ἐπ' αὐτόν.

Ότι αὐτὸς ῥύσεταί σε ἐχ παγίδος θηρευτῶν, χαὶ ἀπὸ λόγου ταραχώδους.

Έν τοῖς μεταφρένοις αὐτοῦ ἐπισχιάσει σοι, χαὶ ὑπὸ τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ἐλπιεῖς.

Όπλφ χυχλώσει σε ή άλήθεια αύτοῦ· οὐ φοβηθήση ἀπό φόβου νυχτερινοῦ, ἀπό βέλους πετομένου ἡμέρας.

'Από πράγματος έν σχότει διαπορευομένου, ἀπό συμπτώματος χαί δαιμονίου μεσημβρινοῦ.

Πεσείται έχ του χλίτους σου χιλιάς, χαὶ μυριάς έχ δεξιῶν σου, πρός σὲ δὲ οὐχ ἐγγιεί.

Πλην τοϊς όφθαλμοϊς σου χατανοήσεις, χαι άνταπόδοσιν άμαρτωλών δψει.

Ότι σὺ, Κύριε, ἡ ἐλπίς μου· τὸν ἡψιστον ἔθου χαταφυγήν σου. Οὐ προσελεύσεται πρός σὲ χαχὰ, χαὶ μάστιξ οὐχ ἐγγιεῖ ἐν τῷ σχηνώματί σου.

"Ότι τοις 'Αγγέλοις αύτοῦ ἐντελείται περί σοῦ, τοῦ διαφυλάξαι σε ἐν πάσαις ταις ὁδοῖς σου.

Έπι χειρών ἀροῦσί σε, μήποτε προσχόψης πρός λίθον τόν πόδα σου.

'Επὶ ἀσπίδα καὶ βασιλίσχου ἐπιβήση, καὶ καταπατήσεις λέουτα καὶ δράχουτα.

Ότι ἐπ' ἐμὲ ἤλπισε, χαὶ ῥύσομαι αὐτόν σχεπάσω αὐτόν, ὅτι ἔγνω τὸ ὄνομά μου.

Κεχράξεται πρός με, χαὶ ἐπαχούσομαι αὐτοῦ· μετ' αὐτοῦ εἰμι ἐν θλίψει· ἐξελοῦμαι αὐτόν, χαὶ δοξάσω αὐτόν.

Μαχρότητα ήμερών έμπλήσω αὐτόν, χαὶ δείξω αὐτῷ τό σωτήριόν μου.

Δόξα, χαί νῦν 'Αλληλούτα, τρίς.

Κύριε έλέησον, γ΄. Είτα, Δόξα, και το Τροπάριον.

Α πεστρέφετο ποτέ * ό Ίορδάνης ποταμός * τῆ μηλωτῆ Ἐλισσαιὲ * ἀναληφθέντος ἘΗλιού, * καὶ διηρεῖτο τὰ ὕδατα ἔνθεν

χαὶ ἔνθεν· * χαὶ γέγονεν αὐτῷ ξηρὰ ὁδὸς ἡ ὑγρὰ * εἰς τύπον ἀληθῶς τοῦ Βαπτίσματος, * δι' οῦ ἡμεῖς τὴν ῥέουσαν τοῦ βίου * διαπερῶμεν διάβασιν. * Χριστὸς ἐφάνη * ἐν Ἱορδάνῃ * ἀγιάσαι τὰ ὕδατα.

Καί νῦν, Θεοτοχίον.

Ο τι ούχ έχομεν παρρησίαν * διά τὰ πολλὰ ἡμῶν ἀμαρτήματα,* σὺ τὸν ἐχ σοῦ γεννηθέντα δυσώπησον, * Θεοτόχε Παρθένε· * πολλὰ γὰρ ἰσχύει δέησις Μητρός * πρός εὐμένειαν Δεσπότου. * Μὴ παρίδης ἀμαρτωλῶν * ἰχεσίας ἡ πάνσεμνος, * ὅτι ἐλεήμων ἐστὶ, * χαὶ σώζειν δυνάμενος, * ὁ χαὶ παθεῖν * ὑπὲρ ἡμῶν χαταδεξάμενος. Εἶτα ψάλλομεν τὰ παρόντα Ἱδιόμελα,

'Ηχος πλ. δ'.

Τάδε λέγει Κύριος πρός Ίωάννην· * Προφήτα, δεῦρο βάπτισόν με, * τόν σε δημιουργήσαντα, * τόν φωτίζοντα χάριτι, * χαὶ χαθαίροντα ἅπαντας· * ἅψαι θείας χορυφής μου, * χαὶ μὴ διστάσης. * Προφήτα, ἄρες ἄρτι· * χαὶ γὰρ πληρῶσαι παραγέγονα διχαιοσύνην πᾶσαν. * Σὺ οὖν μὴ διστάσης ὅλως· * χαὶ γὰρ τόν χεχρυμμένον τοῖς ὕδασι πολέμιον, * τόν ἄρχοντα τοῦ σχότους, * ἐπείγομαι ὀλέσαι· * λυτρούμενος τόν χόσμον * ἐχ τῶν αὐτοῦ παγίδων νῦν, * παρέχων ὡς φιλάνθρωπος * ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Πάλιν τὸ αὐτὸ, ἄνευ Στίχου. Εἶτα,

Στίχ. Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου ἐχ γῆς Ἰορδάνου. Ἡχος πλ. β΄.

Σήμερον ή ψαλμική Προφητεία * πέρας λαβεϊν ἐπείγεται· * ή θάλασσα, γάρ φησιν, * είδε και ἔφυγεν· * ό Ιορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω * ἀπὸ προσώπου Κυρίου, * ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ Ίακώβ, * ἐλθόντος ὑπὸ δούλου δέξασθαι Βάπτισμα· * ϊνα ἡμεῖς, * εἰδωλικῆς ἀκαθαρσίας ἐκπλυνθέντες, * φωτισθῶμεν τὰς ψυχὰς δι' αὐτοῦ.

Στίχ. Είδοσάν σε ϋδατα, ό Θεός, είδοσάν σε ϋδατα, καὶ ἐφοβήθησαν. Καὶ πάλιν τὸ αὐτό.

Δόξα, [°]Ηχος πλ. α'.

Τί ἀναχαιτίζεις σου τὰ ϋδατα, ὦ Ίορδάνη; * τί ἀναποδίζεις τὸ ῥεῦθρον, * καὶ οὐ προβαίνεις τὴν κατὰ φύσιν πορείαν; * Οὐ δύναμαι φέρειν, φησὶ, * πῦρ καταναλίσκον· * ἐξίσταμαι, καὶ ρρίττω τὴν ἄκραν συγκατάβασιν· * ὅτι οὐκ εἶωθα τὸν καθαρὸν ἀποπλύνειν, * οὐκ ἔμαθον τὸν ἀναμάρτητον ἀποσμήχειν, * ἀλλὰ τὰ ῥερυπωμένα σκεύη ἐκκαθαίρειν. * ᾿Ακάνθας φλέγειν με ἀμαρτημάτων διδάσκει * ὁ ἐν ἐμοὶ βαπτιζόμενος Χριστός· * ὁ Ἰωάννης συμμαρτυρεῖ μοι, * ἡ Φωνὴ τοῦ Λόγου βοặ· * Ἱδε ὁ Λμνὸς

του Θεου, * ό αίρων την άμαρτίαν του κόσμου. * Αὐτῷ, πιστοί, βοήσωμεν· * Ο Έπιφανείς Θεός * είς την ήμῶν σωτηρίαν, δόξα σοι.

Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Προχείμενον, η Ηχος δ'.

Φωνή Κυρίου έπι των ύδάτων.

Στίχ. Ἐνέγχατε τῷ Κυρίω υἰοὶ Θεοῦ.

Προφητείας Ήσαίου το Άνάγνωσμα.

ττάδε λέγει Κύριος. Αντλήσατε ύδωρ μετ' ευφροσύνης έχ των κεφ. L πηγών τοῦ σωτηρίου. Καὶ ἐρεῖς ἐν τῆ ἡμέρα ἐχείνη· ἡμνείτε τόν Κύριον, βοάτε τό όνομα αύτου άναγγείλατε έν τοις Έθνεσι τὰ ένδοξα αὐτοῦ, μιμνήσχεσθε, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτου. Υμνήσατε το όνομα Κυρίου, ότι ύψηλα έποίησεν αναγγείλατε ταῦτα ἐν πάση τῆ Υῆ. ἀΥαλλιασθε καὶ εὐφραίνεσθε οι χατοιχούντες Σιών ότι ύψωθη ο Αγιος του Ισραήλ έν μέσω αύτης.

Καὶ εὐθὺς ὁ ᾿Απόστολος.

Πρός 'Ρωμαίους 'Επιστολής.

Α δελφοί, ὄσοι είς Χριστόν έβαπτίσθημεν, είς τόν θάνατον αὐ- Κεφ. Α τοῦ ἐβαπτίσθημεν. Συνετάφημεν οὖν αὐτῷ διὰ τοῦ Βαπτίσματος είς τον θάνατον ίνα, ώσπερ ήγέρθη Χριστός έχ νεχρών διά τῆς δόξης του Πατρός, ούτω χαὶ ἡμεῖς ἐν χαινότητι ζωῆς περιπατήσωμεν. Εί γαρ σύμφυτοι γεγόναμεν τῷ ὁμοιώματι τοῦ θατάτου αύτοῦ, ἀλλὰ χαὶ τῆς ἀναστάσεως ἐσόμεθα· τοῦτο γινώσχοντες, ότι ό παλαιός ήμων άνθρωπος συνεσταυρώθη, ίνα χαταργηθή το σώμα της άμαρτίας, του μηχέτι δουλεύειν ήμας τή άμαρτία. Ο γαρ αποθανών δεδιχαίωται από της άμαρτίας. Εί δέ απεθανομεν σύν Χριστῷ, πιστεύομεν δτι και συζήσομεν αὐτῷ. είδότες ότι Χριστός, έγερθείς έχ νεχρών, ούχ έτι άποθνήσχει, θάνατος αύτου ούχ έτι χυριεύει. Ό γαρ απέθανε, τη αμαρτία απέθανεν έράπαξ· ο δέ ζη, ζη τῷ Θεῷ. Ούτω χαὶ ὑμεῖς λογίζεσθε έαυτούς, νεχρούς μέν είναι τη άμαρτία, ζώντας δέ τῷ Θεῷ, έν Χριστῷ Ίησοῦ τῷ Κυρίω ἡμῶν.

Εύαγγέλιον κατά Μάρκον.

Τῷ Χαιρῷ ἐχείνψ, ἡλθεν ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ Ναζαρὲτ τῆς Γαλι- κεφ. λαίας, χαὶ ἐβαπτίσθη ὑπὸ Ἰωάννου εἰς τὸν Ἰορδάνην. Καὶ ^{ά. θ.} εύθέως άναβαίνων άπό τοῦ ὕδατος, εἶδε σχιζομένους τοὺς οὐρανούς, και το Πνεύμα, ώσει περιστεράν, καταβαίνον έπ' αύτον. Καί φωνή έγένετο έχ τῶν οὐρανῶν. Σύ εἶ ὁ Γίός μου ὁ ἀγαπητός, έν ῷ εὐδόκησα.

Είτα ό Άναγνώστης.

Παχύ προχαταλαβέτωσαν ήμας οι οιχτιρμοί σου, Κύριε, ότι έπτωχεύσαμεν σφόδρα·βοήθησον ήμιν, ό Θεός ό Σωτήρ ήμων, ένεχεν της δόξης τοῦ ὀνόματός σου. Κύριε, ρῦσαι ήμας, χαὶ ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν ἕνεχεν τοῦ ὀνόματός σου.

Το Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ήμῶν. Ότι σοῦ ἐστιν. Καὶ το Κοντάχιον. 7

i L L

191 141

1

2

2

.1

•

`:

 $\mathbb{C}_{\mathbb{C}}$

;

٠à

11

:

 Γ_{L}^{\prime}

٠.

÷

ţ,

č,

1

ł

Έν τοῖς ῥείθροις σήμερον * τοῦ Ιορδάνου * γεγονώς ὁ Κύριος, * τῷ Ἰωάννη ἐχβοặ· * Μὴ δειλιάσης βαπτίσαι με· * σῶσαι γὰρ ήχω * Ἀδὰμ τὸν πρωτόπλαστον.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον, μ΄. Ὁ ἐν παντὶ xαιρῷ. Κύριε ἐλέησον, γ΄. Δόξα, xαὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

Ο Ιερεύς Ο Θεός οιχτειρήσαι ήμας.

Καὶ ἡ Εὐχή.

Θεέ και Κύριε των δυνάμεων, και πάσης κτίσεως Δημιουργέ, ό δια σπλάγχνα άνεικάστου έλέους σου, τον μονογενή σου Υίόν, τόν Κύριον ήμῶν Ίησοῦν Χριστόν, χαταπέμψας ἐπὶ σωτηρία τοῦ γένους ήμῶν, χαὶ διὰ τοῦ τιμίου αὐτοῦ Σταυροῦ τὸ χειρόγραφου των άμαρτιων ήμων διαρρήξας, και θριαμβεύσας έν αύτῷ τὰς ἀρχὰς χαὶ ἐξουσίας τοῦ σχότους· Αὐτὸς, Δέσποτα φιλάνθρωπε, πρόσδεξαι χαι ήμων των άμαρτωλων ιάς εύχαριστηρίους ταύτας και ικετηρίους έντεύξεις. και ρύσαι ήμας από παντός όλεθρίου καί σχοτεινού παραπτώματος, καί πάντων τών χαχώσαι ήμας ζητούντων, όρατων χαι άοράτων έγθρων. Καθήλωσον έχ τοῦ φόβου σου τὰς σάρχας ἡμῶν. Καὶ μὴ ἐχχλίνῃς τὰς χαρδίας ήμων είς λόγους ή είς λογισμούς πονηρίας, άλλά τῶ πόθω σου τρώσον ήμων τὰς ψυχάς, ϊνα πρός σὲ διαπαντός ἀτενίζοντες, και τῷ παρὰ σοῦ φωτι όδηγούμενοι, σε το ἀίδιον και άπρόσιτον χατοπτεύοντες φῶς, ἀχατάπαυστόν σοι τὴν ἐξομολόγησιν χαι εύχαριστίαν άναπέμπωμεν· τῷ ἀνάρχω Πατρι, σύν τῷ μονογενεί σου Υίῷ, χαὶ τῷ Παναγίω χαὶ ἀγαθῷ χαὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, χαὶ ἀεὶ, χαὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. 'Αμήν.

ΩΡΑ ΕΝΝΑΤΗ.

Τὸ Τρισάγιον· τὸ, Παναγία Τριάς· τὸ, Πάτερ ἡμῶν. ὅΤι σοῦ ἐστιν· τὸ, Κύριε ἐλέησον, ιβ΄. Δεῦτε προσκυνήσωμεν, γ΄· καὶ τοὺς Ψαλμούς.

Ψαλμός ηβ'. 92.

Ο Κύριος έβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν χαὶ περιεζώσατο.

Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰχουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται. Ἔτοιμος ὁ θρόνος σου ἀπὸ τότε, ἀπὸ τοῦ αἰῶνος σừ εἶ.

Έπτραν οι ποταμοί, Κύριε, ἐπτραν οι ποταμοί φωνὰς αὐτῶν Άροῦσιν οι ποταμοί ἐπιτρίψεις αὐτῶν, ἀπό φωνῶν ὐδάτων πολλῶν.

Θαυμαστοί οι μετεωρισμοί τῆς θαλάσσης, θαυμαστός ἐν ὑψηλοῖς ὁ Κύριος.

Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα· τῷ οἶχφ σου πρέπει ἀγίασμα, Κύριε, εἰς μαχρότητα ἡμερῶν.

Ψαλμός ριγ'. 113.

Έν έξόδω Ίσραὴλ έξ Αίγύπτου, οίκου Ίακώβ έκ λαοῦ βαρ-

Έγενήθη Ιουδαία άγίασμα αύτοῦ, Ισραὴλ ἐξουσία αὐτοῦ. Ἡ Θάλασσα εἶδε xαὶ ἔφυγεν· ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὁπίσω.

Τὰ ὄρη ἐσχίρτησαν ώσεὶ χριοὶ, καὶ οἱ βουνοὶ ὡς ἀρνία προβάτων.

Τι σοι έστι θάλασσα, ὅτι ἔφυγες; χαὶ σὺ, Ἰορδάνη, ὅτι ἐστράφης εἰς τὰ ὀπίσω;

Τὰ ὅρη, ὅτι ἐσχιρτήσατε ὡσεὶ χριοὶ, χαὶ οἱ βουνοὶ ὡς ἀρνία προβάτων;

'Από προσώπου Κυρίου ἐσαλεύθη ἡ Υῆ, ἀπό προσώπου τοῦ Θεοῦ Ἱαχώβ·

Τοῦ στρέψαντος τὴν πέτραν εἰς λίμνας ὑδάτων, xai τὴν ἀχρότομον εἰς πηγὰς ὑδάτων.

Μη ημεν, Κύριε, μη ημεν, ἀλλ' η τῷ ὀνόματί σου δός δόξαν, ἐπὶ τῷ ἐλέει σου καὶ τῇ ἀληθεία σου.

Μήποτε είπωσι τὰ Έθνη. Ποῦ ἐστιν ὁ Θεός αὐτῶν;

Ο δε Θεός ήμων εν τῷ οὐρανῷ και εν τῆ Υῆ· πάντα ὄσα ήθέλησεν ἐποίησε.

Men. Tom. III.

Τὰ εἴδωλα τῶν Ἐθνῶν ἀργύριον καὶ χρυσίον, ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων.

Στόμα έχουσι, και οὐ λαλήσουσιν· ὀφθαλμοὺς έχουσι, και οὐκ δψονται·

²Ωτα έχουσι, καὶ οὐκ ἀκούσονται· ῥῖνας ἐχουσι, καὶ οὐκ ὀσφρανθήσονται·

Χεϊρας έχουσι, και οὐ ψηλαφήσουσι· πόδας έχουσι, και οὐ περιπατήσουσιν· οὐ φωνήσουσιν ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν.

"Ομοιοι αύτοις γένοιντο οι ποιούντες αύτα, χαι πάντες οι πεποιθότες ἐπ' αύτοις.

Οίχος Ίραήλ ήλπισεν έπι Κύριον βοηθός χαι υπερασπιστής αυτών έστιν.

Οίχος 'Λαρών ἤλπισεν ἐπὶ Κύριον· βοηθός καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστιν.

Οι φοβούμενοι τον Κύριον ἤλπισαν ἐπὶ Κύριον βοηθός xαὶ ὑπερασπιστής αὐτῶν ἐστι.

Κύριος μνησθείς ήμων, εύλόγησεν ήμας.

Εύλόγησε τον οίχον Ίσραήλ, εύλόγησε τον οίχον Άαρών.

Εὐλόγησε τοὺς φοβουμένους τόν Κύριον, τοὺς μιχροὺς μετὰ τῶν μεγάλων.

Προσθείη Κύριος ἐρ' ὑμᾶς, ἐφ' ὑμᾶς xαὶ ἐπὶ τοὺς υἰοὺς ὑμῶν. Εὐλογημένοι ὑμεῖς τῷ Κυρίω, τῷ ποιήσαντι τὸν οὐρανόν xαὶ τὴν γῆν.

Ο οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ τῷ Κυρίω· τὴν δὲ γῆν ἔδωκε τοῖς υἰοῖς τῶν ἀνθρώπων.

Ούχ οι νεχροί αινέσουσι σε, Κύριε, οὐδὲ πάντες οι χαταβαίνοντες εἰς ἄδου.

'Αλλ' ήμεις οι ζώντες εύλογήσομεν τον Κύριον άπο του νυν και έως του αίωνος.

Ψαλμός πε΄. 85.

Κλίνον, Κύριε, το ούς σου, και έπάκουσον μου, ότι πτωχός και πένης είμι έγώ.

Φύλαξον την ψυχήν μου, ότι όσιός είμι· σώσον τον δουλόν σου, ό Θεός μου, τον έλπίζοντα έπι σέ.

Έλέησόν με, Κύριε, ὅτι πρός σὲ χεχράξομαι ὅλην τὴν ἡμέραν· εὖφρανον τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου, ὅτι πρός σὲ ἦρα τὴν ψυχήν μου.

"Οτι σύ, Κύριε, χρηστός και έπιεικής και πολυέλεος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις σε.

Digitized by Google

Ένώτισαι, Κύριε, την προσευχήν μου, και πρόσχες τη φωνη της δεήσεως μου.

Έν ήμερα θλίψεώς μου ἐχέχραξα πρός σὲ, ὅτι ἐπήχουσάς μου. Οὐχ ἔστιν ὅμοιός σοι ἐν θεοῖς, Κύριε, χαὶ οὐχ ἔστι χατὰ τὰ ἔργα σου.

Πάντα τὰ "Εθνη, ὄσα ἐποίησας, ήξουσι, χαὶ προσχυνήσουσιν ἐνώπιόν σου, Κύριε, χαὶ δοξάσουσι τὸ ὄνομά σου.

Ότι μέγας εί σύ και ποιών θαυμάσια, σύ εί Θεός μόνος.

Οδήγησόν με, Κύριε, έν τῆ όδῷ σου, καὶ πορεύσομαι ἐν τῆ ἀληθεία σου· εὐαρανθήτω ἡ καρδία μου τοῦ φοβεῖσθαι τὸ ὄνομά σου.

'Εξομολογήσομαί σοι, Κύριε ο Θεός μου, εν öλη χαρδία μου, χαι δοξάσω το όνομά σου είς τον αίωνα.

Ότι τό ἕλεός σου μέγα ἐπ' ἐμὲ, xαὶ ἐῥῥύσω τὴν ψυχήν μου ἐξ ặδου χατωτάτου.

Ο Θεός, παράνομοι ἐπανέστησαν ἐπ' ἐμὲ, χαὶ συναγωγὴ χραταιῶν ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου, χαὶ οὐ προέθεντό σε ἐνώπιον αὐτῶν.

Καὶ σὺ, Κύριε ὁ Θεός μου, οἰχτίρμων χαὶ ἐλεήμων, μαχρόθυμος χαὶ πολυέλεος χαὶ ἀληθινός.

Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ, xαὶ ἐλέησόν με· δὸς τὸ xpάτος σου τῷ παιδί σου, xαὶ σῶσον τὸν υἰὸν τῆς παιδίσχης σου.

Ποίησον μετ' έμοῦ σημεῖον εἰς ἀγαθόν, xαὶ ἰδέτωσαν οἱ μισοῦντές με, xαὶ αἰσχυνθήτωσαν· ὅτι σὺ, Κύριε, ἐβοήθησάς μο:, xαὶ παρεxάλεσάς με.

Δόξα, χαὶ νῦν. Ἀλληλούϊα, γ΄.

Κύριε έλέησον, γ΄. Εἶτα, Δόξα, χαὶ τὸ Τροπάριον.

'Α πεστρέφετο ποτέ * ό 'Ιορδάνης ποταμός * τη μηλωτη Έλισσαιἐ * ἀναληφθέντος Ήλιοὺ, * καὶ διηρεῖτο τὰ ὕδατα ἔνθεν καὶ ἔνθεν· * καὶ γέγονεν αὐτῷ ξηρὰ ὁδὸς ἡ ὑγρὰ * εἰς τύπον ἀληθῶς τοῦ Βαπτίσματος, * δι' οῦ ἡμεῖς τὴν ῥέουσαν τοῦ βίου * διαπερῶμεν διάβασιν. * Χριστός ἐφάνη * ἐν 'Ιορδάνη * ἀγιάσαι τὰ ῦδατα.

Καὶ νῦν.

Ο δι' ήμας γεννηθείς ἐχ Παρθένου, * χαὶ σταύρωσιν ὑπομείνας, 'Αγαθέ, * ὁ θανάτψ τὸν θάνατον σχυλεύσας, * χαὶ ἔγερσιν δείξας ὡς Θεὸς, * μὴ παρίδης οῦς ἔπλασας τῆ χειρί σου· * δεῖξον τὴν φιλανθρωπίαν σου, ἐλεῆμον· * δέξαι τὴν τεχοῦσάν σε Θεοτόχον * πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν· * χαὶ σῶσον, Σωτὴρ ἡμῶν, * λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Εἶτα ψάλλομεν τὰ παρόντα Ίδιόμελα, ηγος βαρύς.

Ο άμβος ἡν χατιδεῖν * τὸν οὐρανοῦ χαὶ γῆς Ποιητὴν * ἐν ποταμῷ γυμνωθέντα, * Βάπτισμα ὑπό δούλου * εἰς ἡμῶν σωτηρίαν * δεχόμενον ὡς δοῦλον· * χαὶ χοροὶ ᾿Αγγέλων ἐξεπλήττοντο * φόβῷ χαὶ χαρặ. * Μεθ' ὡν προσχυνοῦμέν σε, * σῶσον ἡμᾶς, Κύριε.

Πάλιν το αύτο, άνευ Στίχου. Εἶτα,

Στίχ. Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου ἐχ γῆς Ἰορδάνου χαὶ Έρμωνιείμ. [°]Ηχος β'.

Οτε πρός αὐτὸν ἐρχόμενον ὁ Πρόδρομος * τὸν Κύριον τῆς δόξης, * ἐβόα, θεωρῶν· * Ἱδε ὁ λυτρούμενος τὸν χόσμον παραγέγονεν * ἐχ φθορᾶς· * ἴδε ῥύεται ἡμᾶς ἐχ θλίψεως, * ἰδοὺ ὁ ἁμαρτημάτων ἄρεσιν * χαριζόμενος ἐπὶ γῆς * ἐχ Παρθένου ἀγνῆς * ἐλήλυθε δι' ἔλεον· * χαὶ ἀντὶ δούλων * υἰοὺς Θεοῦ ἐργάζεται· * ἀντὶ δὲ σχότους * φωτίζει τὸ ἀνθρώπινον * διὰ τοῦ ὕδατος * τοῦ Θείου Βαπτισμοῦ αὐτοῦ. * Λοιπὸν δεῦτε, συμφώνως * αὐτὸν δοξολογήσωμεν * σὺν Πατρὶ * χαὶ ΄Αγίψ Πνεύματι.

Στίχ. Είδοσάν σε ϋδατα, ό Θεός, είδοσάν σε ϋδατα, χαὶ ἐφοβήθησαν. Καὶ πάλιν τὸ αὐτό.

Δόξα, και νῦν, η Ηχος πλ. α΄.

Ίστέον, ὅτι τὸ παρὸν Ἰδιόμελον ἀναγινώσχεται πρότερον εὐλαβῶς χαὶ μεγαλορώνως παρὰ τοῦ Κανονάρχου ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Ναοῦ· εἶτα ψάλλεται μελφοιχῶς ἀπὸ τῶν δύω Χορῶν.

Τήν χεϊρά σου την άψαμένην * την άχήρατον Κορυφην τοῦ Δεσπότου (ἐχ γ΄.), * μεθ' ῆς * χαὶ δαχτύλῳ αὐτὸν ἡμῖν χαθυπέδειξας, * ἔπαρον ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς αὐτὸν, Βαπτιστὰ, * ὡς παὴῥησίαν ἔχων πολλήν· * χαὶ γὰρ μείζων τῶν Προρητῶν ἀπάντων * ὑπ' αὐτοῦ μεμαρτύρησαι. * Τοὺς ὀφθαλμούς σου πάλιν δὲ, * τοὺς τὸ Πανάγιον Πνεῦμα χατιδόντας * ὡς ἐν εἶδει περιστερᾶς χατελθὸν, * ἀναπέτασον πρὸς αὐτὸν, Βαπτιστὰ, * ὅλεων ἡμῖν ἀπεργασάμενος. * Καὶ δεῦρο στῆθι μεθ' ἡμῶν (ἐχ γ΄.), * ἐπισρραγίζων τὸν ὕμνον * χαὶ προεξάρχων τῆς πανηγύρεως.

Προχείμενον, Ήχος γ΄.

Κύριος φωτισμός μου καί Σωτήρ μου, τίνα φοβηθήσομαι; Στίχ. Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου, ἀπό τίνος δειλιάσω; Ποοφητείας Ἡσαίου τὸ ᾿Ανάγνωσμα.

κεφ. μ^{θ'. 8.} Τάδε λέγει Κύριος· Καιρῷ δεχτῷ ἐπήχουσά σου, χαὶ ἐν ἡμέρα σωτηρίας ἐβοήθησά σοι, χαὶ ἔπλασά σε, χαὶ ἔδωχά σε, χαὶ ἔθηχά σε εἰς διαθήχην Ἐθνῶν, τοῦ χαταστῆσαι τὴν Υῆν χαὶ χα-

-

ταχληρονομήσαι χληρονομίας ἐρήμους. λέγοντα τοϊς ἐν δεσμοῖς. Έξελθετε· και τοις έν τῷ σκότει· Ανακαλύπτεσθε. Έν πάσαις ταις όδοις βοσχηθήσονται, χαι έν πάσαις ταις τρίβοις ή νομή αύτων. Ού πεινάσουσιν, ούδε διψήσουσιν, ούδε πατάξει αύτους ό καύσων, ούδε ό ήλιος. άλλ' ό ελεών αύτους παρακαλέσει αύτους, χαι δια πηγών ύδάτων άξει αύτούς. Και θήσω παν όρος εις όδον, χαι πάσαν τρίβον είς βόσχημα αύτοις. Ιδού ούτοι πόρρωθεν ήξουσιν ούτοι από Βορρά και Θαλάσσης, αλλοι δε έκ γης Περσών. Εύρραινέσθωσαν οι ούρανοι, και άγαλλιάσθω ή γη. ρηξάτω τά όρη εύφροσύνην, χαὶ οἱ βουνοὶ διχαιοσύνην ὅτι ἡλέησεν ὁ Θεός τόν λαόν αύτοῦ, καὶ τοὺς ταπεινοὺς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ παρεκάλεσεν. Είπε δέ Σιών 'Εγχατέλιπέ με Κύριος, χαι ό Κύριος έπελάθετό μου. Μη έπιλήσεται γυνή του παιδίου αύτης, ή του μή έλεήσαι τὰ έχγονα τής χοιλίας αύτής; Εί δέ χαι ταυτα έπιλάθοιτο γυνή, άλλ' έγώ ούχ έπιλήσομαί σου, λέγει Κύριος Παντο-Καὶ εὐθὺς ὁ ᾿Απόστολος. χρά τωρ.

Πρός Τίτον Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα. Τέχνον Τίτε, ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀν- Κερ. θρώποις, παιδεύουσα ἡμᾶς, ἱνα ἀρνησάμενοι τὴν ἀσέβειαν ^{β. 11.} χαι τὰς χοσμιχὰς ἐπιθυμίας, σωφρόνως χαι διχαίως χαι εὐσεβῶς ζήσωμεν έν τῷ νῦν αἰῶνι· προσδεχόμενοι την μαχαρίαν έλπίδα, χαι επιφάνειαν της δόξης του μεγάλου Θεου χαι Σωτήρος ήμων Ίησοῦ Χριστοῦ. Ὅς ἔδωχεν ἑαυτόν ὑπέρ ἡμῶν, ἕνα λυτρώσηται ήμας από πάσης ανομίας, και καθαρίση έαυτῷ λαόν περιούσιον, ζηλωτήν καλών έργων. Ότε δὲ ή χρηστότης καὶ ή φιλανθρωπία _{Κεφ.} ἐπεφάνη τοῦ Σωτῆρος ήμῶν Θεοῦ, οὐκ ἐξ ἔργων τών ἐν δικαιο- ^{Υ΄ 4}. σύνη, ών έποιήσαμεν ήμεις, άλλά χατά τον αύτου έλεον έσωσεν ήμας, διά λουτρού παλιγγενεσίας χαι άναχαινώσεως Πνεύματος Αγίου, Ού έξέχεεν έφ' ήμας πλουσίως, δια Ίησου Χριστου του Σωτήρος ήμων· ίνα, διχαιωθέντες τη έχείνου χάριτι, χληρονόμοι γενώμεθα χατ' έλπίδα ζωής αίωνίου.

Εύαγγέλιον χατά Λουχάν.

Έν έτει πεντεχαιδεχάτω τής ήγεμονίας Τιβερίου Καίσαρος, ήγε-Κεφ. L μονεύοντος Ποντίου Πιλάτου της Ίουδαίας, και τετραρχούν- Υ΄. 1. τος τής Γαλιλαίας Ήρώδου, Φιλίππου δε του άδελφου αύτου τετραρχούντος τής Ίτουραίας και Τραχωνίτιδος χώρας, και Λυσανίου τής 'Αβιληνής τετραρχούντος, έπι 'Αρχιερέων "Αννα χαί Κατάφα, έγένετο ρήμα Θεοῦ ἐπὶ Ἰωάννην, τον τοῦ Ζαχαρίου υίον, έν τη έρήμω. Και ήλθεν είς πάσαν την περίχωρον τοῦ Ίορδάνου, χηρύσσων βάπτισμα μετανοίας εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν·

ώς γέγραπται έν βίβλω λόγων Ήσαίου τοῦ Προφήτου λέγοντος. « Φωνή βοώντος έν τη έρήμω. Ετοιμάσατε την όδον Κυρίου, εύθείας ποιείτε τὰς τρίβους αὐτοῦ. Πᾶσα φάραγξ πληρωθήσεται, χαί παν δρος χαί βουνός ταπεινωθήσεται· χαί έσται τὰ σχολιὰ είς εύθεταν, και αι τραγεται είς όδους λείας και όψεται πάσα σάρξ το σωτήριον του Θεου. » Έλεγεν ούν τοις έχπορευομένοις όχλοις βαπτισθήναι ύπ' αύτου. Γεννήματα έχιδνών, τις υπέδειξεν ύμιν φυγειν από της μελλούσης όργης; Ποιήσατε ούν χαρπούς άξιους της μετανοίας, χαι μή άρξησθε λέγειν έν έαυτοις. Πατέρα έχομεν τον Αβραάμ. λέγω γαρ ύμιν, ότι δύναται ό Θεός έχ τῶν λίθων τούτων έγεῖραι τέχνα τῷ Αβραάμ. "Ηδη δέ χαὶ ή άξίνη πρός την ρίζαν των δένδρων χειται. παν ούν δένδρον μή ποιούν χαρπόν χαλόν, έχχόπτεται χαι είς πύρ βάλλεται. Και έπηρώτων αὐτὸν οἱ ὄχλοι, λέγοντες. Τί οὖν ποιήσωμεν; ἀΑποχριθεὶς δέ, λέγει αύτοις. Ο έχων δύο χιτώνας μεταδότω τῷ μή έχοντι. χαι ό έχων βρώματα όμοίως ποιείτω. Ηλθον δε χαι τελώναι βαπτισθήναι ύπ' αύτου, χαι είπον πρός αύτόν. Διδάσχαλε τί ποιήσωμεν; Ο δε είπε πρός αύτούς. Μηδεν πλέον παρά τό διατεταγμένον ύμιν πράσσετε. Έπηρώτων δε αυτόν χαι στρατευόμενοι, λέγοντες. Και ήμεις τι ποιήσωμεν; Και είπε πρός αύτούς. Μηδένα διασείσητε, μηδε συχοραντήσητε και άρχεισθε τοις όψωνίοις ύμῶν. Προσδοχῶντος δὲ τοῦ λαοῦ, χαὶ διαλογίζομένων πάντων έν ταζ χαρδίαις αύτων περί του Ίωάννου, μή ποτε αὐτὸς είη ό Χριστός, ἀπεκρύνατο ό Ἰωάννης ἅπασι, λέγων· Ἐγώ μέν ύδατι βαπτίζω ύμας. έρχεται δε ό ίσχυρότερός μου, ού ούχ είμι ίχανός λύσαι τόν ίμάντα των ύποδημάτων αύτου. αύτός ύμας βαπτίσει έν Πνεύματι "Αγίφ χαὶ πυρί" οῦ τὸ πτύον ἐν τῆ χειρὶ αύτοῦ, χαὶ διαχαθαριεῖ τὴν ἅλωνα αύτοῦ, τὸ δὲ ἄγυρον χαταχαύσει πυρί άσβέστω. Πολλά μέν ούν χαί έτερα παραχαλών, εύηγγελίζετο τον λαόν.

Είτα ό Άναγνώστης.

Μη δη παραδώης ήμας είς τέλος δια το δνομά σου το άγιον, χαι μη διασχεδάσης την διαθήχην σου, χαι μη άποστήσης το έλεος σου άφ' ήμῶν, διὰ 'Αβραὰμ τον ήγαπημένον ὑπο σοῦ, χαι διὰ 'Ισαὰχ τον δοῦλόν σου, χαι 'Ισραήλ τον άγιον σου.

Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ήμων.

Τὸ Κοντάχιον.

'Εν τοις ρείθροις σήμερον * τοῦ 'Ιορδάνου * γεγονώς ὁ Κύριος, * τῷ 'Ιωάννη ἐκβοặ· * Μὴ δειλιάσης βαπτίσαι με· * σῶσαι γὰρ ήχω * 'Αδὰμ τὸν πρωτόπλαστον. Κύριε έλέησον, μ΄. Ο έν παντί χαιρῷ, χαὶ πάση ώρα. ^Το, Κύριε έλέησον, Υ΄· Δόξα, χαὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν. Ἐν δνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ. Ὁ Ἱερεύς· Ὁ Θεός οἰχτειρήσαι ἡμᾶς, χαὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς.

Καὶ ἡ Εὐχή.

Α έσποτα Κύριε Ίησοῦ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ μαχροθυμήσας Δ ἐπὶ τοῖς ἡμῶν πλημμελήμασι, καὶ ἄχρι τῆς παρούσης ώρας άγαγών ήμας, έν ή έπι τοῦ ζωοποιοῦ Ξύλου χρεμάμενος, τῷ εύγνώμονι Αηστη την είς τον Παράδεισον ώδοποίησας είσοδον, χαι θανάτω τον θάνατον ώλεσας, ιλάσθητι χαι ήμιν τοις άμαρτωλοῖς χαὶ ἀναξίοις δούλοις σου. Ημάρτομεν γὰρ χαὶ ἡνομήσαμεν, χαὶ οὐχ ἐσμὲν ἄξιοι ἄραι τὰ ὄμματα ἡμῶν, χαὶ βλέψαι εἰς το ύψος του Ούρανου. διότι χατελίπομεν την όδον της διχαιοσύνης σου, και έπορεύθημεν έν τοϊς θελήμασι των καρδιών ήμων. 'Αλλ' ίχετεύομεν την σην άνείχαστον άγαθότητα. Φείσαι ήμών, Κύριε, χατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου, χαὶ σῶσον ἡμᾶς διὰ τὸ όνομά σου τό άγιον, ότι έξέλιπον έν ματαιότητι αι ήμέραι ήμῶν. Έξελοῦ ἡμᾶς τῆς τοῦ ἀντιχειμένου γειρός, χαὶ ἄφες ἡμῖν τὰ άμαρτήματα, χαι νέχρωσον το σαρχιχόν ήμων φρόνημα, ίνα τόν παλαιόν άποθέμενοι ανθρωπον, τόν νέον ένδυσώμεθα, χαι σοί ζήσωμεν τῷ ήμετέρω Δεσπότη χαὶ εὐεργέτη. Καὶ οὕτω τοῖς σοῖς άχολουθοῦντες προστάγμασιν, εἰς τὴν αἰώνιον ἀνάπαυσιν χαταντήσωμεν, ένθα πάντων έστι των εύφραινομένων ή χατοιχία. Σύ γάρ εί ή όντως άληθινή εύρροσύνη και άγαλλιασις των άγαπώντων σε, Χριστέ ό Θεός ήμῶν καί σοι την δόξαν άναπέμπομεν, σύν τῷ ἀνάρχῷ σου Πατρί, καὶ τῷ Παναγίῳ καὶ ἀγαθῶ χαί ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, χαὶ ἀεὶ, χαὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τών αἰώνων. Άμήν.

Είτα τὰ Τυπικά χῦμα.

Εύλόγει, ή ψυχή μου, τόν Κύριον, χτλ.

Δόξα τῷ Πατρί, χαὶ τῷ Υἰῷ, χαὶ τῷ Αγίω Πνεύματι.

Αίνει, ή ψυχή μου, τον Κύριον αίνέσω Κύριον έν τη ζωη μου, ×τλ.

Καί νῦν.

Ο Μονογενής Υίός, χαὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ^{χτλ.} Ἐν τῆ Βασιλεία σου μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε. Μαχάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι. Μαχάριοι οἱ πενθοῦντες. Μαχάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοί. Μαχάριοι οἱ πεινῶντες χαὶ διψῶντες. Μαχάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοί. Μαχάριοι οἱ χαθαροὶ τῆ χαρδία. Μαχάριοι οἱ εἰρηνοποιοὶ, ὅτι αὐτοί. Μαχάριοι οἱ δεδιωγμένοι. Μαχάριοι ἐστὲ, ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς. Χαίρετε χαὶ ἀγαλλιᾶσθε.

Δόξα, χαὶ νῦν.

Μνήσθητι ήμων, Κύριε, δταν έλθης.

Μνήσθητι ήμῶν, Δέσποτα, ὅταν έλθης.

Μνήσθητι ήμῶν, "Αγιε, ὅταν ἔλθης.

Χορός ό ἐπουράνιος ὑμνεῖ σε καὶ λέγει· "Αγιος, "Αγιος, "Αγιος Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανός καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου.

Στίχ. Προσέλθετε πρός αὐτόν, καὶ φωτίσθητε.

Χορός ό ἐπουράνιος ὑμνεῖ σε καὶ λέγει· "Αγιος, "Αγιος, "Αγιος Κύριος. Δόξα.

Χορός Άγίων Άγγέλων χαι Άρχαγγέλων, μετὰ πασῶν τῶν ἐπουρανίων Δυνάμεων, ὑμνεῖ σε χαὶ λέγει· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανός χαὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου.

Καὶ νῦν. Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, κτλ.

^{*} Α νες, άρες, συγχώρησον, ό Θεός, τὰ παραπτώματα ἡμῶν, τὰ ἐχούσια χαὶ τὰ ἀχούσια, τὰ ἐν ἔργψ χαὶ λόγψ, τὰ ἐν γνώσει χαὶ ἀγνοία, τὰ ἐν νυχτὶ χαὶ ἡμέρα, τὰ χατὰ νοῦν χαὶ διά-νοιαν· τὰ πάντα ἡμῖν συγχώρησον, ὡς ἀγαθός χαὶ φιλάνθρωπος. Πάτερ ἡμῶν. Ότι σοῦ ἐστιν ἡ Βασιλεία.

Τὸ Κοντάχιον.

Έν τοις ρείθροις σήμερον.

Έχτενή χαὶ Άπόλυσις.

Μετά δὲ τὴν Ἀπόλυσιν ἀπερχόμεθα ἐν τοῖς κελλίοις ἡμῶν, προσευχῆ καὶ ἀναγνώσει σχολάζοντες ἄγρι τῆς ὥρας τοῦ Λυχνικοῦ.

Περί δὲ ώραν ι΄. τῆς ἡμέρας σημαίνει τὸ μέγα, καὶ συναγόμεθα ἐν τῆ Ἐκκλησία, προευτρεπισθέντος τοῦ Ἱερέως, καὶ τοῦ Διακόνου, εἰπερ ἐστί· καὶ ποιήσαντος τὴν Εὐλόγησιν, ἤγουν· Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρός, καὶ τοῦ Υἰοῦ, καὶ τοῦ ᾿Αγίου Πνεύματος, ψάλλομεν τὸν προοιμιακὸν ψαλμόν· μεθ' ὃν γίνεται Συναπτἡ μεγάλη παρὰ τοῦ Διακόνου, ἢ παρὰ τοῦ Ἱερέως. Καὶ μετὰ τὴν Συναπτὴν, ψάλλομεν τό, Κύριε ἐκέκραξα, εἰς ἘΗχον β΄. καὶ θυμιᾶ ὁ Ἱερεὺς ἡ ὁ Διάκονος. Ἱστῶμεν δὲ Στίχους η΄. καὶ ψάλλομεν τοὺς δ΄. δευτέρους· Τὸν φωτισμόν ἡμῶν. Τοῦ Λυτρωτοῦ ἡμῶν. Τὰ Ἰορδάνεια ῥεῖθρα. Σῶσαι βουλόμενος· ποιοῦντες τὰ

τέσσαρα, η'. Ψαλλομένων δὲ τούτων, ἀπέρχεται ὁ Ἱερεὺς μετὰ του Διαχόνου, χαι ποιεί την Προσχομιδήν. Δόξα, χαι νυν, Ήχος β'. Υπέχλινας χάραν. Είσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου. Φῶς ἰλαρόν, τό Προχείμενον τῆς ἡμέρας, χαὶ τὰ ἀναγνώσματα τῆς Ἐορτῆς χατά την τάξιν αύτων. Ωσαύτως χαι τὰ Τροπάρια των Προρητειών είς τον χαιρον αύτων μετά των Στίχων. Μετά δέ την συμπλήρωσιν των Αναγνωσμάτων γίνεται Συναπτή μιχρά χαι μετά την Έχρώνησιν ψάλλομεν τον Τρισάγιον ύμνον. Είτα Προχείμενον, Ήχος γ'. Κύριος φωτισμός μου και Σωτήρ μου. Στίγος· Κύριος ύπερασπιστής τής ζωής μου. 'Ο 'Απόστολος, πρός Κορινθίους. Αδελφοί, έλεύθερος ών έχ πάντων. Άλληλουτάριον, Ήχος πλ. δ΄. Έξηρεύξατο ή χαρδία μου λόγον άγαθόν. Στίχος Ωραΐος χάλλει παρά τούς υίούς των άνθρώπων. Εύαγγέλιον, χατά Λουχαν. Έν έτει πέντε και δεκάτω της ήγεμονίας. Και καθεξής ή θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου. Κοινωνικόν. Αἰνεῖτε τόν Κύριον. Μετά δε την Όπισθαμβωνον Εύχην έξερχόμεθα πάντες έν τη Κολυμβήθρα, προπορευομένου τοῦ Ιερέως μετὰ λαμπάδων χαὶ θυμιατου. Ήμεις δε ψάλλομεν τα παρόντα Ιδιόμελα έχ β'. Ήχος πλ. δ'. Φωνή Κυρίου έπι των ύδάτων βοα λέγουσα. Σήμερον των ύδάτων. Ώς ἄνθρωπος έν ποταμώ. Δόξα χαι νύν, Ήχος ό αὐτός. Πρός την φωνήν του βοώντος έν τη έρήμω. Ο Διάχονος· Σοφία. Καὶ λέγονται τὰ 'Αναγνώσματα τοῦ φωτίσματος. Τὸ α'. Προγητείας Ήσαίου το Άνάγνωσμα. Τάδε λέγει Κύριος· Εύφράνθητι έρημος. Το β'. Προφητείας Ήσαίου. Τάδε λέγει Κύριος. Οι διψώντες, πορεύεσθε. Το γ'. Προφητείας 'Ησαίου. Τάδε λέγει Κύριος αντλήσατε ύδωρ μετ' εύφροσύνης. Και εύθυς το Προχείμενον, Ήχος γ΄. Κύριος φωτισμός μου και Σωτήρ μου. Στίχος. Κύριος ύπερασπιστής τῆς ζωῆς μου. Ο Απόστολος, πρός Κορινθίους. 'Αδελφοί, ού θέλω ύμας άγνωετν, ότι οι πατέρες. 'Αλληλουτάριον, Ήχος δ'. Φωνή Κυρίου έπι των υδάτων. Ευαγγέλιον χατὰ Μάρχον. Τῷ χαιρῷ ἐχείνῳ ἡλθεν Ἰησοῦς ἀπό Ναζαρέτ τῆς Γαλιλαίας. Και λέγει ο Διάχονος τὰς Αιτήσεις του Αγιασμου. ών λεγομένων, δίδονται τὰ χηρία τοῖς ᾿Αδελφοῖς. Ὁ δὲ Ἱερεὺς λέγει χαθ' έατόν την Εύχην ταύτην. Κύριε Ίησου Χριστέ ό μονογενής Υίός. Και ούχ έχφωνει, άλλά χαι το 'Αμήν χαθ' έαυτον λέγει. Ούτως δε της Συναπτής λεγομένης, χαι της Εύχης μυστιχώς αναγινωσχομένης ύπο του Ιερέως, ότε είπη ο Διάχονος, Ττς Παναγίας άχράντου, άρχεται ό Ιερεύς είς υπήχοον πάντων. Μέγας εἶ, Κύριε, χαὶ θαυμαστὰ τὰ ἔργα σου. Καὶ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῆς Εὐχῆς, ὁ Ἱερεὺς λέγει· Εἰρήνη πᾶσι. Ὁ Διά-Men. Tom. III. 16

χονος. Τάς χεραλάς ήμιῶν. Καὶ ἀπάρχεται πάλιν ὁ Ἱερεὺς τῆς Εύχης ταύτης. Κλίνον, Κύριε, το ούς σου λέγων αύτην μυστιχώς. Είτα έχρωνει Σύ γάρει ό Αγιασμός ήμων. Και εύθυς εύλογών τα ύδατα σταυροειδώς μετά του τιμίου σταυρου, δρθιον χατάγων αύτον έν τῷ ύδατι, χαι ἐπάδων Τροπάριον εἰς ³Ηχον α΄. Έν Ιορδάνη βαπτιζομένου σου, Κύριε, έχ γ΄. Καί πάντων άγιαζομένων έχ της των ύδάτων ραντίσεως, ψάλλεται τό 'Εν Ίροδάνη βαπτιζομένου σου, Κύριε. Και είσελθόντες έν τῷ Ναῷ δοξάζομεν χαί ψάλλομεν το Ιδιόμελον, Πχος πλ. β'. 'Ανυμνήσωμεν οί πιστοί. Είτα τον ψαλμόν Εύλογήσω τον Κύριον. Και διδοται τό χαταχλαστόν, χαι γίνεται τελεία 'Απόλυσις. Είθ' ούτως ψάλλομεν το Κοντάχιον της Έορτης. Έπεράνης σήμερον. Καί πολυχρονίζομεν ώς σύνηθες τον Προεστώτα. Και είσεργόμεθα είς την τράπεζαν τυρόν δε ή ίχθύας ούχ εσθίομεν, εί μη ψωμόν μετά μέλιτος. πίνομεν δε χαι οίνον. εύγαριστούντες Χριστόν τόν Θεόν ήμῶν.

Εἰ δὲ ἐν Σαββάτψ ἢ Κυριαχῆ φθάση λαχεῖν ἡ Παραμονὴ, τελεῖται Λειτουργία συνήθως τοῦ Χρισοστόμου. Λέγεται δὲ ἐν ταύτη τῆ Λειτουργία ὁ ᾿Απόστολος πρός Τιμόθεον· Τέκνον Τιμόθεε, οἱ καλῶς διακονήσαντες. Ζήτει εἰς τὸ ὕφος, Σαββάτψ λδ΄. ἢ Σάββατον πρὸ τῶν Φώτων. Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαΐον· Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ παραγίνεται Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής· ζήτει εἰς τὸ Μηνολόγιον. Εἰ δέ ἐστι Κυριακὴ, λέγεται ὁ ᾿Απόστολος πρὸς Τιμόθεον· Τέκνον Τιμόθεε, νῆρε ἐν πᾶσι. Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Μάρχον· ᾿Αρχὴ Εὐαγγελίου Ἱησοῦ Χριστοῦ. Μετὰ δὲ τὴν ᾿Απόλυσιν τῆς Λειτουργίας οὐ ποιοῦμεν τράπεζαν, ἀλλ' ἐν τῷ Νάρθηκι καθεσθέντες ἐπιδίδοται ἡμῖν. παρὰ τοῦ Κελαρίτου ἀνὰ κλάσματος ἄρτου μετὰ ὀλίγων ἰσχάδων, ἢ φοινίκων, καὶ ἀπὸ ἐνὸς ποτηρίου οἶνου. Εἶθ' οῦτως ἀπελθόντες ἐν τοῖς Κέλλοις ἡμῶν, ἰδιάζομεν μέγρι τοῦ Ἐσπερινοῦ.

Περί δὲ ώραν ι΄. ἀρχόμεθα τοῦ Λυχνικοῦ. Εἶπερ οὖν τύχη ἡ Παραμονὴ ἐν Σαββάτω, στιχολογεῖται τὸ πρῶτον Κάθισμα ὅλον. Εἰ δὲ ἐν Κυριακῆ, τὸ πρῶτον 'Αντίρωνον. Εἰ δὲ ἐν ἄλλη ἡμέρα, Στιχολογία οὐ γίνεται. Εἰς δὲ τό· Κύριε ἐκέκραξα, οὐδὲν τῶν 'Αναστασίμων ψάλλομεν, ἀλλὰ πάντα τῆς Έορτῆς. Ιστῶμεν δὲ Στιχηρὰ ή΄. καὶ ψάλλομεν τοὺς δ΄. δευτέρους, ποιοῦντες τὰ δ΄. ή΄. Δόξα, καὶ νῦν, Ἡγος ὁ αὐτός. Ἐπέκλινας κάραν τῷ Προδρόμω. Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου. Φῶς ἰλαρόν· τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ 'Αναγνώσματα τῆς Έορτῆς κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν, μετὰ τῶν Τροπαρίων καὶ τῶν Στίχων, καθώς γέγραπται.

Digitized by Google

Μετά δέ την συμπλήρωσιν των Προφητειών, εύθύς το Προχείμενον τοῦ ᾿Αποστόλου, ὅΗχος γ΄. Κύριος φωτισμός μου καὶ Σωτήρ μου. Στίγος· Κύριος υπερασπιστής της ζωής μου. Ούδε γαρ λέγεται Τρισάγιον, διὰ τὸ μή τελεῖσθαι Λειτουργίαν. Εἶτα ὁ Ἀπόστολος, πρός Κορινθίους. 'Αδελφοί, έλεύθερος ών έχ πάντων. 'Αλληλουτάριον, Ήχος πλ. δ'. Έξηρεύξατο ή χαρδία μου λόγον άγαθόν. Στίγος Ώραῖος χάλλει παρά τοὺς υἰοὺς τῶν ἀνθρώπων. Εὐαγγέλιον της Έορτης, έχ του χατά Λουχαν. Έν έτει πέντε χαί δεχάτω. Είθ' ούτως Έχτενή, αι συνήθως Αιτήσεις και μετά την Έχρώνησιν, έξελθόντων ήμῶν ἐν τῷ Νάρθηχι, γίνεται ὁ Αγιασμός ἀπαραλλάχτως ὡς προδεδήλωται. Εἶτα εἰσερχόμενοι έν τῷ Ναῷ, ψάλλομεν το προγραφέν 'Ιδιόμελον. 'Ανυμνήσωμεν, οί πιστοί. Και γίνεται παρά του Ιερέως Έχτενή χαι Απόλυσις. Τό δέ· Εύλογήσω τον Κύριον, ού λέγομεν, διά το προλεγθήναι έν τη Λειτουργία. Μετά δέ την Απόλυσιν, είτε γίνεται Λειτουργία, είτε ου, άψαντες μανουάλια έν μέσω του Ναου, στοιχιδόν οί Αδελφοί ψάλλουσι το της Έορτης Άπολυτίχιον χαι το Κοντάχιον. Έπειτα ίσταται τις μοναγός είς το μέσον, ή ο Διάχονος ήλλαγμένος, και μετά το Κοντάκιον φημίζει τους Βασιλεῖς και τον Άρχιερέα της Ένορίας της Μονής. Είς δε τον Προεστώτα λέγει. Σώσαι ό Θεός ήμων τον πανοσιώτατον Πατέρα ήμων χαι Καθηγούμενον σύν πάση τη έν Χριστῷ ήμῶν 'Αδελφότητι' έχ τρίτου. χαὶ οῦτως ἀποπληροῦται ὁ πολυχρονισμός. Καὶ εἰσερχόμεθα εἰς την τράπεζαν, τυρόν ή ώδν ούχ έσθίοντες, εί μή έλαιον χαι οίνον· χαί εί δόξει τῷ Προεστῶτι, μεταλαμβάνομεν χαι ἰγθύος, δοξάζοντες τόν Θεόν.

'Ιστέον, ὅτι ἐἀν τύχῃ ἡ Παραμονὴ ἐν Σαββάτῷ ἢ Κυριακῆ, ἡ Λειτουργία τοῦ Χρισοστόμου τελεῖται, ὡς ἤρηται, εἰς τὴν ὡραν αὐτῆς. Ἡ δὲ τοῦ Μεγάλου Βασιλείου τελεῖται τῆ ἐπαύριον, ἤτοι, ×ατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν τῆς Ἑορτῆς.

TH ι ς' . TOY AYTOY MHNOS.

Τὰ "Αγια Θεοφάνεια τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τό, Κύριε ἐχέχραξα, ἰστῶμεν Στίχους η'. χαὶ ψάλλομεν Στιγηρὰ Ἰδιόμελα,

³Ηχος β'. 'Ιωάννου Μοναγοῦ.

Τόν φωτισμόν ήμῶν * τόν φωτίσαντα πάντα άνθρωπον * ἰδών ό Πρόδρομος * βαπτισθῆναι παρεγενόμενον,* χαίρει τῆ ψυχῆ * καὶ τρέμει τῆ χειρί· * δείχνυσιν αὐτόν, * καὶ λέγει τοῖς λαοῖς· * "Ιδε ὁ λυτρούμενος τόν Ἱσραὴλ, * ὁ ἐλευθερῶν ήμᾶς ἐκ τῆς φθορᾶς. * Ὁ ἀναμάρτητε * Χριστὲ ὁ Θεός ήμῶν, δόξα σοι.

Δίς.

Τοῦ Λυτρωτοῦ ἡμῶν * ὑπὸ δούλου βαπτιζομένου, * xaì τῆ τοῦ Πνεύματος παρουσία μαρτυρουμένου, * ἔφριξαν ὀρῶσαι ᾿Αγγέλων στρατιαί· * φωνὴ δὲ οὐρανόθεν ἡνέχθη ἐχ Πατρός· * Οῦτος, ὄν ὁ Πρόδρομος χειροθετεῖ, * Υἰός μου ὑπάρχει ὁ ἀγαπητός, * ἐν ῷ ηὐδόχησα. * Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δίς.

Τὰ Ἰορδάνεια μετθρα * σὲ τὴν πηγὴν ἐδέξατο, * xαὶ ὁ Παράχλητος ἐν εἴδει περιστερᾶς χατήρχετο· * χλίνει χορυφὴν * ὁ χλίνας οὐρανούς· * χράζει καὶ βοặ * πηλός τῷ πλαστουργῷ· * Τί μοι ἐπιτάττεις τὰ ὑπὲρ ἐμέ; * ἐγὼ χρείαν ἔχω τοῦ σοῦ Βαπτισμοῦ. * Ὁ ἀναμάρτητε * Χριστὲ ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι.

Δίς.

Σώσαι βουλόμενος * τόν πλανηθέντα ἄνθρωπον, * οὐχ ἀπηξίωσας δούλου μορφήν ἐνδύσασθαι· * ἔπρεπε γὰρ σοὶ τῷ Δεσπότῃ xαὶ Θεῷ * ἀναδέξασθαι τὰ ἡμῶν ὑπὲρ ἡμῶν· * σὺ γὰρ βαπτισθεἰς σαρχὶ, Λυτρωτὰ,* τῆς ἀφέσεως ἡξίωσας ἡμᾶς· * διὸ βοῶμέν σοι· * Εὐεργέτα Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δίς.

Δόξα, χαὶ νῦν, ὁ αὐτός. Βύζαντος.

Υπέχλινας χάραν τῷ Προδρόμω, * συνέθλασας χάρας τῶν δραχόντων, * ἐπέστης ἐν τοῖς ῥείθροις, * ἐρώτισας τὰ σύμπαντα * τοῦ δοξάζειν σε, Σωτὴρ, * τὸν φωτισμὸν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Είσοδος μετά τοῦ Εὐαγγελίου· τό, Φῶς ἰλαρόν. Εἶτα τὰ 'Αναγνώσματα.

MHN IANOYAPIOE. ζ' .

Α'. Γενέσεως το 'Ανάγνωσμα.

Έν άρχη έποίησεν ο Θεός του ούρανου και την γην. Η δε γη κερ. ην άδρατος και άκατασκεύαστος, και σκότος επέκειτο επάνω α. 1. της Άβύσσου, και πνευμα Θεου έπεφέρετο έπάνω του ώδατος. Και είπεν ό Θεός. Γενηθήτω φώς και έγένετο φώς. Και είδεν ό Αεός το φῶς, ὅτι χαλόν χαὶ διεχώρισεν ὁ Θεός ἀναμέσον τοῦ ρωτός, χαι άναμέσον του σχότους. Και έχάλεσεν ό Θεός τό φῶς, Ημέραν, χαι το σχότος έχάλεσε, Νύχτα·χαι έγένετο έσπέρα, χαι έγένετο πρωί, ήμέρα μία. Και είπεν ο Θεός. Γενηθήτω στερέωμα εν μέσφ του ύδατος, και έστω διαγωρίζον άναμέσον ύδατος και ύδατος και έγένετο ούτω. Και έποιησεν ό Θεός τό στερέωμα· χαί διεγώρισεν ό Θεός άναμέσον τοῦ ὕδατος, ο ἦν ὑποχάτω του στερεώματος, χαι άναμέσον του ύδατος του έπάνω του στερεώματος. Καὶ ἐχάλεσεν ὁ Θεός τὸ στερέωμα, Οὐρανὸν χαὶ είδεν ό Θεός, ότι χαλόν χαι έγένετο έσπέρα, χαι έγένετο πρωί, ήμέρα δευτέρα. Και είπεν ο Θεός Συναχθήτω το ύδωρ το ύποχάτω τοῦ οὐρανοῦ εἰς συναγωγήν μίαν, χαὶ ὀφθήτω ή ξηρά· χαὶ έγένετο ούτω· χαι συνήχθη το ύδωρ το ύποχάτω του ούρανου είς τὰς συναγωγὰς αύτῶν, χαὶ ὤρθη ἡ ξηρά. Καὶ ἐχάλεσεν ὁ Θεὸς την ξηράν, Γήν, χαι τὰ συστήματα τῶν ὑδάτων ἐχάλεσε, Θαλάσσας και είδεν ό Θεός, ότι καλόν. Και είπεν ό Θεός Βλαστησάτω ή γή βοτάνην χόρτου, σπείρον σπέρμα χατά γένος χαί χαθ' όμοιότητα, χαὶ ξύλον χάρπιμον ποιοῦν χαρπόν, οὖ τὸ σπέρμα αύτου έν αύτῷ χατὰ γένος έπι τῆς γῆς χαι έγένετο ούτω. Και έξήνεγχεν ή γή βοτάνην χόρτου, σπεϊρον σπέρμα χατά γένος χαί χαθ' όμοιότητα έπι της γής. χαι ξύλον χάρπιμον ποιούν χαρπόν, ού το σπέρμα αύτου έν αύτῷ χατὰ γένος ἐπὶ τῆς γῆς، χαὶ εἶδεν ό Θεός, ότι χαλόν· χαὶ ἐγένετο ἐσπέρα, χαὶ ἐγένετο πρωὶ, ἡμέρα τρίτη.

Β΄ Τῆς Ἐξόδου τὸ ἀΑνάγνωσμα.

Ε^{ίπε} Κύριος πρός Μωσήν. Τί βοặς πρός με; λάλησον τοῖς υἰοῖς ^{Kε2.} Ο Ίσραήλ καὶ ἀναζευξάτωσαν. Καὶ σừ ἔπαρον τὴν ῥάβδον σου, καὶ ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου ἐπὶ τὴν θάλασσαν, καὶ ῥῆξον αὐτὴν, καὶ εἰσελθέτωσαν οἱ υἰοὶ Ἱσραὴλ εἰς μέσον τῆς θαλάσσης κατὰ τὸ ξηρόν. Καὶ ἰδοῦ ἐγῶ σκληρυνῶ τὴν καρδίαν Φαραῶ, καὶ τῶν θεραπόντων αὐτοῦ, καὶ τῶν Αἰγυπτίων πάντων, καὶ εἰσελεύσονται ὅπίσω αὐτῶν, καὶ ἐνδοξασθήσομαι ἐν Φαραῶ, καὶ ἐν πάσῃ τῆ στρατιặ αὐτοῦ, καὶ ἐν τοῖς ἅρμασι καὶ ἐν τοῖς ἱπποις αὐτοῦ. Καὶ γνώσονται πάντες οἱ Αἰγύπτιοι, ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος, ἐνδοξαζομένου μου ἐν Φαραῶ, καὶ ἐν τοῖς ἅρμασι, καὶ

Digitized by Google

MHN IANOYAPIOE. ζ' .

έν τοῖς ἵπποις αὐτοῦ. Ἐξέτεινε δὲ Μωϋσῆς τὴν χεῖρα ἐπὶ τὴν θάλασσαν, καὶ ἐπήγαγε Κύριος τὴν θάλασσαν ἐν ἀνέμῷ νότῷ βιαίῷ ὅλην τὴν νύκτα, καὶ ἐποίησε τὴν θάλασσαν ξηρὰν, καὶ διεσχίσθη τὸ ὕδῶρ. Καὶ εἰσῆλθον οἱ υἰοὶ Ἱσραὴλ εἰς μέσον τῆς θαλάσσης κατὰ τὸ ξηρόν· καὶ ὕδῶρ αὐτοῖς τεῖχος ἐκ δεξιῶν, καὶ τεῖχος ἐξ εὐωνύμῶν. Κατεδίωξαν δὲ οἱ Αἰγύπτιοι, καὶ εἰσῆλθον ὁπίσω αὐτῶν πᾶσα ἡ ἕππος Φαραῶ, καὶ τὰ ἅρματα καὶ οἱ ἀναβάται εἰς μέσον τῆς θαλάσσης. Ἐξέτεινε δὲ Μωϋσῆς τὴν χεῖρα ἐπὶ τὴν θάλασσαν, καὶ ἀποκατεστάθη τὸ ὕδῶρ πρὸς ἡμέραν ἐπὶ χώρας. Οἱ δὲ Αἰγύπτιοι ἔρυγον ἐπὶ τὸ ὕδῶρ· καὶ ἐξετίναξε Κύριος τοὺς Αἰγυπτίους εἰς μέσον τῆς θαλάσσης. Καὶ ἐπαναστραρὲν τὸ ὕδῶρ ἐκάλυψε τὰ ἅρματα καὶ τοὺς ἀναβάτας, καὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν Φαραῶ, τοὺς εἰσπορευομένους ὁπίσω αὐτῶν εἰς τὴν θάλασσαν· οὐ κατελείρθη ἐξ αὐτῶν οὐδὲ εἶς. Οἱ δὲ υἰοὶ Ἱσραὴλ ἐπορεύθησαν διὰ ξηρᾶς ἐν μέσῷ τῆς θαλάσσης.

Γ΄. Τής Έξόδου το Άνάγνωσμα.

^{Κεφ.} Έ ξήρε Μωϋσής τους υίους Ίσραήλ ἀπό θαλάσσης Έρυθρας, χαὶ "· 22. Τ ήγαγεν αὐτοὺς εἰς τὴν ἔρημον Σούρ· χαὶ ἐπορεύοντο τρεῖς ήμέρας έν τη έρήμω, και ούχ εύρισκον ύδωρ ώστε πιείν. Ήλθον δε είς Μερράν, χαι ούχ ήδύναντο πιείν ύδωρ έχ Μερράς πιχρόν γάρ ήν. διά τοῦτο ἐπωνομάσθη τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐχείνου, Πιχρία. Και διεγόγγυζεν ο λαός χατά Μωυσή, λέγοντες. Τί πιώμεθα; Έβόησε δέ Μωϋσής πρός Κύριον, χαι έδειξεν αύτῷ Κύριος ξύλον, και ένέβαλεν αυτό είς το ύδωρ, και έγλυκάνθη. Έκετ έθετο αύτῷ ό Θεός διχαιώματα χαὶ χρίσεις, χαὶ ἐχεῖ αὐτόν ἐπείρασε, και είπεν. Έαν ακοή ακούση της ρωνής Κυρίου του Θεου σου, χαί τὰ ἀρεστὰ ἐνώπιον αὐτοῦ ποιήσης, χαὶ ἐνωτίση τὰς έντολὰς αύτοῦ, χαὶ φυλάξης πάντα τὰ διχαιώματα αὐτοῦ, πᾶ- . σαν νόσον, ην ἐπήγαγον τοῖς Αἰγυπτίοις, οὐχ ἐπάξω ἐπὶ σέ· ἐγώ γάρ είμι Κύριος ο ίώμενος σε. Και ήλθον είς Αίλειμ, και ήσαν έχει δώδεχα πηγαί ύδάτων, χαι έβδομήχοντα στελέχη φοινίχων. παρενέβαλον δε έχει παρά τὰ ύδατα. Άπήραν δε έξ Αίλειμ, χαι ήλθε πάσα ή Συναγωγή υίῶν Ίσραήλ εἰς τὴν ἔρημον Σίν, ὅ έστιν άναμέσον Αίλειμ, χαι άναμέσον Σινα.

Τροπάριον, Ήχος πλ. α΄.

Έ πεφάνης ἐν τῷ κόσμῷ * ὁ τὸν κόσμον ποιήσας,* ίνα φωτίσης τοὺς ἐν σκότει καθημένους. * Φιλάνθρωπε, δόξα σοι.

Στίχ. α΄. Ο Θεός οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς· ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς.

Ίνα φωτίσης τοὺς ἐν σχότει χαθημένους. * Φιλάνθρωπε, **δόξα σοι.**

Στίχ. β΄. Τοῦ γνῶναι ἐν τῆ γῆ τὴν ὁδόν σου, ἐν πᾶσιν *Εθνεσι τό σωτήριόν σου.

Ίνα φωτίσης τοὺς ἐν σχότει χαθημένους. * Φιλάνθρωπε, δόξα σοι.

Στίχ. γ΄. Έξομολογησάσθωσάν σοι λαοί, ο Θεός, έξομολογησάσθωσάν σοι λαοί πάντες. Υπ έδωχε τον χαρπόν αύτῆς.

Ίνα φωτίσης τοὺς ἐν σκότει καθημένους. * Φιλάνθρωπε, δόξα σοι.

Στίχ. δ΄. Εύλογήσαι ήμας ό Θεός, ό Θεός ήμῶν, εύλογήσαι ήμας ό Θεός. Καί φοβηθήτωσαν αὐτόν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς.

Ίνα φωτίσης τοὺς ἐν σχότει χαθημένους. * Φιλάνθρωπε, δόξα σοι. Δόξα, χαὶ νῦν.

Έπεφάνης έν τῷ χόσμω * ό τὸν χόσμον ποιήσας, * ίνα φωτίσης τούς έν σχότει χαθημένους. * Φιλάνθρωπε, δόξα σοι.

Δ΄. Ίησοῦ τοῦ Ναυῆ τὸ Ανάγνωσμα.

Ε^{ίπε} Κύριος πρός Ίησοῦν· Ἐν τῆ ἡμέρα ταύτῃ ἄρχομαι τοῦ κ.φ. ὑψῶσαί σε χατενώπιον πάντων τῶν υίῶν Ἱσραὴλ, ίνα γνῶσιν ότι χαθώς ήμην μετά Μωϋσή, ούτως έσομαι χαὶ μετά σοῦ. Καί νῦν ἕντειλαι τοῖς Ἱερεῦσι τοῖς αἴρουσι τὴν Κιβωτόν τῆς Διαθήχης, λέγων 'Ως αν εισέλθητε έπι μέρους τοῦ ὕδατος τοῦ Ίορδάνου, χαι έν τῷ Ιορδάνη στήσεσθε. Ώς δε επορεύοντο οι Ιερείς, οί αξροντες την Κιβωτόν της Διαθήχης Κυρίου, έπι τον Ιορδάνην, χαί οι πόδες τῶν Ἱερέων, τῶν αἰρόντων τὴν Κιβωτόν, ἐβάφησαν είς μέρος του ύδατος του Ίορδάνου, (ό δε Ίορδάνης επληρουτο χαθ' όλην την χρηπίδα αύτου, ώς έν ημέραις θερισμου πυρών). Καί έστη τὰ ύδατα, τὰ χαταβαίνοντα ἄνωθεν, εἰς πῆγμα ἕν, άγεστηχός μαχράν σφόδρα, άπό 'Αδαμί της πόλεως έως μέρους Καριαθιαρίμ. το δε χαταβαΐνον χατέβη εις την θάλασσαν "Αραβα μέχρι θαλάσσης τῶν ἀλῶν, ἕως τέλους ἐξέλιπε. Καὶ ὁ λαὸς εἰστήχει απέναντι Ιεριγώ· χαι έστησαν οι Ιερείς, οι αίροντες την Κιβωτόν της Διαθήχης Κυρίου, έπι ξηρας έν μέσω τοῦ Ιορδάνου έτοιμοι· χαί πάντες οι υιοί Ισραήλ διέβησαν δια ξηρας, έως συνετέλεσε πᾶς ὁ λαὸς διαβαίνων τὸν Ἰορδάνην.

Ε'. Βασιλειῶν τετάρτης τὸ 'Ανάγνωσμα.

Είπεν Ήλίας τῷ Ἐλισσαιέ· Κάθου δη ἐνταῦθα, ὅτι Κύριος ἀπέ- κερ. σταλχέ με έως τοῦ Ἰορδάνου. Καὶ εἶπεν Ἐλισσαιέ· Ζῆ Κύ-

MHN IANOYAPIOE. G'.

ριος, χαι ζή ή ψυχή σου, εί έγχαταλείψω σε. Και έπορεύθησαν άμφότεροι. Και πεντήχοντα άνδρες άπό των υίων των Προφητών ήλθον, χαι έστησαν έξ έναντίας μαχρόθεν άμφότεροι δε έστησαν έπι του Ιορδάνου. Και έλαβεν Ήλίας την μηλωτην αύτου, και είλησεν αύτην, χαι έπάταξεν έν αύτη τα ύδατα, χαι διηρέθη τό ύδωρ ένθεν και ένθεν, και διέβησαν άμφότεροι διά ξηρας. Καί έγένετο ώς διήλθον, είπεν Ήλίας τῷ Έλισσαιέ Αίτησαι, τί ποιήσω σοι, πρίν η άναληφθήναι με άπό σου. Και είπεν Έλισσαιέ. Γενηθήτω δη το Πνεῦμα το ἐπὶ σοὶ δισσῶς ἐπ' ἐμοί. Καὶ εἶπεν Ήλίας. Έσχλήρυνας του αίτήσασθαι πλήν έαν ίδης με άναλαμβανόμενον άπό σου, έσται σοι ούτως έαν δε μή ίδης, ού μή γένηται. Καὶ ἐγένετο αὐτῶν πορευομένων χαὶ λαλούντων, χαὶ ίδου άρμα πυρός, και ίπποι πυρός, και διεγώρισεν άναμέσον άμφοτέρων, χαὶ ἀνελήφθη ἘΗλίας ἐν συσσεισμῷ ὡς εἰς τὸν οὐρανόν. Καὶ Έλισσαιε εώρα, και αυτός έβόα. Πάτερ, Πάτερ, άρμα Ίσρατλ χαὶ ἱππεὺς αὐτοῦ. Καὶ οὐχ εἶδεν αὐτόν οὐχ ἔτι· χαὶ ἐχράτησεν Έλισσαιέ τοῦ ἱματίου αὐτοῦ, xαὶ διέβρηξεν αὐτὸ εἰς δύω. Καὶ άνείλετο την μηλωτην 'Ηλιού Έλισσαιέ, την πεσούσαν έπάνωθεν αύτου. Και έπέστρεψεν Έλισσαιέ, και έστη έπι του γείλους του Ιορδάνου· και έλαβεν Έλισσαιε την μηλωτην Ήλιου την πεσούσαν ἐπάνωθεν αύτου, και ἐπάταξε τὰ ύδατα, και ού διηρέθη. Και είπεν Έλισσαιέ Που έστιν ο Θεός Ήλιου Άπφώ; Και έπάταξεν Έλισσαιε τὰ ΰδατα έχ δευτέρου, χαι διηρέθη τὰ ὕδατα, χαι διήλθε δια ξηράς.

G'. Βασιλειών τετάρτης το 'Ανάγνωσμα.

Κετ. Κετ. Κετ. Κετ. Κετ. Κετ. Κετ. Κετ. Κετ. Και άπεστειλεν Βασιλέως Ασσυρίων, σύν τοῖς άρμασιν αύτοῦ καὶ ἕπποις αὐτοῦ, καὶ ἔστη ἐπὶ τῆς θύρας τοῦ οἰκου Ἐλισσαιέ. Καὶ ἀπέστειλεν Ἐλισσαιὲ ἄγγελον πρός αὐτόν, λέγων· Πορευθεἰς, λοῦσαι ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ἑπτάκις, καὶ ἐπιστρέψει ἡ σάρξ σου ἐπὶ σοὶ, καὶ καθαρισθήσῃ. Καὶ ἐθυμώθη Νεεμὰν, καὶ ἀπῆλθε, καὶ εἶπεν· Ἰδοὺ δὴ ἔλεγον, ὅτι ἐξελεύσεται πρός με, καὶ ἐπικαλέσεται ἐν ὑνόματι Κυρίου τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ, καὶ ἐπιθήσει τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ λεπρόν, καὶ ἀποσυνάξει αὐτὸ ἀπὸ τῆς σαρκός μου. Οὐκ ἀγαθός ᾿Αβανὰ καὶ Φαρρὰρ, ποταμοὶ Δαμασκοῦ, ὑπὲρ τὸν Ἰορδάνην, καὶ ὑπὲρ πάντα τὰ ὕδατα Ἱσραἡλ; οὐχὶ πορευθεἰς λούσομαι ἐν αὐτοῖς, καὶ καθαρισθήσομαι; Καὶ ἀπέστρεψε, καὶ ἀπῆλθεν ἐν θυμῷ. Καὶ προσῆλθον οἱ παιδες αὐτοῦ, καὶ εἶπον πρός αὐτόν· Πάτερ, εἰ μέγαν λόγον ἐλάλησε πρός σὲ ὁ Προφήτης, οὐκ ἂν ἐποίησας; καὶ ὅ, τι εἶπε πρός σὲ, λοῦσαι, καὶ καθαρίσθητι. Καὶ κατέβη Νεεμὰν, καὶ ἑβαπτίσατο ἐν τῷ Ἰορδάνῃ

έπτάχις χατὰ τὸ ῥῆμα τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ· χαὶ ἐπέστρεψεν ἡ σὰρξ αὐτοῦ ἐπ' αὐτὸν ὡς παιδαρίου μιχροῦ, χαὶ ἐχαθαρίσθη. Τροπάριον, ἹΙχος πλ. β'.

Αμαρτωλοϊς και τελώναις * διὰ πλήθους ἐλέους σου * ἐπεράνης, Σωτήρ ήμῶν· * ποῦ γὰρ εἶχε το φῶς σου λάμψαι, * εἰ μὴ τοῖς ἐν σχότει καθημένοις; * δόξα σοι.

Στίχ. α΄. Ο Κύριος έβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰχουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται. "Ετοιμος ὁ θρόνος σου ἀπὸ τότε, ἀπὸ τοῦ αἰῶνος σὺ εἶ.

Ποῦ γὰρ εἶχε τὸ φῶς σου λάμψαι, * εἰ μὴ τοῖς ἐν σκότει καθημένοις; * δόξα σοι.

Στίχ. β΄. Ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ, Κύριε, * ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ φωνὰς αὐτῶν. ᾿Αροῦσιν οἱ ποταμοὶ ἐπιτρίψεις αὐτῶν, ἀπό φωνῶν ὑδάτων πολλῶν.

Ποῦ γὰρ εἶχε τό φῶς σου λάμψαι, * εἰ μὴ τοῖς ἐν σχότει χαθημένοις; * δόξα σοι.

Στίχ. γ΄. Θαυμαστοί οι μετεωρισμοί τῆς θαλάσσης· θαυμαστός ἐν ὑψηλοῖς ὁ Κύριος. Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σρόδρα.

Ποῦ γὰρ εἶχε τό φῶς σου λάμψαι, * εἰ μὴ τοῖς ἐν σχότει χαθημένοις; * δόξα σοι.

Στίχ. δ'. Τῷ οἰχφ σου πρέπει ἀγίασμα, Κύριε, εἰς μαχρότητα ἡμερῶν.

Ποῦ γὰρ είχε τό φῶς σου λάμψαι, * εἰ μὴ τοῖς ἐν σχότει χαθημένοις; * δόξα σοι.

Δόξα, χαὶ νῦν.

Αμαρτωλοϊς χαι τελώναις * διὰ πλήθους ἐλέους σου * ἐπεφάνης, Σωτήρ ήμῶν· * ποῦ γὰρ εἶχε τὸ φῶς σου λάμψαι, * εἰ μὴ τοῖς ἐν σχότει χαθημένοις; * δόξα σοι.

Ζ'. Προφητείας Ήσαΐου το 'Ανάγνωσμα.

Τάδε λέγει Κύριος. Λούσασθε, χαὶ χαθαροὶ γίνεσθε. ἀφέλετε τὰς Κεφ. πονηρίας ὑμῶν ἀπὸ τῶν ψυχῶν ὑμῶν ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν μου, παύσασθε ἀπὸ τῶν πονηριῶν ὑμῶν. Μάθετε χαλὸν ποιεῖν, ἐχζητήσατε χρίσιν, ῥύσασθε ἀδιχούμενον, χρίνατε ὀρφανῷ, χαὶ διχαιώσατε χήραν. Καὶ δεῦτε, χαὶ διαλεχθῶμεν, λέγει Κύριος. Καὶ ἐὰν ὦσιν αἰ ἀμαρτίαι ὑμῶν ὡς φοινιχοῦν, ὡς χιόνα λευχανῶ· ἐὰν δὲ ὦσιν ὡς χόχχινον, ὡς ἔριον λευχανῶ. Καὶ ἐὰ θέλητε, χαὶ εἰσαχούσητέ μου, τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς φάγεσθε· ἐὰ; Men. Tom. III. δέ μή θελητε, μηδέ είσαχούσητέ μου, μάχαιρα ύμας χατέδεται· τό γάρ στόμα Κυρίου έλάλησε ταῦτα.

Η'. Γενέσεως τὸ 'Ανάγνωσμα.

' Α ναβλέψας 'Ιαχώβ, είδε παρεμβολήν Θεου παρεμβεβληχυταν-Κεφ. λβ'. 1. Α χαί συνήντησαν αὐτῷ οἱ Αγγελοι τοῦ Θεοῦ. Εἶπε δὲ Ίαχώβ ήνίχα είδεν αύτούς. Παρεμβολή Θεοῦ αύτη. Καὶ ἐχάλεσε τὸ όνομα τοῦ τόπου ἐχείνου, Παρεμβολή. Απέστειλε δὲ Ίαχώβ άγγέλους έμπροσθεν αύτοῦ πρός Ήσαῦ τόν ἀδελφόν αὐτοῦ εἰς γῆν Σηείρ, είς γώραν Έδώμ. Και ένετειλατο αύτοῖς, λέγων Ούτως έρειτε τῷ Κυρίω μου Ήσαῦ. Ούτω λέγει ὁ παῖς σου Ἰαχώβ. Μετὰ Λάβαν παρώχησα, χαὶ ἐχρόνισα έως τοῦ νῦν. Καὶ ἐγένοντό μοι πρόβατα, χαί βόες, χαί όνοι, χαί πατδες, χαί παιδίσχαι. χαι ἀπέστειλα ἀναγγεῖλαι τῷ Κυρίω μου Ἡσαῦ, ἱνα εὕρη χάριν ὁ παις σου έναντίον σου. Και άπέστρεψαν οι άγγελοι πρός Ίαχώβ, λέγοντες. "Ηλθομεν πρός Ήσαῦ τόν ἀδελφόν σου, καὶ ἰδού αὐτός έρχεται είς συνάντησιν σου, χαι τετραχόσιοι άνδρες μετ' αύτου. Έροβήθη δε Ίαχώβ σφόδρα, χαι ήπορειτο χαι διείλε τον λαόν τόν μετ' αύτοῦ, χαὶ τοὺς βόας, χαὶ τὰς χαμήλους, χαὶ τὰ πρόβατα είς δύω παρεμβολάς. Και είπεν Ιαχώβ. Έαν έλθη Ησαῦ είς παρεμβολήν μίαν, χαι χόψη αύτην, έσται ή παρεμβολή ή δευτέρα είς το σώζεσθαι. Και είπεν Ίαχώβ. Ό Θεός του Πατρός μου 'Αβραάμ, χαί ό Θεός τοῦ Πατρός μου Ίσαάχ, Κύριε, ὁ εἰπών μοι. Άπότρεχε είς την γήν τής γεννήσεώς σου, και εύ σοι ποιήσω. ίχανούσθω μοι άπό πάσης διχαιοσύνης, χαι άπό πάσης άληθείας, ής έποίησας τῷ παιδί σου· έν γὰρ τῆ ῥάβδω μου ταύτη διέβην τον Ιορδάνην.

Θ΄. Τῆς Ἐξόδου τὸ ἀνάγνωσμα.

Кар. в'. Б.

Κατέβη ή Ουγάτηρ Φαραώ λούσασθαι ἐπὶ τὸν ποταμόν, καὶ αἰ ἅβραι παρεπορεύοντο αὐτῇ παρὰ τὸν ποταμόν· καὶ ἰδοῦσα θίβην ἐν τῷ ἕλει, ἀποστείλασα τὴν ἅβραν, ἀνείλετο αὐτήν. ᾿Ανοίξασα δὲ, ὁρặ παιδίον κλαῖον ἐν τῇ θίβῃ· καὶ ἐφείσατο αὐτοῦ ἡ θυγάτηρ Φαραώ, καὶ εἶπεν· ᾿Από τῶν παιδίων τῶν Ἐβραίων τοῦτο. Καὶ εἶπεν ἡ ἀδελφὴ αὐτοῦ τῇ θυγατρὶ Φαραώ· Θέλεις καλέσω σοι γυναῖκα τροφεύουσαν ἐκ τῶν Ἐβραίων, καὶ θηλάσει σοι τὸ παιδίον; Καὶ εἶπεν αὐτῇ ἡ θυγάτηρ Φαραώ· Πορεύου. Ἐλθοῦσα δὲ ἡ νεᾶνις, ἐκάλεσε τὴν μητέρα τοῦ παιδίου. Εἰπε δὲ πρός αὐτὴν ἡ θυγάτηρ Φαραώ· Διατήρησόν μοι τὸ παιδίον τοῦτο, καὶ θήλασόν μοι αὐτό· ἐγὼ δὲ δώσω σοι τὸν μισθόν. Ἐλαβε δὲ ἡ γυνὴ τὸ παιδίον, καὶ ἐθήλαζεν αὐτό. ᾿Ανδρυνθέντος δὲ τοῦ παιδίου, εἰσήγαγεν αὐτὸ πρός τὴν θυγατέρα Φαραώ, καὶ

MHN IANOYAPIOE. G'.

έγενήθη αύτη είς υίόν· έπωνόμασε δε το όνομα αύτου, Μωυση ν, λέγουσα· Έχ του ύδατος αύτον άνειλόμην.

Ι'. Κριτών το 'Ανάγνωσμα.

Ε ίπε Γεδεών πρός τόν Θεόν. Εἰ σώζεις ἐν τῆ χειρί μου τὸν κερ. Γ΄ Ισραήλ, δν τρόπον ἐλάλησας, ἰδοὺ ἐγὼ ἀπερείδομαι τὸν πόχον τῶν ἐρίων ἐν τῆ ἅλωνι· χαὶ ἐὰν γένηται δρόσος ἐπὶ τὸν πόχον μόνον, ἐπὶ δὲ πᾶσαν τὴν γῆν ξηρασία, γνώσομαι ὅτι σώζεις ἐν τῆ χειρί μου τὸν Ἱσραὴλ, ὅν τρόπον ἐλάλησας. Καὶ ἐγένετο οῦτω. Καὶ ὁρθρίσας Γεδεών τῆ ἐπαύριον, ἀπεπίεσε τὸν πόχον, χαὶ ἀπερρύη δρόσος ἐχ τοῦ πόχου, πλήρης λεχάνη ὕδατος. Καὶ ἐἰπε Γεδεών πρός τὸν Θεόν· Μὴ ὀργισθήτω ὁ θυμός σου ἐν ἐμοί· χαὶ λαλήσω ἔτι ἅπαξ, χαὶ πειράσω ἔτι ἅπαξ ἐν τῷ πόχω· γενηθήτω ὅἡ ξηρασία ἐπὶ τὸν πόχον μόνον, ἐπὶ δὲ πᾶσαν τὴν γῆν δρόσος. Καὶ ἐποίησεν ὁ Θεός οῦτως ἐν τῆ νυχτὶ ἐχείνῃ· χαὶ ἐγένετο δρόσος.

ΙΑ΄. Βασιλειῶν τρίτης τὸ ἀΑνάγνωσμα. Ε ίπεν Ήλίας πρός τόν λαόν. Προσαγάγετε πρός με. Και προσ- Κεφ. ήγαγε πᾶς ὁ λαός πρός αὐτόν. Και ἔλαβεν Ἡλίας δώδεχα λθους, κατά άριθμόν των δώδεκα φυλων του Ίσραήλ, ως έλάλησε Κύριος πρός αὐτόν, λέγων Ίσραἡλ ἔσται τὸ ὄνομά σου. Καὶ ὦχοδόμησε τοὺς λίθους ἐν ὀνόματι Κυρίου, χαὶ ἰάσατο τὸ θυσιαστήριον το κατεσκαμμένον και έποίησε θάλασσαν χωρουταν δύω μετρητάς σπέρματος χυχλόθεν του θυσιαστηρίου. Καί έπέθηχε τὰς σχίδαχας ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, ὃ ἐποίησε· χαὶ ἐμέλισε το όλοχαύτωμα, χαι έπέθηχεν έπι τας σχιδαχας, χαι έστοίβασεν έπι το θυσιαστήριον. Και είπεν Ηλίας. Λάβετέ μοι τέσσαρας ύδρίας ὕδατος, χαὶ ἐπιχέατε ἐπὶ τὸ ὁλοχαύτωμα, χαὶ ἐπὶ τάς σχίδαχας. Και είπε· Δευτερώσατε· χαι έδευτέρωσαν. Και είπε· Τρισσεύσατε· χαι έτρίσσευσαν. Και διεπορεύετο το ύδωρ χύχλω του θυσιαστηρίου, χαι την θάλασσαν επλησεν ώδατος. Καὶ ἀνεβόησεν ἘΗλίας εἰς τὸν οὐρανόν, χαὶ εἶπε· Κύριε ὁ Θεός Αβραάμ και Ίσαὰκ και Ίακώβ, ἐπάκουσόν μου σήμερον ἐν πυρί, χαὶ γνώτωσαν πᾶς ὁ λαὸς οὐτος, ὅτι σὐ εἶ μόνος Κύριος, ὁ Θεὸς Ίσραἡλ, καὶ ἐγώ δοῦλος σός, καὶ διὰ σὲ πεποίηκα ταῦτα πάντα, χαὶ σừ ἐπέστρεψας τὴν χαρδίαν τοῦ λαοῦ τούτου ὀπίσω σου. Καὶ έπεσε πῦρ παρὰ Κυρίου ἐχ τοῦ οὐρανοῦ, χαὶ χατέφαγε τὰ όλοκαυτώματα, και τὰς σχίδακας, και τὸ ὕδωρ τὸ ἐν θαλάσση, και τούς λίθους, και τόν χοῦν ἐξέλειξε τό πῦρ. Και ἔπεσε πᾶς ὁ λαός έπι πρόσωπον αύτων, και είπον· Άληθως Κύριος ό Θεός, αὐτός έστιν ό Θεός.

MIIN IANOTAPIOS. ζ' .

IB'. Βασιλειών τετάρτης το 'Ανάγνωσμα.

Κεφ. Είπον οι άνδρες τῆς πόλεως Ἱεριχώ πρός Ἐλισσαιέ· ἰδοὐ ἡ καβ΄. 19. Εἰπον οι άνδρες τῆς πόλεως Ἱεριχώ πρός Ἐλισσαιέ· ἰδοὑ ἡ κατοίκησις τῆς πόλεως ταύτης ἀγαθὴ, καθὼς σὺ, Κύριε, βλέπεις· καὶ τὰ ὕδατα πονηρὰ, καὶ ἡ γῆ ἀτεκνουμένη. Καὶ εἶπεν Ἐλισσαιέ· Λάβετέ μοι ὕδρίσκην καινὴν, καὶ θέσθε ἐκεῖ ἅλας. Καὶ ἔλαβεν αὐτὸ, καὶ ἐξῆλθεν ἐπὶ τὴν διέξοδον τῶν ὑδάτων, καὶ ἔρριψεν ἐκεῖ τὸ ἅλας, καὶ εἶπε· Τάδε λέγει Κύριος· ἰαμαι τὰ ὕδατα ταῦτα· οὐκ ἔτι ἔσται ἐκεῖθεν ἀποθνήσκων, οὐδὲ ἀτεκνουμένη δι' αὐτά. Καὶ ἰάθη τὰ ὕδατα ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, κατὰ τὸ ῥῆμα ὅ ἐλάλησεν Ἐλισσαιέ.

ΙΓ΄. Προρητείας Ήσαίου το Άνάγνωσμα.

μ^{κεφ} μ^{θ'. 8.} Τάδε λέγει Κύριος. Καιρῷ δεχτῷ ἐπήχουσά σου, χαὶ ἐν ἡμέρα σωτηρίας ἐβοήθησά σοι, χαὶ ἔπλασά σε, χαὶ ἔδωχά σε, χαὶ έθηχά σε είς Διαθήχην Έθνων, του χαταστήσαι την γήν χαι χαταχληρονομήσαι χληρονομίας έρήμους. λέγοντα τοις έν δεσμοις. Έξέλθετε· και τοῖς ἐν τῷ σκότει· Άνακαλύπτεσθε. Ἐν πάσαις ταϊς όδοις βοσχηθήσονται, χαι έν πάσαις ταις τρίβοις ή νομή αὐτῶν. Οὐ πεινάσουσιν, οὐδὲ διψήσουσιν, οὐδὲ πατάξει αὐτοὺς ὁ χαύσων, ούδε ό ήλιος. άλλ' ό ελεών αύτους παρακαλέσει αύτους, χαι διὰ πηγῶν ὑδάτων ἄξει αὐτούς. Καὶ θήσω πῶν ὄρος εἰς όδον, και πάσαν τρίβον είς βόσκημα αύτοις. Ίδου ούτοι πόροωθεν ήξουσιν ούτοι από Βορρά χαι θαλάσσης, αλλοι δε έχ γής Περσών. Εύφραινέσθωσαν οι ούρανοι, χαι άγαλλιάσθω ή γή. ρηξάτω τὰ όρη εὐφροσύνην, καὶ οἱ βουνοὶ δικαιοσύνην ὅτι ἡλέησεν ό Θεός τόν λαόν αύτοῦ, χαὶ τοὺς ταπεινοὺς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ παρεχάλεσεν. Είπε δε Σιών 'Εγχατέλιπε με Κύριος, χαι ό Κύριος ἐπελάθετό μου. Μὴ ἐπιλήσεται γυνὴ τοῦ παιδίου αὐτῆς, ἢ τοῦ μή ἐλεῆσαι τὰ ἔχγονα τῆς χοιλίας αὐτῆς; Εἰ δὲ χαὶ ταῦτα έπιλάθοιτο γυνή, άλλ' έγω ούχ έπιλήσομαί σου, λέγει Κύριος Παντοχράτωρ.

Είτα Συναπτή μικρά παρά τοῦ Ἱερέως, καὶ ψάλλομεν τόν Τρισάγιον ὕμνον· καὶ ὁ Ἀπόστολος.

Προχείμενον, ³Ηχος γ'.

Κύριος φωτισμός μου και Σωτήρ μου, τίνα φοβηθήσομαι;

Στίχ. Κύριος υπερασπιστής τῆς ζωῆς μου, ἀπό τίνος δειλιάσω;

Πρός Κορινθίους Α΄. Ἐπιστολῆς Παύλου.

Κεφ. ' 6′. 29.

'Α δελφοί, έλεύθερος ών έχ πάντων, πασιν έμαυτον έδούλωσα, ίνα τους πλείονας χερδήσω. Καὶ ἐγενόμην τοῖς Ιουδαίοις ὡς Ιουδαΐος, ἕνα Ιουδαίους χερδήσω· τοῖς ὑπὸ νόμον ὡς ὑπὸ νόμον. ίνα τοὺς ὑπό νόμον κερδήσω· τοῖς ἀνόμοις ὡς ἄνομος (μὴ ῶν ἄνομος Θεῷ, ἀλλ' ἐννομος Χριστῷ), ἕνα κερδήσω ἀνόμους. Ἐγενόμην τοῖς ἀσθενέσιν ὡς ἀσθενὴς, ἕνα τοὺς ἀσθενεῖς κερδήσω· τοῖς πᾶσι γέγονα τὰ πάντα, ἕνα πάντως τινὰς σώσω. Τοῦτο δὲ ποιῶ διὰ τὸ Εὐαγγέλιον, ἕνα συγκοινωνός αὐτοῦ γένωμαι. Οὐκ οἰδατε, ὅτι οἱ ἐν σταδίῷ τρέχοντες, πάντες μὲν τρέχουσιν, εἶς δὲ λαμβάνει τὸ βραβεῖον; Οὐτω τρέχετε, ἕνα καταλάβητε. Πᾶς δὲ ὁ ἀγωνιζόμενος, πάντα ἐγκρατεύεται· ἐκεῖνοι μὲν οὖν ἕνα φθαρτὸν στέφανον λάβωσιν· ὑμεῖς δὲ ἄφθαρτον. Ἐγὼ τοίνυν οὕτω τρέχω, ὡς οὐκ ἀδήλως· οῦτω πυκτεύω, ὡς οὐκ ἀέρα δέρων· ἀλλ' ὑποπιάζω μου τὸ σῶμα, καὶ δουλαγωγῶ, μήπως ἄλλοις κηούξας, αὐτὸς ἀδόκιμος γένωμαι.

'Αλληλούτα, 'Ηχος γ'.

Έξηρεύξατο ή χαρδία μου λόγον άγαθόν.

Στίχ. Ωραΐος χάλλει παρὰ τοὺς υἰοὺς τῶν ἀνθρώπων· ἐξεχύθη χάρις ἐν χείλεσί σου· διὰ τοῦτο εὐλόγησέ σε ὁ Θεός.

Εύαγγέλιον κατά Λουκάν.

Έν έτει πεντεχαιδεχάτω. Ζήτει ώρα θ'. φύλλ. 117.

Καί χαθεξής ή Θεία Λειτουργία

τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Κοινωνικόν. Αίνειτε τον Κύριον έχ των ούρανων.

Μετά δὲ τὴν ὀπισθάμβωνον Εὐχὴν, ἐξερχόμεθα πάντες ἐν τῆ Κολυμβήθρα, προπορευομένου τοῦ Ἱερέως μετά λαμπάδων καὶ τοῦ Ιυμιατοῦ· καὶ ἡμεῖς ψάλλομεν τὰ παρόντα Ἰδιόμελα ἐκ τρίτου. Ἡγος πλ. δ΄.

Σωφρονίου Πατριάρχου Ίεροσολύμων.

Φωνή Κυρίου έπι των υδάτων βος λέγουσα· * Δευτε, λάβετε πάντες * Πνευμα σορίας, * Πνευμα συνέσεως, * Πνευμα φόβου Θεου, * του έπιρανέντος Χριστου.

Σήμερον των ύδάτων * άγιάζεται ή φύσις· * χαὶ ῥήγνυται ὁ 'Ιορδάνης, * χαὶ τῶν ἰδίων ναμάτων ἐπέχει τὸ ῥεῦμα, * Δεσπότην ὁρῶν ῥυπτόμενον.

Ος ἄνθρωπος έν ποταμῷ * ἡλθες, Χριστε Βασιλεῦ· * xai δουλιχόν Βάπτισμα * λαβεῖν σπεύδεις, ἀγαθε, * ὑπό τῶν τοῦ Προδρόμου χειρῶν * διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν, φιλάνθρωπε.

Δόξα, καί νῦν ὁ αὐτός.

Πρός την φωνην του βοώντος έν τη έρήμω, * Έτοιμάσατε την όδόν του Κυρίου, * ήλθες, Κύριε, μορφην δούλου λαβών, * Βάπτισμα αίτων * ό μη γνούς άμαρτίαν. * Είδοσάν σε ύδατα

MIIN IANOYAPIOS. G'.

χαι έφοβήθησαν. * σύντρομος γέγονεν ο Πρόδρομος, * χαι έβόησε λέγων· * Πῶς φωτίσει ὁ λύγνος τὸ Φῶς; * πῶς γειροθετήσει ὁ δούλος τον Δεσπότην; * Αγίασον έμε και τα ύδατα, Σωτήρ, * ό αξρων τοῦ χόσμου τὴν ἀμαρτίαν.

Καὶ εὐθὺς τὰ 'Αναγνώσματα.

Προρητείας Πσαίου το Ανάγνωσμα.

κεφ. Τ άδε λέγει Κύριος· Ευφράνθητι έρημος διψώσα, ἀγαλλιάσθω λέ··· Τ έρημος, χαι ἀνθείτω ὡς χρίνον. Και έξανθήσει, και ὑλοχαρήσει, και άγαλλιάσεται τὰ έρημα τοῦ Ιορδάνου και ή δόξα τοῦ Λιβάνου έδόθη αύτη, χαι ή τιμή του Καρμήλου χαι ό λαός μου όψεται την δόξαν Κυρίου, χαι το ύψος του Θεου. Ισχύσατε, γεϊρες άνειμέναι, χαὶ γόνατα παραλελυμένα. Παραχαλέσατε, χαὶ είπατε τοις όλιγοψύχοις τη διανοία. Ισχύσατε, χαι μη φοβεισθε. ίδου ό Θεός ήμων χρίσιν άνταποδίδωσι, χαι άνταποδώσει, αυτός ήξει, χαὶ σώσει ἡμᾶς. Τότε ἀνοιχθήσονται ὀφθαλμοὶ τυφλῶν, χαὶ ώτα χωφών άχούσονται. Τότε άλειται χωλός ώς έλαφος, χαί τρανή έσται γλώσσα μογιλάλων, ότι έρράγη έν τη έρήμω ύδωρ, χαι φάραγξ έν γη διψώση. Και έσται ή άνυδρος εις έλη, χαι εις την διψωσαν γην πηγή ύδατος έσται έχει έσται εύφροσύνη όρνέων, ἐπαύλεις σειρήνων, χαὶ χάλαμοι χαὶ ἕλη. Καὶ ἔσται ἐχετ όδός χαθαρά, χαι όδός άγια χληθήσεται ου μη παρέλθη έχετ άχάθαρτος, ούδε έσται έχει όδος άχάθαρτος οι δε διεσπαρμένοι πορεύσονται έπ' αὐτῆς, χαὶ οὐ μὴ πλανηθῶσι. Καὶ οὐχ ἔσται έχει λέων, ούδε των πονηρών θηρίων, ού μή άναβη είς αυτήν, ούδε μή εύρεθή έχει άλλά πορεύσονται έν αύτή λελυτρωμένοι, χαί συνηγμένοι ύπο Κυρίου. Και αποστραφήσονται, χαι ήξουσιν είς Σιών μετ' εύφροσύνης χαι άγαλλιάσεως, χαι εύφροσύνη αιώνιος ύπέρ χεραλής αύτων έπι γάρ τής χεραλής αύτων αίνεσις χαι άγαλλίαμα, χαι εύφροσύνη χαταλήψεται αύτούς άπέδρα όδύνη, λύπη, και στεναγμός.

Προφητείας Ήσαΐου τὸ Ανάγνωσμα.

κεφ. Τάδε λέγει Κύριος. Οι διψώντες πορεύεσθε έφ' ύδωρ. χαι όσοι νε. Ι. μη έχετε άργύριον, βαδίσαντες άγοράσατε, χαι φάγεσθε, χαι πίεσθε άνευ άργυρίου και τιμής οίνον και στέαρ. "Ινα τι τιμάσθε άργυρίου έν ούχ άρτοις, χαὶ ὁ μόχθος ἡμῶν οὐχ εἰς πλησμονήν; 'Αχούσατέ μου, χαὶ φάγεσθε ἀγαθὰ, χαὶ ἐντρυφήσει ἐν ἀγαθοῖς ή ψυχή ύμῶν. Προσέχετε τοῖς ώσιν ύμῶν, χαι ἐπαχολουθεῖτε ταῖς όδοῖς μου· είσαχούσατέ μου, χαὶ ζήσεται ἐν ἀγαθοῖς ἡ ψυγὴ ύμῶν· χαὶ διαθήσομαι ύμῖν Διαθήχην αἰώνιον, τὰ ὄσια Δαυὶδ τά πιστά. Ίδου μαρτύριον έν Έθνεσιν έδωχα αυτόν, άρχοντα

χαί προστάσσοντα έν Έθνεσιν. Ιδού Έθνη, α ούχ οίδασί σε, έπιχαλέσονταί σε· χαὶ λαοὶ, οι οὐχ ἐπίστανταί σε, ἐπὶ σὲ χαταφεύξονται, ένεχεν Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, χαὶ τοῦ Αγίου Ίσραὴλ, ότι έδόξασέ σε. Ζητήσατε τον Κύριον, χαι έν τῷ εύρίσχειν αὐτόν, ἐπικαλέσασθε· ἡνίκα δ' äν ἐγγίζη ὑμῖν, ἀπολιπέτω ὁ ἀσεβἡς τας όδούς αύτοῦ, χαι ἀνήρ ἄνομος τὰς βουλὰς αύτοῦ, χαι ἐπιστράφητε πρός Κύριον, και έλεηθήσεσθε, και κράξεσθε, ότι έπι πολύ άφήσει τας άμαρτίας ύμων. Ού γάρ είσιν αι βουλαί μου ώσπερ αί βουλαί ύμων, ούδ' ώσπερ αι όδοι ύμων αι όδοι μου, λέγει Κύριος. Άλλ' ώς απέχει ο ούρανος από της γής, ούτως άπέχει ή όδός μου άπό των όδων ύμων, και τα διανοήματα ύμων άπο της διανοίας μου. Ώς γαρ αν χαταβή ύετος ή χιών έχ τοῦ ούρανοῦ, χαὶ οὐ μἡ ἀποστραφῆ ἐχεῖθεν ἔως ἂν μεθύσῃ τὴν γήν, και έκτέκη, και έκβλαστήση, και δώ σπέρμα τώ σπείροντι, χαι άρτον είς βρωσιν ούτως έσται το ρήμά μου, ο έαν έξέλθη έχ τοῦ στόματός μου, οὐ μὴ ἀποστραφῆ πρός με χενόν, ἕως ἂν τελεσθή όσα αν ήθέλησα, χαι εύοδώσω τας όδούς μου, χαι τα έντάλματά μου. Έν γαρ εύφροσύνη έξελεύσεσθε, χαι έν χαρα διδαχθήσεσθε· τὰ γὰρ ὄρη χαὶ οἱ βουνοὶ ἐξαλοῦνται, προσδεχόμενοι ύμας έν χαρα, και πάντα τὰ ξύλα τοῦ ἀγροῦ ἐπικροτήσει τοῖς χλάδοις. Καί άντι της στοιβής άναβήσεται χυπάρισσος, άντι δέ τής χονύζης άναβήσεται μυρσίνη· χαι έσται Κυρίω είς όνομα χαι είς σημεΐον αιώνιον, χαι ούχ έχλειψει.

Προφητείας Ήσαίου το Άνάγνωσμα.

Τάδε λέγει Κύριος. Άντλήσατε ύδωρ μετ' εύφροσύνης έχ των κεφ. πηγών του σωτηρίου. Και έρεις έν τη ήμέρα έχείνη. Υμνείτε τόν Κύριον, βοάτε το όνομα αύτου άναγγείλατε έν τοις "Εθνεσι τὰ ἕνδοξα αὐτοῦ, μιμνήσχεσθε ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Υμνήσατε τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψηλὰ ἐποίησεν· ἀναγγείλατε ταῦτα ἐν πάση τῆ Υῆ. ἀΥαλλιᾶσθε καὶ εὐφραίνεσθε οἱ κατοιχούντες Σιών ότι ύψώθη ό "Αγιος του Ισραήλ έν μέσφ αὐτῆς. Είτα, Προκείμενος, Ήχος γ'.

Κύριος φωτισμός μου και Σωτήρ μου, τίνα φοβηθήσομαι; $\Sigma \tau i \gamma$. Κύριος ὑπερασπιστής τῆς ζωῆς μου, ἀπό τίνος δειλιάσω; Ο Απόστολος.

Πρός Κορινθίους Α΄. Ἐπιστολῆς Παύλου.

' Α δελφοί, ού θέλω ύμας άγνοειν, ότι οι Πατέρες ήμων πάντες και 🕰 ύπο την νερέλην ήσαν χαι πάντες δια της θαλάσσης διηλθον· και πάντες είς τον Μωϋσην έβαπτίσαντο έν τη νεφέλη και έν τη θαλάσση και πάντες το αύτο βρώμα πνευματικόν έφαγον,

MHN IANOYAPIOE. G'.

χαι πάντες το αύτο πόμα πνευματιχον έπιον. έπινον γαρ έχ πνευματιχής άχολουθούσης πέτρας. ή δε πέτρα ήν ο Χριστός.

'Αλληλούτα, Ηχος δ'.

Φωνή Κυρίου έπι των υδάτων.

Στίχ. Ο Θεός τῆς δόξης ἐβρόντησεν ἐπὶ ὑδάτων.

Εύαγγέλιον έχ τοῦ χατὰ Μάρχον.

Κεφ. Δ΄. 9. Τῷ Χαιρῷ ἐχείνῷ ἡλθεν ὁ Ἰησοῦς ἀπό Ναζαρὲτ τῆς Γαλιλαίας, Δ΄. 9. Τ καὶ ἐβαπτίσθη ὑπό Ἰωάννου εἰς τὸν Ἰορδάνην. Καὶ εὐθέως ἀναβαίνων ἀπὸ τοῦ ὕδατος, εἶδε σχιζομένους τοὺς οὐρανοὺς, καὶ τὸ Πνεῦμα ὡσεὶ περιστερὰν καταβαῖνον ἐπ' αὐτόν. Καὶ φωνὴ ἐγένετο ἐχ τῶν οὐρανῶν. Σὺ εἶ ὁ Υἰός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ῷ ηὐδόχησα.

Καὶ εὐθὺς ὁ Διάχονος τὰ Ἐἰρηνιχά.

Ἐν ὅσῷ δὲ λέγονται ταῦτα ὑπὸ τοῦ Διακόνου, ὁ Ἱερεὺς λέγει μυστικῶς τὴν ἐξῆς Εὐχήν· Κύριε Ἱησοῦ Χριστέ, κτλ.

Εἰρηνιχά.

Έν εἰρήνη τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

'Υπέρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, xai τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπέρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος χόσμου, εὐσταθείας τῶν ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἐχχλησιῶν, χαὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπέρ τοῦ ἀγίου Οἴχου τούτου χαὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, χαὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπέρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος), τοῦ τιμίου Πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ Διαχονίας, παντός τοῦ Κλήρου χαὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

'Γπέρ τῆς ἀγίας Μονῆς ταύτης, πάσης Πόλεως χαὶ Χώρας, χαὶ τῶν πίστει οἰχούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ητέρ εύχρασίας ἀέρων, εύφορίας τῶν χαρπῶν τῆς Υῆς, καὶ χαιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

'Γπέρ πλεόντων, όδοιπορούντων, νοσούντων, χαμνόντων, αίχμαλώτων, χαὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπέρ τοῦ ἀγιασθῆναι τὸ ὕδωρ τοῦτο, τῆ δυνάμει καὶ ἐνεργεία καὶ ἐπιφοιτήσει τοῦ Αγίου Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπέρ τοῦ χαταροιτῆσαι τοῖς ὕδασι τούτοις τὴν χαθαρτιχὴν τῆς ὑπερουσίου Τριάδος ἐνέργειαν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

'Γπέρ τοῦ δωρηθήναι αὐτοῖς τὴν χάριν τῆς ἀπολυτρώσεως, τὴν εὐλογίαν τοῦ 'Ιορδάνου, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπέρ τοῦ φωτισθήναι ἡμᾶς φωτισμόν γνώσεως χαὶ εὐσεβείας διὰ τῆς ἐπιροιτήσεως τοῦ Αγίου Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπέρ τοῦ γενηθήναι το ύδωρ τοῦτο ἀγιασμοῦ δῶρον, ἀμαρτημάτων λυτήριον, εἰς ἴασιν ψυχῆς τε καὶ σώματος, καὶ πᾶσαν ὡφέλειαν ἐπιτήδειον, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπέρ τοῦ γενέσθαι αὐτὸ ὕδωρ ἀλλόμενον εἰς ζωἡν αἰώνιον, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπέρ του άναδειχθήναι αυτό άποτρόπαιον πάσης έπιβουλής όρατων και άοράτων έχθρων, του Κυρίου δεηθωμεν.

')πέρ των άντλούντων και άρυομένων είς άγιασμόν οίχων, τοῦ Κυρίου δεηθώμεν.

Υπέρ τοῦ γενέσθαι αὐτὸ πρὸς χαθαρισμὸν ψυχῶν χαὶ σωμάτων πᾶσι τοῖς ἀρυομένοις πίστει, χαὶ μεταλαμβάνουσιν ἐξ αὐτοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπέρ τοῦ χαταξιωθήναι ήμας ἐμπλησθήναι ἀγιασμοῦ διὰ τῆς τῶν ὑδάτων τούτων μεταλήψεως, τῆ ἀοράτῷ ἐπιφανεία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπέρ τοῦ είσαχοῦσαι Κύριον τόν Θεόν φωνῆς τῆς δεήσεως ήμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν, χαὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπέρ τοῦ ρυσθήναι ήμας ἀπό πάσης θλίψεως, ὀργής, χινδύνου χαι ἀνάγχης, τοῦ Κυρίου δεηθωμεν.

'Αντιλαβοϋ, σώσον, έλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεός τῆ σῆ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόχου, χαὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς χαὶ ἀλλήλους χαὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ο Ιερεύς την Εύχην μυστικώς.

Κύριε Ίησοῦ Χριστὲ, ὁ μονογενὴς Γίός, ὁ ῶν εἰς τὸν κόλπον τοῦ Πατρός, ὁ ἀληθινός Θεός, ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς καὶ τῆς ἀθανασίας, τὸ φῶς τὸ ἐκ φωτός, ὁ ἐλθών εἰς τὸν κόσμον τοῦ φωτίσαι αὐτὸν, καταύγασον ἡμῶν τὴν διάνοιαν τῷ Άγίῳ σου Πνεύματι, καὶ πρόσδεξαι ἡμᾶς μεγαλοσύνην καὶ εὐχαριστίαν σοι προσάγοντας ἐπὶ τοῖς ἀπ' αἰῶνος θαυμαστοῖς σου μεγαλουργήμασι, καὶ τῆ ἐπ' ἐσχάτων τῶν αἰώνων σωτηρίψ σου οἰκονομία· ἐν ἦ τὸ ἀσθενὲς ἡμῶν καὶ πτωχὸν περιβαλόμενος φύραμα, καὶ τῦς τῆς δουλείας μέτροις συγκατιών, ὁ τῶν ἀπάντων Βασιλεὺς, ἔτι καὶ δουλικῆ χειρὶ ἐν τῷ Ἰορδάνη βαπτισθῆναι κατεδέξω, ἵνα τὴν τῶν ὑδάτων φύσιν ἀγιάσας ὁ ἀναμάρτητος, ὁδοποιήσης ἡμῖν

Men. Tom. III.

την δι' ύδατος και Πνεύματος ἀναγέννησιν, και πρός την πρώτην ήμας ἀποκαταστήσης ἐλευθερίαν. Οῦ τινος θείου Μυστηρίου την ἀνάμνησιν ἑορτάζοντες, δεόμεθά σου, φιλάνθρωπε Δέσποτα· Ῥανον ἐρ' ἡμας τοὺς ἀναξίους δούλους σου, κατὰ τὴν θείαν σου ἐπαγγελίαν, ὕδωρ καθάρσιον, τῆς σῆς εὐσπλαγχνίας τὴν δωρεὰν, εἰς τὸ τὴν ἐπὶ τῷ ὕδατι τούτφ αίτησιν ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν εὐπρόσδεκτον γενέσθαι τῆ σῆ ἀγαθότητι, καὶ τὴν εὐλογίαν σου δι' αὐτοῦ ἡμῖν τε καὶ παντὶ τῷ πιστῷ σου χαρισθῆναι λαῷ, εἰς δόξαν τοῦ ἀγίου καὶ προσκυνητοῦ σου 'Ονόματος. Σοὶ γὰρ πρέπει πασα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, σὺν τῷ ἀνάρχφ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίω καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. 'Αμήν.

Καὶ εἰπών χαθ' ἑαυτόν τὸ, 'Αμὴν, τοῦ Διαχόνου ἤδη πεπληρωχότος τὴν Συναπτὴν, ἄρχεται ὁ Ἱερεὺς μεγαλοφώνως τῆς Εὐχῆς ταύτης.

Ποίημα Σωφρονίου Πατριάρχου Ιεροσολύμων.

Τριὰς ὑπερούσιε, ὑπεράγαθε, ὑπέρθεε, παντοδύναμε, παντεπί-L σχοπε, άδρατε, άχατάληπτε, Δημιουργέ των νοερών ούσιών χαί των λογιχών φύσεων, ή έμφυτος άγαθότης, το Φώς το άπρόσιτον, το φωτίζον πάντα άνθρωπον έρχόμενον είς τον χόσμον, λάμψον χάμοι τῷ άναξίω δούλω σου. φώτισόν μου τῆς διανοίας τὰ όμματα, ὅπως ἀνυμνῆσαι τολμήσω τὴν ἄμετρον εὐεργεσίαν χαὶ δύναμιν. Εὐπρόσδεχτος γενέσθω ή παρ' ἐμοῦ δέησις διὰ τόν παρεστώτα λαόν. δπως τὰ πλημμελήματά μου μή χωλύσωσιν ένθάδε παραγενέσθαι το "Αγιόν σου Πνεϋμα· άλλά συγχώρησόν μοι άχαταχρίτως βοάν σοι χαι λέγειν χαι νύν, Υπεράγαθε. Δοξάζομέν σε, Δέσποτα φιλάνθρωπε, Παντοχράτορ, προαιώνιε Βασιλεῦ. Δοξάζομέν σε τον Κτίστην, και Δημιουργόν τοῦ παντός. Δοξάζομέν σε, Υίε τοῦ Θεοῦ μονογενες, τὸν ἀπάτορα ἐχ Μητρός, χαι άμήτορα έχ Πατρός. έν γαρ τη προλαβούση Έορτη νήπιον σε είδομεν, έν δέ τη παρούση τέλειόν σε όρωμεν, τον έχ τελείου τέλειον ἐπιφανέντα Θεόν ἡμῶν. Σήμερον γὰρ ὁ τῆς Ἐορτῆς ἡμῖν έπέστη χαιρός, χαι χορός Αγίων έχχλησιάζει ήμιν, χαι Άγγελοι μετά άνθρώπων συνεορτάζουσι. Σήμερον ή χάρις τοῦ Αγίου Πνεύματος, έν είδει περιστεράς, τοις ύδασιν έπεφοίτησε. Σήμερον ό άδυτος "Ηλιος ανέτειλε, χαι ό χόσμος τῷ φωτι Κυρίου χαταυγάζεται. Σήμερον ή σελήνη λαμπραϊς ταις άχτισι τῷ χόσμω συνεχλαμπρύνεται. Σήμερον οι φωτοειδείς άστέρες τη φαιδρότητι της λάμψεως την οίχουμένην χαλλωπίζουσι. Σήμερον αι νεφέλαι ύετον διχαιοσύνης τη ανθρωπότητι ούρανόθεν δροσίζουσι. Σήμερον ο

MHN IANOYAPIOE. ζ' .

'Αχτιστος ύπο του ίδίου πλάσματος βουλή χειροθετείται. Σήμερον ό Προφήτης χαι Πρόδρομος τῷ Δεσπότη προσέρχεται, άλλὰ τρόμω παρίσταται, όρων Θεου πρός ήμας συγχατάβασιν. Σήμερυν τὰ τοῦ Ἰορδάνου νάματα εἰς ἰάματα μεταποιείται τῆ τοῦ Κυρίου παρουσία. Σήμερον ρείθροις μυστιχοῖς πᾶσα ή χτίσις ἀρδεύεται. Σήμερον τα των ανθρώπων πταίσματα τοις ύδασι του Ιορδάνου απαλείφονται. Σήμερον ό Παράδεισος ήνέωχται τοις άνθρώποις, και ο της Δικαιοσύνης "Ηλιος καταυγάζει ήμιν. Σήμερον τό πιχρόν ύδωρ, τό έπι Μωϋσέως, τῷ λαῷ εἰς γλυχύτητα μεταποιείται τη του Κυρίου παρουσία. Σήμερον του παλαιού θρήνου απηλλαγημεν, και ώς νέος Ισραήλ διεσώθημεν. Σήμερον του πότους έλυτρώθημεν, και τῷ φωτι τῆς θεογνωσίας καταυγαζόμεθα. Σήμερον ή άγλυς του χόσμου χαθαίρεται τη έπιφανεία του θεου ήμων. Σήμερον λαμπαδορεγγεί πασα ή κτίσις άνωθεν. Σήμερου ή πλάνη χατήργηται, χαι όδον ήμιν σωτηρίας έργάζεται ή τοῦ Δεσπότου ἐπέλευσις. Σήμερον τὰ ἄνω τοῖς χάτω συνεορτάζει, χαι τὰ χάτω τοῖς ἄνω συνομιλεῖ. Σήμερον ή ίερὰ χαι μεγαλόφωνος των Όρθοδόξων πανήγυρις άγάλλεται. Σήμερον ό Δεσπότης πρός το βάπτισμα έπείγεται, ϊνα αναβιβάση πρός ύψος τό ανθρώπινου. Σήμερου ό αχλινής τῷ ίδίω οίχετη ύποχλίνεται, ίνα ήμας έχ της δουλείας έλευθερώση. Σήμερον Βασιλείαν ούρανών ώνησάμεθα· τῆς γὰρ Βασιλείας τοῦ Κυρίου οὐχ ἔσται τέλος. Σήμερον γή και θάλασσα την του κόσμου χαράν έμερίσαντο, και ό κόσμος εύφροσύνης πεπλήρωται. Είδοσάν σε ύδατα, ό Θεός, είδοσάν σε ύδατα και έφοβήθησαν. Ο Ιορδάνης έστράρη είς τα όπίσω, θεασάμενος τό πῦρ τῆς Θεότητος, σωματιχῶς χατερχόμενον, και είσερχόμενον έπ' αὐτόν. Ο Ιορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ όπίσω, θεωρών το Πνεύμα το "Αγιον, έν είδει περιστεράς χατερχόμενον, και περιιπτάμενόν σοι. Ο Ιορδάνης έστράφη είς τα δπέτω, όρών τον Αόρατον όραθέντα, τον Κτίστην σαρχωθέντα, τόν Δεσπότην έν δούλου μορφή. Ο Ιορδάνης έστράφη είς τα όπίσω, και τα όρη εσχίρτησαν Θεόν έν σαρχι καθορώντα και πρέλαι φωνήν έδωχαν, θαυμάζουσαι τον παραγενόμενον, Φώς έχ Φωτός, Θεόν άληθινόν έχ Θεου άληθινου. Δεσποτιχήν πανήγυριν σήμερον έν τῷ Ιορδάνη όρωμεν, αὐτόν δὲ τόν τῆς παραχοῆς θάνατον, καί το της πλάνης κέντρον, και τον του "Αδου σύνδεσμον έν τῷ Ιορδάνη βυθίσαντα, χαὶ Βάπτισμα σωτηρίας τῷ χόσμο δωρησάμενον. Όθεν χάγω ό άμαρτωλός χαι άνάξιος δουλός σου, τὰ μεγαλεία των θαυμάτων σου διηγούμενος, συνεχόμενος φόβω, έν χατανύξει βοώ σοι.

MIIN IANOTAPIOS. ζ' .

Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν, λέγει γεγονωτέρα φωνη.

Μ έγας εί, Κύριε, και θαυμαστά τα έργα σου, και ούδεις λόγος έξαρχέσει πρός ύμνον των θαυμασίων σου (ἐχ γ΄.). Σὺ γὰρ βουλήσει έξ ούχ όντων είς το είναι παραγαγών τα σύμπαντα, τῷ σῷ κράτει συνέχεις την κτίσιν, και τη ση προνοία διοικείς τόν χόσμον. Σύ έχ τεσσάρων στοιγείων την χτίσιν συναρμόσας, τέτταρσι χαιροίς τον χύχλον τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐστεράνωσας. Σὲ τρέμουσιν αι νοεραί πάσαι Δυνάμεις. Σε ύμνει ήλιος, σε δοξάζει σελήνη, σοι έντυγχάνει τὰ ἄστρα, σοι ὑπαχούει τὸ φῶς, σὲ φρίττουσιν άβυσσοι, σοι δουλεύουσιν αι πηγαί. Σύ έξετεινας τόν ούρανόν ώσει δέρριν. σύ έστερέωσας την γην έπι των ύδάτων. σύ περιετείγισας την θάλασσαν ψάμμω· σύ πρός άναπνοὰς τόν ἀέρα έξέγεας. Άγγελικαί Δυνάμεις σοι λειτουργούσιν οι των Άργαγγέλων γοροί σε προσχυνοῦσι· τὰ πολυόμματα Χερουβίμ, χαι τὰ έξαπτέρυγα Σεραφίμ χύχλω ίστάμενα χαί περιιπτάμενα, φόβω τής απροσίτου σου δόξης χαταχαλύπτονται. Σύ γαρ Θεός ών άπερίγραπτος, άναρχός τε και άνέχφραστος, ήλθες έπι της γής, μορρήν δούλου λαβών, έν όμοιωματι άνθρώπων γενόμενος. ού γάρ έφερες, Δέσποτα, διὰ σπλάγχνα έλέους σου, θεάσασθαι υπό του διαβόλου τυραννούμενον το γένος των άνθρώπων, άλλ' ήλθες χαί έσωσας ήμας. Όμολογούμεν την χάριν, χηρύττομεν τον έλεον, ού χρύπτομεν την εύεργεσίαν. τὰς τῆς φύσεως ήμῶν γονὰς ήλευθέρωσας παρθενικήν ήγίασας μήτραν τῷ Τόκω σου πασα ή χτίσις ύμνησέ σε ἐπιφανέντα. Σύ γαρ ό Θεός ήμων ἐπὶ τῆς γῆς ώρθης, και τοις άνθρώποις συνανεστράρης. Σύ και τὰ Ιορδάνεια ρείθρα ηγίασας, οὐρανόθεν χαταπέμψας το Πανάγιόν σου Πνεῦμα, χαί τὰς χεραλὰς τῶν ἐχεῖσε ἐμφωλευόντων συνέτριψας δραχόντων. Αὐτός οὖν, φιλάνθρωπε Βασιλεῦ, πάρεσο χαὶ νῦν διὰ τῆς έπιφοιτήσεως του Αγίου σου Πνεύματος, χαι άγίασον το ύδωρ τοῦτο (ἐχ γ'.). Καὶ δὸς αὐτῷ τὴν χάριν τῆς ἀπολυτρώσεως, την εύλογίαν του Ιορδάνου. Ποίησον αυτό άφθαρσίας πηγήν. άγιασμοῦ δῶρον, άμαρτημάτων λυτήριον, νοσημάτων άλεξιτήριον, δαίμοσιν όλέθριον, ταϊς έναντίαις δυνάμεσιν άπρόσιτον, Άγγελιχής ίσχύος πεπληρωμένον. ίνα πάντες οι άρυόμενοι χαι μεταλαμβάνοντες έχοιεν αύτο προς χαθαρισμον ψυχών χαι σωμάτων, πρός ίατρείαν παθών, πρός άγιασμόν οίχων, πρός πάσαν ώφέλειαν έπιτήδειον. Σύ γαρ εί ο Θεος ήμων, ο δι ύδατος χαί Πνεύματος άναχαινίσας την παλαιωθείσαν φύσιν ύπο της άμαρτίας. Σύ εί ό Θεός ήμῶν, ὁ δι' ὕδατος χαταχλύσας ἐπὶ τοῦ Νῶε

MHN IANOYAPIOS. ς' .

την αμαρτίαν. Σύ εί ο Θεος ήμων, ο δια θαλάσσης έλευθερώσας έχ της δουλείας Φαραώ δια Μωυσέως το γένος των Έβραίων. Σύ εί ό Θεός ήμων, ό διαφρήξας πέτραν εν ερήμω, χαι εφρύησαν ύδατα, και γείμαρροι κατεκλύσθησαν, και διψώντα τον λαόν σου χορέσας. Σύ εί ό Θεός ήμῶν, ό δι ύδατος χαί πυρός, διὰ τοῦ Ηλιού, ἀπαλλάξας τόν Ίσραήλ ἐκ τῆς πλάνης τοῦ Βάαλ. Αὐτός χαι νύν, Δέσποτα, άγίασον το ύδωρ τουτο το Πνεύματί σου τῷ Αγίω (ἐχ γ΄.). Δός πᾶσι, τοῖς τε ἀπτομένοις, τοῖς τε χριομένοις, τοις τε μεταλαμβάνουσι, τον άγιασμον, την εύλογίαν, την χάθαρσιν, την ύγείαν. Και σώσον, Κύριε, τους δούλους σου, τούς πιστούς Βασιλεϊς ήμων (έχ γ'.). Καὶ φύλαξον αὐτοὺς ὑπό την σκέπην σου έν εἰρήνη ὑπόταξον ὑπό τοὑς πόδας αὐτῶν πάντα έχθρον και πολέμιον. χάρισαι αύτοις τα πρός σωτηρίαν αιτήματα, χαι ζωήν την αιώνιον. Μνήσθητι, Κύριε, του Άργιεπισκόπου ήμων (του δείνος), και παντός του Πρεσβυτερίου, τής έν Χριστῷ Διαχονίας, χαὶ παντός ἰερατιχοῦ τάγματος, χαὶ του περιεστώτος λαού, χαι των δι' εύλόγους αιτίας απολειφθέντων άδελφῶν ήμῶν, καὶ ἐλέησον αὐτοὺς καὶ ἡμᾶς κατὰ τὸ μέγα σου έλεος. ίνα και διά στοιχείων, και διά Άγγέλων, και διά άνθρώπων, χαι διὰ όρωμένων, χαι διὰ ἀοράτων, δοξάζηται σου τό πανάγιον όνομα, σύν τῷ Πατρί, και τῷ Αγίω Πνεύματι, νύν, χαι άει, χαι είς τους αίωνας των αιώνων. 'Αμήν.

Εἰρήνη πᾶσι. Τὰς χεφαλὰς ὑμῶν.

Καὶ ἡ Εὐχή μυστιχῶς.

Κ λίνον Κύριε το ούς σου, και ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ ἐν Ἰορδάνη βαπτισθῆναι καταδεξάμενος, και ἀγιάσας τὰ ὕδατα· και εὐλόγησον πάντας ἡμᾶς, τοὺς διὰ τῆς κλίσεως τῶν ἐαυτῶν αὐχένων σημαίνοντας τὸ τῆς δουλείας πρόσχημα. Και καταξίωσον ἡμᾶς ἐμπλησθῆναι τοῦ ἀγιασμοῦ σου, διὰ τῆς τοῦ ὕδατος τούτου μεταλήψεώς τε και ῥαντισμοῦ· και γενέσθω ἡμῖν, Κύριε, εἰς ὑγείαν ψυχῆς και σώματος.

Έχφώνησις.

Σύ γάρ εἰ ὁ ἀγιασμὸς τῶν ψυχῶν xαὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, xaì σοὶ τὴν δόξαν, xaì εὐχαριστίαν, xaì προσχύνησιν ἀναπίμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῷ σου Πατρὶ, xaì τῷ Παναγίῷ xaì ἀγαθῷ xaì ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, xaì ἀεὶ, xaì εἰς τοὺς aiῶνaς τῶν aiώνων. 'Αμήν.

Καὶ εὐθὺς, εὐλογῶν τὰ ὕδατα σταυροειδῶς, βαπτίζει τὸν τίμιον Σταυρόν, ὄρθιον αὐτὸν χατάγων ἐν τῷ ὕδατι χαὶ ἀνάγων, ἰάλλων χαὶ τὸ παρὸν Τροπάριον, εἰς Ἡχον α΄. τρίς.

MHN IANOYAPIOS. \mathbf{G}' .

Έν Ιορδάνη βαπτιζομένου σου, Κύριε, χτλ.

Καὶ πάντων ἀγιαζομένων ἐχ τῆς τῶν ὑδάτων ῥαντίσεως, ψάλλεται τό· Ἐν Ἰορδάνη βαπτιζομένου σου, Κύριε. Καὶ εἰσελθόντες ἐν τῷ Ναῷ δοξάζομεν τὸ Στιχηρὸν τοῦτο Ἰδιόμελον εἰς Ἡχον πλ. β΄.

Α νυμνήσωμεν οί πιστοί * τῆς περὶ ἡμᾶς τοῦ Θεοῦ οἰχονομίας το μέγεθος. * ἐν γὰρ τῷ ἡμῶν παραπτώματι * γενόμενος ἄνθρωπος, * τὴν ἡμῶν χάθαρσιν χαθαίρεται ἐν τῷ Ἰορδάνη * ὁ μόνος χαθαρός χαὶ ἀχήρατος, * ἀγιάζων ἐμὲ χαὶ τὰ ὕδατα, * χαὶ τὰς κεραλὰς τῶν δραχόντων * συντρίβων ἐπὶ τοῦ ὕδατος. * Άντλήσωμεν οὖν ὕδωρ * μετ' εὐφροσύνης, ἀδελφοί· * ἡ γὰρ χάρις τοῦ Πνεύματος * τοῖς πιστῶς ἀντλοῦσιν * ἀοράτως ἐπιδίδοται * παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ * χαὶ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Είτα ό ψαλμός Εύλογήσω τον Κύριον. Και διόσται το χατακλαστόν και γίνεται τελεία Απόλυσις.

Είσερχόμεθα εἰς τὴν τράπεζαν, τυρόν δὲ ἢ ἰχθύας οὐχ ἐσθίομεν, εἰ μὴ ψωμόν μετὰ μέλιτος χαὶ οἶνον. Οῦτως γίνεται ἡ ἀχολουθία, νηστείας οὕσης ἐν τῆ Παραμονῆ.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΙΤΗΝ.

Περὶ δὲ ὥραν β΄. τῆς νυχτὸς σημαίνει· καὶ συναχθέντων ἡμῶν ἐν τῆ Ἐκκλησία ἀρχόμεθα τῶν ἘΑποδείπνων. Μετὰ δὲ τό· Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, ἐξερχόμεθα ἐν τῷ Νάρθηκι ψάλλοντες Στιχηρὰ Ἐἰόμελα ἘΙχος δ΄. Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

Ο ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἰμάτιον, * δι' ἡμᾶς Χαθ' ἡμᾶς γενέσθαι Χατηξίωσε· * ῥεῦθρα περιβάλλεται σήμερον τὰ Ιορδάνεια, * οὐχ αὐτός τούτων πρός χάθαρσιν δεόμενος, * ἀλλ' ἡμῖν ἐν ἐαυτῷ * οἰχονομῶν τὴν ἀναγέννησιν. * Ὁ τοῦ θαύματος! * δίχα πυρός ἀναχωνεύει, * χαὶ ἀναπλάττει ἄνευ συντρίψεως, * χαὶ σώζει τοὺς εἰς αὐτόν φωτιζομένους * Χριστός ὁ Θεός * χαὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ο αύτός.

Σέ τόν έν Πνεύματι χαὶ πυρὶ * χαθαίροντα τὴν ἀμαρτίαν τοῦ χόσμου * χαθορῶν ὁ Βαπτιστὴς * ἐρχόμενον πρός αὐτόν, * δειλιῶν χαὶ τρέμων ἐβόα λέγων· * Οὐ τολμῶ χρατῆσαι τὴν χορυφήν σου τὴν ἄχραντον· * σύ με ἀγίασον, Δέσποτα, τῆ Ἐπιφανεία σου, * μόνε φιλάνθρωπε.

Ο αύτός.

Δεῦτε μιμησώμεθα τὰς φρονίμους Παρθένους· * δεῦτε ὑπαντήσωμεν τῷ ρανέντι Δεσπότη, * ὅτι προῆλθεν ὡς Νυμφίος * πρός

MIIN IANOTAPIOS. G'.

τόν Ίωάννην. * Ο Ίορδάνης ίδών σε ἔπτηξε χαὶ ἔμεινεν. * Ο Ίωάννης ἐβόα· * Οὐ τολμῶ χρατῆσαι χορυφῆς ἀθανάτου. * Τὸ Ιινεῦμα χατήρχετο * ἐν είδει περιστερᾶς * ἀγιάσαι τὰ ὕδατα· * χαὶ φωνὴ οὐρανόθεν· * Οῦτός ἐστιν ὁ Γίός μου, * ὁ ἐλθών εἰς τὸν χόσμον * σῶσαι γένος ἀνθρώπων. * Κύριε, δόξα σοι.

Ο αὐτός.

Βαπτίζεται Χριστός, χαὶ ἄνεισιν ἐχ τοῦ ὕδατος· * συναναφέρει γὰρ ἐαυτῷ τὸν χόσμον, * χαὶ ὁρῷ σχιζομένους τοὺς οὐρανοὺς, * οῦς ὁ ᾿Αδὰμ ἔχλεισεν ἐαυτῷ χαὶ τοῖς μετ' αὐτόν. * Καὶ τὸ Πνεῦμα μαρτυρεῖ τῆ Θεότητι, * τῷ ὁμοίψ γὰρ προστρέχει· * χαὶ φωνὴ ἐξ οὐρανοῦ· * ἐχεῖθεν γὰρ ὁ μαρτυρούμενος * Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ο αὐτός.

Έτρεμεν ή χείρ τοῦ Βαπτιστοῦ, * ὅτε τῆς ἀχράντου χορυφῆς ἡψατο· * ἐστράφη ὁ Ἰορδάνης ποταμός εἰς τὰ ὅπίσω, * μὴ τολμῶν λειτουργῆσαί σοι· * ὁ γὰρ αἰδεσθεἰς Ἰησοῦν τὸν τοῦ Ναυῆ, * πῶς τὸν Ποιητὴν αὐτοῦ δειλιάσαι οὐχ εἶχεν; * ᾿Αλλὰ πᾶσαν ἐπλήρωσας οἰχονομίαν, * Σωτὴρ ἡμῶν, * ἱνα σώσης τὸν χόσμον * τῆ Ἐπιφανεία σου, μόνε φιλάνθρωπε.

Δόξα, ³Ηχος πλ. δ΄. Ιωάννου Μοναχου.

Κύριε, πληρώσαι βουλόμενος * α ώρισας ἀπ' αἰῶνος, * ἀπό πάσης τῆς **κτίσεως** * λειτουργούς τοῦ μυστηρίου σου ἔλαβες· * ἐκ τῶν 'Αγγέλων τὸν Γαβριὴλ, * ἐκ τῶν ἀνθρώπων τὴν Παρθένον, * ἐκ τῶν οὐρανῶν τὸν 'Αστέρα, * καὶ ἐκ τῶν ὑδάτων τὸν 'Ιορδάνην· * ἐν ῷ τὸ ἀνόμημα * τοῦ κόσμου ἐξηλειψας, * Σωτὴρ ἡμῶν, δόξα σοι.

Και νῦν, ὁ αὐτός. ἀνατολίου.

Σήμερον ή χτίσις φωτίζεται· * σήμερον τὰ πάντα εὐφραίνονται, * τὰ οὐράνια ἅμα χαὶ τὰ ἐπίγεια. * *Αγγελοι χαὶ ἄνθρωποι συμμίγνυνται· * ὅπου γὰρ Βασιλέως παρουσία, * χαὶ ἡ τάξις παραγίνεται. * Δράμωμεν τοίνυν ἐπὶ τὸν Ἱορδάνην· * ἰδωμεν πάντες τὸν Ἱωάννην, * πῶς * βαπτίζει Κορυφὴν * ἀχειροποίητον χαὶ ἀναμάρτητον. * Διὸ 'Αποστολιχὴν φωνὴν προσάδοντες, * συμφώνως βοήσωμεν· * Ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ * ἡ σωτήμος πᾶσιν ἀνθρώποις, * χαταυγάζουσα * χαὶ παρέχουσα πιστοῖς * τὸ μέγα ἕλεος.

Μετά δὲ τὰς Εὐχὰς τῆς Λιτῆς εἰσερχόμεθα ἕνδον τοῦ Ναοῦ, ψάλλοντες ᾿Αποστίχου Στιχηρὰ Ἰδιόμελα. ὅΗχος β΄. ᾿Ανατολίου. Ἐ ἰορδάνῃ ποταμῷ * ἰδών σε ὁ Ἰωάννης πρός αὐτόν ἐρχόμενον * ἔλεγε, Χριστὲ ὁ Θεός· * Τί * πρός τὸν δοῦλον παρα-

MHN IANOYAPIOS. G'.

γέγονας * ρύπον μη έχων, Κύριε; * εἰς ὄνομα δὲ τίνος σε βαπτίσω; * Πατρός; * ἀλλὰ τοῦτον φέρεις ἐν ἐαυτῷ. * Γἰοῦ; * ἀλλ' αὐτὸς ὑπάρχεις ὁ σαρχωθείς. * Πνεύματος 'Αγίου; * χαὶ τοῦτο οἶδας διδόναι τοῖς πιστοῖς διὰ στόματος. * Ο ἐπιφανεἰς Θεός, * ἐλέησον ἡμᾶς.

Ο αὐτός.

Στίχ. ή θάλασσα είδε και έφυγεν.

Είδοσάν σε ϋδατα, ό Θεός, * είδοσάν σε ϋδατα χαὶ ἐφοβήθησαν· * πρός τὴν σὴν γὰρ δόξαν * ἀντοφθαλμῆσαι τὰ Χερουβὶμ οὐ δύνανται, * οὐδὲ ἀτενίσαι τὰ Σεραφίμ· * ἀλλὰ φόβϣ παριστάμενα, * τὰ μὲν βαστάζουσι, * τὰ δὲ * δοξάζουσι τὴν δύναμίν σου. * Μεθ' ὥν, Οἰχτίρμον, * ἀναγγέλλομεν τὴν αίνεσίν σου, λέγοντες· * 'Ο ἐπιφανεἰς Θεός, * ἐλέησον ἡμᾶς.

Ο αὐτός.

Στίχ. Τί σοί ἐστι θάλασσα, ὅτι ἔφυγες;

Σήμερον ὁ οὐρανοῦ καὶ γῆς Ποιητὴς * παραγίνεται σαρχὶ ἐν Ίορδάνῃ * Βάπτισμα αἰτῶν * ὁ ἀναμάρτητος, * ἰνα καθάρῃ τὸν κόσμον ἀπὸ τῆς πλάνης τοῦ ἐχθροῦ· * καὶ βαπτίζεται ὑπὸ δούλου * ὁ Δεσπότης τῶν ἀπάντων· * καὶ καθαρισμὸν δι' ὕδατος * τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων δωρεῖται. * Αὐτῷ βοήσωμεν· * Ὁ ἐπιφανεἰς Θεὸς ἡμῶν, * δόξα σοι.

Δόξα, χαὶ νῦν, ³Ηχος πλ. δ΄. Θεοφάνους.

Τόν ἐχ Παρθένου "Ηλιον * βλέπων ὁ ἐχ στείρας Λύχνος φαεινός * ἐν Ἰορδάνη αἰτούμενον Βάπτισμα, * ἐν δειλία χαὶ χαρα ἐβόα πρός αὐτόν· * Σύ με ἀγίασον, Δέσποτα, τῆ θεία Ἐπιφανεία σου.

'Απολυτίχιον, 'Ηχος α'.

Έν Ίορδάνη βαπτιζομένου σου, Κύριε, * ή τῆς Τριάδος ἐφανερώθη προσχύνησις· * τοῦ γὰρ Γεννήτορος ή φωνή προσεμαρτύρει σοι, * ἀγαπητόν σε Υίον ὀνομάζουσα· * χαὶ τὸ Πνεῦμα ἐν είδει περιστερᾶς * ἐβεβαίου τοῦ λόγου τὸ ἀσφαλές. * Ὁ ἐπιφανεἰς Χριστὲ ὁ Θεὸς, * χαὶ τὸν χόσμον φωτίσας, δόξα σοι.

Έχ τρίτου.

'Η συνήθως εύλόγησις τῶν ἄρτων, καὶ μεταλαμβάνομεν ἐξ' αὐτοῦ πάντες οἱ 'Λδελροὶ εἰς ἀγιασμόν ψυχῆς καὶ σώματος· καὶ τίθεται 'Ανάγνωσις μεγάλη, καὶ ἐκ τῶν πανηγυρικῶν Λόγων τῆς 'Εορτῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ δὲ τὴν ἀΑνάγνωσιν, ὁ Ἐξάψαλμος, τό· Θεός Κύριος. Τροπάριον· Ἐν Ἰορδάνῃ Βαπτιζομένου σου, Κύριε. Εἶτα στιχολογοῦμεν.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα, ³Ηχος γ΄. Τὴν ώραιότητα. *

Έ πιφανέντος σου * ἐν Ἰορδάνη, Σωτηρ, * χαὶ βαπτισθέντος σου * ὑπὸ Προδρόμου, Χριστὲ, * ἡγαπημένος Υἰός * ἐμαρτυρήθης· * ὅθεν χαὶ συνάναρχος * τῷ Πατρὶ πεφανέρωσαι· * Πνεῦμα δὲ τὸ [°]Αγιον * ἐπὶ σὲ χατεγίνετο· * ἐν ῷ χαὶ φωτισθέντες βοῶμεν· * Δόξα Θεῷ τῷ ἐν Τριάδε.

> Δόξα, χαὶ νῦν, τὸ αὐτό. Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα, ⁷Ηχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήρ. *

Ιορδάνη ποταμέ, * τι έθαμβήθης θεωρών; * Τον άθεώρητον γυμνον * είδον, και έφριξα, φησι· * και πώς γαρ τουτον ούκ έμελλον φρίξαι και δυναι; * Οι "Αγγελοι αύτον όρώντες έφριξαν· * έξέστη ούρανος, * και γή έτρόμαξε· * και συνεστάλη θάλασσα και πάντα * τὰ όρατὰ και άόρατα. * Χριστος έφάνη * ἐν Ιορδάνη * άγιάσαι τὰ ὕδατα.

> Δόξα, χαὶ νῦν, τὸ αὐτό. Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα, [°]Ηχος δ'. Ταχὺ προχατάλαβε.*

Τιὰ ρετθρα ήγίασας * τά Ιορδάνεια· * το χράτος συνέτριψας * τῆς ἀμαρτίας, * Χριστε ὁ Θεος ἡμῶν· * ὑπέχλινας τῆ παλάμη * σεαυτον τοῦ Προδρόμου, * χαὶ ἔσωσας ἐχ τῆς πλάνης * τῶν ἀνθρώπων το γένος· * διό σε ἰχετεύομεν· * Σῶσον τον χόσμον σου.

Δόξα, χαὶ νῦν, τὸ αὐτό. Οἱ ᾿Λναβαθμοὶ, τὸ α΄. ᾿Αντίρωνον τοῦ δ΄. ἤχου. Προχείμενον, Ἡχος δ΄.

Ή θάλασσα είδε χαι έφυγεν, ο Ίορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω.

Στίχ. Τί σοί έστι θάλασσα, δτι έφυγες;

Τό, Πάσα πνοή. Τό Εύαγγέλιον, χαὶ ό Ν'.

Είτα. Δόξα, ΊΙγος β'.

Τὰ σύμπαντα σήμερον ἀγαλλιάσθω· * Χριστός ἐφάνη ἐν Ίορδάνη.

Men. Tom. III.

MIN TANOTAPIOS. ς' .

Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Μετὰ δὲ τὸ, Ἐλέησόν με ὁ Θεός, Ἰιδιόμελον, [°]Πχος πλ. β΄.

Ο εός Λόγος ἐπεφάνη ἐν σαρχὶ * τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων· * ἱστατο βαπτισθῆναι ἐν Ἰορδάνη, * χαὶ ἔλεγε πρός αὐτόν ὁ Πρόδρομος· * Πῶς ἐχτείνω χεῖρα,* χαὶ ἁψωμαι χορυφῆς χρατούσης τὰ σύμπαντα; * Εἰ χαὶ ἐχ Μαρίας ὑπάρχεις βρέφος, * ἀλλ' οἶδά σε Θεόν προαιώνιον· * ἐπὶ γῆς βαδίζεις, * ὁ ὑμνούμενος ὑπὸ τῶν Σεραφίμ· * χαὶ δοῦλος Δεσπότην * βαπτίζειν οὐ μεμάθηχα. * ᾿Αχατάληπτε Κύριε, * δόξα σοι.

Είθ' ούτως οι Κανόνες. Τούς Ειρμούς άνὰ δύο, και τὰ Γροπάρια είς δώδεκα· και πάλιν τούς Ειρμούς.

Ο Κανών τοῦ Κυρίου Κοσμᾶ· οῦ ἡ Ἀχροστιχίς.

Βάπτισμα ρύψις γηγενών άμαρτάδος.

'Ωδή α΄. Ηχος β΄. Ο Ειρμός.

» Τρυθοῦ ἀνεχάλυψε πυθμένα, * χαὶ διὰ ξηρᾶς οἰχείους ἕλχει, *

» D έν αὐτῷ χαταχαλύψας ἀντιπάλους, * ὁ χραταιὸς ἐν πολέ-

» μοις * Κύριος· δτι δεδόξασται.

'Αδάμ τον φθαρέντα άναπλάττει * ρείθροις Ίορδάνου, και δρακόντων * κεραλάς έμφωλευόντων διαθλάττει, * ο Βασιλεύς των αίώνων * Κύριος· δτι δεδόξασται.

Πυρί τῆς Θεότητος ἀύλῷ * σάρχα ὑλιχὴν ἡμφιεσμένος, * 'Ιορδάνου περιβάλλεται το νᾶμα * ὁ σαρχωθείς ἐχ Παρθένου * Κύριος· ὅτι δεδόξασται.

Τόν ρύπον ο σμήχων τῶν ἀνθρώπων, * τούτοις χαθαρθεὶς ἐν Ἰορδάνη, * οἶς θελήσας ὡμοιώθη, δ ἦν μείνας, * τοὺς ἐν τῷ σχότει φωτίζει * Κύριος· ὅτι δεδόξασται.

"Ετερος Κανών Ίαμβικός, τοῦ Άγίου Ίωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ· οῦ ἡ Ἀκροστιχὶς διὰ στίχων Πρωελεγίων.

Σήμερον ἀχράντοιο βαλών Θεοφεγγέι πυρσῷ

Πνεύματος, ένθάπτει νάμασιν ἀμπλακίην,

Φλέξας Παμμεδέοντος έδς Πάϊς· Ήπιόων δέ 'Υμνηταΐς μελέων τῶνδε δίδωσι χάριν.

'Ωδή α'. 'Ηγος β'. 'Ο Είρμός.

» πτίβει θαλάσσης * χυματούμενον σάλον,

Ηπειρον αύθις * Ισραήλ δεδειγμένον.

» Μέλας δὲ πόντος * τριστάτας Αίγυπτίων

» Έχρυψεν ἄρδην * ύδατόστρωτος τάφος

» Ῥώμη χραταιά * δεξιάς τοῦ Δεσπότου.

Ορθρου φανέντος * τοις βροτοις σελασφόρου, Νῦν ἐξ ἐρήμου * πρός ῥοὰς Ἰορδάνου, Αναξ, υπέσχες * ήλίου σόν αυχένα, Χώρου ζοφώδους * τον Γενάρχην άρπάσαι, Ρύπου τε παντός * έχχαθαραι την χτίσιν.

Αναρχε, ρείθροις * συνταφέντα σοι, Λόγε, Νέον περαίνεις * τον φθαρέντα τη πλάνη, Ταύτην αφράστως * πατρόθεν δεδεγμένος Όπα χρατίστην· * Ούτος ήγαπημένος Ίσός τέ μοι Παΐς * χρηματίζει την φύσιν.

'Ωδή γ΄. Ο Ειρμός.

• Ισχύν ό διδούς * τοῖς Βασιλεῦσιν ἡμῶν Κύριος, * καὶ κέρας • Ι χριστῶν αὐτοῦ ὑψῶν, * Παρθένου ἀποτίκτεται· * μολεῖ δὲ » πρός το Βάπτισμα· * διό, πιστοί, βοήσωμεν· * Ούχ έστιν άγιος » ώς ό Θεός ήμῶν, * καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος πλήν σου, Κύριε.

Στειρεύουσα πρίν * ήτεχνωμένη δεινώς, σήμερον * εύφραίνου, Χριστου ή Έχχλησία· * δι' ύδατος χαι Πνεύματος * υίοι γάρ σοι γεγέννηνται, * έν πίστει άναχράζοντες· * Ούχ έστιν άγιος ώς ό θεός ήμῶν, * καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος πλήν σου, Κύριε.

Μεγάλη φωνή * έν τη έρημω βοα ό Πρόδρομος * Χριστοῦ έτοιμάσατε όδους, * χαι τρίβους του Θεου ήμων * εύθείας άπεργάσασθε, * έν πίστει άναχράζοντες· * Ούχ έστιν άγιος ώς ό Θεός ήμῶν, * χαί ούχ ἔστι δίχαιος πλήν σου, Κύριε.

Ίαμβικός. Ό Είρμός.

, Ο^{σοι} παλαιών * έχλελύμεθα βρόχων, Βορών λεόντων * συντεθλασμένων μύλας,

» Άγαλλιώμεν, * χαι πλατύνωμεν στόμα,

» Λόγφ πλέχοντες * έχ λόγων μελφδίαν,

» [°]Ω τῶν πρός ἡμᾶς * ἡδεται δωρημάτων.

Νέχρωσιν ό πρίν * έμφυτεύσας τη χτίσει, Θηρός κακούργου * σχηματισθείς είς φύσιν, Έπισχοτείται * σαρχιχή παρουσία, Ορθρω φάναντι * προσβαλών τῷ Δεσπότη Φλαν την έαυτοῦ * δυσμενεστάτην χάραν.

Έλχει πρός αυτόν * την Θεόδμητον φύσιν, Γαστρός τυράννου * συγχεχωσμένην δροις. Γεννά τε αύθις * γηγενών άναπλάσει, Έργον φέριστον * έχτελών ό Δεσπότης. *Ιχται γάρ αὐτὴν, * ἐξαλεξήσαι θέλων.

MHN IANOYAPIOS. G'.

Π Υπαχοή, Πγος πλ. α'.

Οτε τη Ἐπιφανεία σου * ἐφώτισας τὰ σύμπαντα, * τότε ή άλμυρὰ τῆς ἀπιστίας θάλασσα ἔφυγε, * χαὶ ὁ Ἰορδάνης χάτω ρέων ἐστράφη, * πρός οὐρανόν ἀνυψῶν ἡμᾶς· * ἀλλὰ τῷ ὕψει τῶν θείων έντολών σου * συντήρησον, Χριστέ ό Θεός, * πρεσβείαις της Θεοτόχου, χαι έλέησον ήμας.

Καὶ 'Ανάγνωσις εἰς τὸν Θεολόγον τό· Πάλιν Ίησοῦς ὁ ἐμός. 'Ωδή δ'. Ο Είρμός.

» Α κήκοε, Κύριε, * φωνής σου, δν είπας. Φωνή * βοώντος έν » A ἐρήμφ, * ὅτε ἐβρόντησας * πολλών ἐπὶ ὐδάτων, * τῷ σῷ μαρτυρούμενος Υίφ· * όλος γεγονώς του παρόντος * Πνεύματος » δε εβόησε· * Συ εί Χριστός, * Θεου σοφία και δύναμις.

'Ρυπτόμενον ήλιον * τίς είδεν, ό Κήρυξ βοα, * τον έχλαμπρον τη φύσει, * ίνα σε ύδασιν, * Άπαύγασμα της δόξης * Πατρός, χαρακτήρ ἀιδίου * ἐκπλύνω, και χόρτος ῶν πυρι * ψαύσω τῆς σής Θεότητος; * σύ γάρ Χριστός, * Θεού σοφία και δύναμις.

Υπέρηνεν ένθεον * ην είγεν εύλάβειαν * Μωσής περιτυγών σοι. * ώς γὰρ τῆς βάτου σε * φωνήσαντα ἠσθήθη, * εὐθὺς ἀπεστράφη τὰς ὄψεις. * ἐγώ δὲ πῶς βλέψω σε τρανῶς, * ἢ πῶς χειροθετήσω σε; * σù γὰρ Χριστός, * Θεοῦ σορία καὶ δύναμις.

Ψυχής τελών έμφρονος * χαι λόγω τιμώμενος, * άψύχων εύλαβούμαι· * εί γάρ βαπτίσω σε, * χατήγορόν μοι έσται * πυρί χαπνιζόμενον όρος, * φυγούσα δε θάλασσα διχή, * χαι Ιορδάνης ούτος στραφείς. * σύ γὰρ Χριστός, * Θεοῦ σοφία χαὶ δύναμις.

Ίαμβικός. Ο Είρμός.

τυρσφ χαθαρθείς * μυστικής θεωρίας,

» II Υμνών Προφήτης * την βροτών χαινουργίαν,

» Ῥήγνυσι γήρυν * Πνεύματι χροτουμένην,

Σάρχωσιν ἐμφαίνουσαν * ἀἰρήτου Λόγου,

» 🗘 των δυναστων * τὰ χράτη συνετρίβη.

Πεμφθείς ό Πατρός * παμφαέστατος Λόγος, Νυχτός διώσαι * την χαχέσπερον σχέσιν Έχριζον ήχεις * χαι βροτών άμαρτίαν, Νας συνελκύσαι τε * τη ση Βαπτίσει, Μάχαρ, φαεινούς * έχ ροών Ιορδάνου.

Αύτον προσιδών * τον περίχλυτον Λόγον, Τρανώς ό Κήρυξ * έχβοαται τη χτίσει. Ούτος προών μου, * δεύτερος τῷ σαρχίω, Σύμμορφος έξέλαμψεν * ένθέω σθένει, Έχθιστον ήμων * έξελειν άμαρτίαν.

c

ΜΗΝ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ. ς'.

Νομήν πρός αὐτήν * την φερέσβιον φέρων Θηρά δραχόντων * φωλεοῖς ἐπιτρέχων. Απλητα χύχλα * χαββαλών Θεός Λόγος, Πτέρνη τε τον πλήττοντα * παμπήδην γένος, Τούτον χαθειργνύς, * έχσαώζει την χτίσιν. 'Ωδή ε'. Ο Είρμος.

• Γησοῦς ὁ ζωῆς ἀρχηγὀς * λῦσαι τὸ χατάχριμα ήχει * Ἀδὰμ του πρωτοπλάστου· * χαθαρσίων δὲ ὡς Θεός μὴ δεόμενος,* • τῷ πεσόντι χαθαίρεται * ἐν τῷ Ιορδάνη, * ἐν ῷ την ἔχθραν » xτείνας, * ύπερέχουσαν πάντα νουν * εἰρήνην χαρίζεται.

Συνελθόντων απείρων λαών * υπό Ιωάννου βαπτισθήναι, * αύτος έν μέσω έστη, * προσεφώνει δε τοις παρούσι. Τις έδειξεν, * άπειθείς, την δργήν ύμιν * έχχλιναι την μέλλουσαν; * χαρπούς άξίους Χριστῷ * έχτελεῖτε· παρών γάρ νῦν * εἰρήνην χαρίζεται.

Γεωργός ό χαι Δημιουργός * μέσος έστηχώς ώς είς απάντων, * χαρδίας έμβατεύει· * χαθαρτήριον δε πτύον χειρισάμενος, * την παγχόσμιον άλωνα * πανσόφως διίστησι, * την άχαρπίαν φλέγων, * εύχαρποῦσιν αἰώνιον * ζωήν χαριζόμενος.

Ίαμβιχός. Ο Είρμός.

* Έχθροῦ ζοφώδους * xαὶ βεβορβορωμένου
' ἰόν χαθάρσει * Πνεύματος λελουμένοι,

» Νέαν προσωρμίσθημεν * άπλανή τρίβον

» "Αγουσαν απρόσιτον * είς θυμηδίαν,

» Μόνοις προσιτήν, * οίς Θεός χατηλλάγη.

'Αθρών ο Πλάστης * έν ζόφω των πταισμάτων Σειραίς ἀφύχτοις, * δν διαρθροί δαχτύλοις, Ιστησιν άμφ' ώμοισιν * εξάρας άνω, Νῦν ἐν πολυρρύτοισι * δίναις ἐχπλύνων Αίσχους παλαιοῦ * τῆς ᾿Αδὰμ χαχεξίας.

Μετ' εύσεβείας * προσδράμωμεν εύτόνως Πηγαϊς άχράντοις * ρεύσεως σωτηρίου, Λόγον κατοπτεύσοντες * έξ ἀκηράτου "Αντλημα προσφέροντα * δίψης ένθέου, Κόσμου προσηνώς * έξαχεύμενον νόσον.

'Ωδή ς'. Ο Ειρμός.

• ΤΤ φωνή τοῦ Λόγου, * ὁ λύχνος τοῦ Φωτός, * ὁ Ἐωσφόρος, * . Π ο του Ηλίου Πρόδρομος * έν τη έρήμφ, * Μετανοείτε, πάσι · βοά τοῖς λαοῖς, * καὶ προκαθαίρεσθε· * ἰδού γὰρ παρέστη Χρι-· στός, * έχ φθοράς τόν χόσμον λυτρούμενος.

Γεννηθείς ἀρρεύστως * ἐχ Θεοῦ χαὶ Πατρός, * ἐχ τῆς Παρθένου * δίχα σαρχοῦται ρύπου Χριστός· * οῦ τὸν ἰμάντα, * τὴν ἐξ ἡμῶν τοῦ Λόγου συνάφειαν, * λύειν ἀμήχανον * (διδάσχει ὁ Πρόδρομος), * γηγενεῖς ἐχ πλάνης λυτρούμενος.

Έν πυρ! βαπτίζει * τελευταίω Χριστός * τοὺς ἀπειθοῦντας * xaì μὴ Θεόν φρονοῦντας αὐτόν· * ἐν Πνεύματι δὲ * xαινοποιεϊ δι' ὑδατος χάριτι * τοὺς ἐπιγνώμονας * αὐτοῦ τῆς Θεότητος, * τῶν πλημμελημάτων λυτρούμενος.

Ίαμβικός. Ο Είρμός.

- » τμερτόν έξέφηνε * σύν πανολβίω
- , Ι Ήχω Πατήρ, * δν γαστρός έξηρεύξατο.
- » Ναί φησιν, Ούτος * συμφυής γόνος πέλων,
- » Φώταυγος έξώρουσεν * άνθρώπων γένους,
- » Λόγος τέ μου ζών * χαὶ βροτός προμηθεία.

Έχ ποντίου λέοντος * ό τριέσπερος Ξένως Προφήτης * έγχάτοις φλοιδούμενος Αύθις προήλθε, * τῆς παλιγγενεσίας Σωτηρίαν δράχοντος * ἐχ βροτοχτόνου Πάσι προφαίνων * τῶν χρόνων ἐπ' ἐσχάτων.

'Ανειμένων Πόλοιο * παμφαῶν πτυχῶν, Μύστης ὀρᾶ * πρός Πατρός ἐξιχνούμενον Μένον τε Πνεῦμα * τῷ παναχράντῳ Λόγῳ, Ἐπελθόν ὡς πέλειαν * ἀφράστῷ τρόπῳ, Δήμοις τε φαίνει * προσδραμεῖν τῷ Δεσπότη. Κοντάχιον, Ἡγος δ΄.

Έ πεφάνης σήμερον * τῆ οἰχουμένῃ, * χαὶ τὸ φῶς σου, Κύριε, * ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς * ἐν ἐπιγνώσει ὑμνοῦντάς σε· * Ἡλθες, ἐφάνης, * τὸ Φῶς τὸ ἀπρόσιτον.

Οι Οίχοι φέροντες Άχροστιχίδα τήνδε.

Τοῦ ταπεινοῦ 'Ρωμανοῦ.

Τη Γαλιλαία των Έθνων, * τη τοῦ Ζαβουλών χώρα, * xaì τοῦ Νεφθαλεἰμ γαία, * ὡς εἶπεν ὁ Προφήτης, * φῶς μέγα ἕλαμψε Χριστός· * τοῖς ἐσχοτισμένοις * φαεινὴ ὡφθη αὐγὴ, * ἐν Βηθλεὲμ ἀστράπτουσα, * μᾶλλον δὲ ἐχ Μαρίας ὁ Κύριος, * πάση τῆ οἰχουμένη * ἀνατέλλει τὰς ἀχτῖνας * ὁ "Ηλιος τῆς Διχαιοσύνης. * Διὸ οἱ ἐξ ᾿Αδὰμ * γυμνοὶ, δεῦτε πάντες, * ὑποδύωμεν αὐτὸν * ἱνα θαλφθῶμεν· * σχέπη γὰρ γυμνῶν * χαὶ αἴγλη ἐσχοτισμένων * ἡλθες, ἐράνης, * τὸ Φῶς τὸ ἀπρόσιτον.

Συναξάριον.

Τῆ Ϛ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Τὰ "Αγια Θεοφάνεια τοῦ Κυρίου καί Θεού και Σωτήρος ήμων Ίησου Χριστου.

Στίχοι.

Τούς ούρανούς Βάπτισμα τοῦ Χριστοῦ σχίσαν,

Τούς αύτο μή γραίνοντας ένδον είσαγει.

Βάπτισεν έν ποταμῷ Χριστόν Πρόδρομος χατὰ έχτην.

Αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. 'Authv.

'Ωδή ζ'. 'Ο Είρμός.

 ΝΤέους εὐσεβεῖς * χαμίνω πυρός προσομιλήσαντας * διασυρίζον . Ν πνεύμα δρόσου * άβλαβεις διεφύλαξε, * χαι θείου Αγγέλου » συγχατάβασις· * δθεν έν φλογι * δροσιζόμενοι εύχαρίστως άνέ-

» μελπον· * 'Υπερύμνητε, * εύλογητός εξ, Κύριε * ό Θεός των » Πατέρων ήμῶν.

⁶Ωσπερ ούρανῷ * σὺν τρόμω καὶ θαύματι παρίσταντο * ἐν Ιορδάνη αι Δυνάμεις * των Αγγέλων, σχοπούμεναι * τοσαύτην θεοῦ τὴν συγχατάβασιν· * ὅπως ὁ χρατῶν * τὴν ὑπερῷον τῶν υδάτων υπόστασιν * έν τοις υδασι * σωματοφόρος έστηχεν, * ό θεός ό τῶν Πατέρων ήμῶν.

Νεφέλη ποτέ * χαι θάλασσα θείου προειχόνιζε * Βαπτίσιματος τό θαῦμα, * έν οἶς ό πριν βαπτίζεται * διεξοδιχώς τῷ Νομοθέτη λαός. * Θάλασσα δε ήν * τύπος ύδατος, χαι νεφέλη του Πνεύματος. * οίς τελούμενοι, * Εύλογητός εί, χράζομεν, * ό Θεός ό τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Απαντες πιστοί, * έν ῷ την τελείωσιν έλάβομεν, * θεολογούντες ασιγήτως * σύν Άγγελοις δοξάσωμεν * Πατέρα, Γίον χαί Πνεύμα Αγιον· * τούτο γάρ Τριάς * ὑποστάσεσιν ὁμοούσιος, εἶς δε Θεός. * ϣ και ψάλλομεν. * Εύλογητός εί, Κύριε * ό Θεός των Πατέρων ήμων.

Ίαμβικός. Ο Ειρμός.

- » Έφλεξε ρείθρω * των δραχόντων τὰς χάρας » Ο τῆς χαμίνου * τὴν μετάρσιον φλόγα
- » Νέους φέρουσαν * εὐσεβεῖς χατευνάσας.
- » Την δυσκάθεκτον * άχλυν έξ άμαρτίας
- » Όλην πλύνει δέ * τη δρόσφι του Πνεύματος.

Σε ζωγραφούσαν * την Ασσύριον φλόγα Έχστωσαν ίστης, * είς δρόσον μετηγμένην. Υδωρ δθεν νῦν * ἀμφιέσσαο φλέγον

MHN IANOYAPIOE. G'.

Σίντην χάχιστον, * Χριστέ, προσχεχευθμένον, Πρός την όλισθον * έχχαλούμενον τρίβον.

'Απορραγέντος * του 'Ιορδάνου πάλαι Ισθμῷ περάται * λαός Ισραηλίτης, Σε τον χράτιστον * έμφορούντα την χτίσιν Ήπειγμένος νῦν * ἐν ῥοαῖς διαγράφων

Πρός την άρρευστον * και άμείνονα τρίβον.

Ιδμεν το πρώτον * την πανώλεθρον χλύσιν Οίχτρώς σε πάντων * είς φθοράν παρεισάγειν, Ω τρισμέγιστα * χρηματίζων και ξένα. Νυν δε χλύσαντα, * Χριστε, την αμαρτίαν Δι' εὐπάθειαν * χαὶ βροτῶν σωτηρίαν.

'Ωδή η'. Ο Είρμός.

» τη πυστήριον παράδοξον * ή Βαβυλώνος έδειξε * χάμινος * πη-» III γάσασα δρόσου· * δτι ρείθροις εμελλευ * αυλου πυρ είσ-» δέχεσθαι * ό Ίορδάνης, και στέγειν * σαρκί βαπτιζόμενον τόν » Κτίστην· * δν εύλογοῦσι Λαοί * χαὶ ὑπερυψοῦσιν * εἰς πάντας » τούς αίωνας.

'Απόθου φόβον ἅπαντα, * ὁ Λυτρωτὴς τῷ Προδρόμω * ἔφησεν· * έμοι δέ πειθάρχει, * ώς Χριστῷ μοι πρόσελθε· * τοῦτο γὰρ φύσει πέφυχα· * έμῷ προστάγματι είξον * χαι βάπτισόν με συγχαταβάντα, * δν εύλογοῦσι Λαοί * χαι ὑπερυψοῦσιν * εἰς πάντας τούς αίῶνας.

Ρημάτων ώς ἀχήχοεν * ὁ Βαπτιστής τοῦ Δεσπότου, * σύντρομος * παλάμην έχτείνει. * χειραπτήσας δμως δε * την χορυφήν του Πλάστου αύτου, * τῷ βαπτισθέντι ἐβόα· * Αγίασόν με. σύ γαρ Θεός μου, * δν εύλογοῦσι Λαοί * χαι ὑπερυψοῦσιν * είς πάντας τούς αἰῶνας.

Τριάδος ή φανέρωσις * έν 'Ιορδάνη γέγονεν· * αύτη γάρ * ύπέρθεος φύσις. * Ο Πατήρ έφώνησεν * Ούτος ο βαπτιζόμενος * Υίος ο άγαπητος μου. * το Πνεῦμα συμπαρῆν τῷ όμοίω. * δν εύλογοῦσι Λαοί * χαι ὑπερυψοῦσιν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ίαμβικός. Ο Είρμός.

- » τη λευθέρα μέν * ή κτίσις γνωρίζεται,
- » L' Viol δέ φωτός * οι πρίν έσχοτισμένοι.
- » Μόνος στενάζει * τοῦ σχότους ὁ προστάτης.
- » Νυν εύλογείτω * συντόνως τον Αίτιον
- » Η πρίν τάλαινα * των Έθνων παγκληρία.

Τριττοί θεουδείς * έμπύρως δροσούμενοι,

Αίγλήντα τριτταῖς * παμφαῶς ἀγιστείαις.

Σαρῶς ἐδήλουν * τὴν ὑπέρτατον φύσιν, Μίξει βροτεία * πυρπολοῦσαν ἐν δρόσφ Εὐχτῶς ἅπασαν * τὴν ὀλέθριον πλάνην.

Λευχειμονείτω * πάσα γήϊνος φύσις, Έχπτώσεως νῦν * οὐρανῶν ἐπηρμένη· ^{*}Ω γὰρ τὰ πάντα * συντετήρηται Λόγψ Νάουσι ῥείθροις * ἐχπλυθεῖσα πταισμάτων Τῶν πρὶν πέφευγε * παμφαῶς λελουμένη.

'Ωδη θ΄.

ΜΕΓΑΛΥΝΑΡΙΑ,

Ψαλλόμενα έν τη 'Ωδή ταύτη.

³Ηχος β'.

Μεγάλυνον, ψυχή μου, * την τιμιωτέραν * των άνω στρατευμάτων.

Δίς.

Μεγάλυνον, ψυχή μου, * τον έν Ιορδάνη * έλθόντα βαπτισθηναι.

Μεγάλυνον, ψυχή μου, * τόν ὑπό Προδρόμου * τό βάπτισμα λαβόντα.

Μεγάλυνον, ψυχή μου, * τον έχ τῆς πατρώας * φωνῆς μαρτυρηθέντα.

Μεγάλυνον, ψυχή μου, * τόν ένα τῆς Τριάδος * χλίναντα τόν αὐχένα, * χαὶ βάπτισμα λαβόντα.

Προφήτα, δεῦρο πρός με * ἔχτεινον τὴν χεῖρα, * χαὶ βάπτισόν με τάχος.

Προφήτα, ἄφες ἄρτι, * καὶ βάπτισόν με· θέλων * πληρῶσαι καὶ γὰρ ἡλθον * πᾶσαν δικαιοσύνην.

Έτερα είς τον Ίαμβιχον Κανόνα.

Σήμερον ό Δεσπότης * χλίνει τον αὐχένα * χειρὶ τῆ τοῦ Προδρόμου.

Σήμερον Ίωάννης * βαπτίζει τον Δεσπότην * έν βείθροις Ίορδάνου.

Σήμερον ό Δεσπότης * νάμασιν ένθάπτει * βροτών την άμαρτίαν.

Σήμερον ό Δεσπότης * ἄνωθεν μαρτυρεῖται * Υἰός ἡγαπημένος.

Σήμερον ό Δεσπότης * ἦλθεν ἁγιάσαι * τὴν φύσιν τῶν ὑδάτων. Men. Tom. III. \$0

MHN IANOYAPIOS. G'.

Σήμερον ό Δεσπότης * τὸ βάπτισμα λαμβάνει * ὑπό γειρός Προδρόμου.

Δόξα.

Μεγάλυνον, ψυχή μου, * τῆς τρισυποστάτου * xal ἀδιαιρέτου * Θεότητος το χράτος.

Kał vũv.

Μεγάλυνον, ψυχή μου, * την λυτρωσαμένην * ήμας έχ της χατάρας.

Ο Είρμός.

» ' 🛦 πορεί πάσα * γλώσσα εύφημείν πρός άξίαν· * ίλιγγιά δε *

» A νοῦς xai ὑπερχόσμιος ὑμνεῖν σε, Θεοτόχε· * ὅμως ἀγαθή

» ύπάρχουσα * την πίστιν δέχου, * xai γάρ τον πόθον οίδας

» τον ένθεον ήμων· * συ γάρ * Χριστιανών εί προστάτις, * σε » μεγαλύνομεν.

Δαυίδ, πάρεσο * πνεύματι τοῖς φωτιζομένοις· * Νῦν προσέλθετε. * άδε, πρός Θεόν έν πίστει, λέγων, φωτίσθητε· * ούτος ό πτωχός έχέχραξεν * Άδαμ έν πτώσει· * χαί γαρ αύτοῦ είσήχουσε Κύριος έλθων, * ρείθροις * τοῦ Ιορδάνου φθαρέντα * δὲ άνεχαίνισεν

Ο Ήσαίας, * Λούσασθε, χαθάρθητε, φάσχει· * τὰς πονηρίας * έναντι άφέλεσθε Κυρίου· οι διψώντες, * ύδωρ έπι ζών πορεύεσθε· * ρανει γαρ ύδωρ * χαινοποιόν Χριστός τοις προστρέχουσιν αύτῷ * πίστει, * και πρός ζωήν την άγήρω * βαπτίζει Πνεύματι.

Συντηρώμεθα * χάριτι, πιστοί, χαι σφραγίδι· * ώς γαρ όλεθρον * έφυγον φλιας * Έβρατοι πάλαι αίμαγθείσης, * ούτω χαί ήμεν έξόδιον * το θείον τουτο * της παλιγγενεσίας λουτήριον έσται: * ένθεν * χαι της Τριάδος οψόμεθα * φώς το άδυτον.

Ίαμβικός. Ό Είρμός.

• Ω των ύπερ νουν * του τόχου σου θαυμάτων! • Νύμφη πάναγνε, * Μητερ εύλογημένη.

» Δι' ής τυχόντες * παντελούς σωτηρίας,

» Ἐπάξιον Χροτοῦμεν * ὡς Εὐεργέτη

» Δώρον φέροντες * ύμνον εύχαριστίας.

Ιδμεν τὰ Μωσει * τη βάτω δεδειγμένα,

Δεύρο ξένοις * θεσμοϊσιν έξειργασμένα.

'Ως γὰρ σέσωσται * πυρφοροῦσα Παρθένος

Σελασφόρον τεχούσα * τον Εύεργέτην, Ιορδάνου τε * ρετθρα προσδεδεγμένα.

Χρίεις τελειών * την βρότειον ούσίαν,

"Αναξ άναρχε, * Πνεύματος χοινωνία.

Ροαίζ άχράντοις * έκκαθάρας, και σκότους

Ίσχὺν θριαμβεύσας τε * τὴν ἐπηρμένην, Νῦν εἰς ἄληχτον * ἐξαμείβεαι βίον.

Έξαποσπειλάριον, πρός τό Έπεσχέψατο ήμας.

Εις πούς Λίνους, ίστωμεν Στίχους ς΄. και ψάλλομεν Στιχηρά Ίδιόμελα,

η Μχος α΄. Γερμανού Πατριάρχου.

τ ως έχ φωτός έλαμψε τῷ χόσμφ * Χριστός ὁ Θεός ἡμῶν, * ὁ ἐπιφανείς Θεός· * τοῦτον, λαοί, προσχυνήσωμεν.

> Δίς. Ο αύτές.

Πώς σε, Χριστέ, * δούλοι τον Δεσπότην άζιως τιμήσωμεν; * δτι έν τοϊς ύδασι * πάντας ήμας άνεχαίνισας.

Ο αύτός.

του έν Ιορδάνη βαπτισθείς, ό Σωτήρ ήμῶν, * τὰ ῥετθρα ήγίασας, * τῆ παλάμη τοῦ δούλου χειροθετούμενος, * xai τὰ πάθη τοῦ Κόσμου ἰώμενος. * Μέγα τὸ μυστήριον * τῆς οἰχονομίας σου! * φιλάνθρωπε Κύριε, δόξα σοι.

Ο αύτός.

Τό ἀληθινόν φῶς ἐπεφάνη, * καὶ πᾶσι τόν φωτισμόν δωρεῖται. * Βαπτίζεται Χριστός μεθ' ἡμῶν, * ὁ πάσης ἐπέκεινα καθαρότητος· * ἐνίησι τόν ἀγιασμόν τῷ ὕδατι, * καὶ ψυχῶν τοῦτο καθάρσιον γίνεται· * ἐπίγειον τὸ φαινόμενον, * καὶ ὑπὲρ τοὺς οὐρανοὺς τὸ νοούμενον· * διὰ λουτροῦ σωτηρία, * δι' ὕδατος τὸ Πνεῦμα, * διὰ καταδύσεως * ἡ πρὸς Θεὸν ἡμῶν ἄνοδος γίνεται· * Θαυμάσια τὰ ἔργα σου, Κύριε! δόξα σοι.

Ο αύτός.

Ο περιβάλλων τον ούρανον έν νεφέλαις, * ρεΐθρα περιβάλλεται σήμερον τὰ Ίορδάνεια· * χαὶ τὴν ἐμὴν χαθαίρεται χάθαρσιν, * ὁ τοῦ χόσμου αἴρων τὴν ἀμαρτίαν· * χαὶ ὑπὸ τοῦ συγγενοῦς ἄνωθεν μαρτυρεῖται Πνεύματος, * Υἰός μονογενὴς * ὑπάρχων τοῦ ὑψίστου Πατρός· * πρὸς δν βοήσωμεν· * Ὁ ἐπιφανεἰς χαὶ σώσας ἡμᾶς, * Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δόξα, ⁷Ηχος πλ. β΄. 'Ανατολίου.

Νάματα Ίορδάνεια περιεβάλου, Σωτήρ, * ό ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἰμάτιον· * καὶ ἔκλινας κορυφήν τῷ Προδρόμφ, * ό τόν οὐρανόν μετρήσας σπιθαμῆ· * ίνα ἐπιστρέψης κόσμον ἐκ πλάνης * καὶ σώσης τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

MHN IANOTAPIOE. G'.

Καὶ νῦν, Ἡχος β΄. Ἀνατολίου.

Πρός τό Σήμερον ό Χριστός * έν Βηθλεέμ.

Σήμερον ό Χριστός * έν Ίορδάνη ήλθε βαπτισθήναι: * Σήμερον Ίωάννης άπτεται * χορυφής του Δεσπότου: * Αἰ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἐξέστησαν, * τὸ παράδοξον ὀρῶσαι μυστήριον: * Ἡ θάλασσα είδε χαὶ ἔφυγεν· * ὁ Ἰορδάνης ἰδών ἀνεστρέφετο: * Ἡμεῖς δὲ οἱ φωτισθέντες βοῶμεν· * Δόξα τῷ φανέντι Θεῷ, * χαὶ ἐπὶ γῆς ὀφθέντι, * χαὶ φωτίσαντι τὸν χόσμον.

Δοξολογία μεγάλη, και Άπόλυσις.

Είτα τοῦ Ἱερέως τὴν ἰερατικὴν στολὴν ἐνδεδυμένου, καὶ ἐπιφερομένου τὸ τίμιον Ξύλον ἀνὰ χεῖρας, προπορευομένου τε τοῦ θυμιατοῦ καὶ τῶν λαμπάδων, ἐξερχόμεθα τοῦ Ναοῦ, καὶ ἀπερχόμεθα ἐν τῆ βρύσει, ἡ ἐν τῆ πηγῆ τοῦ ὑδατος, ψάλλοντες τὰ Τροπάρια, Ἡχος πλ. δ΄. τὸ, Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων· καὶ τρία Τροπάρια ἀπὸ τῶν ιβ΄. Καὶ ἐκτελεῖται καθεξῆς ἐκεῖσε ἡ τοῦ ᾿Αγιασμοῦ ᾿Ακολουθία· ἡγουν αὶ Προφητεῖαι, ὁ ᾿Απόστολος, τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ αὶ Εὐχαὶ, ὡς προείρηνται. Καὶ μετὰ τὸ ῥαντισθῆναι πάντας ἐκ τοῦ ἀγιασθέντος ὕδατος, ψάλλομεν τὸ ᾿Απολυτίκιον, καὶ τὸ Κοντάκιον. Ὑποστρέφοντες δὲ, εἰσερχόμεθα ἐν τῷ Ναῷ· καὶ δοξάζοντες, ψάλλομεν τὸ Τροπάριον τῆς ἡ. ஹῦ; Τριάδος ἡ φανέρωσις. Εἶτα, γενομένης Ἐκτενῆς ὑπὸ τοῦ Ἱερέως, ἀσπαζόμεθα τὸ τίμιον Ξύλον τοῦ Σταυροῦ, καὶ γίνεται ᾿Απόλυσις.

Χρή οὖν γινώσχειν ὅτι, ἐἀν τῶν Φώτων ἡ ἡμέρα τύχῃ ἐν Κυριαχῆ, οὐδὲν τὸ σύνολον τῶν ἀΑναστασίμων λέγεται, ἀλλὰ πᾶσα ἡ ἀΑχολουθία τῆς Ἐορτῆς ἔν τε τῷ Ἐσπερινῷ, χαὶ τῷ Ὅρθρῳ, χαὶ τῆ Λειτουργία.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Ψάλλομεν, άντι των Τυπιχών, τὰ 'Αντίφωνα.

'Αντίφωνον Α΄. ψαλμός ριγ'. Ήχος β'.

Στίχ. α΄. Έν ἐξόδφ Ίσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, οίχου Ίαχώβ ἐχ λαοῦ βαρβάρου.

Ταΐς πρεσβείαις τής Θεοτόχου.

Στίχ. β΄. Ἐγενήθη Ἐιουδαία ἀγίασμα αὐτοῦ, Ἰσραἡλ ἐξουσία αὐτοῦ.

Ταΐς πρεσβείαις της Θεοτόχου.

Στίχ. γ΄. Η θάλασσα είδε, και έφυγεν· ο Ιορδάνης έστράφη είς τὰ όπίσω.

Ταϊς πρεσβείαις της Θεοτόχου.

Στίγ. δ'. Τί σοί έστι θάλασσα ότι έφυγες; και σù Ιορδάνη δτι εστράφης είς τὰ δπίσω; Ταίς πρεσβείαις τής Θεοτόχου. Δόξα, χαὶ νῦν. Ταίς πρεσβείαις της Θεοτόχου. 'Αντίφωνον Β'. ψαλμός ριδ'. "Ηχος β'. Στίγ. α΄. Ήγάπησα, δτι είσαχούσεται Κύριος τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου. Σώσον ήμας, Υιέ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἰορδάνη ὑπό Ἰωάννου βαπτισθείς, ψάλλοντάς σοι· Άλληλούτα. Στίγ. β'. Ότι ἕχλινε το ούς αύτοῦ ἐμοὶ, χαὶ ἐν ταζς ἡμέραις μου έπιχαλέσομαι. Σώσον ήμας, Γιέ Θεου. Στίγ. γ΄. Περιέσχον με ώδινες θανάτου, χίνδυνοι άδου εύροσάν με. Σωσον ήμας, Υιέ Θεου. $\Sigma_{\tau}(\gamma, \delta', \mathbf{E})$ Eletimor & Kúpiog xal díxaiog, xal & Oedg muñr έλεετ. Σωσον ήμας, Υιέ Θεου. $\Delta \delta \xi \alpha$, xai vov. Ο Μονογενής Γίος και Λόγος τοῦ Θεοῦ, καλ. 'Αντίφωνον Γ'. ψαλμός ριζ'. Ηχος α'. Στίχ. α'. Έξομολογείσθε τῷ Κυρίφ, δτι ἀγαθός, δτι είς τόν αίωνα το έλεος αύτου. Έν Ιορδάνη βαπτιζομένου σου, Κύριε. Στίχ. β'. Είπάτω δη οίχος Ισραήλ, ότι άγαθός, ότι είς τόν αίῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Έν Ίορδάνη βαπτιζομένου σου, Κύριε. Στίχ. γ΄. Είπάτω δη οίχος Άαρών, ότι άγαθός, ότι είς τόν αίωνα το έλεος αύτου. Έν Ίορδάνη βαπτιζομένου σου, Κύριε. Στίχ. δ'. Είπάτωσαν δη πάντες οι φοβούμενοι τον Κύριον, δτι άγαθός, δτι είς τόν αίωνα τό έλεος αύτου. Έν Ίορδάνη βαπτιζομένου σου, Κύριε. Είσοδιχόν. Εύλογημένος ό έρχόμενος έν όνόματι Κυρίου, Θεός Κύριος, χαί έπέφανεν ήμιν. Σώσον ήμας, Γιέ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἰορδάνη.

Έν Ιορδάνη βαπτιζομένου σου, Κύριε.

Δόξα, χαί νῦν, τὸ Κοντάχιον.

Έπεφάνης σήμερον τῆ οἰχουμένη.

Αντί δε του Τρισαγίου.

Οσοι είς Χριστόν έβαπτίσθητε, Χριστόν ένεδύσασθε. Άλληλούκα.

Προχείμενον τοῦ Άποστόλου, Ήγος δ'.

Εύλογημένος ό ερχόμενος έν όνόματι Κυρίου, Θεός Κύριος χαὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Στίχος· Έξομολογείσθε τῷ Κυρίφ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τόν αἰῶνα τό ἔλεος αὐτοῦ.

Ο 'Απόσπολος, πρός Τίπον Έπισπολής Παύλου.

Τέχνον Τίτε, έπεφάνη ή χάρις του Θεου.

'Αλληλούτα. 'Πχος δ'.

Ένέγχατε τῷ Κυρίω υἰοὶ Θεοῦ, ἐνέγχατε τῷ Κυρίω υἰοὺς χριῶν. $\Sigma = \frac{1}{2} \sqrt{2}$, Φωνή Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων, ὁ Θεός τῆς δόξης

έβρόντησε, Κύριος έπι ύδάτων πολλών.

Εύαγγέλιον χατά Ματθαϊον.

Τῷ χαιρῷ ἐχείνῳ, παραγίνεται ὁ Ἰησοῦς ἀπό τῆς Γαλιλαίας. Κοινωνικόν.

Έπεφάνη ή χάρις τοῦ Θεοῦ ή σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις. Ἀλληλούζα.

Καὶ τὰ λοιπὰ τῆς Θείας Λειτουργίας.

THE Z'. TOY ATTOY MENOS.

Π Σύναξις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου Προφήτου, Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Έλν ή παρούσα Έορτή τύχη ἐν Κυριακῆ, ψάλλεται καὶ ἡ 'Αναστάσιμος 'Ακολουθία, ἤτις καὶ προηγεῖται. 'Ωσαύτως καὶ Εὐαγγέλιον Ἐωθινόν. Εἰς τὴν Αειτουργίαν τὰ ἀμφώτερα.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, **Κύριε ἐχέχραξα,** ἱστῶμεν Στίχους ૬΄. χαὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῆς Ἐορτῆς τρία. Ἡχος β΄.

Τόν φωτισμόν ήμῶν * τόν φωτίσαντα πάντα ἄνθρωπον * ἰδών ό Πρόδρομος * βαπτισθῆναι παραγενόμενον,* χαίρει τῆ ψυχῆ,* xaì τρέμει τῆ χειρί· * δείχνυσιν αὐτόν, * xaì λέγει τοῖς λαοῖς· * 'Ιδε ὁ λυτρούμενος τόν 'Ισραήλ, * ὁ ἐλευθερῶν ήμᾶς ἐχ τῆς φθορᾶς. * 'Ω ἀναμάρτητε * Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι. Τοῦ Λυτρωτοῦ ἡμῶν * ὑπό δούλου βαπτιζομένου, * xai τῆ τοῦ Πνεύματος παρουσία μαρτυρουμένου, * ἔφριξαν ὀρῶσαι 'Αγγέλων στρατιαί· * φωνὴ δὲ οὐρανόθεν ἡνέχθη ἐχ Πατρός· * Οῦτος, δν ὁ Πρόδρομος χειροθετεῖ, * Υἰός μου ὑπάρχει ὁ ἀγαπητός, * ἐν ῷ ηὐδόχησα. * Χριστὲ ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι.

Τά Ιορδάνεια ρείθρα * σε την πηγην εδέξαντο· * χαι ό Παράχλητος εν είδει περιστερας χατήρχετο· * χλίνει χορυφην * δ χλίνας οὐρανούς· * χράζει χαι βοα * πηλός τῷ Πλαστουργῷ· * Τί μοι ἐπιτάττεις τὰ ὑπερ ἐμέ; * ἐγὼ χρείαν ἔχω τοῦ σοῦ Βαπτισμοῦ. * Ὁ ἀναμάρτητε * Χριστε ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι.

Έτερα Στιχηρά Προσόμοια τοῦ Προδρόμου,

Ήχος α΄. Πανεύφημοι Μάρτυρες * ὑμᾶς. *

Πανεύφημε Πρόδρομε * Χριστοῦ, * Βαπτιστά θεόληπτε, * σὲ εὐσεβῶς μαχαρίζοντες, * Χριστόν δοξάζομεν * τόν ἐν 'Ιορδάνη * χλίναντα τὴν χάραν σοι, * χαὶ φύσιν τῶν βροτῶν ἀγιάσαντα. * Αὐτόν οὖν πρέσβευε * δωρηθήναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * τὴν εἰρήνην * χαὶ τὸ μέγα ἔλεος.

γψόθεν προσέβλεψας, * σοφέ * Ίωάννη Πρόδρομε, * Πατρός την δόξαν την ἄρρητον * Γιόν έν ΰδατι· * χαι τό Πνεῦμα είδες * ἐπελθόν ὡς πέλειαν * χαθαῖρον χαι φωτίζον τὰ πέρατα· * διό Γριάδος σε * μυστηπόλον ἀναμέλποντες, * σοῦ τιμῶμεν * την θείαν πανήγυριν.

Ρωσθείς θεία χάριτι * Χριστοῦ, * Βαπτιστὰ καὶ Πρόδρομε, * σὺ τὸν 'Αμνὸν ἡμῖν ἔδειξας * τὸν κόσμου αἰροντα * ἀμαρτίας πάσας· * καὶ αὐτῷ προσήρμοσας * δυάδα Μαθητῶν χαίρων σήμερον· * δν καθικέτευε * δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * τὴν εἰρήνην * καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, ³Ηχος πλ. β' .

Έ νσαρκε Λύχνε, * Πρόδρομε τοῦ Σωτῆρος, * βλάστημα Στείρας, * φίλε τοῦ ἐκ Παρθένου, * ὄν σκιρτήμασι νηδύος προσεκύνησας * καὶ ἐβάπτισας νάμασι τοῦ 'Ιορδάνου· * τούτῷ πρέσβευε, * δεόμεθα, Προφήτα, * τὰς τῶν μελλόντων ἡμᾶς ἐκφυγεῖν τρικυμίας. Καὶ νῦν, Θ αὐτός.

Ο εός Λόγος * ἐπεφάνη ἐν σαρχὶ * τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων· * υστατο βαπτισθηναι ἐν Ἰορδάνη, * χαὶ ἕλεγε πρός αὐτὸν ὁ Πρόδρομος· * Πῶς ἐχτείνω χεῦρα * χαὶ ἄψωμαι χορυρης χρατούσης τὰ σύμπαντα; * Εἰ χαὶ ἐχ Μαρίας ὑπάρχεις βρέφος,* ἀλλ' οἰδά σε Θεόν προαιώνιον· * ἐπὶ γῆς βαδίζεις * ὁ ὑμνούμενος ὑπὸ τῶν Σεραρίμ· * χαὶ δοῦλος Δεσπότην * βαπτίζειν οὐ μεμάθηχα. 'Ακατάληπτε Κύριε, δόξα σοι.

ΜΗΝ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ. Ζ'.

Είσοδος. Προχείμενον, Ήχος βαρύς.

Ο Θεός ήμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῆ γῆ, πάντα ὅσα ἡθέλησεν, ὁ Κύριος ἐποίησεν.

- Στίχ. Έν έξόδω Ίσραηλ έξ Αιγύπτου, οίχου Ίαχώβ έχ λαοῦ βαρβάρου.
 - Ο Θεός ήμων έν τῷ ούρανῷ.
- Στίχ. Η θάλασσα είδε και έφυγεν, ο Ιορδάνης έστράφη είς τὰ όπίσω.
 - Ο Θεός ήμων έν τῷ ούρανῷ.
- Στίχ. Τί σοί έστι θάλασσα, δτι ξφυγες; καὶ σừ Ἰορδάνη, δτι έστράφης εἰς τὰ ὀπίσω;
 - Ο Θεός ήμων έν τῷ οὐρανῷ.
 - Εί δε τύχει Σάββατον Ο Κύριος έβασιλευσεν.

Είς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια, φέροντα Άκροστιχίδα τήνδε 'Ωδή Ίωσήφ.

'Ηχος δ'. Εδωχας σημείωσιν. *

Ος είδε σε, Δεσποτα, * ό Ἰωάννης ό Πρόδρομος * πρός αὐτόν ἀφιχόμενον, * ἕχθαμβος γενόμενος, * ὡς εὐγνώμων δοῦλος, * σὺν φόβψ ἐβόα· * Τίς ἡ ταπείνωσις, Σωτήρ; * τίς ἡ πτωχεία, ἡν περιβέβλησαι; * ὁ πλούτψ ἀγαθότητος * ταπεινωθέντα τὸν ἄνθρωπον * ἀνυψώσας ὡς εὕσπλαγχνος, * ὡς αὐτὸν ἐνδυσάμενος.

Στίχ. Η θάλασσα είδε και έφυγεν.

Δ εῦρο δή μοι σήμερον * ἐπιτελοῦντι μυστήριον, * τῷ Προδρόμψ ἀντέφησε, * φριχτῶς διαχόνησον, * ὁ Σωτὴρ τῶν ὅλων, * xai μὴ δειλιάσης· * τὸν συντριβέντα γὰρ ᾿Αδὰμ * τῆ ἀμαρτία xaiνοποιούμενος, * βαπτίζομαι ὡς ἄνθρωπος * ὁ xaτὰ φύσιν ἀμόλυντος * Ἰορδάνου τοῖς ὕδασιν, * ἐν οἶς βλέπεις παρόντα με.

Στίχ. Τι σοι έστι θάλασσα, ότι έφυγες;

"Πλιον ρυπτόμενον * τίς γηγενών έθεάσατο; * Ιωάννης ἀντέφησε· * χαὶ τὸν ἐπενδύοντα * οὐρανὸν νεφέλαις * γυμνούμενον ὅλον; χαὶ τὸν πηγὰς χαὶ ποταμοὺς * δημιουργοῦντα ὕδασι βαίνοντα; * ἐχπλήττομαι τὴν ἄφατον * οἰχονομίαν σου, Δέσποτα! * μὴ βαρύνης τὸν δοῦλόν σου * φοβεροῖς ἐπιτάγμασιν.

Δόξα, Ήχος δ'. Βύζαντος.

Ως τοῦ Πνεύματος ἐραστὴς * xαὶ τῆς χάριτος θεόφθογγος χελιδών, * τρανῶς τὴν οἰχονομίαν τοῦ Βασιλέως * βροτῶν τῷ γένει * ἐξ 'Αγνῆς φαεινῶς ἀνατείλαντος * εἰς μερόπων ἀνάχλησιν * χατεμήνυσας, Πρόδρομε, * τῶν σχυθρωπῶν ἡθῶν ἀπελαύνων τὸ τέρμα, * χαὶ ζωῆς ἀιδίου ἐπιλαβέσθαι ἰθύνων * τὰς χαρδίας τῶν ἐν μετανοία βαπτιζομένων, * μάχαρ θεόληπτε. Καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Δεῦτε μιμησώμεθα τὰς φρονίμους Παρθένους· * δεῦτε ὑπαντήσωμεν τῷ φανέντι Δεσπότη, * ὅτι προῆλθεν ὡς νυμρίος * πρός τόν Ἰωάννην. * Ὁ Ἰορδάνης ἰδών σε ἔπτηξε χαὶ ἔμεινεν· * ὁ Ἰωάννης ἐβόα· * Οὐ-τολμῶ χρατῆσαι χορυφῆς ἀθανάτου. * Τὸ Πνεῦμα χατήρχετο * ἐν είδει περιστερᾶς ἀγιάσαι τὰ ὕδατα· * χαὶ φωνὴ οὐρανόθεν· * Οῦτός ἐστιν ὁ Υἰός μου * ὁ ἐλθῶν εἰς τὸν χόσμον * σῶσαι γένος ἀνθρώπων. * Κύριε, δόξα σοι.

Άπολυτίχιον τῆς Έορτῆς,

Έν Ίορδάνη βαπτιζομένου σου, Κύριε.

Καί τοῦ Αγίου, η Ηχος β'.

Μνήμη διχαίου μετ' έγχωμίων. * σοι δε άρχέσει ή μαρτυρία * τοῦ Κυρίου, Πρόδρομε. * ἀνεδείχθης γὰρ ὄντως * χαι Προφητῶν σεβασμιώτερος, * ὅτι χαὶ ἐν ῥείθροις βαπτίσαι * χατηξιώθης τὸν χηρυττόμενον. * Όθεν τῆς ἀληθείας ὑπεραθλήσας, * χαίρων εὐηγγελίσω * χαὶ τοῖς ἐν ἅδη Θεὸν φανερωθέντα ἐν σαρχὶ, * τὸν αἰροντα τὴν ἀμαρτίαν τοῦ χόσμου, * χαὶ παρέχοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἕλεος.

Δόξα, και νῦν, τῆς Ἐορτῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά την α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

'Ηχος α'. Του λίθου σφραγισθέντος.*

Τοῦ Ἰησοῦ γεννηθέντος * ἐκ Παρθένου Μαρίας, * καὶ ἐν Ἰορδάνη βαπτισθέντος * ὑπὸ Ἰωάννου, * τὸ Πνεῦμα κατῆλθεν ἐπ' αὐτὸν * ὁρώμενον ἐν είδει περιστερᾶς· * διὰ τοῦτο ὁ Προφήτης * σὺν τοῖς Ἀγγέλοις ἔλεγε κραυγάζων· * Δόξα τῆ παρουσία σου, Χριστέ· * δόξα τῆ βασιλεία σου· * δόξα τῆ οἰκονομία σου, * μόνε φιλάνθρωπε.

> Δόξα, χαὶ νῦν, τὸ αὐτό. Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα, [°]Ηχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.*

Έν τοῖς ῥείθροις βλέψας σε * τοῦ 'Ιορδάνου * βαπτισθῆναι θέλοντα * ὁ μέγας Πρόδρομος, Χριστὲ, * ἐν εὐφροσύνῃ ἐκραύγαζεν· * Ἡλθες, ἐφάνης, * τὸ φῶς τὸ ἀπρόσιτον.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Ο Πεντηχοστός ό Κανών τῆς Έορτῆς,

Βυθοῦ ἀνεκάλυψε πυθμένα, εἰς ς΄. καὶ ὁ Ἰαμβικός εἰς δ΄. καὶ τοῦ ἀγίου, εἰς δ΄. οῦ ἡ ἀκροστιχίς·

Βαπτιστὰ Χριστοῦ, τοὺς ἐπαίνους μου δέχου. Θεοφάνους. Men. Tom. III. 21

MHN IANOPAPIOS. Z'.

'Ωδή α'. "Πγος β'. Τῷ τὴν ἄβατον.*

Παπτιζόμενον * τῷ τῶν παθῶν μου χλύδωνι, * Πρόδρομε, ταζ D πρεσβείαις σου * φθάσας, διάσωσον· * άπαθείας γαρ αυτός * γέγονας δοχεΐον σεπτόν * χαι χαθαρώτατον, * Κυρίω άνωθεν * έχ βρέφους άναχείμενος.

'Αγαλλόμενος * ο Θεῷ παριστάμενος * 'Αγγελος, τον ἰσάγγελον * εύηγγελίσατο * Ζαχαρία τῷ σεπτῷ * σοῦ ἰεραρχοῦντι Πατρί * σέ, παμμαχάριστε, * Κυρίου Πρόδρομον * χαι φίλον γενησόμενον.

Πλήρης γέγονας * τοῦ Παναγίου Πνεύματος * ἔτι χοιλία σῆς Μητρός * ένδον φερόμενος· * χαί σχιρτήματι τερπνῷ * τόν τῆς Παρθενίας χαρπόν * χαίρων έμήνυσας * χαί προσεχύνησας, * Προφήτα πανσεβάσμιε.

Τόν την άβατον * πάσιν άνθρώποις πρότερον * ξένην όδον βιώσεως * αποτεμόμενον, * χαι βαπτίσαντα Χριστόν * έν τατς Ίορδάνου ροατς * άνευφημήσωμεν * Κυρίου Πρόδρομον, * τόν θετον Θεοτοχίον. χαί θεόφρονα.

Ίερώτατον * τῆς Παρθενίας Τέμενος * ἡ ἐν γαστρὶ Θεόν Λόγον * χυορορήσασα, * τοὺς προστρέχοντας εἰς σὲ * χαὶ προσκαλουμένους, Αγνή, * σῶζε πρεσβείαις σου, * χινδύνων λύουσα * την έφοδον, Πανάμωμε.

Καταβασία.

- » Υτείβει θαλάσσης * χυματούμενον σάλον,
- » Δ "Ηπειρον αύθις * Ίσραὴλ δεδειγμένον· » Μέλας δὲ πόντος * τριστάτας Αἰγυπτίων
- » Έχρυψεν ἄρδην * ύδατόστρωτος τάφος
- » Ῥώμη χραταιά * δεξιάς του Δεσπότου.

'Ωδή γ΄. Έν πέτρα με τῆς Πίστεως.

γπειρώσεως το όνειδος διαλύσας, * ἐπέγνως τῆς Παρθένου τον 🛥 θεΐου Τόχου * σχιρτήσας άγαλλόμενος έν χοιλία * Μητρός, πανεύφημε, * Άγγέλων σύσχηνε, * τοῦ Κυρίου Πρόδρομε, * μύστα τής χάριτος.

Τὰς τρίβους προητοίμασας τοῦ Κυρίου * βαδίσας πρό προσώπου αύτοῦ, Προφήτα· * ὡς λύχνος πᾶσι φαίνων γὰρ, τὸ τῆς δόξης * Πατρός άπαύγασμα * φανέν έν σώματι * δι' ΰδατος ὑπέδειξας, * πάντων πρόχριτε.

Ανέτειλας ώς δρθρος διχαιοσύνης * τον Ηλιον μηνύων τοις έν τῷ σχότει· * τῆς πάντων σωτηρίας σù γὰρ ἐγένου * χήρυξ χαι Πρόδρομος, * χαι πάσιν έλεγες· * Τῷ Χριστῷ προσέλθετε * πίστει, χαί σώζεσθε.

Θεοτοχίον.

Χαράν την άνεκλάλητον δεξαμένη, * συνέλαβες άσπόρως τόν σόν Δεσπότην * τόν πασαν την ύφήλιον, Θεομητορ, * άναχαλούμενον. * ὦ και κραυγάζομεν. * 'Ως ούκ έστιν "Αγιος * πλήν σου, Κύριε.

Καταβασία.

- * Ο σοι παλαιών * έκλελύμεθα βρόχων, Βορών λεόντων * συντεθλασμένων μύλας,
- » Άγαλλιώμεν * χαί πλατύνωμεν στόμα,
- » Λόγω πλέχοντες * έχ λόγων μελωδίαν,
- » Ω των πρός ήμας * ήδεται δωρημάτων. Κοντάχιον της Έορτης, Ήχος δ'.

Επεφάνης σήμερον * τῆ Οἰχουμένη, * χαὶ τὸ φῶς σου, Κύριε, * ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς * ἐν ἐπιγνώσει ὑμνοῦντάς σε· * Ήλθες, έράνης, * το Φως το αποόσιτον.

Ο Οίχος, Ποίημα Ρωμανού του Μελωδου.

ζύκ ύπερετδεν ό Θεός * τόν δόλω συληθέντα * έντός του Παραδείσου, * χαι απολωλεχότα * την θεούφαντον στολήν· * ήλθεν γὰρ ἐξ ὕψους * ἰερὰ πάλιν φωνή * χαλοῦσα τόν πρωτόπλαστον· * Που εί, 'Αδάμ; ἀπάρτι μή χρύπτου μοι· * θέλω θεωρειν σε, * κάν γυμνός εί, κάν πτωχός εί· * μή αίσχυνθής, σοι γάρ ώμοιώθην· * αὐτός ἐπιθυμῶν, * Θεός οὐχ ἐγένου· * ἀλλ' Ἐγώ νῦν βουληθείς * σὰρξ ἐγενόμην. * Ἐγγισόν μοι οῦν, * καὶ γνώρισον ίνα λέξης. * Ήλθες, ἐφάνης, * το φῶς το ἀπρόσιτον.

Κάθισμα, ήΗχος α΄. Τον τάφον σου, Σωτήρ.* Ο μέγας ύετος * προς ποτάμεια ρείθρα * προέρχεται σαρχί * βαπτισθήναι θελάσκοι * ποι τ βαπτισθήναι θελήσας. * πρός δν ό θεῖος Πρόδρομος * ἐχθαμβούμενος έλεγε· * Πῶς βαπτίσω σε * ρύπον μὴ έχοντα όλως; * πῶς ἐχτείνω μου * τὴν δεξιὰν ἐπὶ χάραν, * ἡν τρέμει τὰ σύμπαντα;

Δόξα, και νῦν. η Ηχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.*

[] χών προήλθεν ἐπὶ γῆς * χαὶ ἐσαρχώθη δι' ἡμᾶς * ὡς ἡὐδό-Ε χησεν αύτος * ό άχατάληπτος Θεός, * χαι βαπτισθηναι ήνέσχετο ό φωτισμός ήμῶν· * ὅθεν πρός αὐτόν ἀπεφθέγγετο * ὁ Πρόδρομος βοῶν· Οὐ τολμῶ σου, Σωτήρ, * τῆς χορυφῆς ἐφάψασθαι ὁρῶν σου * τὸ ἀχατάληπτον, Κύριε. * Ὁ πάντα, Λόγε, * πρός τὸ συμφέρον * οίχονομήσας, δόξα σοι.

'Ωδή δ΄. Έμνω σε * άχοη γάρ, Κύριε.*

Ρυπώντας * ἀποπλύνειν ὕδατι * ἀπεστάλης πρός τοῦ Δεσπό-του, * εὐτρεπίζων δέχεσθαι * τόν αἴροντα τὴν ἁμαρτίαν *

MHN IANOYAPIO Σ . Z'.

Χριστόν, * χαί την πλάνην άπελαύνοντα * θεογνωσίας αίγλη, Πανσεβάσμιε.

Ίου με * δραχοντίου δήγματος * ἰαθήναι, Μάχαρ, δυσώπει, * ό τον Χριστον νάμασι * βαπτίσας τοῖς τοῦ Ιορδάνου· * ἐν ῷ * των δραχόντων έμφωλεύουσαν * την πονηρίαν ο Σωτήρ συνέθλασε.

Σορία * του Θεου χοσμούμενος, * προελήλυθας Χριστοχήρυξ· * βοῶντος γὰρ γέγονας * χραυγάζουσα, Μετανοείτε, * φωνή· * ώς Προφήτης προηγόρευσας * τον ύπερ πάντας άνθρώπους σε δειχνύοντα.

Την ξένην * χαι άνθρώποις άτριπτον * επαγόμενος πολιτείαν, * έπέστης τοῖς ὕδασι, * Πανάριστε, * τοῦ Ἰορδάνου, * φωνῆς * τοῦ Πατρός άχροασόμενος, * χαί παρουσίαν Πνεύματος όψόμενος.

Θεοτοχίον.

Ο πάντα * πλαστουργήσας Κύριος, * χαθ' ήμας αὐτός πλαστουργείται. * ὑποδύς γὰρ, Πάναγνε, * τὴν μήτραν σου τὴν παναγίαν, * μορρήν * των άνθρώπων ήμφιάσατο, * χαί την αύτου είχόνα διεσώσατο.

Καταβασία.

» Πυρσφ χαθαρθείς * μυστιχής θεωρίας, » Π΄ Υμνών Προφήτης * την βροτών χαινουργίαν,

» 'Ρήγνυσι γήρυν * Πνεύματι χροτουμένην,

» Σάρχωσιν έμφαίνουσαν * άρρήτου Λόγου,

» 🖸 των δυναστων * τα χράτη συνετρίβη.

'Ωδή ε'. 'Ο φωτισμός.*

' γοπερφυοῦς * ἀρετῆς λαμπηδόσιν * ἡγλαἴσμένος, * ὡς ἐξ οὐρα-L νίου μυσταγωγίας * ρείθροις ἐπέστης * Ιορδάνου, βαπτίζων * χαι χαθαίρων διὰ τοῦ ὕδατος, * Πρόδρομε, τοὺς πίστει ψυχῆς προσιόντας σοι.

Τό χαθαρόν * χαι άχήρατον φέγγος * μέλλων βαπτίζειν, * σχεῦος χαθαρότητος ἀνεδείχθης. * μείζων γὰρ πάντων * ὑπ' αὐτοῦ προεχρίθης, * Προφητών τε σεβασμιώτερος. * τον προφητευθέντα ίδετν γάρ ήξίωσαι.

Ο προσταλείς * πρό προσώπου Κυρίου, * και τὰς εύθείας * τρίβους τοις άνθρώποις ύποδειχνύων, * άπτεται τρέμων * χορυφής του Δεσπότου, * και βαπτίζει λέγων ο Πρόδρομος. * "Ετερον έχτός σου Θεόν ούχ ἐπίσταμαι.

Θεοτοχίον.

Υίος Θεου * ό Υίός σου, Παρθένε, * σαφῶς ἐδείχθη, * ἔργα θεῖα μόνη τελών βουλήσει. * όθεν σε πάντες * άληθως Θεοτόχον * χαί χυρίως έπονομάζομεν. * άλλην γὰρ Μητέρα Θεοῦ οὐ γινώσχομεν.

Digitized by Google

Καταβασία.

» τη χθροῦ ζορώδους * xαl βεβορβορωμένου

. Ε΄ Ιόν χαθάρσει * Πνεύματος λελουμένοι,

» Νέαν προσωρμίσθημεν * άπλανή τρίβον

» Αγουσαν απρόσιτον * είς θυμηδίαν,

» Μόνοις προσιτήν * οίς Θεός χατηλλάγη.

'Ωδή ς΄. Έν ἀβύσσφ πταισμάτων.

Σύ τοῦ Λόγου φωνὴ προελήλυθας, * xαὶ ὡς Ἐωσφόρος ἀστὴρ ἀνατέταλχας, * προχαταγγέλλων, Πρόδρομε, * σαφῶς Διχαιοσύνης τὸν Ἡλιον.

Έπιγείους φροντίδας ήγνόησας, * xαὶ τὰς οὐρανίους ἐλπίδας ἐπλούτησας, * ἐπὶ τῆς γῆς ὡς Αγγελος * τὴν ζωὴν διανύσας, Πανόλβιε.

Προφητών σε σφραγίδα γινώσχομεν * ώς τη Παλαιά χαὶ Καινη μεσιτεύσαντα * χαὶ Βαπτιστὴν χαὶ Πρόδρομον * τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ χαταγγέλλομεν.

Θεοτοχίον.

'Ανερμήνευτος όντως ή σύλληψις, * ἄφραστος ό τόχος σου xal ἀχατάληπτος * πᾶσι πιστοῖς γνωρίζεται * xal πιστεύεται, μόνη Θεόνυμφε.

Καταβασία.

• Τμερτόν έξέφηνε * σύν πανολβίω

- » Ι' Ηχφ Πατήρ, * δν γαστρός έξηρεύξατο·
- » Ναί φησιν, Ούτος * συμφυής γόνος πέλων,
- » Φώταυγος έξώρουσεν * άνθρώπων γένους,
- Λόγος τέ μου ζών * 'χαι βροτός προμηθεία.
 Κοντάχιον αὐτόμελον, ³Ηχος πλ. β'.

Τ ἡν σωματιχήν σου * παρουσίαν δεδοιχώς * ὁ ἰορδάνης, * τρόμω ὑπεστρέφετο· * τὴν πνευματιχὴν δὲ * λειτουργίαν ἐχπληρῶν * ὁ ἰωάννης, φόβω ὑπεστέλλετο· * τῶν ἀΥγέλων αἰ τάξεις ἐξεπλήττοντο, * ὁρῶσαί σε ἐν ῥείθροις * σαρχὶ βαπτιζόμενον· * χαὶ πάντες οἱ ἐν τῷ σχότει * χατηυγάζοντο, * ἀνυμνοῦντες σὲ τὸν φανέντα * χαὶ φωτίσαντα τὰ πάντα.

Ο Οἶκος, φέρων 'Ακροστιχίδα· Τοῦ ταπεινοῦ 'Ρωμανοῦ. Τῷ τυρλωθέντι 'Αδὰμ ἐν 'Ἐδὲμ * ἐράνη "Ηλιος ἐν Βηθλεὲμ, * καὶ ἤνοιξεν αὐτοῦ τὰς κόρας, * ἀποπλύνας αὐτὰς * Ἱορδάνου τοῖς ὕδασι· * τῷ μεμελανωμένῳ * καὶ συνεσκοτισμένῳ * φῶς ἀνέτειλεν ἄσβεστον· * οὐκ ἔτι αὐτῷ νὺξ, * ἀλλὰ πάντα ἡμέρα· * τὸ πρός πρωὶ, πρωὶ * δι' αὐτὸν ἐγενήθη· * δειλινὸν γὰρ ἐκρύβη, ὡς γέγραπται· * εῦρεν αὐγὴν ἐγείρουσαν αὐτὸν, * ὁ πρός ἑσπέραν 166

πεσών. * ἀπηλλάγη τοῦ γνόφου, * καὶ ἔφθασε πρός "Ορθρον * τόν φανέντα χαί φωτίσαντα τα πάντα.

Συναξάριον.

Τη Ζ΄. του αύτου μηνός, Π Σύναξις του Αγίου Προφήτου, Ποοδοόμου, και βαπτιστού Ιωάννου. Συνέδραμε δέ και ή της παντίμου και άγίας αύτοϋ Χειρός πρός την Βασιλεύουταν μετένεξις.

Stiyou.

Έμή σε γλῶσσα, Κήρυξ, πῶς ἂν αἰνέση, Ον γλώσσα Χριστου γηγενών μείζω λέγει;

Μνήμην έβδομάτη Προδρόμου λάχεν αίδοίοιο.

Ταϊς του σου Προδρόμου πρεσβείαις, Χριστε ό Θεός ήμῶν, έλέησον και σώσον ήμας. Άμήν.

'Ωδή ζ΄. Βάτος εν όρει πυράφλεκτος.*

🛿 ερουργήσας το Βάπτισμα * χαι τελειώσας, * Πρόδρομε, τὰ 🧏 πρός Θεόν * σαφώς δοθέντα σοι Μυστήρια, * ώς άρνίον άχαχον * ιερουργούμενος * προσηνέχθης θυσία· * διό * μετά σοῦ συμφώνως ψάλλομεν· * Εύλογητός ο Θεός * ο των Πατέρων ήμων.

Νέος 'Ηλίας γενόμενος, * σύν παρρησία, * Πρόδρομε, χαί βασιλεῖς * σαφῶς ἐλέγχεις ἀνομήσαντας, * σοῦ τὸν βίον ἄῦλον * έπιδειχνύμενος * ως έχεινος, τρισμάχαρ * διό * μετὰ σοῦ, Προφήτα, ψάλλομεν· * Εύλογητός ό Θεός * ό τῶν Πατέρων ήμῶν.

Ο Προφητών περισσότερος * και 'Αποστόλων, * Πρόδρομε, τῶν τοῦ Χριστοῦ, * τὸ θεῖον γέρας χληρωσάμενος, * σὺ τοῦ Νόμου πλήρωμα * χαι άπαρχή σαφῶς * νέας χάριτος ὥφθης. * διὸ * μετά σοῦ, τρισμάχαρ, ψάλλομεν· * Εὐλογητός ὁ Θεός * ὁ τῶν Πατέρων ήμῶν.

Θεοτοχίον.

Υμνολογίαις την πάναγνον * χαὶ θεοδόχον * Δέσποιναν πανευ-σεβῶς * ἀξίως πάντες ἀνυμνήσωμεν, * ὡς Θεόν χυήσασαν * μονογενή ήμιν * τοις άνθρώποις όφθέντα· * πρός δν * οί πιστοί συμφώνως ψάλλομεν. * Εύλογητός ό Θεός * ό τῶν Πατέρων ήμῶν.

Καταβασία.

- " ${
 m E}^{p}$ φλεξε ρείθρω * τῶν δραχόντων τὰς χάρας " ${
 m C}^{o}$ τῆς χαμίνου * τὴν μετάρσιον φλόγα
- » Νέους φέρουσαν * εύσεβεῖς χατευνάσας·
- » Την δυσκάθεκιον * άχλυν έξ άμαρτίας
- » Όλην πλύνει δέ * τη δρόσω του Πνεύματος.

MHN IANOYAPIO Σ . Z'.

'Ωδή η' Κάμινος ποτέ.*

τεύματι * χαὶ τάγγελον φανέντα * παρηλλαγμένφ πολιχεύματι * χαὶ πάντων ἀνώτερον, * Ἰωάννη παμμαχάριστε, * χαρμονιχῶς γεραίρομεν * χράζοντες· Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα, τόν Κύριον.

Μίαν έν τρισὶ * Θεότητος οὐσίαν * ὁμοουσίοις ὑποστάσεσι, * Προφῆτα, μεμύησαι· * τῆ φωνῆ γὰρ τοῦ Γεννήτορος * καὶ παρουσία Πνεύματος, * ἔγνως τὸν βαπτισθέντα * Λόγον Θεοῦ τὸν ἀίδιον.

Ορθρος νοητός * τόν "Ηλιον μηνύων * τόν ἐχ Παρθένου ἀνατείλαντα, * ἐχ Στείρας προέδραμες, * Ἰωάννη πανσεβάσμιε· * χαὶ τὸν ᾿Αμνόν ἐχήρυξας * χόσμου τὴν ἀμαρτίαν * φιλανθρωπία τόν αἰροντα.

Υπερθεν ήμας * νῦν, μάκαρ, ἐποπτεύων, * ταῖς σαῖς πρεσβείαις διαφύλαξον * τῷ θείψ χηρύγματι * ἐπομένους σου, Πανόλβιε, * χαὶ διδαχαῖς ἐμμένοντας, * Πρόδρομε, ταῖς ἐνθέοις * χαὶ σωτηρίοις σου δόγμασι.

Θεοτοχίον.

Δόξης τοῦ Πατρός * συνέλαβες ἀφράστως * τὸ προαιώνιον ἀπαύγασμα, * καὶ Λόγον τὸν ἄναρχον * ἐν ἀρχῆ ὄντα νοούμενον, * καὶ νῦν ἐκ σοῦ πρωτότοκον, * Πάναγνε, γεγονότα * ἀναλλοιώτως τῆς κτίσεως.

Καταβασία.

» 'Τηλευθέρα μέν * ή χτίσις γνωρίζεται,

» L Yiol δέ φωτός * οι πρίν έσχοτισμένοι·

» Μόνος στενάζει * τοῦ σχότους ὁ προστάτης.

» Νῦν εὐλογείτω * συντόνως τον Αίτιον

» Ή πρίν τάλαινα * των Ἐθνῶν παγκληρία.

'Ωδη θ'.

Η Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλὰ ψάλλεται ἡ Θ΄. ஹôŋ τῆς Ἐορτῆς μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων, καὶ ἡ τοῦ Ἁγίου, ἐν ἦ λέγομεν Στίχον· Ἅγιε τοῦ Θεοῦ· ἢ, Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Η τον πρό ήλίου * φωστήρα.

Έχ τῆς ἐρημίας * ἡ πρόδρομος φωνὴ τὸν Λόγον δείχνυσι * σωματιχῶς ἡμῖν ἐπιδημήσαντα· * χαὶ παρόντα περιχαρῶς * βαπτίζειν εὐτρεπίζεται * τὸν τὰς ψυχὰς χαθαίροντα * τῆς ἀμαρτίας διὰ πίστεως.

Χάρις τε και Νόμος * μεσίτην σε σεπτόν σαφώς προβάλλεται, * τον μέν σφραγίζοντα, της δε άρχόμενον, * τον άπάντων τῶν Προφητῶν * τῷ Λόγω προτιμώμενον, * τὸν ὑπέρ τὰ ὀρώμενα * νῦν βεβηχότα, Πανσεβάσμιε.

Ο τοῖς ἀσωμάτοις * ἐφάμιλλον ζωὴν ἐπιδειξάμενος, * Άγγελιχαῖς γορείαις συνευφραίνεται· * χαὶ τῷ θρόνῳ παρεστηχώς * τοῦ Δεσπότου ἀγάλλεται, * τοῖς εὐφημοῦσιν ἄφεσιν * καὶ σωτηρίαν έξαιτούμενος.

Θεοτοχίον.

Ύπερ εύσπλαγχνίαν * ό πάντων Λυτρωτής άνθρωπος γίνεται, * χαί σαρχιχήν χαταδέχεται γέννησιν * φιλανθρώπως υπέρ άνθρώπων * ό φύσει ῶν φιλάνθρωπος * παρθενικῆς ἐκ μήτρας σου, * Θεογεννήτορ παμμαχάριστε.

Καταβασία.

- » 🖸 τῶν ὑπέρ νοῦν * τοῦ τόχου σου θαυμάτων! » Νύμφη Πάναγνε, * Μήτερ εὐλογημένη:
- » Δι' ής τυχόντες * παντελοῦς σωτηρίας,
- » Ἐπάξιον χροτοῦμεν * ὡς Εὐεργέτη
- » Δώρον φέροντες * ύμνον εύχαριστίας.

Έξαποστειλάριον. Γυναϊκες ἀκουτίσθητε. *

Προφήτην σε προέφησε * τῶν Προφητῶν ὑπέρτερον, * ἐν γεν-νητοῖς, ὁ Δεσπότης, * γυναιχῶν μείζονα πάντων· * δν γὰρ Προφήται απαντες * χαι Νόμος προχατήγγειλαν * Χριστόν σαρχί έώραχας. * δν χαι βαπτίσας έδείχθης * σεβασμιώτερος πάντων.

Καὶ τῆς Έορτῆς. Ἐπεσχέψατο ἡμᾶς. *

Έπεφάνη ο Σωτήρ, * ή χάρις, ή ἀλήθεια, * έν ρείθροις τοῦ L'Ιορδάνου, * καί τους έν σκότει και σκια * καθεύδοντας έφωτισε· * και γαρ ήλθεν, έφανη * το φως το απρόσιτον.

Είς τοὺς Αίνους, ἰστῶμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ ἰδιόμελα, ηΗχος α΄.

Φώς έχ φωτός έλαμψε τῷ χόσμφ * Χριστός ὁ Θεός ἡμῶν, * ὁ ἐπιφανείς Θεός· * τοῦτον, λαοί, προσχυνήσωμεν.

 $\Delta ic.$

Πώς σε, Χριστέ, δούλοι τον Δεσπότην * άξίως τιμήσωμεν; * δτι έν τοῖς ὕδασι * πάντας ήμᾶς ἀνεχαίνισας.

νὑ ἐν Ἰορδάνη βαπτισθείς, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, * τὰ ῥεῖθρα ἡγία-🚄 σας, * τῆ παλάμη τοῦ δούλου χειροθετούμενος, * xαὶ τὰ πάθη τοῦ χόσμου ἰώμενος. * Μέγα τὸ μυστήριον * τῆς οἰχονομίας σου! * φιλάνθρωπε Κύριε, δόξα σοι.

ΜΗΝ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ. Ζ'.

Τό άληθινόν φῶς ἐπεφάνη, * καὶ πᾶσι τόν φωτισμόν δωρεῖται· * βαπτίζεται Χριστός μεθ' ἡμῶν * ὁ πάσης ἐπέκεινα καθαρότητος· * ἐνίησι τὸν ἀγιασμόν τῷ ὕδατι, * καὶ ψυχῶν τοῦτο καθάρσιον γίνεται· * ἐπίγειον τὸ φαινόμενον, * καὶ ὑπὲρ τοὺς οὐρανοὺς τὸ νοούμενον· * διὰ λουτροῦ σωτηρία, * δι' ὕδατος τὸ Πνεῦμα, * διὰ καταδύσεως * ἡ πρὸς Θεὸν ἡμῶν ἄνοδος γίνεται. * θαυμάσια τὰ ἔργα σου, Κύριε! δόξα σοι.

Ο περιβάλλων τον ούρανον έν νεφέλαις, * ρείθρα περιβάλλεται σήμερον τὰ Ἰορδάνεια· * χαὶ τὴν ἐμὴν χαθαίρεται χάθαρσιν * ὁ τοῦ χόσμου αἰρων τὴν ἀμαρτίαν· * χαὶ ὑπὸ τοῦ συγγενοῦς ἀνωθεν μαρτυρεῖται Πνεύματος, * Υἰός μονογενὴς * ὑπάρχων τοῦ ὑψίστου Πατρός· * πρός ὃν βοήσωμεν· * Ὁ ἐπιφανεἰς χαὶ σώσας ἡμᾶς, * Χριστὲ ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι.

Δόξα, ³Ηχος πλ. β'.

Α γγελος ἐχ στειρωτιχῶν ώδίνων προῆλθες, Βαπτιστὰ, * ἐξ αὐτῶν τῶν σπαργάνων τὴν ἔρημον οἰχήσας, * σφραγίς τε πάντων τῶν Προρητῶν ἐδείχθης· * δν γὰρ ἐχεινοι πολυτρόπως ἐθεάσαντο, * χαὶ αἰνιγματωδῶς προεχήρυξαν, * τοῦτον βαπτίσαι ἐν Ἰορδάνῃ χατηξιώθης· * φωνῆς τε ἀχήχοας * Πατριχῆς οὐρανόθεν * μαρτυρούσης αὐτοῦ τὴν Υἰότητα· * χαὶ τὸ Πνεῦμα εἶδες περιστερᾶς ἐν είδει, * τὴν φωνὴν ἕλχον ἐπὶ τὸν βαπτίζόμενον. * ᾿Αλλ' ὦ πάντων τῶν Προρητῶν ὑπέρτερε, * μὴ διαλίπῃς πρεσβεύειν ὑπὲρ ἡμῶν, * τῶν πιστῶς σου τελούντων τὰ μνημόσυνα.

Και νῦν, ៘χος β΄. Ἀνατολίου,

πρός τό Σήμερον ό Χριστός * έν Βηθλεέμ.

Σήμερον ό Χριστός * έν Ίορδάνη ἡλθε βαπτισθῆναι: * Σήμερον Ίωάννης ἄπτεται * χορυφῆς τοῦ Δεσπότου: * Αἰ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἐξέστησαν * τό παράδοξον ὁρῶσαι μυστήριον: * Ἡ θαλασσα είδε χαὶ ἔρυγεν· * ὁ Ἰορδάνης ἰδῶν ἀνεστρέφετο: * Ἡμεῖς δὲ οἱ φωτισθέντες βοῶμεν· * Δόξα τῷ φανέντι Θεῷ, * χαὶ ἐπὶ γῆς ὀφθέντι, * χαὶ φωτίσαντι τὸν Κόσμον.

Δοξολογία μεγάλη, χαι Άπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Τυπιχά, χαὶ ἐχ τοῦ Κανόνος τοῦ ΄Αγίου 'Ωồἡ γ΄. καὶ ૬΄. Προχείμενον, [°]Ηχος βαρύς.

Εὐφρανθήσεται δίχαιος ἐν Κυρίω, χαὶ ἐλπιεῖ ἐπ' αὐτόν. Στίχ. Εἰσάχουσον, ὁ Θεός, τῆς φωνῆς μου, ἐν τῷ δέεσθαί με πρός σέ.

Men. Tom. III.

'Απόστολος.

Πράξεων τῶν Άποστόλων.

Έν ταϊς ήμέραις ἐχείναις, ἐγένετο ἐν τῷ τὸν Ἀπολλώ εἶναι ἐν Κορίνθω.

Ζήτει τη Παρασχευη της ς΄. Έβδομάδος του Πάσχα.

Άλληλούτα, γ΄. Ήχος πλ. α΄.

Φῶς ἀνέτειλε τῷ διχαίφ, χαὶ τοῖς εὐθέσι τῆ χαρδία εὐρροσύνη. Στίχ. Εὐφράνθητε δίχαιοι ἐν τῷ Κυρίφ, χαὶ ἐξομολογεῖσθε τῆ μνήμῃ τῆς ἁγιωσύνης αὐτοῦ.

Εὐαγγέλιον, Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην.

Τῷ Χαιρῷ ἐχείνῷ βλέπει ὁ Ἰωάννης τὸν Ἰησοῦν ἐρχόμενον. Τέλος. Ότι οῦτός ἐστιν ὁ Υἰός τοῦ Θεοῦ.

Κοινωνιχόν.

Έπεφάνη ή χάρις τοῦ Θεοῦ, ή σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις. Καὶ, Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

ΤΗι Η'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Όσίου Πατρός ἡμῶν Γεωργίου τοῦ Χοζεβίτου· καὶ τῆς Όσίας Μητρός ἡμῶν Δομνίκης.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τό, Κύριε έχέχραξα, ίστῶμεν Στίχους ς΄. χαὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Όσίου,

Ήχος δ'. 'Ως γενναΐον ἐν Μάρτυσιν.*

Τῆς ψυχῆς τὴν ἀχρόπολιν * λογισμῶν οὐ κατέσεισαν * προσβολαὶ, Μαχάριε· σὺ γὰρ ἔπαλξιν * ὥσπερ τὴν σὴν προβαλλόμενος * στερέμνιον ἄσχησιν, * διετήρησας σαυτόν * τοῦ δεινοῦ πολεμήτορος * ἀπαράτρωτον * καὶ ἀπήμαντον ὅλως· * καὶ παρέστης * τῷ Δεσπότῃ τῶν ἀπάντων * νικητικῶς στερανούμενος. Οἰχ όδοῦ μῆχος ἴσχυσεν * οὐδὲ τόπων δυσχέρεια * παραλῦσαι, "Όσιε, τὸ διάπυρον * τῆς πρὸς Θεὸν ἐκδημίας σου· * κἀκεῖ γὰρ γενόμενος * καὶ τοῖς τόποις εὐφρανθεὶς, * οῦ οἱ πόδες ἐπάτησαν * τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, * οὐχ ἡμέλησας ὅλως * εἰ μὴ φθάσῃς * δι' ἀσχήσεως καὶ πόνων * καὶ πρὸς Σιών τὴν οὐράνιον.

Τόν έγχάρδιον έρωτα * ὑποφαίνων τοῖς δάχρυσι, * χατανύξει, "Ενδοξε, γῆν χατέβρεχες,* χαὶ ταῖς θριξιν ἐναπέματτες * Χριστοῦ ὑποπόδιον, * ἐννοῶν τε χαὶ αὐτὸν * ὡς παρόντα χαὶ βλέποντα, * δν ἐπόθησας· * χαὶ ἰχνῶν ἐπελάβου * διανοίας * θεωρίαις θειοτάταις * τὴν σὴν ψυχὴν αὐγαζόμενος.

ΜΗΝ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ. Η'.

Έτερα τῆς Αγίας. Έδωκας σημείωσιν.*

Έ Δυσμῶν ἀνέτειλας * πρός τὴν Ἐψαν, πανόλβιε,* ὡς ἀστὴρ φαεινότατος * ἀχτῖσιν ἀστράπτουσα * τῶν σῶν ἐναρέτων * πράξεων, Όσία, * χαὶ χατερώτισας πιστῶν * τὰς διανοίας φέγγει θαυμάτων σου· * διό σε μαχαρίζομεν * χαὶ τὴν σὴν μνήμην γεραίρομεν,* τὸν Χριστὸν μεγαλύνοντες * τὸν σεπτῶς σε δοξάσαντα. Γρωθεῖσα τῷ ἔρωτι * τῆς τοῦ Χριστοῦ ἀγαπήσεως, * ὡ Δομνίχα πανεύφημε, * αὐτῷ ἡχολούθησας * ἀπαρνησαμένη * ἐπίχηρον δόξαν, * χαὶ τῆς σαρχός τὰς ἡδονὰς * χαὶ πᾶσαν βίου ἀλλην ἀπόλαυσιν· * διό σε εἰσφχίσατο * εἰς φωτεινότατον θάλαμον * Ἱησοῦς ὁ φιλάνθρωπος * χαὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Π ἀναδέδειξαι * τοῦ Λόγου ὡς ποίημα * λογιχον, Παρθένε· * χαὶ διὰ τοῦ λόγου * ἐπαιδαγώγησας παθῶν * τῆς ἀλογίας τὰ παρεχχλίματα· * διὸ χαὶ χαθ ὁμοίωσιν * εὐθυποροῦσα, ἀοίδιμε, * ἀληθὲς χαὶ ἀχίβδηλον * τοῦ Θεοῦ ὡτθης ἄγαλμα.

Δόξα, και νύν, Πχος α'.

Ο περιβάλλων τόν οὐρανόν ἐν νεφέλαις, * ῥεῖθρα περιβάλλεται σήμερον τὰ Ἰορδάνεια· * καὶ τὴν ἐμὴν καθαίρεται κάθαρσιν, * ὁ τοῦ κόσμου αἶρων τὴν ἀμαρτίαν· * καὶ ὑπό τοῦ συγγενοῦς ἄνωθεν μαρτυρεῖται Πνεύματος, * Υἰός μονογενὴς * ὑπάρχων τοῦ ὑψίστου Πατρός. * Πρός δν βοήσωμεν· * Ὁ ἐπιφανεὶς καὶ σώσας ἡμᾶς * Χριστὲ ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι.

'Απόστιχα Στιχηρὰ Προσόμοια,

'Ηχος πλ. β'. Αι 'Αγγελικαί.*

Τό φωτιστιχόν * χαὶ φωτίζον τοὺς ἀνθρώπους * φῶς αὐτολαμπὲς * σὺ ὑπάρχων, Ἰησοῦ μου, * ἐν ῥείθροις Ἰορδάνου * βαπτισθεὶς ὅλως ἔλαμψας * φῶς τὸ ὁμοούσιον Πατρί σου· * ἐν ῷ πᾶσα χτίσις φωτισθεῖσα, * Χριστὲ, χράζει σοι· * Εὐλογημένος ὁ φανεἰς * Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Στίχ. Η θάλασσα είδε και έφυγεν.

Ος δίὰ σαρχός * χορεσθηναι θείας δόξης * δεῦτε νοητῶς * χαθαρθῶμεν τὰς αἰσθήσεις· * χαὶ τὸν Χριστὸν ἰδόντες * ἐν σαρχὶ βαπτιζόμενον, * τήν τε τοῦ δολίου διαθλῶντα * χάραν, εὐφυῶς ὑμνολογοῦντες, * αὐτῷ χράξωμεν· * Εὐλογημένος ὁ φανεἰς * Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Στίχ. Τί σοί έστι θάλασσα, ότι έφυγες;

Ν αμα ζωτιχόν * σύ ποτίζεις, 'Ιησοῦ μου, * ἐν τῷ ποταμῷ * 'Ιορδάνη εὐσπλαγχνία * ἡμᾶς τοὺς ἐχχαέντας * σοῦ τῷ δίψει, φιλάνθρωπε· * ὅθεν ποτισθέντες ἐχ πηγῆς σου * τῆς ἀθανάτου και φωσφόρου, * Χριστέ, ψάλλομεν· * Εύλογημένος ό φανεις * Θεός ήμῶν, δόξα σοι.

 $\Delta \delta \xi \alpha$, xai vov, ³H $\chi o \zeta \beta'$.

Έν Ίορδάνη ποταμῷ * ἰδών σε ὁ Ἰωάννης πρὸς αὐτὸν ἐρχόμενον * ἐλεγε, Χριστὲ ὁ Θεός· * Τί πρὸς τὸν δοῦλον παραγέγονας ῥύπον μὴ ἔχων, Κύριε; * εἰς ὄνομα δὲ τίνος σε βαπτίσω; * Πατρός; * ἀλλὰ τοῦτον φέρεις ἐν σεαυτῷ· * Υἰοῦ; * ἀλλ' αὐτὸς ὑπάρχεις ὁ σαρχωθείς· * Πνεύματος Άγίου; * χαὶ τοῦτο οἶδας διδόναι τοῖς πιστοῖς διὰ στόματος. * Ὁ ἐπιρανεἰς Θεὸς,* ἐλέησον ἡμᾶς. ᾿Απολυτίχιον τῆς Ἐορτῆς.

EI\Sigma TON OPOPON.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα, [°]Ηχος δ΄. Κατεπλάγη 'Ιωσήφ.*

' Πησοῦς ὁ τοῦ Ναυῆ * ἐν ἰορδάνῃ ποταμῷ * διαβιβάζων τὸν λαόν * xal τοῦ Θεοῦ τὴν χιβωτόν, * ἐσχιαγράφει τὴν μέλλουσαν εὐεργεσίαν· * εἰχόνα γὰρ ἡμῖν ἀναμορφώσεως, * xal τύπον ἀψευδῆ ἀναγεννήσεως * ἡ μυστιχὴ διάβασις τῶν δύω * σχιαγραφεῖ ἐν τῷ Πνεύματι. * Χριστός ἐφάνη * ἐν ἰορδάνῃ * ἀγιάσαι τὰ ὕδατα.

Δόξα, χαὶ νῦν, τὸ αὐτό. Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα, ⁷Ηγος πλ. δ΄. Αὐλῶν ποιμενιχῶν.*

Πχος πλ. σ. Αυλων ποιμενικών. Παπτίζεται Χριστός * ό τόν χόσμον φωτίζων· * έξ ύψους ό Πα-

Τὴρ * ἐμαρτύρησε λέγων· * Οῦτός ἐστιν ὁ Υἰός μου * ἐν ῷ ηὐδόχησα, αὐτοῦ ἀχούετε· * Οῦτός ἐστιν ὁ φωτίζων * τὴν οἰχουμένην τῆ εὐσπλαγχνία αὐτοῦ, * ὁ βαπτισθεἰς χαὶ σώσας ὡς Θεός * τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Δόξα, χαί νῦν, τὸ αὐτό.

Ο Κανών τῆς Έορτῆς, καὶ τοῦ Όσίου.

'Ωδή α΄. ³Ηχος δ΄. 'Ανοίξω το στόμα μου.*

'Α νοίξει τοῦ στόματος * δοῦναί μοι χάριν ἰχέτευσον * σοφίας, Γεώργιε, * τὴν 'Απαρχὴν Ίησοῦν, * ὅπως ặσω σου * τὴν μνήμην χατ' ἀξίαν * ὁ ἄμουσος ặσμασι * Θείοις γηθόμενος.

Έν γη πεπολίτευσαι * ώσπερ ἀσώματος, Μέγιστε· * συνήρθης ἐντεῦθεν δὲ * τῶν 'Ασωμάτων χοροῖς, * τῷ ποιήσαντι * ὡδαῖς ἐν τρισαγίοις * μέλπων, καὶ δεχόμενος * τούτου τὴν ἔλλαμψιν.

Τοῦ χόσμου ἡλόγησας * ὑπερχοσμίοις ἐννοίαις σου· * ἀσχήσας ἐν χόσμφ δὲ, * ὅπου ἐτράφη Χριστός, * ἐξεδήμησας * ἀχήρατον πρός χόσμον, * χοροΐς συναπτόμενος * τῶν πρωτοτόχων, Σορέ.

Θεοτοχίον.

'Ανοίξας τὸ στόμα μου, * 'Αγνὴ, προήρημαι μέλψαι σε * Σορίαν τὴν τέξασαν * τὴν ἐνυπόστατον· * ἀλλ' ὡς ἄναγνος * τὴν Πάναγνον ὡς θέμις * ὑμνῆσαι μὴ σθένων σε * αἰτῶ βοήθειαν.

Κανών τῆς Όσίας, οὐ ἡ Αχροστιχίς.

Τὴν χαλλίπαιδα νῦν γεραίρω Δομνίχαν, Ὁ Ἰωσήφ. ، ஹồἡ α΄. Ἐν βυθῷ χατέστρωσε.

Τῷ ἐνθέφ πόθφ τὴν ψυχὴν, * Ἐνδοξε, πτερώσασα, * τῶν σαρχιχῶν * θηράτρων ὑπερίπτασο· * διο ἰχετεύω σε * θηρευθέντα με ταῖς παγίσι τοῦ ὄρεως, * σοῦ ταῖς ἰχεσίαις, * πάνσεμνε Δομνίχα, ἀπολύτρωσαι.

'Ηχολούθεις χαίρουσα Χριστῷ, * τούτου ἀνιχνεύουσα * τὴν ἰερὰν * νομοθεσίαν, Πάνσεμνε· * χαὶ Παρθένων τάγμασι * συνηρίθμησαι ὡς παρθένος χαὶ ἄμωμος· * ὅθεν σε τιμῶμεν * πίστει συνελθόντες, 'Αξιάγαστε.

Νυσταγμόν χαχίας ούδαμῶς, * Ἐνδοξε, νυστάζουσα, * ἐπαγρυπνεῖς * ταῖς φωταυγέσι πράξεσι, * χαὶ πρός φῶς ἀνέσπερον * ἐξεδήμησας ταῖς ἐχεῖθεν λαμπρότησι * περιχεομένη, * χαὶ φωταγωγοῦσα τοὺς ὑμνοῦντάς σε. Θεοτοχίον.

Καὶ πρό τόχου ἄφθορος, Άγνη, * χαὶ μετὰ τὴν χύησιν, * Μήτηρ Θεοῦ, * ὑπερρυῶς διέμεινας· * ὅθεν σε ποθήσασα * Θείω Πνεύματι ἡ Δομνίχα, ὁπίσω σου * ἄφθορος προσήχθη * τῷ Παμβασιλεῖ Γίῷ σου, *Αχραντε.

Του Όσίου. 'Ωδή γ'. Τούς σούς ύμνολόγους.

Λουόμενος δάχρυσιν οἰχείοις * ἰλύος τὴν σάρχα χοσμιχῆς, * ἐχάθηρας χαὶ ῥεύμασιν * ὡς ποταμίοις, τούτοις δὲ * τὴν τῶν ἐαιμόνων σύῥροιαν * ἀσχητιχῶς χατεπόντισας.

Οσίως, ἀμέμπτως καὶ δικαίως * τὸν βίον διέπρεψας, Σοφέ· * πρὸς δὲ καὶ πόνοις χρώμενος * ἀσκητικοῖς, τὴν ἄπονον * διαγωγὴν κεκλήρωσαι, * θεομακάριστε Γεώργιε.

Αλούς θείφ ξρωτι, Παμμάχαρ, * τῶν τόπων ἀγίων τῆς Σιών,* πρός τούτους ἐπεδήμησας, * χάχεῖ διαμεμένηχας * ξως θανάτου, Πάνσορε, * πιέζων πόνοις τὴν σάρχα σου. Θεοτοχίον.

Τόν σόν ὑμνολόγον ἐπταιχότα * ἀσύγγνωστα, Κόρη, πρός όλον * τῆς μετανοίας ίθυνον, * τὸν Λόγον ἡ χυήσασα * τοῦ χόσμου τὸν χαθαίροντα * τὰς ἀμαρτίας, Θεόνυμφε.

Τής Όσίας. Έξηνθησεν ή έρημος.

Πλωτήρας θαλαττεύοντας διεσώσω, * έλαιον * μετ' εύλογίας πέμπουσα * τη θαλάσση, και μεταβάλλουσα * είς γαλήνην, Δομνίκα, * το κλυδώνιον. 'Αύλοις λαμπομένην σε φρυχτωρίαις, * "Αγγελος * φωτοειδής ἐμήνυσεν * Ίεράρχη, ἐπιδημήσασαν * Βασιλίδα πρός πόλιν * θείω νεύματι.

Ιστίω πτερουμένη τῆς ἐγχρατείας, * ἔφθασας * τῆς ἀπαθείας, Ἐνδοξε, * τοὺς λιμένας· λιμήν τε γέγονας * τοῖς εἰς βάθη χαχίας * δλισθήσασι.

Θεοτοχίον.

Δυνάμωσον, Πανάχραντε, τὸ ἀσθενές μου, * δύναμιν * ἡ τοῦ ἡΨίστου τέξασα * τὴν τὸ εἶνα: πᾶσι παρέχουσαν, * xαὶ Δομνίxης τὴν μνήμην * μεγαλύνασαν.

Ο Ειρμός.

» Ἐ ξήνθησεν ἡ ἔρημος ώσεὶ χρίνον, * Κύριε, * ἡ τῶν Ἐθνῶν » Ἐ στειρεύουσα * Ἐχχλησία τῆ παρουσία σου· * ἐν ἡ ἐστε-» ρεώθη * ἡ χαρδία μου.

Κάθισμα τῆς Όσίας,

Ήχος δ΄. Ταχύ προχατάλαβε.*

Τὴν σάρχα ἐσταύρωσας * σὺν τοῖς παθήμασι, * χαὶ πᾶσαν τὴν ἔφεσιν * πρός Χριστόν ἔσχηχας, * Δομνίχα, Νυμφίον τόν σόν· * ἄρθαρτον διὰ τοῦτο * ἐχομίσω τὸ στέφος, * χαὶ 'Αγγέλων χορείαις * ἡριθμήθης, 'Οσία, * πρεσβεύουσα αὐτῷ ἐχτενῶς * ὑπὲρ τῶν τιμώντων σε.

Δόξα, και νῦν, τῆς Εορτῆς, ὅμοιον.

Τὰ ἐεῖθρα ἡγίασας * τὰ Ἰορδάνεια· * τὸ χράτος συνέτριψας * τῆς ἀμαρτίας, * Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν· * ὑπέχλινας τῆ παλάμη * σεαυτὸν τοῦ Προδρόμου, * χαὶ ἔσωσας ἐχ τῆς πλάνης * τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος· * διό σε ἰχετεύομεν· * Σῶσον τὸν χόσμον σου.

Τοῦ Όσίου. 'Ωδή δ'. Ο χαθήμενος έν δόξη.*

Ταϊς νηστείαις ώς σιτίοις * φιλοτίμως τρεφόμενος, * την ψυχήν σου, Μάχαρ, * νῦν εὐφραινομένην παρέστησας * τῷ Ποιητη τῶν ἀπάντων, * συγχαλέσαντι * πρός την ἄνω σε θείαν τρυφήν * ἀγαλλόμενον.

Οὐρανός τις ἀνεφάνης * τοῖς πρακτέοις ὡς ἄστρασι * κατηγλαισμένος, * φέρων ὡς φωσφόρον τὸν Κύριον * τὴν σὴν ψυχὴν ὡς σελήνην * καταυγάζοντα, * καὶ δεικνύοντα τῆς παρ' αὐτῷ * δόξης μέτοχον.

Ο Δεσπότης οὐρανόθεν * δι' ἡμᾶς κατερχόμενος, * τὴν Σιών εὐρίσκει * θεῖον ἀληθῶς εὐναστήριον· * ἦ ἐνσκηνώσας σừ πόθῳ, * ὥσπερ κλίμακι * πρός τὴν ἄνω ἀνῆλθες Σιών * ταύτῃ χρώμενος. Θεοτοχίον.

Ο Καθήμενος έν χόλποις * ἀιδίως τοῦ Φύσαντος, * σαῖς ὡλέναις ὥφθη * νῦν ἀπεριγράπτως χαθήμενος, * τὴν Τετοχυῖάν σε δείξας * μετὰ γέννησιν * ἀειπάρθενον, χαὶ ἀληθῶς * ἀδιάφθορον. Τῆς Όσίας. Ἐλήλυθας * ἐχ Παρθένου.

Απήστραψας * φωτισμόν ἰαμάτων διώχουσα * παθῶν τὴν σχοτόμαιναν * χαὶ τῶν δαιμόνων τὰς φάλαγγας· * πάντας δὲ ἐρώτισας * τοὺς εὐσεβῶς σοι, Δομνίχα, * προσπελάζοντας.

Νυμφίος σε * Βασιλεὺς ἐπουράνιος, Ἐνδοξε, * δοξάζει ἐνώπιον * τοῦ ἐπὶ γῆς βασιλεύοντος, * χαταπληττομένου σου * τὸν ἀχηλίδωτον βίον * χαὶ τὰ θαύματα.

Υπήχοος * τῶν εὐχῶν σου ὑπάρχων ὁ Κύριος, * σαρῶς προσημαίνει σοι * τόπον, ἐν ῷ φροντιστήριον * ἤγειρας, τὰ πνεύματα * τῆς πον ηρίας, Δομνίχα, * ἀπελάσασα.

Θεοτοχίον.

Νεχρώσεως * τοὺς χιτῶνας 'Αδὰμ ἐξεδύσατο * τῆ θεία γεννήσει σου, * χαὶ τὴν στολὴν ἡμφιάσατο * μόνος, ὴν ἐξύφανεν * ἐν τῆ γαστρί σου ὁ Λόγος * σωματούμενος.

Τοῦ Όσίου. 'Ωδη ε'. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.*

Ἐξέστησαν Ἄγγελοι * καὶ πᾶς Ὁσίων σύλλογος * ὄντως, τὸ ἀνένδοτον τῶν πόνων * τῶν σῶν ὀρῶντες * καὶ τὸ τοῦ βίου σκληρόν· * σὺ γὰρ, ὡσπερ ἄψυχος πονῶν * λίθος, διετέλεσας * ἀρετῶν πρὸς κατόρθωσιν.

Εἰς πᾶσαν ἐξέλαμψεν * ἰδοὺ ψυχὴν ὁ Μέγιστος, * πάντας ἐμπιπλῶν φωτοχυσίας * καὶ σκοτομήνης * ἐλευθερῶν τῶν παθῶν, * ὑσπερ καθαρώτατος καὶ νῦν * ἡλιος κινούμενος * τὴν σωτήριον κίνησιν.

Πατρίδος ἐξένωσαι * τῆς σῆς, σοφὲ Γεώργιε, * ὑπὲρ τοὺς προσἡχοντας τῷ βίῳ * Χριστὸν φιλήσας * τὸν ξενωθέντα βροτοῖς· * ὅθεν ἐχρημάτισας αὐτοῦ * ἄξιος, τῆς ἄνωθεν * ἀξιούμενος χάριτος.

Θεοτοχίον.

'Ωραίωσας, 'Αχραντε, * σὺ τῶν βροτῶν τὸ πλήρωμα· * σὺ γὰρ ἀνεδείχθης πλατυτέρα * τοῦ οὐρανίου * χύτους τεχοῦσα θεὸν * Λόγον, ὡσεὶ δέἰριν οὐρανοὺς, * Κόρη, τὸν ἐχτείναντα * χαὶ βροτοὺς διαπλάσαντα.

Τῆς Όσίας. Ό τοῦ φωτός Χορηγός.*

Γεηπονήσασα * χαὶ τῷ ἀρότρῷ τῶν εὐχῶν τέμνουσα * τὴν ψυχιχὴν * αῦλαχα, πολύχουν * ἐδρέψω τὸν χαρπὸν * θείαις ἀποθήχαις, * 'Αγνὴ, συντηρούμενον.

ΜΗΝ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ. Η'.

Έπιρωτίζουσα * τόν χαθαρόν σου λογισμόν, έβλεπες * τοῦ παντουργου * Πνεύματος δυνάμει * τὰ πόρρω ώς έγγὺς, * χαί των έσομένων * προλέγεις την έχβασιν.

'Ρώμη του Πνεύματος * ιερουργός σε τελειοί χρίσματι * θεουργιχῷ * τῆς διαχονίας, * ποιμαίνειν ἰερὰς * ψυχὰς ἐγχελεύων, * Δομνίχα θεόσοφε.

Θεοτοχίον.

"Αγιον Κύριον, * Κυριοτόχε, τοῦ παντός τέτοχας, * δν ἐχ ψυγής * Δομνίκα ποθούσα, * παθών φθοροποιών * κατακυριεύει, Παρθένε, ύμνοῦσά σε.

Του Όσίου. 'Ωδή ς'. 'Εβόησε * προτυπών.

'π βόησας * πρός Θεόν ἀεννάοις σύν δάχρυσι, * χαί τοῦ βίου * L' ώς έχ χήτους δεινοῦ σε διέσωσε * πρός τὰς ἀχυμάντους * και αείδρους πηγας της θεώσεως.

Τετράγωνον * άρετῶν ὁ χορός σε χατέστησε * τεῖχος, Μάχαι, * νοουμένων έχθρών μή πτοούμενον * τὰς ἀχροβολίσεις. * ὡς στερρός γαρ νικάς τον πειράζοντα.

Ώς πρόβατον * Χοζεβά τῷ σεμνείω προσέδραμες· * τῆ δὲ πράξει, * βακτηρία καθάπερ χρησάμενος, * πρός Έδεμ ίθύνεις * τὰ αὐτῷ ἐνοιχούμενα πρόβατα.

Θεοτοχίον.

Έσχήνωσεν * ώς βροτός έν νηδύι σου Κύριος, * τον βροτόν με * τῶν ἀρθίτων σχηνῶν ἀξιούμενος, * παρορῶν μου πράξεις * τὰς ἀθέσμους, Άγνη, καὶ τὰ πταίσματα.

Τῆς Όσίας. Έν ἀβύσσω πταισμάτων.

τερόν προφητεϊον ανήγειρας * θείου Ζαχαρίου Προφήτου θεόφρονος. * μεθ' οῦ ναὸν εἰς άγιον * συγχορεύεις, Δομνίχα θεόσορε.

Ρετθρον ώρθης ίάσεων άρθονον, * πλύνουσα φλογμόν παθημάτων καί βρύουσα * άγιασμόν σωτήριον, * κυριώνυμε Κόρη θεόνυμφε.

Ως χαλήν, ώς ώραίαν, ώς έντιμον,* ώς τῆς παρθενίας αὐγαῖς διαλάμπουσαν * σὲ ὁ νυμφίος Κύριος * ἑαυτῷ συνεισάγει, 'Αοίδιμε. Θεοτοχίον.

Δι' έμέ, κατ' έμε έχρημάτισε * βρέφος ό Παντέλειος, άνακαινίζων με * παλαιωθέντα πάθεσι * δια σοῦ, Παναγία Θεόνυμφε.

Ο Ειρμός.

- * Ε^ν άβύσσφ πταισμάτων χυχλούμενος, * την άνεξιχνίαστον
 * Της εὐσπλαγχνίας σου * ἐπιχαλοῦμαι ἄβυσσον· * Ἐχ φθο-
- » ρᾶς, ὁ Θεὸς, μὲ ἀνάγαγε.

Κοντάχιον τῆς Έορτῆς.

Ππεφάνης σήμερον * τῆ Οἰχουμένη, * καὶ τὸ φῶς σου, Κύριε, * ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς * ἐν ἐπιγνώσει ὑμνοῦντάς σε· * Ἡλθες, ἐφάνης, * τὸ Φῶς τὸ ἀπρόσιτον.

Ο Οίχος. Ποίημα Ρωμανού του Μελωδου.

Πασι που σπλάγχνων των έμων * ἐχάμφθην ώς οἰχτίρμων, * και ήλθον πρός το πλάσμα * προτείνων τὰς παλάμας, * σε ίνα περιπτύξωμαι * μὴ οὖν αἰδεσθῆς με, * διὰ σὲ γὰρ τον γυμνόν * γυμνοῦμαι χαι βαπτίζομαι. * Ἰδών με Ἰορδάνης ἀνοίγεται, * χαι ὁ Ἰωάννης * εὐτρεπίζει τὰς όδούς μου * ἐν ὕδασι χαι ἐν διανοίαις. * Τοιαῦτα ὁ Σωτὴρ * οὐ λόγοις ἀλλ' ἔργοις * εἰπεν πρός τὸν ἄνθρωπον. * Ἡλθεν, ὡς εἶπεν, * τῷ μὲν ποταμῷ * τοῖς βήμασι προσεγγίζων, * τῷ δὲ Προδρόμψ * τὸ φῶς τὸ ἀπρόσιτον.

Συναξάριον.

Τῆ Η΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Όσίας Μητρός ἡμῶν Δομνίκης.

Στίχοι.

Λιποῦσα τὴν γῆν οὐρανόφρων Δομνίχα, Εἰς οὐρανοὺς ἀνῆλθεν, ὥσπερ ἡγάπα. Δομνίχαν ὀγδοάτῃ πότμου λάβε νὺξ ἐρεβεννή.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνἡμη τοῦ Όσίου Πατρός ἡμῶν Γεωργίου τοῦ Χοζεβίτου.

Στίχοι.

Σύν δάχρυσι σπείραντι τῷ Γεωργίω,

Καιρός θερίζειν έστι σύν εύθυμία.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Όσίου. 'Ωδη ζ'. Οὐχ ἐλάτρευσαν.

Ο ύχ ἐνέδωχας, τοῖς πόνοις πιεζόμενος * τοῖς τῆς ἀσχήσεως, * σατανιχοῖς λογισμοῖς· * τὸν νοῦν γὰρ ἀρρέμβαστον * πρός τὸν δυνάμενον * σώζειν Κύριον * σὺ χεχτημένος, ἅπασαν * προσβολὴν ἀπετινάξω.

Χαμευνίαις, ἀγρυπνίαις χαὶ νηστείαις σου, * πάντα ἐνέχρωσας * μέλη σου τὰ ἐπὶ γῆς· * χαὶ νῦν τὴν ἀχήρατον * χαὶ ἄπονον βιοτὴν * ζῆς, Μαχάριε, * ὑπὲρ ἡμῶν δεόμενος * τῶν ὑμνούντων σε σὺν πόθφ.

Τοῦ ἀεὶ "Οντος τόν τάφον ἐπεθύμησας * ἄχρως θεάσασθαι * xaì προσχυνῆσαι, Σορέ· * xầν τούτω γενόμενος, * ἔχρινας ὅσιον * δι' ἀσχήσεως * συννεχρωθῆναι, "Οσιε, * τῷ δι' οἶχτον νεχρωθέντι. Men. Tom. III. 23

Θεοτοχίον.

Οὐχ ἐλάτρευσαν τῆ χτίσει οἱ τὸν Κτίστην σε * γνόντες χυήσασαν, * ἀλλὰ Θεὸν ἀληθῆ * ἐχ σοῦ τὸν ἐχλάμψαντα * Λόγον γινώσχοντες, * Κόρη, χράζουσιν· * Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος * χαὶ Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Τής Όσίας. 'Αντίθεον πρόσταγμα.*

Ο νοῦς σου ταῖς νεύσεσι * ταῖς πρός τό θεῖον * θεούμενος πάντοτε, * φωτοειδὴς γεγένηται· * ἐντεῦθεν ἐξέχλινας * τό δυσμενὲς τῆς σαρχός * μέλπουσα, Θεόσοφε· Ο ῶν * εὐλογημένος χαὶ ὑπερένδοξος.

Μυστήρια θεϊά σοι * ἀποχαλύπτει * Θεός ὑπερούσιος * ἐν σοὶ ἀναπαυσάμενος· * ὀρῷς γὰρ φοιτήσαντα * ἅγιον *Αγγελον * καὶ χαθαγιάσαντα, Σεμνὴ, * τὴν τῶν ὑδάτων φύσιν ἐν Πνεύματι.

Ναός Θείου Πνεύματος * γεγενημένη, * ναόν πρός τόν άγιον * ύπάρχουσα, ἀχήχοας * φωνῆς διδασχούσης σε * θεῖα Μυστήρια, * χαὶ τὴν ἐχ τοῦ σώματος, Σεμνὴ, * ἀποδημίαν τοῦ Βασιλεύοντος. Θεοτοχίον.

'Ισχύς μου χαὶ ὕμνησις * χαὶ σωτηρία * ὑπάρχει ὁ Κύριος,* ὁ σὲ Μητέρα πάναγνον * χαὶ Νύμφην ἀνύμφευτον * προεχλεξάμενος· * ὃν ὑπὲρ τῶν δούλων σου ἀεὶ * μὴ διαλίπης πρεσβεύειν, 'Αχραντε.

Τοῦ Όσίου. 'Ωδή η'. Πατδας εὐαγετς.

Ολως νυσταγμόν τοις σοις βλεφάροις * ούδ' ύπνον τοις όφθαλμοις σου, Πάτερ, έδωχας, * έως ἐπιτήδειον * χαὶ ὡραῖον, "Οσιε, * σαυτόν εἰργάσω σκήνωμα * τοῦ Παντοχράτορος· * ὄν ἅπαντα ὑμνοῦσι τὰ ἔργα, * χαὶ ὑπερυψοῦσιν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εύρηχας ἀνάπαυσιν τῶν πόνων, * Παμμάχαρ, τῶν ἀμετρήτων τὸν Παράδεισον· * ὅνπερ προητοίμασε * τοῖς αὐτὸν ποθήσασιν * ἀπὸ ψυχῆς ὁ Κύριος * χοινὸν βασίλειον * χραυγάζουσιν ἀπαύστως· Γμνεῖτε * χαὶ ὑπερυψοῦτε * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εύρεν ή μονή τοῦ Χοζεβᾶ σε * χανόνα χαὶ ἀχριβέστατον παράδειγμα,* ἁπαν μετερχόμενον * ἐναρέτων πράξεων * εἶδος, Όσίων χαύχημα, * σοφὲ Γεώργιε· * διὸ βεβιωχότες ἐνθέως * μετὰ σοῦ σχιρτῶσιν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοχίον.

^{*}Ωρθη ὁ ἀπλοῦς τῆ Θεία ρύσει * ἐχ σοῦ, Θεομῆτορ, ὄντως σύνθετος * ἔλεος δι' ἄρατον, * τῆ αὐτοῦ Θεότητι * σάρχα τὴν ἐξ αἰμάτων σου * ὑποστησάμενος· * διό σε Θεοτόχον εἰδότες * ἀνυμνολογοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ΜΗΝ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ. Η'.

Τής Όσίας. Τον έν χαμίνω.

Κεχοσμημένη ἀρεταϊς * χαὶ θαυμάτων χροσσωτοϊς * πεποιχιλμένη, * πρός ὡραῖον νυμφῶνα * τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ, * Δομνίχα, * ἀνέδραμες, ψάλλουσα * χαὶ ὑπερυψοῦσα * αὐτόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

'Αχολουθήσασα Χριστῷ * ὡς ποιμένι χαθαρῷ * ἀμνὰς τιμία, * πρὸς οὐράνιον μάνδραν * τῶν ἐπισήμων, ἐν ῷ * προβάτων * συναυλία πέφυχεν, * ἐν ἀγαλλιάσει * ἐσχήνωσας, 'Αγία.

Νεύσει Θεοῦ παντουργικῆ * τὴν ἀπόθεσιν τοῦ σοῦ * μαθοῦσα σκήνους, * χαριστήριον αίνον * χαθαρωτάτῃ ψυχῆ * τῷ πάντων * Αἰτίω προσέφερες· * οὐ τὸ σὸν εἰς χεῖρας, * Σεμνὴ, παρέθου πνεῦμα.

Θεοτοχίον.

Ο ύπερούσιος Θεός * οὐσιοῦται δι' ἡμᾶς * τῶν σῶν ἐκ σπλάγχνων, * τὴν φθαρεῖσαν οὐσίαν * ἀνακαινίσαι ζητῶν * δι' οἶκτον, * Παρθένε, καὶ ἔλεον, * ὁ δεδοξασμένος * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Ο Εἰρμός.

Τόν έν χαμίνω τοῦ πυρός * τῶν Ἐβραίων τοῖς Παισὶ * συγχα Ταβάντα, * χαὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον * μεταβαλόντα Θεόν, *
 ὑμνεῖτε, * τὰ ἔργα, ὡς Κύριον, * χαὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας

τούς αἰῶνας.

Του Όσίου. 'Ωδή θ'. 'Απας γηγενής.*

Α πασαν τρυφήν * τοῦ βίου χατέπτυσας, * Πάτερ θεσπέσιε, * διὰ τὴν οὐράνιον * τρυφήν χαὶ δόξαν· * σχληραγωγία γὰρ * σὺ τῶν παθῶν ἐσπούδασας * σβέσαι τὴν χάμινον * χαὶ πολλοῖς σου * δάχρυσι, Γεώργιε * Μοναζόντων σεμνόν ἐγχαλλώπισμα.

Νῦν ὡς ἀληθῶς * Θεοῦ χατενώπιον * ἱστασαι, Πάνσοφε, * ὡπερ δι'ἀσχήσεως * οἰχειωθῆναι * πρότερον ἔσπευσας, * χαὶ τῶν αὐτοῦ ἐμφάσεων * χατατρυφặς ἐμφανῶς· * ὅθεν πᾶσι * δίδου τοῖς τιμῶσί σε * φωτισμόν, χαὶ τῶν θείων τὴν μέθεξιν.

"Ηρθης πρός το φως * το άδυτον, "Ενδοξε, * σχότους του βίου ρυσθείς· * χαι τῷ παντοχράτορι * χαι τρισηλίω * Φωτι παρίστασαι * μετὰ τῶν ἄνω τάξεων, * χαι τῆς ἐχεῖθεν τρυφặς * πεμπομένης * λάμψεως, Μαχάριε, * χαι ἡμᾶς φρυχτωρεῖς τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Θεοτοχίου.

Όλον με Θεός * θεῶσαι βουλόμενος, * ὅλος ἐνοῦταί σοι, * xαὶ τὸ ἀχατάληπτον * χαινοτομεῖται * πᾶσι Μυστήριον· * τίχτεις Παρθένος ἄφθορος, * χαὶ σὰρξ ὀρᾶται Θεός· * ὄν τιμῶντες, * σὲ νῦν μαχαρίζομεν, * Μαριὰμ, ὡς αὐτὴ προεφήτευσας.

MHN LANOTAPHOE. \mathbf{H}' .

Ττς Όσίας. Τον έχ Θεου Θεόν Λόγον.*

τρώταται χορείαι * τη σεπτη σου χοιμήσει * ἐξάρχουσαι της θείας σου ψυχης * τοίς χαθορώσιν ἐφάνησαν, * ἰεραϊς μελφδίαις * εἰς τόπον δδηγοῦσαί σε σχηνης * θαυμαστης, ἕνθα ἡχος * ἑορταζόντων, Ἐνδοξε.

Ως τῆς ἀμπέλου σὺ θεῖον * εὐφορώτατον χλῆμα * φανεῖσα, χατανύξεως ἡμῖν * θείους ἐξήνθησας βότρυας * ἀναβλύζοντας οἰνον * ἰάσεων, Δομνίχα, τῶν ψυχῶν, * χαὶ χαρδίας τῶν πίστει * τιμώντων σε εὐφραίνοντας.

Σωματιχών παθημάτων, * ψυχιχών τε χηλίδων, * χαὶ πάσης τοῦ ἐχθροῦ ἐπιβουλῆς * ῥῦσαι ἡμᾶς ταῖς πρεσβείαις σου, * τοὺς τῆ σχέπη σου πόθω * προσφεύγοντας, Δομνίχα, χαὶ τὴν σὴν * Ἐορτὴν ἐχτελοῦντας * τὴν θείαν χαὶ σεβάσμιον.

Ήλιαχήν ώς ἀχτῖνα * χαταυγάζουσαν πάντας, * ὡς νύμφην τοῦ Χριστοῦ περιχαλλῆ * χαὶ ὡς Τρυγόνα φιλόσεμνον, * ὡς Ἐλαίαν, ὡς Κέδρον, * ὡς οὖσαν ἐχλεχτὴν Περιστερὰν * εὐφηροῦμέν σε πάντες, * Δομνίχα χυριώνυμε.

Θεοφοχίον.

Φείσαί μου, Κύριε, φείσαι, * ὅταν μέλλης με χρίναι, * χαὶ μἡ χαταδιχάσης με εἰς πῦρ, * μἡ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με· * δυσωπεί σε Παρθένος * ἡ σὲ χυοφορήσασα, Χριστὲ, * τῶν ᾿Αγγέλων τὰ πλήθη, * χαὶ τῶν Ὁσίων τάγματα.

O Eiguós.

» κητόν έχ Θεοῦ Θεόν Λόγον, * τόν ἀἰρἡτω σοφία * ήχοντα χαι-

» 🖞 νουργήσαι τον 'Αδάμ, * βρώσει φθορά πεπτωχότα δεινώς, *

» έξ άγίας Παρθένου * άφράστως σαρχωθέντα δι' ήμας, * οι πι-

» στοί, όμοφρόνως * έν ύμνοις μεγαλύνομεν.

Έξαποστειλάριον της Όσίας.

Έπεσκέψατο ήμας.*

Τη Τών γηίνων και φθαρτών * καταφρονήσασα, Σεμνή, * τῷ διαπύρφ πρός Χριστόν * ζήλφ σου τῶν ἐν οὐρανοῖς ἀφθάρτων ἐπεθύμησας· * Χριστός ὅθεν σε στέφει * ἀφθάρτοις ἐν στέμμασι.

Καί της Εορτής.

Άποστίχου, Στιχηρά Προσόμοια,

΄ Πχος β΄. Οίχος τοῦ Ἐφραθά.*

Είγα χαι φοβερόν * μυστήριον τελειται! * Δεσπότης γὰρ τῶν δλων, * βροτῶν εἰς ῥύψιν πάντων * χειρι δούλου βαπτίζεται. Στίχ. Ἡ θάλασσα είδε χαι ἔφυγεν.

Ανωθεν ο Πατήρ * έβοα·Ούτος έστιν * Υίος άγαπητός μου, * Δ ο ρειθροις Ίορδάνου * σαρχί νῦν βαπτιζόμενος.

MHN IANOYAPI $O\Sigma$. Θ' .

Στίγ. Τι σοι έστι θάλασσα, ότι έφυγες; τητάξεις 'Αγγελικαί * ίδουσαι τον Δεσπότην * ομοιωθέντα δού-λοις, * και ρείθροις βαπτισθέντα, * υμνουσαι έξεπλήττοντο. Δόξα, χαί νον, όμοιον. Τ λθεν ο φωτισμος, * ή λύτρωσις έφάνη * έν Ίορδάνη· δεϋτε, * συνέλθωμεν ρυφθήναι * φαιδρῶς συνεορτάζοντες.

Π λοιπή Άχολουθία τοῦ "Ορθρου, ώς σύνηθες, χαι 'Απόλυσις.

TH_{ι} Θ' . TOY AYTOY MHNO Σ .

Μνήμη τοῦ Άγίου Μάρτυρος Πολυεύχτου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τό, Κύριε ἐχέχραξα, ἰστῶμεν Στίχους ς'. χαὶ ψάλλομεν Στιχηρά Προσόμοια τής Εορτής,

Ήχος πλ. δ'. Κύριε, * εί και κριτηρίω.

Κ ύριε * εἰ xαὶ Ἰωάννη παρέστης * ἐν Ἰορδάνη ὡς ἄνθρωπος, * ἀλλ' οὐx ἀπελείφθης τοῦ θρόνου * τῷ Πατρὶ συγχαθεζόμενος· * χαι βαπτισθεις δι' ήμας * τον χόσμον ήλευθέρωσας * έχ της δουλείας του άλλοτρίου, * ώς οἰχτίρμων χαι φιλάνθρωπος.

Τ΄ ύριε * εί χαι Ίορδάνου τὰ ρετθρα * περιεβάλου ως ανθρωπος, * 🛝 ἀλλ' ἐμαρτυρήθης ἐξ ΰψους * τῆ χαταβάσει τοῦ Πνεύματος, * χαὶ ἡ φωνὴ τοῦ Πατρός * Γίόν σε ἐμαρτύρησεν· * ἀλλὰ ἐμφάνηθι χαί παράσχου * άφθαρσίαν ταις ψυχαίς ήμων.

τ΄ ύριε * σύ έχ τοῦ Πατρός πρό αἰώνων * γεννηθεὶς ό ἀναλ-λοίωτος, * ἡλθες ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων, * xal μορφήν δούλου ανέλαβες, * χαι την είχόνα την σην * ώς Κτίστης ανεχαίνισας. * βαπτισθείς γάρ, έδωρήσω * άφθαρσίαν ταῖς ψυχαῖς ήμῶν.

Στιχηρά Προσόμοια τοῦ Άγίου,

'Ηχος α'. Τών ούρανίων ταγμάτων.*

αυκτιχώς ώς έχ λάχχου * ταλαιπωρίας Χριστός * χαι έχ πηλοῦ Δ ιλύος, * των είδώλων της πλάνης * άνηγαγέ σε, Μάρτυς· * έστησε γάρ * έπι πέτραν τούς πόδας σου * της έαυτοῦ έπιγνώσεως μυστιχώς. * δν ιχέτευε σωθήναι ήμας.

Ωύτε συζύγου ό πόθος, * ούτε τῶν τέχνων στοργή, * οὐ χη-🕖 δεστοῦ ἀξία, * οὐτε περιουσία * χτημάτων χαὶ χρημάτων * σοῦ τὸ στεἰρὸν * τῆς ψυχῆς παρεσάλευσαν * ἀπὸ τῆς Πίστεως όντως τής είς Χριστόν, * παμμαχάριστε Πολύευχτε.

Καὶ πρό τῆς χάριτος, Μάχαρ, * τῆς σῆς ἀθλήσεως, * διχαιοσύνης ἔργοις * ἀληθῶς ἐχοσμήθης· * ὅθεν μετὰ ταῦτα * Μάρτυς πιστός * ἡξιώθης γενέσθαι Χριστοῦ, * ἐν τῷ ἰδίω σου αίματι βαπτισθεὶς * εἰς τόν θάνατον αὐτοῦ εὐσεβῶς.

Δόξα, τοῦ 'Αγίου, 'Ηχος α'. Βύζαντος.

Τὰ τῶν Άγγέλων στρατεύματα * σήμερον χορεύουσιν * ἐπὶ τῆ μνήμη τοῦ Μάρτυρος Πολυεύχτου· * χαὶ τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος * πιστῶς πανηγυρίζει * χαὶ χαρμονιχῶς ἐχβοặ· * Χαίροις, Πανεύφημε, * ὁ τοῦ πολυπλόχου Βελίαρ * τὰ ἔνεδρα τροπωσάμενος, * χαὶ τῆς νίχης τὸν στέρανον * παρὰ Χριστοῦ ἀναδησάμενος. * Χαίροις Στρατιῶτα * τοῦ μεγάλου Βασιλέως χαὶ Σωτῆρος ἡμῶν, * ὁ τοὺς βωμοὺς τῶν εἰδώλων χαταστρεψάμενος. * Χαίροις Μαρτύρων ἐγχαλλώπισμα. * Πρέσβευε λυτρωθῆναι * ἀπὸ πάσης ἀνάγχης * τοὺς ἐν πίστει ἐχτελοῦντας * τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Και νυν, τής Έορτής, ηχος β'.

Σήμερον ο οὐρανοῦ χαὶ γῆς Ποιητὴς * παραγίνεται σαρχὶ ἐν Ίορδάνῃ, * βάπτισμα αἰτῶν ὁ ἀναμάρτητος, * ϊνα χαθάρῃ τὸν χόσμον ἀπὸ τῆς πλάνης τοῦ ἐχθροῦ· * χαὶ βαπτίζεται ὑπὸ δούλου * ὁ Δεσπότης τῶν ἀπάντων· * χαὶ χαθαρισμὸν δι' ὑδατος * τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων δωρεῖται. * Αὐτῷ βοήσωμεν· * Ὁ ἐπιφανεἰς Θεὸς ἡμῶν, * δόξα σοι.

'Απόστιχα Στιχηρά Προσόμοια,

Ήχος πλ. β'. Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.*

Έπέστης ἐν τοῖς ὕδασιν * ὁ πᾶσιν ἀχατάληπτος, * τῷ Προδρόμω * ὑποχλίνας χεφαλήν· * χαὶ χόσμον ἀγιάσας, * δουλείας ἐλυτρώσω * τῷ βαπτισμῷ σου, 'Αναμάρτητε.

Στίχ. Π θάλασσα είδε και έφυγεν.

Υίδν ἀγαπητόν ὁ Πατὴρ * ἐχ τῶν ὑψίστων ἄνωθεν, * χαὶ τὸ Πνεῦμα * ἐμαρτύρει σε, Χριστέ· * δι' οὐ τὸ τῆς Τριάδος * μυστήριον ἐγνώσθη * ἐν Ἰορδάνη βαπτισθέντος σου.

Στίχ. Τί σοί έστι θάλασσα, δτι έφυγες;

Η γίασας τὰ ρετθρα, Σωτήρ, * τοῦ Ἰορδάνου ἄπαντα * χαὶ τὴν φύσιν * τῶν ὑδάτων ὡς Θεός· * διό σε χαὶ δοξάζει * τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων, * χαὶ ἀνυμνεῖ σὴν Ἐπιφάνειαν.

Δόξα, xαl νυν, Hχος δ'.

Ο ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἰμάτιον * δι' ἡμᾶς καθ' ἡμᾶς γενέσθαι κατηξίωσε· * ῥεῖθρα περιβάλλεται σήμερον τὰ 'Ιορδάνεια, * οὐκ αὐτός τούτων πρός κάθαρσιν δεόμενος, * ἀλλ' ἡμῖν ἐν ἑαυτῷ * οἰκονομῶν τὴν ἀναγέννησιν. * ῶ τοῦ θαύματος! * δίχα

MHN IANOYAPIOE. Θ' .

πυρός ἀναχωνεύει * χαὶ ἀναπλάττει ἄνευ συντρίψεως, * χαὶ σώζει τοὺς εἰς αὐτόν φωτιζομένους * Χριστός ὁ Θεός χαὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

'Απολυτίχιον, 'Ηχος δ'. Ο Μάρτυς σου, Κύριε. Και τῆς Έορτῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα, ³Ηχος δ΄. Ο ύψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.*

Τοϊς οἰχτιρμοῖς σου ὁ Θεὸς * δυσωπούμενος, τὸ πλανηθέν ἀπολωλὸς * ἐξεζήτησας διὰ σπλάγχνα ἐλέους σου, * Φιλάνθρωπε· * ὅθεν παραγέγονας * ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην * γνωρίσαι τὸ μυστήριον * τῆς ᾿Αγίας Τριάδος· * χαὶ ἀνυμνοῦντες χράζομεν πιστῶς· * ἘΗλθες, ἐράνης * τὸ Φῶς τὸ ἀπρόσιτον.

> Δόξα, χαὶ νῦν, τὸ αὐτό. Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα, ³Ηχος πλ. δ΄. Ἀνέστης ἐχ νεχρῶν.*

Έπέφανεν ήμιν * ό των δλων Δεσπότης * έν ρείθροις μυστιχώς * 'Ιορδάνου χωνευσαι * πάσαν την άμαρτίαν * ώς έλεήμων xal ὑπεράγαθος· * πάσα χτίσις σχιρτάτω * ὅτι βαπτίζεται Χριστός ὁ Κύριος, * ὁ εὐδοχήσας σῶσαι ὡς Θεὸς * τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Δόξα, χαὶ νῦν, τὸ αὐτό. Ὁ Κανών τῆς Ἐορτῆς, χαὶ τοῦ Ἁγίου· οῦ ἡ Ἀχροστιχίς· Τὴν σὴν δίδου μοι, Μάρτυς, εὐχταίαν χάριν.

Θεοφάνους.

'Ωδή α΄. Ήχος πλ. δ΄. Η κεκομμένη. Τῆς πολυεύκτου τρυφῆς ἐμφορούμενος, * καὶ μακαρίας αἰγλης, * ἐνδοξε, πληρούμενος, * καὶ τῆς 'Αγγελικῆς * χορείας ἀξιούμενος, * τοὺς τὴν σὴν εὐφημοῦντας Ἐορτὴν, * Πολύευκτε, περίσωζε, * τῷ Κυρίψ ψάλλοντας· * Ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ή φωτοφόρος καὶ εὖσημος μνήμη σου * φωτός τοῦ θειοτάτου * πλήρης ἀνατέταλκε, * φωτίζουσα λαμπρῶς * τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε, * γενναῖε στρατιῶτα τοῦ Χριστοῦ * Πολύευκτε πανόλβιε, * τῷ Κυρίψ ψάλλοντας· * Ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Νενευρωμένος ίσχύι τοῦ Πνεύματος * χαὶ θείαν δυναστείαν, * Μάχαρ, ἐνδυσάμενος, * ἐχώρησας στεἰρῶς * προς πάλην τοῦ ἀλά-^{στορος}, * χαὶ τοῦτον χατὰ χράτος χαθελών * προθύμως ἀνεκραύγαζες· * Τῷ Κυρίω ἔσωμεν· * ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Θεοτοχίον.

Σεσαρχωμένον τον πρότερον άσαρχον, * Παρθένε Θεοτόχε * τέτοχας πανάγραντε, * πανάμωμος σαφώς * Παρθένος διαμείνασα,* τόν πλούτω εύσπλαγχνίας δι' ήμας * πτωχεύσαντα, χαι σώσαντα * τους αύτῷ χραυγάζοντας. * Ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

'Ωδή γ'. Σύ εἶ το στερέωμα.*

Τμειψας το φρόνημα * προς την εύσέβειαν ανωθεν, * άξιωθεις * θείας οπτασίας * τοῦ Σωτήρος, Πολύευχτε.

Νίχης ἐφιέμενος * πάντων χατέπτυσας, "Ενδοξε, * τῶν ἐπὶ γής, * χαι της ούρανίου * χληρουχίας ήξίωσαι.

Δόξης όρεγόμενος * τής ύπερ έννοιαν, ώρμησας * χαρτεριχώς,* χαι την των ειδώλων * άδοξίαν χατέβαλες.

Θεοτοχίον.

"Ιθυνόν μοι, Δέσποινα, * τὰ διαβήματα, ίνα σου * πρός τόν Υίον * δι' ἐπαινουμένης * πολιτείας πορεύσωμαι.

Ο Είρμός.

» 🔨 υ εί το στερέωμα * των προστρεχόντων σοι, Κύριε· * συ εί » 🛲 τό φῶς * τῶν ἐσχοτισμένων· * χαὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Καθισμα του Αγίου, Πγος πλ. α'.

Τόν συνάναρχον Λόγον.*

Ος χαλός στρατιώτης * Χριστοῦ τοῦ πάντων Θεοῦ * ἐν τῆ χάριτι τρύτου * ἐνδυναμούμενος, * ὅλον μετέθηχας σαυτόν * έν τη άγάπη αύτοῦ * διὰ Νεάρχου τοῦ πιστοῦ, * συστρατιώτου σου, σορέ * διο νομίμως άθλήσας, * άξίως έστεφανώθης * παρά Κυρίου, Μάρτυς Πολύευχτε.

Δόξα, χαί νῦν, τῆς Έορτής, ὅμοιον.

Ιορδάνου το ρετθρον * περιβαλλόμενος * ό το φως παραδόξως * αναβαλλόμενος, * έν αυτῷ τὴν τοῦ Αδὰμ * φύσιν ανέπλασας, * συντριβείσαν πονηρά * παραχοή, Λόγε Θεου· * διό σε άνευρημοῦμεν, * χαὶ τὴν άγίαν σου πάντες * δοξολογοῦμεν Ἐπιφάνειαν.

'Ωδή δ΄. Σύ μου ίσχὺς, * Κύριε.

🔨 ι' εὐσεβοῦς * ὀμολογίας, Πανάριστε, * τῷ Δεσπότη * σαυτόν Δ προσενήνοχας, * την δι' αὐτόν, * Ένδοξε, σφαγην * πόθω δεδεγμένος. * χαι μώμου παντός έλεύθερος * γενόμενος έντευθεν, * τῷ Σωτήρι χραυγάζεις. * Τῆ δυνάμει σου δόξα, Φιλάνθρωπε.

Ο γλυχασμός * τῆς εὐσεβείας ἡδύνθη σοι· * ἐπτερώθης * θείας άγαπήσεως * τῷ χαθαρῷ * χαι είλιχρινει * πόθω τετρωμένος, * χαί έρωτι πυρπολούμενος * τῆς ἄνω Βασιλείας, * μελωδεῖς τῷ Δεσπότη· * Τῆ δυνάμει σου δόξα, Φιλάνθρωπε.

Υπερρυεϊ * όμοφροσύνη συνδούμενος * τῷ Νεάρχω, * τούτου τε τοῖς ἡήμασι * χατηχηθεὶς * πρός τὴν εὐσεβῆ * πίστιν τῆς Τριάδος, * θεόφρον Μάρτυς Πολύευχτε, * τῆς ὄντως πολυεύχτου * χαὶ τῆς πεποθημένης * ἡξιώθης Μαρτύρων φαιδρότητος.

Μαρτυριχοῖς * συνηριθμήθης στρατεύμασι· * βασιλείαν * ἕλαβες ἀσάλευτον * νεοσφαγής, * ταύτης ἐπιβὰς * ἔτι τῶν αἰμάτων * σταζόντων· ἤρθης δὲ, Πάνσοφε, * χαρᾶς ἀδιαδόχου * χαὶ φωτός ἀνεσπέρου * χαὶ μεγάλης εὐχλείας τευξόμενος.

Θεοτοχίον.

Όμοιωθείς * τοῖς ἐπὶ γῆς ιὸ Οὐράνιος, * οὐρανίους * τούτους ἀπειργάσατο· * χαὶ πεπονθώς * φύσει παθητῆ, * θείας ἀπαθείας * τὴν μέθεξιν ἐδωρήσατο· * τὴν τοῦτον οὖν τεχοῦσαν * ἀπειρόγαμον Κόρην, * Θεοτόχον εἰδότες, δοξάζομεν.

'Ωδή ε'. "Ινα τι με απώσω.*

[•] I να τῆς ἀιδίου * τύχης ἀπολαύσεως, Μαχαριώτατε, * τὰ τερπνὰ τοῦ βίου, * χαὶ τῆς φύσεως τὴν οἰχειότητα, * χαὶ τρυọἡν, χαὶ δόξαν, * χαὶ τὴν ζωὴν αὐτὴν παρεῖδες, * χαὶ ἐλπίδος τῆς σῆς οὐ διήμαρτες.

Μεμυσταγωγημένος * τὰ τῆς θείας ὄψεως θεῖα μυστήρια, * σταθερặ τῆ γνώμῃ * πρός τελείους ἀγῶνας ἐχώρησας· * xαὶ τροπαιορόρος * ἀναδειχθεὶς, τῶν ἀχηράτων * ἡξιώθης στεφάνων, Πολύευχτε.

'Αθεώτατον σέβας, * φύσει μισοπόνηρον έχων το φρόνημα, * εύσεβῶς ἀπώσω, * καὶ θεοὺς τοὺς ματαίους κατέστρεψας * εὐσεβείας ζήλῳ * πυρποληθεὶς, καὶ προθυμίας * θεοπνεύστου πλησθεὶς, Παναοίδιμε.

Θεοτοχίον.

Ρήσεσι σῶν χειλέων, * Πάναγνε, ἐπόμενοι, σὲ μαχαρίζομεν· * μετὰ σοῦ γὰρ ὄντως * μεγαλεῖα ποιήσας ὁ Κύριος,* ἐμεγάλυνέ σε,* χαὶ ἀληθῆ Θεοῦ Μητέρα * γεννηθεὶς ἐχ γαστρός σου ἀνέδειξεν. 'Ωδή ς΄. "Αβυσσος ἁμαρτιῶν.*

Τάξεως Αγγελικής * ήξιώθης, άξιάγαστε Μάρτυς, * άγγελικώς τον βίον * προρανώς ένδειξάμενος * σύν αὐτοῖς οὖν ἐκτενῶς, * Μάκαρ, ίκέτευε λυτρωθήναι * ἐκ πειρασμῶν τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

"Υπνωσας ἀγαπητοῖς, * 'Αθλητὰ, τὸν ὀφειλόμενον ὕπνον, * ἀποτμηθεὶς τὴν κάραν * διὰ ξίφους, Πολύαθλε· * καὶ τανῦν ἐν οὐρανοῖς * κλῆρον ἀκήρατον ἐκληρώσω, * μετὰ Μαρτύρων αὐλιζόμενος.

Σύμμορφος και κοινωνός * παθημάτων τοῦ Σωτῆρος ἐγένου, * τοῦ δι' ἡμᾶς τῷ πάθει * τοῦ Σταυροῦ ὁμιλήσαντος· * και νῦν, Men. Tom, III. 21

MIIN IANOYAPIO Σ . Θ' .

Μάχαρ, σύν αὐτῷ, * ὡς ἐπηγγείλατο, βασιλεύεις * εἰς τὸν αἰῶνα τόν ἀπέραντον.

Θεοτοχίον.

¥Έχουσα τὸ συμπαθές * ὡς τεχοῦσα τὸν φιλάνθρωπον Λόγον, * σώσον ήμας βιαίας * χαι δεινής περιστάσεως. * σε γαρ μόνον οί πιστοί, * πάναγνε Δέσποινα, προστασίαν * άχαταμάγητον χεχτήμεθα. Ο Είρμός.

- » 🛚 🛦 βυσσος άμαρτιών * χαὶ πταισμάτων χαταιγίς με ταράτ-
- » 🕰 τει, * καὶ πρός βυθόν βιαίως * συνωθεῖ ἀπογνώσεως· *
- » άλλ' Αὐτός τὴν χραταιὰν * γεῖρά μοι ἔχτεινον ὡς τῷ Πέτρῳ, *
- » και έκ βυθοῦ φθορᾶς ἀνάγαγε.
 - Κοντάχιον τοῦ Αγίου,

Ήχος δ'. Έπεφάνης σήμερον.*

Δεσπότης χλίνας μέν * έν Ίορδάνη * χεφαλήν, συνέτριψε * Ο τὰς τῶν δραχόντων χεφαλάς. * τοῦ Αθλοφόρου ἡ χάρα δὲ * άποτμηθεΐσα, * τον δόλιον ἤσχυνεν. Ο Οἶχος.

Έν Ίορδάνη ποταμῷ * ὁ Κτίστης τῶν ἀπάντων * τὴν χάραν ὑποχλίνας, * τὸ Βάπτισμα λαμβάνει· * χαὶ τῶν δραχόντων χεφαλάς * ἀοράτως συνθλάσας, * ῥώμην παρέσχε τοῖς βροτοῖς * χατά τοῦ μεγαλόφρονος, * τοῦ πρίν ἐν Παραδείσω πτερνίσαντος * τόν 'Αδάμ έν βρώσει * τη τοῦ ξύλου, χαὶ θανάτω * ὑποβαλόντος αὐτὸν παρ' ἐλπίδα. * Διό ὁ ᾿Αθλητὴς * νῦν Πολύευχτος * χολαχείαις γυναιχός * μή ύποχύψας, * ήθλησε στερρώς * προτείνας την χάραν. ήπερ * άποτμηθείσα, * τον δόλιον ήσχυνε.

Συναξάριον.

Τῆ Θ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Αγίου Μάρτυρος Πολυεύχτου.

Στίχοι.

Ο πολύευχτος οῦ πάθος τομή, Λόγε,

Πολλής δι' εύχης είχε σοῦ παθεῖν γάριν.

'Αμφ' ένάτην, Πολύευχτε, τομή μέγα δῶχέ σοι εὖχος.

Ταϊς αύτοῦ ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον χαὶ σῶσον ήμας. 'Αμήν.

'Ωδή ζ'. Θεοῦ συγκατάβασιν.*

η πέδειξας, Δέσποτα, * τῷ σῷ οἰχέτη * τὴν δυναστείαν σου· * Δ διὰ τοῦτο προθύμως * πρός τοὺς ἀγῶνας ἡλθεν αὐτόχλητος,*

και νικηφόρος * γενόμενος έψαλλεν· * Εύλογητός ο Θεός * ο των Πατέρων ήμῶν.

187

Κλητή και πανεύσημος * ή Έορτή σου, * Μάρτυς, ἀνέτειλε· * τῆς γὰρ ἐπιφανείας * τοῦ σοῦ Δεσπότου φῶς ἐπιφέρεται, * και καταυγάζει * τοὺς πίστει κραυγάζοντας· * Εὐλογητός ὁ Θεός * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τόν πλοῦτον τόν ἄσυλον, * τό διαμένον * εὖρες ἀξίωμα * xal τό μἡ διαπίπτον, * ἀλλ' εἰς αἰῶνας ἀιδιούμενον * εἶληφας xλέος, * xραυγάζων, Θεσπέσιε· * Εὐλογητός ὁ Θεός * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοχίον.

'Ανάρχω Γεννήτορι * τόν συνημμένως * ἀεὶ νοούμενον * συλλαβοῦσα, Παρθένε, * σεσαρχωμένον Υἰόν γεγέννηχας * διὰ τό σῶσαι * τοὺς πίστει χραυγάζοντας· * Εὐλογητός ὁ Θεός * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

'Ωδη η'. Επταπλασίως χάμινον.*

Γερουργείται σήμερον * ή πολύευχτος μνήμη σου, * Μάρτυς άθλορόρε του Χριστου Πολύευχτε· * Χριστῷ γὰρ εὐάρεστος, * δεχτὴ θυσία γέγονας * τῷ σφαγιασθέντι διὰ σὲ χαὶ τυθέντι· * ὄν παίδες εὐλογοῦσιν, * ἰερεῖς ἀνυμνοῦσι, * λαοὶ ὑπερυψοῦσιν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

'Αθλητικήν την ένστασιν * 'Αθλητὰ μέχρις αίματος * ἐπιδεδειγμένος ἐπὶ γῆς, Πολύευκτε, * παστάδα πολύφωτον * ἐν οὐρανοῖς ἐσκήνωσας * τῆ τῶν σῶν αἰμάτων βαπτισθεὶς κολυμβήθρα, * καὶ μέλπων· Τὸν Δεσπότην, * ἰερεῖς, εὐλογεῖτε, * λαὸς, ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νενεχρωμένην πταίσμασι * την ψυχήν μου ἀνάστησον * τη μαρτυριχη σου παρρησία χρώμενος, * τοῖς θείοις προστάγμασι * διαρρυθμίζων, "Ενδοξε, * ἀξιοπρεπῶς, πρός ἀρετην ἐπιστρέφων, * βοῶσαν· Τόν Δεσπότην, * ἰερεῖς, εὐλογεῖτε, * λαός, ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοχίον.

Χαΐρε δι' ής ἐσχήχαμεν * τὴν χαρὰν τὴν αἰώνιον. * Χαΐρε τὸ τῆς Εῦας σχυθρωπὸν ἡ λύσασα· * ᾿Αδὰμ τὴν χατήφειαν * πρὸς τὸ φαιδρὸν ἡ τρέψασα. * Χαΐρε ἡ Θεὸν σωματωθέντα τεχοῦσα, * Παρθένε Θεοτόχε, * τῶν πιστῶν ἡ προστάτις * τῶν σὲ ὑπερυψούντων * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ο Είρμός.

Επταπλασίως χάμινον * τῶν Χαλδαίων ὁ τύραννος * τοῖς
Ε Θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέχαυσε· * δυνάμει δὲ χρείττονι *
περισωθέντας τούτους ἰδών, * Τόν Δημιουργόν χαὶ Λυτρωτὴν,
ἀνεβόα, * οἱ πατδες, εὐλογεῖτε, * Ἱερεῖς, ἀνυμνεῖτε, * λαὸς,
ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Digitized by Google

MIIN IANOYAPIOS. Θ' .

'Ωδή θ'. "Εφριξε πασα αχοή.*

"Α γε δή τον θεοστεφή, * φιλομάρτυρες, υμνήσωμεν Μάρτυρα, * Α δν συνεδόξασε * τή φωτωνύμω * αυτοῦ ό "Υψιστος * Ἐπιφανεία, καὶ σεπτή * ἡμέρα τετίμηκε * καὶ ἐστεφάνωσε, * καὶ ἐνθέοις ἀρεταῖς κατεκόσμησε.

'Ρεύμασι τῶν μαρτυρικῶν * ἐκχυθέντων σου αἰμάτων ἀπέπνιξας * τὸν δυσμενέστατον * τὸν τὴν κακίαν * δημιουργήσαντα· * τὴν Ἐκκλησίαν δὲ Χριστοῦ * ἀρδεύων ἐφαίδρυνας, * Θεομακάριστε, * τὴν ἐν πίστει σε ἀεἰ μακαρίζουσαν.

^{*}Ιθι μοι, Μάρτυς, ἀἰρωγός * πειρασμῶν με ἐκ ποικίλων ῥυόμενος * καὶ περιστάσεων, * δεσμῶν τε λύων * τῶν τῆς αἰρέσεως, * καὶ χαλεπῆς ἐλευθερῶν * φρουρᾶς ταῖς πρεσβείαις σου, * τὸν ἀνυμνοῦντά σε * διανοία καθαρῷ, Παναοίδιμε.

Θεοτοχίον.

Νόμου τε σὺ xαὶ Προρητῶν * τὸ χεράλαιον, Χριστὸν, xαὶ τὸ πλήρωμα, * Πάναγνε, τέτοχας, * δι' εὐσπλαγχνίας * ἄπειρον πέλαγος * ἐνανθρωπήσαι δι' ήμᾶς * ἐχ σοῦ εὐδοχήσαντα, * xαὶ διασώσαντα * τοὺς ἐν πίστει σε ἀεὶ μεγαλύνοντας.

Ο Είρμός.

» ἕπφριξε πασα άχοὴ * τὴν ἀπόἰρητον Θεοῦ συγχατάβασιν! 🛓

- δπως δ "Υψιστος * έχών χατηλθε * μέχρι χαι σώματος, *
- » παρθενικής άπό γαστρός * γενόμενος άνθρωπος. * Διό την άχραν-

» τον * Θεοτόχον, οι πιστοί, μεγαλύνωμεν.

Έξαποστειλάριον τοῦ Άγίου.

Έν πνεύματι τῷ Ιερῷ.*

τολύευχτον χτησάμενος * έχ ψυχής πολυεύχτου * τόν πλούτον τόν οὐράγιον, * ὦ Πολύευχτε μάχαρ, * χαὶ δόξαν χαὶ λαμπρότητα * ἐν Θεῷ γενόμενος· * χαὶ στέφος θεῖον ἐδέξω * ἐχ χειρὸς τοῦ Ύψίστου * σὺν Μαρτύρων τοῖς χοροῖς, * ὡς Μάρτυς τῆς ἀληθείας.

Έτερον τής Έορτής, όμοιον.

' Ν δουλικῷ τῷ σχήματι * παραγέγονας, Λόγε, * χαὶ Βάπτισμα ὁ ἄχρονος * ὡς βροτὸς ἐπεζήτεις· * ἐξέστη γῆ χαὶ οὐρανὸς, * χαὶ 'Αγγέλων τάγματα, * χαὶ τῶν ὑδάτων ἡ φύσις· * ὁ δὲ Πρόδρομος πτήξας, * ἐν δειλία χαὶ χαρᾱ * τὴν λειτουργίαν ἐτέλει.

'Απόστιχα Στιχηρά Προσόμοια, Ήχος πλ. β'.

Αί 'Αγγελικαί.*

ράσον και είπε, * ὦ Προφήτα 'Ησαία· * Τίς ό κεκραγώς * έν ερήμω τη βοήσει; * 'Αντλήσατε δη ὕδωρ * εύφροσύνης κα-

θάρσιον. * Ούτος Ιωάννης ο βαπτίζων * έν τη έρήμω, και βοήσας. * Χριστός έρχεται. * Εύλογημένος ο φανείς * Θεός ήμῶν, δόξα σοι.

Στίχ. Η θάλασσα είδε και έφυγεν.

Ο τῆς ὑπὲρ νοῦν * xaì ἀράτου εὐσπλαγχνίας! * πῶς ὁ Ποιη-🖬 της * τῷ ποιήματι προσχλίνει * την άχραντον χαὶ θείαν * χορυρήν τῷ βαπτίσματι! * Δόξα τῷ φανέντι ἐν τῷ χόσμω * χαὶ ζωήν ήμιν παρεσχηχότι. * έν ῷ ψάλλομεν. * Εὐλογημένος ὁ φανείς * Θεός ήμων, δόξα σοι.

Στίχ. Τι σοι έστι θάλασσα, ότι έφυγες;

Ος ἐπιβλαβῶν * τῶν γηίνων ἀπαχθέντες, * δεῦτε, νοητῶς * καθαρθῶμεν τὰς αἰσθήσεις· * καὶ τὸν Χριστὸν ἰδόντες * ἐν σαρχί βαπτιζόμενον * ὑπό Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου, * πάντες σὺν αύτῷ ὑμνολογοῦντες, * πιστῶς χράξωμεν· * Εὐλογημένος ὁ φανείς * Θεός ήμῶν, δόξα σοι.

Δόξα, χαί νῦν, ὅμοιον.

Τρυφή ζωτική * έκ χειμάρρου Ιορδάνου * άνέβλυσεν ήμιν, * 1 τοῦ Βαπτίσματος ή χάρις, * ἐν ῷ οἱ φωτισθέντες * τῷ Βαπτίσματι, λέγομεν· * Δόξα τῷ φανέντι ἐν τῷ χόσμφ * χαὶ ζωὴν ήμιν παρεσχηχότι· * ῷ χαὶ ψάλλομεν· * Εὐλογημένος ὁ φανεὶς * θεός ήμῶν, δόξα σοι.

> Ή λοιπή Άκολουθία τοῦ "Ορθρου, ώς σύνηθες, χαι 'Απόλυσις.

THe I'. TOY ATTOY MINON.

Μνήμη του έν Αγίοις Πατρός ήμῶν Γρηγορίου Έπισκόπου Νύσσης, καί τοῦ Όσίου Μαρκιανοῦ πρεσβυτέρου καὶ Οἰκονόμου της μεγάλης Έχχλησίας, χαι του Όσίου Δομετιανου Έπισκόπου Μελιτινής.

EIS TON ESTIEPINON.

Είς τό, Κύριε ἐχέχραξα, Ιστώμεν Στίχους ς΄. χαὶ ψάλλομεν Στιχηρά Προσόμοια τοῦ Γρηγορίου,

Ήγος πλ. α΄. Όσιε Πάτερ.*

Οσιε Πάτερ * ίερώτατε Γρηγόριε· * δ χάλαμος δ πλήρης * τῆς Παραχλήτου πνοτο * * * * Παραχλήτου πνοής, * χαι γλώσσα τρανοτάτη τής εύσεβείας. * λύχνος πολύφωτος της θείας αύγης. * κήρυξ άληθείας, κρηπίς θεολογίας, * πηγή δογμάτων των ύψηλων· * των διδαγμάτων χειμάβρους του μελιβρύτων. * λύρα θεόφθογγος άσμάτων

ΜΗΝ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ. Ι'.

θεογράφων * ή χαθηδύνουσα πιστών τὰς διανοίας. * Χριστόν ἰχέτευε, * Χριστόν δυσώπει, Πάνσορε, * τόν ἐν ῥείθροις τοῦ Ἰορδάνου * ἀναπλάσαντα χόσμον, * σῶσαι τὸ γένος ἡμῶν.

Οσιε Πάτερ * πανσεβάσμιε Γρηγόριε· * ο πέλεχυς ο χόπτων * αίρετιχῶν τὰς όρμάς· * ἡ δίστομος ῥομφαία τοῦ Παραχλήτου· * μάχαιρα τέμνουσα τὰς νόθους σποράς· * πῦρ τὰς φρυγανώδεις αἰρέσεις χαταφλέγον· * χαὶ πτύον ὄντως γεωργιχόν, * ῷ τὸ βαρύ τε χαὶ χοῦφον τῶν δογμάτων * εὖ διαχρίνεται· χαὶ στάθμη ἀχριβείας * πάντας ἰθύνουσα πρός τρίβους σωτηρίας. * Χριστόν ἰχέτευε, * Χριστόν δυσώπει πάντοτε, * τόν ἐν ῥείθροις τοῦ 'Ιορδάνου * ἀναπλάσαντα χόσμον, * σῶσαι τὸ γένος ἡμῶν.

⁶Ο σιε Πάτερ * παμμαχάριστε Γρηγόριε· * τό στόμα τό πηγάζον * τὰς μαχαρίας φωνὰς, * ἐχ τῶν ἀδαπανήτων τοῦ σωτηρίου * ἀπαρυόμενον χαὶ θείων πηγῶν, * λόγους προσευχῆς τε τοῖς πᾶσιν ἑρμηνεῦον· * χανών ἰθύνων πρός ἀρετήν· * ὁ θεωρίαις ἐνθέοις λελαμπρυσμένος * αἴγλη λαμπόμενος Τριάδος τῆς ἀχτίστου, * ῆς χαὶ ὑπέρμαχος ἀήττητος ἐγένου. * Χριστόν ἰχέτευε, * Χριστόν δυσώπει, "Οσιε, * τόν ἐν ῥείθροις τοῦ Ἰορδάνου * ἀναπλάσαντα χόσμον, * σῶσαι τὸ γένος ἡμῶν.

Στιχηρά Προσόμοια τοῦ Δομετιανοῦ,

η Πχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Ο γήν καταλήψεσθαι * το πρίν * ἀπειλήσας ἅπασαν, * καὶ ἐξαλείψειν τὴν θάλασσαν * κατακαυχώμενος, * τοῖς πιστοῖς ἐδείχθη * ὡς στρουθίον σήμερον, * καὶ καταγελαστότερον κώνωπος, * οῦ ὑπεκρίνετο * τὴν ἰδέαν ὥσπερ φόβητρον, * ὑπεισδύνας * τοῦ Χριστοῦ θεράποντι.

Δομετιανός ήμας, * πιστοί, * συγχαλείται σήμερον * πρός εύωχίαν θεάρεστον· * τούτφ συνέλθωμεν * εύθυμίας γνώμη, * χαὶ πανηγυρίσωμεν * σύν τούτφ τὰ αὐτοῦ χατορθώματα, * χαθιχετεύοντες * τόν Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν, * τὴν εἰρήνην * τῷ χόσμφ δωρήσασθαι.

Πύξησας το τάλαντον * Χριστοῦ * το δοθέν σοι, Πάντιμε, * τῆ διπλασίονι χάριτι * ὡς δοῦλος γνήσιος· * δθεν ἐπαχούεις· * Εὐ σοι δοῦλε γένοιτο * ὡς ὄντι ἀγαθῷ σοι θεράποντι· * χαὶ ἤδη εἰσελθε * εἰς χαρὰν τὴν τοῦ Κυρίου σου, * τῶν χαμάτων * τὰ γέρα ληψόμενος.

Δόξα, τοῦ Αγίου Γρηγορίου, Ήχος δ'.

Τόν τῆς σορίας λόγον σου * χαταγλαίσας ἐν ἀρετῆ ἀπροσίτω, * περιχαλλής ἀμφοτέρωθεν γέγονας, * Νυσσαέων Γρηγόριε, * ἐν τῆ θεορθόγγω σου φωνῆ * ὑραίζων χαὶ τέρπων τόν λαόν γνωστι-

χῶς, * Τριάδος τὸ ὀμόθεον πανσόρως ἐχτιθέμενος· * ὅθεν χαὶ ἐν ὀρθοδόξοις δόγμασι * τὰς ἀλλοφύλους ´αἰρέσεις ἐχπολεμήσας, * τὸ χράτος τὸ τῆς Πίστεως * ἐν τοῖς πέρασιν ἤγειρας. * Χριστῷ * παριστάμενος * σὺν τοῖς ἀὐλοις Λειτουργοῖς, * ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν αἰτησαι * εἰρήνην χαὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, τῆς Ἐορτῆς, ὁ αὐτός. Ἐ τρεμεν ἡ χεἰρ τοῦ βαπτιστοῦ * ὅτε τῆς ἀχράντου σου κορυφῆς ἡψατο· * ἐστράφη Ἰορδάνης ποταμός εἰς τὰ ὀπίσω, * μἡ τολμῶν λειτουργῆσαί σοι· * ὁ γὰρ αἰδεσθεἰς Ἰησοῦν τὸν τοῦ Ναυῆ, * πῶς τὸν Ποιητὴν αὐτοῦ * δειλιᾶσαι οὐχ εἶχεν; * ᾿Αλλὰ πᾶσαν ἐπλήρωσας οἰχονομίαν, Σωτὴρ ἡμῶν, * ἱνα σώσῃς τὸν χόσμον * τῆ Ἐπιφανεία σου, μόνε φιλάνθρωπε.

'Απόστιχα Στιχηρά Προσόμοια,

³Ηχος β'. Οἶχος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Α σμα καινοπρεπές * ἀδέτω πᾶσα κτίσις * τῷ ἐκ Παρθένου φύντι * Χριστῷ, καὶ βαπτισθέντι * ἐν Ἰορδάνῃ σήμερον. Στίχ. Ἡ θάλασσα είδε καὶ ἔφυγεν.

Σάλπιγξ προφητική, * ο Πρόδρομος, βοάτω· * Ποιήσατε Κυρίφ, * Τῷ βαπτισθέντι ρείθροις, * χαρποὺς ἀρίστων πράξεων.

Στίχ. Τι σοί έστι θάλασσα, ότι έφυγες;

Λάμψαν το συγγενές * έξ ύψους Θεΐον Πνεῦμα, * περιστεραζ έν είδει * ορώμενον άφράστως, * νῦν τῷ Χριστῷ προσέδραμε.

Δόξα, τοϋ Αγίου Γρηγορίου, Πχος δ΄. Οίον ένθεον χατορθώσας, * θεωρία την πράζιν χατελάμπρυνας,*

Β θεοφάντορ Γρηγόριε. * την γαρ σοφίαν φιλήσας έρωτι θείω, * έχ στόματος τοῦ Πνεύματος την χάριν χατεπλούτησας. * χαὶ ώς χηρίον μέλιτος * τον γλυχασμόν σου τῶν λόγων ἀποστάξας, ἀεὶ * εὐφραίνεις νοήμασι θείοις * την Ἐχχλησίαν τοῦ Θεοῦ. * Διὸ * ἐν οὐρανοῖς * ἰεραρχικῶς αὐλιζόμενος, * ὑπὲρ ἡμῶν ἀπαύστως πρέσβευε * τῶν ἐχτελούντων την μνήμην σου.

Και νῦν, τῆς Έορτῆς, ὁ αὐτός.

Σέ τον έν Πνεύματι και πυρι καθαίροντα * την άμαρτίαν τοῦ κόσμου * καθορῶν ὁ Βαπτιστης * ἐρχόμενον προς αὐτον, * δειλιῶν και τρέμων ἐβόα λέγων· * Οὐ τολμῶ κρατησαι την κορυρήν σου την ἄχραντον· * σύ με ἀγίασον, Δέσποτα, * τῆ Ἐπιρανεία σου, μόνε φιλάνθρωπε.

'Απολυτίχιον, ³Ηχος δ'.

Ό Θεός των Πατέρων ήμων. Καί της Έορτης.

EIS TON OPOPON.

Μετά την α΄. Στιγολογίαν, Κάθισμα,

ηχος γ΄. Η Παρθένος σήμερον.*

Ο Δεσπότης σήμερον * ἐν Ἰορδάνη ἐπέστη, * βαπτωθεἰς ἐν ΰδασιν * ὑπὸ τοῦ θείου Προδρόμου· * ἄνωθεν * ὁ Πατὴρ δὲ * προσεμαρτύρει· * Οῦτός ἐστιν * ὁ Υἰὸς ὁ ἀγαπητός μου· * ϫαὶ τὸ Ιἰνεῦμα ἐπεφάνη * ἐν ξένη θέα * περιστερᾶς ἐπ' αὐτόν.

Δόξα, και νῦν, τὸ αὐτό.

Μετά την β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

'Ηχος δ'. Κατεπλάγη 'Ιωσήφ.*

Εορανείας ό χαιρός. * Χριστός ἐπέφανεν ἡμῖν * ἐν ἰορδάνη ποταμῷ· * δεῦτε ἀντλήσωμεν, πιστοὶ, * ὅδωρ ἀρέσεως τῶν ἀμαρτιῶν ἡμῶν. * Χριστός γὰρ ἐν σαρκὶ ἐπεδήμησε * τό πρόβατον ζητῶν τὸ θηριάλωτον· * χαὶ ἀνευρῶν εἰσήγαγεν ὡς εὕσπλαγχνος * εἰς τὸν Παράδεισον αὖθις. * Χριστός ἐφάνη * ἐν Ἰορδάνη, * χαὶ τὸν χόσμον ἐρώτισε.

Δόξα, χαὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Ο Κανών της Έρρτης, και των Άγίων δύω. Κανών τοῦ Άγίου Γρηγορίου.

Ποίημα Ίωάννου Μοναχοῦ.

'Ωδή α΄. [°]Πχος πλ. α΄. **'Ιππον χαι άναβάτην.***

Α βυσσος ών σορίας, * καὶ γνώστως θησαυρός, * καὶ αὐτοαγαθότης, * φωτοχυσίαν νέμοις μοι, * Χριστὲ, τῆς ἐνδόξου σου Ἐκκλησίας * ặσμασι τὸν φωστῆρα ὑμνεῖν Γρηγόριον. Δέχοιο διδασκάλων, * Γρηγόριε, τὸ λαμπρὸν * ἐγκαλλώπι-

Δέχοιο διδασχάλων, * Γρηγόριε, το λαμπρον * έγχαλλώπιαμα, Πάτερ, * το πενιχρον έφύμνιον * τη ση προσφερόμενον έξ άγάπης * μνήμη, έν η Χριστον ήμιν έξιλέωσαι.

Λόγω, 'Ιερομύστα, * πλουσίω τε και σοφῷ * τὴν σεπτὴν Έχκλησίαν * θεολογεῖν ἐδίδαξας * Μονάδα τρισάριθμον, και Τριάδα * σύνθρονον και όμότιμον, ὦ Γρηγόριε.

Θεοτοχίον.

Πίστις ήγείσθω μόνη, * xai μή ἀπόδειξις, * τῶν ὑπὲρ νοῦν θαυμάτων, * Θεογεννῆτορ Κόρη, τῶν σῶν· * τὸν γὰρ ἀχατάληπτον Θεὸν Λόγον * τέτοχας ἐνδυσάμενον τὴν ἀνθρωπότητα.

Κανών τοῦ Αγίου Δομετιανοῦ.

Ωδή α΄. Πχος α΄. Σου ή τροπαιουχος δεξιά.*

Τ ὰς ἐπαναστάσεις τῆς σαρχός * χαὶ τῶν παθῶν τὰς ἐρόδους, θεόληπτε,* χαὶ τὸν ἐγειρόμενον * ἐν τῆ ψυχῆ μου χατευνάσας πόλεμον, * εἰρηναία, Πάτερ, * ἐν χαταστάσει συντήρησον.

Έρωτι καὶ πόθψ ἀκλινεῖ * τῆς ἀνωτάτης σορίας ἀψάμενος,* σάρκα καθυπέταξας, * καὶ τῆς γῆς ἀπετινάχθης, "Όσιε, * καὶ θεός τῷ ὄντι * ὡς ἐν μεθέξει γεγένησαι.

Δομετιανός ό θαυμαστός * χατὰ μιχρόν ἀπό Υῆς ἀνυψούμενος, * ἦχεν ἐχ δυνάμεως * ἀμυδροτέρας πρός τελείαν δύναμιν, * χαὶ τὰς ἀναβάσεις * ἐν τῆ χαρδία διέθετο.

Θεοτοχίον.

°Υδασιν ἐμβάψας τῆς σαρχός * δ προσελάβετο Κύριος φύραμα,* ἐχ τῶν σῶν εἰργάσατο * παρθενιχῶν αἰμάτων τὸ σωτήριον, * πρὸς τὰς παρατάξεις * τὰς ἐναντίας ἀχείρωτον.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ἀδὴ Υ΄. Ὁ πήξας * ἐπ' οὐδενός. Σαρχός μὲν * τῷ ἡγεμόνι νῷ τὰ σχιρτήματα, * τῷ Παμβασιλεῖ δὲ τὸν νοῦν ὑπέταξας· * ὅθεν ἀπροσχόπτως τὴν ὁδὸν * τῶν ἐντολῶν ἀνύσας, * σὺ τῆς Τρίαδος ἐνδιαίτημα * γέγονας εἰχότως, Γρηγόριε.

Τῆ πράξει * τὴν θεωρίαν, Πάτερ, προσέθηχας· * διὸ τὰς ἡνίας τῆς ἘΧΧλησίας σοι * φέρων ἐγχειρίζει ὁ Χριστὸς, * ἡνπερ ἀνεπιλήπτως * ὡς μυστιπόλος ἐχυβέρνησας * ἄριστος, παμμάχαρ Γρηγόριε.

Προβαίνων * τῶν ἀρετῶν τῷ ὄρει, Γρηγόριε, * καὶ τὰς ἀναβάσεις ἐν τῆ καρδία σου * σὐ διατιθέμενος, ἐκ γῆς * ἤρθης ἀλήκτῳ δρόμῳ * πρός ἐπουράνιον πολίτευμα, * πρό τῆς ἐκ σαρκός ἐκδημίας σου. Θεοτοκίον.

Σὺ μήτηρ * Θεοῦ ἀσυνδυάστως γεγένησαι * τοῦ ἐξ ἀκηράτου Πατρός ἐκλάμψαντος * ἄνευθεν ὡδίνων μητρικῶν· * öθεν σε Θεοτόκον, * σεσαρκωμένον γὰρ ἐκύησας * Λόγον, ὀρθοδόξως κηρύττομεν.

Τοῦ Όσίου. Ο μόνος είδώς.

Έν τῆ χραταιότητι αὐτοῦ * ἐχθρὸς ὁ παλαιότατος * τῆς σῆς ψυχῆς οὐ σθένων τὸ εὖστολον, * παρασαλεῦσαι χαθυποχρίνεται * ἐν χαιρῷ πρὸς ἔχλυσιν * τῆς σῆς χαρτερότητος, * ζωῦφίων πτηνῶν τὸ φαυλότατον.

Τῆ μεγαλαυχία τῆς αὐτοῦ * διχαίως ἐξουθένωται * παραπληξίας δράχων ὁ δείλαιος, * χαὶ χυνομυίας εἰς εἶδος τέτραπται * ἀσθενεία πλείονι, * χαὶ ποσὶν ὑποτέταχται * τῶν διχαίων ὡραίοις πατούμενος. Θεοτοχίον.

Έχ σοῦ γεννηθεὶς ἄνευ σπορᾶς * Υἰός ὁ προαιώνιος, * Παρθενομῆτορ, χόσμον ἀνέπλασε, * τὸν χεχρυμμένον ὄφιν τοῖς ὕδασιν * ἐν τῷ βαπτισμῷ αὐτοῦ * θανατώσας Κύριος, * χαὶ φθορᾶς τοὺς ἀνθρώπους ῥυσάμενος.

Men. Tom. III.

ΜΗΝ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ. Ι'.

Ο Ειρμός.

» Ο μόνος είδώς τῆς τῶν βροτῶν * οὐσίας τὴν ἀσθένειαν, * » Ο καὶ συμπαθῶς αὐτὴν μορρωσάμενος, * περίζωσόν με ἐξ

» ύψους δύναμιν * τοῦ βοặν σοι· "Αγιος * ὁ τῆς δόξης Κύριος, *

» ό άνείχαστος έν άγαθότητι.

Κάθισμα, τοῦ Ιεράρχου.

'Ηχος γ'. Θείας πίστεως.*

Θείαν ἕλλαμψιν * χεχληρωμένος, * βίον ἄϋλον * ἐξησχημένος, * όμωνύμω ἰερατεία διέπρεψας· * ὑπερφυῶς γὰρ τρανώσας τὰ δόγματα, * ὀρθοδοξία τὸν χόσμον ἐστήριξας. * Πάτερ "Οσιε, * Χριστόν τὸν Θεόν ἰχέτευε * δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἕλεος.

Δόξα, τοῦ Όσίου. ⁷Ηχος α΄. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.*

Τῷ τῆς ἰερωσύνης * σεμνυνόμενος, Πάτερ, * χρίσματι θεοδότω, * χατελάμπρυνας τοῦτο * ἐνθέοις χαλλοναῖς τῶν ἀρετῶν * xal θεία πρός Χριστόν ὑποταγῆ· * xal τελέσας σου τόν δρόμον, * ἐν οὑρανοῖς βοᾶς μετὰ 'Αγγέλων· * δόξα τῆ εὐσπλαγχνία σου, Σωτήρ· * δόξα τῆ βασιλεία σου· * δόξα τῆ οἰχονομία σου, * μόνε φιλάνθρωπε.

Και νυν, της Έορτης, όμοιον.

Τοῦ Ἱησοῦ γεννηθέντος * ἐχ Παρθένου Μαρίας, * χαὶ ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισθέντος * ὑπὸ Ἰωάννου, τὸ Πνεῦμα * χατῆλθεν ἐπ' αὐτὸν, * ὁρώμενον ἐν είδει Περιστερᾶς· * διὰ τοῦτο ὁ Προφήτης * σὺν τοῖς Ἀγγέλοις ἕλεγε χραυγάζων· * δόξα τῆ παρουσία σου, Χριστέ· * δόξα τῆ βασιλεία σου· * δόξα τῆ οἰχονομία σου, * μόνε φιλάνθρωπε.

Τοῦ Ιεράρχου. 'Ωδη δ'. Την θείαν ἐννοήσας σου.

Ως στύλος χαθωράθης όλόφωτος * βίφ τε, λόγφ τε θερμῷ * όρθοδοξίας, Γρηγόριε, * πεπυρσευμένος, τῷ ζήλφ * τοῦ νέου Ίσραὴλ προηγούμενος.

Τὴν χάριν δεδεγμένος τοῦ Πνεύματος, * τὸ εὐτελὲς τοῦ νομιχοῦ * διεῖλες ἔνδυμα Γράμματος, * χαὶ τὸ χρυπτόμενον χάλλος * ἡμῖν τῶν ἐννοιῶν ἀπεχάλυψας.

Τοῦ θείου προελθοῦσαν ἐχ στόματος * θεοπαράδοτον εὐχὴν * συντετμημένως, Γρηγόριε, * ὡς μυστηπόλος τῶν θείων * σαφῶς τῆ Ἐχχλησία ἐπλάτυνας.

Θεοτοχίον.

Έχτὸς μέν συναφείας συνέλαβες * ἀδιαφθόρως ἐν γαστρὶ, * χαὶ πρὶν ὡδινῆσαι τέτοχας· * χαὶ μετὰ τόχον Παρθένος * Θεὸν σαρχὶ τεχοῦσα πεφύλαξαι. Τοῦ Όσίου. Όρος σε * τῆ χάριτι.

Τόν Νόμον * ὑπέδειξας τῆς χάριτος εἶναι σχιὰν * τοῖς ἐν τῷ Νόμω τὸν Θεόν * Ἐβραίοις σέβουσι, Σοφὲ, * χαὶ τὸ Εὐαγγέλιον * τῆς ἀληθοῦς * θεοφανείας Μυστήριον, * Χριστῷ χραυγάζων· Δόξα τῆ δυνάμει σου, Κύριε.

'Αστράψας * ἀστὴρ ὡς ἐξ Ἐώας πολύφωτος * τὴν ἘΧΧλησίαν δαδουχεῖς, * ἀναχηρύττων τὸν Χριστὸν * σοφαῖς ἀποδείξεσι * πανευσεβῶς * διχαιοσύνης τὸν ἘΗλιον, * αὐτῷ χραυγάζων· Δόξα τῆ δυνάμει σου, Κύριε.

Καχίας * άπάσης ἀπεἰρἀγης χαὶ σχέσεως * προσύλου, Πάτερ, ἐν σπουδῆ, * χαὶ χατελάμπρυνας φωτὶ * Πατρίδος πληρώματα * τῆς σῆς, Σοφὲ, * χαὶ τούτοις πλοῦτον ἐπώμβρησας * ἀφθονωτέρα χρυσίου ποσότητι. Θεοτοχίον.

Ο Λόγος, * χαθό Θεός ὑπάρχων ἀόρατος, * προσειληφώς ἐχ γυναιχός * ἀνθρώπου φύσιν, ὁρατὸς * τελεῖται χαὶ χαθαίρεται * ἐν ποταμῷ * ὁ ἀμαρτίας ἀλλότριος, * τὸν πεπτωχότα χαθαίρων τοῦ πταίσματος.

Τοῦ Ἱεράρχου. 'Ωδή ε'. Ο άναβαλλόμενος.*

Σ ὑ ὡς πῦρ κατέφλεξας * τὰς τῶν αἰρέσεων * ἀκανθηφόρους * πλοκὰς τῶν λόγων, * τῶν πιστῶν τὰς φρένας δὲ * ἐφώτισας, μάκαρ * μυσταγωγὲ Γρηγόριε.

Εύνομίου ἤλεγξας * σύ τὸ ἀνόμοιον, * καὶ τούτου λόγους * δυσδιαφεύκτους,* τῶν ἀρκύων βρόχους τε * σφοδροὺς ὡς ἀράχνης * ὑφάσματα διέλυσας.

"Ηλεγξας, πανάριστε, * τὸν ἀθεώτατον * Μαχεδόνιον * τὸ θεῖον Πνεῦμα * ἀδεῶς ὑβρίσαντα, * ὡς ἄμοιρον τούτου * ὑπάρχοντα, Γρηγόριε. Θεοτοχίον.

Σὐ διχαιοσύνην τε * χαὶ ἀπολύτρωσιν * ἡμῖν τεχοῦσα * Χριστὸν ἀσπόρως, * ἐλευθέραν ἔδρασας * ἀρᾶς, Θεοτόχε, * τὴν φύσιν τοῦ Προπάτορος.

Τοῦ Όσίου. Ο φωτίσας * τῆ ἐλλάμψει.

Έ πέβλεψεν * ἐπὶ γῆς ὁ Δεσπότης τῆς xτίσεως, * χαὶ τὰ ταύτης * ἐσαλεύθη, Θεόρρον, θεμέλια, * χαὶ δεινῶς ἐτρόμαξε· * σὲ δὲ ψυχῆς ἀνδρεία, Πάτερ, * τῆς προσευχῆς οὐ παρέχλινεν.

Οὐχ ἡνέσχου * βλασφημούντων ἀχούειν, ᾿Αοίδιμε, * χαὶ λαλούντων * εἰς τὸ ὕψος ἀδιχίαν δι' ἄνοιαν· * ἀλλ' αὐτοὺς ἐπέστρεψας * ποιμαντικῆ σου βακτηρία, * χαὶ τὸ νοσοῦν ἐθεράπευσας.

Μίαν φύσιν * έν Χριστῷ ἐσφαλμένως χηρύττεσθαι, * Θεοὀρ̈ήμον,* οὐδαμῶς συνεχώρησας σύνθετον· * ἀλλ' αὐτοὺς ἐζώγρησας * τῆ τῶν δογμάτων σου σαγήνη, * χαὶ πρός τὸ φῶς ἐπανήγαγες.

Θεοτοχίον.

'Εγλύχανε * των ύδάτων πιχρίαν ἐν ἄλατι * Έλισσαΐος· * ό δὲ σός, Θεομῆτορ, Υίός χαὶ Θεός, * βαπτισθεὶς ἐν ὕδατι, * τῆς ἀμαρτίας τὴν πιχρίαν * χαὶ τὴν όδύνην ἐξείλετο.

Τοῦ Ἱεράρχου. 'Ωδή ς'. Μαινομένην χλύδωνι.*

Παπεινόν τό φρόνημα * χεχτημένος * πασί τε πραύς, * μαχητης έδείχνυσο, Γρηγόριε, * πρός τούς Χριστοῦ * μειοῦν την δόξαν σπουδάζοντας.

Την 'Αρείου έχουλον * της Τριάδος * λόγφ δαψιλεϊ * τολμηραν διαίρεσιν, Γρηγόριε, * συ παντελώς * χαθήρηχας τη σοφία σου.

'Αμαθώς την ένωσιν * της Τριάδος * σύγχυσιν φρονών, * ύπο σου Σαβέλλιος ἐλήλεγχται * θεομαχών, * Γρηγόριε παμμαχάριστε. Θεοτοχίον.

Η Παρθένος ἔτεχες, * χαὶ τεχοῦσα * ἔμεινας ἀγνὴ, * ἐν χερσὶ τὸν φέροντα τὰ σύμπαντα * ὡς ἀληθῶς * Παρθένος Μήτηρ βαστάσασα.

Τοῦ Όσίου. Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς ἐσχάτη ἅβυσσος.*

Έρούσθησαν ώς έχ παγίδος, Όσιε, * θανάτου χινδυνεύοντες * οι λαοί, χαι παθημάτων ο έσμος * πόρρω ταϊς εύχαις σου άπελήλατο. * χαι γάρ αύτοι * πρώτον σε έσχον συλλήπτορα.

'Ανέστειλας ἐν ἰχεσία, Πάνσοφε, * τὴν ῥύμην τοῦ νοσήματος, * τῆ Παρθένω χαὶ Μητρὶ τοῦ Λυτρωτοῦ * θᾶττον προσδραμών· οὐ γὰρ ὑπήνεγχας * ποιμὴν ὡς ῶν * χινδυνευούσης ποίμνης ἀνέχεσθαι.

Θεοτοχίον.

Έξέστησαν τὰ τῶν ἀγγέλων τάγματα * ὁρῶντα τὸν ἀόρατον * ἐχ Παρθένου γεννηθέντα ἐν σαρχὶ, * χαὶ τὸν ἀϋλία δοξαζόμενον * ἐν ποταμῷ * τοῦ βαπτισθήναι χαταδυόμενον.

Ο Ειρμός.

» ἘΓ χύχλωσεν ἡμᾶς ἐσχάτη ἄβυσσος· * οὐχ ἔστιν ὁ ῥυόμενος· *

- » L έλογίσθημεν ώς πρόβατα σφαγής. * Σώσον τόν λαόν σου,
- » ό Θεός ήμῶν· * σὺ γὰρ ἰσχὺς * τῶν ἀσθενούντων καὶ ἐπανόρ-» θωσις.

Κοντάχιον, ³Ηχος α'. Χορός 'Αγγελιχός.*

Τό όμμα τῆς ψυχῆς * γρηγορῶν, Ἱεράρχα, * ὡς γρήγορος ποιμὴν * ἀνεδείχθης τῷ κόσμῳ· * καὶ ῥάβδῳ τῆς σοφίας σου, * παμμακάριστε "Όσιε, * πάντας ἤλασας * τοὺς κακοδόξους ὡς λύκους, * ἀδιάφθορον * διατηρήσας τὴν ποίμνην, * Γρηγόριε πάνσοφε. Ο Οίχος. Πρός τό Τόν φοβερόν σου.

Έτερον. Ήχος β΄. Τὴν ἐν πρεσβείαις.*

Τῆς ἘΧΧλησίας * ὁ ἔνθεος Ἱεράρχης, * καὶ τῆς σοφίας * σεβάσμιος ὑμνογράφος, * Νύσσης ὁ γρήγορος νοῦς Γρηγόριος * σὺν ἀΑγγέλοις χορεύων * καὶ ἐντρυφῶν τῷ θείψ φωτὶ, * πρεσβεύει ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ο Οίκος. Πρός τό Τείχισόν μου.*

Α ίγλη φρικτή * ό λάμψας ἐν κόσμω * ὑπέρ "Ηλιον, Λόγε, * καὶ ἀκτῖσι φωτός * φαιδρύνας, Σῶτερ, τὰ σύμπαντα· * σῦ 'Ιορδάνου ὁ ἐφ' ὑδάτων * ὡς βροτός βαπτισθήναι καταξιώσας, * πλῦνον κἀμοῦ * σπίλους ἅμα καὶ ρύπους πταισμάτων πολλῶν, * παρέχων χάριν τοῦ μέλψαι * τὸν σοφόν 'Ιεράρχην καὶ μύστην σου· * μεσίτην γὰρ αὐτὸν ἄγω σοι, * καὶ αὐτὸν δυσωπῶν ἀνακράζω ἀεἰ * πρεσβεύειν ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῆ Ι'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ ἐν ᾿Αγίος Πατρός ἡμῶν Γρηγορίου Ἐπισχόπου Νύσσης.

Στίχοι.

Η Μούσα Γρηγόριος, ού Νύσσα θρόνος,

Ού Πιερίαν, άλλ' Έδεμ σκηνήν έγει.

Γρηγόριον δεχάτη θανάτου χνέφας άμφεχάλυψεν.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Όσίου Πατρός ἡμῶν Δομετιανοῦ Ἐπισχόπου Μελιτινῆς.

Στίχ. Δομετιανός τῆς φθορᾶς ἀπηλλάγη.

Είπερ φθοράν χρή τον βίον τουτον λέγειν.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ ἐν Αγίοις Πατρός ἡμῶν Μαρχιανοῦ Πρεσβυτέρου καὶ Οἰκονόμου τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας.

Στίχ. Άπήρεν ένθεν πρός πόλου μέγα κλέος

Ο Μαρχιανός, οῦ χλέος χἂν γη μέγα.

Ταΐς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον χαὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ΜΗΝ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ. Ι'.

Τοῦ Ίεράρχου. 'Ωδή ζ'. 'Ο ὑπερυψούμενος.*

Έρωτι ένούμενος * τρισαυγοῦς Θεότητος * τῷ φέγγει, Γρηγόριε, * τοῖς πᾶσιν ὡς ἔσοπτρον * ἐχστίλβων ἀπαστράπτεις * τοῦ φωτός ἀνταναχλάσεις.

Θησαυρόν τοὺς λόγους σου * πατριχῶς χατέλιπες, * ἡθῶν ψυχῆς χάθαρσιν * χαὶ γνώσεως πλήρωσιν * τοῖς πίστει μελφδοῦσιν· * 'Ο Θεός εὐλογητός εἶ.

Πρῶτον νοῦν χαὶ αἴτιον, * Πατέρα, χατήγγειλας, * Λόγου μὲν Γεννήτορα * ὁμοῦ Προβολέα τε * τοῦ Πνεύματος, Τριάδα * μελφδῶν· Εὐλογητός εἶ. Θεοτοχίον.

Μίαν μέν ὑπόστασιν * ἐν δυσί ταῖς φύσεσι, * Πανάμωμε, τέτοχας * Θεόν σωματούμενον· * ῷ πάντες μελφδοῦμεν· * Ο Θεός εὐλογητός εἶ.

Τοῦ Όσίου. Σὲ νοητὴν * Θεοτόχε χάμινον.*

Η ἀψευδης * τοῖς πιστοῖς πεπληρωται * ἐπαγγελία προφανῶς· * ὁ γὰρ θεῖος Δομετιανός * χάριτος ἡξίωται * λύειν τὰ νοσήματα * χαὶ ἀπελαύνειν δαιμόνια, * τὸν αἰνετὸν * χαταγγέλλων Θεὸν χαὶ ὑπερένδοξον.

Έπὶ τῆς Υῆς * μεθ' ἡμῶν Υενόμενος * xαὶ σαρχιχῶς ἀναστραφεἰς, * μεταδέδωχε τοῖς αὐτῷ * χαταχολουθήσασι * χαὶ τοῖς ἀγαπήσασι * θαυματουργίας χαρίσματα, * ὁ αἰνετὸς * τῶν Πατέρων Θεὸς χαὶ ὑπερένδοξος.

Τῆς δυσσεβοῦς * χαθείλεν αἰρέσεως * ὁ θεῖος Δομετιανός * τοῦ Σεβήρου τὰς διδαχὰς, * χαὶ τὴν ἀπαράτρωτον * Πίστιν τὴν ᾿Ορθόδοξον * θεοπρεπῶς ὑπεσήμανε, * τὸν αἰνετὸν * χαταγγέλλων Θεόν χαὶ ὑπερένδοξον. Θεοτοχίον.

Τῆς πατρικῆς * οὐχ ἀπέστη φύσεως * ὁ Θεῖος Λόγος σαρχωθεἰς * ἐχ Παρθένου· χαὶ γὰρ αὐτὴν * ἀχριβῶς τετήρηχε * μένουσαν ἀμείωτον * ἐν τῷ σαρχοῦσθαι· χαὶ δέχεται * τὴν ἐχ Πατρὸς * μαρτυρίαν Χριστὸς ὁ ὑπερένδοξος.

Τοῦ Ἱεράρχου. ἀΩδη η΄. Σοὶ τῷ παντουργῷ.*

"Ο λην την αύγην * τοῦ Παραχλητου, μάχαρ, * ἐδέξω φοιτησασαν, * χραυγάζων, "Οσιε· * Πάντα τὰ ἔργα, * τον Κύριον ύμνεῖτε * χαι ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Βρύουσιν ήμτν, * κατά τὸν θεῖον λόγον * Χριστοῦ, ἐκ κοιλίας σου * ποταμοί γνώσεως· * ὄντως πηγὴν γὰρ * ἀένναον ἡ χάρις * ἔδειξε τῷ κόσμφ * σὲ, Πάτερ, εἰς αἰῶνας.

[°]Ω τῆς θαυμαστῆς * ἀδελφικῆς δυάδος, * σαρκί τε ὀμαίμονος, * τὰ θεῖα σύμφρονος! * ταύτην τιμῶντες, * Βασίλειον ἐνδίκως * ἅμα Γρηγορίω * τιμῶμεν εἰς αἰῶνας.

ΜΗΝ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ. Ι'.

Θεοτοχίον.

Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν * θεανδριχῶς τὸν Λόγον, * Παρθένε, χυήσασαν * χαὶ παρθενεύουσαν * πάντα τὰ ἔργα * ἀξίως εὐλογοῦμεν * χαὶ ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Όσίου. Ἐν χαμίνω Παιδες Ἱσραήλ.*

Υπερέβης άπαντα θεσμόν * τῆς φύσεως ἀνθρώπων· * Θεῷ δὲ προσεπελάσθης, Θεοἰρῆμον, ἐφετῶν * ἀχροτάτψ, μέλπων αὐτῷ· * Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε * χαὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Έπαχούσας θείων έντολῶν * ἐσχόρπισας ἀφθόνως * τόν πλοῦτον τοῖς δεομένοις εὐπειθείας λογισμῷ, * βοῶν, 'Αξιάγαστε· * Εὐλογεῖτε,* πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τόν Κύριον, ὑμνεῖτε * χαὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ίαμάτων, Δομετιανέ, * ἀνελλιπὴς ἐγένου * βλυστάνουσα πόμα χρήνη χαὶ χειμάρρους τῆς τρυφῆς, * ποταμός εἰρήνης τε * τοῖς βοῶσι· * Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε * χαὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοχίον.

Έν χαμίνω σε συμβολιχώς * προέγραψαν οι Πατδες, * Παρθένε, χαι έν τη βάτω προετύπωσε Μωσής· * Ησαίας είδε τε * τεξομένην * βρέφος άνάνδρως, τον Κύριον της δόξης· * δν ύπερυψούμεν * είς πάντας τοὺς αίῶνας.

Ο Είρμός.

Έν χαμίνω Πατδες Ίσραὴλ * ὡς ἐν χωνευτηρίω * τῷ χάλλει
 Τῆς εὐσεβείας χαθαρώτερον χρυσοῦ * ἀπέστιλβον λέγον τες· * Εὐλογεῖτε,* πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε *
 χαὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ἱεράρχου. 'Ωδη θ'. 'Ησαία χόρευε.*

Τών χατορθωμάτων τε * χαι τών λόγων * σοῦ τὰς ἀστραπὰς,* Γρηγόριε, εὐφημεῖν * νοῦς ἀδυνατῶν, * σαφῶς ὁ ἡμέτερος * ὁμολογεῖ * ἦτταν εὐχλεῆ· * σοῦ χαταγγέλλει δὲ * ὑπὲρ δύναμιν τὸν ἔπαινον.

Μυστηπόλων ἄριστε, * τῆ Τριάδι * νῦν παρεστηχώς * σὺν ᾿Αποστόλων χορῷ * χαὶ τῶν Προφητῶν, * Μαρτύρων, Διχαίων τε, * Πατριαρχῶν, * μέμνησο ἡμῶν * τῶν ἀνυμνούντων σου * τὸ μνημόσυνον, Γρηγόριε.

Ἐποπτεύοις ἄνωθεν * προασπίζων * νῦν, Ἀρχιερεῦ * τῆς Ἐxxλησίας Χριστοῦ, * νίχας τῷ πιστῷ * δωρούμενος Ἄναχτι, * χαὶ δουλιχόν * σύντριψον ζυγόν, * σοὺς σώζων πρόσφυγας * ταῖς πρεσβείαις σου, Γρηγόριε.

Θεοτοχίον.

'Ως τεχοῦσα, Πάναγνε, * τῶν χτισμάτων * τὸν Δημιουργόν, * χατὰ παντὸς γεννητοῦ * φέρεις τὴν ἀρχὴν, * ἀσύγχριτον ἔχουσα * ὑπεροχὴν * χαὶ ὑπερφυῆ· * ὅθεν τὸν Τόχον σου * προσχυνοῦντες σὲ δοξάζομεν.

Τοῦ Όσίου. Τύπον * τῆς ἀγνῆς.

Έστης, * Πάτερ, τῆς ἐφέσεως * τῶν ὀρεχτῶν, χρατήσας τὸ τελειότατον, * χαὶ ἐδέξαντο Πατριαρχῶν σε σχηνώματα * χαὶ Διχαίων, Όσίων τὰ τάγματα· * μεθ' ῶν χαθιχετεύοις * ὑπὲρ ἡμῶν τὸν Παντοχράτορα.

Έσχεν * ώσπερ χρήμα τίμιον * ή ση Πατρίς το σωμά σου το πολύαθλον, * χαταχρύψασα τοις έαυτής χόλποις, Ένδοξε, * μητριχοις όρμωμένη χινήμασι· * σου γάρ ἐπαπολαύειν * τους ἀλλοτρίους οὐχ ἡνέσχετο.

"Ιθι * βοηθός γενέσθαι μοι * ἐν πειρασμοῖς τοῦ βίου χαὶ περιστάσεσι, * χαὶ χατεύνασον τὸν ἐγειρόμενον χλύδωνα * χατ' ἐμοῦ τῶν παθῶν, χαὶ γαλήνιον * ὅρμισον πρός λιμένα * τῆ αὕρα, Πάτερ, τῆς πρεσβείας σου.

Θεοτοχίον.

Έστη * μέχρι σοῦ ὁ θάνατος, * τοῦ xαθ' ἡμᾶς γενέσθαι διὰ τὸ σῶσαι ἡμᾶς, * ὑπερούσιε Υἰὲ Θεοῦ, εὐδοχήσαντος * ἐξ ἀνάνδρου Μητρὸς, xαὶ τοῖς ὑδασιν * ἡμᾶς ἀναχωνεῦσαι * πυρὶ τῷ θείφ τοῦ Βὰπτίσματος.

Ο Είρμός.

- » κατύπον * τής άγνής λοχείας σου * πυρπολουμένη βάτος έδει-
- » L ξεν άρλεκτος * και νῦν καθ' ήμῶν τῶν πειρασμῶν ἀγριαί-
- » νουσαν * χατασβέσαι αιτοῦμεν την χάμινον, * ίνα σε, Θεο-
- » τόχε, * άχαταπαύστως μεγαλύνωμεν.

Έξαποστειλάριον. Έπεσχέψατο ήμας.*

Τόν Ποιμένα τόν χαλόν, * Γρηγόριον τόν πάνσορον, * τῶν Νυσσαέων Πρόεδρον, * τοῦ Βασιλείου τοῦ σοφοῦ * ὁμότροπον ὁμαίμονα, * ἐν ῷδαῖς τε χαὶ ὕμνοις * τιμήσωμεν ἅπαντες.

Καὶ τῆς Ἐορτῆς. Ἐπεφάνη ὁ Σωτήρ.

Είς τον Στίχον, Στιχηρά Προσόμοια,

Ήχος β'. Οἶχος τοῦ Ἐφραθã.*

Ν^{ΰν} ξένην ό Σωτήρ * βροτοϊς δωρεϊται ρύψιν, * χωρίς ἀναχωνεύων * πυρός, και ἀναπλάττων * ψυχὰς δίχα συντρίψεως. Στίχ.. Η θάλασσα είδε και έφυγεν.

Υδωρ θείας ζωής * πηγῶν ἐχ σωτηρίων, * λαοί, μετ' εὐφροσύνης * ἀντλήσατε προθύμως * ψυχῶν εἰς ἀπολύτρωσιν. Στίχ. Τί σοί ἐστι θάλασσα ὅτι ἔφυγες; Η λθεν ὁ φωτισμός· * ἡ χάρις ἐπεφάνη· * ἡ λύτρωσις ἐπέστη· * ὁ κόσμος ἐφωτίσθη· * λαοὶ, χαρᾶς ἐμπλήσθητε. Δόξα, ἹΙχος α΄. ᾿Ανατολίου.

Ο τῆς ὀρθῆς πίστεως γενναῖος ἀγωνιστὴς, * ὁ συγκακοπαθήσας ὡς καλός στρατιώτης Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, * καὶ τῷ στρατολογήσαντι ἀρέσας, * ἀγωνίζου καὶ νῦν * ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας * τὸν καλὸν ἀγῶνα, διατηρῶν αὐτῆς * τῶν σῶν δογμάτων ἀσάλευτον * τὴν κρηπῖδα, Γρηγόριε.

Καί νῦν, ὁ αὐτός.

Σύ ἐν ἰρρδάνη βαπτισθεὶς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, * τὰ ῥετθρα ἡγίασας * τῆ παλάμη τοῦ δούλου χειροθετούμενος, * καὶ τὰ πάθη τοῦ κόσμου ἰώμενος. * Μέγα τὸ μυστήριον * τῆς Ἐπιρανείας σου! * ριλάνθρωπε Κύριε, δόξα σοι.

> Ή λοιπή Άχολουθία του "Ορθρου, ώς σύνηθες, χαι Άπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Τυπικά, και έκ τοῦ Κανόνος τοῦ ΄Αγίου Γρηγορίου. Και τὰ λοιπά.

TH: 1Λ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Όσίου Πατρός ήμῶν Θεοδοσίου τοῦ Κοινοβιάργου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Στιχολογοῦμεν την α΄. στάσιν τοῦ, Μαχάριος ἀνήρ. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐχέχραξα, ἱστῶμεν Στίχους ૬΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ήχος πλ. α΄. Οσιε Πάτερ.*

Ο σιε Πάτερ * Θεορόρε Θεοδόσιε· * μεγάλως ήγωνίσω * έν τῆ προσχαίρω ζωῆ, * έν ϋμνοις και νηστείαις και ἀγρυπνίαις * τύπος γενόμενος τῶν σῶν φοιτητῶν· * νῦν δὲ συγχορεύεις μετὰ τῶν ᾿Ασωμάτων * Χριστόν ἀπαύστως δοξολογῶν, * τόν ἐχ Θεοῦ Θεόν Λόγον και Λυτρωτήν, * τόν ὑποχλίναντα τὴν κάραν τῷ Προδρόμω * και ἀγιάσαντα τὴν φύσιν τῶν ὑδάτων. * Αὐτόν ἰκέτευε, * αὐτόν δυσώπει, "Οσιε, * δωρηθῆναι τῆ Ἐκχλησία * ὁμόνοιαν, εἰρήνην, * και μέγα ἕλεος.

Δić.

Men. Tom. III.

Ο σιε Πάτερ * Θεοφόρε Θεοδόσιε· * εύροῦσα ὡς ἐπόθει * τὴν χαθαράν σου ψυχὴν * τοῦ Πνεύματος ἡ χάρις τοῦ Παναγίου, * σοὶ ἐνεσχήνωσεν ὡς ἄχραντον φῶς· * οῦ τῆ ἐνεργεία φαιδρῶς ἡγλαἴσμένος, * Χριστὸν ἀπαύστως δοξολογεῖς * τὸν ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις ἕνα Υἰόν, * τὸν βαπτιζόμενον χειρὶ τῆ τοῦ Προδρόμου, * καὶ μαρτυρούμενον τῆ ρωνῆ τῆ πατρώα. * Αὐτὸν ἰκέτευε, * αὐτὸν δυσώπει, "Οσιε, * δωρηθῆναι τῆ οἰχουμένῃ * ὁμόνοιαν, εἰρήνην, * καὶ μέγα ἔλεος.

 $\Delta i \varsigma$.

"Ο σιε Πάτερ * Θεοφόρε Θεοδόσιε· * είχότως ήξιώθης * της μαχαρίας ζωής, * άγνεία χαι άσχήσει ταύτην εύρών· * ζῶν γὰρ μετέστης πρός την ἄνω ζωήν * πᾶσι χαίρειν εἰπῶν, χαὶ σὺν τοῖς 'Ασωμάτοις * Χριστόν ἀπαύστως δοξολογῶν, * τόν ἐχ Παρθένου ἀρράστως σάρχα λαβόντα, * χαὶ χαταδύσαντα τὰς ἡμῶν ἀμαρτίας * ἐν τῷ Βαπτίσματι ἐν ῥείθροις 'Ιορδάνου. * Αὐτόν ἰχέτευε, * αὐτόν δυσώπει, "Οσιε, * δωρηθηναι τῆ οἰχουμένη * ὁμόνοιαν, εἰρήνην, * χαὶ μέγα ἕλεος.

Δίς.

Δόξα, Ήχος β'.

"Ο σιε Πάτερ, * ώς πόλιν ζώντος Θεοῦ * εὐφραναν τὴν ἰεράν σου ψυχὴν * τοῦ ποταμοῦ τὰ ὀρμήματα, * τοῦ ὕδατος τῆς ἀρέσεως * τοῦ διελθόντος τὸν Ἰορδάνην, * καὶ πᾶσι τοῖς πέρασι * τῆς εὐσεβείας τὸν λόγον πηγάσαντος * Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. * ὄν ἰκέτευε, * παμμάκαρ Θεοδόσιε, * τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Υρπέχλινας χάραν τῷ Προβρόμω, * συνέθλασας χάρας τῶν δραχόντων, * ἐπέστης ἐν τοῖς ῥείθροις, * ἐρώτισας τὰ σύμπαντα *

τοῦ δοξάζειν σε, Σωτήρ, * τον φωτισμόν τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Εἴσοδος. Φῶς ἰλαρόν. Τὸ Προχείμενον τῆς ἡμέρας, χαὶ τὰ ᾿Αναγνώσματα.

Σορίας Σολομῶντος τὸ 'Ανάγνωσμα.

Δ ιχαίων ψυχαι έν χειρί Θεοϋ, χαι ου μή άψηται αυτών βάσανος. Έδοξαν έν ορθαλμοϊς ἀρρόνων τεθνάναι, χαι ἐλογίσθη χάχωσις ή ἕξοδος αυτών, χαι ή ἀρ' ήμῶν πορεία, σύντριμμα· οἰ δέ εἰσιν ἐν εἰρήνη. Και γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐἀν χολασθῶσιν, ή ἐλπὶς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Και ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτοὺς, χαι εῦρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ώς χρυσόν ἐν χωνευτηρίω ἐδοχίμασεν αὐτοὺς, και ὡς ὁλοχάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς· χαι ἐν χαιρῷ ἐπι-

MHN IANOYAPIO Σ . IA'.

σχοπής αύτων άναλάμψουσι, χαί ώς σπινθήρες έν χαλάμη διαδραμούνται. Κρινούσιν έθνη, και κρατήσουσι λαών, και βασιλεύσει αύτων Κύριος είς τοὺς αἰῶνας. Οι πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ συνήσουσιν άλήθειαν. χαί οι πιστοί έν άγάπη προσμενούσιν αὐτῷ. ότι γάρις καί έλεος έν τοις όσίοις αύτου, και έπισκοπή έν τοις έχλεχτοῖς αύτοῦ.

Σοφίας Σολομώντος τό 'Ανάγνωσμα.

Δίχαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσ:, χαὶ ἐν Κυρίφ ὁ μισθὸς αὐτῶν, χαὶ Κεφ. ἡ φροντὶς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστφ. Διὰ τοῦτο λήψονται τὸ βασίλειον τής εύπρεπείας, και το διάδημα του κάλλους έκ χειρός Κυρίου· ότι τη δεξια αύτου σκεπάσει αύτους, και τω βραχίονι ύπερασπιεί αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν τον ζήλον αὐτοῦ, χαὶ όπλοποιήσει την κτίσιν είς άμυναν έχθρων. Ένδύσεται θώρακα, διχαιοσύνην· και περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν άνυπόκριτον. Αήψεται ασπίδα αχαταμάχητον, όσιότητα όξυνει δε απότομον όργην είς ρομφαίαν. συνεχπολεμήσει αὐτῷ ὁ χόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονας. Πορεύσονται εύστογοι βολίδες άστραπών, και ώς άπο εύκύχλου τόξου, των νερών, έπι σχοπόν άλουνται χαι έχ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ριφήσονται γάλαζαι. Άγαναχτήσει χατ' αὐτῶν ύδωρ θαλάσσης, ποταμοί δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. Αντιστήσεται αύτοις πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαιλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς. και έρημώσει πάσαν την γήν άνομία, και ή κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστών. Άχούσατε ούν, Βασιλεϊς, χαί σύν- Κερ. ετε· μάθετε, διχασταί περάτων γής· ένωτίσασθε, οι χρατούντες πλήθους, και γεγαυρωμένοι έπι όχλοις Έθνων ότι έδόθη παρά Κυρίου ή χράτησις ύμιν, χαι ή δυναστεία παρά Υψίστου.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ 'Ανάγνωσμα.

Δίχαιος, ἐἀν φθάση τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας Κερ. γὰρ τίμιον, οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῷ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολιά δέ έστι φρόνησις άνθρώποις, και ήλικία γήρως, βίος άχηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος, ἡγαπήθη· χαὶ ζῶν μεταξύ άμαρτωλών, μετετέθη. Ήρπάγη, μή χαχία άλλάξη σύνεσιν αύτου, η δόλος άπατήση ψυχην αύτου. βασχανία γάρ φαυλότητος άμαυροι τὰ χαλὰ, χαι ῥεμβασμός ἐπιθυμίας μεταλλεύει νούν άχαχον. Τελειωθείς έν όλίγω, έπλήρωσε χρόνους μαχρούς. άρεστή γάρ ήν Κυρίω ή ψυγή αύτου. διά τουτο έσπευσεν έχ μέσου πονηρίας. Οι δε λαοί ίδοντες, χαι μή νοήσαντες, μηδέ θέντες ἐπὶ διανοία το τοιοῦτον· ὅτι χάρις χαὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὀσίοις αύτου, και έπισκοπή έν τοις έκλεκτοις αύτου.

'Αποστίχου, Στιγήρὰ Προσόμοια τῆς Έορτῆς, ῶν ή 'Αχροστιχίς' 'Ιωσήφ.

³Ηγος δ'. "Εδωκας σημείωσιν."

Σόε πῶς περίχειμαι * τὴν σὴν εἰχόνα, ἢν ἔπλασα * ὑπὲρ νοῦν ταπεινούμενος, * ὁ Κύριος ἔρησε. * Τί οὖν ξένον, φίλε, * εἰ χαθυποχύπτω * τῆ δεξιᾶ σου ὥσπερ εἶς * τῶν σῶν συνδούλων, χαὶ περιβάλλομαι * γυμνούμενος τὰ ὑδατα; * τοὺς γυμνωθέντας γὰρ βούλομαι * ἐπενδύσαι ὡς εὖσπλαγχνος * ἀφθαρσίαν αἰώνιον.

Στίχ. ή θάλασσα είδε και έφυγεν.

Ορθης σωματούμενος, * άλλα νηδύς σε έδέξατο * άκατάφλεκτος μείνασα * κάμινος γαρ πόρρωθεν * ταύτην εἰκονίζει * μη ολέξασα Παΐδας * ἐγώ δὲ χόρτος ῶν, πυρὶ * πῶς ἐπιθήσω χεῖράς σοι, Δέσποτα; * ὄν φρίττει τὰ οὐράνια * καὶ τὰ ἐπίγεια ἅπαντα; * Ἰησοῦ παντοδύναμε, * ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Τι σοι έστι θάλασσα ότι έφυγες;

νύ με έν τοις ύδασι * τοῦ 'Ιορδάνου ἀπόπλυνον, * ῥύπον ὅλως μὴ ἔχοντα, * ὁ Κύριος ἔρησε· * καὶ ἡ ῥυπωθεῖσα * φύσις τῶν ἀνθρώπων * τῆ παραβάσει τοῦ 'Αδὰμ, * ἀποπλυθεῖσα καινἡ γενήσεται· * ἐμοῦ βαπτιζομένου γὰρ, * ἡ ἀναγέννησις ἅπασι * τοις ἀνθρώποις δι' ὕδατος * καὶ τοῦ Πνεύματος γίνεται.

Δόξα, Ήχος πλ. δ'. Του Στουδίτου.

Τῶν Μοναστῶν τὰ πλήθη * τόν χαθηγητήν σε τιμῶμεν, Πατὴρ ἡμῶν Θεοδόσιε· * διὰ σοῦ γὰρ τὴν τρίβον * τὴν ὄντως εὐθεῖαν * πορεύεσθαι ἔγνωμεν. * Μαχάριος εἶ * τῷ Χριστῷ δουλεύσας, * χαὶ ἐχθροῦ θριαμβεύσας τὴν δύναμιν, * ᾿Αγγέλων συνόμιλε, * Όσίων ὁμόσχηνε χαὶ Διχαίων. * Μεθ' ὧν πρέσβευε τῷ Κυρίω * ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Τὰ τῶν Άγγέλων στρατεύματα ἐξίσταντο * ὀρῶντά σε σήμερον ἐν Ἰορδάνῃ * γυμνόν ἐστῶτα, Σωτὴρ, ἐν τοῖς ὕδασι, * xαὶ τὴν ἄχραντον χορυρήν σου ὑποχλίναντα * βαπτισθῆναι ὑπό Ἰωάννου· * σοῦ γὰρ πτωχεύσαντος ἑχουσίως * ὁ χόσμος ἐπλουτίσθη. Κύριε, δόξα σοι.

'Απολυτίκιον τῆς Έορτῆς, και τοῦ 'Αγίου, Ηχος πλ. δ'. Παῖς τῶν δακρύων σου ροαῖς * τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον ἐγεώργη-

σας, * χαὶ τοῖς ἐχ βάθους στεναγμοῖς * εἰς ἐχατόν τοὺς πόνους ἐχαρποφόρησας, * χαὶ γέγονας φωστήρ τῆ οἰχουμένῃ, * λάμπων τοῖς θαύμασιν. * "Όσιε Πατὴρ ἡμῶν Θεοδόσιε, * πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Και τής Έρρτής.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά την α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα, ³Ηγος δ΄. Κατεπλάγη Ίωσηρ.*

τους ό του Ναυή,* ἐν Ἰορδάνη ποταμῷ * διαβιβάζων τον λαόν * και του Θεου την κιβωτόν, * ἐσκιαγράφει την μέλλουσαν εὐεργεσίαν· * εἰκόνα γὰρ ἡμιν ἀναμορρώσεως * και τύπον ἀψευδή * ἀναγεννήσεως * ἡ μυστικὴ διάβασις τῶν δύω * σκιαγραφεί ἐν τῷ Πνεύματι. * Χριστός ἐφάνη * ἐν Ἱορδάνη * ἀγιάσαι τὰ ὕδατα.

Δόξα, χαὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετά την β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα, όμοιον.

Θεοφανείας ό χαιρός. * Χριστός ἐπέρανεν ἡμῖν * ἐν ἰροδάνη ποταμῷ. * δεῦτε ἀντλήσωμεν, πιστοὶ, * ὕδωρ ἀρέσεως τῶν ἀμαρτιῶν ἡμῶν. * Χριστός γὰρ ἐν σαρχὶ ἐπεδήμησε, * το πρόβατον ζητῶν * το θηριάλωτον. * χαὶ ἀνευρών εἰσήγαγεν ὡς εὕσπλαγχνος * εἰς τὸν Παράδεισον αὐθις. * Χριστός ἐράνη * ἐν ἰροδάνῃ, * χαὶ τὸν χόσμον ἐρώτισε. Δόξα, χαὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετά τον Πολυέλεον, Κάθισμα του Όσίου,

Ήχος γ'. Θείας Πίστεως.*

Θείας αξρων σου * χεϊρας πρός ύψος, * στύλος, "Οσιε, * φωσφόρος ώφθης * τῶν προσευχῶν ἐν ταῖς ἀχτῖσι λαμπόμενος· * πρός οὐρανόν γὰρ πτερώσας διάνοιαν,* χαὶ τῶν ἀρρήτων γενόμενος μέτοχος * ὅλος ἤστραψας, * Χριστόν τόν Θεόν αἰτούμενος * δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, χαί νῦν, τῆς Έορτῆς.

Πρός τό 'Η Παρθένος σήμερον.*

Ο Δεσπότης σήμερον * ἐν Ἰορδάνη ἐπέστη * βαπτισθεὶς ἐν ὕδασιν * ὑπό τοῦ θείου Προδρόμου· * ἀνωθεν * ὁ Πατὴρ δὲ προσεμαρτύρει· * Οῦτός ἐστιν ὁ Υἰός ὁ ἀγαπητός μου· * xαὶ τὸ Πνεῦμα ἐπεφάνη * ἐν ξένη θέα * περιστερᾶς ἐπ' αὐτόν.

> Οι 'Αναβαθμο!, το α΄. 'Αντίφωνον του δ΄. "Ηχου. Προκείμενον, "Ηχος δ΄.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Όσίου αὐτοῦ.

Στίγ. Τι άνταποδώσωμεν τῷ Κυρίφ περί πάντων, ὧν άνταπέδωχείν ήμ. ν.

Πάσα πνοή. Εὐαγγέλιον χατὰ Λουχάν· Τῷ χαιρῷ ἐχείνψ ἔστη ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τόπου πεδηνοῦ. Ζήτει τῆ ૬΄. τῆς δευτέρας Ἐβδομάδος τοῦ Λουχά. Ὁ Πεντηχοστός.

Δόξα. Ταῖς τοῦ σοῦ Όσίου. Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόχου.

ΜΗΝ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ. ΙΑ'.

Είτα το Ιδιόμελον, Πγος πλ. β'.

Ο σιε Πάτερ, * εἰς πᾶσαν τὴν Υῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν Χα-Τρρθωμάτων σου, * δἰ ῶν ἐν τοῖς οὐρανοῖς * εῦρες μισθόν τῶν Χαμάτων σου. * Τῶν Δαιμόνων ῶλεσας τὰς φάλαγγας, * τῶν ᾿Αγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα, * ῶν τόν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. * Παἰρήσίαν ἔχων πρός Χριστόν τόν Θεόν,* εἰρήνην αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ο Κανών της Έορτης μετά των Ειρμών, εις η'. και του 'Αγίου, εις ς'. σύν τοις Ειρμοις εις ιβ'.

'Ωδη α'. Ηχος β'. Έν βυθῷ χατέστρωσε.

Ος σοφός ταξίαρχος ήμῶν, * Πάτερ Θεοδόσιε, * θεοπρεπῶς τὴν ψδὴν προανάχρουσον * τῷ ἐπιδημήσαντι * εἰς παγκόσμιον σωτηρίαν Χριστῷ τῷ Θεῷ, * χαὶ τὴν παναγίαν * μνήμην σου σύν ἐαυτῷ δοξάσαντι.

'Εξ ἐρήμου Πρόδρομος Χριστοῦ * τῆς 'Ααρωνίτιδος * ὁ 'Ελισάβετ βλαστός προελήλυθεν· * ἐν τῆ Κολυμβήθρα δὲ * Θεοδόσιος γεννηθεὶς διὰ Πνεύματος, * ἐρημοπολίτης * γέγονε τῷ Ἱησοῦ ἑπόμενος.

Βαπτισθέντος ρείθροις τοῦ Χριστοῦ, * τῆς Ισραηλίτιδος * συναγωγῆς χαθαιρείται τὸ φρύαγμα· * ἐν τῆ Ἐκκλησία δὲ * ἡ ἰσάγγελος πολιτεία περύτευται· * ἢν ἀνεπιστρόρως * ἤνυσας, παμμάχαρ Θεοδόσιε.

Κοινωνός τοῦ πάθους γεγονώς, * Πάτερ, δι' ἀσχήσεως * τοῦ δι' ἡμᾶς τῷ Σταυρῷ ὀμιλήσαντος, * ἐπαξίως σύμμορφος * ἐχρημάτισας τῆς αὐτοῦ ἀναστάσεως, * χαὶ συγχληρονόμος * γέγονας τῆς δόξης, Θεοδόσιε. Θεοτοχίον.

Νεανίδων θείων ό χορός * ἐνθεαστικώτατα * ἐν γυναιξὶ σὲ καλὴν ἀσματίζουσι, * Θεοτόκε Δέσποινα, * καλλοναῖς ὡραἰζομένην Θεότητος· * τὸν καλλοποιὸν γὰρ * Λόγον ὑπὲρ λόγον ἀπεκύησας. Καταβασία. Βυθοῦ ἀνεκάλυψε.

'Ωδή γ'. Έξήνθησεν ή έρημος.

Ο ύδασι στεγάζων τα ύπερῷα * Κύριος, * σωματιχῶς ώς ἄνθρωπος * Ίρρδάνου τοῖς ρείθροις βέβηχεν· * ἐν ῷ ἐστερεώθη * ή χαρδία μου.

Ο φῶς ἐν Ἰορδάνη τὸ θεῖον λάμψας, * βλάστημα * τοῖς ἐπὶ γτης θεόσδοτον * εὐλογίας και προαιρέσεως * ἀγαθῆς σε προφαίνει, * Θεοδότιε.

Κατέλιπες τον χόσμον και τὰ ἐν κόσμφ, * Όσιε, * τὴν τελεσθεῖσαν γύμνωσιν * τοῦ Δεσπότου ἐχμιμησάμενος * ἐπὶ τοῦ Ἰορδάνου, * Θεοδόσιε.

Τόν Σταυρόν τοῦ Σωτῆρος ἐπ' ὤμων ἄρας, * ἔδραμες * ἐπὶ τόν τούτου τάφον * ἐλάφου δίχην ἐπὶ ὑδάτων πηγὰς * σωτηρίους, παμμάχαρ * Θεοδόσιε.

Θεοτοχίον.

Τὰ τάγματα ἐξέστησαν τῶν ἀΥγέλων, * Πάναγνε, * χαὶ τῶν ἀνθρώπων ἔρριξαν * αἰ χαρδίαι ἐπὶ τῷ τόχῳ σου· * διό σε Θεοτόχον * πίστει σέβομεν.

Καταβασία. Ισχύν ό διδούς.*

Κοντάχιον τῆς Ἐορτῆς, Ἡχος δ΄.

'Ε πεφάνης σήμερον * τῆ οἰχουμένη, * χαὶ τὸ φῶς σου, Κύριε, * ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς * ἐν ἐπιγνώσει ὑμνοῦντάς σε· * Ἡλθες, ἐφάνης, * τὸ φῶς τὸ ἀπρόσιτον.

Ο Οίκος. Ποίημα Ρωμανού του Μελωδου.

Παραχωρήσαί σοι ζητώ * την τοῦ Βαπτιστοῦ τάξιν· * αὐτη γάρ σοι καὶ πρέπει· * ἐγὼ γὰρ χρείαν ἔχω * τοῦ βαπτισθήναι ὑπὸ σοῦ. * Σὺ δὲ ἔρχη πρός με, * καὶ προλαμβάνεις αἰτῶν * ὃ βούλομαι αἰτῆσαί σε. * Τί ζητεῖς παρ' ἀνθρώπου, φιλάνθρωπε; * τί την κεφαλήν σου * ὑποκλίνεις τῆ χειρί μου; * οὐκ ἔχει γὰρ ἔθος πῦρ κατέχειν· * οὐκ οἰδεν ἡ πτωχη * πλουσίω δανίζειν, * ἰσχυρῷ ἡ ἀσθενὴς * οὐκ ἀντερίζειν. * Τοῖς ἀμαρτωλοῖς, * ὡς χρήζουσι, χρησιμεύσης· * σὺ γὰρ ὑπάρχεις * τὸ φῶς τὸ ἀπρόσιτον.

Κάθισμα, ³Ηγος πλ. δ'. Τήν Σορίαν και Λόγον.

Έ γκρατεία και πόνοις και προσευχαϊς * την ψυχην σου χοσμησας θεοπρεπώς, * γέγονας συμμέτοχος * τών Όσίων, 'Αοίδιμε· * και τών θαυμάτων όντως * χαρίσματα έλαβες * τοῦ ιασθαι τὰς νόσους * τών πίστει τιμώντων σε· * όθεν και Δαιμόνων * ἀπελαύνων τὰ πλήθη, * παρέχεις ἰάματα * τοῖς ἀνθρώποις τῆ χάριτι, * θεορόρε Θεοδόσιε. * Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἀφεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἑορτάζουσι πόθω * την ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, τῆς Ἐορτῆς.

' Γορδάνης τῷ ἡείθρω χαθυπουργεί' * 'Ιωάννης ἐχτείνει χεῖρα φθαρτὴν * φανέντος σου, 'Αόρατε, * ἐν σαρχὶ πρός τὸ βάπτισμα· * ἀλλ' ὁ μὲν τῷ φόβω * ὁπίσω ἐστρέφετο· * ὁ δὲ αὖθις ἐχράτει * ἐν τρόμω τὸν ἀφθαρτον· * ὅντως ὁ 'Ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, * ἡ Πηγὴ ἡ ἀείζωος, * πηγάς τε χαὶ θαλάσσας * χαὶ ἀνθρώπους ἡγίασας. * 'Η Τριάς γὰρ ἐπέλαμψεν· * ἀνωθεν ἀγαπητόν * Υἰόν σε ὅνομάζει ὁ Γεννήτωρ, * χαὶ τὸ "Αγιον Πνεῦμα συγχατέρχεται.

ΜΗΝ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ. ΙΑ'.

'Ωδή δ'. Έλήλυθας * έχ Παρθένου.

Έ ν ύδασι * χεραλάς των δραχόντων συνέτριψας, * χαι διά του Ε Πνεύματος, * Λόγε Θεου, άνεχαίνισας * όλον με τον άνθρωπον· * διό χραυγάζω σοι· Δόξα * τῆ δυνάμει σου, Κύριε.

Τοῦ κλίναντος * κορυφὴν τῷ Προδρόμψ μιμούμενος * Χριστοῦ τὸ ὑπήκοον * καὶ τὴν ἀρίστην ταπείνωσιν, * Πάτερ Θεοδόσιε, * πρὸς ἀρετῶν ἀνηνέχθης * πύργον ἄσειστον.

Τῆ Παρθένω * και Μητρι λειτουργήσας Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, * τὴν ἀχαταμάχητον * χάριν ἐδέξω τοῦ Πνεύματος, * Πάτερ Θεοδόσιε, * και δυσμενεῖς ἀοράτους * καταβέβληκας.

Των Μάγων σε * τὸ ἀοίδιμον ἄντρον δεξάμενον, * δωροφόρον ἔδειξε * τῷ δι' ἡμᾶς βαπτισθέντι Χριστῷ, * πίστιν, Θεοδόσιε, * καὶ σὺν ἐλπίδι ἀγάπην * προσχομίζοντα.

Τοῖς πάθεσι * τοῦ Δεσπότου Χριστοῦ δυναμούμενος, * τὸ τῆς συνειδήσεως * πόθφ ἀνέτλης μαρτύριον, * Πάτερ Θεοδόσιε, * τῷ ζοφερῷ προσπαλαίων * χοσμοχράτορι.

Θεοτοχίον.

Συνέλαβες * έν γαστρί σου ἀσπόρως τὸν Κύριον, * καὶ τοῦτον ἐκύησας * σεσαρκωμένον, τὸν σώζοντα * κόσμον ταῖς πρεσβείαις σου· * διό σοι κράζομεν· Χαῖρε, * ἀειπάρθενε Δέσποινα.

Καταβασία. 'Ακήχοε, Κύριε, * φωνής σου.

'Ωδή ε'. Μεσίτης Θεου.*

Έ ξάψας τον νούν * του ήμας έν ρείθροις χαινουργήσαντος, * σορώς υπεστήριζες * χαταβεβλημένον δι' ἀσχήσεως * χρεμαστήρτι το σώμα, * παμμάχαρ Θεοδόσιε.

Τόν βίον ἀεὶ * τοῦ θανάτου θέμενος μελέτημα, * ἐχδημῆσαι σπεύδων τε * πρός τόν δι' ἡμᾶς ἐπιρανέντα σαρχὶ, * σεαυτῷ ἐδομήσω * τόν τάφον, Θεοδόσιε.

Τόν θάνατον μέν * Χριστοῦ τόν ἐχούσιον ὁ σός φοιτητὴς, * ὁ χλεινὸς Βασίλειος, * Πάτερ Θεοδόσιε, μιμούμενος, * τὸν χαινὸν ἐγχαινίζει * τάφον ἀγαλλόμενος.

Θεοτοχίον.

'Ιδού έν γαστρί, * Θεοτόχε πάναγνε, Χριστόν τόν Θεόν * ὑπέρ λόγον ἔσχηχας, * ὥσπερ Ήσαΐας προηγόρευσεν, * ὑπέρ φύσιν τε τοῦτον, * Θεογεννήτορ, τέτοχας.

Καταβασία. Ίησοῦς ὁ ζωῆς ἀρχηγός.*

'Ωδή ς΄. Έν ἀβύσσω πταισμάτων.

'Α φθαρσίαν ήμιν έδωρήσω, Χριστέ, * έν τη άναστάσει σου δθεν Βασίλειος * ό εύχλεής θεράπων σου, * χαί θανών, ώσπερ ζών ἐπιφαίνεται.

ΜΗΝ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ. ΙΑ'.

Ο χαθαίρων τον χόσμον βαπτίζεται * δι' ἐμὲ, βροτος ὁ Θεος χατ' ἐμὲ γεγονώς· * ὄν ἐν δυσὶ ταῖς φύσεσι, * Θεοδόσιε μάχαρ, ἐχήρυξας.

Γλυχασμόν εύφροσύνης Χριστῷ τῷ Θεῷ * τῷ τῶν Μυροφόρων τὰ δάχρυα τρέψαντι * εἰς χαρὰν, Θεοδόσιε, * οἱ χρουνοὶ τῶν δαχρύων σου ἔσταξαν.

Θεοτοχίον.

Συμπαθείας τῆς σῆς με ἀξίωσον * ἡ τὸν συμπαθέστατον Λόγον χυήσασα, * τὸν τῷ ἰδίῳ αίματι * ἐχ φθορᾶς τοὺς ἀνθρώπους ῥυσάμενον.

Καταβασία. Η φωνή του Λόγου.*

Κοντάχιον, Ήχος πλ. δ΄. Τη ύπερμάχω.

Περυτευμένος έν αύλαϊς ταϊς τοῦ Κυρίου σου, * τὰς φανοτάτας ἀρετὰς τερπνῶς ἐξήνθησας, * χαὶ ἐπλήθυνας τὰ τέχνα σου ἐν ἐρήμω * τῶν δαχρύων σου τοῖς ὄμβροις ἀρδευόμενα, * ἀγελάρχα τῶν Θεοῦ θείων ἐπαύλεων· * ὅθεν χράζομεν· * Χαίροις, Πάτερ Θεοδόσιε.

Ο Οίχος, πρός τό· "Αγγελος πρωτοστάτης."

Ανθρωπος μέν τη φύσει * έχρημάτισας, Πάτερ, * άλλ' ώφθης συμπολίτης 'Αγγέλων· * ώς γάρ ασαρχος έπι της γης * βιοτεύσας, σορέ, της σαρχός * απασαν * την πρόνοιαν απέρριψας· * διό χαι παρ' ήμων αχούεις· *

Χαίροις, Πατρός εὐλαβοῦς ὁ γόνος· * χαίροις, Μητρός εὐσεβοῦς ὁ κλάδος.*

Χαίροις, τῆς Ἐρήμου * πολιστὴς παγκόσμιος· * χαίροις, οἰκουμένης * φωστὴρ ὁ πολύφωτος.*

Χαίροις, ὅτι ἐχ νεότητος * ἡχολούθησας Χριστῷ· * χαίροις, ὅτι χατεμάρανας * τῆς σαρχός τὰς ἡδονάς.*

Χαίροις, τῶν Μοναζόντων * πρόξενος σωτηρίας· * χαίροις, τῶν ραθυμούντων * τρόπος παρηγορίας.*

Χαίροις, πολλούς * ἐκ πλάνης ῥυσάμενος· * χαίροις, κρουνούς * θαυμάτων δωρούμενος.*

Χαίροις, πτωχών * την φροντίδα ποιήσας. * χαίροις, ήμών * ό προστάτης και ρύστης.*

Χαίροις, Πάτερ Θεοδόσιε.

Συναξάριον.

Τῆ ΙΑ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Όσιου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδοσίου τοῦ Κοινοβιάρχου, καὶ Καθηγητοῦ τῆς Ἐρήμου. Men. Tom. 1:1. 27

Στίχοι.

Κοινοῦ Θεοδόσιος Ήγεμών βίου,

Κοινή Μονασταϊς εχβιώσας ζημία.

Ένδεκάτη όλοδν βίστον λίπε Κοινοβιάρχης.

Ταϊς αύτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον χαὶ σῶσον ἡμᾶς. ᾿Αμήν.

'Ωδή ζ'. 'Αντίθεον πρόσταγμα.*

Ο ρείθρα φλογίζοντα * την άμαρτίαν * χαι φλόγα δροσίζουσαν * άνθρώπων γένος, Κύριε, * έν τῷ σῷ Βαπτίσματι * συνάψας, Λόγε Θεοῦ, * ὁ ὑπερυψούμενος Θεός * εὐλογημένος χαι ὑπερένδοξος.

Τῷ xάμινον τεύξαντι * τόν 'Ιορδάνην, * σαυτόν ὡς θυμίαμα * όλοχαυτώσας, "Οσιε, * χαὶ φλόγα οὐράνιον, * ἀψευδὲς σύμβολον * θείας ἐπινεύσεως λαβών, * σηχόν ἰδρύσω ψυχῶν σωτήριον.

Τοϊς σοϊς στρατηγήμασι * τὰ τοῦ Μωσέως * ὑπείχει τῆς χάριτος * ἐπιφανείσης, "Οσιε· * ἐχθροὺς ἀοράτους γὰρ * χαταστρεψάμενος, * πόλιν ἐπουράνιον ὁ σὸς * χληροδοτεῖται λαός, Πανεύφημε.

Τῷ ῥείθροις ἐνθάψαντι * τὴν ἀμαρτίαν * σαυτόν ἐνδιαίτημα * ἑδράσας, Θεοδόσιε, * θεάρεστον τέμενος * ἐπωχοδόμησας, * φέρειν ἀχατάπαυστον ὡδὴν * νομοθετήσας ἐν πολυγλώσσοις φωναῖς.

Τών Παίδων μιμούμενος * την παρρησίαν, * τυράννου πυρίπνοον * ἀπειλην ἐξεραύλισας, * σοφώς προιστάμενος * της Έχχλησίας Χριστοῦ, * Πάτερ Θεοδόσιε, δι' ην * ἐχών ὡράθη σαρχὶ σταυρούμενος.

Θεοτοχίον.

Πανάχραντον σύλληψιν, * ἄφθορον τόχον, * σù μόνη ὑπέδειξας * Παρθένος διαμείνασα· * Θεόν γὰρ συνέλαβες * τόν ὑπέρ πάντων, ᾿Αγνὴ, * ἄνθρωπον γενόμενον πιστῶν * εἰς σωτηρίαν χαὶ ἀπολύτρωσιν.

Καταβασία. Νέους εύσεβεῖς.*

'Ωδή η'. Κάμινος ποτέ.*

Κάμινος ποτὲ * ἐν Βαβυλῶνι ῥεῖθρα * τοῦ Ἰορδάνου ἐξειχόνισε * τῷ θείω Βαπτίσματι * ἐναντίους χαταρλέγουσα, * τοὺς δὲ πιστοὺς δροσίζουσα * χράζοντας· Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Τῶν σωματιχῶν * παθῶν προεχδημήσας * τῆς ἐχδημίας, Θεοδόσιε, * ἐν τοῖς χενεῶσι τῆς γῆς * τῶν ὑδάτων ἐξαιρούμενος, * τῷ νεανία δείχνυσαι * χράζοντι· Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον. Γέγονε τῶν σῶν * χειρῶν ἡ εὐλογία * τὸ τοῦ ἐν ῥείθροις βαπτισθέντος Χριστοῦ * θειότατον πρόσταγμα,* τῆ ἀνίχμω γονιμώτατον * ὕδωρ χαὶ θάλπων ἡλιος· * χόχχος γὰρ εἰς πολύχουν * σἴτον ἀσπόρως ἐτρέφετο.

Γνόφον νοητόν * φωτός τοῦ θειοτάτου * σὺ ὑπεισδύνας, Θεοδόσιε, * καὶ πλάκας δακτύλφ Θεοῦ * ἐγγραφείσας τῆ καρδία σου, * τὰ εὐσεβείας δόγματα * ἔρερες τοῖς φοιτῶσι * βίβλον ζωῆς, παμμακάριστε.

Πίστιν ἀἰρἀΥῆ * τὴν τῆς Αἰμόἰρου, Πάτερ, * ἐχμιμησάμενον τὸ γύναιον * τοῦ ῥάχους ἀψάμενον, * ὥσπερ σχότος τῷ ἐν σοὶ φωτισμῷ * τὸ πάθος ἐφυγάδευσε· * γέγονας ἐχλογῆς γὰρ * σχεῦος τῷ ἐπιφανέντι Χριστῷ.

Σὲ τὸν ἐχ Θεοῦ * Θεὸν ἑωραχότες * σωματιχῶς ἐπιφανέντα, Χριστὲ, * ἀῥρήτως ἐπέγνωμεν * τὸν ἀόρατον Πατέρα σου * χαὶ Πνεῦμά σου τὸ "Αγιον * χράζοντες· Εὐλογεῖτε, * πάντα τἂ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Θεοτοχίον.

Σὐ τὸν τοῦ Πατρὸς * ἀχώριστον ἐν μήτρα * θεανδρικῶς πολιτευσάμενον * ἀσπόρως συι έλαβες, * καὶ ἀφράστως ἀπεκύησας * Θεὸν ὁμοῦ καὶ ἄνθρωπον· * ὅθεν σε σωτηρίαν * πάντων ἡμῶν ἐπιστάμεθα.

Καταβασία. Μυστήριον παράδοξον.*

'Ωδή 0'. 'Ανάρχου Γεννήτορος.*

Συνόδους ἐχήρυξας, * θεόφρον Θεοδόσιε, * τῶν σεπτῶν ἰσαρίθμους * Εὐαγγελίων Χριστοῦ, * τὸ τῆς προαιρέσεως αἶμα * μαρτυρικῷ * προέμενος ζήλψ, * χαὶ Μάρτυς ἀναίμαχτος * εὐσεβείας ἀναδέδειξαι.

Ή δίχη τὸν ἀδιχον * ἐνδίχως κατεδίχασε * τῆς σῆς ὑπερορίας * προεξορίσασα, * χαὶ διὰ βλασφήμων χειλέων * τὴν δυσσεβῆ * ψυχὴν ἐξελοῦσα, * ζωῆς τε στερήσασα * τῆς ζωῆς τὸν ἐγθρὸν, Ὅσιε.

Τών σών μεμνημένοι δη * δογμάτων, Θεοδόσιε, * έν δυσί ταΐς οὐσίαις * Χριστόν χηρύττομεν, * δύω τὰς θελήσεις εἰδότες * τὰς φυσικὰς, * καὶ τὰς ἐνεργείας, * καὶ τὰ αὐτεξούσια * ἐν Θεῷ τῷ βαπτισθέντι σαρχί.

Φερώνυμος δόσις ἀγαθὴ * ἐχ τοῦ τῶν φώτων Πατρός * τῶν ψυχῶν χαὶ σωμάτων * ἰατρός πέφηνας, * βρῶσις εὐθηνοῦσα χαὶ πόσις * τῶν ἐν λιμῷ * ταχέντων χαὶ δίψει, * γυμνῶν περιβόλαιον, * χαὶ πιπτόντων ἐπανόρθωσις.

Μή παύση την ποίμνην σου * έφορῶν, Πάτερ Όσιε, * χαί

τῆς σῆς μεμνημένος * χαθυποσχέσεως, * ἡς τὰς τῆς ἐλπίδος ἀγχύρας ὡς ἀῥραγοῦς * ἐξήψαμεν πέτρας, * πρός Χριστόν μεσίτην σε * χεχτημένοι, Θεοδόσιε.

Θεοτοχίον.

'Ως δρθρος εύρέθης πρωϊνός * έν τῆ τοῦ βίου νυχτὶ, * παρθενίας ἀχτῖσι * περιαστράπτουσα, * τὴν ἀνατολὴν τοῦ Ἡλίου * τοῦ νοητοῦ * τῆς διχαιοσύνης * ἡμῖν φανερώσασα, * Θεομῆτορ πανσεβάσμιε.

Καταβασία. Άπορει πάσα * γλώσσα.

Έξαποστειλάριον. Γυναϊκες ἀχουτίσθητε.*

Τόν νοῦν χαθάρας, Όσιε, * τῆς τῶν παθῶν συγχύσεως, * τρανῶς ἐδέξω τὰς θείας * ἐμφάσεις τῆς ὑπερρώτου * χαὶ τριλαμποῦς Θεότητος, * παμμάχαρ Θεοδόσιε, * τῶν ᾿Ασχητῶν ἀγλάἴσμα· * χαὶ νῦν πρεσβεύων μὴ παύσῃ * ὑπὲρ ἡμῶν, Θεοφόρε. Τῆς Ἐορτῆς, ὅμοιον.

Β αβαί τῶν θείων ἔργων σου, * Σωτήρ μου παντοδύναμε! * Θεός γὰρ ῶν πρό αἰώνων, * Παρθένου μήτραν ὑπέδυς· * καὶ σὰρξ ἀτρέπτως γέγονας, * καὶ ὕδασιν ἀπέπλυνας * τοῦ Ἰορδάνου, Δέσποτα, * βροτῶν τὴν φύσιν τοῦ ῥύπου * τῶν ψυχικῶν ἀμαρτάδων.

Είς τούς Αίνους, Πάσα πνοή, ιστώμεν Στίχους δ΄. χαι ψάλλομεν Στιχηρά Προσόμοια,

³Ηχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Ο ίχον τῶν ἰερῶν ἀρετῶν * προχαταστήσας σεαυτόν, Θεοδόσιε, * τόν θεῖον * τῆς Θεοτόχου * χατηξιώθης ναόν * χατοιχεῖν χαὶ τοῦτον ἐπισχέπτεσθαι· * Θεοῦ * τὴν λαμπρότητα θεωρεῖν γὰρ ἡγάπησας· * τῆς ἀληθοῦς δὲ * νῦν σχηνῆς τὴν εὐπρέπειαν * χαὶ τὴν ἀρραστον * χαθορᾶς ὡραιότητα, * ἥνπερ ἐθεμελίωσεν * ὁ "Υψιστος, "Οσιε, * χαὶ χατοιχίζει προθύμως * τοὺς πρός αὐτόν ἀνανεύοντας. * Αὐτόν δωρηθῆναι * ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει * τὸ μέγα ἕλεος.

Πόνοις ἀσχητιχοῖς σεαυτόν * ἀναχαθάρας, μιμητὴς ἐχρημάτισας, * Παμμάχαρ, * τοῦ σοῦ Δεσπότου· * τῆς γὰρ χρασπέδων τῶν σῶν * ἀψαμένης πάθος * ἐθεράπευσας· * λιμῷ * τηχομένους ἐν τῆ ἐρήμῷ δὲ ἔθρεψας, * ἐξ ἀχενώτου * χορηγῶν θησαυρίσματος * ὡς φερώνυμος * Θεοῦ δόσις γενόμενος. * Πίστιν δὲ τὴν ὀρθόδοξον * ἐχήρυξας, "Οσιε, * τὴν τοῦ τυράννου μανίαν * ἀντ' οὐδενός λογισάμενος, * Χριστόν ἰχετεύων * ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι * τὸ μέγα ἔλεος.

Φλόγα τῆς πρός Θεόν ἀχλινοῦς * χαὶ διαπύρου χαὶ θερμῆς ἀγαπήσεως * ἐξάψας, * τὸν οὐρανόθεν * ἀντεχομίσω πυρσόν *

εύδοχίαν θείαν * σοὶ μηνύοντα· * ναόν * ἀγιώτατον ἀρετῆς παιδευτήριον * οἰχοδομῆσαι * χαὶ ψυχῶν φροντιστήριον· * ὄν ἀρξάμενος, * εὐσεβῶς ἐτελείωσας· * ἔνθα χαὶ τὸ πολύαθλον * χατάχειται σῶμά σου * θήχαις ὀσίαις, Παμμάχαρ, * διαφερόντως τιμώμενον. * Χριστὸν δωρηθῆναι * ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει * τὸ μέγα ἔλεος.

^{*}Ο ντως έως σχηνής θαυμαστής * έως τοῦ οἰχου τοῦ Θεοῦ, Θεοδόσιε, * διήλθες * ἀγαλλιάσει * χαὶ εὐφροσύνη ψυχής, * ἐνθα ἡχος, Πάτερ, * ἐορτάζοντος, * τερπνής * ἀχουσόμενος χαὶ γλυχείας ὑμνήσεως, * χαὶ τῆς ἀφράστου * θυμηδίας χαὶ τέρψεως * γενησόμενος * ἐν μεθέξει, μαχάριε· * ῆς μόνης ἐριέμενος, * τὴν σάρχα ἐνέχρωσας· * ἡς χαὶ ἐπέτυχες, θεία * διχαιοσύνη χοσμούμενος, * Χριστόν ἰχετεύων * ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθήναι * τὸ μέγα ἔλεος. Δόξα, Ἡχος β΄.

Τῶν ἀρετῶν ἡ χλίμαξ * ὑπογραμμός ἀνεδείχθη τοῖς ἐπὶ γῆς μυστιχῶς· * τοῦτον εὐφημήσωμεν * ὡς ᾿Ασχητῶν ἐγχαλλώπισμα· * ἐξασχήσας γὰρ ἀληθῶς * ὥσπερ ὁ μέγας ᾿Αντώνιος, * ἄμετρον ταπείνωσιν ἐνδειξάμενος, * χαὶ ποιμάνας τὸν λαὸν αὐτοῦ εὑσεβῶς, * εἰς μάνδραν ἀγίαν ἐνήλασεν, * οῦ ὁ χορὸς τῶν ᾿Αγίων χαθέστηχεν. * Ἐχτενῶς οὖν βοῶμέν σοι· * Μὴ ἐπιλάθῃ χαὶ νῦν τῆς ποίμνης σου, * παμμάχαρ Θεοδόσιε, * ἀλλὰ πρεσβείαις σου πρὸς Κύριον * σῶσον ἡμᾶς, δεόμεθα.

Καί νῦν, ὁ αὐτός πρός τό· Σήμερον ὁ Χριστός * ἐν Βηθλεέμ.

Σήμερον ό Χριστός * έν Ιορδάνη ἡλθε βαπτισθῆναι: * Σήμερον Ιωάννης ἄπτεται * χορυφῆς τοῦ Δεσπότου: * Αἰ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἐξέστησαν,* τὸ παράδοξον ὁρῶσαι μυστήριον: * Ἡ θάλασσα είδε χαὶ ἔρυγεν· * ὁ Ἰορδάνης ἰδῶν ἀνεστρέφετο: * Ἡμεῖς δὲ οἱ φωτισθέντες βοῶμεν· * Δόξα τῷ φανέντι Θεῷ, * χαὶ ἐπὶ γῆς ὁρθέντι, * χαὶ φωτίσαντι τὸν Κόσμον.

Δοξολογία μεγάλη, και Άπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Τυπικά, και έκ τῶν Κανόνων τῆς Έορτῆς και τοῦ Άγίου, 'Ωδή γ'. και ς'.

Προχείμενον, η Πγος βαρύς.

Τίμιος έναντίον Κυρίου ό θάνατος του Όσίου αὐτου.

Στίχ. Τι ανταποδώσωμεν τῷ Κυρίφ, περί πάντων, ὧν ανταπέδωχεν ήμιν.

Ο 'Απόστολος, πρός Κορινθίους β'. Ἐπιστολῆς. 'Αδελφοί, ό Θεός ό είπών ἐχ σχότους φῶς λάμψαι. Ζήτει Κυριαχή, ιε'.

Άλληλούτα, Έγος πλ. β'.

Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον· ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα.

Στίχος. Η δικαιοσύνη αύτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαϊον.

Είπεν ό Κύριος. Πάντα μοι παρεδόθη.

Ζήτει τη ε΄. της δ΄. Εβδομάδος του Ματθαίου.

Κοινωνιχόν.

Είς μνημόσυνον αίώνιον.

ΤΗ: IB'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη της Αγίας Μάρτυρος Τατιανής.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τό, Κύριε ἐχέχραξα, ἰστῶμεν Στίχους ς΄. χαὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Έορτῆς,

³Ηχος β'. Ότε * έχ τοῦ ξύλου σε νεχρόν.*

Υμνον * νῦν μεθέορτον, πιστοὶ, * ἄσωμεν Χριστοῦ τῆ Βαπτίσει * χαθαρωτάτω νοί· * ἤδη γὰρ ἐφέστηχε * πρός Ἰορδάνην σαρχὶ * ὁ Πατρὶ χαὶ τῷ Πνεύματι * ἀεὶ συνυπάρχων * φύσει τῆς Θεότητος, * τῷ Ἰωάννῃ βοῶν· * Δεῦρο, * Βαπτιστὰ, βάπτισόν με· * θέλω γὰρ ἐχπλῦναι τοῦ ῥύπου * φύσιν τῶν ἀνθρώπων ὡς φιλάνθρωπος.

Τρόμφ * λειτουργοῦσί σοι, Χριστέ, * πάσαι τῶν ἀΥγέλων αἰ τάξεις * ὡς Βασιλεϊ καὶ Θεῷ· * ὅλως ἀτενίσαι σοι * τὰ Χερουβὶμ οὐ τολμῷ· * κορυφῆς δὲ τῆς θείας σου * κελεύεις μοι ψαῦσαι * χόρτῷ ὄντι, Δέσποτα, * ὁ Ἰωάννης φησί· * φόβῷ * δέ συνέχομαι ὅλος * μή με πῦρ τὸ ἄστεκτον φλέξῃ * τῆς φρικτῆς σου, Κύριε, Θεότητος.

^{*}Η λθον * έχ Παρθένου σαρχωθείς * ρείθροις τον 'Αδάμ άναπλάσαι * του 'Ιορδάνου, φησιν * αύθις πρός τον Πρόδρομον * ό Λυτρωτής χαί Θεός· * ώς Χριστῷ οὖν μοι πρόσελθε· * χαί γὰρ, 'Ιωάννη, * τοῦτο φύσει πέφυχα, * χαί βάπτισόν με σαρχί· * ὅπως * τῶν δραχόντων συντρίψω * χάρας τῶν ἐχεῖ, ὁ τοῦ χόσμου * πᾶσαν ἀμαρτίαν αίρων Κύριος.

Στιχηρά τῆς Αγίας, ὅμοια.

Οτε * τῷ τοῦ Πνεύματος φωτί * χαταλαμπομένη πλουσίως * πλοῦτον ἐμίσησας, * μόνον ἀγαπήσασα * τόν ἐπουράνιον, * την Μαρτύρων στεφρότητα * σαφῶς ἐνεδύσω, * χαὶ πρὸς ὑπερβάλλοντας * πόνους ἐχώρησας· * ὅθεν * τὸν ἐχθρὸν χαθελοῦσα, * νίχης ἀνεπλέξω στεφάνους, * ὦ Τατιανή θεομαχάριστε.

"Οτε * τό δυσώδες τῆς σαρχός * χαὶ τῆς ἁμαρτίας τὴν φλόγα, * 'Αγνὴ, χατέσβεσας * δρόσψ Θείου Πνεύματος * τοῦ συνεργοῦντός σοι, * τότε θῆρας ἐφίμωσας * σταδίου ἐν μέσψ * σῶμα παραδοῦσά σου * πρός αἰχισμοὺς ἀνδριχῶς· * ὅθεν * τόν ἐχθρόν χαθελοῦσα, * νίχης ἀνεπλέξω στεφάνους, * ὡ Τατιανὴ θεομαχάριστε.

Έρωτα * οὐδὲ πῦρ, οὐχ αἰχισμοὶ, * θλίψεις, * οὐ λιμός, οὐ παντοίας * εἶδος χολάσεως * σοῦ τὸν πρός τὸν Κύριον * ἤμβλυνεν ἔρωτα * διαπύρω χαρδία γὰρ * αὐτὸν ἐχζητοῦσα, * πάντα τὰ ὀρώμενα * ὑρ' ἕν διέπτυσας, * Μάρτυς, * χαὶ παστάδος τῆς θείας * ἔνδον χατεσχήνωσας, νύμρη * τοῦ Παμβασιλέως χρηματίσασα. Δόξα, χαὶ νῦν, ³Ηχος πλ. α΄.

Ορῶσά σε ἡ φύσις ἅπασα * τῶν γηγενῶν γυμνόν ἐν ὕδασι * τόν Δημιουργόν τό Βάπτισμα αἰτοῦντα, * ἡλλοιοῦτο φόβψ, καὶ ἐξεπλήττετο· * ὁ Πρόδρομος δὲ * τρόμψ συνείχετο, μὴ τολμῶν προσεγγίσαι σοι· * ἡ θάλασσα ἔφυγεν· * Ἰορδάνης τὸ ῥεῖθρον ἀνεχαίτισε· * τὰ ὅρη ἐσχίρτησαν θεωροῦντά σε, * καὶ ᾿Αγγέλων αἰ Δυνάμεις * ἐξίσταντο λέγουσαι· * ῶ τοῦ θαύματος! * ὁ Σωτὴρ γυμνοῦται, * ἐνδύσαι θέλων σωτηρίαν * τοὺς ἀνθρώπους καὶ ἀνάπλασιν.

> Εἰς τόν Στίχον, Στιχηρά Προσόμοια, ³Ηχος πλ. β'. Αἰ 'Αγγελικαί.*

Νύν προφητιχώς * ἐχβοήσωμεν Κυρίω· * Ἐπέφανες ἡμῖν, * ὁ Σωτὴρ ἡμῶν χαὶ Κτίστης· * συνέτριψας δὲ, Λόγε, * τῶν δραχόντων τὰ στόματα * ἐν τῷ Ἰορδάνη ὡς οἰχτίρμων, * χαὶ τοὺς τυρλωθέντας τῷ φωτί σου, * Χριστὲ, ἐρώτισας· * Εὐλογημένος ὁ φανεἰς * Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Στίχ. Η θάλασσα είδε και έφυγεν.

Κράτος χατ' έχθρών * τῷ Βαπτίσματί σου, Λόγε, * ἔδωχας ήμιν * τοῖς ἐχ πόθου σεβομένοις * τὴν σὴν οἰχονομίαν, * ὴν ἐχών ἐξεπλήρωσας, * λύσας τοὺς βροτοὺς ἐχ τῆς χατάρας * τῆς ἐχ τῆς Ἐδὲμ διαδραμούσης· * ἐφ' ῷ ψάλλομεν· * Εὐλογημένος ὁ φανεἰς * Θεός ἡμῶν, δόξα σοι.

Στίχ. Τί σοί έστι θάλασσα ότι έφυγες;

Οι έν τῷ 'Αδὰμ * τοὺς χιτῶνας δερματίνους * ἐκόντες ποτὲ * ἐνδυσάμενοι τῆ πτώσει, * ἐν ῥείθροις Ἰορδάνου * ἐκδυσάμενοι σήμερον * ἐν τῷ Βαπτισμῷ τῷ τοῦ Κυρίου, * θεολογοῦντες σὺν

MHIN IANOTAPIO Σ . 1B'.

'Αγγέλοις * αύτῷ χράξωμεν· * Εύλογημένος ὁ φανεὶς * Θεὀς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δόξα, χαι νῦν, ΞΠχος πλ. β΄.

Ανυμνήσωμεν, οἱ πιστοὶ, * τῆς περὶ ἡμᾶς τοῦ Θεοῦ εὐεργεσίας το μέγεθος· * ἐν γὰρ τῷ ἡμῶν παραπτώματι * γενόμενος ἄνθρωπος, * τὴν ἡμῶν χάθαρσιν χαθαίρεται ἐν τῷ 'Ιορδάνῃ * ὁ μόνος χαθαρός χαὶ ἀχήρατος, * ἀγιάζων ἐμὲ χαὶ τὰ ῦδατα, * χαὶ τὰς χεραλὰς τῶν δραχόντων * συντρίβων ἐπὶ τοῦ ῦδατος. * 'Αντλήσωμεν οὖν ὕδωρ μετ' εὐρροσύνης, ἀδελφοί· * ἡ γὰρ χάρις τοῦ Πνεύματος * τοῖς πιστῶς ἀντλοῦσιν * ἀοράτως ἐπιδίδοται * παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ * χαὶ Σωττῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

'Απολυτίχιον τῆς Έορτῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά την α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα, ⁷Ηχος δ΄. Κατεπλάγη Ίωστρ.*

' Γορδάνη ποταμέ, * τί έθαμβήθης θεωρών; * Τον ἀθεώρητον γυμνον * είδον χαὶ ἔφριξα, φησί· * χαὶ πῶς γὰρ τοῦτον οὐχ ἔμελλον φρίξαι χαὶ δῦναι; * Οἱ "Αγγελοι αὐτον ὁρῶντες ἔφριξαν· * ἐξέστη οὐρανός, * χαὶ γῆ ἐτρόμαξε, * χαὶ συνεστάλη θάλασσα χαὶ πάντα * τὰ ὁρατὰ χαὶ ἀόρατα. * Χριστός ἐφάνη * ἐν 'Ιορδάνη * ἀγιάσαι τὰ ὕδατα.

> Δόξα, χαὶ νῦν, τὸ αὐτό. Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα, [°]Ηχος πλ. δ΄. 'Ανέστης ἐχ νεχρῶν.*

Βαπτίζεται Χριστός * ό φωτίζων τόν Κόσμον· * έξ ύψους ό Πατήρ * έμαρτύρησε λέγων· * Οῦτός ἐστιν ὁ Υἰός μου * ἐν ῷ ηὐδόχησα, αὐτοῦ ἀχούετε· * Οῦτός ἐστιν ὁ φωτίζων * τὴν οἰχουμένην τῆ εὐσπλαγχνία αὐτοῦ, * ὁ βαπτισθεἰς χαὶ σώσας ὡς Θεός * τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

> Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Ὁ Κανών τῆς Ἐορτῆς, καὶ τῆς Ἁγίας. ἘΩδὴ α΄. ἘΗχος β΄. Δεῦτε λαοί.*

Μαρτυριχαϊς * ήγλαϊσμένη φαιδρότησι, * τῷ χαθαρῷ παρίστασαι, * Μάρτυς, Νυμρίω σου, * ψυχοφθόρων πταισμάτων * αίτοῦσα λυτρωθήναι * τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Πλούτου φθαρτοῦ, * Μάρτυς, τελείως ἠλόγησας, * ἐν οὐρανοῖς τὸν ἄφθαρτον * χαὶ διαμένοντα * ἐχζητοῦσα προθύμως, * χαὶ χαίρουσα ὑπῆλθες * Μαρτύρων στάδιον.

ΜΗΝ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ. ΙΒ'.

Πρός αίχισμοὺς, * πρός ἀλγηδόνας χαὶ μάστιγας * πολυειδεῖς ἀπτόητος, * Μάρτυς, ἐχώρησας· * συνεργοῦσαν γὰρ εἶχες * τὴν χάριν τοῦ Σωτῆρος * ἐνδυναμοῦσάν σε.

Θεοτοχίον.

'Η την πηγην * της ἀπαθείας χυήσασα, * τραυματισθέντα πάθεσι, * Κόρη, θεράπευσον, * παὶ πυρὸς αἰωνίου * ἐξάρπασόν με, μόνη * Θεοχαρίτωτε.

'Ωδή γ΄. Έν πέτρα με της πίστεως.

Οὐχ ἔσεισε τὸν πύργον τῆς σῆς χαρδίας * συἰρεύσασα βασάνων ἡ τριχυμία· * ἐστήριχτο τῆ πέτρα γὰρ τῆς ἀγάπης * Χριστοῦ, Πανεύφημε· * πρὸς ὃν ἐχραύγαζες· * Ώς οὐχ ἔστιν. *Αγιος * πλήν σου, Κύριε.

'Ανθρώπων την άσθένειαν ό φορέσας * ἐπτέρωσε δυνάμει τό ἀσθενές σου· * ἀνίσχυρον τὸν δράχοντα ὅθεν, Μάρτυς, * εἰς γῆν χατέρἑαξας * πιστῶς χραυγάζουσα· * Ώς οὐχ ἔστιν "Αγιος * πλήν σου, Κύριε.

Χειμάρρους ἀπεξήρανας ἀνομίας * τοῖς ῥείθροις τῶν αἰμάτων σου, Μαχαρία· * τρυφῆς δὲ τοῦ χειμάρρου νῦν ἀπολαύεις, * χαὶ φῶς ἀνέσπερον * οἰχεῖς χραυγάζουσα· * Ώς οὐχ ἔστιν "Αγιος * πλήν σου, Κύριε.

Θεοτοχίον.

Η σύλληψις, ό τόχος σου ὑπὲρ λόγον· * αἰῶνας γἁρ τόν Κτίσαντα διὰ λόγου * ἐγέννησας, ῥυσάμενον ἀλογίας * χόσμου τὰ πέρατα, * Κόρη ἀπείρανδρε· * ὄν δυσώπει πάντοτε * τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Ο Είρμός.

Έν πέτρα με τῆς πίστεως στερεώσας, * ἐπλάτυνας τὸ στόμα
Έμου ἐπ' ἐχθρούς μου· * εὐφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά μου ἐν
τῷ ψάλλειν· * Οὐχ ἔστιν ἅγιος * ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, * χαὶ οὐχ
ἔστι δίχαιος * πλήν σου, Κύριε.

Κάθισμα, ήΗχος α΄. Τον τάφον σου, Σωτήρ.*

Κατ' ίχνεσι τοῦ σοῦ * ἐραστοῦ ἐπομένη, * σεμνὴ Τατιανὴ, * τὸν ἐχείνου προθύμως * ἐζήλωσας θάνατον * χαὶ τὸ πάθος τὸ ἄχραντον· * ὅθεν ἔτυχες * τῆς οὐρανίου παστάδος, * στέφος ἄφθαρτον * περιχειμένη ἀξίως * χαὶ δόξαν ἀθάνατον.

Δόξα, χαί νῦν, ὅμοιον.

Ο μέγας ὑετὸς * πρὸς ποτάμια ῥεῖθρα * ἐπέφανε, σαρχὶ * βαπτισθῆναι θελήσας· * πρὸς ὄν ὁ θεῖος Πρόδρομος * ἐχπληττόμενος ἔλεγε· Πῶς βαπτίσω σε * ῥύπον μὴ ἔχοντα ὅλως; * πῶς ἐχτείνω μου * τὴν δεξιὰν ἐπὶ χάραν, * ἢν τρέμει τὰ σύμπαντα; Men. Tom. III.

Digitized by Google

ΜΗΝ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ. ΙΒ'.

'Ωδή δ'. 'Υμνῶ σε, * ἀχοῆ.

Οραΐον * τῆς ψυχῆς χατάστημα * εὐμορρία τῆς εὐσεβείας, * Τατιανὴ, φέρουσα, * προσέτι δὲ τῆς μαρτυρίας * φωτι * παραδόξως διαλάμπουσα, * τῷ χαθαρῷ Νυμφίω εἰσοιχίζεται.

Σιδήρφ * σοῦ τὰς ὄψεις ξέοντας * παρανόμους, ἀορασία * οὐράνιοι *Αγγελοι * ἡχίζοντο, ἀποσταλέντες * πρός σὴν * ἐχ Θεοῦ, Μάρτυς, βοήθειαν, * οι σου τὴν χαρτερίαν χατεπλάγησαν.

Νομίμως * τον Χριστον χηρύττουσα * έτροπώσω παρανομοῦντας· * θυσία δὲ ἄμωμος, * εὐπρόσδεχτος, τελειοτάτη * αὐτῷ * προσηνέχθης ἀναχράζουσα· * Σὲ ἀγαπῶσα, Σῶτερ, σφαγιάζομαι. Θεοτοχίον.

Πρός δρμον * γαληνόν με ίθυνον, * θεονύμφευτε Παναγία· * χειμάζει γὰρ χλύδων με * χαὶ τάραχος τῆς ἀμαρτίας * δεινῶς, * τοῖς ἀνέμοις ῥιπιζόμενος * τῶν πονηρῶν πνευμάτων τῶν θλιβόντων με. 'Ωδὴ ε΄. 'Ο φωτισμός.*

Φόβον Θεοῦ * ἐν γαστρί διανοίας * εἰσδεξαμένη, * πνεῦμα σωτηρίου, ὁμολογίας * χαὶ μαρτυρίου * ἔτεχες, Γενναιόφρον,* παραδόξως στεἰρῶς ἀθλήσασα,* χαὶ τὰς ἐναντίας ἀρχὰς θριαμβεύσασα.

Σοῦ τὸ σεπτὸν * xai μαχάριον πάθος * ἐχμιμουμένη * ἡ δι' ἀπαθείας σοι συναρθεῖσα, * πάσχει προθύμως * μεληδόν τεμνομένη, * ζωοδότα Χριστέ, χραυγάζουσα· * "Ετερον ἐχτός σου Θεόν οὐχ ἐπίσταμαι.

Φωτιστικαϊς * διαλάμπεις ἀκτισι, * φαιδρυνομένη * Πνεύματος 'Αγίου λαμπαδουχία, * και καταυγάζεις * τῶν πιστῶν τὰς καρδίας, * ἀμαρτίας ζόφον σκεδάζουσα, * Μάρτυς ἀθληφόρε Χριστοῦ πανσεβάσμιε. Θεοτοκίον.

'Η φωτεινή * τοῦ 'Ηλίου Νεφέλη * λάμψον μοι αίγλην, * λύουσα τὸν ζόφον μου τῶν πταισμάτων· * δίδου μοι χεῖρα * ἐμπαρέντι εἰς ὕλην * ἀμαρτίας· ἔγειρον χείμενον, * μόνη τοῦ πεσόντος 'Αδὰμ ἐπανόρθωσις.

'Ωδή ς'. Έν άβύσσω πταισμάτων.

Έ πὶ ξύλου ὡς ἔγνω ταθέντα σε, * Μάρτυς ἡ σεμνὴ χαρτερεῖ τὴν ἀνάρτησιν * χαὶ τοὺς ξεσμοὺς τοῦ σώματος * διὰ πόθον τὸν σὸν, Παντοδύναμε.

'Αγριώτατοι θήρες ήδέσθησαν * μέσον ἀνδριχῶς τοῦ σταδίου ἀθλοῦσάν σε, * Θέχλαν ὡς πρὶν τὴν πρώταθλον, * ἦς τὸν ζῆλον ἐχτήσω, 'Αοίδιμε.

Έπιστάντες οὐράνιοι *Αγγελοι * μέσον τῆς φρουρᾶς, σὲ φωτὶ κατελάμπρυναν * τῶν ἀλγεινῶν ἐξαίροντες, * καὶ Θεοῦ ὡς ἀμνάδα δοξάζοντες.

Θεοτοχίον.

Έχ πασῶν γενεῶν ἐξελέξατο * σὲ τὴν χαλλονὴν Ἰαχώβ, ἡν ἡγάπησεν * ὁ Ποιητὴς, Πανάμωμε, * χαὶ ἐχ σοῦ ἀνατείλας ἐπέφανεν. ΄Ο Εἰρμός.

^{*} Έν άβύσσφ πταισμάτων χυχλούμενος, * τὴν ἀνεξιχνίαστον
 ^{*} τῆς εὐσπλαγχνίας σου * ἐπιχαλοῦμαι ἄβυσσον· * Ἐχ φθο » ρᾶς, ὁ Θεὸς, μὲ ἀνάγαγε.

Κοντάχιον της Έορτης.

Έπεφάνης σήμερον * τῆ οἰχουμένη, * χαὶ τὸ φῶς σου, Κύριε, * ἐσημειώθη ἐφ' ήμᾶς * ἐν ἐπιγνώσει ὑμνοῦντάς σε· * Ἡλθες, ἐφάνης, * τὸ φῶς τὸ ἀπρόσιτον.

Ο Οίχος. Ποίημα Ρωμανού του Μελωδου.

Έπέστης ρείθροις διὰ τί; * τί θέλων ἀποπλῦναι * ἢ ποίας ἀνομίας * ὁ δίχα ἀμαρτίας * καὶ συλληφθεὶς καὶ γεννηθεὶς; * σừ μὲν ἔρχῃ πρός με· * οὐρανός δὲ καὶ ἡ Υῆ * τηρεῖ εἰ προπετεύομαι· * λέγεις μοι· Βάπτισόν με· ἀλλ' ἀνωθεν * ἄγγελοι σκοποῦσιν * ἱνα τόδε λέξωσί μοι· * Γνῶθι σαυτόν, * μὴ τί που παρέρχῃ. * ὡς εἶπεν οὖν Μωσῆς, * προχείρισον ἀλλον * εἰς αὐτό τοῦτο, Σωτὴρ, * ὅ ἀπαιτεῖς με· * μείζων μου εἶ σὺ, * καὶ δέδοικα· δέομαί σου, * πῶς σὲ βαπτίσω * τὸ φῶς τὸ ἀπρόσιτον.

Συναξάριον.

Τῆ ΙΒ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῆς Αγίας Μάρτυρος Τατιανῆς.

Στίχοι.

Τῆς πάντα λαμπρᾶς Τατιανῆς τῆ κάρα, Λαμπρόν προεξένησε τὸ ξίφος στέφος.

Τη δυοχαιδεχάτη Τατιανής αυχένα χέρσαν.

Ταῖς αὐτῆς ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

'Ωδή ζ'. 'Αντίθεον πρόσταγμα.*

Εὐτόνως, ᾿Αήττητε,* σπαθιζομένη,* μαστῶν τὴν ἀφαίρεσιν * ὑπέστης χαρτερώτατα· * πυρὶ οὐρανίφ δὲ,* Μάρτυς, χατέφλεξας * σέβειν τοὺς μὴ θέλοντας Θεόν, * ὄν πᾶσα χτίσις ὑμνεῖ δοξάζουσα.

Έγχάρδιον φέρουσα * τό πῦρ τὸ θεῖον * σοῦ τῆς ἀγαπήσεως, * Χριστὲ, ἡ Παναοίδιμος, * τὸ πῦρ τὸ ὁμόδουλον * οὐχ ἐδειλίασε, * Παίδων εἰχονίζουσα τῶν πρὶν * χαὶ τὴν ἀνδρείαν χαὶ τὴν στεἰρότητα.

Θηρών ἀγριότης σοι * χαθυπετάγη· * λεόντων τὰ χάσματα * ἀπήμαντος παρέδραμες,* Θεοῦ σε δοξάσαντος * τοῦτον δοξάσασαν,* τούτου τὰ παθήματα τῆ σῆ * ἀναπληροῦσαν σαρχὶ, Πανεύφημε.

Θεοτοχίον.

Ζωὴν ἐνυπόστατον * ἡμῖν τεχοῦσα * θανάτῷ τὸν θάνατον * σαφῶς ἐξαφανίσασαν, * τὰ πάθη θανάτωσον * τὰ τῆς σαρχός ἡμῶν * πίστει τῶν τιμώντων σε, 'Αγνὴ, * ὡς Θεοτόχον χαὶ ὑπερένδοξον. 'Ωδὴ η'. Τὸν ἐν χαμίνῷ τοῦ πυρός.*

Κ αλλωπισθείσα ἀρεταϊς * ώραιώθης χαλλοναϊς * τοῦ μαρτυρίου,* χαὶ Νυμφίψ ἡρμόσθης * τῷ ὑπὲρ πάντας βροτοὺς * ώραίψ, * χάλλει διαλάμπουσα * τῆς ἀθανασίας, * Τατιανὴ θεόφρον.

Σύν ἀσωμάτοις Λειτουργοῖς * ἐν εἰρχτῆ τὸν Ποιητὴν * ἐδοξολόγεις,* διαλάμπουσα δόξῃ * τῆς θεϊχῆς ἀστραπῆς,* χαὶ πᾶσα * ἀπρόσιτος μένουσα τοῖς χεχρατημένοις * τῷ ζόφω τῆς ἀπάτης.

Ή συντριβή σου τῶν μελῶν * ἐξελέπτυνεν ἐχθροῦ * μηχανουργίας· * τῶν αἰμάτων ἡ ρύσις * τῆς ἀθείας δεινοὺς * χειμάρρους, * Σεμνὴ, ἀπεξήρανε, * πέλαγος θαυμάτων * ἡμῖν ἀναδειχθεῖσα. Θεοτοχίον.

Σώσον, οἰχτείρησον ἡμᾶς, * τὸν οἰχτίρμονα Θεόν * ἡμῖν Σωτῆρα * ὑπὲρ λόγον τεχοῦσα, * πυρχαίᾶς λογισμῶν, * παθῶν τε * ἐξαίρουσα χαύσωνα * σοῦ ταῖς ἰχεσίαις, * ἀγνὴ Παρθενομῆτορ.

Ο Ειρμός.

» τη όν έν χαμίνω τοῦ πυρός * τῶν Ἐβραίων τοῖς Παισὶ * συγ-

καταβάντα, * χαι την φλόγα είς δρόσον * μεταβαλόντα
 Θεόν * ὑμνεῖτε, * τὰ ἔργα, ὡς Κύριον, * χαι ὑπερυψοῦτε * εἰς

» πάντας τούς αίωνας.

'Ωδή θ'. Τον έχ Θεοῦ Θεόν Λόγον.*

Μετὰ πολλὰς τὰς βασάνους * τῆ τοῦ ξίφους σε δίκη * δεινός καθυποβάλλει δικαστής· * ῆς τῆ ἀνόδψ ἐκρότησαν * αἰ οὐράνιαι τάξεις· * Χριστός δὲ παναλκεῖ σε δεξιῷ * ἐστεφάνωσε, Μάρτυς, * νομίμως ἐναθλήσασαν.

Συναγελάζη Μαρτύρων * φανοτάταις ἀγέλαις· * τρανότερον ἐγγίζουσα Θεῷ, * βλέπεις ἂ βλέπουσιν ^{*}Αγγελοι· * ὡς παρθένος νυμφῶνι * αὐλίζη τοῦ Νυμφίου σου, Σεμνή, * δυσωποῦσα σωθῆναι * τοὺς πόθῷ σε γεραίροντας.

Έσφραγισμένην πηγήν σε, * χεχλεισμένον τε χήπον, * ἀνάθημα σεπτόν χαὶ ἱερόν, * νύμφην Χριστοῦ ἀδιάφθορον, * ἱερεῖον χαὶ θῦμα, * ἀμνάδα χαὶ χαλὴν περιστερὰν * τοῦ Δεσπότου τῶν δλων, * Τατιανὴ, χηρύττομεν. Θεοτοχίον.

Η ταϊς φωναϊς χαμπτομένη * τῶν θερμῶς σε αἰτούντων, * ἡ μόνη τῶν πιστῶν χαταφυγὴ, * σῶσον, οἰχτείρησον, Δέσποινα, * διατήρησον βλάβης * χαὶ πάσης τῶν Ἐθνῶν ἐπιδρομῆς * τοὺς ἐν πίστει χαὶ πόθῳ * ἀεί σε μεγαλύνοντας. Ο Ειρμός.

Τόν έχ Θεοῦ Θεόν Λόγον, * τόν ἀἰρἡτῷ σοφία * ἡχοντα χαι Τουργήσαι τόν ᾿Αδὰμ * βρώσει φθορά πεπτωχότα δεινῶς, *
 ἐξ ᾿Αγίας Παρθένου * ἀφράστως σαρχωθέντα δι' ἡμᾶς, * οἱ πι στοὶ, ὁμοφρόνως * ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν.

Έξαποστειλάριον. Έπεφάνη ο Σωτήρ.*

Διὰ τόν πόθον τοῦ Χριστοῦ * βασάνους ἐχαρτέρησας, * Τατιανὴ γενναιόφρον, * χαὶ τῶν Δαιμόνων τὴν ἰσχὺν * γενναίως ἐξηφάνισας· * διὰ τοῦτό σε πάντες * πιστῶς μαχαρίζομεν.

Και της Έορτης.

Έ πεφάνη ό Σωτήρ, * ή χάρις, ή ἀλήθεια, * ἐν ῥε(θροις τοῦ Ιορδάνου, * καὶ τοὺς ἐν σκότει καὶ σκιῷ * καθεύδοντας ἐφώτισε· * καὶ γὰρ ἦλθεν, ἐφάνη * τὸ φῶς τὸ ἀπρόσιτον.

'Απόστιχα Στιχηρά Προσόμοια,

Ήχος πλ. β'. Αι Άγγελικαι.*

Σέλας ἐχ φωτός * φῶς ὑπάρχων, Ίησοῦ μου, * ἐφώτισας ἡμᾶς * ἐν ἀρἑήτῷ σου ἐλλάμψει, * τοὺς πρὶν ἐχτυφλωθέντας * ἐν Ἐδὲμ ἐχ τοῦ ὄφεως· * ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ἄρτι φάος * πάντες τῷ φωτί σου χαθορῶντες, * πιστῶς ψάλλομεν· * Εὐλογημένος ὁ φανεἰς * Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Στίχ. Η θάλασσα είδε και έφυγεν.

Μύστα χαὶ φριχτῶν * οἰχονόμε μυστηρίων * Πρόδρομε, χαρᾶς,* χαὶ τοῦ Πνεύματος αὐτόπτα, * τὸν Βαπτισθέντα Λόγον * ὑπὸ σοῦ, ὡς ηὐδόχησεν, * αἴτησαι ἡμῖν ἀμαρτημάτων * λύτρωσιν ἀεὶ παρασχεθῆναι * αὐτῷ ψάλλουσιν· * Εὐλογημένος ὁ φανεἰς * Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Στίχ. Τί σοί έστι θάλασσα ότι έφυγες;

Α ρωμεν, πιστοί, * έν συνέσει τὰς χαρδίας· * δράμωμεν σπουδῆ * έν τοῖς ῥείθροις Ἰορδάνου, * χαὶ ἴδωμεν τὸν Κτίστην * σαρχιχῶς βαπτιζόμενον * ὑπὸ Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου· * χαὶ σὺν αὐτῷ θεολογοῦντες * ἀναμέλψωμεν· * Εὐλογημένος ὁ φανεἰς * Θεός ἡμῶν, δόξα σοι.

Δόξα, χαί νῦν, ὅμοιον.

^{*}Ω τῆς ὑπὲρ νοῦν * θεἴxῆς οἰχονομίας! * πῶς ὁ Ποιητὴς * τῷ ποιήματι παρέστη, * καὶ κλίνει τοὐτῷ κάραν; * ὑποδείγματι γὰρ ἡμῖν * τύπον ταπεινώσεως εἰσάγει * τοῖς κατὰ ψυχὴν φωτιζομένοις. * Διὸ ψάλλομεν· * Εὐλογημένος ὁ φανεἰς * Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

> Ή λοιπή 'Ακολουθία τοῦ Όρθρου, ώς σύνηθες, και 'Απόλυσις.

ΤΗ: ΙΓ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Άγίων Μαρτύρων Έρμύλου, καὶ Στρατονίκου.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα συμψάλλομεν καὶ τὴν ἀκολουθίαν τῶν ἀΑγίων ἀΑββάδων, διὰ τὸ εἰς τὰς ιδ΄. ἀποδίδοσθαι τὴν Ἐορτὴν τῶν ἀΑγίων Θεοφανείων.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τό, Κύριε ἐχέχραξα, ἰστῶμεν Στίχους ς΄. χαὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῶν Μαρτύρων,

Ήχος δ'. "Εδωκας σημείωσιν.*

Έ ρμυλος ό ἕνδοξος * χαὶ ὁ θεόφρων Στρατόνιχος, * ἡ δυὰς ἡ θαυμάσιος, * Τριάδα τὴν ἄχτιστον * χαθομολογοῦντες, * πολύθεον πλάνην * μετὰ πολλοὺς τοὺς αἰχισμοὺς * χαὶ τὰς βασάνους χατετροπώσαντο, * χαὶ νίχης διαδήματι * στεφανωθέντες, πρεσβεύουσι * δωρηθῆναι τοῖς πέρασι * τὴν εἰρήνην χαὶ ἔλεος.

Τοῦ Λόγου γενόμενος * Μάρτυς διάχονος Έρμυλε * ἐχλογῆ θείου Πνεύματος, * τῷ λύθρῷ τοῦ αἰματος * τῆς ἰερωσύνης * στολὴν ἐπιχρώσας, * ἰερωτέραν ἀληθῶς * χαὶ λαμπροτέραν ταύτην ἐτέλεσας· * χαὶ νῦν εἰς τὰ βασίλεια * τὰ νοητὰ μεταβέβηχας,* πρεσβευτὴς τῶν τιμώντων σε * χρηματίζων θερμότατος.

Εσμούς χαρτερήσαντες * ταϊς προσταγαϊς τοῦ διχάζοντος, * ἐν σαργάνη ἐβλήθητε· * χαὶ τέλος μαχάριον * χαὶ πνιγμόν ὑδάτων * ἄμφω δεδεγμένοι, * τόν πολυμήχανον ἐχθρόν * τούτοις ἐμφρόνως ἐναπεπνίξατε· * χαὶ νῦν περιπολεύετε * περιχαρῶς τὰ οὐράνια * ὑπὲρ πάντων δεόμενοι, * ΄Αθληταὶ γενναιότατοι.

Στιχηρά Προσόμοια των Αγίων Άββάδων,

Ήχος πλ. δ΄. Τι ύμας χαλέσωμεν, "Αγιοι; *

Μεγάλως ήγωνίσασθε, "Αγιοι, * τῶν βαρβάρων ὑπομείναντες * τὴν ἔφοδον γενναίως, * τὰς ψυχὰς ἐναποθέμενοι * τοῖς ξίφεσι προθύμως. * Μαρτύρων ἀνεδήσασθε στεφάνους· * ἀΑγγέλοις * συναυλίζεσθε ἀξίως. * Πολλὴ ὑμῶν ἡ χαρτερία, * χαὶ μείζονα τὰ χαρίσματα. * Πρεσβεύσατε * τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Οσιοι Χριστοῦ ἡγωνίσασθε· * τῶν προσχαίρων ἀλογήσαντες * τοῦ βίου ἐχουσίως, * τῆς σαρχός χαθυπετάξατε * τό φρόνημα γενναίως· * χαὶ ξίφει ἐν Χριστῷ τελειωθέντες, * ᾿Αγγέλοις * συναυλίζεσθε ἀξίως· * διὸ ὑμῶν τὰ μνημόσυνα * σεμνύνοντες ἰχετεύομεν· * Πρεσβεύσατε * τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Καλώς πολιτευσάμενοι, "Αγιοι, * τῶν Μαρτύρων τοὺς ἀγῶνας * μιμησάμενοι γενναίως, * τὰ βραβεῖα οὐρανόθεν * ἐχομίσασθε νομίμως. * 'Υμεῖς γὰρ μαχαιρῶν χατεφρονήσατε, * βασάνους * ὡς ἐχεῖνοι ὑπεμείνατε, * ἕνα ὁμοῦ ἀναδήσησθε * τὸν στέφανον τῆς ἀθλήσεως. * Πρεσβεύσατε * τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, "Ηγος πλ. δ'. Τοῦ Στουδίτου.

Οσιοι Πατέρες, * μελετήσαντες ήμέρας χαὶ νυχτός * ἐν νόμῷ Κυρίου, * ήξιώθητε τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς * σύμφυτοι γενέσθαι, * χαὶ ὁ χαρπός ὑμῶν ἀθλήσεως * στεφάνους ἐξήνθησε. * Παἰρησίαν ἔχοντες πρός τὸν ἀγωνοθέτην Θεόν, * χαὶ ἡμῖν αἰτήσασθε * ἰλασμὸν χαὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καί νῦν, ὁ αὐτός.

Σήμερον ή χτίσις φωτίζεται· * σήμερον τὰ πάντα εὐφραίνονται, * τὰ οὐράνια ἅμα χαὶ τὰ ἐπίγεια. * Αγγελοι χαὶ ἄνθρωποι συμμίγνυνται· * ὅπου γὰρ Βασιλέως παρουσία, * χαὶ ἡ τάξες παραγίνεται. * Δράμωμεν τοίνυν ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην· * ἰδωμεν πάντες τὸν Ἰωάννην, * πῶς * βαπτίζει χορυφὴν * ἀχειροποίητον χαὶ ἀναμάρτητον. * Διὸ ἀποστολιχὴν φωνὴν προσάδοντες, * συμφώνως βοήσωμεν· * Ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ * ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις, * χαταυγάζουσα * χαὶ παρέχουσα πιστοῖς * τὸ μέγα ἕλεος.

Είς τον Στίχον, Στιχηρά Προσόμοια,

'Ηχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθā.*

Οφθη το Πατριχόν * ἀπαύγασμα τῆς δόξης * ἐν Ἰορδάνου ῥείθροις, * βαπτίσματι χαθαῖρον * τον ῥύπον τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Στίχ. Ἡ θάλασσα είδε χαὶ ἔφυγεν.

Δ έχου δουλοπρεπῶς, * Προρῆτα Ἰωάννη, * τὸν Λυτρωτὴν τοῦ χόσμου, * χαὶ βάπτισον τὸν Κτίστην * βροτῶν εἰς ἀναγέννησιν.

Στίχ. Τί σοί έστι θάλασσα ότι έφυγες;

Ή Τορδάνου ρειθροις· * ή λύτρωσις ἐφάνη * ἐν Ἰορδάνου ρειθροις· * συνέλθωμεν ρυφθήναι * χαι ἦσαι τον Φιλάνθρωπον.

Δόξα, η Πχος πλ. δ'.

Τ ον ἰσάγγελον βίον πολιτευσάμενοι * πόνοις ἀσχητιχοῖς, Πατέρες "Οσιοι, * ἐγχρατεία το σῶμα δουλαγωγήσαντες, * χαθυπετάξατε τῷ πνεύματι· * ἐργάται γενόμενοι τῶν ἐντολῶν τοῦ Κυρίου, * το ἀρχέτυπον χάλλος τῆς εἰχόνος ἐφυλάξατε, * χαὶ ἀθλητιχοὺς ἀγῶνας * ἐχ τῶν ἀσχητιχῶν ἰδρώτων διηνύσατε· * χαὶ διπλοῖς στεφάνοις χαταχοσμηθέντες, * ἐχτενῶς τον Σωτῆρα * ἰχετεύσατε σωθῆναι ἡμᾶς.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Τὰ τῶν ἀγγέλων στρατεύματα ἐξίσταντο, * ὀρῶντά σε σήμερον ἐν τῷ Ἰορδάνη * γυμνόν ἐστῶτα, Σωτὴρ, ἐν τοῖς ὕδασι, * καὶ τὴν ἄχραντον κορυρήν σου ὑποκλίναντα * βαπτισθῆναι ὑπὸ Ἰωάννου· * σοῦ γὰρ πτωχεύσαντος ἐκουσίως, * ὁ κόσμος ἐπλουτίσθη. * Κύριε, δόξα σοι.

'Απολυτίκιον, 'Ηχος δ'.

Οι μάρτυρές σου, Κύριε.

Καὶ τῶν Όσίων.

Ο Θεός τῶν Πατέρων ἡμῶν. Καὶ τῆς Ἐορτῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά την α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ήχος γ'. Η Παρθένος σήμερον.*

Ο Δεσπότης σήμερον * ἐν Ἰορδάνη ἐπέστη, * βαπτισθεὶς ἐν ΰδασιν * ὑπό τοῦ θείου Προδρόμου· * ἄνωθεν * ὁ Πατὴρ δὲ προσεμαρτύρει· * Οὕτός ἐστιν ὁ Υἰὸς ὁ ἀγαπητός μου· * xαὶ τὸ Πνεῦμα ἐπεφάνη * ἐν ξένη θέα * περιστερᾶς ἐπ' αὐτόν.

Δόξα, χαὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετά την β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ήχος δ'. Ταχύ προκατάλαβε.*

Τήν ξρημον πολίσαντες * ἐν εὐσεβεία Θεοῦ, * τὰ πάθη ἐρημώσαντες * ἐν ἐγχρατεία σαρῶς, * ὡς φοίνιξ ἡνθήσατε * βότρυας ψυχοτρόρους * ἀρετῶν, Θεοφόροι, * φέροντας τοῖς ἀνθρώποις * γλυχασμόν ὑπὲρ μέλι· * διὸ χαὶ μεγαλύνομεν * πίστει τὴν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα, χαί νῦν, τῆς Έορτῆς, ὅμοιον.

Τὰ ρείθρα ἡγίασας * τὰ Ἱορδάνεια, * τὸ κράτος συνέτριψας * τῆς ἀμαρτίας, * Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν· * ὑπέκλινας τῆ παλάμῃ * σεαυτὸν τοῦ Προδρόμου, * καὶ ἔσωσας ἐκ τῆς πλάνης * τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος· * διό σε ἰκετεύομεν· * Σῶσον τὸν κόσμον σου.

Ο Κανών της Έορτης, χαι των Αγίων δύω.

Κανών τῶν Μαρτύρων, οὕ ή Άχροστιχίς.

Τῶν σῶν γεραίρω Μαρτύρων, Σῶτερ, κλέος. Ο Ἰωσήφ.

'Ωδη α'. ⁷Ηχος πλ. δ'. "Ασωμεν τῷ Κυρίω, πάντες λαοί.* Γίμιοι ὡς ἀστέρες θεολαμπεῖς * τῷ στερεώματι, σοφοὶ, * τῆς Ἐκκλησίας ὡφθητε, * καταυγάζοντες ἡμᾶς * θείαις λαμπρότησι, Μάρτυρες.

Ωφθητε ώσπερ άνθραχες νοητοί, * προσαναπτόμενοι πυρί * τοῦ Πνεύματος, 'Αοίδιμοι, * χαὶ εἰδώλων τὴν πυράν * ῥείθροις αίμάτων έσβέσατε.

Νάμασι προσχλυζόμενοι τοῦ Χριστοῦ, * τοῦ ἐν τοῖς ῥείθροις την ήμων * ασέβειαν βυθίσαντος, * αθείας ποταμούς, * Μάρτυρες, απεξηράνατε.

Θεοτοχίον.

Στήσόν μου άμαρτίας τους όχετους, * ή του θανάτου την φθοράν * τῷ τόχω σου μαράνασα, * χαι χατάνυξίν μοι δός, ' Θεοχυήτορ πανάμωμε.

Κανών τῶν Όσίων, οὕ ἡ Αχροστιχίς.

*Αθλους άνυμνεῖν Πατέρων χλέος μέγα. Ἰωσήφ. 'Ωδή α΄. Ήχος δ΄.

Θαλάσσης το έρυθραϊον.

'Α σχήσει φωτοειδεϊς γενόμενοι, * Μαχαριώτατοι, * θεοειδεϊς έδει-χθητε σαφώς * τῆ χενώσει τοῦ αίματος· * διό συνεπαγάλλεσθε * τοῖς 'Ασχηταῖς Χριστοῦ χαὶ Μάρτυσιν.

Θαλάσση τη των δακρύων πρότερον * έναπεπνίξατε * τόν Φαραώ, Σοφοί, τον νοητόν· * των αιμάτων δε υστερον * τοῖς όχετοις ώλέσατε, * χαι άφανία παρεπέμψατε.

Λαμπρύνων ό φωτοδότης Κύριος * ύμων την άθλησιν * ύπομονή, θεράποντες Χριστου, * φωταυγή ἀπειργάσατο * καὶ ἐμφανή την άσκησιν * υπέρ αύγας ήλίου λάμπουσαν.

Ού θλίψις, ούχ άλγεινων έπίτασις, * ού μακρυσμός παντελής * τών χοσμιχών φροντίδων, Αθληταί, * ού βαρβάρων άνήμερος * έπιδρομή της χρείττονος * ύμας έλπίδος άπηγάγετο.

Θεοτοχίον.

Ύπάρχων ο χατά φύσιν Κύριος * πασιν άγώρητος, * έν σοί χωρείται, Δέσποινα, βροτός * εύσπλαγχνία γενόμενος, * ίνα βροτούς δι' άφατον * φιλανθρωπίαν διασώσηται.

Τών Μαρτύρων. Ώδή γ'. Τόν φόβον σου, Κύριε.

Ρεόντων το άστατον μισήσαντες, * των μελλόντων εποθήσατε * αδιάδόευστον μπόλαυτου * άδιάρρευστον άπόλαυσιν, * γενναΐοι Στρατιώται * του Παμβασιλέως.

Άνδρείως ἀντέστητε, Θεόφρονες, * παρανόμως τῷ προστάσσοντι * άσεβεία ύποχλίνεσθαι, * χαι νίχης ούρανόθεν * εύρατε στεφάνους.

Ίνδάλματα πλάνης ήδαφίσατε, * ἀπλανεζς Χριστομάρτυρες· * έαυτούς δε άνεστήσατε * ναούς σεπτούς χαι στήλας * της Θεογνωσίας.

Men. Tom. III.

Θεοτοχίον.

Ρομφαία ή πρίν μοι στρεφομένη, Αγνή, * τὰς εἰσόδους νῦν μοι δίδωσιν, * αίδουμένη την χεντήσασαν, * Παρθενομήτορ, λόγχην * τόν έχ σοῦ τεχθέντα.

Τῶν Όσίων. Οὐχ ἐν σοφία.*

Νυντετριμμένη * διανοία Θεόν θεραπεύσαντες, * συνετρίψατε 🛥 έχθροῦ * μεγαλαυχίαν, Μαχάριοι, * ξίφει συντριβόμενοι * χαί θανατούμενοι.

Άποσχοπούντες * των μενόντων, Σοφοί, το άτδιον, * των άστάτων και ρευστών * το χαμερπές απεκρούσασθε. * όθεν μακαρίζεσθε, * Όσιομάρτυρες.

Νόμω τῷ θείω * εὐσεβεῖ διανοία πειθήσαντες, * τῆς σαρχός τὰς ἡδονὰς * δι' ἐγχρατείας ὠλέσατε, * χαὶ νῦν ἐναθλήσαντες * δόξης ετύχετε.

Θεοτοχίον.

'Υπεραγία, * υπεράγιον Λόγον χυήσασα, * χαθαγίασον ήμῶν * χαί τὰς ψυχὰς χαί τὰ σώματα * τῶν μαχαριζόντων σε * τὴν Παναμώμητον.

'O Eigubs.

» Ο ύχ έν σοφία * χαι δυνάμει χαι πλούτω χαυχώμεθα, * άλλ' έν σοι τη του Πατρός * ένυποστάτω σοφία Θεου· * ου γάρ » έστιν "Αγιος * πλήν σου, Φιλάνθρωπε.

Κάθισμα τῶν Μαρτύρων,

Ήχος α΄. Τον τάφον σου, Σωτήρ.*

Έν ύδασιν όμοῦ * τὸ μαχάριον τέλος * ἐδέξασθε, σοφοὶ, * ἐν αὐ-τοῖς τὸν Βελίαρ * βυθίσαντες χάριτι * τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, Μάρτυρες. * όθεν στέφανον * ώς νιχηφόροι λαβόντες, * συναγάλλεσθε ταϊς των Άγγέλων χορείαις. * μεθ' ων ήμων μέμνησθε.

Δόξα, τῶν Ὁσίων, Ἡχος δ΄. Ταχύ προχατάλαβε.*

Ος πάροιχοι δειχνύμενοι * χαι παρεπίδημοι, * χαλύβας πηξάμε-νοι * έν ταζς έρήμοις σαφώς * ήσχήσατε, "Οσιοι, * γύμνωσιν, χοσμηθέντες * άρετων τη ένδύσει, * σύμμορφοι γεγονότες * των Χριστου παθημάτων. * διό και ύπεμείνατε * την των βαρβάρων σφαγήν.

Και νυν, τής Εορτής, όμοιον.

Ο φῶς ὡς ἰμάτιον * περιβαλλόμενος, * τὰ ῥεῖθρα περιβάλλεται * τὰ Ἰορδάνεια, * Χριστός ὁ Θεός ἡμῶν, * ἄνωθεν μαρτυροῦντος * του Πατρός τῷ συνθρόνω, * χάτωθεν προσφοιτώσης * τῆς τοῦ Πνεύματος δόξης. * αὐτός ἐστιν ὁ φωτίζων * καὶ ἀγιάζων ήμᾶς.

ΜΗΝ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ. ΙΓ'.

Τῶν Μαρτύρων. 'Ωδή δ'. Είσακήκοα Κύριε.*

Ως τοῦ Λόγου διάχονος * λόγοις σου την ἄλογον ἐστηλίτευσας, * Μάρτυς Έρμυλε, ἀπόνοιαν * τῶν παρανομούντων * προθυμότατα.

Μίαν φύσιν Θεότητος, * μίαν έξουσίαν και κυριότητα * οι Θεόφρονες κηρύξαντες, * πολυθέου πλάνης * κατεφρόνησαν.

Αναρτήσει ξεόμενος * χαι ταϊς ἀλγηδόσι περιδονούμενος, * ἀπερίτρεπτος διέμεινας, * ἀθλητὰ θεόφρον * Μάρτυς Ερμυλε.

Θεοτοχίον.

'Ραθυμία χαθεύδοντα * χαι τη άμαρτία συγχαλυπτόμενον, * πρός μετάνοιάν με, Πάναγνε, * ώς τοῦ Λόγου Μήτηρ, * ἀναχάλεσαι.

Τῶν Όσίων. Έπαρθέντα σε ίδοῦσα.

Μή τοῖς πάθεσι τοῦ σώματος ἡττηθέντες * τὸν δυσμενή ἡττήσατε, * καὶ θανατωθέντες * ξίφει, Παμμαχάριστοι, * ζωὴν πρὸς οὐράνιον * χαίροντες ὁμοῦ μετετέθητε.

Νεχρωθέντες πρό θανάτου δι' έγχρατείας * έθελουσίως, "Οσιοι, * των παρανομούντων * άχουσίως ξίφεσι * δεινώς τεθανάτωσθε, * ζῆν μετὰ θανεῖν πιστευόμενοι.

Έπιάνθητε ώς ἄρνες τῆ ἐγχρατεία, * χαὶ ὡς χριοὶ ἐπίσημοι * χερσὶν αἰμοβόρων * λύχων ἀναιρεθέντες, * ζωὴν πρός αἰώνιον, * "Όσιοι Χριστοῦ, προσηνέχθητε.

Ίερεῖς τε καὶ πρεσβύται καὶ νεανίσκοι, * οἱ Ῥαϊθὼ καὶ Σίναιον * ὅρος κατοικοῦντες, * Μάρτυρες γεγόνασιν, * ὀσίως βιώσαντες * καὶ βιαιοτάτως τεθνήξαντες.

Θεοτοχίον.

Νεουργετ την άνθρωπότητα νέον βρέφος, * ό πρό αἰώνων Κύριος, * όφθεις ἐχ Παρθένου * χαι βροτός γενόμενος· * αὐτῷ μελφδήσωμεν· * Δόξα τῆ δυνάμει σου, Κύριε.

Τών Μαρτύρων. 'Ωδή ε'. "Ινα τι με απώσω.*

Τῶν βασάνων τὰ νέφη, * Μάρτυρες πανεύφημοι, οὐ χατεχάλυψαν * τὴν ὑμῶν ἀνδρείαν· * ὑπὲρ ἡλιον γὰρ πεφανέρωται * εὐσεβείας φέγγει * τοὺς εὐσεβεῖς * φωταγωγοῦσα, * χαὶ Δαιμόνων τὸν ζόφον ἐξαίρουσα.

Υπερβάντες τοὺς ὅρους * τοὺς τῆς ἀνθρωπότητος, Θεομαχάριστοι, * χαὶ τῷ ὑπὲρ φύσιν * ἐνωθέντες τελείαις χαθάρσεσι, * τὰς πιχρὰς βασάνους * χαὶ τοὺς ξεσμοὺς * χαὶ τὰς αἰχίσεις * ὑπηνέγχατε γνώμης στεἰβότητι.

'Ρωμαλέως ἀντέστης * Μάρτυς τῷ δικάζοντι, ἔνδοξε Έρμυλε· * καὶ φωνῆς ἀκοῦσαι * οὐρανόθεν, Παμμάκαρ, ἡξίωσαι, * τῷ

ΜΗΝ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ. ΙΓ'.

χαλούντι πόθφ * προσομιλών * ώς ἀθλοθέτη, * χαι τοὺς τούτου ρωννύοντι Μάρτυρας. Θεοτοχίον.

Ως καλή, ώς ώραία, * ώς τῆ καθαρότητι περιαστράπτουσα, * τὸν ὑραΐον κάλλει * ἐσωμάτωσας Λόγον καὶ τέτακας, * τὸν τὸ εἶναι πᾶσι * θεουργικῶς, * Παρθενομῆτορ, * παρεχόμενον πλούτω χρηστότητος.

Τῶν Όσίων. Σừ Κύριέ μου φῶς.*

Παράδεισος τρυφής, * ζωής ξύλον τον Κύριον, * έδειχθητε μέσον έχων, * τον ύμων ώς θυσίαν * το αίμα προσδεξάμενον.

Αιμάτων τοὺς χρουνοὺς * τῶν δαχρύων συνάψαντες * τοῖς ρεύμασι, Θεοφόροι, * τὸν πολύμορφον ὄφιν * ἐν τούτοις ἐβυθίσατε.

Τερπνότητα Θεου * χαθοράν * ήξιώθητε, * αἰώνιον εὐφροσύνην * ἀντὶ χόπων χαὶ πόνων, * Μαχάριοι, εἰλήφατε.

Θεοτοχίον.

Έχύησας Θεόν * ὑπερ λόγον χαὶ ἔννοιαν, * χαὶ ἔμεινας μετὰ τόχον * ὡς πρὸ τόχου παρθένος, * ᾿Αγνὴ θεοχαρίτωτε.

Τῶν Μαρτύρων. Ωδή ς΄. Την δέησιν ἐχχεῶ.

Ν αμάτων ζωοποιών πληρωθέντες, * ποταμίοις ἀπερρίφητε ρείθροις· * χαι ἐν αὐτοῖς * δεδεγμένοι το τέλος, * τον τῆς χαχίας προστάτην ἐπνίξατε, * Πανεύφημοι· χαι νῦν ἡμῖν * ἰαμάτων χρουνοὺς ἀναβλύζετε.

Σαργάνη υποβληθέντες προθύμως,* παρεδόθητε βυθῷ, 'Αθλοφόροι, * χαι πρός ζωὴν * ἀνηνέχθητε θείαν, * τὰ δι' αἰῶνος ὑμῖν ἐλπιζόμενα * εὐράμενοι χαρμονιχῶς, * μεγαλόφρονες "Αγιοι Μάρτυρες.

Οράθης έν τῷ πιχρῶς τιμωρεῖσθαι * χαὶ ῥαβδίζεσθαι, Στρατόνιχε Μάρτυς, * ὑπομονῆς * ἀπερίτρεπτος στύλος * ἐπερειδόμενος βάσει τῆς Πίστεως, * τὴν ἔνστασιν τῶν διωχτῶν * ἀφανίζων χαὶ λόγοις χαὶ πράξεσιν. Θεοτοχίον.

Τὰ πάθη τῆς ἀσθενούσης ψυχῆς μου, * καὶ τὸ ἄλγος τῆς καρδίας, Παρθένε, * καὶ τοῦ νοὸς * ἐκτροπὰς πολυτρόπους * ὡς συμπαθὴς, Θεοτόκε, θεράπευσον, * καὶ κόπασον τὸ χαλεπὸν * τῶν παθῶν μου κλυδώνιον, δέομαι.

Τών Όσίων. Θύσω σοι * μετά φωνής.

Ρ ήξαντες * προσπαθείας δεσμά δι' άσχήσεως, * βιαιοτάτω θανάτω * των δεσμών του σώματος λύεσθε, * χαι άλύτω * άγαπήσει δεσμεϊσθε του Κτίσαντος.

Ως δρη * ύψηλη πολιτεία δειχνύμενοι, * τον χαταλήψεσθαι δρη * χαι την χτίσιν πάσαν έπαπειλοῦντα, * δυναστεία * τοῦ Χριστοῦ τοῖς ποσιν ὑπετάξατε.

Νάμασιν * ἀρδευθέντες δαχρύων, Μαχάριοι, * Υή ὡς χαλή τε χαὶ πίων * μαρτυρίου στάχυν χαρποφορεῖτε, * ἀποθήχαις * αἰωνίοις Χριστῷ συντηρούμενον.

Θεοτοχίον.

Κοίμισον * τῶν παθῶν τῆς σαρχός μου τὰ χύματα * τῆ ἀχοιμήτῷ σου, Κόρη, * ixεσία, δέομαι, χαὶ μὴ δώης * ἀμαρτίας * ἀφυπνῶσαί με ὕπνον βαρύτατον.

Ο Είρμός.

Ούσω σοι * μετὰ φωνής αἰνέσεως, Κύριε, * ή ἘΧΧλησία βοᾶ
 Ο σοι * ἐχ δαιμόνων λύθρου χεχαθαρμένη, * τῷ δι' οἰχτον *
 ἐχ τῆς πλευρᾶς σου ῥεύσαντι αίματι.

Κοντάχιον τῶν Όσίων,

³Ηχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.*

Έ χ τῆς χοσμιχῆς * συγχύσεως ἐφύγετε, * χαὶ πρός γαληνὴν * Κατάστασιν μετέστητε, * μαρτυρίου αίμασι * χαὶ ἀσχήσεως πόνοις στεφόμενοι· * δθεν χαὶ ἀνεδείχθητε * Μαρτύρων χαὶ Όσίων ὑμόσχηνοι.

Ο Οίχος, πρός τό Τράνωσόν μου.

Τὰ ἐπὶ γῆς νεχρώσαντες μέλη * ζωηφόρφ νεχρώσει, * τοῦ Χριστοῦ χαὶ Θεοῦ * τὸ πάθος ἐξειχονίσατε * πρότερον ἐν τῆ χαλῆ ἀσχήσει, * χαὶ τὸ δεύτερον πάλιν ἐν τῆ ἀθλήσει. * Όθεν αὐτός * χαὶ διπλοῦς τοὺς στεφάνους χατέπεμψε * ταῖς χάραις ὑμῶν, Πατέρες, * ἐτοιμάσας σχηνὴν ἐπουράνιον * χαὶ τόπον τὸν αἰώνιον. * ἔνθα νῦν ἀγαλλόμενοι ὡφθητε * Μαρτύρων χαὶ Όσίων ὁμόσχηνοι.

Συναξάριον.

Τῆ ΙΓ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Αγίων Μαρτύρων, Έρμύλου καὶ Στρατονίκου.

Στίχοι.

Η σαργάνη, ναϋς Έρμύλφ, Στρατονίχφ, Κοινόν χατάπλουν εἰς βυθόν ποιουμένοις.

«Ερμυλον ήδ' έτάρον δεχάτη πνίξε τρίτη Ιστρος.

Ταϊς αύτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον χαὶ σῶσον ἡμᾶς. ᾿Αμήν.

Τῶν Μαρτύρων.

'Ωδή ζ΄. Πατδες Έβραίων.

Έ ἐρἐει μελίጵρυτός σου γλώσσα * ἐχ τοῦ στόματος, πιχρίαν τῆς καρδίας * Στρατονίχου τοῦ σοῦ * συνάθλου χατευνάζων, * ἀναβοῶντος, Έρμυλε· * Ὁ Θεός εὐλογητός εἶ. 'Ράβδον δυνάμεως κατέχων * τὸν σωτήριον Σταυρὸν, γεννατε Μάρτυς, * ῥαβδισμοὺς καρτερῶν * προθύμως, ἀναμέλπεις· * Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε * ὁ Θεὸς, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Κήτους γαστρός ό διασώσας * συνεχόμενον Προφήτην παραδόξως, * ποταμίων ὑμῶν * ὑδάτων διασώζει * τὰ νιχηφόρα λείψανα * μετὰ τέλος, 'Αθλοφόροι.

Θεοτοχίον.

Λύων τῆς Εὔας τὴν χατάραν, * τὴν πανάμωμον χατώχησας γαστέρα, * εὐλογίας πηγὴν * βλυστάνων τοῖς βοῶσιν· * Εὐλογημένος, Πάναγνε, * ὁ χαρπὸς τῆς σῆς χοιλίας.

Τών Όσίων. Έν τη χαμίνω * Άβραμιαΐοι.

Λελαμπρυσμένοι * τῆς ἐγχρατείας τοῖς πυρσεύμασιν * ἄθλοις * iεροῖς τε, Μάρτυρες, προφανῶς, * φοτιζόμενοι μετέβητε * πρός φέγγος άδυτον, * χαὶ ἡμέρας υἰοὶ χρηματίζετε.

Έθελουσίως * τῶν ἐν χόσμφ ἡδέων ξενούμενοι, * ξένως * τῷ βροτοῖς ὀφθέντι διὰ σαρχός * ψχειώθητε, τὰ μένοντα * χαὶ μὴ φθειρόμενα * ἀγαθὰ χληρωσάμενοι, "Οσιοι.

Ο θεΐος Παῦλος * xai 'Ιωάννης xai Θεόδουλος, * Νεΐλος, * ἐφεξῆς τε πάντες πανευχλεῶς * xai θανόντες xai βιώσαντες, * μα χαριζέσθωσαν * 'Ασχηταi xai ἀοίδιμοι Μάρτυρες.

Θεοτοχίον.

Σὲ τὴν τὸ μάννα * τῆς ζωῆς ἐν χοιλία βαστάσασαν, * πάλαι * μανναδόχος στάμνος ὡς ἀληθῶς * προετύπου ἐμφανέστατα. * Εὐλογημένη σừ * ἐν γυναιξὶ, πανάμωμε Δέσποινα.

Τῶν Μαρτύρων. 'Ωδη η'. Έπταπλασίως.

Έ γχαρτερείς τυπτόμενος * χαι δεινώς σπαθιζόμενος, * χαι τοίς νιρετοίς των άλγεινών χυχλούμενος, * άοιδιμε Έρμυλε· * τοῦ Στρατονίχου δὲ ποδηγός * πρός τῆς εὐσεβείας τοὺς ἀγῶνας ἐγένου, * μεθ' οῦ χαι ἀνεβόας· * Ἱερείς, εὐλογείτε, * λαός, ὑπερυψοῦτε * Χριστόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Οι άχλινεϊς το φρόνημα * χαι γενναΐοι την ἄθλησιν, * χαι των ούρανίων δωρεων ἐπάξιοι, * οι λίθοι οι ἕντιμοι, * τὰ των πιστων προπύργια * λίθοις, χελευσθέντες, οὐ προσένειμαν σέβας· * Θεῷ δὲ τῷ τῶν ὅλων * ἀνεβόων Δεσπότη· * Λαός, ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σοῦ τὰς πλευρὰς τοῖς ὄνυξιν * ἀνορύττων ὁ τύραννος, * xal τοῖς σπαθισμοῖς ἀνηλεῶς συγκόπτων σε, * τὸν νοῦν οὐκ ἐσάλευσεν * ἐρηρεισμένον θεία στοργῆ * xal τοῦ Λυτρωτοῦ κατανοοῦντα τὸ κάλλος· * ῷ νῦν ἐν παἰρησία * γεγηθώς ἀνακράζεις· * Λαὸς, ὑπερυψοῦτε * αὐτὸν εἰς τοὑς αἰῶνας.

Θεοτοχίον.

Ο κατὰ πάντα τέλειος * καὶ τῆ φύσει ἀπρόσιτος, * ὡφθη προσιτός μοι σάρκα περικείμενος * ἐκ σοῦ, ᾿Απειρόγαμε· * δν ἐκτενῶς ἰκέτευε * τῶν ἀνομιῶν μου τὸ φορτίον σκορπίσαι * καὶ σῶσαι μελφδοῦντα· * Ἱερεῖς, εὐλογεῖτε, * Λαὸς, ὑπερυψοῦτε * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τῶν Όσίων. Χεῖρας ἐχπετάσας Δανιήλ.*

Μέγιστος χορός ἀσχητιχοῖς * ἀνδραγαθήμασιν * ὡραἰζόμενος, * Οσίους σήμερον ἅπαντας * χορευτὰς ἐνθέους δείχνυσιν * ἀνευφημοῦντας μέν αὐτόν, * Χριστῷ δὲ ψάλλοντας· * Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Ἐτύθητε οἶάπερ ἀμνοὶ * βαρβάρων ξίφεσι * χαταχοπτόμενοι, * χαὶ προσηνέχθητε τέλεια * τῷ τυθέντι Λόγω σφάγια, * χαὶ πρωτοτόχων ἐν σχηναῖς * χατεσχηνώσατε * μελωδοῦντες· * Πάντα τὰ ἔργα, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Γυμνοί πάσης ὄντες ἡδονῆς, * τὸν τοὺς προπάτορας * ἀπογυμνώσαντα, * Πατέρες Όσιοι, χάχιστον * δυσμενῆ ἀπεγυμνώσατε· * χαταστολὴν δὲ ἰερὰν * ὡς ἐναθλήσαντες * εἰληφότες, * τοῦτον αἰσχύνην, Σοφοί, ἐνεδύσατε.

Θεοτοχίον.

'Ανοίγεται πάλιν διὰ σοῦ * ὁ πρὶν Παράδεισος, * xαὶ ἐπεισάγεται * ὁ πρὶν χατάχριτος ἄνθρωπος, * χαὶ θεοῦται ἀληθέστατα, * θεοχαρίτωτε 'Αγνὴ, * βροτῶν τὸ φύραμα * τῶν βοώντων· * Πάντα τὰ ἔργα, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ο Ειρμός.

Χεϊρας ἐχπετάσας Δανιήλ, * λεόντων χάσματα * ἐν λάχχω
 Χεῦραξε· * πυρός δὲ δύναμιν ἔσβεσαν * ἀρετήν περιζωσά μενοι * οἰ εὐσεβείας ἐρασταὶ * Παιδες, χραυγάζοντες· * Εὐλο γεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Τών Μαρτύρων. 'Ωδη θ΄. "Εφριξε πασα άκοη.*

Τστίφ Μάρτυρες Χριστοῦ * τῶν βασάνων διελθόντες τὸ πέλαγος, * ἐγχαθωρμίσθητε * πρὸς τοὺς λιμένας τῆς ἀναπαύσεως· * ὅπου Μαρτύρων οἱ χοροὶ, * Διχαίων ὁμήγυρις· * ἔνθα τὸ ἄδυτον φῶς * χαὶ χαρὰ ἑορταζόντων τῷ πνεύματι.

"Ωρθρισαν οἱ θεοφεγγεῖς * ἀληθείας μεγαλόφρονες Μάρτυρες * πρός τὸν ἐχλάμψαντα * πρό Ἐωσφόρου ἄδυτον "Ηλιον, * παραδραμόντες τὸ βαθù * σχότος τῶν χολάσεων· * χαὶ νῦν αὐγάζουσι * σωτηρίας φωτισμὸν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Σήμερον μνήμην ίεραν * τῆς ἀθλήσεως ὑμῶν, Παμμαχάριστοι, * ἡ ἘΧΧλησία Χριστοῦ * ἐπιτελοῦσα, ἄγει χαρμόσυνον * xai

ΜΗΝ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ. ΙΓ'.

φωτοφόρον Έορτην, * Θεόν μεγαλύνουσα * τόν στεφοδότην ύμῶν * μεγαλύνοντα ύμᾶς ώς θεράποντας.

"Ηρθητε πρός περιφανές * Μαρτυρίου ἀληθῶς ὕψος ἅγιον, * χαὶ χατειλήφατε * τοῦ πόθου πέρας ὄντως μαχάριοι, * τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ * λαβόντες ἀσάλευτον, * Μάρτυς Στρατόνιχε, * σὺν Ἐρμύλῷ τῷ σοφῷ χαὶ θεόφρονι.

Θεοτοχίον.

Φεϊσαί μου, Σώτερ, ό τεχθεὶς * xαὶ φυλάξας τὴν τεχοῦσάν σε ἄφθορον * μετὰ τὴν χύησιν, * ὅταν χαθίσης χρῖναι τὰ ἔργα μου, * τὰς ἀνομίας παρορών * xαὶ τὰς ἀμαρτίας μου * ὡς ἀναμάρτητος, * ἐλεήμων ὡς Θεός xαὶ φιλάνθρωπος.

Των Όσίων. Λίθος άχειρότμητος.

Τερολογίαις όσίαις * τοὺς ἰεροὺς, δεῦτε, Πατέρας * τοὺς ἐν Ῥαϊθώ xaì Σιναίφ * βεβιωχότας * ἐν ὀσιότητι * xaì εὐσεβῶς ἀθλήσαντας, * μεγαλοφώνως μεγαλύνωμεν.

'Ως πανευχλεείς, 'Αθλοφόροι, * οἱ ἐν ἀσχήσει ὑμῶν πόνοι!* ὡς ὑπερφερεῖς οἱ ἀγῶνες, * ἐν οἶς τὸν πλάνον * χατεπαλαίσατε! * ὡς θαυμαστὴ ἡ ἄθλησις * δι' ῆς νομίμως χατεστέφθητε!

Σώμα χαὶ ψυχὴν τῷ Κυρίῳ * χαθιερώσατε ὀσίως, * τοῖς τῆς ἐγχρατείας ἰδρῶσιν * ἀγιασθέντες, * χαὶ ταῖς τοῦ αἴματος * ἐπιρροαῖς ξηράναντες * βαρβαριχῆς χαχίας θάλασσαν.

Ή θεοφεγγής ὑμῶν μνήμη * ἀνατολαῖς λαμπρυνομένη * τῶν διὰ Χριστόν ὑμῶν πόνων, * τὰς διανοίας * πάντων, Μαχάριοι, * περιαυγάζει χάριτι * τοῦ παντουργοῦ καὶ θείου Πνεύματος. Θεοτοχίον.

Φρίττει Χερουβίμ χαθορώντα * τόν ἐν αὐτοῖς ἀἰρἡτῷ λόγῷ * ἐπιχαθεζόμενον Λόγον, * Μητρός ἀγχάλαις * βρέφος χρατούμενον * σοῦ, Παναγία Δέσποινα, * ὑψηλοτέρα πάσης χτίσεως.

Ο Ειρμός.

• 🛦 ίθος ἀχειρότμητος ὄρους * ἐξ ἀλαξεύτου σου, Παρθένε, *

» 1 αχρογωνιαΐος έτμήθη * Χριστός, συνάψας * τὰς διεστώσας

» φύσεις· * διο έπαγαλλόμενοι, * σέ, Θεοτόχε, μεγαλύνομεν.

Έξαποστειλάριον τῶν Όσίων,

πρός τό 'Εν πνεύματι τῷ 'Ιερῷ.*

Τοϊς πόνοις τής ἀσχήσεως * τὸν ἀρχέχαχον ὄφιν * εἰς τέλος ἀπεχτείνατε· * ἐπὶ τέλους δὲ στέφη * τοῦ μαρτυρίου ἡρασθε, * τῶν Πατέρων χαύχημα, * χαὶ τῶν Μαρτύρων ἡ δόξα, * Ῥαἰθώ χαὶ Σιναίου * ἡ πανέορτος πληθὺς * τῶν θαυμασίων Πατέρων.

MHN IANOTAPIOE. IF'.

Τής Έορτής, όμοιον.

Φωτός ἀδύτου γέγονεν * ή παροῦσα ἡμέρα· * Χριστός γὰρ ή άλήθεια * ήλθε, νῦν ἐπεφάνη· * ψαλμοῖς αὐτὸν ἐπαξίως * χαὶ ώδαῖς ὑμνήσωμεν * ὡς Πλάστην τε χαὶ Δεσπότην. * ῶ χαινοῦ μυστηρίου! * του 'Αδάμ ο Ποιητής * βουλήσει άνθρωπος ώφθη.

Είς τον Στίχον των Αίνων, Στιχ. Προσόμοια,

'Ηχος πλ. β'. Αι 'Αγγελιχαι.*

εῦτε και ήμεῖς * ἐν αἰσθήσει τῆς καρδίας * δράμωμεν, πιστοι,* Δ΄ έν τοῖς ῥεῖθροις Ίορδάνου, * χαὶ τὸν Χριστὸν ἰδόντες * σαρχιχώς βαπτιζόμενον * ύπο 'Ιωάννου του Προδρόμου, * νυν σύν αυτώ δοξολογοῦντες, * αὐτῷ χράξωμεν· * Εὐλογημένος ὁ φανεἰς * Θεός ήμων, δόξα σοι.

 $\Sigma \tau i \chi$. Η θάλασσα είδε χαι έφυγεν.

Ν ῦν τοῦ Ἱεσσαὶ * ἀνεβλάστησεν ἡ ῥάβδος * θείαν χιβωτόν * χαι τοῦ μάννα θεοδόχον, * ἐξ ῆς προῆλθεν ἄνθος * τῆς ζωῆς τό αχήρατου. * δυ ό Ίορδάνης χαταπτήξας, * χαί ό Ίωάννης χειραπτήσας * πιστώς έχραζεν· * Εύλογημένος ό φανείς * Θεός ήμῶν, δόξα σοι.

Στίχ. Τί σοί έστι θάλασσα ότι έφυγες;

σατε ώδαϊς * αί οὐράνιαι Δυνάμεις· * ψάλατε βροτοί, * χαί A ἀγάλλεσθε συμφώνως· * ίδοὺ γὰρ ὁ Δεσπότης, * τοῦ Πατρός το άπαύγασμα, * έρχεται έν ρείθροις Ιορδάνου * ίνα βαπτισθη ύπο του δούλου. * λαοί, χράξωμεν. * Εύλογημένος ό φανείς * Θεός ήμῶν, δόξα σοι.

Δόξα, 'Ηχος πλ. δ'.

Μαχάριοι έστε, Οσιοι και μαριορία ----- * Μάρτυρες δέ, * δτι μέν, * δτι διχαιοσύνης χάριν έδιώχθητε· * Μάρτυρες δέ, * δτι 👅 αχάριοι ἐστὲ, * "Οσιοι χαὶ Μάρτυρες Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ. * "Οσιοι μάχαιρα ύμας ούχ έχώρισε * τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ· * χαὶ διὰ τούτο χαίρετε, * ότι πολύς ό μισθός ύμων έν τοις ούρανοις.

Καί νῦν, ὁ αὐτός.

Υήμερον ή χτίσις φωτίζεται· * σήμερον τὰ πάντα εὐφραίνονται * 🚄 τὰ οὐράνια ἅμα χαὶ τὰ ἐπίγεια. * "Αγγελοι χαὶ ἄνθρωποι συμμίγνυνται· * όπου γάρ Βασιλέως παρουσία * χαί ή τάξις παραγίνεται. * Δράμωμεν τοίνυν έπι τον Ιορδάνην. * ίδωμεν πάντες τόν Ιωάννην, * πῶς * βαπτίζει χορυφήν * ἀχειροποίητον χαὶ ἀναμάρτητον. * Διο 'Αποστολικήν φωνήν προσάδοντες, * συμφώνως βοήσωμεν· * Ἐπεφάνη ή χάρις τοῦ Θεοῦ * ή σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις, * χαταυγάζουσα * χαὶ παρέχουσα πιστοῖς * τὸ μέγα ἔλεος.

Ή λοιπή Άχολουθία του Όρθρου,

ώς σύνηθες, και Άπόλυσις.

Men. Tom, III.

TH: I Δ '. TOY AYTOY MHNOS.

Μνήμη τῶν Όσίων Πατέρων ήμῶν τῶν ἐν Σινᾶ xai Paiθοῦ ἀναιρεθέντων.

$E I \Delta H \Sigma I \Sigma.$

Έν ταύτη τη ήμέρα ἀποδίδομεν τὴν Ἐορτὴν τῶν Ἁγίων Θεοφανείων, χαὶ ψάλλομεν τὴν ἀπασαν Ἀχολουθίαν αὐτῆς, ἐν τε τῷ Ἐσπερινῷ χαὶ τῷ Ὅρθρῳ, χαθὼς χαὶ ἐν τῆ Ἐορτῆ, παρ ἐχτός τῶν Ἀναγνωσμάτων, τῆς Λιτῆς χαὶ τοῦ Πολυελαίου· χαὶ ἐν τῆ Λειτουργία, τῶν Ἀντιφώνων.

'Εὰν δὲ τύχη ἡ παροῦσα ἡμέρα ἐν Κυριακῆ, συμψάλλεται καὶ ἡ 'Αναστάσιμος 'Ακολουθία, ἡτις καὶ προηγεῖται.

'Ιστέον δέ, ὅτι, ἐἀν κατὰ τὴν παροῦσαν ιδ΄. τύχη ἡ Κυριακὴ τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου, ἡ Ἀπόδοσις τῆς Ἐορτῆς γίνεται κατὰ τὴν παρελθοῦσαν ιγ΄. τοῦ μηνός.

Συναξάριον.

Τῆ ΙΔ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Αγίων Άββάδων, τῶν ἐν Σινᾶ ὄρει ἀναιρεθέντων.

Στίχοι.

Σπάθαι το πραξαν ώδε τους πολλούς φόνους.

Το δ' αύ πεπονθος, άνδρες άρετης φίλοι.

'Αββάδας άμφι τετάρτη και δεκάτη κτάνε χαλκός.

Τη αύτη ήμέρα, Μνήμη των Αγίων τριάχοντα τριών Πατέρων, των έν τη Ραϊθώ αναιρεθέντων.

Στίχ. Ώς πριν Ραχήλ τὰ τέχνα, νῦν τοὺς Ἀββάδας

Κλαίει 'Ραϊθώ, συγχεχομμένους σπάθαις.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Όσίου Πατρός ἡμῶν Θεοδούλου, υίοῦ Νείλου τοῦ σοφοῦ.

Στίχ. Ο Θεόδουλος άρεταις ώφθη μέγας,

Μιμούμενος μάλιστα Πατρός τόν βίον.

Ταϊς τῶν ἀΥίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον χαὶ σῶσον ἡμᾶς. ἀμήν.

TH: IE'. TOY ATTOY MHNOS.

Μνήμη του Όσίου Πατρός ήμῶν Παύλου του Θηβαίου. χαὶ τοῦ 'Αγίου 'Ιωάννου τοῦ Καλυβίτου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τό, Κύριε ἐχέχραξα, ιστῶμεν Στίχους ς΄. χαὶ ψάλλομεν Στιχηρά Προσόμοια τοῦ Θηβαίου.

'Ηχος β'. Ότε, * έχ τοῦ ξύλου σε νεχρόν.*

Ο τε * ἐπινεύσει θεϊχή, * Πάτερ, τὰς τοῦ βίου φροντίδας * ἐμ-φρόνως ἔλιπες * και πολο τοι κ΄ φρόνως έλιπες, * χαί πρός τους άσχήσεως * πόνους έχώρησας, * τότε χαίρων χατέλαβες * άβάτους ερήμους * έρωτι πυρούμενος * της του Κυρίου στοργής. * δθεν * έρημώσας τα πάθη * τῆ ἐπιμονῆ τῶν χρειττόνων, * Αγγελος χαθάπερ ἐπεβίωσας.

Πάσης * ἀνθρωπίνης σεαυτόν, * Πάτερ, συνουσίας χωρίσας * ἀπό νεότητος, * πρῶτος τὴν πανέρημον, * Παῦλε, χατέλαβες * ὑπέρ πάντα μονάζοντα, * χαὶ βίου δι' ὅλου * ὥφθης ἀγνοούμενος· * όθεν 'Αντώνιος * εύρεν * ἐπινεύσει σε θεία * ώσπερ θησαυρόν χεχρυμμένον, * χαι τη οίχουμένη έφανέρωσεν.

Είνην * έπι γής διαγωγήν * έπιτηδευσάμενος, Παῦλε, * θηρσι 🖵 συνώχησας * δι' όρνέου, Οσιε, * διαχονούμενος * θεϊχαζς έπινεύσεσι· * και τοῦτο ὡς είδεν, * ὅτε σε ὁ μέγιστος * εὐρεν 'Αντώνιος, * θάμβους * πεπλησμένος τον πάντων * xal Προνοητήν χαι Δεσπότην, * ώς Θεόν ἀπαύστως ἐμεγάλυνεν.

Στιχηρά τοῦ Καλυβίτου, ὅμοια.

) τε * ἐπινεύσει θεική * κόσμου την τερπνότητα, Πάτερ,* χαί-ρων ἐξέφυγες, * τότε προετίμησας * της εὐρυχώρου όδοῦ * την στενήν χαι έπώδυνον * χαι λίαν τραχείαν. * δθεν φροντιστήριον * ψυχών χατέλαβες, * θεῖον * ἐνδυσάμενος σχήμα * τή ἀποουγή χαί γυμνώσει * πάντων των παθών, Θεομαχάριστε.

🛏 ένην * έπενόησας ζωήν, * ξένον έπιτήδευμα φίλτρω * Χριστοῦ υυττόμενος, * οῦ τινος τὴν ἄφατον * πτωχείαν ἔστερξας· * χαι πυλωσιν ανέστιος * των σων γεννητόρων, * Πάτερ, έχαρτέρησας * στένων, θλιβόμενος. * δθεν * χαρισμάτων ἐπλήσθης, * χαί τον άναφαίρετον πλοῦτον * τον ἐν οὐρανοῖς ἐχληρονόμησας. Φέρων * έν χερσι το ιερόν, * Πάτερ, Εὐαγγέλιον, τούτου * πλη-ρωτής γέγονας * ϋπαρξιν γεννήτορος * ἀπαρνησάμενος,* Ιωάννη, και δάκρυσι * και στενοχωρία * δλον διανύσας σου * τόν

ΜΗΝ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ. ΙΕ'.

βίον, Όσιε· * öθεν * παραχλήσεως θείας * χαὶ διηνεχοῦς εὐφροσύνης * νῦν ἐπαπολαύεις, Θεοδόξαστε.

Δόξα, ^{*}Ηχος β'. Τοῦ Καλυβίτου.

Α ρυησάμενος χόσμον * χαι τὰ ἐν χόσμφ, Οσιε, * Εὐαγγέλιον λαβών * εὐαγγελιχῶς αὐτῷ ἡχολούθησας· * χαι τῆ χαλύβη διαιτώμενος * ὡς ἐν Παραδείσφ μυστιχῶς, * τῆ ἄχρα σχληραγωγία τῆς σαρχός * τὸν βροτοχτόνον δράχοντα ἀπέχτεινας· * διὸ ἐν οὐρανοῖς * αὐλιζόμενος, Ἰωάννη μαχάριε, * αἴτησαι ἡμῖν τὸ μέγα ἕλεος.

Καί νῦν, Θεοτοχίον. Ότε, * ἐχ τοῦ ξύλου σε.

Χαΐρε, * ήλιόμορφος 'Αστήρ. * Χαΐρε, ή αἰτία ἀπάντων * χαλῶν, Πανάμωμε. * Χαΐρε, ή χωρήσασα * Θεόν ἀχώρητον, * ή τόν στάχυν βλαστήσασα * τῆς ἀθανασίας. * Χαΐρε, θεΐον ὄχημα, * πύλη ή πάμφωτος. * Χαΐρε, * ή ἀρᾶς ἀναιρέτις * τῆς προγονιχῆς ἡμῶν, Κόρη, * ἀγαθῶν ἡ πρόξενος ὑπάρχουσα.

Ή Σταυροθεοτοχίον.

"Οτε * ή ἀμίαντος 'Αμνὰς * ἕβλεψε τὸν ίδιον "Αρνα * ἐπὶ σφαγήν ὡς βροτὸν * θέλοντα ἐλχόμενον, * θρηνοῦσα ἔλεγεν· * 'Ατεχνῶσαι νῦν σπεύδεις με, * Χριστὲ, τὴν τεχοῦσαν. * Τί τοῦτο πεποίηχας * ὁ Λυτρωτὴς τοῦ παντός; * ὅμως * ἀνυμνῶ χαὶ δοξάζω * σοῦ τὴν ὑπὲρ νοῦν τε χαὶ λόγον * ἄχραν ἀγαθότητα, Φιλάνθρωπε.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρά τῆς Όκτωήχου.

Δόξα, η Ηχος πλ. β'.

Ο σιε Πάτερ, * είς πασαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν Χατορθωμάτων σου, * δι' ῶν ἐν τοῖς οὐρανοῖς * εῦρες μισθὸν τῶν Χαμάτων σου. * Τῶν δαιμόνων ὥλεσας τὰς φάλαγγας, * τῶν 'Αγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα, * ῶν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. * Παἰρἡησίαν ἔχων πρὸς Χριστὸν τὸν Θεὸν, * εἰρήνην αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καί νῦν, Θεοτοχίον. Όλην ἀποθέμενοι.*

Χαΐρε, λύχνε πάμφωτε * ήλιαχῶν λαμπηδόνων * λαμπροτέρα, Δέσποινα. * Χαΐρε, λύσις, ἄχραντε, * τῆς ἀρχαίας ἀρᾶς, * ἡ ἐλπἰς, Δέσποινα, * τῶν ἀπηλπισμένων, * ἡ ἀνάχλησις τοῦ γένους ἡμῶν. * Χαΐρε, παλάτιον * τοῦ Παμβασιλέως λαμπρότατον· * τὸ ὅρος τὸ πιότατον, * ἐξ οῦ ὁ Λυτρωτὴς προελήλυθε. * Χαΐρε, Θεοῦ Λόγου * λαμπάδιον τὸ θεῖον χαὶ τερπνόν. * Χαΐρε, λυχνία ὀλόφωτε. * Χαΐρε, θρόνε πύρινε.

Η Σταυροθεοτοχίον.

Ρομφαία, ώς ἔφησεν * ό Συμεών, την χαρδίαν * την σην διελήλυθε, * Παναγία Δέσποινα, * ὅτε ἔβλεψας * τόν ἐχ σοῦ

λάμψαντα * ἀποὴρήτῷ λόγῷ * ὑπ' ἀνόμων ὡς ϫατάχριτον * Σταυρῷ ὑψούμενον, * ὅξος ϫαὶ χολήν τε γευόμενον, * πλευρὰν δὲ ὀρυττόμενον, * χεῖράς τε ϫαὶ πόδας ἡλούμενον· * ϫαὶ ὀδυρομένη * ὡλόλυζες βοῶσα μητριχῶς· * Τί τοῦτο, τέχνον γλυχύτατον, * τὸ χαινὸν μυστήριον;

'Απολυτίχιον τοῦ Καλυβίτου.

'Ηχος δ'. Ταχύ προκατάλαβε.*

Έκηξας την χαλύβην * επιποθήσας θερμώς, * τόν χόσμον χατέλιπες * χαι τὰ ἐν χόσμω τερπνὰ, * χαι ήσχησας ἄριστα· * ἔπηξας την χαλύβην * πρό πυλῶν σῶν γονέων· * ἔθραυσας τῶν δαιμόνων * τὰς ἐνέδρας, Παμμάχαρ· * διό σε, Ἰωάννη, Χριστός * ἀξίως ἐδόξασεν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά την συνήθη Στιχολογίαν, Κανών της Όκτωήχου είς, και των Άγίων δύω.

Κανών τοῦ Άγίου Παύλου.

Ποίημα Ίωάννου τοῦ Δαμασχηνοῦ.

Ωδη α΄. Ήχος πλ. δ΄. "Ασωμεν τῷ Κυρίφ * τῷ διαγαγόντι. Παῦλον τόν Θεοφόρον * ὡς τῶν Μοναζόντων ἐγχαλλώπισμα, * οἱ πιστοὶ, συνελθόντες, * ἐν ῷδαῖς χατὰ χρέος τιμήσωμεν.

Γέγονας τῆς ἐρήμου * πρῶτος πολιστὴς, Παῦλε ἀοίδιμε, * οὐρανῶν βασιλείας * κληρονόμος δειχθεἰς δι' ἀσκήσεως.

Όλον δι' έγχρατείας * σεαυτόν χαθάρας, Παμμαχάριστε, * οἰχητήριον ὥφθης * τοῦ Θεοῦ χαὶ ᾿Αγγέλων ὁμόσχηνος.

Θεοτοχίον.

^{*}Αχραντε Θεοτόχε, * ή σεσαρχωμένον τον ἀίδιον * χαὶ ὑπέρθεον Λόγον * ὑπὲρ φύσιν τεχοῦσα, ὑμνοῦμέν σε.

Κανών του Άγίου Ιωάννου ου ή Αχροστιχίς

Πτωχόν παθών με δείξον εύχαις σου, Μάχαρ. Ίωσήφ.

Ώδη α΄. Ήχος β΄. Έν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ.*

Πλουτισθείς ταζ θείαις άρεταζς, * πλούτου χατεφρόνησας * του έπι γής, * χαι ουρανίου έτυχες· * διό με πτωχεύσαντα * θείας γνώσεως χαταπλούτισον χάριτι· * δπως σου υμνήσω, * Πάτερ, πολιτείαν την ισάγγελον.

Τόν ζυγόν Κυρίου τόν χρηστόν, * Μάχαρ, ἐχ νεότητος * σù ὑπελθών, * ἀσχητιχοῖς παλαίσμασι * σαυτόν ἐταπείνωσας, * τὴν ταπείνωσιν τοῦ Χριστοῦ ὁπλισάμενος· * δι' ἦς ἀνυψώθης * ὕψος, Ἰωάννη, πρός οὐράνιον.

΄Ως όδεύσας τρίβον την στενήν * θλίψεσι και δάκρυσι * και

MHN IANOYAPIO Σ . IE',

στεναγμοῖς * καὶ κακουχίαις, "Οσιε, * πρός εὐρυχωρότατον * πλάτος ἔφθασας, εὐρηκώς τὸ κατάλυμα * ἄξιον τῶν πόνων, * Πάτερ Ἰωάννη ἀξιάγαστε.

Θεοτοχίον.

Χαλεπαζς παθών ἐπιβουλαζς, * Κόρη, χειμαζόμενος, * χαὶ προσβολαζς * ἀμαρτιῶν κλονούμενος, * σοῦ πρός τὴν ἀκλόνητον * χαὶ ἀήττητον προστασίαν, Πανύμνητε, * πόθω καταφεύγω· * οἶκτειρόν με, σῶσον, 'Αειπάρθενε.

Τοῦ Θηβάίου. 'Ωδή γ΄. Ο στερεώσας λόγφ τοὺς οὐρανούς.*

Πρός τόν Θεόν τό όμμα σου της ψυχης * άτενίζων, Πάτερ, αύτόν ηγάπησας * μισήσας τὰ ἐπίγεια, * χαὶ 'Αγγελιχην διανύσας ζωήν.

Έν ταϊς ἀχτῖσι, Πάτερ, τῶν ἀρετῶν * παθῶν ἐδίωξας τὴν ἀχλὺν, ἐμφανῶς * τὸν φωτισμόν τοῦ Πνεύματος * ἐν τῆ σῆ χαρδία δεξάμενος.

Τῷ οὐρανίψ ἄρτψ διατραφεὶς * ὡς ἘΗλίας πάλαι διὰ τοῦ xόραχος, * τὴν νοητὴν ἐξέφυγες, * Πάτερ, Ἱεζάβελ τῆ σχέπῃ Χριστοῦ.

Θεοτοχίον.

Ο Βασιλεύς τῆς δόξης xal Ποιητὴς,* ἐx βαφῆς αἰμάτων τῆς Θεομήτορος * τὴν ἐαυτοῦ ἀλουργίδα * βάψας, μυστιxῶς διεξύφανεν.

Τοῦ Καλυβίτου. Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος.

Ουμίαμα εὐῶδες τῷ Παντεπόπτη, * Όσιε, * τὰς σὰς εὐχὰς προσήγαγες· * ἂς ὡσφράνθη καὶ προσεδέξατο * ἀσκητῶν ὁμηγύρει * κατατάττων σε.

Ωράθη θαϋμα μέγιστον τὰς χαρδίας, * Όσιε, * τῶν εὐσεβῶν ἐχπλῆττον, * πῶς πυλῶσι προσεχαρτέρησας * γεννητόρων, πτωχεύων * χαὶ θλιβόμενος.

Νομίμως ταζς δεήσεσι χαι νηστείαις, * Οσιε, * προσχαρτερών ἀπάθειαν * ἐστολίσω, σαρχός φρονήματα * ταπεινώσας ἰσχύι * θείου Πνεύματος.

Θεοτοχίον.

Μυρίπνοον ώς ρόδον ἀπὸ χοιλάδων, * Αχραντε, * ὁ Καθαρός σε εὕρατο, * χαὶ ἐν μέσφ σου χατεσχήνωσεν * εὐωδίας πληρώσας * τὸ ἀνθρώπινον.

Ο Ειρμός.

» Ἐτξήνθησεν ή ἔρημος ώσει χρίνον, * Κύριε, * ή τῶν Ἐθνῶν

» L στειρεύουσα * Έχχλησία τη παρουσία σου· * έν ή έστε-

» ρεώθη * ή χαρδία μου.

ΜΗΝ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ. ΙΕ'.

Κάθισμα, ³Ηχος α'. Τον τάφον σου, Σωτήρ.*

Τοῦ χόσμου τὰ τερπνὰ * ἐχ χαρδίας μισήσας, * χαὶ μόνον τόν Θεόν * ἐχ ψυχῆς ἀγαπήσας, * τὴν ἔρημον ὡς ἔνοιχον * πόλιν, Παῦλε, χατέλαβες· * ἐπιμόνοις δὲ * ταῖς θεωρίαις σχολάσας, * ὥφθης "Αγγελος * μετὰ σαρχός βιοτεύων· * διό σε γεραίρομεν.

Δόξα, Ήχος γ'. Την ώραιότητα.*

Πλοῦτον ἐπίχηρον * χαὶ δόξαν ρέουσαν * λιπών, οὐράνιον * ὅλβιον ἀπείληφας * χαὶ χλέος, Πάτερ, ἀληθῶς * αἰωνίζον, μαχάριε· * ὅθεν μαχαρίζομεν * τὴν ἀγίαν σου χοίμησιν, * χαὶ πανηγυρίζοντες * ἐν αὐτῆ ἐχβοῶμέν σοι· * Πρός Κύριον μνημόνευε ἡμῶν * ὡς ἔχων, Ἰωάννη, παβρησίαν.

Καί νον, Θεοτοχίον, δμοιον.

Ος ἀγεώργητος, * Παρθένε, ἄμπελος * τον ὑραιότατον * βότρυν ἐβλάστησας * ἀναπηγάζοντα ἡμῖν * τον οἶνον τον σωτήριον, * πάντων τον εὐφραίνοντα * τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα...* δθεν ὡς αἰτίαν σε * τῶν καλῶν μακαρίζοντες, * ἀεὶ σὺν τῷ ᾿Αγγέλψ βοῶμέν σοι. * Χαῖρε, ἡ Κεχαριτωμένη.

"Η Σταυροθεοτοχίον.

Η ἀπειρόγαμος * Αγνή χαὶ Μήτηρ σου, * Χριστὲ, ὀρῶσά σε * νεχρόν χρεμάμενον * ἐπὶ τοῦ ξύλου, μητριχῶς * θρηνολογοῦσα ἔλεγε· * Τί σοι ἀνταπέδωχε * τῶν Ἐβραίων ὁ ἄνομος * ὅῆμος χαὶ ἀχάριστος * ὁ πολλῶν χαὶ μεγάλων σου, * Υἰέ μου, δωρεῶν ἀπολαύσας; * ὑμνῶ σου τὴν θείαν συγχατάβασιν.

Του Θηβαίου. 'Ωδή δ'. Μυστιχώς ό Προφήτης.

Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴχψ τοῦ Θεοῦ * ἀρετῶν εὐχαρπίαν ἐβλάστησας, * χαὶ τῆς σαρχός ἐμάρανας * τὰς ἐπαναστάσεις ἀσχήσει τῆ σῇ.

Τῷ πυρὶ τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ * τῶν παθῶν τὰς ἀχάνθας χατέφλεξας, * χαὶ σεαυτόν τοῦ Πνεύματος, * Πάτερ, χαταγώγιον ἔδειξας.

Βαχτηρία της έναρέτου σου ζωής * ώσπερ θήρας τὰ πάθη ἀπήλασας· * διό σου χαι ὁ θάνατος * θήρας πρός ταφήν σοι συνήθροισεν. Θεοτοχίον.

'Αλουργίς έξυφάνθη μυστική * έξ άγνῶν σου αίμάτων τῷ πάντων Θεῷ· * ὴν στολισθείς, Θεοτόκε, * ἡνωσεν ἡμᾶς τῷ Θεῷ καὶ Πατρί.

Του Καλυβίτου. Έληλυθας * έχ Παρθένου.

Έν βάχεσι * πενιχροίς θησαυρός έγχρυπτόμενος * ώράθης, Θεόπνευστε· * θείαν στολήν γὰρ ήγάπησας, * και άμφιασάμενος, * είς τον νυμφώνα τον άνω * είσελήλυθας. Δεξάμενος * τον οὐράνιον σπόρον, Θεόπνευστε, * χαρδίας ταῖς αῦλαξι, * στάχυν τερπνόν ἐγεώργησας, * τον νοῦν διατρέφοντα** τῶν ὑμνητῶν σου ὀσίως * μιμουμένων σε.

Ἐπέμενες * στενωτάτη χαλύβη, Θεσπέσιε, * πτωχός ἄλλος Λάζαρος * έθελουσίως γενόμενος * öθεν ἀναπέπαυσαι * τοῦ ᾿Αβραὰμ νῦν ἐν χόλποις, * Πάτερ Ὅσιε.

Θεοτοχίον.

"Ιθυνόν μου * τῆς ψυχῆς τὰς χινήσεις, Πανάμωμε, * πρὸς θεῖα προστάγματα * τοῦ ἐχ γαστρός σου ἐχλάμψαντος, * ζάλης λυτρουμένη με * τῶν ἐν τῷ βίῳ σχανδάλων * μεσιτείαις σου.

Τοῦ Θηβαίου. 'Ωδή ε'. 'Ορθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Έν ύμνοις χαί νηστείαις, εύχαζς τε χαι άγρυπνίαις * διαπρέψας, Οσιε, * πρός τόν Θεόν χατεσχήνωσας.

Ο βίος σου πανέντιμος γέγονεν έν Κυρίω, * Παύλε παμμαχάριστε, * χαί ή ταφή σου παράδοξος.

Τον δρόμον της ασχήσεως, Όσιε, έχτελέσας, * ταζ άνω Δυνάμεσι, * Πάτερ, έφάμιλλος γέγονας.

Θεοτοχίον.

Παρθένον μετὰ τόχον ὑμνοῦμέν σε, Θεοτόχε, * σὺ γὰρ τόν Θεόν Λόγον * σαρχί τῷ χόσμφ ἐχύησας.

Τοῦ Καλυβίτου. 'Ο φωτισμός.*

Ε ένος τῆς Υῆς, * τῶν ἡδέων ἐγένου, * ξένος οἰχείων, * ξένος γεννητόρων, οἰχεία γνώμη * χαὶ ἐγχρατεία * σεαυτὸν ἐχχαθάρας * ὠχειώθης * τῷ Παντοχράτορι, * Πάτερ Ἰωάννη, πτωχεύσας τῷ πνεύματι.

Οίχον σαυτόν * τῆς Αγίας Τριάδος * ἀποτελέσας, * ἔστερξας στενούμενος τῆ χαλύβη, * θείαις μελέταις * τὴν ψυχὴν ἐχχαθαίρων, * χαὶ τὸ χάλλος * Θεοῦ τὸ ἄῥῥητον, * Πάτερ Ἰωάννη, ἀεὶ φανταζόμενος.

Νόμου Θεοῦ * πληρωτὴς ἀνεδείχθης,* μηδὲν προχρίνας * τούτου τῆς ἀγάπης, θεόφρον Πάτερ· * οὐχ ἀδελφῶν γὰρ, * οὐ γονέων σε φίλτρον, * οὐδὲ πλοῦτος, * οὐδὲ ἀξίωμα, * οὐδὲ τῆς σαρχός ἡδονὴ χατεχαύνωσεν. Θεοτοχίον.

Έμμανουήλ * των άπάντων Δεσπότην * τίκτεις άφθόρως, * μείνασα παρθένος και μετά τόκον, * Παρθενομήτορ. * δν άπαύστως δυσώπει, * έπηρείας * έχθρων λυτρώσασθαι * τοὺς ὑπὸ τὴν σχέπην τὴν σὴν καταφεύγοντας.

Του Θηβαίου. Άδη ς΄. Χιτωνά μοι.

Τ ἀς χεῖρας ἐχπετάσας πρός Θεόν,* τὴν ψυχήν σου, "Οσιε,* αὐτῷ παρατέθειχας, * ἐν ἡμέρα χαὶ νυχτὶ εὐαρεστήσας αὐτῷ. Ἐδόξασαν τὴν χοίμησιν τὴν σὴν * ἀΥγέλων στρατεύματα, * Προφητῶν τε τάγματα, * χαὶ Ἁγίων Ἀποστόλων, Πάτερ Ὅσιε.

Τὴν ζάλην τῶν παθῶν διαφυγών * τῷ ἰστίψ, "Οσιε, * τῆς ἀχρας ἀσκήσεως, * εἰς ἀχείμαστον λιμένα προσωρμίσθης Χριστοῦ. Θεοτοχίον.

Η μόνη διὰ λόγου ἐν σαρχὶ * τὸν Λόγον χυήσασα, * ῥῦσαι, δεόμεθα, * τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τοῦ Καλυβίτου. Ἐν ἀβύσσω πταισμάτων.

Υπερήφανον ὄφιν χατέβαλες * ταπεινοφροσύνης τοις ὄπλοις, Μαχάριε, * χαι ύψωθεις έν πνεύματι * είς σχηνὰς ἀειζώους ἐσχήνωσας.

Χαρισμάτων ἐπλήσθης τοῦ Πνεύματος, * καὶ τῆς πονηρίας ὑπέταξας πνεύματα * ὡς νουνεχὴς καὶ φρόνιμος * καὶ Θεῷ όλικῶς ἀνακείμενος.

'Απαθείας ἐμπρέπων ὑψώμασι, * Πάτερ Ἰωάννη, χαλύβη στενούμενος, * χαὶ πειρασμοῖς βαλλόμενος, * ἐχαρτέρεις ἐνθέως νευρούμενος.

Θεοτοχίον.

Ισουργόν τῷ Τεχόντι χαὶ σύνθρονον * Λόγον ἐχ γαστρός σου, Άγνὴ, ἐσωμάτωσας, * δι' εὐσπλαγχνίαν ἄφατον * τό ἡμέτερον δλον φορέσαντα.

Ο Ειρμός.

Έν ἀβύσσφ πταισμάτων κυχλούμενος, * τὴν ἀνεξιχνίαστον
 Τῆς εὐσπλαγχνίας σου * ἐπιχαλοῦμαι ἅβυσσον· * Ἐχ φθο ρᾶς, ὁ Θεός, μὲ ἀνάγαγε.

Κοντάχιον του Θηβαίου,

'Ηχος δ'. πρός τό 'Επεφάνης σήμερον.*

Τ όν φωστήρα απαντες * τόν ἐν τῷ ὑψει * ἀρετῶν ἐχλάμψαντα * ἀνευφημήσωμεν, πιστοὶ,* Παῦλον τόν Θεῖον, χραυγάζοντες· * Σὐ τῶν ΄Οσίων, * Χριστὲ, ἀγαλλίαμα.

Κοντάχιον του Καλυβίτου,

Ήχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.*

Ποθήσας, σοφέ, * πτωχείαν χριστομίμητον, * γονέων τῶν σῶν * τόν πλοῦτον ἐγχατέλιπες· * χαὶ τὸ Εὐαγγέλιον * ἐν χερσί σου χρατῶν ἡχολούθησας, * Ἰωάννη, Χριστῷ τῷ Θεῷ, * πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ο Οίχος, πρός τό Τράνωσόν μου.

Τ (ς ίχανος ἀξίως ὑμντζσαι * τῶν σῶν χόπων χαὶ πόνων * χαὶ χαμάτων πολλῶν * το χλέος χαὶ το μέγεθος; ἀλλὰ * λιταῖς σου ταῖς πρός Θεόν εὐπροσδέχτοις, * τοῦ Πνεύματος χάριν μοι Men. Tom. III, 81

ΜΗΝ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ. ΙΕ'.

νῦν χορήγησον, * ὅπως τοὺς σοὺς * ὑπέρ φύσιν ἀγῶνας ἐκφράσω πιστῶς,* καὶ μέλψω τὸ ὑπέρ λόγον * καρτερόν σου, καὶ τῆς συνειδήσεως * τὴν ὑπομονὴν, Παμμακάριστε· * δι' ἦς πλάνον ἐχθρόν κατήσχυνας * πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπέρ πάντων ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῆ ΙΕ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Όσίου Πατρὸς ἡμῶν Παύλου τοῦ Θηβαίου.

Στίχοι.

Εί θαύμα Θήβαις ταῖς παρ' Αἰγυπτον πύλαι, Πόσον γε Παῦλος, κἂν βίου λίπη πύλας;

Βλαστός Θηβαίδος πέμπτη δεκάτη θάνε Παῦλος.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Όσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, τοῦ διὰ Χριστὸν πτωχοῦ, ὃς καὶ Καλυβίτης ὠνομάσθη.

Στίχ. Αρνησίχοσμος παις λιπών γής χαλύβην,

Έν ούρανοῖς ἔπηξε χαινὴν χαλύβην.

Πέμπτη Ιωάννης δεχάτη χαλύβην μετέπηξεν.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. ἀμήν.

Τοῦ Θηβαίου. 'Ωδή ζ΄. Ο ἐν ἀρχῆ * τὴν Υῆν.

Τό φρόνημα * τῆς σαρχός ὑποτάξας * τῷ πνεύματι * ὁ Όσιος ἐβόα· * Εὐλογητός εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας, * Κύριε, ὁ Θεός τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Διασωθείς τοῦ ἐχθροῦ τῶν παγίδων * ὁ Ὅσιος ἐν χαρα ἀνεβόα· * Εὐλογητός εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας, * Κύριε, ὁ Θεός τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τὴν τῶν παθῶν * φλόγα πατήσας πᾶσαν * ἀσκητικῶς * ὁ "Οσιος ἐβόα· * Εὐλογητός εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας, * Κύριε, ὁ Θεός τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοχίον.

Ο οὐρανὸν * ποιήσας τὴν Παρθένον, * xαὶ ἐξ αὐτῆς * ὡς ἡλιος ἐχλάμψας,* εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας, * Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τοῦ Καλυβίτου. 'Αντίθεον πρόσταγμα.*

Στενήν προετίμησας * τῆς εὐρυχώρου * όδοῦ, ἀξιάγαστε, * xal χαίρων ἐχαρτέρησας * πυλῶσι γονέων σου, * ὀνειδιζόμενος * xal χατατρυχόμενος πολλαῖς * ἐν ἀσθενείαις, Θεομαχάριστε.

Σαυτόν χατεχάλλυνας * ώραιοτάταις, * Σοφέ, ἀναβάσεσι, * σαρχός νεχρώσας φρόνημα· * διό προσεχώρησας * πρός τὰ οὐράνια * δήμοις ἀριθμούμενος ἀεὶ * σεπτῶν Πατέρων, 'Αξιοθαύμαστε.

Οδούς πορευόμενος * τὰς εἰσαγούσας * πρός θείαν χατάπαυσιν, * ἐξέχλινας τὰ βάραθρα * δαιμόνων, Μαχάριε, * θεία σχεπόμενος * χάριτι, χραυγάζων τε· Ο ῶν * εὐλογημένος χαὶ ὑπερένδοξος. Θεοτοχίον.

Υμνοῦμεν τόν τόχον σου,* Εὐλογημένη,* δι' οῦ ἐλυτρώθημεν * τῆς πάλαι χαταχρίσεως, * χαὶ σὲ μαχαρίζομεν, * Θεομαχάριστε,* μόνην ἢν ἠγάπησεν ὁ ὣν * εὐλογημένος χαὶ ὑπερένδοξος.

Τοῦ Θηβαίου. 'Ωδή η'. Τον άναρχον * Βασιλέα.

Έκήλωσας * Ίωάννην, Θεόφρον, * τον Πρόδρομον * έν έρήμω άσχήσας· * μεθ' οῦ χαὶ τῆς ζωῆς * τυχεῖν χατηξιώθης * τῆς όντως ἀιδίου.

Κατέσβεσας * τῶν παθῶν τὰς χαμίνους, * Πατὴρ ἡμῶν, * ἐγχρατείας τῆ δρόσφ * βοῶν πανευσεβῶς· * Λαός, ὑπερυψοῦτε * Χριστόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Παράδεισον * άληθως άπειργάσω * την έρημον, * έν αὐτῆ διαπρέψας * ἐν πάση ἀρετῆ· * διὸ καὶ Παραδείσου * τρυφῆς κατηξιώθης.

Θεοτοχίον.

Ως έχουσα * πρός Θεόν παβρησίαν, * πανύμνητε * Θεομήτορ Μαρία, * ixέτευε αὐτόν * xινδύνων λυτρωθήναι * τοὺς πίστει σε ὑμνοῦντας.

Τοῦ Καλυβίτου. Τον ἐν καμίνω τοῦ πυρός.*

Μ ή παλαιούμενον σαυτῷ, * Ἰωάννη, ἀρεταϊς * πεποιχιλμένον * έξυφαίνων χιτῶνα, * περιβολήν πενιχράν * ἐν είδει * πτωχοῦ σὐ ἐνδέδυσαι, * τοῖς τῶν γεννητόρων * προσχαρτερῶν πυλῶσιν.

Αμεμπτος ἄλλος ώς Ἰώβ * πρό θυρῶν κακοπαθεῖς, * ὡς ἐν κοπρία * ὑποφέρων ὀνείδη * τῶν οἰκετῶν σου, Σοφὲ, * λιμῷ τε * καὶ δίψει πιεζόμενος· * ὅθεν ἐκληρώσω * τὴν ἄνω βασιλείαν.

Κατηχολούθησας σαρώς * ῷπερ είληφας χερσιν * Εύαγγελίω· * χαι ἐπτώχευσας, Μάχαρ, * πενθῶν ἐν ὅλη ζωῆ· * χαι πρặος * γέγονας χαι ἄχαχος * χαι τῆς βασιλείας * τῆς ἄνω χληρονόμος.

Αλλος έδειχθης 'Αβραάμ * την Τριάδα ξεναγών * τη ση χαλύβη, * άναβάσεσι θείαις * χαὶ λογισμοῖς χαθαροῖς * χαὶ ἄχρα * πτωχεία, Μαχάριε, * ταύτην θεραπεύσας * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοχίον.

'Ρετθρον ἀένναον ἡμῖν * τοῖς προστρέχουσιν εἰς σἐ, * 'Αγνἡ, πηγάζεις· * οὐ τὴν ἄφθονον χάριν * ἀπαρυόμενοι, σοῦ * ὑμνοῦμεν * τὸν Τόχον, πανάχραντε, * χαὶ ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ο Ειρμός.

» Γτόν έν χαμίνω τοῦ πυρός * τῶν Ἐβραίων τοῖς Παισί * συγχα-

» L ταβάντα, * χαι την φλόγα εις δρόσον * μεταβαλόντα Θεόν *

» ύμνεῖτε, * τὰ ἔργα, ὡς Κύριον, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας » τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Θηβαίου. 'Ωδή θ'. Τον ἀδρατον μορφη.*

Ως θησαυρόν σε νοητόν * χεχρυμμένον, Όσιε, * ἀπεχάλυψεν ό Θεός Ἀντωνίφ, * ἡμῖν δὲ εἰς δόξαν χαὶ ἀγαλλίασιν.

Είς τον φόβον του Θεου * σεαυτόν χαθηλώσας, * Πάτερ Όσιε, τῆ του θανάτου μελέτῃ * τον βίον τελέσας ζωῆς ἡζίωσαι.

'Ως παφόησίαν πρός Θεόν * χεχτημένος, πρέσβευε * ύπερ τών πίστει ἐπὶ γῆς ἐχτελούντων * τὴν μνήμην σου ταύτην, Παῦλε μαχάριε.

Θεοτοχίον.

Ή τον συνάναρχον Πατρί * και Άγίφ Πνεύματι * συλλαβουσα Χριστόν και τεχούσα ἀφράστως, * Παρθένε, ικέτευε του σωθήναι ήμᾶς.

Τοῦ Καλυβίτου. 'Ανάρχου Γεννήτορος.*

Τσχύς μου και ύμνησις * ό Κύριος, έκραύγαζες· * τόν προστάτην τοῦ σκότους * ἐν τούτῷ τρέπομαι· * τὰς φαντασιώδεις ἀπάτας * τὰς παρ' αὐτοῦ * οὐδόλως πτοοῦμαι, * μόνον φανταζόμενος * κάλλος θεῖον και ἀπρόσιτον.

Ως γη πίων, Όσιε, * ή ση χαρδία δέδεχται * τον οὐράνιον σπόρον * νοός ταῖς αὕλαξι, * χαὶ ἐχατοστεύοντα στάχυν * χαρποφορεῖς * ἐχτρέφοντα πάντων * πιστῶς τῶν τιμώντων σε * τὰς ψυχὰς, Θεομαχάριστε.

Συνών τῷ Δεσπότη σου, * xal ταῖς ἐχείθεν, "Οσιε, * φανοτάταις λαμπάσι * χαταυγαζόμενος, * θεῖον φωτισμόν τοῖς ἐν πίστει * τὴν φωταυγῆ * τελοῦσί σου μνήμην * δοθῆναι ἰχέτευε, * Ἰωάννη ἀξιάγαστε.

'Ηγίασε Κύριος * ἐχ μήτρας σε, Μαχάριε, * πρὸς αὐτόν τε πορείας * τὰς σὰς χατεύθυνεν· * ὅθεν ἡριθμήθης Όσίοις * τοῖς εὐσεβῶς * πεπολιτευμένοις· * μεθ' ῶν τῆς θεώσεως * ἀπολαύεις, Παναοίδιμε. Θεοτοχίον.

Φωτός οἰχητήριον * ἡ μήτρα σου γεγένηται, * δι' οῦ φῶς οἰ ἐν σχότει * εἶδον καθήμενοι· * ὅθεν σε φωναῖς ἀσιγήτοις, * Μήτηρ Θεοῦ, * ἀεἰ ἀνυμνοῦμεν * χαὶ πόθφ γεραίρομεν * τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν. ΄Ο Εἰρμός.

* Α νάρχου Γεννήτορος * Υίός, Θεός και Κύριος * σαρκωθείς έκ Παρθένου * ήμιν ἐπέφανε,* τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι,* συν» αγαγείν * τὰ ἐσχορπισμένα· * διὸ τὴν πανύμνητον * Θεοτόχον » μεγαλύνομεν.

'Εξαποστειλάριον·τοῦ Θηβαίου.

Γυναϊχες άχουτίσθητε.*

Μεθέξεσι θεούμενος * ταζς πρός το Θεΐον, Όσιε, * θεός θετός χρηματίζεις * σύν 'Αντωνίω, παμμάχαρ· * μεθ' οὕ ήμῶν μνημόνευε * τῶν ἐχτελούντων, "Αγιε, * τὴν φωτοφόρον μνήμην σου * χαὶ σὲ τιμώντων ἐχ πόθου, * Παῦλε, φωστὴρ Μοναζόντων. Τοῦ Καλυβίτου, ὅμοιον.

Πτωχός ώς ἄλλος Λάζαρος * προσεχαρτέρεις, Όσιε, * τῶν γεννητόρων πυλῶσι,* στενοχωρούμενος, Πάτερ, * μιχρᾶ χαλύβη, πάνσορε· * ἀλλ' εὖρες νῦν εὐρύχωρον * τὴν μετ' ᾿Αγγέλων σχήνωσιν * χαὶ τῶν ᾿Αγίων ἀπάντων * ἐν οὐρανοῖς, Ἰωάννη.

Έτερον τοῦ αὐτοῦ, ὅμοιον.

Γονέων τὴν προσπάθειαν * λιπών χαὶ πλοῦτον ῥέοντα,* τὸν σὸν σταυρὸν ἡρας, Πάτερ, * χαὶ τῷ Χριστῷ, Ἰωάννη,* προθύμως ἡχολούθησας· * ἀσχητιχῶς νεχρώσας δὲ * τὰ πάθη, πρὸς ἀπάθειαν * ἀνέδραμες, χαὶ πρεσβεύεις * ὑπὲρ ἡμῶν, Θεοφόρε. Θεοτοχίον, ὅμοιον.

Β ουλής μεγάλης "Αγγελον * τόν τοῦ Πατρός γεγέννηχας * Χριστόν, πανύμνητε Κόρη, * τόν βασιλέα τῆς δόξης· * οὐ τόν Σταυρόν οἱ "Οσιοι * χαὶ 'Ασχηταὶ ἀράμενοι,* ὀπίσω τούτου ἔδραμον· * μεθ' ὡν ἀπαύστως δυσώπει * ὑπὲρ ἡμῶν, Θεοτόχε.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρά τῆς Όχτωήχου.

Δόξα, ³ΙΙχος πλ. δ'.

Τών Μοναστών τὰ πλήθη * τόν χαθηγητήν σε τιμώμεν, Παύλε Πατήρ ήμών· * διὰ σοῦ γὰρ τὴν τρίβον * τὴν ὄντως εὐθεῖαν * πορεύεσθαι ἔγνωμεν. * Μαχάριος εἶ * τῷ Χριστῷ δουλεύσας * χαὶ ἐχθροῦ θριαμβεύσας τὴν δύναμιν, * ᾿Αγγέλων συνόμιλε, * Ὁσίων ὁμόσχηνε χαὶ Διχαίων· * μεθ' ὧν πρέσβευε τῷ Κυρίῳ * ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καί νῦν, Θεοτοχίον.

Α γνή Παρθένε, * τοῦ Λόγου πύλη, * τοῦ Θεοῦ ἡμῶν Μήτηρ,* ixéτευε σωθῆναι ἡμᾶς.

"Η Σταυροθεοτοχίον.

Ω του παραδόξου θαύματος.*

Τί τὸ ὀρώμενον θέαμα * ὅ τοῖς ἐμοῖς ὀρθαλμοῖς * χαθοράται, ὦ Δέσποτα; * ὁ συνέχων ἅπασαν * χτίσιν ξύλω ἀνήρτησαι,* χαὶ θανατοῦσαι * ὁ πᾶσι νέμων ζωήν; * ἡ Θεοτόχος * χλαίουσα

έλεγεν, * ότε έώραχεν * έν Σταυρῷ ὑψούμενον * τόν ἐξ αὐτῆς * ἀρρήτως ἐχλάμψαντα * Θεόν χαὶ ἄνθρωπον. Ἡ λοιπὴ ᾿Αχολουθία τοῦ Ὅρθρου, ὡς σύνηθες, χαὶ ᾿Απόλυσις.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Εἰστέον ὅτι ἀπὸ τῆς σήμερον ἀρχόμεθα ψάλλειν τὰ Μεσώρια ἐν τῆ Ἐxxλησία. ὑΩσαύτως xαὶ τοὺς ἱxετηρίους Κανόνας τῆς Ἐπεραγίας Θεοτόχου ἐν τοῖς ἘΑποδείπνοις· xαὶ τοὺς δύο Κανόνας τῆς ἘΧτωήχου.

ΤΗ: Ις'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Ή προσχύνησις τῆς τιμίας Ἀλύσεως τοῦ Ἀγίου καὶ πανευρήμου Ἀποστόλου Πέτρου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τό, Κύριε ἐχέχραξα, ἰστῶμεν Στίχους ς΄. χαὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια,

'Ηχος δ'. 'Ως γεννατον έν Μάρτυσιν.*

Τ ἡν ἀπάτην ἐδέσμευσας * ἐν Κυρίῷ δεσμούμενος, * καὶ εἰρκτῆ, 'Απόστολε, συγκλειόμενος· * διό σε πόθῷ γεραίρομεν, * καὶ πίστει τὴν *Αλυσιν * ἀσπαζόμεθα τὴν σήν· * ἐξ αὐτῆς δ' ἀρυόμενοι * ῥῶσιν σώματος * καὶ ψυχῆς σωτηρίαν, * κατὰ χρέος * εὐρημοῦμέν σε, Θεόπτα, * τῶν 'Ασωμάτων ἐφάμιλλε.

Διὰ σοῦ γνῶσιν δέχεται * ἀγνωσία κρατούμενα * τῶν Ἐθνῶν πολύσπορα γένη πρότερον· * ὥν τὴν εἰκόνα ἐδήλωσεν * ἐξ ὕψους φερόμενον * σκεῦος, ἔνδοθεν χωροῦν * ἅπαν ζῶον, ᾿Απόστολε· * ὅθεν πᾶσά σε * ἡλικία δοξάζει, * προσκυνοῦσα * ᾶς ἐφόρεσας ᾿Αλύσεις * ὑπὲρ Χριστοῦ προθυμότατα.

Ον ήρνήσω χρινόμενον, * έγειρόμενον ύμνησας * έχ νεχρών, 'Απόστολε, και έχήρυξας * είς τὰ τοῦ χόσμου πληρώματα * Θεόν τε χαι ἄνθρωπον, * ἀγαθότητι πολλῆ * τοῖς βροτοῖς ὁμιλήσαντα· * ὅθεν πόθω σε * μαχαρίζομεν, Πέτρε, * προσχυνοῦντες * ἂς ἐφόρεσας 'Αλύσεις * ὑπὲρ Χριστοῦ, παναοίδιμε.

Δόξα, ³Ηχος πλ. β'. Βύζαντος.

Σήμερον ήμιν * ή χρηπις τῆς ἘΧΧλησίας * Πέτρος, ή πέτρα τῆς πίστεως, * προτίθεται * τὴν τιμίαν αὐτοῦ ᾿Αλυσιν * εἰς ψυχιχὴν εὐεξίαν. * Δεῦτε πάντες * ταύτην προσπτυσσόμενοι * ἐν εὐφήμοις ὡδαῖς * αὐτὸν χαταστέψωμεν· * Χαίροις! * ὁ θερμός τῆς

Digitized by Google

Πίστεως πρόμαχος, * ό θερμη τη διανοία * τόν Χριστόν όμολογήσας * Γίόν Θεοῦ ἐν παρρησία πολλη. * Χαίροις! * της οἰχουμένης τό ἀγαλλίαμα * χαὶ της οὐρανῶν Βασιλείας χλειδοῦχε. * Χάριν πορίζου * τοῖς πόθω σε τιμῶσι * χαὶ τὴν σὴν σεβάσμιον *Αλυσιν * προσπτυσσομένοις ἐχ πόθου, * ὡς παριστάμενος τῷ θρόνῷ * τοῦ Παντάναχτος Θεοῦ, * πρεσβείαν ποιούμενος * ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἐπταιχότων.

Καί νῦν, Θεοτοχίον.

Θεοτόχε, * σύ εί ή "Αμπελος ή άληθινή, * ή βλαστήσασα τόν χαρπόν τῆς ζωῆς· * σὲ ἰχετεύομεν, * πρέσβευε, Δέσποινα, μετὰ τοῦ 'Αποστόλου * χαὶ πάντων τῶν 'Αγίων, * ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

"Η Σταυροθεοτοχίον. Τριήμερος ανέστης.

Έν ξύλω την ζωήν ήμῶν * ὀρῶσα ή πανάμωμος * Θεοτόχος κρεμαμένην, μητριχῶς * ώδύρετο βοῶσα· * Υἰέ μου χαὶ Θεέ μου, * σῶσον τοὺς πόθω ἀνυμνοῦντάς σε.

Είς τον Στίχον, Στιχηρά,

³Ηχος δ'. Έδωχας σημείωσιν.*

Α λυσιν την πάντιμον, * έν η παθῶν διαλέλυται * τὰ δεσμὰ, προσχυνήσωμεν· * σεπτῶς γὰρ ήγίασται * δωρεαῖς ἀρρήτοις * Πέτρου τοῦ πανσόφου, * χαὶ παρ' αὐτοῦ ὡς ἀληθῶς * εἰσδεδεγμένη χάριν ἀένναον· * σειρὰς χαὶ αὕτη θλίψεων, * χαθὡς αὐτὀς παραπτώσεων, * θεοσδότως συντέμνουσα, * τῶν δεινῶν λύσιν διδωσιν.

Στίχ. Εἰς πάσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ.

Λ άμπει σου ή "Αλυσις, * ὦ Κορυφαϊε ἀοίδιμε, * ὡς σειρὰ ἐπουράνιος, * δι' ἦς ἀναγόμεθα * ἀπό γῆς πρός ὕψος * πυλῶν οὐρανίων· * χαὶ ὡς χλειδούχῷ σοι, σοφὲ, * χαὶ ὑπερλάμπρῷ πιστῶς πελάζομεν. * Τὰς χλεῖς τῆς βασιλείας οὖν * ἐγχειρισθεἰς, ἀξιάγαστε, * συμπαθῶς ἡμῖν ἄνοιξον * τὴν σωτήριον εἰσοδον.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ. Σύμφωνον τὸν αἶνόν σοι * ἀγγελιχαὶ τάξεις σήμερον * τοῖς βροτοῖς, Πέτρε, μέλπουσιν. * ᾿Αγγέλου εἰσόδῷ γὰρ * τὴν πλευpὰν νυγείς σου, * χαὶ φρουρᾶς προτρέχων * τὴν ἐν ᾿Αλύσει συνοχὴν, * τοῖς σὲ δεσμοῦσι δεσμὸν ἀπέλιπες· * ἡμῖν δὲ ταύτην, πάνσοφε, * τὴν χαρμονὴν παρεχόμενος, * τῶν πταισμάτων τὰ ἀλυτα * διαλύεις ἐγχλήματα.

Δόξα, ³Ηχος πλ. β'.

Πάλιν ήμιν * ο θερμός προστάτης συναγείρεται * πρός πνευματιχήν πανδαισίαν * Πέτρος, ή πέτρα της Πίστεως, * την

τιμίαν αύτοῦ *Αλυσιν * προτιθεὶς ἡμῖν, * χαθάπερ ὀψώνιον πολυτελὲς, * εἰς νοσημάτων ἰατρεῖον, * εἰς θλιβομένων παραμυθίαν, * εἰς λιμένα χειμαζομένων. * Δεῦτε πάντες, * ταύτην περιπτυξώμεθα, * χαὶ τὸν αὐτὸν δοξάσαντα δυσωπήσωμεν. * Ταῖς αὐτοῦ ἰχεσίαις, Χριστὲ, * σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καί νῦν, Θεοτοχίον. Όλην ἀποθέμενοι.*

Γνώμη όλισθήσας τε, * χαὶ δουλωθεἰς τῆ τοῦ πλάνου * ἀπάτη, Θεόνυμφε, * πρός τὴν ὑπερθαύμαστον * εὐσπλαγχνίαν σου * χαὶ θερμὴν δέησιν, * Παναγία Κόρη, * χαταφεύγω ὁ πανάθλιος· * δεσμοῦ με λύτρωσαι * τῶν πειρατηρίων χαὶ θλίψεων, * χαὶ σῶσόν με, Πανάμωμε, * τῶν δαιμονιχῶν ἐπιθέσεων· * ΐνα σε δοξάζω, * χαὶ πόθψ ἀνυμνῶ, χαὶ προσχυνῶ, * χαὶ μεγαλύνω σε, Δέσποινα, * τὴν ἀειμαχάριστον.

ή Σταυροθεοτοχίον. Τριήμερος άνέστης.

Ο ρῶσά σε σταυρούμενον, * Χριστὲ, ἡ σὲ Κυήσασα, * ἀνεβόα· * Τί τὸ ξένον ὅ ὁρῶ * μυστήριον, Υἰέ μου; * πῶς ἐπὶ ξύλου θνήσχεις, * σαρχὶ χρεμάμενος, ζωῆς χορηγέ;

'Απολυτίχιον, 'Ηχος δ'.

Την 'Ρώμην μη λιπών, * προς ημας έπεδημησας, * δι' ων έφόρεσας τιμίων 'Αλύσεων, * των 'Αποστόλων Πρωτόθρονε· * ας έν πίστει προσχυνοῦντες, δεόμεθα, * ταῖς προς Θεον πρεσβείαις σου * δώρησαι ημίν το μέγα έλεος.

EIS TON OP Θ PON.

Μετά την συνήθη Στιχολογίαν, Κανών της Όχτωήχου εἶς, καὶ τοῦ Ἀποστόλου δύω. Ὁ παρών φέρει Ἀχροστιχίδα, ἄνευ τῶν Θεοτοχίων·

Πέτρου τὰ δεσμὰ προσχυνοῦμεν ἐχ πόθου. Θεοφάνους.

'Ωδή α΄. Ήχος δ΄. 'Ανοίξω το στόμα μου.*

Πέτρα στηριζόμενοι * όμολογίας ἐνθέου σου, * Πρωτόθρονε, χαύχημα * τῶν ᾿Αποστόλων Χριστοῦ, * προσχυνοῦμέν σου * ἐν πίστει τὰς ᾿Αλύσεις, * ἐν αἶς σου αἰ ᾶχραντοι * χεῖρες ἐδέθησαν.

"Εθετό σε Κύριος * τῆς ἐαυτοῦ σωματώσεως, * 'Απόστολε, Μάρτυρα * παναληθέστατον, * διηγούμενον * αὐτοῦ τὴν παρουσίαν * σταυρόν χαὶ τὸν θάνατον * χαὶ τὴν ἀνάστασιν.

Τρίτον άρνησάμενος * τοϊς θεοχτόνοις τον Κύριον * βροτόν ώς ψιλώτατον, * οὐδὲν διήμαρτες * τῆς προτέρας σου * θεολογίας, Πέτρε· * ἐχήρυξας τοῦτον γὰρ * Γίον Θεοῦ χαὶ Θεόν.

'Ρήξον τοὺς χλοιοὺς ἡμῶν * τῆς ἀμαρτίας, 'Απόστολε,* πιστῶς προσχυνούντων σου * τὴν θείαν "Αλυσιν, * χαὶ τὰς χλεῖς

ήμιν * της άνω βασιλείας * σπλαγχνισθείς διάνοιξον * ώς συμπαθέστατος.

Θεοτοχίον.

Αγνείας τὸ πάναγνον * ὁ ῥυπαρός τε xαὶ ἄναγνος * ἐγὼ ἐνδιαίτημα * μέλπειν οὐ σθένω σε, * Ἀπειρόγαμε· * διό με τῆ χωνεία * τοῦ Πνεύματος χάθαρον, * ίνα δοξάζω σε.

Έτερος Κανών, η Ηχος ό αὐτός οῦ ἡ Ακροστιχίς.

Πέτρον γεραίρω την βάσιν των δογμάτων. Ίωσηφ.

'Ωδή α'. Χοροί Ίσραήλ.

Πανηγυρίζει χορεύουσα * πάσα ή Χριστοῦ ἘΧΧλησία ἐν πνεύματι, * εὐφημοῦσά σε πίστει, * χαὶ τὴν σὴν, ᾿Απόστολε πρωτόθρονε, ἀσπαζομένη * ᾿Αλυσιν τιμίαν ἐχ πόθου, * δέσμιος * ὴν ἐφόρεσας δεσμῶν, μάχαρ, τὸν τύραννον.

'Εχ τοῦ βυθοῦ τῆς ἀπάτης ζωγρῶν, * Πέτρε, τοὺς βροτοὺς ὡς ἰχθύας, προσήγαγες * τῷ σὲ ἐχλεξαμένῳ * ἀπὸ ἀλιέων ἀληθῶς εἰς Κορυφαῖον * πάντων Μαθητῶν· διὰ τοῦτο * Αλυσιν * ἡν ἐφόρεσας εὐλαβῶς χατασπαζόμεθα.

Τῷ θεμελίω τῆς πίστεως * πάντων τὰς ψυχὰς τῶν πιστῶν ψχοδόμησας· * καὶ τεμένη τῆς πλάνης, * Πέτρε, καταστρέψας, ἐδομήσω Ἐκκλησίας,* σὲ μεγαλοφώνως τιμώσας * πάντοτε * καὶ τὴν ὅΑλυσιν ἡνπερ, πάνσορε, ἐφόρεσας.

Θεότοχίον.

'Ρομφαΐαι πάσαι δολίου ἐχθροῦ, * ἄχραντε Παρθένε, τελείως ἐξέλιπον, * ἀφοῦ λόγχῃ ἐτρώθη * ὁ τὴν σὴν γαστέρα τὴν ἀμόλυντον οἰκήσας· * οῦ τῷ γλυχυτάτῷ νῦν τρῶσαι * ἔρωτι * τὴν χαρδίαν μου, χαθιχετεύω σε.

'Ωδή γ'. Ούχ έν σοφία.*

Ο^ίς σε Ήρώδης * ώς χαχουργον χλοιοῖς χατεδίχασεν, * ἐν αὐτοῖς σε νῦν τιμặ * ἡ Ἐκκλησία, πανεύρημε * Πέτρε, τὰ παθήματα * σοῦ προσχυνοῦσα πιστῶς.

'Υπέρ χρυσίον * χαὶ πολύτιμον χόσμον χεχόσμηται * ταῖς 'Αλύσεσι ταῖς σαῖς * ἡ Ἐχχλησία, ἘΑπόστολε· * ἅς χαὶ χατασπάζεται * σεμνυνομένη ἐν σοί.

Τετραδίοις σε * παραδούς ό Τετράρχης ἐν τέσσαρσι * χαὶ 'Αλήσει περιθείς, * ἐφρούρει, Πέτρε, τοῦ χτεῖναί σε· * ἐξ ῶν σε ἐῥρύσατο * Χριστός 'Αγγέλου χειρί.

'Από τοῦ θείου * χαὶ πανσέπτου χρωτός σου, 'Απόστολε, * μετασχόντα τὰ χλοιὰ * τὰ σοὶ προσψαύσαντα χάριτος, * πάντας ἀγιάζουσι * τοὺς προσχυνοῦντας αὐτά.

Men. Tom. III.

Θεοτοχίον.

'Ιδού χατάρας * τῆς ἀρχαίας ἐλύθη τὸ βρότειον, * χαὶ χατήργηται Σατὰν, * 'Αγνὴ, τοῦ πτώματος αἰτιος * ἡμῖν γὰρ ἐγέννησας * τὴν εὐλογίαν Αὐτή.

Έτερος. Τόξον δυνατών ήσθένησε.*

Ο λος τῷ φωτι ένούμενος * τῷ χαθαρωτάτω, αὐτοῦ ταῖς θείαις μεθέξεσι * φῶς ὡράθης δεύτερον, Πέτρε, * χαταυγάζον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Νόμους τοῦ Χριστοῦ ἐκράτυνας, * καὶ παρανομοῦντας τὴν εὐνομίαν ἐδίδαξας * ἀΑποστόλων ὡς Κορυραΐος, * ὡς δογμάτων βάσις ἄσειστος.

Γλώσση ίερα έχήρυξας * Θεόν τόν παθόντα χαί Σταυρῷ σαρχί όμιλήσαντα· * διὰ τοῦτο, Πέτρε, τιμῶμεν * τὴν δεσμεύσασάν σε *Αλυσιν. Θεοτοχίον.

*Εστη μέχρι σοῦ ὁ θάνατος * τῆς ἀχατασχέτου ὀρμῆς· σù γὰρ ἔτεχες * τὴν πηγὴν τῆς ἀθανασίας, * Θεοτόχε Μητροπάρθενε. ΄Ο Εἰρμός.

» Τόξον δυνατών ήσθένησε, * χαι οι ἀσθενοῦντες περιεζώσαντο » Σόύναμιν· * διὰ τοῦτο ἐστερεώθη * ἐν Κυρίψ ἡ χαρδία μου. Κάθισμα, Ἡχος δ΄. Ταχὺ προχατάλαβε.*

Πριάδος γενόμενος * τῆς ὑπερθέου ναὸς, * ἐν οἶχῷ ἀγίῷ σου * τοὺς σὲ τιμῶντας πιστῶς * ἀγίασον, φώτισον, * πλήρωσον τὰς αἰτήσεις, * χαὶ παράσχου τὰς λύσεις * πάντων τῶν ἐπιόντων * τοῦ Βελίαρ σχανδάλων, * Χριστόν ἐχδυσωπῶν ἐχτενῶς, * Πέτρε 'Απόστολε.

Δόξα. Ό ύψωθεις έν τῷ Σταυρῷ.

Ος Κορυραζον των σορών 'Αποστόλων * χαι ώς χλειδουχον ούρανών βασιλείας * άνευρημουμεν πίστει σε, 'Απόστολε,* χαι χατασπαζόμεθα * χαθαρά συνειδήσει, * Πέτρε, ας έφόρεσας * ώς χαχουργος 'Αλύσεις, * τας χαχουργίας λύων του έχθρου, * έξ ων ρυσθήναι * ήμας χαθιχέτευε.

Καί νῦν, Θεοτοχίον.

Τῶν Χερουβίμ και Σεραφίμ ὑπερτέρα, * τοῦ οὐρανοῦ τε και τῆς Υῆς πλατυτέρα, * και ἀοράτου κτίσεως και τῆς ὀρατῆς * ὥφθης ὑπερέχουσα * ἀσυγκρίτω συγκρίσει· * ὄν εὐρυχωρίαι γὰρ * οὐρανῶν οὐ χωροῦσιν, * ἐν σῆ γαστρὶ ἐχώρησας, Άγνή· * ὄν ἐκδυσώπει * σωθήναι τοὺς δούλους σου.

Ή Σταυροθεοτοχίον.

Τόν έξ ἀνάρχου τοῦ Πατρός γεννηθέντα * ἡ ἐπ' ἐσχάτων σε σαρχὶ τετοχυῖα * ἐπὶ Σταυροῦ χρεμάμενον ὀρῶσα, Χριστὲ, * Οίμοι ποθεινότατε * Ίησοῦ, ἀνεβόα! * πῶς ὁ δοξαζόμενος * ὡς Θεός ὑπ' Άγγέλων,* ὑπό ἀνόμων νῦν βροτῶν, Υἰέ, * θέλων σταυρούσαι; * ύμνῶ σε, Μαχρόθυμε.

'Ωδή δ'. Ο χαθήμενος έν δόξη.*

ιαζώννυταί σου πίστει * νοητῶς ή βασίλειος * άλουργίς χαι Δ πόλις, * Πέτρε, την σειράν την υπέρτιμον, * ην αίσθητως προσχυνούσα * χατασπάζεται, * χαι γεραίρει σου χαι την ίσχυν * χαί τὰ θαύματα.

Έν φρουρά σε χλοιοφόρον * ο Ηρώδης απέθετο * τοῦ αναγαγείν σε * δήμω θεοχτόνω, 'Απόστολε· * διασωθείς δε θεόθεν, * χαταλέλοιπας * είς προσχύνησιν τὰ σὰ δεσμὰ * τοῖς οἰχέταις σου.

Στομωθείσα τη προσψαύσει * του άχράντου σου σώματος * χαι χαριτωθείσα * ή περιτεθείσά σοι "Αλυσις, * άγιασμόν ήμιν πάσι * μεταδίδωσι * προσχυνοῦσιν αὐτὴν διὰ σὲ, * Πέτρε πάνσεπτε.

Μετά δέους τε χαί πόθου * προσελθόντες προσπέσωμεν * τοϊς δεσμοίς του Πέτρου, * διά των συμβόλων προσάγοντες * τῷ 'Αποστόλω την πίστιν, * βεβαιούμενοι * την προσχύνησιν ώς πρός αύτόν * διαβαίνουσαν.

Θεοτοχίον.

Θεοτόχον ώς τεχοῦσαν * σὲ Θεόν μετὰ σώματος * ἀνυμνολογούμεν, * πάσαν ἀποτρέποντες αίρεσιν· * ἐν ἑαυτῷ γὰρ ὁ Λόγος * έξ αιμάτων σου * σάρχα έμψυχον ζωοπλαστήσας, * έπέφανεν.

Έτερος. Δι' άγάπησιν, Οίκτίρμον.

Ρητορεύων του Δεσπότου τὰ μεγαλεία,* τῶν ἀπειθῶν Ἐβραίων * τὰς χαρδίας πρός πίστιν * ἐπέστρεψας ἔνθεον, * ὡς έδρα τῆς Πίστεως.

Αι πορείαι σου έγνώσθησαν έφ' ύδάτων * ύπερβολή φιλίας * του πεζεύσαντος ταυτα, * Πέτρε, χαι τὰς τρίβους σοι * τὰς θείας γνωρίσαντος.

Ίατρεῖον χεχτημένοι ἀῥρωστημάτων * παντοδαπῶν τὴν θείαν * 'Αλυσίν σου, Παμμάχαρ, * ταύτην ἀσπαζόμεθα * πιστώς σε γεραίροντες.

'Ρώμην σώματος τοῦ θείου τῆ χαταθέσει * χαθαγιάζεις, Πέτρε, * χαι την Νέαν φωτίζεις, * πίστει την τιμίαν σου * χατέγουσαν "Αλυσιν.

Θεοτοχίον.

΄Ως παλάτιον εὐρύχωρον χατοιχήσας * ὁ Βασιλεὺς τῶν ὅλων * την άγίαν σου μήτραν, * ώρθη σωματούμενος, * πανάμωμε Δέσποινα.

MHN IANOTAPIOS, 1G'.

'Ωδή ε'. Νυν άναστήσομαι.*

Α ρον, 'Απόστολε, * τῆς ἀμαρτίας μου τὰ χλοιὰ * τὰ ἐπιχείμενά μοι ἐπαυχένια * χαὶ ὠθοῦντα πρός φθορὰν, * ὡς ἐξουσίαν * τοῦ Σωτῆρος εἰληφώς * τοῦ δεσμεῖν χαὶ λύειν τὰ πταίσματα.

Παύσον, Πανεύφημε, * την ἐπανάστασιν τῶν ἐθνῶν· * λῦσον τὰ σχάνδαλα τῆς Ἐχχλησίας δὲ, * την ὁμόνοιαν διδοὺς * ὁ ὑπὲρ ταύτης ἐν ἘΑλύσει δεσμευθεἰς, * ἢν πιστῶς χαὶ περιπτυσσόμεθα.

'Ρῦσαι, 'Απόστολε, * αἰχμαλωσίας τῆς νοητῆς * τοὺς προσχυνοῦντάς σου πιστῶς τὴν 'Αλυσιν· * xαὶ διάσωσον ἡμᾶς * πρός οὑρανίους * ὡς πεπίστευσαι σχηνὰς, * ὡς Ποιμὴν ἡμῶν xαὶ Διδάσχαλος.

Οὒς ἐδιχαίωσε * τῆ μεσιτεία σου τῆ φριχτῆ, * Πέτρε ἀΑπόστολε, ὁ σὀς Διδάσχαλος * βασιλεύειν ἐρ' ἡμᾶς, * ὀρθοδοξοῦντας * διαφύλαττε τῆ σῆ * χραταιặ δεξιặ, πανεύφημε.

Θεοτοχίον.

Είδεν ό ήλιος * ἀπαυγασμάτων τῶν ἐαυτοῦ * σὲ διαφέρουσαν πολλῷ, Πανύμνητε· * ἐξ ἦς ὥφθη ὁ Θεὸς * ἐνανθρωπήσας, * τοὺς τιμῶντάς σε πρὸς φῶς * ἀνυψῶν τῆς αὐτοῦ Θεότητος.

"Ετερος. Τόν φωτισμόν σου, Κύριε.*

Τιόν τοῦ Πατρός συνάναρχον * ἐκήρυξας Υἰόν * ἀποχαλύψει, Πανεύφημε, θεία, * χαὶ μαχαρισμοῦ * χατηξιώθης * μαχαρίου ἐχ στόματος.

Ήνίχα φῶς ἑώραχας * ἐχλάμψαν ἐν Θαβώρ * τὰς τοῦ ἡλίου χαλύπτον ἀχτῖνας, * φῶς τὸ ἐχ φωτὸς * ηὐγάσθης, Πέτρε, * χαὶ Χριστὸν Θεὸν ἔγνωχας.

Νεχρόν τριημερεύσαντα * ἐχήρυξας Χριστόν, * δι' ὄν 'Αλύσεις ἐφόρεσας, Πέτρε· * ἀσπερ προσχυνεῖν * ἀξιωθέντες, * εὐσεβῶς σε γεραίρομεν.

Θεοτοχίον.

Βεβαρυμένον, "Αχραντε, * τῷ φόρτω τῶν πολλῶν * ἀμαρτημάτων ἐλάφρυνόν με νῦν,* φέρειν τὸν ζυγὸν * ἐνδυναμοῦσα * Χριστοῦ τὸν ἐλαφρότατον.

'Ωδή ς'. Ήλθον είς τὰ βάθη.

Υτήμερον οὐράνιαι Δυνάμεις * χαι ᾿Αποστόλων δῆμοι * συνευφραίνονται τοῖς ἐπιγείοις, * Πέτρε, τῶν σῶν * παθημάτων βλέποντες * προσχυνούμενα τὰ σύμβολα.

Κροτοῦσιν Αγίων αι χορεῖαι, * xal ὀλολύζει φάλαγξ * ἡ δαιμόνιος δειματουμένη,* Πέτρε, τῶν σῶν * παθημάτων βλέποντες * προσχυνούμενα τὰ σύμβολα. Υπνωσαν Άγγέλου παρουσία * οἱ στρατιῶται, Πέτρε, * οἰ φρουροῦντές σε· ἐχ τῶν χειρῶν δὲ * ἄφνω τῶν σῶν * αἱ ᾿Αλύσεις ἔπεσον, * ὡς ὀσίως ἀσπαζόμεθα.

Νεχράν Ταβιθαν έξαναστήσας, * τοὺς δὲ φρουροὺς νεχρώσας * τῶν ᾿Αλύσεων ἐξετινάχθης· * πάντα τὰ σὰ * ὑπὲρ νοῦν, ᾿Απόστολε· * ὅθεν πίστει σε γεραίρομεν. Θεοτοχίον.

^{*}Ηλθον εἰς χειμῶνα ἀπωλείας, * xαὶ συνετάραξάν με * ποταμοὶ σφαλμάτων ἀμετρήτων· * ἀλλ' ἐπ' ἐμοὶ * σπλαγχνισθεῖσα, Δέσποινα, * πρός λιμένα θεῖον Ιθυνον.

[•]Ετερος. 'Εβόησε * προτυπών.

Α ντίστρορον * παραδόξως ὑπέμεινας σταύρωσιν, * ἐτοιμάσας * πρός οὐράνιον τρίβον τοὺς πόδας σου· * ἢν ἡμᾶς βαδίζειν,* Μαθητὰ τοῦ Χριστοῦ, ἐνδυνάμωσον.

Συνώχησας * τῆ τῶν ζώντων ζωῆ, χαὶ δεσμούμενος * ὑπὲρ ταύτης, * τὰ δεσμὰ τοῦ Βελίαρ συνέτριψας· * τὴν δεσμεύσασάν σε * διὰ τοῦτο σεβόμεθα "Αλυσιν.

Ιχέτευε * τον Δεσπότην, Παμμάχαρ, τῆς χτίσεως, * χαταπέμψαι * ἰλασμόν χαὶ εἰρήνην χαὶ ἔλεον * τοῖς δοξάζουσί σε * ὡς αὐτοῦ Μαθητὴν γνησιώτατον. Θεοτοχίον.

Νεχρώσεως * δερματίνους χιτῶνας ἐνδέδυται * ὁ Προπάτωρ· * ὁ δὲ Κτίστης αὐτὸν ἐπενδύεται * ἐχ τῶν σῶν αἰμάτων * σαρχωθεἰς ὑπὲρ λόγον, Πανάμωμε.

Ο Είρμός.

Έβόησε, * προτυπών την ταφήν την τριήμερον * ό Προφή Της * Ίωνᾶς, ἐν τῷ χήτει δεόμενος· * Ἐχ φθορᾶς με ῥῦ σαι, * Ἱησοῦ βασιλεῦ τῶν δυνάμεων.

Κοντάχιον.

³Πχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.*

Π πέτρα Χριστός, * ό την πέτραν της πίστεως * δοξάσας φαιδρώς, * αύτοῦ τόν πρωτόθρονον * συγκαλείται απαντας * ἑορτάσαι ἐπὶ τῷ θαύματι * της τιμίας 'Αλύσεως, * δοθηναι τῶν πταισμάτων την συγχώρησιν.

Έτερον, ⁷Ηχος β'. Την έν πρεσβείαις.*

Τόν Κορυφαΐον * και πρώτον τών 'Αποστόλων, * της άληθείας * τόν ένθεον ύποφήτην * Πέτρον τόν μέγιστον εύφημήσωμεν, * και την αύτοῦ ἐν πίστει * ἀσπασώμεθα 'Αλυσιν, * πταισμάτων την λύσιν κομιζόμενοι.

Ο Οίκος, πρός τό Τείχισόν μου.

Τόν εύχλεή χαι μέγαν Κυρίου * Μαθητήν ἐπαξίως * ποία γλώσσα βροτών * έγχωμιάσαι δυνήσεται; * δν γαρ εύλόγως ό Θεός

Λόγος * ἐμαχάρισε, ποΐος νοῦς ἐπαινέσει; * ὅμως, ἐπεὶ ὅπερ τις κατὰ δύναμιν κέκτηται * ὀφείλει Χριστῷ προσφέρειν, * τοῦτο δὴ καὶ ποιῆσαι πειράσομαι. * ᾿Αλλ᾽ ὡ φιλέορτοι, εὐσεβῶς * τὸν Πρωτόθρονον ἔσμασι στέψωμεν, * πταισμάτων τὴν λύσιν χομιζόμενοι.

Συναξάριον.

Τῆ Ις'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, ἡ προσκύνησις τῆς τιμίας Ἀλύσεως τοῦ ᾿Αγίου καὶ ἐνδόξου Ἀποστόλου Πέτρου.

Στίχοι.

Σήν προσχυνούντα, Πέτρε, σειράν τιμίαν,

Σειράς μαχράς λύσόν με των έγχλημάτων.

Σειρήν προσχυνέω Πέτρου δεχάτη ένι έχτη.

Ταΐς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον χαὶ σῶσον ἡμᾶς. ἀμήν.

'Ωδή ζ'. Ο διασώσας έν πυρι.*

Ο βασιλεύειν μέν δοχών, * βεβασιλευμένος δε μαλλον * ύφ' ήδονής, το άρεστον * Ίουδαίοις ποιών, χειροπέδαις σε * σιδηραῖς χατεδίχασεν· * ἅς, Ἀπόστολε, τιμῶμεν σε ἀνυμνοῦντες.

Υποχωρεί σοι, Μαθητά * τοῦ Χριστοῦ, ἡ σύμπασα χτίσις· * τὰ γὰρ πελάγη πορευτὰ, * τὰ πλοιὰ ὡς στυππεία, πυλῶνες δὲ * σιδηροί σοι ὡς ἄμφοδα * ἐλογίσθησαν δυνάμει τοῦ Παραχλήτου.

Μάγους ψευδείς συναναιρών, * νέχυας ἐγείρων, χωλούς τε * χαὶ παρειμένους ὑγειῶν, * χαὶ νοσοῦντας σχιặ σου ἰώμενος, * χεχλεισμένων διῆλθες πυλῶν, * χαὶ χλοιῶν προσχυνουμένων ἐξέδυς, Πέτρε.

Έχ Παλαιστίνης ὁ Χριστοῦ * ἰππος χαὶ ᾿Απόστολος Πέτρος * ὡς ἐχ βαλβίδος προελθών, * χαὶ τῷ χόσμῷ χηρύξας, ἐν Ῥώμῃ μὲν * τῇ προτέρᾳ χατέπαυσε, * τῇ δὲ Νέᾳ δοὺς τὴν Ἅλυσιν προσχυνεῖσθαι.

Θεοτοχίον.

Τής σής λοχείας το χαινόν * ή Χαλδαϊχή φλόξ έδήλου, * τοὺς Παίδας βλάπτουσα μηδέν· * τοῖς πολλοῖς τοιγαροῦν παραπτώμασι * φλογιζόμενον, Δέσποινα, * τῆς πρεσβείας σου τῆ δρόσω διάσωσόν με.

Έτερος. 'Αβραμιαΐοι ποτέ.*

Τρίτον ήρνήσω Χριστόν * ἐπερωτήσει δθεν * τριττη ἰαταί σου το εγχλημα, * Πέτρε παναοίδιμε, * χαὶ στηριγμον δειχνύει * πολλών σαλευομένων.

'Ως δεσμευθείς τοῦ Χριστοῦ * τῷ γλυχυτάτῳ πόθῳ, * δεσμοῖς ποιχίλοις προσωμίλησας· * διό σου τὴν "Αλυσιν * λύουσαν πάθη, Πέτρε, * ἐν πίστει προσχυνοῦμεν.

Νύχτα βαθεΐαν δεινής * πολυθείας λύεις, * την οἰχουμένην διερχόμενος * ώς μέγιστος ήλιος, * Πέτρε, Χριστοῦ αὐτόπτα, * τῶν 'Αποστόλων χλέος.

Δόξα έγένου Χριστοῦ, * τοῦτον τοῖς μέλεσί σου * δοξάσας, Πέτρε παναοίδιμε· * διό σε δοξάζομεν, * χαὶ τὴν δεσμεύσασάν σε * "Αλυσιν προσχυνοῦμεν.

Θεοτοχίον.

Ο χαταβὰς ἐπὶ σὲ * ὡς ὑετὸς, Παρθένε, * θεογνωσία πᾶσαν ἤρδευσε * τὴν γῆν, χαὶ ἀνέδειξε * σὲ τῶν ἀγγέλων πάντων, * ἀγνὴ, τιμιωτέραν.

'Ωδή η'. Λυτρωτὰ τοῦ παντός.

Ν ομοθέτα, Ποιμήν χαι Διδάσχαλε * των θρεμμάτων Χριστου, Πέτρε ἕνδοξε,* τοὺς εὐσεβῶς ὑμνοῦντάς σε * χαι πιστῶς προσχυνοῦντας * σοῦ τὰς ᾿Αλύσεις * ἀμαρτίας δεσμῶν ἀπολύτρωσαι.

Ένοχλήσεις Δαιμόνων ἀπέλασον, * ἀμαρτίας χειμῶνα χατεύνασον, * νόσους, χινδύνους, θλίψεις τε * χαὶ βαρβάρων ἐφόδους * διώχων, Πέτρε, * ἀπὸ τῶν τὰς ᾿Αλύσεις τιμώντων σου.

Κεχαρίτωται πᾶς προσαπτόμενος * τῆς τιμίας σειρᾶς σου, 'Απόστολε, * ἀγιασμοῦ πληρούμενος, * xαὶ χαρῷ ἀναμέλπει· * ΙΙάντα τὰ ἔργα, * εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Πανδαισίας ἀπάσης ὑπέρχειται * ἡδονῆς τῶν σεπτῶν σου ἀΑλύσεων * ἡ εὐλαβὴς προσχύνησις· * σὺ γὰρ χαὶ ἐστιάτωρ * τῆς εὐφροσύνης * τῆς τοιαύτης ἐνθέου, ἀΑπόστολε.

Θεοτοχίον.

Έρερπύσας τρυφής έξορίζει με * δυσβουλίαις ό όφις ό δόλιος· * βουλής δ' ό μέγας "Αγγελος * βροτωθείς έχ σής μήτρας, * τοῦ Παραδείσου * οἰχητήρα χαὶ πάλιν εἰργάσατο.

Έτερος. Είρμος ό αὐτός.

Γεωργών χαρδιών, Πέτρε, λήια, * εὐφορώτατα ταῦτα ἐτέλεσας * τῷ Γεωργῷ τῆς χτίσεως, * τῷ τὰς χλεῖς σοι τὰς θείας * παρεχομένφ * τοῦ δεσμεῖν τε χαὶ λύειν ἐγχλήματα.

Μαχαρίζομεν, Πέτρε, σὲ πάντοτε, * χαὶ τὴν σὴν ἀσπαζόμεθα 'Αλυσιν, * ὴν ὡς χαχοῦργος ἔφερες, * ἀναιρῶν τῆς χαχίας * τὸν ἀρχηγέτην * χαὶ δεσμῶν τοῖς δεσμοῖς σου, 'Απόστολε.

'Αχλονήτω σου πέτρα τῆς πίστεως * συντηρῶν Έχχλησίας τὸ πλήρωμα, * τὰ διὰ μέσου σχάνδαλα * ἀποδίωξον, Πέτρε, * χαι εἰρηναίαν * ἐξαιτοῦ ταύτη, μάχαρ, χατάστασιν.

Τὰ δεσμὰ χαὶ τὸ πάθος τὸ ἄχραντον * τοῦ δεσμεύσαντος ἄδην χαὶ θάνατον * περιφανῶς ἐχήρυξας· * διὰ τοῦτο, Παμμάχαρ, * τὴν "Αλυσίν σου * ἀσπαζόμενοι ἀγιαζόμεθα.

MHN IANOYAPIOS. I ς' .

Τριαδιχόν.

Ώς τὰ ἄνω βοήσωμεν τάγματα,* τρισαγίοις φωναζς τὸν παναίτιον * Πατέρα νῦν δοξάζοντες * xαὶ Υἰὸν xαὶ τὸ Πνεῦμα,* μίαν οὐσίαν, * μίαν δύναμιν, μίαν ἐνέργειαν.

Θεοτοχίον.

Νοητήν σε λυχνίαν προέγραψεν * ο Προφήτης, το θεΐον λαμπάδιον, * Θεογεννήτορ, φέρουσαν, * το φωτίσαν τοὺς πρώην * ἐσχοτισμένους * τῶν χαχῶν ταῖς πολλαῖς ἀμαυρώσεσι.

Ο Είρμός.

» Λυτρωτά τοῦ παντός, Παντοδύναμε, * τοὺς ἐν μέσφ φλογός » Λεὐσεβήσαντας * συγχαταβὰς ἐδρόσισας * χαὶ ἐδίδαξας μέλ-

πειν· * Πάντα τὰ ἔργα, * εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

'Ωδή θ'. "Απας γηγενής.*

Ολος γλυχασμός * ὑπάρχεις, ᾿Απόστολε, * ἀνευρημούμενος, * πάσης θυμηδίας τε * πεπληρωμέναι * αι πανηγύρεις σου * διό χαι νῦν τοὺς δούλους σου * τοὺς προσχυνοῦντας πιστῶς * τὰ δεσμά σου * εῦφρανον, ἀγίασον, * χαι φαιδρῶς ἑορτὰσαι ἀξίωσον.

Θραῦσον τὴν ἰσχὺν * τῶν ἐθνῶν, ᾿Απόστολε, * τῶν πολεμούντων ἡμᾶς, * καὶ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν * ἀμάχῳ σθένει * σοῦ καθυπόταξον * ἐν χειροπέδαις ἄρχοντας * αὐτῶν τῆ πόλει σου * θριαμβεύων, * ἔνθα σου ἡ ᾿Αλυσις * τῶν ἀχράντῶν χειρῶν νῦν τετίμηται.

Όντως ἀληθεῖς * οἱ λόγοι σου, Δέσποτα, * οῦς ἀπεφήνω εἰπών· * Ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ * xαὶ μείζονά μου * ἔργα ἐργάσεται· * ἰδοὺ γὰρ ὁ ᾿Απόστολος * xαὶ ζῶν τὰ πάθη σχιῷ * ἐξιᾶτο, * xαὶ νῦν τοῖς χλοιοῖς αὐτοῦ * τὰ ποιχίλα ἐργάζεται θαύματα. Τριαδιχόν.

"Υψιστε Πατήρ, * Υἰἐ καὶ Παράκλητε, * Τριὰς ὁμότιμε, * ταῖς τοῦ Κορυφαίου σου * τῶν ᾿Αποστόλων * Πέτρου δεήσεσι, * τῷ Βασιλεῖ συμμάχησον * ἐν τοῖς πολέμοις ἀεί· * τῆ δὲ Πόλει * ἄσειστον, ἀκλόνητον, * εἰρηναίαν παράσχου κατάστασιν. Θεοτοχίον.

"Απαντες βροτοι * ύμνεϊν ἀποροῦντές σου * τὸ ξένον λόχευμα," τὸν τοῦ χαταπτάντος σοι * ᾿Αγγέλου λόγον * χαίροντες ἔδομεν· * Χαίροις, βροτῶν ἡ λύτρωσις, * τῶν πενομένων τροφή· * τῶν δαιμόνων * χαίροις ἀμυντήριον· * χαίροις, σπίλων ἐμῶν χαθαρτήριον. "Ετερος. ΄Ο τόχος σου ἄφθορος ἐδείχθη.*

'Ιδείν ήξιώθης τὰ μαχρόθεν * πιστῶς ἐλπιζόμενά σοι, Πέτρε,* χαι χαμάτων τὰ γέρα * ἐχ Θεοῦ τοῦ φιλανθρώπου χαίρων χομίζη· * οῦ τῆ σαρχί σου * πάθος θεῖον ἐξειχόνισας. 'Ως θεΐος χλειδοϋχος βασιλείας, * τὰς ταύτης ὑπάνοιξον εἰσόδους * τοῖς πιστῶς σε τιμῶσιν * ἐπὶ γῆς, χαὶ τὴν σεπτήν σου ἀσπαζομένοις * "Αλυσιν, Πέτρε, * ὴν δεσμούμενος ἐφόρεσας.

Συνών τῷ Υἰῷ ἐν Θαβωρίω, * φωνῆς Πατρικῆς αὐτόν δηλούσης * ἠξιώθης ἀκοῦσαι, * τοῦ σεπτοῦ Πνεύματος, Πέτρε, σοῦ τὴν καρδίαν * κεκαθαρμένην * παραδόξως καταυγάσαντος.

Ήμιν τοις έχ πόθου σε τιμῶσι * χαὶ τὴν Αλυσιν ἀσπαζομένοις, * μεθ' ῆς, Πέτρε, ἐδέθης, * ἰλασμόν χαὶ ὀρλημάτων αἰτησαι λύσιν, * χαὶ βασιλείας * οὐρανίου τὴν ἀπόλαυσιν. Θεοτοχίον.

Φωτός οἰχητήριον ἐγένου· * διὸ φωταγώγησόν με, Κόρη, * ἀμαυρούμενον πάσαις * τοῦ ἐχθροῦ ταῖς ἐπηρείαις· ὅπως ἐν πίστει * σὲ, Παναγία * μεγαλύνω Μητροπάρθενε. Ο Είρμός.

 Ο Τόχος σου ἄφθορος έδειχθη, * Θεός έχ λαγόνων σου προ-ηλθε * σαρχοφόρος, δς ὥφθη * ἐπὶ γῆς χαὶ τοῖς ἀνθρώποις
 συνανεστράφη· * σὲ, Θεοτόχε, * διὸ πάντες μεγαλύνομεν.

Έξαποστειλάριον. Γυναϊκες ἀχουτίσθητε.*

Ού σὰρξ καὶ αἶμα, Πέτρε, σοι, * ἀλλ' ὁ Πατὴρ ἐνέπνευσε * θεολογῆσαι τὸν Χριστὸν, * Υίὸν Θεοῦ Πατρὸς ζῶντος· * διό σε καὶ μακάριον * αὐτὸς προεμαρτύρατο, * καὶ φερωνύμως κέκληκε * Πέτρον, ὡς πέτραν ἀβραγῆ * καὶ Βάσιν τῆς Ἐκκλησίας. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Παρθένος παναμώμητος * σὺ ἐγνώσθης καὶ Μήτηρ, * ὡς Θεόν τε καὶ ἄνθρωπον * ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα, * καὶ σωτηρία γέγονεν * ἡ κυοφορία σου * τοῖς μελφδοῦσιν ἐκ πόθου· * Δόξα πρέπει τιμή τε * καὶ προσκύνησις Τριάδι * τῇ ἀστέκτψ καὶ θεία.

Εἰς τοὺς Αίνους, ἰστῶμεν Στίχους δ΄. xαὶ ψάλλομεν Στιχηρά Προσόμοια,

⁷Ηχος πλ. β΄. Τριήμερος ἀνέστης, Χριστέ.* Τούς πόνους τοῦ κηρύγματος * τιμῶντές σου, πανεύφημε * Κορυραῖε, * καὶ τὴν *Αλυσιν πιστῶς * προσκυνοῦντες, ὑμνοῦμεν * Χριστόν τόν ζωοδότην * τόν εὐεργέτην τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Δίς.

Ως έχ τῆς ἀθείας βυθοῦ * ἀνήγαγες, πανεύφημε, * τῷ ἀγχίστρῳ * τοῦ χηρύγματος βροτοὺς, * χαὶ ἡμᾶς ἀθυμίας * ἀνάγαγε πρεσβείαις, * Πέτρε, ταῖς σαῖς πόθῳ ὑμνοῦντάς σε.

Πρεσβείαις σου ώς θείαις χλεισι, * Πανεύρημε, εὐτρέπισον * οὐρανίους * τὰς εἰσόδους χαι ἡμῖν, * τὰς πύλας διανοίξας * ὡς ἔχων παρρησίαν * τοῖς Κορυφαῖόν σε δοξάζουσι.

Men. Tom. III.

MHN IANOTAPIOS. I \mathfrak{T} .

Δέξα, ³Πχος δ'.

Τνῷ τριφτῷ τῆς ἐρωτήσεως * τῷ, Πέτρε, φιλεῖς με, * τὸ τριττὸν τῆς ἀρνήσεως * ὁ Χριστὸς διωρθώσατο· * διὰ καὶ πρός τὸν χρυφιογιώστην ὁ Σίμων· * Κύριε, πάντα γινώσχεις, * τὰ πάντα ἐπίστασαι, * τῷ οἰδας ἅτι ριλῶ σε. * Όθεν πρός αὐτὰν ἱ Σωτήρ· * Παίμαινε τὰ πρέβατά μαυ, * ποίμαινε τὴν ἐκλαγάδα μου, * ποίμαινε τὰ ἀρνία μου, * ἂ ἐν τῷ ἰδίω αίματι περιεποιησάμεν * εἰς σωτηρίαν, * Αὐτὸν ἰκέτευε, * θεομαχώριστε 'Απέστολε, * δωρηθῆναι * ἡμῖν τὰ μέγα ἔλεος.

Καί νῦν, Θεοτοχίον. Ώς γενναΐον ἐν Μάρτυσιν.*

Ως πρεσβείαν άχοίμητον * χαὶ παράκλησιν ἔμμανον * κεκτημένη, Πάναγνε, πρός τόν Κύριον, * τοὺς πειρασμούς χαταχοίμισον, * τὰ χύματα πράθνου * τῆς ἀθλίας μου ψυχῆς, * καὶ ἐν θλίψει ὑπάρχουσαν * τὴν καρδίαν μου * παραχάλεσον, Κόρη, * δυσωπῷ σε, * καὶ χαρίτωσαν τόν νοῦν μου, * ὅπως ἀξίως δοξάζω σε. ¨Η Σταυροθεοτοχίον.

Τόν 'Αμνόν και Παιμένα σε * ἐπὶ ξύλου ὡς ἔβλεψεν * ἡ 'Αμνὰς ἡ τέξασα ἐπωδύρετο * καὶ μητρικῶς ποι ἐφθέγγετο· * Υἰὲ ποθεινότατε, * πῶς ἐν ξύλω τοῦ Σταυροῦ * ἀνηρτήθης, μακρόθυμε; * πῶς τὰς χέιράς σευ * καὶ τοὺς πόδας αου, Λόγε,* προσηλώθης * ὑπ' ἀνόμων, καὶ τὸ αίμα * τὰ σὸν ἐξέχεας, Δέσποτα; Εἰ βούλει, ποίησον Δοξολογίαν μεγάλην.

εί δὲ μή,

Είς τον Στίχον, Στιχηρά τῆς Όχτωήχου.

Δόξα, Ήχος δ'. Άνατολίου.

'Αξίως είληφας έχ Θεού τα χαρίσματα, * σαρέ 'Απόστολε, * πέτρα της πίσταως * άνθ' ών ως ράδον το αίμα σου * τῷ Κτίστη ως γλύωνν έδεσμα προσήγαγες, πανεύρημε, * και κλειδοῦχος χάριτι * τῶν οὐρανίων πυλῶν πᾶσιν ἀναδέδειξαι * τῶς πίστει εὐρημοῦσί σε.

Και νύν, Θεοτοχίον. "Εδωχας σημείωσιν."

Ζάφος φοβερώτατος * ο τοῦ θανάτου, Θεόνυμφε, * τὴν ψυχὴν χατατρύχει μου. * το δὲ λογοθέσιον * ἐξιστᾶν καὶ τρέμειν ἀεὶ τῶν δαιμόνων * παρασχευάζει, ἀγαθή· * ἐξ ῶν με ῥῦσαι τῆ δυναστεία σου, * Παρθένε ἀπειρόγαμε, * καὶ προς λιμένα σωτήριον, * καὶ προς φῶς το ἀνέσπερον * τῶν 'Αγίων κατάταξον. ¨Η Σταυροθεοτοχίον.

Ν εχρούμενον βλέπουσα * Χριστόν ή πάναγνος Δέσπαινα, * και νεχροϋντα τόν δόλων, * ώλόλυζε χράζουσα * πιχρώς τῷ ἐκ σπλάγχνων * αὐτῆς προελθόντι, * και το μαχρόθυμαν αὐτοῦ *

άποθαυμάζουσα πατεπλήττετο· * Τέπνον μου ποθεινότατον, * μη έπιλάθη της δούλης σου, * μη βραδύνης, Φιλάνθρωπε, * το έμον χαταθύμιον.

> Η λοιπή 'Αχολουθία του "Ορθρου, ώς σύνηθες, χαι 'Απόλυσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Τυπικά, καὶ ἀπὸ τοῦ Κανόνος τοῦ ᾿Αποστόλου, ᾿Ωδὴ γ΄. καὶ ૬΄.

Προχείμενον. Πγος πλ. δ'.

Είς πάσαν την γην έξηλθεν δ φθόγγος αύτου, και είς τά πέρατα της οίχουμενης τα ρήματα αύτου.

Στίχ. Οι ούρανοι διηγούνται δόξαν θεού, ποίησιν δε γειρών αύτου άναγγέλλει το στερεωμα.

Ο Άπόστολος.

Πράξεων τῶν ᾿Αποστόλων τὸ ᾿Ανάγνωσμα.

Kat' Exervor tor raisor.

Ζήτει Σάββατον δ'. του Πάσγα.

'Αλληλούκα, Πχος α' .

Έξομολογήσονται οι ούρανοι τα θαυμάσια σου, Κυριε, και την άληθειάν σου έν έκκλησια Αγίων.

Στίχος. Ο Θεός ό ένδοξαζόμενος έν βουλη Αγίων, μέγας και φοβερός επί πάντας τους περικύκλω αύτου:

Εύαγγέλιον, Έωθινόν ια'.

Τφ χαιρφ έχεινο, έφανέρωσεν έκιστον δ Ίησους τοις μαθηταίς αύτου.

Κοινωνιχόν. Είς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν. Καὶ τὰ λοιπά.

THE IZ', TOP APPOP MHNON,

- Μνήμη ποϋ Ότιου και Θεοφόρου Πατρός ήμῶν 'Αντωνίου ποϋ μεγάλου.

ΕΝ ΤΩι ΜΙΚΡΩι ΕΣΠΕΡΙΝΩι.

Είς τό, **Κύριε ἐχέχραζα**, Ιστωμεν Στίχους δ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρά Προσόμοια,

Πχος 3. Ότε * έχ του ξύλου σε νεχρόν.*

Οτε * έν τῷ μνήματι σαυτόν * χαίρων περιέχλεισας, Πάτερ,* υπερ ἀγάπης Χριστοῦ * φέρων σταθερώτατα * τὰς τῶν δαιμόνων ποινάς: * προσευχῆ δὲ χαὶ χάριτι * ἀπέδειξας τούτων * πάχνης ἀδρανέστερα * τὰ βουλευτήρια· * τότε * ἐπεχρότησαν τάξεις * τῶν ᾿Αγγέλων χράζουσαι· Δόξα * τῷ ἐνδυναμοῦντί σε, ᾿Αντώνιε.

λλος * ἀνεδείχθης Ἡλιού * ἔχων τοὺς κλεινοὺς φοιτητάς σου * ὡς Ἐλισσαῖον, σοφὲ, * οἰσπερ καὶ τὴν χάριν σου * ὅιπλῆν κατέλιπες,* ἀρπαγεἰς ὡς ἐν ឪρματι * αἰθέριος, Πάτερ· * ὅθεν ζῶν τῷ πνεύματι * νῦν συναγάλλη αὐτοῖς, * πάντων * μνημονεύων, παμμάκαρ, * τῶν ἐπιτελούντων σου πόθῳ * τὴν σεπτὴν πανήγυριν, ᾿Αντώνιε.

Ωσπερ * ό θεόπτης Μωϋσής * γνόφω νοητῷ ὑπεισήλθες * θεωριῶν ἀληθῶς· * αὐθις δὲ χατώπτευσας * ὄνπερ ἐπόθεις τρανῶς· * δοξασθεὶς δὲ τὸ πρόσωπον * τῆ αἴγλη ἐχείνου, * Πάτερ, χαθωδήγησαι * εἰς σωτηρίους μονάς· * ὅθεν * συνελθόντες, Θεόφρον, * χαίροντες χραυγάζομεν· Δόξα * τῷ σὲ ἐνισχύσαντι Θεῷ ἡμῶν.

Δόξα, 11/05 β'.

Τόν ἐπὶ γῆς Αγγελον * χαὶ ἐν οὐρανοῖς ἄνθρωπον Θεοῦ, * τοῦ χόσμου τὴν εὐχοσμίαν, * τὴν τρυρὴν τῶν ἀγαθῶν χαὶ τῶν ἀρετῶν, * τῶν 'Ασχητῶν τὸ χαύχημα, * 'Αντώνιον τιμήσωμεν περυτευμένος γὰρ * ἐν τῷ οἶχῷ τοῦ Θεοῦ * ἐξήνθησε διχαίως, χαὶ ὡσεὶ χέδρος ἐν ἐρήμῷ * ἐπλήθυνε τὰ ποίμνια Χριστοῦ * τῶν λογιχῶν προβάτων * ἐν ὀσιότητι χαὶ διχαιοσύνη.

Καί νῦν, Θεοτοχίον.

Λοιόδευτε πύλη * μυστιχώς ἐσφραγισμένη, * εὐλογημένη Θεοτόχε, * δέξαι τὰς δεήσεις ἡμῶν * χαὶ προσάγαγε τῷ σῷ Ἰῷ χαὶ Θεῷ, * ίνα σώση διὰ σοῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια, [°]Ηχος β'. Οἰχος τοῦ Ἐφραθã.*

Ωρθης έχ μητριχών * σπαργάνων, θεοφόρε, * ήγιασμένον σχεύος, * 'Αντώνιε, χαι οίχος * του Παναγίου Πνεύματος.

Στίχ. Τίμιος έναντίον Κυρίου.

Δόλους τῶν πονηρῶν * δαιμόνων θριαμβεύσας * τῆ τοῦ Σταυροῦ δυνάμει, * ἐτράνωσας τὴν δόξαν * Χριστοῦ, Πάτερ 'Αντώνιε. Στίχ. Μαχάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Τρθης ώς Ήλιου * έν άρματι πυρίνου, * χαι συνεχράθης, μά-Χαρ, * ἀμέσως τῆ Τριάδι, * Ἀντώνιε παγχόσμιε.

Δόξα, καί νῦν, Θεοτοχίον, ὅμοιον.

^{*} Α νω σε οί Χοροί, * Θεοτόχε Παρθένε, * ύμνοῦσι σὺν τοῖς χάτω, * δοξάζοντες ἀπαύστως * τὸν Τόχον σου τὸν ἄχραντον.

'Απολυτίκιον. Τόν ζηλωτήμ 'Ηλίαν.

Καὶ 'Απόλυσις.

ΕΝ ΤΩι ΜΕΓΑΛΩι ΕΣΠΕΡΙΝΩι.

Στιχολογοϋμεν, την α΄. στάσιν τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ εἰς ^{*}Ηχον πλ. δ΄. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστῶμεν Στίχους η΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια,

³Ηχος δ'. Ο έξ υψίστου χληθείς.

Ο φωτισθείς ταϊς τοῦ Πνεύματος ἀχτίσιν, * ὅτε σε ὁ ἔνθεος * ἔρως ἀνέρλεξε * χαὶ τὴν ψυχὴν ἀνεπτέρωσεν * αὐτὸ ποθῆσαι, * τὸ τῆς ἀγάπης ὅντως ἀχρότατον· * τότε χατεφρόνησας * σαρχός χαὶ αίματος· * χαὶ ἔξω χόσμου γεγένησαι,* πολλῆ ἀσχήσει * χαὶ ήσυχία τούτῷ ἐνούμενος· * ὅθεν ἐπλήσθης * ὡς ἐζήτησας τῶν ἐχείθεν χαλῶν, χαὶ ἀνέλαμψας * ὡς ᾿Αστὴρ χαταυγάζων * τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ᾿Αντώνιε.

Δίς.

Ο τῶν δαιμόνων τὰ τόξα χαὶ τὰ βέλη * συντρίψας τῆ χάριτι * τοῦ Θείου Πνεύματος, * χαὶ τὴν χαχίαν χαὶ ἔνεδραν * αὐτῶν τοῖς πᾶσι * δηλοποιήσας θείοις διδάγμασι * ταῖς θείαις λαμπρότησι * χαταστραπτόμενος, * τῶν Μοναστῶν διαυγέστατος * φωστὴρ ἐγένου, * χαὶ τῆς ἐρήμου πρῶτος διάχοσμος * χαὶ τῶν νοσούντων * ἐμπειρότατος χαὶ σεπτὸς ἰατρός, χαὶ ἀρχέτυπος * χαραχτὴρ ἐναρέτου * ἀγωγῆς, Πάτερ 'Αντώνιε.

Δίς.

Ο χαρισμάτων ένθέων πεπλησμένος * σε ώς ἀχηλίδωτον * έσοπτρον, Πάτερ, εύρων * Χριστός, τῶν θείων ἐμφάσεων * λαμπρὰς οἰχείου * μαρμαρυγὰς φωτός σοι ἐξήστραψεν· * ἐντεῦθεν ἰά-

σεων * ἄφθονος ώφθης πηγή, * δια τροφή τε λιμώττουσι, * χαί τῶν διψώντων * δι' ἐπομβρίας ἄρδων την ἔρεσιν· * τὰς ψυχιχὰς δὲ * διαθέσεις όρῶν σοῦ τῷ λόγο σορῶς ἐβελτίους Θεῷ· * ὅν ἰκέτευε σῶσαι * χαὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ήμῶν. Δίς.

Ο χαθαρός την ψυχην χαι την χαρδίαν * Αγγελος ἐπίγειος, * βροτός οὐράνιος, * τῆς παρθενίας διδάσχαλος, * τῆς ἐγχρατείας * ἡχριβωμένη στάθμη, 'Αντώνιε· * συνών τῷ Δεσπότη σου * χαι την ἀσίγητον * δοξολογίαν, μαχάριε, * σὺν τοῖς 'Αγγέλοις * χαι τοῖς Όσίοις * πᾶσι χαὶ Μάρτυσι * τούτω προσάγων, * τοὺς τελοῦντάς σου την ἱερὰν μνήμην πάντοτε * χαλεπῶν ἐχ χινδύνων * χαὶ πταισμάτων ἐλευθέρωσον. Δίς.

. Δόξα, ³Ηχος πλ. β'. Συχεώτου.

Τό χατ' είπόνα πηρήσας άλώβητον, * νοῦν ήγεμόνα κατὰ παθῶν όλεθρίων * ἀσκητικῶς ἐνστησάμενος, * εἰς τό χαθ' ὁμοίωσιν, ὡς δυνατόν, ἀνελήλυθας· * ἀνδρικῶς γὰρ τὴν φύσιν ἐκβιασάμενος, * ἔσπευσας τὸ χεῖρον * χαθυποτάξαι τῷ κρείττονι, * καὶ τὴν σάρχα δουλῶσαι τῷ πνεύματι· * ὅθεν * Μοναζόντων ἀνεδείχθης ἀκρότης, * πολιστὴς τῆς ἐρήμου, * εὐδρομούντων ἀλείπτης, * κανών ἀρετῆς ἀκριβέστατος· * καὶ νῦν ἐν οὐρανοῖς * τῶν ἐσόπτρων λυθέντων, 'Αντώνιε, * καθαρῶς ἐποπτεύεις τὴν 'Αγίαν Τριάδα * ἐντυγχάνων ἀμέσως * ὑπὲρ τῶν πίστει καὶ πόθῳ τιμώντων σε.

Καί νον, Θεοτοχίον.

Τίς μή μαχαρίσει σε, * Παναγία Παρθένε; * τίς μή άνυμνήσει σου * τόν άλόχευτον τόχον; * ό γάρ άχρόνως * έχ Πατρός έχλάμψας Υίός μονογενής, * ό αὐτός έχ σοῦ τῆς άγνῆς προῆλθεν * άρράστως σαρχωθείς, * φύσει Θεός ὑπάρχων, * και φύσει γενόμενος άνθρωπος δι' ήμᾶς * οὐχ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, * ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων ἀσυγχύτως γνωρίζόμενος. * Αὐτόν ἰχέτευε, * σεμνή Παμμαχάριστε, * ἐλεηθήναι τὰς ψυχάς ήμῶν.

Είσοδος, τό Προχείμενον τής ημέρας,

χαὶ τὰ ἀΑναγνώσματα.

Σοφίας Σολομώντος το Άνάγνωσμα.

κιφ. Διχαίων ψυχαί έν χειρί Θεοϋ, χαὶ οὐ μὴ άψηται αὐτῶν βάσαγ. Ι. Δ νος. Ἐδοξαν ἐν δρθαλμοις ἀρρόνων τεθνάναι, χαὶ ἐλογίσθη χάχωσις ἡ ἔξοδος αὐτῶν, χαὶ ἡ ἀφ ἡμῶν πορεία, σύντριμμα· οἰ δέ εἰσιν ἐν εἰρήνη. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐἀν χολασθῶσιν, ἡ ἐλπὶς αὐτῶν ἁθανασίας πλήρης. Καὶ δλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεός ἐπείρασεν αὐτοὺς, χαὶ εὕρεν αὐτοὺς ἀξίους ἐαυτοῦ. Ώς χρυσον ἐν χωνευτηρίω ἑδοχίμασεν αὐ-

MHN IANOYAPIO Σ . IZ'.

τούς, και ώς όλοκέρπωμα θυσίας προσεδέξατο αύτούς και έν χαιρῷ ἐπισχοπής αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθήρες ἐν χαλέμη διαδραμούνται. Κρινούσιν Έθνη, και χρατήσουσι λαών, χαι βασιλεύσει αύτων Κύριος είς τούς αίωνας. Οι πεποιθότες έπ' αὐτῷ συνήσουσιν ἀλήθειαν, χαι οι πιστοί ἐν ἀγάπη προσμενούσιν αὐτῷ· ὅτι γάρις χαὶ έλεος ἐν τοῖς ἀσίοις αὐτοῦ, χαὶ ἐπισποπή έν τοις έχλεκτοις αύτου.

Σοφίας Σολομῶντος το 'Ανάγνωσμα.

(χαιοι είς των αίωνα ζώσι, χαι έν Κυρίω ο μισθός αύτων, χαι κεφ. Δ ή φρουτίς αὐτῶν παρά Υψίστω. Διὰ τοῦτο λήψουται το βασίλειαν τής εύπρεπείας, χαι το διάδημα του χάλλους έχ χειρός Κυρίου. ότι τη δεξιά αύτου σχεπάσει αύτους, χαι το βραχίονι ύπερασπικί αύτων. Λήψεται πανοπλίαν, τον ζήλον αύτου, καί όπλοποιήσει την χτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώραχα, διχαιοσύνην, χαί περιθήσεται χέρυθα, χρίσιν άνυπόχριτον. Λήψεται ἀσπίδα ἀχαταμάχητον, ὀσιότητα· ὀξυνεί δε ἀπότομον ὀργήν είς ρομφαίαν. συνεχπολεμήσει αύτῷ ά χόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονας. Πορεύσονται εύστοχοι βολίδες άστραπών, χαὶ ὡς ἀπό εὐχύχλαμ τόξαυ, τών νοφών, έπι σχοπόν άλοῦνται χαι έχ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις μιφθήσονται γάλαζαι. Άγανακτήσει κατ' αὐτῶν ύδωρ θαλάσσης, ποταμοί δε συγκλύσουσιν άποτόμως. Αντιστήσεται αύτοις πνεϋμα δυνάμεως, και ώς λαιλαψ έκλικμήσει αύτούς. και έρημώσει πάσαν την γήν άνομία, και ή κακοπραγία περιτράψει θράνους Δυναστών. Άχούσατε ούν, Βασιλεϊς, και σύνε- Κοφ. τε μάθετε, διχασταί περάτων γής ένωτίσασθε, οι χρατούντες πλήθους, και γεγαυρωμένοι έπι δχλοις Έθνοιν ότι έδόθη παρά Κυρίου ή πράτησης ώμειν, παι ή δυναστεία παρά Υψίστου.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ 'Ανάγνωσμα.

χίχαιος, ἐὰν φθάση τελευτήσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γήρας Κιφ. Δ γάρ τίμιαν, ού το πολυχρόνιον, ούδε δριθμώ ετών μεμετρητας. Πολιά δέ έστι φρόνησης άνθρώποις και ήλικία γήρως, βίος αχαλίδωτος. Εύάρεστος Θεώ γενόμενος, ήγαπήθη και ζών μεταξύ άμαρτωλών, μετετέδη. Ήρπάγε, μη κακία άλλάξη σύνεσιν αύτου, ή δόλος άπατήση ψυχήν αύτου. Βασκανία γαρ φαυλάτητος άμαυροι τα χαλά, και ρεμβωσμός επιθυμίως μεταλλεύει νοῦν ἄχαχον. Τελειωθείς ἐν ὀλίγω, ἐπλήρωσε χρόνους μαπρούςάρεστή γάρ ήν Κυρίω ή ψωχή αύτου. διά τουτο έσπευσεν έχ ubrau navaplas. Os as kaos idontes, nat un vonfammes, und Others int dravour to townion. But have not eyest in toil outer αύτοῦ, και έπισκοπή έν τοῖς έκλεκτοῦς αὐτοῦ.

MIIN IANOTAPIO Σ . 1Z'.

Είς την Λιτην, Στιχηρά Ιδιόμελα, Πγος β΄. Του Στουδίτου.

Α σχητιχόν γυμνάσιον * συγχροτήσας ἐπὶ γῆς, * Όσιε 'Αντώνιε, * τὰς τῶν παθῶν προσβολὰς * ἐν τῆ ῥοῆ τῶν δαχρύων σου πάσας ἀπήμβλυνας, * χαὶ χλίμαξ θεία χαὶ σεπτὴ * εἰς οὐρανοὺς ἀνάγουσα,* τοῖς πᾶσιν ἐγνωρίσθη * ὁ θεόληπτος βίος σου· * εὐσεβείας γὰρ χαρποὺς * ἐν αὐτῷ ἐνδειξάμενος, * ῥωμαλαίως ἰατρεύεις δι' αὐτῶν * τὰς ἀσθενείας τῶν παθῶν * τῶν πιστῶς ἐχβοώντων σοι· * Χαίροις, τῆς Ἐώας ἀστὴρ χρυσαυγέστατε,* χαὶ τῶν Μοναζόντων λαμπαδοῦχε χαὶ Ποιμήν. * Χαίροις, ἀοίδιμε,* τὸ τῆς ἐρήμου χάλλιστον θρέμμα * χαὶ τῆς Ἐχχλησίας ἀχράδαντον ἔρεισμα. * Χαίροις, * τῶν πλανωμένων ὁ μέγας ὀδηγός. * Χαίροις, * τὸ ἡμέτερον χαύχημα * χαὶ τῆς οἰχουμένης φαιδρὸν ἀγαλλίαμα.

Ο αὐτός.

Τόν ἐπὶ Υῆς ᾿Αγγελον * xαὶ ἐν οὐρανοῖς ἄνθρωπον Θεοῦ, * τοῦ χόσμου τὴν εὐχοσμίαν, * τὴν τρυφὴν τῶν ἀγαθῶν xαὶ τῶν ἀρετῶν, * τῶν ᾿Ασχητῶν τὸ χαύχημα, ᾿Αντώνιον τιμήσωμεν· * πεφυτευμένος γὰρ * ἐν τῷ οἴχῷ τοῦ Θεοῦ * ἐξήνθησε διχαίως, * χαὶ ὡσεὶ χέδρος ἐν ἐρήμῷ * ἐπλήθυνε τὰ ποίμνια Χριστοῦ * τῶν λογιχῶν προβάτων * ἐν ὁσιότητι χαὶ διχαιοσύνῃ.

Ο αὐτός.

"Ο σιε Πάτερ, * ἐχ βρέφους τὴν ἀρετὴν ἐπιμελῶς ἀσχήσας, * ὅργανον γέγονας τοῦ 'Αγίου Πνεύματος· * χαὶ παρ' αὐτοῦ λαβῶν * τῶν θαυμάτων τὴν ἐνέργειαν, * ἔπεισας τοὺς ἀνθρώπους χαταφρονεῖν τῶν ἡδέων· * νῦν δὲ τῷ θείῳ φωτὶ * χαθαρώτερον ἐλλαμπόμενος, * φώτισον χαὶ ἡμῶν τὰς διανοίας, * Πάτερ 'Αντώνιε.

Ήχος γ΄. Άνατολίου.

Οσιε 'Αντώνιε, * τῆς στεἰροτάτης ἀσχήσεως * τὴν χαυστιχὴν χαὶ εὐψυχον διατριβὴν * ὡς ἐν ἀύλοις ἀναπαυόμενος διετέλεσας· * τοῖς ἐρημοτέροις γὰρ σεαυτόν συνάψας πνευματιχῶς, * τὰς πυριφλέχτους φαρέτρας * τῶν δαιμόνων χατεπάτησας· * χαὶ ὑπεράνω πάσης ἀρετῆς γεγονώς, * συναυλίζη 'Αγγέλοις * ἐν τῆ Βασιλεία τῶν οὐρανῶν. * Διὸ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, ³Ηχος πλ. α'.

"Οσιε Πάτερ, * τῆς φωνῆς τῆς Εὐαγγελίου τοῦ Κυρίου ἀχούσας * τὸν χόσμον χατέλιπες, * τὸν πλοῦτον χαὶ τὴν δόξαν εἰς οὐδὲν λογισάμενος. * ὅθεν πᾶσιν ἐβόας. * ᾿Αγαπήσατε τὸν Θεόν, * χαὶ εὐρήσετε χάριν αἰώνιον· * μηδὲν προτιμήσητε τῆς ἀγάπης αὐτοῦ· * ίνα, ὅταν ἔλθη ἐν τῆ δόξη αὐτοῦ, * εὕρητε ἀνάπαυσιν μετὰ πάντων τῶν Αγίων· * οῦ ταῖς ἰχεσίαις, Χριστὲ, * φύλαξον χαὶ σῶσον τὰς ψυγὰς ἡμῶν.

Καί νῦν, Θεοτοχίον.

Παχαρίζομέν σε, Θεοτόχε Παρθένε, * χαι δοξάζομέν σε * οι πιστοι χατά χρέος, * την πόλιν την άσειστον, * το τειχος το άρρηχτον, * την άρραγή προστασίαν * χαι χαταφυγήν των ψυχων ήμων.

> Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρά Προσόμοια, ⁷Ηγος πλ. α΄. **Χαίροις ἀσχητικῶν.**

Χαίροις, τῶν ἀσχητῶν ἀρχηγός * γεγενημένος χαὶ ἀήττητος πρόμαχος· * παθῶν γὰρ * ἐχτέμνων ῥίζας,* χαὶ τῶν δαιμόνων ὀρμὰς * ὑποστὰς ἀνδρείως, ἐθριάμβευσας * αὐτῶν * τὴν ἀσθένειαν χαὶ ψυχόλεθρον πλάνησιν· * τὴν τοῦ Σταυροῦ δὲ * τοῦ Σωτῆρος ἐνέργειαν * χαὶ ἀνίχητον * ἐρανέρωσας δύναμιν· * ἢν χαὶ περιζωσάμενος * ἐνίχησας ἅπαντας * τοὺς ἀθετοῦντας τὴν θείαν * διὰ σαρχός ἐπιφάνειαν * Χριστοῦ· δν δυσώπει * ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι * τὸ μέγα ἕλεος.

Στίχ. Τίμιος έναντίον Κυρίου.

Στύλος φωτοειδής ἀρεταῖς * ἐστηριγμένος xal νεφέλη σχιάζουσα * ἐγένου * τοῖς ἐν ἐρήμῳ, * πρός οὐρανόν ἀπό γῆς * τῶν Θεόν ὁρώντων προηγούμενος, * Σταυροῦ * βαχτηρία τὴν τῶν παθῶν ῥήξας θάλασσαν· * τόν νοητόν δὲ * 'Αμαλήχ τροπωσάμενος, * ἀνεμπόδιστον * τὴν οὐράνιον ἄνοδον * εῦρες, Θεομαχάριστε, * χαὶ χλῆρον ἀχήρατον, * σὺν 'Ασωμάτοις τῷ θρόνῳ * περιχαρῶς παριστάμενος * Χριστοῦ· δν δυσώπει * ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι * τὸ μέγα ἕλεος.

Στίχ. Μαχάριος άνηρ ο φοβούμενος.

Χαίροις, ἀγγελιχαῖς ὁμιλῶν * χοροστασίαις ἐν ὑψίστοις, 'Αντώνιε· * τόν βίον * γὰρ τούτων, Πάτερ, * ἐπὶ τῆς γῆς ἀληθῶς * ἀρετὴν ἀσχήσας πεπολίτευσαι,* φανεἰς * χαθαρώτατον ἀχηλίδωτον ἔσοπτρον, * ἀχτινοβόλους * ἀστραπὰς εἰσδεχόμενον * τὰς τοῦ Πνεύματος * τοῦ 'Αγίου, πανόλβιε· * ὅθεν χαταυγαζόμενος * ἑώρας τὰ μέλλοντα, * πάντα προλέγων ἐχ θείας * φωτοφανείας μυούμενος * Χριστοῦ· δν δυσώπει * ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι * τὸ μέγα ἕλεος.

Δόξα, ³Ηχος πλ. δ'. Συχεώτου.

Τών Μοναστών τὰ πλήθη * τον χαθηγητήν σε τιμώμεν, 'Αντώνιε· * διὰ σοῦ γὰρ τὴν τρίβον * τὴν ὄντως εὐθεῖαν * πο-Men. Tom. III. 84

ΜΗΝ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ. ΙΖ΄.

ρεύεσθαι έγνωμεν. * Μαχάριος εἶ * τῷ Χριστῷ δουλεύσας, * χαὶ ἐχθροῦ θριαμβεύσας τὴν δύναμιν, * ᾿Αγγέλων συνόμιλε, * τοῦ Παύλου συμμέτοχε τοῦ Θηβαίου· * μεθ' ὧν πρέσβευε τῷ Κυρίῳ * ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καί νον, Θεοτοχίον.

'Α νύμφευτε Παρθένε,* ή τόν Θεόν ἀφράστως συλλαβοῦσα σαρχὶ,* Μήτηρ Θεοῦ τοῦ 'Υψίστου,* σῶν οἰχετῶν παραχλήσεις * δέχου, Πανάμωμε, * ή πᾶσι χορηγοῦσα * χαθαρισμόν τῶν πταισμάτων. * Νῦν τὰς ἡμῶν ἰχεσίας προσδεχομένη, * δυσώπει σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

'Απολυτίχιον, 'Ηχος δ'.

Τόν ζηλωτην Ήλίαν * τοῖς τρόποις μιμούμενος, * τῷ Βαπτιστῆ εὐθείαις * ταῖς τρίβοις ἐπόμενος, * Πάτερ Άντώνιε, * τῆς ἐρήμου γέγονας οἰχιστης, * χαὶ τὴν οἰχουμένην ἐστήριξας εὐχαῖς σου· * διὸ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Είτα γίνεται ή Εὐλόγησις τῶν ἄρτων, καὶ δίδοται τοῖς ἀδελφοῖς τὸ κατακλαστόν. Καὶ γίνεται ἀΛνάγνωσις μεγάλη εἰς τὸν βίον τοῦ ἹΑγίου.

EIS TON OPOPON.

Μετά την α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ήχος πλ. δ'. Την Σορίαν και Λόγον.

Τ ήν ψυχήν σου δεσμεύσας πόθω Χριστοῦ, * τὰ γεώδη μισήσας πάντα σαφῶς, * ηὐλίσθης, Πάτερ Όσιε, * ἐν ἐρήμοις χαὶ ὅρεσι· * τοῦ γνωστιχοῦ γὰρ ξύλου * γευσάμενος, ἔνδοξε, * ὡς ἐξ ἀδύτων μύστης * ἀγγελιχῶς διέλαμψας· * ὅθεν χαὶ τὸν γνόφον * διαβὰς τῆς σαρχός σου, * τὸ σχότος ἐδίωξας * τῶν δαιμόνων, μαχάριε, * Μοναζόντων ὁ πρόχριτος. * Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄρεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἑορτάζουσι πόθω * τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Θεοτοχίον.

Τήν Σορίαν χαὶ Λόγον ἐν σῆ γαστρὶ * συλλαβοῦσα ἀφλέχτως, Μήτηρ Θεοῦ, * ἀφράστως ἀπεχύησας * τὸν τὰ πάντα ποιήσαντα· * χαὶ ἐν ἀγχάλαις ἔσχες * τὸν πάντα χατέχοντα, * χαὶ ἐχ μαζῶν ἐθήλασας * τὸν χόσμον ἐχτρέροντα· * ὅθεν δυσωπῶ σε, * Παναγία Παρθένε, * ῥυσθῆναι πταισμάτων μου· * ὅταν μέλλω παρίστασθαι * πρό προσώπου τοῦ Κτίστου μου, * Δεσποινα Παρθένε ἀγνὴ, * τὴν σὴν βοήθειαν τότε παράσχου μοι· * χαὶ γὰρ δύνασαι * ὅσα θέλεις, Πανάχραντε.

MHN IANOYAPIO Σ . IZ'.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

³Ηχος πλ. α'. Τόν συνάναρχον Λόγον.

Το 'Ασχητήν τοῦ Κυρίου ὕμνοις τιμήσωμεν * ὡς νεχρώσαντα πάσας τὰς προσβολὰς τῶν παθῶν * δι' ἐγχρατείας χαι στεἰρᾶς ύπομονής άληθιος, * χαι χαταισχύναντα σφοδρώς * τον άντίπαλον έγθρον * χαι πάσας τούτου επάρσεις. * χαι νῦν πρεσβεύοντα τῷ Κυρίω * έλεηθήναι τὰς ψυχὰς ήμῶν.

Δόξα, το αύτό. Και νῦν, Θεοτοχίον.

Χ ατρε, πύλη Κυρίου ή άδιόδευτος, * ην προεχήρυξαν πάντες οι διχαιότατοι * χαι ο Προφήτης Δανιήλ, Όρος αλάξευτον,* χαι Δαυίδ ό μελωδός * σύν Μωϋσει χαι τοις λοιποις, * Βάτον χαι Στάμνον χαι 'Ράβδον, * Νεφέλην, Πύλην χαι Θρόνον, * χαι μέγα Ορος άναδειχθετσαν ήμτν.

Μετά τόν Πολυέλεον, Κάθισμα,

Ήχος πλ. δ'. Την Σορίαν και Λόγον.

Τούς θορύβους του βίου χαταλιπών, * τον σταυρόν σου έπ' ώμων άναλαβών * βλου χωταθοποι * άναλαβών, * όλον άνατέθειχας * σεαυτόν τῷ Κυρίω σου· * χαί σαρχός έξω, Πάτερ, * χαι χόσμου γενόμενος, * τοῦ 'Αγίου γέγονας * συνόμιλος Πνεύματος. * όθεν χαι πρός ζήλον * τους λαούς διεγείρων, * τὰς πόλεις ἐχένωσας, * τὰς ἐρήμους ἐπόλισας, * Θεοφόρε Αντώνιε. * Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἑρρτάζουσι πόθω * τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, "Ηχος δ'. 'Επεφάνης σήμερον.*

Τ φ φωτί λαμπόμενος * τῷ ἀπροσίτω, * ὡς ἀστὴρ ἐξέλαμψας * έν ταϊς έρημοις, διδαχαϊς * χαταρωτίζων, 'Αντώνιε, * τους άδιστάχτω * ψυχη προσιόντας σοι.

Καί νῦν, Θεοτοχίον.

'ΤΑ πελεύσει Πνεύματος * τοῦ Παναγίου, * τοῦ Πατρός τόν σύν-Ε θρονον * χαι όμοούσιον, φωνη, * Αγνή, Αγγέλου συνέλαβες,* Θεοχυήτορ, * Άδαμ ή αναχλησις.

Οι 'Αναβαθμο!, το α'. 'Αντίσωνον τοῦ δ'. "Ηγου. Προχείμενον, η Ηγος δ'.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Όσίου αὐτοῦ.

Στίγ. Τι άνταποδώσωμεν τῷ Κυρίω περί πάντων, ὧν άνταπέδωχεν ήμιν.

Πάσα πνοή.

Εύαγγέλιον Όσιαχόν. Έχ τοῦ χατὰ Λουχαν. Τῷ χαιρῷ ἐχείνω, ἔστη ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τόπου πεδηνοῦ. Ταῖς τοῦ σοῦ Όσίου. Μετά τόν Ν'. Δόξα.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόχου.

ΜΗΝ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ. ΙΖ',

Είτα το Ιδιόμελον, Ηχος πλ. 3'.

Ο σιε Πάτερ, * εἰς πᾶσαν τὴν Υῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν Χατορθωμάτων σου, * δι' ῶν ἐν τοῖς οὐρανοῖς * εῦρες μισθόν τῶν Χαμάτων σου. * Τῶν δαιμόνων ὥλεσας τὰς φάλαγγας, * τῶν ᾿Αγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα, * ῶν τόν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. * Παἰρἡησίαν ἔχων πρός Κύριον, * εἰρήνην αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ο Κανών της Θεοτόχου εἰς ૬΄. χαὶ τοῦ Όσίου, εἰς η'. οῦ ἡ Ἀχροστιχίς

Άντώνιον τον θείον εύφημείν θέμις. Θεοφάνους.

'Ωδή α'. ³Ηχος πλ. δ'. 'Αρματηλάτην Φαραώ.

' θανασίας χαι ζωής λαβόμενος * τής αιωνίου σαφώς, * χαι τριλαμποῦς αίγλης, * Πάτερ, ἐμφορούμενος, * τῷ φωτισμῷ τής χάριτος * τὴν ζοφώδη ψυχήν μου * χαταυγασθήναι δυσώπησον, * ὅπως ἐπαξίως ὑμνήσω σε.

Νέος ὑπάρχων ἡλιχία σώματος, * χαινὴν ὀδόν ἀρετῆς * ἀναλαβών, ταύτην * ἀχινδύνως ὥδευσας * νόμφ χαινῷ πειθόμενος * τοῦ Σωτῆρος, Τρισμάχαρ, * χαὶ ζωηφόροις προστάγμασι * τοῦ Εὐαγγελίου ἐπόμενος.

Τη τρισηλίω λαμπηδόνι, Πάνσοφε, * χαταλαμπόμενος, * το δυσμενές, μάχαρ, * τῶν δαιμόνων φρύαγμα * χαὶ τῶν θηρῶν τὰ χάσματα, * αἰχισμῶν τε τοὺς πόνους * ἀράχνης δίχην διέλυσας, * θείω πυραχτούμενος ἔρωτι.

Θεοτοχίον.

'Ως Θεοῦ Μήτηρ παἰρησίαν ἔχουσα * πρός τὸν τεχθέντα ἐχ σοῦ * μονογενῆ Λόγον, * τὸν Πατρὶ συνάναρχον * χαὶ συμφυῆ τῷ Πνεύματι, * δυσωποῦσα μὴ παύσῃ * χινδύνων σῶσαι, Πανάμωμε, * τοὺς σὲ Θεοτόχον δοξάζοντας.

Καταβατία. Χέρσον άβυσσοτόχον.

'Ω)η γ'. 'Ο στερεώσας κατ' ἀργάς.*

Γενευρωμένω λογισμώ * χαι σταθηρά διανοία * τών παθών χαταμαράνας την φλόγα, * άπαθείας την φαιδράν * χαταστολην, 'Αντώνιε, * περιεβάλου, Πάτερ, * χαι σωτηρίου ιμάτιον.

'Ισχυροτάταις προσβολαϊς * δαιμόνων θρασυνομένων * χαὶ θηρίων τὰς μορφὰς μιμουμένων, * χατεφρόνησας αὐτῶν * τῆς ἀσθενοῦς δυνάμεως· * τὸν χραταιὸν γὰρ εἶχες * ἐν τοῖς πολέμοις συλλήπτορα.

Ο θεοφόρος τὰς ἀρχὰς * τοῦ σχότους χαὶ ἐξουσίας * θριαμβεύσας ἐγχρατεία συντόνω, * τροπαιοῦχος νιχητὴς * ἀΑντώνιος ἐγένετο, * τῶν ἀΑσχητῶν ἡ δόξα, * χαὶ Μοναζόντων τὸ χαύχημα. Θεοτοχίον.

Νενεχρωμένον μου τόν νοῦν * τῆ τῆς ζωῆς ἐνεργεία * τῆς ἐχ σοῦ φανερωθείσης τῷ χόσμφ, * ἐξανάστησον, 'Αγνὴ, * xαὶ πρός ζωὴν ὁδήγησον * ἡ τοῦ θανάτου πύλας * λύσασα μόνη τῷ τόχφ σου.

Καταβασία. Το στερέωμα * των έπι σοί.

Κάθισμα, "Ηχος πλ. δ'. Την Σορίαν και Λόγον.

Τ ον Σταυρον τοῦ Κυρίου ἄρας, Σοφέ, * xal αὐτῷ μέχρι τέλους ἀχολουθῶν, * τον νοῦν οὐχ ὑπέστρεψας * ἐν τῷ χόσμῷ, θεόσοφε· * ἀλλ' ἐγχρατείας πόνοις * τὰ πάθη ἐνέχρωσας, * xaì ναὸν ἡτοίμασας * σαυτὸν τῷ Κυρίῷ σου· * ὅθεν χαρισμάτων * ἀμοιβὴν ἐχομίσω * ἰᾶσθαι νοσήματα, * xaì διώχειν τὰ πνεύματα, * θεορόρε 'Αντώνιε. * Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἀφεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἑορτάζουσι πόθῷ * τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Θεοτοχίον.

Ως πανάμωμος Νύμφη τοῦ Ποιητοῦ, * ὡς ἀπείρανδρος Μήτηρ τοῦ Λυτρωτοῦ, * δοχεῖον ὡς ὑπάρχουσα * τοῦ Παρακλήτου, Πανύμνητε, * ἀνομίας με ὄντα * αἰσχρόν καταγώγιον * καὶ δαιμόνων παίγνιον * ἐν γνώσει γενόμενον, * σπεῦσον καὶ τῆς τούτων * κακουργίας με ῥῦσαι, * λαμπρόν οἰκητήριον * δι' ἀρετῆς ἀπαρτίσασα, * Φωτοδόχε ἀκήρατε· * δίωξον το νέφος τῶν παθῶν, * καὶ τῆς ἄνω μεθέξεως ἀξίωσον * καὶ φωτος ἀνεσπέρου πρεσβείας σου.

'Ωδή δ'. Σύ μου ίσχὺς,* Κύριε.

Τῶν ἀρετῶν * χλίμαχι θεία χρησάμενος, * πρός τὸ ὕψος, * Πάτερ, ἀναβέβηχας, * χαὶ τὸν Θεόν εἶδες ἐπ' αὐτὴν * ἐπεστηριγμένον, * χαὶ δωρεὰς διανέμοντα * χειρὶ πλουσιωτάτη * τοῖς πιστῶς μελφδοῦσι· * Τῆ δυνάμει σου δόξα, Φιλάνθρωπε.

Όλος Θέῷ * χαθιερώθης, 'Αντώνιε, * μόνος μόνω, * πάνσοφε, ένούμενος * δι' ἀρετῆς χαὶ χαθομιλῶν, * χαὶ θεοφανείας * ὡς χαθαρός ἀξιούμενος· * τῆς γῆς χαὶ τῶν γηίνων * ἀποστὰς γὰρ ἀξίως, * τὴν οὐράνιον εῦρες ἀπόλαυσιν.

Νοῦν xai ψυχὴν * xεxaθαρμένος, 'Αντώνιε, * τὴν ἀπάτην, * Πάτερ, τὴν ψυχόλεθρον * xai μηχανὰς δόλους τε πιχροὺς * xai τὰς φαντασίας * τῶν δυσμενῶν ἐφανέρωσας· * παθὼν γὰρ ἐδιδάχθης,* xai μαθὼν ἐχδιδάσχεις * Μοναζόντων τὰ πλήθη, Πανόλβιε. Θεοτοχίον.

Θεόν έχ σοῦ * τόν σαρχωθέντα δυσώπησον, * τόν ἀτρέπτως * δ ἡν διαμείναντα, * χαὶ φυσιχῶς ἶσον τῷ Πατρὶ * χαὶ σοὶ τῇ Τεχούση * γενόμενον όμοούσιον, * συγχώρησιν πταισμάτων * χαὶ ψυχῶν σωτηρίαν * τοῖς ὑμνοῦσί σε πίστει δωρήσασθαι.

Καταβασία. Έχάλυψεν * ούρανούς.

'Ωδή ε΄. "Ινα τί με ἀπώσω.*

Έ νοιχούντά σοι έχων * τόν τὰ πάντα βλέποντα Θεόν μαχάριον, * ἐχδιδάσχοντά σε * χαὶ φωτίζοντα χαὶ συνετίζοντα, * τῶν ψυχῶν, Τρισμάχαρ, * τῶν χαθαρῶν χαὶ μαχαρίων * τὰς ἀνόδους ὀρặν χατηξίωσαι.

Ίαμάτων σοι χάριν * χατὰ νοσημάτων ποιχίλων δεδώρηται * χαὶ χατὰ πνευμάτων * ἀχαθάρτων Χριστός ἐξουσίαν, Σοφέ· * τὴν γὰρ φύσιν, Πάτερ, * νενιχηχώς, τῶν ὑπὲρ φύσιν * χαρισμάτων μετέσχες τοῦ Πνεύματος.

Θεοτοχίον.

Οἱ σὲ τεῖχος πλουτοῦντες * xαὶ τῆ προστασία σου περιφρουρούμενοι, * τῆ σῆ θεία δόξῃ * ἐγχαυχώμενοι, σὲ μαχαρίζομεν· * σὺ γὰρ, Παναγία, * τὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν πηγάζεις * εὐφροσύνην τε χαὶ ἀγαλλίασιν.

Καταβασία. 'Ως είδεν 'Ησαίας.*

'Ωδή ς΄. "Αβυσσος άμαρτιῶν.*

Ν όμιμον άθλητιχώς * πολιτείαν άπαλών έξ όνύχων * άναλαβών, Θεόφρον, * μέχρι τέλους διέσωσας, * χαί ώς θείος άριστεὺς * στέφανον είληφας τόν τῆς νίχης * παρὰ τοῦ πάντων Βασιλεύοντος.

Έχοντες πρός τόν θεόν * πρεσβευτήν σε δυνατώτατον, Μάχαρ, * χαί χοινωνόν φροντίδων * χαί προστάτην χαί πρόμαχον * χαί μεσίτην εύμενή, * πάντων σωζόμεθα των χινδύνων * χαί πειρασμών χαί περιστάσεων.

Θεοτοχίον.

"Υψωσας παναληθώς * την πεσοῦσαν τῶν ἀνθρώπων οὐσίαν, * τὸν ἐν μορφή τῆ θεία * xai Πατρὸς ἐν ἰσότητι * xaθορώμενον Υἰὸν * τὸν ἀναλλοίωτον, Θεοτόχε, * ἀνευ σπορᾶς χυοφορήσασα. Καταβασία. Ἐβόησέ σοι.*

Κοντάχιον, Ήχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.*

Τοὺς βιωτιχοὺς * θορύβους ἀπωσάμενος, * ἡσυχαστιχῶς * τὸν βίον ἐξετέλεσας, * τὸν Βαπτιστὴν μιμούμενος * χατὰ πάντα τρόπον, Όσιώτατε· * σὺν αὐτῷ οὖν σε γεραίρομεν, * Πατέρων Πάτερ 'Αντώνιε.

Ο Οίχος, πρός τό Τράνωσόν μου.

Τής του Χριστου φωνής ἐπαχούσας, * ἐπορεύθης ὀπίσω * των αὐτοῦ ἐντολῶν, * γυμνός τοῦ βίου γενόμενος, * χαὶ ἀποἰρίψας φροντίδας πάσας * τῶν χρημάτων, χτημάτων, χαὶ οἰχετῶν σου, *

ΜΗΝ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ. ΙΖ΄.

χαὶ ἀδελφῆς * τὴν στοργὴν, θεοφόρε ἀΑντώνιε· * χαὶ μόνος ἐν ταῖς ἐρήμοις * τῷ Θεῷ ὀμιλῶν, χαθαρώτατα * γνώσεως χάριν είληφας· * ἡν μοι πέμψον ὑμνεῖσαί σε μέλλοντι, * Πατέρων Πάτερ ἀΑντώνιε.

Συναξάριον.

Τῆ ΙΖ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Όσίου Πατρός ἡμῶν Ἀντωνίου τοῦ μεγάλου.

Στίχοι.

Έχει τι μείζον ούρανός καὶ τῶν Νόων,

Έξαρχον 'Αντώνιον 'Ασχητών έχων.

Έβδομάτη δεκάτη Αντώνιον ένθεν άειραν.

Ταϊς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον χαὶ σῶσον ἡμᾶς. ᾿Αμήν.

'Ωδή ζ'. Θεου συγκατάβασιν.*

Φιάλαι πεφύχασι * τῶν ἀρωμάτων * αἰ σιαγόνες σου, * ἀρετῶν εὐωδίας * χαὶ σωτηρίας ἀρωματίζουσαι, * ὡς ἐχ λειμῶνος * τοῖς πόθφ χραυγάζουσιν· * Εὐλογητός ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ή χάρις τοῦ Πνεύματος * τοῦ Παναγίου * σοὶ ἐνοικήσασα,* τῶν πνευμάτων διώχτην * τῆς πονηρίας, Πάτερ, εἰργάσατο * χαὶ Μοναζόντων * ἀλείπτην, χραυγάζοντα· * Εὐλογητός ὁ Θεός * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοχίον.

Μαρίαν τὴν ἄχραντον * καὶ παναγίαν * ἀνευφημήσωμεν· * δι' αὐτῆς γὰρ ἡ χάρις * ἡμῖν πηγάζει τῶν ὑπὲρ νοῦν δωρεῶν * ὡς ἐκ χειμάἰρου * τῆς θείας χρηστότητος· * ἢν εὐσεβεῖ λογισμῷ * νῦν μακαρίσωμεν.

Καταβασία. Σέ τον έν πυρί δροσίσαντα.*

'Ωδη η'. Έπταπλασίως χάμινον.*

Έν προσευχαϊς τὸ ἄγρυπνον, * ἐν νηστείαις τὸ εὕτονον, * τὸ καρτεριχὸν ἐν πειρασμοῖς χτησάμενος, * νοὸς χαθαρότητι * ἐπὶ τῆς γῆς ὡς "Αγγελος * πεπολιτευμένος τῷ Θεῷ, ἀνεβόας· * Οἱ Πατδες, εὐλογεῖτε, * ἱερεῖς, ἀνυμνεῖτε, * λαὸς, ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

'Ιχετηρίαις, "Οσιε, * χαὶ δεήσεσι χρώμενος, * σὐ διηνεχῶς πρός τόν Θεόν ἀνέδραμες * πρός ὕψος μετάρσιον, * τοὺς τῶν δαιμόνων βρόχους φυγών· * ἐλευθερωθεὶς δὲ τῆς αὐτῶν τυραννίδος, * Θεόφρον, ἀναμέλπεις· * 'Ιερεῖς, ἀνυμνεῖτε, * λαός, ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Νέος Μωσής γενόμενος, * ἐν ἐρήμφ τὸ τρόπαιον * χατὰ τῶν ἐχθρῶν χαὶ πολεμίων ἔστησας * λαοῦ, προηγούμενος * τῶν ᾿Ασχητῶν συστήματος * τοῦ ἐν εὐρροσύνη χαὶ σεμνῆ πολιτεία * βοῶντος· Τὸν Δεσπότην, * Ἱερεῖς, εὐλογεῖτε, * λαὸς, ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεογεννήτορ Πάναγνε, * τής ψυχής μου τὰ τραύματα * xal τής ἀμαρτίας τὰς οὐλὰς ἐξάλειψον, * πηγαῖς ἀποσμήχουσα * ταῖς ἐχ πλευρᾶς τοῦ Τόχου σου, * xal τοῖς ἐξ αὐτής ἀποχαθαίρουσα ρείθροις· * πρός σὲ γὰρ ἀναχράζω, * xal πρός σὲ χαταφεύγω, * xal σὲ ἐπιχαλοῦμαι * τὴν Κεχαριτωμένην.

Καταβασία. 'Αστέχτω πυρί ένωθέντες.*

'Ωδη θ'. Έξέστη ἐπὶ τούτω ὁ οὐρανός.*

'Επέστη ή φωσφόρος σου Έορτη, * παμμαχάριστε Πάτερ 'Αντώνιε, * πλήρης χαρᾶς, * πλήρης εὐφροσύνης πνευματιχῆς,* πλήρης 'Αγίου Πνεύματος, * πλήρης εὐωδίας χαὶ φωτισμοῦ· * χαὶ νῦν σε χεχτημένοι * ἀσχήσεως χανόνα * χαὶ νομοθέτην, ἀγαλλόμεθα.

Μη παύση ιχετεύων τον Λυτρωτην, * πανσεβάσμιε Πάτερ, δωρήσασθαι * τοῖς εὐλαβῶς * μνήμην σου τελοῦσι την ιερὰν, * την τῶν πταισμάτων ἄφεσιν, * την τῶν χαρισμάτων διανομην,* την θείαν προστασίαν, * ψυχῶν την σωτηρίαν * χαὶ αἰωνίαν ἀπολύτρωσιν.

Ίσάγγελος βιώσας ἐπὶ τῆς γῆς, * τὴν ἰσάγγελον εὕρες φαιδρότητα· * τῆς γὰρ αὐτῶν * θεοειδεστάτης μαρμαρυγῆς * ἐν μετουσία γέγονας, * οἶς καὶ συναγάλλῃ διηνεκῶς * ὡς ἕνθεος Προφήτης, * ὡς Μάρτυς στεφηφόρος, * ὡς Μοναζόντων ἀκροθίνιον.

Θεοτοχίον.

Συνέλαβες, Παρθένε, δίχα σπορᾶς * τόν τὰ σύμπαντα δημιουργήσαντα * Λόγον Θεοῦ, * ἄνευ θελημάτων τῶν τῆς σαρκός· * ἄνευ φθορᾶς δὲ τέτοχας, * ἄνευθεν ὡδίνων τῶν μητριχῶν· * διό σε Θεοτόχον * χαὶ γλώσσῃ χαὶ χαρδία * ὁμολογοῦντες, μεγαλύνομεν. Καταβασία. Ἐν νόμῷ, σχιᾶ.

Έξαποστειλάριον. Γυναϊχες ἀχουτίσθητε.*

Καινήν όδον και άτριπτον * άνθρώποις έκ νεότητος * άναλαβών, Θεοφόρε, * ταύτην θερμῶς ἕως τέλους * άνεπιστρόφως ῶδευσας, * νόμω καινῷ πειθόμενος * Χριστοῦ, και πρῶτος πέφηνας * καθηγητής τῆς ἐρήμου * και Μοναζόντων ἀκρότης.

Έτερον. Έν Πνεύματι τῷ Ίερῷ.*

Φωστήρ φωστήρων γέγονας, * Μοναστών δὲ ἀλείπτης * χαὶ ἀρχηγός, ἀντώνιε, * οἰχουμένης το χλέος, * διδάσχων οἰα γενναΐος * στρατηγέτης ἄριστα * τὰς τῶν δαιμόνων ἐφόδους * μὴ πτοείσθαι, άρρωγόν * χεχτημένους τόν Χριστόν, * της πλάνης τόν Έτερον, όμοιον. χαθαιρέτην.

Γν σώματι διατελών * των Άγγέλων τον βίον, * ύπηλθες ώσ-Ε περ άσαρκος * χαι τῷ χόσμω ἐδείχθης * φωστηρ ἀειλαμπέστατος, * χαι τοις πασιν έδειξας, * 'Αντώνιε Θεοφόρε, * Μοναζόντων το χλέος, * Άσχητῶν ή χαλλονή * χαι τῶν Πατέρων ή δόξα. Θεοτοχίον.

Έ λπὶς τοῦ χόσμου ἀγαθὴ,* Θεοτόχε Παρθένε,* τὴν σὴν ἄμαχον, Δέσποινα, * προστασίαν αἰτοῦμεν * οἱ θλίψεσι συσχεθέντες * χαι χλυδωνιζόμενοι * τοῦ βίου ταῖς τριχυμίαις· * στῆσον αὐρας τῶν παθῶν * χαὶ λιμένα εἰς Θεοῦ * ἐμβίβασον θελημάτων.

Είς τούς Αίνους, ίστωμεν Στίχους δ΄. χαι ψάλλομεν Στιχηρά Προσόμοια,

Ήχος πλ. δ΄. Ώ τοῦ παραδόξου θαύματος.*

σιε Πάτερ 'Αντώνιε, * σύ τον ζυγον τοῦ Χριστοῦ * ἐπὶ ὤμων Ο ἀράμενος, * τῷ Σταυρῷ τὴν ἐπαρσιν * τοῦ Σατᾶν χαταβέβληκας, * και τας ερήμους πόλεις ανέδειξας * δια του τρόπου της πολιτείας σου. * 🖸 Παμμαχάριστε, * 'Ασχητών το χαύχημα,* διό Χριστόν * ἀπαύστως ἰχέτευε * ἐλεηθῆναι ἡμᾶς.

σιε Πάτερ Άντώνιε, * διὰ τὴν ὄντως ζωὴν * ἐν τῷ μνήματι U χέχλεισαι, * μηδόλως πτοούμενος * προσβολάς του άλάστορος * τὰς μετά χτύπων χαὶ χρότων, "Οσιε * ταῖς δὲ εὐχαῖς σου ταύτας ἡδάφισας. * ἹΩ χαρτερόψυχε, * τῆς ἐρήμου πρώταρχε,* διό χαι νῦν * πάντες σε γεραίρομεν * χαι μαχαρίζομεν.

Πίστει συνελθόντες απαντες * ώς 'Ασχητήν του Χριστου * σε τιμῶμεν, 'Αντώνιε· * γεγηθώς γὰρ ὥδευσας * ἐν ἐρήμοις σαφέστατα, * χαθηγητής τε ταύτης έγένου πιστός. * όθεν σοι πάντες ήμεις χραυγάζομεν. * 3Ω παμμαχάριστε, * Μοναστών το χαύχημα, * τῷ Λυτρωτῆ * ἀπαύστως ἰχέτευε * εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς. Τάτερ Πατέρων Άντώνιε, * τῆ ἀχορέστω στοργῆ * τοῦ Χρι-ΙΙ στοῦ χαὶ τῷ ἔρωτι * τὴν ψυχὴν χινούμενος, * ἐν ἐρήμοις ἐζήτησας * αὐτὸν, θορύβους ἐχχλίνας ἅπαντας· * χαὶ μόνος τούτω μόνω ώμιλησας, *. νοι ένούμενος * χαι φωτός πληρούμενος * ψ χαι ήμων * τὰς ψυχὰς χαταύγασον * τῶν ἀνυμνούντων σε. Δόξα. Ήχος πλ. δ΄. Ανατολίου.

Ούρανοδρόμω έπιβας οχήματι, Θεσπέσιε, * των αρετών χατέλαβες την αχρόπολιν δι' ασχήσεως,* έχ της έρημου πολεύων * τής άνω Ιερουσαλήμ τὰ ύπερχόσμια. * χαι των έχ πόνων άγώνων άξίως * τὰ γέρα χομισάμενος, * ταῖς οὐρανίαις συναγάλλῃ * Men. Tom. III. 35

ταξιαρχίαις, Παμμαχάριστε, * τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν χληρονόμος * χαὶ τῆς Βασιλείας οἰχήτωρ γενόμενος. * ᾿Αλλὰ πρέσβευε, Θεοφόρε ᾿Αντώνιε, * τῷ Σωτῆρι τῶν ὅλων * εἰρηνεῦσαι τὸν χόσμον, * χαὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καί νῦν, Θεοτοχίον.

 Δ έσποινα, πρόσδεξαι * τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, * χαὶ λύτρωσαι ἡμᾶς * ἀπό πάσης ἀνάγχης χαὶ θλίψεως.

Δοξολογία μεγάλη, και Άπόλυσις.

Δίδοται δὲ καὶ ἅγιον ἔλαιον τοῖς Ἀδελφοῖς ἐκ τῆς κανδήλας τοῦ ἘΑγίου.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Τυπικά, και έκ τοῦ Κανόνος, 'Ωồὴ γ'. και ς'. Και ἡ λοιπὴ 'Ακολουθία. Ζήτει εἰς 'Οσίους.

ΤΗ: ΙΗ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν ἐν ἀΥίοις Πατέρων ἡμῶν, xαὶ μεγάλων ἀΑρχιεπισχόπων ἀΑλεξανδρείας, ἀΑθανασίου xαὶ Κυρίλλου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετά τόν Προοιμιαχόν, στιχολογούμεν την α΄. στάσιν του, Μαχάριος ἀνήρ· Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐχέχραξα, ἰστῶμεν Στίχους ϛ΄. χαὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Αγίου Αθανασίου,

Ήχος δ'. 'Ως γενναΐον έν Μάρτυσιν.*

Διωγμούς ἐχαρτέρησας * χαὶ χινδύνους ὑπέμεινας, * θεορρήμον "Όσιε 'Αθανάσιε, * ἕως τὴν πλάνην ἐξώρισας * 'Αρείου τὴν ἄθεον· * χαὶ τὴν Ποίμνην τῆς αὐτοῦ * ἀσεβείας διέσωσας, * ὁμοούσιον * τῷ Πατρὶ δογματίζων * τὸν Υἰόν τε * χαὶ τὸ Πνεῦμα ὁρθοδόξως, * Ἱερουργὲ παμμαχάριστε.

'Α στραπαζς τοῦ χηρύγματος * τοὺς ἐν σχότει ἐφώτισας, * χαὶ τὴν πλάνην ἄπασαν ἀπεδίωξας * προχινδυνεύων τῆς Πίστεως, * στεἰρὲ 'Αθανάσιε, * ὡς Ποιμὴν ἀληθινός, * ὡς ἑδραίωμα ἄσειστον, * παναοίδιμε, * τῆς Χριστοῦ Ἐχχλησίας· * διὰ τοῦτο * συνελθόντες σε τιμῶμεν, * μελφδιχῶς ἀγαλλόμενοι.

Αρετήν πάσαν ήσχησας * ἐπιμόνως, Θεόπνευστε· * χαὶ χρισθεὶς τῷ Πνεύματι χρίσμα ἅγιον, * Ἱερουργός ἰερώτατος * σαρῶς ἐχρημάτισας * χαὶ Ποιμὴν ἀληθινός * χαὶ τῆς Πίστεως πρόμαχος· * ὅθεν ἅπασα * Ἐχχλησία δοξάζει * σοῦ τὴν μνήμην * ἱερῶς ἐπιτελοῦσα, * χαὶ τὸν Σωτῆρα δοξάζουσα.

Τοῦ Αγίου Κυρίλλου, ὅμοια.

Τ οῖς πυρίνοις σου δόγμασι * τῶν αἰρέσεων ἄπασα * φρυγανώδης φλέγεται ϋλη, Πάνσοφε· * τῶν νοημάτων τοῖς βάθεσι * βυθίζεται στράτευμα * ἀπειθούντων δυσσεβῶν· * τοῖς δὲ δόγμασι, Κύριλλε, * τῆς σοφίας σου * καλλωπίζεται, Μάκαρ, * καθ' ἐκάστην * τῶν πιστῶν ἡ Ἐκκλησία, * μεγαλοφώνως τιμῶσά σε. Γ ὑφραδία τῶν λόγων σου, * ἰερώτατε Κύριλλε, * Ἐκκλησία ἅπασα ὡραίζεται * καὶ εὐσεβῶς καλλωπίζεται * ὡραίοις ἐν κάλλεσι, * καὶ τιμᾶ σου ἱερῶς * τὴν ἀγίαν καὶ εὕσημον * μνήμην, ἔνδοξε, * Ὁρθοδόξων τὸ κλέος, * τῶν Πατέρων * κορυραῖε τῆς Συνόδου, * τῆς Παναγίας ὑπέρμαχε.

Τής Χριστοῦ ἀπεδίωξας * νοητοὺς λύχους, Κύριλλε, * Ἐκκλησίας σχίμπωνι τῶν δογμάτων σου· * χαὶ ταύτην χύχλω ἐτείχισας * λόγων ὀχυρώμασι, * παραστήσας τῷ Χριστῷ * ἀσινῆ χαὶ ἀλώβητον· * ὅν ἰχέτευε * ἐχ φθορᾶς χαὶ χινδύνων * λυτρωθῆναι * τοὺς ἐν πίστει ἐχτελοῦντας * τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Δόξα, ³Ηχος πλ. β'. Γερμανοῦ.

Χριστοῦ τὸν Ἱεράρχην ὑμνήσωμεν * ἄπαντες Ἀθανάσιον,* ὅτι ᾿Αρείου τὰ διδάγματα πάντα χατήργησε, * χαὶ τῆς ἀγίας Τριάδος τὸ χράτος * εἰς πάντα τὸν χόσμον τρανῶς χαταγγέλλει, * ἐνα Θεὸν ἐν τρισὶ προσώποις ἀμέριστον· * ῷ χαὶ πρεσβεύει ὑπὲρ ἡμῶν, * τῶν ἐν πίστει τελούντων τὴν μνήμην αὐτοῦ.

Καί νῦν, Θεοτοχίον.

Γ (ς μή μαχαρίσει σε, * Παναγία Παρθένε; * τίς μή ἀνυμνήσει σου * τόν ἀλόχευτον τόχον; * ὁ γὰρ ἀχρόνως * ἐχ Πατρός ἐχλάμψας Υἰός μονογενής, * ὁ αὐτός ἐχ σοῦ τῆς ἀγνῆς * προῆλθεν ἀφράστως σαρχωθεὶς, * φύσει Θεός ὑπάρχων * χαὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς· * οὐχ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, * ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων * ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. * Αὐτόν ἰχέτευε, * Σεμνὴ παμμαχάριστε, * ἐλεηθήναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Είσοδος. Φως ίλαρόν. Προχείμενον της ήμέρας, και τὰ 'Αναγνώσματα.

Ζήτει αὐτὰ εἰς τὴν λ΄. τοῦ παρόντος.

Είς την Λιτήν, Στιχηρά Ιδιόμελα,

Ήχος α'. Γερασίμου Άλεξανδρείας.

ΤΗ σοφία τοῦ Θεοῦ τὰς ἐν κόσμῷ θλίψεις * καὶ τὰ τῶν ἐχθρῶν παλαίσματα * ὡς χωνευτήριον τίμιον ήτοιμάσατο, * ἐν ῷ τὸ καθαρώτατον χρυσίον, * ᾿Αθανάσιον τὸν πάνσοφον Ἱεράρχην,* τὸν ᾿Αλεξανδρείας λαμπρότατον φωστῆρα * ἀξιοπρεπῶς ἐδοκίμασε· * καὶ ἄξιον εὐραμένη, * ὡς δακτύλιον δεξιῷ τῆ ἀγίῷ κατε-

σχεύασε. * Διό χαὶ τὴν μαχαρίαν αὐτοῦ ψυχὴν * ὡς νύμρην ἰδίαν ἐνυμρεύθη, * ταύτη εὐφραινομένη εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ο αύτός.

Η σοφία τοῦ Θεοῦ τοὺς ἐαυτῆς θησαυροὺς * ἐν τῷ Κυρίλλῷ κατέχρυψε· * διὸ μηχέτι γῆν διορύξαντες * ρθορᾶς θησαυρῶν φροντίσωμεν, * χαὶ τούτοις πλουτισθῆναι σπεύσωμεν· * πρόσχαιρον γὰρ τὴν ἀπόλαυσιν ἕξομεν· * τῶν δὲ τῆς θεοσορίας θησαυρῶν * Κυρίλλου τοῦ τρισμάχαρος αἰωνίως ἀπολαύοντες, * ἐν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν φυλάξωμεν.

'Ο αύτός.

Η σορία τοῦ Θεοῦ ἄνθρωπον ἐν ἀρχῆ ἔπλασεν * ἐκ ψυχῆς καὶ σώματος αὐτὸν συστησαμένη, * ἐν ῷ τὰ πάντα τεθαύμασται· * ἀλλ' ἐν τῆ καινῆ ἀναπλάσει * ἄνθρωπον Θεῷ ἡρμόσατο, * οῦ τὴν ἄρρητον καὶ δυσερμήνευτον ἕνωσιν * παρέδωκαν ἡμῖν οἰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν * ἱερώτατοι Διδάσκαλοι, * τὴν ἐν τῷ Γίῷ μίαν τοῦ συνθέτου ὁμολογοῦντες ὑπόστασιν, * καὶ δύο τὰς θελήσεις ἐν αὐτῆ τῆ μιῷ ὑποστάσει. * Ξένον ἄκουσμα! * ξένον θέαμα! * ξένον ψυχῶν ἀγαλλίαμα.

΄Ο αύτός.

Δεύτε και έμπορευθώμεν σήμερον * έν τῆ πανηρύρει τῶν ἰερωτάτων πατριαρχῶν· * και πωλήσαντες τὰ τοῦ κόσμου ἐπίκηρα, * τὴν πολύκαρπον ἀγοράσωμεν χώραν, * τὸ ἀγιόλεκτον ζεῦγος * τῶν φωστήρων τῆς Ἐκκλησίας· * τούτοις γὰρ ἐγκέκρυπται * ὁ τῶν δώδεκα πολυτελῶν λίθων θησαυρός· * ἡ δωδεκάπλοκος τῶν τῆς πίστεως ἄρθρων ὁμολογία, * ῆν ἡμεῖς διὰ τῆς εἰλικρινοῦς αὐτῶν διδασκαλίας συλλέξαντες,* τὰς ἡμετέρας πλουτίσωμεν ψυχάς· * και πλουτισθέντες * συμπολῖται γενώμεθα * ἐν τῆ ἀγήρφ μακαριότητι * τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν. ^{*}Ηγος πλ. β΄.

Δεῦτε συνευφρανθῶμεν, πάντες οἱ γηγενεῖς, * ἐπὶ τῆ μνήμη τῶν σορωτάτων Διδασχάλων ήμῶν * 'Αθανασίου τε χαὶ Κυρίλλου· * οὖτοι γὰρ, ὡς ἀξιόθεοι παλαισταὶ * χαὶ πρόμαχοι τῆς ἀληθείας πιστότατοι, * ἐχθροῖς τοῖς ἀοράτοις χαὶ ὀρατοῖς * εὐσεβοφρόνως ἀντέστησαν· * διὸ ἐν οὐρανοῖς * στεφάνοις τῆς ἀθανασίας αὐτοὺς χατέστεψεν * ὁ τῶν ἀπάντων Βασιλεύς. * Καὶ νῦν μετ 'Αγγέλων χορεύοντες, * ὑμνοῦσιν ἀχαταπαύστως αὐτὸν * τρισαγίοις ἔσμασι * τὸν ἐν Τριάδι ὁμοούσιον.

Δόξα, ⁷Ηχος πλ. δ'.

Γεραρχῶν τοὺς χοσμήτορας * χαὶ χήρυχας τῆς ὑψηλῆς θεολο-Υίας, * τὰ δοχεῖα τὰ πάγχρυσα τοῦ Πνεύματος, * ᾿Αθανά-

σιον χαὶ Κύριλλον, * ἄπαντες πιστοὶ συνελθόντες εὐφημήσωμεν· * τὸν μὲν * ὡς τῆς Τριάδος χρηματίσαντα * ἐρμηνέα χαὶ διδάσχαλον, * χαὶ Πατρὸς χαὶ Γἰοῦ χαὶ Πνεύματος 'Αγίου * τὸ ὁμοpuèς χαὶ ὁμοδύναμον θεολογήσαντα· * τὸν δὲ * ὡς τῆς τοῦ Χριστοῦ οἰχονομίας * ὑφηγητὴν γενόμενον διαπρύσιον, * χαὶ τὴν ἐχ τῆς ἀγίας παρθένου Μαρίας * ἄφθορον γέννησιν αὐτοῦ * ὀρθοδόξως δογματίσαντα. * 'Αμφοτέρων οὖν τοὺς πόνους * ἐν παἰρἡησία φέpoντες, οὑτως εἴπομεν· * Χαίρετε φιλόπονοι θεράποντες τοῦ Χριστοῦ, * ὅτι τὸν χαλὸν ἀγῶνα ἡγωνίσασθε, * τὸν δρόμον τετελέχατε, * χαὶ διὰ τῆς ᠔ρθοδόξου πίστεως * τῆς ἐν τοῖς πέρασι ἐχ τῶν εὐλάλων ὑμῶν στομάτων χηρυχθείσης, * εἰς οὑρανίους θαλάμους ἐφθάσατε, * ἐν οἶς ἐστέφθητε στεφάνοις ἀμαραντίνοις, * αἰνοῦντες τὸν Κύριον εἰς τοὺς αίῶνας.

Καί νῦν.

Τα ούρανια ύμνει σε, * Κεχαριτωμένη, * Μητερ ανύμφευτε, * χαι ήμεις δοξολογούμεν * την ανεξιχνίαστόν σου γέννησιν.* Θεοτόχε, πρέσβευε * σωθήναι τας ψυχας ήμων.

Είς τον Στίχον, Στιχηρά Προσόμοια,

³Ηχος πλ. α΄. Χαίροις άσχητιχῶν άληθῶς.*

Χαίροις, τῶν ἀρετῶν ὁ Χανών * ὁ ὑπὲρ πίστεως ἀθλήσας στερῥότατα, * Χαὶ λύσας * τὴν τοῦ 'Αρείου * Χαχοδοξίαν νευραῖς * τῶν σεπτῶν σου λόγων, 'Αθανάσιε,* τρανῶς * ἐχδιδάσχων μίαν θεότητος δύναμιν * ὀριζομένην * ἐν τρισὶν ὑποστάσεσι, * παρ' ῆς ἅπαντα * νοητὰ Χαὶ φαινόμενα * μόνην δι' ἀγαθότητα * παρήχθη πρός γένεσιν, * Χαὶ σαφηνίζων τῆς θείας * δημιουργίας τὰ δύσληπτα. * Χριστὸν Χαταπέμψαι * ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει * τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχος. Τό στόμα μου λαλήσει σοφίαν.

Χαίροις, πατριαρχών ή χρηπὶς, * σάλπιγξ ή εὔηχος, ὁ νοῦς ὁ περίβλεπτος, * ἡ γλῶσσα * ἡ ὀξυτάτη, * ὁ διαυγὴς ὀφθαλμὀς, * τῶν ὀρθῶν δογμάτων ἡ σαφήνεια, * ποιμὴν * ἀληθέστατος, ὁ λαμπτὴρ ὁ φανώτατος, * πέλεχυς χόπτων * ὑλην πᾶσαν αἰρέσεων * χαταφλέγων τε * τῷ πυρὶ τῷ τοῦ Πνεύματος, * στύλος ὁ ἀπερίτρεπτος, * ὁ πύργος ὁ ἄσειστος, * ὁ τῆς Τριάδος χηρύξας * τὴν ὑπερούσιον δύναμιν * τρανῶς· ἢν πρεσβεύεις * ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι * τὸ μέγα ἕλεος.

Στίχος. Οι ίερεις σου, Κύριε.

Χαίροις, λαμπροφανώς ό ἀστήρ * χαταφωτίζων την ὑφήλιον ἅπασαν * τοῖς ἄθλοις * τῶν σῶν ἀγώνων, * χαὶ ἐχδιώξας σαφῶς * τοῦ ᾿Αρείου δόξαν την χαχέσπερον. * ὁ νοῦς * ὁ οὐρά-

νιος, ό τοις δόγμασιν απαντας * τοὺς ὀρθοδόξους * χαταλάμψας, Πανεύφημε· * τὸν Γίὸν Πατρὶ * ὁμοούσιον, σύνθρονον, * ἰσόν τε χαὶ ὁμότιμον * χηρύξας χαὶ σύμμορφον, * Πνεῦμά τε θεῖον ἐνθέως * ὁμοφυὲς χαὶ ἀμέριστον * ἀεὶ ἐχδυσώπει * ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι * τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ήχος γ'. Γερμανού.

Πάλιν ήμιν ό χρυσορόδας Νείλος * και της άθανασίας ἐπώνυμος * διὰ της ἐτησίου μνήμης ἐπιδημῶν, * ταϊς καλαϊς ἀναβάσεσι * πλημμυρει τὰ χρυσόρειθρα * της ἀθανασίας χεύματα, * και τροφήν ἀμβροσίας καρποδοτῶν * διὰ της ὑψηλης θεολογίας, * Τριάδος ἀδιαίρετον κράτος * ἐκδιδάσκει προσκυνειν· * και πελαγίζων τὰ θεία διδάγματα * τῶν πιστῶν κατάρδει τὰς διανοίας, * και πρεσβεύει ὑπέρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καί νῦν, Θεοτοχίον.

'Ασπόρως συνέλαβες ἐχ Πνεύματος Αγίου, * χαὶ δοξολογοῦντες ἐχβοῶμεν σοι· * Χαῖρε, παναγία Παρθένε.

Άπολυτίχιον, Ηγος δ'.

Ο Θεός τῶν πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοχίον.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόχρυφον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα τοῦ ᾿Αγίου ᾿Αθανασίου, [°]Ηχος γ΄. **Τὴν ὡραιότητα.***

Τήν των αιρέσεων * πλάνην διήλεγξας, * χαι την ορθόδοξον * πίστιν ἐχήρυξας * ὡς θεηγόρος εὐσεβῶς, * Ίεράρχα, ἐτράνωσας * τρεῖς τὰς ὑποστάσεις μὲν * ἐν μονάδι Θεότητος, * φύσει ὁμοούσιον * χαι προσώποις ἀσύγχυτον * διό χαι συνελθόντες, 'Αθανάσιε, * ἐν πίστει τελοῦμεν την μνήμην σου.

> Δίς. Θεοτοχίον. Λὐτόμελον.

Τήν ώραιότητα * τῆς παρθενίας σου, * χαὶ τὸ ὑπέρλαμπρον * τὸ τῆς ἀγνείας σου * ὁ Γαβριὴλ χαταπλαγεὶς * ἐβόα σοι, Θεοτόχε· * Ποῖόν σοι ἐγχώμιον * προσαγάγω ἐπάξιον; * τί δὲ ὀνομάσω σε; * ἀπορῶ χαὶ ἐξίσταμαι· * διὸ ὡς προσετάγην βοῶ σοι· * Χαῖρε, ἡ χεχαριτωμένη.

Μετά την β'. Στιγολογίαν, Κάθισμα άμφοτέρων,

Ήχος α'. Τον τάφον σου, Σωτήρ.*

Πριάδος της σεπτης * 'Αθανάσιον ύμνοις * χαι Κύριλλον όμου * επαινέσωμεν πάντες * τούς θείους θεράποντας, * χαι προμά-

χους τῆς πίστεως, * τοὺς τοῖς βάθεσι * τῶν εὐσεβῶν νοημάτων * στρατόν ἔχφρονα * Αἰρετιχῶν ἀπειθούντων * ἀξίως βυθίσαντας. Δίς.

Καί νῦν, Θεοτοχίον, ὅμοιον.

Μαρία, τὸ σεπτὸν * τοῦ Δεσπότου δοχεῖον, * ἀνάστησον ἡμᾶς * πεπτωχότας εἰς χάος * δεινῆς ἀπογνώσεως * χαὶ πταισμάτων χαὶ θλίψεων· * σὺ γὰρ πέφυχας * ἀμαρτωλῶν σωτηρία * χαὶ βοήθεια * χαὶ χραταιὰ προστασία, * χαὶ σώζεις τοὺς δούλους σου. Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα ἀμφοτέρων,

Ήχος δ'. Ταγύ προχατάλαβε.*

Τοϊς θείοις χαρίσμασιν * ἀγλαιζόμενοι, * Πατέρες θεόσοφοι,* χατεχοσμήσατε * πόλιν 'Αλεξανδρέων, * οἰχουμένην τε πᾶσαν * δόγμασιν ὑμῶν θείοις * χαὶ συγγράμμασι· δόξαν * τὴν τῆς σεπτῆς Τριάδος, * ὡσπερ σάλπιγγες θεῖαι, * ὀρθοδόξως χηρύττετε. Δίς.

Θεοτοχίον, όμοιον.

Ταχὺ δέξαι, Δέσποινα, * τὰς ἰχεσίας ἡμῶν, * χαὶ ταύτας προσάγαγε * τῷ σῷ Υἰῷ χαὶ Θεῷ, * Κυρία πανάχραντε· * λῦσον τὰς περιστάσεις * τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων, * σχέδασον τὰς ἐνέδρας * χαὶ τὰ θράση, Παρθένε, * τῶν νῦν ἐφοπλιζομένων * χατὰ τῶν δούλων σου. Οἱ 'Αναβαθμοὶ, τὸ α'. 'Αντίφωνον τοῦ δ'. ἡχου.

Προχείμενον, [°]Ηχος δ'.

Οι Ίερεϊς σου, Κύριε, ἐνδύσονται διχαιοσύνην χαὶ οι "Οσιοί σου ἀγαλλιάσονται.

Στίχ. Το στόμα μου λαλήσει σοφίαν, χαι ή μελέτη τῆς χαρδίας μου σύνεσιν.

Πασα πνοή, Εύαγγέλιον χατά Ιωάννην.

Είπεν ό Κύριος... ό μη είσερχόμενος. Ο Ν'.

Δόξα. Ταῖς τῶν Διδασκάλων.

Καί νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόχου.

Στίχος. Έλέησόν με, ο Θεός.

Έξεχύθη ή χάρις * έν χείλεσιν ήμῶν, Οσιοι Πατέρες· * xai γεγόνατε Ποιμένες τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐxxλησίας,* διδάσχοντες τὰ λογιχὰ πρόβατα * πιστεύειν εἰς Τριάδα ὁμοούσιον * ἐν μιῷ Θεότητι.

Ο Κανών τῆς Θεοτόχου, μετὰ τῶν Εἰρμῶν, εἰς ς΄. Χαὶ τῶν ᾿Αγίων, εἰς η΄.

Κανών τοῦ Άγίου Ἀθανασίου· οῦ ἡ Ἀκροστιχὶς ἄνευ τῶν Θεοτοχίων·

'Αθανάσιος εὖχος ὀρθοδοξίας έφυ. Θεοφάνους.

'Ωδή α΄. Ήχος πλ. δ΄. 'Αρματηλάτην Φαραώ.

Α θανασίω προσχομίζων ξπαινον * ώς ἀρετὴν εὐφημῶν, * πρός τον Θεόν φέρω * μᾶλλον τό ἐγχώμιον· * παρ' οῦ τοῖς βροτοῖς δέδοται * ἀξιέπαινον χρῆμα * τῆς ἀρετῆς, ἤσπερ γέγονεν * ξμψυχος εἰχών χαὶ ἐχσφράγισμα.

Θεοσοφίας χρηματίσας ἕμπλεως, * xαὶ ὑπὲρ ὅλιον * βίω ἀπαστράπτων * xαὶ πολιτευσάμενος, * Όσιε, ὑπερβέβηχας * ἐγχωμίων τοὺς νόμους * τοὺς παρ' ἡμῶν· ἀλλ' ἀνάσχοιο, * Πάτερ, παρ' ἀξίαν ὑμνούμενος.

'Αξιοχρέως μέν ώδην ύφαίνομεν * σοῦ μνήμη τῆ εὐκλεεῖ· * ἀλλὰ ἀποροῦντες * πλεῖστον, 'Αθανάσιε, * τῶν κατ' ἀξίαν ὕμνων σου, * ἐξαιτοῦμεν συγγνώμην * ἡμῖν δοθῆναι καὶ ἄφθονον * χάριν διὰ σοῦ τὴν τοῦ Πνεύματος.

Νεανιχώς τών σαρχιχών χατήργησας * παθών σχιρτήματα, * έν νεότητί σου * γηραλέον φρόνημα * χαι εύσταθές χτησάμενος,* 'Αθανάσιε μάχαρ' * τῆς γὰρ σορίας τῷ ἔρωτι * πάσας τὰς αἰσθήσεις ἐἰρύθμισας. Θεοτοχίον.

Δεδοξασμένα περί σοῦ λελάληνται * ἐν γενεαῖς γενεῶν, * ἡ τόν Θεόν Λόγον * ἐν γαστρὶ χωρήσασα, * ἀγνὴ δὲ διαμείνασα,* Θεοτόχε Μαρία· * διό σε πάντες γεραίρομεν * τὴν μετὰ Θεόν προστασίαν ἡμῶν.

Κανών τοῦ Αγίου Κυρίλλου· οὐ ή Ακροστιχὶς ἄνευ τῶν Θεοτοχίων·

Θεωριών Κύριλλος ένθέων λύρα.

Ποίημα Ίωάννου τοῦ Δαμασχηνοῦ.

'Ωδή α΄. ³Ηχος δ΄. Θαλάσσης το έρυθραϊον.

Θεόθεν την φωτοδότιν, Κύριλλε, * χάριν δεξάμενος, * χαι τηλαυγής φωστήρ άναδειχθείς, * λογιχάς έναστράψαις ήμιν * μαρμαρυγάς, την μνήμην σου * ὅπως ἀξίως ἀνυμνήσωμεν.

Ἐπλήσθης τῆς δαδουχίας, Κύριλλε * σοφέ, τοῦ Πνεύματος,* τῶν ἐντολῶν ὡς φύλαξ τοῦ Χριστοῦ· * xal παθῶν xaθηράμενος,* τῆς ὑπερθέου γέγονας * ὄντως Τριάδος ἐνδιαίτημα.

Ως ζήλου και παφρησίας ἕμπλεως, * Κύριλλε ἕνδοξε, * τὰς θεομάχους πάσας ἀψευδῶς * γλωσσαλγίας διήλεγξας * τῶν δυσσεβῶν αἰρέσεων, * ὀρθοδοξίας προϊστάμενος.

Θεοτοχίον.

Πατήσας τὴν ἐντολὴν τοῦ Κτίσαντος,* τρυφῆς ἐκβέβληται * δελεασθεὶς ὁ πρῶτος ἐν βροτοῖς· * ἀλλὰ τοῦτον πεσόντα δεινῶς,* τόν Λυτρωτὴν χυήσασα, * ἀνεχαλέσω, Μητροπάρθενε.

Καταβασία. Χέρσον άβυσσοτόχον.

MIIN IANOTAPIOS. III'.

Τοῦ ᾿Αθανασίου. ἰΩδή γ΄. Ό στερεώσας.

' ναχαθάρας μολυσμοῦ * παντός ψυχήν τε χαὶ σῶμα, * 'Αθανάσιε, ναός ἀνεδείχθης * ἀξιόθεος· διό * τὸ τῆς Τριάδος πλήρωμα * ἐπανεπαύσατό σοι, * Ἱερομύστα πανόλβιε.

Σοῦ ὡς ἐπόθει τὴν ψυχὴν * τοῦ Παραχλήτου ἡ χάρις * ἐχ παθῶν χεχαθαρμένην εύροῦσα, * διαδήλους ἐν αὐτῆ * τὰς ἐνεργείας δείχνυσι * χαὶ τηλαυγῆ φωστῆρα, * Πάτερ, τῷ χόσμῳ σε τίθησιν.

Ιεραρχίας μέν χανών * ώς Ιεράρχης ἐδείχθης, * πραχτιχής ὑπογραμμός δὲ ὁ βίος· * ὁ δὲ λόγος σου, Σορὲ,* τῆς θεωρίας τύπος τρανῶς· * Θεολογία δέ σου * ὄντως ἡ δίδαξις πέφηνε.

Θεοτοχίον.

Τῶν Χερουβὶμ καὶ Σεραφὶμ * ἐδείχθης ὑψηλοτέρα, * Θεοτόκε· σὺ γὰρ μόνη ἐδέξω * τὸν ἀχώρητον Θεὸν * ἐν σῆ γαστρὶ, ᾿Αμόλυντε· * διὸ πιστοί σε πάντες * ὑμνοις, ᾿Αγνὴ, μακαρίζομεν.

Τοῦ Κυρίλλου. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.*

Έ Ρωννύμενος έν Χριστῷ, * τὰς μηχανὰς τοῦ σχολιοῦ δράχοντος * γνώμη στεἰρ; Κύριλλε, * ὡς ἰστὸν ἀράχνης διέλυσας.

Ίλὺν παθῶν ἐχ ψυχῆς * ἐξετινάξω, χαθελών, Κύριλλε,* πᾶν λογισμῶν ὕψωμα * χατὰ τοῦ Χριστοῦ ἐπαιρόμενον.

΄ 'Ως εύστοχος ἀθλητής, * Πάτερ, ἐξέχλινας στερρῶς ἅπασαν * την τῆς σαρχός εὐπάθειαν * ὡς ἐπιβλαβῆ χαὶ ἐπίβουλον.

Θεοτοχίον.

Ο *Αγγελος Γαβριήλ * την ύπερ λόγον σοι χαράν έφησε· * Χαΐρε, Θεοῦ σχήνωμα, * δ χατασχηνῶσαι ηὐδόχησεν.

Καταβασία. Τὸ στερέωμα.*

Κάθισμα ³Ηχος γ'. Θείας πίστεως.

Είοις δόγμασι τὴν ἘΧΧλησίαν, * Πάτερ, ὥπλισας ὀρθοδοξίας,* ταῖς διδαχαῖς σου τὰς αἰρέσεις ἐξέτεμες, * τῆς εὐσεβείας τόν ᠔ρόμον τετέλεχας, * χαὶ σὺν τῷ Παύλῳ τὴν πίστιν τετήρηχας. * Λοιπόν πεπλήρωται * ὁ πόθος ὁ σὸς, ἀοίδιμε, * χαὶ χλῆρον ἀγαθόν χομίζη τῶν πόνων σου.

Δόξα, όμοιον.

Εΐον έδρασμα τῆς ἘΧΧλησίας,* πάτερ Κύριλλε, σὐ ἀνεδείχθης·* τὴν δωδεχάδα τοῦ Λόγου προέλαβες· * τὴν Νεστορίου χαχόνοιαν ἤλεγξας, * χαὶ Θεοτόχον χυρίως ἐτράνωσας, * ῥητόρων ἔξαρχε. * Χριστόν τόν Θεόν ἰχέτευε * δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος. Καὶ νῦν, Θεοτοχίον ὅμοιον.

Ο εία γέγονας σχηνή τοῦ Λόγου, * μόνη πάναγνε Παρθενομήτορ, * τῆ χαθαρότητι Άγγέλους ὑπεράσασα· * τὸν ὑπὲρ πάν-Μεπ. Tom. III. 35

MHN IANOYAPIO Σ . IH'.

τας ἐμὲ οὖν γενόμενον * ῥερυπωμένον σαρχός πλημμελήμασι * ἀποχάθαρον * πρεσβειῶν σου ἐνθέοις νάμασι, * παρέχουσα, Σεμνή, τὸ μέγα ἔλεος.

Τοῦ Ἀθανασίου. ஹδη δ'. Σύ μου ισχύς.*

"Ολη έν σοι * πνεύσασα ή ζωηφόρος πνοή,* ή έξ ΰψους * πριν έπιφοιτήσασα * θεοπρεπώς Πνεύματος Χριστοῦ * ἐν τῷ ὑπερώψ * και Μαθητὰς ἐμφορήσασα, * ᾿Απόστολον δεικνύει * τρισκαιδέκατον, Πάτερ, * τὴν ὀρθόδοξον Πίστιν κηρύττοντα.

Σύ θειχώ * ζήλω σφοδρώς πυρπολούμενος * τη Συνόδω * συναγωνιζόμενος, * χαι πρό του σε Πρόεδρον τελειν, * εν τη Νιχαέων * χηρύττεις τό 'Ομορύσιον· * διό της Έχχλησίας * ό Χριστός Ποιμενάρχην * χαι Διδάσχαλον σε προχειρίζεται.

Ἐγχειρισθεἰς * τῆς Ἐxxλησίας τοὺς οἴαxας * ἐx προνοίας * θείας, Ἀθανάσιε, * αἰρετικῶν τὰς ψυχοβλαβεῖς * πάσας γλωσσαλγίας * οἶά τις πέλυξ ἐξέτεμες * προβρίζους ὡς ἀxάνθας· * xαὶ τὸν σπόρον τοῦ λόγου * ἐπαρδεύων, σορῶς ἐγεώργησας.

Ύπο τῆς σῆς * γλώσσης πυρίνης ἐχχέχαυται * ἡ 'Αρείου * ἔχφυλος διαίρεσις, * σύγγυσίς τε Σαβελλιανή, * τὰ ἐχ διαμέτρου * χαχὰ χαὶ πρός τὴν ἀσέβειαν * ὁμότιμα, χαὶ πᾶσα * σὺν αὐτοῖς βλασρημία * αἰρετίζουσα, ὦ 'Αθανάσιε. Θεοτοχίον.

Σύ τῶν πιστῶν * χαύχημα πέλεις, 'Ανύμφευτε· * σὐ προστάτις, * σὺ χαὶ χαταφύγιον * Χριστιανῶν, τεῖχος χαὶ λιμήν· * πρός γὰρ τὸν Υίόν σου * ἐντεύξεις φέρεις, Πανάμωμε, * χαὶ σώζεις ἐχ χινδύνων * τοὺς ἐν πίστει χαὶ πόθω * Θεοτόχον, 'Αγνὴ, σὲ γινώσχοντας.

Τοῦ Κυρίλλου. ἰῦπαρθώντα σε ἰδοῦσα.

Νενικηχότα τὰ πάθη τὰ ψυγραθόρα * χαὶ λογισμῷ χρατήσαντα * σαρχός, θεορόρε * Κύριλλε, ἰδών ὁ Χριστός, * τῆς θείας σε Πρόεδρον, * Πάτερ, Ἐκχλησίας χαθίστησι.

Κληρονομήσας ώς γόνος ήγαπημένος * την πατρικήν του Μάρχου * ἀρετήν, χαὶ τοῦ θρόνου * γέγονας διάδοχος, * τοῦ θείου τοῖς ἔχνεσιν * Εὐαγγελιστοῦ παρεπόμενος.

Υπό Χριστοῦ μὲν ὡς πρόβατον ἐποιμάνθης· * ὡς δὲ Ποιμὴν ἐποίμανας * τὸ ποίμνιον, Πάτερ, * λόγοις ψυχοτρόφοις σου, * ὡς πόαις καὶ ἄνθεσι * δαψιλῶς ἐκτρέφων τῆς χάριτος.

Θεοτοχίον.

Νεμομένην τοῦ θανάτου την τυραννίδα, * Μήτηρ Θεοῦ, χατέπαυσας, * Ζωήν την ἀγήρω, * Πάναγνε, χυήσασα· * διό σοι χραυγάζομεν· * Χαΐρε, Θεοτόχε πανύμνητε.

Καταβασία. Έχάλυψεν * ούρανούς.

Τοῦ Ἀθανασίου. ஹόη ε΄. Ίνα τι με ἀπώσω.*

V ριστόν έχων λαλούντα,* Πάτερ, έν όργάνω εὐήχω τῆ γλώττη **Λ** σου * στηλιτεύεις, μάχαρ, * τῶν εἰδώλων ἐγγράφως τὴν αϊρεσιν, * τούς πεπλανημένους * ποδηγετῶν χαὶ ἐπιστρέρων * πρός τόν όντως Θεόν, 'Αθανάσιε.

Ολεθρίους αιρέσεις, * Πάτερ, έθριάμβευσας λόγοις και γράμμασι, * την ποιχίλην πλάνην * έξορίζων σοφαϊς άποδείξεσιν * έχ τής οίχουμένης, * διατρανών άναντιφρήτως * την δρθόδοξον Πίστιν, μαχάριε.

Σε Διδάσχαλου όντως * μέγαν Διδασχάλων, σοφε 'Αθανάσιε,* άχομψεύτω φράσει * μετά τοὺς Ἀποστόλους εὐμοίρησεν * Ἐχχλησία, Πάτερ, * ή τοῦ Χριστοῦ, διασαφοῦντα * τὸν ἀμώμητον λόγον τής Πίστεως.

Θεοτοχίον.

Μητριχήν παρρησίαν * την πρός τον Υίόν σου χεχτημένη, Πάναγνε,* συγγενοῦς προνοίας * τῆς ἡμῶν μἡ παρίδης, δεόμεθα·* ότι σε χαι μόνην * Χριστιανοι πρός τον Δεσπότην * ιλασμόν εὐμενή προβαλλόμεθα.

Τοῦ Κυρίλλου. Σύ Κύριέ μου φῶς.*

Κύριλλε, έχμιμεῖται * λόγος, τῶν χαχοδόξων * ἐχτρέπων μηγανήματα.

Ίσως την βδελυράν * του Άρείου διαίρεσιν, * ω Κύριλλε, μιαράν τε * Σαβελλίου έχ βάθρων * συναλοιφήν χαθήρηχας.

Λόγους πλουτοποιούς * ού χρυσόν χαταλέλοιπας, * ὦ Κύριλλε, θησαυρούς τε * ώσπερ λίθους τιμίους * τοὺς σοὺς τῆ Ἐκκλησία Χριστοῦ.

Θεοτοχίον.

Οντως ό χαραχτήρ * τής άγίας μορφής σου, Σεμνή, * τούς δαίμονας φυγαδεύει, * τούς πιστούς δ' άγιάζει * χαί σώζει τάς ψυχὰς ήμῶν.

Καταβασία. 'Ως είδεν Ησαίας.*

Τοῦ 'Αθανασίου. 'Ωδή ς'. 'Ιλάσθητί μοι, Σωτήρ.*

Οθνείου σπόρου σπορεύς * φανείς ό Απολλινάριος, * βροτείου λόγου και νοῦ * Χριστοῦ τὸ Ανθρώπινον * στερδώς ἐξελήλόγου και νοῦ * Χριστοῦ τὸ 'Ανθρώπινον * στερρῶς ἐξελήλεγχται * ὑπό σοῦ, Παμμάχαρ, * ὡσπερ ἄνους χαὶ φρενόληπτος.

Ρευμάτων των λογιχών * χυθέντων δια χειλέων σου * έξ άεννάου πηγής * τής χάριτος, Όσιε, * γλυχύτερα μέλιτος * ώς έχ χρήνης ρετθρα * οι πιστοι άπαρυόμεθα.

Θαυμάσειέ τις τοῖς σοῖς * εἰχότως, Πάτερ, συγγράμμασι * σορῶς ἐμφιλοχωρῶν, * μελλούσας φυήσεσθαι * αἰρέσεις θεώμενος * προανατραπείσας * ὑπό σοῦ προφητιχώτατα.

Θεοτοχίον.

'Ρυσθείημεν των δεινών * πταισμάτων ταζ ίχεσίαις σου, * Θεογεννήτορ άγνή, * χαὶ τύχοιμεν, πάναγνε, * τῆς θείας ἐλλάμψεως * τοῦ ἐχ σοῦ ἀφράστως * σαρχωθέντος Γίοῦ τοῦ Θεοῦ.

Του Κυρίλλου. Θύσω σοι * μετά φωνής.

Αβίδι * Σεραφίμ τῷ Προφήτη τὸν ἄνθραχα, * τῆ Ἐχχλησία
 Χριστοῦ δὲ * ταῖς χερσὶ προσνέμεις, Ἱερομύστα, * τὸ ἐχ θείου *
 πυρὸς ἡνθραχωμένον χαθάρσιου.

Όμόρους * ώς Σαμψών άλλοφύλους οὐχ ἔθραυσας, * τὰ δὲ ἀλλόχοτα πάντα * τῶν ἐτεροδόξων διδάγματα, * χαὶ τὸ χράτος * τοῖς ὀρθοδόξοις δέδωχας, Κύριλλε.

Συνόδου * θεολέχτου σαφώς προηγούμενος, * το δυσμενές Νεστορίου * χριστομάχον θράσος, Πάτερ, χαθείλες, * ζήλου πνέων * ύπερ τής άληθοῦς Θεομήτορος.

Θεοτοχίον.

Φωτίζεις * τῷ τοχετῷ σου πάντα τὰ πέρατα, * Θεογεννήτορ Παρθένε· * σὺ γὰρ μόνη ὤρθης χεχαθαρμένη * ἀπ' αἰωνος * διχαιοσύνης "Ηλιον ἔχουσα.

Καταβασία. Έβόησε σοι.*

Κοντάχιον, Πγος δ'. Έπεράνης σήμερον.*

τράρχαι μέγιστοι * τῆς εὐσεβείας * xaì γενναῖοι πρόμαχοι * * τῆς Ἐxxλησίας τοῦ Χριστοῦ, * πάντας φρουρεῖτε τοὺς μέλποντας· * Σῶσον, Οἰχτίρμον, * τοὺς πίστει τιμῶντάς σε.

Ο Οίχος, πρός τό Τη Γαλιλαία.

Α καταλήπτω σου χειρί * και σθένει ἀπορρήτω * τὴν σὴν νῦν Έκκλησίαν * οὐρανώσας, Οἰκτίρμον, * ἔδειξας ὄντως φαεινοὺς * τοὺς δύω φωστῆρας * μεγίστους τε καὶ τερπνοὺς * τὸν κόσμον καταυγάζοντας, * σὺν τῷ 'Αθανασίω τὸν πάνσοφον * Κύριλλον τὸν θεῖον. * Ταῖς αὐτῶν οὖν ἰκεσίαις * αἰρέσεων ἐξάρας τὴν νύκτα, * ἐχθρῶν πᾶσαν ἀχλὺν * διάλυσον, Σῶτερ, * καὶ φωτὶ τῷ φρικτῷ * τῶν πιστῶν τὰ πλήθη * καταύγασον * πρός τὸ κράζειν καὶ βοặν σοι· * Σῶσον, Οἰκτίρμον, * τοὺς πίστει τιμῶντάς σε.

Συναξάριον.

Τή ΠΙ'. του αύτου μηνός, Μνήμη των έν Αγίοις Πατέρων ήμων, 'Αθανασίου και Κυρίλλου, Πατριαργων 'Αλεξανδρείας.

Στίγοι.

'Αθανάσιον, χαί θανόντα, ζην λέγω. Οι γαρ δίχαιοι ζώσι χαι τεθνηχότες.

Φυγής Κυρίλλου σήμερον μνήμην άγει,

'Αλλ' ού τελευτής τής άειμνήστου χτίσις.

Τάρχυσαν όγδοάτη δεχάτη νέχυν Άθανασίου.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ήμας. 'Αμήν.

Τοῦ 'Αθανασίου. 'Ωδή ζ'. Θεοῦ συγκατάβασιν.*

Ο μότιμου, σύνθρουου * Πατρί του Λόγου μουογευή τε Γίου * όρθοδόξως χηρύξας, * άθανασίας Πάτερ ἐπώνυμε, * αὐθις διδάσχεις * το Πνεύμα Γεννήτορι * χαι τῷ Υιῷ συμφυές * χαι όμοούσιον.

Διδάσχαλον, χήρυχα, * ίεροφάντην τοῦ τρισηλίου Φωτός * διαγγέλλοντα πασιν * όρθοδοξίαν μέχρι τερμάτων της γής, * τής άσεβείας * όρῶν ό γεννήτωρ σε, * τοὺς πειρασμοὺς χατὰ σοῦ * έπανετείνετο.

Οί χίνδυνοι ἄπειροι, * οῦς ἔτλης, Μάχαρ, ἀγωνιζόμενος * ὑπέρ της εύσεβείας. * οι στέφανοι δε ώσαύτως απειροι. * και γαρ αδάμας * ύπῆρχες τοις παίουσι, * πρός δε σαυτόν ώς μαγνήτις * είλχες απαντας.

Ξενίζοντα δόγματα * άλλότριά τε τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ * έξορίσας, Τριάδα * έθεολόγησας ύποστάσεων, * Θεότητος δὲ * μονάδα, ή έψαλλες. * Εύλογητός ό Θεός * ό των Πατέρων ήμων. Θεοτοχίον.

Μαρίαν την άγραντον * και παναγίαν άνευφημήσωμεν· * διά ταύτης γάρ χάρις * ήμιν πηγάζει των ύπερ νουν δωρεών * ώς έχ χειμάζου * της θείας χρηστότητος. * ην εύσεβει λογισμώ * νῦν μαχαρίζομεν.

Του Κυρίλλου. Έν τη χαμίνω * Άβραμιατοι.

Έν τῷ Σιναίω * ἀχρωτηρίω πάλαι γνόφον εἰσδὺς * Νόμον * Ε είλε, μάχαρ Κύριλλε, ό Μωσῆς * ἀναιροῦντα τὸν τοῦ γράμματος. * σύ δε ανέπτυξας * το χεχρυμμένον χάλλος τοῦ ΙΙνεύματος.

Νομοθεσίας * δι' αίνιγμάτων ώς νηπίοις το πρίν, * Πάτερ, * δεδομένης χάλυξι χαλυπτὰ * ώσπερ ρόδα τὰ νοήματα * σὺ ἀπεχάλυψας, * έρμηνεύσας τοὺς τύπους σαφέστατα.

Θεοχηρύχων * χαὶ θεολήπτων τὰ δυσέφιχτα * τεύχη * Προογ,τών τη χάριτι έμπνευσθείς * τοῦ ἐχείνους ἐμφορήσαντος * Πνεύματος, Κύριλλε, * είλιχρινώς ήμιν διεσάφησας.

ΜΗΝ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ. ΙΗ'.

Έν ἀσυγγύτω * ἑνώσει θεία χαὶ ἀτμήτω σαφῶς, * Πάτερ, * διαιρέσει τρείς μέν θεολογών * ύποστάσεις έφης, Κύριλλε, * άπαραλλάχτους δε * έν ούσία μια χαι Θεότητι.

Θεοτοχίον.

Τὸ τοῦ Ύψίστου * ήγιασμένον θεῖον σχήνωμα, * χαῖρε· * διὰ σου γάρ δέδοται ή χαρά, * Θεοτόχε, τοις χραυγάζουσιν. * Εύλογημένη σύ * έν γυναιξί, πανάμωμε Δέσποινα.

Καταβασία. Σε τον έν πυρί δροσίσαντα.*

Τοῦ ἀθανασίου. ἀρδη η΄. Ἐπταπλασίως χάμινον.* Γεραρχῶν ἀγλάισμα * εὐχλεἐς, ἀθανάσιε, * στύλε τοῦ φωτὸς, τῆς Ἐχχλησίας ἔρεισμα, * Τριάδος ὑπέρμαχε, * Θεολογίας σάλπιγξ χρυσή, * βίου τε μονήρους άχριβής νομογράφε * ήμιν συνεορτάζοις, * ιερείς χαταρτίζων, * λαούς πιστούς προσάγων * Χριστῷ εἰς τοὺς αἰῶνας.

'Αθανασίας γέγονας * σὺ τῷ ὄντι φερώνυμος. * τοὺς γὰρ΄ πραχτιχούς τῷ λόγψ ὑπερήλασας. * δοχίμους ἐν λόγψ δὲ * δι' ἀχριβείας βίου νιχών, * τους έν άμφοτέροις υπερβέβηχας άχρους. * διο άνυπερβλήτω * άρετη διαλάμψας, * άθάνατον έκτήσω * την μνήμην είς αίῶνας.

Σύ λαμπροτέραν έδειξας, * Μυστηπόλε θεόληπτε, * την ίεραρχίαν τοῖς γενναίοις ἄθλοις σου. * τὴν πλάνην ἐξώρισας * ταῖς σαις ύπερορίαις πυχνώς * ύπερ της Τριάδος, ην χηρύττων έβόας. * Πατέρα προσκυνείτε, * Υίον θεολογείτε, * το Πνεύμα άνυμνείτε * είς πάντας τούς αίωνας.

Θεοτοχίον.

Φωτός ἀδύτου γέγονας * ἐνδιαίτημα, Πάναγνε. * Φῶς γὰρ τοῖς ἐν σχότει χαὶ σχιῷ γεγέννηχας, * φωτίζον τὰ σύμπαντα θεογνωσίας χάριτι· * ῷ ἀχαταπαύστως οἱ πιστοὶ μελωδοῦμεν· * Οι Παΐδες, εύλογείτε, * ιερείς, ανυμνείτε, * λαός, ύπερυψούτε * είς πάντας τούς αἰῶνας.

Τοῦ Κυρίλλου. Χετρας ἐχπετάσας Δανιήλ.*

Ος χῦμα θαλάσσης ἀληθῶς * ἐν σοὶ ἐξέβλυσεν * ἡ τῆς σορίας πηγή· * χαὶ γὰρ ἀένναοι ἔρρευσαν * ποταμοὶ ἐχ τῆς χοιλίας σου, * Πάτερ, δογμάτων εύσεβών, * χαθώς προέφη Χριστός· * ύπερβαίνει * ψάμμον γὰρ τεύχη τὰ σὰ τὰ θεόλεκτα.

Νομεύς και Διδάσκαλος σορός * τῆς Ἐκκλησίας δειχθεὶς, * τὰς δύω, Κύριλλε * σαφῶς ἀνέπτυξας Όσιε, * Διαθήχας· ὡς γὰρ άγχυραν * χαί πατριχόν χλήρον τούς σούς * έχουσα λόγους βοά·* Εύλογείτε, * πάντα τὰ έργα Κυρίου, τον Κύριον.

Λόγου σαρχωθέντος δι' ήμας * τοῦ παντεχνήμονος * σù τὴν

ἀπόἐρἀητον * διδάσχεις ἕνωσιν, Κύριλλε, * ἀδιαίρετον, ἀσύγχυτον, * τὰς ἐφ' ἐχάτερα ἐοπὰς * ἴσως ἐχχλίνας βοῶν· * Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Θεοτοχίον.

Μαρία Κυρία τοῦ παντός, * χυριευθεῖσάν μου * τὴν παναθλίαν ψυχὴν * τοῖς τῆς σαρχός δεινοῖς πάθεσι * χαὶ αἰσχίστοις πλημμελήμασι, * σὐ ἐλευθέρωσον τῆ σῆ * δυνάμει τῆ χραταιặ· * χαὶ παράσχου * λύσιν πταισμάτων χαὶ δόξαν ἀχήρατον.

Καταβασία. 'Αστέχτω πυρί ένωθέντες.*

Τοῦ ἀΑθανασίου. ἀΩδη θ΄. Ἐξέστη ἐπὶ τούτω.

'Έξελαμψεν ο βίος ώς ἀστραπή· * έξεχύθη δὲ, Πάτερ, ὁ φθόγγος σου * ώσπερ βροντή * πᾶσιν, οῦς ὁ ἡλιος ἐφορά· * ἐξ οὐρανοῦ γὰρ ἔσχηχας * ἄνωθεν τὴν ἔμπνευσιν ἀληθῶς· * διὸ οὐχ ἔσβεσέ σου * ὁ πρόξενος τῆς λήθης * τὴν μνήμην τάφος, 'Αθανάσιε.

Φωτὶ τῷ τρισηλίψ χαὶ τριρεγγεῖ * τηλαυγέστερον νῦν ἐλλαμπόμενος, * τοῖς ὑμνηταῖς * σοῦ ἀνταναχλάσεις αὐγοειδεῖς * διαφανὲς ὡς ἔσοπτρον * ἄνωθεν ἐχπέμποις ἡλιαχὰς, * χαὶ σοὶ συστήσαις, Μάχαρ, * κἂν μέγα καὶ ἐξόχως * ὑπὲρ ἀξίαν τὸ αἰτούμενον.

'Υμνούντες δυσωπούμέν σε έχτενως· * Υπέρ τῆς Έχχλησίας ίχέτευε * διὰ Σταυρού * νίχας δωρηθήναι τῷ βασιλεῖ· * τῆ όρθοδόξω Πίστει τε * χράτος χαθ' αἰρέσεων δυσμενῶν· * ἡμῖν δὲ σωτηρίαν, * εἰρήνην τε τῷ χόσμω * ἐν τῆ σῆ μνήμῃ, 'Αθανάσιε. Θεοτοχίον.

Σωτήρα ώς τεχούσα χαί Λυτρωτήν, * σωτηρίας με, Κόρη, άξίωσον * ἐπιτυχεῖν, * Πάναγνε, πταισμάτων μου τὰς σειρὰς * ταῖς σαῖς πρεσβείαις λύσασα· * πάντα γὰρ ὡς θέλεις νῦν χατορθοῖς, * ὡς φέρουσα ἐν χόλποις * τὸν πάντων Βασιλέα, * τὸν ἀγαθότητι ἀσύγχριτον.

Τοῦ Κυρίλλου. Εὐα μέν τῷ τῆς παραχοῆς.*

Υψωμα Χριστού χατεπαρθέν * της γνώσεως χαι της τούτου * Θεομήτορος, * Κύριλλε, άπαν χατά χράτος * χαθείλες, Νεστορίου την άθεον * υίων δυάδα, ώσαύτως χαι σύγχυσιν * των 'Αχεφάλων την των φύσεων.

Ρώσει τῶν φρενῶν καὶ φωτισμῷ * τῆς χάριτος τὴν Τριάδα * ὑμοούσιον, * τόν τε Γίόν σεσαρχωμένον * Θεόν θεολογήσας, Μακάριε, * ὀρθείς τε τῆς Θεοτόχου ὑπέρμαχος, * ἐν τοῖς ὑψίστοις νῦν ὀεδόξασαι.

Ανωθεν ήμας σοὺς ὑμνητὰς * ἀοίδιμε ἐποπτεύοις, * Πάτερ, ίλεως, * Αναχτι νίχας σταυροφόρω * βραβεύων, χαὶ ὑψῶν ταῖς

MUN IANOYAPI $O\Sigma$, HI'.

πρεσβείαις σου * τῶν Ἐρθοδόξων τὸ κέρας, φαιδρύνων τε * τοὺς τὴν σὴν μνήμην μεγαλύνοντας. Θεοτοχίον.

Στειρεύουσαν θείων ἀρετῶν, * πανάχραντε Θεοτόχε, * τὴν χαρδίαν μου * δείξον, Παρθένε, χαρποφόρον, * ἐχ στείρας ἡ τεχθείσα βουλήματι * τοῦ πάντα μεταποιοῦντος τῷ πνεύματι, * ἶνα ὑμνῶ σε τὴν Πανύμνητον.

Καταβασία. Έν Νόμω, σχιά χαι γράμματι.*

Έξαποστειλάριον. Τοϊς Μαθηταϊς συνέλθωμεν.*

ΓΓής ὑπερθέου, πάνσοροι, * ἀνεδείχθητε μύσται * Τριάδος καὶ ὑπέρμαχοι, * ᾿Αθανάσιε μάκαρ * καὶ Κύριλλε Θεοφάντορ, * ᾿Αρειον καθελόντες * καὶ σὺν αὐτῷ Σαβέλλιον * καὶ Νεστόριον αὖθις * τὸν δυσσεβῆ, * καὶ σὺν τούτοις ἅπασαν ἄλλην πλάνην * τῶν δυσσεβῶν αἰρέσεων, * Ἱεράρχαι Κυρίου.

Θεοτοχίον, όμοιον.

Ο οος Θεοῦ πανάγιον * χαὶ λυχνίαν χαὶ στάμνον * χαὶ χιβωτόν χαὶ τράπεζαν, * ῥάβδον τε χαὶ πυρεῖον * χαὶ θεῖον θρόνον χαὶ πύλην * χαὶ ναὸν χαὶ παστάδα * ὑμνήσωμεν, θεόφρονες, * τὴν `Αγνὴν χαὶ Παρθένον· * ἐξ ἡς Θεὸς * σαρχωθεὶς ἀτρέπτως χαὶ ὑπὲρ φύσιν, * ἐθέωσε τὸ πρόσλημμα * ἀποῥρήτῳ ἐνώσει.

Εἰς τοὺς αἴνους, Πᾶσα πνοή, ἰστῶμεν στίχους ૬΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια,

³Πγος δ'. 'Ως γενναϊον έν Μάρτυσι.*

Γή των λόγων λαμπρότητι * των ἐνθέων σου, Όσιε, * Έχχλησία ἅπασα ώραίζεται * χαὶ εὐσεβῶς χαλλωπίζεται * ώραίοις ἐν χάλλεσι, * χαὶ τιμᾶ χρεωστιχῶς * τὴν πανέορτον μνήμην σου, * 'Αθανάσιε· * ἱερέων τὸ χλέος, * εὐσεβείας * ὁ λαμπρὸς χαὶ μέγας χῆρυξ, * ὁ τῆς Τριάδος ὑπέρμαχος.

Τοϊς πυρίνοις σου δόγμασι * τών αιρέσεων άπασα * φρυγανώδης φλέγεται ύλη, πάνσορε· * τών νοημάτων τοϊς βάθεσι * βυθίζεται στράτευμα * ἀπειθούντων δυσσεβῶν, * 'Αθανάσιε δσιε*, σοϊς ἐν δόγμασι * χαλλωπίζεται, μάχαρ, * χαθ' ἐχάστην * τών πιστών ἡ Ἐχχλησία, * μεγαλορώνως τιμῶσά σε.

Τής Χριστοῦ ἀπεδίωξας * νοητοὺς λύχους, Πάνσοφε, * Ἐχχλησίας σχίμπωνι τῶν δογμάτων σου, * χαὶ ταύτην χύχλω ἐτείχισας * λόγων ὀχυρώμασι, * παραστήσας τῷ Χριστῷ * ἀσινῆ χαὶ ἀλώβητον· * ὅν ἰχέτευε * ἐχ φθορᾶς χαὶ χινδύνων * λυτρωθῆναι * τοὺς ἐν πίστει ἐχτελοῦντας * τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Είτα το παρόν Ίδιόμελον, Ήχος γ΄. Γερμανού Πατριάρχου.

Η μεγάλη τῆς Ἐκκλησίας σάλπιγξ,* ὁ πολύαθλος Ἀθανάσιος,* πρὸς εὐωχίαν σήμερον * συγκαλεῖται τὴν οἰκουμένην· * φαι-

ΜΗΝ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ. ΙΘ'.

δρῶς πάντες πιστοὶ * πρός τὴν πανήγυριν ὑπαντήσωμεν * τοῦ χαλοῦ ποιμένος· * ὑμνοις γεραίροντες τοὺς ἰεροὺς αὐτοῦ πόνους,* ὅπως ταῖς πρεσβείαις αὐτοῦ * λάβωμεν παρὰ Χριστοῦ τὸ μέγα ἔλεος. Δόξα, Ἡγος γ΄.

Τό μέγα χλέος τῶν ἰερέων, * Αθανάσιον τον ἀήττητον ἀριστέα, * ιεροπρεπῶς εὐφημήσωμεν· * οῦτος γὰρ τῶν αἰρέσεων συγχόψας τὰς φάλαγγας * τῆ δυνάμει τοῦ Πνεύματος, * τὰ τῆς ὀρθοδοξίας τρόπαια * ἀνεστήσατο χαθ' ὅλης. τῆς οἰχουμένης, * ἀριθμῶν εὐσεβῶς τὸ τῆς Τριάδος μυστήριον * διὰ τὴν τῶν προσόπων ἰδιότητα, * χαὶ πάλιν συνάπτων ἀσυγχύτως εἰς ἐν * διὰ τὴν τῆς οὐσίας ταυτότητα, * χαὶ χερουβιχῶς θεολογῶν * πρεσβεύει ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν·

Καί νῦν, Θεοτοχίον.

Α γιόπρωτε σεμνή, * έγχώμιον ούσα τῶν οὐρανίων ταγμάτων, * ἀποστόλων ὑμνφδία, * προφητῶν περιοχή, * Δέσποινα, πρόσδεξαι * χαὶ ἡμῶν τὰς δεήσεις.

Δοξολογία Μεγάλη, και Άπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Τυπιχά, χαὶ ἐχ τῶν Κανόνων, ἰΩδή γ΄. χαὶ ૬΄. Κοινωνιχόν Εἰς μνημόσυνον.

ΤΗ: ΙΘ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Όσίου Πατρός ἡμῶν Μαχαρίου τοῦ Αἰγυπτίου· χαὶ τοῦ ἐν ἡγίοις Πατρός ἡμῶν Ἀρσενίου Κερχύρας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τό, Κύριε ἐχέχραξα, ιστῶμεν Στίχους 5΄. χαὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια,

³Ηχος δ'. "Εδωχας σημείωσιν.*

Πής μαχαριότητος * τῆς ὑπέρ νοῦν ὀρεγόμενος, * ἐλογίσω, Θεσπέσιε, * τρυφὴν τὴν ἐγχράτειαν, * τὴν πτωχείαν πλοῦτον, * τὴν ἀχτημοσύνην * περιουσίαν ἀληθή, * χαὶ εὐδοξίαν τὴν μετριότητα· * διὸ χαὶ τῆς ἐφέσεως * τῆς χατὰ γνώμην ἐπέτυχες, * ἐν σχηναῖς αὐλιζόμενος * τῶν ΄Αγίων, Μαχάριε.

Δρόμον τῆς ἀσχήσεως * ἀπεριτρέπτως τετέλεχας * χαὶ τὴν πίστιν τετήρηχας· * ἐντεῦθεν χαὶ στέφανον * ἐχομίσω, Πάτερ,* τῆς διχαιοσύνης, * ὅν σοι ἡτοίμασε Χριστός, * ὁ χατ' ἀξίαν νέμων Men. Tom. III. 37 τὰ ἔπαθλα, * χαὶ γέρα χαριζόμενος * χαὶ τὴν τῶν πόνων ἀντίδοσιν· * ὧν χαὶ νῦν ἡμᾶς δρέψασθαι, * Θεοφόρε, δυσώπησον.

Πάσαν ήδυπάθειαν * υποπιάζων το σωμά σου * άπηρνήσω, Θεόσοφε, * πιχραίνων την αἴσθησιν * ἐγχρατείας πόνοις * καὶ σχληραγωγίαις, * υπομονη τε πειρασμῶν * καὶ καρτερία τῶν περιστάσεων· * ἀνθ'ῶν την ἀτελεύτητον * ἀντιλαμβάνεις ἀπόλαυσιν, * καὶ τρυφην ἀδιάδοχον * καὶ χαρὰν ἀνεκλάλητον.

Δόξα, Ήχος πλ. δ'. Ανατολίου.

Εύφραίνου, Αίγυπτος, άνθήσασα * τοιούτον πολιούχον * τζν έν μαχαρίοις Μαχάριον. * Ούτος γὰρ τῆ σορία τοῦ Άγίου Πνεύματος χαταγλαϊσθεἰς, * πᾶσαν ἄσχησιν * τῆ ἐναρέτῳ πολιτεία αὐτοῦ ὑπερηχόντισεν. * Αὐτόν χαὶ ἡμεῖς * μεσίτην προσάγοντες,* αἰτοῦμεν δυσωπεῖν τόν Χριστόν * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Και νῦν, Θεοτοχίον.

Κύριε, * εί χαι χριτηρίω παρέστης.*

Τδε μου * τῆς συντετριμμένης χαρδίας * τοὺς στεναγμοὺς, Θεονύμφευτε· * πρόσδεξαι, Παρθένε Μαρία, * χαὶ μὴ ἀπώσῃ, πανἀμωμε, * τὰς τῶν χειρῶν μου, 'Αγνὴ, * ἐπάρσεις ὡς φιλάγαθος· * ἕνα ὑμνῶ χαὶ μεγαλύνω * τὴν μεγαλύνασαν τὸ γένος ἡμῶν. ¨Η Σταυροθεοτοχίον.

Αρνα σε * δτε ή 'Αμνάς καὶ Παρθένος * πρός σφαγήν κατεπειγόμενον * ἔβλεψε, σὺν δάκρυσι, Λόγε, * ἡκολούθει καὶ ἐκραύγαζε· * Ποῦ σπεύδεις τέκνον ἐμόν; * συνέλθω σοι, γλυκύτατε· * οὐ γὰρ φέρω μὴ ὀρᾶν σε, * Ἰησοῦ μου πολυέλεε.

Είς τον Στίχον, Στιχηρά τῆς Όχτωήχου.

Δόξα, Ήχος πλ. β'.

"Οσιε Πάτερ, * είς πάσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου, * δι' ῶν ἐν τοῖς οὐρανοῖς * εὕρες μισθόν τῶν καμάτων σου. * Τῶν Δαιμόνων ὥλεσας τὰς φάλαγγας, * τῶν 'Αγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα, * ῶν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. * Παἰρησίαν ἔχων πρὸς Κύριον, * εἰρήνην αἰτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοχίον. Όλην ἀποθέμενοι.*

Χαϊρε, λύχνε πάμφωτε, * ήλιαχῶν λαμπηδόνων * λαμπροτέρα, Δέσποινα. * Χαϊρε, λύσις ἄχραντε * τῆς ἀρχαίας ἀρᾶς, * ἡ ἐλπὶς, Δέσποινα, * τῶν ἀπηλπισμένων, * ἡ ἀνάχλησις τοῦ γένους ἡμῶν. * Χαῖρε, παλάτιον * τοῦ Παμβασιλέως λαμπρότατον· * τὸ ὅρος τὸ πιότατον, * ἐξ οῦ ὁ Λυτρωτὴς προελήλυθε. * Χαῖρε, Θεοῦ Λόγου * λαμπάδιον τὸ θεῖον χαὶ τερπνόν. * Χαῖρε, λυχνία ὁλόρωτε. * Χαῖρε, θρόνε πύρινε.

MHN IANOYAPIO Σ . IO'.

"Η Σταυροθεοτοχίον.

Ρομφαία ώς έφησεν * ό Συμεών την χαρδίαν * την σην διελήλυθε, * Παναγία Δέσποινα, * ότε έβλεψας * τον έχ σου λάμψαντα * ἀποὀρήτω λόγω * ὑπ' ἀνόμων ὡς χατάχριτον * Σταυρῷ ὑψούμενον, * όξος χαὶ χολήν τε γευόμενον, * πλευρὰν δὲ ὀρυττόμενον, * γετράς τε χαι πόδας ηλούμενον. * χαι όδυρομένη * ώλόλυζες βοώσα μητριχώς. * Τί τοῦτο, τέχνον γλυχύτατον, * τό χαινόν μυστήριον;

Άπολυτίκιον τοῦ Όσίου, Ήχος α'. Της έρήμου πολίτης * και έν σώματι Αγγελος * και θαυμα-L τουργός άνεδείχθης, * θεοφόρε Πατήρ ήμῶν Μαχάριε· * νηστεία, άγρυπνία, προσευχή * οὐράνια χαρίσματα λαβών, * θεραπεύεις τους νοσούντας * χαι τὰς ψυχὰς τῶν πίστει προστρεχόντων σοι. * Δόξα τῷ δεδωχότι σοι ἰσχύν. * Δόξα τῷ σὲ στερανώσαντι. * Δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ * πᾶσιν ἰάματα.

Έτερον τοῦ Αγίου Αρσενίου, Ήχος δ'. Κανόνα πίστεως χαι είχόνα πραότητος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά την συνήθη Στιχολογίαν,

Οι δύω Κανόνες της Όχτωήχου, χαι τοῦ Αγίου· οῦ ή Άχροστιγίς.

Τόν πανάριστον έν άσχηταϊς Μάχαριν χυδαίνω. Θεοφάνους.

'Ωδη α'. 'Πχος δ'. Χοροι 'Ισραηλ. Τῷ θείφ φωτί λαμπόμενος, * χαι σύν τοῖς 'Αγγέλοις, Πάτερ, νῦν συναυλιζόμενος, * ταῖς πρεσβείαις σου σῶζε * τοὺς ἐπιτελούντας την πανίερόν σου μνήμην, * έν άγαλλιάσει βοώντας· * Ασωμεν τῷ Θεῷ ήμῶν ὅτι δεδόξασται.

Όδόν πρός ζωήν στελλόμενος * άμεταστρεπτί, Παμμάχαρ, όδεύων διήνυσας, * έχφυγών τούς θορύβους * χαι τάς των δαιμόνων ταραχάς διασχεδάσας * ἐν ἀγαλλιάσει χραυγάζεις· * *Ασωμεν τῷ Θεῷ ήμῶν ὅτι δεδόξασται.

Νεχρώσας σαρχός τό φρόνημα * ταϊς ἀσχητιχαῖς σου παλαίστραις, τῷ Θείω Πνεύματι * χαθυπέταξας, Πάτερ. * χαὶ τῆ τούτου χυβερνώμενος θεία δυνάμει, * έν άγαλλιάσει έβόας. * Ασωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν ὅτι δεδόξασται.

Πάντα τὰ τερπνὰ χατέλιπες, * την διηνεχή ἀγαπήσας, Πάτερ, τερπνότητα * έν τῷ οἶχφ Κυρίου, * ένθα ἡχος τῶν είλιχρινώς έορταζόντων * χαι άγαλλιάσει βοώντων * Ασωμεν τῷ Θεῶ ήμων ότι δεδόξασται.

Θεοτοχίον.

^{*} Αχρονον Υίον ἀνάρχου Πατρός * σάρχα δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους, Αγνἡ, γενόμενον, * ἐν γαστρὶ συλλαβοῦσα, * ὑπό χρόνον τοῦτον τέτοχας ἀνερμηνεύτως· * ῷ χαὶ γεγηθότες βοῶμεν· * ^{*}Ασωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν ὅτι δεδόξασται.

'Ωδή γ'. Τόξον * δυνατῶν ήσθένησε.*

Νόμω * υποχύψας Πνεύματος, * ου τη πανοπλία * περιγραξάμενος, Όσιε, * ου τῷ νόμω τῆς ἀμαρτίας * τὴν προαίρεσιν υπέχλινας.

"Ανω * πρός Θεόν τό φρόνημα * ἔχων, Θεοφόρε, * τὰ ἐπὶ γτ̈,ς χαταλέλοιπας, * διὰ πόνων τῆς ἐγχρατείας * ἀνενδότως χουφιζόμενος.

'Ρήξας * τὰ δεσμὰ τῆς φύσεως * τῆ ὑπερρυεῖ τε * xαὶ xαθαρặ πολιτεία σου, * Θεοφόρε, τῶν ὑπὲρ φύσιν * ἐχομίσω τὴν ἐνέργειαν.

Ίνα * τῷ Θεῷ, Μαχάριε, * ἐν ἀταραξία * προσομιλήσης, ἐπ' ἔρημον * χατοιχήσαι, Πάτερ, προείλω, * τῶν θορύβων μαχρυνόμενος. Θεοτοχίον.

Σώσαι * βουληθείς τόν ανθρωπον * ό διαφερόντως * ώς εὐεργέτης φιλάνθρωπος, * τὴν σὴν μήτραν ἀπεριγράπτως, * Θεομήτορ, χατεσχήνωσεν.

Ο Είρμός.

» στιόξον * δυνατών ήσθένησε, * xai oi ἀσθενούντες * περιεζώ-

Δ σαντο δύναμιν· * διὰ τοῦτο ἐστερεώθη * ἐν Κυρίω ή χαρ δία μου.

Κάθισμα, ⁷Ηχος α΄. Τόν τάρον σου, Σωτήρ.*

'Α σχήσεως πυρί, * ώς χρυσός ἐν χαμίνω, * Σοφέ, δοχιμασθεὶς, * δβρυζότερος ὥφθης· * διό πρός οὐράνια * μετηνέχθης βασίλεια· * öθεν πίστει σε * ἀνευφημοῦντες βοῶμεν· * Χάριν, ἔλεος * χαὶ ἰλασμόν τῶν πταισμάτων * ἡμῖν, Πάτερ, αἴτησαι.

Δόξα, χαι νῦν, Θεοτοχίον.

Οδήγησον ήμας * έν όδῷ μετανοίας * ἐχχλίνοντας ἀεὶ * πρός χαχῶν ἀνοδίας, * χαὶ τὸν ὑπεράγαθον * παροργίζοντας Κύριον, * ἀπειρόγαμε * εὐλογημένη Μαρία, * χαταφύγιον * ἀπεγνωσμένων ἀνθρώπων, * Θεοῦ ἐνδιαίτημα.

"Η Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Π ἄσπιλος 'Αμνάς * τόν 'Αμνόν χαί Ποιμένα * χρεμάμενον νεχρόν * ἐπὶ ξύλου όρῶσα, * θρηνοῦσα ἐρθέγγετο * μητριχῶς όλολύζουσα· * Πῶς ἐνέγχω σου * τὴν ὑπὲρ λόγον, Υἰέ μου, * συγχατάβασιν * χαὶ τὰ ἐχούσια πάθη; * Θεὲ ὑπεράγαθε.

ΜΗΝ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ. ΙΘ'.

'Ωδή δ'. Ο χαθήμενος έν δόξη.*

Τόν φθειρόμενον αὐτίχα * παλαιότατον ἄνθρωπον * ἐξεδύσω, Πάτερ, * σὺν τῆς ἀμαρτίας τοῖς πάθεσι· * δι' ἐγχρατείας εὐτόνως * ἐνεδύσω δὲ * τόν χαινούμενον χατὰ Χριστόν, * πανσεβάσμιε.

Ο λαμπρότατός σου βίος * ώς χανών άχριβέστατος * διὰ πάσης, Πάτερ, * θείας ἀρετῆς ἀναδέδειχται, * ἐν προσευχαϊς χαὶ νηστείαις, * ἀγρυπνίαις τε * χαὶ δεήσεσι ταῖς πρός Χριστόν * τόν φιλάνθρωπον.

Νυσταγμόν τοῖς σοῖς βλεφάροις, * Θεοφόρε, οὐχ ἔδωχας, * έως ότου, Πάτερ, * οἶχον σεαυτόν ἀπετέλεσας * τῷ παντεπόπτη Δεσπότη * ὡραιότατον· * πρός ὄν ἔχραζες· Δόξα, Χριστὲ, * τῆ δυνάμει σου.

Έν νεότητι το σώφρον. * έν τῷ γήρει τὴν σύνεσιν. * έν παντὶ δὲ βίψ * το χαρτεριχον χαὶ μαχρόθυμον, * χαὶ τὴν προς πάντας ἀγάπην * ἐπιδέδειξαι * τοὺς χραυγάζοντας. Δόξα, Χριστὲ, * τῆ δυνάμει σου. Θεοτοχίον.

Νεχρωθέντας, Παναγία, * τοὺς ἀνθρώπους ἐζώωσας, * πεπτωχότας τούτους * πρός διαφθορὰν ἐξανέστησας, * τόν Ζωοδότην τεχοῦσα * τόν λυτρούμενον * τοὺς χραυγάζοντας· Δόξα, Χριστὲ, * τῆ δυνάμει σου.

'Ωδή ε΄. Τον φωτισμόν σου, Κύριε.*

'Α ναπετάσας, Οσιε, * ψυχής το νοερον, * χαι τας αισθήσεις * σορῶς χυβερνήσας, * γέγονας ναος * ήγιασμένος * τῷ Θεῷ χαι πανίερος.

Σχολιωτάτου δράχοντος * μαράνας μηχανάς, * χαι τὰς ἐχείνου * πιχρὰς μεθοδείας * ἤμβλυνας ἀει, * τῷ Θείψ Νόμψ * τὴν ψυχὴν ῥυθμιζόμενος.

Καταχοσμήσας, Όσιε, * ψυχῆς το νοερον, * χαὶ ἡγεμόνα * τον νοῦν χαταστήσας, * ἔσχες τον Χριστον * ἡνιοχοῦντα * πρός πορείαν οὐράνιον. Θεοτοχίον.

'Η Παρθένος έτεχε * τόν πάναγνον Υίον * νομοθετοῦντα * τοῖς πᾶσιν ἀγνείαν, * χαὶ τὸ χαθαρὸν * τῆς εὐσεβείας * τοῖς ἐν γῇ χαταγγέλλοντα.

'Ωδή ς'. 'Εβόησε * προτυπών.

Την έρημου * κατοικήσαι προθύμως ήγάπησας, * Θεοφόρε, * έν αὐτη του Θεου προσδεχόμενος, * του ρυόμενου σε * και τηροῦντα τὰ σὰ διαβήματα.

'Αχλόνητος * ἐν ἀσχήσει, Θεόφρον, διέμεινας, * μέχρι τέλους * διασώζων την ταύτης ἀχρίβειαν· * δι' ῆς τῆς ἀφράστου * ήξιώθης χαὶ θείας ἐλλάμψεως.

Ισάγγελον * έπι γής πολιτείαν έβίωσας, * ισαγγέλου * χαι τιμής έπαξίως τετύγηχας, * μετά των 'Αγγέλων * τῷ τῶν πάντων Θεῷ παριστάμενος. Θεοτοχίον.

Συνέλαβες * έν γαστρί, Θεομήτορ, τον άναρχον * Θεόν Λόγον, * δι' ήμας τους άνθρώπους γενόμενον * χαθ' ήμας ατρέπτως,* έν δυσί γνωριζόμενον φύσεσιν. O Eigube.

» Έβόησε * προτυπών την ταφήν την τριήμερον * ο Προφή-» Έ της * Ιωνάς έν τῷ κήτει δεόμενος· * Έκ φθοράς με ρῦ-» σαι, * Ίησοῦ Βασιλεῦ τῶν Δυνάμεων.

Κοντάχιον, ³Ηχος α΄. πρός το Χορός άγγελιχός.* Μαχάριον ζωήν * έχτελέσας ἐν βίω, * μαρτύρων τοῖς χοροῖς * ἐν τῆ γῆ τῶν πραέων * ἀξίως συναυλίζεσαι, * Θεοφόρε Μαχάριε. * χαι την έρημον * χαθάπερ πόλιν οιχήσας, * χάριν είληφας * παρά Θεου των θαυμάτων, * διό σε γεραίρομεν.

Κοντάχιον έτερον, Ήχος δ'. Έπεφάνης σήμερον.*

'την τῷ οἴχψ Κύριος * τῆς ἐγχρατείας * ἀληθῶς σε έθετο * ὥσπερ L' άστέρα άπλανή, * φωταγωγούντα τὰ πέρατα, * Πάτερ Πατέρων * Μαχάριε Οσιε.

Ο Οίχος, πρός τό Τη Γαλιλαία.

στού του Κυρίου έραστην, * των Μοναστών το χλέος, * θαυμά-Ι των τον ταμίαν, * Μαχάριον τον μέγαν * ανευφημήσωμεν πιστώς. * ούτος γάρ τῷ φέγγει * τῶν ἀγώνων αὐτοῦ * ὡς ἡλιος έξέλαμψε, * φωτίζων τους έν σχότει υπάρχοντας * παθών χαί άμαρτίας, * χαι έχδιώχων των δαιμόνων * την ζοφεράν πλάνην άνενδότως. * Διό χαι ποταμούς * πλουσίων θαυμάτων * ώς έχ χρήνης λογιχής * έχβλύζων άεννάως, * πάντων τὰς ψυχὰς * ρωννύει των έκβοώντων * Πατέρων Πάτερ * Μακάριε Οσιε.

Συναξάριον.

Τῆ ΙΘ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Όσίου Πατρός ἡμῶν Μαχαρίου τοῦ Αἰγυπτίου, χαὶ ἀΑναχωρητοῦ.

Στίγοι.

Ο Μαχάριος γήθεν άναχωρίσας,

Είς μαχάριον ούρανοῦ ἤρθη γέρας.

Ταϊς του Αγίου σου πρεσβείαις, Χριστέ ό Θεός, έλέησον χαί σωσον ήμας. Άμήν.

'Ωδή ζ΄. Ο διασώσας έν πυρί.*

τετὰ τῆς ἄνωθεν ροπῆς * xai τῆς τοῦ Θεοῦ βοηθείας * τοὺς Μ δυσμενεις χαταβαλών, * νιχηρόρος, χραυγάζων, γεγένησαι· * Υπερύμνητε Κύριε * ό Θεός ό τῶν Πατέρων, εὐλογητός εἶ.

'Αναχαθάρας τὴν ἀχλὺν * τὴν ἐχ τῶν παθῶν γενομένην, * τῆς ἀπαθείας τῷ φωτὶ * χατηυγάσθης, χραυγάζων, Μαχάριε· * 'Υπερύμνητε Κύριε * ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων, εὐλογητὸς εἶ.

Καταφαιδρύνας την ψυχην * ταῖς τῶν ἀρετῶν εὐπρεπείαις, * ώραῖος κάλλει, τῷ Θεῷ, * γεγονώς, ἐμελώδεις γηθόμενος· * Ἱπερύμνητε Κύριε * ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων, εὐλογητός εἶ.

Θεοτοχίον.

'Αναχαλούμενος ήμᾶς * αἰχμαλωτισθέντας, Παρθένε, * πρός ὅπερ ἡμεν ἐν ἀρχαῖς, * ἐν γαστρί σου σχηνώσας σεσάρχωται * ὁ φιλάνθρωπος Κύριος, * ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων εὐλογημένος.

Ίλεων γενέσθαι, Θεοφόρε, * τον μόνον άγαθοδότην χαθιχέτευε * τοϊς τὴν σὴν πανίερον * μνήμην ἐορτάζουσιν, * ἀμαρτημάτων ἄφεσιν * τούτοις αἰτούμενος, * Τον Κύριον ὑμνεῖτε, βοῶσι, * χαὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νεύσει πρός Θεόν ἀδιαλείπτω * προσέχων, καὶ τῆς ἐκείθεν ἐπιλάμψεως * αἴγλην εἰσδεχόμενος, * φῶς ἀντανακλώμενον * διαφανὲς ὡς ἔσοπτρον * πέμπεις τοῖς ψάλλουσι· * Τόν Κύριον ὑμνείτε, τὰ ἔργα, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κλίμαχα πρός ύψος τεταμένην, * έφ' ήσπερ έστηριγμένος ώφθη Κύριος, * Πάτερ, ἀναβέβηχας, * θείαις ἀναβάσεσιν * ἀεὶ προχόπτων, "Όσιε, * έως χατέλαβες· * Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, χραυγάζων, * χαὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοχίον.

Υμνοῦμέν σε, Κεχαριτωμένη· * Θεόν γὰρ σεσαρχωμένον ἡμῖν τέτοχας· * ὅθεν Θεοτόχον σε * πάντες ὀνομάζομεν, * τὴν θεοδόχον τράπεζαν, * τὴν χαλλονὴν Ἰαχώβ· * Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, βοῶντες, * χαὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. . Ό Εἰρμός.

Παϊδας εὐαγεῖς ἐν τῆ χαμίνομ * ὁ τόχος τῆς Θεοτόχου διεσώ σατο, * τότε μὲν τυπούμενος· * νῦν δὲ ἐνεργούμενος * τὴν
 οἰχουμένην ἅπασαν * ψάλλειν ἐδίδαξε· * Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε,
 τὰ ἔργα, * χαὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

'Ωδή θ'. Εύα μέν τῷ τῆς παρακοῆς.*

Δάχρυσι μέν τοῖς ἀσχητιχοῖς * τὴν ἄρουραν τῆς χαρδίας * σοῦ χατήρδευσας· * χαίρων δὲ, Πάτερ Θεορόρε, * νῦν ἐν ἀγαλ-

MHN ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ. ΙΘ'.

λιάσει τὰ δράγματα * συλλέγεις τῶν ἀγώνων τὰ ἔπαθλα· * δθεν σε πάντες μαχαρίζομεν.

"Αδυτον άνέτειλέ σοι φῶς, * ἀίδιος εὐφροσύνη * ὑπεδέξατο· * ἕνθα χορεύων σὺν 'Αγγέλοις * περὶ τὸν Βασιλέα xαὶ Κύριον, * τῶν πίστει ἐπιτελούντων τὴν μνήμην σου * μέμνησο, Πάτερ παμμαχάριστε.

Ισχυσας δαιμόνων ἐχουγεῖν * τοξεύματα, μεθοδείας, * πανουργεύματα· * σέσωσται, Πάτερ, ή ψυχή σου, * ἀγία, χαθαρὰ χαὶ ἀμόλυντος, * χαὶ λήξεως οὐρανίου ἡξίωσαι· * μέμνησο τοίνυν τῶν τιμώντων σε.

Νόμον, Πάτερ, τὸν ἀθλητικὸν * ἡγώνισαι προσηκόντως, * καὶ νενίκηκας· * ὅθεν σε δόξης τῷ στεφάνῳ * ὁ μόνος εὐεργέτης τετίμηκε, * καὶ θείας φωτοφανείας ἡξίωσε * καὶ μακαρίων ἀπολαύσεων.

Θεοτοχίον.

'Ως πάντων χτισμάτων Ποιητήν * γεννήσασα, Θεομήτορ, * ὑπερβέβηχας * πασαν την χτίσιν θεία δόξη, * χαὶ τῆ ἀγιωσύνη χαὶ χάριτι * χαὶ πᾶσι τῆς ἀρετῆς προτερήμασιν· * ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Ο Είρμός.

- » Ττύα μέν τῷ τῆς παραχοῆς * νοσήματι τὴν χατάραν * εἰσφ-
- » L χίσατο· * σù δὲ, Παρθένε Θεοτόχε, * τῷ τῆς χυοφορίας
- » βλαστήματι * τῷ χόσμω την εύλογίαν ἐξηνθησας. * όθεν σε
- » πάντες μεγαλύνομεν.

Έξαποστειλάριον. Ο ούρανόν τοις άστροις.*

'Α γγελικόν τόν βίον * ποθῶν, ἐμάκρυνας σαυτόν * ἐν ταῖς ἐρήμοις, καὶ πάθη * καθυποτάξας τῆς σαρκός,* ἰσάγγελος ἀνεδείχθης, * Πατὴρ ἡμῶν Θεορόρε.

Θεοτοχίον.

Τη χραταιά σου σχέπη * άπό έχθρων έπιβουλής * ήμας, 'Αγνή, τούς σούς δούλους * φύλαττε πάντας άβλαβεις· * σε γάρ χεχτήμεθα μόνην * χαταφυγήν έν άνάγχαις.

> Εἰς τόν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἐκτωήχου, Δόξα, ἹΙχος δ΄.

Έ Αμψαν τὰ χαλὰ ἔργα σου * ὡς ἡλιος ἐπὶ τῆς Υῆς χαὶ ἐν οὐρανῷ, * Χριστοῦ θεράπον Μαχάριε· * ὀρθοδόξως γὰρ ἐχήρυξας ἡμῖν * τὴν ἀληθῆ χαὶ ἀμώμητον Πίστιν Χριστοῦ· * διὸ * ἰχέτευε, "Οσιε Πάτερ, * ἐν τῆ μνήμη σου, Θεοφόρε, * δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος. Καὶ νῦν, Θεοτοχίον. Ώς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.* Ος πρεσβείαν ἀχοίμητον * χαὶ παράχλησιν ἔμμονον * χεχτημένη, Πάναγνε, πρός τόν Κύριον, * τοὺς πειρασμοὺς χαταπράϋνον· * τὰ χύματα χοίμισον * τῆς ἀθλίας μου ψυχῆς· * χαὶ ἐν θλίψει ὑπάρχουσαν * τὴν χαρδίαν μου * παραχάλεσον, Κόρη, * δυσωπῶ σε,* χαὶ χαρίτωσον τὸν νοῦν μου· * ὅπως ἀξίως δοξάζω σε. ¨Η Σταυροθεοτοχίον.

Τόν 'Αμνόν χαὶ Ποιμένα σε * ἐπὶ ξύλου ὡς ἔβλεψεν * ἡ 'Αμνὰς ἡ χυήσασα ἐπωδύρετο, * χαὶ μητριχῶς σοι ἐφθέγγετο· * Υἰὲ ποθεινότατε, * πῶς ἐν ξύλψ τοῦ Σταυροῦ * ἀνηρτήθης, μαχρόθυμε; * πῶς τὰς χεῖράς σου * χαὶ τοὺς πόδας σου, Λόγε, * προσηλώθης * ὑπ' ἀνόμων, χαὶ τὸ αἶμα * τὸ σὸν ἐξέχεας, Δέσποτα; Ἡ λοιπὴ 'Αχολουθία τοῦ "Όρθρου,

ώς σύνηθες, και Άπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Τυπιχά, χαὶ ἐχ τοῦ Κανόνος. Κοινωνιχόν· Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

ΤΗ: Κ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Όσίου Πατρός ἡμῶν Εὐθυμίου τοῦ Μεγάλου.

ΕΝ ΤΩι ΜΙΚΡΩι ΕΣΠΕΡΙΝΩι.

Ίστῶμεν Στίχους δ΄. χαὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια, Ήχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.*

Τ ῶν οὐρανίων ἀψίδων * περιιπτάμενος * δι' ἀρετῆς ἐνθέου, * παμ-. μαχάριστε Πάτερ, * ὑπέδυς ἐν τῷ γνόρω· * δι' ῆς ἀληθῶς * οὐχ ἐν αἰν(γμασιν, Όσιε, * ἀλλ' ἐν τῆ γάριτι ὥφθης τῆ τοῦ Θεοῦ * τὰς ἐλλάμψεις εἰσδεχόμενος.

Τ αϊς ἀρεταϊς ἐκλαμπρύνας * ψυχὴν καὶ ἕννοιαν, * πρός οὐρανόν μετήχθης * εἰς Χριστοῦ βασιλείαν, * Εὐθύμιε τρισμάκαρ, * προσφέρων αὐτῷ * τὰ τῶν πόνων σου δράγματα· * ἐν ᾿Ασκηταϊς σὺ φωστὴρ γὰρ ἀναδειχθεἰς, * τῆς ἀγήρω ἀπολαύεις τρυφῆς. Τ ὁ ὁμοούσιον ὄντως * Τριὰς ἡ ἄναρχος * Πνεύματος κατοικίαν * ἐν σοὶ ἀναθεμένη, * λαμπρότατον φωστῆρα * ἀνέδειξε σὲ, * Θεοφόρε Εὐθύμιε· * τῶν χαμαιζήλων γὰρ πάντων ὑπεραρθεἰς, * οὐρανῶν οἴκησιν εὕρηκας.

Men. Tom. III.

ΜΗΝ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ. Κ'.

$\Delta \delta \xi \alpha$, ⁵H $\chi \circ \varsigma \beta'$.

Ο σιε Πάτερ, * έχ βρέφους την ἀρετην ἐπιμελῶς ἀσχήσας, * δργανον γέγονας τοῦ Αγίου Πνεύματος· * χαὶ παρ' αὐτοῦ λαβῶν * τῶν θαυμάτων την ἐνέργειαν, * ἔπεισας τοὺς ἀνθρώπους * χαταφρονεῖν τῶν ἡδέων· * νῦν δὲ τῷ θείῳ φωτὶ * χαθαρώτερον ἐλλαμπόμενος, * ρώτισον χαὶ ἡμῶν τὰς διανοίας, * Πάτερ Εὐθύμιε.

Καὶ νῦν, Θεοτοχίον.

Σέ μεγαλύνομεν, Θεοτόχε, βοώντες· * Χαΐρε, ή πύλη ή χεχλεισμένη, * δι' ἦς ἠνοίγη ἀνθρώποις * ὁ πάλαι Παράδεισος. Αποστίχου Στιχηρὰ,

Ήχος β΄. Οίκος του Έφραθά.*

Δ όλους τῶν πονηρῶν * δαιμόνων θριαμβεύσας * τῆ τοῦ Σταυροῦ δυνάμει, * ἐτράνωσας τὴν δόξαν * Χριστοῦ, Πάτερ Εὐθύμιε. ^{Στί}γ· Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Όσίου αὐτοῦ.

Η ρθης ώς Ήλιου * ἐν ἄρματι πυρίνω, * και συνεκράθης, μάκαρ, * ἀμέσως τῆ Τριάδι, * Ευθύμιε παγκόσμιε.

Στίχ. Μαχάριος άνηρ ο φοβούμενος.

Φ έρων ἐν ταῖς χερσὶ * σοῦ, Πάτερ, τοῦ Κυρίου * Σταυρόν, τὰ τῶν δαιμόνων * φαντάσματα τελείως, * Εὐθύμιε, ἡφάνισας. Δόξα, καὶ νῦν, Θερτοχίον, ὅμοιον.

Χ αϊρε ή την χαράν * τοῦ χόσμου δεξαμένη, * Χριστόν τόν ζωοδότην, * χαὶ παύσαντα την λύπην, * Παρθένε, τῆς Προμήτορος.

'Απολυτίκιον.

Εύφραίνου έρημος ή οὐ τίχτουσα.* Και ᾿Απόλυσις.

ΕΝ ΤΩι ΜΕΓΑΛΩι ΕΣΠΕΡΙΝΩι.

Στιχολογούμεν το α΄. 'Αντίφωνον, τό, Μαχάριος άνήρ. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐχέχραξα, ἰστῶμεν Στίχους η΄. χαὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ήχος α΄. Πανεύφημοι Μάρτυρες.*

Πάτερ Εύθύμιε, * τον σον * τόχον προχατήγγειλε * σταλείς οὐράνιος 'Αγγελος, * ὡς τοῦ βλαστήσαντος * ἐχ νηδύος στείρας * Ἰωάννου· τούτου γὰρ * ἐδείχθης ζηλωτής, ἐχμαγεῖόν τε, * ἀχτήμων, ἄοιχος, * βαπτιστής χαὶ ὀρεσίτροφος, * ὑπερλάμψας * τοῖς ἀπείροις θαύμασι. Δίς.

Πάτερ Εὐθύμιε, * χαρπός * ἔφυς μὲν στειρώσεως, * ἀλλ' ὥρθης ὄντως πολύγονος· * ἐχ γὰρ τοῦ σπέρματος * τοῦ πνευματιχοῦ σου * Μοναστῶν πεπλήρωται * ή ἔρημος ἡ πρὶν ἀδιόδευτος· * χαὶ νῦν ἰχέτευε * δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * τὴν εἰρήνην * χαὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πάτερ Εὐθύμιε, * ὁ σὸς * βίος ἀνυπέρβλητος, * ἡ Πίστις ὄντως ὀρθόδοξος· * καὶ γὰρ ἐκ πράξεων * πρὸς ὑψηλοτάτην * θεωρίαν ἤλασας, * σοφίας γεγονώς ἐνδιαίτημα, * ἐν δύω φύσεσιν * ἐνα σέβων τῆς Τριάδος, Χριστόν· * ῷ πρεσβεύεις * ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Έτερα Στιχηρά Προσόμοια, Ήχος δ΄. Ο έξ ύψίστου κληθείς.

Ο έχ νηδύος μητρός ήγιασμένος, * ότε τό παντέφορον * όμμα την πρόθεσιν * χαι την ροπην πρός τα χρείττονα * έπειγομένην * άνεπιστρόφως σοῦ προεώραχε, * τότε, Παμμαχάριστε, * δῶρον θεόσδοτον * τῆς εὐθυμίας φερώνυμον * μεμηνυχός σε, * την τῶν φυσάντων λύει χατήφειαν· * ὅθεν ἐχ βρέφους * προηγμένος τῷ εὐεργέτη * Θεῷ εὐηρέστησας· * ὅν ἰχέτευε σῶσαι * χαὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ο χαρισμάτων ένθέων πεπλησμένος, * σὲ ὡς ἀχηλίδωτον * ἔσοπτρον, Πάτερ, εὐρὼν * Χριστὸς, τῶν θείων ἐμφάσεων * λαμπρὰς οἰχείου * μαρμαρυγὰς φωτός σοι ἐξήστραψεν· * ἐντεῦθεν ἰάσεων * ἄρθονος ὥρθης πηγὴ, * διατροφή τε λιμώττουσι, * χαὶ τῶν διψώντων * δι' ἐπομβρίας ἄρδων τὴν ἔφεσιν· * τὰς ψυχιὰς δὲ * διαθέσεις ὀρῶν σοῦ τῷ λόγῳ * σοφῶς ἐβελτίους Θεῷ· * δν ἰχέτευε σῶσαι * χαὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ο θεωρία χαι πράξει διαλάμψας, * σοῦ ὁ μὲν ἰσάγγελος * βίος χανών ἀρετῆς * χαι χαραχτὴρ ἀχριβέστατος * τῶν αἰρουμένων * Θεῷ λατρεύειν ἐν τελειότητι· * ὁ σὸς δὲ θεόσορος * λόγος, Εὐθύμιε, * Τριάδα σέβειν ἐδίδαξε, * Χριστόν δὲ ἕνα * ἐν δύω ρύσεσι γνωριζόμενον· * χαι τὰς Συνόδους * ἰσαρίθμους τῆ τέτραχτύϊ * τῶν Εὐαγγελίων Χριστοῦ· * ὄν ἰχέτευε σῶσαι * χαὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, ³Ηχος γ'.

' Α σιερωθείς τῷ Θεῷ * ἐκ κοιλίας μητρικῆς ὡς ἄλλος Σαμουἡλ, Πάτερ Εὐθύμιε, * φερωνύμως γέγονας εὐθυμία τῶν πιστῶν, * Μοναζόντων βακτηρία καὶ ἑδραίωμα, * τοῦ ΄Αγίου Πνεύματος καθαρόν οἰκητήριον. * Αἴτησαι ἡμῖν τοῖς τιμῶσί σε τὸ μέγα ἔλεος. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Πῶς μὴ θαυμάσωμεν * τόν θεανδριχόν σου τόχον, Πανσεβάσμιε; * πειραν γὰρ ἀνδρός μὴ δεξαμένη, Πανάμωμε, * ἔτεχες ἀπάτορα Υίόν ἐν σαρχί, * τόν πρό αἰώνων * ἐχ Πατρός γεννη-

ΜΗΝ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ. Κ'.

θέντα άμήτορα, * μηδαμώς ύπομείναντα τροπήν, * η φυρμόν, η διαίρεσιν, * άλλ' έχατέρας ούσίας την ιδιότητα * σώαν φυλάξαντα. * Διό, * Μητροπάρθενε Δέσποινα, * αύτον ικέτευε σωθηναι * τάς ψυχάς των όρθοδόξως * Θεοτόχον όμολογούντων σε.

Είσοδος, το Προχείμενον της ήμέρας,

χαί τὰ 'Αναγνώσματα.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ 'Ανάγνωσμα.

κιφ. Λιχαίων ψυχαι έν χειρί Θεου, χαι ού μη άψηται αύτων βάσα-🛆 νος. Έδοξαν έν όφθαλμοϊς άφρόνων τεθνάναι, χαὶ έλογίσθη χάχωσις ή έξοδος αύτῶν, χαι ή ἀφ' ήμῶν πορεία σύντριμμα· οί δέ είσιν έν είρηνη. Και γαρ έν δψει ανθρώπων έαν χολασθώσιν, ή έλπις αύτων άθανασίας πλήρης. Και όλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εύεργετηθήσονται· ότι ό Θεός ἐπείρασεν αὐτοὺς, χαὶ εῦρεν αὐτοὺς άξίους έαυτοῦ. Ώς χρυσόν ἐν χωνευτηρίω ἐδοχίμασεν αὐτοὺς, χαὶ ώς όλοχάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αύτούς. χαι έν χαιρώ έπισχοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμη διαδραμούνται. Κρινούσιν "Εθνη, χαί χρατήσουσι λαών, χαί βασιλεύσει αύτων Κύριος είς τους αίωνας. Οι πεποιθότες έπ' αυτώ συνήσουσιν άλήθειαν, και οι πιστοι έν άγάπη προσμενούσιν αύτῷ. ὅτι γάρις χαι έλεος έν τοις όσιοις αύτου, χαι έπισχοπή έν τοις έχλεχτοις αύτου. Σοφίας Σολομῶντος το 'Ανάγνωσμα.

(χαιοι είς τον αίωνα ζώσι, χαι έν Κυρίω ο μισθος αύτων, χαι Δ ή φροντίς αύτων παρά Υψίστω. Διὰ τοῦτο λήψονται το Βασίλειον τής εύπρεπείας, και το διάδημα του κάλλους έχ χειρός Κυρίου· δτι τη δεξια αύτου σχεπάσει αύτους, χαι τω βραγίονι ύπερασπιει αύτων. Αήψεται πανοπλίαν, τον ζήλον αύτου, χαί όπλοποιήσει την χτίσιν είς άμυναν έχθρων. Ένδύσεται θώραχα, διχαιοσύνην· χαί περιθήσεται χόρυθα, χρίσιν άνυπόχριτον. Αήψεται άσπίδα άκαταμάχητον, όσιότητα όξυνει δε άπότομον όργην είς ρομφαίαν. συνεχπολεμήσει αὐτῷ ὁ χόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονας. Πορεύσονται εύστοχοι βολίδες άστραπών, και ώς άπο εύκύχλου τόξου, των νεφων, έπι σχοπόν άλουνται· χαι έχ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ριφήσονται χάλαζαι. Άγανακτήσει κατ αὐτῶν ύδωρ θαλάσσης, ποταμοί δε συγχλύσουσιν αποτόμως αντιστήσεται αύτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, χαὶ ὡς λαῖλαψ ἐχλιχμήσει αὐτούς. Καί έρημώσει πάσαν την γην άνομία, και ή κακοπραγία κεφ. περιτρέψει θρόνους δυναστών. Άχούσατε ούν, Βασιλεϊς, χαι σύνετε. μάθετε, διχασταί περάτων γής ένωτίσασθε, οι χρατούντες πλήθους, χαι γεγαυρωμένοι έπι δχλοις Έθνων δτι έδόθη παρά Κυρίου ή χράτησις ύμιν, χαι ή δυναστεία παρά ήψίστου.

Σορίας Σολομῶντος τὸ 'Ανάγνωσμα.

Δ (καιος, ἐἀν φθάση τελευτῆσαι ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας γὰρ κεφ. τιμιον, οὐ το πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῷ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολιὰ δέ ἐστι φρόνησις ἀνθρώποις, καὶ ἡλικία γήρως, βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος, ἡγαπήθη· καὶ ζῶν μεταξὺ ἀμαρτωλῶν, μετετέθη. Ἡρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήση ψυχὴν αὐτοῦ· βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλὰ, καὶ ῥεμβασμός ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν ἄκακον. Τελειωθεἰς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακρούς· ἀρεστὴ γὰρ ἡν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοἱ ἰδόντες, καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοία τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὀσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισχοπὴ ἐν τοῖς ἐχλεκτοῖς αὐτοῦ.

Είς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, ³Ηχος γ΄. Γερμανοῦ.

Εὐθυμεῖτε, έλεγε τοῖς γεννήτορσιν Αγγελος Κυρίου, * ὅτι παιδίον ἐχ σπλάγχνων γεννήσεται ὑμῖν, * εὐθυμίας φερώνυμον· * ἐνεφύης δὲ γαστρὶ * φέρων αὐτοῖς τὸ ἐπάγγελμα· * χαὶ ἐχ σπαργάνων τῆ εὐχῆ * συνανετράφης, Πάτερ Εὐθύμιε.

Ο αύτός. Τοῦ Στουδίτου.

'Ωχυρωμένος τόν νοῦν γνώσει θεία, * Πάτερ Εὐθύμιε, * τὰ παρερχόμενα παρέδραμες, * μηδὲν θαυμάσας τῶν ἐπιγείων· * ἐν μὲν θλίψεσι μεγαλόφρων φανεἰς xαὶ γενναιότατος, * ἐν δὲ ἀσχήσει xαὶ εὐθυμία * ταπεινός xαὶ μέτριος· * xαὶ τοῦ παρόντος βίου τὸ ἄστατον πέλαγος * σορῶς διαπεράσας, * εἰς εῦδιον λιμένα xατήντησας. * Χριστόν ἰχέτευε * ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ήχος β'. Τοῦ αὐτοῦ.

Τών ἐν τῷ βίφ πραγμάτων * χατεφρόνησας, Πάτερ Εὐθύμιε, * δτι τὴν ἄνω πολιτείαν ἐπεπόθησας· * πλοῦτον ἐβδελύξω * ἐνδυσάμενος ταπείνωσιν· * τρυφὴν ἐμίσησας * χαὶ ἐπεσπάσω τὴν ἐγχράτειαν· * ἀδιχίαν ἀπεβάλου * χαὶ ἐδίωξας διχαιοσύνην· * διὸ, Πάτερ "Οσιε, * μνημόνευε χαὶ ἡμῶν * ἐν ταῖς ὀσίαις εὐχαῖς σου πρὸς Κύριον.

$\Delta \delta \xi \alpha$, 'Hyor δ' .

Έ Αμψαν τὰ χαλὰ ἔργα σου * ὡς ἡλιος ἐπὶ τῆς γῆς χαὶ ἐν οὐρανῷ, * Χριστοῦ θεράπον Εὐθύμιε· * ὀρθοδόξως γὰρ ἐχήρυξας ἡμῖν * τὴν ἀληθῆ χαὶ ἀμώμητον Πίστιν Χριστοῦ· * διὸ ἰχέτευε, Ὅσιε Πάτερ, * ἐν τῆ μνήμῃ σου, Θεορόρε, * δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

ΜΗΝ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ. Κ'.

Καί νῦν, Θεοτοχίον.

Νεῦσον παραχλήσεσι * σῶν οἰχετῶν, Πανάμωμε, * παύουσα δεινῶν ἡμῶν ἐπαναστάσεις, * πάσης θλίψεως ἡμᾶς ἀπαλλάττουσα· * σὲ γὰρ μόνην ἀσφαλῆ * χαὶ βεβαίαν ἄγχυραν ἔχομεν, * χαὶ τὴν σὴν προστασίαν χεχτήμεθα. * Μὴ αἰσχυνθῶμεν, Δέσποινα, * σὲ προσχαλούμενοι· * σπεῦσον εἰς ἰχεσίαν * τῶν σοὶ πιστῶς βοώντων· * Χαῖρε, Δέσποινα, * ἡ πάντων βοήθεια, * χαρὰ χαὶ σχέπη, * χαὶ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Είς τόν Στίχον, Στιχηρά Προσόμοια,

Ήχος πλ. α'. Χαίροις ασκητικών αληθώς.*

Χαίροις ώς εύθυμίας ἀρχὴ * τῆς Ἐκκλησίας γεγονώς, Πάτερ "Οσιε· * τῆ σῆ γὰρ * γεννήσει πάσας * αἰρετικῶν τὰς ὀρμὰς * ἐκ Θεοῦ προνοίας ἀπεκρούσατο· * διὸ * σὲ φερώνυμον ὀνομάζει Εὐθύμιον. * Τῶν οὐρανίων * Οὐσιῶν δὲ τὰ τάγματα * χαρᾶς ἔπλησας * τῆ τοῦ βίου λαμπρότητι· * οἶς καὶ συναυλιζόμενος, * φωτός τε πληρούμενος, * καὶ πανολβίου καὶ θείας * ἐναπολαύων ἐλλάμψεως, * Χριστὸν νῦν δυσώπει * ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι * τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Όσίου αὐτοῦ. Ράβδω τῆ τοῦ Σταυροῦ στηριχθεὶς, * τῆς ἀνομίας τοὺς χειμάρρους ἐξήρανας· * χειμάρρουν * τρυφῆς δὲ θείας * ϫαὶ Παραδείσου πηγὴν * νοερῶς, Παμμάχαρ, ποτιζόμενος, * πηγὰς * σωτηρίους ἐν τῆ ἐρήμω ἀνέδειξας· * ἐπιφροαῖς δὲ * Θείου Πνεύματος, Όσιε, * πιαινόμενος, * ὥσπερ φοίνιξ ἀνέδραμες * ὕψος πρός ἐπουράνιον· * χαὶ στύλος πυρίμορφος * ὥφθης, Θεόφρον, χαὶ πλήρης * φωτοειδοῦς ἐπιλάμψεως * Χριστοῦ· δν δυσώπει * ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι * τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Μαχάριος ανήρ ο φοβούμενος τον Κύριον.

"Οντως έως σχηνής θαυμαστής, * έως τοῦ οἰχου τοῦ Θεοῦ, Παμμαχάριστε, * διήλθες * ἀγαλλιάσει * χαὶ εὐφροσύνη ψυχής, ἔνθα ἡχος, Πάτερ, ἑορτάζοντος * τερπνής * ἀχουσόμενος χαὶ γλυχείας ὑμνήσεως, * χαὶ τῆς ἀφράστου * θυμηδίας χαὶ τέρψεως * γενησόμενος * ἐν μεθέξει, Εὐθύμιε· * ῆς μόνης ἐφιέμενος * τὴν σάρχα ἐνέχρωσας· * ἦς χαὶ ἐπέτυχες, θεία * διχαιοσύνη χοσμούμενος, * Χριστόν ἰχετεύων * τόν παρέχοντα τῷ χόσμῳ * τὸ μέγα ἕλεος.

Δόξα, Ήχος πλ. α'.

Οσιε Πάτερ, * ούχ έδωχας ϋπνον σοϊς όφθαλμοϊς * ούδε τοϊς βλεράροις σου νυσταγμόν,* έως οῦ τὴν ψυχὴν χαι τό σῶμα * τῶν παθῶν ἡλευθέρωσας, * χαι σεαυτόν ἡτοίμασας * τοῦ Πνεύματος χαταγώγιον· * έλθών γὰρ ὁ Χριστός σὺν τῷ Πατρὶ * μονὴν παρὰ σοὶ ἐποιήσατο· * χαὶ τῆς ὁμοουσίου Τριάδος * θεράπων γενόμενος, * μεγαλοχήρυξ Εὐθύμιε, * πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καί νύν, Θεοτοχίον.

Μ αχαρίζομέν σε, Θεοτόχε Παρθένε, * χαὶ δοξάζομέν σε * οἱ πιστοὶ χατὰ χρέος, * τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, * τὸ τεῖχος τὸ ἄἰρἡηχτον, * τὴν ἀἰρἱαγῆ προστασίαν, * χαὶ χαταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Άπολυτίχιον, Ήχος δ'.

Ε ὑφραίνου ἔρημος ἡ οὐ τίχτουσα, * εὐθύμησον ἡ οὐχ ώδίνουσα· * ὅτι ἐπλήθυνέ σοι τέχνα * ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν τῶν τοῦ Πνεύματος, * εὐσεβεία φυτεύσας, * ἐγχρατεία ἐχθρέψας * εἰς ἀρετῶν τελειότητα. * Ταῖς αὐτοῦ ἰχεσίαις, Χριστὲ ὁ Θεός, * εἰρήνευσον τὴν ζωὴν ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα, Ήχος δ΄ Ἐπεφάνης σήμερον.*

Τῷ φωτὶ λαμπόμενος * τῷ ἀπροσίτῳ, * ὡς ἀστὴρ ἐξέλαμψας * ἐν ταῖς ἐρήμοις, διδαχαῖς * χαταφωτίζων, Εὐθύμιε, * τοὺς ἀδιστάχτῳ * ψυχῆ προσιόντας σοι.

Δόξα, δμοιον.

Έ Αἰγύπτου ἤστραψας * ὡς ἐωσφόρος, * xαὶ τὸν xόσμον ἔλαμψας * ταῖς φαειναῖς σου ἀρεταῖς, * ἠγλαισμένε Εὐθύμιε, * πᾶσιν ἐxλάμψας * τὸ φῶς τῆς ἀσχήσεως.

Καί νύν, Θεοτοχίον.

Έ ν τη σχέπη πάναγνε * τη ση, Παρθένε, * προσφυγόντων δέησιν * προσδεξαμένη παρ' ήμῶν, * μη διαλίπης πρεσβεύουσα * τῷ Φιλανθρώπφ * σωθήναι τους δούλους σου.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ήχος πλ. α΄. Τον συνάναρχον Λόγον.*

Τὰς φροντίδας τοῦ βίου * ἀπαρνησάμενος, * καὶ ᾿Αγγέλων τόν βίον * ἀναλαβόμενος, * ἐγκρατεία τὴν ψυχὴν * κατελάμπρυνας· * καὶ θαυμάτων ἐκ Θεοῦ * χάριν ἐδέξω δαψιλῶς, * Εὐθύμιε Θεοφόρε, * ὑπὲρ ἡμῶν ἰκετεύων * τῶν εὐσεβῶς εὐφημούντων σε. Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Θεοτοχίον.

Παναγία Παρθένε, * ήμας έλέησον * τοὺς προσφεύγοντας πίστει * πρός σὲ τὴν εὔσπλαγχνον, * καὶ αἰτουμένους τὴν θερμὴν * σοῦ νῦν ἀντίληψιν· * δύνασαι γὰρ ὡς ἀληθῶς * τοὺς

ΜΗΝ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ. Κ'.

πάντας σώζειν ώς οὖσα * Μήτηρ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, * ταῖς μητριχαῖς σου πρεσβείαις * ἀεὶ χρωμένη, Θεοχαρίτωτε.

Μετά τον Πολυέλεον,

Κάθισμα, Ήχος πλ. δ'. Την Σορίαν και Λόγον.

Τήν πτωχείαν την όντως τοῦ δι' ήμᾶς * ἐχ Παρθένου τεχθέντος ἀναλαβών, * ήγήσω τὰ πρόσχαιρα * ώσεὶ χόρτον, Μαχάριε· * τοῦ γνωστιχοῦ γὰρ ξύλου * γευσάμενος, "Οσιε, * Μοναζόντων ἐδείχθης * Διδάσχαλος ἔνθεος· * ὅθεν χαὶ πρὸς ζῆλον * 'Αγγελιχῆς πολιτείας * διήγειρας ἅπαντας * χαὶ πρὸς γνῶσιν τῆς Πίστεως. * Σημειοφόρε Εὐθύμιε, * πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ * τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Θεοτοχίον.

Ως Παρθένον χαὶ μόνην ἐν γυναιξὶ * σὲ ἀσπόρως τεχοῦσαν Θεόν σαρχὶ, * πᾶσαι μαχαρίζομεν * γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων· * τό γὰρ πῦρ ἐσχήνωσεν * ἐν σοὶ τῆς Θεότητος, * χαὶ ὡς βρέφος θηλάζεις * τὸν Κτίστην χαὶ Κύριον· * ὅθεν τῶν ᾿Αγγέλων * χαὶ ἀνθρώπων τὸ γένος * ἀξίως δοξάζομεν * τὸν πανάγιον τόχον σου, * χαὶ συμφώνως βοῶμεν σοι· * Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι * τοῖς προσχυνοῦσιν ἐν πίστει * τὸν ἄχραντον Τόχον σου.

Οι 'Αναβαθμοί, το α'. 'Αντίφωνον τοῦ δ'. "Ηχου.

Προχείμενον, Ήχος δ'.

Τίμιος έναντίον Κυρίου ο θάνατος τοῦ Όσίου αὐτοῦ.

Στίχ. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίφ περί πάντων, ών ἀνταπέδωχεν ἡμῖν.

Τό, Πάσα πνοή τό Εὐαγγέλιον χατὰ Λουχᾶν. Τῷ χαιρῷ έχείνω, ἔστη ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τόπου πεδηνοῦ. Ὁ Ν΄.

Δόξα. Ταῖς τοῦ σοῦ Όσίου.

Και νυν. Ταϊς τής Θεοτόχου.

Είτα το Ίδιόμελον, Ήχος πλ. β'.

Ο σιε Πάτερ, * είς πασαν την γην έξηλθεν ό φθόγγος των χατορθωμάτων σου, * δι' ών έν τοις ουρανοις * ευρες μισθόν των χαμάτων σου. * Των δαιμόνων ώλεσας τὰς φάλαγγας, * των Άγγέλων έφθασας τὰ τάγματα, * ῶν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. * Παρρησίαν έχων πρός Χριστόν τὸν Θεόν, * εἰρήνην αίτησαι ταις ψυχαίς ήμων.

Ο Κανών τῆς Θεοτόχου, εἰς ς'. καὶ τοῦ Όσίου οἱ δύω, εἰς η'.

Ο πρώτος, ποίημα Ιωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

οῦ ἡ ἀΑκροστιχὶς μετὰ τῶν Εἰρμῶν.

Ολβος πέτηνας γηγενών, Εύθύμιε.

· Ωδή α΄. Ήχος δ΄. Ο Ειρμός.

* Ο ύχ έστι σοι όμοιος, * δεδοξασμένε Κύριε· * έν χειρί γάρ χραταιą * έλυτρώσω τον λαον, * δν έχτήσω, Φιλάνθρωπε.

Λύεις την χατήφειαν * τοῖς παραδόξως φύσασιν, * έχ Θεοϋ ἐπαγγελθείς * χαὶ πρό τοῦ τόχου σου, δωρεὰ * εὐθυμίας φερώνυμος.

Βοά χαριστήριον * ή Ἐκκλησία, Ὅσιε, * δεξαμένη σε βλαστόν * ἐκ Θεοῦ, εἰρηνικῆς * εὐθυμίας προάγγελον.

Ο δεύτερος ποίημα Θεοφάνους· οὕ ή Άχροστιχίς·

Ταΐς σαΐς προσευχαΐς, Παμμάχαρ, φώς μοι νέμοις. 'Ωδή α΄. 'Ηχος πλ. δ΄. 'Αρματηλάτην.

Παϊς προσευχαϊς σου χαὶ ταῖς σαῖς δεήσεσιν * ἐχδυσωπῶν τόν Θεόν, * τὸ σχοτεινὸν νέφος * τὸ τῆς ἀθυμίας μου, * Παμμάχαρ, διασχέδασον, * εὐθυμίας ὑπάρχων * χαὶ θυμηδίας ἀνάπλεως, * τῷ Παμβασιλεῖ παριστάμενος.

^{*}Αλλος χαθάπερ Σαμουήλ θεόσδοτος * χαὶ πρό συλλήψεως * ἐπαγγελθεἰς, Πάτερ, * πάσαις ἐναπέφηνας * ταῖς ἐχχλησίαις, ^{*}Οσιε, * φερωνύμως τὴν χλῆσιν * χατάλληλον ἐπαγόμενος * τῆ τῆς εὐθυμίας φαιδρότητι.

Ιχετηρία χαι δεήσει χρώμενοι * οι σοι γεννήτορες * πρός τόν Θεόν, δώρον * θεϊόν σε χομίζονται * χαι φωτοφόρον βλάστημα, * τῆ γεννήσει μηνύον * τῆς εὐσεβείας τὴν ἔλλαμψιν * χαι τόν τῆς αἰρέσεως ἔλεγχον.

Σύ ἐχ Παιδός χαθιερώθης, Όσιε, * τῷ δεδωχότι Θεῷ· * χαὶ πρός αὐτόν βλέπων, * χαὶ χαθοδηγούμενος * ζωοποιοῖς προστάγμασι * τοῖς αὐτοῦ, Θεοφόρε, * πρός ὕψος ἤρθης μετάρσιον * τὸ τῶν ἀρετῶν διὰ Πίστεως.

Θεοτοχίον.

Σέ, Θεομήτορ, προστασίαν έχοντες, * οὐ δειλιάσομεν * τὸ τῶν ἐχθρῶν στίρος, * τὸ ἀντιμαχόμενον * τοῖς εὐσεβῶς δοξάζουσι * τὸν ἐχ σοῦ γεννηθέντα * Θεὸν τῶν ὅλων χαὶ Κύριον· * ὅν ὑπὲρ ἡμῶν ἐχδυσώπησον.

Καταβασία.

» Tr έρσον άβυσσοτόχον πέδον * ήλιος * έπεπόλευσε ποτέ· * ώσει

 Λ τεϊχος γὰρ ἐπάγη * ἐκατέρωθεν ὕδωρ * λαῷ πεζοποντοπο-Men. Tom. III.
 89 » ροῦντι, * xai θεαρέστως μέλποντι· * "Ασωμεν τῷ Κυρίω, * έν-

» δόξως γάρ δεδόξασται.

306

'Ωδή γ'. 'Ο Είρμός.

» Ο ύχ έν σορία * χαι δυνάμει χαι πλούτω χαυχώμεθα, * άλλ' έν σοὶ τῆ τοῦ Πατρός * ἐνυποστάτῳ Σοφία, Χριστέ· * οὐ γάρ » έστιν "Αγιος * πλήν σου, Φιλάνθρωπε.

Σὲ ἡ τεχοῦσα * τὸ τῆς "Αννης ζηλώσασα ὅσιον, * ὡς τὸν πάλαι Σαμουήλ, * θυσίαν ζώσαν προσήγαγε * Θεῷ τῷ δοξάσαντι * χαί πρό συλλήψεως.

Περιουσία * τής πρός Θεόν άγάπης πυρούμενος, * λογισμώ πανευσεβει * παθών έχράτησας, "Οσιε· * διό θεία γάρις σοι * έπανεπαύσατο.

["]Ετερος. Ο στερεώσας χατ' άρχάς.*

' 🛦 πό στειρώσεως τεχθείς, * πνευματιχής εύχαρπίας * γεωργός Α πολυγονώτατος ώρθης, * τὰς ἀχάνθας ἐχτεμών * τῆς ἀσεβείας, "Όσιε, * χαι εὐσεβείας σπόρον * ἔνθεον χαταβαλλόμενος.

Ίερουργός ύπερφυῶν * χαὶ μυστιχῶν θεαμάτων, * Θεοφόρε, γεγονώς, τούς απίστους * προσενήνοχας Χριστῷ * θεοπρεπῶς πιστεύοντας, * ταις διδαχαίς σου, Πάτερ, * διδασχομένους τὰ χρείττονα.

Σωρρονεστάτω λογισμῷ * και εύσεβει κεχρημένος, * τῶν ῥευστών χαι φθειρομένων αυτίχα * την αιώνιον ζωήν * χαι την τουφήν προέχρινας, * δι' έγχρατείας άχρας * σάρχα νεχρώσας, Εύθύμιε.

Πυρπολουμένη τη ψυχη * χαι τετρωμένη τω πόθω * του Χριστοῦ, τὰς πυριφλέχτους ἐνέδρας * τῶν δαιμόνων ἐχφυγών, * τῆ δροσοβόλω χάριτι * χατελαμπρύνθης, Πάτερ, * σημειοφόρος γενόμενος.

Θεοτοχίον.

'Ρήσεις τῶν θείων Προφητῶν * καὶ τὰς αὐτῶν προφητείας * έπεσφράγισας τεχούσα τον Λόγον, * τον λαλούντα δι' αὐτῶν, * χαι τὰς αὐτῶν πληρώσαντα * θεηγορίας, μόνη * εὐλογημένη Πανύμνητε.

Καταβασία.

» Τό στερέωμα * των έπι σοι πεποιθότων * στερέωσον, Κύριε, * » Την Έχχλησίαν, * ην έχτήσω τῷ τιμίω σου αίματι.

Κάθισμα, Ήχος πλ. δ'. Την Σοφίαν και Λόγον.

Έγχρατείας έλαίφ την της ψυχής * έχπληρώσας λαμπάδα πνευματιχώς, * ποθών την άείφωτον * τοῦ Νυμρίου σου έλευσιν * προσευχαζζ άγρύπνοις * έτήρησας, "Οσιε, * χαι νυμφώνι τού-

ΜΗΝ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ. Κ'.

του * εύφραίνη, μαχάριε. * όθεν έπαξίως * την τρυφην έχομίσω * την όντως ἀείζωον * χαὶ θαυμάτων ἐνέργειαν. * Θεοφόρε Εὐθύμιε, * πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων άφεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἑορτάζουσι πόθω * την ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, το αύτο. Και νῦν, Θεοτοχίον.

Τήν ψυχήν μου, Παρθένε, την ταπεινήν * την έν ζάλη του βίου των δυσχερών, * νύν ώς άχυβέρνητον * ποντουμένην τῷ χλύδωνι * άμαρτιῶν τε φόρτω * όφθεῖσαν ὑπέραντλον * χαὶ εἰς πυθμένα "Αδου * έλθειν χινδυνεύουσαν, * φθάσον, Θεοτόχε, * τη θερμή σου πρεσβεία, * χαι σώσον παρέχουσα * σον λιμένα τον εύδιον, * ίνα πίστει χραυγάζω σοι· * Πρέσβευε τῷ σῷ Γίῷ χαί Θεώ, * των πταισμάτων άρεσιν δοθηναί μοι· * σε γάρ έχω έλπίδα * ό ἀνάξιος δοῦλός σου.

'Ωδή δ'. Ο Είρμός. • Τη Χλινας, Χριστέ, τῆ Χαταβάσει σου * οὐρανοὺς ἐν συνέσει, * • Η χαὶ ὥρθης σεσαρχωμένος ἐπὶ γῆς. * Διὸ πάντες βοῶμεν· * » Τη δυνάμει σου δόξα, Φιλάνθρωπε.

Φυλάξας τον νοῦν ἀμετεώριστον, * ἐχ σπαργάνων τον βίον * άνάβασιν έπεδείξω πρός Θεόν· * ῷ προβαίνων ἐκράθης * ἐκ δυνάμεως, Πάτερ, είς δύναμιν.

Ηράσθης Χριστού της ταπεινώσεως. * μετανάστης έντεύθεν * πρός άστυ τό θεοδόχον γεγονώς, * συσταυρούσαι τη γνώμη * τῷ Σταυρόν διὰ σὲ ὑπομείναντι.

Νομίμως άθλησαι προελόμενος, * έξεδύσω τον βίον· * γυμνός δὲ τῷ ἀντιπάλῳ προσπλαχεὶς * τῆ Χριστοῦ ἐχμιμήσει, * ἐν ἐρήμῳ τό τρόπαιον έστησας.

"Επερος. Σύ μου ίσχὺς, * Κύριε.

λον σαυτόν, * Πάτερ, Θεῷ χαθιέρωσας * ἀθανάτου * δόξης U έφιέμενος, * xai πρός αύτον έδραμες θερμώς * δια πολιτείας * άμέμπτου και δι' άσκήσεως * και βίου λαμπροτάτου, * άνενδότως χραυγάζων· * Τῆ δυνάμει σου δόξα, Φιλάνθρωπε. Σὺ τὴν πηγὴν, * Όσιε, τῆς ἀγαθότητος * ἀγαπήσας * ὅλης

έχ δυνάμεως, * τοιζ 'Ασχηταίς γέγονας πηγή * θείων χαρισμάτων, * διψώντας τούτους ιώμενος. * πηγάς γάρ ώσπερ πάλαι * Μωϋσής έν έρήμω * παραδόξως, Παμμάχαρ, άνέβλυσας.

Έπιφανείς * έχ των άδύτων του Πνεύματος, * της παιδίσχης * γόνους ήλευθέρωσας, * υίους Θεοῦ άξιοπρεπῶς * τούτους άναπλάσας * υίοθεσίας Βαπτίσματι· * τοῦ θείου γὰρ Προδρόμου * μιμησάμενος βίον, * Βαπτιστής ανεδείχθης, Εύθύμιε.

Ύπο Θεοῦ * τοῖς ἀγνοοῦσιν, Εὐθύμιε, * ἐπεγνώσθης * χάριτι

ΜΗΝ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ. Κ'.

λαμπόμενος. * ου γὰρ τὴν σὴν ἔδει ἀρετὴν * ὄντως ἐν ἐρήμῳ * λαθείν χαὶ χαταχαλύπτεσθαι· * διό σε φωτοφόρον * ὡς φωστῆρα τοίς πᾶσιν * ὁ Δεσπότης τῶν ὅλων ἀνέδειξε.

Θεοτοχίον..

Χαΐρε, σεμινή, * χαΐρε, Παρθένε πανάχραντε· * χαΐρε, "Ορος* χάριτι χατάσχιον· * χαΐρε, Σχηνή· χαΐρε, Κιβωτέ· * χαΐρε, ή Λυχνία, * το Φώς το θεΐον βαστάζουσα· * χαράς γὰρ ἀνεχράστου * χαί ψυχῶν εὐρροσύνης * τοῖς πιστεύουσι πρόξενος γέγονας. Καταβασία.

Έχαλυψεν * οὐρανοὺς ἡ ἀρετή σου, Χριστέ· * τῆς χιβωτοῦ
 Έγὰρ προελθών * τοῦ ἀγιάσματός σου, τῆς ἀφθόρου Μη τρός, * ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου ὥφθης * ὡς βρέφος ἀγχαλο φορούμενος, * χαὶ ἐπληρώθη τὰ πάντα * τῆς σῆς αἰνέσεως.
 Ώς ἡ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

Α σεβείς οὐχ ὄψονται * τὴν δόξαν σου, Χριστὲ, * ἀλλ' ἡμείς
 Α σὲ, Μονογενὲς, * Πατριχῆς ἀπαύγασμα * δόξης Θεότητος *
 ἐχ νυχτός ὀρθρίζοντες, * ἀνυμνοῦμέν σε, φιλάνθρωπε.

Σεαυτόν ὑπέταξας * τῷ νόμφ τοῦ Θεοῦ· * τὸ γὰρ σῶμά σου ὡς ψυχῆς, * Θεοφόρε, ὅργανον * ἐδουλαγώγησας, * τῆς σαρκός τὸ φρόνημα * καθυποτάξας τῷ πνεύματι.

Γεγηθώς διήνυσας * την τρίβον της ζωής. * xai Θεοῦ φόβου συλλαβών, * σωτηρίαν ἔτεχες * τοῖς πλανωμένοις, * ἀναλάμψας ήλιος * τῆ ἐρήμφ χαλυπτόμενος.

Έτερος. Ίνα τί με ἀπώσω.*

'Α σχητών εύσεβείας * ἐπὶ τὴν οὐράνιον τρίβον, Εὐθύμιε, * προηγήσω, Πάτερ, * χαὶ πρός χληροδοσίαν ἀνώλεθρον * ἐν ὑψίστοις ἄγων, * στύλος πυρός τε χαὶ νερέλης * δεδειγμένος τῇ αἴγλῃ τοῦ Πνεύματος.

Ιατρόν άσθενούντων * άγαν συμπαθέστατον χόσμφ δεδώρηται * ό Χριστός σε, Πάτερ, * χαὶ πεινώντων τρορέα παράδοξον, * παιδευτὴν ἀφρόνων, * σωφρονιστὴν ἀγνωμονούντων, * ὀρφανῶν χαὶ πτωχῶν ἀντιλήπτορα.

Συμπαθής, έλεήμων, * γνώμην ταπεινώφρονα φέρων γεγένησαι, * τῶν παθῶν ἐχτέμνων * τὰς αἰτίας ἐνθέοις διδάγμασι, * χαὶ σοφίζων, Πάτερ, * χαὶ νουθετῶν τοὺς φοιτητάς σου, * χαὶ ψυχῶν θεραπεύων νοσήματα.

Πανταχοῦ τὰς ἀχτίνας * πέμπων τῶν θαυμάτων σου πάντας ἐρώτισας· * χαὶ μαγνῆτις ὥσπερ * ἐρειλχύσω πρός τὰ σὰ παιδεύματα, * διαπλάττων ἤθη * χαὶ τῶν ψυχῶν τὰς διαθέσεις * ἐμβατεύων ψυχῆς χαθαρότητι.

Θεοτοχίον.

Αληθή Θεοτόχον * πάντες σε χηρύττομεν, Θεοχαρίτωτε, * οἰ τῆ σῆ γεννήσει * τῆς φθαρτῆς λυτρωθέντες γεννήσεως, * χαὶ πρός τὴν ἀμείνω * πάλιν ζωὴν ἀναχληθέντες * διὰ σπλάγχνα ἐλέους Θεοῦ ἡμῶν. Καταβασία.

* Ως είδεν Ήσαίας * συμβολιχώς έν θρόνω έπηρμένω Θεόν * • ὑπ' ᾿Αγγέλων δόξης * δορυφορούμενον, * ώ τάλας! * έβόα, • ἐγώ· * πρό γὰρ είδον σωματούμενον Θεόν * φωτός ἀνεσπέρου *

» xαι ειρήνης δεσπόζοντα.

Ωδή ς΄. Ο Ειρμός.

Πλθον είς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, * xαὶ xατεπόντισέ με *
 Η xαταιγὶς πολλῶν ἀμαρτημάτων· * ἀλλ' ὡς Θεὸς * ἐx βυ θοῦ ἀνάγαγε * τὴν ζωήν μου, Πολυέλεε.

Γόνους ώσπερ πάλαι τῆς παιδίσχης * τῆς παλιγγενεσίας * τῷ λουτρῷ xai vũv υίοθετήσας, * ταῖς σαῖς λιταῖς, * Θεοφόρε, σύντοιψον * τὸν ζυγὸν τὸν τῆς δουλείας ἡμῶν.

"Εθετο σορόν σε οἰχονόμον * χαὶ παιδευτὴν ἀφρόνων, * πονηρίας πνευμάτων διώχτην * ἡ τοῦ Θεοῦ, * Θεοφόρε, χάρις σοι * ἐναργῶς ἐν σοἱ σχηνώσασα.

"Ετερος. Ιλάσθητί μοι, Σωτήρ.*

Μεγίστην παρά Θεοῦ * τὴν ἐξουσίαν δεξάμενος, * τὰ πλήθη τῶν δυσμενῶν * δαιμόνων ἐδίωξας, * τῆς τούτων στρεβλώσεως * ἰώμενος πάντας * τοὺς ἐν πίστει σοι προστρέχοντας.

Μαχάριος ἀληθῶς * ἐγένου, Πάτερ Εὐθύμιε, * πτωχείαν πλουτοποιόν * χαὶ πένθος χαρμόσυνον * χτησάμενος, "Οσιε· * δι' ὧν βασιλείαν * οὐρανῶν ἐχληρονόμησας.

'Απώσω την έπι γης * τιμην χαι δόξαν εύμάραντον· * άίδιον δε ζωην * χαι χληρον άχηρατον, * Παμμάχαρ, άπειληφας, * σχηνάς ούρανίους * χατοιχήσας άσφαλέστατα.

Θεοτοχίον.

Κυρίαν σε τοῦ παντός * xal Δέσποιναν ὀνομάζομεν· * τόν όντως ὄντα Θεόν * ἀῥρήτως γὰρ τέτοχας, * τὸν πάντα ποιήσαντα * xal διαχρατοῦντα * xal συνέχοντα, Πανάμωμε. Καταβασία.

* Έβόησε σοι, * ίδών ό Πρεσβυς * τοῖς ὀφθαλμοῖς τό σωτήριον, *
 * Το λαοῖς ἐπέστη· * Ἐx Θεοῦ, Χριστὲ, σù Θεός μου.

Κοντάχιον, ³Ηχος πλ. δ'.

'Ως απαρχας της φύσεως.*

Έν τη σεπτη γεννήσει σου * χαράν ή χτίσις εύρατο· * χαι έν τη θεία μνήμη σου, Όσιε, * την εύθυμίαν έλαβε * των

ΜΗΝ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ. Κ΄.

310

πολλών σου θαυμάτων· * έξ ών παράσχου πλουσίως ταζς ψυχαζς ήμων, * χαι ἀποχάθαρον * ἀμαρτημάτων χηλιδας, ὅπως ψάλλωμεν· * το 'Αλληλούζα.

Ο Οίκος, πρός τό Αύτός μόνος.

'E ραθύμου χαρδίας την αίνεσιν * πῶς προσοίσω ὁ ἄθλιος δέδοιχα, * χαὶ ὑμνήσω τὸν μέγαν Εὐθύμιον· * ἀλλὰ τούτου Οαρρῶν ταῖς δεήσεσιν, * ἐν εὐθυμία χαὶ σπουδη πολλη * τη ϣδη ἐγχειρήσω χαὶ πᾶσιν ἐξείπω * αὐτοῦ την πολιτείαν χαὶ γέννησιν, * χαὶ πῶς οἱ τούτου γονεῖς ἔψαλλον· * τὸ 'Αλληλούία.

Συναξάριον.

Τῆ Κ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Όσίου Πατρός ἡμῶν Εὐθυμίου τοῦ Μεγάλου.

Στίγοι.

Τί χοινόν, Εύθύμιε, σοι χαι τῷ βίω;

Πρός Άγγέλους ἄπαιρε τοὺς ξένους βίου.

Λήξε βίου Εύθύμιος είχάδι ήθγένειος.

Ταζς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείας, ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. ᾿Αμήν.

'Ωδή ζ'. Ο Ειρμός.

Ν έσι τρεῖς ἐν Βαβυλῶνι * πρόσταγμα τυραννικόν * εἰς φλή Ν ναφον θέμενοι, * ἐν μέσψ φλογός ἀνεβόων· * Εὐλογητός

» εΙ, * Κύριε, ό Θεός των Πατέρων ήμων.

"Ωρθης είσω τῆς νερέλης, * Πάτερ, τῷ ὑπερφυεϊ * πυρὶ χαλυπτόμενος * ὡς θεῖος βοῶν μυστηπόλος· * Εὐλογητός εἶ,* Κύριε, ὁ Θεός τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νέμει σοι τὰ ὑπὲρ φύσιν, * Πάτερ, ὁ Δημιουργός * ἀφθόνως τῆς φύσεως, * ψυχῶν διαθέσεις προφαίνων * τῶν μετεχόντων, * "Όσιε, τῆς σαρχός τοῦ Κυρίου σου.

Ένα χαὶ μετὰ τὴν Θείαν * σάρχωσιν μονογενη * ἐν δύω ταῖς φύσεσιν, * Εὐθύμιε, σέβων, ἐβόας· * Εὐλογητός εἶ, * Κύριε, ὁ Θεός τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Έτερος. Θεοῦ συγχατάβασιν.*

'Α σχήσεως στάδιον, * άγιωσύνης, Πάτερ, γυμνάσιον * τον σόν έδειξας βίον * δι' έγχρατείας ἄχρας ένούμενος * τοῖς 'Ασωμάτοις, * χραυγάζων, Εὐθύμιε· * Εὐλογητός ὁ Θεός * ὁ τῶν Πατέρων ήμῶν.

Ρομφαίαν σε δίστομον * ήχονημένην Χριστός ἀνέδειξε, * τῶν ἐχθρῶν τὰς χαρδίας * χαὶ τῶν δαιμόνων σφάττουσαν φάλαγγας, * χαι των ψαλλόντων * ψυχάς χατευρραίνουσαν· * Εύλογητός ό Θεός * ό τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Φωτός έμφορούμενος * του Τρισηλίου, Πάτερ, φῶς δεύτερον * τῆ μεθέξει τοῦ πρώτου * μεμορφωμένος ώφθης, Εὐθύμιε, * τὰς λαμπηδόνας * έχπέμπων τοις ψάλλουσιν. * Εύλογητός ο Θεός * ο τών Πατέρων ήμών.

Θεοτοχίον.

'Ως όρθρος ανέτειλας * διχαιοσύνης "Ηλιον έχουσα, * τον έχ σχότους τον χόσμον * τῆς ἀγνωσίας ἀναχαθαίροντα * θεογνωσίας * ἀχτίσιν, ῷ ψάλλομεν * Εύλογητός ὁ Θεός * ὁ τῶν Πατέρων ήμῶν.

Καταβασία.

» Νέ τον έν πυρί δροσίσαντα * Παίδας θεολογήσαντας, * χαί

• Η Παρθένφ ἀχηράτφ ἐνοιχήσαντα * Θεόν Λόγον ὑμνοῦμεν, * » εὐσεβῶς μελωδοῦντες· * Εὐλογητός εἶ ὁ Θεός * ὁ τῶν Πατέρων

ήμῶν.

'Ωδή η'. Ο Είρμός.

» Εὐαγεῖς Παῖδας ἐν τῆ χαμίνω * ὁ τόχος τῆς Θεοτόχου διε-σώσατο * τότε μὲν τυπούμενος· * νῦν δὲ ἐνεργούμενος *

» την οίχουμένην απασαν * άγείρει ψάλλουσαν * Τόν Κύριον

» ύμνεῖτε, τὰ ἔργα, * χαὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεῷ σεαυτόν χαθιερώσας * χαὶ ἄψας τῆς συνειδήσεως τὴν

χάμινον, * δλον σου, Εύθύμιε, * χαίρων ώλοχαύτωσας * ώς ιερετον άμωμον * τόν βίον, μέλπων Χριστώ· * Τόν Κύριον ύμνειτε, τά έργα, * χαι ύπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Γίοθετηθείς χάριτι θεία, * ώς χλήρον την των μελλόντων γνωσιν είληφας. * φύσεως χρατήσας γάρ * φύσιν ύπερβέβηχας * προγνωστιχώς πρός έχβασιν * σπεύδων, Εύθύμιε· * Τόν Κύριον ύμνειτε, τὰ ἔργα, * χαὶ ὑπερυψοῦτε, * βοῶν, εἰς τοὺς αἰῶνας. "Ετερος. Ἐπταπλασίως χάμινον.*

Συντονωτάτη χρώμενος * έγχρατεία, Πανόλβιε, * προς ύψηλο-🚄 τάτην πολιτείαν έφθασας, * δοχεΐον γενόμενος * χωρητικόν τοῦ Πνεύματος * τοῦ ζωοποιοῦ, xai τῶν ἐχείθεν πλουσίως * βρυόντων χαρισμάτων, * μελωδών άνενδότως. * Λαός, υπερυψουτε * είς πάντας τούς αίωνας.

Μεταναστεύων έρθασας * τῆς Σιών τὴν ἀχρόπολιν: * εἰς τὰς αίωνίους δε μονάς χατήντησας, * χαι χλήρον ουράνιον * έχ τών οίχείων πόνων εύρών, * ταῖς Αγγελιχαῖς χοροστασίαις συμψάλλεις. * Οι Παιδες, εύλογειτε, * ιερειζ, άνυμνειτε, * λαός, ύπερυψοστε * Χριστόν είς τοὺς αἰῶνας.

ΜΗΝ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ. Κ΄.

Όλολαμπής ώς ήλιος * τὰς ἐρήμους ἐφώτισας, * τοὺς σχοτεινομόρρους ἀπελάσας δαίμονας, * χαὶ στύλος ὀλόφωτος * οὐρανομήχης γέγονας * θαυματοποιοὺς μαρμαρυγὰς ἀποστίλβων, * ἀπαύστως ἀναχράζων· * Ἱερεῖς, ἀνυμνεῖτε, * λαὀς, ὑπερυψοῦτε * Χριστόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

'Ιερωτάταις πράξεσι * διὰ βίου χοσμούμενος, * τὴν ἀρχιχωτάτην ἀρετὴν χατώρθωσας, * δογμάτων ὀρθότητι * διαπρεπὴς γενόμενος * χαὶ θεολογίας ἀχριβοῦς ὑπορήτης,* βοῶν ἀδιαλείπτως· * 'Ιερεῖς, εὐλογεῖτε, * λαὀς, ὑπερυψοῦτε * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοχίον.

Νύμφη Θεοῦ πανάμωμε, * τοὺς πρός σὲ χαταφεύγοντας * τῆς αἰχμαλωσίας τῶν παθῶν ἐξάρπασον· * χαὶ τὴν αὐτοδέσποτον * ἐλευθερίαν, Δέσποινα, * ταῖς τῶν ὀρθοδόξων Ἐχχλησίαις παράσχου, * ταῖς πίστει μελωδούσαις· * Ἱερεῖς, εὐλογεῖτε, * λαὀς, ὑπερυψοῦτε * Χριστόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία.

» ' 🛦 στέχτω πυρί ένωθέντες * οί θεοσεβείας προεστώτες Νεανίαι,*

. Α τη φλογί δε μη λωβηθέντες, * θετον ύμνον εμελπον. Εύ-

» λογειτε, * πάντα τὰ έργα, τον Κύριον, * χαι υπερυψοῦτε * είς

» πάντας τούς αἰῶνας.

'Ωδή θ'. Ο Ειρμός.

» ΠΛετά τόχον σε, 'Αγνή, * χαί πρό τοῦ τόχου * χαὶ ἐν τόχω,

» IVI άχραντε, * σὲ πᾶσα ἡ χτίσις χαταγγέλλουσα, * ὡς Θεο-

» τόχον άληθη * μεγαλύνομεν.

Ιαμάτων σε πηγήν * καὶ πρό θανάτου * καὶ ἐν θήκαις, "Οσιε, * κεκοιμημένον εὐμοιρήσαντες, * ὡς νικηφόρον ἀθλητὴν * μακαρίζομεν.

Ἐπιγείφ Βασιλεῖ * τὸν ἐν ὑψίστοις * ἀῥῥωγὸν ἀπέργασαι * χατὰ Βαρβάρων, χαὶ τῇ ποίμνῃ σου * χατὰ ποιχίλων πειρασμῶν,* Πάτερ Ὅσιε.

"Ετερος. Έξέστη ἐπὶ τούτω.

'Εγνώρισε Χριστός σοι τὴν πρός αὐτὸν * πολυέραστον, Πάτερ, ἀνάλυσιν * ὥσπερ Μωσεῖ * πάλαι τῷ θεόπτῃ· οῦ μιμητὴς * δι' ἀρετῆς γενόμενος,* ῥήξας σὺ τὴν θάλασσαν τῶν παθῶν * διέβης ἀχωλύτως * πρός γῆν ἐπαγγελίας,* τοὺς ἐναντίους τροπωσάμενος.

Μετέστης, ώς Ήλίας ό ζηλωτής, * ἀρετῶν ἐποχούμενος ἄρματι * πρός οὐρανόν, * ὅπου τὸ πολίτευμα ἐμρανῶς * τὸ σὸν ἐγράφη, Ὅσιε· * xaὶ νῦν τῷ Δεσπότῃ παρεστηχώς, * μνημόνευε τῶν πίστει * τὴν μνήμην σου τελούντων * τὴν φωτοφόρον xaὶ πανίερον. Ο βίος σου, Παμμάχαρ, Άγγελιχός, * ή ζωή δὲ, Θεόφρον, ὑπέρλαμπρος, * ή δὲ ψυχή * φωτοειδεστάτη, θεοειδής * χαὶ εὐσεβής ή πίστις σου· * θείων γὰρ δογμάτων ὑφηγητής * ἐγένου, Θεοφόρε, * χαὶ χήρυξ ὀρθοδόξου * διδασχαλίας ἐχρημάτισας.

Ιχέτην σε χαὶ πρέσβυν πρός τόν Θεόν * πρεσβευόμενον, Πάτερ, συγχώρησιν * ἀμαρτιῶν, * χαὶ τῶν ὀρλημάτων χαὶ τῶν χρεῶν * ἀποχοπὰς αἰτούμενον, * θείους μιμησάμενον οἰχτιρμοὺς,* προβάλλομαι προθύμως, * ἐλπίδι τῆς πρεσβείας * τῆς σῆς, Θεόφρον, στηρίζόμενος.

Θεοτοχίον.

Σωτήριος γενοῦ μοι πύργος, 'Αγνὴ, * τῶν δαιμόνων ἀπείργων τὰς φάλαγγας, * xai πειρασμῶν * ὄχλον xai xινδύνων ἀποσοβῶν, * xai τῶν παθῶν τὴν ἔφοδον * πόρρω ἀπελαύνων, xai xαθαρὰν * διδοὺς ἐλευθερίαν, * xai θείων χαρισμάτων * τὴν ἀφθονίαν παρεχόμενος.

Καταβασία.

^{*} Έννόμω, σχιά χαι γράμματι * τύπον χατίδωμεν οι πιστοί· *
 ^{*} παν άρσεν το την μήτραν * διανοίγον άγιον Θεώ· * διο
 ^{*} πρωτότοχον Λόγον * Πατρός άνάρχου Γιόν, * πρωτοτοχούμενον
 ^{*} Μητρι * άπειράνδρω μεγαλύνομεν.

Έξαποστειλάριον. Γυναϊχες άχουτίσθητε.*

Έ χ μήτρας χαθηγίασε * Θεός σε, Πάτερ Όσιε, * Ίερεμίαν ώς πάλαι * χαὶ Σαμουὴλ, Θεοφόρε, * προφήτην θεῖον δείξας σε, * τερατουργὲ Εὐθύμιε, * τῶν ᾿Αγγέλων ὁμόσχηνε· * μεθ' ὧν μνημόνευε πάντων * τῶν σὲ πιστῶς ἀνυμνούντων.

Έτερον, όμοιον.

Ως πάλαι τοῦ βλαστήσαντος * Προδρόμου θεῖος "Αγγελος * ἐχ στειρευούσης νηδύος * τόν σόν χατήγγειλε τόχον· * διό χαὶ τούτου γέγονας * ἐχμαγεῖον, Εὐθύμιε, * Βαπτιστής, ὀρεσίτροφος, * ἀχτήμων, ἄοιχος, πᾶσι * χαρίσμασι διαλάμπων.

Θεοτοχίον, όμοιον.

Έ ν δύω ταϊς θελήσεσι * χαὶ φύσεσι, Πανάμωμε, * μιῷ δὲ τῆ ὑποστάσει * τίχτεις Θεὸν ἀποῥρήτως, * τὸν δι ἡμᾶς πτωχεύσαντα * μέχρι Σταυροῦ θελήματι, * χαὶ ἡμῖν χαρισάμενον * τὸν τῆς Θεότητος πλοῦτον, * Θεοχυῆτορ Παρθένε.

Είς τούς Λίνους, ίστωμεν Στίχους δ΄. και ψάλλομεν Στιχηρά Προσόμοια,

Ήχος πλ. δ΄. 🛯 τοῦ παραδόξου θαύματος.*

Ο σιε Πάτερ Εὐθύμιε, * χαταλιπών τὰ ἐν Υῆ * τῷ Χριστῷ ἡχολούθησας * μὴ προχρίνας, ἔνδοξε, * τὰ φθαρτὰ πρός τὰ μέ-Men. Tom. III. 40 νοντα· * xal ἐν ἐρήμῷ ώσπερ ἐν πόλει οἰχῶν, * τὰς τῶν δαιμόνων φάλαγγας ὥλεσας. * *Ω τίς ἰσχύσειεν * ἐξειπεῖν, ᾿Αοίδιμε, * τῆς σῆς ψυχῆς * ὄντως τὴν θερμότητα * τὴν πρός τόν Κύριον! Δίς.

"Οσιε Πάτερ Εύθύμιε, * σὺ ἀνεδείχθης Χανών * Μοναζόντων Χαὶ Χαύχημα, * Όρθοδόξων ήδυσμα, * Χαὶ λαμπρός οἰχουμένης φωστήρ· * τοῦ γὰρ δολίου ἐχθροῦ οὐχ ἔπτηξας * τὰς ἐχροβήσεις ἐν τῷ σπηλαίω οἰχῶν. * ῶ τοῦ χαρίσματος * τοῦ ἐν σοὶ, Μαχάριε! * δι' οὐ σαρῶς * πᾶσαν Χατεπάτησας * τὴν τῶν δαιμόνων ὀρρύν.

Οσιε Πάτερ Εύθύμιε, * σὺ ἀληθῶς πρός Θεόν * τὴν ψυχὴν ἀνεπτέρωσας· * καὶ ἀσκήσει, "Αγιε, * τὰς αἰσθήσεις ἐκάθηρας· * καὶ ταῖς ἀπαύστοις εὐχαῖς, πανόλβιε,* τῆς ἀθανάτου ζωῆς ἡξίωσαι. * ^{*}Ω ἐγκαλλώπισμα * ᾿Ασκητῶν, ἀρίδιμε, * σὲ ὁ Χριστὸς * χαίρων ὑπεδέξατο * εἰς τὰς ἀύλους μονάς.

Δόξα, ⁵Ηχος πλ. δ'.

Τῶν Μοναστῶν τὰ πλήθη * τὸν χαθηγητήν σε τιμῶμεν, Εὐθύμιε· * διὰ σοῦ γὰρ τὴν τρίβον * τὴν ὄντως εὐθεῖαν * πορεύεσθαι ἔγνωμεν. * Μαχάριος εἶ * τῷ Χριστῷ δουλεύσας, * χαὶ ἐχθροῦ θριαμβεύσας τὴν δύναμιν, * ᾿Αγγέλων συνόμιλε, * Όσίων ὁμόσχηνε χαὶ Διχαίων· * μεθ' ῶν πρέσβευε τῷ Κυρίῳ * ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Και νύν, Θεοτοχίον. Δέσποινα πρόσδεξαι. Δοξολογία μεγάλη, χαι 'Απόλυσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Τυπικά· καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος, 'Ωδη γ'. καὶ ૬'. `Απόστολον, Εὐαγγέλιον καὶ Κοινωνικόν, ζήτει εἰς Οσίους.

ΤΗι ΚΑ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Όσίου Πατρός ήμῶν Μαξίμου τοῦ Όμολογητοῦ· xaì τοῦ Άγίου Μάρτυρος Νεοφύτου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τό, **Κύριε ἐχέχραξα**, ἰστῶμεν Στίχους 5΄. χαὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Όμολογητοῦ,

³Ηχος δ'. 'Ως γενναΐον έν Μάρτυσιν.*

Τόν δι' οίχτον γενόμενον, * ώς εύδόχησεν, άνθρωπον, * έν δυσι θελήσεσιν ένεργείαις τε * χατανοούμενον, "Οσιε, * έχηρυξας,

Μάξιμε, * ἀποφράττων μιαρῶν * τὰ ἀπύλωτα στόματα, * μονοθέλητον, * μονενέργητον τοῦτον * δοξαζόντων * ἐπηρεία διαβόλου * τοῦ τὴν χαχίαν τεχτήσαντος.

Ταϊς νευραϊς τῶν δογμάτων σου * Πύρρον, Πάτερ, ἀπέπνιξας * ληρφδοῦντα, Μάξιμε, τὸν χαχόρρονα· * χαὶ διωγμοὺς ἐχαρτέρησας * χαὶ θλίψεις, ἀοίδιμε, * μαστιζόμενος δεινῶς, * χαὶ τὴν γλῶτταν τεμνόμενος * χαὶ τὴν πάντοτε * πρός Θεόν αἰρομένην * θείαν χεῖρα, * δι' ἦς γράφων διετέλεις * τὰ ὑψηλότατα δόγματα.

'Ο ξυγράφου ώς χάλαμος * τεθηγμένη τῷ Πνεύματι * ἡ ἀγία γέγονε, Πάτερ, γλῶσσά σου, * χαλλιγραφοῦσα ἐν χάριτι * πλαξὶ χαρδιῶν ἡμῶν * τόμον θείων ἀρετῶν * χαὶ δογμάτων ἀχρίβειαν * χαὶ τὴν σάρχωσιν * τοῦ ἐν δύω οὐσίαις * τοῖς ἀνθρώποις * χαὶ μιῷ τῆ ὑποστάσει * ἐμφανισθῆναι θελήσαντος.

Στιχηρά Προσόμοια τοῦ Μάρτυρος,

η Πχος πλ. δ'.

Ω του παραδόξου θαύματος.*

Ο του παραδόξου θαύματος! * Περιστερὰ ὁμιλεϊ * Νεοφύτψ τῷ Μάρτυρι * ἀνθρωπίνψ φθέγματι * ἐχ τῶν ἄνω φοιτήσασα· * δι' ῆς ἀστράπτει βίον ἰσάγγελον· * ὑφ' ῆς νεάζων ἀθλουργεῖ χράτιστα. * Ὁ θείων πράξεων * τοῦ πεντάθλου Μάρτυρος! * οὐ ταῖς εὐχαῖς * σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, * Χριστὲ, ὡς εὖσπλαγχνος.

Ο τοῦ παραδόξου θαύματος! * ἀπό σπαργάνων αὐτοῦ * ὁ ἀρτίρρων Νεόφυτος * ἐχτελεῖ θαυμάσια * ἐνεργεία τοῦ Πνεύματος· * ἐχ πέτρας ὕδωρ εὐχαῖς ἀρύεται· * νεχρὰν ἐγείρει, ῆς ὥρθη γέννημα. * Ὁ θείων πράξεων * τοῦ πεντάθλου Μάρτυρος! * οῦ ταῖς εὐχαῖς * σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, * Χριστὲ, ὡς εὕσπλαγχνος.

^{*}Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! * ὑπὲρ Χριστοῦ ἐναθλῶν * ὁ γενναῖος Νεόρυτος * τοὺς ἐχθροὺς ἐξίστησιν * ἐξαισίοις ἐν θαύμασι· * τὸ πῦρ χοιμίζει τούτῷ βαλλόμενος· * ἀγρίους θῆρας πτήσσοντας δείχνυσιν. * ^{*}Ω χράτος ἄμαχον * ἐν ῷ τεθαυμάστωται * ὁ ᾿Αθλητής! * οῦπερ ταῖς δεήσεσι * σῶσον ἡμᾶς, ὁ Θεός.

Δόξα, ³Πχος πλ. β'.

Ο σιε Πάτερ, * εἰς πᾶσαν τὴν Υῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν Χατορθωμάτων σου, * δι' ῶν ἐν τοῖς οὐρανοῖς * εῦρες μισθόν τῶν Χαμάτων σου. * Τῶν δαιμόνων ὥλεσας τὰς φάλαγγας, * τῶν 'Αγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα, * ῶν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. * Παἰρησίαν ἔχων πρός Κύριον, * εἰρήνην αἰτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν. Καί νῦν, Θεοτοκίον. Όλην ἀποθέμενοι.*

Κ ητώας χοιλίας με * τῆς πονηρᾶς ἀμαρτίας * ἐξάγαγε, Δέσποινα, * ἐν γαστρὶ χωρήσασα * τὸν ᾿Αχώρητον· * χαλεποῦ χλύδωνος * πειρασμῶν λύτρωσαι· * χαταιγίδος παραπτώσεων, * Κόρη, ἐξάρπασον, * τῶν ἀνομιῶν μου ξηραίνουσα * τὸ πέλαγος, χαὶ παύουσα * τῆς δαιμονιχῆς παρατάξεως * τὰς ἐπαναστάσεις * τῆ θεία συμμαχία σου, ᾿Αγνή· * ὅπως ἀπαύστως ὅοξάζω σε * τὴν ᾿Αειμαχάριστον.

ήΗ Σταυροθεοτοχίου.

Τριήμερος άνέστης, Χριστέ.*

Λ αόν τόν ἀνομώτατον * ἀδίχως χαθηλοῦντά σε * ἐπὶ ξύλου * ἡ Παρθένος χαὶ ᾿Αγνὴ * χαὶ Μήτηρ σου ὀρῶσα, * ὡς Συμεών προέφη, * τὰ σπλάγχνα, Σῶτερ, διετέτρωτο.

Άποστίχου, Στιχηρά τής Όκτωήχου.

Δόξα, Ήχος πλ. δ'. Συχεώτου.

Τῶν Μοναστῶν τὰ πλήθη * τὸν χαθηγητήν σε τιμῶμεν, Μάξιμε· * διὰ σοῦ γὰρ τὴν τρίβον * τὴν ὄντως εὐθεῖαν * πορεύεσθαι ἔγνωμεν. * Μαχάριος εἶ * τῷ Χριστῷ δουλεύσας * χαὶ ἐχθροῦ θριαμβεύσας τὴν δύναμιν, * ᾿Αγγέλων συνόμιλε, * ἘΟσίων ὑμόσχηνε χαὶ διχαίων· * μεθ' ῶν πρέσβευε τῷ Κυρίῳ * ἐλεηθήναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καί νυν, Θεοτοχίου. Οι Μάρτυρές σου, Κύριε.*

Έκρπασόν με, Δέσποινα, * χειρός τοῦ δράχοντος τοῦ βροτο-Έ χτόνου * τοῦ πολεμοῦντός με ἐν ὑποχρίσει * χαταπιεῖν όλοτελῶς· * σύντριψον τὰς μύλας τούτου, δέομαι, * χαὶ τὰ μηχανήματα διάλυσον· * ὅπως, ῥυσθεἰς τῶν τούτου * ὀνύχων, μεγαλύνω * τὴν δυναστείαν σου.

"Η Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Η δάμαλις ή ἄσπιλος * τον μόσχον βλέπουσα ἐπὶ τοῦ ξύλου * προσαναρτώμενον ἐθελουσίως, * όδυρομένη γοερῶς, * Οίμοι! ἀνεβόα, ποθεινότατον * τέχνον· τί σοι δήμος ἀνταπέδωχεν * ἀχάριστος Ἐβραίων * θέλων με ἀτεχνῶσαι * ἐχ σοῦ, Παμφίλτατε; ᾿Απολυτίχιον τοῦ ἘΟσίου, ἘΗχος πλ. δ΄.

'Ορθοδοξίας όδηγε, * εὐσεβείας Διδάσχαλε χαὶ σεμνότητος, * τῆς Ἐχχλησίας ὁ φωστὴρ, * τῶν Μοναζόντων θεόπνευστον ἐγχαλλώπισμα, * Μάξιμε σορε, * ταῖς διδαχαῖς σου πάντας ἐφώτισας, * λύρα τοῦ Πνεύματος. * Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τοῦ Μάρτυρος. Ό Μάρτυς σου, Κύριε.

Μετά την συνήθη Στιχολογίαν, Κανών της Όχτωήχου είς, χαι των Αγίων δύω.

Ο Κανών τοῦ Όσίου· οὕ ἡ ᾿Αχροστιγίς, ἄνευ τών Θεοτοχίων· Ο Παμμέγιστος Μάξιμος δοξάζεται.

Ποίημα Ίωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ωδή α΄. Πγος πλ. δ΄. "Ασωμεν τῷ Κυρίω,* τῷ διαγαγόντι.

η λην μοι την θεόπνουν * ἐχ τῆς μελιἀρύτου χαὶ ἡδείας σου * ἐναπόσταξον γλώττης, * Θεῖε Μάξιμε, χάριν τοῦ Πνεύματος.

Πῦρ Χαιόμενον ὦρθης * Χατὰ τῶν αἰρέσεων, Μαχάριε· * ὡς Χαλάμην γὰρ ταύτας * Χατηνάλωσας ζήλφ τοῦ Πνεύματος.

*Αλογον προετέθη * έχ δυσσεβεστάτης προαιρέσεως * μονοθέλητον δόγμα· * τοϊς δε λόγοις σου, Πάτερ, διήλεγχται.

Θεοτοχίον.

Όλος ἐπιθυμία * ὁ ἐχ τῆς γαστρός σου, Θεονύμφευτε, * εὐδοχήσας τεχθῆναι, * γλυχασμός τε ἐστὶ χαὶ φῶς ἄδυτον.

Κανών του Μάρτυρος ου ή Άχροστιχίς.

Χριστοῦ φυτόν σε, Μάρτυς, εὐφημῶ νέον. Ἰωσήφ. 'Ωδη α'. Ἡγος ὁ αὐτός. Ὑγρὰν διοδεύσας.

γνωχότες ύμνοῦμεν, Νεόρυτε.

'Ρημάτων τῶν θείων ἐχπληρωτὴς * δειχνύμενος, Μάχαρ,* ἀπὸ βρέφους τὴν ἀγαθὴν * μερίδα ἐμφρόνως ἐξελέξω, * χαὶ ὀδηγός πλανωμένων γεγένησαι.

'Ιδείν έφιέμενος τον Χριστον * σαρχί έχ Παρθένου * νηπιάσαντα δι' ήμας, * νήπιος υπάρχων των νηπίων * προς τελειότητα ήγες το φρόνημα.

Σταλάζων, Θεόφρον, τον γλυχασμον * της θεογνωσίας * έχ χειλέων των ίερων, * ψυχάς φαρμαχθείσας τη χαχία * του άλλοτρίου σεπτώς χατεγλύχανας.

Θεοτοχίον.

Τεχούσα τον φύσει Δημιουργόν * έθέωσας όλην * την ούσίαν των γηγενών· * διό σε χυρίως Θεοτόχον * όμολογούμεν, Παρθένε Θεόνυμφε.

Τοῦ Όσίου. 'Ωδή γ'. Σừ εἶ τὸ στερέωμα.* Μέγιστος ὁ Μάξιμος * τῆς εὐσεβοῦς Χριστοῦ Πίστεως * παναληθῶς * κήρυξ τε καὶ μάρτυς * ἀνεδείχθη δι' αίματος.

Μάξιμε μαχάριε, * σὺ δι' ἀσχήσεως γέγονας * θεοπρεπές * τῆς φιλοσοφίας * χαὶ ἀγνὸν ἐνδιαίτημα.

Έβλυσεν ή γλώσσά σου * ποταμηδόν Χριστου δόγματα * πανευσεβή, * Μάξιμε παμμάχαρ, * τής σορίας ο τρόριμος.

Θεοτοχίον.

"Ινα τρίβον, Δέσποτα, * πρός άγιότητα φέρουσαν * δείξης ήμιν, * μήτραν παναγίαν * παναγίως χατώχησας.

Τοῦ Μάρτυρος. Είρμος ὁ αὐτός.

Ολον άναχείμενον * τῷ πανοιχτίρμονι Λόγφ σε * το χαθαρον * Πνεϋμα διετήρει * ἀπαράτρωτον, Ἐνδοξε.

"Γμνησαν τον Κύριον * πλήθη λαῶν πιστῶν βλέψαντα * την διὰ σοῦ, * Μάρτυς, τῆς τεχούσης * ἐχ νεχρῶν ἀναβίωσιν.

Φῶς ἐναπαστράπτουσα * περιστερὰ φωνῆ ζώση σε * πρός τὰς όδοὺς * τὰς σωτηριώδεις * προσκαλεῖται, Νεόφυτε.

Θεοτοχίον.

[°]Γμνον χαριστήριον * γένος βροτῶν ἀεὶ νέμει σοι, * Μήτηρ Θεοῦ, * τὴν ἀθανασίαν * διὰ σοῦ κληρωσάμενον.

Ο Είρμός.

» 🔨 εί τό στερέωμα * τῶν προστρεχόντων σοι, Κύριε· * σὐ εί τό

» Δ φώς * τών έσχοτισμένων· * χαι ύμνει σε το πνευμά μου. Κάθισμα του Όμολογητου,

Ήχος πλ. α'. Τον συνάναρχον Λόγον.*

Διωγμούς ύπομείνας * ύπερ της Πίστεως, * ἀπεδίωξας, Πάτερ, * άπασαν αιρεσιν· * ἐχτμηθεὶς δὲ σὐν χειρὶ * τὴν γλῶτταν, Μάξιμε, * ὁμολογίας εὐπρεπῆ * ἐχ τῆς χειρός τοῦ Ποιητοῦ * ἐδέξω στέρανον, μάχαρ· * ὄν νῦν ἀπαύστως δυσώπει * ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, τοῦ Μάρτυρος,

"Ηχος δ'. Ο ύψωθεις έν τῷ Σταυρῷ.

Νεοθαλές ώσπερ φυτόν έχβλαστήσας * έν τῷ λειμῶνι τῶν Χριστοῦ 'Αθλορόρων, * χαρποὺς ἐνθέου γνώσεως προσήγαγες Χριστῷ· * οἶσπερ διατρέφονται * οἱ πιστῶς σε τιμῶντες, * ἔνδοξε Νεόρυτε, * 'Αθλητὰ γενναιόφρον.* 'Αλλὰ ταῖς σαῖς δεήσεσιν ἡμᾶς * πάντοτε σῶζε * Θεῷ παριστάμενος.

Καί νῦν, Θεοτοχίον.

Μετά Θεόν έπι την σην, Θεοτόχε, * προσπεφευγώς ό ταπεινός θείαν σχέπην * παραχαλώ δεόμενος· Ἐλέησον, ᾿Αγνή· * ὅτι ὑπερῆράν μου * χεφαλήν ἀμαρτίαι, * χαι πτοοῦμαι, Δέσποινα, * τὰς χολάσεις χαι φρίττω· * ἰχετηρίαν ποίησον, σεμνή, * πρός τόν Γίόν σου * ἐχ τούτων ῥυσθῆναί με.

"Η Σταυροθεοτοχίον.

Τόν έξ ἀνάρχου τοῦ Πατρός γεννηθέντα * ἡ ἐπ' ἐσχάτων σε σαρχί τετοχυΐα * ἐπὶ Σταυροῦ χρεμάμενον ὀρῶσά σε, Χριστὲ,* Οίμοι! ποθεινότατε * Ἱησοῦ, ἀνεβόα· * πῶς ὁ δοξαζόμενος * ὡς Θεός ὑπ' ἀγγέλων, * ὑπὸ ἀνόμων νῦν βροτῶν, Υἰὲ, * θέλων σταυροῦσαι; * Ὑμνῶ σε, Μαχρόθυμε.

Τοῦ Όσίου. 'Ωδη δ'. Εἰσακήκοα, Κύριε.*

Πηγενεζς σε γεραίρουσι * χαι τῶν οὐρανίων τάξεις θαυμάζουσι· * τῆ φιλία τῆς σοφίας γὰρ * ἀνεδείχθης, Πάτερ, * ώσπερ ἄσαρχος.

'Ιταμός μέν ό Τύραννος, * ἀλλ' ή χαρτερία σου ἀχατάλυτος! * δθεν σὺ μὲν μεμαχάρισαι, * ὁ παμπόνηρος δὲ * ἐξωστράχισται.

Συναθλοῦσί σοι, Μάξιμε, * ή τῶν μαθητῶν δυὰς ή πανόλβιος * σοὶ τῶν ἄθλων χοινωνήσαντες· * διὸ χαὶ ἐπάθλων * ἴσων ἔτυχον.

Τῆ ῥοῆ σου τοῦ αίματος * χαταρδευομένη ἡ Ἐχχλησία Χριστοῦ, * ἐξανθεῖ πατροπαράδοτον * σοῦ τοῦ θείου σπόρου * δόγμα, Ὅσιε. Θεοτοχίον.

Λυτρωθέντες τῷ τόχψ σου * τοῦ τῆς ἀμαρτίας χρέους, Πανἀμωμε, * χαριστήριον ἐφύμνιον * ἀναπέμπομέν σοι, * Θεονύμφευτε. Τοῦ Μάρτυρος. Είρμὸς ὁ αὐτός.

Τό τοῦ βίου σου ἄμεμπτον * χαὶ τῆς διανοίας τό ἀχατάπληχτον * πλήθη πάμπολλα θεώμενα, * τῷ Θεῷ προσῆλθον, * Μάρτυς ἔνδοξε.

Όρος φθάσας χατώχησας * θείω όδηγούμενος, μάχαρ, Πνεύματι * .ὑπ' ᾿Αγγέλου δὲ τρεφόμενος, * τῶν ᾿Αγγέλων ὥφθης * ἰσοστάσιος.

Νόμους θείους δεξάμενος * σù τοὺς γεγραμμένους, 'Αξιοθαύμαστε, * τούτους σπεύσας ἐχπεπλήρωχας, * ὑπελθών τοὺς πόνους * τῆς ἀθλήσεως.

Συμπαθώς διεσκόρπισας, * έδωκας τοις πένησιν ώς προστέταξαι, * ἀντικτώμενος, Μακάριε, * τὰ εἰς τοὺς αἰῶνας * διαμένοντα. Θεοτοχίον.

Έχουσίως πτωχεύσαντα * πλούτω ἀγαθότητος τὸν ὑπέρθεον,* Θεοτόχε, ἀπεχύησας, * τὴν ἡμῶν πτωχείαν * χατοιχτείραντα.

Τοῦ Όσίου. Ώρη ε΄. Όρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Ο γνώσιν των γηίνων άθροίσας χαι ούρανίων, * ένδίχως φιλόσορος * χατονομάζεται Μάξιμος.

Σορίας τῆς ἀμείνω τῷ ἔρωτι τοῦ Χριστοῦ σου * μιμητὴς πανάριστος * ὥφθης, ἀοίδιμε Μάζιμε.

Μανία ύπερόριος γέγονας τοῦ Τυράννου· * εὖρες δὲ, Μαχάριε,* τὸν Ἰησοῦν παραμύθιον.

Θεοτοχίον.

Οί μή σε Θεοτόχον γινώσχοντες, Θεομήτορ, * φῶς οὐ μή θεάσωνται * τό γεννηθέν έχ σοῦ, πάναγνε.

Του Μάρτυρος. "Ινα τί με απώσω.*

Μυστηρίων ἀρρήτων * ἔμπλεως γενόμενος, ἀξιοθαύμαστε,* πρός τοὺς προχειμένους * τῆς ἀθλήσεως χαίρων ἐχώρησας * ἀνδριχοὺς ἀγῶνας, * μὴ χαταπτήξας τὰς βασάνους * μηδὲ θάνατον, Μάρτυς Νεόφυτε.

'Απορρήτω προνοία * τοῦ τὰς σὰς εὐθύνοντος πορείας, "Ενδοξε, * ἐπιστάντες θεῖοι * πρός τὸ στάδιον εἰλχόν σε ᾿Αγγελοι * ἀπὸ ὅρους, ἄλλον * ὥσπερ Μωσῆν δεδοξασμένον * τῷ προσώπω ταῖς θείαις λαμπρότησι.

'Ρήμα ζών ἐν χαρδία * ἔχων, παναοίδιμε Μάρτυς Νεόφυτε,* θαρσαλέα γνώμη * τοῖς διώχταις ἐβόας· Αὐτόχλητος * τοῖς ἐμὲ ζητοῦσι * πάρειμι νῦν τοῦ διελέγξαι * τῶν ὑμῶν σεβασμάτων ἀσθένειαν.

Θεοτοχίον.

Τὸ πρὸ πάντων αἰώνων, * Κόρη παναμώμητε, θεῖον μυστήριον * ἀποχεχρυμμένον * διὰ σοῦ ἐγνωρίσθη τοῖς πέρασιν· * ὁ Γἰὸς χαὶ Λόγος * ὁ τοῦ Θεοῦ σὰρξ χρηματίσας * χαὶ θεώσας, Παρθένε, τὸν ἄνθρωπον.

Του Όσίου. 'Ωοή ς'. Χιτωνά μοι παράσχου.

Α νένδοτον προσφέροις τῷ Θεῷ, * Θεοφόρε, δέησιν, * ψυχῆς τε xai σώματος * τῶν παθῶν xai τῆς φθορᾶς με λυτρώσασθαι. Ξηραίνεται αἰρέσεων πηγὴ * βορβορώδης ἅπασα, * ἀοίδιμε

Μάξιμε, * φραττομένη τη ίσχύι της γλώττης σου.

Ίλάσθητί μοι, μόνε Άγαθέ, * χαὶ πηγὴν τῆς χάριτος, * Χριστέ, τῆ χαρδία μου * ταῖς εὐχαῖς τοῦ σοῦ Όσίου ἀνάβλυσον. Θεοτοχίον.

Ή μόνη διὰ λόγου ἐν γαστρὶ * τὸν Λόγον χυήσασα, * ῥῦσαι, δεόμεθα, * τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Του Μάρτυρος. Την δέησιν έχχεω.

ψούμενος έπι ξύλου, Παμμάχαρ, * τῷ σιδήρω τὰς πλευρὰς κατεξάνθης * ἀνηλεῶς, * και τοῦ πλάνου ἐλέγχοις * τὴν πωρωθεῖσαν καρδίαν ἐσπάραξας, * προστάσσοντος θύειν θεοῖς * και Θεόν ἐξαρνεῖσθαι ἀθάνατον.

Στρεβλούμενος χαι πεδούμενος, Μάρτυς, * συνεπόδισας είς τέλος την πλάνην· * χαι τοῦ ἐχθροῦ * τὰς ἀτάχτους πορείας *

ΜΗΝ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ. ΚΑ΄.

άπράχτους έδειξας σθένει του Πνευματός * χαι έδραμες πρός ουρανόν, * χαι Χριστώ στεφηφόρος παριστάσαι.

Έθελχθης τατς χαλλονατς του Δεσπότου, * χαι αυτώ προσεχολλήθης χραυγάζων· * Λόγε Θεου, * δία σε τον τυθέντα * έθελουσιως εγώ σφαγιάζομαι, * μιμούμενος περιφανώς * τα σεπτά σου χαι θετα παθήματα.

Θεοτοχίον.

Υπέρλαμπρος άνεδειχθης χαθέδρα * Βασιλέως ούρανιου, Παρθένε· * έν ή σαρχι * άνεπαύσατο θέλων * χαι τον πολύν ήμων χόπον άφειλετο, * χαι ίδρυσε τῷ Πατριχῷ * ὡς ἡὐδόχησε θρόνῷ τον ἄνθρωπον.

Ο Ειρμός.

 Τήν δέησιν έχχεῶ πρός Κύριον, * χαὶ αὐτῷ ἀπάγγελῶ μου
 Τὰς θλίψεις· * ὅτι χαχῶν * ἡ ψυχή μου ἐπλήσθη,* ϫἀἰ ἡ
 ζωή μου τῷ "Αδη προσήγγισε· * χαὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς· * Ἐχ
 φθορᾶς, ὁ Θεός, μὲ ἀνάγαγε. Κοντάχιον, ἘΗχος πλ. δ΄. Τῆ ὑπερμάγω:

Τόν τῆς Τριάδος ἐραστὴν καὶ Μέγαν Μάξιμον, * τόν ἐκδιδάξαντα τρανῶς πίστιν τὴν ἐνθέον * τοῦ δοξάζειν τον Χριστον ἐν δύο φύσεσι * θελήσεσί τε καὶ ἐνεργείαις ὑπάρχοντα, * ἐπαξίως ἐν ψδαῖς, πιστοὶ, τιμήσωμεν * ἀνακράζοντες· * Χατρε, κήρυξ τῆς Πίστεως.

Ο Οίχος, πρός το Αγγελος πρωτοστάτης.*

Α νοιξόν μου τα χείλη, * ο Θεός ο Σωτήρ μου, * και δός μοι θείαν χάριν έλκύσαι * τοῦ ἀξίως ὑμνῆσαι, Χριστε, * τον κήρὑξαντά σε εν δυσι * φύσεσιν * ἐξόχως ὑπερ ἀπαντας * πρός ον και ἐκρωνῶ τοιαῦτα. *

Χατρε, φωστήρ χαταυγάζων χόσμου * χάτρε, λιμήν των εν ζάλη βίου.*

Χατρέ, Μοναζόντων * λαμπτήρ διαυγεστατος· * χατρέ, τῶν Μαρτύρων * το χλέος και στήριγμα.*

Χατρε, δντως εγχαλλώπισμα * Έχχλησίας χαι στολή· * χαίρε, Ερεισμα της Πιστεως * χαι άσαλευτος χρηπις.*

Χατρε, ότι χαθετλες * τών αιρέσεων θράσος. * χατρέ, ότι προθύμως * πρός Χριστόν μέλη τέμνη.*

Χατρε, χάρα * των πίστει τιμώντων σε * Χατρε, χαρας * πληρων τους ποθουντάς σε.*

Χατρε, πολλούς * τοῦ Βελίαρ λυτρώσας * χατρε, πιστούς * τῷ Θεῷ προσενέγκας.*

Χατρε, χήρυξ της Πίστεως.

Men. Tom. III.

Έτερον Κοντάχιον, ΊΙχος δ΄. πρός τό Έπεφάνης.

Ιεραϊς διέπρεψας * όμολογίαις, * χαι πρός φῶς ἀνέσπερον * χαι δόξαν ἤρθης ἀπό γῆς * χατεστεμμένος, ὦ Μάξιμε· * τοὺς την σην μνήμην * τιμώντας περίσωζε.

Ο Οίκος, πρός τό Τη Γαλιλαία.

Τῶν Ιερέων ή χρηπίς, * ή βάσις των δογμάτων, * ή σάλπιγξ L της σορίας, * xai των πιστων απάντων * δρθοδόξων υπογραμμός * χόσμω προανίσχει * Μάξιμος ο θαυμαστός * δια της αύτοῦ μνήμης σήμερον. * τούτου οὖν πρός τὴν λάμψιν ἀνάστητε * πάντες, την παρόησίαν * χαι τον ζηλον εύφημουντες * δν έδειξεν ύπερ εύσεβείας, * δι' ην ώς άληθως * ποιμην ύπερ ποίμνης * παρετάξατο στερρώς * χατά των λύχων, * οῦς χαταβαλών * βραβείοις νίχης έστέρθη. * τους την σην μνήμην * τιμώντας περίσωζε.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΑ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Όσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαξίμου τοῦ Όμολογητοῦ.

Στίχοι.

Αχειρ, άγλωττος, χειρα και γλώτταν φύεις, Και χερσι Θεου, Μάξιμε, ψυχήν δίδως.

Είχάδι πρώτη πότμος Μαξίμου όσσ' ἐχάλυψεν.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Αγίου Μάρτυρος Νεοφύτου.

Στίχ. Τον Νεόφυτον έχριζοι γήθεν δόρυ,

Νέου φυτοῦ χάλλιστον οἶάπερ θάλος.

Ταϊς των Αγίων σου πρεσβείαις, Χριστέ ό Θεός, έλέησον χαί σῶσον ήμᾶς. 'Αμήν.

Τοῦ Όσίου. 'Ωδη ζ'. Οι ἐχ τῆς 'Ιουδαίας.*

Μίαν φύσιν Τριάδος, * μίαν θέλησιν έφης, * μίαν ένεργειαν·* Θεοῦ δὲ σαρχωθέντος * δύω φύσεις, θελήσεις, * ἐνεργείας έχήρυξας· * Ο τῶν Πατέρων Θεός, * βοῶν, εὐλογητός εἶ.

Οὐ θελήματα δύω * διαιρούμενα γνώμης * έναντιότητι, * ποιότητι δε μαλλον * άνεχήρυξας, Πάτερ, * φυσιχη διαφέροντα· * Ο των Πατέρων Θεός, * βοών, εύλογητός εί.

Στήλην ὀρθοδοξίας * τοὺς ἐνθέους σου λόγους, * Πάτερ, χατέχοντες, * τον ένα τής Τριάδος * έν δυσί ταϊς οὐσίαις * χαί θελήσεσι σέβομεν * Εύλογητός εί, Χριστέ, * αύτῷ άναβοῶντες.

Δύω, Πάτερ, είδότες * ένεργείας τοῦ οἴχτω * σεσαρχωμένου Θεου, * διττάς αύτεξουσίους * θελήσεις διδαχθέντες * ύπο σου άναμέλπομεν· * Ο των Πατέρων ήμων * Θεός, εύλογητός εί.

Θεοτοχίον.

Παρθενιχής έχ νηδύος * σαρχωθείς έπεφάνης * είς σωτηρίαν ήμῶν· * δίο σου τὴν Μητέρα * εἰδότες Θεοτόχον * εὐχαρίστως χραυγάζομεν· * Ό τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεός, εὐλογητός εἰ. Τοῦ Μάρτυρος. Παΐδες Ἐβραίων.

Φ οῦρνον ζωόχαυστον ποιήσας * ὁ παράνομος ἐν τούτψ χαταχλείει * ἐν ἡμέραις τρισίν· * ἐφλέχθης δὲ οὐδόλως * ἀναβοῶν, Νεόφυτε· * Ὁ Θεός, εὐλογητός εἶ.

"Ηδετο ύμνος παραδόξως * ίσταμένου σου φλογός ἐν μέσφ, Μάχαρ· * ἡ γὰρ δρόσος Θεοῦ * ἀνέψυχέ σε, Μάρτυς, * ἀναβοῶντα· Κύριε * ὁ Θεός, εὐλογητός εἶ.

Μέγιστον θαῦμα χαταπλῆττον * πᾶσαν ἔννοιαν ἐν σοὶ τὸ πεπραγμένον· * τὸ γὰρ πῦρ οὐδαμῶς * συμφλέξαν σε, Θεόφρον, * διεχχυθὲν χατέχαυσε * τοῦ πυρὸς τοὺς χληρονόμους.

Θεοτοχίον.

"Ωφθης 'Αγγέλων ὑπερτέρα * βουλῆς "Αγγελον μεγάλης τετοχυῖα, * Θεοτόχε ἀγνὴ, * ῷ πάντες μελφδοῦμεν· * Εὐλογητός εἶ, Κύριε * ὁ Θεός, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Του Όσιου. 'Ωδή η'. Νικηταί τυράννου.*

Ο λιχώς ποθήσας * του υπερποθήσαντα * γένος ἀνθρώπων,* τον σταυρόν σου ἡρας, * χαὶ αὐτῷ, Μαχάριε, * συνεσταυρώθης, * Εὐλογεῖτε, μέλπων, * τὰ ἔργα, τον Κύριον * χαὶ ὑπερυψοῦτε * αὐτον εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ξενωθεὶς ἀπάσης * ἡδονῆς, Μαχάριε, * θανατηφόρου, * σεαυτὸν εἰργάσω * ὅλον ἀχηλίδωτον * ἔσοπτρον θεῖον, * Εὐλογεῖτε, μέλπων, * τὰ ἔργα, τὸν Κύριον * χαὶ ὑπερυψοῦτε * αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

'Απηνοῦς τυράννου * δυσσεβῆ ὡμότητα * οὐ κατεπλάγης,* ἀλλ' ὡς πύργος ἔστης * ἀκλινὴς ἀκράδαντος * ὀρθοδοξίας, * Εὐλογεῖτε, κράζων, * τὰ ἔργα, τὸν Κύριον * καὶ ὑπερυψοῦτε * αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ζωηφόρον αίγλην * έχ μιᾶς Θεότητος * Τρισυποστάτου * δεδεγμένος, ὥφθης * τοῖς ἐν σχότει ἡλιος * πεπλανημένοις, * Εὐλογεῖτε, μέλπων, * τὰ ἔργα, τὸν Κύριον * χαὶ ὑπερυψοῦτε * αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοχίον.

Τοῦ ᾿Αδὰμ, Παρθένε, * τοῦ παραπεσόντος μὲν * ὡφθης θυγάτηρ· * τοῦ Θεοῦ δὲ μήτηρ * τοῦ ἀναχαινίσαντος * μοῦ τὴν οὐσίαν· * ὄν ὑμνοῦμεν πάντα * τὰ ἔργα ὡς Κύριον, * χαὶ ὑπερυψοῦμεν * αὐτόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Μάρτυρος. Ἐπταπλασίως κάμινον.*

Νέω, Παμμάχαρ, σώματι * χαι τελείω φρονήματι * την του άρχεχάχου τονηρίαν ώλεσας, * φυτον ώραιότατον * άναβλαστήσαν έν ταις αυλαίς * του έξ Ιεσσαι άναβλαστήσαντος ρίζης· * πρός δν βοάς άπαύστως· * Ιερείς, άνυμνείτε, * λαός, ύπερυψουτε * είς πάντας τους αίωνας.

Έν τῷ σταδίψ θῆρές σε, * Αθλοφόρε, ἡδέσθησαν * ώστερ Δανιὴλ τὸν ἰερὸν τὸ πρότερον· * Χριστοῦ γάρ σε ἔγνωσαν * τῶν παθημάτων Μάρτυρα· * ὃν ὁμολογῶν τὰς ἀνηχέστους βασάνους * ὑπέμεινας χραυγάζων· * Ἱερεῖς, εὐλογεῖτε, * λαὸς, ὑπερυψοῦτε * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ο έγνωχώς σε πρότερον * έν τῷ ὄρει, Νεόφυτε, * λέων παμμεγέθης, ἐν σταδίω ὄντι σοι * ἀχθεἰς ἐπαρίεται * εἰς τιμωρίαν σήν, Αθλητά· * καὶ ἀναγνωρίσας προσεχύνει σοι φόβω * αἰδοϊ συγχεχραμένος, καὶ πηγὰς χατανύξει * δαχρύων εὐαισθήτως * προχέων, Θεομάχαρ.

Νέον Παιδίον τέτοχας * τόν πρό πάσης τῆς χτίσεως * φύντα έχ Πατρός ἀνερμηνεύτως, Πάναγνε· * ἀὐτόν οὖν ἰχέτευε * παλαιωθέντα πταίσμασι * νῦν ἀναχαινίσαι χαὶ βοῶντά με σῶσαι· * Οἱ Παΐδες, εὐλογεῖτε, * ἰερεῖς, ἀνυμνεῖτε, * λαός, ὑπερυψοῦτε * Χριστόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ο Είρμός.

Επταπλασίως χάμινον * τών Χαλδαίων ο τύραννος * τοῖς
 Ε Θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέχαυσε· * δυνάμει δὲ κρείττονι *
 περιφωθέντας τούτους ἰδῶν, * Τον Δημιουργόν χαὶ Αυτρωτην,
 ἀνεβόα, * οἰ παιδες, εὐλογεῖτε, * Ἱερεῖς, ἀνυμνεῖτε, * λαός,
 ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Του Όσίου. 'Ωδή θ'. Τον προδηλωθέντα.

Έ τι σου ώς *Αβελ το αίμα χαι είς αίωνας * τα θεόπνευστα δόγματα * φωνή διαπρυσίω * τη Χριστου Έχχλησία χηρύττει, * Μάξιμε παμμάχαρ χαι παμμέγιστε.

Τέτμηται ή χειρ μέν, γράφει δε θείω δακτύλω, * ώς καλάμω και μέλανι, * τη τετμημένη γλώττη * και τω σω αίματι τω τιμίω * Πίστιν έν καρδίαις την δρθόδοξου.

"Αδεταί ἐν Κόσμφ ἡ ἐνθεος παἰρησία * xαὶ τὸ πῦρ τὸ ἐγxάρδιον * τῆς ἐνθέου ἀγάπης, * ὑπὲρ ῆς τὴν τοῦ αἴματος χύσιν,* Μάξιμε, ὑπέστης προθυμότατα.

Ιστασαι πρό θείου βήματος μετά Μαρτύρων, * οίς του ζήλου τῆς πίστεως * έχοινώνησας, Πάτερ, * χαι ήμας οίχειῶν τῷ Δεσπότη * χαι σοῦ μιμητὰς ἀπεργαζόμενος. Θεοτοχίον.

Σὐ εἰ, Θεοτόχε, τὰ ὅπλα ἡμῶν καὶ τεῖχος· * σὐ εἰ ἡ ἀντίληψις * τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων· * σὲ καὶ νῦν εἰς πρεσβείαν κινοῦμεν, * ἱνα λυτρωθῷμεν 乘ῶν ἐχθρῶν ἡμῶν.

Τοῦ Μάρτυρος. Ἐφριξε * πᾶσα ἀχοή.*

Τστασο * οἶάπερ ἀμνός * πρός σφαγὴν ἐθελουσίως προχείμενος * τοῖς ἀναιροῦσί σε * πιχροῖς διώκταις, * Μάρτυς Νεόρυτε· * καὶ χεντηθείς σου τὴν πλευρὰν * λόγχῃ, τὸ μακάριον * τέλος ἀπήλειφας, * ᾿Αθλοφόρε τοῦ Χριστοῦ γενναιότατε.

'Ως θυμα, * ώς περιχαλλές * ἰξρεῖον, ὡς σεππρν χαλλιέρημα, * ὥσπερ ἀνάθημα * ναοῦ ἀγίου, * ὡς χαθαρὰ προσφορὰ, * ὥσπερ στρουθίον ἐχλεχτόν, * ὡς μόσχος πολύτιμος, * ὡς νέον, Μάχαρ, φυτόν * Παραδείσου τῷ Θεῷ προσενήνεξαι.

Σύμμορφος * γέγογας παθών * τοῦ παθόντος δι' ἡμῆς ἀγαθότητι, * καί τῆ ἰσότητι * τῆς λόγχης, Μάρτυς, * ὄντως δεδόξασαι· * και νῦν οἰκεῖς τοὺς οὐρανοὺς * νίκης διαδήματι * καλλωπιζόμενος * και χαρᾶς ἀδιαδόχου πληρούμενος.

Η μγήμη * ή πλησιφαής * χαι παγέγδοξος της σης έναθλήσεως, * Μάρτυς, άγετειλεν, * ήλίου πλέον * περιαυγάζουσα * τάς διανοίας των πιστώγ: * έν ή δυσωπουμέν σε, * σκότους παντοίων παθών * χαι χινδύνων χαλεπών ήμας λύτρωσαι.

Θεοτοχίου.

Φέρουσα * οἶάπερ λαβίς * τόν οὐράνιον, Θεόνυμφε, ἄνθραχα,* τὰ φρυγανώδη μου * χαρδίας πάθη * χαὶ νῦν χατάφλεξον· * χαὶ τῆς γεέννης τοῦ πυρός * λύτρωσαί με, δέομαι, * ἰνα δοξάζω σε * τὴν ἐλπίδα τῷν πιστῷν, Παναμώμητε. Ο Εἰρμός.

* Ε φριξε * πασα ἀχοὴ * τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ συγχατάβασιν! *
 * Ε ὅπως ὁ "Υψιστος * ἐχών χατῆλθε * μέχρι χαὶ σώματος, *
 > παρθενιχῆς ἀπὸ γαστρὸς * γενόμενος ἄνθρωπος· * διὸ τὴν ἄ > χραντον * Θεοτόχον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Έξαποστειλάριον τοῦ Όσίου.

Τοῖς Μαθηταῖς.

Θεολογών ἐχήρυξας * μίαν φύσιν Τριάδος * χαὶ μίαν, Πάτερ, θέλησιν * χαὶ ἐνέργειαν μίαν· * Θεοῦ δὲ τοῦ σαρχωθέντος * δύω φύσεις, θελήσεις * χαὶ ἐνεργείας, Μάξιμε * πάνσοφε θεοφάντορ, * ὁμολογῶν, * θεομάχων αιρεσιν χαταστρέφεις· * ὑφ' ὧν τὴν χειρα, γλῶσσάν τε * ἐχτμηθεὶς, Μάρτυς ὥφθης.

Τοῦ Μάρτυρος, δμοιον.

Έ πιφανείς, Νεόφυτε, * ήγειρας παραδόξως * νεχράν την σε χυήσασαν, * θαῦμα μέγιστον δείξας * Χριστοῦ θεράπων ὡς μέţ

γας· * ῷ χαὶ νῦν στεφηφόρος, * Θεόφρον, παριστάμενος * μὴ ἐλλίπης πρεσβεύων * ὑπὲρ τῶν σὲ * ἀνυμνούντων, "Αγιε, χαὶ τελούντων * τὴν φωτοφόρον μνήμην σου, * ᾿Αθλοφόρε χαὶ Μάρτυς. Θεοτοχίον ὅμοιον.

Τό ξένον και απόρρητον * τοῦ ἀχράντου σου τόκου * θεοπρεπὲς μυστήριον * καταπλήττει Αγγέλους * και τῶν βροτῶν τὰς χορείας, * Μητροπάρθενε Κόρη· * και γὰρ Θεός ἐν μήτρα σου * σαρκωθείς ἀσυγχύτως * ἄνευ σπορᾶς, * ὥρθη ὁ ἀπρόσιτος προσιτός μοι, * ἐνώσας με Θεότητι * τῆ αὐτοῦ παραδόξως.

Είς τον Στίχον, Στιχηρά τῆς Όχτωήχου.

Δόξα, ³Ηχος πλ. β'.

Οσιε Πάτερ, * εἰς πᾶσαν τήν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν Χατορθωμάτων σου, * δι' ῶν ἐν τοῖς οὐρανοῖς * εὖρες μισθόν τῶν Χαμάτων σου. * Τῶν δαιμόνων ὥλεσας τὰς φάλαγγας, * τῶν ᾿Αγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα, * ῶν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. * Παρἑησίαν ἔχων πρὸς Κύριον, * εἰρήνην αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καί νῦν, Θεοτοχίον. Τριήμερος ἀνέστης, Χριστέ.*

Τό δμμα τῆς χαρδίας μου * ἐχτείνω πρός σὲ, Δέσποινα· * μὴ παρίδης * τὸν πιχρόν μου στεναγμόν. * Ἐν ὥρα, ὅταν χρίνη * ὁ σὸς Υἰὸς τὸν χόσμον, * γενοῦ μοι σχέπη χαὶ βοήθεια.

"Η Σταυροθεοτοχίον, δμοιον.

Ο ρῶσά σε σταυρούμενον, * Χριστέ, ή σε χυήσασα, * ἀνεβόα· * Τί το ξένον δ όρῶ * μυστήριον, Υίέ μου; * πῶς ἐπὶ ξύλου θνήσχεις * σαρχὶ χρεμάμενος, ζωῆς χορηγέ;

Η λοιπή Ακολουθία του Όρθρου ώς σύνηθες,

και 'Απολυσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Τυπικά και έκ τοῦ Κανόνος 'Ωδή γ'. και ς'. Και τὰ λοιπὰ τῆς Λειτουργίας, ζήτει εἰς Όμολογητάς.

Digitized by Google

ΤΗ: ΚΒ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Αγίου Αποστόλου Τιμοθέου· καὶ τοῦ Αγίου Οσιομάρτυρος Αναστασίου τοῦ Πέρσου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὀ, Κύριε ἐχέχραξα, ἰστῶμεν Στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἀποστόλου,

Ήχος α΄. Πανεύφημοι Μάρτυρες.*

'Α χτίσι τοῦ Πνεύματος * σαφῶς * σὐ χαταλαμπόμενος, * iεροφάντα Τιμόθεε, * ἀριδηλότατος * ὡς φωστὴρ ἐδείχθης * διατρέχων ἅπασαν * τὴν Υῆν χαὶ χαταυγάζων τῆ χάριτι· * καὶ νῦν ἰχέτευε * δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * τὴν εἰρήνην * καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Θεόφρου Τιμόθεε, * τρυφής * του χειμάρρουν έπιες * χαι θεοφρόνως ἐπότισας * Θεοῦ ἐπίγνωσιν * τοὺς θερμῶς ποθοῦντας, * τον Χριστον μιμούμενος· * ῷ νῦν χαρμονιχῶς προσεχώρησας * δόξαν θεώμενος * τῆς Τριάδος τὴν ὑπέρφωτον * χαι εἰρήνην * τὴν ἀπειροδύναμου.

Θεόφρον Τιμόθεε, * πυχναϊς * ἀρρωστίαις σώματος * χαὶ ἀσθενείαις ρωννύμενος * τόν νοῦν, μαχάριε, * τὸ τῆς πλάνης χράτος * εὐχερῶς διέλυσας * Χριστοῦ τῆ δυναστεία φραξάμενος, * χαὶ διεχήρυξας * ὑψηγόρως τὸ θειότατον * τῆς εἰρήνης * ἡμῖν Εὐαγγέλιον.

Στιχηρά τοῦ Μάρτυρος, ὄμοια.

Τοῦ χόσμου τὰ πέρατα * τὰ σὰ * νῦν ἐξάδει θαύματα, * θαυματουργὲ 'Αναστάσιε· * θαυματουργίαις γὰρ * ἀμειβόμενός σε * ὁ Χριστὸς ἐχόσμησε * βασάνους δι' αὐτὸν ὑπομείναντα, * χαὶ μετὰ θάνατον * ἀθανάτου χατηξίωσεν * εὐδοξίας * χαὶ μαχαριότητος.

Μαρτύρων το χαύχημα, * λαμπρά * ἀναστήσας τρόπαια * χατά τῆς πλάνης, ὁμώνυμον, * παμμάχαρ, εὕχλειαν * τῆ σῆ χλήσει φέρεις, * πανταχοῦ φερόμενος * στεἰρός ὡς νιχητὴς, 'Αναστάσιε· * χαὶ νῦν ἀνάστησον * ἐχ πταισμάτων χαταπτώσεως * τοὺς ἐν πίστει * τιμῶντας τὴν μνήμην σου.

Μάρτυς 'Αναστάσιε, * στερρά * ἀναστήσας τρόπαια * χατὰ τῆς πλάνης, ἀπείληφας * διπλοῦν τόν στέρανον * τῆς ἀσχήσεώς σου * χαὶ στερρᾶς ἀθλήσεως * χαὶ τῆς μέχρι θανάτου ἐνστάσεως * xai τῶν θαυμάτων σοι * ἐπαξίως τὴν ἐνέργειαν * ἀ Δεσπότης * Χριστός ἐδωρήσατο.

Δόξα, ^THχoς πλ. δ'.</sup>

Τῷ Θεῷ προωρισμένος * χαὶ τῷ σοφῷ Παύλφ μεμαθητευμένος, * ἐμυήθης τὰ θεῖα * χαλῶς πολιτευσάμενος * χαὶ τὴν πίστιν μέχρις αίματος * ἀνενδοιάστως σαφῶς ἐνστερνισάμενος * πιστὸς τὰ πρὸς τὸν Θεὸν 'Αρχιερεὺς ἀνεδείχθης, * Τιμόθεε 'Απόστολε· * öθεν τοὺς εἰδωλομανοῦντας ἐλέγξας, * ῥοπάλοις χαὶ λίθοις χαταιχίζιμενὸς, * ἔτυχές τοῦ Μαρτυρίου τῶν στεφάνῶν. * Διὸ, Παμμάχαρ, πρέσβευε * ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἐν πίστει τελούντῶν * τὴν πάνσεπτον μνήμην σου.

Κάι νῦν, Θεοτοχίον.

Ω του παραδόξου θαύματος.*

Χαϊρε, Παρθένε Θεόνυμφε· * χαϊρε, πιστών ή έλπις· * χαϊρε, κόσμου καθάρσιον· * χαϊρε, πάσής θλίψεως * ή τους δούλους σου σώζουσα· * ή τοῦ θανάτου χαϊρε κατάλυσις· * ὁ ζώηφόρος χαϊρε Παράδεισος· * χαϊρε, ἀντίληψις * τῶν προσκαλουμένων σε· * χαϊρε, Θεοῦ * θεῖον ἐνδιαίτημα * και ὅρος ἀγιον.

"Η Σταυροθεοτοχίον.

Ο του παραδόξου θαύματος! * Φ μυστηρίου φρικτου! * Φ φρικτῆς ἐγχειρήσεως! * ή Παρθένος Ελεγεν, * ἐν Σταυρῷ σε ὡς ἕβλεψεν * ἐν μέσῷ δύω ληστῶν χρεμάμενόν, * δν ἀνώδίνῶς φρικτῶς ἐκύησεν· * ἕκλαιε κράζουσα· * Οίμοι τέκνον φίλτατον! * πῶς σε δεινῶς * δήμος ὅ ἀχάριστος * Σταυρῷ προσήλωσεν;

Εἰς τον Στίχον, Στιχηρά τῆς Όχτωήχου.

Είτα λέγομεν Στιχηρόν, Ήχος α΄.

Εἰς πᾶσαν την γήν ἐξήλθεν ὁ φθογγος αὐτοῦ.

Τόν φωστηρα των πιστών και Απόστολου * τον έν τῷ Εὐαγ γελίψ ἐμπρέψαντα Τιμόθεον, * δεῦτε, λαοί, ὑμνήσωμεν λέγοντες· * Χαίροις, * ὁ τερπνός τῆς πίστεως ῥάδαμνος * τῆς τοῦ θείου Παύλου υἰοποίτας. * Χαίροις, * ὁ σεπτός γνώμων τῶν ἀρετῶν, * τὸ πολύσοφον στόμα τοῦ Λόγου. * Χαίροις, ὁ τῶν περάτων θεόλεκτος αὐλός. * Χαίροις, τὸ τῆς πίστεως ἅγαλμα, * καὶ τῆς Ἐκκλησίας τὸ στερέψμα.

 $\Delta \delta \xi \alpha$, 'H $\chi \circ \zeta \beta'$.

Έμεγάλυνας, Χριστέ, * ὡς ἐν τῆ Ἰουδαία καὶ ἐν Βαβυλῶνι * τοῦ τιμίου Σταυροῦ τὴν δύναμιν· * ἔμαθον γὰρ δἶ αὐτοῦ * τὴν ζωοποιόν τῆς ᾿Αναστάσεως Ἐορτήν· * καὶ γέγονεν ἐν αὐτοῖζ ὁ αἰχμάλωτος ἐλευθερωτῆς εἰδωλομανίας * καὶ Μάρτυς ἀπαράγραπτος τῶν θαυμάτων, * ὁ νῦν εὐφημούμενος * ἀθλητὴς, ᾿Ανα

στάσιος ό ἕνδοξος, * σύν 'Αγγέλοις χορεύων * χαί πρεσβεύων ὑπέρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καί νῦν, Θεοτοχίου.

Οτε * έχ τοῦ ξύλου σε νεχρόν.*

Μ όνη * τόν ἀχώρητον Θεόν * ἀστενοχωρήτως ἐν μήτρα * ἐκυοφόρησας * ἄνθρωπον γενόμενον * δι' ἀγαθότητα, * Παναγία Θεόνυμφε· * διό, δυσωπῶ σε, * τῶν στενοχωρούντων με * κακῶν ἀπάλλαξον· * ὅπως, * τὴν στενὴν εὐθυπόρως * τρίβον διοδεύσας, πρός πλάτος * φθάσω τῆς ἐκεῖ μακαριότητος.

"Η Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Υβρεις * ὑπομείναντα πολλὰς * καὶ ἐπὶ Σταυροῦ ὑψωθέντα * τὸν τοῦ παντὸς Ποιητὴν * βλέψασα, Πανάχραντε, * ἔστενες λέγουσα· * Ἐπερύμνητε Κύριε, * Γιἐ καὶ Θεέ μου, * πῶς τιμῆσαι θέλων σου * τὸ πλάσμα, Δέσποτα, * φέρεις * ἐν σαρκὶ ἀτιμίαν; * Δόξα τῆ πολλῆ εὐσπλαγχνία * καὶ συγκαταβάσει σου, Φιλάνθρωπε.

'Απολυτίχιον τοῦ 'Αποστόλου, 'Ηγος δ'.

Χ ρηστότητα ἐκδιδαχθεἰς * καὶ νήφων ἐν πᾶσιν, * ἀγαθὴν συνείδησιν * ἰεροπρεπῶς ἐνδυσάμενος, * ἤντλησας ἐκ τοῦ Σκεύους * τῆς ἐκλογῆς τὰ ἀπόρρητα· * καὶ τὴν πίστιν τηρήσας * τὸν ἶσον δρόμον τετέλεκας, * ᾿Απόστολε Τιμόθεε. * Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, τοῦ Μάρτυρος, ὁ αὐτός.

Ο Μάρτυς σου, Κύριε, * ἐν τῆ ἀθλήσει αὐτοῦ * τὸ στέφος ἐχομίσατο τῆς ἀφθαρσίας * ἐχ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· * ἔχων γὰρ τὴν ἰσχύν σου * τοὺς τυράννους χαθεῖλεν· * ἔθραυσε χαὶ δαιμόνων * τὰ ἀνίσχυρα θράση. * Αὐτοῦ ταῖς ἰχεσίαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς, * σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καί νῦν, Θεοτοχίον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά την συνήθη Στιχολογίαν, ό Κανών της Όχτωήχου είς η'. και των 'Αγίων είς ς'. οὐ ή 'Ακροστιχίς, άνευ των Θεοτοχίων.

Τιμόθεον τον Άπόστολον ἄσμασι τοϊσδε γεραίρω. Θεοφάνους. Κανών τοῦ Άποστόλου.

'Ωδή α΄. Ήχος α΄. Σοῦ ή τροπαιοῦχος.

Τ ἀς ἐπαναστάσεις τῶν παθῶν * καὶ τῆς ἀγνοίας τὸν ζόρον πρεσβείαις σου, * Μάχαρ, διασχέδασον * φωτιστικῆ τῆς ἀπαθείας χάριτι, * ὅπως, Θεοράντορ, * νῦν ἐπαξίως ὑμνήσω σε. Mon. Tom. 111. 42 'Ιδών ό προγνώστης χαὶ Θεός * σῆς διανοίας τὸ χάλλος, Τιμόθεε, * θείοις 'Αποστόλοις σε * συλλειτουργεῖν χατηξίωσεν, ἐνδοξε, * ὁ σοφῆ προνοία * τῶν χαθ ἡμᾶς προμηθούμενος.

Μίαν ύπερούσιον ἀρχὴν * προνοουμένην τῶν ὅλων γινώσκομεν· * ἕλλην γὰρ Ἀπόστολος, * τῆ τοῦ Χριστοῦ λελαμπρυσμένος χάριτι, * σὺν τῷ θείφ Παύλφ * συναριθμεῖται Τιμόθεος.

Κανών τοῦ Μάρτυρος.

'Πχος και Είρμος ο αυτός.

Ορθρφ λαμπροτάτφ σου, Χριστέ, * τῆς ἀναστάσεως περιλαμπόμενος, * ταύτης ὁ ἐπώνυμος * ἀνατολῆς ἐξορμηθεὶς ὡς ἡλιος, * νῦν τὴν Ἐκκλησίαν * περιαυγάζει τοῖς θαύμασι.

Θείας ἀγαπήσεως πλησθεὶς * χαρτεριχῶς τὰς βασάνους ὑπέμεινας, * Μάρτυς ἀΑναστάσιε, * χαὶ τῷ Χριστῷ ἀσχητιχοῖς ἡγλαϊσμένος χάλλεσι, * χαίρων προσηνέχθης εὐωδες θῦμα, πανάριστε. Θεοτοχίον.

"Ιλεων γενέσθαι τοις πιστοις * χαὶ εὐμενῆ, Θεομῆτορ, δυσώπησον * Λόγον öν ἐγέννησας * σωματιχῶς ἡμῖν ἐπιδημήσαντα· * σὲ γὰρ προστασίαν * χαὶ σωτηρίαν χεχτήμεθα.

Τοῦ ᾿Αποστόλου. ἘΩδἡ γ΄. Ὁ μόνος εἰδώς.

Έχύθη, παμμάχαρ, δαψιλώς * ή χάρις σου τοῖς χείλεσι, * χαὶ ποταμοὺς δογμάτων ἀνέβλυσε * τὴν Ἐχχλησίαν Χριστοῦ ἀρδεύοντας * χαὶ πολύχουν φέροντας * τὸν χαρπὸν, Τιμόθεε * χριστοχήρυξ θεόρρον ἘΑπόστολε.

Οί πόδες οι σοι προρητικώς, * Παμμάχαρ, ώραιώθησαν· * πάντα γὰρ νοῦν σαρώς ὑπερέχουσαν * εὐηγγελίσω εἰρήνην, Πάνσορε, * τὴν τὸν πάλαι λύσασαν * τῶν ἀνθρώπων πόλεμον,* τὸν Σωτῆρα τῶν ὅλων χαὶ Κύριον.

Νεχρών σου τὰ μέλη τῆς σαρχός * τῷ λόγῳ χαθυπέταξας,* τὴν τῶν χειρόνων, Μάχαρ Τιμόθεε, * ἡγεμονείαν διδούς τῷ χρείττονι, * χαὶ παθῶν ἐκράτησας * χαὶ ψυχὴν ἐφαίδρυνας * ῥυθμιζόμενος Παύλου διδάγμασι.

Τοῦ Μάρτυρος, ὁ αὐτός.

Τήν τρίβον όδεύσας την στενήν * έν πρώτοις δι' ἀσχήσεως * πρός μαρτυρίου χλέος προέχοψας, * διὰ βασάνων τρυφήν εὐράμενος, * διὰ πόνων, ἕνδοξε * Μάρτυς 'Αναστάσιε, * την οὐράνιον τέρψιν δρεπόμενος.

Ο τόνος ἀθλήσεως τῆς σῆς * εἰς πᾶσαν ἐξελήλυθε * τὴν οἰχουμένην, Μάρτυς ἀήττητε· * πρός ἀμαρτίαν γὰρ μέχρις αίματος * ἀντιχαθιστάμενος, * νιχηφόρος γέγονας * χαὶ στεράνῷ τῆς νίχης χεχόσμησαι.

Θεοτοχίον.

Έχ σοῦ ἀνεβλάστησεν ἡμῖν * τὸ ἄνθος τὸ ἀμάραντον, * εὐωδιάζον πᾶσαν τὴν ἀνθρωπότητα * τῷ θείψ μύρψ τῆς αὐτοῦ φύσεως, * ὁ Πατρὶ συνάναρχος * χαὶ ἐχ σοῦ γενόμενος * ὑπὸ χρόνον, Παρθένε πανάμωμε.

Ο Είρμος.

μόνος είδως τῆς τῶν βροτῶν * οὐσίας τὴν ἀσθένειαν * xaì
 Ο συμπαθῶς αὐτὴν μορφωσάμενος, * περίζωσόν με ἐξ ὑψους
 δύναμιν * τοῦ βοᾶν σοι· Αγιος * ὁ τῆς δόξης Κύριος, * ὁ ἀνεί xαστος ἐν ἀγαθότητι.

Κάθισμα τοῦ 'Αποστόλου,

Ήχος δ΄. Ταχύ προχατάλαβε.*

Ποϊς θείοις χαρίσμασιν * ἀγλαϊζόμενος * ἐχόσμησας, ἕνδοξε, * τὴν Ἐφεσίων λαμπρὰν * μητρόπολιν, Ἀπόστολε· * χήρυξ γὰρ ἀνεδείχθης * μετὰ Παύλου τοῦ θείου * πᾶσι προχαταγγείλας * τὸν σωτήριον λόγον· * διὸ πανηγυρίζομεν * πίστει τὴν μνήμην σου.

Δόξα, τοῦ Μάρτυρος, ὅμοιον.

Έν δόξη τελειότητος * ώφθης ὑπέρτιμος * ὡς θείαις λαμπόμενος * φωταγωγίαις τὸν νοῦν· * καὶ γνοὺς τοῦ Σταυροῦ τὴν ἰσχὺν, * ὅσιος ἐν ἀσκήσει * καὶ ἐν αἴματι μάρτυς * γέγονας θεοφρόνως, * ᾿Αναστάσιε Μάρτυς· * διὸ καὶ τῶν θαυμάτων ἐν σοὶ * βλύζει τὴν χάριν Χριστός.

Καί νον, Θεοτοχίον, δμοιον.

'Ε χαίνισας, ἄχραντε, * τῷ θείψ τόχψ σου * φθαρεϊσαν ἐν πάθεσι * τῶν γηγενῶν τὴν θνητὴν * οὐσίαν, χαὶ ἤγειρας * πάντας ἐχ τοῦ θανάτου * πρός ζωὴν ἀφθαρσίας· * ὅθεν σε χατὰ χρέος * μαχαρίζομεν πάντες, * Παρθένε δεδοξασμένη, * ὡς προεφήτευσας.

"Η Σταυροθεοτοχίον, δμοιον.

Παρθένε πανάμωμε * Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, * ῥομραία διῆλθέ σου * τὴν παναγίαν ψυχὴν * ἡνίχα σταυρούμενον * ἔβλεψας ἐχουσίως * τὸν Υἰὸν χαὶ Θεόν σου· * ὅνπερ, Εὐλογημένη, * δυσωποῦσα μὴ παύσῃ * συγχώρησιν πταισμάτων * ἡμῖν δωρήσασθαι.

Τοῦ ἀΑποστόλου. ἀρδὴ δ΄. Όρος σε * τῆ χάριτι. Νομίμως, * παμμάχαρ, ἐναθλῆσαι ἐλόμενος, * δι' ἐγχρατείας παντελοῦς * τὰς τριχυμίας τῶν παθῶν * τῷ νῷ χαθυπέταξας, * τῶν ἀρετῶν * χαταλαβών τὴν ἀχρότητα, * μεγαλοχήρυξ θεόφρον Τιμόθεε.

ΜΠΝ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ. ΚΒ'.

'Αστράψας * ώς ήλιος ὁ Παῦλος ἐξέπεμψεν * ώσπερ ἀχτῖνα φαεινὴν, * τὴν οἰχουμένην δαψιλεϊ * φωτὶ χαταλάμπουσαν * πυρσοφανῶς, * σὲ, θεοφάντορ Τιμόθεε, * πρός ὀδηγίαν ἡμῶν χαὶ βεβαίωσιν.

Ποθήσας * θερμῶς τῶν ἐφετῶν τὸ ἀχρότατον, * χαὶ δι' ἀγάπης συγχραθεὶς * πόθῷ χατάλληλον ζωὴν * μετῆλθες, Θεόληπτε,* διὰ παντὸς * σοῦ χατοπτεύων τὸν ἔρωτα * χαὶ τῆς αὐτοῦ θεωρίας πιμπλάμενος.

Τοῦ Μάρτυρος, ὁ αὐτός.

Οὐδέν σε * τῆς πρός Χριστόν ἀγάπης ἐχώρισεν· * οὐ τῶν μελῶν ἡ ἐκκοπἡ, * οὐ τῶν βασάνων ἀπειλἡ, * οὐ ξίφος, οὐ θάνατος, * ἀλλ' οὐδὲ πῦρ, * οὐδὲ λιμός, ἀναστάσιε * τῆς οὐρανίου χορείας ὀμόσκηνε.

Σύντόνως * ἐπ' ὤμων τόν σταυρόν σου ἀράμενος, * χατηχολούθησας Χριστοῦ * ταῖς σωτηρίοις ἐντολαῖς· * χαὶ τούτου γενόμενος * ἐχμιμητὴς * μέχρι θανάτου, Πανάριστε, * νῦν ἀπολαύεις αὐτοῦ τῆς λαμπρότητος.

Θεοτοχίον.

Χαράν σοι * σαφῶς οὐρανόθεν ἀφιχόμενος * ὁ ᾿Αρχιστράτηγος, ᾿Αγνὴ, * εὐηγγελίσατο εἰπών· * ὁ Θεός ἐξελεύσεται * μετὰ σαρχός * ἐχ σοῦ, Παρθένε πανάχραντε, * εἰς σωτηρίαν τῶν πόθω ὑμνούντων σε.

Τοῦ ᾿Αποστόλου. ἰΩδή ε΄. Θεός ῶν εἰρήνης.

Τοῦ πρώτου χαὶ πάντων αἰτίου Φωτός * ταῖς ἀύλοις λαμπάσι πυρσούμενος, * τὸν χόσμον χατεραίδρυνας * χηρύγματι σεπτῷ, * φωστὴρ τῆς εὐσεβείας * ζωῆς λόγον ἐπέχων * προφανῶς δεδειγμένος, * Ἱερομύστα παμμαχάριστε.

Ο Παύλου τοῦ θείου στερρός μαθητής * διδασχάλου τοῖς ἔχνεσιν ἕπεται, * τὰ τούτου σπείρων ἄπασι * διδάγματα πιστοῖς: * δι' ῶν τῆς εὐσεβείας * πρός φῶς ὁδηγηθέντες, * ἐχ νυχτός ὀρθρίζοντες * δοξολογοῦμέν σε, Φιλάνθρωπε.

Λαμπρότης ὁ Παῦλος δευτέρα φανεὶς, * λειτουργοῦσα τῆ πρώτη λαμπρότητι, * τῆ ταύτης ἐπιγνώσει * χατεφώτισεν ἡμᾶς· * τούτου συστρατιώτης * Τιμόθεος ἑδείχθη * τῆ αὐτοῦ παντευχία * νιχητιχῶς περιφραξάμενος.

Τοῦ Μάρτυρος, ὁ αὐτός.

Ο μέγα χαυχώμενος άμετρα πρίν, * χαὶ τὴν Υῆν ἀπειλῶν χαταλήψεσθαι, * χαὶ μάτην φρυαττόμενος * τὴν θάλασσαν, σοφὲ, * εἰσάπαν ἐξαλείφειν, * ταῖς σαῖς ἀνδραγαθίαις, * ἀναστάσιε Μάρτυς, * χαταπατεῖται ὁ ἀντίθεος.

Νομίμως ἀθλήσας ὁ Μάρτυς Χριστοῦ * xαὶ νιχήσας, τῶν ἄθλων τὰ ἔπαθλα, * θαυμάτων τὴν ἐνέργειαν * χομίζεται σαφῶς· * νόσους γὰρ θεραπεύει * χαὶ δαίμονας ἐλαύνει * τοῦ Χριστοῦ τῆ δυνάμει, * τερατουργῶν ὁ ᾿Αναστάσιος.

Θεοτοχίον.

Κατάραν τῆς Εὐας τῆς πάντων μητρός * τῷ σῷ τόχῳ, Παρθένε, χατήργησας, * τῷ χόσμῷ εὐλογίαν * ἀνατείλασα Χριστόν· * διό σε γεγηθότες * χαὶ στόματι χαὶ γλώττῃ * Θεοτόχον χυρίως * ὁμολογοῦντες μαχαρίζομεν.

Τοῦ Αποστόλου. 'Ωδή ς'. Σπλάγγνων Ιωναν.*

Α ρμα τοῦ Θεοῦ * ἐφάνης, Τιμόθεε, * βαστάζων αὐτοῦ τό θεῖον δνομα * χατ' ἐνώπιον * τῶν ἀθέων τυράννων, θεόληπτε, * μὴ πτοούμενος τὴν τούτων ἀγριότητα· * σὺ γὰρ * τὴν ἀχαταμάχητον * τοῦ Σωτῆρος ἰσχὺν ἐνεδέδυσο.

Στέφος εὐπρεπὲς * ἐδέξω, Τιμόθεε * πανόλβιε, θεόφρον ᾿Απόστολε, * χαὶ διάδημα * Βασιλείας ἀξίως περίχεισαι, * χαὶ παρέστηχας τῷ θρόνῷ τοῦ Δεσπότου σου, * Παύλῷ * συναγαλλιώμενος * ἐν σχηναῖς οὐρανίαις, μαχάριε.

Μύρου νοητοῦ, * Τιμόθεε πάντιμε, * σαρχὶ δι' ἡμᾶς τοῦ χενωθέντος Χριστοῦ * ὀσφραινόμενος, * εὐωδίας τῆς τούτου μετείληρας, * χαὶ μετέδωχας τοῖς πίστει σοι προστρέχουσι, * μύστα * τῶν ἀῥῥήτων "Αγιε, * τῆς αὐτοῦ νοητῆς διαδόσεως.

Τοῦ Μάρτυρος, ὁ αὐτός.

Α ζορῶδες διέλυσας * ταὶ νενίχηχας * συμπλαχεὶς τῷ τυράννῷ, Πανένδοξε· * καὶ χαίρων ἐχομίσω σου τὰ τρόπαια, * Μάρτυς * Χριστοῦ 'Αναστάσιε,* συγχορεύων Μαρτύρων στρατεύμασιν. Θεοτοχίον.

"Απας ό χορός * θεόθεν μυούμενος * ό τῶν Προφητῶν σου προηγόρευσε * τὸ μυστήριον * τῆς ἀφράστου καὶ θείας συλλήψεως * τῆς ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ Λόγου, Μητροπάρθενε· * σὺ γὰρ * τὴν ἀληθεστάτην τε * καὶ ἀργαίαν βουλὴν ἐφανέρωσας. Ο Εἰρμός.

Σπλάγχνων 'Ιωναν * ἕμβρυον ἀπήμεσεν * ἐνάλιος θὴρ οἶον
 Σέδέξατο· * τῆ Παρθένω δὲ * ἐνοιχήσας ὁ Λόγος χαὶ σάρχα
 λαβών, * διελήλυθε φυλάξας ἀδιάφθορον· * ἧς γὰρ * οὐχ ὑπέ στη ῥεύσεως * τὴν τεχοῦσαν χατέσχεν ἀπήμαντον.

Κοντάχιον, Ήχος α΄. Χορός ἀγγελιχός.*

Τόν θεΐον Μαθητήν * χαὶ συνέχδημον Παύλου * Τιμόθεον, πιστοὶ * ἀνυμνήσωμεν πάντες, * σὺν τούτω γεραίροντες * τὸν

MUN IANOYAPION, KB'.

σοφόν 'Αναστάσιον * τόν ἐχλάμψαντα * ἐχ τῆς Περσίδος ὡς ἄστρον, * χαὶ ἐλαύνοντα * τὰ ψυχιχὰ ἡμῶν πάθη * χαὶ νόσους τοῦ σώματος.

Ο Οἶκος, πρός τό Τόν φοβερόν σου. Ο Οἶκος, πρός τό Τόν φοβερόν σου. Ος άλιεὺς ἐμπειρότατος * τὰ τῆς χάριτος * ἡπλωσε δίκτυα * Παῦλος ὁ μέγας 'Απόστολος, * καὶ τὸν θεηγόρον * ώσπερ θήραμα ἅγιον * εϊλκυσε πρὶν Τιμόθεον· * καὶ σὺν τούτῷ τὰ πέρατα * περιερχόμενος, * ἐκ τοῦ φάρυγγος εῖλκυσε * τοῦ διαβόλου * τοὺς δεξαμένους * τῆς Πίστεως τὸν λόγον, * ἐν οἶς ἡν καὶ ὁ γενναῖος * 'Αναστάσιος· πιστεύσας γὰρ, * τῶν Περσῶν τὴν πλάνην * κατέλιπε πᾶσαν, * καὶ τοῦ Χριστοῦ τὸ ὄνομα * ἐπ' ὥμων ἐβάστασεν· * ὅθεν ἀπελαύνει θεία χάριτι * τὰ ψυχικὰ ἡμῶν πάθη * καὶ νόσους τοῦ σώματος.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΒ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ 'Αγίου 'Αποστόλου Τιμοθέου, μαθητοῦ τοῦ 'Αγίου 'Αποστόλου Παύλου.

Στίγοι.

Έρωτι θείων Τιμόθεος στεμμάτων,

Τυρθείς βάχλοις, έβαψε γην έξ αιμάτων.

Είχάδι δευτερίη πνευμ' ήρθη Τιμοθέοιο.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Άγίου Όσιομάρτυρος Άναστασίου τοῦ Πέρσου.

Στίχ. 'Αναστάσιος έν τραχήλω τον βρόχον,

'Ως λαμπρόν δρμον ώραίζεται φέρων.

Ειχάδι δευτερίη 'Αναστάσιος βρόχον έτλη.

Ταϊς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον χαὶ σῶσον ἡμᾶς. ᾿Αμήν.

Τοῦ Αποστόλου. 'Ωδή ζ'. Σε νοητήν, * Θεοτόχε.

Συγχορευτής * οὐρανίου τάξεως * σὐ ἐπαξίως γεγονώς, * συνευφραίνη χαρμονιχῶς * αἴγλης φωτοδότιδος, * μάχαρ, ἐμφορούμενος, * ἰερομύστα Τιμόθεε, * τόν αἰνετόν * χαταγγέλλων Θεόν χαὶ ὑπερένδοξον.

Ιερουργών * Χριστοῦ Εὐαγγέλιον * ἐξ ἀρετών περιωπῆς, * θεογράφους ἐπιστολὰς * Παῦλος ὁ θειότατος * χαίρων ἐξαπέστειλεν * ὡς Μαθητῆ σοι, Τιμόθεε, * τὸν αἰνετὸν * καταγγέλλων Θεὸν καὶ ὑπερένδοξον.

Τὸ ἀσθενἐς * τῆς σαρχός ἐῥῥώννυεν * ἡ εὐτονία τῆς ψυχῆς * ὡς ἀσώματος γὰρ ἐν γῇ * σὺ πολιτευσάμενος, * Μάρτυς ἐχρη-

μάτισας * την χεραλην συντριβόμενος, * Ιερουργέ * Μυστηρίων Θεοῦ θεομαχάριστε.

Τοῦ Μάρτυρος, ὁ αὐτός.

Ο 'Αθλητής * τοὺς πιστοὺς προτρέπεται, * σαφὲς ὑπόδειγμα δειχνὺς * τὴν ἀνδρείαν τὴν ἐαυτοῦ, * θεῖον νῦν μιμήσασθαι * πάθος τὸ ἐχούσιον, * ὑπὲρ ἡμῶν ὃ ὑπέμεινεν * ὁ αἰνετὸς * τῶν Πατέρων Θεὸς χαὶ ὑπερένδοξος.

'Ισοσθενής * ή Τριὰς πιστεύεται * τοῖς εὐσεβείας ἐρασταῖς· * οἰ γενναῖοι γὰρ 'Αθληταὶ * ταύτης ὑπερήθλησαν * αἰματα ἐχχέοντες, * μαρτυριχῶς συμπλεχόμενοι, * χαὶ τὰς ψυχὰς * προδιδόντες σαφῶς χαὶ ἀναιρούμενοι.

Θεοτοχίον.

Χαΐρε σεμνή, * τοῦ 'Αδὰμ τὸ χώδιον· * ἐξ οὖ προῆλθεν ὁ Ποιμὴν, * ἐνδυσάμενος ἀληθῶς * ὁ ὑπερυψούμενος * ὅλον με τὸν ἄνθρωπον * δι' εὐσπλαγχνίαν ἀχατάληπτον, * ὁ αἰνετὸς * τῶν Πατέρων Θεὸς χαὶ ὑπερένδοξος.

Τοῦ 'Αποστόλου.

'Ωδή η΄. Θαύματος υπερφυοῦς.

Στάσεως 'Αγγελικής ήξιωμένος * ἀνεδείχθης, Τιμόθεε μάχαρ· * οὐρανῶν τὰ Τάγματα * μυηθεὶς γὰρ ὑπερρυῶς * τὴν λαμπρότητα τὴν τούτων ἐμιμήσω, σορέ· * μεθ' ὧν ἀναμέλπεις εὐφραινόμενος· * Εὐλογείτω * ἡ χτίσις πᾶσα τὸν Κύριον * χαὶ ὑπερυψούτω * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δύναμιν ἐνδεδυμένος οὐρανόθεν, * ὡς ἀπόστολος ὡφθης, θεόφρον, * τὴν ἐπιδημήσασαν * ξενοτρόπως τοῖς Μαθηταῖς * τοῖς τοῦ Λόγου xαὶ αὐτόπταις, ὡ Τιμόθεε· * μεθ ὡν ἀναμέλπεις ἀγαλλόμενος· * Εὐλογείτω * ἡ χτίσις πᾶσα τὸν Κύριον * xαὶ ὑπερυψούτω * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Έστης τῆς ἐφέσεως σαρῶς, παμμάχαρ, * τὸ ἀχρότατον οἶάπερ φθάσας * τῶν χαλῶν, Τιμόθεε * θεοχήρυξ, διὰ παντός * ἐλλαμπόμενος τρανῶς τῷ τῆς Τριάδος φωτί· * χαὶ νῦν ἀναμέλπεις εὐφραινόμενος· * Εὐλογείτω * ἡ χτίσις πᾶσα τὸν Κύριον * χαὶ ὑπερυψούτω * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Μάρτυρος, ὁ αὐτός.

Γήθεν σύ πρός οὐρανοὺς στερανηφόρος, * ἀναστάσιε Μάρτυς, ἀνέπτης, * τὴν ἀπάτην ἅπασαν * τῶν δαιμόνων διεχουγών * χαὶ πατήσας τῶν εἰδώλων τὰ σεβάσματα· * διὸ χαὶ χραυγάζεις νῦν γηθόμενος· * Εὐλογείτω * ἡ χτίσις πᾶσα τὸν Κύριον * χαὶ ὑπερυψούτω * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Έβαψας μαρτυριχῶν σου έξ αίμάτων * τὴν σὴν χλαΐναν,

πανόλβιε Μάρτυς. * το Σταυροῦ δὲ σύμβολον * σχήπτρον φέρων, σύν τῷ Χριστῷ * βασιλεύεις εἰς αἰῶνας, 'Αναστάσιε· * χαὶ νῦν άναμέλπεις εύφραινόμενος. * Εύλογείτω * ή χτίσις πασα τόν Κύριον * χαι ύπερυψούτω * είς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοχίον.

ταϊς 'Αρχαγγελιχαϊς ὑμνολογίαις * δοξαζόμενος πλούσιος Λό-Ο ταις πρχαιτενικαις σταις Μητέρα την χαλλονήν * Ίαχώβ, Εύλογημένη, έχλεξάμενος. * διο άνυμνουντές σε χραυγάζομεν· * Εύλογείτω * ή χτίσις πασα τον Κύριον * χαί ύπερυψούτω * είς πάντας τους αίωνας.

Ο Είρμός.

» Θαύματος ύπερουους ή δροσοβόλος * έξειχόνισε χάμινος τύπον·* ου γάρ ους έδέξατο * φλέγει νέους, ώς ουδέ πυρ * της Θεό-» τητος Παρθένου ην υπέδυ νηδύν·* διο άνυμνουντες άναμέλψω-» μεν· * Εύλογείτω * ή χτίσις πασα τον Κύριον * χαὶ ὑπερυ-» ψούτω * είς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Του Αποστόλου. 'Ωδή θ' Τύπον της άγνης.

Ρήσις του Δαυίδ πεπλήρωται. * ώς ἀστραπή τῆ οἰχουμένη γὰρ έρανας * τῷ χηρύγματι περιαυγάζων τὰ πέρατα, * παναοίδιμε μάχαρ Τιμόθεε· * διό σε, Θεοράντορ, * άχαταπαύστως μεγαλύνομεν.

Αίγλης ἀρχηφώτου, Πάνσοφε, * θεαρχικής και τρισηλίου έλλάμψεως * έμπιπλώμενος χαι χαθαρῶς έμφορούμενος, * τοὺς ὑμνοῦντάς σε, μάχαρ, περίσωζε * ἐχ ζόφου τῶν πταισμάτων, * Ἱερομύστα πανσεβάσμιε.

Ίσόν σε Πατρί χαι Πνεύματι, * Μονογενές, όρθα φρονοῦντες δοξάζομεν, * τοις διδάγμασι των Αποστόλων σου, Δέσποτα, * στηριζόμενοι, Παύλου του χήρυχος * της σης οίχονομίας * χαί Τιμοθέου τοῦ θεόφρονος.

Τοῦ Μάρτυρος, ὁ αὐτός.

Ρείθροις σῶν αἰμάτων, Ένδοξε, * τὴν τῶν εἰδώλων πλάνην πᾶσαν χατέσβεσας· * τὸ δὲ πλήρωμα τῆς Ἐχχλησίας ἐφαίδρυνας· * ὑπέρ ἦς ἱχετεύων, πανάριστε, * μὴ παύση τὸν Δεσπότην, * ίνα σε πάντες μαχαρίζωμεν.

🛯 σής ύπερ λόγον δόξης σου * χαι τής ἀρρήτου θείας ὄντως έλλάμψεως! * ής μετέσχηχας ώς νιχητής, 'Αναστάσιε, * τῷ Δεσπότη Χριστῷ παριστάμενος. * δν και νῦν ἐκδυσώπει * ὑπέρ ἡμῶν Θεοτοχίον. τών άνυμνούντων σε.

"Ω τοῦ φοβεροῦ σου θαύματος! * σù γὰρ, Παρθένε Θεοτόχε, μυστήριον * το προ γενεών και προ αιώνων απόκρυφον * έν Θεώ

τῷ τὰ σύμπαντα χτίσαντι, * τεχοῦσα Θεόν Λόγον * ἀνερμηνεύτως, ἐφανέρωσας.

Ο Είρμός.

» Τύπον τῆς ἀγνῆς λοχείας σου * πυρπολουμένη βάτος ἔδειξεν » Τ ἄφλεχτος· * χαὶ νῦν χαθ ἡμῶν τῶν πειρασμῶν ἀγριαίνου-» σαν * χατασβέσαι αἰτοῦμεν τὴν χάμινον· * ίνα σε, Θεοτόχε, * » ἀχαταπαύστως μεγαλύνωμεν.

Έξαποστειλάριον. Γυναϊκες αχουτίσθητε.*

Δυὰς φωτοειδέστατος * σήμερον ἀπαστράπτουσα * φαιδρότερον τοῦ ἡλίου * πᾶσαν τὴν χτίσιν φωτίζει· * Τιμόθεος ᾿Απόστολος, * τῶν ᾿Αποστόλων σύνθρονος, * χαὶ θεῖος ᾿Αναστάσιος, * τῶν Μοναστῶν ἡ τερπνότης * χαὶ τῶν Μαρτύρων ἡ δόξα.

Θεοτοχίον, δμοιον.

Πανάμωμε Μητρόθεε, * τὸ μέγα περιήχημα * τῶν ἀποστόλων, Μαρτύρων * χαὶ Προφητῶν χαὶ Ὁσίων, * τὸν σὸν Υἰόν χαὶ Κύριον * ἰλέωσαι τοῖς δούλοις σου * ἡμῖν, Θεογεννήτρια, * ὅταν χαθίση τοῦ χρῖναι * τὰ χατ' ἀξίαν ἐχάστῳ.

Εἰς τὸν Στίχ. τῶν Αἴνων, Στιχ. τῆς Όχτωήχου.

Είτα λέγομεν, ³Ηχος α'.

Στίχ. Θαυμαστός ό Θεός ἐν τοῖς Αγίοις αὐτοῦ, ὁ Θεός Ἰσραήλ. Τόν γενναῖον Ἀθλητὴν Ἀναστάσιον * τὸν ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας καλῶς ἀγωνισάμενον, * δεῦτε λαοὶ, ὑμνήσωμεν λέγοντες· * Χαίροις, * ὁ στεῥρός τῆς Πίστεως πρόμαχος * κατὰ τοὺς Προφήτας καὶ Ἀποστόλους. * Χαίροις, * ὁ τὸν Χριστὸν ἔχων ἐν σεαυτῷ, * μιμησάμενος ἔργω τὸν Παῦλον. * Χαίροις, * ὁ τῶν καμνόντων ἀχείμαστος λιμήν. * Χαίροις, τὸ ἡμέτερον καύχημα * καὶ τῆς οἰχουμένης ἀγαλλίαμα.

Δόξα, Ήχος πλ. α΄.

Οσιε Πάτερ, * νιχητής Μήδων χαὶ Χαλδαίων γέγονας τῶν νοητῶν, * πᾶσαν Βαβυλῶνος πλάνην χαθελών * τῆ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ· * οὐ τῷ λείω τῶν ήδονῶν ἐθέλχθης, * οὐ τὸ πῦρ τῶν πειρασμῶν ἐδειλίασας· * διὸ Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν * βραβείοις σε νιχητιχοῖς ἐστεράνωσε· * χαὶ νῦν σὺν ᾿Αγγέλοις παριστάμενος, * πρὸς Κύριον ἰχέτευε * αἰτούμενος εἰρήνην * χαὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοχίον. Χαίροις ἀσχητιχῶν.

Χαίροις, περιστερὰ ἐχλεχτὴ * χεχρυσωμένη παρθενίας ταῖς πτέρυξι· * τρυγών τε * ώραιοτάτη * χαὶ χελιδών ἐχλεχτὴ * χαὶ στρουθίον ὅλον χαθαρώτατον· * ἀμνὰς * ἡ χυήσασα τὸν ἀμνὸν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· * δάμαλις θεία * τὸν ζυγὸν ἡ βαστάσασα * τοῦ Men. Tom. III.

βαστάζοντος * τὰ ἡμῶν ἀμαρτήματα· * ἄμπελος ἢ χατάχαρπος * βλαστάνουσα βότρυας * τῆς εὐσεβείας τὸν οἶνον * τοῦ Μαρτυρίου ἐχβλύζοντας. * Αὐτὸν ἐχδυσώπει * τοῖς ἰχέταις σου δοθῆναι * τὸ μέγα ἔλεος.

Ή Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Στάσα ἐπὶ Σταυροῦ, Ἰησοῦ, * ἡ σὲ τεχοῦσα θρηνφδοῦσα ώδύρετο * βοῶσα· * Οὐ φέρω, τέχνον, * προσηλωμένον ὀρα̈ν * ἐπὶ ξύλου ὅνπερ ἀπεχύησα· * ἐγώ * γὰρ διέφυγον τὰς ὡδἶνας ὡς ἄνανδρος· * χαὶ πῶς ἀρτίως * τῆ ὁδύνῃ συνέχομαι * χαὶ σπαράττομαι * τὴν χαρδίαν ἡ ἄμεμπτος; * ἀρτι γὰρ ἐχπεπλήρωται * τὸ ῥῆμα δ εἰρηχεν * ὁ Συμεών, ὡς ῥομραία * ψυχὴν ἐμὴν διελεύσεται. * ᾿Αλλ' ὦ, νῦν, Υἰέ μου, * ἐξανάστηθι, χαὶ σῶσον * τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

'Η λοιπή 'Αχολουθία του. Όρθρου, ώς σύνηθες, χαι 'Απόλυσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Τυπικά, και έκ τοῦ Κανόνος 'Ωδή γ'. και ς'. Προκείμενον, Ἡγος πλ. δ'.

Είς πασαν την γην έξηλθεν ό φθόγγος αύτων χαι είς τα πέρατα της οίχουμένης τὰ φήματα αὐτῶν.

Στίχ. Οι ούρανοι διηγούνται δόξαν Θεού· ποίησιν δε χειρών αύτου άναγγέλλει το στερέωμα.

Ο Απόστολος, πρός Τιμόθεον.

Τέχνον Τιμόθεε, χάριν έχω τῷ Θεῷ.

Αλληλούτα, Ήχος α.

Έξομολογήσονται οι ούρανοι τὰ θαυμάσιά σου, Κύριε, χαι την άλήθειάν σου έν Έχχλησία Αγίων.

Στίχ. Ο Θεός ό ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλη Αγίων, μέγας Χαί

φοβερός έστιν έπι πάντας τούς περιχύχλω αύτου.

Εὐαγγέλιον, Ζήτει εἰς Απόστολον.

Κοινωνιχόν Είς πάσαν την γήν.

ΤΗ: ΚΓ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ ἀγίου Ἱερομάρτυρος Κλήμεντος ἀγχύρας· καὶ τοῦ ἀγίου Μάρτυρος ἀγαθαγγέλου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστῶμεν Στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ ᾿Αγ. Κλήμεντος.

Ήχος β'. Ότε * έχ τοῦ ξύλου σε νεχρόν.*

Κ λήμα * τής ἀμπέλου τής ζωής * ὥφθης μυστική γεωργία * περισχαπτόμενον· * πόνοις γὰρ ἀσχήσεως, * Πάτερ, τεμνόμενος, * τῷ δὲ ξίφει τρυγώμενος * τῷ τοῦ μαρτυρίου, * οἶνον χατανύξεως * ἡμῖν ἐχέρασας· * οῦ νῦν * ἐμφορούμενοι πάντες * πίστει τὴν πανίερον μνήμην * τὴν σὴν ἐορτάζομεν, Μαχάριε. Το τε * ἱερούργεις τὴν φριχτὴν * χαὶ τελειοτάτην θυσίαν * χαὶ ὑπερχόσμιον, * τότε προσενήνεξαι * ἱερουργούμενος· * τὸ σὸν αίμα δὲ, Πάνσοφε, * προθύμῳ χαρδία * αίματι προσέμιξας * τῷ τοῦ Δεσπότου σου· * ῷ σὺ * ῥαντιζόμενος, μάχαρ, * ὅλος χαθαρός ἀνεδείγθης, * ὅλος ἱερώτατος, Θεσπέσιε.

Ο ύων * τόν 'Αμνόν τόν τοῦ Θεοῦ * τόν τῆς ἀμαρτίας τόν χόσμον * ἀποχαθαίροντα * χαὶ φθορὰν χαὶ θάνατον * ἐξαφανίσαντα, * ἰερεῖον ὡς ἄμωμον * ἐτύθης, θεόρρον, * σύμφυτος γενόμενος * τῷ ὁμοιώματι, * Μάχαρ, * ζωηφόρου θανάτου· * νῦν ὅὲ τῆς αὐτοῦ βασιλείας, * 'Αξιομαχάριστε, τετύχηχας.

Στιχηρά Προσόμοια τοῦ Άγ. Άγαθαγγέλου.

³Ηχος δ'. 'Ως γενναΐον έν Μάρτυσι.*

'Α γαθαζς 'Αγγελίαις σε * συνοδίτην χαι σύναθλον * Κλήμης ό πανάριστος χατεπλούτησε· * μεθ' οῦ τοὺς δρόμους διήνυσας * τοὺς θείους στρεβλούμενος * χαι παντοίοις ἀλγεινοζς * ὁμιλῶν, 'Αγαθάγγελε, * ἕως, τέλειος * γεγονώς στερανίτης, * πρός τὰ ἀνω * μεταβέβηχας 'Αγγέλοις * συνεπαγάλλεσθαι πάντοτε.

Καὶ ξεσμοῖς δαπανώμενος, * χαὶ πυρὶ λιπαινόμενος, * χαὶ λαμπάσι πάντοθεν φλογιζόμενος, * ἐπὶ χραββάτου ἀπλούμενος; * σοφὲ 'Αγαθάγγελε, * χαὶ ὡς ἄρτος χαθαρός * ἐπ᾽ ἀνθράχων ὀπτώμενος * προσενήνεξαι * οὐρανίῷ τραπέζη, * ἰχετεύων * τοὺς ἐν πίστει σε τιμῶντας * πάσης ῥυσθῆναι χολάσεως.

Ραβδισμούς ἐχαρτέρησας· * χαὶ ἐν ξύλω τεινόμενος * σπαραγμοὺς ὑπήνεγχας χαρτερώτατα· * χαὶ ἐπὶ τέλει τῶν ἄθλων σου, * σοφὲ 'Αγαθάγγελε, * ἐχτμηθεἰς τὴν χεφαλὴν * ταῖς ῥανίσι

τοῦ αίματος * ὅλην ἦρδευσας * τὴν σεπτὴν Ἐxxλησίαν, * εὐφημοῦσαν * τὰς λαμπράς σου ἀριστείας,* xλέος Μαρτύρων πολύαθλε. Δόξα, Ἡγος πλ. δ΄.

Τ ην των χρόνων τετραχώς περίοδον, * Θεόληπτε, έπταπλασίασας, * τυπτόμενος, ξεόμενος, * ἀμείβων πόλεις χαὶ χώρας, * σταυρούμενος ὑπὲρ τοῦ Χριστοῦ· * ἀλλ' οὖτε πῦρ, οὖτε ξίφος, * οὖτε μάστιγες * τὸ τῆς ψυχῆς σου ἔλυσαν στερέμνιον· * ἔθραυσας δὲ δαιμόνων ἰσχὺν, * Ἱερομάρτυς Κλήμη· * διὸ πρέσβευε Χριστῷ * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καί νῦν, Θεοτοχίον. Οι Μάρτυρές σου, Κύριε.*

Έ ξάρπασόν με, Δέσποινα, * χειρός τοῦ δράχοντος τοῦ βροτοχτόνου * τοῦ πολεμοῦντός με ἐν ὑποχρίσει * χαταπιεῖν όλοτελῶς· * σύντριψον τὰς μύλας τούτου, δέομαι, * χαὶ τὰ μηχανήματα διάλυσον· * ὅπως, ῥυσθεὶς τῶν τούτου ὀνύχων, μεγαλύνω * τὴν δυναστείαν σου.

"Η Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Ο ὑ φέρω, Τέχνον, βλέπειν σε * τόν την ἐγρήγορσιν πᾶσι διδόντα * ξύλω ὑπνώσαντα· ὅπως, τοῖς πάλαι * ἐν παραβάσεως χαρπῷ* ὑπνω όλεθρίω ἀρυπνώσασι, * θείαν χαὶ σωτήριον ἐγρήγορσιν * παράσχη· ἡ Παρθένος * ἕλεγε θρηνωδοῦσα, * ἦν μεγαλύνομεν. ᾿Αποστίχου, Στιχηρὰ τῆς Ἐντωήχου.

Δόξα, Ήχος α΄. Άνατολίου.

Τ όν θαυμαστόν ἐν Ἱερεῦσι Μάρτυρα Κλήμεντα * ἡ ἐν μαχρῷ τῷ χρόνῷ * δοχιμὴ τῶν αἰχισμῶν * τῆς εἰς ἀεἰ τῶν ἀγαθῶν * ἐπιτυχεῖν ἡξίωσε τρυφῆς· * χαὶ πλουτεῖ τὰ θεῖα * ὁ πολλοὺς πρός ἀγῶνας ἀλείψας * τῷ χατ' αὐτόν ὑποδείγματι, * χαὶ πείσας τὴν σάρχα * ἀνωτέρω φρονεῖν τοῦ θανάτου. * Πρός δν οἰ πιστοὶ βοήσωμεν· * Μεγαλομάρτυς ἀοίδιμε, * ταῖς πρός Χριστόν πρεσβείαις σου * τὰς χρονίους ἐντάσεις * λῦσον τῶν παθῶν ἡμῶν,* χαὶ ῥῦσαι τῶν δεινῶν ταῖς πρεσβείαις σου.

Καί νῦν, Θεοτοχίον. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.*

Ράβδω τῆς σῆς προστασίας, * Θεοχυῆτορ Αγνη, * τὰ θηριώδη πάθη * τῆς ἀθλίας ψυχῆς μου * ἀπέλασον, ἐντεῦθεν * εἰρηνιχῶς * πρός ζωήν με ἰθύνουσα, * χαὶ τῆ ἀγία με ποίμνη τῶν ἐχλεχτῶν * σοῦ προβάτων συναρίθμησον.

"Η Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Έ ν τῷ Σταυρῷ παρεστῶσα * τοῦ σοῦ Υίοῦ xai Θεοῦ, * xai τὴν μαχροθυμίαν * τούτου ἀποσχοποῦσα, * ἔλεγες θρηνοῦσα, * Μῆτερ 'Αγνή· * Οίμοι, Τέχνον γλυχύτατον! * τι ταῦτα; πάσχεις ἀδίχως, Λόγε Θεοῦ * ίνα σώσης τὸ ἀνθρώπινον.

'Απολυτίχιον, 'Ηχος δ'.

Κ λήμα όσιότητος * χαὶ στέλεχος ἀθλήσεως, * ἄνθος ἰερώτατον * χαὶ χαρπός ὡς θεόσδοτος * τοῖς πιστοῖς, πανίερε, * ἡδύτατος ἐβλάστησας. * 'Αλλ' ὡς Μαρτύρων σύναθλος * χαὶ Ἱεραρχῶν σύνθρονος, * πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ * σωθήναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά την συνήθη Στιχολογίαν, Κανών της Όχτωήχου είς, χαι των Άγίων δύω.

Κανών τοῦ Αγίου Κλήμεντος οὐ ἡ Αχροστιχίς.

Μέλπω το χλήμα τής νοητής άμπέλου. Θεοφάνους.

'Ωδη α'. 'Ηχος πλ. β'. 'Ως ἐν ήπείρω πεζεύσας.*

Μετὰ τῆς ἄνω χορείας * ὡς Ἱερεὺς * καὶ ὡς Μάρτυς ἔνδοξος * τῷ Χριστῷ παρεστηκώς, * ἐκτενῶς ἰκέτευε τυχεῖν * τῆς ἐλλάμψεως τῆς σῆς * τοὺς εὐφημοῦντάς σε.

Έχτεταμένους ἀγῶνας * ἐπὶ τῆς γῆς * διανύσας, "Οσιε, * βασιλείας οὐρανῶν * ἠξιώθης στέρανον λαβεῖν, * χαὶ αἰώνιον ζωὴν * τὴν ἀχατάλυτον.

Λελυτρωμένος τῷ πάθει * τοῦ ἀπαθοῦς, * διὰ πάθους ἔσπευσας * πρὸς αὐτὸν ἀναδραμεῖν, * μιμητὴς γενόμενος σαφῶς * παθημάτων τῶν αὐτοῦ, * ᾿Αγγέλων σύσχηνε.

Θεοτοχίον.

Πεποιχιλμένη τῷ χάλλει * τῶν ἀρετῶν, * Θεομῆτορ ἄχραντε, * τὸν Θεὸν τὸν ἀληθῆ * ὑπὲρ νοῦν συνέλαβες, ἡμῖν * τὴν πηγὴν τῶν ἀγαθῶν * ἀναπηγάσασα.

Κανών τοῦ Αγίου Αγαθαγγέλου οῦ ἡ Αχροστιχίς.

Τήν σήν άνυμνω, Παμμάχαρ, χαίρων χάριν. Ίωσήφ.

'Ωδή α'. Ήχος δ'. Ο πατάξας Αίγυπτον.*

Τόν χλεινόν έν Μάρτυσι, * των άθλητων το χαύχημα, * τον *Αγγελον τη χλήσει * γεγενημένον χαι τη πράξει, * χαρμονιχώς σήμερον * τιμήσωμεν έν πίστει * χαι μαχαρίσωμεν.

'Ηξιώθης, Ένδοξε, * τῆς τῶν Μαρτύρων εὐχλείας, * ἀθλοῦντα θεωρήσας * μεγαλοφρόνως ἐν τῆ 'Ρώμη * τὸν ἰερὸν Κλήμεντα· * μεθ' οῦ σε συνελθόντες * πίστει γεραίρομεν.

Νεχρωθείς, Μαχάριε, * παντί τῷ χόσμψ, ἔδραμες * τὴν νέχρωσιν χηρύττων * τοῦ Ζωοδότου ἐν σταδίω· * χαὶ ὑποστὰς βάσανα, * ζωῆς ἀδιαδόχου * νῦν χατηξίωσαι. Θεοτοχίον.

Σαρχωθέντα Κύριον * δι' εὐσπλαγχνίαν ἄφατον * ἐχύησας, Παρθένε· * ὄν 'Αγαθάγγελος ποθήσας, * ἔξω σαρχός γέγονεν * ἀθλήσας παραδόξως· * μεθ' οῦ ὑμνοῦμέν σε.

Του Ιεράρχου. 'Ωδή γ'. Ούκ ίστιν Άγιος.

Ο εαίους ήνεγχας χαρπούς * χλήμα τής ζωηφόρου * χρηματίσας άμπέλου· * χαι τούτους μαρτυριχαίς * χοσμήσας μαρμαρυγαίς, * τῷ Σωτήρι * πάντων χαθιέρωσας.

Τοῦ Παύλου ὡφθης μιμητὴς * πᾶσαν τὴν οἰχουμένην * διατρέχων, Παμμάχαρ, * βαπτίσματι θεουργῷ * χαὶ αἴματος ῥαντισμῷ * ἀγιάζων * τῆς ὁμολογίας σου.

(Heotoxlov.

Οὐχ ἔστιν ἄμεμπτος ὡς σὺ, * πάναγνε Θεομῆτορ· * μόνη γὰρ ἐξ αἰῶνος * τὸν Θεὸν τὸν ἀληθῆ * χαὶ πάντων Δημιουργὸν * Θεὸν Λόγον, * Πάναγνε, ἐχύησας.

Του Μάρτυρος. Έστερεώθη ή χαρδία μου.

μνολογώ σου τοὺς ἀπείρους, παμμάχαρ, πόνους, * τὰς στρεβλώσεις χαὶ τὰς πολλὰς αἰχίσεις, * τὴν ἀνδρείαν, τοὺς ξεσμοὺς * χαὶ τὸν θάνατον· * δι' ῶν ἠξιώθης * ζωῆς, ᾿Αγαθάγγελε.

Μετά μυρίους αἰχισμούς σε χαὶ ἀλγηδόνας, * ῥαβδισμούς τε χαὶ ξέσεις, ᾿Αθλοφόρε, * ὑποβρύχιος θαλάσση * δέδοσαι, ἔνδοξε· * ἐξ ἡς ὁ τῶν ὅλων * Δημιουργός σε ἐῥρὐσατο.

Νεανιχώς τε χαι άνδρείως, γεννατε Μάρτυς, * πυραχτώσεις ύπήνεγχας των ήλων, * χαιομένης της σαρχός, * χαι άνωθεν δρόσον δεχομένης * ύπομονής, 'Αγαθάγγελε.

Θεοτοχίον.

^ωΩ παραδόξου μυστηρίου! πῶς ή Παρθένος * πλατυτέρα τῶν ούρανῶν ἐδείχθη, * ἐν νηδύι τὸν ἀπεριόριστον * ἀστενοχωρήτως χωρήσασα.

O Eipubs.

» Τστερεώθη ή χαρδία μου έν Κυρίω· * ύψώθη χέρας μου έν

- . L Θεῷ μου· * ἐπλατύνθη ἐπ' ἐχθρούς μου τὸ στόμα μου· *
- » εὐφράνθην ἐν σωτηρίω σου.

Κάθισμα τοῦ Κλήμεντος,

Ήχος δ΄. Ο ύψωθεις έν τῷ Σταυρῷ.

Τοῦ μαρτυρίου ἀληθώς τῆ δρεπάνη * χατατεμνόμενος, σορέ Ιεράρχα, * ὡς χαρπορόρος ἄμπελος ἐξήνθησας * βότρυας περχάζοντας * χαὶ σταλάζοντας γλεῦχος * θείας ἐπιγνώσεως * καὶ ἀθλήσεως, Πάτερ· * ἐξ ῶν μετέχων πᾶς τις εὐσεβῶς * χαταγλυχαίνει * ψυχῆς αἰσθητήρια.

Δόξα, του Άγαθαγγέλου. Έπεφάνης σήμερον.*

'Αγαθόν σε 'Αγγελον * γεγενημένον * θεοσδότοις λάμψεσιν * άνευρημοϋντες εύσεβως, * ἐπιτελοῦμεν τὴν μνήμην σου, * χλέος Μαρτύρων * σοφὲ 'Αγαθάγγελε.

Καὶ νῦν, Θεοτοχίον, ὅμοιον.

Προστασία άμαχε * τῶν θλιβομένων, * χαὶ πρεσβεία ἐτοιμε * τῶν ἀπορούντων ἐν δεινοῖς, * ἀπὸ χινδύνων με λύτρωσαι· * μή με παρίδης * ἡ πάντων ἀντίληψις.

"Η Σταυροθεοτοχίον, δμοιον.

Έπι ξύλου βλέπουσα * άναρτηθέντα * τον Υίόν σου, Πάναγνε,* σπλάγχνα μητρφα μητριχώς * σπαρασσομένη έχραύγαζες· * Οίμοι! πως έδυς * το φώς μου το άχρονον.

Τοῦ Ἱεράρχου. 'Ωδή δ'. Χριστός μου δύναμις.*

Κυχλώσας άπασαν * την γην, έξετεινας * των άγώνων το χλημα * άθλητιχην * στάζον άγαλλίασιν * χαι εύωδίας γλυχασμόν, * 'Αθλοφόρε παμμαχάριστε.

Λειμῶνα θέοντες * τῆς σῆς ἀθλήσεως, * ἰαμάτων τὰ ἄνθη * μάχαρ τῶν σῶν, * Ἐνδοξε, δρεπόμεθα· * χαὶ ποιχιλία θαυμάτων * τὰς αἰσθήσεις χατευφραίνομεν.

Ήμέρας γέγονας * υίος, Θαυμάσιε, * και φωτος άνεσπέρου, * διηνεχώς * περιαυγαζόμενος * τῷ τρισηλίω φωτισμῷ * και τῆ αίγλη τοῦ κηρύγματος.

Θεοτοχίον.

Μαρία Πάναγνε, * ή χαθαρότητος * γενομένη χωρίον * χωρητιχόν * θείας ένοιχήσεως, * τόν ψυχιχόν μου μολυσμόν * χει τόν φύπον έξαφάνισον.

Τοῦ Μάρτυρος. Είσακήκοα ο Θεός.*

Πολυώδυνα ένεγχών * βασάνων είδη, γεννατε Μάρτυς, * σύν τῷ θείψ χαίρων Κλήμεντι, * ταῖς ροαῖς τοῦ αἕματος * πασαν τὴν γτζν, Θεόφρον, ἡγίασας.

'Ανηρτήθης ώς ό Χριστός * ἐπὶ τοῦ ξύλου, καὶ κατεξάνθης * τὰς πλευρὰς σιδήρφ, ἔνδοξε, * καταπλήξας ἄπαντας * ὑπομονῆ, σοφὲ 'Αγαθάγγελε.

Μεγαλύνοντες τον Χριστον,* φρουράν χατώχουν οι 'Αθλοφόροι * ώς φρουροί θείων προστάξεων, * Κλήμης ό πανάριστος * χαί 'Αγαθάγγελος ό ἀοίδιμος.

Θεοτοχίον.

Μαχαρίζομέν σε άει, * Θεοχυήτορ εύλογημένη· * δι' ής δόξης ήξιώθημεν * χαι τον πριν Παράδεισον, * δν άπωλέσαμεν, άπελάβομεν.

Τοῦ Ἱεράρχου. 'Ωδή ε΄. Τῷ θείω φέγγει σου.

Α ίχίσεις, Πάνσορε, χαρτερῶν * τὰς πολυχρονίους χαὶ μαχροτάτας, * πολύαθλος πέφηνας· * νῦν δὲ τῆς ἀφθάρτου * μαχαριότητος * τρυφὴν χατεχληρώσω * διαιωνίζουσαν.

Τὴν πίστιν ἄγχυραν ἀσφαλῆ, * ὡς καὶ τὴν ἐλπίδα καὶ τὴν ἀγάπην * θεμέλιον θέμενος, * τῆ σεπτῆ Τριάδι * σαυτὸν ἀνέθηκας * ναὸν ἡγιασμένον, * Πάτερ πανόλβιε.

Η θεοχόσμητος ξυνωρίς * ή διαφανές διηγωνισμένη * άθλήσεως στάδιον, * ἐπιλαβομένη * τῆς αἰωνίου ζωῆς, * Αγγέλοις συγχορεύει * χαὶ συναγάλλεται. Θεοτοχίον.

Σώσαι βουλόμενος ἐχ φθορᾶς * τὴν χαταφθαρεῖσαν τῶν βροτῶν φύσιν * ὁ Κτίστης χαὶ Κύριος, * μήτραν ἀγνισθεῖσαν * ᾿Αγίω Πνεύματι * οἰχήσας, ἀποἰρήτως * ἀνεμορφώσατο.

Τοῦ Μάρτυρος. Όρθρον φαεινόν ήμιν.*

Ανθραξι πυρούμενοι * άγαπήσεως τοῦ Παντουργοῦ, * ἐν ἀσβέστω πυρωθείση ἐβλήθητε, * χαλλίνιχοι Μάρτυρες.

Κόσμος ώραιότατος * άνεδείχθητε των 'Αθλητων, * άφαιρούμενοι δοράν την τοῦ σώματος, * άήττητοι Μάρτυρες.

'Απλωθείς είς χράββατον * χαι οπτώμενος έν τη πυρα,* 'Αγαθάγγελε, 'Αγγέλους έξέπληξας * ορώντας τοὺς ἄθλους σου.

Θεοτοχίον.

'Ρυομένη φάνηθι, * 'Απειρόγαμε, πάντας ήμας * πειρασμών τε χαι χινδύνων χαι θλίψεων * τοὺς πόθω ὑμνοῦντάς σε.

Τοῦ Ἱεράρχου. 'Ωδή ς'. Τοῦ βίου την θάλασσαν.*

Νομίμως ἀθλήσαντες * τοὺς στεράνους ἐχ χειρός * ζωαρχιχής ἐδέξασθε, * χαρισμάτων ποιχίλων διανομήν, * χαὶ χάριν ἰάσεων * τῶν πιστῶν θεραπεύειν * τὰ νοσήματα.

Ο βίος ό ἕνθεος, * τῶν ἀγώνων ἡ τριβὴ, * τῶν αἰχισμῶν ἡ ἕνστασις, * εὐπρεπείας στεράνωμα μυστιχόν, * χαὶ χάλλους διάδημα, * χαὶ στολὴ ἀφθαρσίας * σοὶ γεγόνασιν.

Θεοτοχίον.

Ή Πάναγνος Δέσποινα, * ή τεχοῦσα τοῖς βροτοῖς * τὸν χυβερνήτην Κύριον, * τῶν παθῶν μου τὸν ἄστατον χαὶ δεινὸν * χατεύνασον τάραχον, * χαὶ γαλήνην παράσχου * τῆ χαρδία μου. Τοῦ Μάρτυρος. Ἐν πελάγει τοῦ βίου.*

Χαριστήριον αίνον * Θεῷ προσῆξας, * θεόφρον 'Αθλητὰ, * ἐν τῆ χαμίνψ ἐμβληθείς ὡς πάλαι * οἱ αἰχμάλωτοι Πατδες, * χαὶ δρόσον δεχόμενος, * 'Αγαθάγγελε, οὐρανόθεν.

'Αγαθαΐς ἀγγελίαις * ταΐς δι' 'Αγγέλων * νευρούμενος τόν ιοῦν, * τοὺς αἰχισμούς τε χαὶ ἀλγηδόνας * ὥσπερ πάσχοντος ἄλλου * ῥαδίως ὑπήνεγχας, * 'Αγαθάγγελε γενναιόφρον.

'Ιεράν ξυνωρίδα * ύμας ό πλάνος * θεασάμενος, Σοφοί, * δεσμοῖς συνθλίβει, χαὶ ποιναῖς συγχόπτει, * χαὶ φρουραῖς χαταχλείει, * χαὶ γέλωτα ὥφλησε * τῆ ἀτρέπτω ὑμῶν ἐνστάσει.

(Destoxion.

Ραθυμίαν ύπνου * θανατηρόρου * ἀπάλλαξον, Άγνη, * καί πρός ένθέους γρηγορείν με ύμνους * χαί χαλάς έργασίας * ένίσχυσον, Δέσποινα, * ίνα πόθω ύμνολογώ σε.

O Eiguós.

 ΤΓν πελάγει τοῦ βίου * ταῖς πράξεσί μου * χατῆλθον εἰς βυ-. Οόν· * άλλ' ώς έχ χήτους Ίωνας βοω σοι· * Έχ βυθου » τῶν χαχῶν μου * ἀνάγαγε, δέομαι, * Υἰἐ τοῦ Θεοῦ χαὶ Λόγε. Κοντάχιον, Πχος δ΄. Έπεράνης σήμερον.*

Τητής άμπέλου γέγονας * τίμιον χλήμα * του Χριστου, πανεύφημε * Κλήμη, πολύαθλος όφθεις, * σύν τοις συνάθλοις τε έχραζες· * σύ τῶν Μαρτύρων, * Χριστέ, ἀγαλλίαμα.

Ο Οιχος, πρός τό. Τη Γαλιλαία.

θετος * τον 'Αχαάβ έλεγξας, * ούτω χαί συ, Κλήμη σοφέ, * Βασιλεῖς ἀνόμους, * χαὶ Τυράννους ἀπηνεῖς, * Ἐλλήνων τοὺς πρωτεύρντας * έν λόγω και άληθεία ένίκησας, * και προσάγεις θύμα * τῷ Κυρίω νῦν τὰ πλήθη * τῶν εἰς Χριστόν πιστευσάντων. * Διό χοινωνόν * τής σής μαρτυρίας * Άγαθάγγελον εύρών, * σοί συνοδεύοντα πόλεις τὰς ἐν σοι * συνώδευσας φαιδρώς χραυγάζων· * σύ των Μαρτύρων, * Χριστέ, άγαλλίαμα.

Συναξάριον.

Τή ΚΓ΄, του αύτου μηνός, Μνήμη του Αγίου Ιερομάρτυρος Κλήμεντος, Έπισκόπου Άγκύρας και του Άγιου Μάρτυρος Άγαθαγγέλου.

Στίγοι.

'Αγαθαγγέλου και Κλήμεντος αιμάτων,

Τό του ξίφους δίψαιμον ἐπλήσθη στόμα.

Είχάδι δ' έτμήθητε τρίτη, Άγαθάγγελε, Κλήμη.

Ταΐς τῶν Αγίων σου πρεσβείαις, Χριστε ὁ Θεός ἡμῶν, ἐλέησον καί σώσον ήμας. 'Αμήν.

Του Ιεράρχου. 'Ωδη ζ'. Οι πατδες έν Βαβυλώνι.* Τη αίγλη του μαρτυρίου * την οίχουμένην έραιδρυνας, * άνα-μέλπων Χριστώ * διαποίτες του μαιουμένην έραιδρυνας, * άνα-

μέλπων Χριστῷ * διανοίας χαὶ ψυχῆς χαθαρότητι· * Εὐλογητός εί, Κύριε * ό Θεός των Πατέρων ήμων.

Η των σων χατορθωμάτων * ιερωτάτη πανήγυρις, * ουρανίω φωτί * λαμπομένη, χαταυγάζει τοὺς χράζοντας· * Εὐλογητός εἶ, Κύριε * ό Θεός τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Men. Tom. III.

Θεοτοχίον.

Σοφίας τῆς ὑπερσόφου, * Παρθένε, Μήτηρ γεγένησαι * τῆς τὰ πάντα σορῶς * χυβερνώσης φυσικῆ ἀγαθότητι. * Εὐλογημένος, Πάναγνε, * ὁ χαρπός τῆς χοιλίας σου.

Τοῦ Μάρτυρος. Μη παραδώης ημας.*

Οσπερ οι δύο ἀεὶ * φωστῆρες φαιδρῶς τὴν Ἐκκλησίαν * φωτίζουσι πλουσίως ἄθλων λαμπρότητι * σὺν ἘΑγαθαγγέλω ὁ μέγας Κλήμης,* σκοτασμόν λύοντες * πονηρῶν ἀπιστίας ἐχθρῶν. * οῦς εὐφημήσωμεν μεγαλορώνως.

Νεανιχώς τοὺς ξεσμοὺς * ὑπέστης χαὶ πάσας τριχυμίας, * τῶν ἀνυποίστων πόνων σαρχός σου τραύμασιν * ἐχθροὺς τραυματίζων τοὺς ἀοράτους, * ᾿Αθλητὰ ἔνδοξε, * τῶν παθῶν τοῦ Χριστοῦ χοινωνὲ, * ᾿Αγγέλων σύσχηνε, Μαρτύρων χλέος.

Χαίρων υπέστης, σορέ, * μολυβδου βαρείας πυραχτώσεις * χατὰ τῆς θείας χάρας ἐπενεχθείσας σου * χαὶ χαταφλεγούσας ταύτην διόλου * ώσπερ τις ἄσαρχος, * Άγαθάγγελε στρατιῶτα Χριστοῦ· * ὅθεν πίστει σε δοξολογοῦμεν.

Θεοτοχίον.

'Ανερμηνεύτου λόγψ * μετέσχες, Παρθένε, μυστηρίου· * Θεόν γάρ τόν έν πάσιν όντα άχώρητον * ἀστενοχωρήτως χωρεῖς καὶ τίκτεις, * καὶ μαζοῖς ἔθρεψας * βουληθέντα οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς * τοὺς Θεοτόκον σε ὁμολογοῦντας.

Τοῦ Ἱεράρχου. 'Ωδή η'. Νόμων πατρώων.

'Α ναφανέντες φαεινότατοι * ἐπὶ τῆς Υῆς φωστῆρες χατελαμπρύνατε * τὸ στερέωμα, Πανόλβιοι, * τῆς σεπτῆς Ἐχχλησίας· * ἐν οὐρανοῖς δὲ * φέγγει τῆς ἀθλήσεως ὑμῶν * πρωτοτόχων πανήγυριν * εὐφραίνετε βοῶντες· * Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, τὰ ἔργα, * χαὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μετ' εὐφροσύνης τὴν χαρμόσυνον * τῶν σῶν ἀγώνων μνήμην νῦν ἐορτάζομεν· * ὡς γὰρ ἄσαρχος ὑπέμεινας * αἰχισμῶν τριχυμίας· * ἀλλ' ἀντὶ τούτων * τὴν διαιωνίζουσαν τρυφὴν * ἐπαξίως ἀπείληφας * ἀντίδοσιν πλουσίαν· * Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, χραυγάζων, * χαὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Πεποιχιλμένην χαι υπέρλαμπρον * χαταστολήν συ δόξης ἀμφιασάμενος, * ἀντι πνεύματος, Πανόλβιε, * χαλεπής ἀχηδίας, * ἀντι βασάνων * την 'Αγγελιχήν διαγωγήν * ἀντηλλάξω λαβόμενος * ζωής τής ἀιδίου· * Τόν Κύριον ὑμνεῖτε, χραυγάζων, * χαι ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοχίον.

Έξ ἀιδίου τῷ Γεννήτορι * ό συνυπάρχων Λόγος καὶ συννοούμενος, * ἐπὶ τέλει τῶν αἰώνων δὲ * σαρχωθεὶς ἐκ Παρθένου, * τὴν τών ἀνθρώπων * πᾶσαν ἐθεούργησε μορφὴν * ἐαυτῷ χαθ' ὑπόστασιν * ἀσυγχύτως ἐνώσας· * Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, βοώντων, * χαὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Μάρτυρος. Τὰ σύμπαντα, Δέσποτα.*

Ρανίσιν αιμάτων σου * πῦρ ἀποσβέσας ἀθείας,* ἤρδευσας, Πανεύφημε, * Χριστοῦ τὴν Ἐκκλησίαν * πίστει ἀναθάλλουσαν, καὶ εὐφημοῦσαν ἀξίως * τοὺς μεγίστους σου πόνους, τὰ παλαίσματα, * τὰς λαμπρὰς ἀριστείας ἀπαύστως, * σορὲ ᾿Αγαθάγγελε.

Ίσους ἐχομίσαντο * τῆς νίχης τοὺς στεφάνους * Κλήμης ὁ πανάριστος * χαὶ ἀγαθάγγελος· ὅθεν * ἐν ὑψίστοις τῷ πάντων βασιλεύοντι παρεστῶτες, * προστάται χαὶ ῥύσται ἡμῶν χρηματίζουσιν, * εὐλογοῦντες, ὑμνοῦντες * ἀπαύστως τὸν Κύριον.

Νέους ἐχμιμούμενος * τοὺς χατασβέσαντας τὴν φλόγα, * τὸ πῦρ ὤσπερ ἄσαρχος * ὑπῆλθες, ἀθλοφόρε, * ζήλω πυραχτούμενος τῆς τοῦ Κυρίου ἀγάπης, * χαὶ θερμῶς ἀνεβόας, ᾿Αγαθάγγελε· * Εὐλογεῖτε, τὰ ἔργα Κυρίου, * ἀπαύστως τὸν Κύριον.

Θεοτοχίον.

Ίσχυρὰν παράχλησιν * χαὶ ἀχαταίσχυντον ἐλπίδα, * τεῖχος ἀπροσμάχητον * χαὶ θείαν προστασίαν * ὁ λαός σου ἔχει σε ὁ σὲ δοξάζων, Παρθένε· * χαὶ σωζόμενος χράζει ἐμμελέστατα· * Εὐλογεῖτε, τὰ ἔργα Κυρίου, * ἀπαύστως τὸν Κὖριον.

Ο Είρμός.

Τὰ σύμπαντα, Δέσποτα, * τῆ σῆ σορία συνεστήσω· * γῆς
 Τὰ δὲ πάλιν ἡδρασας, * ὡς οἰδας, τὸν πυθμένα * τῆ βάσει
 πηξάμενος ἐπὶ ὑδάτων ἀπείρων· * διο πάντες βοῶμεν ἀναμέλ ποντες· * Εὐλογεῖτε, τὰ ἔργα Κυρίου, * ἀπαύστως τὸν Κύριον.
 Τοῦ Ἱεράρχου. ὑΩδὴ θ΄. Θεὸν ἀνθρώποις.

Λουτρῷ τοῦ φωτοειδοῦς βαπτίσματος * τελειωθείς, * xαὶ τῆς ἱερωσύνης τῷ χρίσματι * xαὶ Μαρτύρων αἴματι λουσάμενος, * όλος πεφωτισμένος * χαίρων ἀνέδραμες * πρός τὰς οὐρανίους στρατιὰς, * Θεομαχάριστε.

Ο τῶν Αγίων Μαρτύρων στέφανος * Λόγος Θεοῦ, * στεφάνω τῶν χαρίτων ἐχόσμησε * σὴν ἀγίαν χορυρὴν, Θεσπέσιε, * ὁ τῆς διχαιοσύνης * ἄδυτος "Ηλιος, * δι' δν τοὺς ἀγῶνας τοὺς μαχροὺς * χαίρων ὑπέμεινας.

Θεοτοχίον.

Υίός και Λόγος Θεοῦ ὁ ἄναρχος * σωματωθεὶς, * υἰός και τῆς Παρθένου γεγένηται * εὐδοκία τοῦ Πατρός, και Πνεύματος * Θείου τῆ συνεργεία· * ὅθεν ἀνέπλασε * τὴν καταφθαρεῖσάν μου μορφὴν * ὡς παντοδύναμος.

MHN IANOTAPIO Σ . KF'.

Του Μάρτυρος. Έποίησε χράτος.*

Ος ζεῦγος ώραζον * Άγαθάγγελος ὁμοῦ * ὁ ἔνδοξος xαὶ Κλήμης ο γενναζος * φανέντες, μαρτυριχαζς * ἐλαμπρύνθησαν στολαζς· * χαὶ νῦν στεφανηφόροι τῷ Θεῷ * χαὶ Βασιλεζ τῶν ὅλων * εὐχλεῶς παρίστανται * σύν τοζς ᾿Ασωμάτοις.

Σαρχός ούχ ἐφείσω * όμιλούσης χαλεποϊς * ἐν πλείοσι χαιροϊς χολαστηρίοις * ἐφέσει τῶν ἀγαθῶν, * ὧν ἡτοίμασε Θεός * τοϊς θείοις θεράπουσιν αὐτοῦ· * μεθ' ὧν περιπολεύεις, * Μάρτυς 'Αγαθάγγελε, * χαίρων εἰς αἰῶνας.

Ή γη έορτάζει * χαι χορεύει οὐρανός· * ἀγάλλονται χοροὶ τῶν ᾿Ασωμάτων * χαὶ χαρδίαι τῶν πιστῶν * εὐσεβῶς δοξάζουσι * τὴν μνήμην σου σήμερον, σοφέ· * ἐν ἦ τοὺς σὲ τιμῶντας * σῶζε ταῖς πρεσβείαις σου * πάσης ἐπηρείας.

(θεοτοχίον.

Φωτίζεις τὸν χόσμον * ἀνατείλασα τὸ φῶς, * Πανάμωμε, τὸ λάμψαν πρὸ αἰώνων * ἐχ τοῦ Πατρὸς ὑπὲρ νοῦν· * διὰ τοῦτό σοι βοῶ· * Τὸ σχότος ἀπέλασον, ᾿Αγνη, * ἐχ τῆς ἐμῆς χαρδίας * τῶν ἀτάχτων λογισμῶν, * ὅπως ἀνυμνῶ σε.

O Eiguós.

ΤΕ ποίησε χράτος * ἐν βραχίονι αὐτοῦ· * χαθείλε γὰρ δυνά Τε στας ἀπὸ θρόνων * χαὶ ὕψωσε ταπεινοὺς * ὁ Θεὸς τοῦ
 Ίσραήλ· * ἐν οἶς ἐπεσχέψατο ἡμᾶς * ᾿Ανατολἡ ἐξ ὕψους,* χαὶ
 χατεύθυνεν ἡμᾶς * εἰς ὁδὸν εἰρήνης.

Έξαποστειλάριου. Γυναϊκες άχουτίσθητε.*

Ος Παῦλος ὁ 'Απόστολος * τὴν γῆν χυχλώσας ἄπασαν, * χαὶ τῶν μαχρῶν σου ἀγώνων * ἐχτείνας, Κλήμη, τὸ χλῆμα, * τῆ ἕλιχι τῆς Πίστεως * ζωγρεῖς τὸν 'Αγαθάγγελον * συγχοινωνόν σοι Μάρτυρα, * τῆς ἀγαθῆς ἀγγελίας * ἐπώνυμον ἀθλοφόρον. ()εοτοχίον, ὅυ.οιον.

Ως οὖσα χαθαρώτατον * δοχεῖον, Θεονύμφευτε, * τῆς τῶν παθῶν με ἀχλύος * δεῖξον ἐλεύθερον, Κόρη· * βρυγμοῦ όδόντων, σχώληχος * χαὶ τοῦ πυρος ἐξάρπασον * τοῦ αἰωνίου, Δέσποινα, * ὅπως ἐν πίστει ὑμνῶ σε, * εὐλογημένη Μαρία.

> Η λοιπή 'Ακολουθία του "Ορθρου, ώς σύνηθες. και 'Απόλυσις.

TH: $K\Delta'$. TOT ATTOT MINON.

Μνήμη τής Όσιας Μητρός ήμων Ξένης.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Els τό, **Κύριε ἐχέχραξα,** Ιστώμεν Στίχους ς⁴. και ψαλλομεν Στιγηρά Προτόμοια,

Ηγος α΄. Των ούρανίων ταγμάτων.*

εταναστεύουσα πρώην * τῆ διαθέσει, Σεμνή, * χαὶ βεβαιοῦσα ἔργω * τὸ χριθέν σοι ἐννοία * ἐξῆλθες τῆς ματαίας * τῶν ἡδονῶν, * μαχαρία, λειότητος, * χαὶ ἀρετῶν τῆ τραχεία εὐθυδρομεῖς * ἀναβάσει ξενιτεύσασα.

Εν τῷ λιμένι τοῦ θείου * προσορμισθεσα ἰσθμοῦ, * διαπερặς Κ χυμάτων * τῶν τοῦ χόσμου τὸν σάλον· * ψυχῆς δέ σου τὸ πλοῖον * ὅλον, Σεμνή, * ἀδιάχλυστον φέρουσα * ἐξ ἡδονῶν τῆς πιχρίας, τῶν μυστιχῶν * ἀγωγίμων μένεις ἔμπλεως.

Θεοπρεπεϊ τη μιμήσει * σύ ξενιτεύσασα * του δι' ήμας έξ άνω * πρός ήμας χατελθόντος * ύψωσαι τους πεσόντας, * μένεις, σορή, * συγγενέσι μέν άγνωστος, * άλλ' εύσεβέσι γνωστή, ώς πρός τόν Θεόν, * Ξένη, πάντοτε πρεσβεύουσα.

Δόξα, καί νῦν, Θεοτοκίον, διλοιον.

κοδοξασμένη υπάρχεις * ἐν γενεαῖς γενεῶν, * Παρθενομῆτορ Κόρη * Α Θεοτόχε Μαρία, * τοῦ χόσμου προστασία, * τεχοῦσα σαρχί * τόν Υἰόν τοῦ ἀνάρχου Πατρός * χαὶ συναίδιον Πνεύματι ἀληθῶς· * δν ἰχέτευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Η Σταυροθεοτοκίον, όμοιον.

γαρτηθέντα ώς είδεν * ἐπὶ Σταυροῦ τὸν Υἰὸν * ἡ ἄμωμος Παρθένος, * θρηνωδοῦσα ἐβόα· * Γλυκύτατόν μου τέκνον, * τί τὸ καινὸν * καὶ παράδοξον θέαμα; * πῶς ὁ κατέχων τὰ πάντα ἐν τῆ δρακὶ * ἐπὶ ξύλου προσηλώθης σαρκί;

'Απολυτίκιον, "Πχος πλ. δ'.

Γν σοὶ, Μῆτερ, ἀχριβῶς διεσώθη τὸ χατ' εἰχόνα· * λαβοῦσα Γι γὰρ τὸν σταυρὸν * ἡχολούθησας τῷ Χριστῷ· * χαὶ πράττουσα ἐδίδασχες * ὑπερορῷν μὲν σαρχὸς, * παρέρχεται γάρ· * ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς, * πράγματος ἀθανάτου· * διὸ χαὶ μετὰ ᾿Αγγέλων συναγάλλεται, * Όσία Ξένη, τὸ Πνεῦμά σου.

ΜΗΝ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ, ΚΔ'.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά την συνήθη Στιχολογίαν, οι δύω Κανόνες της Όκτωήχου, και της Αγίας είς.

'Ωδή α'. Πγος πλ. δ'. Ασμα * αναπέμψωμεν.

ένον * όντα πάσης ἀρετῆς * χαὶ μαχρυνθέντα πράξεσιν * ἀπὸ
 Θεοῦ ἀτόποις, * οἰχείωσόν με τοὐτῷ * εὐχαῖς εὐπροσδέχτοις
 σου, * Ξένη σεμνή Όσία, * σοῦ τὸν ξένον * βίον εὐφημοῦντα.
 Πῦρ σε * ἀναφλέξαν νοητὸν * ὡς ὕλην εὐχατάπρηστον * τὴν

κοσμικήν ἀπάτην * καὶ σαρκικόν μνηστῆρα * ἀρνήσασθαι ἔπεισε * γνώμη ἀνδρειοτάτη, * καὶ Κυρίω * ἀγνῶς μνηστευθῆναι.

Ξένην * έννοήσασα ζωήν * έν ούρανοῖς τήν μένουσαν * xal μη παρερχομένην, * την χλησιν ώς την πρᾶξιν * ήμείψω, xal έδραμες * έλαρος ώς διψωσα * άθανάτου * xat' ίχνος μνηστήρος.

"Υμνοις * τὴν πανάχραντον, πιστοὶ, * Μαρίαν εὐφημήσωμεν, * τὴν Θεομήτορα, * τὴν κεχαριτωμένην, * τὴν σχέπην τὴν ἔνθεον,* τὸν εὕδιον λιμένα, * τὴν τῶν πάντων * πιστῶν σωτηρίαν.

'Ωόη γ'. Ο στερεώσας λόγω.

Κ αταχρατήσας έρως ό θεϊχός * τῆς ἀγνῆς ψυχῆς σου, * λήθην λαμβάνειν σε * τῶν τῆς ἀσχήσεως πόνων * ἔπεισε, Σεμνὴ, χαὶ τῆς φύσεως.

Τοῦ ἀθανάτου μνηστῆρος χαλλοναῖς * ἡδομένη, χάλλη * σαρχὸς ἐμάρανας * χαὶ ὥφθης ὡραιοτάτη * θεῖον πρὸς νυμφῶνα σχηνώσασα.

Κεχρυσωμένας πτέρυγας άρετῶν * χτησαμένη, ὕψος * πρός ἐπουράνιον * ἐπέτασας, Μαχαρία, * ὡς περιστερὰ ἀδιάφθορος.

Θεοτοχίον.

Η φωτεινή νερέλη τοῦ νοητοῦ * xαὶ φαιδροῦ Ηλίου * τοῦ ἀνατείλαντος * ἐχ τῆς γαστρός σου, Παρθένε, * φώτισον τὰς ψυχὰς τῶν ὑμνούντων σε

Ο Είρμός.

» 👝 στερεώσας λόγω τοὺς οὐρανοὺς, * καὶ τὴν Υῆν ἑδράσας *

• Ο έπι ύδάτων πολλών, * στερέωσόν με πρός ύμνον * χαι δο-

» ξολογίαν σου, Κύριε.

Καθισμα, Ήχος πλ. δ'. Την Σοφίαν και Λόγον.

Τόν δι' οἶχτον ὀφθέντα ἐπὶ τῆς Υῆς * ἀγαπήσασα Λόγον Θεοῦ Πατρός * αὐτῷ ἠχολούθησας * ὡς νυμφίω, Πανόλβιε, * χαὶ φθαρτόν νυμφίον * προθύμως χατέλιπες * χαὶ ἐνεγχαμένην * χαὶ πλοῦτον ἐπίχηρον· * ὅθεν ἐπὶ ξένης * φερωνύμως βιοῦσα, * τὰ

ΜΗΝ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ, ΚΔ΄,

πάθη ἐνέχρωσας * καὶ τῶν ζώντων ἀπείληφας * κληρουχίαν, Θεόπνευστε. * Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ * τὴν ἀγίαν μνήμην σου. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Πειρασμοϊς πολυτρόποις περιπεσών * ἐξ ἐχθρῶν ἀοράτων καὶ όρατῶν, * τῷ σάλῳ συνέχομαι * τῶν ἀμέτρων πταισμάτων μου· * καὶ ὡς θερμῆ ἀντιλήψει * καὶ σκέπη μου, ἄχραντε, * τῷ λιμένι προστρέχῳ * τῆς σῆς ἀγαθότητος· * ὅθεν, Παναγία, * τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα * ἀσπόρως ἰκέτευε * ὑπὲρ πάντων τῶν δούλων σου * τῶν ἀπαύστως ὑμνούντων σε, * Θεοτόκε πανάχραντε, * πρεσβεύουσα αὐτῷ ἐκτενῶς * τῶν πταισμάτων ἄρεσιν δωρήσασθαι * τοῖς προσκυνοῦσιν ἀξίως * τὸν πανάγιον τόκον σου.

"Η Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Τόν 'Αμνόν καὶ Ποιμένα καὶ Λυτρωτὴν * ἡ 'Αμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ * ὡλόλυζε δακρύουσα * καὶ πικρῶς ἐκβοῶσα· * Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται * δεχόμενος τὴν λύτρωσιν· * τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται * ὀρώσης σου τὴν σταύρωσιν, * ἤνπερ ὑπομένεις * διὰ σπλάγχνα ἐλέους. * Μακρόθυμε Κύριε, * τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος * καὶ πηγὴ ἀγαθότητος, * σπλαγχνίσθητι καὶ δώρησαι οὐν * τῶν πταισμάτων ἄρεσιν τοῖς δούλοις σου, * τοῖς ἀνυμνοῦσί σου πίστει * τὰ θεῖα παθήματα.

'Ωδή δ'. Έξ δρους χατασχίου.*

Προϊκα τῷ Χριστῷ * προσῆξας τὴν άγνείαν, * νέχρωσιν μελῶν * καὶ πόνους ἐγχρατείας, * καὶ ἀντεδέξω οὐράνιον βασιλείαν * καὶ αἰωνίζουσαν ἀπόλαυσιν.

Βρέχουσα στρωμνήν * τοῖς δάχρυσιν, Όσια, * χαὶ μετὰ σποδοῦ * ἐσθίουσα τὸν ἄρτον, * τῆς παραχλήσεως ἔτυχες τῆς ἀγήρω * χαὶ Παραδείσου ἀπολαύσεως.

Τύπον σεαυτὴν * χαλῶν παρεχομένη, * εϊλχυσας πολλὰς * ψυχὰς εἰς σωτηρίαν * ἀποἰραγείσας τοῦ χόσμου τῆς προσπαθείας, * Ξένη θεόφρον ἀξιάγαστε.

Θεοτοχίον.

Χαίροις παρ' ήμῶν, * Αγία Θεοτόχε· * χαῖρε, ή χαρὰν * χυήσασα τῷ χόσμψ· * χαῖρε, ή μόνη ἀντίληψις τῶν ἀνθρώπων, * εὐλογημένη Θεοτόχε ἀγνή.

'Ωδή ε'. Τον ζόφον της ψυχής μου.*

Ος δάμαλις ποθούσα * του ποιμένος το θετον χάλλος έχραύγαζες· * Που νυν ποιμαίνεις, Νυμφίε; * που χοιτάζη είπε μοι; * έπιποθω σου ίδετν * την υπερβάλλουσαν θέαν, * χαι φλέγομαι πάντοθεν. Έράσμιον το χάλλος * το έμον βοα ο Νυμφίος, ζητούσα, Σεμνή, * ταζ ἀρεταζ λαμπρυνθεΐσα, * εἰς οὐρανούς με σχόπει, * ἐχεῖ ποιμαίνω ἐγὼ * χαὶ τὰ ἐμὰ προσχαλοῦμαι * ἐχάστοτε θρέμματα.

Τρυγών ώραιοτάτη, * χελιδών λαμπροτάτη, και νοητή άηδών * των ίξευτων διαδράσα * των νοητων παγίδας, * έδείχθης, Ξένη σεμνή, * και έναπόθετον κάλλος * Χριστοῦ, ἀξιάγαστε.

'Αμήτορα τῶν ἄνω * ἐπ' ἐσχάτων τοῖς χάτω τίχτεις ἀπάτορα,* οὐσιωθέντα, Παρθένε, * το ήμέτερον ὅλον * δι' εὐσπλαγχνίαν πολλήν· * ὄν ἐχδυσώπει σωθῆναι * φθορᾶς τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ωδή ε Ιλάσθητί μοι, Σωτήρ.*

ήν ξένην σου βιοτήν * χαὶ ὑπὲρ ἄνθρωπον ἄσχησιν * δοξάζων
 ό διὰ σὲ * ξενιτεύσας, ἕνδοξε, * σημείοις χαὶ τέρασι * παρα δόξοις ὄντως * σὲ, 'Οσία, χατεχόσμησε.

Τῷ χύχλω των ἀρετῶν * χαταστεφθεῖσα, ἀνέδραμες * πρός öν ἐπόθεις Χριστόν, * χύχλου δι' ἀστέρων σε * ὑπὲρ νοῦν μηνύοντος * τοῖς ἐγγὺς χαὶ πόρρω * ξενοτρόπως, Ξένη ἔνδοξε.

Τον ξενωθέντα μαχράν * των έντολων του Θεου ήμων * οἰχείωσον με ταῖς σαῖς, * Όσία, δεήσεσι, * χαὶ ξένον με ποίησον * τῆς δεινῆς γεέννης * χαὶ παθῶν τῶν συνεχόντων με.

Θεοτοχίον.

Ο νώτοις χερουβικοζς * ἀπεριγράπτως καθήμενος, * περιγραπτός ἐν τῆ σῆ * κοιλία ἐνώκησε * σαρκὶ, οὐ Θεότητι, * καὶ ἐκ σοῦ προῆλθε * διασώζων τὸ ἀνθρώπινον.

Ο Είρμός.

» Τλάσθητί μοι, Σωτήρ· * πολλαί γαρ αι ανομίαι μου· * xai » Ε έχ βυθοῦ τῶν χαχῶν * ἀνάγαγε, δέομαι· * πρός σὲ γὰρ » ἐβόησα * xai ἐπάχουσόν μου, * ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάχιον, ήγος β'. Τοις των αιμάτων σου.

Γητό σόν ξενότροπου, Ξένη, μνημόσυνου * ἐπιτελοῦντες οἱ πόθω πιμῶντές σε, * ὑμνοῦμεν Χριστόν τόν ἐν ἅπασι * σοὶ παρέχοντα ἰσχύν τῶν ἰάσεων· * ὅν πάντοτε δυσώπει ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ο Οίκος, πρός τό Τράνωσόν μου.

λεων, Ξένη, τον ξενοτρόπως * έχ Παρθένου τεχθέντα * έχδυσώπει Χριστον * ήμιν γενέσθαι, ἀοίδιμε, * τοῖς χατὰ χρέος σοι προσφοιτῶσιν * ἐχ ψυχῆς χαὶ χαρδίας χαθαρωτάτης, * χαὶ εὐσεβῶς * τὴν σὴν μνήμην ὑμνῆσαι σπουδάζουσιν, * ἢν πᾶσαι τῶν οὐρανῶν * αἰ Δυνάμεις ἀξίως ἐτίμησαν * ὡς φωτοφόρον χαὶ

ΜΗΝ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ, ΚΔ΄.

353

άμωμον * χαι άγίαν πανήγυριν, "Ενδοξε, * πρεσβεύουσα ἀπαύστως ὑπερ πάντων ήμῶν.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΔ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῆς Αγίας Μητρός ἡμῶν Ξένης, καὶ τῶν ὀύο αὐτῆς θεραπαινίδων.

Στίχοι.

'Αποξενοῦται τοῦδε τοῦ βίου Ξένη, Οῦ ζῶσα xαὶ πρὶν ὡς ἀληθῶς ἡν ξένη. Θνήσχουσιν ἄμφω τῆς Ξένης αἰ δουλίδες, Οὐ τῶν ἐχείνης ἀρετῶν οὖσαι ξέναι.

Εἰχάδι οὐρανοῦ εἰς ξενίην Ξένη ἡλθε τετάρτη. Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὀς, ἐλέησον χαὶ σῶσον ἡμᾶς. ἀμήν.

Ωοη ζ. Ο τούς Πατδας δροσίσας.

Ποΐς σπαργάνοις ή Ῥώμη ἐγχαυχᾶται, * ἡ δὲ Μύλασσα πλέον * σοῦ τὸ λείψανον χεχτημένη, * ἐξ οῦ πηγάζεις θαύματα * τοῖς πιστοῖς, Θεονύμφευτε.

Ποταμός ἀνεδείχθης ἰαμάτων, * παθημάτων θαλάσσας * χαταχλύζων τῶν μελφδούντων· * Εὐλογητός εἶ, Κύριε * ὁ Θεός τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Κατεχοίμισας πάθη ψυχοφθόρα * ἐν πολλαῖς ἀγρυπνίαις,* Μαχαρία, χαὶ τὸν διχαίοις * πρέποντα ὕπνον ὕπνωσας, * ὑπὲρ τοῦ χόσμου πρεσβεύουσα. Θεοτοχίον.

Τόν έχ σου σαρχωθέντα ύπερ λόγον * δυσωπουσα μή παύση, * ύπερύμνητε Θεοτόχε, * έχ των παγίδων ρύσασθαι * του έχθρου τὰς ψυχὰς ήμων.

'Ωδή η΄. Ο στεγάζων έν ϋδασι.*

Α ρμοσθείσα ώς γέγραπται * ένὶ ἀνδρὶ, τῷ Χριστῷ * τῷ ὡραίῳ κάλλει, * πᾶσαν ἰδέαν * ἀρετῶν εὐσεβῶς * ἤσκησας, Ένδοξε, * καὶ πρὸς θάλαμον θεῖον εἰσφκίσθης, * προῖκα δεξαμένη * χάριν ἰαμάτων * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Η ψυχή μου όπίσω σου * προσεχολλήθη, Χριστὲ, * ἀνεβόας πόθω, * ὡς Υῆ διψῶσα· * σὲ τὸ ὕδωρ τὸ ζῶν * ἐχζητῶ, Κύριε· * σοὶ τοὺς ὅμβρους προσφέρω τῶν δαχρύων· * σῆς ἀγάπης ῥεῖθρα * πότισόν με, Σῶτερ, * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

'Ωραιώθης ποθήσασα * τὸ ὄντως ὄν ἐφετόν· * ἐδοξάσθης, Κόρη,* δεδοξασμένω * χολληθεΐσα Χριστῷ· * σὺ χορὸν ἅγιον * προσηγάγω Παρθένων τῷ Σωτῆρι * σὲ μιμησαμένων, * μεθ' ὧν εἰς τὰς ἄνω * χορεύεις χατοιχίας.

Men. Tom. III.

ΜΠΝ ΙΔΝΟΥΑΡΙΟΣ. ΚΔ'.

Θεοτοχίον.

Μόνην σε ἐξελέξατο * τὴν χαλλονὴν Ἰαχώβ * τοῦ Πατρὸς ὁ Λόγος, * χαὶ σοῦ ἐν μέσῷ * χατεσχήνωσε· * χαὶ ὡς ηὐδόχησεν, * ὑπὲρ πάντας ὡραῖος τοὺς ἀνθρώπους, * Πάναγνε, προῆλθε * τὴν ἀμαυρωθεῖσαν * ἡμῶν χαθᾶραι φύσιν.

Ο Είρμος.

» Ο στεγάζων έν ύδασι * τα ύπερῷα αύτου. * ό τιθείς θα-

» V λάσση * öριον ψάμμον * χαι συνέχων το παν· * σε ύμνετ » ήλιος, * σε δοξάζει σελήνη, σοι προσφέρει * ύμνον πασα χτίσις, *

» τῷ Δημιουργῷ * καὶ Κτίστη εἰς τοὺς αἰῶνας.

'Ωδή 0'. Εύλογητός Κύριος.*

Δι' ἀσθενείας, "Ενδοξε,* τὸν ἀνίσχυρον ἐχθρὸν * ἐτροπώσω,* ξένην μετελθοῦσα ζωήν * χαὶ πάθη σαρχός θανατώσασα· * χαὶ νῦν οὐρανοὺς περιπολεῖς, * ἔνθα τὸ σὸν ὑπῆρχεν * ἀληθῶς πολίτευμα,* ὡς ἀγνή Παρθένος.

Εύλογητός Κύριος * ό λιμένα γαληνόν * ἰαμάτων * δείξας την σεπτήν σου σορόν * ήμιν τοις ἀεὶ κινδυνεύουσι * πελάγει καὶ ζάλῃ τῶν παθῶν, * Μοναζουσῶν τὸ κλέος, * καὶ Παρθένων καύχημα, * θεοφόρε Ξένη.

Των ἐφετων τὸ ἀχρότατον * χαθαρώτερον ὀρặς * θεουμένη * λάμψεσι ταῖς θείαις, 'Αγνή· * ὀρặς δὲ ἂ βλέπουσιν 'Αγγελοι· * χορεύεις σὺν πᾶσιν ἐχλεχτοῖς, * ἀμαρτημάτων λύσιν * αἰτουμένη πάντοτε * τοῖς σὲ εὐφημοῦσιν.

'Ως παρθενίας τέμενος, * ώς άγνην περιστεράν, * ώς τρυγόνα * άμωμον, ώς νύμφην Χριστοῦ * ώραίαν χαλήν σε χαὶ ἄχραντον, * ὡς ἄγαλμα θείων ἀρετῶν, * ὡς Χῆπον χεχλεισμένον * οἱ πιστοὶ γεραίρομεν, * θεοφόρε Ξένη.

Θεοτοχίον.

'Ρήμασι σοΐς ἐπόμενοι * γενεαὶ τῶν γενεῶν, * Μαχαρία, * σὲ μαχαριοῦσιν ἀεί. * Θεόν γὰρ τὸν ὄντως μαχάριον * ἐχύησας, ἄχραντε 'Αγνή, * τὸν πάντας μαχαρίους * τοὺς αὐτῷ δουλεύοντας * ἀψευδῶς ποιοῦντα.

Ο Είρμός.

» Εύλογητός Κύριος * ό Θεός τοῦ Ίσραὴλ * ὁ ἐγείρας * χέρας
 » Ε σωτηρίας ἡμῖν * ἐν οἶχφ Δαυίδ τοῦ παιδός αὐτοῦ· * ἐν
 » οἶς ἐπεσχέψατο ἡμᾶς * ἀνατολἡ ἐξ ὕψους, * χαὶ χατεύθυνεν
 » ἡμᾶς * εἰς ὁδὸν εἰρήνης.

Έξαποστειλάριον. Γυναϊκες άκουτίσθητε.*

Ενίαν την οὐράνιον * ποθοῦσα, Ξένη πάνσεμνε, * ξένην σαυτην, θεοφόρε, * πατρίδος, πλούτου χαι γένους * φιλευσεβῶς

πεποίηχας * τον σταυρόν σου δὲ ἄρασα, * Χριστῷ προθύμως ἔδραμες * τῷ ξενοτρόπως ἐλθόντι * σῶσαι βροτοὺς ἐχ Παρθένου. Θεοτοχίον, ὅμοιον.

Ωράθης ὑπερέχουσα * τῶν ποιημάτων, Δέσποινα, * σαρχὶ τεχοῦσα, Παρθένε, * Θεόν τῶν ὅλων χαὶ Κτίστην· * οῦ τῷ Σταυρῷ ῥωννύμεναι * γυναῖχες αὶ θεόφρονες * νεανιχῶς ἡρίστευσαν· * μεθ' ὧν σε πάντες ὑμνοῦμεν, * εὐλογημένη Μαρία.

> Είς τόν Στίχου, Στιχηρά τῆς Όχτωήχου, Π λοιπή 'Αχολουθία τοῦ "Ορθρου, ὡς σύνηθες, χαὶ 'Απόλυσις.

ΤΗ: ΚΕ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ ἐν Αγίοις Πατρός ἡμῶν Γρηγορίου, 'Αρχιεπισχόπου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ Θεολόγου.

ΕΝ ΤΩ: ΜΙΚΡΩ: ΕΣΠΕΡΙΝΩ:.

Είς τὸ, Κύριε ἐχέχραξα, ἰστῶμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια,

³Ηχος δ΄. Ός γενναΐον έν Μάρτυσι.*

Ο τε έφανέρωσας * τόν ἐν Τριάδι ὑμνούμενον * Θεολόγω γλώττη τε ἐφανέρωσας * τόν ἐν Τριάδι ὑμνούμενον * Θεόν ὁμοούσιον,* τόν Πατέρα καὶ Γἰόν * καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ "Αγιον· * καὶ ἐξήρανας * τὴν μωρίαν Ἑλλήνων * καὶ τὸ ψεῦδος, * τὴν ἀλήθειαν κηρύττων * τοῖς θεοφθόγγοις σου ῥήμασι.

Καί το είδός σου τίμιον, * ή μορρή τε αἰδέσιμος, * ἰερὲ Γρηγόριε· διὰ τοῦτό σε * χαρμονιχοῖς μελφδήμασι * τιμῶμεν χαὶ λέγομεν· * Χαίροις, ἄστρον νοητόν * χαταυγάζον τὰ πέρατα * τῆ λαμπρότητι * τῶν σορῶν σου ῥημάτων· * χαίροις, σάλπιγξ * ἡ χηρύττουσα τῷ χόσμφ * τοῦ Ίησοῦ τὰ ἐντάλματα.

Τό πολύφωνον όργανον, * την χιθάραν την έμμουσον, * λιγυραν χινύραν τε την ήδύπνοον, * Ίεραρχῶν τον ὑπέρτατον, * τον μέγαν Διδάσχαλον * Έχχλησίας τοῦ Χριστοῦ * ἐπαινέσωμεν μέλποντες· * Χαίροις, χάριτος τῆς ἐνθέου το βάθος, * χαίροις, ὕψος * οὐρανίων νοημάτων, * Πατήρ Πατέρων Γρηγόριε.

Τή σφενδόνη των λόγων σου * των ένθέων, Θεόπνευστε, * χραταιώς, πανένδοξε, έσφενδόνισας * χαθάπερ λύχον τον "Αρειον. * χαὶ πόἰρω ἐδίωξας * ἐχ τῆς ποίμνης τοῦ Χριστοῦ * ὁ Ποιμὴν ὁ πανάριστος, * τὰ σὰ πρόβατα * περιθάλπων τῆ χλόη * τῆς Τριάδος. * διὰ τοῦτό σε τιμῶμεν, * Ποιμὴν Ποιμένων Γρηγόριε. Ποίοις λόγοις, Ίσάγγελε, * έγχωμίων σε στέψωμεν * τόν έν γή βιώσαντα ύπερ άνθρωπον, * τοῦ Θεοῦ Λόγου τὸν χήρυχα, * τὸν φίλον τὸν γνήσιον * τῆς Παρθένου χαὶ 'Αγνῆς, * 'Αποστόλων τὸν σύνθρονον, * τῶν Μαρτύρων τε * χαλλονὴν χαὶ 'Οσίων, * θεῖον λάτριν * τῆς ἀνάρχου Θεαρχίας, * 'Αρχιερεῦ ἀγιώτατε;

Είς τὰ ἄνω βασίλεια * άνελθών ώς ἐπόθησας, * ἀμοιβὰς τῶν πόνων σου νῦν ἀπέλαβες * παρὰ Χριστοῦ τοῦ Παντάναχτος, * παμμάχαρ Γρηγόριε· * οῦ ἐνώπιον ἐστὼς, * ἡμῶν, Πάτερ, μνημόνευε * τῶν τελούντων σου * τὴν ὑπέρλαμπρον μνήμην· * ὅπως τούτων * χαὶ ἡμεῖς ἀξιωθῶμεν * οἱ τὸν Χριστὸν Θεὸν σέβοντες. Δόξα, ἘΗχος πλ. β.

εραρχῶν τὸν ἀρχηγὸν, * Πατριαρχῶν τὸ γέρας, * τὸν μύστην τῶν δογμάτων * xai ἐννοιῶν Χριστοῦ νοῦν τὸν ἀχρότατον, *

τῶν δογμάτων * xaì ἐννοιῶν Χριστοῦ νοῦν τὸν ἀχρότατον, * συνελθόντες, ὡ θεόφρονες, * πνευματιχοῖς ἐγχωμίοις * αἰνέσωμεν λέγοντες· * Χαίροις, * θεολογίας πηγή, * σοφίας ποταμὲ * xaì βρύσις θείας γνώσεως. * Χαίροις, * ἀστήρ φαεινότατε, * ὅτι τὸν χόσμον ἅπαντα * χαταυγάζεις σοῖς δόγμασι. * Χαίροις, * τῆς εὐσεβείας * ὑπέρμαχος ὁ μέγας, * xaì τῆς ἀσεβείας * διώχτης ὁ γενναῖος. * ᾿Αλλ' ὡ πάνσοφε Θεολόγε Γρηγόριε, * μὴ παύσῃ πρεσβεύων Χριστῷ τῷ Θεῷ * ὑπὲρ τῶν πίστει xaì πόθῳ τελούντων ἀεὶ * τὴν θεάρεστον xaì σεβάσμιον μνήμην σου.

Καὶ νῦν, Θεοτοχίου. Θεοτόχε, σừ εί ἡ ἄμπελος.

Είς του Στίχου, Στιχηρά Προσόμοια, "Ηχος β' Οίχος τοῦ Ἐφραθā.*

Δεύτε οι έρασται * σοφίας τής ενθέου * τον θετον Θεολόγον * ύμνήσωμεν βοώντες * Χαίροις, σοφέ Γρηγόριε.

Στίχ. Το στόμα μου λαλήσει σοφίαν, χαὶ ἡ μελέτη τῆς χαρδίας μου σύνεσιν.

Στόμα το ίερον, * την θεολόγον γλώσσαν, * τον νοῦν τον θεῖον πάντες * τοῦ σοφοῦ Γρηγορίου * αἰνέσωμεν θεόφρονες.

Στίχ. 'Αχούσατε ταῦτα, πάντα τὰ "Εθνη· ἐνωτίσασθε, πάντες οι χατοιχοῦντες τὴν οἰχουμένην.

Πράπεζαν μυστικήν * ηὐτρέπισε τοῖς πᾶσι.* τῶν θείων αὐτοῦ λόγων * Γρηγόριος ὁ μέγας· * δεῦτε πιστοὶ τρυφήσωμεν.

Δόξα.

Πριάδα την σεπτην, * Πατέρα, Λόγον, Πνεϋμα * ο θεῖος Θεολόγος * ἐδίδαξε πιστεύειν, * ένα Θεόν ἀχώριστον.

Καί νῦν, Θεοτοχίου.

Μητέρα σε Θεοῦ, * Θεόν δὲ τόν Υἰόν σου * ὁ μέγας Θεολόγος * ἐδίδαξε πιστεύειν, * Μαρία Μητροπάρθενε,

356

MHN IANOYAPIO Σ . KE'.

Νυν απολύεις· τὸ Τρισάγιον· τὸ, Παναγία Τριάς· τὸ, Πάτερ ήμῶν.

'Απολυτίχιον.

Ο ποιμενικός αύλός τῆς Θεολογίας σου. Και Ἀπόλυσις.

ΕΝ ΤΩι ΜΕΓΑΛΩι ΕΣΠΕΡΙΝΩι.

Στιχολογούμεν την α΄. στάσιν του, Μαχάριος ἀνήρ. Εἰς δὲ τό, Κύριε ἐχέχραξα, ίστῶμεν Στίχους η΄. και ψάλλομεν Στιχηρά Προτόμοια,

Ήχος α΄. Πανεύφημοι Μάρτυρες.*

Πάτερ Γρηγόριε, * τὰ σὰ * χείλη οὐχ ὁ πρόξενος * τῆς λήθης τάφος ἐχάλυψε· * Θεολογίας γὰρ * ἀνεδείχθης στόμα,* εὐσεβείας δόγματα * χαὶ νῦν τῆ οἰχουμένη φθεγγόμενος· * διὸ ἰχέτευε * δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * τὴν εἰρήνην * χαὶ τὸ μέγα ἕλεος.

Πάτερ Γρηγόριε, * σοφῶς * τῆς σαρχός ἐξέχλινας * τό δυσμενὲς καὶ ἐπίβουλον· * οὐρανοδρόμω τε * ἐπιβὰς τεθρίππω * ἀρετῶν ὀχήματι * ἀνέπτης πρός το κάλλος το ἄἰρητον· * οῦ ἐμφορούμενος, * νῦν βραβεύεις ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * τὴν εἰρήνην * καὶ το μέγα ἕλεος.

Πάτερ Γρηγόριε, * Θεοῦ * xai ἀνθρώπων γέγονας * πιστός μεσίτης τῆ χάριτι· * xai νῦν εὐίλατον * εὐπαἰρἡησιάστοις * προσευχαῖς τιθεἰς ἡμιν * Χριστόν, μὴ διαλίπης πρός Κύριον * πρεσβεύων, "Όσιε, * δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * τὴν εἰρήνην * xai τό μέγα ἕλεος. Πάντα δυσσεύονται.

Έτερα Στιχηρά Προσόμοια,

Ήχος β΄. πρός τό. 'Ως ώράθης, Χριστέ.

Τῆ Τριάδι τό σώμα και τόν νοῦν, ὦ Θεολόγε, * καθαγνίσας έμμελῶς διὰ πράξεως, * και ἀναβάσεις * ἐν καρδία σου διαθέμενος, * τὰς αἰσθήσεις ἀπαρνησάμενος * γνόρον ὑπέδυς τόν θεῖον και ἀκατάληπτον, * και ὡμίλησας τῆ ἀῦλφ φωταγωγία, * και δι' ἀγάπης συγκραθείς * πᾶσι λαοῖς ἀπήστραψας * ἐνιαῖον και ἀπρόσιτον * φάος, Γρηγόριε.

Πη λαβίδι τον άνθραχα ποτέ τῷ 'Ησαία * δεδωχώς ὁ Σεραφίμ προσεπέλασε * μεμυημένω * τὴν τρισάγιον Κυριότητα * ἐπὶ θρόνου δόξης ἀστράπτουσαν· * σὐ δὲ Θεότητος φύσιν, Μαχάριε,* τρισυπόστατον χαταγγείλας τῆ Ἐχχλησία, * τον μελιζόμενον ἡμῖν * ἄνθραχα ἐν οὐσίαις δυσίν * ταῖς οἰχείαις σου διένειμας χερσὶ,* Πάτερ Γρηγόριε.

'Ο νομάζειν βροντής σε υίδν χαὶ Θεολόγον * ἐποφείλεται ἡμῖν, Παμμαχάριστε, * τῆς Ἰωάννου * χοινωνήσας γὰρ θείας χάριτος, * τῆ πυρίνη γλώσση ἐβρόντησας * Λόγον Θεοῦ γεννητόν τε χαὶ ἄναρχον, * συνυπάρχοντα ἐν ἀρχῆ τῷ γεγενηχότι, * χαὶ ἀιδίως ἐχ Πατρός * Πνεῦμα ἐχπορευόμενον * ὁμοούσιον Πατρί τε χαὶ Υἰῷ, * Πάτερ Γρηγόριε.

Δόξα, ³Πχος πλ. δ'.

Η γρήγορος γλώσσά σου * πρός διδασχαλίαν, * έν τοϊς ώσι τών χαρδιών ένηχοῦσα, * τὰς τῶν ῥαθύμων ψυχὰς διανίστησι· * χαι θεοφθόγγοις ῥήμασι * χλίμαξ εὑρίσχεται * τοὺς ἐχ γῆς πρός Θεόν ἀναφέρουσα. * Διό, Γρηγόριε Θεολόγε, * μὴ παύση πρεσβεύων Χριστῷ * ἐχ χινδύνων σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Kal vov, Osotoxiov.

Ο Βασιλεύς τῶν οὐρανῶν * διὰ φιλανθρωπίαν * ἐπὶ τῆς γῆς ὡφθη * xαὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη· * ἐχ Παρθένου γὰρ ἀγνῆς * σάρχα προσλαβόμενος, * xαὶ ἐχ ταύτης προελθών * μετὰ τῆς προσλήψεως, * εἶς ἐστιν Υἰός, * διπλοῦς τὴν φύσιν, * ἀλλ' οὐ τὴν ὑπόστασιν. * Διὸ τέλειον αὐτὸν Θεὸν * xαὶ τέλειον ἄνθρωπον * ἀληθῶς χηρύττοντες, * ὁμολογοῦμεν Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν· * δν ἰχέτευε, Μήτηρ ἀνύμφευτε, * ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Είσοδος, τὸ Προχείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ ᾿Αναγνώσματα. Παροιμιῶν τὸ ᾿Ανάγνωσμα.

 Κεφ. ή. 7, 6. Υήμη διχαίου μετ' έγχωμίων, χαι εύλογία Κυρίου έπι χεφαγ. 18. Υ λην αύτοῦ. Μαχάριος ἄνθρωπος δς εῦρε σοφίαν, χαι θνητός δς εἶδε φρόνησιν. Κρεϊσσον γὰρ αὐτην ἐμπορεύεσθαι η χρυσίου χαι ἀργυρίου θησαυρούς. Τιμιωτέρα δέ ἐστι λίθων πολυτελῶν· πᾶν δὲ τίμιον οὐχ ἄξιον αὐτῆς ἐστιν. Ἐχ γὰρ τοῦ στόματος αὐτῆς ἐχπορεύεται διχαιοσύνη· νόμον δὲ χαὶ ἔλεον ἐπὶ γλώσσης φορεῖ. Τοι-

- η΄.6, 84,85. γαροῦν ἀχούσατέ μου, ὦ τέχνα· σεμνὰ γὰρ ἐρῶ. Καὶ μαχάριος ἄνθρωπος, ὅς τὰς ἐμὰς ὀδοὺς φυλάξει. Αι γὰρ ἔξοδοί μου, ἔξοδοί
- 4. 12-17. ζωής, χαι ετοιμάζεται θελησις παρά Κυρίου. Διά τοῦτο παραχαλῶ ὑμᾶς, χαι προίεμαι ἐμὴν φωνὴν υἰοῖς ἀνθρώπων. "Ότι ἐγὼ ἡ σοφία χατεσχεύασα βουλὴν, χαι γνῶσιν, χαι ἕννοιαν. ἐγὼ ἐπεχαλεσάμην. Ἐμὴ βουλὴ χαι ἀσφάλεια, ἐμὴ φρόνησις, ἐμὴ δὲ ἰσχύς. Ἐγὼ τοὺς ἐμὲ φιλοῦντας ἀγαπῶ, οἱ δὲ ἐμὲ ζητοῦντες εὐϧ.9. ρήσουσι χάριν. Νοήσατε τοίνυν ἅχαχοι πανουργίαν, οἱ δὲ ἀπαί
 - δευτοι ένθεσθε χαρδίαν. Είσαχούσατέ μου χαὶ πάλιν, σεμνὰ γὰρ ἐρῶ· χαὶ ἀνοίγω ἀπό χειλέων ὀρθά· ὅτι ἀλήθειαν μελετήσει ὁ

359

λάρυγξ μου, έβδελυγμένα δὲ ἐναντίον ἑμοῦ χείλη ψευδή. Μετὰ διχαιοσύνης πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου, οὐδὲν ἐν αὐτοϊς σχολιόν, ούδε στραγγαλιώδες. Πάντα εύθεα έστι τοις νοούσι, χαι όρθα τοις εύρισχουσι γνώσιν. Διδάσχω γαρ ύμιν άληθη, ίνα xβ'. 21, 19. γένηται έν Κυρίφ ή έλπις ύμων, χαι πλησθήσεσθε πνεύματος. « 4.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ανάγνωσμα.

(καιος, ἐὰν φθάση τελευτήσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γήρας γὰρ Κ.φ. δ'. 7. 🛆 τίμιον, ού το πολυχρόνιον, ούδε άριθμῷ ετῶν μεμετρηται. Πολιά δέ έστι φρόνησις άνθρώποις και ήλικία γήρως, βίος άκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος, ἡγαπήθη καὶ ζῶν μεταξύ άμαρτωλών, μετετέθη. Ηρπάγη, μή χαχία άλλάξη σύνεσιν αὐτοῦ, ἡ δόλος ἀπατήση ψυχὴν αὐτοῦ· βασχανία γὰρ φαυλότητος άμαυροϊ τὰ χαλὰ, χαὶ ἑεμβασμός ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν ἄχαχον. Τελειωθείς έν όλίγω, έπλήρωσε χρόνους μαχρούς άρεστή γάρ ην Κυρίω ή ψυγή αύτου. δια τουτο έσπευσεν έχ μέσου πονηρίας. Οι δε λαοι ίδόντες, χαι μή νοήσαντες, μηδε θέντες έπι διανοία το τοιούτον, ότι γάρις και έλεος έν τοις όσιοις αύτου, και έπισκοπη έν τοῖς ἐχλεχτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ 'Ανάγνωσμα.

Στόμα διχαίου άποστάζει σοφίαν, χείλη δὲ ἀνδρῶν ἐπίστανται Κιφ. χάριτας· στόμα σοφῶν μελετά σοφίαν, διχαιοσύνη δὲ ῥύεται ἰα. 2, 4. αύτους έχ θανάτου. Τελευτήσαντος άνδρος διχαίου, ούχ δλλυται .α. 7, 19. έλπίς. υἰός γὰρ δίχαιος γεννᾶται εἰς ζωήν. χαὶ ἐν ἀγαθοῖς αὐτοῦ χαρπόν διχαιοσύνης τρυγήσει. Φῶς διχαίοις διὰ παντός, χαὶ παρὰ ιγ. 9. η'. 17. Κυρίου ευρήσουσι χάριν και δόξαν. Γλώσσα σοφών καλά έπίστα- 16'.2. 18'.85. ται· καί έν καρδία αύτων άναπαύσεται σορία. Άγαπα Κύριος κβ. 11. όσίας χαρδίας, δεχτοί δε αύτῷ πάντες ἄμωμοι έν όδῷ. Σοφία Ἐκκλ. Κυρίου φωτιεί πρόσωπον συνετου φθάνει γαρ τοὺς ἐπιθυμουντας Σοφ. Κεφ. αύτην πρό τοῦ γνωσθηναι, χαι εὐχερῶς θεωρεῖται ὑπό τῶν ἀγα- ς. 18-17. πώντων αὐτήν. Ο ὀρθρίσας πρός αὐτὴν, οὐ χοπιάσει· χαὶ ὁ ἀγρυπνήσας δι' αὐτὴν, ταχέως ἀμέριμνος ἔσται. Ότι τοὺς ἀξίους αὐτής αύτη περιέρχεται ζητοῦσα, χαὶ ἐν ταῖς τρίβοις φαντάζεται αύτοις εύμενώς. Σορίας ού χατισχύσει ποτέ χαχία. Διὰ ταῦτα . 80. χαι έραστης έγενόμην του χάλλους αυτής χαι έφιλησα ταύτην, χαι έξεζήτησα έχ νεότητός μου, χαι έζήτησα νύμφην άγαγέσθαι έμαυτῷ· ὅτι ὁ πάντων Δεσπότης ἡγάπησεν αὐτήν· μύστης γάρ έστι τῆς τοῦ Θεοῦ ἐπιστήμης, χαὶ αἰρέτις τῶν ἔργων αὐτοῦ. Οἰ πόνοι αύτης είσιν άρεται. σωφροσύνην δε χαι φρόνησιν αύτη διδάσχει, διχαιοσύνην, χαι ανδρείαν, ών χρησιμώτερον ούδέν έστιν έν βίω άνθρώποις. Εί δε χαι πολυπειρίαν ποθεί τις, οίδε τα άρ-

MHN IANOTAPIO Σ KE.

γαΐα χαὶ τὰ μέλλοντα εἰχάζειν. ἐπίσταται στροφὰς λόγων, χαὶ λύσεις αίνιγμάτων, σημεία χαι τέρατα προγινώσχει, χαι έχβάσεις χαιρών χαι χρόνων. Και πάσι σύμβουλός έστιν άγαθή δτι άθανασία έστιν έν αύτη, και εύκλεια έν κοινωνία λόγων αυτής. 17, 18. Διά τουτο ένέτυχον τῷ Κυρίω, και έδεήθην αύτου, και είπον έξ 21. όλης μου της χαρδίας. Θεέ πατέρων χαι Κύριε του έλέους, ό 0'. 1-5. ποιήσας τὰ πάντα ἐν λόγψ σου, καὶ τῆ σορία σου κατασκευάσας τόν άνθρωπον, ίνα δεσπόζη των υπό σου γενομένων κτισμάτων, χαι διέπη τον χόσμον έν όσιότητι χαι διχαιοσύνη, δός μοι την των σων θρόνων πάρεδρον σορίαν, και μή με αποδοχιμάσης έχ παίδων σου. δτι έγώ δουλος σός, χαι υιός της παιδίσχης σου. Έξαπόστειλον αύτην έξ άγίου χατοιχητηρίου σου, χαι άπο θρό-10-14. νου δόξης σου ίνα συμπαρούσά μοι διδάξη με, τι εὐάρεστόν ἐστι παρά σοί και όδηγήση με έν γνώσει, και φυλάξη με έν τη δόξη αύτής. Λογισμοί γαρ θνητών πάντες δειλοί, χαι έπισραλείς αί ἐπίνοιαι αὐτῶν.

> Είς την Λιτήν, Στιχηρά Πδιόμελα, "Ηχος δ'. Ανατολίου.

Ένθέοις πράξεσι * το σώμα σύν τῆ ψυχῆ * νομίμως προχαθηράμενος, * τῷ τῆς θεολογίας ὅρει προσέβης * τὰ θεῖα μυσταγωγούμενος, * θεοφάντορ Γρηγόριε· * χαὶ τον ἄδυτον ὑπελθών γνόφον, * τὴν θεοτύπωτον ἐδέξω νομοθεσίαν, * ὁμοούσιον ἐγγεγραμμένην Τριάδα· * ὴν προσχυνοῦντες διὰ σοῦ, * ἀνυμνοῦντες λέγομεν· * Ἡ ἐν Τριάδι γινωσχομένη Μονὰς, * ἐλέησον ἡμᾶς. Ο αὐτός.

Λόγφ Θεοῦ ἀνοίξας τὸ στόμα σου, * τὸ τῆς σοφίας εἰλχυσας Πνεῦμα· * καὶ πλήρης χάριτος γενόμενος, * τὰ θεῖα ἐβρόντησας δόγματα, * τρισμάχαρ Γρηγόριε· * καὶ ταῖς ᾿Αγγελικαῖς * συμμυηθεὶς δυνάμεσι, * τὸ τρισσὸν ἐχήρυξας φάος καὶ ἀμέριστον· * διὸ ταῖς σαῖς ἐλλαμφθέντες θεηγορίαις, * Τριάδα προσχυνοῦμεν * ἐν μιῷ Θεότητι γνωριζομένην * εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ο αύτός.

Τή πυρίνη γλώσση σου, * θεορρήμον Γρηγόριε, * τὰς θεομάχους ἐνέπρησας * τῶν αἰρετιζόντων γλωσσαλγίας· * θείον ὡς ἀληθῶς * ἀνεδείχθης στόμα * ἐν Πνεύματι λαλήσαν * τὰ μεγαλεία τοῦ Θεοῦ, * καὶ γράμμασι διατυπῶσαν * τὴν τῆς κρυφιομύστου Τριάδος * ὁμοδύναμον οὐσίαν· * καὶ τὸ τρισήλιον φῶς καταλάμψαν τὸν περίγειον κόσμον * πρεσβεύεις ἀπαύστως * ὑπέρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, 'Ηχος α'.

ττήν λύραν τοῦ Πνεύματος, * τό τῶν αἰρέσεων θέλγιστρον * χαὶ L ορθοδόξων ήδισμα, * τον δεύτερον έπιστήθιον, * τον του Λόγου αὐτόπτην τοῖς δόγμασι γενόμενον, * τον σοφον Αρχιποίμενα, * τής Έχχλησίας τὰ θρέμματα, * θεολογιχοῖς ὕμνοις προσείπωμεν· * Σύ εί ό ποιμήν ό χαλός * ό δούς σεαυτόν, Γρηγόριε, * ώς ό διδάσχαλος Χριστός ύπερ ήμων * και σύν Παύλφ χορεύεις, * και πρεσβεύεις ύπερ των ψυχών ήμων.

Και νυν, Θεοτοχίον.

Τη πρεσβεία, Κύριε, * πάντων των 'Αγίων * χαι της Θεοτό-χου * την σην είρηνην δός ήμεν, * χαι έλέησον ήμας * ώς μόνος σίχτίρμων.

Είς τον Στίχον, Στιχηρά Προσόμοια,

'Ηχος πλ. α'. Χαίροις ἀσχητικῶν ἀληθῶς.*

Χαίροις, θεολογίας πηγή * και θεωρίας ύψηλής ενδιαίτημα·* τον άνω * βυθον γάρ, Πάτερ, * μετ' εύσεβους λογισμου * ερευνήσας, πασι διετράνωσας * τρισιν * εν Ηλίοις μίαν φωτος είναι σύγχρασιν * ένιζομένην * τῷ ταυτῷ τῆς Θεότητος, * τρισσουμένην δέ * ταις σεπταις ύποστάσεσι. * βίου μέν χαθαρότητι * χαι λόγου λαμπρότητι * σέβειν διδάσχων Τριάδα * την παναγίαν, Θεόπνευστε * παρ' ής έχπεμρθηναι * ταις ψυγαις ήμων δυσώπει * το μέγα έλεος.

Στίχ. Το στόμα μου λαλήσει σορίαν, και ή μελέτη της καρδίας μου σύνεσιν.

ίγλη θεολογίας της σης * την των αιρέσεων σχοτόμαιναν έλυ-Α σας. * πηγήν γὰρ * ἀπαυγασμάτων * θεοσεβεϊ λογισμῷ, * Θεολόγε, φθάσας και θεόφρονι, * αύγαζς * ταζς έκετθεν έκδιδομέναις ώμείλησας. * διαφανές γάρ * τόν σόν νουν ώσπερ έσοπτρον * έργασάμενος, * το τρισσον τής Θεότητος, * Πάτερ, φῶς καὶ ἀμέριστον * έδέξω λαμπρότατα, * και την άκτινα πλουσίως * την ένιαίαν εχώρησας. * ην νυν έχδυσώπει * ταις ψυχαις ήμων δοθήναι * το μέγα έλεος.

Στίγ. Στέμα διχαίου μελετήσει σορίαν, χαι ή γλώσσα αύτου λαλήσει χρίσιν.

Χαίροις, ό ποταμός του Θεου * ό ἀεὶ πλήρης τῶν ὐδάτων τῆς χάριτος, * δ πᾶσαν * εὐφραίνων πόλιν * του Βασιλέως Χριστοῦ * τοῖς ἐνθέρις λόγοις και διδάγμασι. * τρυφής * ὁ χειμάρρους, το άνεξάντλητον πέλαγος * ο των δογμάτων * άχριβής φύλαξ εννομος * ο θερμότατος * της Τριάδος υπέρμαχος * όργανον τό του Πνεύματος. * ό νους ό έγρηγορος. * εύηχος γλώσσα Men. Tom. III. 46

τό βάθος * τὸ τῶν Γραφῶν ἑρμηνεύουσα. * Χριστὸν νῦν δυσώπει * ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι * τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, 'Ηχος πλ. δ'.

Τὰς χαρδίας τῶν πιστῶν * γεηπονῶν τῆ γλώττῃ σου, Γρηγόpie, * εὐσεβείας ἐν αὐταῖς * ἀειθαλεῖς ἐβλάστησας χαρποὺς τῷ Θεῷ, * τὰς ἀχανθώδεις αἰρέσεις * πρόβριζον ἐχτεμών, * χαὶ χοσμῶν τοὺς λογισμοὺς χαθαρότητι. * Διὸ δεχόμενος ἡμῶν τὰ ἐγχώμια, * ἡ θεία λύρα, * ὁ γρήγορος ὀφθαλμός, * τῶν ποιμένων ὁ ποιμὴν, * ὁ τῶν λύχων ἀγρευτὴς, * πρέσβευε ἐχτενῶς, Θεολόγε, τῷ Λόγψ * ὑπέρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καί νον, Θεοτοχίον. Τί ύμας χαλέσωμεν.

Πάντων ή άντίληψις, Δέσποινα, * χλονουμένω μοι, Παρθένε, εχ τοῦ σχότους τῶν δεινῶν, * ταῖς τοῦ βίου τριχυμίαις * ποντουμένω τε ἀεὶ, * ῥανίδα * τοῦ ἐλέους σου χατάπεμψον, * χαὶ χεῖρα * βοηθείας σου παράσχου μοι· * χαὶ τῆς μερίδος ἀξίωσον * τῶν ἐχλεχτῶν χαὶ διχαίων με, * ὡς ἄβυσσον * τετοχυῖα τοῦ ἐλέους, 'Αγνή.

'Απολυτίχιον, "Πχος α'.

Ο ποιμενιχός αύλός τῆς Θεολογίας σου * τὰς τῶν ἡητόρων ἐνίχησε σάλπιγγας· * ὡς γὰρ τὰ βάθη τοῦ Πνεύματος ἐχζητήσαντι, * χαὶ τὰ χάλλη τοῦ φθέγματος προσετέθη σοι. * 'Αλλὰ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * Πάτερ Γρηγόριε, * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα, [°]Ηχος α΄. Θείας Πίστεως.

Θείαν ἕλλαμψιν χεχληρωμένος, * βίον ἄϋλον ἐξησχημένος, * όμωνύμφ ἰερατεία διέπρεψας· * ὑπερφυῶς γὰρ τρανώσας τὰ δόγματα, * ὀρθοδοξία τὴν πίστιν ἐστήριξας, * Πάτερ "Οσιε, * Χριστόν τὸν Θεὸν ἰχέτευε * δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἕλεος.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Θεοτοχίον, ὅμοιον.

Θείας φύσεως ούχ ἐχωρίσθη * σὰρξ γενόμενος ἐν τῆ γαστρί σου, * ἀλλὰ Θεός ἐνανθρωπήσας μεμένηχεν * ὁ μετὰ τόχον Μητέρα Παρθένον σε, * ὡς πρὸ τοῦ τόχου φυλάξας πανάμωμον, * μόνος Κύριος. * Αὐτὸν ἐχτενῶς ἰχέτευε * δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ήχος πλ. α΄. Τον συνάναρχον Λόγον. Τρηγορήσας τῷ λόγφ τῆς ἀληθείας Χριστοῦ, * τῆς Τριάδος τὸ χράτος ἐθεολόγησας· * τὴν 'Αρείου δυσσεβῆ χαὶ παράνομον *

χαχοδοξίαν χαθελών * ώς εὐσεβείας ἀριστεὺς * χαὶ πρόμαχος, Ἱεράρχα, * ἐφώτισας τοὺς ἐν σχότει * τῆς ἀγνωσίας χαθεύδοντας. Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Θεοτοχίον, ὅμοιον.

Πής ψυχής μου τὰ πάθη τὰ πολυώδυνα * χαὶ σαρχός μου τὰς νόσους ἐν τάχει ἰασαι, * τὰς τοῦ νοός μου ἐχτροπὰς στήσον, Πανάμωμε· * χαὶ ἐν γαλήνῃ λογισμῶν * εὐχὰς προσφέρειν χαθαρὰς * τῷ Βασιλεῖ τῶν ἀπάντων * ἀξίωσον, Θεοτόχε, * χαὶ ἐξαιτεῖσθαι πταισμάτων ἄφεσιν.

Μετά τον Πολυέλεον Κάθισμα, Ήχος πλ. δ'.

Τήν Σοφίαν και Λόγον.

Στηλιτεύων την πλάνην των δυσσεβών, * τὰς Γραφὰς διανοίγων θεοπρεπῶς * ἐξέπεμψας δόγματα * ὑπὲρ μέλι ήδύνοντα * τῶν πιστῶν τὰς χαρδίας * σαφῶς, ἀξιάγαστε, * τῆ Τριάδι λατρεύειν * ἐν Μονάδι Θεότητος· * ὅθεν τοῦ Σωτῆρος * την μορφην ἐν εἰχόνι * προέστησας ἀσπάζεσθαι * σχετιχῶς τὸ ἀνθρώπινον. * Θεολόγε Γρηγόριε, * πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἑορτάζουσι πόθφ * την ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, τό αὐτό. Καὶ νῦν, Θεοτοχίον, ὅμοιον.

Δεῦτε πάντα τὰ "Εθνη, θεοπρεπῶς * τὴν Μητέρα τοῦ πάντων Δημιουργοῦ * ὑμνήσωμεν λέγοντες· * Χαῖρε, θρόνε πυρίμορφε * τοῦ τῶν ὅλων δεσπόζοντος, * Ἰησοῦ τοῦ Παντάναχτος· * χαῖρε, μόνη Κυρία * τοῦ χόσμου πανάχραντε· * χαῖρε, τὸ δοχεῖον * τῆς ᾿Αγίας Τριάδος, * Πατρός Γίοῦ τε χαὶ Πνεύματος * τὸ λαμπρόν χαὶ ἀχήρατον, * Μαριὰμ ᾿Αειπάρθενε, * Θεοτόχε πανύμνητε· * χαῖρε, πάνσεμνε Νύμφη ἡλιοστόλιστε· * χαῖρε, πάντων χαρὰ τῶν ὑμνούντων σε.

Οι 'Αναβαθμοί, το α΄. 'Αντίφωνον τοῦ δ'. "Ηχου.

Προχείμενον, Ηχος δ'.

Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν, χαὶ ἡ μελέτη τῆς χαρδίας μου σύνεσιν.

Στίχ. 'Αχούσατε ταῦτα, πάντα τὰ ἔθνη· ἐνωτίσασθε, πάντες οι χατοιχοῦντες τὴν οἰχουμένην.

Εύαγγέλιον. Ο Ν'.

Δόξα. Τατς τοῦ Ἱεράρχου.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόχου.

Είτα Στίχος. Έλέησον με, ό Θεός.

Και ψάλλομεν το παρόν Ιδιόμελον, Ήχος πλ. β΄.

Ο σιε τρισμάχαρ, * Αγιώτατε Πάτερ, * ο Ποιμήν ο χαλός * χαί τοῦ Ἀρχιποίμενος Χριστοῦ Μαθητής, * ο τιθείς την ψυχήν

ΜΗΝ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ, ΚΕ',

ύπερ των προβάτων· * αὐτός χαὶ νῦν, πανεύρημε * Θεολόγε Γρηγόριε, * αίτησαι πρεσβείαις σου * δωρηθηνει ήμιν το μέγα έλεο.

Ο Κανών της Όχτωήχου, η της Θεοτόχου και του Αγίου ού ή 'Αχροττιχίς

Τόν θεορήμονα Γρηγόριον τον ασίδιμον ξδω.

Ποίημα Θεοράνους.

'Ωδή α'. Πχος α'. Χριστός γεννάται.

Γιόν Θεολόγον τόν δεύτερον, * τόν στύλον τοῦ φωτός τόν οὐράνιον, * σοφίας Θεοῦ τὴν σάλπιγγα, * δεῦτε τῶν τούτου λόγων * οἱ ἐρασταὶ, * πόθψ συνελθόντες, * εὐφημήσωμεν αὐτόν * ὡς θεοχήρυχα.

Ο Λόγος, Πάτερ, ό ἄναρχος * ό πάντων ώς Θεός προμηθούμενος * προνοητική δυνάμει, σέ, * μάχαρ, τη Έχχλησία * αἰα Μητρί, * λόγφ χαὶ σοφία * χαριτώσας σου τόν νοῦν, * δῶρον γαρίζεται.

Νοῦν ἡγεμόνα ποιούμενος * παθῶν τῶν τῆς σαρχός χατεχράτησας· * χαὶ χωρητιχός γενόμενος * θείων ἀπαυγασμάτων, * ένα Θεόν * ἐν τρισὶ προσώποις * χατερώτισας ἡμᾶς * σέβειν, Γρηγόρι. ()εοτοχίον.

Θεοῦ Σορία, Πανάμωμε, * τὸν οἶχον ἐαυτῆς ψχοδόμησεν * ἐν τῆ σῆ γαστρὶ σχηνώσασα * τῆ χεχαριτωμένη· * χαὶ ὑπέρ νοῦν * τούτψ ἐνωθεῖσα * χαθ' ὑπόστασιν, Άγνὴ, * ὥφθη ὡς ἄνθρωπος.

"Ετερος Κανών, ποιηθείς παρά τοῦ Αγίου Κοσμά.

Ωδή α΄. Ήχος ο αυτός. Ο Είρμος.

Γπαινον ό θεόπτης * Μωϋσής τοῦ Ἱσραὴλ προαναχρούεται.
 Ε άρχει Μαριὰμ δὲ σορῶν γυναιχῶν. * Ἐρδὴν ἐπινίκιον * τῷ
 » λυτρωτῆ Θεῷ πάντες ἔσωμεν.

'Ρύσιον άρχεγόνου * ήμετέρων τε παθών αίμα θεόφρυτον * ίστασο προσπένδων χαί νῦν τῶν πιστῶν, * Γρηγόριε πάνσορε, * Θεόν διδούς ήμιν εὐδιάλλαχτον.

Πλάχας θεοχαράχτους * υπό γνόφον Μωϋσής είλεν εἰσδύνας ποτέ· * σὺ δὲ ταῖς φρεσὶν ἐνστησάμενος * θεοδόχον τράπεζαν * όλοσχερῶς Θεοῦ ἀντεβόλησας.

Θεοτοχίον.

Θέλων δι' εὐσπλαγχνίαν * ἐκ θανάτου καὶ φθορᾶς ἀνακαλίσασθαι * φύσιν τῶν βροτῶν ὁ Ἐπέρθεος, * Παρθένε πανάμωμε, * τὴν καθαρὰν νηδύν σου κατώκησεν.

Καταβασία.

• Χ έρσον άβυσσοτόχον πέδον * ήλιος * έπεπόλευσε ποτε· * ώσει » Χ τείχος γάρ έπάγη * έχατέρωθεν όδωρ * λαφ πεζοποντοπο-

Digitized by Google

» ρούντι, * χαί θεαρέστως μέλποντι· * "Ασωμεν τῷ Κυρίψ, * έν-» δόξως γάρ δεδόξασται.

'Ωδή γ'. Τῷ πρό τῶν αἰώνων.*

Έχων τῆς σοφίας * τὴν πηγὴν ἀεννάως βλυστάνουσαν, * τῶν θεοσόφων διδαγμάτων * τὴν Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, * σοφὲ * Παμμάκαρ, ἐπλήρωσας, * τῷ ἐπὶ πάντων βοῶσαν Θεῷ· * Ἅγιος εἰ, Κύριε.

Ο τής εὐσεβείας * μεγαλόρωνος χήρυξ χαὶ ἐὐσημος * θεολογίας Θεολόγος, * θησαυρόν θεωρίας * ἀεὶ * ἀφθόνως προβάλλεται, * χαὶ διανέμει πλουσίως ἡμῖν * πλοῦτον ἀναφαίρετον.

'Ρήτωρ ο πυρίπνους, * ή θεόφθογγος λύρα της χάριτος * τη θεολόγω ἐπιπνοία * καὶ φθογγη θεοπνεύστω * τρανῶς * εὐήχως φωνήσασα, * τρισυποστάτου Οὐσίας ἡμῖν * μέλος ἐμελώδησεν.

Θεοτοχίον.

Η Θεογεννήτωρ, * ή Βασίλισσα πάσης τῆς κτίσεως * τόν Βασιλέα τῶν ἀπάντων * δυσωποῦσα μὴ παύση * Χριστόν, * ψν ἡμῖν ἐγέννησας * εἰς σωτηρίαν τῶν ἐπὶ τῆς γῆς, * σῶσαι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Έτερος Κανών. Ο Είρμός.

ΤΙ τόν πρό συλλήψεως άγνόν Σαμουήλ * άδιστά τως τῷ Θεῷ
 Χαθυποσχομένη * ἰερομήτωρ "Αννα * νῦν γηθομένη * ἄδει
 σὑν ἡμῖν. * Ἐστερεώθη * ἐν Κυρίω ἡ καρδία μου.

Ο δι' όλισθήσεως προδήλου γαστρός * τῆ τεχούση προφαγεὶς, "Οσιε Πάτερ, * ἐπωνυμίαν φέρων * τὴν ἐπαξίαν, * ὄρχαμε σοφῶν, * ἐνδιαθέτως, * Χαίροις, Πάτερ, σοὶ χραυγάζομεν.

Ο πρό τοῦ ἐλέσθαι πονηρὰ συζυγή * καὶ συνέριθον λαβών φάσμασι θείοις * θεοειδή ἀγνείαν * καὶ σωφροσύνην, * πρόμαχε πιστῶν, * ἀγαλλιῶντες, * Χαίροις Πάτερ, σοὶ κραυγάζομεν.

Θεοτοχίου.

Εύας τῆς προμήτορος ἀνώρθωσας * τὸ ῥλίσθημα τὸ πρὶν, ὑποδεξαμένη * τὸν τοὺς κατεἰρμαγμένους * ἐπανορθοῦντα * Λόγον τοῦ Πατρός * τῇ ἀŋττήτῷ * δυναστεία, Μητροπάρθενε.

Καταβασία.

» Τό στερέωμα * των έπι σοι πεποιθότων, * στερέωσον, Κύριε, * • Την Έχχλησίαν, * ην έχτησω τω τιμίω σου αίματι.

Κάθισμα, Ήχος πλ. δ'. Την Σοφίαν και Λόγον.

Έκναίξας το στόμα λόγω Θεου, * έξηρευξω σορίαν, Κήρυξ φωτός, * και φρόνημα ένθεον * τη οίκουμένη κατέσπειρας. * των Πατέρων όντως * κυρώσας τὰ δόγματα * κατά Παυλον ώρθης * της Πίστεως πρόμαχος. * δθεν και Άγγέλων * σύμπολίτης ὑπάρχεις, * χαὶ τούτων συνόμιλος * ἀνεδείχθης, μαχάριε. * Θεολόγε Γρηγόριε, * πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἑορτάζουσι πόθω * τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, χαι νῦν, Θεοτοχίον, ὅμοιον.

Ο ταν έλθη τοῦ χρίναι πασαν τὴν Υῆν * ὁ τῶν ὅλων Δεσπότης xaì Ποιητὴς, * προβάτοις με σύνταξον * δεξιοῖς τὸν χατάxριτον· * xaì ἐξωτέρου σχότους * xaì πάσης χολάσεως * τὸν σὸν ἀχρεῖον δοῦλον * ἐξάρπασον, *Αχραντε· * ἱνα εὐχαρίστως * μεγαλύνω τὸν πλοῦτον * τῆς σῆς ἀγαθότητος, * Θεοτόχε πανύμνητε, xaì βοῶ σοι γηθόμενος· * Πρέσβευε τῷ σῷ Γιῷ xaì Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι· * σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα * ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου.

'Ωδή δ'. 'Ράβδος έχ τῆς ῥίζης 'Ιεσσαί.*

Μύστης τής Τριάδος γεγονώς, * τη ταύτης χατελάμπρυνας * την οἰχουμένην ἐπιγνώσει, σοφὲ, * δογμάτων μαρμαρυγὰς * ἐξαστράπτων, Όσιε, * της σης ἀχριβοῦς διδασχαλίας· * ην μελετῶντες ἀεἰ * πάντες εὐσεβῶς ἀνυμνοῦμέν σε.

Ορθρος εὐσεβείας φαεινὸς * ἀχτῖνα τὴν τρισήλιον * εἰσδεδεγμένος ἐξανέτειλας, * χαὶ νύχτα τὴν ζορερὰν * δυσσεβῶν αἰρέσεων * αἴγλῃ τῶν σοφῶν σου διδαγμάτων * ἐδίωξας, χαὶ ψυχὰς, * Πάτερ, τῶν πιστῶν χατεφαίδρυνας.

Νοῦν τὸν ὑπερούσιον πηγὴν * τοῦ Λόγου xai τοῦ Πνεύματος * ἐξ ἀιδίου, θεολόγῷ βροντῆ, * Παμμάχαρ, θεολογῶν * εὐσεβῶς ἐδίδαξας, * τοῦτο παρ' αὐτῆς μεμυημένος * τῆς ὄντως θεαρχικῆς * xai τῆς ἀρχιφώτου Θεότητος.

'Ανήλθες είς ὄρος ἀρετῶν,* τῶν χάτω μεθιστάμενος * χαὶ νεχρῶν ἔργων ἀφιστάμενος· * χαὶ πλάχας χειρὶ Θεοῦ * γεγραμμένας δόγματα * τῆς σῆς ἀχραιφνοῦς Θεολογίας * ἐδέξω, μυσταγωγὲ * τῶν ὑπερχοσμίων, Γρηγόριε.

Θεοτοχίον.

Γνώμη πρίν πεσόντα τὸν ἀδὰμ * ἀνέστησας, Πανάμωμε,* τὴν ἐνυπόστατον τεχοῦσα ζωὴν * ἐχ μήτρας παρθενιχῆς * ἀγνισθείσης Πνεύματι, * χαὶ πρὸς ἀπαθῆ χαὶ θειοτέραν * ἀχήρατόν τε τρυφὴν * τοῦτον ἐπανήγαγες, Δέσποινα.

Έτερος Κανών. Ο Είρμός.

- » τῷ θαυμασίω στὰς ᾿Αββαχούμ * ἐπὶ τῆς θείας φυλαχῆς
- » 🚄 σου, Γρηγόριε, * χαί τον έπ' ώμων Χερουβίμ χατανοήσας, *
- » τῆς παγχοσμίου γέγονας * μυητής σωτηρίας, * ἀεὶ χραυγά-
- » ζων· * Κύριε, δόξα τη δυνάμει σου.

Τὰς πλησιφαεῖς χαὶ πέλας Θεοῦ * ταξιαρχίας ἐχμιμούμενος, Πάνσοφε, * τὰ ὑπὲρ ταύτας ταῖς φρεσὶ περιπολεύων * πρός τὸν βυθὸν χατείληφας * τὴν ὑπέρτατον στάσιν, * ἐντεῦθεν πλοῦτον * φέρων ἀνθρώποις ἀναφαίρετον.

Ο τον ού ληπτον είσδύνας γνόφον * χαὶ ὡς ἐχ πέτρας ἐπαθρήσας ὀπίσθια, * συγχεχραμένην ὑλιχῆ ἄϋλον φύσιν, * χαὶ ἀσυγχύτου μίξεως * χρηματίσας σημάντωρ, * Χριστοῦ Θεράπον, * τοῦτον τοῖς δούλοις φέροις ίλεων.

Θεοτοχίον.

^{*}Ορος ἀνεδείχθης σὺ νοητόν· * ὅθεν ἐτμήθη ἀποἰρἡπως ὁ ἔντιμος * Λίθος λεπτύνων ζοφερᾶς πλάνης εἰχόνα, * χαὶ φωτισμῷ τῆς χάριτος * χαταυγάζων τοὺς πίστει * ἀναβοῶντας· * Κύριε, δόξα τῆ δυνάμει σου.

Καταβασία.

Έ χάλυψεν * οὐρανοὺς ἡ ἀρετή σου, Χριστέ· * τῆς χιβωτοῦ
 Έ γὰρ προελθών * τοῦ ἀγιάσματός σου, τῆς ἀφθόρου Μη τρὸς, * ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου ὡφθης * ὡς βρέφος ἀγχαλο φορούμενος, * χαὶ ἐπληρώθη τὰ πάντα * τῆς σῆς αἰνέσεως.
 Ώδὴ ε΄. Θεὸς ῶν εἰρήνης.

Ρημάτων ο φθόγγος ο θεΐος τῶν σῶν, * καὶ δογμάτων ἡ χάρις ἡ ἔνθεος * ὡς τάχος ἀστραπῆς πᾶσαν * ἐπέδραμε τὴν γῆν, * Μονάδα ἐν Τριάδι * Τριάδα ἐν Μονάδι * προσκυνεῖν, Θεολόγε, * θεολογῶν καὶ ἐκδιδάσκων ἡμᾶς.

'Ηράσθης τῆς ὄντως σοφίας Θεοῦ, * xαὶ τῶν λόγων τὸ xάλλος ἡγάπησας, * xαὶ πάντων προτετίμηxας * τερπνῶν τῶν ἐπὶ γῆς· * διό σε τῷ στεφάνψ, * Παμμάxαρ, τῶν χαρίτων * εὐπρεπῶς ἐxόσμησε * xαὶ Θεολόγον ἀπειργάσατο.

Γνωστῶς σὺ τὸν "Οντα ὡς πάλαι Μωσῆς * ϫαθορῷν, Θεορῥῆμον, ἐπόθησας· * καὶ τούτου τὰ ὀπίσθια * τῆ πέτρα σκεπασθεἰς * ἰδεῖν κατηξιώθης, * καὶ πέλαγος τῆς θείας * ἐμυήθης οὐσίας * ἀκαταλήπτως φανερούμενον.

Θεοτοχίον.

Ο πάλαι την Εύαν μητέρα την σην * διαπλάσας έχ σου σεσωμάτωται, * έχείνης το χατάχριμα * χαι την παραχοήν * προδήλως θεραπεύων * χαι λύων ώς οιχτίρμων * χαι Δεσπότης τῶν δλων, * Θεογεννήτορ Μητροπάρθενε.

"Επερος Κανών. Ο Ειρμός.

» 🖌 νθραχα πυρός * τῶν Ἡσαίου Σεραφίμ θίγει χειλέων ποτὲ *

» Τη λαβίδι ἀφελόμενον καὶ περιθέν· * ὁ δὲ καθηράμενος, *
 > Δικαιοσύνην μάθετε, * πᾶσιν ἐκήρυττεν.

Όλφ τῷ πυρι * τῆς θεοπτίας, παμμαχάριστε Γρηγόριε, * προσερπύσας καθαρότητι νοῦ καὶ ψυχῆς, * ἀπλήστως αὐτοχειρὶ * τὸ τριλαμπὲς ἐξήντλησας * φῶς ἰσοθέατον.

Ταϊς μαρμαρυγαϊς * περιπαρείς του Τρισηλίου ἀμαρύγματος,* έκ τῆς αἰγλης πυρωθείς δέ, καὶ θείαις βολαῖς * τὸν νοῦν ἐλλαμπόμενος, * ἀντανακλώσας ἀκτίνας * πᾶσιν ἐξέλαμψας.

Oeotoxiov.

Φώς τὸ ἐχ φωτὸς * τὸν τοῦ Πατρὸς μονογενή Λόγον τὸν ἄναρχον * δεξαμένη, Μητροπάρθενε, πύλη φωτὸς * σαφῶς ἐχρημάτισας, * διχαιοσύνης "Ηλιον * πᾶσιν ἀστράψασα.

Καταβασία.

Ος είδεν 'Ησαίας * συμβολιχώς έν θρόνω έπηρμένω Θεόν *
 Ο΄ υπ' 'Αγγέλων δόξης * δορυφορούμενον, * & τάλας! * έβός,
 έγώ· * πρό γὰρ είδον σωματούμενον Θεόν * φωτός ἀνεσπέρου *
 χαι εἰρήνης δεσπόζοντα.

'Ωδή ς'. Σπλάγχνων 'Ιωναν.*

' Pείθροις των σορών * δογμάτων σου, Πάνσορε, * 'Αρείου τόν νουν * τόν θολερώτατον * χατεξήρανας, * έν γαλήνη φυλάττων την ποίμνην σου * άπερίχλυστον χαθάπερ λογικήν χιβωτόν· * ήπερ * εύσεβείας σπέρματα * έναπέθου το χάλλος των λόγων σου.

"Ινα τής σεπτής * Τριάδος την Ελλαμψιν * πλουτήσης, του νουν, * Πάτερ, έστιλβωσας * ἀχηλίδωτον * ὡς χαινόν χαὶ νεόσμηχτον ἔσοπτρον * δι' ἀσχήσεως ἀρίστης ἐργασάμενος· * Ενθεν * καὶ θεοειδέστατος * ἀνεδείχθης ταζς θείαις ἐμφάσεσιν.

Όλος συγχραθείς * τη αίγλη του Πνεύματος * εγένου φωστήρ, * Πάτερ, όλόφωτος, * τη λαμπρότητι * τών σών λόγων φωτίζων τὰ πέρατα, * χαὶ τη της θεολογίας χαθαρότητι * τέρπων * την τερπνήν όμηγυριν * τῶν πιστῶν, Θεολόγε Γρηγόριε.

Νέος Σαμουήλ * Θεόσδοτος πέφηνας * δοθείς τῷ Θεῷ * καὶ πρό συλλήψεως, * Παμμακάριστε, * σωφροσύνη, άγνεία κοσμούμενος * καὶ τῆ τῆς ἰερωσύνης παναγία στολῆ, * Πάτερ, * καθωραϊζόμενος, * μεσιτεύων τῷ Πλάστη καὶ πλάσματι.

Θεοτοχίον.

Τόμος παθαρός * τόν Λόγον δεχόμενος * γραφόμενον νῦν * τόν άπερίγραπτον * τῆ Θεότητι * προεγνώσθης Προφήταις χαὶ πρότερον, * Μητροπάρθενε Μαρία θεονύμφευτε· * σù γὰρ * τόν ἀπερτόριστον * ἐν γαστρί σου ἀφράστως ἐχώρησας.

Έτερος Κανών. Ο Είρμός.

* Ο διαπόντιον * ύπομείνας συμφοράν, * φυγή κλύδωνος, κλή-» Ο ρου φορά * και λαγόσι συσχεθείς, άλιου θηρός * ού διε» φθάρη, * ἀλλ' ἐβόα Ἰωνᾶς· * Πρός σὲ ἡ ζωή μου ἀναβήτω, » Χριστέ.

Ο ύποβρύχιος * ταΐς φρεσίν οὐ γεγονώς, * χευθμῶνας θείου ἐρευνήσας βυθοῦ, * ἐχ δὲ τούτων μαργαρίτην ἀρυσάμενος, * σὺ τῷ Δεσπότῃ * χαὶ σιγὴν ὥσπερ λόγον, * Γρηγόριε τέθυχας πανάριστε.

Ο δι' έντεύξεως * χαθαρᾶς ἀγριουμένην * χατευνάσας α̈́λα,* χαὶ τῶν ξένων ἀποπτύσας λόγον α̈λμην, * σừ τῷ Δεσπότῃ * ὡς οὐράνιος σταγών * λαόν πιστόν ἡρμοσας, Γρηγόριε.

Θεοτοχίον.

'Απερινόητον * ἀνθρωπίνοις λογισμοῖς * τὸ μυστήριον, Μήτηρ Θεοῦ, * τῆς ἀἰρἡϯου xαὶ φριχτῆς λοχείας τῆς σῆς· * σὺ γὰρ, Παρθένε, * τὸν τῶν ὅλων Ποιητὴν * τεχοῦσα Παρθένος διετέλεσας. Καταβασία.

» Ἐ βόησέ σοι, * ίδών ό Πρέσβυς * τοῖς ὀφθαλμοῖς τὸ σωτήριον, * » Ἐ ὅ λαοῖς ἐπέστη· * Ἐκ Θεοῦ, Χριστὲ, σὐ Θεός μου.

Κοντάχιον, ήχος γ΄. Η Παρθένος σήμερον.*

Θεολόγψ γλώττη σου * τὰς συμπλοχὰς τῶν ῥητόρων * διαλύσας, ἐνδοξε, * ὀρθοδοξίας χιτῶνα * ἄνωθεν * ἐξυφανθέντα * τὴν Ἐκκλησίαν * ἐστόλισας· * ὄν καὶ φοροῦσα * σὺν ἡμῖν κράζει * τοῖς σοῖς τέκνοις· * Χαίροις, Πάτερ, * θεολογίας ὁ νοῦς ὁ ἀκρότατος.

Ο Οἶχος, πρός τό Την Έδέμ.

Έ τῆς θεολογικῆς * καὶ ὑψηλῆς σοφίας σου * ἔμπλησόν μου τόν νοῦν * τόν πτωχόν καὶ ταλαίπωρον, * ὅπως ἀνυμνήσω * τὸν βίον σου, Πάτερ· * οὐ γὰρ ἰσχύσω * λόγον προσάξαι σοι, * εἰ μὴ σὺ παράσχης μοι * ἰσχὺν καὶ γνῶσιν, * λόγον καὶ σύνεσιν· * ὅπως ἐκ τῶν σῶν * τὰ σὰ προσφέρω σοι, * καὶ ἐκ τοῦ πλούτου * τῶν ἀρετῶν σου * ἐκείθεν ἔχω ἀφορμὰς, * καὶ στεφανώσω τὴν σεπτὴν * καὶ ἀγίαν κορυφήν σου * σὺν τοῖς πιστοῖς ἀνακράζων· * Χαίροις, Πάτερ, * θεολογίας ὁ νοῦς ὁ ἀκρότατος.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΕ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ ἐν Αγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου, ἀΑρχιεπισχόπου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ Θεολόγου.

Στίχοι.

Θεού γινώσκειν όρθοδόξως ούσίαν,

Χριστιανοΐς λεγάτον έχ Γρηγορίου.

Είχάδι Γρηγόριος θεορήμων έχθανε πέμπτη.

Ταῖς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Men. Tom. III.

'Ωδή ζ'. Οι Πατδες εύσεβεία..

Ο λος ἐπιθυμία * γλυχασμός τε προφανώς ὁ λόγος σου· * ὅλος, Γρηγόριε, μεστός * εὐφροσύνης χαὶ φαιδρότητος * θυμηδίας ἐμπιπλῶν τοὺς πίστει ψάλλοντας· * Ὁ τῶν Πατέρων Θεός, εὐλογητός εἶ.

Νοτ πεφωτισμένω * την πηγην των φωτισμάτων έφθασας· * xal ταζς έχειθεν ἀστραπαζς * πυρπολούμενος, χατέφλεξας * Εὐνομίου γλωσσαλγίας, τῆ Τριάδι βοῶν· * Ο τῶν Πατέρων Θεός, εὐλογητός εἶ.

'Ανοίξας χαταφράχτας * τῆς ἀβύσσου τῶν σοφῶν δογμάτων σου, * ἀναστομώσας τε πηγὰς * τῆς σοφίας σου χατέχλυσας * τοὺς τῆς πλάνης ἀρχηγοὺς, χαταστραπτόμενος * τῷ ἑνιαίῳ φωτὶ χαὶ τρισηλίῳ.

Θεοτοχίον.

Ομβρος ώς ἐπὶ πόχον * χαταβὰς, ἐν σῆ γαστρὶ σεσάρχωται * ό τῆς εἰρήνης ποταμός, * ἡ πηγἡ τῆς ἀγαθότητος, * ὁ σταγόνας ὑετοῦ ἐξαριθμούμενος, * ὁ τῶν Πατέρων Θεός, εὐλογητός εἶ.

Έτερος Κανών. Ο Είρμός.

Υπήλθον ώς νυμφώνα * τῆς χαμίνου τὴν φλόγα τὴν ἄστε χτον * οἱ δι' εὐσέβειαν ποτὲ * Πατδες "Αγιοι δειχθέντες σα φῶς, * χαὶ συμφώνως ἀνυμνοῦντες ὑμνον ἔμελπον· * Ὁ τῶν
 Πατέρων Θεός, εὐλογητός εἶ.

'Αδίχων Ήγεμόνων * πρό βημάτων έστηχώς, Γρηγόριε, * τοὺς αίρετίζοντας πυρός * χαλεπώτερον φυσῶντας φορᾶ, * εὐσεβεία χατεπίμπρας, τῆ Τριάδι βοῶν· * Ὁ τῶν Πατέρων Θεός, εὐλογητός εἶ.

Τριάδος ἐπιπνοία * τὴν δογμάτων εὐσεβῶν, Γρηγόριε, * ἀνεπιθόλωτον πηγὴν * ἐχ χειλέων ἀναβλύσας τῆ γῆ, * ἀνθοφόρον τὴν τραχεΐαν ἄρδων ἔδειξας· * Ὁ τῶν Πατέρων Θεός, εὐλογητός εἶ.

Θεοτοχίον.

Νεχρούται ό Προπάτωρ * ώς ἀχαίρως τοῦ φυτοῦ γευσάμενος· * σὺ δὲ τὴν ἄληχτον ζωὴν, * ὦ Παρθένε, ἐκβλαστήσασα, * τόν Παράδεισον οἰχεῖν τοῦτον ἀνέστησας, * Θεογεννῆτορ ᾿Αγνὴ εὐλογημένη.

Καταβασία.

- » 🔨 τόν έν πυρί δροσίσαντα * Παΐδας θεολογήσαντας, * χαί
- » 🚄 Παρθένω άχηράτω ένοιχήσαντα * Θεόν Λόγον ύμνουμεν *
- » εύσεβώς μελωδούντες· * Εύλογητός εί, ό Θεός * ό των Πατέρων
- » ກຸ່ມພັນ.

'Ωδή η'. Θαύματος ὑπερφυοῦς.

Τσον τῷ Πατρί τον Λόγον χαὶ τὸ Πνεῦμα * ἀγαθότητι χαὶ βασιλεία * εὐσεβῶς ἐδίδαξας, * οὐσιώδη χαὶ φυσιχὴν * τὴν ταυτότητα γινώσχων χαὶ τὴν ἕνωσιν· * διὸ ἀνεβόας ἀγαλλόμενος· * Εὐλογείτω * ἡ χτίσις πᾶσα τὸν Κύριον * χαὶ ὑπερυψούτω * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δόξης τῆς ἀγγελιχῆς χατηξιώθης· * ὡς γὰρ ᾿Αγγελος ἕλαμψας χόσμω, * τῆ Τριάδι, Πάνσορε, * χαθαγνίσας ἐπιμελῶς * τὴν ψυχήν τε χαὶ τὸ σῶμα χαὶ διάνοιαν· * ἦ νῦν ἀναμέλπεις εὐρραινόμενος· * Εὐλογείτω * ἡ χτίσις πᾶσα τὸν Κύριον * χαὶ ὑπερυψούτω * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ίλεων ταϊς προσευχαϊς σου τόν Δεσπότην * έργασάμενος, αξτησαι, Πάτερ, * τῶν πταισμάτων ἄρεσιν * τοῖς ἐν πίστει τὴν ἱερὰν * xαὶ πανέορτόν σου μνήμην ἑορτάζουσιν· * ἐν ἦ γεγηθότες ἀναμέλπομεν· * Εὐλογείτω * ἡ xτίσις πᾶσα τὸν Κύριον * xαὶ ὑπερυψούτω * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μύστης τῆς τρισυποστάτου Μοναρχίας * xai Θεότητος τῆς ἐν Τριάδι * ἀρετῶν ἀσχήσεσι * χρηματίσας, Τριαδιχός * Θεολόγος ἀνεδείχθης, Παμμαχάριστε· * xai νῦν ἀναμέλπεις ἀγαλλόμενος· * Εὐλογείτω * ἡ χτίσις πᾶσα τὸν Κύριον * xai ὑπερυψούτω * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοχίον.

Ο ταῖς ἀρχαγγελικαῖς ὑμνολογίαις * δοξαζόμενος πλούσιος Λόγος * δι' ἡμᾶς ἐπτώχευσε, * σὲ Μητέρα τὴν καλλονὴν * Ἰακώβ, Εὐλογημένη, ἐκλεξάμενος· * διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλπομεν· * Εὐλογείτω * ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον * καὶ ὑπερυψούτω * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Έτερος Κανών. Ο Είρμός.

» Ο ι μή τη τροφη χρανθέντες Παιδες * βασιλιχης τραπέζης, εἰς » Ο πῦρ χαίροντες ἔβησαν ποτέ· * χαὶ ἐν φλογὶ * δροσιζόμενοι » προθύμως ἔψαλλον· * Εὐλογεῖτε, τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Τῆς Βαβυλωνίας, Πάτερ, φλόγος * ὑπεραρθεὶς, xai μᾶλλον * aὐτῆ τῆ εὐσεβεία πυρσώθεὶς, * Τριαδιχός * μυστηπόλος ἐχφανθεἰς xai xήρυξ βοặς· * Εὐλογεῖτε, τὰ ἔργα Κυρίου, τον Κύριον.

Τῆς πειραστικῆς ποιχίλως, Πάτερ, * χαὶ σιδηρᾶς χαμίνου * τὸ πῦρ χατασβεννύων εὐμαρῶς, * τῶν πειρασμῶν * ὑπεκδὺς πρός οὐρανὸν ἀνέπτης βοῶν· * Εὐλογεῖτε, τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον. Θεοτοχίον.

Ή χρυσοφαής λυχνία την σην * συμβολικῶς ἐδήλου * θείαν γέννησιν, *Αχραντε σεμνή· * σὺ γὰρ τὸ Φῶς * τὸ ἀπρόσιτον τῷ κόσμω ἔλαμψας, * ῷ βοῶμεν· Υμνεῖτε, τὰ ἔργα, τὸν Κύριον.

Καταβασία.

» ' 🛦 στέχτω πυρί ένωθέντες * οί θεοσεβείας προεστώτες Νεανίαι,*

» A τη φλογί δέ μή λωβηθέντες, * θεῖον ὕμνον ἔμελπον· Εὐ-

» λογείτε, * πάντα τὰ έργα, τον Κύριον, * και υπερυψοῦτε * εἰς

» πάντας τοὺς αἰῶνας.

'Ωδή θ'. Τύπον * της άγνης.

Ν έμει * σοι ζωήν άχήρατον * ή άρχική Τριάς, ην έθεολόγησας, * δεξαμένη σου τὰ δι' αὐτὴν ἀγωνίσματα * καὶ τὰ δόγματα καὶ τὰ παλαίσματα· * ἦ νῦν, Πάτερ, παρέστης * ὑπὲρ τοῦ κόσμου πρέσβυς ἄριστος.

Αίγλη * τριφεγγούς λαμπρότητος * τῆς ἐχ μιᾶς προερχομένης Θεότητος * ἐλλαμπόμενος, ἰερομύστα Γρηγόριε, * τοὺς ὑμνοῦντάς σε πίστει περίσωζε, * χαὶ τῆ τῶν σῶν δογμάτων * θεολογία φωταγώγησον.

Δρόμον * τόν χαλόν τετέλεχας, * βασιλιχής Τριάδος, Πάτερ, ό πρόμαχος, * χαὶ θεώσεως ὡς Θεολόγος τετύχηχας, * χαὶ τοῦ θείου σου πόθου πληρώσεως * μετείληρας ἀξίως, * Ἐχχλησιῶν ἡ σεμνοπρέπεια.

Θεοτοχίον.

"Ω τοῦ * φοβεροῦ σου θαύματος! * σὺ γὰρ, Παρθένε Θεοτόχε, μυστήριον * τὸ πρὸ γενεῶν χαὶ πρὸ αἰώνων ἀπόχρυφον * ἐν Θεῷ τῷ τὰ σύμπαντα χτίσαντι, * τεχοῦσα Θεὸν Λόγον * ἀνερμηνεύτως, ἐφανέρωσας.

"Ετερος Κανών. Ο Είρμός.

[»] Ο τόν άνω βυθόν τῆς θείας ἀχαταληψίας * εὐσεβῶς ἀνανη » Εάμενος, * χαὶ τόν νοῦν ὡς ἐχ πέτρας ἀπεριλήπτου τῆς
 » θεαρχιχῆς * ἀπαιωρήσας Τριάδος, * παμμαχάριστε Πάτερ, * σὲ
 » μεγαλύνομεν.

Ο το εύτελες ένδυμα τοῦ νομιχοῦ περιφρήξας * γράμματος, χαὶ το ἐν αὐτῷ * θεῖον χάλλος χαὶ μυστιχόν * τῶν θείων τοῦ Πνεύματος * ἡμῖν ἀναπτύξας Γραφῶν, * παμμαχάριστε Πάτερ,* σὲ μεγαλύνομεν.

Ο ταϊς ἄνω χορείαις συναρίθμιος ὑπάρχων, * Όσιε Πάτερ, (xaì γὰρ σὺν αὐταῖς * εἰς αἰῶνα συναγελάζη)· * ὑπὲρ τῆς σῆς Ποίμνης * τὰς ἐντεύξεις ποιοῦ πρός Θεόν. * Παμμαχάριστε Πάτερ, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ο τὰ θεῖα μαθών ἐχ θείας χαὶ ὑπὲρ νοῦν ἐπιπνοίας, * Όσιε Πάτερ, χαὶ πρός τὴν αὐτῶν * μυστιχῶς ἀποτελεσθεἰς * ἀδίδαχτον ἕνωσιν * ἀσχέτῷ σου ἔρωτι, * παμμαχάριστε Πάτερ, * σὲ μεγαλύνομεν.

Θεοτοχίον.

Σύ χωρίον, 'Αγνή, τῆς θείας ἀπεριληψίας * ὑπὲρ φύσιν ἐχρημάτισας, * ὡς Θεῷ τὴν σάρχα δανεισαμένη * τῷ σοῦ τὴν παρθενιχὴν * μὴ διαϳῥήξαντι μήτραν * ἐν τῷ τίχτειν ἀσπόρως· * σὲ μεγαλύνομεν.

Καταβασία.

» 'Την νόμω, σχιά χαι γράμματι * τύπον χατίδωμεν οι πιστοί· *

• L παν αρσεν το την μήτραν * διανοίγον άγιον Θεώ· * διο

» πρωτότοχον Λόγον * Πατρός ἀνάρχου Υἰόν, * πρωτοτοχούμενον· » Μητρί * ἀπειράνδρω μεγαλύνομεν.

Έξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς.

Μονάδα τρισυπόστατον * χαὶ Τριάδα τελείαν * ἐν μιἂ τῆ Θεότητι, * πάνσορε Θεολόγε, * ἐδίδαξας προσχυνεῖσθαι, * φῶς εἰπῶν τὸν Πατέρα, * χαὶ τὸν Υἰὸν φῶς αὖθίς τε, * φῶς τὸ "Αγιον Πνεῦμα· * ἀλλὰ ἕν φῶς * ἀμερὲς, ἀσύγχυτον, εἶς Θεος γάρ· * τρανῶν τὸ ὁμοούσιον, * ὦ Γρηγόριε μάχαρ.

Έτερον, όμοιον.

Υψηγορία χρώμενος * σῶν δογμάτων πανσόφως, * τρανῶς ἐθεολόγησας * τὸ ἀπόὀῥητον βάθος * τῶν τοῦ Χριστοῦ μυστηρίων, * ἄθλους τε τῶν Αγίων * xai βίους ἐἰῥητόρευσας, * ὡ Γρηγόριε μάχαρ· * xai νῦν θεὸς * ἐν μεθέξει πέλων τῆ πρὸς τὸ Θεῖον,* σώζοις χἀμὲ xai δέχοιο * σαῖς σχηναῖς, Θεολόγε.

Θεοτοχίον, δμοιον.

Μετά τῆς Θεομήτορος * καὶ Παρθένου Μαρίας * καὶ Βασιλείου, Πάνσοφε, * παρεστώς τοῦ Μεγάλου * τῆ ἀπροσίτω Τριάδι,* τὴν εἰρήνην τῷ κόσμω, * τῷ Βασιλεῖ τὰ τρόπαια, * καὶ ἡμῖν σωτηρίαν * πρέσβευε νῦν * τοῖς ἀνευφημοῦσί σε, Θεολόγε * Άρχιερεῦ Γρηγόριε, * Ῥήτωρ τῆς Ἐκκλησίας.

Εἰς τοὺς Αἴνους, Πᾶσα πνοἡ ἰστῶμεν Στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια,

'Ηχος δ'. Ο έξ υψίστου κληθείς.

Διατεμών τόν τοῦ γράμματος σὺ γνόρον, * εἰσέδυς τῷ πνεύματι * πρός φῶς ὑπέρτερον· * καὶ τὴν ἐκεῖθεν δεξάμενος * φωτοχυσίαν * θεολογίας πάντας ἐπλούτισας, * Γρηγόριε πάνσορε,* τῆς Ἐκκλησίας φωστήρ· * ταῖς ἀστραπαῖς δὲ τῶν λόγων σου * σκοτώδη νέφη * τὰ τῶν αἰρέσεων ἀπεμείωσας· * ὅθεν αὐλίζη * ἔνθα ἡχος ἑορταζόντων * ᾿Αγγέλοις συνόμιλος, * ἰκετεύων ἀπαύστως * τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ο Θεολόγος ο δεύτερος χαί μύστης * τῆς θείας ἐλλάμψεως, * ο τῆς Τριάδος φαιδρός * ὑπογραφεὺς ο τὴν ἄῥῥητον * χαὶ

θείαν φύσιν * ὑπερφυῶς διδάσχων, Γρηγόριε· * χαὶ νῦν τηλαυγέστερον * ἐπαπολαύων Θεοῦ, * τῶν σὲ τιμώντων μνημόνευε * χαὶ ὑπερμάχει * τῆς Ἐκχλησίας, ἢν συνεχρότησας· * σοῦ γὰρ ὁ φθόγγος * ἐπὶ πάντα τῆς οἰχουμένης * διῆλθε τὰ πέρατα, * ἐχδιδάσχων δοξάζειν * τὴν Τριάδα ὁμοούσιον.

Πεωπονήσας τῆ γλώσση, Θεηγόρε, * χαρδίας ταῖς αὔλαξι * σπόρου τόν ἕνθεου, * Θεολογίας ἐπλούτισας * τῆς ἀνωτάτω * τῆς Έχχλησίας ἅπαυ τὸ πλήρωμα· * ἐντεῦθεν ζιζάνια * πυρὶ τοῦ Πνεύματος * τὰ τῶν αἰρέσεων ἔρλεξας, * φιλοσοφίας * τῆς Θεϊχῆς τρεφόμενος ἔρωτι, * Πάτερ Πατέρων, * χαὶ Ποιμήν Ποιμένων, χαὶ δόξα * Πιστῶν, Ἱερέων φωστήρ, * οἰχουμένης τὸ χλέος, * παμμαχάριστε Γρηγόριε.

Τῷ τῆς σοφίας χρατῆρι προσπελάσας * τὸ τίμιον στόμα σου, * Πάτερ Γρηγόριε, * θεολογίας ἐξήντλησας * τὸ θεῖον νᾶμα, * χαὶ τοῖς πιστοῖς ἀφθόνως μετέδωχας· * αἰρέσεων ἔφραξας * ῥοῦν τὸν ψυχόλεθρον, * τὸν βλασφημίας ἀνάμεστον· * ὡς χυβερνήτην * εὖρε χαὶ γάρ σε Πνεῦμα τὸ "Αγιον * ἀποσοβοῦντα * χαὶ ἐλαύνοντα ὡς ἀνέμων * πνοὰς δυσσεβῶν τὰς ὀρμὰς, * ἐν Μονάδι οὐσίας * τὴν Τριάδα χαταγγέλλοντα.

Δόξα, ³Ηχος α΄. 'Ανατολίου.

Πήν λύραν τοῦ Πνεύματος, * τὸ τῶν αἰρέσεων θέριστρον * xaì ὑρθοδόξων ήδυσμα, * τὸν δεύτερον Ἐπιστήθιον, * τὸν τοῦ Λόγου αὐτόπτην τοῖς δόγμασι γενόμενον, * τὸν σοφὸν ᾿Αρχιποίμενα, * τῆς Ἐxxλησίας τὰ θρέμματα, * θεολογιχοῖς ὕμνοις προσείπωμεν· * Σὐ εἶ ὁ Ποιμὴν ὁ xaλὸς * ὁ δοὺς σεαυτὸν, Γρηγόριε, * ὡς ὁ Διδάσχαλος Χριστὸς ὑπὲρ ἡμῶν, * xaì σὺν Παύλῳ χορεύεις * xaì πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καί νῦν, Θεοτοχίον.

Α μαρτωλών τὰς δεήσεις προσδεχομένη, * χαὶ θλιβομένων στεναγμόν μὴ παρορώσα, * πρέσβευε τῷ ἐξ ἀγνῶν λαγόνων σου τεχθέντι * σωθῆναι ἡμᾶς, * Παναγία Παρθένε.

Δοξολογία Μεγάλη, και Άπόλυσις.

Μετὰ δὲ τὸ εἰπειν τὴν Εὐχὴν, ἤγουν μετὰ τὴν ᾿Απόλυσιν τοῦ Ὅρθρου, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τοῦ ʿΑγίου· ὁ δὲ Ἱερεὺς, προπορευομένης αὐτοῦ λαμπάδος, ἀπέρχεται xaὶ θυμιᾶ τὴν Εἰχόνα τοῦ ʿΑγίου· εἰθ' οὕτως ἐπιδίδωσιν Ἅγιον Ἔλαιον ἐχ τῆς χανδήλας τοῦ ʿΑγίου τοῖς ᾿Αδελροῖς. Εἰ δὲ ὁ Προεστώς ἡξίωται τῆς ἱερωσύνης, αὐτὸς ἐπιχρίει τοὺς ᾿Αδελφοὺς ἀπὸ τῆς τοιαύτης Εὐλογίας ἐμβάπτων τοὺς ἑαυτοῦ δύο δαχτύλους, xaὶ οὐχὶ τὸν ἕνα. Καὶ μετὰ τὸ δοθῆναι τὸ Ἅγιον Ἔλαιον, γίνεται τελεία ᾿Απόλυσις.

MHN IANOYAPIOS. KG'.

375

Δετ είδέναι ότι κατά τόν προγραφέντα τύπον ποιουμεν καὶ ἐν τατζ ἄλλαις Έορτατς τῶν Αγίων, ἐν αἶς δίδοται "Αγιον "Ελαιον.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ ᾿Αγίου ᾿Ωδή γ΄. καὶ ૬΄. Προκείμενον [°]Ηγος α΄.

Τό στόμα μου λαλήσει σοφίαν, και ή μελέτη της καρδίας μου σύνεσιν.

Στίχ. 'Αχούσατε ταῦτα, πάντα τὰ Ἐθνη· ἐνωτίσασθε, πάντες οἱ χατοιχοῦντες τὴν οἰχουμένην.

Ο Απόστολος, πρός Κορινθίους.

'Αδελφοί, ένι έχάστω δίδοται. Ζήτει Νοεμβρίω ιζ'. 'Αλληλούκα, 'Ηχος β'.

Προσέχετε, λαός μου, τῷ νόμῷ μου· κλίνατε τὸ οὖς ὑμῶν εἰς τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου.

Στίχ. 'Ανοίξω έν παραβολαϊς το στόμα μου, φθέγξομαι προβλήματα απ' άρχῆς.

Εύαγγέλιον, χατά Ίωάννην.

Είπεν ο Κύριος. Έγω είμι ή θύρα.

Κοινωνικόν Είς μνημόσυνον αίώνιον.

ΤΗ: Κς'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Όσίου Πατρός ήμῶν Ξενορῶντος, καὶ τῆς συνοδίας αὐτοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Eis τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστῶμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια,

³Ηχος β'. "Ότε * έχ τοῦ ξύλου σε νεχρόν.*

Α ἀμπων * ἀξιώμασι ψυχῆς, * ἐλεημοσύνη καὶ πίστει * σαυτόν ἐλάμπρυνας· * χαίρων γὰρ ἐσκόρπισας * τόν πλοῦτον πένησιν· * εἰς αἰῶνας δὲ μένει σου * ἡ δικαιοσύνη * φῶς σοι ἀνατέλλουσα, * Πάτερ, ἀνέσπερον· * ἔνθα * τοὺς ὁσίους σου Παιδας * ὄψει, καὶ τὴν τούτους τεκοῦσαν, * Πόλιν τὴν οὐράνιον οἰκήσαντας. Δ ὅξαν * παριδόντες τὴν φθαρτὴν, * δόξης τῆς ἀφθάρτου καὶ θείας * κατηξιώθητε· * πᾶσαν γὰρ πατήσαντες * βίου τερπνότητα, * τόν τῷ ὄντι τερπνότατον * Χριστόν, Θεοφόροι, * ἄγαν ἐποθήσατε * τὸν ὑμᾶς σώσαντα * κόσμου * τριχυμίας καὶ ζάλης,* καὶ τῷ γαληνῷ καὶ φωσφόρῳ * βίῳ καθορμίσαντα, Πανόλβιοι.

MHN IANOYAPIOS. KG'.

Πάθη * θανατώσαντες σαρχός, * τοὺς τῆς ἀπαθείας χιτῶνας * περιεβάλεσθε * βίου χαθαρότητι * τούτους ὑφάναντες· * πολιτείαν δ' ισάγγελον * έν σώματι όντες * έτι χαρτερόφρονες * έπιδειχνύμενοι, * δόξης * ήξιώθητε πάντες * τῆς Αγγελιχῆς, ἐν ὑψίστοις * θείας ἀπολαύοντες λαμπρότητος.

Δόξα, χαὶ νῦν, Θεοτοχίον, ὅμοιον.

Μόνη * τον άχώρητον Θεόν * άστενοχωρήτως έν μήτρα * έχυο-φόρησας * άνθρωπον γενόμενον * δι' άγαθότητα, * Παναγία Θεόνυμφε· * διό δυσωπώ σε, * των στενοχωρούντων με * παθών άπάλλαξου. * δπως, * την στενήν χαι εύθεταν * τρίβον διοδεύσας, προφθάσω * την έπι ζωήν, Παρθένε, φέρουσαν.

ήΗ Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Βότρυν * τόν παμπέπειρον, 'Αγνή, * öν ἀγεωργήτως ἐν μήτρα * ἐχυοφόρησας, * ξύλω ὡς ἐώραχας * τοῦτον χρεμάμενον, * θρηνωδούσα ώλόλυζες * χαι έχραζες. Τέχνον, * γλεύχος έναπόσταξον * δι' οῦ ή μέθη ἀρθῆ * πᾶσα * τῶν παθῶν, Εὐεργέτα, * δι' ἐμοῦ τῆς σὲ τετοχυίας, * σοῦ τὴν εὐσπλαγχνίαν ἐνδειχνύμενος. Εἰς τὸν Στίγον, τῆς Ἐνκτωήγου.

'Απολυτίκιον. Ο Θεός των Πατέρων ήμων.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά την συνήθη Στιχολογίαν, οι δύο Κανόνες της Όχτωήχου, και των Αγίων. ου ή Άκροστιχίς.

Ξενοφώντα μέλπω, σύμβιόν τε και τέκνα.

Θεοφάνους.

'Ωδή α΄. ΈΠγος β΄. Δεῦτε λαοί * ἄσωμεν.

μύλου ζωής * και Παραδείσου τής όντως τρυφής * πανοικεσία, Πάνσοροι, * νῦν ἀπολαύοντες, * τοὺς ὑμᾶς εὐφημοῦντας * πρεσβεύσατε σωθήναι * πρός τόν Φιλάνθρωπον.

Έν τη όδῷ * τῶν ἐντολῶν σου βαδίζων θερμῶς * ὁ σὸς ixέτης, Δέσποτα, * μονάς χατέλαβε * χαταλλήλους τῷ πόθω, * ζωής τής αίωνίου * ἐπιλαβόμενος.

Νέαν σχηνήν * Άβραμιαίαν άνεδειξας * την σην οίχιαν άπασι * διό, Θεσπέσιε, * Άβραὰμ ἐν τοῖς χόλποις * ἀξίως χαὶ διχαίως * ἐπαναπέπαυσαι.

Θεοτοχίον.

Όλος έν σοι * χατασχηνώσας, Πανάμωμε, * όλον έμε τόν άνθρωπον * άνεμορφώσατο * έχ Πατρός ό έχλάμψας * πρό πάντων των αίώνων * Λόγος ό άναρχος.

'Ωδή γ'. Έν πέτρα με της πίστεως.

πανωτάταις ἀξίαις τετιμημένος * φωτοφόρω διέπρεψας πολιτεία * την πραξιν γαρ ἐπίβασιν θεωρίας,* βοῶν, ἀνέδειξας * ¡ὑ εἶ Θεός ήμῶν, * χαὶ οὐχ ἔστι δίχαιος * πλήν σου, Κύριε.

Ως πάντων οἰχονόμος προβεβλημένος * τὴν πάντων ἐπιμέιειαν ἀνεδέξω, * τοῖς χρήζουσι τὸν πλοῦτόν σου διανέμων, * ὑπο-Ἐχόμενος, * φιλοφρονούμενος * Μοναζόντων τάγματα, * Πάτερ Οσιε.

Νομίμοις έντρεφόμενος τοῦ Δεσπότου, * ἐν νόμφ καὶ παιδεία (αὶ νουθεσία * Κυρίου ἐξεπαίδευσας τοὺς σοὺς Παϊδας, * κράζων, Θεσπέσιε· * Σὺ εἶ Θεός ἡμῶν, * καὶ οὐκ ἔστιν ἅγιος * πλήν σου, Κύριε.

Θεοτοχίον.

Τὴν μόνην παρθενεύουσαν μετὰ τόχον * Μαρίαν, τὴν Άγίων ἀγιωτέραν, * τὴν ὄντως ἀπειρόγαμον Θεοτόχον, * δεῦτε ὑμνήσωμεν * πιστοὶ χραυγάζοντες· * Χαῖρε, Μήτηρ ἄχραντε· * χαῖρε, Δέσποινα.

Ο Είρμός.

» Έτν πέτρα με τῆς πίστεως στερεώσας, * ἐπλάτυνας τὸ στόμα
 » Έ μου ἐπ' ἐχθρούς μου· * εὐφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά μου ἐν
 » τῷ ψάλλειν· * Οὐχ ἔστιν ἅγιος * ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, * χαὶ οὐχ
 » ἔστι δίχαιος * πλήν σου, Κύριε.

Κάθισμα, Πχος πλ. δ΄. Τὴν Σορίαν καὶ Λόγον. Σντολαῖς τοῦ Δεσπότου ἐπαγρυπνῶν, * ἐρ' ὁμοίοις τε τρόποις παῖδας τοὺς σοὺς * ῥυθμίζων, μαχάριε * Ξενορῶν, καὶ τὴν σύζυγον, * σὺν αὐτοῖς τὰ ἄνω * χληροῦσαι βασίλεια,* πειρασμῶν παντοίων * λιπών τὸ χλυδώνιον * ὅθεν εὐρημοῦμεν * εὐσεβῶς ὑμᾶς πάντας * καὶ πόθῳ γεραίρομεν * καὶ πιστῶς ἀναχράζομεν * Θεορόροι πανόλβιοι, * πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄρεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ * τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Θεοτοχίον, όμοιον.

Ος Παρθένον χαὶ μόνην ἐν γυναιξὶ * σὲ ἀσπόρως τεχοῦσαν Θεόν σαρχὶ * πᾶσαι μαχαρίζομεν * γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων· * τὸ γὰρ πῦρ ἐσχήνωσεν * ἐν σοὶ τῆς Θεότητος, * χαὶ ὡς βρέφος θηλάζεις * τὸν Κτίστην χαὶ Κύριον· * ὅθεν τῶν ᾿Αγγέλων * χαὶ ἀνθρώπων τὸ γένος * ἀξίως δοξάζομεν * τὸν πανάγιον Τόχον σου, χαὶ συμφώνως βοῶμέν σοι· * Πρέσβευε τῷ σῷ Υἰῷ χαὶ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἀνυμνοῦσιν ἀξίως * τὴν δόξαν σου, Ἄχραντε.

Men. Tom. 111,

MHN IANOYAPIOS. KG'.

"Η Σταυροθεοτοχίον, διλοιον.

Τόν 'Αμνόν και Ποιμένα και Λυτρωτήν * ή 'Αμνάς θεωροῦσα έν τῷ Σταυρῷ * ὡλόλυζε δακρύουσα * και πικρῶς ἐκβοῶσα·* Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται * δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, * τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται * όρώσης σου τὴν σταύρωσιν, * ἤνπερ ὑπομένεις * διὰ σπλάγχνα ἐλέους. * Μακρόθυμε Κύριε, * τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος * και πηγἡ ἀγαθότητος, * σπλαγχνίσθητι και δώρησαι οὖν * τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς δούλοις σου, * τοῖς ἀνυμνοῦσί σου πίστει * τὰ θεῖα παθήματα.

'Ωδή δ'. Είσαχήχοα, Κύριε, * την άχοήν.

'Ανασωθέντες χλύδωνος * βιωτιχοῦ * λιμένι εὐσεβείας * ώρμίσθητε, Παΐδες * μαχαριώτατοι.

Μεμυημένοι γνώσιν * θείων γραφών * χαι την των άνθρωπίνων, * τῷ Θεῷ λατρεύειν * προτετιμήχατε.

Έχ τῆς ἀβύσσου, Ὅσιοι, * τῆς χοσμιχῆς * ῥυσθέντες πανενδόξως * ἀγαθῶν ἀβύσσφ * προσεληλύθατε.

Θεοτοχίου.

Λελυτρωμένοι αίματι * τῷ ἐκ πλευρᾶς * χυθέντι τοῦ Υἰοῦ σου, * Θεομῆτορ, πάντες * σὲ μακαρίζομεν.

'Ωδή ε'. Ο τοῦ φωτός Χορηγός.*

Πρός την ἀνώλεθρον * χατεπειγόμενος ζωήν, ἔσπευσας * χαταλαβεῖν * την ήγιασμένην, * 'Αρχάδιε, πόλιν, * χαὶ τάφῳ τῆς ὄντως * ζωῆς προσεπέλασας.

'Ως εὐπρεπὴς ἀληθῶς * ἡ γενομένη περὶ σὲ πρόνοια, * xaὶ θαυμαστὴ * xaὶ δεδοξασμένη * xuβέρνησις θεία * τοῦ πάντων Δεσπότου, * παμμάχαρ 'Αρχάδιε.

Σοῦ προμηθούμενος * ὁ ἐν ἀγκάλαις Συμεών πρότερον * ἀνακλιθεἰς * τοῦ θείου Πρεσβύτου, * πρεσβύτη σε θείω, * ᾿Αρκάδιε, φέρων * Χριστός καθωδήγησεν.

Θεοτοχίον.

Υίδν τόν ἄναρχον * χαὶ συναίδιον Πατρὶ τέτοχας * ὑπερφυῶς * ἐχ σοῦ σαρχωθέντα, * πανάμωμε Κόρη· * διὸ Θεοτόχον * ἀγνήν σε χηρύττομεν.

'Ωδή ς'. Έν ἀβύσσω πταισμάτων.

Μαχαρίας ζωής έφιέμενος * τῷ τῶν Μοναζόντων προστρέχεις συστήματι, * τὴν ζωτιχὴν ἐπίπνοιαν * συνεργόν, Ἰωάννη, ποιούμενος.

Βροτοχτόνου χαχίας νεχρότητα * χαὶ θανατηφόρον ἰὀν ἀπωσάμενος, * τῷ ζωηφόρψ μνήματι * τοῦ Χριστοῦ, Ἰωάννη, προσέδραμες. 'Ιωάννου τον βίον ἐζήλωσας· * καὶ γὰρ ὡς ἐκεῖνος τὴν ἔρημον ῷκησας * καὶ καθαρῶς ἐβίωσας, * 'Ιωάννη, Χριστῷ καθαιρόμενος. Θεοτοκίον.

Ούρανόν ό τανύσας μονώτατος * άλλον ούρανόν ἔμψυχον ἀπειργάσατο * σὲ, Θεομῆτορ ἄχραντε, * xαὶ ἐx σοῦ τοῖς ἐν σχότει ἀνέτειλεν. Ο Εἰρμός.

^{*} Έν άβύσσφ πταισμάτων χυχλούμενος, * τὴν ἀνεξιχνίαστον
 ^{*} Τῆς εὐσπλαγχνίας σου * ἐπιχαλοῦμαι ἅβυσσον· * Ἐχ φθο » ρᾶς, ὁ Θεὸς, μὲ ἀνάγαγε.

Κοντάχιον, ήΗχος δ'. Έπεφάνης σήμερον.*

Την του βίου θάλασσαν * διεχφυγόντες * Ξενοφών ο δίχαιος * σύν τη συζύγω τη σεπτη, * έν ούρανοις συνευφραίνονται, * μετὰ τῶν τέχνων * Χριστον μεγαλύνοντες.

Ο Οίκος, πρός τό Τη Γαλιλαία.

Είνην όδόν θεοπρεπῶς * Ξενορῶν διοδεύσας * μετὰ xai τῆς συζύγου, * ἐλάθετε τὴν φύσιν * ὥσπερ ἀσώματοι σαφῶς * ἐν τῆ γῆ ὀφθέντες· * διὰ xai πύλαι ὑμῖν * οὐράνιαι ἡνοίγησαν, * xai μετὰ τῶν ᾿Αγγέλων χορεύετε * ὡς τοῦ ἀμπελῶνος * γεγονότες οἰ ἐργάται· * διὰ προσπίπτω ὑμῖν ἰχέτης· * πρεσβεύσατε Χριστῷ * δωρήσασθαι αἰγλην * φωτισμοῦ τῆ ζοφερặ * ὄντως ψυχῆ μου, * ὅπως τὴν ὑμῶν * μέλψω μνήμην φωτοφόρον· * μετὰ τῶν τέχνων * Χριστὸν μεγαλύνοντες.

Συναξάριον.

Τῆ Κς'. τοῦ αὐτοῦ μηνὀς, Μνήμη τοῦ Όσίου Πατρὸς ἡμῶν Ξενοφῶντος, xαὶ τῆς συμβίου αὐτοῦ Μαρίας, xαὶ τῶν τέχνων αὐτοῦ 'Αρχαδίου xαὶ 'Ιωάννου.

Στίχοι.

Καί γῆν λιπόντας, τοὺς περί Ξενορῶντα,

Αβρά ξενίζω τοῦ λόγου πανδαισία.

Παισίν άμ' ήδ' άλόχω Ξενοφῶν θάνεν είχάδι έχτη.

Ταϊς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον χαὶ σῶσον ἡμᾶς. ᾿Αμήν.

'Ωδη ζ'. 'Αντίθεον πρόσταγμα.*

Νοός χαθαρότητι * ό Θεοφόρος * ύμων την συνέλευσιν * χαθορών προεμήνυσε. * Θεός γὰρ ὁ δίχαιος * τῆς εὐσεβείας ὑμᾶς * θείως ἀμειβόμενος, εἰς ἕν * ὡς ἐλεήμων ἐπισυνήγαγε.

Τόν ζήλου θεώμενος * της εύσεβείας, * την πίστιν δεχόμενος, * τόν πόθον προσιέμενος * ύμῶν ὁ Φιλάνθρωπος, * πάντας συνήθροισε * μίαν εἰς ἐστίασιν ὑμᾶς * ὡς εὐεργέτης καὶ ὑπερένδοξος.

Θεοτοχίον.

Έλπὶς ἀχαταίσχυντε, * ἐλπὶς βεβαία * χαὶ τεῖχος ἀχράδαντον * χαὶ σχέπη χαὶ βοήθεια * γενοῦ μοι, Πανάμωμε, * τῷ πεποιθότι εἰς σέ· * σοὶ γὰρ ἀνατίθημι, ᾿Αγνὴ, * πᾶσαν ἐλπίδα τῆς σωτηρίας μου.

'Ωδή η'. Κάμινος ποτέ.*

Κάμινον σροδρῷ * πυρί την χαιομένην * τῆς ἀπ' ἀλλήλων διαστάσεως * στερρῶς ὑπεμείνατε· * τὰ γὰρ σπλάγχνα σπαραττόμενοι, * χαὶ τὰς ψυχὰς πυρούμενοι * χέντρω τῆς συμφυίας, * ἄθλους Μαρτύρων ἡνύσατε.

Ανωθεν ύμᾶς * νεφέλη δροσοβόλος * φιλανθρωπίας ἐπεσχίασε * Σιών ἐν τοῖς ὄρεσιν, * ἔνθα δρόσος ἡ τοῦ Πνεύματος * τοὺς Μαθητὰς ἐπύρσευσε * χράζοντας· Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον.

"Ιλεων ήμιν * χαι εύμενη γενέσθαι * τον Εύεργέτην ιχετεύσατε, * Πατέρες πανόλβιοι, * τοις ύμῶν νῦν μαχαρίζουσι * το ιερόν μνημόσυνον * φύσει τῶν ήνωμένων * χαι συνημμένων τη χάριτι. Θεοτοχίον.

Τόν μονογενή * Υίόν Θεοῦ xαὶ Λόγον, * τόν πρό αἰώνων ἐξ ἀνάρχου Πατρός * ἀῤρήτως ἐxλάμψαντα, * τόν τῆς xτίσεως πρωτότοχον * γεγενημένον τέτοχας· * ὅθεν σε, Θεομῆτορ, * πάντα τὰ Ἐθνη δοξάζομεν.

Ο Είρμός.

» Κάμινος ποτέ * πυρός έν Βαβυλώνι * τὰς ἐνεργείας διεμέριζε * » Κ τῷ θείφ προστάγματι * τοὺς Χαλδαίους χαταφλέγουσα, *

τούς δὲ Πιστούς δροσίζουσα * ψάλλοντας· Εύλογεῖτε, * πάντα
 τὰ ἔργα, τὸν Κύριον.

'Ωδή θ'. 'Ανάρχου Γεννήτορος.*

Έπ' ώμων ἀράμενοι * τὸν τοῦ Χριστοῦ Σταυρόν, ἀχλινῶς * διηνύσατε τρίβον * τὴν τῆς ἀσχήσεως * πᾶσαν ἀρετὴν ἐχτελοῦντες, * έως αὐτὴν * τὴν ὄντως ἀγήρω * ζωὴν χατειλήφατε * πανοιχία στεφανούμενοι.

Καταχυριεύσαντες * τοῦ τῆς σαρχός φρονήματος * τόν τοῦ Πνεύματος πλοῦτον * ἐθησαυρίσατε, * χάριν ἰαμάτων λαβόντες * ἐχ τῆς Πηγῆς * τῆς τῶν χαρισμάτων· * ἦ νῦν προσχωρήσαντες * αἰωνίως ἀναπαύεσθε.

Νιχήσαντες, "Οσιοι, * τὰς μηχανὰς τοῦ δράχοντος * ἐπὶ τέλει τῶν ἄθλων * ἀνηγορεύθητε, * τῆς διχαιοσύνης στεφάνους * παρὰ Χριστοῦ * λαβόντες ἀξίως· * ὅν νῦν δυσωπήσατε * τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοχίον.

'Αμήτορα πρότερον * χατὰ τὴν πρώτην γέννησιν * δι' ἡμᾶς σαρχωθέντα * τίχτεις ἀπάτορα, * δύω γνωριζόμενον φύσεις * τὴν Θεϊχὴν * χαὶ τὴν 'Ανθρωπίνην, * χαὶ ταύτας πιστούμενον * ἐνεργείαις, Θεονύμφευτε.

Ο Είρμός.

Νάρχου Γεννήτορος * Υίος Θεός και Κύριος * σαρκωθείς έκ
 Παρθένου * ήμιν ἐπέφανε, * τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, *
 συναγαγείν * τὰ ἐσκορπισμένα· * διὸ τὴν πανύμνητον * Θεο τόκον μεγαλύνομεν.

Έξαποστειλάριον. Ο ούρανόν τοῖς ἄστροις.*

Έσχόρπισας τον πλούτον * τοῖς πένησι θεαρέστως * χαὶ παροι-Σ χῶν ὡχειώθης, * ὡ Ξενορῶν, τῷ Κυρίω· * ὄν ἐχδυσώπει, Παμμάχαρ, * παθῶν ἡμᾶς ἐξελέσθαι.

Θεοτοχίον, όμοιον.

Τὰς στρατιὰς τῶν ἀΑγγέλων * καὶ τῶν ἀΑγίων τοὺς χοροὺς * ὑπερανέστηκεν ὄντως * τὰ μεγαλεῖά σου, ἀΑγνή· * διὸ Χριστὸν ἐκδυσώπει * ὑπὲρ λαοῦ ἐπταικότος.

Είς τόν Στίχον τῶν Αίνων τῆς Ἐκτωήχου. Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗι ΚΖ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Η 'Αναχομιδή του Λειψάνου του έν 'Αγίοις Πατρός ήμων Ίωάννου του Χρυσοστόμου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετά του Προσιμιαχού Ψαλμόν, στιχολογούμεν τό, Μαχάριος άνήρ. Είς δὲ τό, Κύριε ἐχέχραξα, ἰστῶμεν Στίχους ς΄. χαὶ ψάλλομεν Στιχηρά Προσόμοια,

Ήγος δ'. 'Ως γενναΐον έν Μάρτυσι.*

Τήν χρυσήλατον σάλπιγγα, * το θεόπνευστον όργανον, * τῶν δογμάτων πέλαγος ἀνεξάντλητον, * τῆς ἘΧΧλησίας το στήριγμα, * τον νοῦν τον οὐράνιον, * τῆς σορίας τον βυθον, * τον χρατῆρα τον πάγχρυσον, * τον προχέοντα * ποταμοὺς διδαγμάτων * μελιρρύτων * χαὶ ἀρδεύοντα τὴν χτίσιν * μελωδιχῶς εὐφημήσωμεν. Δίς. Τόν ἀστέρα τόν ἄδυτον * τόν ἀχτῖσι φωτίζοντα * διδαγμάτων απασαν τὴν ὑφήλιον, * τῆς μετανοίας τόν χήρυχα, * τόν σπόγγον τόν πάγχρυσον, * τόν ὑγρότητα δεινῆς * ἀπογνώσεως αἴροντα, * χαὶ δροσίζοντα * ἐχταχείσας χαρδίας * ἀμαρτίαις, * Ἰωάννην ἐπαξίως * τόν Χρυσολόγον τιμήσωμεν. Δίς.

Ο ἐπίγειος ᾿Αγγελος * χαὶ οὐράνιος ἄνθρωπος, * χελιδών ἡ εὕλαλος χαὶ πολύφωνος, * τῶν ἀρετῶν τὸ θησαύρισμα, * ἡ πέτρα ἡ ἄρἑήχτος, * τῶν Πιστῶν ὑπογραμμὸς, * τῶν Μαρτύρων ἐφάμιλλος, * ἰσοστάσιος * τῶν ᾿Αγίων ᾿Αγγέλων, * ᾿Αποστόλων * ὁ ὁμότροπος ἐν ὕμνοις * μεγαλυνέσθω Χρυσόστομος. Δίς.

*Αλλα Στιχηρά Προσόμοια, Ηχος ό αὐτός.

Ο έξ ύψίστου χληθείς.

Ιερωτάτην στησώμεθα χορείαν. * στέφος γὰρ χρυσόμορφον * τῆς Έχχλησίας Χριστοῦ * βασιλικῆ δόξη σήμερον * ἀπὸ Κομάνων * πρὸς πόλιν ἥχει τὴν Βασιλεύουσαν. * λάμπει στίλβον ἄνωθεν * τῆ ἐπανόδω αὐτοῦ. * πρὸς βασιλείαν τὴν ἄῦλον * πιστοὺς εἰσάγει, * χαὶ τῷ τῶν ὅλων προσοιχειοῖ Βασιλεῖ. * διὸ βοῶμεν. * Χρυσεπώνυμε Πάτερ θεῖε * Χρυσόστομε πάγχρυσε, * χαθικέτευε σῶσαι * χαὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ως ούρανος φαεινος τῆς Έχχλησίας, * δύσιν, ὦ Χρυσόστομε, * τὴν ὑπερόριον * χαθυποστὰς ἀπηνέστατα, * ἐπανατέλλεις * σήμερον χαίρων τῆ χτίσει ἄδυτος· * θάλπεις ἐγχοσμούμενος * θαυμάτων ἄστροις, σοφέ· * φέρεις Χριστον ὑπερλάμποντα * ἡλίου δίχην * σοῦ δαδουχοῦντα νῦν τὴν ἐπάνοδον· * διο βοῶμεν· * Φωταυγέστατε, φωτολόγε * Χρυσόστομε πάνσοφε, * χαθικέτευε σῶσαι * χαὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Νῦν οὐρανός τοῖς ἀγγέλοις συγχορεύει, * χτίσει συνευφραίνονται * βροτῶν συστήματα· * ό γὰρ ἐν γῆ οὐρανόφρονας * δειχνὺς τοὺς πάντας * χλίμαχι θεία σεπτῶν ῥήμάτων αὐτοῦ, * οῦτος τὴν ἐπάνοδον * τῶν θεοδρόμων βαθμῶν * ὡς Ἰαχώβ νέος δείχνυσιν, * ἀγγέλων θείων * ἀγαλλομένων τῆ μεταθέσει αὐτοῦ· * διὸ βοῶμεν· * Παμμαχάριστε τῶν ἀῦλων * ἀγγέλων συνόμιλε * Χρυσολόγε, δυσώπει * τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, 'Ηχος δ'. Κοσμα.

Ούχ έδει σε, Χρυσόστομε, * την Βασιλίδα χαταλείψαντα παροιχειν έν Κομάνοις· * όθεν θεόθεν ήγμένη * ή Αναχτοριχή πανδαισία * πάλιν σε έπανήγαγεν έν τοις βασιλείοις· * εύφράνθη δε χαι ή Έχχλησία ίδουσά σε * άνθομολογουμένη χαι λέγουσα· * Μεγαλύνει, * ή δόξα μου, τόν Κύριον * ἀποδόντα μοι τόν νυμφαγωγόν * χαι τό στήριγμα της πίστεως· * την ὑπόληψιν των

ἀξιωμάτων μου * χαὶ ἀνάπαυσιν τῶν ἐμῶν χροτάφων· * τὸ ὑψος τῆς ταπεινοφροσύνης,* χαὶ βάθος τῆς ἐλεημοσύνης,* χαὶ πλοῦτον τῆς ἐμῆς πτωχείας, * χαὶ μῆχος τῆς μετανοίας. * Διὸ αἰτοῦμέν σε, "Οσιε Πάτερ, * τὴν εἰρήνην αἰτησαι * χαὶ τὸ μέγα ἔλεος ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοχίον, ὁ αὐτός. Ο διὰ σὲ Θεοπάτωρ * Προφήτης Δαυίδ * μελφδιχῶς * περὶ σοῦ προανεφώνησε * τῷ μεγαλεῖά σοι ποιήσαντι· * Παρέστη ή Βασίλισσα ἐχ δεξιῶν σου. * Σὲ γὰρ Μητέρα πρόξενον ζωῆς ἀνέδειξεν * ὁ ἀπάτωρ ἐχ σοῦ ἐνανθρωπῆσαι * εὐδοχήσας Θεός, * ίνα τὴν ἑαυτοῦ ἀναπλάση εἰχόνα * φθαρεῖσαν τοῖς πάθεσι· * χαὶ τὸ πλανηθὲν ὀρειάλωτον εὐρὼν πρόβατον, * τοῖς ὥμοις ἀναλαβών,* τῷ Πατρὶ προσαγάγη· * χαὶ τῷ ἰδίψ θελήματι * ταῖς οὐρανίαις συνάψη Δυνάμεσι· * χαὶ σώση, Θεοτόχε, τὸν χόσμον * Χριστός ἱ ἔχων * τὸ μέγα χαὶ πλούσιον ἕλεος.

Είσοδος, το Προκείμενον της ήμέρας, και τὰ 'Αναγνώσματα. Παροιμιών το 'Ανάγνωσμα.

Τνήμη διχαίου μετ' έγχωμίων, χαι εύλογία Κυρίου ἐπι χεφαλήν κεφ. κ. 7,6. Ν αυτοῦ. Μαχάριος ἄνθρωπος ὅς εῦρε σοφίαν, χαὶ θνητός ὅς γ.18. είδε φρόνησιν. Κρεΐττον γάρ αὐτὴν ἐμπορεύεσθαι, ἡ γρυσίου καὶ άργυρίου θησαυρούς. Τιμιωτέρα δέ έστι λίθων πολυτελών, (ούχ άντιτάσσεται αύτη ούδεν πονηρόν, εύγνωστός έστι πασι τοις έγγίζουσιν αὐτήν) πῶν δὲ τίμιον οὐχ ἄξιον αὐτῆς ἐστιν. Ἐκ γὰρ του στόματος αύτης έχπορεύεται διχαιοσύνη. νόμον δέ χαι έλεον έπι γλώσσης φορεί. Τοιγαρούν άχούσατέ μου, ὦ τέχνα· σεμνά ή.6,84,85. γὰρ ἐρῶ· καὶ μακάριος ἄνθρωπος, δς τὰς ἐμὰς ὁδοὺς φυλάξει. Αἰ γάρ έξοδοί μου, έζοδοι ζωής, χαι έτοιμάζεται θέλησις παρά Κυρίου. Διὰ τοῦτο παραχαλῶ ὑμᾶς, χαὶ προίεμαι ἐμὴν φωνὴν υἰοῖς 4, 12-17. άνθρώπων. Ότι έγὼ ή σορία χατεσχεύασα βουλήν χαι γνώσιν, καὶ ἐννοιαν ἐγώ ἐπεκαλεσάμην. Ἐμή βουλή καὶ ἀσφάλεια, ἐμή φρόνησις, έμη δε ίσχύς. Έγω τους έμε φιλούντας άγαπω, οι δε έμε ζητούντες εύρήσουσι χάριν. Νοήσατε τοίνυν άχαχοι πανουρ- 5-9. γίαν, οι δε απαίδευτοι ένθεσθε χαρδίαν. Εισαχούσατε μου χαι πάλιν, σεμνὰ γὰρ ἐρῶ, χαὶ ἀνοίγω ἀπό χειλέων ὀρθά. Ότι ἀλήθειαν μελετήσει ό λάρυγξ μου εβδελυγμένα δε έναντίον έμου χείλη ψευδή. Μετά διχαιοσύνης πάντα τὰ φήματα τοῦ στόματός μου, ούδεν έν αύτοις σχολιόν, ούδε στραγγαλιώδες. Πάντα εύθέα έστι τοις νοούσι, χαι όρθα τοις εύρίσχουσι γνώσιν. Διδάσχω ×β'. 21, 19. γαρ ύμιν αληθή, ίνα γένηται έν Κυρίω ή έλπις ύμων, και πλη- «. 4. σθήσεσθε πνεύματος.

Σορίας Σολομώντος το 'Ανάγνωσμα.

Π20. Κεφ. χθ'. 2. Σοφ. Κεφ. Εγχωμιαζομένου διχαίου, εὐφρανθήσονται λαοί· ἀθανασία γάρ Σοφ. Κεφ. L έστιν ή μνήμη αύτοῦ, ὅτι χαὶ παρὰ Θεῷ γινώσχεται χαὶ σ΄. 1, 14. ς΄. 12-24. παρά άνθρώποις· και άρεστη Κυρίω ή ψυχή αύτου. Έπιθυμήσατε τοιγαρούν, ὦ άνδρες, σοφίαν, χαὶ ποθήσατε, χαὶ παιδευθήσεσθε. Άργη γαρ αυτής άγάπη, χαι τήρησις νόμων. Τιμήσατε σοφίαν, ίνα εἰς τὸν αἰῶνα βασιλεύσητε. Άπαγγελῶ ὑμῖν, χαὶ οὐ «.15,16,21. χρύψω ἀφ' ὑμῶν μυστήρια Θεοῦ. Ότι αὐτός, καὶ τῆς σοφίας όδηγός έστι, χαί των σοφών διορθωτής. χαι έν τη χειρί αύτου πάσα φρόνησις χαὶ ἐργασιῶν ἐπιστήμη. Η πάντων τεχνιτις ἐδίδαξέ με σορία. έστι γὰρ ἐν αὐτῆ πνεῦμα νοερόν, ἅγιον. ἀπαύ-26-29. γασμα φωτός ἀιδίου, χαὶ εἰχών τῆς ἀγαθότητος τοῦ Θεοῦ. Αὐτη φίλους Θεού και προφήτας κατασκευάζει. Εύπρεπεστέρα δέ έστιν ήλίου, και ύπερ πάσαν άστέρων θέσιν φωτι συγκρινομένη, εύ-«. 10, 12. ρίσχεται προτιμοτέρα. Αύτη τούς θεραπεύσαντας αὐτὴν ἐχ πόνων έρρύσατο, και ώδήγησεν έν τρίβοις εύθειαις. "Εδωκεν αύτοις γνώσιν άγίαν· και διεφύλαξεν αύτους άπο ένεδρευόντων, και άγῶνα ίσχυρον έβράβευσεν αύτοις, ίνα γνώσι πάντες, ότι δυνατωτέρα η'. 30. α'. 8. παντός έστιν ή εὐσέβεια και οὐ μή κατισχύση ποτέ κακία σοφίας, ούδ' ού μή παρελεύσεται πονηρούς έλέγχουσα ή δίχη. Είβ. 1, 10-21. πον γαρ έν έαυτοῖς, λογισάμενοι οὐχ ὀρθῶς Καταδυναστεύσωμεν τον δίχαιον. μή φεισώμεθα της όσιότητος αύτοῦ, μηδὲ ἐντραπώμεν πολιάς πρεσβύτου πολυχρονίους. έστω δε ήμων ή ίσχὺς νόμος. Και ένεδρεύσωμεν τον δίχαιον, ότι δύσχρηστος ήμιν έστι, χαι έναντιούται τοῖς ἔργοις ἡμῶν, χαι ἐπιφημίζει ἡμῖν ἀμαρτήματα παιδείας ήμῶν. Ἐπαγγέλλεται γνῶσιν ἔχειν Θεοῦ, Χαὶ πατδα Κυρίου έαυτον όνομάζει. Έγένετο ήμτν εἰς ἔλεγχον ἐννοιών ήμων. Βαρύς έστιν ήμιν και βλεπόμενος. ότι άνόμοιος τοις άλλοις ὁ βίος αὐτοῦ, χαὶ ἐξηλλαγμέναι αἰ τρίβοι αὐτοῦ. Εἰς χίβδηλον έλογίσθημεν αύτῷ, χαι ἀπέχεται τῶν ὁδῶν ἡμῶν, ὡς άπο άχαθαρσιών, χαι μαχαρίζει έσχατα διχαίων. Ιδωμεν ούν, εί οι λόγοι αύτοῦ άληθεῖς, χαι πειράσωμεν τὰ ἐν ἐχβάσει αὐτοῦ. ήβρει χαί βασάνω έτάσωμεν αύτον, ίνα γνώμεν την έπιείχειαν αύτου, και δοχιμάσωμεν την άνεξικακίαν αύτου θανάτω άσχήμονι χαταδιχάσωμεν αύτον. έσται γαρ αύτου έπισχοπή έχ λόγων αύτοῦ. Ταῦτα ἐλογίσαντο, χαὶ ἐπλανήθησαν· ἀπετύφλωσε γάρ αύτους ή χαχία αύτῶν. Καὶ οὐχ ἔγνωσαν μυστήρια Θεοῦ. ούδε έχριναν, ότι σύ εί Θεός μόνος, ό ζωτζς έχων χαί θανάτου την έξουσίαν, χαι σώζων έν χαιρῷ θλίψεως, χαι ρυόμενος παντός χαχου. ό οἰχτίρμων χαὶ ἐλεήμων, χαὶ διδούς τοῖς ὀσίοις

385

σου χάριν, και τῷ σῷ βραχίονι τοῖς ὑπερηφάνοις ἀντιτασσό- Παρ. Κερ. μενος.

Σορίας Σολομώντος το Άνάγνωσμα.

Ττόμα διχαίου ἀποστάζει σοφίαν, χείλη δὲ ἀνδρῶν ἐπίστανται Κεφ. 🚄 χάριτας· στόμα σοφών μελετά σοφίαν, διχαιοσύνη δε ρύσε- 🖾 2,4. ται αύτους έχ θανάτου. Τελευτήσαντος ανδρός διχαίου, ούχ όλ- ια. 7, 19. λυται έλπίς. υίος γαρ δίχαιος γεννάται είς ζωήν. χαι έν άγαθοϊς αύτου χαρπόν διχαιοσύνης τρυγήσει. Φως διχαίοις δια παντός, «γ΄.8. ή΄.17. χαὶ παρὰ Κυρίου εὐρήσουσι χάριν χαὶ δόξαν. Γλῶσσα σορῶν χαλὰ «٤.2.18.35. έπίσταται, καὶ ἐν καρδία αὐτῶν ἀναπαύσεται σορία. ᾿Αγαπα ×β. 11. Κύριος όσίας χαρδίας, δεχτοί δε αύτῷ πάντες ἄμωμοι εν όδῷ. Σορία Κυρίου φωτιεί πρόσωπον συνετού· φθάνει γάρ τοὺς ἐπιθυ- Ἐκκλ. μούντας αυτήν, πρό του γνωσθήναι, χαι εύχερως θεωρείται υπό Σοφ. Κεφ. η'. 1. τῶν ἀγαπώντων αὐτήν. Ο ὀρθρίσας πρός αὐτήν, οὐ χοπιάσει. ^{5. 18-17.} χαὶ ὁ ἀγρυπνήσας δι' αὐτὴν, ταχέως ἀμέριμνος ἔσται. Ότι τοὺς άξίους αύτῆς αὐτὴ περιέργεται ζητοῦσα, χαὶ ἐν ταῖς τρίβοις φαντάζεται αύτοῖς εύμενῶς. Σορίας οὐ χατισχύσει ποτέ χαχία. Διὰ ζ. 80. ταῦτα, χαὶ ἐραστὴς ἐγενόμην τοῦ χάλλους αὐτῆς, χαὶ ἐφίλησα ταύτην, χαι έξεζήτησα έχ νεότητός μου, χαι έζήτησα νύμφην άγαγέσθαι έμαυτώ. ότι ό πάντων Δεσπότης ήγάπησεν αυτήν. μύστις γάρ έστι της του Θεου έπιστήμης, χαι αιρέτις των έργων αύτου. Οι πόνοι αύτης είσιν άρεται σωφροσύνην δε χαι φρόνησιν αύτη διδάσχει, διχαιοσύνην χαι άνδρείαν, ών χρησιμώτερον ούδέν έστιν έν βίω άνθρώποις. Εί δε χαι πολυπειρίαν ποθεί τις, οίδε τα άρχατα, και τὰ μέλλοντα εικάζειν επίσταται στροράς λόγων, και λύσεις αίνιγμάτων σημεία και τέρατα προγινώσκει, και έκβάσεις χαιρών χαι χρόνων. χαι πασι σύμβουλός έστιν άγαθή. χαι άθανασία έστιν έν αύτη, χαι εύχλεια έν χοινωνία λόγων αύτης. 17, 18, 21. Διὰ τοῦτο ἐνέτυχον τῷ Κυρίω, χαὶ ἐδεήθην αὐτοῦ, χαὶ εἶπον ἐξ δλης μου της χαρδίας· Θεέ πατέρων, χαι Κύριε του έλέους, ό 6. 1-5. ποιήσας τὰ πάντα ἐν λόγω σου, καὶ τῆ σοφία σου κατασκευάσας τόν άνθρωπον, ίνα δεσπόζη των ύπό σου γενομένων χτισμάτων, χαι διέπη τον χόσμον έν όσιότητι χαι διχαιοσύνη. δός μοι την τών σων θρόνων πάρεδρον σορίαν, και μή με άποδοχιμάσης έχ παίδων σου· ότι έγώ δουλος σός, χαὶ υἰὸς τῆς παιδίσχης σου. Έξαπόστειλον αὐτὴν ἐξ ἀγίου χατοιχητηρίου σου, χαὶ ἀπό θρόνου 10-14. δόξης σου, ίνα συμπαρούσά μοι διδάξη με τι εύάρεστόν έστι παρά σοί· και όδηγήση με έν γνώσει, και φυλάξη με έν τη δόξη αύτής. Λογισμοί γαρ θνητών πάντες δειλοί, και έπισφαλεις αί έπίνοιαι αύτῶν.

Men. Tom. III.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια, [°]Ηγος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίρει ή Έχχλησία Χριστοῦ * ἐπὶ λυχνίας ἰερᾶς χατοπτεύουσα * τόν λύχνον * τόν φωτοφόρον, * öν χαθελόντες ἐχθροὶ * τῆς σιγῆς μοδίω συγχατέχρυψαν. * Τιμᾶ * ἐπὶ ὄρους σε τῶν ἀρετῶν, Πάτερ "Οσιε, * πυρσόν ὡς θεῖον * οἰχουμένης τὰ πέρατα * ὑπὲρ ἡλιον * ἀπαστράπτοντα θαύμασι. * Σήμερον ἡ ἀδέχαστος * Θεοῦ χρίσις δείχνυσι * διχαιοσύνην ἐξ ὑψους * ὡς μεσημβρίαν ὑπέρφωτον * τὴν σὴν, καὶ παρέχει * τοῖς ἐν χόσμω τὴν εἰρήνην * καὶ μέγα ἕλεος.

Στίχ. Τὸ στόμα μου λαλήσει σορίαν, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.

Βρύει ώς μυροθήκη τερπνή * τὰ τῶν θαυμάτων θεῖα ρεῖθρα, Χρυσόστομε, * ή λάρναξ * ή σή ἐν κόσμω, * καὶ ἰαμάτων ροαῖς * τὰς ψυχὰς μυρίζει τῶν τιμώντων σε. * Χριστοῦ * τῶν χαρίτων γὰρ τοῖς ἀύλοις ἀρώμασι * καταπλουτήσας, * εὐωδίαν δεδώρησαι * τὴν ἀείζωον * τοῖς ἐν πίστει προστρέχουσιν· * ὅθεν καταπολαύοντες * χαρίτων σῶν, Πάνσορε, * καὶ τῶν ἀχράντων καὶ θείων * κατατρυρῶντες λειψάνων σου, * πιστῶς ἐξαιτοῦμεν * ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι * τὸ μέγα ἕλεος.

Στίχ. Στόμα δικαίου μελετήσει σορίαν, και ή γλώσσα αὐτοῦ λαλήσει κρίσιν.

Κόσμου ό σιτομέτρης, πιστοὶ, * ὁ ἐν τρυρῆ τῆ οὐρανία τοῦ Πνεύματος * χαρδίας * ἐχτρέφων πάντων * οὐχ ἐξ Αἰγύπτου χωρεῖ· * Ἰωσὴφ δὲ νέος προδειχνύμενος * σεπτοῖς * ἐν λειψάνοις ἀπὸ Κομάνων μετάγεται, * δεινῶν τὴν ζάλην * χαὶ τὸ πέλαγος σήμερον * τὸ τῶν θλίψεων * διατέμνων ἐντεύξεσι. * Τοῦτον οὖν μαχαρίσωμεν * χαὶ πίστει βοήσωμεν· * Πάρεσο, Μάχαρ, ἐν μέσω * τῶν ἐχτελούντων τὴν μνήμην σου, * αὐτοῖς σωτηρίαν * παρεχόμενος πλουσίως * χαὶ μέγα ἔλεος.

Δόξα, ^{*}Ηχος πλ. β'.

"Ο σιε τρισμάχαρ, * Αγιώτατε Πάτερ, * ό Ποιμὴν ό χαλός * χαὶ τοῦ 'Αρχιποίμενος Χριστοῦ Μαθητὴς, * ό τιθεὶς τὴν ψυχὴν ὑπὲρ τῶν προβάτων· * αὐτός χαὶ νῦν, πανεύφημε * Ἰωάννη Χρυσόστομε, * αἴτησαι πρεσβείαις σου * δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος. Καὶ νῦν, Θεοτοχίον, ὁ αὐτός.

Εοτόχε, * σύ εἶ ή ἄμπελος ή ἀλήθινή * ή βλαστήσασα τόν χαρπόν τῆς ζωῆς· * σὲ ἰχετεύομεν· * Πρέσβευε, Δέσποινα, * μετὰ τοῦ Ἱεράρχου * χαὶ πάντων τῶν Αγίων * ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

'Απολυτίχιον, 'Ηχος πλ. δ'.

Η τοῦ στόματός σου χαθάπερ πυρσός ἐχλάμψασα χάρις * τὴν οἰχουμένην ἐφώτισεν· * ἀφιλαργυρίας τῷ κόσμφ θησαυροὺς ἐναπέθετο· * τὸ ῦψος ἡμῖν τῆς ταπεινοφροσύνης ὑπέδειξεν. * ᾿Αλλὰ σοῖς λόγοις παιδεύων, * Πάτερ Ἰωάννη Χρυσόστομε, * πρέσβευε τῷ Λόγφ Χριστῷ τῷ Θεῷ * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καί Θεοτοχίον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά την α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ηχος α΄. Τον τάφον σου, Σωτήρ.*

Δογμάτων άστραπαϊς * ώσπερ ήλιος μέγας * ἐφώτισας τὴν γῆν,* χαὶ ἀγνοίας τὸ σχότος * μαχρὰν ἀπεδίωξας, * Ἰωάννη Χρυσόστομε· * ὅθεν, δέομαι, * τοῦ αἰωνίου με σχότους * ἐλευθέρωσον, * χαὶ φωτισμοῦ σωτηρίας * εὐχαῖς σου ἀξίωσον.

Δόξα, το αύτο. Καί νον, Θεοτοχίον, όμοιον.

Α σπόρως τόν Χριστόν * ἀπεχύησας μόνη· * τό θαῦμα ὑπέρ νοῦν * πῶς Παρθένος χαὶ Μήτηρ· * διὸ Θεοτόχον σε * προσχυνοῦντες δοξάζομεν· * σὺ γὰρ ἔτεχες * τόν Βασιλέα τῆς δόξης· * ὂν δυσώπησον * τοῦ εἰρηνεῦσαι τὸν χόσμον, * χαὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μετά την β'. Στιχολογιαν, Κάθισμα,

Ήχος δ΄. Ο ύψωθεις έν τῷ Σταυρῷ.

Ος χρυσαυγές τε καὶ τερπνόν, θεορρήμον, * όργανον θείον κελαδοῦν 'Ἐκκλησία * ὑπό Χριστοῦ, Χρυσόστομε, δεδώρησαι· * γελιδών ἡ εὐλαλος * χρυσαυγίζουσα, Μάκαρ, * νοῦς ὁ χρυσοστόλιστος, * λύρα τῆς μετανοίας * τοὺς σὲ τιμῶντας ῥῦσαι πειρασμῶν * σαῖς ἰκεσίαις, * Ποιμὴν ἀξιάγαστε.

Δόξα, το αύτό. Και νυν, Θεοτοχίον, όμοιον.

Μετά Θεόν ἐπὶ τὴν σὴν, Θεοτόχε, * προσπεφευγώς ὁ ταπεινός σχέπην θείαν, * παραχαλῶ δεόμενος· Ἐλέησον, ἀγνή· * ὅτι ὑπερῆράν μου * χεραλὴν ἀμαρτίαι, * χαὶ πτοοῦμαι, Δέσποινα, * τὰς χολάσεις, χαὶ φρίττω· * ἰχετηρίαν ποίησον, σεμνὴ, * πρός τόν Γίόν σου * ἐχ τούτων ῥυσθῆναί με.

Μετά τόν Πολυέλεον, Κάθισμα,

Ήχος δ΄. Κατεπλάγη Ίωσήφ.*

Θεία ψήρω τῆς Χριστοῦ * ποίμνης ἀξίως γεγονώς, * ἀξιάγαστε, ποιμήν, * οἶάπερ λύχους ἐξ αὐτῆς * ἐν τῆ σφενδόνη τῶν λόγων σου ἀπεδίωξας, * ἐλέγχων ἀφειδῶς παρανομοῦντας, σοφέ· * ὑφ' ὧν καὶ ἐλαθεὶς φθόνω, Χρυσόστομε, * μακρὰν ὅδόν διήνυσας, στερρόφρον, * υπέρ αυτής, έν ή τέθνηχας· * άλλ' έπανήλθες * πρός Βασιλίδα * νέμων θετα χαρίσματα.

Δόξα, τό αύτό. Καὶ νῦν, Θεοτοχίον, ὅμοιον.

Κατεπλάγη Ίωση * το ύπερ φύσιν θεωρών. * χαι ελάμβανεν είς νοῦν * τον ἐπι πόχον ὑετον * ἐν τῆ ἀσπόρω συλλήψει σου, Θεοτόχε, * βάτον ἐν πυρί ἀχατάφλεχτον, * ῥάβδον ᾿Ααρών τὴν βλαστήσασαν. * χαι μαρτυρῶν ὁ Μνήστωρ σου χαι φύλαξ * τοῖς Ἱερεῦσιν ἐχραύγαζε. * Παρθένος τίχτει, * χαι μετὰ τόχον * πάλιν μένει Παρθένος.

Οι 'Αναβαθμοί, το α΄. 'Αντίσωνον του δ΄. "Ηχου.

Προχείμενον, Ήχος δ΄.

Τό στόμα μου λαλήσει σορίαν, και ή μελέτη της καρδίας μου σύνεσιν.

Στίχ. 'Αχούσατε ταῦτα, πάντα τὰ Ἐθνη· ἐνωτίσασθε πάντες οἱ χατοιχοῦντες τὴν οἰχουμένην.

Τό, Πάσα πνοή. Εύαγγέλιον χατά Ιωάννην. Είπεν ό Κύριος... ό μή είσερχόμενος διά τῆς θύρας. Ζήτει τῆ ιγ'. τοῦ Νοεμβρίου εἰς τὸν "Ορθρον. ΄Ο Ν'.

Δόξα, 'Ηχος β'.

Σήμερον σχιρτώσιν έν πνεύματι * 'Αρχιερέων δημοι * σύν ήμιν τελούντές σου την μνήμην, Ίεράρχα * Χρυσόστομε "Οσιε, * φωστήρ της Έχχλησίας.

Καί νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόχου.

Είτα Στίχος 'Ελέησόν με, ό Θεός.

Καί ψάλλομεν το Ίδιόμελον, ή Ηγος πλ. β

Σάλπιγξ χρυσόφωνος άνεδείχθης, * χρυσορρήμον Χρυσόστομε, * χρυσουργών τὰς χαρδίας τῶν πιστῶν * τοῖς χρυσεπόνοις σου διδάγμασι· * προφητιχῶς γὰρ ἐξῆλθεν * ὁ φθόγγος τῶν δογμάτων σου, "Όσιε Πάτερ, * χαὶ χόσμου παντός τὰ πέρατα ἐφώτισεν.

Οι Κανόνες, της Θεοτόχου μετά των Ειρμών εις 5'. χαι του Άγίου οι δύω εις η'.

Κανών τῆς Θεοτόχου· οὕ ή 'Αχροστιχίς.

Χαίροις, χαρᾶς σχήνωμα, τῆς λύπης λύσις. ஹδη Ἰωάννου. ஹິ) α΄. ἸΗχος πλ. δ΄. Ὁ Εἰρμός.

Αρματηλάτην Φαραώ ἐβύθισε * τερατουργοῦσα ποτὲ * Μω αϊκή ῥάβδος, * σταυροτύπως πλήξασα * χαὶ διελοῦσα
 θάλασσαν· * Ἰσραήλ δὲ φυγάδα * πεζόν ὀδίτην διέσωσεν,* ἑσμα
 τῷ Θεῷ ἀναμέλποντα.

Χαΐρε, χατάρας παλαιᾶς ἡ λύτρωσις * χαὶ εὐλογίας πηγή. * χαΐρε, ζωῆς Μήτηρ, * "Λδου ἡ χαθαίρεσις, * θανάτου ἡ ἀναίρεσις· χαΐρε, λύσις τῆς λύπης, * χαρᾶς χωρίον εὐρύχωρον· * χαῖρε, Θεοτόχε πανύμνητε.

"Αρμα τοῦ Λόγου λογικόν καὶ ἔμψυχον * χαῖρε, Πανάμωμε· * Δαυϊτικόν χαῖρε * ἄρμα πολυώνυμον, * ἄρμα μυριοπλάσιον· * χαῖρε, ἡ ἀσυγκρίτως * τῶν Χερουβὶμ ὑπερέχουσα, * καὶ τῶν Σεραφὶμ ὑπερφέρουσα.

'Ιερωτέρα νοερῶν Δυνάμεων * χαῖρε, Θεόνυμφε· * χαῖρε, κτιστῆς πάσης * ἀνωτέρα φύσεως· * χαῖρε, Θεοῦ παλάτιον· * χαῖρε, πύρινε θρόνε· * χαῖρε, λυχνία πολύρωτε· * χαῖρε, μυριώνυμε Δέσποινα.

'Ράβδος ἐχ ῥίζης 'Ιεσσαὶ βλαστήσασα * χαῖρε, ἀμόλυντε· * χαῖρε, βλαστῷ ῥάβδου * τῆς 'Ααρωνίτιδος * διαγραφεῖσα πρότερον * μυστιχῶς χαὶ βαθέως· * ὡς γὰρ ἐχείνη τὰ χάρυα, * οὕτω τὸν Χριστὸν σὺ ἐξήνθησας.

Κανών τοῦ Άγίου. Ποίημα Θεοφάνους.

Ώδη α΄. ³Ηχος πλ. δ΄. ³Ασμα * ἀναπέμψωμεν λαοί.* Πλοῦτον * ἐναπέθου σῆ ψυχῆ * τόν θησαυρόν τοῦ Πνεύματος, * Πάτερ Χρυσόστομε· * ἐξ οῦ την Ἐκκλησίαν * πλουτίζεις τοῖς λόγοις σου, * ήτις σου ἐπαξίως * ἑορτάζει * ἐπάνοδον θείαν.

Λόγοις * χατεποίχιλας χρυσοϊς * την ίεραν, Χρυσόστομε, * τῆς Ἐχχλησίας στολήν, * ην πρώην ἐξ αἰμάτων * Χριστός προεξύφανεν· * δθεν σου ἐπαξίως * ἐορτάζει * ἐπάνοδον θείαν.

Πέτρα * ἀνεδείχθης ἀχλινής, * χαὶ στύλος χαὶ ἑδραίωμα * τῆς Ἐχχλησίας Χριστοῦ * τοῦ ἀχρογωνιαίου· * ἐν ῷ ῷχοδόμησας * λόγους θεοσεβείας * ὡσπερ λίθους, * σοφὲ Ἱεράρχα.

Θεοτοχίον.

Μόνη * ἀπειρόγαμε σεμνή, * Μαρία ἀειπάρθενε, * Θεοτόχε Κυρία, * ἀγνή ἐχλελεγμένη, * ἐξαίρετε Δέσποινα * πάντων τῶν ποιημάτων, * σὲ ἐλπίδα * χεχτήμεθα πάντες.

Έτερος Κανών τοῦ Αγίου· οὕ ή Αχροστιχίς.

Τῷ Χρυσογλώττω τρίτον έξάδω μέλος. Ἰώβ.

'Ωδή α΄. Ήχος γ΄. Ο τὰ υδατα πάλαι.*

Τις θεόφθογγού στόμα, * το χρυσόφωνου * όργανου, ή των λόγων λαμπρότης, * του έμου λάμπουνου * ταις ιχεσίαις σου νούν. * όπως άνυμνήσω σου * της έπανόδου την μνήμην, 'Ιωάννη, χάριτος * θείας φερώνυμε.

'Ως ἀστὴρ ἐωσφόρος, * ὡς φαεσίμβροτος * ἡλιος, ὡς φωστὴρ εὐσεβείας * ὑπὸ γῆν, "Οσιε, * δύνας δεσμοῖς φυσιχοῖς, * αὖθις ἐξανέτειλας * ἡμῖν τοῖς τέχνοις σου πέμπων * τῶν θαυμάτων ἄρθονα * τὰ σελαγήματα.

ΜΗΝ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ. ΚΖ'.

Χρυσοφρήμονι γλώττη * σῶν διδαγμάτων * ἐνέπλησας τὴν ὑφήλιον πᾶσαν, * xαὶ χρυσοῖς μέλεσι * τῶν ἰαμάτων αὐγὰς * πᾶσιν ἐναπήστραψας, * τῶν παθημάτων τὸ σχότος * ἀφανίζων, Ὅσιε, * τῇ ἐπανόδῷ σου.

Θεοτοχίον.

Ρητορεύων τὰ θεῖα, * μοναδιχόν τὴν ὑπόστασιν * ὑφηγήσω τὸν Λόγον, * χἂν διπλοῦς πέρηνεν * ἐχ τῆς ΄Αγνῆς προελθών * σάρχα προσλαβόμενος· * ἢν εὐλογοῦμεν ἀπαύστως * χαὶ πιστῶς δοξάζομεν, * θεῖε Χρυσόστομε.

Καταβασία.

Χ έρσον άβυσσοτόχον πέδον * ήλιος * ἐπεπόλευσε ποτέ· * ώσεὶ
 Χ τεῖχος γὰρ ἐπάγη * ἐχατέρωθεν ὕδωρ * λαῷ πεζοποντοπο » ροῦντι, * χαὶ θεαρέστως μέλποντι· * ᾿Ασωμεν τῷ Κυρίῳ, * ἐν » δόξως γὰρ δεδόξασται.

Τής Θεοτόχου. 'Ωδή γ'. Ο Ειρμός.

Ο ὑρανίας ἀψίδος * ὀροφουργέ, Κύριε, * χαὶ τῆς Ἐκκλησίας
 δομῆτορ, * σύ με στερέωσον * ἐν τῆ ἀγάπη τῆ σῆ, * τῶν
 ἐφετῶν ἡ ἀκρότης, * τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, * μόνε φιλάν θρωπε.

'Ισχυρότατον όπλον * χαΐρε πιστῶν, Δέσποινα· * χαΐρε, ϫραταιὰ προστασία· * χαΐρε, ἀντίληψις· * χαΐρε, βοήθεια * ἀμαρτωλῶν· χαΐρε, τεῖχος * τῶν προσχαλουμένων σε· * χαΐρε, τοῦ χόσμου χαρά.

Σωτηρίας ἀνθρώπων * χαῖρε στεἰρόν ἔρεισμα· * χαῖρε, τοῦ 'Λδὰμ xαὶ τῆς Εὐας * ἡ ἐπανάχλησις, * δι' ἦς ἀπέλαβον * τὴν παλαιὰν εὐχληρίαν· * χαῖρε, ἡ ἀνοίξασα * πάλιν Παράδεισον.

Χαΐρε, ἄρλεκτε βάτε· * χαΐρε, φωτός ὄχημα· * χαΐρε, τοῦ Ἡλίου νεφέλη· * χαΐρε, περίδοξε * καὶ περιλάλητε * τοῦ Βασιλέως καθέδρα· * χαΐρε, πόλις ἔμψυχε * Χριστοῦ τοῦ ζῶντος Θεοῦ.

'Απειρόγαμε Μήτερ * χαΐρε άγνη Δέσποινα· * χαΐρε, ή ἀνήροτος χώρα * χαὶ ἀγεώργητος * ή γεωργήσασα * τὸν Γεωργόν τῶν ἀπάντων· * χαΐρε, γῆ ἀλήθειαν * ή ἀνατείλασα.

Τοῦ Αγίου. Οὐχ ἔστιν Αγιος.*

Χρυσέοις διδάγμασι * χατεχρύσωσας, σοφέ, * τῆς Ἐχχλησίας τόν στέρανον, * χαὶ ταύτης ἐποίχιλας * τὴν εὐπρέπειαν, Πάτερ, * τῷ χάλλει τῶν λόγων σου· * διό σε χατ' ἀξίαν τιμặ.

Μυρίζουσιν, "Οσιε, * ώσπερ χρίνα τοῦ ἀγροῦ * οἱ ἀτμοὶ τῶν χαμάτων σου, * δι' ῶν εὐηρέστησας * τῷ Θεῷ, Ἱεράρχα, * χινδύνοις χαὶ θλίψεσι * χαὶ γỹ προσομιλήσας μαχρặ.

390

'Ως ἄνθη μυρίζουσιν * οἱ τῶν λόγων σου χαρτοὶ * νοητῶς ἀποστάζοντες * τὸν θεῖον, Χρυσόστομε, * γλυχασμόν τῆς σοφίας,* χαὶ νῦν εὐωδιάζοντες * ἡμᾶς ταῖς πραχτιχαῖς ἀρεταῖς. Θεοτοχίον.

'Αμέριστος ἕμεινας * εί χαὶ σάρχα δι' ἐμὲ * ἐχ Παρθένου ἐφόρεσας· * διὸ χαὶ ἐν δύω σε * προσχυνῶ ταῖς οὐσίαις, * χαὶ δύω θελήσεσι * χαὶ δύω ἐνεργείαις, Χριστέ.

"Ετερος τοῦ Αγίου. Ο ἐχ μὴ ὄντων * τὰ πάντα. Γοπεοορίας * ὑπέχρυψέ σε μυγρῖς * τὸν λύγνον τὸν πάμφωτο

Υπερορίας * ὑπέχρυψέ σε μυχοῖς * τόν λύχνον τόν πάμφωτον * Βασιλὶς ἡ τυφλώττουσα· * Χριστός δ' ὑψηλότερον * ἐν τῆ λυχνία * χαὶ πάλιν ἐπανάγει.

Σταλάζων ρείθρα * θαυμάτων χαὶ ποταμοὺς * προχέων ἰάσεων * ἐπανῆλθες, Χρυσόστομε, * τοῖς πιστῶς τιμῶσί σου * τῆς ἐπανόδου * τὴν μνήμην, Ἰωάννη.

Ο χρυσοφόδας * Νείλος ό πλημμυρῶν * ἐν λόγοις, ἐν θαύμασιν * ἐπανῆχε· συνδράμωμεν * πιστῶς, ἀπαντλήσωμεν * ἀφθόνως, πάντες * ἐν πᾶσι χορεσθῶμεν.

Θεοτοχίον.

Γεώδης φύσις * οὐ σθένει σε ἀνυμνεῖν, * ἢν ᾿Αγγελοι μέλπουσιν * ὡς Θεὸν σωματώσασαν· * πλἡν πιστῶς οἱ δοῦλοί σου * ἀποτολμῶμεν * ὑμνεῖν σε καὶ δοξάζειν.

Καταβασία.

 Τό στερέωμα * τῶν ἐπὶ σοὶ πεποιθότων, * στερέωσον, Κύριε, *
 τὴν ἘΧΧλησίαν, * ἢν ἐχτήσω τῷ τιμίῳ σου Αίματι. Κοντάχιον, ἘΗχος α΄. Χορός ᾿Αγγελιχός.*

Εὐφράνθη μυστιχῶς * ή σεπτή ἘΧΧλησία * τῆ ἀναχομιδῆ * τοῦ σεπτοῦ σου λειψάνου· * χαὶ τοῦτο χαταχρύψασα * ὡς χρυσίον πολύτιμον, * τοῖς ὑμνοῦσί σε * ἀδιαλείπτως παρέχει * ταῖς πρεσβείαις σου * τῶν ἰαμάτων τὴν χάριν, * παμμάχαρ Χρυσόστομε.

Ο Οίχος, πρός τό. Τόν φοβερόν σου.

Η λαμπὰς ή τῶν ἔργων μου * στυγνη πέφηχεν, * Ἰωάννη Χρυσόστομε, * χαὶ δειλιῶ πρός ὑπάντησιν * τοῦ σεπτοῦ σου σχήνους· * ἀλλ' αὐτός με όδήγησον * χαὶ τὰς τρίβους μου εὕθυνον, * μετανοίας παρέχων μοι * χαιρόν, πανάγιε, * ὡς αὐτῆς χήρυξ ἔνθεος, * χαὶ τῶν παθῶν μου * τῶν πολυτρόπων * χατεύνασον την ζάλην· * τῶν παγίδων τοῦ βελίαρ * ἀραρπάσας με, εἰς τέλος * σωζόμενος ὅπως * ὑμνῶ σου ἀξίως * τὴν ἕνδοξον ἐπάνοδον, * ὡς πρὶν χαὶ τὴν χοίμησιν * πρεπόντως τετίμηχα, * παμμάχαρ Χρυσόστομε. Κάθισμα, Ήχος πλ. δ'. Την Σοφίαν και Λόγον.

Τήν σοφίαν ἐξ ΰψους χαταμαθών, * χαὶ τὴν χάριν τῶν λόγων παρὰ Θεοῦ * τοῖς πᾶσιν ἐξέλαμψας * ὡς χρυσός ἐν χαμίνω· * χαὶ τὴν 'Αγίαν Τριάδα * Μονάδα ἐχήρυξας, * τὴν φιλάργυρον πλάνην * τοξεύσας τοῖς λόγοις σου· * ὅθεν χαὶ πρός ζῆλον * βασιλίδα ἐλέγξας, * 'Αρείου χατήσχυνας * τὸ ἀλλόφυλον φρόνημα,* 'Ιωάννη Χρυσόστομε· * πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ * τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, τό αύτό. Καί νῦν, Θεοτοχίου, δμοιου.

Τῆς Τριάδος τὸν ἐνα ὑπερφυῶς * συλλαβοῦσα, Παρθένε, xai θαυμαστῶς * τοῦτον ἀπεχύησας * ὑπὲρ λόγον xai ἐννοιαν, * xai χοινωνὸν τῆς θείας * χατέστησας φύσεως * τὴν τῶν ἀνθρώπων φύσιν * τὴν πάλαι ἐξόριστον· * ὅθεν συνελθόντες * οἱ τῷ Τόχω σου πάντες * σωθέντες, Πανάμωμε, * τοῖς σοῖς λόγοις ἐπόμενοι * χρεωστιχῶς σε μαχαρίζομεν, * αἰτούμενοι Χριστὸν τὸν Θεὸν, * τῶν πταισμάτων ἄρεσιν δωρήσασθαι * τοῖς σὲ δοξάζουσι πίστει * ὡς Μητέρα αὐτοῦ.

Τής Θεοτόχου. 'Ωδη δ'. 'Ο Ειρμός.

» Σύ μου ἰσχὺς, * Κύριε, σύ μου χαὶ δύναμις, * σὺ Θεός μου, *
» σύ μου ἀγαλλίαμα, * ὁ Πατριχοὺς χόλπους μὴ λιπῶν, *
» χαὶ τὴν ἡμετέραν * πτωχείαν ἐπισχεψάμενος· * διὸ σὺν τῷ Προ» φήτη * ᾿Αββαχούμ σοι χραυγάζω· * Τῆ δυνάμει σου δόξα,
» Φιλάνθρωπε.

'Ανατολή * τοῦ Πατριχοῦ ἀπαυγάσματος * χαὶ 'Ηλίου * τοῦ ἐξανατείλαντος * πρὸ Ἐωσφόρου ἐχ τοῦ Πατρός * χαῖρε, Θεοτόχε, * νεφέλη χούφη χαὶ ἔμψυχε· * Παρθένε χαῖρε Μήτηρ· * χαῖρε, εὐλογημένη· * χαῖρε, δεδοξασμένη Πανάμωμε.

Σύ το χρυσούν * θυμιατήριον, Δέσποινα, * του ἀστέχτου * χαὶ ἀύλου ἄνθραχος, * ἐν ῷ ἐχαύθη διαρραγὲν * τῆς ἀδαμιαίας * παραχοῆς το χειρόγραφον. * διό σοι χαῖρε χράζω, * δι' ῆς πᾶσιν ἐδόθη * ἡ χαρὰ χαὶ τρυφὴ χαὶ ἀπόλαυσις.

Σύ τῶν βροτῶν * δόξα καὶ κλέος καὶ καύχημα, * καὶ ᾿Αγγέλων * στέφος καὶ διάδημα· * διὸ ἡ Υῆ καὶ ὁ οὐρανὸς * μίαν Ἐκκλησίαν * στησάμενοι παναρμόνιον * τὸ χαῖρέ σοι βοῶμεν· * γαῖρε, Δέσποινα κόσμου· * χαῖρε, πάντων ἀνθρώπων βοήθεια.

Κλίνη σεπτή * ήν Σολομών προδιέγραψε * χυχλουμένην * δυνατοΐς έξήχοντα· * χαΐρε, Παρθένε, ή χιβωτός * ή χεχρυσωμένη * τοῦ νοητοῦ ἀγιάσματος· * λαβὶς ἡ θεία χαΐρε· * χαΐρε, βάτε πυρφόρε· * χαΐρε, πύλη χαὶ χλίμαξ χαὶ γέφυρα.

ΜΗΝ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ, ΚΖ΄.

Του Αγίου. Έξ όρους κατασκίου.*

Ν έος 'Αβραάμ * έδείχθης, 'Ιεράρχα, * άλλον 'Ισαάχ * τον βίον θυσιάσας, * χαὶ μυστιχὴν όλοχάρπωσιν ἀνενέγχας * ἐν τῷ πυρὶ τῆς συνειδήσεως.

Σὺ τὸν Ἰαχώβ * ζηλώσας, Θεοφόρε, * χλίμαξ πραχτιχῆς * ἐδείχθης πολιτείας, * τὰς ἀναβάσεις τῶν θείων σου νοημάτων * ἐν τῆ χαρδία σου τιθέμενος.

Ράβδω μυστική * τη γλώττη διασχίσας * δλην της Γραγής * την αβυσσον, Τρισμάχαρ, * ως Μωϋσής διεβίβασας τους άνθρώπους * πρός την επίγνωσιν της πίστεως.

HESTOXION.

Χατρε, Θησαυρέ * τής πάντων σωτηρίας· * χατρε, νοερά * πηγή των ἰαμάτων· * χατρε, τὸ ἅγιον ὄρος, ὃ ὁ Προφήτης, * Θεογεννήτορ, προεώραχεν.

Έπερος πού 'Αγιου. "Εθου πρός ήμας.*

Λόγων έρασται, * του τών λόγων μέγαν Κοσμήτορα * λόγοις Γεροίς χαρμονιχώς * έπανιόντα δεύτε τιμήσωμεν, * λόγοις ματαιόφορνας * σορία λόγων * λήρους απελέγξαντα.

[•]Ωλβισας ήμας * διδαγμάτων πλούτω, Χρυσόστομε• * χειρα δ' άναστέλλεις ἐμβριθῶς * πλεονεξίας πλούτω την βρίθουσαν, * ἐλέγχων τρανότατα * χαὶ χατὰ νόμον * πλούτω θείας χάριτος.

Τόξον δυνατών, * ίταμότης, τύραννος τέθλασται· * σύ δ' έν άσθενεία της σαρχός * άγγελιχώς βιούς υπερίσχυσας * ίχέτας, Χρυσόστομε, * τούς πρίν διώχτας * έχων, ιερώτατε.

Θεοτοχίον.

Τάξεις νοεραί * ύμνωδίαις, Κόρη, σε μέλπουσιν· * δν γάρ ούχ ίσχύουσιν όραν, * έχ τῆς ἀγνῆς νηδύος σου πέτοχας * σάρχα προσλαβόμενον * ἀναλλοιώτως, * πάναγνε Θεόνυμφε.

Καταβασία.

» Ε χάλυψεν * οὐρανοὺς ἡ ἀρετή σου, Χριστέ· * τῆς χιβωτοῦ
 » Τὰρ προελθών * τοῦ ἀγιάσματός σου, τῆς ἀρθόρου Μη * τρὸς, * ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου ὡφθης * ὡς βρέφος ἀγχαλο » φορούμενος, * χαὶ ἐπληρώθη τὰ πάντα * τῆς σῆς αἰνέσεως.
 Τῆς Θεοτόχου. ἰΩὸἰ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

Τνα τί με ἀπώσω * ἀπό τοῦ προσώπου σου τό φῶς τὸ ἄο̂υ Τον,* καὶ ἐκάλυψέ με * τὸ ἀλλότριον σκότος τὸν δείλαιον; *
 ἀλλ' ἐπίστρεψόν με, * καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν σου * τὰς

όδούς μου κατεύθυνον, δέομαι.

Νοεράν σατραπείαν * και τυραννικήν έναέριον φάλαγγα * παρελθείν άλύπως * έν καιρῷ τῆς ἐξόδου μου πάρεχε, * ΐνα σοι τό Men. Tom. III. 50 χαΐρε, * χαρμονιχῶς, Δέσποινα, χράζω· * Χαΐρε, πάντων ἐλπὶς άχαταίσγυντε.

'Ως χαράν συλλαβούσα * χαῖρε, ὑπεράμωμε· χαῖρε, ὑπέραγνε·* χαΐρε, τῆς ἀγνείας * πορφυρόχροον ἄνθος ἡδύπνοον. * χαΐρε, παρθενίας * χοχχοβαφές έρυθρόν ρόδον * χαί Θεοῦ το εὐῶδες ὀσφράδιον.

Μυστική μυροθήκη * χατρε το ήδύπνοον μύρον ή βρύουσα. * γαΐρε, θεία χρήνη * ή το ύδωρ το ζών άναβλύζουσα. * γαΐρε, ή τόν βότρυν * τόν της ζωής χαρποφορούσα * άγεώργητος άμπελος, Δέσποινα.

'Αδιόδευτε πύλη * χατρε, ην διώδευσε Χριστός ό Κύριος· * Παραδείσου πύλας * ή άνοίξασα γαιρε τῷ τόχψ σου. * γαιρε δι' ής χαίρει * ο ούρανος, χαι γη χορεύει, * χαι τα άνω τοις χάτω συνάπτονται.

Του Αγίου. Ο έχ νυχτός άγνοίας.*

ryτήν iεράν στολήν σου * χαταχοσμήσας τοις άθλοις των πόνων σου, * έδειξας λαμπροτέραν * την ίεραρχίαν, Χρυσόστομε.

'Αθλητικόν άγωνα, * Ιερομύστα, γενναίως διήνυσας, * πόλεσιν άσιχήτοις * χαὶ ὑπερορίαις στελλόμενος.

Τῆ ἀστραπῆ τῶν λόγων * τὴν ὑπερχόσμιον γνῶσιν ἐβρόντησας, * Μύστα των ἀπορρήτων, * ὑετοὺς δογμάτων ὀμβρήσας ἡμῖν. OEOTOXIOV.

Ανευ φθοράς τεχοῦσα, Θεογεννήτορ, τὸν ἄσπορον Τόχον σου,* μόνη ώρθης Παρθένος, * βρέρος ύπομάζιον φέρουσα.

Επερος που Αγίου. Πρός σε δρθρίζω.*

ως έαρ ώφθης * εύωδιάζον μυστιχώς * χαρίτων άνθεσι των πι-🗳 στών τὰ πλήθη, * λύων χαχῶν * τὸν χειμῶνα, Πάτερ, * έν τη έπανελεύσει σου.

Τό θετον ρετθρον, * των χαρισμάτων ή πηγή * ἐπανελήλυθεν. οί διψωντες δεύτε * ύδωρ ζωής * άπαντλείτε πίστει, * ένθέως εὐφραινόμενοι.

'Ρυέν έχρύβης * οίμοι! το χάλλος το έμον· * άλλ' έπανηλθές μοι ποθητός έν γρόνω * ή τοῦ Χριστοῦ * Έχχλησία, Πάτερ, * βοῦ σοι έπανήχοντι.

Θεοτοχίον.

Ίλέωσαί μοι * τόν προελθόντα έχ τῆς σῆς * γαστρός, Πανάμωμε, σαρχοφόρον Λόγον, * ον έν ναῷ * Συμεών βαστάζων * ώς Κτίστην έμεγάλυνεν.

Καταβασία.

» έγώ· * πρό γαρ είδον σωματούμενον Θεόν * φωτός άνεσπέρου *

» xai εἰρήνης δεσπόζοντα.

Τής Θεοτόχου. 'Ωοή ς'. Ο Είρμός.

» Την δέησιν έχχεῶ πρός Κύριον * χαὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου » Τ τὰς θλίψεις, * ὅτι χαχῶν * ἡ ψυχή μου ἐπλήσθη, * χαὶ ἡ » ζωή μου τῷ ἄδη προσήγγισε· * χαὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς· * Ἐχ » φθορᾶς, ὁ Θεός, μὲ ἀνάγαγε.

Η ἕμψυχος χατρε Δέσποινα χόχλος· * ή χογχύλη σῶν ἀχράντων αίμάτων * πορφυραυγή * ἐρυθρὰν ἀλουργίδα * τῷ τοῦ παντός Βασιλετ πορφυρώσασα· * τὴν γύμνωσιν τὴν τοῦ ᾿Αδὰμ * ἡ σχεπάσασα χατρε, Πανύμνητε.

Στηρίζει μέν τὰς χαρδίας ἀνθρώπων * φυσιχῶς ὁ αἰσθητός ἀρτος, Κόρη· * Χριστιανῶν * τὰς ψυχὰς δὲ χρατύνει * τὸ σόν ἀδόμενον ἅγιον ὄνομα· * ἐντεῦθεν χαὶ χαρμονιχῶς * πᾶσα γλῶσσα τὸ χαῖρε χραυγάζει σοι.

Αυχνία ή χρυσαυγίζουσα χαΐρε· * χιβωτός ή θεοχώρητος χαΐρε· * χαΐρε, σχηνή· * χαΐρε, άγιον ὄρος· * χαΐρε, τοῦ ζῶντος Θεοῦ πόλις ἔμψυχε· * παλάτιον χαΐρε Χριστοῦ· * χαΐρε, τέμενος θεῖον πολύφωτον.

Υπέραγνε ύπεράμωμε χαϊρε, * το τῆς φύσεως ἐξαίρετον ἄνθος· * χαϊρε, χοινὴ * τῶν ἀνθρώπων τοῦ γένους * φιλοτιμία χαὶ χάρις θεόσδοτος· * τὴν ἄτιμον φύσιν τῶν βροτῶν * ἡ τιμήσασα χαϊρε τῷ τόχῷ σου.

Του Αγίου. 'Ως τον Προφήτην έρρύσω.*

Οσπερ χρυσόν έχ μετάλλων * έχ τοῦ βάθους, σοφέ, τῆς χαρδίας σου * τὰ πάγχρυσα δόγματα * ἡμῖν ἐθησαύρισας, * χαὶ χατέλιπες * πλοῦτον τὰ σὰ λόγια.

Την παναγίαν σου μνήμην * ό λαός ἐορτάζων, Χρυσόστομε, * δοξάζει τόν Κύριον, * τόν σὲ ἐχλεξάμενον * χαὶ χαλέσαντα * εἰς τὰς αἰωνίους σχηνάς.

Εἰ καὶ νεκρός εἶ ἐν τάφῳ, * ἀλλ' ὡς ζῶν ἐν τῷ κόσμῳ, Χρυσόστομε, * κηρύττεις μετάνοιαν * καὶ γράφεις συγχώρησιν, * ἐγγυώμενος * τοῖς μετανοοῦσι θερμῶς.

Τον έν χερσί τῆς Παρθένου * χαὶ ἐν χόλποις Πατρός χαθεζόμενον, * τον σάρχα φορέσαντα * χαὶ μείναντα ἄτρεπτον * προσχυνήσωμεν * ὡς Θεόν χαὶ Κύριον.

"Επερος που Αγίου. "Αβυσσος * ἐσχάτη.

Τέμνει σε * τῆς ἘΧΧλησίας Χριστοῦ * ἡ ἔχφρων βασίλισσα * ἀποτόμως ἐλέγχουσα· * ἀλλ' αὐτίχα τέμνεται· * σὐ δ' ἐλέγχεις ἀθάνατα * τὴν ἑξαίσιον * προτομὴν ἐργασάμενος. Οργανον * έδείχθης τοῦ παντουργοῦ, * Χρυσόστομε, Πνεύματος * ὑπηχοῦν ἐμμελέστατα· * χωρεύει δ' ἡ τύραννος * ὡς ἀσπὶς πρός ἐπάσματα, * καὶ οἰκτρότατον * ἀνταλλάττεται θάνατον.

Νέχρωσιν * χάν τέθνηχε μή παθεϊν * σαρῶς ἀνεδίδαξε * Βασιλεῖς ὁ Χρυσόστομος· * αὐτῶν γὰρ προστάγμασιν * ἀπειθήσας τὸ πρότερον, * ταῖς δεήσεσιν * ἐπανῆχε τὸ δεύτερον.

Θεοτοχίον.

"Ενα σε * τόν ἐκ Παρθένου νοῶν, * κἂν σάρκα προσείληφας * καὶ διπλοῦς ἐχρημάτισας, * μακρὰν ἀπερράπισε * καὶ τομὴν καὶ τὴν σύγχυσιν * ὁ Χρυσόστομος * Ἰωάννης, Θεάνθρωπε. Καταβασία.

. Έβόησε σοι, * ίδων ό Πρεσβυς * τοῖς ὀφθαλμοῖς το σωτήριον,* δ λαοῖς ἐπέστη· * Ἐx Θεοῦ, Χριστὲ, σὐ Θεός μου.

Κονταχιον. Ήχος πλ. β'. Την υπέρ ήμων.*

Έχειλέων πάντας διδάσχεις * προσχυνείν ἐν Τριάδι * τόν σών * Θεόν. * Ίωάννη Χρυσόστομε * παμμαχάριστε, ὅσιε, * ἐπαξίως εὐρημοῦμέν σε· * ὑπάρχεις γὰρ, χαθηγητής * ὡς τὰ θεῖα σαφῶν. Ο Οἰχος, πρός τό· Τὰ τῆς γῆς ἐπὶ τῆς γῆς.*

Γῷ τῶν ὅλων Ποιητῆ * κλίνω τό γόνυ, * τῷ προαιωνίω Λόγω * χεϊρας ἐκτείνω, * λόγου ζητῶν γάρισμα * ϊνα ὑμνήσω τόν Όσιον, * ὅν αὐτὸς ἐμεγάλυνε· * φησὶ γὰρ τῷ Προφήτη * ὁ ζῶν εἰς τοὺς αἰῶνας· * Δοξάζω τοὺς ἐν πίστει * ὅοξάζοντάς με. * Ὁ οῦν ἐν τοῖς πάλαι * τὸν Σαμουὴλ ἀνυψώσας, * ἐδόξασε νῦν τόν Ἱεράρχην· * τὸ τάλαντον γὰρ ὅ ἐπιστεύθη * καλῶς ἐμπορευσάμενος, * τῷ Βασιλεῖ προσήγαγε· * διὸ καί ὑπερύψωσεν * αὐτὸν ὁ ὑπερούσιος. * Τούτου χάριν αἰτῶ * ὁ ἀνάξιος ἐγῶ * λόγον δοθῆναί μοι, * ἕνα ἰσχύσω εὐσεβῶς * ἀνυμνῆσαι αὐτόν. * Τῶν περάτων γὰρ * ὑπάρχει καθηγητὴς * ὡς τὰ θεῖα σαρῶν.

Συναξάριον.

Τή ΚΖ΄. του αύτου μηνός, Η Άναχομιδή του Λειψάνου του έν Αγίοις Πατρός ήμῶν Ἰωάννου, Άρχιεπισχόπου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ Χρυσοστόμου.

Στίχοι.

Νεχρός χαθίζη, ὦ Ιωάννη, θρόνω.

'Αλλ' έν Θεώ ζών, πάσιν Είρήνη λέγεις.

Απνουν έβδομάτη χόμισαν δέμας είχάδι χρυσούν.

Ταϊς αύτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ΜΗΝ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ. ΚΖ'.

Τής Θεοτόχου. 'Ωδή ζ'. 'Ο Είρμός.

Θεοῦ συγχατάβασιν * τὸ πῦρ ἡδέσθη ἐν Βαβυλῶνι ποτέ· * διὰ
 Τοῦτο οἱ Πατδες * ἐν τῆ χαμίνω ἀγαλλομένω ποδὶ, * ὡς
 ἐν λειμῶνι * χορεύοντες, ἐψαλλον· * Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς * ὁ τῶν
 Πατέρων ἡμῶν.

Ή μόνη ἀπείρανδρος, * ἡ μόνη ἄφθορος χαῖρε, Δέσποινα, * ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ, * ἡ παιδοτόκος καὶ ἀπειρόγαμος· * τὸ ξένον χαῖρε * καὶ φρικτόν μυστήριον· * χαῖρε, ᾿Αγγέλων τρυφή· * χαῖρε, ἀνθρώπων χαρά.

Σιών πόλις ἔμψυχε * τοῦ Βασιλέως τῶν Βασιλέων Χριστοῦ, * περὶ ἦς ἐλαλήθη * δεδοξασμένα, χαῖρε, Θεόνυμρε· * χαῖρε, ἡ κλίμαξ * δι' ἦς μεταβαίνομεν * πρός οὐρανόν ἀπό γῆς, * καὶ ἐκ φθορᾶς εἰς ζωήν.

Λειμών θεοφύτευτος,* εὐώδης, Χῆπος θεοβλαστούργητος * ἀνεδείχθης, Παρθένε, * ἀθανασίας ἄνθος ἀνθήσασα· * διὸ συμφώνως * τὸ χαῖρέ σοι χράζομεν· * Χαῖρε, χαρᾶς χορηγέ· * χαῖρε, πηγὴ γλυχασμοῦ.

Υπέρτιμε Δέσποινα, * ἐξ ἀτιμίας παθών με λύτρωσαι, * ἰνα σοι χαρμοσύνως * τὸ χαῖρε χράζω· χαῖρε, ἀγνείας πηγή· * χαῖρε, ταμεῖον * πάσης χαθαρότητος· * χαῖρε, δοχεῖον Θεοῦ· * χαῖρε, χωρίον Χριστοῦ.

Του Αγίου. Ο τούς Πατδας δροσίσας.

Α χριβής έπεγνώσθης θεηγόρος, * και κοινωνός προωρίσθης * άντιλήπτωρ τῶν ἐν τῷ κόσμῷ * ἡμαρτηκότων, "Οσιε, * παρεγγυῶν τὴν μετάνοιαν.

Ως χρυσός έν χαμίνω τῶν χινδύνων * πυρωθεὶς, Ἱεράρχα, * οὐχ ἐρλέχθης, οὐχ ἐχωνεύθης· * δοχιμασθεὶς γὰρ ἔδειξας * ὑπεροβρύζους τοὺς πόνους σου.

Ούχ ἐνάρχησας, Πάτερ, πρός ἀγῶνας, * οὐχ ἡσχύνθης Δυνάστας, * οὐ προέχρινας ἀδιχίαν * διχαιοσύνης, "Οσιε, * χαὶ μαρτυρεῖ ὁ τῆς χήρας ἀγρός.

Θεοτοχίον.

Χαϊρε, χούφη νεφέλη, χαϊρε, πύλη * δι' ής μόνος διῆλθεν * ό Θεός ήμῶν, Θεοτόχε, * ἀφθόρω τόχω ἄσπορος * ἐχ σοῦ Υἰός γεννηθεὶς οὐ τραπείς.

Έτερος τοῦ Αγίου. 'Ως πάλαι τοὺς εὐσεβεῖς.*

- ενοῦν τὴν χήραν, Σοφὲ, * ἀσύγγνωστον φάσχοντα * τῶν ἐξ αὐτῆς, ξένον σε ποιεῖ * ἐχ τῆς Βασιλίδος ἡ πάντολμος γυνὴ,* ξένη θείας χάριτος * ξενώσει χρηματίσασα * τῶν σοφῶν διδαγμάτων σου. 'Αλλ' ἐπανῆλθες ἡδὺς * ὡς ἥλιος νέφεσιν * ἀποχρυβεὶς, μέ γιστε φωστὴρ, * χαταφωσφορῶν φωταυγία μυστικῆ * τῶν χρυσῶν δογμάτων σου * τοὺς φωτισθέντας ἅπαντας, * Ἰωάννη Χρυσόστομε.

Διαίρω σοι τὰς ἐμὰς * παλάμας, Χρυσόστομε, * περιβολαζς ἔνδον σε λαβεῖν * τόν νυμραγωγόν ἐπανήχοντα λαμπρῶς * φίλτρον ὡς χρόνιον * ἡ Ἐχχλησία χράζει σοι * ἐορτάζουσα σήμερον. Θεοτοχίον.

Ως μυστική τις λαβίς * τόν ἄνθρακα φέρουσα * τόν νοητόν ἕρχη πρός ναόν· * δν ό Συμεών λαμπρυνθήσεται χερσὶ, * Πάναγνε, δεξάμενος, * καὶ τὰ τοῦ πάθους σύμβολα * προφητεύσει σαφέστατα. Καταβασία.

Σέ τον έν πυρί δροσίσαντα * Πατδας θεολογήσαντας, * χαί
 Σ Παρθένω άχηράτω ένοιχήσαντα * Θεόν Λόγον ύμνοῦμεν *
 εύσεβῶς μελωδοῦντες· * Εύλογητός εἰ, ὁ Θεός * ὁ τῶν Πατέρων
 ἡμῶν. Τῆς Θεοτόκου. ὑΩὸὴ ἡ΄. Ὁ Εἰρμός.

Εύλογείτε, Παίδες * τῆς Τριάδος ἰσάριθμοι, * δημιουργόν Πα Ε τέρα Θεόν· ὑμνείτε * τόν συγχαταβάντα Λόγον, * χαὶ τὸ
 πῦρ εἰς δρόσον μεταποιήσαντα· * χαὶ ὑπερυψοῦτε * τὸ πᾶσι
 ζωὴν παρέχον * Πνεῦμα Πανάγιον εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ίεσσαὶ ἐχ ῥίζης * χαῖρε ῥάβδος βλαστήσασα· * χαῖρε, ἀποτίστως ἀνθηφοροῦσα * ἄνθος τὸν Χριστὸν ὑραῖον· * χαῖρε, πῖον ὄρος, χαῖρε, χατάσχιον· * χαῖρε, Θεοῦ ὄρος, * ἐν ῷ χατοιχεῖν ὁ Λόγος * πάντων ηὐδόχησε πρό τῶν αἰώνων.

Σιδηρά σου ράβδω * χραταιάς ἀντιλήψεως * ὡς ὑλαχτοῦντας χύνας, * ὡς ὡρυομένους θῆρας, * τὰ περιχυχλοῦντα * τὴν ταπεινήν μου ψυχὴν * ἀποσόβει πάθη * δεινῶς με πολιορχοῦντα, * ῖνα τὸ Χαῖρε σοὶ, Παρθένε, χράζω.

Ωραιώθης όλη * τον ώραζον έν χάλλεσιν * ὑπέρ υἰοὺς ἀνθρώπων Χριστόν τεχοῦσα * ἡ ἐν γυναιξίν ὡραία· * διό σοι τό χαζρε χράζομεν χαίροντες· * Χαζρε, Θεοτόχε * Άγνὴ χεχαριτωμένη· * χαζρε, τῆς χτίσεως ἐνδοξοτέρα.

Δανιήλ δ είδεν * όρος πρίν άλατόμητον, * Θεογεννήτορ, χαϊρε, έξ οὐ ἐτμήθη * ἀχρογωνιαΐος λίθος· * Χαΐρε, θεοδόχε ἀνθραχοφόρε λαβίς· * χαΐρε, τῶν ἀύλων * ᾿Αγγέλων ἀγιωτέρα· * χαΐρε, τῆς χτίσεως τιμιωτέρα.

Του Αγίου. Οι θεορρήμονες Παίδες.

Η θεοφρήμων σου γλώσσα έν τῷ χόσμω * ώσπερ χρυσήλατος σάλπιγξ * έξ ούρανοῦ ἀπηχήσασα, * Ἱεράρχα Κυρίου, * τὴν πλάνην ἀπήλασε.

398

Ιερουργέ των ἀἰρἡτων μυστιρίων, * xαὶ μυστιπόλε των ἄνω,* xαὶ τῆς Τριάδος ὑπέρμαχε, * ἰχετεύων μὴ παύσῃ * σωθῆναι τὴν ποίμνην σου.

'Ως τῆ Τριάδι λατρεύων, Ίεράρχα, * xαὶ χορῷ τῶν 'Αγγέλων * συναυλιζόμενος, "Οσιε, * ἰχετεύων μἡ παύση * σωθῆναι τοὺς δούλους σου.

Θεοτοχίον.

Υπερρυώς έν γαστρί σου συλλαβούσα * τόν ἀγεώργητον βότρυν, * Παρθενομήτορ, ἐβλάστησας· * ἐπαξίως οὖν πάντες * τό χαῖρέ σοι χράζομεν.

Έτερος του Αγίου. Αστέχτω πυρί.

τασθοῖς εὐσεβείας σε, Πάτερ * Όσιε, τὴν θρέψασαν ἐχτρέφεις ΣΕ ἀ Ἐχχλησίαν * ἀπονέμων ἐπταπλασίω * ἄρτω θείας χάριτος ταύτη θρέπτρα· * γλεῦχος προχέων ὡς πόμα δὲ * τὸ τῶν ἰαμάτων, * παμμάχαρ Χρυσόστομε.

Εἰς πᾶσαν τὴν Ϋ́ῆν ἐπεξῆλθε, * Πάτερ, σοῦ ὁ φθόγγος τῶν δογμάτων· ἀλλ' ἡ ἔχφρων * βασιλίς σε περιορίζειν * τοπιχῶς ὑπείληφεν, ἀλλ' ἐψεύσθη· * σὺ γὰρ ὡς γίγας ὑψίδρομος * τὸ πᾶν περιλάμπεις * τῶν λόγων ταἴς ἀχτῖσι.

Λαμπρύνθητι σήμερον άπας * σύλλογος Πιστών, μετ' εὐφροσύνης ὑπαντῶντες * τῷ προχρίτψ τῶν Διδασχάλων· * ήχει γὰρ, ἐφέστηχε διανέμων * πᾶσι τὴν χάριν τὴν ἄφθονον, * ἦς ἐμφορηθῶμεν * γηθόμενοι πλουσίως.

Θεοτοχίον.

Όρῶ σε Μητρός ἐν ἀγχάλαις, * οἰδά σε δ' ἀπρόσιτον Θεότητος τῆ φύσει· * πῶς οὖν, Λόγε, χερσὶ χατέχῃ, * δς χειρὶ τὴν σύμπασαν ἔχεις χτίσιν; * ἔφη Συμεών, Θεάνθρωπε, * τὴν ἀπόρρητόν σου * δοξάζων δυναστείαν.

Καταβασία.

» στέχτφ πυρὶ ἐνωθέντες * οἱ θεοσεβείας προεστῶτες Νεανίαι,*
 » Τῆ φλογὶ δὲ μὴ λωβηθέντες, * θεῖον ὑμνον ἔμελπον· Εὐ » λογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον, * χαὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς
 » πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τής Θεοτόχου. 'Ωδή θ'. Ο Είρμός.

Γφριζε * πάσα ἀχοή * τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ συγχατάβασιν! *
 ὅπως ὁ ὕψιστος * ἐχών χατῆλθε * μέχρι χαὶ σώματος,*
 παρθενιχῆς ἀπό γαστρός * γενόμενος ἄνθρωπος· * διὸ τὴν ἄχραν τον * Θεοτόχον οι πιστοὶ μεγαλύνομεν.

'Ιδού σε * πάσαι γενεαὶ * μαχαρίζουσι τὴν ἀειμαχάριστον * ὡς προεφήτευσας, * Θεογεννῆτορ, * ἐχ Θείου ΙΙνεύματος· * χαὶ ὡς τεχούση την χαράν * το χαΐρε βοῶσί σοι· * Χαΐρε, ζωής θησαυρέ· * χαΐρε, χρήνη ψυχιχόν μέλι βρύουσα.

^{*}Ωρθωσας, * Δέσποινα Άγνη, * τοῦ προπάτορος Αδὰμ τὸ ὀλίσθημα, * xai τῆς προμήτορος * Εὐας την λύπην * εἰς χαρὰν ἔτρεψας· * ὡς οὖν αἰτία τῆς χαρᾶς * τὸ χαῖρε βοῶμέν σοι· * Χαῖρε, χαρὰ τῶν Πιστῶν· * Χαῖρε, τῶν Χριστιανῶν ἀγαλλίαμα.

Αξιον * Χατρέ σοι βοάν· * ἐν σοὶ γὰρ οὐσιωδῶς ἡ ἀτόιος * χαρὰ ἐσχήνωσε, * Παρθένε Κόρη * Θεογεννήτρια· * Χατρε, Παράδεισε τρυφής· * χατρε, ἡ χρυσόρρειθρος * ἀθανασίας πηγή· * χατρε, νέχταρ ἀληθὲς ἡ προχέουσα.

Νύσσει μου * βέλει γλυχερῷ * την χαρδίαν ὁ σὀς πόθος, Πανύμνητε, * χαὶ ἐχβιάζει με * Χαῖρέ σοι χράζειν * διὰ παντὸς χαὶ βοᾶν· * Χαῖρε, γαλήνιε λιμήν· * χαῖρε, ή ποντίσασα * τὸν νοητὸν Φαραὼ, * γλυχυτάτη εὐδιάβατος θάλασσα.

Του Αγίου. Τον προδηλωθέντα.

Αλος χρυσοφόδας έράνης, πάγχρυσε Πάτερ· * το χρυσούν γαρ στόμα χαι ή γλυχεία σου γλώσσα * πλημμυρούσι τῷ τῶν δογμάτων πελάγει, * χαι ψυχὰς αὐχμώσας χαταρδεύουσι.

Θάλασσαν υπάρχουσαν ἀδιάβατον, Πάτερ, * την Γραφήν βατην και πλευστην ἀπειργάσω τῷ κόσμῳ * τῷ ἱστίῳ ἀναπετάσας τοῦ λόγου, * καὶ πρός γνῶσιν ἄκλυστον ἐλάσας τὸν νοῦν.

Σύ τῆς ἀχενώτου πηγῆς ἀντλήσας τὰ ῥεῖθρα, * ποταμούς δογμάτων τῆ Ἐχχλησία προχέεις, * ἐξ ῶν ἅπαντες οἱ διψῶντες ἀντλοῦμεν * νάματα χρυσόρρειθρα, Χρυσόστομε.

Θεοτοχίον.

Βάτον χαιομένην πυρί χαὶ μὴ φλεγομένην * προσεώρα πάλαι Μωσής, Θεομήτορ Παρθένε, * τὴν θεόδεχτον προτυπῶν σου γαστέρα * ὑποδεξαμένην τὸ ἀχήρατον πῦρ.

Έτερος του Αγίου. Καινόν τό θαύμα.*

Στρατός 'Αγγέλων, * δήμος Προφητών, * 'Αποστόλων τε χαὶ τῶν Μαρτύρων θεῖος χορός * ἡμῖν συναγάλλονται * φαιδρῶς χοινωνοῦντες * τῆς Ἐορτῆς, Παμμάχαρ, χαὶ τῶν ὕμνων τῶν σῶν * οἰχείαν ἡγούμενοι τὴν χάριν. * πάντων γὰρ ἔσχες * ἐν σοὶ τὸν βίον ἀποματτόμενος.

'Ιδού τοῦ χόσμου * ἔλαμψε τὸ φῶς, * ὁ πανύψηλος ἐναπέφηνε θεῖος πυρσός, * τὸ γλυχύρρουν πέλαγος * τῶν θείων χαρίτων· * ἐμφορηθῶμεν δεῦτε τοῦ φωτός, ἀδελφοί· * θαλφθῶμεν, ἀρδεύσωμεν χαρδίας, * ἔσμασι πάντες * τὸν Χρυσορρήμονα μεγαλύνοντες.

΄Ως όβολούς σοι * δύω την ώδην * της απόρου μου χαι δει-

400

λαίας, ΙΙαμμάχαρ, ψυχής * ἀγαθών παντοίων μέν * οἰχτρῶς χηρευούσης, * πόθου δὲ θείου πλούτω προσαγούσης αὐτὴν, * χρηστότητος μίμημα τῆς θείας * δέχοιο, χάριν * ἀντιβραβεύων μοι πλουσιόδωρον.

Θεοτοχίον.

Βαδίζων τρέμω, * ἔφη Συμεών· * τὸν σαλεύοντα τῆ προσβλέψει δὲ πᾶσαν τὴν Υῆν * χατέχων ῥωννύομαι * σὸν τόχον, Παρθένε· * τῆς τρομερᾶς σαρχός δ' ἀπολυόμενος, * χρησμῶν μοι τῶν θείων ἀποβάντων * χαίρων χομίζω * χαὶ τοῖς ἐν ἄδῃ λύτρον, τὰ εὐαγγέλια.

Καταβασία.

Έννόμω, σχιά * χαι γράμματι τύπον χατίδωμεν, οι πιστοί·*
 Έπαν άρσεν τό την μήτραν * διανοίγον άγιον Θεώ·* διό
 πρωτότοχον Λόγον, * Πατρός άνάρχου Υίόν, * πρωτοτοχούμενον
 Μητρι * άπειράνδρω μεγαλύνομεν.

Έξαποστειλάριον. Γυναϊκες άχουτίσθητε.*

Α γάλλου πόλις πόλεων * πασῶν ἡ Βασιλεύουσα, * ὡς τοῦ χαλοῦ σου Ποιμένος * τοῦ Ποιμενάρχου τὸ σκῆνος * ἀπολαβοῦσα σήμερον, * τοῦ σὲ χαὶ χόσμον ἅπαντα * ῥυθμίζοντος χαὶ σώζοντος * μελισταγοῦς Χρυσοστόμου, * χαὶ ἐπιχρότει τοῖς ὕμνοις. Θεοτοχίον, ὅμοιον.

Φ ρικτή ή προστασία σου, * Μαρία Θεοκόσμητε, * και φοβερά σου ή δόξα * πάση τη γη, Θεοτόκε· * εἰς σὲ γὰρ νῦν καυχώμεθα· * σὲ και μεσίτιν ἔχοντες * πρός τὸν Υἰόν και Κτίστην σου, * τη ἀκοιμήτῷ πρεσβεία * τη ση σωθείημεν πάντες.

Els τους Αίνους, Πάσα πνοή· Ιστώμεν Στίχους δ'. χαι ψάλλομεν Στιχηρά Προσόμοια,

Ηχος δ'. Εδωχας σημείωσιν.*

Χ ρυσού τηλαυγέστερον * τα ίερά σου διδάγματα * προχεόμενα, πάνσοφε, * πλουτίζει, Χρυσόστομε, * πενομένας φρένας, * και αποδιώκει * τών παθημάτων την αχλύν * φιλαργυρίας πικρόν χειμώνά τε· * διό σε μακαρίζομεν * χρεωστικώς, και την κόνιν σου * τών λειψάνων σεβόμεθα * ώς πηγην άγιάσματος.

Α δίχως τῆς ποίμνης σου * ἀπελαθεὶς, Πάτερ Όσιε, * προσωμίλησας θλίψεσι * πιχραῖς, ἐξορίαις τε· * ἐν αἶς ἡξιώθης * μαχαρίου τέλους, * οἶα γενναῖος ἀθλητὴς * χαταπαλαίσας τόν πολυμήχανον· * διό τῆ ἐπανόδῷ σου * ἡ Ἐκκλησία ἀγάλλεται, * ἡν χρυσῷ χατεχόσμησας * τῶν πανσόρων δογμάτων σου.

Ο στύλος ό πύρινος, * ό ποταμός ό τοῖς νάμασι * τῶν δογμάτων χατάἰρυτος, * ό νοῦς ὁ οὐράνιος, * τῆς θεολογίας * τὸ Men. Tom. 111.

ΜΗΝ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ. ΚΗ'.

πάγχρυσον στόμα, * άμαρτωλῶν ἐγγυητὴς, * τῆς μετανοίας xήρυξ ὁ ἔνθεος, * φωστὴρ ὁ διαυγέστατος, * ὁ ἐπουράνιος ἄνθρωπος, * ὁ μαχάριος σήμερον * ἀνυμνείσθω Χρυσόστομος.

Κ δσμον ώς βασίλειον * ή Βασιλίς το σου λείψανον * δεξαμένη, Κ Χρυσόστομε, * έν τούτω σεμνύνεται· * χαι έγχαυχωμένη * έπι τοΐς σοΐς λόγοις, * την οιχουμένην συγχαλεϊ * είς εὐφροσύνην χαι θείαν μέθεξιν * ἀφθόνων τῶν χαρίτων σου, * μεγαλορώνως χραυγάζουσα· * Ίησοῦ ὑπεράγαθε, * σὐ εἶ δόξα τῶν δούλων σου. Δόξα, Ἡγος δ΄. Γερμανοῦ.

Πάτερ Χρυσόστομε, * ώς ποταμός θεόβρυτος * ἐχ τῆς Ἐδὲμ μυστιχῶς ἐξερχόμενος, * εἰς ἀρχὰς τέσσαρας διαδραμών σοῖς λόγοις τῆς γῆς τὰ πέρατα, * πάντα πιστόν χατήρδευσας * τῆ παγχρύσφ διδασχαλία σου· * διὸ τὴν ἐπάνοδον * σοῦ τῶν θείων λειψάνων * ἡμῖν σαφῶς πολιτογραφήσας, * πρεσβεύεις σωθῆναι * τὰς ψυχὰς, Ἰωάννη, τῶν ἀνυμνούντων σε.

Kai vov, Osotoxiov.

Έχ παντοίων κινδύνων * τους δούλους σου φύλαττε, * εύλογημένη Θεοτόκε, * ίνα σε δοξάζωμεν * την έλπίδα των ψυχών ημών.

> Δοξολογία μεγάλη, και 'Απόλυσις. Διδοπαι δέ και άγιον έλαιον ποϊς 'Αδελφοϊς.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Τυπικά, και έκ του Κανόνος του Αγίου Άδη γ'. και ς'. Είς την Είσοδον Τροπάριον 'Η του στόματός σου.

Δόξα, το Κοντάχιον Έχ των ούρανων έδέξω. Και νυν, Θεο-

τοχίον.

Προχείμενον, "Ηγος α'.

Τό στόμα μου λαλήσει σορίαν, χαι ή μελέτη της χαρδίας μου σύνεσιν.

Στίχ. 'Αχούσατε ταῦτα, πάντα τὰ Εθνη ἐνωτίσασθε, πάντες οι χατοιχοῦντες τὴν οἰχουμένην.

Ο Απόστολος, πρός Εβραίους.

'Αδελφοί, τοιούτος ήμιν έπρεπεν 'Αρχιερεύς. Ζήτει Νοεμβρίφ ιγ΄.

. 'Αλληλούτα, Ηχος β'.

Στόμα διχαίου ἀποστάζει σοφίαν, γλώσσα δὲ ἀδίχων ἐξολεῖται.

Στίχ. Ο νόμος του Θεου αύτου έν χαρδία αύτου, και ούχ υποσχελισθήσεται τα διαβήματα αύτου.

402

ΜΗΝ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ. ΚΗ'.

Εύαγγέλιον, χατά Ιωάννην.

Είπεν ο Κύριος 'Εγώ είμι ή θύρα.

Τέλος. Μία ποίμνη, είς ποιμήν. Ζήτει τη ιγ'. Νοεμβρίου. Κοινωνιχόν Είς μνημόσυνον αίώνιον.

Καί τὰ λοιπά.

ΤΗ: ΚΗ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη του Όσίου Πατρός ήμων Έρραιμ του Σύρου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, **Κύριε ἐχέχραξα**, ἰστῶμεν Στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν Στιγηρὰ Προσόμοια,

Ήχος α΄. Των ούρανίων ταγμάτων.*

Ποῦ Παραδείσου τὰ χάλλη * χατοπτρισάμενος, * χαὶ δαψιλῶς τρυφήσας * ἀχηράτους λειμῶνας * ἐξήνθησας τῷ χόσμῳ * γνῶσιν Θεοῦ· * ἡς μετέχοντες, "Οσιε, * πνευματικῆ διαθέσει τῆ τῶν ψυχῶν * ἀναθάλλομεν ἐν πνεύματι.

Τ΄ τοῦ Κριτοῦ παρουσίαν * ἰστορησάμενος * τοῖς τῶν δαχρύων ρείθροις * τῶν ψυχῶν τὰς λαμπάδας * ἀνάπτειν ἐχδιδάσχεις,* πᾶσι βοῶν * τοῦ Νυμφίου τὴν ἔλευσιν· * Περιβαλώμεθα πάντες στολὴν λαμπρὰν * ὑπαντῆσαι τῷ Νυμφίω Χριστῷ.

Τή έγχρατεία το σώμα * περιφραξάμενος, * τὰς τῶν παθῶν χινήσεις * ἀπενέχρωσας, Πάτερ, * εὐχαῖς χαὶ ἀγρυπνίαις· * ὅθεν ἐν σοὶ * ἡ τοῦ Πνεύματος δύναμις * ἐπισχιάσασα, ἔδειξε νοητόν * σὲ φωστῆρα χαὶ παγχόσμιον.

Δόξα, η Ηχος πλ. β'.

Έμφρόνως * τῶν ὀχληρῶν τοῦ βίου ἐπαναστὰς, * Ἐφραἰμ ἀοίδιμε, * φιλησυχία τὴν ἔρημον χατέλαβες· * χαὶ δι' αὐτῆς * πρὸς Θεὸν πραχτιχῶς ἀναγόμενος * τῷ χόσμφ ἔλαμψας φωστὴρ,* χαὶ ῥήματα ζωῆς τοῖς ἀνθρώποις ἐπήγασας· * διὸ * μὴ παύση ἐν ταῖς εὐχαῖς σου στηρίζων ἡμᾶς, * ἐχ βλάβης τοῦ ἀλλοτρίου ῥυσθῆναι * τὰς ψυχὰς ἡμῶν, "Όσιε Πάτερ.

Καί νῦν, Θεοτοχίον.

Θεόν έχ σοῦ σαρχωθέντα * έγνωμεν, Θεοτόχε Παρθένε· * αὐτόν ixéteue * σωθήναι τὰς ψυχὰς ήμῶν.

³Η Σταυροθεοτοχίον.

Τριήμερος ανέστης, Χριστέ.*

Ορῶσά σε σταυρούμενον, * Χριστε, ή σε χυήσασα * ἀνεβόα· * Τί το ξένον, δ όρῶ * μυστήριον, Υίε μου; * πῶς ἐπὶ ξύλου θνήσχεις * σαρχί χρεμάμενος, ζωῆς χορηγέ; ΜΗΝ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ. ΚΗ΄.

Άποστίγου, Στιγηρά της Όχτωήχου. Δόξα, Ήχος δ΄. Άνατολίου.

Προφητιχώς χαταβρέχων * την στρωμνήν τοϊς δάχρυσι, * χαὶ μελέτην βίου ποιούμενος την μετάνοιαν, * τῆς χρίσεως τὸν ρόβον * ἔργοις ἡμῖν χαὶ διὰ λόγων ὑπέδειξας, * τὴν σὴν τιμῶμεν ἅπαντες * συνελθόντες, Παμμάχαρ, μνήμην, * παραδόξων πραγμάτων * αὐτουργὲ Κυρίου, Ἐρραἰμ ἀοίδιμε· * διὸ χαὶ νῦν οὐσωποῦμέν σε· * Πρέσβευε Ἐριστῷ τῷ Θεῷ * ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καί νῦν, Θεοτοχίον. 'Ως γενναΐον ἐν Μάρτυσι.*

Καταχρίσεως ρύσαί με, * Παναγία Θεόνυμρε· * χαι δεινών πταισμάτων την ταπεινήν μου ψυγην * χαι τοῦ θανάτου ἀπάλλαξον * εύχαῖς σου, χαι δώρησαι * διχαιώσεως τυχεῖν * ἐν ἡμέρα ἐτάσεως, * ῆς ἐπέτυχον * τῶν ᾿Αγίων οι δῆμοι, * μετανοία * χαθαρθέντα με πρό τέλους * χαι τῶν δαχρύων ταῖς χύσεσιν.

"Η Σταυροθεοτοχίον, διιοιον.

Τόν 'Αμνόν και Ποιμένα σε * ἐπὶ ξύλου ὡς ἔβλεψεν * ἡ 'Αμνὰς ἡ τέξασα ἐπωδύρετο, * καὶ μητρικῶς σοι ἐρθέγγετο· * Υϊε ποθεινότατε, * πῶς ἐν ξύλω τοῦ Σταυροῦ * ἀνηρτήθης, μακρόυμε; * πῶς τὰς χεῖράς σου * καὶ τοὺς πόδας σου, Λόγε, * προσηλώθης * ὑπ' ἀνόμων, καὶ τὸ αἶμα * τὸ σὸν ἐξέχεας, Δέσποτα; 'Απολυτίκιον, Ἡχος πλ. δ'.

Ταϊς τῶν δαχρύων σου ροαῖς * τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον ἐγεώργησας· * χαὶ τοῖς ἐχ βάθους στεναγμοῖς * εἰς ἐχατόν τοὺς πόνους ἐχαρποφόρησας· * χαὶ γέγονας φωστὴρ * τῆ οἰχουμένῃ λάμπων τοῖς θαύμασιν, * Ἐρραὶμ Πατὴρ ἡμῶν Ὅσιε. * Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά την συνήθη Στιχολογίαν, οι Κανόνες της Όκτωήγου, και του Αγίου είς ς΄. ου ή Ακροστιχίς

Έρραλμ γεραίρω τον νοητόν Εύφράτην. Θεοφάνους.

'Ωδή α΄. Ήχος πλ. β΄. 'Ως ἐν ήπείρω πεζεύσας.* Εὐρραντικῆ ἐπομβρία * σῶν προσευχῶν * τὴν ψυχήν μου ἀρδευσον * ξηρανθεῖσαν τῷ αὐχμῷ * τῶν παθῶν, καὶ λόγον μοι τὴν σὴν * εὐρημοῦντι ἑορτὴν, * Παμμάκαρ, ἔμπνευσον.

Φῶς νοητόν ἀπαστράψας * φωτιστιχός * ἀνεδείχθης ἥλιος,* φεγγοβόλοις ἀρεταῖς * χαὶ δογμάτων χάλλεσιν, Ἐφραἰμ, * χαταυγάζων τῶν Πιστῶν * ἅπαν τὸ πλήρωμα.

ΜΗΝ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ. ΚΠ΄.

'Ρείθροις δαχρύων την ολόγα * την των παθών * χατασβέσας, γέγονας * σχεῦος τίμιον, Ἐφραὶμ, * τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, πηγὰς * ἀναβλύζων διδαχῶν, * θεομαχάριστε.

Θεοτοχίον.

'Αδιαφθόρως τόν Λόγον * έν σῆ γαστρί * δεξαμένη τέτοχας * τόν λυτρούμενον φθορᾶς * τοὺς αὐτόν λατρεύοντας ἀεἰ, * Μήτροπάρθενε σεμνή, * πύλη τῆς ὄντως ζωῆς.

'Ωδή γ'. Ούχ έστιν "Αγιος ώς σύ.*

Τλύος πάσης έμπαθοῦς * σεαυτόν ἐχχαθάρας, * ἀνεδείχθης δοχεῖον * ἀρετῶν ὡς ἀληθῶς, * χαὶ σχεῦος χωρητιχόν * χαρισμάτων * τοῦ Αγίου Πνεύματος.

Μηδόλως ϋπνον όφθαλμοῖς * δεδωχώς, οἶχος ὤφθης * τῆς ἀγίας Τριάδος, * χαὶ σοφίας θησαυρός * τὸν χόσμον χαταπλουτῶν * χρυσαυγέσι * δόγμασι, Μαχάριε.

Γνωρίζει άλλον σε Χριστοῦ * ἡ σεπτὴ ἘΧΧλησία * χρυσορῥόαν Εὐρράτην * πελαγίζοντα σορῶν * δογμάτων ἐπιῥροαῖς, * χαὶ τὴν χτίσιν * πᾶσαν χαταρδεύοντα.

Θεοτοχίον.

Έν δύω φύσεσιν ό εἶς * τῆς Αγίας Τριάδος * ἐξ ἀγνῶν σου αιμάτων * σαρχωθεὶς θεοπρεπῶς * προῆλθε, τοὺς ἐξ Αδὰμ * διασώζων, * Πάναγνε, χρηστότητι.

Ο Είρμός.

» Ο ὑχ ἔστιν "Αγιος ὡς σὺ, * Κύριε ὁ Θεός μου, * ὁ ὑψώσας τὸ
 » Ο χέρας * τῶν Πιστῶν σου, 'Αγαθὲ, * χαὶ στερεώσας ἡμᾶς *
 » ἐν τῆ πέτρα * τῆς ὁμολογίας σου.

Κάθισμα, Ήχος πλ. α΄. Τον συνάναρχου Λόγου.

Τόν θησαυρόν σοφίας τῶν μυστηρίων Χριστοῦ, * τόν χρατῆρα τόν θεϊον τῆς χατανύζεως * ἀνυμνήσωμεν, πιστοὶ, ἐν τῆ μνήμη αὐτοῦ· * φερωνύμως γὰρ ἀεὶ * τὰς χαρδίας τῶν πιστῶν * εὐφραίνει ἔπεσι θείοις * Ἐφραὶμ, ὡς πράχτωρ χαὶ μύστης * τῶν τοῦ Κυρίου ἀποχαλύψεων.

Δόξα, καί νῦν, Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Η θερμή προστασία χαι ἀπροσμάχητος, * ή ἐλπις ή βεβαία χαι ἀχαταίσχυντος, * τείχος χαι σχέπη χαι λιμήν τῶν προστρεχόντων σοι, * ἀειπάρθενε ΄Αγνή, * τον Υίόν σου χαι Θεόν * ἰχέτευε σύν ᾿Αγγέλοις, * εἰρήνην δοῦναι τῷ χόσμῳ * χαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

"Η Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Τῷ Σταυρῷ τοῦ Γίοῦ σου, Θεοχαρίτωτε, * τῶν εἰδώλων ἡ πλάνη πᾶσα χατήργηται, * χαὶ τῶν δαιμόνων ἡ ἰσχὺς χαταπεπά-

MHN JANOYAPIOΣ. KH'.

τηται· * διὰ τοῦτο οἱ πιστοὶ * χατὰ χρέος σε ἀεὶ * ὑμνοῦμεν χαὶ εὐλογοῦμεν,* χαὶ Θεοτόχον χυρίως * ὁμολογοῦντες σὲ μεγαλύνομεν. ἘΩδὴ δ΄. Χριστός μου δύναμις.*

Ρημάτων δύναμις * τῶν σῶν διέδραμεν * ἐπὶ πάντα τὸν xόσμον, * ὑψοποιῷ * φέγγει ταπεινώσεως * τὴν ἀβλεψίαν τῶν ψυχῶν * ἐxδιώxουσα, Μαχάριε.

'Αμέμπτως ήνυσας * τόν βίον, δάχρυσι * σεαυτόν ἀποπλύνας, * χαὶ τοῦ Κριτοῦ * πᾶσι τὴν ἐπέλευσιν * χαθιστορῶν λόγοις σοφοζς, * Θεοφάντορ ἀξιάγαστε.

'Ιδών σου Κύριος * τής ταπεινώσεως * το περίδοξον ύψος, * ύψοποιον * λόγον σοι χαρίζεται · * δι' ου αιρέσεων δεινά * τεταπείνωται ύψώματα.

'Ρωσθείς τῆ χάριτι * τοῦ Παντοχράτορος * πρός ἀρχὰς παρετάξω * δαιμονιχὰς, * Πάτερ, χαὶ νενίχηχας, * ὑπέρ ἡμῶν ἐχδυσωπῶν * τῶν θερμῶς ἀνευρημούντων σε.

Θεοτοχίον.

'Ως θείου τέμενος, * ώς ὄρος άγιον, * ώς πηγην ἀφθαρσίας,* ώς ἐχλεχτήν * μόνην χρηματίσασαν * τῷ πλαστουργῷ ήμῶν Θεῷ, * τὴν Παρθένον μαχαρίσωμεν.

'Ωδή ε'. Τῷ θείω φέγγει σου, 'Αγαθέ.*

Γαΐς τῶν δαχρύων ἐπιφροαῖς * το τῶν ἡδονῶν όλοσχερῶς, * Πάτερ, ἐξήρανας πέλαγος· * χαὶ τῆ ἀναβλύσει * τῶν διδαγμάτων σου * αἰρέσεων χειμάφρους, * Μάχαρ, χατέχλυσας.

Ο νοῦς σου νεύσει τῆ πρός Θεόν, * Πάτερ, λαμπρυνόμενος, Έφραὶμ, * θεοειδὴς ὅλος γέγονεν, * ἔσοπτρον χαθάπερ * τοῦ θείου Πνεύματος * ἀῦλους τὰς ἐμράσεις * ὑποδεχόμενος.

Ναός ἐγένου χωρητιχός, * Πάτερ, τῆς Τριάδος ἀληθῶς, * πεποιχιλμένος τῆ χάριτι * χαὶ τῆ διαυγία * τῶν χαθαρῶν ἀρετῶν * χαὶ τῆ τῶν διδαγμάτων * ἀχεραιότητι.

Θεοτοχίον.

Νεκρόν με έδειξεν ἐν Ἐδὲμ * γεῦσις ἡ τοῦ ξύλου πονηρὰ * ἐπιβουλῆ τῆ τοῦ ὅφεως· * σὐ δὲ ζωοδότην * Χριστόν κυήσασα * ἐζώωσάς με, μόνη * Θεοχαρίτωτε.

'Ωδή ς'. Του βίου την θάλασσαν.*

Ού ψάμμον θεμέλιον, * άλλὰ πίστιν ἀῥραγῆ * ὁ Θεοφόρος θέμενος, * ταῖς τοῦ ἐχθροῦ παντοίαις ἐπιβουλαῖς * ἀχλόνητος ἔμεινεν, * ἀηττήτῷ δυνάμει * χυβερνώμενος.

Ή γλώσσά σου χάλαμος * όξυγράφου άληθώς * ώς γραμματέως γέγονεν * ύφηγουμένη γνώσιν πανευσεβή, * πλαξίν έγχαράττουσα * χαρδιών, Πάτερ, νόμον * τόν τοῦ Πνεύματος.

ΜΗΝ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ, ΚΗ'.

Το σον οι έχπλέοντες * τῶν δογμάτων γαληνόν, * Ἐρραἰμ θεόφρον, πέλαγος, * τριχυμιῶν λυτροῦνται ψυχοβλαβῶν, * χαὶ ζάλης αἰρέσεων * ἀνανεύοντες πίστει * διασώζονται.

Θεοτοχίον.

Ο πάσης ἐπέχεινα * νοουμένης ώς Θεός * χαὶ ὀρωμένης χτίσεως * σωματωθείς προῆλθεν ἐχ σῆς γαστρός, * τηρήσας σε ἄφθορον * ῶσπερ ἦς πρό τοῦ τόχου, * Θεονύμφευτε.

'O Eigu.65.

Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν * ὑψουμένην χαθορῶν * τῶν πειρα σμῶν τῷ χλύδωνι, * τῷ εὐδίω λιμένι σου προσδραμών, *
 βοῶ σοι· 'Ανάγαγε * ἐχ φθορᾶς τὴν ζωήν μου, * Πολυέλεε.

Κοντάχιον, Ήχος β'. Τὰ άνω ζητών.*

Τήν ώραν ἀεὶ * προβλέπων τῆς ἐτάσεως * ἐθρήνεις πιχρῶς, * ἘΕρραίμ, ὡς φιλήσυχος· * πραχτιχός δὲ γέγονας * ἐν τοῖς ἔργοις διδάσχαλος, Ὅσιε. * Ὅθεν, Πάτερ παγχόσμιε, * ῥαθύμους ἐγείρεις πρός μετάνοιαν.

Ο Οεχος πρός τό Τράνωσόν μου.

χνηλατείν βουλόμενος, Πάτερ, * τοῦ Προδρόμου ταῖς τρίβοις, * έχ τοῦ χόσμου μόνος * αὐτὸς ἀπάρας εἰς ἔρημον * χατώχησας. Βλέπων σε οὖν οὕτω * βιοῦντα ὁ ἐχθρὸς τὸν δίχαιον, γύναιον * πάνυ ἀναιδὲς * χατὰ σοῦ διεγείρει, οἰόμενος * διὰ τοῦ ἀρχαίου ὅπλου * τὴν σὴν χαταβαλεῖν ἀνδρειότητα * χαὶ τὴν ἀγνείαν μολύνειν σου, * ἕνα μὴ ἐν τοῖς λόγοις χαὶ ἔργοις σου * ῥαθύμους ἐγείρης πρός μετάνοιαν.

Συναξάριον.

Τή ΚΗ', του αύτου μηνός, Μνήμη του Όσιου Πατρός ήμων Έρραψη του Σύρου.

ນສະແລະ.

Ήχουσε γλώτταν ψαλμιχώς, ην ούχ έγνω, Έρραιμ, άνω χαλούσαν, ό γλώσσαν Σύρος.

Είχάδι δγδοάτη Νόες Έφραιμ θυμόν απηύρου.

Ταΐς τοῦ Αγίου σου πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον xal σῶσον ἡμᾶς. 'Αμήν.

Ωδή ζ. Δροσοβόλου μέν την χάμινου.

γομοθέτης Μοναζόντων ἀχριβέστατος * ὥφθης, σεβασμιώτατε,* - ὑπαλείπτης τε * πρός ἐχθρῶν παντοίων συμπλοχάς· * διό σου τιμώμεν τὸ σεπτόν * χαὶ ἰερόν ἐπὶ τῆς γῆς, * Πάτερ, μνημόσυνον.

Έναρμόνιον του Πνεύματος, Άοιδιμε, * όργανον έχρημάτι-

σας, * υπηχούμενον * ταζς αυτοῦ ἐχάστοτε πνοαζς, * χαὶ μέλος σωτήριον ήμιν * τῆς μετανοίας μελωδοῦν * τοῖς ἀνυμνοῦσί σε. Θεοτοχίον.

Υπέρ λόγον σου ή σύλληψις, Θεόνυμφε· * Θεόν γὰρ Λόγον τέτοχας * τόν μυσάμενον * ἀλογίας πάντας τοὺς βροτοὺς, * xaì λόγον παρέχοντα βοặν· * Εὐλογητός εἰ, ὁ Θεός * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

'Ωδή η'. Έκ φλογός τοις Όσιοις.*

Φωτοφόρος ώς άλλος * έδειχθης ήλιος * διδαγμάτων άχτινας * πέμπων τοις πέρασι, * σχότος άφεγγες * έχμειώσας, Μαχάριε, * πάσης άμαρτίας * φωτί της μετανοίας.

Ρείθροις θείων δογμάτων * περιχυχλούμενος, * ποταμός ως έξ άλλης * Έδεμ πεπόρευσαι, * πρόσωπον τής γής * χαταρδεύων, Θεσπέσιε, * χαί τής άσεβείας * ζιζάνια συμπνίγων.

Θεοτοχίον.

'Αληθή θεοτόχον * όμολογοῦντές σε * τοῦ 'Αγγέλου το Χαζρε * πίστει βοῶμέν σοι· * μόνη τὴν χαρὰν * ἐπὶ γῆς γὰρ ἐχύησας, * Κεχαριτωμένη * ἀεὶ εὐλογημένη.

Ο Ειομός.

» Ἐ φλογός τοις Ὁ σίοις * δρόσον ἐπήγασας, * χαὶ Διχαίου θυ-» Ἐ σίαν * ὕδατι ἔφλεξας· * ἅπαντα γὰρ δρặς, * Χριστὲ, μόνψ

» τῷ βούλεσθαι· * σε ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. 12δή θ΄. Θεόν άνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον.*

Γρωθεὶς ἀγάπη τοῦ Παντοχράτορος * ὅλον σαυτοῦ * τὸν βίον θρηνφδῶν διετέλεσας, * ἐχβοῶν μετ' ἐχπλήξεως, Ὅσιε· * ᾿Ανες τὰ χύματά σου, * Σῶτερ, τῆς χάριτος, * ταύτην μοι πλουσίως συντηρῶν * ἐν τῆ μελλούση ζωῆ.

Ηδύς ό λόγος σου, χατανύξεως * παρεκτικός * χαὶ πλήρης φωτισμοῦ τοῖς προστρέχουσι,* θεοφόρε Ἐρραἰμ ἀξιάγαστε· * ἄμεμπτος δὲ ὁ βίος * πάσαις χοσμούμενος * ταῖς θεοφεγγέσιν ἀρεταῖς * χαὶ λαμπρυνόμενος.

Ναός τοῦ Πνεύματος ἐχρημάτισας * xαὶ ποταμός * ναμάτων ζωηῥρύτων πληρούμενος, * Ἐκκλησίας θεμέλιος ἄσειστος, * ἔρεισμα Μοναζόντων, * ῥεῖθρον ἀένναον * θείας κατανύξεως, Ἐφραἰμ * ἀξιοθαύμαστε.

Θεοτοχίον.

Νοείν οὐ δύναται νοῦς ἀνθρώπινος * τὸ ὑπὲρ νοῦν * τοῦ τόχου σου, Παρθένε, μυστήριον· * ὁ Θεός γὰρ σχηνώσας ἐν μέσφ σου, * χλείθρα τῆς παρθενίας * οὐ παρεσάλευσε * μόνος ὡς ἐπίσταται αὐτός * ὁ ἀχατάληπτος.

Ο Είρμ.ός.

* Θεόν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, * öν οὐ τολμα * ἀΑγγέλων » Θἀτενίσαι τὰ τάγματα· * διὰ σοῦ δὲ, Πάναγνε, ὡράθη βρο-» τοῖς * Λόγος σεσαρχωμένος· * ὄν μεγαλύνοντες, * σὺν ταῖς οὐ-» ρανίαις στρατιαῖς * σὲ μαχαρίζομεν.

Έξαποστειλάριον. Ο ούρανον τοις άστροις.*

Ως ποταμός ὑπάρχεις * ῥεῖθρα χρυσόῥρυτα βρύων, * χαὶ τοὺς λαοὺς διεγείρων * τῆς μετανοίας πρός τρίβον. * Χριστόν ἰχέτευε, Πάτερ * Ἐφραὶμ, σωθῆναι τὸν χόσμον.

Θεοτοχίον, δμοιον.

Έ Απίς ἀπηλπισμένων, * χαταφυγή Χριστιανών, * πανύμνητε Θεοτόχε, * τών θλιβομένων ή χαρά, * ἐχ πάσης θλίψεως ῥῦσαι * τοὺς ἀναξίους σου δούλους.

Είς του Στίχου, Στιχηρά της Οκτωήγου.

Δόξα, Ήχος β'. Κυπριανοῦ.

Ο σπερ φοίνιξ δαυϊτιχώς έξανθήσας, * Όσιε Πάτερ, * τὰς γλώσσας τῶν βλασφήμων ἐξέχοψας * ἐν τῆ μαχαίρα, Ἐφραίμ· * τὰς ἀβύσσους τῶν παθῶν * ἐξήρανας δι' ἐγχρατείας· * ὄργανον ἀνεδείχθης τοῦ ἘΑγίου Πνεύματος, * τοῦ Σταυροῦ τὸ ὅπλον ἀναλαβών. * Χριστὸν ἀπαύστως δυσώπει ὑπὲρ ἡμῶν * τῶν ἐν πίστει τελούντων τὴν πανέορτον μνήμην σου.

Και νον, Θεοτοχίον.

Ότε * έχ τοῦ ξύλου σε νεχρόν.*

Πάντων * θλιβομένων ή χαρά, * χαὶ ἀδιχουμένων προστάτις,* χαὶ πενομένων τροφή, * ξένων τε παράχλησις, * χειμαζομένων λιμὴν, * ἀσθενούντων ἐπίσχεψις, * χαταπονουμένων * σχέπη χαὶ ἀντίληψις, * χαὶ βαχτηρία τυφλῶν, * Μήτηρ * τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου * σù ὑπάρχεις· *Αχραντε, σπεῦσον, * δυσωποῦμεν, ῥύσασθαι τοὺς δούλους σου.

Ή Σταυροθεοτοκίον, όμοιον.

βρεις * ὑπομείναντα πολλάς, * καὶ ἐπὶ Σταυροῦ ὑψωθέντα * τόν τοῦ παντός Ποιητὴν * βλέψασα, Πανάχραντε, * ἔστενες λέγουσα· * Υπερύμνητε Κύριε, * Υιἐ καὶ Θεέ μου, * πῶς τιμῆσαι θέλων σου * τὸ πλάσμα, Δέσποτα, * φέρεις * ἐν σαρκὶ ἀτιμίαν; * δόξα τῆ πολλῆ εὐσπλαγχνία * καὶ συγκαταβάσει σου, Φιλάνθρωπε.

Ή λοιπή Άκολουθία τοῦ Ορθρου, ὡς σύνηθες,

χαὶ ᾿Απόλυσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Ζήτει την Άχολουθίαν εἰς Όσίους.

Men. Tom. III.

52

τη, κω', του αυτού μηνός.

Η Ανακομιδή των Λειψάνων του Αγίου Γερομάρτυρος Γγνατίου του Θεοφόρου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστῶμεν Στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρά Προσόμοια,

Ήχος δ'. 'Ως γενναΐον έν Μάρτυσι.*

Θεολόγων ἀχρότητος * χρηματίσας διάδοχος * τοῖς ἐχείνων ἰχνεσιν ἡχολούθησας, * ἀνατολῆς ἐξορμώμενος * χαὶ Δύσει φαινόμενος, * χαὶ φωτίζων ἀστραπαῖς * τοῦ ἐνθέου χηρύγματος· * ἔνθα, Πάνσοφε, * ἐχ τοῦ χόσμου μὲν ἔδυς, * εἰς Θεόν δὲ * ἐξανέτειλας τῷ φέγγει * χατεστεμμένος τῆς χάριτος.

τερώς ἀπεδόθη σου * τῆ σῆ πόλει τὰ λείψανα, * Θεορόρε πάνσορε, δι' ἀθλήσεως * ἀγιασθέντα λαμπρότερον· * Χαὶ Υάριτι στίλβοντα, * τὴν ἐπάνοδον ἡμῖν * πανηγύρεως πρόξενον * ἀπειργάσαντο, * εὐφροσύνης πληροῦντα * θεοπνεύστου, * θυμηδίας ἐμπιπλῶντα * τοὺς εὐσεβῶς σε γεραίροντας.

Αναλάμψας ώς ήλιος * ταῖς ἀχτῖσι τοῦ Πνεύματος, * τὰ τοῦ χόσμου πέρατα χατεφαίδρυνας * ταῖς λαμπηδόσι τῶν ἄθλων σου, * θερμῶς προϊστάμενος * χαὶ συγγράφων ἀληθῶς * εὐσεβείας διδάγματα· * ὅθεν γέγονας * χαὶ τροφή τῷ Δεσπότη * τῷ τὰ πάντα * διατρέφοντι, Παμμάχαρ, * ἀδιαλείπτω χρηστότητι.

Έώας μέν πρότερον * Έωσφόρος, Ίγνάτιε, * ἐν δυσμαζς Ε διηύγασας φαεινότατος· * νῦν δὲ τῶν θείων λειψάνων σου * ἐν τῆ ἐπανόδω φαιδρὰς * τὰς ἀχτῖνας ἐπὶ γῆς * ἀφ' ἐσπέρας ἐφήπλωσας· * διὸ πρέσβευε * ἐχ φθορᾶς χαὶ χινδύνων * λυτρωθῆναι * τοὺς ἐν πίστει ἐχτελοῦντας * τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Δόξα, Ήγος πλ. δ'.

Θεοφόρε Ίγνάτιε, * τόν σόν έρωτα Χριστόν ένστερνισάμενος, * μισθόν έχομίσω * τῆς ἰερουργίας τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ * τὸ τελειωθῆναι δι' αίματος· * διὸ * σῖτος γενόμενος τοῦ ἀθανάτου Γεωργοῦ, * δι' ὁδόντων Θηρίων ἡλέσθης * χαὶ ἄρτος ἡδὺς αὐτῷ ἀνεδείχθης· * πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν, * ᾿Αθλητὰ μαχάριε. Καὶ νῦν, Θεοτοχίον.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος.*

Σῶσόν με, πάναγνε Δέσποινα, * ἡ τὸν Σωτῆρα Χριστὸν * ἀπορρήτως χυήσασα· * σὲ γὰρ μόνην χέχτημαι * προστασίαν χα άρρηχτον * τείχος, χαι σχέπην και άγαλλίαμα * χαι τῆς ψυχῆς μου θείαν παράχλησιν· * σύ οὖν με λύτρωσαι * ἀχοιμήτου σχώληχος * χαι τοῦ πυρός * τοῦ διαιωνίζοντος, * Μῆτερ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

Η Σταυροθεοτοχίου, όμοιου.

Τί τὸ ὁρώμενον θέαμα, * ὅ τοῖς ἐμοῖς ὀφθαλμοῖς * χαθορᾶται, ῶ Δέσποτα; * ὁ συνέχων ἅπασαν * χτίσιν ξύλω ἀνήρτησαι; * καὶ θανατοῦσαι ὁ πᾶσι νέμων ζωήν; * ἡ Θεοτόχος χλαίουσα ἔλεγεν, * ὅτε ἑώραχεν * ἐν Σταυρῷ ὑψούμενον * τὸν ἐξ αὐτῆς * ἀσπόρως ἐχλάμψαντα * Θεὸν χαὶ ἄνθρωπον.

Εἰς τόν Στίχον, Στιχηρά τῆς ἘΛτωίχου. Δόξα, ἘΗγος α΄.

Ω τῆς στεἰρόᾶς χαὶ ἀδαμαντίνου σου ψυχῆς, * ἀξιομαχάριστε Υνάτιε! * σὐ γὰρ πρός τόν ὄντως σόν ἐραστὴν * ἀνένδοτον ἔχων * τὴν ἔφεσιν ἔλεγες· * Οὐχ ἔστιν ἐν ἐμοὶ πῦρ φιλόϋλον, * ὕδωρ δὲ μᾶλλον ζῶν χαὶ λαλοῦν ἐν ἐμοὶ * ἕνδοθέν μοι λέγον· * Δεῦρο πρός τόν Πατέρα. * Όθεν Θείω Πνεύματι πὑρπολούμενος, * θῆρας ἡρέθισας * χόσμου σε θᾶττον χωρίσαι * χαὶ πρός τόν ποθούμενον παραπέμψαι Χριστόν· * ὅν ἰχέτευε * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καί νῦν, Θεοτοχίον.

' Α μαρτωλών τὰς δεήσεις * προσδεχομένη, 'Αγνή, * χαὶ θλιβομένων στεναγμούς μὴ παρορώσα, * πρέσβευε τῷ ἐξ ἀγνῶν λαγόνων σου * σωθῆναι ἡμᾶς, * Παναγία Παρθένε.

"Η Σταυροθεοτοχίον.

Τών ούρανίων ταγμάτων.*

Έν τῷ Σταυρῷ παρεστώσα * τοῦ σοῦ Γἰοῦ xai Θεοῦ, * xai τὴν μαχροθυμίαν * τούτου ἀποσχοποῦσα * ἔλεγες θρηνοῦσα, * Μῆτερ ἀγνή· * Οίμοι, τέχνον γλυχύτατον! * τί ταῦτα; πάσχεις ἀδίχως, Λόγε Θεοῦ, * ἕνα σώσης τὸ ἀνθρώπινον.

'Απολυτίκιον, "Πγος δ'.

Καὶ τρόπων μέτοχος * χαὶ θρόνων διάδοχος * τῶν ᾿Αποστόλων γενόμενος, * τὴν πρᾶξιν εῦρες, θεόπνευστε, * εἰς θεωρίας ἐπίβασιν· * διὰ τοῦτο τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὀρθοτομῶν, * χαὶ τῆ πίστει ἐνήθλησας μέχρις αίματος, * Ἱερομάρτυς Ἰγνάτιε. * Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

EIS TON OPOPON.

Μετά την συνήθη Στιχολογίαν, οι Κανόνες της Όχτωήγου, χαι του Αγίου είς ς'. ού ή Ακροστιγίς.

Ίγνάτιον τον Έφον έν ἄσμασιν άστέρα μέλπω.

Θεοφάνους.

'Ωδή α'. "Ηγος δ'. Θαλάσσης το έρυθραϊον.

' θύνας πρός άρετην τόν βίον μου, * φωτί χαταύγασον * της Ι ένοιχούσης χάριτος έν σοι, * Θεοφόρε Ίγνάτιε, * χαι τῶν παθών την σύγχυσιν * ταις σαις πρεσβείαις διασχέδασον.

Γή ώσπερ γονιμωτάτη πέφηνας * έχατοστεύοντα * χαρποφορῶν τὸν σπόρον τῷ Χριστῷ, * Θεοφόρε Ἰγνάτιε, * τῷ τὰς ψυχὰς άρδεύοντι * τη έπομβρία τη του Πνεύματος.

Νοήσας προγνωστιχή δυνάμει σου * το εύγενες της ψυχής * ό τοῦ παντός Δεσπότης χαὶ Θεός, * Θεοφόρε Ίγνάτιε, * μαρμαρυγαζς τοῦ Πνεύματος * θεοφεγγέσι χατελάμπρυνεν.

'Αχτίσι τοῦ νοητοῦ λαμπόμενος * Ηλίου, πάνσοφε, * 'Ανατολής έξώρμησας λαμπρῶς * αἰσθητός ὥσπερ ήλιος * τό ζοφερόν τῆς Δύσεως * περιαυγάζων τῷ χηρύγματι.

Θεοτοχίον.

Τριάδος τῆς ὑπερθέου, Πάναγνε, * τὸν ἕνα τέτοχας * ἐχ σοῦ σαρχί φανέντα χαθ ήμας * εύδοχία Γεννήτορος * χαι συνεργεία Πνεύματος * τοῦ Παναγίου, Θεονύμφευτε.

'Ωδή γ'. Εύφραίνεται έπι σοί.*

τός δεινοίς πάθεσι * τοις τοις δεινοίς πάθεσι * τοις Ι τής σαρχός, Ίγνάτιε, * Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ παναοίδιμε.

'Ομόφρονά σε Χριστός * τῶν 'Αποστόλων εὖ εἰδὼς, τέθειχε * θείω φωτί λάμποντα * έν ταῖς Ἐκκλησίαις διδάσκαλον.

Νεχρούμενον δια σε * τον Ζωοδότην χαθορών, έδραμες * τον δι' αύτον θάνατον * πόθω ύποστηναι, Ίγνάτιε.

Θεοτοχίον.

Τόν Λόγον τόν τοῦ Πατρός, * προχαθαρθεῖσα, ὦ Σεμνή, Πνεύματι, * τής λογικής φύσεως * ἐπ' εὐεργεσία γεγέννηκας.

Ο Ειρμός.

» Εύφραίνεται έπὶ σοὶ * ἡ Ἐxxλησία σου, Χριστὲ, xράζουσα· * » Ε Σύ μου ἰσχὺς, Κύριε, * xαὶ xαταφυγὴ xαὶ στερέωμα.

Καθισμα, ³Πχος γ'. Θείας πίστεως.

ρείω Πνεύματι περωτισμένος * θράσος τύραννον έν παϳρησία * **Ο** ποιμαντική μεγαλοφρόνως κατήσχυνας· * και έκπεράσας τής πλάνης το πέλαγος * πρός τον λιμένα τον θεΐον χατήντησας. *

Πάτερ Οσιε, * Χριστόν τόν Θεόν ιχέτευε * δωρήσασθαι ήμιν τό μέγα έλεος.

Δόξα, καί νῦν, Θεοτοχίον, ὅμοιον.

Θείας φύσεως οὐχ ἐχωρίσθη * σὰρξ γενόμενος ἐν τῆ γαστρί σου, αλλὰ Θεὸς ἐνανθρωπήσας μεμένηχεν * ὁ μετὰ τόχον Παρθένον Μητέρα σε * ὡς πρό τοῦ τόχου φυλάξας πανάμωμον * μόνος Κύριος. * Αὐτὸν ἐχτενῶς ἰχέτευε * δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἕλεος. Ἡ Σταυροθεοτοχίον, ὅμοιον.

Η ἀμίαντος 'Αμνὰς τοῦ Λόγου, * ἡ ἀχήρατος Παρθενομήτωρ * ἐν τῷ Σταυρῷ θεασαμένη χρεμάμενον * τόν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστήσαντα, * μητροπρεπῶς θρηνωδοῦσα ἐχραύγαζεν· * Οίμοι, τέχνον μου! * πῶς πάσχεις θέλων ῥύσασθαι * παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον!

'Ωδή δ'. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Ο Θεοφόρος χαλούμενος φερωνύμως, * τον γαρ Χριστον ένδέδυται * δια πολιτείας· * πάντας ἐπαλείφει λαμπρῶς * Μαρτύρων στερρότητα * πόθω τῶν στεφάνων εἰσδέξασθαι.

Νενευρωμένος, Ίγνάτιε, τῆ δυνάμει * τοῦ ἐν Σταυρῷ παγέντος * ὑπὲρ σοῦ, Θεοφόρε, * θῆρας χαθηρέθισας * τοῦ χόσμου χωρίσαι σε * πρός τόν σοὶ ποθούμενον ἔρωτα.

Έρασθεὶς τῆς ὡραιότητος τοῦ Δεσπότου, * καὶ πρὸς αὐτὸν τὴν ἔφεσιν * ἀνένδοτον ἔχων, * τούτου τὰ παθήματα * προθύμως ἐζήλωσας, * μάρτυς Θεοφόρε Ἰγνάτιε.

'Ωραϊσμένος πορφύρα τῶν σῶν αἰμάτων * 'Αρχιερεὺς xal χρίσματι * τῆς ἰερωσύνης * Μάρτυς διαλάμπεις, Χριστῷ * χραυγάζων γηθόμενος· * Δόξα τῆ δυνάμει σου, Κύριε.

Θεοτοχίον.

Ο έχ μη όντων τὰ πάντα θεία δυνάμει * δημιουργών γεγέννηται * έχ σοῦ, Θεομῆτορ, * χόσμον χαταλάμπων φαιδρῶς * ἀχτῖσι Θεότητος * χαὶ Θεογνωσίας λαμπρότησι.

'Ωδή ε΄. Σύ, Κύριέ μου φῶς.*

Νῦν πρόσωπον Χριστοῦ * χαθορῶν σừ πρός πρόσωπον, * Ἰγνάτιε, τῶν ἐσόπτρων * ἀληθεία λυθέντων * ἡνώθης σου τῷ ἔρωτι.

Είλχυσας φωτισμόν * έχ πηγής φωτοδότιδος, * Ίγνάτιε· ταϊς άχράντοις * σε Χριστός γάρ παλάμαις * χρατήσας χαθηγίασε.

Νοῦν Πνεύματι Θεοῦ * χεχτημένος λαμπόμενον, * Ἰγνάτιε, θεογράφους * ἐπιστέλλεις ὡς πλάχας * τοὺς νόμους τοὺς τῆς χάριτος. Θεοτοχίον.

^{*}Ανωθέν σοι φωνήν * χαρμοσύνως έβόησεν * ό ^{*}Αγγελος, Θεοτόχε, * τοῦ Δεσπότου ἀφράστως * μηνύων σοι την σύλληψιν.

ΜΗΝ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ. ΚΘ'.

'Ωδή ς'. Θύσω σοι * μετὰ φωνής.

Σορίας * έλληνιχής διέλυσας δόγματα * την ένυπόστατον έχων * τοῦ Θεοῦ σοφίαν, Ιερομύστα, * χαὶ μετ' ἤχου * τό τῆς πλάνης μνημόσυνον ὥλεσας.

Μή παύση * ὑπέρ τῶν ἐχτελούντων τὴν μνήμην σου * χαθιχετεύων, Παμμάχαρ, * πειρασμῶν ῥυσθῆναι χαλεπωτάτων * χαὶ χινδύνων, * Ἱερεὺς δεδειγμένος εὐπρόσδεχτος.

'Ανδρεία * χαι φρονήσει διέπρεψας, "Οσιε, * διχαιοσύνης τε χάλλει, * θεοφόρε Μάρτυς, χαι σωφροσύνης, * χαι τῷ χύχλῳ * τῶν ἀρετῶν ἐφάνης χοσμούμενος. Θεοτοχίον.

Σε μόνην * τῶν ἀχανθῶν ἐν μέσω εὐράμενος * ὡς χαθαρώτατον χρίνον * χαὶ χοιλάδων ἄνθος, ὡ Θεομῆτορ, * ὁ Νυμφίος,* ἐχ τῆς γαστρός σου Λόγος προέρχεται.

Ο Ειρμός.

» Ο ύσω σοι * μετὰ φωνῆς αἰνέσεως, Κύριε, * ἡ Ἐxxλησία βρặ
 » Ο σοι, * ἐx δαιμόνων λύθρου xεxαθαρμένη * τῷ δι' οἰxτον *
 » ἐx τῆς πλευρᾶς σου ῥεύσαντι αίματι.

Κοντάχιον, 'Πγος δ'. 'Επεφάνης σήμερον.*

'Έψας σήμερον * ἐξανατείλας, * χαὶ τὴν χτίσιν ἄπασαν * Ε χαταλαμπρύνας διδαχαῖς, * τῷ Μαρτυρίψ χεχόσμηται * ὁ . θεοφόρος * χαὶ θεῖος Ἰγνάτιος.

Ο Οίκος, πρός τό· Τη Γαλιλαία.

Τερεμίαν ο Θεός * ἐκ μήτρας ἀγιάσας, * καὶ πρό τοῦ γεννηθῆναι * γινώσκων ὡς προγνώστης * δοχεῖον ἔσεσθαι αὐτὸν * Ηνεύματος 'Αγίου, * ἐμπιπλῷ τοῦτον εὐθὺς * ἐκ νεαρᾶς βιώσεως, * καὶ Προφήτην δὲ τοῦτον καὶ κήρυκα * πᾶσιν ἀποστέλλει * προαγγέλλειν τὴν ἀγίαν * ἐπὶ τῆς γῆς αὐτοῦ παρουσίαν. * Τεχθεἰς οὖν ὁ αὐτὸς * Θεὸς ἐκ Παρθένου, * πρὸς τὸ κήρυγμα ἐλθὼν, * εῦρεν ἐκ βρέφους * ἄξιον αὐτοῦ * τῆς χάριτος ὑποφήτην, * τὸν θεοφόρον * καὶ θεῖον Ἰγνάτιον.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΘ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Ἡ ἀναχομιδή τῶν Λειψάνων τοῦ ἀγίου Ἱερομάρτυρος Ἰγνατίου τοῦ Θεοφόρου.

Στίχοι.

Χάρις λέουσιν, Ίγνάτιε, παμβόροις,

Σοῦ σώματος λιποῦσι χαὶ πιστοῖς μέρος.

Τη δ' ένάτη έπάνουδος Ίγνατίω είχάδι τύχθη.

Ταϊς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον χαὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

415

'Ωδή ζ. Έν τη χαμίνω * Άβραμιατοι.

Ερωσύνης * ήγλαϊσμένος μύρφ, Όσιε, * θείφ, * χαι Μαρτύρων αϊματι χοσμηθείς * άμφοτέρωθεν διέπρεψας, * Εύλογημένος εί, * ό Θεός μου, χραυγάζων, χαι Κύριος.

Νομοθεσία * καταφαιδρύνας κόσμον απαντα, * άρτω * οὐρανίω ἔθρεψας τοὺς πιστοὺς * τῷ Δεσπότη σου κραυγάζοντας· * Εὐλογημένος εἶ, * ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου, Κύριε.

'Ακτινοβόλοις * αύγαῖς, Παμμάχαρ, φωτιζόμενος, * αἴγλης * ἀρχιρώτου χύσει τε λαμπρυνθεὶς, * τὴν οὐράνιον ἀπείληφας * χαίρων ἀπόλαυσιν, * Θεοφόρε, Μαρτύρων τὸ χαύχημα.

Σίτος ὑπάρχων * Θεοῦ, ὡς ἔφης, Παναοίδιμε, * μύλαις * χατηλέσθης, Μάρτυς, ταῖς τῶν θηρῶν, * χαὶ τῷ τρέφοντι τὰ σύμπαντα * θεία χρηστότητι * χαθαρώτατος ἄρτος γεγένησαι.

Θεοτοχίον.

Τὸ τοῦ ἡψίστου * ἡγιασμένον θεῖον σχήνωμα, * χαῖρε· * διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρὰ, * Θεοτόχε, τοῖς χραυγάζουσιν· * Εὐλογημένη σὐ * ἐν γυναιξὶν ὑπάρχεις, Πανάμωμε.

'Ωδή η'. Χεϊρας έχπετάσας Δανιήλ.*

Εστώς ἐπὶ βήματος, σοφὲ, * Τριάδα ἄχτιστον * ἐθεολόγησας * νοῦ χαθαρότητι, "Αγιε, * διανοίας τε λαμπρότητι, * μὴ πτοηθεὶς τυραννιχῶν * θρόνων ὡμότητα, * ἀλλ' ἐβόας· * Πάντα τὰ ἔργα, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ρυθμίσας ἐμφρόνως σου τὸν νοῦν * τοῖς θείοις δόγμασι, * μάχαρ Ἰγνάτιε, * τὸν δεισιδαίμονα Τύραννον * τῆς ἀπάτης προϊστάμενον * τοῖς τῆς σοφίας ὀχετοῖς * ἄρδην χατέχλυσας, * Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα, χραυγάζων, τὸν Κύριον.

'Απείρω λαμπόμενος φωτί * τῷ τῆς Θεότητος, * Μάρτυς ἀήττητε, * τῆς ἀθεότητος ἄστατον * ἐξηράνισας σχοτόμαιναν, * ἐπιστολὰς φωτοειδεῖς * πέμπων τοῖς μέλπουσιν· * Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Oeotoxiov.

Μανίαν καὶ χάσματα θηρῶν * οὐκ ἐδειλίασας, * θεῖε Ἰγνάτιε· * ἡ τοῦ Ὑψίστου γὰρ δύναμις * ἐκ Παρθένου ἀνατείλασα, * τὴν πανοπλίαν τοῦ Σταυροῦ * σὲ περιέβαλεν, * Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα, βοῶντα, τὸν Κύριον.

Ο Είρμός.

Σεϊρας ἐχπετάσας Δανιήλ * λεόντων χάσματα * ἐν λάχχω
 Σερραξε· * πυρός δὲ δύναμιν ἔσβεσαν * ἀρετήν περιζωσά μενοι * οἰ εὐσεβείας ἐρασταὶ * Παιδες χραυγάζοντες· * Εὐλο γειτε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τόν Κύριον.

ΜΗΝ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ. ΚΘ'.

'Ωδή θ'. Λίθος άγειρότμητος όρους.*

"Ερως ό θειότατος, Μάχαρ, * χαταχρατήσας της ψυγης σου, * χόσμου τὰς ὑλώδεις φροντίδας * πυρὶ ἀῦλῳ πάσας χατέφλεξε, * χαὶ ὀρεχτῶν ἀχρότητι * στεφανηφόρον σε χατέστησε.

Λιμένι λαμπρως χαθωρμίσθης * γαληνοτάτω, Θεοφόρε, * ζάλην των χυμάτων έχφυγών, * όρμας άγρίων χαι λογιχών θηρίων· * χαι νῦν τρυφᾶς λαβόμενος * τῆς αἰωνίου ἀπολαύσεως.

Ποιχίλω χοσμούμενος στέφει, * Ίερομύστα, διαπρέπεις * τῆς ἱερωσύνης γὰρ ἐν σοι * εἰς εν συνῆλθε χαι μαρτυρίου χλέος * χαὶ δι' ἀμροῖν ὡς μέτοχος * τοῦ σοῦ Δεσπότου συνδεδόξασαι.

Ως ιεροφάντωρ υπάρχων * τῆ παἰρησία χεχρημένος * πρός τόν σόν Δεσπότην χαὶ Θεόν, * τοὺς ἐχτελοῦντας πίστει τὴν μνήμην σου * ἐχ πειρασμῶν, Ἰγνάτιε, * νῦν λυτρωθῆναι χαθιχέτευε.

Θεοτοχίον.

'Ως των οὐρανῶν πλατυτέρα * xai Χερουβίμ ἀγιωτέρα, * πάσης τε τῆς χτίσεως, 'Αγνὴ, * τιμιωτέρα, Θεόν ἐχύησας, * ἐν ταῖς ἀγχάλαις φέρουσα * τὸν Πατριχοῖς χόλποις χαθήμενον.

Ο Ειρμός.

Λ ίθος ἀχειρότμητος ὅρους * ἐξ ἀλαξεύτου σου, Παρθένε,* ἀχρο-

» Λ γωνιαίος έτμήθη * Χριστός, συνάψας τας διεστώσας φύ-» σεις· * διό έπαγαλλόμενοι * σέ, Θεοτόχε, μεγαλύνομεν.

Έξαποστειλάριον.

Γυναϊχες άχουτίσθητε.*

Τούς πόθω έορτάζοντας * την σην φαιδράν ἐπάνοδον, * Ίγνάτιε Θεοφόρε, * Ίερομάρτυς παμμάχαρ, * λύτρωσαι πάσης θλίψεως * χαι βλάβης τοῦ ἀλάστορος, * διδούς πταισμάτων ἄφεσιν * ὡς εἰληφώς ἐξουσίαν * παρὰ Χριστοῦ τοῦ Σωτήρος.

Θεοτοχίον, ὄμοιον.

Έν δύο ταϊς θελήσεσι * χαὶ φύσεσι, Πανάμωμε, * μιὰ δὲ τῆ ὑποστάσει * τίχτεις Θεόν ἀποῥρήτως * τόν δι' ἡμᾶς πτωχεύσαντα * μέχρι Σταυροῦ θελήματι, * χαὶ ἡμῖν χαρισάμενον * τόν τῆς Θεότητος πλοῦτον, * Θεοχυῆτορ Παρθένε.

Εἰς τόν Στίχον, Στιχηρά τῆς Όκτωήγου.

Δόξα, ²Πχος α'.

Στήλη ἔμψυχος * καὶ ἔμπνους εἰκών * ἡ ἐτήσιός σου ἐπέστη Έορτὴ, * Θεοφόρε Ίγνάτιε, * τὰς μυσταγωγίας σου καὶ τὰς ἀριστείας σου κηρύττουσα· * τὴν ὑπὲρ τῆς πίστεως μέχρις αῖματος ἀντικατάστασιν· * τὴν μακαρίαν ἐκείνην καὶ ἀοίδιμον φωνὴν * τὴν, "Ότι σῖτος εἰμὶ Θεοῦ, λέγουσαν, * καὶ δι' ὀδόντων

ΜΗΝ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ. ΚΘ΄.

θηρίων ἀλήθομαι. * Διὸ * μιμητὴς τοῦ πάθους τοῦ Χριστοῦ σου γεγονώς, * πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καί νον, Θεοτοχίον.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.*

Νοσούσαν, Πανύμνητε, * δεινώς * την ψυχήν μου πάθεσι * πονηροτάτοις θεράπευσον * ή τον ἀχέστορα * χαὶ Σωτῆρα πάντων * τον Χριστον χυήσασα, * τον πᾶσαν μαλαχίαν ἰώμενον, * τον τραυματίσαντα * διαβόλου την χαχόνοιαν, * χαὶ θανάτου * ήμᾶς ἀπαλλάξαντα.

"Η Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Σφαγήν σου την άδιχον, * Χριστέ, * ή Παρθένος βλέπουσα * δουρομένη έβόα σοι· * Τέχνον γλυχύτατον, * πῶς ἀδίχως θνήσχεις; * πῶς τῷ ξύλῳ χρέμασαι * ὁ πᾶσαν γῆν χρεμάσας τοῖς ὕδασι; * Μὴ λίπης μόνην με, * Εὐεργέτα πολυέλεε, * την μητέρα * χαὶ δούλην σου, δέομαι.

> 'Η λοιπή 'Ακολουθία του "Ορθρου, ώς σύνηθες, και 'Απόλυσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Τυπικά καί έκ τοῦ Κανόνος.

Προκείμενον του Άποστόλου, ηΠχος βαρύς.

Τίμιος έναντίον Κυρίου ό θάνατος του Όσίου αύτου.

Στίχ. Τι ανταποδώσομεν τῷ Κυρίω περί πάντων, ὧν ανταπέδωχεν ήμιν;

. Ο Απόστολος πρός Έβραίους.

'Αδελφοί ἀναμιμνήσκεσθε τὰς πρότερον ἡμέρας. Ζήσει τοῦτον τῷ Σαββάτῷ τῆς Γ΄. Έβδ. τῶν Νηστειῶν.

'Αλληλούζα, "Πχος α'.

Οί lepeĩς σου ἐνδύσονται διχαιοσύνην, χαὶ οἱ "Οσιοί σου ἀγαλλιάσονται.

Στίχ. Ότι έξελέξατο Κύριος την Σιών ήρετίσατο αὐτην εἰς κατοικίαν έαυτῷ.

Εύαγγέλιον, χατά Λουχάν.

Τῷ Χαιρῷ ἐχείνῷ ἡλθεν Ίησοῦς καὶ οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς Καπαρναούμ. Ζήτει τῆ Παρασχευῆ τῆ ιγ΄. Ἐβδομάδος. Κοινωνιχόν· Εἰς μνημόσυνον.

Men. Tom. 111.

53

ΤΗ: Α'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Αγίου Ίερομάρτυρος Ίππολύτου,

Πάπα Ῥώμης.

'Η 'Αχολουθία αὐτοῦ ψάλλεται ἐν τοῖς 'Αποδείπνοις. Εἰς δὲ τὸν Ἐσπερινὸν, χαὶ τὸν Ὅρθρον, ψάλλομεν τὴν Ἀχολουθίαν τῶν 'Αγίων τριῶν Ἱεραρχῶν, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, χαὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου. Εἰς τὸ Ἀπόδειπνον, ἡ ᾿Αχολουθία τοῦ Ἁγίου Ἱππολύτου.

Ο Κανών. Ιωάννου Μοναγού.

'Ωδή α΄. Ήχος δ΄. "Αρματα Φαραώ.*

Δεῦτε μαρτυριχαῖς * εὐφημήσωμεν ὡδαῖς * τὸν Ιερομάρτυρα,* θεοφεγγεῖ χαθορῶντες * χάριτι φαιδρῶς ἐχλάμποντα, * Χριστὸν δοξάζοντες πάντοτε.

Σὺ Ποίμνην λογικὴν * πρὸς Χριστοῦ ἐγχειρισθεὶς, * τοῦτον ἐχμιμούμενος * προχινδυνεύων ἀρίστως, * Πάτερ, τὴν ψυχὴν προτέθεικας, * καὶ διπλῷ στεφάνῳ κεκόσμησαι.

Τῷ ἰερατικῷ * ἐκ προστάγματος Θεοῦ * τῆς ἀγαλλιάσεως * προκεχρισμένος ἐλαίῳ, * τῷ μαρτυρικῷ, Ἱππόλυτε, * ἐπεσφραγίσθης δι' αίματος. Θεοτοκίον.

*Αρλεκτον Μωϋσής * ἐν τῷ ὅρει τῷ Σινặ * βάτον ἐθεάσατο * σὲ ζωγραφοῦσαν, Παρθένε, * αἴγλῃ μὴ φλεχθεῖσαν θείου πυρός· * καὶ γὰρ Θεόν ἐκύησας.

'Ωδή γ'. Τόξον * δυνατών ήσθένησε.*

Α ρνας * λογικούς ἐποίμανας, * καὶ ώσπερ ἀρνίον * τῶν σῶν προβάτων προτέθυσαι, * τὸν ἀπάντων Αρχιποιμένα * καὶ Θεοῦ ἀμνὸν μιμούμενος.

Γάλα * λογιχόν, 'Ιππόλυτε, * τοὺς ποιμαινομένους * θεοπνεύστως ἐπότισας: * τὸ Χριστοῦ δὲ τῆς μαρτυρίας * χαίρων πέπωχας ποτήριον.

Στίφους * ἀΑθλητῶν ἡγούμενος * ὑπέρ εὐσεβείας * ὑπέδυς τὸ μαρτύριον, * ἕνα δοξάζων Θεὸν, Πατέρα * σὺν Υἰῷ καὶ Θείφ Πνεύματι. Θεοτοκίον.

Χαίροις, * Μήτηρ ἀπειρόγαμε, * ή τον Θεόν Λόγον * ἐν γαστρί σου χωρήσασα, * χαὶ τεχοῦσα σεσαρχωμένον * ὡς Θεόν ὁμοῦ χαὶ ἄνθρωπον.

Κάθισμα, ³Ηχος α΄. Τον τάφον σου, Σωτήρ.*

Ο ωστήρ ἀειλαμπής * ἀνεδείχθης τῷ κόσμῳ, * φωτίζων ἀστραπαϊς * τῶν ἐνθέων σου λόγων * ἡμῶν τὴν διάνοιαν, * 'Ιε-

MHN IANOTAPIO Σ . A'.

ράρχα 'Ιππόλυτε. * Όθεν ἅπαντες * τὴν ἰεράν σου καὶ θείαν * μνήμην σήμερον * χαρμονικῶς ἐκτελοῦμεν * καὶ πίστει γεραίρομεν. Ωὸὴ ở. Τῆς σῆς ἐπὶ τῆς Υῆς.

Τών ἀρετῶν σου ὡς πολύπλοχος ἡ θεία σειρά! * ὡς Ποιμὴν γὰρ καὶ Μάρτυς, Ἱππόλυτε, * παρὰ Θεοῦ τετίμησαι, * σφόδρα ἐν αὐτῷ εὐφραινόμενος.

Την προσφοράν τοῦ Αβελ ὑπερβέβηχας· λογιχοὺς * γὰρ προσενήνοχας ἄρνας Θεῷ, * χαὶ τοῦ οἰχείου αίματος * χαίρων τῷ Δεσπότη ἀπέσπεισας.

Αἰρετιζόντων τὴν παλίμφημον χαχόνοιαν * διὰ τοῦ Πνεύματος τρεψάμενος, Μαχάριε, * Ἱερομάρτυς ἄριστος * πόθω τοῦ Δεσπότου γεγένησαι.

Ως είδον οι Αγγελοι, Παρθένε άγνη, * ἐχ τῆς γαστρός σου προελθόντα τον Γίον τοῦ Θεοῦ, * ἐν εὐφροσύνῃ ἔλεγον· * Δόξα τῆ χυήσει σου, Δέσποινα.

'Ωοή ε΄. Σύ, Κύριέ μου φῶς.*

Συ Μάρτυς άληθως * Ίερεῦσι γεγένησαι * χαὶ Μάρτυσιν Ἱεράρχης, * χαὶ διτταῖς ἀπαστράπτεις * ταῖς χάρισιν, Ἱππόλυτε.

Λίθοι μέν διαυγεϊς * έν χρυσῷ διαπρέπουσιν, * Ίππόλυτε· τῷ δὲ φέγγει * τῆς σῆς ἰεραρχίας * ἡ αἰγλη τῆς ἀθλήσεως.

Μύθους έλληνιχούς * εύσεβως σύ διήλεγξας, * ώ άριστε των Μαρτύρων, * και παράνομον πλάνην * Έβραίων θεία χάριτι.

Θεοτοχίον.

Σὲ ὅπλον ἀἐῥαγὲς * κατ' ἐχθρῶν προβαλλόμεθα· * σὲ ἄγκυραν καὶ ἐλπίδα * τῆς ἡμῶν σωτηρίας, * Θεόνυμφε, κεκτήμεθα.

'Ωδή ς'. Θύσω σοι * μετά φωνής.

Γ έθυχας * τῷ Σωτῆρι θυσίαν αἰνέσεως * ἐν ἐχχλησία Όσίων * ὡς Θεοῦ μεσίτης τε χαὶ ἀνθρώπων, * χαὶ προθύμως * τὴν ψυχήν σου προσῆξας δι' αίματος.

Είληρας * χαρισμάτων πλυθύν διὰ Πνεύματος, * Ίερομάρτυς, θεόθεν * ἐν ἀνοίξει θείων χειλέων σου, * χαὶ προσάγεις * εὐχαρίστως σαυτόν θανατούμενος.

'Ως θείον * τῶν 'Αθλητῶν σου, Χριστέ, τὸ σύστημα * τῶν ἐν ἐλπίδι χειμένων * ὡς παρόντων ἤδη χατατρυφώντων, * χαὶ ἡδίω * τῆς ζωῆς ἡγουμένων τὸν θάνατον.

Θεοτοχίον.

^{*}Ω θαῦμα * τῶν ἀπάντων θαυμάτων χαινότερον! * ὅτι Παρθένος ἐν μήτρα * τὸν τὰ σύμπαντα περιέποντα * ἀπειράνδρως * συλλαβοῦσα οὐχ ἐστενοχώρησε.

ΜΗΝ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ. Α'.

'Ωδη ζ. Ο διασώσας έν πυρί.*

Μαρτυριχαζς μαρμαρυγαζς * ίερατιχαζς τε φωτίζεις * Ίερομάρτυς περηνώς * τοὺς βοῶντας Χριστῷ ἐν τῆ μνήμη σου * Ὑπερύμνητε Κύριε * ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Τόν προγνωσθέντα τηλαυγῶς * ἀθλον ἰερώτατον, Πάτερ, * τοῦ μαρτυρίου χαθορῶν * ἐφεστῶτά σοι χαίρων ἐχραύγαζες· * Ἱπερύμνητε Κύριε * ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητός εἶ.

Ο τὰς αἰχίας ἐνεγχών * ὑπὸ τῆς ἐμπύρου ἀγάπης * τοῦ μαρτυρίου χαρτερῶς * παῥρησία ἐβόα Ἱππόλυτος· * Ὑπερύμνητε Κύριε * ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ. Θεοτοχίον.

Την άλοχεύτως έν γαστρί * χαι ύπερρυῶς δεξαμένην * τόν άναλλοίωτον Θεόν, * εὐσπλαγχνία βροτοῖς ἐνδημήσαντα, * ὑπερύμνητον Δέσποιναν * ἐπαξίως εὐφημοῦμεν ὡς Θεοτόχον.

'Ωδή η'. Τον έν μορφή Αγγέλου.

Ως λιπαρά χαὶ πίων ἡ θυσία! * ὁ χαλὸς γὰρ Ποιμὴν * προβάτου δίχην προσάγεται * Χριστῷ χραυγάζων· * Ἱερεῖς, εὐλογεῖτε, * λαὸς, ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μαρτυριχῷ στεφάνω ἐξαστράπτων * τῆ Ἐχχλησία σου, Χριστἐ, * ὁ Ἱεράρχης ἀνέτειλεν, * Ὑμνεῖτε, παῖδες, * γεγηθώς ἀναχράζων, * λαὸς, ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῆ τοῦ ἀπειλουμένου ἀποφάσει * ὁ τοῦ Χριστοῦ ἀθλητὴς * θανάτου χαίρων Ἱππόλυτος * ἐβόα· Παΐδες, * τὸν Χριστὸν εὐλογεῖτε, * λαός, ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοχίον.

Την απορρήτως και ασπόρως συλλαβοῦσαν * και τεκοῦσαν την χαρὰν * τῆ οἰκουμένη, Χριστόν τόν Θεόν, * ὑμνεῖτε, παιδες, * λαός, ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

'Ωδή θ'. Ο τόχος σου ἄφθορος.

Ος πανευχλεής Ίερομάρτυς * διττῷ χατελάμπρυνας τῷ φέγγει * την Χριστοῦ Ἐχχλησίαν, * χαὶ εὐφραίνεις τὰς χαρδίας τῶν σὲ ὑμνούντων· * ὅθεν σε πάντες * ἐπαξίως μαχαρίζομεν.

Πηγην άναβλύσας διδαγμάτων, * Παμμάχαρ, Χριστοῦ τῆ Ἐκκλησία, * μαρτυρικῶν ἐξ αἰμάτων * τοὺς χρουνοὺς ποταμηδόν τῷ Θεῷ προσφέρεις· * ὅθεν σε πάντες * ἐπαξίως μαχαρίζομεν.

Ἐδίδαξας ἕνα, Θεηγόρε, * Θεόν προσχυνεῖσθαι ἐν Τριάδι, * Δημιουργόν ἀπάντων * όρατῶν τε ποιημάτων χαὶ ἀοράτων, * μαρτυρικῷ τε * ἐχοσμήθης διαδήματι. Θεοτοχίον.

Αστράπτων σοι "Αγγελος ἐπέστη, * χαὶ μαρμαρυγαῖς τῆς παρθενίας * σφοδρῶς σου ἀντεστράφθη * ἐαυτοῦ ὡς τῆς οἰχείας ἐπιλελῆσθαι * δόξης· τὸ Χαῖρε * διὸ φόβῳ σοι ἐφθέγξατο. Στιχηρά Προσόμοια,

³Ηχος α'. Τών ούρανίων ταγμάτων.*

Γερωσύνης την χάριν, * Πάτερ, δεξάμενος, * θείαις διδασχαλίαις * χατεφώτισας πάντας, * Ίππόλυτε θεόφρον, * χαὶ ἰεραῖς * συγγραφαῖς διεσάφησας * τῶν Προφητῶν θείους λόγους, τρανῶν ἡμῖν * τὰ ἐχεῖσε ἐμφερόμενα.

Ο μολογίας ένθέου * στέφει χοσμούμενος, * χαὶ σῶν αἰμάτων λύθρω * τὴν τῆς ἰερωσύνης * στολὴν χαταποιχίλας, * ὅλος λαμπρός * χαὶ ὡραῖος παρέστηχας * τῷ Βασιλεῖ χαὶ Δεσπότῃ χαὶ Ποιητῇ, * παμμαχάριστε Ἱππόλυτε.

 $\Delta \delta \xi \alpha$, $\delta \mu \sigma \sigma \nu$.

Ος παρρησίαν, Παμμάχαρ, * πρός τόν Σωτήρα Χριστόν * νῦν χεχτημένος, πάντας * διάσωζε χινδύνων * τοὺς πίστει σε τιμῶντας, * χαὶ πειρασμῶν * χαὶ δεινῶν περιστάσεων * χαὶ ἐχ παθῶν χαὶ πταισμάτων χαὶ ἀναγχῶν * εὐπροσδέχτοις ἰχεσίαις σου. Καὶ νῦν, Θεοτοχίον, ὅμοιον.

' Ράβδω τῆς σῆς προστασίας, * Θεοχυῆτορ 'Αγνὴ, * τὰ θηριώδη πάθη * τῆς ἀθλίας ψυχῆς μου * ἀπέλασον, ἐντεῦθεν * εἰρηνιχῶς * πρός ζωήν με ἰθύνουσα, * χαὶ τῆ ἀγία με Ποίμνη τῶν ἐχλεχτῶν * σοῦ προβάτων συναρίθμησον.

Μνήμη των έν 'Αγίοις Πατέρων ήμων, και οικουμενικών Διδασκάλων, Βασιλείου του Μεγάλου, Γρηγορίου του Θεολόγου, και Ίωάννου του Χρυσοστόμου.

$E I \Delta H \Sigma I \Sigma$.

'Εάν ή παρούσα Έορτή τύχη έν μιኛ των Κυριαχών του Τριφδίου, ή των Αγίων Αχολουθία συμψάλλεται συνήθως μετά της Αναστασίμου, χαὶ τῆς του Τριφδίου.

Έαν τύχη τῷ Σαββάτῷ τῶν ψυχῶν, μετατίθεται ή τῶν Αγίων Αχολουθία, και ψάλλεται κατά την πρό τοῦ Σαββάτου τούτου Παρασκευήν· ή δὲ ἀργία γίνεται κατ' αὐτό τὸ Σάββατον.

Έαν τύχη τη Τετάρτη, η τη Παρασχευή της Τυροφάγου, τελειται Λειτουργία του θείου Χρυσοστόμου.

Χρή δὲ εἰδέναι, ὅτι ἡ ἀΧολουθία αῦτη τῶν ἀΥίων ἐμελουργήθη παρά τοῦ ἐν ἀΥίοις Πατρός ἡμῶν Ἰωάννου, Μητροπολίτου Εὐχαίτων.

ΕΝ ΤΩι ΜΙΚΡΩι ΕΣΠΕΡΙΝΩι.

Ίστωμεν Στίχους δ'. και ψάλλομεν Στιχηρά Προσόμοια, ³Ηγος δ'. 'Ως γενναΐον έν Μάρτυσι.*

Έ ν τῷ ὑψει, Βασίλειε, * τῆς Χριστοῦ ἀγαπήσεως * ἀναβὰς χατώπτευσας τὰ ἀπόἐρἑητα * αὐτοῦ χαὶ θεῖα μυστήρια· * ἄπερ ἀνεχάλυψας * χαὶ ἐτράνωσας λαοῖς * εὐσεβείας ὡς χήρυξ σοặός· * διὸ πρέσβευε * ἐχ φθορᾶς χαὶ χινδύνων * λυτρωθῆναι * τοὺς πιστῶς ἐφεπομένους * τοῖς σοῖς διδάγμασιν, Όσιε.

Γιούς συνδέσμους διέλυσας * τῶν αἰρέσεων, Οσιε, * τῆ σορία λόγων καὶ τῶν δογμάτων σου, * καὶ εἰς ὁμόνοιαν ἤθροισας * ὀρθοδόξου Πίστεως * τοὺς εὐγνώμονας Χριστὸν * εὐρημοῦντας, Γρηγόριε· * ὃν ἰκέτευε * ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων * λυτρωθῆναι * τοὺς πιστῶς προσδεχομένους * τὰ σὰ θεόφθογγα δόγματα.

' Α ρόαγή σε θεμέλιον * ό Χριστός ὑπεστήριξε * τή αὐτοῦ 'Εχχλησία, Πάτερ Όσιε, * τηροῦντα ταὐτην ἀσἀλευτον * χαὶ ἀχαταμάχητον * τῶν ἐχθρῶν ταῖς προσβολαῖς, * θεορόήμον Χρυσόστομε, * χαὶ πρεσβεύοντα * ἐχ παθῶν ψυχορθόρων * λυτρωθήναι * τοὺς διψῶντας τῶν σῶν λόγων * χαὶ νοημάτων τὸ πέλαγος.

Τρίάδος ἐχλόγια, * ἀχηράτου λειμῶνός τε * ἄνθη τὰ μυρίπνοα χαὶ τερπνότατα, * τοῦ νοητοῦ ὡς ὑπάρχοντας * ἀχτῖνας Ἡλίου τε * χαὶ φωτίζοντας τὴν Υῆν * ταῖς αὐτῶν θείαις λάμψεσιν, * εὐφημήσωμεν * Ἰωάννην τὸν μέγαν * σὺν τῷ θείῳ * Θεολόγῳ Γρηγορίῳ * χαὶ τὸν ὑψίνουν Βασίλειον.

Δόξα, ³Ηγος πλ. β'.

"Α νθρωποι τοῦ Θεοῦ * xal πιστοι ixέτaι, * λειτουργοι Κυρίου, * άνδρες ἐπιθυμιῶν, * σχεύη ἐχλογῆς, * στύλοι xal στηρίγματα τῆς Ἐχχλησίας, * βασιλείας χληρονόμοι * μἡ παρασιωπᾶτε * τοῦ βοᾶν ὑπὲρ ἡμῶν πρός Κύριον.

Καί νῦν, Θεοτοχίον.

Θεοτόχε, * σύ εί ή ἄμπελος ή άληθινή.

Είς του Στίχου, Στιχηρά Προσόμοια,

Ήχος πλ. β΄. Τριήμερος ἀνέστης, Χριστέ.*

Η χάρις ὑπερίσχυσεν, * ἡ πίστις ἐπεχράτησεν, * ἐπληρώθη * πάντα γνώσεως Θεοῦ * διὰ τῶν ᾿Αποστόλων, * διὰ τῶν Διδασχάλων, * χαὶ σωτηρίαν ἐπλουτήσαμεν.

Στίχ. Καυχήσονται Όσιοι έν δόξη, άγαλλιάσονται έπι των χοιτών αὐτών.

Ο ὑράνια μυστήρια,* ἀνθρώπινα μαθήματα,* χαρισμάτων * συνδρομή παντοδαπῶν * μετὰ χατορθωμάτων * νιχώντων πάντα λόγον * τοὺς τρεῖς ἱΑγίους ἐθαυμάστωσεν.

Στίχ. Οι Ίερεζς σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἰ "Οσιοί σου ἀγαλλιάσονται.

Β ασίλειος ό ἕνθεος νούς, * Γρηγόριος ή θεία φωνή, * Ίωάννης * ό παγχόσμιος λαμπτήρ, * οἱ τρεῖς τῆς ἀνωτάτω * θεράποντες Τριάδος * χαὶ λειτουργοὶ συνδοξαζέσθωσαν.

Δόξα, Ήχος πλ. β'.

Ε^ΰ δοῦλοι ἀγαθοὶ xaὶ πιστοί^{•*} εὖ ἐργάται τοῦ ἀμπελῶνος Χριστοῦ * οἱ xaὶ τὸ βάρος τῆς ἡμέρας βαστάσαντες, * xaὶ τὸ δεδομένον τάλαντον αὐξήσαντες, * xaὶ τοῖς μεθ' ὑμᾶς ἐλθοῦσι μὴ φθονήσαντες[•] * διὸ ἤνοιχται πύλη βασιλείας ὑμῖν. * Εἰσελθόντες οὖν εἰς τὴν χαρὰν τοῦ ποιήσαντος, * πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν, * "Αγιοι Διδάσχαλοι.

Καί νῦν, Θεοτοχίον.

Ο ύδεις προστρέχων έπι σοι * κατησχυμμένος ἀπό σοῦ ἐκπορεύεται, * ἀγνὴ Παρθένε Θεοτόκε· * ἀλλ' αἰτεῖται τὴν χάριν * και λαμβάνει τὸ δώρημα * πρὸς τὸ συμφέρον τῆς αἰτήσεως. 'Απολυτίκιον, Ἡχος ὃ'.

Ος των 'Αποστόλων όμότροποι * χαι τῆς οἰχουμένης Διδάσχαλοι, * τῷ Δεσπότη τῶν ὅλων πρεσβεύσατε * εἰρήνην τῆ οἰχουμένη δωρήσασθαι, * χαι ταζς ψυχαζς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος. Και. ᾿Απόλυσις.

ΕΝ ΤΩι ΜΕΓΑΛΩι ΕΣΠΕΡΙΝΩι.

Μετά τόν Προσιμιακόν Ψαλμόν, ψάλλομεν τό, Μακάριος άνήρ. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστῶμεν Στίχους η΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρά Προσόμοια,

Ήχος δ΄. Ώς γενναΐον έν Μάρτυσι.*

Τὰ τῆς χάριτος ὄργανα, * τὰς χιθάρας τοῦ Πνεύματος, * τὰς εὐσήμους σάλπιγγας τοῦ χηρύγματος, * τὰς φοβερόν χαὶ ἐξάχουστον * ἐξ ὕψους ἡχούσας βροντὰς * χαὶ τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ * γνωριζούσας τοῖς πέρασι, * τοὺς τρεῖς Κήρυχας * τῆς μεγάλης Γριάδος, * Ἰωάννην * χαὶ Βασίλειον ἀξίως * σὺν Γρηγορίω τιμήσωμεν. Δίς.

Τής Τριάδος οι πρόμαχοι, * εύσεβείας οι πρόβολοι, * οι μετά τους δώδεχα τρεϊς Άπόστολοι, * οι έξ Έδεμ άναβλύζοντες * το ύδωρ το ζών ποταμοί * χαι το πρόσωπον τής γής * ζωηρ-

MHN TANOTAPIOS. Λ' .

ρύτως ποτίζοντες * θείοις ρεύμασι, * τὰ μεγάλα στοιχεία * τὰ την πίστιν * ώσπερ χτίσιν συνιστῶντα * ἀξιοχρέως τιμάσθωσαν. Δίς.

Ο ὑχ εἰσὶ λαλιαί φησιν * οὐδὲ λόγοι λεγόμενοι, * ῶν οὐχὶ ἀχούονται αἰ φωναὶ αὐτῶν· * εἰς πᾶσαν Υῆν γὰρ χαὶ θάλασσαν * ὁ φθόγγος ἐξέδραμε * τῶν ἐνθέων χαὶ σοφῶν * Διδασχάλων τῆς χτίσεως· * ὅθεν ἄριστα * τοῖς αὐτῶν θείοις νόμοις * συγχροτεῖται * χαὶ συνέχεται πρός μίαν * ὀρθοδοζίαν τὰ πέρατα.

Δις.

Τά τοῦ Πνεύματος ὄργανα, * ἀληθείας τὰς σάλπιγγας, * τοὺς τοῦ Λόγου Ῥήτορας εὐφημήσωμεν * φωναῖς ἀσμάτων τοῖς δόγμασιν * αὐτῶν οἱ ἑπόμενοι, * ἰχετεύοντες αὐτοὺς, * παῥῥησίαν ὡς ἔχοντας * πρός τὸν Κύριον, * τοῦ αἰτῆσαι εἰρήνην * σταθηρὰν μὲν * εἰς ἀεὶ τῆ οἰχουμένῃ, * ἡμῖν δὲ πᾶσι συγχώρησιν.

Sic.

Δόξα, Ἡχος πλ. β΄. Τὰς μυστικὰς σήμερον τοῦ Πνεύματος σάλπιγγας, * τοὺς θεοφόρους Πατέρας ἀνευφημήσωμεν· * τοὺς μελφδήσαντας ἐν μέσφ τῆς Ἐκκλησίας * μέλος ἐναρμόνιον Θεολογίας, * Τριάδα μίαν ἀπαράλλακτον * οὐσίαν τε καὶ Θεότητα· * τοὺς καθαιρέτας ᾿Αρείου * καὶ Ὁρθοδόξων προμάχους· * τοὺς πρεσβεύοντας πάντοτε Κυρίφ * ἐλεηθήναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Kat vov, OEOTOXIOV.

Τίς μή μαχαρίσει σε, Παναγία Παρθένε; * τίς μή άνυμνήσει σου τόν άλόχευτον τόχον; * ό γὰρ ἀχρόνως ἐχ Πατρός ἐχλάμψας Υἰός μονογενής, * ὁ αὐτός ἐχ σοῦ τῆς ἀγνῆς προῆλθεν * ἀρράστως σαρχωθεὶς, * φύσει Θεός ὑπάρχων * χαὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς· * οὐχ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, * ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων * ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. * Αὐτόν ἰχέτευε, * σεμνή Παμμαχάριστε, * ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

> Εϊσοδος, το Προχείμενου της ήμέρας, και τα 'Αναγνώσματα. Δευτερονομίου το 'Ανάγνωσμα.

 Ε^{ίπε} Μωσής πρός τους υίους Ίσραήλ· ^{*}Ιδετε, παραδέδωχα ένώ Ε^{ίπε} Μωσής πρός τους υίους Ίσραήλ· ^{*}Ιδετε, παραδέδωχα ένώ πιον υμών την γήν· εἰσελθόντες χληρονομήσατε την γήν, ην ώμοσε Κύριος τοις πατράσιν ήμῶν, τῷ 'Αβραὰμ χαὶ τῷ Ίσαὰχ χαὶ τῷ Ίαχώβ, δοῦναι αὐτοις αὐτην, χαὶ τῷ σπέρματι αὐτῶν μετ' αὐτούς. Καὶ εἰπον πρός ὑμᾶς ἐν τῷ χαιρῷ ἐχείνῳ λέγων·
 Οὐ δυνήσομαι μόνος φέρειν ήμᾶς· Κύριος ὁ Θεὸς ήμῶν ἐπλήθυνεν ὑμᾶς, χαὶ ἰδοὺ ἐστὲ σήμερον ὡς τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τῷ πλήθει.

MHN TANOYAPIOS. A'.

Κύριος ό Θεός των Πατέρων ήμων προσθείη ύμιν, ώς έστε, γιλιοπλασίως και εύλογήσαι ύμας, καθότι έλάλησεν ύμιν. Και έλαβον έξ ύμων άνδρας σοφούς, χαι έπιστήμονας, χαι συνετούς, χαι χατέστησα αύτους ήγεισθαι έρ' υμών. χιλιάρχους, χαι έχατοντάργους, χαί πεντηχοντάρχους, χαί δεχάρχους, χαί γραμματοεισαγωγείς τοις χριταίς ήμων. Και ένετειλάμην τοις χριταίς ύμων έν τῷ χαιρῷ ἐχείνῳ, λέγων. Διαχούετε ἀνὰ μέσον τῶν άδελφων ύμων, και κρίνετε δικαίως άνα μέσον άνδρός, και άνα μέσον τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, χαὶ ἀνὰ μέσον τοῦ προσηλύτου αὐτοῦ. Ούχ έπιγνώσεσθε πρόσωπον έν χρίσει · χατά τον μιχρόν χαι χατά τόν μέγαν χρινείς. ού μη ύποστείλη πρόσωπον άνθρώπου, ότι ή χρίσις τοῦ Θεοῦ ἐστιν.

Δευτερονομίου τό 'Ανάγνωσμα.

Είπε Μωσής πρός τους υίους Ίσραήλ. Ίδου, Κυρίου του Θεου κερ. σου ό ούρανός, και ό ούρανός του ούρανου, ή γή, και πάντα όσα ἐστὶν ἐν αὐτοῖς. Πλὴν τοὺς Πατέρας ἡμῶν προείλετο Κύριος άγαπαν αύτους, χαι έξελέξατο το σπέρμα αύτων μετ' αύτούς, ύμας, παρά πάντα τὰ έθνη, χατὰ την ημέραν ταύτην. Καὶ περιτεμεῖσθε την σχληροχαρδίαν ὑμῶν, χαὶ τὸν τράχηλον ύμων ού σχληρυνείτε έτι. Ο γαρ Κύριος ο Θεός ήμων, ούτος Θεός τῶν Θεῶν, χαὶ Κύριος τῶν Κυρίων ὁ Θεός ὁ μέγας χαὶ ίσχυρός χαι φοβερός, όστις ού θαυμάζει πρόσωπον, ού δ' ού μή λάβη δώρου. ποιών χρίσιν προσηλύτω, και όρφανώ, και χήρα, χαι άγαπα του προσήλυτου, δούναι αύτῷ άρτου χαι ιμάτιου. Κύριον τόν Θεόν σου φοβηθήση, χαι αυτώ μόνω λατρεύσεις, χαι πρός αύτόν χολληθήση, χαι έπι τῷ όνόματι αύτοῦ όμῆ. Αὐτός καύχημά σου, και αὐτός Θεός σου· ὅστις ἐποίησέ σοι τὰ μεγάλα χαί ένδοξα ταῦτα, ὰ είδον οι ὀφθαλμοί σου.

Σοφίας Σολομώντος το 'Ανάγνωσμα.

Λ ιχαίων ψυχαί ἐν χειρί Θεοῦ, χαὶ οὐ μἡ ἄψηται αὐτῶν βάσα- Κερ. Δ νος. Έδοξαν έν ότθαλμοϊς άφρόνων τεθνάναι, χαι έλογίσθη χάχωσις ή έξοδος αύτων, χαι ή άρ' ήμων πορεία σύντριμμα· οί δέ είσιν έν εἰρήνη. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν Χολασθῶσιν, ή έλπις αύτων άθανασίας πλήρης. Και όλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εύεργετηθήσονται· ότι ό Θεός ἐπείρασεν αὐτούς, καὶ εῦρεν αύτους άξιους έαυτου. 'Ως χρυσόν έν χωνευτηρίω έδοχίμασεν αύτούς, και ώς όλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αύτούς. Και έν χαιρῷ ἐπισχοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, χαὶ ὡς σπινθῆρες ἐν χαλάμη διαδραμούνται. Κρινούσιν Έθνη, και κρατήσουσι λαών, χαὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες Men. Tom. III. 54

MHN IANOYAPIOS. Λ' .

έπ' αὐτῷ, συνήσουσιν ἀλήθειαν· χαὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις χαὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὀσίοις αὐτοῦ, χαὶ ἐπισχοπὴ ἐν τοῖς ἐχλεχτοῖς αὐτοῦ.

Είς την Λιτήν, Στιχηρά Ίδιόμελα, Ήγος β΄.

Δ εῦτε τῆς οὐρανίου Τριάδος οἱ λατρευταὶ, * τὴν ἐπίγειον τριάδα τῶν θείων Ἱεραρχῶν εὐφημήσωμεν, * τὸν Γρηγόριον * τῆς θεολογίας τὸν ἐπώνυμον, * τὸν Βασίλειον * τῆς βασιλείας τὸν φερώνυμον, * xαὶ Ἰωάννην * τὸν ὄντως χαριτώνυμον· * τοὺς τῆς σοφίας βυθοὺς, * τοῦ Πνεύματος τὰ ῥειθρα τὰ ὡχεάνεια, * τὰς πηγὰς τὰς ἀεἰ βλυζούσας * τὸ ὕδωρ τὸ ζῶν τὸ ἀλλόμενον· * τοὺς διαυγεῖς μαργαρίτας, * τοὺς ἐπιγείους φωστῆρας, * τῆς Ἐχχλησίας τοὺς οἶαχας, * τὰ ἀγλαόχαρπα δένδρα, * τοὺς οἰχονόμους τῆς χάριτος· * Χριστοῦ μου τὸ στόμα * χαὶ τῆς Τριάδος τοὺς ὑπερμάχους, * τοὺς ἐξ αὐτῆς ἀμέσως ἐλλαμπομένους * χαὶ πρεσβεύοντας ἀπαύστως * ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ο αὐτός.

Τούς ἀναφθέντας ἄνθραχας * ἐχ τοῦ ἀστέχτου πυρός * οἰ δι' αὐτῶν φωτισθέντες * πιστῶς ἀνευφημήσωμεν. * Οὕτοι γὰρ τῆ πρός αὐτό ἐνώσει ἐχπυρωθέντες * φωστῆρες τοῦ χόσμου ἐγένοντο, ζωτιχή τοῖς πτωχοῖς χρηματίζοντες δύναμις, * Πατέρα χαὶ Γιόν χαὶ Πνεῦμα "Αγιον * εὐσεβῶς ἀναχηρύττοντες· * οἶς χαὶ ἡμεῖς προσείπωμεν· * Χαίροις, Τριάδος * Τριὰς ἡ θεόσοφος.

Ήγος πλ. β'.

Τοῦ Δαυίδ τὴν σφενδόνην τὴν τρίπλοχον, * τοῦ Σολομῶντος σπαρτίον τὸ χόχχινον, * τὸ τοῦ Λόγου φραγγέλιον τρίπλοχον, * τοὺς σοφοὺς Ἱεράρχας, * Βασίλειον τὸν Μέγαν, * Γρηγόριον τὸν Θεΐον * χαὶ Ἰωάννην τὸν Χρυσόστομον * πιστῶς ἀνευφημήσωμεν· * τὸν νοητὸν γὰρ Γολιὰθ * τῷ ἀχρογωνιαίω λίθω καταβαλόντες, * τὴν Πίστιν πρὸς ὁμόνοιαν ἤγαγον * τῷ ἐρυθραίω τοῦ Χριστοῦ περιτειχίσαντες αίματι· * χαὶ τοὺς θεοχαπήλους αἰρεσιάρχας * τῶν περιβόλων τῆς θείας τοῦ Χριστοῦ Ποίμνης * μαχρὰν ἀπελάσαντες διὰ τῶν λόγων, * χαὶ ἔτι τὴν πίστιν στηρίζουσ, * χαὶ πρεσβεύουσι Κυρίω * ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. ^{*}Ηγος πλ. δ΄.

Έ πεφάνη ή χάρις τοῦ Θεοῦ πᾶσιν ἀνθρώποις * παιδεύουσα ήμᾶς διὰ τῶν Διδασχάλων, * τὰ ἤθη χοσμηθέντας, * τοὺς τρόπους βελτιωθέντας * θεογνωσίας αἴγλη * τόν νοῦν περιλαμφθήναι· * διό χράξωμεν· * Τριὰς Άγία, * Κυρία τοῦ παντός, * ταῖς τῶν τριῶν σου Ποιμένων προσευχαῖς * τὸ σὸν Ποίμνιον

τούτο * έν εἰρήνη συντήρησον * ἀσφαλῶς καὶ ἀλύπως, * καὶ σῶσον ὡς φιλάνθρωπος.

'Ηγος πλ. β'.

Τριὰς 'Αγία χαὶ προσχυνητὴ, * δόξα τῆ σοφῆ προνοία σου· * ὅτι τρισσοὺς μεγάλους φωστῆρας * τοῖς ἀνθρώποις ἐξ ἀνθρώπων ἐχαρίσω, * τῷ φωτὶ λαμπαδουχοῦντας * τῆς σῆς ἐπιγνώσεως, * χαὶ τῆ αἰγλη φρυχτωροῦντας * τῶν σωτηρίων σου χαὶ σεπτῶν θελημάτων· * δι' ῶν ἡ οἰχουμένη φῶς γνώσεως πλουτοῦσα, * τὴν σὴν δόξαν αὐγάζεται, * χαὶ πρός τὴν βασιλείαν σου τὴν μαχαρίαν σπεύδει, * τούτων ἡμᾶς ταῖς θείαις ὑπαχούειν πείθουσα διδασχαλίαις, * χαὶ αὐτὴ τῶν εὐχῶν τῶν ὑπὲρ ἡμῶν ἐπάχουσον * ὡς Θεός πανοιχτίρμων, * χαὶ τὰς ψυχὰς ἡμῶν σῶσον, Φιλάνθρωπε.

Δόξα, ⁵Ηχος πλ. β'.

Τούς Ιεράρχας τοῦ Χριστοῦ * καὶ τῶν Πατέρων κλέος, * τῆς Πίστεως τοὺς πύργους * καὶ τῶν Πιστῶν Διδασκάλους καὶ φύλακας, * συνελθόντες, ὦ φιλέορτοι, * ἀσματικοῖς ἐγκωμίοις * ὑμνήσωμεν λέγοντες· * Χαίροις, * τῆς Ἐκκλησίας φωστὴρ, * Βασίλειε σοφὲ, * καὶ στύλε ἀπερίτρεπτε. * Χαίροις, * ὁ νοῦς ὁ οὐράνιος, * ᾿Αρχιερεῦ μέγιστε Θεολόγε Γρηγόριε. * Χαίροις, * ὦ Χρυσολόγε πάγχρυσε Ἰωάννη, * ὁ τῆς μετανοίας διαπρύσιος κήρυξ. * ᾿Αλλ' ὦ Πατέρες τρισόλβιοι, * μὴ παύσησθε ἀεὶ πρεσβεύειν Χριστῷ * ὑπὲρ τῶν πίστει καὶ πόθῳ τελούντων ὑμῶν * τὴν πανίερον * καὶ θείαν πανήγυριν.

Καί νῦν, Θεοτοχίον, ὁ αὐτός.

Τήν τῶν παρθένων Χαλλονήν * Χαὶ χαρμονήν τῶν Νόων, * τήν μόνην Θεοτόχον * Χαὶ τῶν Πιστῶν ἀῥῥαγὲς περιτείχισμα, * συνελθόντες, ὡ φιλέορτοι, * ἀσματιχοῖς ἐγχωμίοις * ὑμνήσωμεν λέγοντες· * Χαίροις, * Παρθενομήτορ ἀγνή, * λυχνία χρυσαυγής * χαὶ πύλη ἐπουράνιε. * Χαίροις, σχηνή ἀγιάσματος * ἡ τόν Θεόν χωρήσασα ἐν μήτρα σου, Πανάχραντε. * Χαίροις, * τῶν οὑρανίων Ταγμάτων ὑπερτέρα * ἀπάντων ἀσυγχρίτως. * Διό, Μητράνανδρε Δέσποινα, * μὴ λίπης φρουροῦσα τοὺς δούλους σου * τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε πίστει χαὶ πόθῷ ἀεἰ, * χαὶ τὸν τόχον σου προσχυνοῦντας τὸν ἄσπορον.

Είς του Στίχου, Στιχηρά Προσόμοια,

'Ηχος πλ. α΄. Χαίροις άσκητικῶν.

Χαίροις, Ίεραρχῶν ἡ Τριὰς, * τῆς ἘΧΧλησίας τὰ μεγάλα προπύργια, * οἰ στύλοι * τῆς εὐσεβείας, * ὁ τῶν Πιστῶν ἐδρασμός, * τῶν αἰρετιζόντων ἡ Χατάπτωσις· * Χριστοῦ οἱ ποιμάναν-

MHN IANOTAPIO Σ . A'.

τες τόν λαόν θείοις δόγμασι, * χαὶ ταῖς ποιχίλαις * ἀρεταῖς οἰ ἐχθρέψαντες· * οἱ τῆς χάριτος * διαπρύσιοι χήρυχες, * νόμους οἰ προεχθέμενοι * Χριστοῦ τῷ πληρώματι, * οἱ όδηγοὶ πρός τὰ ἀνω, * τοῦ Παραδείσου αἰ εἴσοδοι. * Χριστόν χαταπέμψαι * ταῖς ψυχαῖς ἡμιῶν αἰτεῖτε * τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Καυχήσονται Όσιοι ἐν δόξη, καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν χοιτῶν αὐτῶν.

Χαίροις, Ίεραρχῶν ἡ Τριὰς, * οὐρανοβάμονες ἐπίγειοι *Αγγελοι, * τοῦ χόσμου * ἡ σωτηρία, * ἡ τῶν ἀνθρώπων χαρὰ, * χαὶ τῆς οἰχουμένης οἱ Διδάσχαλοι· * τοῦ Λόγου οἱ πρόμαχοι, ἱατροὶ ἐπιστήμονες * τῶν νοσημάτων * τῆς ψυχῆς χαὶ τοῦ σώματος, * οἱ ἀείρροοι * ποταμοὶ οἱ τοῦ Πνεύματος, * λόγοις οἱ χαταρδεύσαντες * τῆς γῆς ἅπαν πρόσωπον· * οἱ Θεολόγοι, αἰ Βάσεις, * οἱ Χρυσολόγοι οἱ ἔνθεοι. * Χριστόν χαταπέμψαι * ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν αἰτεῖτε * τὸ μέγα ἔλεος.

Στίγ. Οι Ίερεις σου, Κύριε, ένδύσονται διχαιοσύνην, χαὶ οι "Οσιοί σου άγαλλιάσονται.

Χαίροις, Ίεραρχῶν ἡ Τριὰς,* τοῦ ἐπιγείου στερεώματος "Ηλιος,* ἀχτῖνες * χαὶ δαδουχίαι * ἐχ τρισηλίου αὐγῆς, * τῶν ἐσχοτισμένων ἡ ἀνάβλεψις, * τὰ ἄνθη τὰ εὕοσμα Παραδείσου τὰ χάλλιστα· * ὁ Θεολόγος, * ὁ σοφός τε Βασίλειος, * ὁ Χρυσόστομος, * τὰ πυξία τοῦ Πνεύματος, * πλάχες αἰ θεοχάραχτοι, * μαζοὶ οἱ ἐχβλύζοντες * τῆς σωτηρίας τὸ γάλα, * τὸ τῆς σορίας ἀγλάισμα· * Χριστὸν δυσωπεῖτε * ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι * τὸ μέγα ἕλεος.

Δόξα, ³Ηχος πλ. α.

Σαλπίσωμεν έν σάλπιγγι ἀσμάτων· * χορεύσωμεν ἑόρτια, * χαὶ σχιρτήσωμεν ἀγαλλόμενοι * ἐν τῆ πανδήμω πανηγύρει τῶν Διδασχάλων ἡμῶν· * Βασιλεῖς χαὶ 'Αρχοντες συντρεχέτωσαν, * χαὶ τοὺς Ἱεράρχας χροτείτωσαν ἐν ὕμνοις, * ὡς δογμάτων βλύσαντας * ποταμοὺς ὑπερμεγέθεις τρεῖς * χαλλιρρόους, ἀειζώους τοῦ Πνεύματος. * Ποιμένες χαὶ Διδάσχαλοι, * τοὺς τῆς σεπτῆς Τριάδος * τρισσὺς Ἱερομύστὰς * συνελθόντες εὐφημήσωμεν· * οἰ φιλόσοφοι τοὺς Σοφοὺς, * οἱ Ἱερεῖς τοὺς Ποιμένας, * οἱ ἀμαρτωλοὶ τοὺς Προστάτας, * οἱ πένητες τοὺς πλουτιστὰς, * οἱ ἐν θλίψεσι τοὺς παραμυθοῦντας· * τοὺς συνοδίτας οἱ ὁδοιπόροι, * οἱ ἐν θλίψεσι τοὺς παραμυθοῦντας· * οἱ πάντες τοὺς πανταχοῦ θερμῶς προφθάνοντας * θείους 'Αρχιεράρχας * ἐγχωμιάζοντες, οὕτως εἰπωμεν· * ΙΙανάγιοι Διδάσχαλοι, * σπεύσατε ἐξελεῖν τοὺς πιστοὺς * ἐχαψιώνων ἡμᾶς.

ΜΗΝ ΙΑΝΟΓΑΡΙΟΣ. Α΄.

Καί νῦν, Θεοτοχίον, ὅμοιον. Γερμανοϋ Πατριάρχου. Σαλπίσωμεν ἐν σάλπιγγι ἀσμάτων· * προχύψασα γὰρ ἄνωθεν * ή παντάνασσα Μητροπάρθενος, * ταῖς εὐλογίαις χαταστέρει τοὺς εὐρημοῦντας αὐτήν. * Βασιλεῖς χαὶ *Αρχοντες συντρεχέτωσαν, * χαὶ τὴν Βασιλίδα χροτείτωσαν ἐν ὕμνοις * Βασιλέα τέξασαν, * τοὺς θανάτῷ χρατουμένους πρίν * ἀπολῦσαι φιλανθρώπως εὐδοχήσαντα. * Ποιμένες χαὶ Διδάσχαλοι, * τὴν τοῦ χαλοῦ Ποιμένος ὑπέραγνον Μητέρα * συνελθόντες εὐρημήσωμεν· * τὴν λυχνίαν τὴν χρυσαυγῆ, * τὴν φωτορόρον νεφέλην, * τὴν τῶν Χερουβὶμ ὑπερτέραν, * τὴν ἔμψυχόν τε χιβωτόν, * τὸν πυρίμορρον τοῦ Δεσπότου θρόνον, * τὴν μανναδόχον χρυσέαν στάμνον, * τὴν ζωήρόρον τοῦ Λόγου πλάχα· * ἀπάντων Χριστιανῶν τὸ χαταφύγιον * ἔσμασι θεηγόροις ἐγχωμιάζοντες * οὕτως εἶπωμεν· * Παλάτιον τοῦ Λόγου, ἀξίωσον * τοὺς ταπεινοὺς ἡμᾶς * τῆς οὐρανῶν βασιλείας· * οὐδὲν γὰρ ἀδύνατον τῆ μεσιτεία σου.

Άπολυτίκιον, ³Ηχος α'.

Τούς τρεϊς μεγίστους φωστήρας * τής τρισηλίου Θεότητος, * τούς την οίχουμένην άχτισι * δογμάτων θείων πυρσεύσαντας, * τούς μελιβρύτους ποταμούς τής σοφίας, * τούς την χτίσιν πασαν * θεογνωσίας νάμασι χαταρδεύσαντας, * Βασίλειον τόν μέγαν * χαι τόν Θεολόγον Γρηγόριον * σύν τῷ χλεινῷ 'Ιωάννη * τῷ την γλῶτταν χρυσοβρήμονι, * πάντες οἱ τῶν λόγων αὐτῶν ἐρασται * συνελθόντες ὕμνοις τιμήσωμεν· * αὐτοὶ γὰρ τῆ Τριάδι * ὑπέρ ἡμῶν ἀεἰ πρεσβεύουσιν.

Έτερον, Ήγος δ΄.

Ως τῶν Αποστόλων ὁμότροποι * xai τῆς οἰχουμένης Διδάσχαλοι, * τῷ Δεσπότη τῶν ὅλων πρεσβεύσατε * εἰρήνην τῆ οἰχουμένη δωρήσασθαι, * xai ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά την α΄. Στιγολογίαν, Κάθισμα, "Ηγος δ'. Ταχύ προχατάλαβε.*

Φωστήρες ὑπέρλαμπροι * τῆς ἘΧΧλησίας Χριστοῦ * τὸν Χόσμον ἐφωτίσατε * ταῖς διδαχαῖς ὑμῶν, * Πατέρες θεόσοφοι, * τήξαντες τὰς αἰρέσεις * πάντων τῶν Χαχοδόξων, * σβέσαντες τὰς φλογώδεις * τῶν βλασφήμων συγχύσεις· * διὸ ὡς Ἱεράρχαι Χριστοῦ * πρεσβεύσατε σωθήναι ἡμᾶς.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Παρθένε πανύμνητε * Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, * Μαρία Θεόνυμφε * χαὶ ἀπειρόγαμε,* Πιστῶν ἡ ἀντίληψις,* ῥῦσαι παντός

MHN IANOTAPIOS. A'.

χινδύνου * χαὶ παντοίας ἀνάγχης, * Δέσποινα Θεοτόχε, * τοὺς ἐν πίστει χαὶ πόθω * τῇ σχέπῃ σου προσφεύγοντας, * μόνη θεόνυμφε.

Μετά την β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ήχος δ'. Κατεπλάγη Ίωσήφ.*

Έν λειμώνι των Γραφών * χαθάπερ μέλισσαι, Σοφοί, * προσι-Έ πτάμενοι ύμεις * περιεδρέψασθε χαλώς * χαι τών άνθέων τὰ ἄριστα χαι τὸ μέλι * πᾶσι τοῖς πιστοῖς τῶν διδαγμάτων ὑμῶν * προτίθεσθε ὁμοῦ εἰς πανδαισίαν αὐτῶν· * χαι διὰ τοῦτο ἅπας γλυχαινόμενος * μετ' εὐφροσύνης χραυγάζει ὑμῖν· * Πάρεστε πάλιν * χαι μετὰ πότμον * τοῖς ὑμᾶς εὐηγμοῦσι, Μαχάριοι.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Θεοτοχίον, ὅμοιον.

Τριχυμίαις τῶν παθῶν * ὁ ἀσυνείδητος ἐγὼ * χειμαζόμενος, Αγνή, * ἐπιχαλοῦμαί σε θερμῶς· * Μή με παρίδης τὸν δείλαιον ἀπολέσθαι, * ἄβυσσον ἐλέους ἡ τέξασα· * πλήν σου γὰρ ἄλλην ἐλπίδα οὐ χέχτημαι. * Μὴ οὖν ἐχθροῖς ἐπίχαρμα χαὶ γέλως * ὁ πεποιθώς σοι ὀρθήσομαι· * χαὶ γὰρ ἰσχύεις * ὅσα χαὶ βούλει, * ὡς Μήτηρ οὖσα τοῦ πάντων Θεοῦ.

Μετά τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα,

Ηγος δ΄. Έπεφάνης σήμερον.*

Ο ι σοφοί Διδάσχαλοι * τῆς οἰχουμένης, * οἰ Θεόν δοξάσαντες * Εργοις χαὶ λόγοις ἐπὶ γῆς * μεγαλυνέσθωσαν σήμερον, * ὡς σωτηρίας * ἡμῖν ὄντες πρόξενοι.

Δόξα, σμοιον.

Έ ορτάζει σήμερον * ή Έχχλησία * την σεπτην πανήγυριν * Τῶν Διδασχάλων τῶν τριῶν· * χαὶ γὰρ αὐτοὶ ἐστερέωσαν * την Ἐκκλησίαν * αὐτῶν θείοις δόγμασι.

Και νυν, Θεοτοχίον, όμοιον.

Προστασία άμαχε * τῶν θλιβομένων, * χαὶ θερμὴ ἀντίληψις * τῶν πεποιθότων ἐπὶ σὲ, * ἐχ τῶν χινδύνων με λύτρωσαι· * σὺ γὰρ ὑπάρχεις * ἡ πάντων βοήθεια.

Οι Άναβαθμοί, το α'. Αντίφωνον του δ'. "Ηχου.

Προκείμενον, Ηχος δ΄.

Οι Ίερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται διχαιοσύνην, χαι οι Όσιοι σου ἀγαλλιάσονται.

Στίχ. Το στόμα μου λαλήσει σοφίαν, και ή μελέτη της καρδίας μου σύνεσιν.

Τό, Πασα πνοή. Εύαγγέλιον κατά Λουκαν. Είπεν ό Κύριος. Ο άκούσας ήμων, έμοῦ άκούει. Ο Ν'.

Δόξα. Ταῖς τῶν Διδασχάλων. Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόχου.

Εἰτα Στίχος: Έλέησόν με, ό Θεός. Καὶ τὸ Στιχηρόν Ἱδιόμελον, Ἅχος πλ. β'.

Έ ξεχύθη ή χάρις * ἐν χείλεσιν ὑμῶν, Όσιοι Πατέρες· * καὶ γεγόνατε Ποιμένες τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας * διδάσκοντες τὰ λογικὰ πρόβατα * πιστεύειν εἰς Τριάδα ὁμοούσιον * ἐν μιῷ Θεότητι.

Οι Κανόνες, ό τῆς Θεοτόχου μετὰ τῶν Εἰρμῶν, εἰς ૬΄. καὶ οι τῶν Αγίων, εἰς η΄.

Κανών της Θεοτόχου, Ποίημα Ίωάννου Εύχαίτων· ου ή Άχροστιγίς άνευ των Είρμων·

Τούς προστρέχοντας είς σε σῶζε, Παρθένε.

'Ωδή α΄. Ηγος β΄. Ο Ειρμός.

• Δ εῦτε λαοί, * ἔσωμεν ἔσμα Χριστῷ τῷ Θεῷ * τῷ διελόντι • Δ βάλασσαν * χαὶ όδηγήσαντι * τὸν λαὸν δν ἀνῆχε * δου-• λείας Λίγυπτίων, * ὅτι δεδόξασται.

Τόν εύσεβως * σε Θεοτόχον χυρίως άγνην * όμολογουντα, *Αχραντε, * ψυχής χαι σώματος * χαλεπών έχ χινδύνων * χαι νόσων χαι πταισμάτων * σύ με διάσωσον.

Όλην έν σοι * τῶν χαρισμάτων τὴν ἄβυσσον * ἀποχειμένην έγνωμεν· * διὸ προσφεύγοντες, * Θεοτόχε, προθύμως * τῆ σχέπῃ σου τῆ θεία * διασωζόμεθα.

Υπέρ ήμῶν * τῶν σὲ ὑμνούντων δυσώπησον * τόν σαρχωθέντα, Πάναγνε, * ἐχ τῶν ἀγράντων σου * χαὶ τιμίων αἰμάτων * ῥυσθῆναι ἐχ πταισμάτων * χαὶ νοσημάτων πιχρῶν.

Σε οι πιστοι * χαύχημα πάντες χεχτήμεθα, * χαταφυγήν χαι στήριγμα * χαι άγαλλίαμα * χαι ψυχών σωτηρίαν, * έλπίδα τε χαι τείχος, * Θεοχαρίτωτε.

Κανών των Αγίων. Ποίημα του αύτου Ίωάννου: ού ή Άκροστιγίς:

Τρισήλιον Φως τρείς ανήψεν ήλίους.

'Ωότ, α'. Ήχος χαι Είρμος ό αύτος.

Τίς ἀμοιβή; * τίς ἀνταπόδοσις πρέπουσα * τοτς ἡμετέροις, ἄνθρωποι, * προσενεχθήσεται * παρ' ἡμῶν εὐεργέταις; * δι' ὧν πρός τὸ εὖ εἶναι * χειραγωγούμεθα.

'Ρητοριχαι * γλώσσαι χαι τέχναι χαι μέθοδοι * χαι πάσα λόγων δύναμις * νῦν εἰς ὑπόθεσιν * συγχινείσθωσαν μίαν, * χαι τοὺς τετιμηχότας * ἀντιτιμάτωσαν.

^{*}Ιδιον μέν * ούδέν ήνέσχοντο κτήσασθαι * έν γη οι Ουρανόορονες, * φύλακες δ' ώφθησαν * του κοινου και προστάται· * κοινών ούν και των ύμνων * καταξιούσθωσαν.

Θεοτοχίον.

Σὲ τὴν χοινὴν * φιλοτιμίαν, Πανάμωμε, * τῆς ἡμετέρας ρύσεως * πάντες δοξάζομεν, * χεῖλος ἕν γεγονότες * χαὶ μίαν συμφωνίαν * ἀποτελέσαντες.

"Ετερος Κανών των Αγίων. Ποίημα του αύτου.

Ωδή α΄. Ήγος πλ. δ΄. Αρματηλάτην Φαραώ.

Ο ὑχ ἀνθρωπίνης τὸ παρὸν ἐγχείρημα * σπουδής χατόρθωμα, * ἀλλ' ἡ τοῦ θρόνου * πάρεδρος, Φιλάνθρωπε, * σοφία συνεργείτω μοι * λόγου χάριν διδοῦσα, * δι' ῆς δοξάσαι δυνήσομαι * οῦς αὐτὴ χαλῶς προεδόξασεν.

"Ωσπερ χρατὴρ ὑπερερρύη, Δέσποτα, * ἡ ἀγαθότης σου, * χαὶ ό πολὺς πλοῦτος * τῆς φιλανθρωπίας σου * ὑπερχυθεἰς διώδευσεν * ὡς χαὶ ἄλλους 'Αγγέλους * μετὰ σαρχός ὑποστήσασθαι * τοὺς νῦν προχειμένους εἰς ἔπαινον.

'Εξ ούρανοῦ τοῖς Οὐρανίοις ἔπρεπε * xαὶ τὰ ἐγχώμια· * 'Αγγελιχός ὕμνος * τοῖς θείοις ἀρμόδιος· * θεοὶ γὰρ χατὰ μέθεξιν * οἱ τὸν φύσει χαὶ μόνον * ἀληθινόν Θεόν ἔχοντες * ζῶντα ἐν αὐτοῖς χαὶ φθεγγόμενον. Θεοτοχίον.

Μνήμην Διχαίων ό θεόρρων σύλλογος * μετ' έγχωμίων τελεΐ· * οἶς ἡ Θεοῦ Μήτηρ * ὡς αὐτῶν χεράλαιον * εἰχότως συνδοξάζεται * τελευταίαν χαὶ πρώτην * χαὶ μέσην τάξιν ἐπέχουσα, * χαὶ τῆς εὐφημίας μετέχουσα.

Καταβασία:

» Χ έρσον ἀβυσσοτόχον πέδον * ήλιος * ἐπεπόλευσέ ποτε· * ώσεὶ » Υ τείχος γὰρ ἐπάγη * ἐχατέρωθεν ὕδωρ * λαῷ πεζοποντοπο-» ροῦντι * χαὶ θεαρέστως μέλποντι· * *Ασωμεν τῷ Κυρίῳ, * ἐν-» δόξως γὰρ δεδόξασται.

Τής Θεοτόχου. 'Ωόη γ'. Ο Είρμός.

Στερέωσον ήμας * έν σοι, Κύριε, * ό ξύλφ * νεχρώσας την
 αμαρτίαν, * χαι τόν φόβον σου έμφύτευσον * είς τὰς χαρ δίας ήμῶν τῶν ὑμνούντων σε.

Πρεσβείαις σου, 'Αγνή, * Θεόν δν έτεχες * παράσχου * εὐίλατον σοῖς ἰχέταις * τοῖς προστρέχουσι τῆ σχέπη σου, * χαὶ πιστῶς προσχυνοῦσί σου τὴν χύησιν.

'Ρημάτων της ἐμης * ψυχης ἐπάχουσον, * Παρθένε, * δεινώς ἐχταραττομένης, * ην εἰρήνευσον, Πανύμνητε, * ἀεὶ ταύτην χινδύνων διασώζουσα.

Ολην μου την ζωήν * διαχυβέρνησον, * Παρθένε, * ελπίς μου χαὶ προστασία, * πειρασμῶν χαὶ περιστάσεων * λυτρουμένη δεινῶν με, ἀειπάρθενε. Σορίαν τοῦ Θεοῦ * τὴν ἐνυπόστατον * ἀγχάλαις * ὡς φέρουσα, Θεοτόχε, * ἐξ ἀγνοίας χάὶ πλανήσεως * λυτρωθήναι τοὺς ὑμνοῦντάς σε ἰχέτευε.

Τῶν Άγίων. Έν πέτρα με τῆς πίστεως.

Η σάλπιγξ ή μεγάλη της Έχχλησίας, * ό λύχνος ό φωτίζων την οίχουμένην, * ό χήρυξ ό τῷ φθόγγψ περιλαμβάνων * πάντα τὰ πέρατα, * ό μεγαλώνυμος * συγχροτεϊ τὴν σύναξιν * ταύτην Βασίλειος.

Λαμπρός ἀπό τοῦ βίου xαὶ τῶν πραγμάτων, * λαμπρός ἀπό τοῦ λόγου xαὶ τῶν δογμάτων, * ἐν πᾶσιν ὑπερλάμπων πάντας ὡς ἄλλος * ἀστέρας ἡλιος, * ὁ πολυύμνητος * Θεολόγος σήμερον * μαχαρίζεται.

Ίδοὺ τὸ φῶς τοῦ χόσμου τῷ χόσμῳ φαίνει· * ἰδοὺ τῆς γῆς τὸ ἅλας τὴν γῆν ἡδύνει· * ἰδοὺ τὸ ζωῆς ξύλον ἀθανασίας * χαρποὺς προβάλλεται * ὁ χρυσοῦς "Δγιος· * οἱ θανεῖν μὴ θέλοντες * δεῦτε τρυφήσατε.

Θεοτοχίον.

Ο πάντα ἐχ μὴ ὄντων ὄντα ποιήσας, * χαὶ φύσιν δοὺς ἐχάστφ τῶν γενομένων, * αὐτὸς χαὶ τὰς δοθείσας φύσεις ἀμείβειν * οἶδεν ὡς βούλεται· * ὅθεν ἀχούεται * χαὶ Παρθένος τίχτουσα· * τίς οὐ θαυμάσεται;

Έτερος τῶν Άγίων. Ό στερεώσας.

Ο i των ήθων διορθωται * χαι των ψυχών οιχονόμοι, * οι σωτήρες οι χοινοι των απάντων, * οι χαι πράξεων ήμιν * χαι λόγων τύπους δείξαντες, * οι παιδευται του βίου * λαμπροι λαμπρως εύφημείσθωσαν.

Πνεύμα ένέπλησε Θεού * Βασίλειον ἐπιστήμης· * των πυρίνων δὲ γλωσσῶν ἔσχε μίαν * ὁ Γρηγόριος, xai πῦρ * ὑψηγορίας ἔπνευσε· * τὸ τοῦ Χριστοῦ δὲ στόμα * ἐν Ἰωάννῃ ἐλάλησε.

Τοῦ νῦν αἰῶνος τὴν σαφῶς * χαταργουμένην σοφίαν * ἡ μωρία τοῦ χηρύγματος ἔχει * ὑποχύπτουσαν αὐτῆ * χαὶ δουλιχῶς λατρεύουσαν· * χήρυχας γὰρ ἡ χάρις * σοφοὺς προβάλλεται ῥήτορας.

Θεοτοχίον.

Ο έν τῆ μήτρα τῆς ἀγνῆς * κατασκηνώσας Παρθένου, * τὰς ψυχὰς τῶν θεοφόρων ΄Αγίων * οἰκητήρια ποιεῖ, * καὶ τοῖς ἐκείνων στόμασι * τὰ κατὰ τὴν Μητέρα * διερμηνεύει μυστήρια. Καταβασία.

» Το στερέωμα * των έπι σοι πεποιθότων * στερέωσον, Κύριε, *

Ι την Έχχλησίαν, * ην έχτήσω τῷ τιμίφ σου αίματι.
 Nen. Tom. III.

MHN IANOYAPIO Σ . A'.

Κάθισμα, ³Πχος πλ. δ'. Την Σορίαν χαι Λόγον.

Τούς μεγάλους φωστήρας τοὺς φεραυγεῖς, * ἘΧΧλησίας τοὺς πύργους τοὺς ἀρἀραγεῖς * συμφώνως αἰνέσωμεν * οἱ τῶν Χαλῶν ἀπολαύοντες * χαὶ τῶν λόγων τούτων * ὁμοῦ χαὶ τῆς χαριτος· * τὸν σοφὸν Χρυσοἀῥήμονα * χαὶ τὸν μέγαν Βασίλειον * σὑν τῷ Γρηγορίῳ * τῷ λαμπρῷ θεολόγῳ· * πρός οῦς χαὶ βοήσωμεν * ἐχ χαρδίας χραυγάζοντες· * Ἱεράρχαι τρισμέγιστοι, * πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἑορτάζουσι πόθψ * τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα, δμοιον.

Τήν σορίαν λαβόντες παρά Θεοῦ * ὡς ᾿Απόστολοι ἄλλοι τρεῖς τοῦ Χριστοῦ * τῷ λόγῳ τῆς γνώσεως * συνιστάτε τὰ δόγματα, * ἂ τὸ πρὶν ἐν λόγοις * ἀπλοῖς χατεβάλλοντο * ᾿Αλιεῖς ἐν γνώσει * δυνάμει τοῦ Πνεύματος· * ἔδει γὰρ χαὶ οῦτω * τὸ ἀπλοῦν ἡμῶν σέβας * τὴν σύστασιν χτήσασθαι * δι' ὑμῶν, Πανσεβάσμιοι· * ὅθεν πάντες βοῶμεν ὑμῖν· * Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄρεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ * τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Καί νύν, Θεοτοχίον, όμοιον.

Τήν ψυχήν μου, Παρθένε, την ταπεινήν * την έν ζάλη τοῦ βίου τῶν πειρασμῶν, * νῦν ὡς ἀχυβέρνητον * ποντουμένην τῷ χλύδωνι * ἀμαρτιῶν τε φόρτῷ * ὀφθεῖσαν ὑπέραντλον, * xai εἰς πυθμένα ἀδου * ἐλθεῖν χινδυνεύουσαν * φθάσον, Θεοτόχε, * πρεσβειῶν σου ἐλέει * γαλήνην παρέχουσα * xai χινδύνων ἐξαίρουσα, * σὑ λιμήν γὰρ ἀχείμαστος· * πρεσβεύουσα τῷ σῷ Υἰῷ xai Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄρεσιν δοθῆναί μοι· * σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα * ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου.

Τής Θεοτόχου. 'Ωδή δ'. 'Ο Ειρμός.

» Είσαχήχοα, Κύριε, * την άχοην * της σης οίχονομίας, * χαί » Ε έδόξασά σε, * μόνε φιλάνθρωπε.

Τῶν τραυμάτων μου, Δέσποινα, * τῶν τῆς ψυχῆς, * σαρχός τε νοσημάτων * ή Θεόν τεχοῦσα * λύσιν παράσχου μοι.

Ριπιζόμενον πάθεσι * χαὶ λογισμοῖς * χαὶ βίου τριχυμίαις, * ἐλπίδι, Παρθένε, * χαὶ πίστει βεβαίωσον.

Έχ περιστάσεως ρύσαι με, * Μήτερ Θεού, * χαὶ ζάλης χαὶ χινδύνων * ταῖς σαῖς ἰχεσίαις, * μόνη πανύμνητε.

Χειμαζόμενον κλύδωνι * βιωτικών * έξάρπασον, Παρθένε, * πρός τόν σόν λιμένα * καθοδηγοῦσά με.

Τῶν Αγίων. Ἐλήλυθας * ἐχ Παρθένου.

Νοήμονες * έχ τῆς χάτω σοφίας γενόμενοι, * χυβέρνησιν, "Ενδοξοι, * παρὰ τῆς θείας ἐχτήσασθε· * ὅθεν ὡς θεράπαιναν * ταύτην ἐχείνῃ πανσόφως * ὑπετάξατε.

Φιλόσοφοι, * τους σοφούς εἰ φιλεῖτε σοφίσθητε, * καὶ λέγειν διδάχθητε * πάντες οἱ λόγους θαυμάζοντες, * πράξεως ἀκρίβειαν * καὶ θεωρίας ἐντεῦθεν * ἐξασκούμενοι.

Θεοτοχίον.

Ως ὄψιμος * ὑετὸς ὑπ' ἐσχάτων ὁ πρώιμος * ὑδάτων αἰώνων τε * Δημιουργός εἰς τὴν μήτραν σου * ἔσταξε, Πανάμωμε, * χατὰ χαιρόν ἀναψύχων * τοὺς ἐχλείποντας.

"Ετερος των Αγίων. Σύ μου ίσχὺς, * Κύριε. Στύλος πυρός * λαοῦ πιστοῦ προηγούμενος, * καὶ φλογίζων *

τούς ἐχθρούς τῆς Πίστεως, * τὰς δὲ φυλὰς σώζων ἀσφαλῶς * τὰς ἐρεπομένας * ὁ Μέγας ὥφθη Βασίλειος· * θαρσείτω xαὶ νιxάτω * ἡ Χριστοῦ Ἐxxλησία * τηλιχοῦτον πλουτήσασα πρόμαχον.

Γλώσσης τρυφή * χαὶ ἀχοῆς πάσης ἥδυσμα * ὁ σὸς λόγος * πέφυχε, Γρηγόριε, * μάννα ζωῆς, δρόσος γλυχασμοῦ, * μέλι τὸ ἐχ πέτρας, * ἀγγέλων ἄρτος οὐράνιος * ἀπλήστως ἐμφορεῖσθαι * τῆς ἡδύτητος πείθων, * χαὶ πληρῶν ἡδονῆς τοὺς μετέχοντας.

Ο ποταμός * τῶν χαρισμάτων τοῦ Πνεύματος * ἐπληρώθη * μέχρι καὶ προχύσεως, * καὶ τὸ καλὸν πρόσωπον τῆς Υῆς * ὡς τρυφῆς χειμάἰρους * ἀπὸ χρυσοῦ ἄρδει στόματος, * εὐφραίνων καὶ πιαίνων * τοῦ Χριστοῦ πᾶσαν πόλιν * τοῖς τῶν θείων κυμάτων ὀρμήμασι.

Θεοτοχίον.

Φύσιν άπλῆν * ἀνασχομένην συνθέσεως * καὶ φανεῖσαν * κρείττονα συγχύσεως * ἐπὶ τοῦ σοῦ, Δέσποινα, Γἰοῦ, * οἱ τρεῖς θεοφόροι * Δογματισταὶ ὡμολόγησαν, * ἐκ δύο θελημάτων * καὶ διπλῆς ἐνεργείας * τὸν διπλοῦν κατὰ φύσιν γνωρίσαντες.

Καταβασία.

Έ χάλυψεν * οὐρανοὺς ἡ ἀρετή σου, Χριστέ· * τῆς χιβωτοῦ
 Τρὰρ προελθών * τοῦ ἀγιάσματός σου, τῆς ἀφθόρου Μη τρὸς, * ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου ὥφθης * ὡς βρέφος ἀγχαλο φορούμενος· * χαὶ ἐπληρώθη τὰ πάντα * τῆς σῆς αἰνέσεως.
 Τῆς Θεοτόχου. 'Ωδἡ ε΄. Ο Εἰρμός.

» Τοῦ φωτός χορηγός * xai τῶν aiώνων ποιητής Κύριος, *
 » Τῶ ἐν τῷ φωτὶ * τῶν σῶν προσταγμάτων * öδήγησον ήμᾶς· *
 » ἐχτός σου γὰρ ἄλλον * Θεόν οὐ γινώσχομεν.

ΜΗΝ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ. Α'.

Οπλον άήττητον * κατά ποικίλων πειρασμών έχοντες, * τών δυσμενών * πάσης έπηρείας * λυτρούμεθα ἀεὶ * οἱ σὲ Θεοτόκον, * 'Αγνή, ἐπιστάμενοι.

Νόμου τὸ πλήρωμα * ἡ ἀνωτέρα Χερουβὶμ τέτοχας * τὸν τοῦ Θεοῦ * ἐχ σοῦ σαρχωθέντα * Γἰὸν μονογενή· * δν ὑπέρ τῶν δούλων * τῶν σῶν ἐξιλέωσαι.

Τόν τοῦ παντός Ποιητὴν * ἐν ταῖς ἀγκάλαις σου, ἀγνἡ, φέρουσα, * τοῦτον ἡμῖν * ταῖς ថੁαῖς ἰκεσίαις * εὐίλατον δίδου * τοῖς νῦν ἐκ καρδίας * πρός σὲ καταφεύγουσιν.

'Από στενώσεως * της χατωδύνου μου ψυχης δέησιν * τῶν οἰχτιρμῶν * μόνη τῆ τεχούση * τὸν αἰτιον Λόγον * προσφέρω ὁ τάλας· * οἰχτείρασα σῶσόν με.

Τών Αγίων. Ο φωτισμός.*

Σύ την πηγην * των σαυτοῦ χαρισμάτων * ἐχπιεῖν ὅλην, * Φιλάνθρωπε, δέδωχας τοῖς Αγίοις * ἐλαττωθεῖσαν * οὐδαμῶς τῆ χενώσει, * τον δὲ χόσμον πάντα μεθύσασαν * τοῖς ἐχ τῆς χοιλίας αὐτῶν θείοις ῥεύμασι.

Τί μοι χρυσός, * τί μοι πλοῦτος καὶ δόξα * καὶ δυναστεία; * καπνοὶ διαἰρἑοντες εἰς ἀέρα· * πάντα οἰχέσθω· * αὐρα πάντα φερέτω· * ἐμοὶ πλοῦτος εἶς πολυέραστος, * ἡ τῶν 식ιδασκάλων τριὰς ῥητορεύουσα.

'Ρεϊ ποταμός * ἀμβροσίαν χαὶ νέχταρ, * ῥεῖ τοῖς πεινῶσιν * ἀθάγατος βρῶσις, χαὶ τοῖς διψῶσιν * ἀφθαρτος πόσις * ὕδωρ ζῶν εἰς αἰῶνας * χαὶ συνέχον ζῶντας τοὺς πίνοντας· * πάντες πλημμυρούσης ζωῆς ἐμφορήθητε.

Θεοτοχίον.

"Εσχεν ίσχύν * χαθ' ήμῶν ή χαχία, * ἀλλ' οὐχ εἰς τέλος· * ήσθένησε γὰρ μετὰ τὴν Παρθένον * τὸν ἐν ἰσχύϊ * Δυνατόν τετοχυῖαν, * ὑπελθόντα σαρχός ἀσθένειαν, * χαὶ τὸν δυνατόν ἐν χαχία νεχρώσαντα.

"Επερος πῶν Αγίων. "Ινα τί με ἀπώσω.*

Τούς των θείων πραγμάτων * και των άνθρωπίνων σοφούς έπιστήμονας, * τὰς των ὄντων φύσεις * φιλαλήθως ἡμιν σαφηνίσαντας, * και τόν τούτων Κτίστην * πᾶσι γνωρίσαντας, ὡς θέμις, * εὐχαρίστοις φωναζς ἀμειψώμεθα.

Τὸ πιχραϊνον καὶ στύφον * τῶν πρὸς σωτηρίαν φαρμάχων ἐγλύχαναν * ταῖς σοφαῖς τῶν λόγων * ἐπωδαῖς τε καὶ τέχναις καὶ χάρισι * τῶν ψυχῶν οἱ θεῖοι * θεραπευταί · θέλγεσθε, πάντες * εὐσεβεῖς, καὶ τερπόμενοι σώζεσθε.

Σιωπα λόγος άπας * τῶν Θεοχηρύχων λαλούντων τὰ ένθεα, *

χαι χρατεί τῆς πάλαι * Διαθήχης ή νέα προβάλλουσα * τὰ σεπτὰ πυξία * τῶν ἐν αὐτῆ νομοθετούντων, * οἶς ῥυθμίζεται πᾶς Πιστῶν σύλλογος. Θεοτοχίον.

Τὴν ἀθάνατον φύσιν * ἡ θνητὴ παρέδραμεν εἰς ἀγιότητα· * xal Παρθένος Κόρη * τοὺς ἀσάρχους ᾿Αγγέλους παρήλασεν * ὡς Θεόν τεχοῦσα * τόν Βασιλέα τῶν ᾿Αγγέλων, * ῷ προσβλέπειν ἐχείνοις ἀδύνατον. Καταβασία.

" Ω είδεν 'Ησαίας * συμβολιχῶς ἐν θρόνω ἐπηρμένω Θεόν *
 " Δ ὑπ' 'Αγγέλων δόξης * δορυφορούμενον, * ῶ τάλας! * ἐβόα,
 » ἐγώ· * πρό γὰρ είδον σωματούμενον Θεόν * φωτός ἀνεσπέρου *
 » χαὶ εἰρήνης δεσπόζοντα.

Τῆς Θεοτόχου. 'Ωδή ς΄. Ο Είρμός.

Έν άβύσσω πταισμάτων χυχλούμενος, * την άνεξιχνίαστον
 Έν τῆς εὐσπλαγχνίας σου * ἐπιχαλοῦμαι ἄβυσσον· * Έχ φθο ρᾶς, ὁ Θεός, μὲ ἀνάγαγε.

Σωτηρίας λιμένα γινώσχων σε, * πλέων πολυφρόντιδος βίου το πέλαγος * ἐπιχαλούμαι, Δέσποινα, * χυβερνήτιν ψυχής μου γενέσθαι σε.

Ένεδύθην στολήν χαχουχούμενος, * Μήτερ ἀειπάρθενε, τῆς ἀφροσύνης μου· * ἀλλ' ή Θεόν χυήσασα, * τῆς χαρᾶς τόν χιτῶνα ἀντίδος μοι.

Ιεράς πολιτείας έχπέπτωχα * ραθυμών ο δείλαιος· άλλ' έπανάγαγε, * εύλογημένη Πάναγνε, * προσταγαΐς τοῦ Γίοῦ σου ρυθμίζουσα.

Συμπαθείας με θείας ἀξίωσον * ή τόν συμπαθέστατον Λόγον χυήσασα, * τόν τῷ ἰδίφ αίματι * ἐχ φθορᾶς τοὺς ἀνθρώπους ῥυσάμενον.

Τῶν Αγίων. "Αβυσσος άμαρτημάτων.*

Τδια έν τη Τριάδι * τριττά συνθεολογείτε· * την άγεννησίαν του Πατρός, * του Λόγου την γέννησιν, * χαι Πνεύματος * την έχπόρευσιν μόνου.

Σήμερον τῷ οἴχῷ τούτῷ * περιφανής σωτηρία· * δύο γὰρ χαὶ τρεῖς συνηγμένους * Χριστός εἰς τὸ ὄνομα * αὐτοῦ τιμῶν, * μέσος πάρεστι τούτων.

"Απειρον τῆς γῆς τὸ βάθος * πρὸς τὸ οὐράνιον ὕψος· * ἀλλ' ἀπὸ τῆς γῆς τοὺς 'Αγίους * ἐξῆρεν ἐπέχεινα * τῶν οὐρανῶν * ὁ οὐράνιος ἔρως. Θεοτοχίον.

Νέαν σε πηγήν, Παρθένε, * χαὶ ἀφορμὴν μυστηρίων * ἔχοντες οἱ τρεῖς Θεηγόροι, * χαιναῖς ὑποθέσεσι * χαινοπρεπῆ * προσαρμόζουσι φράσιν.

MHN IANOYAPIO Σ . A'.

Έτερος των Αγίων. Πλάσθητί μοι, Σωτήρ.*

Τριάδα Μοναδικήν * θεολογεϊν έδιδάχθημεν· * Μονάδα Τριαδι-κήν * ύμνεϊν παρελάβομεν· * προσκυνεϊν έμάθομεν * παρά τών Πατέρων * μίαν Φύσιν τρισυπόστατον.

Ο Λόγος ην έν άρχη * πρός τόν Πατέρα συνάναρχος * τῷ Λόγω Πνεῦμα συντιν * Θεός συναίδιος· * άπλτι, όμοούσιος, * συμφυής Θεότης * ώς οι θεΐοι φασί Κήρυχες.

Συνάπτω χαί διαιρῶ * τὰ συναπτῶς διαιρούμενα· * εν ἀμερές έννοῶ, * χαὶ τρία φαντάζομαι· * Διδασχάλους δέχομαι * τρεῖς θεοφορήτους * ούτω πείθοντας πιστεύειν με.

Θεοτοχίον.

'Αμήτωρ πρό τῆς σαρχός, * ἀπάτωρ μετὰ τὴν σάρχωσιν * Υίδς Πατρός χαι Μητρός * ό ταῦτα χαλούμενος. * ὑπέρ νοῦν άμφότερα· * τῷ Θεῷ γὰρ πρέπει * τῶν θαυμάτων τὰ παράδοξα. Καταβασία.

» 'τηβόησε σοι, * ίδων ό Πρεσβυς * τοις όφθαλμοις τό σωτήριον, *

» Ε δ λαοΐς ἐπέστη * ἐχ Θεοῦ· Χριστὲ, σừ Θεός μου. Κοντάχιον, Ἡχος β΄. Τοὺς ἀσφαλεῖς.*

Γιτούς ἰερούς * καὶ θεοφθόγγους Κήρυκας, * τὴν κορυφὴν * τῶν Ι Διδασκάλων, Κύριε, * προσελάβου * είς ἀπόλαυσιν * τῶν ἀγαθών σου και ανάπαυσιν. * τούς πόνους γαρ εκείνων και του κάματον * έδέξω ύπερ πασαν όλοχάρπωσιν, * ό μόνος δοξάζων τούς Αγίους σου.

Ο Οίκος, πρός τό Τράνωσόν μου.

Γις ιχανόν τὰ χείλη διάραι * χαὶ χινῆσαι τὴν γλῶσσαν * πρός Τούς πνέοντας πῦρ * δυνάμει Λόγου καὶ Πνεύματος; * ὅμως τοσοῦτον εἰπεῖν θαἰρήσω. * ὅτι πᾶσαν Παρῆλθον τὴν ἀνθρωπίνην * φύσιν οι τρεῖς * τοῖς πολλοῖς χαὶ μεγάλοις χαρίσμασι, * χαὶ ἐν πράξει χαι θεωρία * τούς χατ' ἄμφω λαμπρούς ύπεράραντες· * διό μεγίστων δωρεών * τούτους ήξίωσας ώς πιστούς σου θεράποντας, * ό μόνος δοξάζων τούς Αγίους σου.

Συναξάριον.

Τη Λ΄. του αύτου μηνός, Μνήμη των έν Αγίοις Πατέρων ήμων και οίκουμενικών Διδασκάλων και Ιεραρχών, Βασιλείου του Μεγάλου, Γρηγορίου του Θεολόγου, και Ιωάννου του Χρυσοστόμου.

Στίχοι.

Ομού δίχαιον τρείς σέβειν Έωσφόρους, Φῶς τρισσολαμπές πηγάσαντας ἐν βίω.

ΜΗΝ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ. Α'.

Κοινόν τόν ύμνον προσφέρειν πάντας θέμις, Τοῖς ἐχγέασι πᾶσι χοινήν την χάριν. Έαρ χελιδών ου χαθίστησι μία. Λι τρεῖς ἀηδόνες δὲ τῶν ψυχῶν ἔαρ. Τήν μέν νοητήν ή Τριάς λάμπει χτίσιν, Τριάς γε μήν αύτη δε την όρωμενην. 'Απώλεσαν μέν οι πάλαι Θεοῦ σέβας, Έξ Ήλίου τε και Σελήνης ἀφρόνως. Κάλλος γάρ αὐτῶν θαυμάσαντες χαὶ τάχος, "Ωσπερ θεοῖς προστηγον οὐχ ὀρθῶς σέβας. Έχ των τριών τούτων δε φωστήρων πάλιν, Ημείς άνηνέχθημεν είς Θεού σέβας. Κάλλει βίου γάρ, τη τε πειθοί των λόγων, Πείθουσι πάντας τον μόνον Κτίστην σέβειν. Κτίσιν συνιστα τήνδε την όρωμένην, Τό Πῦρ, 'Αἡρ, "Υδωρ τε, και Γής ή φύσις. Οί δ' αὐ συνιστῶντές τε χόσμον τὸν μέγαν, Τήν πρός Θεόν τε Πίστιν, ώς ἄλλην χτίσιν, Στοιγειαχής φέρουσι Τριάδος τύπον. Μέλει γαρ αύτοῖς ούδενος τῶν γηίνων. Καὶ γήϊνον νοῦν ἔσχον οὐδὲν ἐν λόγοις. Ο Γρήγορος γάρ πῦρ πνέει νοῦς τὸν λόγον, Πρός ύψος αὖ πείθοντα πάντα ἐχτρέγειν. Τοῖς λειποθυμήσασι δ' ἐχ παθῶν πάλιν, 'Αναπνοή τις οι Βασιλείου λόγοι. Μιμούμενος δε την ροήν των ύδάτων, Ο χαρδίαν τε χαι στόμα χρυσοῦς μόνος, Τούς έχταχέντας έχ παθών άναψύγει. Ούτω πρός ύψος την βροτῶν πᾶσαν φύσιν Έχ τής χθονός φέρουσι τοῖς τούτων λόγοις. Λάμψεν ένι τριαχοστή χρυσοτρισήλιος αίγλη.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, "Αθλησις τοῦ 'Αγίου 'Ιερομάρτυρος 'Ιππολύτου Πάπα Ρώμης, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, Κενσουρίνου, Σαβαίνου, Χρυσῆς, καὶ τῶν λοιπῶν.

Στίχ. Τόλμη θάλασσαν Ίππόλυτος εἰσδύνει, Οἶα Χροαίνων ΐππος ἐν λείφ πέδφ. Τείνων τράχηλον τῷ ξίφει Κενσουρϊνος, Ἡν οἶα ξυρῷ τοῖς συνάθλοις ἀκόνη. Σπλάγχνα φλέγουσι Σαβαίνου λαμπάσι, Τὰ παμπόνηρα τέχνα τῆς ἀσπλαγγνίας. Χρυσή βυθώ βληθείσα, παστώ του πόλου Νύμφη πρόσεισι προσφάτως λελουμένη.

Ιππόλυτον πόντου τριαχοστή έχτανε ρεύμα.

Ταίς αύτων άγίαις πρεσβείαις, ό Θεός, έλέησον χαι σώσον ήμας. 'Αμήν.

Τής Θεοτόχου. 'Ωδή ζ'. Ο Είρωός.

» Ε ίχόνος χρυσής * έν πεδίω Δεηρά * λατρευομένης, * οί τρεζ σου Παΐδες χατεφρόνησαν * άθεωτάτου προστάγματος·*

» μέσον δε πυρός εμβληθέντες * δροσιζόμενοι εψαλλον· * Εύλογη-

» τος εί, ο Θεος * ο των Πατέρων ήμων.

Σταυρῷ προσπαγεὶς * ὁ ἐχ σοῦ σωματωθεὶς, * Θεογεννήτρια, * Αδάμ διέρρηξε το χειρόγραφον· * ον νυν δυσώπει, Πανάμωμε, * άπαντας χινδύνων ρυσθήναι * τους έν πίστει χραυγάζοντας· * Εύλογητός εί, ό Θεός * ό τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Έλπις άγαθή, * προσδοχία τε Πιστών * υπάρχεις, Δέσποινα· * χαί νῦν δεόμεθα δωρήσασθαι * τῆς συμπαθείας το πέλαγος * πάσι τοῖς εἰς σέ πεποιθόσι, * xαὶ τῷ Γἰῷ σου χραυγάζουσιν· * Εὐλογητός εί, ό Θεός * ό των Πατέρων ήμων.

Σχοτία δεινή * τή του βίου συσχεθείς * τον συλλυπούμενον * χαι συναλγούντα ού χατέλαβον· * τῆ σῆ, Παρθένε, λαμπρότητι * λύσον την άχλυν των πταισμάτων, * χαι χαταύγασον ψάλλοντα· * Εύλογητός εί, ό Θεός * ό τῶν Πατέρων ήμῶν.

'Ωραίαν στολήν * σωτηρίων έντολῶν * διὰ Βαπτίσματος * άμριασάμενος άπημαύρωσα * δι' άμελείας ο δείλαιος. * νυν δέ σοι προστρέχω, Παρθένε, * τον χιτώνα αίτούμενος * τής σωφροσύνης διὰ σοῦ * πάλιν ἐνδύσασθαι.

Ζωής έχπεσών * άχηράτου μέν το πρίν * ο 'Αδάμ σέσωσται· * διά του Τόχου σου νυν δέ, Πάναγνε, * τον άφρωστία χρατούμενον * σώσον ἐπιφρώσασα, Κόρη, * και ἀξίωσον ψάλλειν σοι· * Εύλογημένη, ή Θεόν * σαρχί χυήσασα.

Τών Αγίων. Αντίθεον πρόσταγμα.*

Η ττάται, Μαχάριοι, * χαὶ δραπετεύει * ἡ πρὶν ἀνυπόστατος * Θρασύτης τῶν αἰρέσεων· * χηρός δὲ τηχόμενος * ἀπὸ προσώπου πυρός * νόθον άπαν δόγμα τοῖς ὑμῶν * πυρπνόοις φθόγγοις προσβάλλον δείχνυται.

Ψευδείς μέν έξεκλιναν * Έλλήνων υθλους, * πειθώ δε την τύραννον * άνθρώποις μόνην είλοντο· * ύφ' ής την άλήθειαν * οί τρείς τονώσαντες, * ούτως άπαν σύστημα Πιστών * χειρούνται λόγοις χαί χαταπείθουσι.

Θεοτοχίον.

Έν σοί πάσα πρόβρησις * ἐπανεπαύθη * xai πέρας ἐδέξατο * ξενίζουσα τοὺς λέγοντας * ἐχ σοῦ δὲ λαμπρότερα * xai τῶν προβρήσεων * θαύματα πηγάζουσιν, 'Αγνή, * σοφοὺς δηλοῦντα τοὺς ἑρμηνεύοντας.

Επερος πών Αγίων. Θεοθ συγχατάβασιν.*

Υώσαι και κράζουσαι, * δρώμεναι τε * και ακουόμεναι, * άρετής και σοφίας * οι Θεηγόροι στήλαι γεγόνασιν * ἔργφ και λόγφ, * βοάν προτρεπόμενοι · * Εύλογητός δ Θεός * δ τών Πατέρων ήμιῶν.

Θεού φωνάς άνωθεν * ἐπιβροντώσας * ἡμιν ἐξαίσιον, * ἀστραπῶν τε βολώδας * τοὺς ὑμῶν φθάγγους δεχόμενοι, πάνσοφοι, * συμμελωδούμεν * ὑμιν χαὶ συμψάλλομεν· * Εὐλογητός ὁ Θεός * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

'Ριφήσονται χάλαζαι * έχ πετροβάλων * γλωσσών συντρίβουσαι * τὰ σαθρὰ τῶν δογμάτων, * εἶ τις εἰς μέσον παἰρησιάσηται * τῶν κενολόγων * δρθὰ μὴ φθεγγόμενος * Εὐλογητός ὁ Θεός * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοχίον.

Παρθένον οἰχήσας σε * καὶ μετὰ τόχον * Παρθένον Ελιπεν * ό ἀμείβων στοιχεία, * Θεοκυήτορ Μαρία πανάχραντε· * πρός δν βοώμεν * αύν σοὶ, Παναμώμητε· * Εὐλογητός ὁ Θεός * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

KazaBasia.

τον έν πυρί δροσίσαντα * Παίδας θεολογήσαντας, * xai

Μαρθένψ ἀχηράτψ ἐνοιχήσαντα * Θεόν Λόγον ὑμνσϋμεν, *
 εὐσεβῶς μελφόσῦντες· * Εὐλεγητός sǐ, ὁ Θεός * ὁ τῶν Πατέ-

» ρων ήμων.

Τής Θεοσόχου. 'Ωδή η'. Ο Είρμός.

> [] τόν έν χαμίνω τοῦ πυρός * τῶν Εβραίων τοῖς παισί * συγχα-

ταβάντα, * χαὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον * μεταβαλόντα Θεόν *
 ὑμνεῖτε, τὰ ἔργα, ὡς Κύριον, * χαὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας
 τοὺς αἰῶνας.

'Εξασθενεί μου νῦν ὁ νοῦς * εἰς τὰ βάθη ἐμπεσών * τῆς ἀτιμίας * ὡς ἐντεῦθεν ποιχίλοις * περιπαρῆναι κακοῖς· * ἀλλὰ σύ με, Παρθένε, θεράπευσον * τῷ τῆς ἀπαθείας * φωτὶ περιβαλοῦσα.

Πύργον ίσχύος ἀσφαλή * και κρηπίδα και φρουρὰν * και προστασίαν * κεκτημένοι σε, πίστει * διασωζόμεθα νΟν, * ὑμνοῦντες τὸν Τόκον σου, Πάναγνε, * και ὑπερυψοῦντες * εἰς πάντας τοὺς αἰωνας.

Men. Tom. III.

MHN TANOLAPHOE, X_{\pm}^{*}

'Αθανασίας διαυγή * ἐπιστάμεθα πηγήν * σὲ, Θεοτόχε, * ὡς τεχοῦσαν τὸν Λόγον * τοῦ ἀθανάτου Πατρός, * τὸν πάντας θανάτου λυτρούμενον * τοὺς ὑπερυψοῦντας * αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

'Ρετθρον ίάσεων ήμιν * ἀεννάως τοϊς πιστοϊς, * 'Αγνή, πηγαζεις, * οὐ τὴν ἄφθονον χάριν * ἀπαρυόμενοι νῦν, * ὑμνοῦμεν τόν Τόχον σου, "Αχραντε,* χαι ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Των ΄Δγιων. 'Ινδάλματος χρυσοῦ.*

τοσύμεν εύσεβώς * xai δοξάζομεν ομότιμον μίαν φύσιν, * άπειροδύναμον Μονάδα τε xai Τριάδα, * την πάντα ταῦτα * λόγοις χυβερνώσαν χρείττοσιν· * ούτω γὰρ δοξάζειν * οι τρεῖς Θεοφόροι παρεγγυώσιν· * οἶς συμπροσχυνοῦμεν * αὐτὴν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ηνώθησαν οι τρεῖς * Θεοχήρυχες ἐνώσαντες τὴν Τριάδα, * χαι τὸν ἀμέριστον ἐν πᾶσι τετηρηχότες * τῆ θεία φύσει, * μίαν παρ' αὐτῆς ἀντέλαβον * ἀμέριστον δόξαν, * εἰς ἔπαινον ἕνα συγχαλουμένην * τοὺς ὑπερυψοῦντας * αὐτὴν εἰς τοὺς αἰῶνας.

()20102100.

Λαβών το χαθ' ήμᾶς * ἀντιδούς τε το οἰχεῖον ο Εὐεργέτης, * ἔδρασε μόνον, οὐχ ἔπαθε δὲ, Παρθένε· * θεοποιεῖ γὰρ, * ἀλλ' οὐχ εἰς φθορὰν μεθίσταται· * μᾶλλον δὲ χαὶ πάσχων * ἐχών διὰ πάθους. τὰ πάθη λύει, * ὡς οἱ τρεῖς Πατέρες * ἡμᾶς μυσταγωγοῦσιν. Εὐτερος των Αγιων. Ἐπταπλασίως χάμινον.*

Οῦς ὁ Θεὸς συνήνωσεν * εἰς ὁμότιμον ἐνωσιν, * ἐγχωμιαστής μη χωριζέτω ἄνθρωπος· * ἀλλ' ἰσους ἡγούμενος * ἐν τοῖς αὐτοῖς χαρίσμασιν, * ἰσων χαὶ τῶν ὕμνων μελφδῶν ἀξιούτω· * Οἱ παϊδες, εὐλογεῖτε, * ἱερεῖς, ἀνυμνεῖτε, * λαὸς, ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Οἱ δυνατοὶ xαὶ ἄμαχοι * τῆς Θεότητος σύμμαχοι, * xαὶ τῆς ἀληθείας ἀψευδεῖς συνήγοροι, * τὰ βάθη τοῦ Πνεύματος * xαλῶς ἀνερευνήσαντες, * τὰς θεοπρεπεῖς περὶ Θεοῦ ὑπολήψεις * ἐχεῖθεν συνιστῶσι * xαὶ διδάσχουσι ψάλλειν· * Λαός, ὑπερυψοῦτε * Χριστόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Έξ οὐρανοῦ μέν μέγιστοι * δύω λύχνοι φωτίζουσιν * ἐx διαδοχῆς ἀλλήλων τὴν ὑφήλιον· * ἐx γῆς δὲ φανότερον * τὴν σύμπασαν αὐγάζουσι * τρεῖς xατὰ τ' αὐτὸν ὑπερμεγέθεις φωστῆρες * συλλάμποντες ἀλλήλοις * xαὶ συμψάλλοντες ἅμα· * Λαοὶ, ὑπερυψοῦτε * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

OESTOXION.

Υπέρ ήμῶν ή σάρχωσις * χαὶ τὰ πάθη τὰ τίμια· * δι' ήμᾶς Θεός μετὰ νεχρῶν ἐγένετο * θανάτου μὲν ἄγευστος * οἶα παθῶν ἐλεύθερος, * τῇ δὲ πρός τὴν σάρχα τὴν θνητὴν χοινωνία * λεγόμενος χαί πάθους * μετασχεῖν χαί θανάτου· * αὐτὸν ὑπερυψοῦ- < μεν * είς πάντας τούς αίωνας.

Καταβασία.

» Α στέχτω πυρί ένωθέντες * οί θεοσεβείας προεστώτες Νεανίαι, * » Τη φλογί δε μή λωβηθέντες, * θεΐον ύμνον εμελπον· Εύλο-» γείτε, * πάντα τὰ έργα, τὸν Κύριον, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς » πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τής Θεοτόχου. 'Ωδή θ'. 'Ο Είρμός.

» Ττον έχ Θεου Θεόν Λόγον, * τον ἀρρήτω σοφία * ήχοντα χαινουργήσαι τὸν ᾿Αδὰμ * βρώσει φθορά πεπτωχότα δεινῶς, * » έξ άγίας Παρθένου * άφράστως σαρχωθέντα δι' ήμας, * οι πι-

» στοι όμοφρόνως * έν ύμνοις μεγαλύνομεν.

Θεομαχάριστε Κόρη, * την έλπίδα μου πασαν * προθύμως άνατίθημι έν σοί· * σωσόν με, Μήτηρ της όντως ζωής· * χαί τρυρής ἀεννάου * πλησθήναι χαθιχέτευε, 'Αγνή, * τον έν πίστει χαί πόθω * σε ύμνοις μεγαλύνοντα.

Έπιφανείσα, Παρθένε, * τής ψυχής μου τον ζόφον * φωτός σου ταϊς άύλοις άστραπαϊς * αύγασον, πύλη του θείου φωτός· * χαὶ πυρὸς αἰωνίου * ῥυσθῆναι χαταξίωσον, 'Αγνή, * τὸν ἐν πίστει χαι πόθω * σε ύμνοις μεγαλύνοντα.

Νενοσηχότας όρῶσα * χαὶ ψυχὴν χαὶ τὸ σῶμα * χαὶ βεβλημένους πάθεσι δεινοῖς, * τῆ εὐσπλαγχνία σου, Δέσποινα, * θεραπεύσασα λύσον * τῶν νῦν παρενοχλούντων λυπηρῶν, * ίνα πάντες σε ύμνοις * άπαύστως μεγαλύνωμεν.

Έν τῆ γαστρί σου σχηνώσας, * ἐχ γαστρός πρό αἰώνων * Πατήρ όνπερ έγέννησεν Γίον, * τέλειος γέγονεν άνθρωπος. * χαί πηγήν χαρισμάτων * σέ, Θεομήτορ, έδειξεν ήμιν * τοις πιστώς προσχυνοῦσι 👗 τὴν ἄφραστόν σου γέννησιν.

Τών Αγίων. Ανάρχου Γεννήτορος.

Μεγάλυνον, ψυχή μου, * τούς έν Ιεράρχαις * Φωστήρας τρείς μεγάλους.

Τδού τό υμέτερον * γεώργιον χαι ποίμνιον, * υπέρ ου τους μεγίστους * πόνους ὑπέστητε, * εἰς ἕν συνελθόντες ὁμοῦ τε * τούς τρεϊς ύμας * συμπαραλαβόντες, * χοινήν έχει αίνεσιν * τήν ύμων ήδιστην ένωσιν.

Μεγάλυνον, ψυχή μου, * τούς τρισσολαμπτήρας * Χριστοῦ τής Έχχλησίας.

Ού δίστομον μάχαιραν * ή χάρις, άλλὰ τρίστομον * χατὰ των πολεμίων * αυτής προβάλλεται · * εν ουρανογάλχευτον ξίφος * MHN IANOTAPIO Σ , A',

τρισίν άχμαζς * κατεστομωμένον, * άει προμαχόμενον * τριλαμποῦς μιᾶς Θεότητος.

Μεγάλυνον, ψυχή μου, * τοὺς κεκοσμηκότας * Χριστοῦ τὴν Έχχλησίαν.

Υμών το πολίτευμα * ἐν οὐρανοῖς ἡν, Ἐνδοξοι, * καὶ τὴν σάρχα φορούντων * ἔτι τὴν ἄσπιλον· * οῦς εἰλιχρινῶς νῦν οἰχοῦντες, * τοὺς ἐπὶ Υῆς * ἡμᾶς στρεφομένους * τὰ ᾶνω πρεσβεύετε * καὶ φρονεῖν καὶ πραγματεύεσθαι.

Θεοτοχίον.

Μεγάλυνον, ψυχή μου, * την τιμωστέραν * και ενδοξοτέραν των άνω στρατευμάτων.

Στενεί με το πλάτος σου * τών μεγαλείων, Δέσποινα, * καταπνίγον τον λόγον * ώπο πυκνότητος * χαί μοι παρκδόξως συμβαίνει * το άπορείν * έχ τῆς εὐπορίας· * διο τον τουτώτον σε * μεγαλύναντα δοξάζομεν.

"Ετερος των Αγίων. Έξεστη έπι τούτφ.

Μεγάλυνον, ψυχή μου, * τούς τῆς Παναγίας * Τριάδος τρεξ Ποιμένας.

ηπήρθη τής Τριάδος ή άρετη, * και τα πάντα τής δόξης έπλη-

L ρωσεν, * άλλην ήμτν * «ίγλην άναλάμψασα τριλαμπη * ώς έαυτης άπαύγασμα, * τοὺς ἐπουρανίους μυσταγωγοὺς, * δι ῶν έπι την θείαν * ἐπείνης θεωρίαν * οἱ εὐσεβοθντες όδηγούμεθα.

Μεγάλυνον, ψυχή μου, * τοὺς ἐκ Τρισηλίου * Φωστήρας τρεκ μεγάλους.

Ούχ έστι δευτερείον έν τοις τρισί· * τά πρεσβεία γαρ έκαστος φέρεται, * πρώτος δοχών * χαι τους όμοτ/μους ύπερνικών· * έξοιχειούται μαλλον δέ * την άλληλων «κην περιχαρώς· * ου χώρα γαρ έντασθα * τῷ φθόνω παβρησίας * λυμαινομένω την όμόνοιαν. Δόξα.

Μεγάλυνον, ψυχή μου, * στης τρισυπροτάτου * χαι άδιαιρέτου * Θεότητος το χράτος.

Πατέρας ή εὐσέβεια τοὺς αὐτῆς * πρωτοτόχους υἰοὺς ἀνωδείξασα, * τέχνα γεννῷ * γνήσια χαὶ ἀμωμα δι ἀὐτῶν * τελειούμενα Πνεύματι * τῷ ζωήν λαλήσαντι ἐν αὐτοῖς· * καὶ σώζων ἐξωιτεῖτωι * εἰς τέλος τὴν εἰρήνην, * ην ἀπ' αὐτῶν ἐκληρονόμησε. Καὶ νῦν, Θεοτοχίον.

Μεγάλυνον, ψυχή μου, * την τιμωτέραν * των άνω στρατευμάτων.

Υίδυ Θεοῦ τοῦ ζῶντος ἡ τῶν σοφῶν * Διδασκάλων ἀκρότης έκήρυξε το σου Υίδυ * έξ ἀποκαλύψωως Πατρικής, * οὐκ ἐκ

ΜΗΝ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ. Α΄.

σαρχός και αίματος * τουτο μυηθείσα, Μήτερ Θεου· * διό σε και Παρθένον * διδάξασα Μητέρα, * και Θεοτόκον ἐμεγάλυνε. Καταβασία.

Θεοτόχε, ή έλπις * πάντων των Χριστιανών, * σπέπε, φρούρει, φύλαττε * τους έλπίζοντας είς σέ.

Υπην νόμφ, σκιά * και γράμματι τύπον κατίδωμεν οι πιστοί· *

Ε παν άρσεν το την μήτραν * διανοίγον άγιον Θεώ· * διο
 πρωτότοχον Λόγον, * Πατρός άνάρχου Υίον, * πρωτοτοχούμενον
 Μητρί * άπειράνδρω μεγαλύνομεν.

Έξαποστειλάριον. Ο ούρανον τοις άστροις.*

Τα τοῦ φωτός δοχεῖα, * τὰς φεγγοβόλους ἀστραπὰς, * Βασίλειον νῦν τὸν Μέγαν, * Γρηγόριον Θεολόγον, * Χρυσόστομον Ίωάννην * ἀνευφημήσωμεν πάντες.

Έτερον, όμοιον.

Η ένιαία Θεότης, * Πατήρ, Υίός χαὶ τὸ Πνεῦμα, * ταῖς Βασιλείου πρεσβείαις, * Γρηγορίου χαὶ Ἰωάννου, * χαὶ τῆς ἀγνῆς Θεοτόχου * μὴ χωρισθείην σῆς δόξης.

Θεοτοχίον, όμοιον.

Χρυσοπλοχώτατε πύργε * χαὶ δωδεχάτειχε πόλις, * ἡλιοστάλαχτε θρόνε, * χαθέδρα τοῦ Βασιλέως, * ἀχατανόητον θαῦμα, * πῶς γαλουχεῖς τὸν Δεσπότην;

Είς τούς Αίνους, Πάσα πνοή· Ιστωμεν Στίγους δ'. και ψάλλομεν Στιγηρά Προσόμοια,

^{• 3}Ηχος β'. Ποίοις εύρημιῶν στέμμασι.*

Ποίσις εὐφημιῶν στέμμασι * στεφανώσωμεν τοὒς Διδασχάλους; * τοὺς διηρημένους τοῖς σώμασι * χαὶ συνημμένους τῷ Πνεύματι, * τοὺς τῶν θεοφόρων πρωτοστάτας, * Τριάδος * τοὺς ἰσαρίθμους χαὶ θεράποντας, * φωστῆρας * τῆς οἰχουμένης διαλάμποντας, * τῆς Ἐκχλησίας τοὺς στύλους· * οῦς στεφάνοις δόξης * ὡς νικήσκντας στεφανοῖ * Χριστός ὁ Θεός ἡμῶν * ὁ ἔχων τὸ μέγα έλεσς.

Ποίοις ύμνωδιών χάλλεσιν * άναδήσωμεν τους Θεορόρους; * τους ούρανομύστας και χήρυχας * της όρθοδοξίας υπάρχοντας, * τους άπραιρνεστάτους Θεολόγους, * τον μέγαν * ιεροφάντορα Βασίλειον, * τον θείον * χαι θεορρήμονα Γρηγόριον, * και 'Ιωάννην τον πάνυ * τον χρυσούν την γλώτταν * ους έδόξασεν ή Τριας * άξίως ό Κύριος * ό έχων το μέγα έλεος.

Ποίοις έγχωμιών βήμασιν * έπαινέσωμεν τους Ιεράρχας; * τους ίσαποστόλους έν χάριτι * χαι όμοτίμους χαρίσμασι, * τους τῆς ἀσεβείας χαταλύτας, * σωτῆρας * χαι όδηγους λόγω χαι πράγματι· * Ποιμένας * χριστομιμήτους διὰ πίστεως, * τοὺς ἐπιγείους 'Αγγέλους, * βροτοὺς οὐρανίους· * οῦς ἐτίμησεν ὁ Χριστός * τῆς δόξης ὁ Κύριος * ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Ποίοις εύρημιών στέμμασι * χαταστέψωμεν τον Χρυσολόγον, * άμα Βασιλείω Γρηγόριον; * τὰ σεπτὰ δοχεῖα τοῦ Πνεύματος, * τοὺς στερροὺς τῆς πίστεως προμάχους, * τοὺς στύλους * τῆς ἘΧΧλησίας, Πιστῶν στήριγμα, * ἀπάντων * ἀμαρτανόντων παραμύθιον, * πηγὰς βλυζούσας το νᾶμα, * ἐξ οῦ ἀρυόμενοι * ἡδυνόμεθα ταῖς ψυχαῖς * αἰτοῦντες συγχώρησιν * σφαλμάτων χαὶ μέγα ἕλεος.

Δόξα. ^{*}Ηχος ό αὐτός. Πρός τό Σήμερον ό Χριστός.*

Σήμερον αί ψυχαι * τῶν γηγενῶν ὑψοῦνται ἐχ γηίνων. * Σήμερον οὐράνιοι γίνονται * τῶν 'Αγίων ἐν τῆ μνήμη· * Αἰ γὰρ πύλαι τῶν οὐρανῶν ἐπαίρονται, * χαι ἡμῖν τὰ τοῦ Δεσπότου γνωρίζονται. * Οἱ λόγοι τοὺς λόγους χηρύττουσι, * χαὶ αἰ γλῶσσαι τὰ θαύματα μέλπουσιν· * ἡμεῖς δὲ πρός τὸν Σωτῆρα βοῶμεν· * Δόξα σοι Χριστῷ τῷ Θεῷ· * τοῖς γὰρ Πιστοῖς εἰρήνη * διὰ τούτων ἐγεγόνει.

Καί νῦν, Θεοτοχίον, όμοιον.

Σήμερον ό Χριστός * ἐν τῷ Ναῷ προσφέρεται ὡς βρέφος. * Σήμερον ὑπό Νόμον γίνεται * ὁ Μωσει διδοὺς τὸν Νόμον· * τῶν 'Αγγέλων αἰ στρατιαὶ τεθάμβηνται * ἐν ἀγχάλαις γηραιαῖς χατεχόμενον * τὸν συνέχοντα πάντα θεώμεναι. * Συμεών εὐλαβείας πλησθεὶς χαὶ χαρᾶς, * ἐβόα· Νῦν ἀπολύεις με, Σῶτερ, * ἐχ τῆς ἐπιχήρου ζωῆς * πρὸς τὴν ἀγήρω λῆξιν· * εἶδον γάρ σε χαὶ εὐφράνθην.

Ετερον Ιδιόμελον είς, Δόξα. Ήχος πλ. β'.

Εύ δοῦλοι ἀγαθοὶ, xαὶ πιστοὶ * εὐεργάται τοῦ ἀμπελῶνος Χριστοῦ, * ὑμεῖς xαὶ τὸ βάρος τῆς ἡμέρας ἐβαστάσατε, * ὑμεῖς xαὶ τὸ δοθὲν ὑμῖν τάλαντον ἐπηυξήσατε, * xαὶ τοῖς μεθ ὑμᾶς ἐλθοῦσιν οὐχ ἐφθονήσατε· * διό * πύλη οὐρανῶν ἡμῖν ἡνέφχται· * εἰσέλθετε χαίροντες εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου ὑμῶν * πρεσβεύοντες ὑπὲρ ἡμῶν, Πατέρες θειότατοι.

Καί νον, Θεοτοχίον.

Θεοτόχε, * σὺ εἶ ἄμπελος ἡ ἀληθινὴ * ἡ βλαστήσασα τὸν χαρπὸν τῆς ζωῆς· * σὲ ἰχετεύομεν· * Πρέσβευε, Δέσποινα, * μετὰ τῶν Ἱεραρχῶν * χαὶ πάντων τῶν ᾿Αγίων * ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΜΗΝ ΙΑΝΟΓΑΡΙΟΣ. ΑΑ΄.

Δοξολογία Μεγάλη, και Άπόλυσις. Δίδοται και άγιον έλαιον τοῖς Ἀδελφοῖς.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Τυπιχά · χαί έχ τῶν Κανόνων τῶν 'Αγίων, 'Ωότ, γ'. χαί ς'. Προχείμενον, Ήχος πλ. δ'. Είς πάσαν την γήν έξηλθεν ό φθόγγος αύτων, και είς τά πέρατα τῆς οἰχουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν. Στίχ. Οι ούρανοι διηγούνται δόξαν Θεού· ποίησιν δε χειρών αύτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα. Ο Απόστολος, πρός Εβραίους. 'Αδελφοί, πείθεσθε τοις ήγουμένοις ύμων. Ζήτει Δεχεμβρίω, ς'. 'Αλληλούτα, "Πχος α'. Έξομολογήσονται οι ούρανοι τὰ θαυμάσιά σου, Κύριε, και την αλήθειαν σου έν έχχλησία Αγίων. Στιγ. Ο Θεός ό ένδοξαζόμενος έχ βουλη Αγίων, μέγας χαί φοβερός έστιν έπι πάντας τούς περιχύχλω αύτου. Εύαγγέλιον χατά Ματθαϊον. Είπεν ό Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς. ἡμεῖς ἐστὲ τὸ φῶς τοῦ χόσμου. Κοινωνιχόν. Είς μνημόσυνον αίώνιον. Καί τὰ λοιπά.

TH: AA'. TOY AYTOY MHNOY.

Μυήμη των Άγίων και Θαυματουργών Άναργύρων, Κύρου και Ίωάννου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ίστωμεν Στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ηχος α'. 'Ως γενναῖον ἐν Μάρτυσι.*

Α θληταί γενναιότατοι, * ίατροὶ θεοπρόβλητοι, * Κῦρε, Ἰωάννη τε μεγαλώνυμοι· * ὡς τῶν Τυράννων ὡλέσατε * τὸ θράσος τὸ ἄθεον, * τοῦ νοός μου ἐχτροπὰς * τυραννούσας με θραύσατε, * χαὶ ἰάσασθε * τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη, * χαὶ μελλούσης * ἐχλυτρώσασθέ με δίχης, * τὸν Λυτρωτὴν ἰχετεύοντες.

Ποῦ συνέχοντος χλύδωνος, * χαὶ τῆς ζάλης τῶν θλίψεων * τῆς ἐπερχομένης μοι, χαὶ τοῦ σώματος * τῶν ὀδυνῶν με λυτρώσασθε * χουφίζοντες, "Αγιοι, * πάντα πόνον τῆς ψυχῆς * ὀρατῶς ἀοράτως τε * προσγινόμενον * δπως πίστει και πόθω * μακαρίζω * την ψαών σεπτην δυάδα * υπέρ Τριάδος ἀθλήσασαν.

Ως ναοί χρηματίσαντες * τοῦ Θεοῦ ώραιότατοι, * Κῦρε, Ἰωάννη τε, τόν ναόν ὑμῶν * πηγὴν ἰάσεων δείχνυσθε· * ἐν ῷ με προστρέχοντα * ἀρρωστήματος παντός * ἀπαλλάξατε, "Αγιοι, * εἰρηνεύοντες * τὴν ἀθλίαν ψυχήν μου * ἐπηρείαις * τοῦ ἐχθροῦ ταραττομένην, * και τῆ κακία δουλεύουσαν.

Δόξα, "Ηγος πλ. δ'.

Δ νὰς Μαρτύρων σήμερον ἀνέτειλεν ήμιν * τὰς ψυχικὰς ἀλγη-Δ δόνας ήμῶν θεραπεύουσα * Κῦρος καὶ Ἰωάννης οἱ θαυματουργοί· * ὁ μὲν γὰρ ἰσάγγελον ἀσπασάμενος ἅμιλλαν * τῷ μονήρει βίῳ * μέχρι τέλους ἐνδιαπρέψας, * αίματι τοῦ Μαρτυρίου οἶκειοῦται τῷ Χριστῷ· * ὁ δὲ * στρατιωτικοῖς ἐνδιαπρέψας καταλόγοις, * ταῖς οὐρανίαις στρατολογίαις πολιταγραρεῖται. * Διὸ καὶ ἐν τῆ μνήμῃ αὐτῶν ἰάσεις νέμουσι * τοῖς ἐν πίστει τελοῦσι, * πρεσβεύοντες ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καί νον, Θεοτοχίον. Οι Μάρτυρές σου, Κύριε.*

γώ είμι, Πανάμωμε, * δένδρον το άκαρπον τοῦ θείου λόγου, * μαρπόν σωτήριον * μηδόλως φέρον, * και δειλιώ την έκκοπην * μήπως είς το πῦρ βληθῶ το ἄσβεστον * ὅθεν δυσωπῶ σε· Τούτου ρῦσαί με * δείξασα καρποφόρον, * "Αχραντε, τῷ Υἰῷ σου τῆ μεσιτεία σου. Π Σταυρούεοτοκίον, ὅμοιον.

Ου φέρω, τέχνον, βλέπειν σε * τον την έγρηγορσιν πάσι διδάντα * ξύλφ ύπνώσαντα. * ὅπως τοῖς πάλαι * ἐν παραβάσεως χαρπῷ * ὕπνφ δλεθρίφ ἀφυπνώσασι * θείαν χαὶ σωτήριον ἐγρήγορσιν * παράσχης. ἡ Παρθένος * ἕλεγε θρηνφδοῦσα. ην μεγαλύνομεν.

Είς του Στίχου, Στιχηρά της Όκτωήχου.

Δόξα, "Ηχος β'. 'Ανατολίου.

εῦτε τῶν Πιστῶν ὁ σύλλογος σήμερον * ὕμνοις στέψωμεν * Α Κῦρον σὺν τῷ Ἰωάννη, * τοὺς ἀροτῆρας τῆς χάριτος * χαὶ δοτῆρας τῶν αἰτούντων ἀφθονωτάτους· * ποιχιλοτρόπως γὰρ * πᾶσιν ἀνεδείχθησαν ἰατροὶ παμφαεῖς· * ὅθεν χαὶ πρεσβεύουσιν * ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καί νῦν, Θεοποκίον. "Οτε * ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Σικέπη * χαι άντιληψις ήμῶν * τῶν Χριστιανῶν σὺ ὑπάρχεις * χαι προσφυγή χραταιὰ, * Μήτηρ τοῦ Θεοῦ ήμῶν· * ἀλλὰ χαι νῦν ὡς ἀεἰ * τῆ ἀγρύπνφ δεήσει σου * μὴ παύση πρεσβεύειν * σώζεσθαι τοὺς δούλους σου * ἐχ περιστάσεως * πάσης· * σὲ γὰρ ἔχομεν σχέπην * θείαν μετὰ τὸν Θεὸν πάντες * οἱ Χριστιανοὶ χαὶ καταφύγιον.

ΜΗΝ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ. ΑΑ'.

*Η Σταυροθεοτοχίον, δυιοιον.

Βότρυν * τόν παμπέπειρον, Αγνή, * δν ἀγεωργήτως ἐν μήτρα * Β ἐχυοφόρησας, * ζύλω ὡς ἐώραχας * τοῦτον χρεμάμενον, * θρηνωδοῦσα ὡλόλυζες * χαὶ ἔχραζες· Τέχνον, * γλεῦχος ἐναπόσταξον * δι' οῦ ἡ μέθη ἀρθῆ * πᾶσα * τῶν παθῶν, εὐεργέτα, * δι' ἐμοῦ τῆς σὲ τετοχυίας, * σοῦ τὴν εὐσπλαγχνίαν ἐνδειχνύμενος.

'Απολυτίχων, 'Ηγος πλ. α'.

τα θαύματα τῶν Αγίων σου Μαρτύρων * τεῖχος ἀχαταμάχητον ἡμῖν δωρησάμενος, * Χριστὲ ὁ Θεὸς, * ταῖς αὐτῶν ἰχεσίαις * βουλὰς Ἐθνῶν διασχέδασον, * τῆς Βασιλείας τὰ σχῆπτρα χραταίωσον * ὡς μόνος ἀγαθὸς χαὶ φιλάνθρωπος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά την συνήθη Στιχολογίαυ. Οἱ Κανονες τῆς Όχτωηχου, καὶ τῶν 'Αγιων, εἰς ε'. Ποιημα Ίωαννου μοναχού, ήτοι Άγιοπολιτου.

Ωδή α΄. Ήχος δ΄. Θαλάσσης το ἐρυθραϊον. την κῦρος κατὰ τῆς πλάνης είληφας, * Κῦρε μαχάριε, * συναθλητὴν τῶν πόνων ἐσχηχώς * Ἰωάννην τον ἕνδοξον· * διο τρυφῆς τῆς χρείττονος * ἐν οὐρανοῖς συναπολαύετε.

Στρατείαν πνευματικήν ζωσάμενος, * Κῦρε πανέντιμε, * τὴν ἐπὶ γῆς στρατείαν τε λιπών, * Ἰωάννη πανεύφημε, * κατὰ Δαιμόνων ἤρασθε * παρὰ Χριστοῦ τὰ νικητήρια.

Τῆς Θέχλης τὴν ἀρετὴν ζηλώσασαι * γυναϊχες ἔνθεοι, * παρθενιχὴν ἰσάγγελον στολὴν * εὐσεβῶς ἡμριάσαντο· * μαρτυριχῷ δὲ ἔρωτι * πρός τοὺς ἀγῶνας ἀπεδύσαντο.

():otoxiov.

Έχ σοῦ, χεχαριτωμένη Πάναγνε, * ἡμῖν ἀνέτειλε * διχαιοσύνης "Ηλιος Χριστός, * χαὶ φωτὶ χατελάμπρυνε * τοὺς χαθημένους πρότερον * ἐν τοῖς τοῦ σχότους ὀχυρώμασιν.

😡 🖓 🚽 Εύφραίνεται ἐπὶ σοί.*

αρχίω τῷ ἀσθενεϊ * δυναμουμένω τοῖς Χριστοῦ πάθεσιν * οἰ Σεὐχλεεῖς Μάρτυρες * τὸν ἀνθρωποχτόνον χατέβαλον.

Των πόνων σωματιχώς, * τῆς ἀχηράτου δὲ τρυφῆς πνεύματι * οἱ τοῦ Χριστοῦ Μάρτυρες * ἀντιλαμβανόμενοι ἔχαιρον.

Ἐἰρἡώσθη τὸ ἀσθενὲς * τῆς γυναιχείας τῷ Σταυρῷ φύσεως· * τὸν δυσμενῆ δράχοντα * ὅθεν ἀνδριχῶς ἐτροπώσαντο.

(020702109).

Σύ μόνη τοῖς ἐπὶ γῆς * τῶν ὑπὲρ φύσιν ἀγαθῶν πρόξενος, * Μήτηρ Θεοῦ, γέγονας· * ὅθεν σοι τὸ Χαῖρε χραυγάζομεν. Men. Tom. 111. 57

MHX = IX XOY APPOS, XX'.

O Eloude.

τύρραίνεται έπὶ σοὶ * ἡ Ἐκκλησία σου, Χριστὲ, κράζουσα· *
 Σύ μου ἰσχὺς, Κύριε, * καὶ καταφυγỳ καὶ στερέωμα.

κάθ τιλα, Πχος δ. Ο ύψωθεις έν τῷ Σταυρῷ.

rzinàs χαμαιζήλους ήδονὰς συμπατούντες, * πρός μαρτυρίου. Ι 'Αθληταί, θείον ύψος * περιφανώς ἐπήρθητε ἐν χάριτι, * Κῦρε, Ιωάννη τε, * οίχουμένης φωστήρες· * δθεν ίχετεύομεν * σχοτασμού άμαρτίας * χαί νοσημάτων ρύσασθε ήμας, * τον έπι πάντων * Θεόν ιχετεύοντες.

Θεοτοχίον, διλοιον.

η κατά Θεόν έπι την σην, Θεοτόχε, * προσπερευγώς ό ταπεινός . σχέπην θείαν * παραχαλώ δεόμενος. Έλέησον, Αγνή. * ότι ύπερτιράν μου * χεραλήν άμαρτίαι, * χαί πτοουμαι, Δέσποινα, * τάς χολάσεις χαί φρίττω. * ίχετηρίαν ποίησον, Σεμνή, * πρός τόν Υίόν σου * έχ τούτων ρυσθηναί με.

Η Σταυροθερτοχίου, όμοιον.

r η τον έξ ανάρχου του Πατρός γεννηθέντα * ή έπ' έσχάτων σε 🕯 σαρχί τετοχυία * έπι Σταυρού χρεμάμενον όρωσά σε, Χριστέ,* Οίμοι! ποθεινότατε * Ίησοῦ, ἀνεβόα· * πῶς ὁ δοξαζόμενος * ὡς Θεός ὑπ' Άγγέλων, * ὑπὸ ἀνόμων νῦν βροτῶν, Υἰέ, * θέλων σταυροῦσαι; * ἡμνῶ σε, Μαχρόθυμε.

Ωδη δ. Έπαρθέντα σε ίδουσα.

ε ε ανέσπερος της χάριτος φωταυγία * του δυσμενους κατέλυσε* 🕴 φιλέσπερον πλάνην, * ταύτης πολεμήτορας, * φωστήρας έχλάμποντας * Κύρον, 'Ιωάννην τε δείξασα.

Κατεθέλχθησαν τῷ ἔρωτι τῆς Τριάδος, * καὶ ὑπ' αὐτῆς οἰ Μάρτυρες * σροδρώς έρρωσθέντες * Κύρος, Ίωάννης τε, * ένώσει τη χρείττονι * όργανα Θεου άνεδείχθησαν.

'Ως σεπτόν ύμων το τέμενος θεραπείον * των πονηρών πνευμάτων * ἀπελαύνει τὴν λώβην, * πᾶσί τε τοῖς χάμνουσιν, * ἀή.ττητοι Μάρτυρες, * χάριν άλεξίχαχον δίδωσιν.

(leotoxioy.

'Απειρογάμως έχύησας, ὦ Παρθένε, * χαὶ μετὰ τόχον ὥφθης * παρθενεύουσα πάλιν. * δθεν άσιγήτοις φωναϊς * το Χαιρέ σοι, Δέσποινα, * πίστει ἀδιστάχτω χραυγάζομεν.

'Ωδή ε' Σύ, Κύριέ μου φῶς.*

τέ, Σῶτερ, ἡ δυὰς * τῶν Μαρτύρων ἐπόθησε· * σὺ, [°]Αγιε ἐν 🚣 'Αγίοις, * Κύρω και 'Ιωάννη * άξίως άναπέπαυσαι.

Σόν έργον, 'Αγαθέ, * τοῦ έχθροῦ ή χαθαίρεσις. * σù Μάρτυρας εύσεβείας * τῷ Σταυρῷ ἀπειργάσω, * χαὶ δόξη ἐστεφάνωσας.

Digitized by Google

Σὲ μόνον ἀγαπῷν * ἀπτοήτψ φρονήματι * ἀλείψαντες τὰς Παρθένους * Ίωάννης χαι Κύρος * άνδρείας άπειργάσαντο. Θεοτοχίον.

Σὲ ὅπλον ἀὀῥαγὲς * κατ' ἐχθρῶν προβαλλόμεθα· * σὲ ἄγκυραν και έλπίδα * τής ήμων σωτηρίας, * Θεόνυμφε, κεκτήμεθα. 'Ωδή ς'. Θύσω σοι * μετά φωνής.

Ο ύεσθαι * υπέρ Χριστοῦ οἱ Μάρτυρες είλαντο, * ἤπερ ἀλάστορι Ο Ούειν * ποινοόν σε Τιίου θύειν * πονηρόν τε Τύραννον ανθαιρεϊσθαι, * του δι' οίχτον * ύπερ ήμῶν τυθέντος ώς πρόβατον.

"Ηλγησαν * οι ἀφειδῶς τοὺς Μάρτυρας ξέοντες· * τοῖς ξεομένοις δέ βέλη * αι πληγαι νηπίων απετελούντο * παραδόξως. * ένευρούντο τῷ θείω γάρ Πνεύματι.

Κύριον * χαί Βασιλέα πάσης τῆς χτίσεως * σὲ ὁμολόγησε πίστει * δυὰς ἡ ὀμόρρων, χαὶ εὐαθλήτως * τοῖς ἀνόμοις * ἀντιχατέστη μέγρι χαι αίματος.

Θανάτω * την άθάνατον εύχλειαν ήραντο * Άθανασία ή Μάρτυς * σύν τη Εύδοξία και Θεοδότη * και τη θεία * Θεοκτίστη τοις ταύτης βλαστήμασι.

Θεοτοχίον.

Κατάρας * τῆς Προμήτορος Εὕας τῷ τόχω σου * ἐλευθερούμεθα· σύ γάρ * τόν Χριστόν τεχούσα, Παρθενομήτορ, * άντι ταύτης * την εύλογίαν πασιν έπήγασας.

Ο Είρμός.

» Ο ύσω σοι * μετὰ φωνῆς αἰνέσεως, Κύριε, * ἡ ἘΧΧλησία βοā σοι, * ἐχ δαιμόνων λύθρου χεχαθαρμένη * τῷ δι' οἶχτον * » έχ τῆς πλευράς σου ρεύσαντι αίματι.

Κοντάχιον, 'Πχος γ'. 'Η Παρθένος σήμερον.*

Τ x τῆς θείας χάριτος * τὴν δωρεὰν τῶν θαυμάτων * εἰληφό-Ε τες, "Αγιοι, * θαυματουργείτε ἀπαύστως, * ἅπαντα ἡμῶν τὰ πάθη * τη χειρουργία * τέμνοντες τη ἀοράτω, * Κυρε θεόφρον * σύν τῷ θέιῷ Ιωάννη. * ὑμεῖς γὰρ θεῖοι ἰατροί ὑπάρχετε. Ο Οίχος πρός το Την Έδεμ.

T αυτούς τῷ Θεῷ * ἀναθέμενοι, "Αγιοι, * πᾶσαν πεῖραν δεινῶν * Ε δι' αύτον υπεμείνατε * θανόντες προθύμως, * Μάρτυρες γενναΐοι· * χαί μετά τέλος * πασι πηγάζετε * τὰ θεία χαρίσματα * τοῖς ἐν ποιχίλοις * νόσοις ὑπάρχουσι * χαὶ ὑπὸ πολλῶν * ἐταζομένοις χαχῶν, * ὧν εἶς χαὶ πρῶτος * εἰμὶ ἐγὼ ὁ τάλας· * τὸ σώμα γὰρ χαὶ τὴν ψυχὴν * ὑπό τραυμάτων χαλεπῶν * ὀδυνῶμαι, και πίστει * ύμιν βοώ. Ίάσασθέ με. * ύμεις γαρ θείοι ίατροί ύπάργετε.

Συναξάριον.

Τη ΛΛ΄. του αύτου μηνός, Μνήμη των Αγίων και θαυματουργών 'Αναργύρων, Κύρου και 'Ιωάννου· και της 'Αγίας Μάρτυρος 'Αθανασίας, και των τριών αύτης θυγατέρων και παρθένων. Θεοδότης, Θεοκτίστης, και Ευδοξίας.

Στίχοι.

Κύρω συναθλών Ιωάννης πρός ξίφος,

Συνθαυματουργεί χαι μετά ξίφος Κύρω.

Μήτηρ ἀρίστη, και τριὰς θυγατέρων,

Πόθω Πατρός θνήσχουσι του πάντων ξίρει.

Κῦρον, Ἰωάννην τε τάμον πρώτη τριαχοστῆ.

Ταΐς αύτων άγίαις πρεσβείαις, ό Θεός, έλέησον και σώσον ήμαζ. 'Αμήν.

Ωδη ζ. Έν τη χαμίνω.*

Ταλαντεύσαντες * ώς έν ροπη ζύγου το φρόνημα, * βάρει * της άχράντου δόξης οι 'Αθληται * ἀνυψούμενοι ἐχραύγαζον· * Εύλογημένος εί * έν τῷ ναῷ της δόξης σου, Κύριε.

Ούχ άγνοοῦντες * τοῦ ἀντιπάλου τὰ νοήματα, * πᾶσαν * αἰχισμῶν ἰδέαν χαὶ θωπειῶν * ἀποπτύσαντες οἱ Μάρτυρες, * Εὐλογημένος εἶ, * ἀνεβόων, τῆς δόξης ὁ Κύριος.

Τη χαρτερία * τῶν ἀλγηδόνων στερανούμενοι * Κῦρος, * Ἰωάννης, ὄντως οἱ λατρευταὶ * τῆς Τριάδος, ἀνεχραύγαζον· * Εὐλογημένος εἶ * ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου, Κύριε. Θεοτοχίον.

Τὸ τοῦ ἡψίστου * ἡγιασμένον θεῖον σκήνωμα, * χαῖρε· * διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρὰ, * Θεοτόχε, τοῖς χραυγάζουσιν· * Εὐλογημένη σừ * ἐν γυναιξιν ὑπάρχεις, Πανάμωμε.

'Ωθη τ΄. Χετρας έχπετάσας Δανιήλ.*

Πρός ἄρνησιν μέν οἱ ἀσεβεῖς * τοῦ φύσει ὄντος Θεοῦ * ἐξεχαλοῦντο δεινῶς· * ἀλλ' οἱ ἀήττητοι Μάρτυρες * διὰ χτίσεως ὑπέφαινον * τόν τοῦ παντός Δημιουργόν * ὄντα, χραυγάζοντες· * Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τόν Κύριον.

Λυσσώντες τῆ πλάνη ἐμμανῶς * οἰ τὰ ἐπίγεια * φρονοῦντες Τύραννοι, * τοὺς τὸ πολίτευμα ἔχοντας * ἐν ὑψίστοις ἀχατάλυτον * διὰ θανάτου πρός ζωὴν * ὥθουν χραυγάζοντας· * Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

 Λείψανα Μαρτύρων άστραπὰς * θαυμάτων ἔφαναν * τῆ οἰχουμένη, Χριστὲ, * τοῦ χαχοδαίμονος φάσματος * τὴν ἀπάτην θριαμβεύοντα, * τοῖς δὲ βοῶσιν εὐπρεπῶς * ἰἀσεις νέμοντα· * Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τον Κύριον.

Θεοτοχίον.

'Αμήτωρ ο Λόγος έχ Πατρός * ὑπάρχων πρότερον, * ἀπάτωρ Υέγονεν * έχ σοῦ τὸ δεύτερον, Πάναγνε, * σαρχωθεὶς ὁ πρὶν ἀσώματος * δι' εὐσπλαγχνίαν, βουληθεὶς * σῶσαι τοὺς ψάλλοντας· * Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Ο Εξομός.

είρας ἐχπετάσας Δανιήλ * λεόντων χάσματα * ἐν λάχχφ
 έφραξε· * πυρός δὲ δύναμιν ἔσβεσαν * ἀρετήν περιζωσά μενοι * οἱ εὐσεβείας ἐρασταὶ * Πατδες χραυγάζοντες· * Εὐλο γεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Ωρη θ'. Λίθος άχειρότμητος.

πήχοος μέχρι θανάτου * ή ξυνωρίς των άηττήτων * ώφθη 'Ιωάννου χαί Κύρου * τοῖς τοῦ Δεσπότου θείοις προστάγμασι * διο χερσί τοῦ Κτίσαντος * τὰς ἑαυτῶν ψυχὰς παρέθεντο.

Φωστήρες ἐχλάμπουσι δύω, * τὰς τῶν θαυμάτων λαμπηδόνας * χρήνης ἐχ μιᾶς φωτοφόρου * τοῖς ἀσθενοῦσιν ἀπαρυόμενοι * τῆς ἀχηράτου χάριτος· * οῦς ἐπαξίως μεγαλύνομεν.

Τριαδικόν.

Μονάδα μέν θείας ούσίας * άλλ' ύποστάσεων Τριάδα * ή τῶν ἀηττήτων Μαρτύρων * δυὰς ἀνδρείως ἐθεολόγησε· * τὸν σαρχωθέντα Λόγον δὲ * ἕνα Χριστὸν ἐν δύω φύσεσιν.

Θεστοχίον.

Φείσαι μου, Χριστέ, όταν έλθης * χρίναι τόν χόσμον μετά δόξης· * λύσον την άχλυν των παθών μου * ταίς ίχεσιαις της χυησάσης σε * χαι των σεπτών Μαρτύρων σου * ώς άγαθός χαι πολυέλεος.

'O Elpuda.

Λ (θος ἀχειρότμητος ὄρους * ἐξ ἀλαξεύτου σου, Παρθένε, *
 ἀ ἀχρογωνιαῖος ἐτμήθη * Χριστός συνάψας τὰς διεστώσας φύ » σεις· * διὸ ἐπαγαλλόμενοι * σὲ, Θεοτόχε, μεγαλύνομεν.

Έξαποσπειλά μου. Τοίς Μαθηταίς.

Ι ῶν ἀναργύρων ἐξαρχοι * καὶ ἀστέρες οἱ θεῖοι * τῆς οἰχουμένης ὥφθητε, * Μάρτυρες θεοφόροι, * ὡς πρόμαχοι ἀληθείας· * ἐχ Θεοῦ γὰρ λαβόντες * τὸ συμπαθὲς, πανεύφημοι, * μυστιχῶς χειρουργεῖτε * πάθη ψυχῶν * καὶ σωμάτων· ὅθεν τὴν φωτοφόρον * μνήμην ἡμῶν γεραίρομεν, * Κῦρε καὶ Ἰωάννη.

Ετισοι. Ο ούρανον τοις άστροις.*

() αυματουργοί φωστήρες, * Κυρε σύν τῷ Ἰωάννη, * τὰς ψυχιxὰς ἡμῶν νόσους * xai τῶν σωμάτων iāσθε, * παρὰ Κυρίου λαβόντες * τὴν χάριν τῶν iaμάτων.

Θεοτοχίου, διλοιον.

Σέ προστασίαν πάντες * έχομεν οι άμαρτωλοι, * πανύμνητε Θεοτόχε· * σὺ εὐδιάλλαχτον ἡμιν * ἀπέργασαι τὸν Γίόν σου, * Θεοχαρίτωτε Κόρη.

Είς τους Δίνους, ίστωμεν Στίχους δ', και ψάλλομεν Στιχήρα Προτόμοια,

Πίχος δ'. 'Ως γενναΐον έν Μάρτυσι.*

Τ ἡν δυάδα τιμήσωμεν * τῶν Μαρτύρων ἐν ἄσμασι * τῆς Τριάδος ἔχουσαν τὴν λαμπρότητα· * τοὺς θεμελίους τῆς Πίστεως,* τὰ ἄνθη τὰ πνέοντα * τὴν ὀσμὴν τὴν ἀληθῆ * τῆς Θεοῦ ἐπιγνώσεως, * Κῦρον ἅπαντες * xαὶ σὺν τούτῳ τὸν μέγαν * Ἰωάννην * ὡς πρεσβεύοντας ἀπαύστως * ὑπὲρ ἡμῶν τὸν Φιλάνθρωπον. Δίς.

' Ι ατροί ἀνεδείχθητε * ἀσθενούντων, Μαχάριοι, * χαὶ φωστῆρες ἀδυτοι διὰ Πίστεως· * ὁμολογίας συνήγοροι, * Μαρτύρων συμμέτοχοι, * τοὺς στεφάνους ἀληθῶς * τοὺς τῆς νίχης δεξάμενοι. * Κῦρε ἔνδοξε * χαὶ σορὲ Ἰωάννη, * ἀσιγήτως * δυσωπεῖτε τὸν Σωτῆρα * ὑπὲρ ἡμῶν, Παμμαχάριστοι.

Συγχορεύουσι σήμερον * αἰ Χριστοῦ χαλλιπάρθενοι * τοῖς δυσὶ Θεόφροσι θείοις Μάρτυσι· * χαὶ τῆς αὐτῶν ὡς μετέχουσαι * δόξης χαὶ λαμπρότητος * τὸν χρατύναντα αὐτὰς * σὺν αὐτοῖς μεγαλύνουσι, * χαὶ πρεσβεύουσιν * ἐχ φθορᾶς χαὶ χινδύνων * λυτρωθῆναι * τοὺς ἐν πίστει ἐχτελοῦντας * τὴν ἀεισέβαστον μνήμην αὐτῶν.

> Εἰς τόν Στίχον, Στιχηρά τῆς Ἐκτωήχου. Δόξα, Ἰίχος δ΄.

Α ξιεπαίνοις ζσμασι, πιστοί, μεγαλύνωμεν * Κῦρον xαὶ Ἰωάννην * τοὺς ἐν πνεύματι ὁμαίμονας * xαὶ xατὰ σάρχα ἀδελφώφρονας, * σὺν αὐτοῖς τὴν γενναίαν Αθανασίαν ἐγχωμιάζοντες * xαὶ τὸ βλάστημα αὐτῆς * Θεοδότην, Εὐδοξίαν xαὶ Θεοχτίστην * τὰς ἀθληφόρους xαὶ ἀειπαρθένους * αἰτοῦντας Χριστόν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Καὶ νῦν, Θεοτοχίον.

Ο έξ ύψίστου χληθείς.

Ο ὑχ ἀποχρύπτω ὁ τάλας τὰ δεινά μου· * ὅτι πάντα χέχτημαι, * ἀπερ μισεῖ ὁ Θεός, * σάρχα μολύνας χαὶ πνεῦμά μου * χαὶ νοῦν ἐννοίαις, * τοῖς ἀθεμίτοις ἔργοις χαὶ λόγοις αἰσχροῖς· * γλώσση χαταχρίνων τε * τοὺς ἀμαρτάνοντας, * αὐτός τὰ χείρω ἐργάζομαι. * Θεογεννῆτορ, * τούτων μοι δίδου πάντων διόρθωσιν· * ἵνα ἐχνήψας * τῆς χαχίστης μου συνηθείας * προσπέσω χαὶ χλαύσωμαι * ὰ δεινὰ εἰργασάμην * τῆς ζωῆς μου τὸ ὑπόλοιπον.

ΜΗΝ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ. ΑΑ'.

"Η Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Μη έποδύρου μου Μήτερ, χαθορώσα * έν ξύλφ χρεμάμενον * τόν σόν Υίόν χαι Θεόν, * τόν έφ' ύδάτων χρεμάσαντα * την γην άσχέτως * χαι πάσαν χτίσιν δημιουργήσαντα· * χαι γαρ άναστήσομαι * χαι δοξασθήσομαι, * χαι τα τοῦ "Αδου βασίλεια * συντρίψω σθένει, * χαι άφανίσω τούτου την δύναμιν, * χαι τοὺς δεσμίους * έχλυτρώσομαι της αὐτοῦ * χαχουργίας ὡς εὕσπλαγχνος, * χαι Πατρι τῷ ίδίφ * προσαγάγω ὡς φιλάνθρωπος. Ἡ λοιπή 'Αχολουθία τοῦ "Ορθοου ὡς σύνηθες, χαι 'Απόλυσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος 'Ωδή γ'. καὶ ς'. Προκείμενον, ὅΠγος δ'.

Τοῖς ἀγίοις τοῖς ἐν τῆ γῆ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς.

Στίχ. Προωρώμην τον Κύριον ενώπιον μου διαπαντός, ότι έχ δεξιών μού έστιν ίνα μή σαλευθώ.

Ο Άπόστολος, πρός Κορινθίους.

'Ιδού δη, τι χαλόν η τι τερπνόν, άλλ' η το χατοιχείν άδελφούς έπι το αύτο;

Στύχ. Ότι ἐχεῖ ἐνετείλατο Κύριος τὴν εὐλογίαν, ζωὴν ἕως τοῦ αἰῶνος.

Εύαγγέλιον, χατά Ματθάζον.

Τῷ Χαιρῷ ἐχείνῳ προσχαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς τοὺς δώδεχα μαθητὰς αὐτοῦ.

Κοινωνιχόν Είς μνημόσυνον αίώνιον.

Καί τὰ λοιπά.

Έληξεν ώδε μήν Ίαννουάριος.

Digitized by Google

.

.

-

•

<u>. Na-Dia dia Dia Dia Dia Dia Dia Dia</u>

MHN

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ

ΕΧΩΝ ΗΜΕΡΑΣ ΕΙΚΟΣΙΟΚΤΩ, Η (ΒΙΣΕΚΤΟΥ ΟΝΤΟΣ) ΕΙΚΟΣΙΕΝΝΕΑ.

H HMEPA EXEL OPAZ IA'. KAI H NYE OPAZ II'.

THe A'. TOY AYTOY MHNO Σ .

Τὰ Προεόρτια τῆς Ὑπαπαντῆς τοῦ Κυρίου, xal Θεοῦ, xal Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· xal Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Τρύφωνος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τό, **Κύριε ἐχέχραξα,** ίστῶμεν Στίχους ς'. χαὶ ψάλλομεν τὰ ἐφεξής προσόμοια Στιχηρά των Προεορτίων.

'Πχος δ'. 'Ως γενναΐον ἐν Μάρτυσι.*

Ι σεπτή εὐτρεπίζεται * ἘΧΧλησία εἰσδέξασθαι * ἐν αὐτῆ τὸν Κόριον ώσπερ νήπιον * ἐπιδημοῦντα, χαὶ χάρισι * νοητῶς ραιδρύνοντα * τὸ πιστότατον αὐτῆς * χαὶ φιλόθεον σύστημα * ὅ χαὶ χέχραγε· * Σὺ, εἶ δόξα χαὶ χλέος * χαὶ ὁ χόσμος * τοῦ πληρώματός μου, Λόγε, * ὁ νηπιάσας σαρχὶ δι' ἐμέ.

Π παστὰς ἡ πολύφωτος, * xαὶ σχηνὴ ἡ ὑπέρτιμος, * xαὶ ναὸς ὁ ἅγιος xαὶ εὐρύχωρος, * ἔνδον θαλάμων εἰσάγουσα * τοῦ Ναοῦ τὸν Κύριον, * προμνηστεύεται αὐτὸν * τῆ σεπτῆ Ἐχχλησία αὐτοῦ, * ἰχετεύουσα * ἐκ φθορᾶς xαὶ χινδύνων * λυτρωθῆναι * τοὺς χυρίως Θεοτόχον * ταύτην ἀπαύστως δοξάζοντας.

Men. Tom. III.

Υιμεών ίερώτατε, * τὴν ἐλπίδα ἢν χέχτησαι * τὸν Χριστὸν θεάσασθαι, δεῦρο πρόσελθε * ἐν τῷ ναῷ, χαὶ ὑπόδεξαι * ἀγχάλαις, χαὶ βόησον· * Νῦν ἀπόλυσον, Σωτὴρ, * ἐχ τῆς γῆς με τὸν δοῦλόν σου· * χαὶ συγχάλεσον * τὴν Προφήτιδα "Ανναν * τοῦ δοξάσαι * μετὰ σοῦ τὸν Εὐεργέτην * σαρχὶ φριχτῶς νηπιάζοντα.

Του Μάρτυρος. Ήνος α΄. Πανεύρημοι Μάρτυρες.*

Τρύφων παναοίδιμε, * τρυφής * ἀχηράτου μέτοχος * ἐν οὐρανοῖς ἐχρημάτισας * διαφανέστατα, * γενιχοὺς ἀγῶνας * διαθλήσας, ἕνδοξε, * χαὶ Μάρτυς ἀληθείας γενόμενος. * Χριστόν ἰχέτευε * δωρηθήναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * τὴν εἰρήνην * χαὶ τὸ μέγα ἕλεος.

Τρύφων παναοίδιμε, * φωτός * άιδίου λάμψεσι * φωτοειδης όλος γέγονας, * χαταστρεψάμενος * την ζοφώδη πλάνην, * χαι τοὺς χοσμοχράτορας * τοῦ σχότους χαθελών θεία χάριτι · * διό ίχέτευε * δωρηθήναι ταῖς ψυχαῖς ήμῶν * την εἰρήνην * χαὶ τό μέγα ἕλεος.

Γρύφων παμμαχάριστε, * χαρᾶς * χαὶ ἀγαλλιάσεως * ἀγγελιχῆς χατηξίωσαι, * ἀπαρνησάμενος * τὰ τερπνὰ τοῦ βίου, * χαὶ ψυχῆς στεἰρότητι * τὰ πάντα παρ' οὐδὲν ἡγησάμενος· * xal χαρτερώτατα * διανύσας τὸ Μαρτύριον, * νῦν πρεσβεύεις * ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, ήΗχος β'. Κυπριανού.

γ•περφρονήσας τῶν τῆδε γεηρῶν, * παμμάχαρ Τρύφων σεβάσμιε, * πρός τὸ σχάμμα ἀνδρείως ἔσπευσας· * χαὶ τῆ πάλη δι' αίματος * σὺ ἐντέχνως, Μάρτυς, τὸν ὑπερήφανον * χαθελών ἐχομίσω τῆς νίχης στέφος. * Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν ἐχλιπαρῶν δι' ἡμᾶς * μὴ ἐλλίπης, ᾿Αθλοφόρε, * εἰς τὸ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Καὶ νῦν. Προεόρτιον, ὁ αὐτός.

Σήμερον Συμεών ἐν ταῖς ἀγχάλαις * τὸν Κύριον τῆς δόξης ὑποδέχεται, * δν ὑπὸ τὸν γνόφον πρώην ὁ Μωῦσῆς ἐθεάσατο * ἐν τῷ ὅρει τῷ Σινῷ πλάχας δόντα αὐτῷ. * Οῦτός ἐστιν ὁ ἐν τοῖς Προφήταις λαλῶν, χαὶ τοῦ νόμου Ποιητής· * οῦτός ἐστιν δν ὁ Δαυἰδ χαταγγέλλει, * ὁ τοῖς πᾶσι φοβερὸς, * ὁ ἔχων τὸ μέγα χαὶ πλούσιον ἔλεος.

Είς τόν Στίχον, Στιχηρά προσόμοια Προεόρτια,

'Ηχος πλ. β'. Την 'Ανάστασίν σου.

Σέλας το τρισήλιον έμφανώς * λάμψαν έχ Παρθένου χαινοπρεπώς, * άστραπαζς ταζς ύπερφώτου Θεότητος * έφαίδρυνε την σύμπασαν άφρήτως. Στίχ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμα σου ἐν εἰρήνη· ὅτι είδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου.

Τ ήν έχ παραβάσεως τοῦ Αδὰμ * πτῶσιν ἐνυπάρξασαν τοῖς βροτοῖς * ὁ Χριστὸς ἐπανορθώσων ἐπέφανεν, * ἀτρέπτως νηπιάσας ἐχ Παρθένου.

Στης. Φώς είς ἀποχάλυψιν ἐθνών χαὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ. Νόμον τὸν ἐν Γράμματι ἐχπληρῶν * ὁ τοῦ νόμου Κύριος χαὶ δοτὴρ, * ἐν ναῷ τῷ νομιχῷ νῦν προσάγεται * ὑπό Μητρός Παρθένου βρέφος θεῖον.

Δόξα, χαὶ νῦν. Ἡ γ_{05} β'.

Τόν Ιερόν ή ιερά * Παρθένος προσεχόμισεν * έν Ιερώ τώ Ιερεϊ· * άπλώσας δε άγχάλας ό Συμεών * έδέξατο τουτον άγαλλόμενος, * χαι έβόησε· Νυν άπολύεις τον δουλόν σου, Δέσποτα, * χατά το ρήμά σου έν είρηνη, Κύριε.

'Απολυτίκιον του Μάρτυρος. 'Ηγος δ'.

Ο Μάρτυς σου, Κύριε, * έν τη άθλησει αύτοῦ * τὸ στέφος ἐχομίσατο τῆς ἀφθαρσίας * ἐχ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· * ἔχων γὰρ τὴν ἰσχύν σου * τοὺς τυράννους χαθείλεν· * ἔθραυσε χαὶ δαιμόνων τὰ ἀνίσχυρα θράση. * Αὐτοῦ ταῖς ἰχεσίαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς, * σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ Προεόρτιον. ⁷Ηγος α΄. Χορός 'Αγγελικός.* Ο ὑράνιος χορός * οὐρανίων 'Αγγέλων * προχύψας ἐπὶ γῆς, * καὶ ἀφικόμενον βλέπει * ὡς βρέφος βασταζόμενον * πρός ναόν τόν πρωτότοχον * πάσης χτίσεως * ὑπὸ Μητρὸς ἀπειράνδρου· * προεόρτιον * οὖν σὺν ἡμῖν μελφδοῦσι * τὸν ὑμνον γηθόμενοι.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά την α'. Στιχολογίαι, Κάθισμα, ^{*}Ηχος α'. Χορός 'Αγγελικός.*

Ο ών σύν τῷ Πατρι * ἐπὶ θρόνου ἀγίου, * ἐλθών ἐπὶ τῆς γῆς, * ἐχ Παρθένου ἐτέχθη, * χαὶ βρέφος ἐγένετο * χρόνοις ῶν ἀπερίγραπτος· * ὄν δεξάμενος * ὁ Συμεών ἐν ἀγχάλαις, * χαίρων ἕλεγε· * Νῦν ἀπολύεις, Οἰχτίρμον, * εὐφράνας τόν δοῦλόν σου.

Δ6ξα, χαί νῦν, τὸ αὐτό.

Μετά την β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

'Πχος δ'. Ταχύ προχατάλαβε.*

Σαρκί νηπιάσαντα * έξ άπειράνδρου Μητρός, * χερσί γηραλέαις σου * άγχαλισθείς, Συμεών, * Χριστόν τόν Θεόν ήμῶν, * ἔλαβες τῆς ἐξόδου * τὴν ἀπόφασιν δόξη· * είληφας τῶν θαυμάτων * τὴν ἀένναον χάριν· * διὸ ἀξιοχρέως σε * πάντες δοξάζομεν.

Δόξα, χαὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Είτα ψάλλονται οι Κανόνες, ό μεν Προεόρτιος μετά των Είρμων είς η'. ό δε του Μάρτυρος είς δ'.

Κανών ό Προεόρτιος. 'Ωδή α'. "Πχος δ'. Ο Είρμός.

» 🕺 σομαί σοι, Κύριε ο Θεός μου· * ότι ωδήγησας λαόν * έν

» Α μέσω τῆς θαλάσσης, * ἐχάλυψας δὲ ἄρματα * Φαραώ χαὶ

» την δύναμιν.

"Ασομαί σοι, Κύριε ο Θεός μου, * τῷ νηπιάσαντι σαρχί * χαὶ νόμῷ ὑπαχούσαντι * χαὶ σώσαντι τὸν ἄνθρωπον, * δι' ὃν γέγονας ἄνθρωπος.

'Αγχάλαις δεξάμενος ὁ Πρεσβύτης * τὸν ζωοδότην χαὶ Θεὸν, * τῆς ζωῆς ἀπελύετο * βοῶν· Νῦν ἀπολύεις με· * χατεῖδον γάρ σε σήμερον.

Τοῖς νόμοις τῆς φύσεως ὑπαχούεις, * χαὶ τοῦ Γράμματος θεσμοῖς * χατὰ νόμον ὑπείχεις, Χριστὲ, * ὁ πρὶν ὑπαγορεύσας μοι * τὸν νόμον ἐν τῷ ὅρει Σινặ.

Θεοτοχίον.

Ασομαί σοι, Κύριε ο Θεός μου· * ὅτι ἐτέχθης ἐχ Μητρός * Παρθένου ἀγίας, * χαι ταύτην ἀνέδειξας * ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ο Κανών τοῦ Μάρτυρος, φέρων 'Ακροστιγίδα·

Τρυφής μεθέξειν άξίωσόν με, Τρύφων. Θεοφάνους. Ωδή α΄. ³Πχος πλ. δ΄. Ύγραν διοδεύσας.

Τής όντως ένθέου έν οὐρανοῖς * τρυφής ἀπολαύων * ὡς ἀήττητος ᾿Αθλητής, * ταῖς σαῖς ἰχεσίαις τὴν ψυχήν μου * τῆς τῶν παθῶν ῥῦσαι συγχύσεως.

'Ρημάτων τῶν θείων ἐνηχηθεὶς * ἐτέλεσας ταῦτα, * Παναοίδιμε, πραχτιχῶς, * τὴν ἀγιωσύνην ἀγαπήσας * χαὶ σωφροσύνην ἀσπασάμενος.

Υπήρξας τῷ ὄντι ποιμαντικός * ποιμαίνων ψυχής σου * ἐν σορία τοὺς λογισμοὺς, * ψυχὰς ἐπιστρέρων πλανωμένας * καὶ τῷ Θεῷ προσάγων, Ἐνδοξε.

Θεοτοχίον.

Φωτίσαις με φέγγει τῷ νοητῷ * ἀπαύγασμα δόξης * ἡ τεχοῦσα τὸ πατριχὸν, * πανάμωμε Κόρη, χαὶ τὸν ζόφον * τῆς ἀμαρτίας διασχέδασον.

Προεόρτιος. 'Ωδή γ'. Ο Είρμός.

» Εν Κυρίω Θεώ μου * έστερεώθη ή χαρδία μου· * διό οι άσθε-» Ενούντες * περιεζώσαντο δύναμιν.

'Ανοιγέσθω ὁ ναός· * ὁ τοῦ Θεοῦ γὰρ νῦν ἐπέστη ναὸς * ναοὺς ἡμᾶς ποιῆσαι * τοῦ 'Αγίου αὐτοῦ Πνεύματος.

MIIN Φ EBPOYAPIO Σ . A'.

Νῦν παρῆλθεν ἡ σχιὰ * χαὶ ἀντεισήχθη ἡ ἀλήθεια, * τῆς χάριτος ἐλθούσης· * νῦν ὑποδέχου τὸν Χριστὸν, Συμεών.

Χήρα "Αννα σώρρων, * ή μεμονωμένη και γνωστή τῷ Θεῷ, * νῦν ἀνθομολογείτω * τῷ νηπιάσαντι σαρκί δι' ήμᾶς.

Θεοτοχίον.

Τὴν Θεομήτορα Παρθένον * ὀρθοδόξως ἀνυμνήσωμεν· * πρεσβεύει γὰρ ἀπαύστως * ὑπέρ ἡμῶν πρός τὸν Κύριον.

Του Μάρτυρος. Σύ εί το στερέωμα.*

"Η μβλυνας την δύναμιν * την ύπερηφανον, ένδοξε * Μάρτυς Χριστοῦ, * την ἐχ τοῦ Υψίστου * ἐνδυσάμενος δύναμιν.

Σάρκα περικείμενος, * ὀφρύν την ἄσαρκον ἔσβεσας * τοῦ δυσμενοῦς, * καὶ σεσαρκωμένον * Θεόν Λόγον ἐκήρυξας.

Μόνη φυγαδεύονται * τῆ παρουσία σου πνεύματα * τὰ πονηρὰ, * Πνεύματος Άγίου * διωχόμενα χάριτι.

Θεοτοχίον.

Έχων σε βοήθειαν * οὐχ αἰσχυνθήσομαι, Πάναγνε * Μήτηρ Θεοῦ· * ἔχων σε προστάτιν * τῆς ζωῆς μου σωθήσομαι.

Ο Είρμός.

» Σύ εί το στερέωμα * των προστρεχόντων σοι, Κύριε· * σὺ εἰ » Σ το φως * των ἐσχοτισμένων, * χαὶ ὑμνεῖ σε το πνεῦμά μου.

Κάθισμα τοῦ Μάρτυρος.

³Ηχος δ'. Ταχύ προκατάλαβε.*

Τῶν πόνων, μαχάριε, * χατατρυφῶν τῆς σαρχός, * τὴν θείαν χαὶ ἄπονον * ἐν Παραδείσω τρυρὴν * ἀζίως ἀπείληφας, * στέφος ἀθανασίας * ἐχ Θεοῦ δεδεγμένος· * ὅθεν χαὶ ἰαμάτων * ποταμοὺς ἀναβλύζεις * τοῖς πόθω χαταφεύγουσι, * Μάρτυς, τῆ σχέπῃ σου. Δόξα, χαὶ νῦν. Προεόρτιον.

'Ηχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.*

Θησαυρέ των αίώνων, * ή ζωή των άπάντων * δι' έμε νηπιάσας * ὑπό νόμον ἐγένου, * ὁ πάλαι χαράξας ἐν πλαξί * τόν νόμον ἐν τῷ ὅρει τῷ Σινῷ, * ἱνα πάντας ἀπαλλάξης * ἐχ τῆς τοῦ νόμου πάλαι δουλείας. * Δόξα τῆ εὐσπλαγχνία σου, Σωτήρ· * δόξα τῆ βασιλεία σου· * δόξα τῆ οἰχονομία σου, μόνε φιλάνθρωπε. Πορεόρτιος. 'Ωδή δ'. 'Ο Εἰρμός.

» ΓΓιούς ούρανούς ή άρετή σου χατεχάλυψε, * χαὶ ή γῆ ἐπλη-

» L ρώθη τῆς σῆς δόξης, Χριστέ· * διὸ ἀπαύστως χράζομεν· * » Δόξα τῆ δυνάμει σου, Κύριε.

Αι τάξεις τῶν ἀγγέλων ἐξεπλάγησαν * ἐν ταῖς ἀγxάλαις τοῦ Πρεσβύτου θεασάμεναι * τὸν σὺν Πατρὶ xai Πνεύματι * ὑμνούμενον ὡς Υίὸν, xai Θεὸν ἡμῶν.

Digitized by Google

MHN Φ EBPOYAPIO Σ . A'.

Το ήμων ατελές οίχειούμενος * ο παντέλειος Θεός τη χατά νόμον προσαγωγή, * το τέλειον της χάριτος * ήμιν έδωρήσατο.

Ως βρέφος έν άγχάλαις δεχόμενος * χαὶ Θεόν τῷ πνεύματι θεώμενος * ό Συμεών, σωτήριον * τοῦ χόσμου τον Χριστον ἀνεχήρυττε.

Μωσέως τιμιώτερος γέγονας * τοῦ δεξαμένου νόμον ἐν τῷ ὄρει Σινῷ· * ὅτι Χριστόν τόν Κύριον * ἀγκάλαις σου, Πρεσβύτα, ἐβάστασας.

'Η "Αννα προφητεύουσα το μέλλον, * τον έκ της μήτρας σου Θεόν προανηγόρευσε· * διο άπαύστως πρέσβευε * σωθηναι, Θεομητορ, τοὺς δούλους σου.

Τοῦ Μάρτυρος. Είσαχήχοα, Κύριε.*

Θεωμένους χατέπληξας, * Μάχαρ, τοὺς τυράννους τῆ χαρτερία σου· * τὰς βασάνους γὰρ ὑπέμεινας * ὡς ἐν ἀλλοτρίῳ * πάσχων σώματι.

'Ενετρύφας, Μαχάριε, * τοῖς τῶν ἀλγηδόνων πόνοις νυττόμενος· * νῦν τρυφặς δὲ χαθαρώτερον * ἀιδίου δόξης * ἐμφορούμενος.

Ξεομένου τοῦ σώματος * ταῖς τῶν σιδηρῶν ὀνύχων ὀξύτησιν,* ἐνευροῦτό σου, Θεσπέσιε, * τῆς ψυχῆς ὀ τόνος * θεία χάριτι. Θεοτοχίον.

'Επί σε την ελπίδα μου * πασαν άνατίθημι, Μητροπάρθενε· * την ψυχήν μου διαφύλαξον * ή Θεόν τεχοῦσα * τόν Σωτῆρά μου. Προεόρτιος. 'Ωδή ε΄. 'Ο Ειρμός.

» ΄Λ άνατείλας το φώς, * και φωτίσας τον δρθρον, * και δειξας

• U την ημέραν, * δόξα σοι, Ίησοῦ * Υἰἐ τοῦ Θεοῦ * φιλάν • θρωπε, δόξα σοι.

Έν τῆ τοῦ νόμου σκιā * τόν τῆς χάριτος λόγον * τρανῶς ἐχρηματίσθη * Συμεών ὁ δίχαιος, * σωματιχῶς * τόν Χριστόν δεξάμενος.

Ούτος είς πτώσιν, φησί, * καί ἀνάστασιν κείται· * είς πτώσιν των ἀπίστων, * καί πιστων ἀνάστασιν, * ὁ Συμεών * ἄρτι προεφήτευσε.

Θεοχυήτορ Αγνή, * τόν Γίόν σου δυσώπει * λυτρώσασθαι χινδύνων * χαί πάσης περιστάσεως * τοὺς σε δοξάζοντας, * Θεοτόχε άχραντε.

Του Μάρτυρος. Όρθρίζοντες βοώμέν σοι.

Ένέργειαν δεξάμενος Πνεύματος * του Αγίου, * ένήργησας, Ένδοξε, * τὰ τῶν θαυμάτων τεράστια.

'Ινδάλματα τῆς πλάνης χατήργησας, * 'Αθλορόρε· * εἰχόνι λατρεύειν γὰρ * Θεοῦ τοῦ ὄντως ἡγάπησας.

Νενίχηχας γενναίως το φρόνημα * του τυράννου * το άθεον, Πάνσοφε, * Χριστοῦ τῆ πίστει νευρούμενος.

Θεοτοχίον.

'Ανέχφραστος ή σύλληψις γέγονε * σοῦ, Παρθένε, * ὁ τόχος **ἀπόῥρητος * διαμεμένηχεν, ἄχραντε.** Προεόρτιος. Ώρη ς΄. Ο Εἰρμός.

 ΄ (Ιωνᾶν τὸν Προφήτην * ἐλυτρώσω τοῦ χήτους, Χριστὲ ὁ Θεός, * χάμε τοῦ βυθοῦ τῶν πταισμάτων * ἀνάγαγε χαὶ » σωσόν με, μόνε φιλάνθρωπε.

Έχρηματίσθη Πρεσβύτης * μή θανειν πριν ίδειν τον Δεσπότην Χριστόν. * άγχάλαις δε σήμερον φέρει, * χαι τουτον προσδειχνύει παντί τῷ λαῷ Ίσραήλ.

Τόν Ποιητήν των αίώνων * ο Πρεσβύτης ώς βρέφος δεξάμενος, * Θεόν προαιώνιον έγνω, * χαί φως έθνων χαι δόξαν του Ίσραήλ τόν Χριστόν.

Νῦν Συμεών προφητεύει, * νῦν ή Αννα ἀνθομολογεῖ τῷ Θεῷ· * ό μέν τη Μητρί και Παρθένω, * ή δε τῶ έκ Παρθένου άναδειχθέντι σαρχί.

Θεοτοχίον.

Ω μαχαρία χοιλία, * πόθεν ταύτην την δόξαν έβλάστησας; * Θεός τό τεχθέν, ὦ Παρθένε, * χαὶ φῶς ἐθνῶν χαὶ δόξα χαὶ ἀπολύτρωσις.

Του Μάρτυρος. Ίλάσθητί μοι, Σωτήρ.* 💳 ηράνας τὰς μυσαρὰς * σπονδὰς χαὶ χνίσσης μιάσματα, * μα-

🛥 νίας είδωλιχάς, * σοτς αίμασιν, ενδοξε, * χατήρδευσας άπαντα * τὰ τῆς Ἐκκλησίας * εὐγενῆ, Τρύφων, βλαστήματα.

Ίχῶρες μαρτυριχοι * ώς μύρον εὐωδιάζουσι· * το αίμα τῶν άθλητών * πηγάζει ιάματα· * ή χόνις του σώματος * ψυχάς άγιάζει * τῶν πιστῶς θεραπευόντων αὐτούς.

Θεοτοχίον.

'Ως εμψυχος χιβωτός * έδεξω Λόγον τον αναρχον. * ώς άγιον ιερόν * τόν Κτίστην έχώρησας. * ώς θρόνος πυρίμορφος * φέρεις τόν Δεσπότην, * Θεομήτορ, πάσης χτίσεως. Ο Είρμός.

• Τλάσθητί μοι, Σωτήρ· * πολλαί γάρ αι άνομίαι μου· * και » L έχ βυθοῦ τῶν χαχῶν * ἀνάγαγε, δέομαι· * πρός σέ γὰρ » έβόησα, * xal έπάχουσόν μου, * δ Θεός της σωτηρίας μου. Κοντάχιον, Ήχος πλ. δ. Ως ἀπαργάς.

Τριαδική στεφότητι * πολυθείαν έλυσας * έχ των περάτων, 'Αοίδιμε, τίμιος * έν Κυρίω γενόμενος * χαί νικήσας τυράν-

νους * έν Χριστῷ τῷ Σωτῆρι, * το στέρος είληρας * τῆς μερτυρίας σου, * καὶ χαρίσματα θείων ἰάσεων * ὡς ἀήττητος. Ο Οικος, ποὸς το: Αὐτὸς μόνος ὑπάρχεις.

εράν πανδαισίαν προτίθεται * φιλεόρτων το σύστημα σήμερον Προεόρτια σύμβολα φέρουσαν, * τοῦ Κυρίου τεσσαραχονθήμερον * τὴν ἐχ Παρθένου φριχτὴν γέννησιν, * χαὶ Πρεσβύτου σεπτοῦ ἐναγχάλισιν, * χαὶ σεπτοῦ 'Αθλοφόρου μνημόσυνα· * διὰ τοῦτο τελειοῦται νιχητιχῶς * ὡς ἀήττητος.

Συναξάριον.

Μήν Φεβρουάριος, έχων ήμέρας κη'. εί δε έστι Βισεκτος, κθ'.

Η ήμέρα έχει ώρας ια'. και ή νύξ ώρας ιγ'. Τη Α'. του αύτου μηνός, Μνήμη του Αγίου Μάρτυρος Τρ. φωνος.

Στίγοι.

Σύ δὲ, Τρύρων, τί; τὸ ξίρος θνήσχω φθάσας, Καιρὸς δὲ τίς σου τοῦ τέλους; Νουμηνία.

Έν Φεβρουαρίοιο Τρύρων πρό τομής θάνε πρώτη.

Ταϊς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. ἀμήν.

Προεόρτιος, 'Ωδή ζ'. Ο Είρμός.

. Ο τῶν Πατέρων Θεός, * μἡ χαταισχύνης ἡμᾶς, * ἀλλὰ δώρησαι ἡμῖν * ἐν παἰρησία βοᾶν σοι· * Εὐλογητός εἰ, ὁ Θεός.

Ο ένοιχήσας Θεός * έν γαστρί τῆς Παρθένου, * έν ἀγχάλας Συμεών, * ώσπερ έν θρόνω πυρίνω, * σήμερον ένθρονίζεται.

Σύ το γεώδες ήμων * προσλαβόμενος, Λόγε, * ένηπίασας σαρxi, * xai νομιχών χαθαρσίων * μετέσχες ώσπερ νήπιον.

Η σώφρων "Αννα ήμιν * προφητεύει το μέλλον, * χαι προ λέγει μυστιχῶς * τὴν τῶν ἐθνῶν προσδοχίαν, * χαι Ισραὴλ τὴν λύτρωσιν.

Χατρε, ή ἄσπορος γή * ή τον Λόγον έχ μήτρας * δίχα σπέρματος ἀνδρός * σεσαρχωμένον τεχοῦσα, * ή σχέπη τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Τοῦ Μάρτυρος. Οἱ ἐχ τῆς Ἰουδαίας.*

Ντερηφόρος χορεύεις * τοις χοροίς των Μαρτύρων συνευφραινό — μενος· * την πλάνην γάρ νικήσας * έν λόγω άληθείας, * άναμέλπεις γηθόμενος· * Ό των Πατέρων ήμων * Θεός, εύλογητός εί.

Ο Δεσπότης των όλων * των αύτοῦ παθημάτων στέρει του Μάρτυρα· * χαὶ τοῦτον ἐναυλίζει * σχηναζζ ἐπουρανίοις * χεχραγότα χαὶ λέγοντα· * Ο των Πατέρων ἡμῶν * Θεός, εὐλογητός εἶ.

Θεοτοχίον.

Νέον φέρουσα βρέφος * τόν πρό πάντων αἰώνων Θεόν, Πανάμωμε, * ἐχ σοῦ σωματωθέντα, * μὴ παύση δυσωποῦσα * τοῦ σωθῆναι τοὺς ψάλλοντας· * Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεός, εὐλογητός εἶ. Προεόρτιος. 'Ωδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

Τόν Βασιλέα Χριστόν, * δν ώμολόγησαν * οἱ αἰχμάλωτοι Παϊ δες * ἐν τῆ χαμίνω λέγοντες μεγάλη τῆ φωνῆ· * Πάντα
 τὰ ἔργα, ὑμνεῖτε ὡς Κύριον.

Τον δι' ήμας χαθ' ήμας * βρέφος γενόμενον * ὑπο νόμον ἀχθέντα, * ἕνα τοῦ νόμου πάντας ἀπαλλάξῃ τοῦ γραπτοῦ, * πάντα τὰ ἔργα, ὑμνεῖτε ὡς Κύριον.

'Ιδών σε φῶς' νοερόν * Συμεών ὁ Πρεσβύτης * ἀγκάλαις ὑπεδέξατο βοῶν· * Νῦν ἀπολύεις με, Λόγε, * πρός τὴν ἐν τῷ πνεύματι ζωὴν ἐκ τῆς προσκαίρου.

Τόν πρό αἰώνων Θεόν * τόν εὐδοχήσαντα * δι' ἡμᾶς νηπιάσαι, * χαὶ ἐν χερσὶ δεχθῆναι τοῦ πρεσβύτου Συμεών, * πάντα τὰ ἔργα, ὑμνεῖτε ὡς Κύριον.

Θεοτοχίον.

Τον Βασιλέα Χριστον, * ον ήμιν ετεχεν * ή Παρθένος Μαρία, * χαι μετά τόχον έμεινε Παρθένος άγνη, * πάντα τὰ έργα, υμνείτε ώς Κύριον.

Τοῦ Μάρτυρος. Έπταπλασίως χάμινον.*

Μέχρι τομής χαί χαύσεως, * μέχρις αίματος χύσεως, * μέχρι χαι θανάτου τελευταΐον ἤθλησας * ἀντιχαθιστάμενος * πρός ἁμαρτίαν, Μάρτυς Χριστοῦ· * νῦν δὲ τῆς ζωῆς τῆς ἐν Χριστῷ χρυπτομένης * λαβόμενος χραυγάζεις· * Ἱερεῖς, εὐλογεῖτε, * λαός, ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἐπὶ τῆς Υῆς ἡγώνισαι * δυσσεβέσι μαχόμενος * πρός ἀπατηλὴν χαὶ θεομάχον πλάνησιν * πιχρῶς ἀναγχάζουσιν· * ἐν οὐρανοῖς δὲ, Τρύφων, τρυφᾶς * στεφανηφορῶν χαὶ σὺν ᾿Αγγέλοις χραυγάζων· * Οἱ Πατδες, εὐλογεῖτε, * Ἱερεῖς, ἀνυμνεῖτε, * λαός, ὑπερυψοῦτε * Χριστόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τυραννικήν διήλεγξας * ἀθεότητα, πάνσοφε, * καὶ δαιμονικήν θεομαχίαν ἔσβεσας * ῥοαῖς τῶν αἰμάτων σου, * τόν ἐν Τριάδι ἕνα Θεόν * ἀξιοπρεπῶς καὶ καθαρῶς ἀναγγέλλων * καὶ σέβων, καὶ κραυγάζων· * Ἱερεῖς, εὐλογεῖτε, * λαός, ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοχίον.

'Ρήμασι σοῖς ἑπόμενοι * μαχαρίζομεν, Πάναγνε, * σὲ τὴν μαχαρίαν, τὴν σαρχὶ γεννήσασαν * τὸν ὄντως μαχάριον, * τὸν φῶς Men. Tom. III.

ΜΗΝ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ. Α'.

οίκοῦντα ἄδυτον * καὶ φωταγωγόν καὶ φωτοδότην Δεσπότην·* δν Παϊδες εὐλογοῦσιν, * Ἱερεῖς ἀνυμνοῦσι, * λαοὶ ὑπερυψοῦσιν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ο Είρμός.

» Επταπλασίως χάμινον * τῶν Χαλδαίων ὁ Τύραννος * τοῖς » Ε θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέχαυσε· * δυνάμει δὲ χρείττονι * περι-» σωθέντας τούτους ἰδών· * Τον Δημιουργόν χαὶ Λυτρωτὴν, ἀνε-» βόα, * οἱ Παΐδες, εὐλογεῖτε, * Ἱερεῖς, ἀνυμνεῖτε, * λαός, ὑπερυ-» ψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Προεόρτιος. 'Ωδή θ'. Ο Ειρμός.

» Πεγαλύνομεν πάντες * την φιλανθρωπίαν σου, * Κύριε Σωτηρ
 » Π ήμῶν, * ή δόξα τῶν δούλων σου * xal στέφανος τῶν πι » στῶν, * ὁ μεγαλύνας την μνήμην τῆς Τεχούσης σε.

Ο πλαξίν έγχαράξας * τόν τοῦ γράμματος νόμον, * χερσίν ἀγκαλίζεται * Πρεσβύτου ὡς νήπιον, * καὶ ἀγιόγραφον ἡμῖν * ὑπαγορεύει νόμον, τὸ Εὐαγγέλιον.

Σήμερον έν τῷ ναῷ * Συμεών ὁ πρεσβύτης * ἀγκάλαις ἐδέξατο * Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, * καὶ ἐβόησε λέγων· * Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα.

Τῶν ἀγγέλων αι τάξεις * ἐν σαρκὶ κατιδοῦσαι * τὸν Κτίστην τὸν ἰδιον * ὡς βρέφος γενόμενον * ἀγκάλαις τοῦ Πρεσβύτου, * τοῦτον ἐν φόβῷ ὑμνοῦσαι ἐδόξαζον.

Συμεών Θεοδόχε, * τοῦ Κυρίου αὐτόπτα, * xαὶ νόμου xαὶ χάριτος * ἀρχὴ xαὶ συμπέρασμα, * μνείαν ποιοῦ xαὶ ἡμῶν * τῶν τιμώντων τὴν σεπτήν σου μετάστασιν.

Θεοτοχίον.

Χαΐρε, πάνσεμνε Αγνή, * παρθενίας χαύχημα * χαὶ τοῦ χόσμου ή χαρὰ, * Μαρία, Μήτηρ χαὶ δούλη * τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ· * αὐτὸν δυσώπει ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Του Μάρτυρος. Σε την απειρόγαμον.*

Υρπέρ τὰ όρώμενα * αἰ τῶν Μαρτύρων προσδοχίαι· * πλήρης ἀθανάτου λήξεως * χαθορᾶται ἡ τούτων ἐλπὶς, * πλήρης θυμηδίας χαὶ χαρᾶς χαὶ φαιδρότητος * ἀνεχφράστου· * ὅθεν ἀξίως μαχαρίζονται.

Φως ἐγένου δεύτερον * φωτὶ τῷ πρώτῳ προσπελάσας, * αἰγλη τῆ αὐτοῦ πυρσούμενος * xαὶ μορφούμενος, Τρύφων σοφὲ, * xαὶ ταῖς αὐτοῦ χορηγουμέναις ἐλλάμψεσι * διαλάμπων· * ὅθεν σε πάντες μαχαρίζομεν.

^{*}Ωρθης ἀχατάπληχτος * ἐν τοῖς ἀγῶσιν, ᾿Αθλοφόρε· * ὥρθης ἀληθῶς ἐπώνυμος * τῆς ἐνθέου χαὶ θείας τρυφῆς· * ἦς νῦν ἀπο-

λαύων χαὶ τρανῶς ἐνηδόμενος, * σωτηρίαν * τοῖς σὲ τιμῶσιν ἡμῖν αἰτησαι. Θεοτοχίον.

Νέχρωσον το φρόνημα, * Θεογεννήτορ, τής σαρχός μου· * ζώωσον ψυχής την νέχρωσιν * ένεργεία τής όντως ζωής, * τής έχ σοῦ τεχθείσης χατὰ σάρχα δι' ἄφατον * εὐσπλαγχνίαν * χαὶ σωτηρίαν τῶν ὑμνούντων σε.

Ο Ειρμός.

» Σέ τὴν ἀπειρόγαμον * Θεοῦ Μητέρα τοῦ Ἐψίστου, * σὲ τὴν
 » ὑπέρ νοῦν χυήσασαν * διὰ λόγου τὸν ὄντως Θεὸν, * τὴν
 » ὑψηλοτέραν τῶν ἀχράντων Δυνάμεων * ἀσιγήτοις * δοξολο » γίαις μεγαλύνομεν.

Έξαποστειλάριον τοῦ Μάρτυρος.

Έν πνεύματι τῷ Ἱερῷ.*

Τρυφής χατεμφορούμενος * παραδόξου χαὶ θείας, * ἀγγέλοις ὁμοδίαιτος * ἐχρημάτισας, μάχαρ, * χαὶ χῆνας νέμων ἐν νάπαις * πρὸς Θεοῦ ἀπείληφας * τὴν χάριν τῶν ἰαμάτων, * Τρύφων μεγαλομάρτυς, * θεραπεύειν τῶν βροτῶν * τὰς ἀσθενείας χαὶ νόσους. Προεόρτιον, ὅμοιον.

Τόν πατδα προσχομίσασα * ή πανάμωμος Κόρη, * έν Ίερῷ τετέλεχε * τὰ τοῦ νόμου· χαὶ τοῦτον * ἀγχάλαις ὡς ἐδέξατο * Συμεών ὁ δίχαιος, * ἀντέρησε τῆ Παρθένῳ· * Οὖτος χεῖται εἰς πτῶσιν * χαὶ ἀνάστασιν πολλῶν * χαὶ εἰς σημεῖον ἐν χόσμῳ.

Είς του Στίχου των Λίνων, Στιχηρά προσόμοια, Προεόρτια. ⁷Ηχος β'. Οίχος τοῦ Ἐφραθά.*

Ρύπου δίχα Χριστός * γεννᾶται ἐχ Παρθένου, * ὡς ἐχ Πατρός ἀρἰρεύστως * Υἰός πρό Ἐωσφόρου, * ὁ τόν ᾿Αδὰμ λυτρούμενος. Στίχ. Νῦν ἀπολύεις τόν δοῦλόν σου, Δέσποτα, χατὰ τό ρῆμά σου ἐν εἰρήνη· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τό σωτήριόν σου.
 Πύλαι τῶν οὐρανῶν, * ἀνοίχθητε· Χριστός γὰρ * ἐν τῷ ναῷ ὡς βρέφος * ὑπὸ Μητρός Παρθένου * Θεῷ Πατρὶ προσάγεται.

Στίγ. Φως εἰς ἀποχάλυψιν ἐθνῶν χαὶ δόξαν λαοῦ σου Ἱσραήλ. Δ έχου, ὦ Συμεών, * τὸν Κύριον τῆς δόξης, * χαθώς ἐχρηματίσθης * ἐχ Πνεύματος ᾿Αγίου· * ἰδοὺ γὰρ παραγέγονε. Δόξα, χαὶ νῦν, ὅΗχος β΄.

Ο χτίστης οὐρανοῦ χαὶ γῆς * ἐν ἀγχάλαις ἐβαστάζετο * ὑπὸ ἀγίου Συμεών τοῦ πρεσβύτου σήμερον· * αὐτὸς γὰρ ἐν Πνεύματι 'Αγίω ἕλεγε· * Νῦν ἡλευθέρωμαι· * εἶδον γὰρ τὸν Σωτῆρά μου.

> Καὶ ἡ λοιπὴ 'Αχολουθία τοῦ "Ορθρου, χατὰ τὸ σύνηθες, χαὶ 'Απόλυσις.

Περί τῆς Ἐορτῆς τῆς Ἐπαπαντῆς εἰ τύχῃ ἐν τῆ Κυριαχῆ τοῦ Φαρισαίου, ἢ τοῦ Ἀσώτου, ἢ τῆς ἘΑπόχρεω, ἢ τῆς Τυρινῆς.

V ρή γινώσχειν, ότι, ἐὰν φθάση ή Έορτή τῆς Ἱπαπαντῆς ἐν ταίς \Lambda προγεγραμμέναις Κυριαχαΐς, έσπέρας, ἐν τῷ μιχρῷ Ἐσπερινῷ, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιγηρὰ ᾿Αναστάσιμα, δ΄. Δόξα, χαί νῦν, τῆς Ἐορτῆς. Εἰς τόν Στίχον, τὸ ἀναστάσιμον Στιχηρόν τοῦ Στίχου, χαὶ γ΄. τῆς Ἐορτῆς, Ἡχος βαρύς· Καταχόσμησον τόν νυμφωνά σου, και τα έτερα δύο μετά των Στίγων αύτων. Δόξα, χαι νῦν, τῆς Ἐορτῆς. Ἐν δὲ τῷ μεγάλῳ Ἐσπερινῷ, μετά την συνήθη Στιχολογίαν είς τό, Κύριε έχέχραξα, ιστώμεν Στίγους ι'. και ψάλλομεν Στιχηρά 'Αναστάσιμα τής Όκτωήχου, γ'. του Τριφδίου, γ'. χαι της Έορτης, δ'. Δόξα, του Τριφδίου Και νῦν, τῆς Ἐορτῆς. Εἴσοδος. Τὰ Ἀναγνώσματα τῆς Ἐορτῆς. Εἰς την Λιτην, τούς γ'. δευτέρους της Έορτης, και της ημέρας, τα είς τοὺς Αἴνους. Δόξα, τῆς ἡμέρας, τὸ εἰς τοὺς Αἴνους. Καὶ νῦν, τῆς Ἐορτῆς. Εἰ δ' οὐχ ἔστι Κυριαχὴ τῆς Ἀπόχρεω, ἢ τῆς Τυρινής. Δόξα, τό είς τους Αίνους, Και νυν, τής Εορτής. Εί δέ μή, Δόξα, χαί νῦν, τῆς Ἐορτῆς. Εἰς τόν Στίχον, Στιγηρὰ Ἀναστάσιμα του "Ηχου και του 'Αλφαβήτου. Δόξα, του Τριφδίου. Και νῦν, τῆς Ἐορτῆς. Ἡ Εὐλόγησις τῶν Αρτων. Απολυτίχιον τῆς Ἐορτῆς, ἐχ γ΄. Ἡ ᾿Ανάγνωσις εἰς τὰς Ἐπιστολάς. Αι δὲ έτεραι 'Αναγνώσεις, τῆς Έορτῆς, ἢ ἐχ τοῦ ἀγίου Λουχα τοῦ Στηριώτου. Έν τῷ Τρθρω. Εἰς τό, Θεός Κύριος, Απολυτίχιον τὸ Αναστάσιμον, δίς· Δόξα, χαὶ νῦν, τῆς Ἐορτῆς. Εἰς τὰ Καθίσματα τῆς Στιχολογίας, Καθίσματα 'Αναστάσιμα μετὰ τῶν Θεοτοχίων αὐτῶν. Ὁ Αμωμος, ἡ Υπαχοή τοῦ Ηχου, ὁ Πολυέλεος, χαί τὰ Καθίσματα τῆς Έρρτῆς. Οι Άναβαθμοι τοῦ "Ηγου· Προχείμενον. Πάσα πνοή και Εύαγγέλιον της Έορτης τό, 'Ανάστασιν Χριστοῦ· ὁ Ν΄. χαὶ τὸ Στιχηρὸν τῆς Ἐορτῆς. Οἱ Κανόνες, ο Άναστάσιμος είς δ'. του Τριφδίου της ήμέρας, είς δ'. χαὶ τῆς Ἐορτῆς μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς ς΄. Καταβασία τῆς Ἐορτής, όμοῦ οἱ δύο Χοροί. Ἀπό τρίτης ஹδής, Κοντάχιον χαὶ τὸν Οίχον τοῦ Τριωδίου, χαὶ τὰ Καθίσματα τοῦ Τριωδίου. Δόξα, χαι νυν, της Έορτης. Άρ' Έχτης, το Κοντάχιον της Έορτης Έν τη έννάτη 'Ωδή, στιχολογειται, Η τιμιωτέρα. Έξαποστειλάριον το 'Αναστάσιμον, του Τριωδίου και της Έορτης. Εις τούς Αίνους· Πάσα πνοή· Στιγηρά 'Αναστάσιμα δ'. Καὶ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῶν Αίνων, οι Στίχοι τῆς Ἐορτῆς, χαὶ τῆς Ἐορτής τὰ Προσόμοια· Δόξα, τής Έορτής· Καὶ νῦν· Ὑπερευλογημένη. Εἰ δέ ἐστι Κυριαχή τής Ἀπόχρεω ἢ τής Τυρινής, μετὰ τὰ Στιχηρὰ τής Ἐορτής, Στίχον· Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου· τὸ Ἰδιόμελον τής ἡμέρας· Δόξα, τὸ αὐτό· Καὶ νῦν· Ὑπερευλογημένη. Δοξολογία μεγάλη. Μετὰ τὸ Τρισάγιον, Τροπάριον τὸ ᾿Αναστάσιμον, ἡ Κατήχησις, χαὶ ᾿Απόλυσις. Ἡ συνήθης Λιτή· Δόξα, χαὶ νῦν, τὸ Ἐωθινόν. Καὶ ἡ α΄. Ὅρα ἐν τῷ Νάρθηχι. Ἐν ταῖς Ὅραις, Τροπάριον Ἀναστάσιμον· Δόξα, τῆς Ἐορτῆς· Καὶ νῦν, Θεοτοχίον τῆς Ὅρας. Κοντάχιον τῆς Ἐορτῆς. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, οἱ Μαχαρισμοὶ τοῦ Ἡχου εἰς ϛ΄. χαὶ τῆς Ἐορτῆς ἡ γ΄. ᾿Ωδἡ, εἰς δ΄. Εἰσοδιχὸν τῆς Ἐορτῆς· Τροπάριον τὸ Ἀναστάσιμον, χαὶ τῆς Ἐορτῆς· Δόξα, χαὶ νῦν, Κοντάχιον τῆς Ἐορτῆς. Προχείμενον, ὁ Ἀπόστολος τῆς ἡμέρας, ᾿Αλληλούῖα τῆς ἡμέρας, εἰτα τῆς Ἐορτῆς. Ἐναγγέλιον τῆς Ἐορτῆς, εἰτα τῆς ἡμέρας.

> Περί τής Έορτής τής Υπαπαντής, πότε ἀποδίδοται,

εί τύχη τη Έβδομάδι της Απόχρεω, η της Τυρινής.

Χρή εἰδέναι, ὅτι, ἐἀν τύχη ἡ Ἐορτἡ τῆς Ἱπαπαντῆς τῆ Κυριαχῆ τοῦ ᾿Ασώτου, ἢ τῆ γ΄. τῆς ᾿Απόχρεω, ἀποδίδοται τῆ Παρασχευῆ τῆς αὐτῆς Ἐβδομάδος. Εἰ δὲ τύχη τῆ δ΄. ἢ τῆ ε΄. ἢ τῆ ς΄. ἢ τῷ Σαββάτψ τῆς ᾿Απόχρεω, ἀποδίδοται τῆ γ΄. τῆς Τυρινῆς. Εἰ δὲ τύχη τῆ Κυριαχῆ τῆς ᾿Απόχρεω, ἢ τῆ β΄. τῆς Τυρινῆς, ἀποδίδοται τῆ ε΄. τῆς αὐτῆς Ἐβδομάδος. Εἰ δὲ τύχη τῆ γ΄. ἢ τῆ δ΄. τῆς Τυρινῆς, ἀποδίδοται τῆ Κυριαχῆ τῆς αὐτῆς Ἐβδομάδος.

Περί τῆς Υπαπαντῆς, εἰ τύχη τῶν Ψυχῶν, ἢ Μεθεόρτων, ἢ ἡ ᾿Απόδοσις αὐτῆς.

Χρή εἰδέναι καὶ τοῦτο, ὅτι, ἐἀν τύχη ἡ Ἐορτὴ τῆς Ὑπαπαντῆς, τῷ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν, ἢ Μεθεόρτων, ἢ ἡ Ἀπόδοσις αὐτῆς, ἡ Ἀκολουθία τῶν Ψυχῶν ψάλλεται ἐσπέρας καὶ πρωὶ ἐν τῷ Κοιμητηρίψ ἰδικῶς, ἢ ψάλλεται τῷ Σαββάτῳ τοῦ Ἀσώτου.

> Περί τῆς Υπαπαντῆς, εἰ τύχη τῆ Ἑβδομάδι τῆς Τυρινῆς.

Χρή εἰδέναι, ὅτι, εἰ τύχη ή Ἐορτὴ τῆς Ἐπαπαντῆς τῆ β΄. τῆς Τυρινῆς, τῆ Κυριαχῆ ἐσπέρας ἐν τῷ μιχρῷ Ἐσπερινῷ, εἰς τὸ, Κύριε ἐχέχραξα, Στιχηρὰ τῆς Ἐορτῆς γ΄. Ἡχος, α΄. δευτεροῦμεν τό, α΄. Δόξα, χαὶ νῦν, τῆς Ἐορτῆς. Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἰδιόμελον της ήμέρας, και το Μαρτυρικόν. Δόξα, και νυν. της Έορτῆς. Ἐν τῷ μεγάλω Ἐσπερινῷ καὶ τῷ Ὅρθρω, τελεῖται ἡ ᾿Ακολουθία, ώς έστιν έν τῷ Τυπιχῷ ἀπαραλλάχτως. Τριώδιον γάρ έν ταύτη τη Έορτη, έν ή αν ήμέρα τύχη της Τυρινής, ού ψάλλομεν, άνευ της Κυριακής, εί μή μόνον το Ίδιόμελον της ήμέρας. Λέγεται γάρ αὐτὸ ἐν τῷ μιχρῷ Ἐσπερινῷ, ὡς προεγράφη. Εἰς τούς Αίνους, μετά το είπειν τά, δ'. Στιχηρά της Εορτής, Δόξα, χαι νῦν, τῆς Ἐορτῆς. Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, χαί το Μαρτυριχόν. Δόξα, χαι νῦν, τῆς Ἐορτῆς. ΄Ωσαύτως, εί τύχη έν τη γ'. ή τη ε'. Εί δε τύχη τη δ'. ή τη ς'. της Τυρινής, έν τῷ μιχρῷ χαὶ τῷ μεγάλψ Έσπερινῷ, χαὶ τῷ Όρθρψ, τελειται ή Αχολουθία χαθώς έδηλώθη έν τη β΄. ἀπαραλλάχτως. Γίνονται δε έν τῷ τέλει τοῦ Ορθρου, χαὶ ἐν τῷ τέλει τῶν Ώρῶν, αί τρεῖς μεγάλαι Μετάνοιαι μόνον. Ἐν δὲ τῆ ς΄. ὑΩρα λέγεται τό Τροπάριον τῆς Προφητείας, καὶ ἡ Προφητεία. Καὶ ἡ Λειτουργία τελεῖται τοῦ Χρυσοστόμου, χατὰ τὸν χαιρὸν αὐτῆς. Ἐν δὲ τῷ Έσπερινῷ, μετὰ τὸ Προχείμενον τῆς ἡμέρας, τὰ Άναγνώσματα τῆς Ἐορτῆς, χαὶ ἡ Προφητεία τῆς ἡμέρας, χαὶ τὸ Προχείμενον, Ήχος, πλ. β΄. Έλπισάτω Ίσραὴλ ἐπὶ τόν Κύριον μετά μέλους. Γίνεται δὲ θ΄. ἐν ταῖς δυσὶ ταύταις ἡμέραις, εἰ τύχη ή Έορτη αύτη.

Περί τῶν Μεθεόρτων τῆς Υπαπαντῆς, εἰ τύχωσιν ἐν τῆ Ἐβδομάδι τῆς Τυρινῆς.

Χρή εἰδέναι, ὅτι, ἐἀν τύχωσι τὰ Μεθέορτα ἐν τῆ Ἐβδομάδι τῆ; Τυρινῆς, ἐσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ τῆ; Ἐορτῆς, Υ΄. καὶ τοῦ ᾿Αγίου Υ΄. Δόξα, τοῦ ᾿Αγίου, εἰ ἔχει· Καὶ νῦν, τῆς Ἐορτῆς. Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἱδιόμελον τῆς ἡμέρας, δἰς, καὶ τὸ Μαρτυρικόν· Δόξα, τοῦ ᾿Αγίου· Καὶ νῦν, τῆς Ἐορτῆς. Μετὰ τὴν Ἐκτενῆ, εἰ ἔστι δ΄. ἢ Παρασκευὴ, αἰ μεγάλαι τρεῖς Μετάνοιαι, καὶ ᾿Απόλυσις. ἹΩσαύτως καὶ ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ, εἰ ἔστι δ΄. ἢ Παρασκευὴ, καὶ ἐν τῷ τέλει, αἰ μεγάλαι τρεῖς Μετάνοιαι. Ἐν τῷ Ὅρθρω, εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Τροπάριον τῆς Ἐορτῆς, δίς· Δόξα, τοῦ ᾿Αγίου, εἰ ἔχει· Καὶ νῦν, τῆς Ἐορτῆς. Εἰ δὲ μἡ, Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἐορτῆς. Εἰς τὰ Καθίσματα τῆς Στιχολογίας, Καθίσματα τῆς Ἐορτῆς. Οἱ Κανόνες τῆς Ἐορτῆς μετὰ τῶν Ἐἰρμῶν εἰς ή΄. καὶ τοῦ ᾿Αγίου, εἰς δ΄. ὅΟτε δἑ ἐστιν ἹΩδἡ τοῦ Τριφδίου, λέγονται τῆς Ἐορτῆς, εἰς ϛ΄. καὶ τοῦ

ΜΗΝ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ. Α΄.

Τριφδίου, εἰς δ'. καὶ τοῦ 'Αγίου, εἰς δ'. 'Από γ'. 'Ωδῆς, εἰ ἔχει Κοντάχιον ὁ "Αγιος, λέγε τὸ Κοντάχιον τῆς Ἐορτῆς· εἶτα Κα-Οίσματα τοῦ Τριφδίου· Δόξα, τοῦ 'Αγίου· Καὶ νῦν, τῆς Ἐορτῆς. 'Αρ' Ἐχτης, Κοντάχιον τοῦ 'Αγίου, εἰ ἔχει· εἰ δὲ μὴ, τῆς Ἐορτῆς. Ἐξαποστειλάριον τοῦ 'Αγίου, εἰ ἔχει· καὶ τῆς Ἐορτῆς· εἰ δὲ μὴ, τῆς Ἐορτῆς, δἰς. Εἰς τοὺς Αἴνους, Στιγηρὰ τῆς Ἐορτῆς· εἰ δὲ μὴ, τῆς Ἐορτῆς, δἰς. Εἰς τοὺς Αἴνους, Στιγηρὰ τῆς Ἐορτῆς· Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἐορτῆς. Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, δἰς, καὶ τὸ Μαρτυρικόν· Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἐορτῆς Τροπάριον τοῦ 'Αγίου, εἰ ἔχει· Δόξα, τοῦ 'Αγίου· Καὶ νῦν, τῆς Ἐρρτῆς· εἰ δὲ μὴ, τῆς Ἐορτῆς. Μετά τὴν Ἐχτενῆ, εἰ ἔστι Τετάρτη ἡ Παρασχευὴ, αὶ μεγάλαι, τρεῖς Μετάνοιαι μόνον, καὶ 'Απόλυσις. Ώσαύτως καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς Ώραις, εἰ ἔστι Τετάρτη ἡ Παρασχευὴ, αὶ μεγάλαι τρεῖς Μετάνοιαι μόνον κατὰ τὸ τέλος γίνονται. Όμοίως καὶ ἐν τοῖς 'Αποδείπνοις.

Περί της αυτής Έορτης, εί τύχη τῷ Σαββάτφ της Τυρινής.

Χρή εἰδέναι, ὄτι, ἐὰν τύχη ή Έορτή τῆς Υπαπαντῆς τῷ Σαββάτω τῆς Τυρινῆς, τῆ Παρασχευῆ ἐσπέρας, ἐν τῷ μιχρώ Έσπερινώ, εἰς τό, Κύριε ἐχέχραξα, Στιγήρα τῆς Έορτῆς, γ΄. Ηχος, α'. Λέγε Συμεών δευτερούμεν το α'. Δόξα, και νύν, της Έρρατής. Προχείμενον τής ήμερας, και ή Προφητεία. Είτα τό Προκείμενον ϋστερον, ήγος, πλ. β'. Έλπισάτω Ισραήλ έπι τόν Κύριον· μετά μέλους. Είς τον Στίχον, το Ιδιόμελον της ημέρας, δίς, και το Μαρτυρικόν Δόξα, και νυν, της Έρρτης. Τροπάριον σής Έρραής. Έν τῷ μεγάλω Έσπερινῷ, στιχολογούμεν το πρώτον 'Αντίφωνον, τό, Μαχάριος άνήρ. Εἰς τό, Κύριε ἐχέχραξα, ἰστῶμεν, Στίχους ι'. και ψάλλομεν, Στιχηρά της Έορτης, είς ς'. και τών Αγίων Πατέρων, είς δ'. Δόξα, των Αγίων Πατέρων. Και νύν, της Έρρτης. Είσοδος, τὰ Άναγνώσματα της Έρρτης. Εἰς την Λιτήν, Στιχηρά τῆς Έορτῆς. Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρά τῆς Έορτης· Δόξα, των Αγίων· Καί νῦν, της Εορτης. Εἰς την Εύλόγησιν τών "Αρτων, 'Απολυτίχιον της Έορτης, δίς, χαι τών Αγίων, άπαξ. Η Ανάγνωσις της Εορτής όμοίως χαι είς το α. Κάθισμα. Είς τὰ Καθίσματα τῆς Στιγολογίας, Καθίσματα τῆς Έορτης. Είς την β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα και Άνάγνωσις τῶν 'Αγίων. Ο Πολυέλεος, Κάθισμα και 'Ανάγνωσις της Έορτης. Οι 'Αναβαθμοί, τό α΄. 'Αντίρωνον τοῦ δ'. "Ηχου, Προκείμενον, Πάσα πνοή, και Εύαγγέλιον τῆς Έορτῆς. Ο Πεντηκοστός, το Πεντη-

ΜΗΝ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ. Α'.

χοστάριον τῆς Ἐορτῆς. Ὁ Κανών τῆς Ἐορτῆς μετὰ τῶν Εἰρμῶν, είς η'. χαί τῶν 'Αγίων, εἰς ς'. 'Από γ'. 'Ωδής, Κοντάχιον τῶν 'Αγίων, και τον Οίκον είτα Κάθισμα των 'Αγίων Δόξα, και νύν, τής Έορτής. Άφ' Έχτης, Κοντάχιον της Έορτής. Έν τη έννάτη 'Ωδή, στιχολογείται, Η τιμιωτέρα. Έξαποστειλάριον των Αγίων, χαί της Εορτής. Είς τους Αίνους, Πάσα πνοή· ιστώμεν Στίγους ς'. και ψάλλομεν Στιγηρά της Έορτης γ'. και των Αγίων γ'. Δόξα, των Αγίων Και νυν, της Έορτης. Δοξολογία μεγάλη, ή Έκτενής, ή Κατήγησις του Στουδίτου, και Άπόλυσις. Η ούν Λιτή, και ή α΄. "Ωρα, έν τῷ Νάρθηκι. Έν ταϊς "Ωραις, Τροπάριον της Έορτης. Είς την Λειτουργίαν, Τυπικά, χαι έν τοῖς Μαχαρισμοῖς, ή γ΄. Ώρη τῆς Εορτῆς, εἰς δ΄. χαί τῶν Αγίων, ή ς'. 'Ωδή, εἰς δ'. Εἰσοδικόν, τῆς Εορτής. Τροπάριον της Έορτης, και των Αγίων Δόξα, το Κοντάκιον των Αγίων· Και νυν, της Έρρτης. Προχείμενον, ό Απόστολος, Εύαγγέλιον, και Κοινωνικόν, πρώτον της Έορτης, είτα των Αγίων.

Περὶ τῆς ᾿Αποδόσεως τῆς Ἱπαπαντῆς, εἰ τύχη τῆ Ἐβδομάδι τῆς Τυρινῆς.

V pή είδέναι, ότι, έαν τύχη ή Άπόδοσις της Υπαπαντής έν **Λ** τη Εβδομάδι της Τυρινής, ήγουν έν ταις ήμέραις αυταις, έσπέρας είς τό, Κύριε έχέχραξα, Στιχηρά της Έρρτης, ς'. Δόξα, χαί νύν, τής Έορτής. Είς τον Στίχον, Στιχηρά Ιδιόμελα τής ήμέρας, δίς, χαί το Μαρτυριχόν Δόξα, χαί νῦν, τῆς Εορτῆς. Τροπάριον, τής Έορτής. Μετὰ την Έχτενή, εί έστι Τετάρτη ή Παρασχευή, αι μεγάλαι τρεῖς Μετάνοιαι, χαι 'Απόλυσις. 'Ωσαύτως και είς τὰ 'Απόδειπνα, και είς το Μεσονυκτικον, εί έστι Τετάρτη ή Παρασχευή, έν τῷ τέλει, αι τρεῖς μεγάλαι Μετάνοιαι μόνον. Έν τῷ Όρθρω εἰς τό, Θεός Κύριος, Τροπάριον τῆς Έρρτής. Είς τὰ Καθίσματα τής Στιγολογίας, Καθίσματα τής Έορτής. Ο Κανών της Έορτης μετά των Ειρμων, εις ιδ'. ένθα δέ τύχη ή 'Ωδή του Τριωδίου, τής Έορτής, εἰς ι'. καὶ του Τριωδίου, εἰς δ'. 'Από τρίτης 'Ωδής, Κάθισμα τοῦ Τριωδίου. Δόξα, χαὶ νῦν, τῆς Ἐορτῆς. Ἀφ' Ἐχτης, Κοντάχιον τῆς Ἐορτῆς, χαὶ τόν Οίχον. Έν τη έννάτη Ώδη, στιχολογείται, Η τιμιωτέρα. Έξαποστειλάριον της Έορτης, δίς. Εἰς τοὺς Αίνους, Στιχηρά προσόμοια της Έορτης, είς δ'. Δόξα, και νυν, της Έορτης. Είς τόν Στίχον, το Ιδιόμελον της ήμέρας, έχ δευτέρου, χαι το Μαρτυριχόν Δόξα, χαὶ νῦν, τῆς Ἐορτῆς, Ἡγος, πλ. α΄. Μετὰ τὸ

Τρισάγιον, Τροπάριον τῆς Ἐορτῆς, ἡ Ἐκτενής. Καὶ εἰ ἔστι Τετάρτη ἢ Παρασκευὴ, αἰ μεγάλαι τρεῖς Μετάνοιαι. Δεῦτε προσκυνήσωμεν, καὶ ἡ α΄. Ὅρα. Ἐν τῷ τέλει αὐτῆς, αἰ μεγάλαι τρεῖς Μετάνοιαι μόνον. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ ἐν τοῖς Μακαρισμοῖς, ἡ γ΄. Ὁδὴ τῆς Ἐορτῆς, εἰς ἕξ. Τροπάριον τῆς Ἐορτῆς· Δόξα, καὶ νῦν, τὸ Κοντάκιον τῆς Ἐορτῆς. Προκείμενον, ᾿Αλληλούία, καὶ Κοινωνικὸν τῆς Ἐορτῆς. ᾿Απόστολον, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

Περί τῆς ᾿Αποδόσεως τῆς Ὑπαπαντῆς, εἰ τύχη τῷ Σαββάτῳ τῆς Τυρινῆς.

Χρή εἰδέναι, öτι, εἰ τύχη ή Ἀπόδοσις τῆς Ἐορτῆς τῷ Σαβ-βάτω τῆς Τυρινῆς, ἐσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐχέχραξα, Στιγηρά τῆς Ἐορτῆς, γ΄. Χαὶ τῶν Ἁγίων γ΄. Δόξα, τῶν Ἁγίων. Και νῦν, τῆς Εορτῆς. Εἰς τον Στίχον, το Ιδιόμελον τῆς ἡμέρας, καί το Μαρτυρικόν Δόξα, τον Αγίων Και νύν, της Έορτης. Τροπάριον των Αγίων· Δόξα, χαι νῦν, τῆς Εορτῆς. Εἰς τό, Θεός Κύριος, Τροπάριον της Έορτης, δίς Δόξα, των Αγίων Και νυν, τῆς Ἐορτῆς. Εἰς τὰ Καθίσματα τῆς Στιγολογίας, Καθίσματα τής Έορτής. Οι Κανόνες τής Έορτής μετά των Ειρμών, είς η'. χαι των Αγίων, είς ς'. 'Από τρίτης 'Ωδής, Κοντάχιον των Αγίων, χαι Κάθισμα· Δόξα, χαι νῦν, τῆς Ἐρρτῆς. ᾿Αρ' ἕχτης, Κοντάχιον τής Έορτης. Έν τη έννάτη 'Ωδή, στιχολογείται, Η τιμιωτέρα. Έξαποστειλάριον των Αγίων, και της Εορτής. Είς τούς Αίνους, Πάσα πνοή· Στιχηρά τῆς Εορτῆς, γ΄. καὶ τῶν Αγίων, γ΄. Δόξα, των Αγίων Και νυν, της Εορτης. Η συνήθης Λιτή, χαι ή α΄. Ώρα έν τῷ Νάρθηχι. Εἰς την Λειτουργίαν, ἐν τοῖς Μαχαρισμοϊς, ή γ'. 'Ωδή τῆς Έορτῆς, εἰς δ'. καὶ τῶν Αγίων, εἰς δ'. Τροπάριον της Έορτης, και των Αγίων Δόξα, Κοντάκιον των Αγίων Και νύν, της Έορτης. Προχείμενον της Έορτης, χαι τών Αγίων. Ο Απόστολος, Εύαγγέλιον, καὶ Κοινωνικόν, πρῶτον τῆς Έρρτής, είτα των Αγίων.

Men. Tom. III.

THE B'. FOR ATTOR MHNON.

Η Υπαπαντή του Κυρίου, καί Θεού, και Σωτήρος ήμων Ίησου Χριστού.

EN T Ω_i MIKP Ω_i E Σ IIEPIN Ω_i .

Είς τό, Κύριε ἐχέχραξα, ίστωμεν Στίγους δ'. χαι ψάλλομεν τά τρια προσόμοια Στιχηρά, δευτερούντες το πρώτον.

Ήγος α'. Των ούρανίων ταγμάτων.*

Γιτόν ἀπερίγραπτον Λόγον * χαὶ ὑπερούσιον, * τόν οὐρανίοις θρόνοις * ἐπογούμενον δόξη * εἰσδέγεται ἀγχάλαις * ὁ Συμεών * έχβοῶν Νῦν ἀπόλυσον * χατὰ τὸ ῥῆμά σου, Σῶτερ, ἡ τῶν πιστών * σωτηρία και άπόλαυσις.

τρέφος όρῶν σε ἐβόα * ό θαυμαστός Συμεών * τόν πρό αἰώνων Δογον * ἐχ Πατρός γεννηθέντα· * Φρίττω χαὶ πτοοῦμαι * γερσίν έμαζς * άγχαλίσασθαι, Δέσποτα· * άλλ' έν εἰρήνη τον δουλόν σου, έχζητῶ, * νῦν ἀπόλυσον ὡς εὖσπλαγχνος.

το τον άνοιγέσθω ή πύλη * ή ἐπουράνιος· * ο ἐχ Πατρος ἀχρόνως * Υ γεννηθείς Θεος Λόγος * ἐτέχθη ἐχ Παρθένου * σάρχα λαβών * την βροτείαν, βουλόμενος * άναχαλέσασθαι φύσιν ώς άγαθός, * χαὶ βαλεῖν ἐν δεξιἄ τοῦ Πατρός.

Δόξα, χαὶ νῦν, ἸΓχος δ΄. ᾿Ανδρέου Κρήτης. Μήμερον ἡ ἰερὰ Μήτηρ * χαὶ τοῦ Ἱεροῦ ὑψηλοτέρα * ἐπὶ τό Ιερόν παραγέγονεν, * έμφανίζουσα τῷ χόσμω τόν τοῦ νόμου πάρογον * χαί τοῦ νόμου Ποιητήν. * δν χαὶ ἐν ἀγχάλαις ύποδεξάμενος ό πρεσβύτης Συμεών * γεραίρων έχραύγαζε· * Νύν άπολύεις τον δουλόν σου· * ότι είδόν σε τον Σωτήρα των ψυχῶν ἡμῶν.

Είς τον Στίγον, Στιγηρά προσόμοια,

Ήχος β'. Οίχος του Έφραθά.*

τήμερον ο Σωτήρ * ώς βρέφος προσηνέχθη * έν τῷ ναῷ Κυ-L plou, * xai χερσι γηραλέαις * ο Πρέσβυς τουτον δέχεται.

Στίχ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, χατὰ τὸ ρῆμα σου έν εἰρήνη. ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου το σωτήριον σου.

νθραξ ό προορθεις * τῷ θείω Ησαία * Χριστός, ὡς ἐν λαβίδι * Α χερσί της Θεοτόχου * νῦν τῷ Πρεσβύτη δίδοται.

Στίχ. Φῶς εἰς ἀποχάλυψιν ἐθνῶν χαὶ δόξαν λαοῦ σου Ἱσραήλ. θβώ τε και χαρά * άγκάλαις τον Δεσπότην * ο Συμεών κα- τέχων, * ζωής ήτειτο λύσιν * ύμνῶν τὴν Θεομήτορα.
 Δόξα, χαί νῦν. Θεοτοχίον, ὄμοιον.

Δ έχου, ὦ Συμεών, * ἡ Πάναγνος ἐβόα, * ἐν ἀγκάλαις ὡς βρέφος * τὸν Κύριον τῆς δόξης * καὶ κόσμου τὸ σωτήριον. ᾿Απολυτίκιον, ἘΗχος ϫ΄. Χαῖρε, κεχαριτωμένη.

Ίστέον ότι, εἰ τύχη ή παρούσα Εορτή ἐν Κυριακή, προη

γρονται τὰ 'Δναστάσιμα ἕν τε τῷ Έσπερινῷ καὶ τῷ "Ορθρφ. Εὐαγγέλιον δὲ λέγεται τῆς Έρρτῆς ἀντί τοῦ Έωθινοῦ.

ΕΝ ΤΩι ΜΕΓΑΛΩι ΕΣΠΕΡΙΝΩι.

Στιχολογούμεν τό, Μαχάριος άνήρ· εἰς δὲ τό, Κύριε ἐχέχραξα, ἱστῶμεν Στίχους η΄. καὶ ψάλλομεν τὰ Ἱδιόμελα ταῦτά Στιχηρά. Ἡχος α΄. Γερμανοῦ Πατριάρχου.

Λ έγε, Συμεών, * τίνα φέρων ἐν ἀγκάλαις * ἐν τῷ ναῷ ἀγάλλη; * τίνι κράζεις καὶ βοặς; * Νῦν ἡλευθέρωμαι, * εἶδον γὰρ τὸν Σωτῆρά μου; * Οῦτός ἐστιν ὁ ἐκ Παρθένου τεχθείς· * οῦτός ἐστιν ὁ ἐκ Θεοῦ Θεὸς Λόγος, * ὁ σαρχωθεὶς δι' ἡμᾶς * καὶ σώσας τὸν ἄνθρωπον. * Αὐτόν προσχυνήσωμεν.

Δ έχου, Συμεών, * δν ύπο τον γνόφον * Μωσής νομοθετούντα * προεώρα έν Σινά, * βρέφος γενόμενον * νόμω ύποταττόμενον. * Ούτός έστιν ο δια νόμου λαλήσας· * ούτός έστιν ο έν Προφήταις βηθείς· * ο σαρχωθείς δι' ήμας * χαι σώσας τον άνθρωπον. * Αύτον προσχυνήσωμεν.

Σύτε χαι ήμεις * ἄσμασιν ένθέοις * Χριστῷ συναντηθώμεν * χαι δεξώμεθα αὐτόν, * οῦ τὸ σωτήριον * ὁ Συμεών ἑώραχεν. * Οῦτός ἐστιν ὄν ὁ Δαυίδ χαταγγέλλει· * οῦτός ἐστιν ὁ ἐν Προφήταις λαλήσας· * ὁ σαρχωθεὶς δι' ἡμᾶς * χαὶ νόμῷ φθεγγόμενος. * Αὐτόν προσχυνήσωμεν.

Δόξα, και νυν. Ηγος πλ. β'. Ιωάννου Μοναγού.

Α νοιγέσθω ή πύλη τοῦ οὐρανοῦ σήμερον· * ὁ γὰρ ἄναρχος Λόγος τοῦ Πατρός * ἀρχὴν λαβών χρονικὴν, * μὴ ἐκστὰς τῆς αὐτοῦ Θεότητος, * ὑπὸ Παρθένου ὡς βρέφος * τεσσαρακονθήμερον.* Μητρός ἐκών προσφέρεται * ἐν ναῷ τῷ νομικῷ· * καὶ τοῦτον ἀγκάλαις * εἰσδέχεται ὁ Πρέσβυς· * ᾿Απόλυσον, κράζων * ὁ δοῦλος τῷ Δεσπότῃ· * οἱ γὰρ ὀφθαλμοί μου * εἶδον τὸ σωτήριόν σου. * Ὁ ἐλθών εἰς τὸν κόσμον * σῶσαι γένος ἀνθρώπων, * Κύριε, δόξα σοι.

Είσοδος, Προχείμενον της ήμερας, και τά 'Ανκηνώσματα. Της 'Εξόδου το 'Ανάγνωσμα.

' Γλάλησε Κύριος πρός Μωσήν τη ήμέρα έχείνη, η έξηγαγε τους ^{Κεο}. υίους Ισραήλ έχ γης Αίγύπτου, λέγων· Αγίασόν μοι παν ίγ· 1.

πρωτότοχον πρωτογενές, διανοίγον πάσαν μήτραν έν τοις υίοις Ισραήλ. Είπε δε Μωυσής πρός τον λαόν Μνημονεύετε την ήμεραν ταύτην, έν ή έξήλθετε έχ γής Αιγύπτου, έξ οίχου δουλείας. έν γάρ χειρί χραταιά έξήγαγεν ύμας Κύριος έντεῦθεν. Καί φυλάξεσθε τον νόμον αύτου. Και έσται, ώς αν εισαγάγη σε Κύριος ό Θεός είς την γήν των Χαναναίων, δν τρόπον ώμοσε τοις πατράσι σου, χαί άφοριεζς παν διανοίγον μήτραν τα άρσενιχά τώ Κυρίω. Έαν δε ερωτήση σε μετά ταῦτα ὁ υἰός σου λέγων. Τί τούτο; χαί έρεις αύτώ. Ότι έν χειρί χραταιά έξηγαγεν ήμας Κύριος έχ γης Λιγύπτου, έξ οίχου δουλείας. Ηνίχα δε εσχλήρυνε Φαραώ τοῦ ἐξαποστείλαι ήμας, ἀπέχτεινε Κύριος πῶν πρωτότοχον έν γη Αιγύπτου, άπο πρωτοτόχων άνθρώπων έως πρωτοτόχων χτηνών διά τουτο έγω θύω τῷ Κυρίω παν διανοίγον μήτραν τὰ ἀρσενικὰ, καὶ πῶν πρωτότοκον τῶν υίῶν μου λυτρώσομαι. Καί έσται είς σημεῖον ἐπὶ τῆς χειρός σου, χαὶ ἀσάλευτον Λενάτ. πρό των όφθαλμων σου ότι ούτως έφη Κύριος ό παντοχράτωρ. Ότι τὰ πρωτότοχα τῶν υίων σου δώσεις έμοι. Και έσται πᾶς ος αν τέξη παιδίον άρσεν, τη ήμέρα τη όγδόη περιτεμεί την σάρχα τῆς ἀχροβυστίας αὐτοῦ. Καὶ τριάχοντα χαὶ τρεῖς ἡμέρας ούχ είσελεύσεται είς το Αγιαστήριον τοῦ Θεοῦ πρός τον Ιερέα, έως πληρωθώσιν αι ημέραι της χαθάρσεως. Και μετά ταυτα προσοίσει τῷ Κυρίφ ἀμνόν ἐνιαύσιον ἄμωμον εἰς ὀλοχαύτωμα, χαί νεοσσόν περιστεράς, η τρυγόνος, έπι την θύραν της σχηνής του Μαρτυρίου πρός τον Ιερέα η, άντι τούτων, προσοίσει έναντι Κυρίου δύο νεοσσούς περιστερών, η δύο τρυγόνας. Και έξιλάσεται περί αύτοῦ ὁ Ἱερεύς. ὅτι ἀπόδομα ἀποδεδομένοι οῦτοί μοι είσιν έχ πάντων των υίων Ισραήλ χαι είληρα αύτούς, χαι ήγιασα αυτούς έμοι, άντι των πρωτοτόχων των Αίγυπτίων, ή ήμερα έπάταξα παν πρωτότοχον έν γη Αιγύπτου, άπο άνθρώπου έως χτήνους είπεν ό Θεός ό ύψιστος, ό Αγιος Ισραήλ.

Προρητείας Ήσαίου το Ανάγνωσμα.

Κ:φ. Υ:φ. Υ:φ. Κύριον χαθήμενον ἐπὶ θρόνου ὑψηλοῦ χαὶ ἐπηρμένου· χαὶ πλήρης ὁ οἶχος τῆς δόξης αὐτοῦ. Καὶ Σεραρὶμ εἰστήχεισαν χύχλφ αὐτοῦ, ἕξ πτέρυγες τῷ ἐνὶ, χαὶ ἕξ πτέρυγες τῷ ἐνί· χαὶ ταῖς μὲν δυσὶ χατεχάλυπτον τὰ πρόσωπα αὐτῶν, ταῖς δὲ δυσὶ χατεχάλυπτον τοὺς πόδας, χαὶ ταῖς δυσὶν ἐπέταντο. Καὶ ἐχέχραγεν ἔτερος πρὸς τὸν ἔτερον, χαὶ ἔλεγον· "Αγιος, "Αγιος, "Αγιος Κ ὑριος Σαβαώθ, πλήρης πᾶσα ἡ Υῆ τῆς δόξης αὐτοῦ. Καὶ ἐπήρθη τὸ ὑπέρθυρον ἀπὸ τῆς φωνῆς, ἦς ἐχέχρα-

γον, και ό οίκος ένεπλήσθη καπνου. Και είπον. ΄Ω τάλας έγώ! (ότι κατανένυγμαι·) ότι άνθρωπος ών, και άκάθαρτα χείλη έγων, έν μέσφ λαού αχάθαρτα χείλη έχοντος έγω οίχω, χαι τόν Βασιλέα Κύριον Σαβαώθ είδον τοις δρθαλμοις μου. Και άπεστάλη πρός με εν των Σεραφίμ, και έν τη χειρί αύτου είχεν άνθρακα, δν τη λαβίδι έλαβεν άπο του Θυσιαστηρίου. Και ήψατο του στόματός μου, και είπεν. Ιδού, ήψατο τοῦτο τῶν χειλέων σου, και άρελετ τας άνομίας σου, χαι τας άμαρτίας σου περιχαθαριετ. Και ήχουσα της φωνής Κυρίου, λέγοντος. Τίνα αποστείλω; χαι τίς πορεύσεται πρός τόν λαόν τοῦτον; Καὶ εἶπον. Ἰδού ἐγώ εἰμι, ἀπόστειλόν με. Και είπε· Πορεύθητι, και είπε τῷ λαῷ τούτω· 'Ακοή άχούσετε, χαι ού μή συνήτε, χαι βλέποντες βλέψετε, χαι ού μή ίδητε. Έπαχύνθη γαρ ή χαρδία τοῦ λαοῦ τούτου, χαὶ τοῖς ώσὶ βαρέως ήχουσαν, και τούς όρθαλμούς αύτῶν ἐκάμμυσαν, μήποτε ίδωσι τοῖς ὀφθαλμοῖς, και τοῖς ώσιν ἀκούσωσι, και τη καρδία συνώσι, και έπιστρέψωσι, και ιάσομαι αύτούς. Και είπα "Εως πότε, Κύριε; Και είπεν "Έως αν έρημωθωσι πόλεις παρά τό μή χατοιχείσθαι, χαί οίχοι παρά το μή είναι άνθρώπους, χαί ή γή χαταλειφθήσεται έρημος. Και μετά ταῦτα μαχρυνεῖ ὁ Θεός τοὺς άνθρώπους, χαὶ πληθυνθήσονται οἱ ἐγχαταλειρθέντες ἐπὶ τῆς γῆς.

Προφητείας Πσαίου το Ανάγνωσμα.

Ι δού Κύριος χάθηται ἐπὶ νεφέλης χούφης, χαὶ ἡξει εἰς Αίγυπτον, ^{Κιφ.} καὶ σεισθήσεται τὰ χειροποίητα Αἰγύπτου ἀπὸ προσώπου αὐτου, και ή καρδία αύτων ήττηθήσεται έν αύτοις. Και ταραγθήσεται το πνεύμα αύτων έν αύτοις, χαι την βουλην αύτων διασχεδάσω, και παραδώσω την Αίγυπτον είς χειρας κυρίων σκληρών. τάδε λέγει Κύριος Σαβαώθ. Και πίονται οι Αιγύπτιοι ύδωρ το παρὰ θάλασσαν, ό δὲ ποταμός ἐχλείψει χαὶ ξηρανθήσεται. Τάδε λέγει Κύριος. Που είσι νυν οι σοφοί σου; και άναγγειλάτωσάν σοι, χαι είπάτωσαν. Τί βεβούλευται Κύριος Σαβαώθ έπ' Αίγυπτον; Τη ήμέρα έχείνη έσονται οι Αιγύπτιοι, ώς γυναϊχες, έν φόβω χαι έν τρόμω άπο προσώπου της χειρός Κυρίου Σαβαώθ, ην αύτος έπιβαλει αύτοις. Και έσται Θυσιαστήριον τῷ Κυρίω ἐν χώρα Αίγυπτίων, χαὶ στήλη πρός τὸ ὅριον αὐτῆς τῷ Κυρίω. Καὶ ἔσται είς σημεῖον είς τον αίῶνα Κυρίω ἐν χώρα Αἰγύπτου· ὅτι χεχράξονται πρός Κύριον, και άποστελει αύτοις άνθρωπον, ος σώσει αύτούς. Και γνωστός έσται Κύριος τοις Αιγυπτίοις χαι γνώσονται οι Αιγύπτιοι τον Κύριον έν τη ήμέρα έχεινη, χαι ποιήσουσι θυσίαν χαι δώρον, χαι εύξονται εύχας τῷ Κυρίω, χαι ἀποδώ**σουσι.**

MEN REPORT OF $X_{i} \in \{\Sigma_{i}, F_{i}\}$

Lie την Αιτήν, Δτιχήρα Τδιομεία. Ηχος α. Ανατολιού.

καλαιός ήμερῶν * ό και τόν νόμον πάλαι έν Σινζ * όμι
 τῷ Μωσεϊ * σήμερον βρέρος όρᾶται * καὶ κατὰ νόμοι, ἐι
 νόμου Ποιητής τόν νόμον ἐκπληρῶν, * ναῷ προσάγεται, * καὶ τῶν όδικαις;
 καὶ τῶν θεσμῶν τὴν ἔκβασιν ἰδῶν τελεσθεῖσαν, * γηθοσύνως ἐβόα;
 Εἰδον οἱ ὄρθαλμοί μου * τὸ ἀπ' αἰῶνος Μυστήριον ἀποκεκρυμμι νον, * ἐπ' ἐσχάτων τούτων ἡμερῶν φανερωθέν * φῶς διασκολίπου
 τῶν ἀπίστων ἐθνῶν τὴν σκοτόμαιναν, * καὶ δόξαν τοῦ νεολέκτου
 Τσραήλ * διὸ ἀπόλυσον τὸν δοῦλόν σου * ἐκ τῶν δεσμῶν τοῦς

Ο αύτός. Ίωαννου Μοναχού.

Υήμερον ό πάλαι τῷ Μωσεϊ * ἐν Σινὰ νόμον ἐπιδούς * τος νο μικοις ὑποκύπτει θεσμοις, * δι' ἡμᾶς ὡς εὖσπλαγχνος * καθ ἡμᾶς γεγονώς· * Νῦν ὁ καθαρός Θεός * ὡς παιδίον ἅγιον * μήτραν διανοιζαν ἀγνὴν * ἑαυτῷ ὡς Θεός συγκομίζεται, * τῆς τοῦ νόμου κατάρας * ἐλευθερῶν καὶ φωτίζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Hys; 3. 'Avèssou Husso.

Ο νπερ οἱ ἄνω Λειτουργοὶ * τρόμω λιτανεύουσι, * χάτω νῦν Συμεών * ὑλιχαῖς ἀγχάλαις δεχόμενος * τὸ Θεῖον τοῖς ἀν θρώποις ἐνοῦσθαι ἐχήρυττε· * χαὶ βροτὸν τὸν οὑράνιον Θεὸν ὅπτανόμενος, * ἀναχωρῶν τῶν ἐπὶ Υῆς * χαρμονιχῶς ἀνέχραζεν· * Ό τοῖς ἐν τῷ σχότει * τὸ ἀνέσπερον φῶς ἀποχαλύπτων, * Κύρε, δόξα σοι. Ο αὐτός. Γερμανοῦ.

Υτίμερον Συμεών έν ταϊς άγχάλαις * τόν Κύριον τῆς δόξης ὑποδέχεται, * ὄν ὑπό τόν γνόφον πρώην ὁ Μωϋσῆς ἐθεάσατο' ἐν τῷ ὅρει τῷ Σινῷ πλάχας δόντα αὐτῷ. * Οῦτός ἐστιν ὁ ἐν τῶ Προρήταις λαλῶν χαὶ τοῦ νόμου Ποιητής· * οῦτός ἐστιν ὅν ἐ Δαυἰδ χαταγγέλλει, * ὁ τοῖς πᾶσι φοβερός, * ὁ ἔχων τὸ μέγα xai πλούσιον ἔλεος. ΄Ο αῦτός. Γερμανοῦ.

Οι δέ, Ίωάννου Μοναγού.

Γιτόν Ιερόν ή ίερα Παρθένος προσεχόμισεν * έν Ιερῷ τῷ Ιερε^{τ.*} άπλώσας δὲ άγχάλας ό Συμεών * ἐδέξατο τοῦτον ἀγαλλό μενος, * χαὶ ἐβόησε· Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα,* χατὰ τὸ ῥῆμά σου ἐν εἰρήνη, Κύριε.

Ο αύτός. Τοῦ αύτοῦ.

Ο Κτίστης ούρανοῦ xai γῆς * ἐν ἀγxάλαις ἐβαστάζετο * ὑπὸ Αγίου Συμεών τοῦ πρεσβύτου σήμερον· * αὐτός γὰρ ἐν Πνεύματι 'Αγίω έλεγε· * Νῦν ἠλευθέρωμαι· * εἰδον γὰρ τόν Σωτῆρά μου.

Ο αύτός. Άνατολίου. Οι δὲ, Ἀνδρέου Ἱεροσολυμίτου.

Σήμερον Συμεών ό πρεσβύτης * έν τῷ ναῷ εἰσέρχεται * χαίρων τῷ πνεύματι * τὸν Νομοδότην Μωσέως * καὶ πληρωτὴν τοῦ νόμου * ἀγκάλαις εἰσδέξεσθαι· * ἐκεῖνος μὲν * διὰ γνόφου καὶ φωνῆς ἀμυδρᾶς θεόπτης ἡξίωτο, * καὶ κεκαλυμμένῳ προσώπῳ * τῶν Ἐβραίων τὰς ἀπίστους καρδίας διήλεγξεν· * οῦτος δὲ τὸν προαιώνιον Λόγον τοῦ Πατρός * σωματωθέντα ἐβάστασε, * καὶ τῶν Ἐθνῶν ἀπεκάλυψε τὸ φῶς, * τὸν Σταυρὸν καὶ τὴν ᾿Ανάστασιν. * Καὶ *Αννα Προρῆτις ἀναδείκνυται * τὸν Σωτῆρα λυτρωτὴν τοῦ Ἱσραἡλ κηρύττουσα. * Αὐτῷ βοήσωμεν· Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, * διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

'Πχος δ'. 'Ανδρέου Κοήτης.

Σήμερον ή ίερὰ Μήτηρ * χαὶ τοῦ Ιεροῦ ὑψηλοτέρα * ἐπὶ τὸ Ιερον παραγέγονεν, * ἐμφανίζουσα τῷ χόσμῷ τὸν τοῦ νόμου πάροχον * χαὶ τοῦ νόμου Ποιητήν· * ὃν χαὶ ἐν ἀγχάλαις ὑποδεξάμενος ὁ πρεσβύτης Συμεὼν * γεραίρων ἐχραύγαζε· * Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου· * ὅτι εἰδόν σε τὸν Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, ήΗχος πλ. α. Του αυτού.

Τρευνάτε τὰς Γραφὰς, * χαθώς εἶπεν ἐν Εὐαγγελίοις Χριστός ό Θεός ἡμῶν· * ἐν αὐταῖς γὰρ εὑρίσχομεν αὐτόν τιχτόμενον χαὶ σπαργανούμενον, * τιθηνούμενον χαὶ γαλαχτοτροφούμενον, * περιτομὴν δεχόμενον * χαὶ ὑπό Συμεών βασταχθέντα, * οὐ δοχήσει, οὐδὲ φαντασία, * ἀλλ' ἀληθεία τῷ χόσμῳ φανέντα· * πρός δν βοήσωμεν· * Ό πρό αἰώνων Θεός, δόξα σοι.

Καί νῦν. Ο αὐτός. Γερμανου οι δέ, Ανατολίου.

Πρός τό Μάγοι Περσών βασιλείς.

Παλαιός ήμερῶν νηπιάσας σαρχί * ὑπό Μητρός Παρθένου τῷ Γερῷ προσάγεται * τοῦ οἰχείου νόμου πληρῶν τὸ ἐπάγγελμα· * δν Συμεών δεξάμενος χαίρων ἔλεγε· * Νῦν ἀπολύεις ἐν εἰρήνη * χατὰ τὸ ῥῆμά σου τὸν δοῦλόν σου· * εἶδον γὰρ οἱ ὀφθαλμοί μου * τὸ σωτήριόν σου, Κύριε.

> Καί αί συνήθεις Εύχαί παρά τοῦ Ιερέως. Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρά Ἰδιόμελα, Ἡγος βαρύς. Κοσμά Μοναγοῦ.

Κατακόσμησον τόν νυμφωνά σου, Σιών, * καὶ ὑπόδεξαι τόν Βασιλέα Χριστόν· * ἄσπασαι την Μαριὰμ, την ἐπουράνιον πύ-

ΜΗΝ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ. Β'.

λην· * αύτη γαρ θρόνος Χερουβικός ανεδείχθη· * αύτη βαστάζει τόν Βασιλέα της δόξης. * νεφέλη φωτός * υπάρχει ή Παρθένος * φέρουσα έν σαρχί Υίον πρό Έωσφόρου. * δν λαβών Συμεών έν άγχάλαις αύτοῦ, * ἐχήρυξε λαοῖς * Δεσπότην αὐτόν εἶναι * ζωῆς χαί του θανάτου, * χαί Σωτήρα του χόσμου.

Στίχ. Νύν απολύεις τον δούλόν σου.

Γιόν ἐχλάμψαντα πρό αἰώνων ἐχ Πατρός, * ἐπ' ἐσγάτων δὲ ἐχ Ι μήτρας Παρθενικής, * φέρουσα έν τῷ ναῷ ή ἀπειρόγαμος Μήτης, * τον εν Σιναίω νομοθετήσαντα όρει, * τη διατάξει τη νομική πειθαρχούντα * προσήγεν Ιερει * πρεσβύτη και δικαίω * Χριστόν τον Κύριον ίδειν χρηματισθέντι * ον δεξάμενος Συμεών έν ταῖς ἀγκάλαις αὐτοῦ, * ἡγαλλιάσατο βοῶν· * Θεός ὑπάρχει ούτος * Πατρί συναίδιος, * χαί Λυτρωτής των ψυγών ήμων.

Στίχ. Φῶς εἰς ἀποχάλυψιν ἐθνῶν.

Τόν όχούμενον έν άρμασι Χερουβίμ * χαι ύμνούμενον έν άσμασι L Σεραφίμ * φέρουσα έν άγχάλαις * ή Θεοτόχος Μαρία, * άπειρογάμως έξ αύτης σαρχωθέντα, * τον Νομοδότην νόμου * πληρούντα νόμου τάξιν * έδίδου χερσί * πρεσβύτου Ιερέως· * ζωήν δέ φέρων * ζωής ήτειτο λύσιν * λέγων. Δέσποτα, νυν * απόλυσόν με μηνύσαι τῷ ᾿Αδὰμ, * ὡς εἶδον, ἄτρεπτον βρέφος * Θεόν προαιώνιον, * και Σωτήρα του κόσμου.

Δόξα, και νυν, "Ηχος πλ. δ'. 'Ανδρέου Κρήτης.

Ο τοῖς Χερουβίμ ἐποχούμενος * χαὶ ὑμνούμενος ὑπό τῶν Σεραφίμ * σήμερον * τῷ θείψ Ιερῷ * χατὰ νόμον προσφερόμενος * πρεσβυτιχαϊς ένθρονίζεται άγχάλαις. * χαι ύπο 'Ιωσήφ είσδέχεται * δώρα θεοπρεπώς, * ώς ζεύγος τρυγόνων * την αμίαντον Έχχλησίαν, * χαι των έθνων τον νεόλεχτον λαόν. * περιστερών δέ δύο νεοσσούς * ώς άρχηγός Παλαιᾶς τε χαὶ Καινῆς. * Τοῦ πρός αύτον χρησμοῦ δὲ Συμεών * το πέρας δεξάμενος, * εύλογῶν τὴν Παρθένον Θεοτόχον Μαρίαν, * τὰ τοῦ πάθους σύμβολα * τοῦ ἐξ αύτῆς προηγόρευσε· * χαὶ παρ' αὐτοῦ ἐξαιτεῖται * τὴν ἀπόλυσιν βοών· * Νύν απολύεις με, Δέσποτα, * χαθώς προεπηγγείλω μοι· * ότι είδόν σε τό προαιώνιον φῶς, * χαί Σωτήρα Κύριον * τοῦ Χριστωνύμου λαου.

'Απολυτίχιον, 'Ηχος α'.

V ατρε, χεχαριτωμένη Θεοτόχε Παρθένε· * έχ σου γαρ ανέτειλεν Λ ό Ηλιος της διχαιοσύνης * Χριστός ό Θεός ήμῶν * φωτίζων τούς έν σχότει. * Εύφραίνου χαί σύ, Πρεσβύτα δίχαιε, * δεξάμενος έν άγχάλαις * τον έλευθερωτήν των ψυχών ήμων * χαριζόμενον ήμιν χαι την Άνάστασιν. Έχ τρίτου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

'Αναγινώσχομεν ένταῦθα ἀπὸ τοῦ βίου τοῦ 'Αγίου Λουχᾶ τοῦ Στειριότου 'Ανάγνωσιν μεγάλην. Καὶ χαθεξῆς ἐξ αὐτοῦ εἰς τὰ Καθίσματα. Οἱ δὲ εἰσὶ Λόγοι εἰς τὴν Ἐορτὴν, ἀναγινώσχονται αὐτοί.

> Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα, ⁵Ηχος α΄. Αὐτόμελον.

Χορός ἀγγελιχός * ἐχπληττέσθω τὸ θαῦμα· * βροτοὶ δὲ ταῖς φωναῖς * ἀναχράξωμεν ῦμνον * ὀρῶντες τὴν ἄφατον * τοῦ Θεοῦ συγχατάβασιν· * ὅν γὰρ τρέμουσι * τῶν οὐρανῶν αὶ Δυνάμεις, * γηραλέαι νῦν * ἐναγχαλίζονται χεῖρες * τὸν μόνον φιλάνθρωπον. Δόξα, χαὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετά την β'. Στιγολογίαν, Κάθισμα,

³Ηχος α'. Τον τάφον σου Σωτήρ.*

Ο ῶν σὺν τῷ Πατρὶ * ἐπὶ θρόνου ἀγίου, * ἐλθών ἐπὶ τῆς γῆς, * ἐχ Παρθένου ἐτέχθη, * χαὶ βρέφος ἐγένετο * χρόνοις ῶν ἀπερίγραπτος· * δν δεξάμενος * ὁ Συμεών ἐν ἀγκάλαις * χαίρων ἔλεγε· * Νῦν ἀπολύεις, Οἰχτίρμον, * εὐφράνας τὸν δοῦλόν σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετά τόν Πολυέλεον, Κάθισμα,

³Ηχος δ'. Κατεπλάγη 'Ιωσήφ.

Νηπιάζει δι' έμε * ό Παλαιός των ήμερων. * χαθαρσίων χοινωνει * ό χαθαρώτατος Θεός, * ίνα την σάρχα πιστώση μου την έχ Παρθένου. * Και ταῦτα Συμεών * μυσταγωγούμενος * ἐπέγνω τόν αὐτόν * Θεόν φανέντα σαρχί. * χαι ὡς ζωὴν ήσπάζετο, χαι χαίρων * πρεσβυτιχῶς ἀνεχραύγαζεν. * 'Απόλυσόν με. * σὲ γὰρ χατείδον * τὴν ζωὴν τῶν ἀπάντων.

Δόξα, χαὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Το Α΄. Αντίφωνον των Αναβαθμών του δ΄. "Ηχου.

Προχείμενον, η Ηχος δ'.

Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάση γενεặ xαὶ γενεặ. Στίχ. Ἐξηρεύξατο ἡ χαρδία μου λόγον ἀγαθόν· λέγω ἐγώ τὰ ἔργα μου τῷ βασιλεῖ.

Εὐαγγέλιον, χατὰ Λουχᾶν.

Ζήτει εἰς τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Λειτουργίας, ἀπὸ τοῦ μέσου οῦ ἡ ἀρχή· Καὶ ἦν ἄνθρωπος ἐν Ἱερουσαλήμ. Τέλος· Καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ. Οὕτως δὲ ὀφείλει ἄρξασθαι· Τῷ Χαιρῷ ἐχείνῳ, ἦν ἄνθρωπος ἐν Ἱερουσαλήμ.

Ο Ν'. Δόξα. Ταῖς τῆς Θεοτόχου. Men. Tom. III.

ΜΗΝ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ. Β'.

Καί νον. Το αύτο. Είτα το Ίδιομελον,

[•]Ηχος πλ. β΄.

νοιγέσθω ή πύλη * τοῦ οὐρανοῦ σήμερον· * ό γὰρ ἄναρχος Λόγος τοῦ Πατρός * ἀρχήν λαβών χρονικήν, * μὴ ἐκστὰς τῆς αὐτοῦ Θεότητος, * ὑπό Παρθένου ὡς βρέρος * τεσσαρακονθήμερον * Μητρός ἐκών προσφέρεται * ἐν ναῷ τῷ νομικῷ· * καὶ τοῦτον ἀγκάλαις εἰσδέχεται ὁ Πρέσβυς· * ᾿Απόλυσον, κράζων ὁ δοῦλος τῷ Δεσπότη· οἱ γὰρ ὀφθαλμοί μου * εἶδον τὸ σωτήριόν σου. * Ὁ ἐλθών εἰς τὸν κόσμον * σῶσαι γένος ἀνθρώπων, * Κύριε, δόξα σοι. Ὁ Κανών, οῦ ἡ ᾿Ακροστιγίς·

Χριστόν γεγηθώς Πρέσβυς άγχαλίζεται. Ποίημα Κοσμά Μοναγού.

Λέγομεν δὲ τοὺς Εἰρμοὺς ἀνὰ δύο, τὰ δὲ Τροπάρια ἀνὰ τεσσάρων.

'Ωδή α΄. Ήγος γ΄. Ο Είρμός.

» Χ έρσον άβυσσοτόχον πέδον * ήλιος * ἐπεπόλευσε ποτέ· * ώσεὶ » Χ τεῖχος γὰρ ἐπάγη * ἐχατέρωθεν ὕδωρ * λαῷ πεζοποντοπο-» ροῦντι * χαὶ θεαρέστως μέλποντι· * ᾿Ασωμεν τῷ Κυρίῳ, * ἐν-» δόξως γὰρ δεδόξασται.

'Ρανάτωσαν ύδωρ νεφέλαι· * "Ηλιος * ἐν νεφέλη γὰρ χούρη * ἐποχούμενος ἐπέστη * ἀχηράτοις ὠλέναις * Χριστὸς ἐν τῷ ναῷ ὡς βρέφος· * διὸ, πιστοὶ, βοήσωμεν· * Ἄσωμεν τῷ Κυρίω, * ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ίσχύσατε, χεϊρες Συμεών * τῷ γήρα * ἀνειμέναι, καὶ κνῆμαι * παρειμέναι δὲ Πρεσβύτου, * εὐθυβόλως κινεῖσθε * Χριστοῦ πρός ὑπαντήν. Χορείαν * σὺν ᾿Ασωμάτοις στήσαντες, * ໕σωμεν τῷ Κυρίω, * ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Συνέσει ταθέντες οὐρανοὶ * εὐφράνθητε, * ἀγάλλου δὲ ἡ γῆ· * ὑπερθέων γὰρ ἐχ χόλπων * ὁ τεχνίτης φοιτήσας, * Χριστός ὑπὸ Μητρὸς Παρθένου * Θεῷ Πατρὶ προσάγεται * νήπιος ὁ πρὸ πάντων· * ἐνδόζως γὰρ δεδόξασται.

Ωοή γ΄. Ο Είρμός.

» Το στερέωμα * των έπι σοι πεποιθότων, * στερέωσον, Κύριε, * » Τ την Έχχλησίαν, * ην έχτησω τῷ τιμίψ σου αίματι.

Ο πρωτότοχος * έχ τοῦ Πατρός πρό αἰώνων, * πρωτότοχος νήπιος * Κόρης ἀρθόρου * τῷ ᾿Αδὰμ χεῖρα προτείνων ἐπέφανε.

Νηπιόφρονα * τον γεγονότα απάτη * Πρωτόπλαστον, ξμπαλιν * ἐπανορθώσων * Θεός Λόγος νηπιάσας ἐπέφανε.

Γής ἀπόγονον * παλινδρομήσασαν ταύτη, * Θεότητος σύμμορφον * φύσιν ὁ Πλάστης * ὡς ἀτρέπτως νηπιάσας ἀνέδειξε. Κάθισμα, Ήχος δ'. Κατεπλάγη Ίωσήφ.*

Έ ν τῷ ὅρει τῷ Σινῷ * πάλαι χατειδε Μωϋσῆς * τὰ ὀπίσθια Θεοῦ, * χαὶ ἀμυδρῶς θείας φωνῆς * χατηξιώθη ἐν γνόφῳ τε χαὶ θυέλλη· * νῦν δὲ Συμεών * τὸν σαρχωθέντα Θεὸν * ἀτρέπτως δι ἡμᾶς ἐνηγχαλίσατο· * χαὶ γεγηθώς ἐπείγετο τῶν τῆδε * πρός τὴν ζωἡν τὴν αἰώνιον· * διὸ ἐβόα· Νῦν ἀπολύεις * τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα.

'Αναγινώσκομεν του Λόγου του 'Αγίου 'Αμφιλογίου. 'Ωδή δ'. Ο Είρμός.

Έ χάλυψεν * οὐρανοὺς ἡ ἀρετή σου, Χριστέ· * τῆς χιβωτοῦ
 Έ γὰρ προελθὼν * τοῦ ἀγιάσματός σου, τῆς ἀφθόρου Μη πρός, * ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου ὥφθης * ὡς βρέφος ἀγχαλο φορούμενος· * χαὶ ἐπληρώθη τὰ πάντα * τῆς σῆς αἰνέσεως.

Γηθόμενος, * Συμεών, τῶν ἀποῥρήτων μύστα, * ἡ Θεοτόχος έβόα, * ὃν ὑφ' Αγίου πάλαι χεχρημάτισαι * Πνεύματος νηπιάσαντα Λόγον * Χριστόν ἐναγχαλίζου, χράζων αὐτῷ· * Ἐπλήσθη τὰ πάντα * τῆς σῆς αἰνέσεως.

"Ην ἤλπισας, * Συμεών, ἡλιχιώτην βρεφῶν * χαίρων ὑπόδεξαι Χριστόν * τοῦ Ἱσραἡλ τοῦ θείου τὴν παράχλησιν, * τόν νόμου Ποιητὴν χαὶ Δεσπότην * πληροῦντα νόμου τάξιν, χράζων αὐτῷ· * Ἐπλήσθη τὰ πάντα * τῆς σῆς αἰνέσεως.

Θεώμενος * Συμεών Λόγον τόν ἄναρχον * μετὰ σαρκός ώς ἐν θρόνω * Χερουβικῷ Παρθένω ἐποχούμενον, * τόν αἴτιον τοῦ εἶναι τὰ πάντα, * ὡς βρέφος, ἐκπλαγεὶς ἐβόα αὐτῷ· * Ἐπλήσθη τὰ πάντα * τῆς σῆς αἰνέσεως.

'Ωδή ε΄. Ο Ειρμός.

[»] Ως είδεν Ήσαίας * συμβολιχώς έν θρόνω ἐπηρμένω Θεόν *
 [»] ὑπ' ᾿Αγγέλων δόξης * δορυφορούμενον, * ῶ τάλας! * ἐβόα
 » ἐγώ· * πρό γὰρ είδον σωματούμενον Θεόν * φωτός ἀνεσπέρου, *
 » χαὶ εἰρήνης δεσπόζοντα.

Συνείς ό θεΐος Πρέσβυς * τὴν προφανεΐσαν πάλαι τῷ Προφήτῃ δόξαν, * χερσί Λόγον βλέπων * Μητρός χρατούμενον, * ὦ, χαίροις, * ἐβόα, Σεμνή· * ὡς γὰρ θρόνος περιέχεις τὸν Θεόν, * φωτός ἀνεσπέρου * καὶ εἰρήνης δεσπόζοντα.

Προχύψας ό Πρεσβύτης, * χαὶ τῶν ἰχνῶν ἐνθέως ἐφαψάμενος * τῆς ἀπειρογάμου * χαὶ Θεομήτορος, * Πῦρ, ἔφη, * βαστάζεις, 'Αγνή· * βρέφος φρίττω ἀγχαλίσασθαι Θεόν, * φωτός ἀνεσπέρου * χαὶ εἰρήνης δεσπόζοντα.

'Ρύπτεται 'Ησαίας * τοῦ Σεραφίμ τον ἄνθραχα δεξάμενος, * ὁ Πρέσβυς ἐβόα * τῆ Θεομήτορι· * σὐ ὥσπερ * λαβίδι χερσὶ *

ΜΗΝ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ. Β΄.

λαμπρύνεις με, ἐπιδοῦσα ὄν φέρεις, * φωτός ἀνεσπέρου * χαὶ εἰρήνης δεσπόζοντα.

Ωδή ς΄. Ο Ειρμός.

» Τρ βόησέ σοι, * ίδων ο Πρέσβυς * τοις όφθαλμοις το σωτήριον, *

» L' δ λαοῖς ἐπέστη * ἐχ θεμᾶν· Χριστὲ, σù Θεός μου.

Σιών, σύ λίθος * έναπετέθης * τοῖς ἀπειθοῦσι προσχόμματος * χαι σχανδάλου πέτρα, * ἀῥραγὴς πιστῶν σωτηρία.

Βεβαίως φέρων * του χαρακτήρα * τοῦ προ αἰώνων σε φύσαντος, * την βροτῶν δι' οἶκτον * νῦν ἀσθένειαν περιέθου.

Γίον Γψίστου, * Γίον Παρθένου, * Θεόν παιδίον γενόμενον * προσχυνήσαντά σε * νῦν ἀπόλυσον ἐν εἰρήνη.

Κουτάκιου αυτόμελου, ήχος α΄.

Ο μήτραν παρθενιχήν * άγιάσας τῷ τόχω σου, * χαὶ χεῖρας τοῦ Συμεών * εὐλογήσας, ὡς ἔπρεπε, * προςθάσας χαὶ νῦν * ἔσωσας ἡμᾶς, Χριστὲ ὁ Θεός. * 'Αλλ' εἰρήνευσον * ἐν πολέμοις τὸ πολίτευμα, * χαὶ χραταίωσον * Βασιλεῖς οῦς ἡγάπησας, * ὁ μόνος φιλάνθρωπος.

Οι Οίχοι, φέροντες Αχροστιχίδα τήνδε.

Τούτο 'Ρωμανού το έπος. Πρός τό Το φοβερόν σου.

Τη Θεοτόχω προσδράμωμεν * οἱ βουλόμενοι * χατιδεῖν τὸν Υἰἐν αὐτῆς * πρός Συμεών ἀπαγόμενον· * ὄνπερ οὐρανόθεν * οἰ 'Ασώματοι βλέποντες * ἐξεπλήττοντο λέγοντες· * Θαυμαστὰ θεωροῦμεν * νυνὶ χαὶ παράδοξα, * ἀχατάληπτα, ἄφραστα· * ὁ τὸν 'Λδὰμ γὰρ * δημιουργήσας * βαστάζεται ὡς βρέφος· * ὁ ἀχώρητος χωρεῖται * ἐν ἀγχάλαις τοῦ Πρεσβύτου· * ὁ ἐπὶ τῶν χόλπων * τῶν ἀπεριγράπτων * ὑπάρχων τοῦ Πατρός αὐτοῦ * ἐχών περιγράρεται * σαρχὶ, οὐ Θεότητι, * ὁ μόνος φιλάνθρωπος.

Συναξάριον.

Τῆ Β΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἡ Ὑπαπαντὴ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐν ἡ ἐδέξατο αὐτὸν εἰς τὰς ἀγκάλας αὐτοῦ ὁ δίκαιος Συμεών.

Στίχοι.

Κόλπους Πατρός τυποῦσι τοῦ σοῦ, Χριστέ μου, Τοῦ Συμεών αἰ χεῖρες, αι φέρουσί σε. Δέξατο δευτερίη Χριστόν Συμεών παρὰ Νηῷ. Λὐτῷ τῷ Θεῷ ἡ δόξα xal τὸ xράτος εἰς τοὺς αἰῶνας. ᾿Αμήν. 'Ωδὴ ζ΄. ΄Ο Εἰρμός.

- » 📢 τον έν πυρί δροσίσαντα * Πατδας θεολογήσαντας, * χαί

» εύσεβῶς μελωδούντες· * Εὐλογητός εἰ, ό Θεός * ό τῶν Πατέ-» ρων ήμῶν.

'Αδάμ ἐμφανίσων ἄπειμι * εἰς "Αδου διατρίβοντι, * χαὶ τῆ Εὐα προσχομίσων εὐαγγέλια * Συμεών ἀνεβόα * σὺν Προφήταις χορεύων· * Εὐλογητός εἶ, ὁ Θεός * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Γένος χοικόν ρυσόμενος * Θεός έως τοῦ "Αδου ήξει· * αἰχμαλώτοις δὲ παρέξει πᾶσιν ἄφεσιν, * καὶ ἀνάβλεψιν πηροῖς, * ὡς ἀλάλοις βοῆσαι· * Εὐλογητός εἶ, ὁ Θεός * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Καὶ σοῦ τὴν χαρδίαν, "Αφθορε, * ῥομραία διελεύσεται, * Συμεών τῆ Θεοτόχω προηγόρευσεν, * ἐν Σταυρῷ χαθορώσης * σόν Υίόν, ῷ βοῶμεν· * Εὐλογητός εἶ, ὁ Θεός * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. ΄Ωοὴ η΄. Ὁ Εἰρμός.

Υ στέχτφ πυρί ένωθέντες * οἱ θεοσεβείας προεστῶτες Νεανίαι, *
 » Α τῆ φλογὶ δὲ μὴ λωβηθέντες, * θεῖον ὕμνον ἔμελπον· Εὐ » λογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον, * χαὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς
 » πάντας τοὺς αἰῶνας.

Λαός 'Ισραήλ, την σην δόξαν * τον Έμμανουήλ όρῶν παιδίον ἐχ Παρθένου, * πρό προσώπου τῆς θείας * χιβωτοῦ νῦν χόρευε· Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον, * χαὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

'Ιδού, Συμεών άνεβόα, * το άντιλεγόμενον σημεΐον ούτος έσται, * Θεός ών χαὶ παιδίον· * τούτῷ πίστει μέλψωμεν· Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα, τον Κύριον, * χαὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ζωή πεφυχώς, οὐτος ἔσται * πτῶσις ἀπειθοῦσι νηπιάσας Θεός Λόγος, * ὡς ἀνάστασις πᾶσι * τοῖς ἐν πίστει μέλπουσιν· Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον, * xαὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Είς την έννάτην 'Ωδήν δίδονται τὰ χηρία τοις 'Αδελφοις.

Ωδη Ο.

ΜΕΓΑΛΥΝΑΡΙΑ,

Ψαλλόμενα έν τῆ 'Ωδῆ ταύτη. ³Ηχος γ'.

'Ακατάληπτόν έστι * το τελούμενον έν σοι * και 'Αγγέλοις και βροτοϊς * Μητροπάρθενε άγνή.

'Αγκαλίζεται χερσίν * ο Πρεσβύτης Συμεών * τον του νόμου Ποιητήν * και Δεσπότην του παντός.

Βουληθείς ό Πλαστουργός * ίνα σώση τόν 'Αδάμ, * μήτραν ψχησε την σην * της Παρθένου χαι άγνης.

ΜΗΝ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ. Β΄.

Γένος άπαν των βροτων * μαχαρίζει σε, Αγνή, * χαι δοξάζει σε πιστως * ώς Μητέρα του Θεου.

Δεῦτε, ίδετε Χριστόν * τόν Δεσπότην τοῦ παντός, * δν βαστάζει Συμεών * σήμερον ἐν τῷ ναῷ.

Έπιβλέπεις πρός την γην * καί ποιεϊς τρέμειν αὐτην, * καὶ πῶς γέρων κεκμηκώς * σὲ κατέχει ἐν χερσί;

Ζήσας έτη Συμεών * έως είδε τον Χριστον * και έβόα προς αύτόν· * Νῦν ἀπόλυσιν ζητῶ.

Ή λαβὶς ἡ μυστικὴ, * ἡ τὸν ἄνθρακα Χριστὸν * συλλαβοῦσα ἐν γαστρὶ * σὺ ὑπάρχεις, Μαριάμ.

Θέλων ενηνθρώπησας * ο προάναρχος Θεός, * και ναῷ προσφέρεσαι * τεσσαρακονθήμερος.

Κατελθόντ' έξ ούρανοῦ * τόν Δεσπότην τοῦ παντὸς * ὑπεδέξατο αὐτόν * Συμεών ὁ Ἱερεύς.

Λάμπρυνόν μου την ψυχην * χαι το φώς το αίσθητον, * όπως ίδω χαθαρώς, * χαι χηρύξω σε Θεόν.

Μητροπάρθενε άγνη, * τί προσφέρεις τῷ ναῷ * νέον βρέφος ἀποδούς * ἐν ἀγχάλαις Συμεών;

Νῦν ἀπόλυσιν ζητῶ * ἀπὸ σοῦ τοῦ Πλαστουργοῦ, * ὅτι εἰδόν σε, Χριστὲ, * τὸ σωτήριόν μου φῶς.

Όν οι άνω λειτουργοι * τρόμω λιτανεύουσι, * χάτω νῦν ὁ Συμεών * ἀγχαλίζεται χερσί.

Δόξα.

Η τη φύσει μέν Μονάς, * τοῖς προσώποις δὲ Τριὰς, * φύλαττε τοὺς δούλους σου * τοὺς πιστεύοντας εἰς σέ.

Καὶ νῦν.

Θεοτόχε, ή έλπις * πάντων τῶν Χριστιανῶν, * σχέπε, φρούρει, φύλαττε * τοὺς ἐλπίζοντας εἰς σέ.

Ο Ειρμός.

» Έρν νόμω, σχιά χαι γράμματι * τύπον χατίδωμεν, οι πι-

- » L στοί· * παν άρσεν το την μήτραν * διανοίγον άγιον Θεώ· *
- » διό πρωτότοχον Λόγον, * Πατρός ανάρχου Υίον, * πρωτοτοχού-

» μενον Μητρί * άπειράνδρω μεγαλύνωμεν.

Τοϊς πρίν νεογνών τρυγόνων * ζεῦγος, δυάς τε ἡν νεοσσών· * ἀνθ' ὥν ὁ θεῖος Πρέσβυς * xaì ἡ σώρρων ^{*}Αννα Προφήτις * τῷ ἐx Παρθένου τεχθέντι, * xaì οίψ γόνῳ Πατρός * ἐν τῷ ναῷ προσιόντι, * λειτουργοῦντες ἐμεγάλυνον.

'Απέδωχάς μοι, έβόα * Συμεών, τοῦ σωτηρίου σου, * Χριστέ, ἀγαλλίασιν· * ἀπόλαβέ σου τόν λάτριν. * τόν τῆ σχιặ χεχμη-

χότα, * νέον τῆς χάριτος * Ἱεροχήρυχα μύστην * ἐν αἰνέσει μεγαλύνοντα.

'Ιεροπρεπώς ἀνθωμολογεῖτο * 'Αννα ὑποφητεύουσα * ἡ σώφρων καὶ ὀσία * καὶ πρεσβυρὰ τῷ Δεσπότῃ * ἐν τῷ ναῷ διαἰἡήδην· * τὴν Θεοτόκον δὲ * ἀνακηρύττουσα πᾶσι * τοῖς παροῦσιν ἐμεγάλυνεν.

'Εξαποστειλάριον αὐτόμελον. 'Εχ γ'.

Έ παραστάς ό Πρεσβύτης, * ἀγχάλαις ὑπεδέξατο * τὸν τοῦ νόμου Δεσπότην * χραυγάζων· Νῦν τοῦ δεσμοῦ με * τῆς σαρχός ἀπόλυσον, * ὡς εἰρηχας, ἐν εἰρήνη· * εἰδον γὰρ τοῖς ὀφθαλμοῖς * ἀποχάλυψιν ἐθνῶν * χαὶ Ἱσραὴλ σωτηρίαν. Ἐχ τρίτου.

Είς τους Αίνους, Πάσα πνοή· ιστώμεν Στίχους δ'. χαὶ ψάλλομεν Στιχηρά προσόμοια τρία, δευτερούντες το πρώτον.

ηχος δ'. Εδωχας σημείωσιν.*

Ντόμον τόν ἐν γράμματι * ἀποπληρῶν ὁ φιλάνθρωπος, * τῷ ναῷ νῦν προσάγεται· * καὶ τοῦτον εἰσδέχεται * γηραιαῖς ἀγκάλαις * Συμεών ὁ πρέσβυς, * Νῦν ἀπολύεις με, βοῶν, * πρὸς τὴν ἐκεῦθεν μαχαριότητα· * χατεῖδον γάρ σε σήμερον * σάρχα θνητὴν περιχείμενον * τὸν ζωῆς χυριεύοντα, * καὶ θανάτου δεσπόζοντα. Ο ῶς εἰς ἀποχάλυψιν * ἐθνῶν ἐπέφανας, Κύριε, * ἐπὶ χούφης χαθήμενος * νεφέλης ὁ "Ηλιος * τῆς διχαιοσύνης, * νόμου τὸ σχιῶδες * ἀποπληρῶν, καὶ τὴν ἀρχὴν * χαθυποφαίνων τῆς νέας χάριτος· * διό σε θεασάμενος * ὁ Συμεών ἀνεχραύγαζεν· * Ἐκ φθορᾶς με ἀπόλυσον, * ὅτι εἶδόν σε σήμερον.

Κ όλπων τοῦ Γεννήτορος * μὴ χωρισθεὶς τῆ Θεότητι, * σαρχωθεὶς, ὡς εὐδόχησας, * ἀγχάλαις χρατούμενος * τῆς 'Αειπαρθένου, * χερσὶν ἐπεδόθης * τοῦ Θεοδόχου Συμεών, * ὁ τῆ χειρί σου χρατῶν τὰ σύμπαντα· * διὀ, Νῦν ἀπολύεις με, * περιχαρῶς ἀνεχραύγαζεν, * ἐν εἰρήνη τὸν δοῦλόν σου, * ὅτι εἰδόν σε, Δέσποτα. Δόξα, χαὶ νῦν, Ἡχος πλ. β΄. Γερμανοῦ.

Ο ἐν χερσὶ πρεσβυτιχαῖς * τὴν σήμερον ἡμέραν * ὡς ἐφ' ἄρματος Χερουβὶμ * ἀναχλιθῆναι εὐδοχήσας, Χριστὲ ὁ Θεὀς, * καὶ ἡμᾶς τοὺς ὑμνοῦντάς σε * τῆς τῶν παθῶν τυραννίδος * ἀνακαλούμενος, ῥῦσαι * καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δοξολογία Μεγάλη, και Άπόλυσις.

Μετά δέ την Άπόλυσιν του "Ορθρου, ποιούμεν Λιτήν έξω του Μοναστηρίου.

Εἰ δὲ φθάση ή παροῦσα Έορτη ἐν τῆ Τεσσαραχοστῆ, ἐπιτελοῦμεν τὴν 'Αχολουθίαν αὐτῆς οὕτως. Ἐσπέρας ἐν τῆ Παραμονῆ

ΜΗΝ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ. Β'.

λέγομεν πρώτον τὰ Στιχηρὰ τοῦ Τριφδίου, ἐπειτα τῆς Ἐορτῆς όμοίως xαὶ τὰ ἀΛναγνώσματα xαὶ xαθεξῆς ἡ θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων· xαὶ μετὰ τὴν ἀΛπόλυσιν εἰσερχόμεθα εἰς τὴν τράπεζαν. Περὶ δὲ ¨Ωραν α΄. τῆς νυχτός xρούει τὰς βαρέας, τὸ σιδηροῦν xαὶ τὸ μέγα· xαὶ συναγόμεθα ἐν τῆ Ἐxxλησία, xαὶ ψάλλομεν τὰ ἀΛπόδειπνα. Μετὰ δὲ τὴν τούτων ἐxπλήρωσιν, ποιοῦμεν Λιτὴν, ψάλλοντες Στιχηρὰ Ἱδιόμελα τῆς Ἐορτῆς. Καὶ γίνονται αὶ συνήθεις Εὐχαὶ, xαὶ ἡ ἀΛπόλυσις· xαὶ δίδοται τὸ xαταχλαστὸν, γινομένης xαὶ Ἀναγνώσεως μεγάλης· xαὶ xαθεξῆς ἡ ἀΑχολουθία τῆς ἀΛγρυπνίας.

Η δὲ Τρίτη "Ωρα xai ή "Εχτη γίνεται οῦτως. Σημαίνει ῶρα Τρίτη, xai ψάλλομεν τὰς τρεῖς "Ωρας μονοψάλμους ἄνευ μετανοιῶν, στιχολογοῦντες xai τὰ Καθίσματα αὐτῶν. Καὶ μετὰ τὴν τούτων 'Απόλυσιν, σημαίνει τὴν Ἐννάτην "Ωραν, xai ψάλλομεν xai ταύτην μετὰ τῆς Στιχολογίας. Εἰθ οῦτως λέγομεν τοὺς Μαxαρισμοὺς χύμα· xai xaθεξῆς τὸν Ἐσπερινόν. Εἰς τὸ, Κύριε ἐxέxραξα, προηγοῦνται τὰ Στιχηρὰ τῆς Ἐορτῆς, ἔπειτα τοῦ Τριφδίου. Εἰσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου· τὸ, Φῶς ἰλαρόν· xai τὰ 'Αναγνώσματα, πρῶτον τῆς Ἐορτῆς, εἶτα τῆς ἡμέρας· xai τὰ Κατευθυνθήτω. Μετὰ δὲ τοῦτο, Συναπτὴ τοῦ Τρισαγίου. Προxείμενον τοῦ 'Αποστόλου Ἐμγος γ΄., ὁ 'Απόστολος τῆς Ἐορτῆς, 'Αλληλούϊα, Ἐμχος πλ. δ΄. Καὶ χαθεξῆς ἡ θεία Λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου.

Χρή είδέναι στι εἰ τύχη ή παροῦσα Έορτὴ ἐν τῆ ἀγία Τεσσαρακοστῆ ἐορτάζεται ἡμέρα μία· ἐν δὲ τῆ Τυρινῆ ἡμέρας τέσσαρας. Εἰ δὲ τύχη ἕζωθεν τῆς Τεσσαρακοστῆς καὶ τῆς Τυρινῆς, ἑορτάζεται ἡμέρας ὀκτώ.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος 'Ωδη γ'. καὶ ς'. Εἰσοδικόν.

Έγνώρισε Κύριος το Σωτήριον αύτοῦ, ἐναντίον πάντων τῶν Ἐθνῶν ἀπεκάλυψεν τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ. Σῶσον ἡμᾶς, Ἱιἐ Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ Δικαίου Συμεών βασταχθεὶς ψάλλοντάς σοι, ᾿Αλληλούἴα.

'Απολυτίκιον. Χαΐρε, κεχαριτωμένη. Δόξα και νύν, το Κοντάκιον. Ο μήτραν παρθενικήν.

Προχείμενον, Ήχος γ΄.

Μεγαλύνει, ή ψυχή μου, τον Κύριον, και ήγαλλίασε το πνεϋμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρί μου.

MHN Φ EBPOYAPIO Σ . Γ' . Στίγ. Ότι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ. ίδου γάρ από του νυν μαχαριουσί με πασαι αί γενεαί. Ο Απόστολος, πρός Έβραίους. 'Αδελφοί, χωρίς πάσης ἀντιλογίας. ' 'Αλληλούτα, 'Ηγος πλ. δ'. Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, χατὰ τὸ ῥῆμά σου έν είρηνη. ότι είδον οι όφθαλμοί μου το Σωτήριόν σου. Στίγ. Φως εἰς ἀποχάλυψιν ἐθνῶν χαι δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ. Εύαγγέλιον, χατά Λουχαν. Τῷ Χαιρῷ ἐχείνω, ἀνήγαγον οἱ γονεῖς τὸ παιδίον Ἰησοῦν. Κοιγωνιχόν. Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι, και το όνομα Κυρίου έπικα-

TH: Γ' . TOY ATTOY MHNOS.

λέσομαι.

Μυήμη του Άγίου και Δικαίου Συμεών του Θεοδόγου, καί "Αννής τῆς Προφήτιδος.

$\Sigma H M E I \Omega \Sigma I \Sigma$.

Έπειδή συμβαίνει πολλάχις, ότε το Πάσγα γίνεται προϊμώτερον, ἄρχεσθαι τὰς νηστίμους ήμέρας τῆς Μεγάλης Τεσσαραχοστής άπ' αύτής σγεδόν τής άργής του Φεβρουαρίου. χαι έπειδή έν ταις ήμέραις ταύταις, χατά την τυπιχήν διάταξιν, ούτε μεθέορτα λέγονται, ούτε Δοξαστικά Ίδιόμελα, άλλά Θεοτοκία, ή Σταυροθεοτοχία, όμοια τοις Προσομοίοις του χατά την ήμέραν Αγίου, διά τούτο έτέθησαν, έν τῷ τέλει του παρόντος Μηνός, τοιαύτα Θεοτοχία χαὶ Σταυροθεοτοχία, διὰ τὰ Προσόμοια του Έσπερινου ώσαύτως και έτερα, διά τά Καθίσματα τής γ΄. 'Ωδής, χρήσιμα τὰ πάντα εἰς τὰς ἐρεξής ἡμέρας τῶν Μεθεόρτων, όταν τύχωσιν έν τη Τεσσαραχοστή, ίνα έγη αὐτά χαθείς έχ τοῦ προχείρου. Διὰ τὸν αὐτὸν λόγον προσετέθησαν ἔτι χαὶ είς την θ'. ια'. ιγ'. και ιδ'. του παρόντος Θεοτοκία και Σταυροθεοτοχία, μετά τα Προσόμοια των έν έχείναις ταις ήμέραις Άγίων, ώς μή ψαλλομένων τῶν Δοξαστικῶν αὐτῶν, ὡς προπίρηται, νηστείας ούσης.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΓΙΕΡΙΝΟΝ.

Είς τό, Κύριε ἐχέχραξα, Ιστώμεν Στίχους ς΄. χαι ψάλλομεν Στιχηρά προσόμοια της Εορτής γ'. και των Αγίων γ'. Men. Tom. III. 62

490

Στιχηρά τῆς Ἐορτῆς.

Ήχος α΄. Των ούρανίων ταγμάτων.*

Ο Ποιητής τῶν ἀπάντων, * καὶ Λυτρωτής ἡμῶν, * ὑπὸ Μητρὸς Παρθένου * τῷ ναῷ προσηνέχθη· * ὅθεν ὁ Πρεσβύτης * τοῦτον λαβών * μετὰ χαρᾶς ἀνεκραύγαζε· * Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, 'Αγαθὲ, * ἐν εἰρήνη ὡς ηὐδόκησας.

Ο Συμεών έν ἀγχάλαις * ἐχ τῆς Παρθένου λαβών * τόν πρό πάντων αἰώνων * γεννηθέντα Σωτῆρα, * Είδον, ἀνεβόα, * τόν φωτισμόν * τῆς σῆς δόξης τὰ πέρατα· * νῦν ἀπολύεις τόν δοῦλόν σου, 'Αγαθέ, * ἐν εἰρήνῃ, ὅτι είδόν σε.

¹ Ιόν ἐπ' ἐσχάτων τεχθέντα * εἰς σωτηρίαν βροτῶν * ὁ Συμεών βαστάσας * ἐν ἀγχάλαις Σωτῆρα, * χαίρων ἀνεβόα· * Εἰδον τὸ φῶς * τῶν Ἐθνῶν χαὶ τὴν δόξαν τοῦ Ἱσραήλ· * νῦν ἀπολύεις, ὡς εἰρηχας, ὁ Θεὸς, * ἐχ τῶν τῆδε τῆ χελεύσει σου.

Στιχηρά τῶν Αγίων.

'Hyos δ'. "Εδωχας σημείωσιν.*

Α (χαιος χαὶ τέλειος * χαὶ χατὰ πάντα ἀοίδιμος * χρηματίζων, Θεόπνευστε, * Θεόν Λόγον τέλειον * εἰς τὸ διχαιῶσαι * τὸν κόσμον ἐλθόντα * χαθυπεδέξω ταῖς χερσὶ * σωματωθέντα, χαὶ ἀπολέλυσαι * τοῦ σώματος βοῶν αὐτῷ· * Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου * ἐν εἰρήνῃ, φιλάνθρωπε, * ὅτι εἶδόν σε σήμερον.

Νεάζων τῷ πνεύματι, * προβεβηχώς δὲ τῷ σώματι, * Συμεών, χεχρημάτισαι * μὴ ὄψεσθαι θάνατον, * ἕως ίδης βρέφος * νέον τὸν προόντα * πρὸ τῶν αἰώνων Ποιητὴν * Θεὸν τῶν ὅλων σάρχα πτωχεύσαντα· * ἰδῶν δὲ ἀνεσχίρτησας, * χαὶ τῆς σαρχὸς λύσιν ἦτησας, * πρὸς τὰ θεῖα σχηνώματα * μεταβὰς ἀγαλλόμενος.

Α ννα ή θεόπνευστος * χαὶ Συμεών ὁ πανόλβιος * προφητεία λαμπόμενοι, * ἐν νόμφ τε ἄμεμπτοι * ἀποδεδειγμένοι, * τὸν νόμου Δοτῆρα * βρέφος ὀφθέντα χαθ' ἡμᾶς * ἰδόντες, τοῦτον νῦν προσεχύνησαν· * αὐτῶν τὴν μνήμην σήμερον * περιχαρῶς ἑορτάσωμεν, * χατὰ χρέος δοξάζοντες * Ἱησοῦν τὸν φιλάνθρωπον.

Δόξα, χαὶ νῦν. ^{*}Ηχος πλ. α'. Γερμανοῦ· οἱ δὲ, 'Ανατολίου. Πρός τό· Μάγοι Περσῶν βασιλεῖς.

Ο παλαιός ήμερῶν νηπιάσας σαρχὶ * ὑπὸ Μητρός Παρθένου τῷ Ἱερῷ προσάγεται, * τοῦ οἰχείου νόμου πληρῶν τὸ ἐπάγγελμα· * ὅν Συμεών δεξάμενος χαίρων ἔλεγε· * Νῦν ἀπολύεις ἐν εἰρήνῃ * χατὰ τὸ ῥῆμά σου τὸν δοῦλόν σου· * εἶδον γὰρ οἱ ὀφθαλμοί μου * τὸ σωτήριόν σου, "Αγιε.

MHN ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ. Γ'.

Είς τόν Στίγον, Στιχηρά προσόμοια της Έορτης. "Ηχος β'. Οίχος τοῦ Έφραθά.*

τήμερον ο Σωτήρ * ώς βρέφος προσηνέχθη * έν τῷ ναῷ Κυ-🚄 ρίου, * χαι χερσι γηραλέαις * ο Πρέσβυς τοῦτον δέχεται. Στίγ. Νυν απολύεις τον δουλόν σου.

Νήπιος τη σαρχί * ό παλαιός τῷ χρόνω * όραται παραδόξως * την σήμερον ήμέραν, * χαι τῷ ναῷ προσάγεται.

Στίχ. Φώς είς ἀποχάλυψιν έθνῶν.

Δέχου, ὦ Συμεών, * ἡ Πάναγνος ἐβόα, * ἐν ἀγχάλαις ὡς βρέ-φος * τόν Κύριον τῆς δόξης, * χαὶ χόσμου τὸ σωτήριον.

 $\Delta \delta \xi \alpha$, xai vũv, ⁷H₂os α' .

Ο παλαιός ήμερῶν, * ό χαι τόν νόμον πάλαι ἐν Σινῷ * δοὺς τῶ Μωσετ * σύμερω βείται τ τῷ Μωσεϊ, * σήμερον βρέφος όρᾶται, * χαὶ χατὰ νόμον, ὡς νόμου Ποιητής * τόν νόμον έχπληρών, * ναφ προσάγεται * χαί τῷ Πρεσβύτη ἐπιδίδοται. * Δεξάμενος δὲ τοῦτον Συμεών ὁ δίχαιος, * χαί των θεσμών την έχβασιν ίδών τελεσθείσαν, * γηθοσύνως έβόα· * Είδον οι δρθαλμοί μου * το άπ' αίωνος μυστήριον άποχεχρυμμένον, * έπ' έσχάτων τούτων ήμερῶν φανερωθέν, * φῶς διασχεδάζου των απίστων έθνων την σχοτόμαιναν, * χαι δόξαν τοῦ νεολέχτου Ίσραήλ· * διο ἀπόλυσον τον δοῦλόν σου * ἐχ τῶν δεσμῶν τοῦδε τοῦ σαρχίου * πρός τὴν ἀγήρω χαὶ θαυμασίαν άληχτον ζωήν, * ό παρέχων τῷ χόσμω τὸ μέγα ἕλεος.

'Απολυτίχιον τῆς Έορτῆς. Καὶ 'Απόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά την α. Στιγολογίαν, Κάθισμα,

Ηχος α΄. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.*

γησαυρέ τῶν αἰώνων,* ἡ ζωἡ τῶν ἀπάντων,* δι' ἐμὲ νηπιά-Θσας * υπό νόμον έγένου, * ο πάλαι χαράξας έν πλαξι * τον νόμον έν τῷ ὄρει τῷ Σινα, * ίνα πάντας ἀπαλλάξης * έχ τῆς τοῦ νόμου πάλαι δουλείας. * Δόξα τῆ εὐσπλαγχνία σου, Σωτήρ· * δόξα τη βασιλεία σου. * δόξα τη οίχονομία σου, μόνε φιλάν-Δόξα, χαὶ νῦν. Τὸ αὐτό. θρωπε.

Μετά την β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ήχος πλ. α΄. Τόν συνάναρχον Λόγον.

Έν τῷ ναῷ προσηνέχθης τὰ εἰθισμένα πληρῶν * ὁ Ποιητής Σ xai Δεσπότης xai ὁ τοῦ νόμου δοτήρ, * xai ἀγxάλαις Συμεών * εύδοχία τη ση * βασταχθήναι έν σαρχί * ό τοις πάσι φοβερός * χαι πάσαν χτίσιν συνέχων * ήνέσχου, μόνε Οιχτίρμον, * τό φῶς σου πᾶσιν ἀποχαλύψας ἡμῖν.

Δόξα, χαί νῦν. Τὸ αὐτό.

Είτα λέγονται οι Κανόνες, ό τῆς Έορτῆς, χαὶ τοῦ Άγίου ό παρών, οῦ ή 'Ακροστιχίς.

Δέχου τον ύμνον, Συμεών Θεοδόχε. Ιωσήρ.

'Ωδή α΄. Ήχος δ΄. Ο Εἰρμός.

» ' 🛦 νοίξω το στόμα μου, * χαι πληρωθήσεται Πνεύματος, *

» Α χαὶ λόγον ἐρεύξομαι * τῆ Βασιλίδι Μητρί· * χαὶ ὀφθή-» σομαι * φαιδρῶς πανηγυρίζων, * χαὶ ἔσω γηθόμενος * ταύτης

» τὰ θαύματα.

Διχαίων σχηνώμασι * περιγαρώς αὐλιζόμενος, * τὸν δίχαιον Κύριον, * Συμεών δίχαιε, * τούς την θείαν σου * τελούντας διχαιώσαι * μετάστασιν αίτησαι, * μαχαριώτατε.

Έν νόμω γενόμενος * ίερουργός, Ιερώτατε, * όν νόμος έκήρυξε * βρέφος τεθέασαι, * χαὶ τῆς φύσεως * τῷ νόμψ, Θεοδόχε,* θανών πρός ἀθάνατον * χαίρων μετέβης ζωήν. Χειρὶ τὸν χατέχοντα * τῆς οἰχουμένης τὰ πέρατα * Παρθέ-

νου φερόμενον * χερσίν έώραχας. * χαι τιμίαις σου * δεξάμενος άγχάλαις, * Μωσέως άνώτερος * ὤφθης, πανόλβιε.

Θεοτοχίον.

Ο πλήρης χεχένωται, * ό προαιώνιος ἄρχεται, * ό Λόγος παχύνεται, * ό Πλάστης πλάττεται, * ό άχώρητος * χωρείται έν χοιλία * τη ση σωματούμενος, * Θεογαρίτωτε.

'Ωδή γ'. Ο Είρμός.

» Τι στεϊρα έτεχεν * ή έξ έθνων Έχχλησία, * χαί ή πολλή » U έν τέχνοις * ήσθένησε συναγωγή· * τῷ θαυμαστῷ Θεῷ » ήμῶν * βοήσωμεν· * Αγιος εί, Κύριε.

Ύψωθεὶς ταῖς πράξεσι * ταῖς ἱεραῖς, Θεηγόρε, * φωτοειδης ὡς στύλος * ἐπερειδόμενος σαρῶς * τῷ Παναγίω Πνεύματι * γεγένησαι· * δθεν εύφημουμέν σε.

Τόν τοῦ νόμου Κύριον * χαθυπανοίξαντα μήτραν * παρθενιχήν, χαὶ βρέφος * σωματοφόρον, Συμεών, * γεγενημένον ἔβλεψας,* δωρούμενον * πασιν απολύτρωσιν.

Ο χειρί τον άνθρωπου * δημιουργήσας, χερσί σου * σωματωθείς χρατείται, * χαθαγιάζων σε σαφώς * χαί πρός ζωήν την μέλλουσαν * αίττισαντα, * μάχαρ, ἀπολύει σε. Θεοτοχίον.

Νοητήν λαβίδα σε * άνθραχα φέρουσαν θεΐον, * τον έχ τών σῶν αίμάτων * σωματωθέντα ὑπέρ νοῦν, * ὁ Συμεὼν ὡς ἔβλεψε, * Πανάμωμε, * χαίρων έμαχάριζε.

ΜΗΝ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ. Γ΄.

Κάθισμα, ήΗχος γ'. Την ώραιότητα.

Ε τῆς Παρθένου σε σωματωθέντα, Χριστὲ, * χαίρων ἐδέξατο * Ε ὁ ἰερὸς Συμεών, * Νῦν ἀπολύεις, ἐκβοῶν, * τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα. * Αννα δὲ ἡ ἄμεμπτος * ἡ Προφῆτις καὶ ἔνδοξος * τὴν ἀνθομολόγησιν * καὶ τὸν ὕμνον προσῆγέ σοι· * Ἡμεῖς δὲ, Ζωοδότα, βοῶμέν σοι· * Δόξα τῷ οὕτως εὐδοκήσαντι.

Δόξα, χαὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

'Ωδή δ'. Ο Ειρμός.

χαθήμενος έν δόξη * έπι θρόνου Θεότητος, * έν νεφέλη
 χούφη * ήλθεν Ιησοῦς ὁ ὑπέρθεος, * τῆ ἀχηράτῷ παλάμη *
 χαι διέσωσε * τοὺς χραυγάζοντας. Δόξα, Χριστὲ, τῆ δυνά μει σου.

Υπερήχμασας τῷ γήρα, * τῆ δὲ πίστει ἐνέαζες * νέον βρέφος θέλων * βλέψαι, Συμεών, τὸν παντέλειον, * ἀναχαινίζοντα χόσμον * τὸν γηράσαντα * ἐπιθέσει τοῦ παλαιοῦ πολεμήτορος.

Μαχαρίσωμεν συμφώνως * Συμεών τον μαχάριον * ώς άξιωθέντα * βλέψαι τον Θεόν τον μαχάριον * σάρχα φορέσαντα, ὅπως * ἀπεργάσηται * μαχαρίους ἀθλίους τοὺς πριν χρηματίζοντας.

Νομοδότην σε γινώσχω * χαι νομίμων τῆς φύσεως * σαρχωθέντα δίχα, * νόμον τε χαινόν είσοιχίσαντα, * δ Συμεών ἀνεβόα, * μόνε Κύριε· * Νῦν ἀπόλυσόν με πρός ζωὴν τὴν ἀχήρατον.

Θεοτοχίον.

Ο χειρί τὰ πάντα φέρων, * ἐν χερσὶ βασταζόμενος * τῆς ἀειπαρθένου, * ταύτην Χερουβίμ ἀπειργάσατο * xαὶ Σεραφίμ ἀνωτέραν * ὡς γεννήτριαν· * ἢν ὑμνήσωμεν xαὶ εὐσεβῶς μαχαρίσωμεν.

Ωδή ε΄. Ο Ειρμός.

» Έξέστη τὰ σύμπαντα * ἐπὶ τῆ θεία δόξη σου· * σὐ γὰρ,
 » Ε ἀπειρόγαμε Παρθένε, * ἔσχες ἐν μήτρα τὸν ἐπὶ πάντων
 » Θεὸν, * χαὶ τέτοχας ἄχρονον Υἰὸν * πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε * σω » τηρίαν βραβεύοντα.

Νοός χαθαρότητι * Θεῷ τῷ παντοχράτορι * Άγγελος χαθάπερ λειτουργήσας, * Μάχαρ, ἐναίμοις θυσίαις ἡγνισας * πάλαι τόν λαόν τοῦ Ἱσραὴλ, * αἶμα τό σωτήριον * προδηλούσαις τρανότατα.

Σαυτόν ἀπετέλεσας * ναόν Θεοῦ πανάγιον * πράξεσιν ἐνθέοις, Θεηγόρε· * ὅθεν ὡς βρέφος ἐν τῷ ἀγίῳ ναῷ * ἔβλεψας Θεόν μετὰ σαρχός, * σὲ μεταβιβάζοντα * πρός τὰ θεῖα σχηνώματα.

Υμνήσωμεν σήμερον * πνευματιχώς χορεύοντες * πάντες Συμεών τον Θεοδόχον, * χαί σύν έχείνω "Ανναν την σώφρονα, * προ-

MHN Φ EBPOTAPIO_{Σ}. Γ' .

φήτας ὑπάρχοντας Θεοῦ, * τοῦτον χατιδόντας τε * δι' ἡμᾶς νηπιάσαντα.

Θεοτοχίον.

Μη φλέξας την μήτραν σου * ο φύσει ἀναλλοίωτος, * μόνη Χερουβιμ 'Αγιωτέρα, * ἀνθρωπος ὥφθη ἐχ σοῦ τιχτόμενος, * καὶ τοὺς ἀπωσθέντας τῆ φθορῷ * πάντας ἀνεσώσατο, * Θεομητορ πανάμωμε.

'Ωδή ς'. Ο Ειρμός.

» Ἐβόησε, * προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριήμερον, * ὁ Προφή-» Της * Ἰωνᾶς ἐν τῷ κήτει δεόμενος· * Ἐκ φθορᾶς με ῥῦ-

» σαι, * Ίησοῦ Βασιλεῦ τῶν δυνάμεων.

Ἐβόησας, * ὑπηνίχα χατείδες τὸν Κύριον· * Ώς ὑπέσχου * νῦν τὸν δοῦλόν σου, Σῶτερ, ἀπόλυσον, * τοῖς ἐν ^{*}Αδῃ πᾶσι * σοῦ τὴν θείαν μηνύσοντα σάρχωσιν.

'Ωραιώθης, * χαὶ Μωσέως λαμπρότερος γέγονας, * ἐν ἀγχάλαις * τὸν ἐν χάλλει ὡραῖον δεξάμενος, * Συμεὼν Πρεσβύτα, * δι' ἡμᾶς νηπιάσαντα Κύριον.

Ναμάτων σε * πεπλησμένον τῶν θείων ἀπάραντα, * χαὶ πρός "Αδου * τοὺς χευθμῶνας χωρήσαντα βλέψαντες * οἱ ἐχεῖ δεσμῶται, * Συμεών, θείας δρόσου ἐπλήσθησαν.

Θεοτοχίον.

Θηρεῦσαί με * χαθ' ἐχάστην ζητεῖ ὁ παμπόνηρος· * ἀλλ' αἰτοῦμαι * τῶν παγίδων ἐξάρπασον, Δέσποινα,* χαὶ τῆ θεία σχέπῃ * τῶν πτερύγων σου σῶον συντήρησον.

Κοντάχιον τής Έορτής.

Συναξάριον.

Τῆ Γ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Άγίου xai διxaίου Συμεών τοῦ Θεοδόχου, xai "Αννης τῆς Προφήτιδος: ὧν ἡ Σύναξις τελεῖται ἐν τῷ σεπτῷ ᾿Αποστολείῳ τοῦ ᾿Αγίου Ἰαχώβου τοῦ ᾿Αδελφοθέου, τῷ ὄντι ἐν τῷ σεβασμίῳ ναῷ τῆς ἹΑγίας Θεοτόχου, πλησίον τῆς ἀγιωτάτης Μεγάλης Ἐκκλησίας.

Στίχοι.

"Ηγγειλε νεχροίς Πρέσβυς, ώς Θεός Λόγος,

Ανθρωπος δφθείς, μέχρι χαί τούτων φθάσει.

Ού γής απήρεν ή Φανουήλ θυγάτηρ,

Έως έπ' αὐτῆς τὸν Θεὸν εἶδε βρέφος.

Τη τριτάτη δεσμοΐο βίοιο λύθη Συμεώνης.

Ταΐς τῶν σῶν Αγίων πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον χαὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

MEN Φ EBPOTAPIOS. Γ' .

Ωδή ζ΄. Ο Είρμός.

Ο ὑχ ἐλάτρευσαν τῆ χτίσει οἱ Θεόφρονες * παρὰ τὸν Κτίσαν Τα, * ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλὴν * ἀνδρείως πατήσαντες, * χαί ροντες ἔψαλλον· * Υπερύμνητε * ὁ τῶν Πατέρων Κύριος * χαὶ
 Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Έννομώτατα Κυρίφ παντοχράτορι * σù ἐλειτούργησας, * δίχαιος ὡς ἀληθῶς * ἐν νόμφ τε ἄμεμπτος, * Μάχαρ, γενόμενος. * ὅθεν ἕψαλλες· * Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος * χαὶ Θεός, εὐλογητός εἶ.

'Η χαρὰ τῶν θλιβομένων ἐπεδήμησεν, * ἡ ἀπολύτρωσις * τοῦ Ίσραἡλ ἀληθῶς * ὡράθη ὡς νήπιος * ἐν τῷ ναῷ αὐτοῦ, * ἀπολύων με * πρός τὴν ζωὴν τὴν μέλλουσαν, * Συμεὼν ἐβόα χαίρων.

Διὰ σπλάγχνα οἰχτιρμῶν σου χεχμηχότα με * νόμου τῷ γράμματι, * χαταχαμφθέντα τε * τῷ γήρα ἀπόλυσον, * Σῶτερ, τὸν δοῦλόν σου, * ὅτι εἶδόν σε, * ὁ Συμεών ἐχραύγαζεν, * ἐπὶ γῆς φοροῦντα σάρχα.

Θεοτοχίον.

Ο χενώσας ό πληρέστατος τον άχραντον * χόλπον τοῦ φύντος Πατρός, * σοῦ ἐν τοῖς χόλποις, Άγνὴ, * ὡς βρέφος χαθέζεται, * ἐτοιμαζόμενος * οἶς ἠθέλησεν * ὁμοιωθῆναι, Ἄχραντε, * ἱερὰν σαφῶς χαθέδραν.

'Ωδή η'. Ο Είρμός.

» Παΐδας εὐαγεῖς ἐν τῆ χαμίνῷ * ὁ τόχος τῆς Θεοτόχου διε-» σώσατο, * τότε μέν τυπούμενος· * νῦν δὲ ἐνεργούμενος, * » τὴν οἰχουμένην ἅπασαν * ἀγείρει ψάλλουσαν· * Τὸν Κύριον

» ύμνεϊτε, τὰ ἔργα, * χαὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Χηρεύσαντα χόσμον θείας δόξης * έλθόντα νυμφοστολήσαι τόν Υπέρθεον * χήρα χρηματίζουσα, * "Αννα ή πανεύφημος * χαι Προφητείας χάριτι * περιαστράπτουσα * έδόξασεν αὐτόν, χαὶ τό μέλλον * πᾶσι τοῖς παροῦσιν * ἐδήλου θεῖον λύτρον.

Ἐναίμους θυσίας προσηγάγω * ἀμνοῦ τοῦ δι' οἰχτον ἀδιήγητον * αἰμα τὸ σωτήριον * χυθὲν τὸ ἰερώτατον * προμηνυούσας πόρρωθεν· * δν σωματούμενον * χρατήσας, Συμεών, ἐδοξάσθης * ὑπὲρ Μωϋσέα * χαὶ πάντας τοὺς Προφήτας.

'Ιδών τόν ποθούμενον την λύσιν * ὑπέστης τοῦ σώματος, Θεόπνευστε, * xαὶ xαθάπερ ὥριμος * σῖτος μεταβέβηχας * πρός τοὺς πατέρας, ἔνδοξε, * τραφείς ἐν γήρα xαλῷ· * διό σου την πανέορτον μνήμην * ἐν ἀγαλλιάσει * ψυχῆς ἐπιτελοῦμεν.

Θεοτοχίον.

'Ως χρίνον, ώς εὔοσμόν σε ρόδον, * ώς θεῖον ὀσφράδιον ἐδρέψατο * Λόγος ὁ ὑπέρθεος, * πάναγνε Θεόνυμφε, * χαὶ σοῦ τὴν

MHN Φ EBPOTAPIO Σ . Γ' .

μήτραν ψχησεν, * εύωδιάζων ήμων * την ρύσιν δυσωδίας τλησθείσαν * τής έξ άμαρτίας, * Μαρία Θεοτόχε.

Dor O. O Eloube.

• Τζύα μέν τῷ τῆς παραχοῆς * νοσήματι τὴν χατάραν * εἰσφ

- · L' χίσατο· * σύ δέ, Παρθένε Θεοτόχε, * τῷ τῆς χυγγρακ
- » βλαστήματι * τῷ χόσμω τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας· * Θεν π

» πάντες μεγαλύνομεν.

Σεπταί σου αι χειρες άληθώς * προσψαύσασαι, Θεοδόγε, ' θείοις μέλεσι * του άπτομένου των όρεων, * ώς Δαυλό μελωλ. χαί χαπνίζονται· * μαχάριος τῷ όντι σύ γέγονας· * δθεν άξως εύφημοῦμέν σε.

Η θήχη σου βλύζει τοις πιστοις * ίαματα, ή δε μνήμη. μεμαχάρισται, * λάμπουσα πλέον του ήλίου, * χαι πάντων τι: ψυχάς σελαγίζουσα, * πρός ρώς θεογνωσίας άνάγουσα, * Ιερομιστα πανσεβάσμιε.

Φωτίζουσι φέγγει νοητῷ * ὡς ἥλιος καὶ σελήνη * τὴν ὡςη. λιον * "Αννα ή σώφρων και Προρτητις, * ο Πρέσβυς Συμεών τι: ένδοξος. * δι' ών ήμας, φιλάνθρωπε Κύριε. * άμαρτημάτων ποτους λύτρωσαι.

() 20 TOXION.

Φαγείσαν Μητέρα σε Θεού * ώς έβλεψε, Θεοτόχε, * ό πρεσβ. τατος, * έφησεν οίάπερ Προφήτης. * Ίδου ο σος Υίος είς άνάστασιν * χαί πτώσιν των πολλών χείται, Δέσποινα, * χαί είς σιμετον δυσερμήνευτον.

Εξαποστειλαριον. Γυναϊχες άχουτίσθητε.*

τρέπτως χαθ' υπόστασιν * έν σοι, Θεογεννήτρια, * σαρχί ένου 1 ται άσπόρως, * χαι νηπιάζει ό Λόγος. * δν έν άγχάλαις γ ρουσα, * Χερουβικός ώς Ορόνος, νῦν * Θεῷ Πατρὶ προσήγαγες. χαί Συμεών ό Πρεσβύτης * χαίρων έδέξατο τοῦτον. Είς του Στίχου των Λινών, Στιχηρά προτόμοια,

'Ηγος πλ. β'.

Τριήμερος άνέστης, Χριστέ.*

1 πόδεξαι, φησί, Συμεών, * τόν Κτίστην τῶν ἀπάντων χερ^{σίν.*} **Δ** Πρεσβύτα, * ἀγχαλίζου τόν Χριστόν, * öν ἡ Παρθένο; Κόρη * εγέννησεν άσπόρως * είς άγαλλίασιν του γένους ήμών. Στίχ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου.

Του νόμου Ποιητήν χαι Θεόν, * δν φρίττουσιν Άγγέλων ^{πλη} θύς, * συνελθόντες, * άνυμνήσωμεν λαοί * τόν μόνον ε^{ύεργέ-} την * και νόμου Νομοδότην, * είς σωτηρίαν των ψυχών ήμών. Στίγ. Φως είς αποχάλυψιν έθνων.

Ν ῦν ἀπολύεις, Δέσποτα, * τὸν δοῦλόν σου, ὡς εἴρηχας, * ἐν εἰρήνῃ, * ὅτι εἶδόν σε, Χριστὲ, * τὸ φῶς τὸ πρὸ αἰώνων, * δεσμῶν με τοῦ σαρχίου, * εἰς ἀποχάλυψιν ἐθνῶν Ἱσραήλ.

Δόξα, χαὶ νῦν. ³Ηχος β' .

Τόν Ίερόν ή ίερὰ Παρθένος προσεχόμισεν * ἐν Ἱερῷ τῷ Ἱερεῖ· * άπλώσας δὲ ἀγχάλας ὁ Συμεών, * ἐδέξατο τοῦτον ἀγαλλόμενος, * χαὶ ἐβόησε· Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, * χατὰ τὸ ῥῆμά σου ἐν εἰρήνη, Κύριε.

> Καὶ ἡ λοιπἡ τοῦ "Ορὖρου 'Ακολουθία ὡς σύνηθες, καὶ 'Απόλυσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Τὰ Τυπικά, καὶ ἡ γ'. καὶ ς'. 'Ωδὴ τοῦ Κανόνος. Προκείωενον τοῦ 'Αποστόλου, [°]Ηγος βαρύς.

Εύφρανθήσεται δίχαιος έν Κυρίω, χαι έλπιει έπ' αυτόν.

Στίχ. Εἰσάχουσον, ὁ Θεός, τῆς φωνῆς μου, ἐν τῷ δέεσθαί με πρός σέ.

Πρός Έβραίους.

'Αδελφοί, Χριστός παραγενόμενος. Ζήτει τῆ Ε΄. Κυριακῆ τῶν Νηστειῶν.

'Αλληλούτα, 'Ηχος βαρύς.

Φῶς ἀνέτειλε τῷ διχαίω, χαι τοις εὐθέσι τῆ χαρδία εὐφροσύνη.

Στίχ. Ἐσχόρπισε, ἔδωχε τοῖς πένησιν· ἡ διχαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· τὸ χέρας αὐτοῦ ὑψωθήσεται ἐν δόξη.

Εύαγγέλιον, κατά Λουκαν.

Τῷ Χαιρῷ ἐκείνῷ, ἡν ἄνθρωπος ἐν Ἱερουσαλήμ. Κοινωνικόν.

Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι. Καί, Είς μνημόσυνον αίώνιον.

Men. Tom. III.

TH: Δ' . TOY ATTOY MHNOS.

Μυήμη του Όσίου Πατρός ήμῶν Ίσιδώρου. του Πηλουσιώτου.

$E I \Delta H \Sigma I \Sigma.$

El μέν ούκ έστι Τεσσαρακοστή, γίνεται ή 'Ακολουθία της Έρρτης καί του 'Αγίου· εί δ' ούν μόνης της ήμέρας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τό, **Κύριε ἐχέχραξα,** ίστῶμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τρία τῆς Έορτῆς, καὶ τρία τοῦ Άγίου.

Στιχηρά της Έορτης.

'Πχος α'. Τών ούρανίων ταγμάτων.*

Θεοφανείας ἀρρήτου * νῦν ἑορτάζομεν * σωτηριώδη χάριν· * ἐχ Παρθένου γὰρ Κόρης * ἀτρέπτως νηπιάσας * Χριστός ὁ Θεός,* ἐν ναῷ τῷ Θεῷ xai Πατρὶ * ὑπὸ Μητρὸς νῦν προσάγεται· ὅν λαβών * Συμεών ἐνηγχαλίσατο.

γν τοῖς Προφήταις ὑράθης * ὡς θέμις ἦν, Ἰησοῦ, * σὲ θεαθῆναι πάλαι· * ἀλλὰ νῦν, Θεοῦ Λόγε, * σαρκὶ παντὶ τῷ κόσμῳ * ὕρθης ἐκών * ἐκ Παρθένου Μαρίας, Χριστὲ, * σοῦ τὸ σωτήριον πᾶσι τοῖς ἐξ ᾿Αδὰμ * ἐμφανίσας ὡς φιλάνθρωπος.

Ο έν Σιναίω τῷ ὅρει * τὸν νόμον τάξας ποτὲ, * νῦν ἐν Σιών τῆ πόλει * ἐχπληρῶν τὰ τοῦ νόμου, * χεροὶ τῆς Θεοτόχου * βρέφος, Χριστὲ, * σὺν τοῖς όλοχαυτώμασι * τοῦ Συμεών ἐν ἀγχάλαις εἰς τὸν ναὸν * εἰσαχθῆναι χατεδέξω σαρχί.

Στιγηρά τοῦ Άγίου.

³Πχος δ'. 'Ως γεννατον έν Μάρτυσι.*

Θ εωρίαις χαὶ πράξεσι * πρὸς Θεὸν ἀνυψούμενος * διὰ βίου, Πάνσορε, διετέλεσας, * τῆς θεωρίας ἐπίβασιν * τὴν πρᾶξιν πηξάμενος, * χαὶ σορῶς τῶν ὀρεχτῶν * ἀγαπήσας τὸ ἔσχατον. * οῦ γενόμενος * τῆς ἐφέσεως ἔστης * μαχαρίου * ἀξιούμενος νῦν τέλους, * χαὶ τρισηλίου ἐλλάμψεως.

Τῆ πλημμύρα τῆς χάριτος * χαὶ τοῖς ὄμβροις τῶν λόγων σου * χαταρδεύεις ἄπαντας τοὺς θεόφρονας· * τῆς ἀνωτάτω σορίας γὰρ * χρατῆρι τὸ στόμα σου * ἐπιθεὶς, ὡς ἐχ πηγῆς * δαψιλῶς σὺ ἐξήντλησας, * χαὶ διέδωχας * πανταχοῦ τὰς ἀχτῖνας * τῶν δογμάτων, * ἐπιστέλλων, * χαὶ διδάσχων, * χαὶ νουθετῶν, ἀξιάγαστε.

MHIN Φ EBPOYAPIO Σ . Δ' .

🖅 γχρατεία το φρόνημα * τής σαρχός έθανάτωσας, * ζωηφόρου - νέχρωσιν ενδυσάμενος. * χαι τῆς ψυχῆς τὴν χατάστασιν * τλατύνας, Πανόσιε, * έναργῶς χωρητικήν * χαρισμάτων τοῦ Πνεύματος * απετέλεσας, * χαι δοχεΐον έγένου * θεοπνεύστων * διδαγμάτων, και σορίας * τής ύπερ νουν ενδιαίτημα.

Δόξα, χαι νῦν. Τηχος βαρύς.

άγχάλαις τοῦ διχαίου Συμεών! * ἔδει γάρ σε, Ζωοδότα τῶν ἀπάντων, * ύπό τοῦ Πρεσβύτου γνωρισθηναι, * ὅτι παρεγένου ἀπολῦσαι αύτον * χατά το ρημά σου, * ο έχων το μέγα έλεος. Είς τον Στίχον, Στιχηρά προσόμοια της Ερρτής.

ΈΙχος β΄. Οἶχος τοῦ Ἐφραθά.*

🔨 έχου, ὦ Συμεών, * τόν Κύριον τῆς δόξης, * χαθώς ἐχρηματί-Δ σθής * έχ Πνεύματος Αγίου, * ίδου γαρ παραγέγονε.

Στίχ. Νῦν ἀπολύεις τον δοῦλόν σου.

τό τουσα ή Αγνή * χαι άχραντος Παρθένος * τον Πλάστην χαὶ Δεσπότην * ὡς βρέφος ἐν ἀγχάλαις, * ἐν τῷ ναῷ εἰσέργεται.

 $\Sigma \tau i \chi$. Φώς είς ἀποχάλυψιν έθνών.

ξ έγα καὶ φοβερὸν * Μυστήριον καὶ ξένον! * ὁ πάντα περιέπων, * και βρέρη διαπλάττων, * ώς βρέφος άγχαλίζεται.

Δόξα, και νον. Πχος β'. Γερμανού.

🔧 ήμερον Συμεών έν ταις άγχάλαις * τον Κύριον της δόξης ύπο-🛥 δέχεται, * ου ύπο του γυόφου πρώην ο Μωϋσής έθεάσατο * έν τῷ ὄρει τῷ Σινῷ πλάχας δόντα αὐτῷ· * Οὐτός ἐστιν ὁ ἐν τοῖς Προφήταις λαλῶν χαὶ τοῦ νόμου Ποιητής. * οὖτός ἐστιν ὂν ό Δαυίδ χαταγγέλλει. * ό τοις πασι φοβερός, * ό έχων τό μέγα χαί πλούσιον έλεος.

Άπολυτίκιον της Έορτης. Και Απόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά την α΄. Στιγολογίαν, Κάθισμα, Ήχος α΄. Χορός Άγγελικός.*

Ο ών σύν τῷ Πατρί * ἐπὶ θρόνου ἀγίου, * ἐλθών ἐπὶ τῆς γῆς, * ἐχ Παρθένου ἐπένθη * καὶ βρέπος ἐντίμεσο * ποτίωτο δια ζ έχ Παρθένου ἐτέχθη, * χαὶ βρέφος ἐγένετο * χρόνοις ῶν ἀπερίγραπτος. * δν δεξάμενος * ό Συμεών έν άγχάλαις, * χαίρων έλεγε. * Νῦν ἀπολύεις, Οίχτίρμον, * εὐφράνας τον δοῦλόν σου.

Δόξα, χαί νῦν. Το αύτό.

Μετά την β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Πιχος δ'. Ταχύ προχατάλαβε.*

Σαρχί νηπιάσαντα * έξ άπειράνδρου Μητρός * χερσί γηραλέαις σου * άγχαλισθείς, Συμεών, * Χριστόν τόν Θεόν ήμῶν, * έλαβες τῆς ἐξόδου * τὴν ἀπόρασιν δόξη· * είληρας τῶν θαυμάτων τὴν ἀένναον χάριν· * διό ἀξιοχρέως σε * πάντες δοξάζομεν.

Δόξα, και νον. Το αύτό.

Είτα λέγομεν του Κανόνα της Έορτης, και του Αγίου τουτον, ού ή Ακροστιγίς

Σέ των Μοναστών το χλέος μέλπω, Πάτερ.

()=====

'Were α' . 'Hype $\pi\lambda$, β' . O Equip.

» Ως ἐν ἡπείρω πεζεύσας * ὁ Ἰσραἡλ * ἐν ἀβύσσω ἰχνεσι, * » Ω τὸν διώχτην Φαραώ * χαθορῶν ποντούμενον, Θεῷ * ἐπι-» νίχιον ὦδὴν, * ἐβόα, ἄσωμεν.

Συντετριμμένης χαρδίας * τόν στεναγμόν * ἐπαχούσας, Δέσποτα, * τῆς ψυχῆς μου τὴν δεινὴν * συντριβὴν θεράπευσον εὐχαῖς * τοῦ Όσίου σου, Χριστὲ, * ὡς παντοδύναμος.

Έπιβὰς θεοσόρως * τῆς πραχτιχῆς * ἀρετῆς, Ἰσίδωρε, * θεωρίας ἀχραιρνοῦς * τὴν τερπνὴν ἐμφάνειαν Θεῷ * ὀμιλῶν διαπαντὸς * σαφῶς ἐπλούτησας.

Τῷ τῆς σορίας χρατῆρι * προσαγαγών * τὸ σὸν στόμα, Πάνσορε, * τῶν ἐχεῖθεν δωρεῶν * τὴν ῥοὴν ἐξήντλησας, Θεῷ * ἐπινίχιον ῷδὴν * ἀναχρουόμενος.

(θεοτοχίον.

Ως ἐπὶ χούρης νεφέλης * ὁ Πλαστουργός * ἐπὶ σοὶ ἐλήλυθε, * χαθελεῖν ὡς δυνατός * τὰ Αἰγύπτου, Δέσποινα ἀγνὴ, * χειροποίητα Χριστός * ὡς παντοδύναμος.

'Ωδή γ'. Ο Είρμος.

» Ούχ έστιν "Αγιος ώς σύ, * Κύριε ο Θεός μου, * ο ύψώσας τό » Δ χέρας * τῶν πιστῶν σου, 'Αγαθέ, * χαὶ στερεώσας ἡμᾶς * » ἐν τῆ πέτρα * τῆς ὁμολογίας σου.

Νοός δξύτητι σαφῶς * τὴν τῶν ὄντων ἀθρήσας, * Παναοίδιμε, φύσιν, * δι' αὐτῆς τὴν ἀρχικὴν * αἰτίαν ὡς καθαρός * Θεολόγος * ἀπλανῶς κατέλαβες.

Μελέτην θέμενος τρανώς * τοῦ θανάτου τὸν βίον, * Θεοφόρε τρισμάχαρ, * τῶν παθῶν τὰς ὑλιχὰς * ἐνέχρωσας ἀφορμὰς, * ἀπαθείας * συσχεθεὶς τῷ ἔρωτι.

Όπίσω χαίρων του Χριστου * τόν σταυρόν σου βαστάσας*

ΜΗΝ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ. Δ΄.

ήχολούθησας, Πάτερ, * ἐν ἀσχήσει χαρτερᾶ, * χαὶ τούτῳ, ὡς δυνατόν, * ὡμοιώθης * βίου χαθαρότητι.

Θεοτοχίον.

Νομίμων φύσεως έχτος * τον Δεσπότην τεχούσα, * Θεοτόχε Παρθένε, * τῆς πάλαι παραχοῆς * διέλυσας τὴν ἀρὰν, * εὐλογίας * τὴν πηγὴν βλυστάνουσα.

Κάθισμα τοϋ Αγίου, Πχος γ΄. Θείας πίστεως. Βίβλος γνώσεως διδασχαλίας * πλούτω πίστεως συντεταγμένη * τῷ πανάγνω άνεδείχθης ἐν Πνεύματι, * ἀναχαλύπτων τὰ θεῖα

τοϊς χρήζουσι, * χαὶ τὴν ζωὴν θησαυρίζων τοῖς θέλουσι. * Πάτερ "Οσιε, * Χριστόν τόν Θεόν ἰχέτευε * δωρήσασθαι ἡμῖν τό μέγα ἕλεος. Δόξα, χαὶ νῦν. Τῆς Ἐορτῆς.

Ήχος πλ. δ'. 'Ανέστης έχ νεχρών.*

Έτέχθης ἐχ Μητρός * ὁ προάναρχος Λόγος, * προσήχθης τῷ ναῷ * ἀχατάληπτος μένων. * Χαίρων δὲ ὁ Πρεσβύτης * ἐν ταῖς ἀγχάλαις σε ὑπεδέξατο, * χράζων· Νῦν ἀπολύεις, * ὄν ἐπεσχέψω, χατὰ τὸ ῥῆμά σου, * ὁ εὐδοχήσας σῶσαι ὡς Θεός * τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

'Ωδή δ'. Ο Ειρμός.

» Χριστός μου δύναμις, * Θεός, χαι Κύριος * ή σεπτή Έχχλη-» Χ σία * θεοπρεπῶς * μέλπει ἀναχράζουσα, * ἐχ διανοίας χα-» θαρᾶς * ἐν Κυρίω ἑορτάζουσα.

Άφθόνως, Όσιε, * Χριστῷ πειθόμενος, * τὸν δοθέντα σοι πλοῦτον * ὡς εὐπειθὴς * δοῦλος διαδέδωκας, * καὶ τῆς ἀφράστου σε χαρᾶς * ὁ Δεσπότης κατηξίωσε.

Σοφίας πέλαγος * διανηξάμενος, * τον χαλόν μαργαρίτην * ώς ἀγαθός * ἕμπορος ἐχέρδησας, * χαὶ τοῦτον μόνον θησαυρόν * ἀδαπάνητον ἐπλούτησας.

Τῷ θείψ Πνεύματι * χαταλαμπόμενος, * τὰς ἀχτῖνας τῶν λόγων * ἡλιαχῶς * πᾶσιν ἐξαπέστειλας, * τῆς σωτηρίας τῶν πιστῶν, * Θεοφάντορ, ὀρεγόμενος.

Θεοτοχίον.

'Ως ὄντως ἄφθεγχτα * χαὶ ἀχατάληπτα * τὰ τῆς σῆς, Θεοτόχε, * θεοπρεποῦς * πέφυχε χυήσεως * τοῖς ἐπὶ γῆς χαὶ οὐρανοῦ, * ἀειπάρθενε, Μυστήρια.

Ωồη ε΄. Ο Ειρμός.

 Τῷ θείψ φέγγει σου, Άγαθὲ, * τὰς τῶν ὀρθριζόντων σοι ψυχὰς * πόθψ χαταύγασον, δέομαι, * σὲ εἰδέναι, Λόγε * Θεοῦ,
 τὸν ὄντως Θεὸν, * ἐχ ζόφου τῶν πταισμάτων * ἀναχαλούμενον. Νεχρώσει, Πάνσοφε, τῶν παθῶν * ἔζω γεγονὼς χαὶ τῆς σαρ-

MEN Φ EBPOTAPIOS. Δ' .

χός, * πόθω Θεῷ προσωμίλησας, * τῷ χαθαρωτάτω * χαὶ λαμπροτάτω φωτί, * χαί μόνην άπαιτουντι * την χαθαρότητα.

Τῷ θείφ φέγγει σου, 'Αγαθέ, * νῦν ὁ Θεοφόρος αὐγασθεὶς, * στύλος ὀλόφωτος γέγονε, * πᾶσι πέμπων θείου * φωτός τὰς θείας αύγας, * και ζόφον της άγνοιας * άποσειόμενος.

Ο θέλων πάντας ώς άγαθος, * πάνσορε, σωθήναι, ποδηγον * τοῖς πλανωμένοις σε έδειξε * πολλοὺς ἐπιστρέφειν * πρός σωτηρίας όδόν, * Ίσιδωρε τρισμάχαρ, * Πάτερ πανόλβιε.

Θεοποχίον.

Κυρίως στόματι χαί ψυχη, * Δέσποινα του χόσμου άγαθή, * όμολογῶ σε, πανάμωμε, * σεσωματωμένον * Θεόν τεχούσαν, 'Αγνή, * χαί βίου σε προστάτιν * πίστει προβάλλομαι.

'Ωδή ς΄. Ο Ειρμός.

» Γροῦ βίου την θάλασσαν * ὑψουμένην χαθορῷν * τῶν πειρα-

- » Ι σμών τῷ κλύδωνι, * τῷ εὐδίφ λιμένι σου προσδραμών, *
- » βοώ σοι· 'Ανάγαγε * έχ φθοράς την ζωήν μου, * Πολυέλεε.

Λογίω των χρίσεων * χοσμηθείς ώς Ιερεύς, * λογιστιχώς έδίχασας, * Θεοφόρε, χαί σώματι χαί ψυχη, * το χειρον τῶ χρείττονι * υποτάξας έμφρόνως, * άξιάγαστε.

Εύτόνως την Αίγυπτον * των παθων χαι της τρυφης * συ, Μοναστών το χαύχημα, * τῆς ἐγχρατείας, Ἐνδοξε, ταῖς πλη-~αῖς * ἐτάζων ἐμάστιξας, * τοῖς πιστοῖς ὁμαλίζων * τὴν διάβασιν.

Θεοτοχίου.

Ο φέρων τὰ σύμπαντα * δυναστεία Θεϊκή * και συγκρατών, ώς εὕσπλαγχνος, * σαῖς ἀγκάλαις, Πανάμωμε, σαρκωθεὶς, * ὡς βρέφος βαστάζεται * ό Πατρί χατ' ούσίαν * συναίδιος.

Κοντάχιον της Εορτής.

Συναξάριον.

Τη Δ΄. του αύτου μηνός, Μνήμη του Όσιου Πατρός ήμων Ίσιοφρου του Πηλουσιώτου.

Στίχοι.

Πηλουσιώτα, χαΐρε, χαΐρε πολλά μοι,

Τόν πηλόν έχδύς, χαι γαρας τυχών ξένης.

Έν δ' Ισίδωρον έθεντο τετάρτη σήματι λυγρώ.

Ταϊς αύτοῦ άγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον χαὶ σῶσον ήμας. Άμήν.

'Ωδή ζ'. Ο Είρμός.

» Δροσοβόλον μέν την χάμινον εἰργάσατο * Αγγελος τοῖς όσιοις » ΔΠαισί· * τοὺς Χαλδαίους δὲ * χαταρλέγον πρόσταγμα Θεοῦ *

» τόν τύραννον ἕπεισε βοάν· * Εύλογητός εἶ, ό Θεός * ό τῶν » Πατέρων ἡμῶν.

Στερεώματι τῆς πίστεως ἐνέθετο * χαθάπερ, Πάτερ, ἥλιον * ό Δεσπότης σε * χαταλάμπειν φέγγει νοητῷ * ψυχὰς τῶν βοώντων ἐχτενῶς· * Εὐλογητός εἶ, ὁ Θεός * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μολυσμούς σαρχός χαὶ πνεύματος ἀπέπλυνας, * Μάχαρ, δαχρύων χεύμασι· * χαὶ γενόμενος, * Θεοφόρε, φῶς τοῖς ἐπὶ γῆς, * τοὺς πάντας ἐδίδαξας βοặν· * Εὐλογητός εἶ, ὁ Θεός * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοχίον.

Ἐπὶ ἄσειστον χρηπίδα ὄντες πίστεως * σὲ, Θεομήτορ ἄχραντε, * ὁμολογοῦμεν * Θεοτόχον· Λόγον γὰρ Θεοῦ * ἀσπόρως ἐγέννησας ἡμῖν· * Εὐλογημένος ὁ χαρπός * τῆς σῆς χοιλίας, 'Αγνή. 'Ωδὴ η'. Ό Εἰρμός.

» Γικ φλογός τοῖς Όσίοις * δρόσον ἐπήγασας, * καὶ Δικαίου » Γι θυσίαν * ὕδατι ἔφλεξας· * ἄπαντα γὰρ δρặς, * Χριστὲ, » μόνω τῷ βούλεσθαι· * σὲ ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Λογικὴν ὡς θυσίαν * πάντα τὸν βίον σου * εἰς ὀσμὴν εὐωδίας, * Πάτερ, προσήγαγες * τῷ ἐπὶ Σταυροῦ * κρεμασθέντι Χριστῷ τῷ Θεῷ, * ὂν ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Πλεονάζεις τόν πλοῦτον * xaì μετὰ θάνατον, * τοὺς ἐμψύyouς σου λόγους * ώσπερ πολύτιμον * πᾶσι τοῖς πιστοῖς * xληpoδοσίαν λιπών, * τοῖς ὑπερυψοῦσι * Χριστόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

'Ωραιώθης, Παμμάχαρ, * χάλλει τῶν λόγων σου· * τοῦ 'Αγίου γὰρ ὥφθης * Πνεύματος χάλαμος, * γράφων εὐσεβῶς * τούτου γνῶσιν τὴν ἔνθεον * τοῖς ὑπερυψοῦσι * Χριστόν εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεο τοχίον.

Πρός τὴν σὴν καταφεύγω * σκέπην, Πανάμωμε, * καὶ προστάτιν ζωῆς μου * τανῦν προβάλλομαι * σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν * Θεόν Λόγον κυήσασαν· δν * ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

'Ωδή θ΄. Ο Ειρμός.

Βεόν * ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, * öν οὐ τολμặ * ἀγγέλων
 ἀτενίσαι τὰ τάγματα· * διὰ σοῦ δὲ, Πάναγνε, ὡράθη βρο » τοῖς * Λόγος σεσαρχωμένος· * ὄν μεγαλύνοντες, * σὺν ταῖς οὐ » ρανίαις στρατιαῖς σὲ μαχαρίζομεν.

'Αχτίς * χαθάπερ φωτός ἐνήστραψε * σοῦ τῆ ψυχῆ * τῆς χάριτος ὁ λόγος, πανόλβιε· * διὰ σοῦ δὲ πᾶσα ἡ γῆ πεπλήρωται * τούτου τῆς λαμπηδόνος· * ἦς οἱ μετέχοντες * τόν τῆς σῆς σορίας θησαυρόν, * Πάτερ, θαυμάζομεν.

Τρισί * προσώποις μονάδα φύσεως, * τοῖς πατριχοῖς * ἐπόμενος,

504

Θεόρρον, διδάγμασι, * θεορρόνως προσχυνεϊν ἐδίδαξας, * σέβειν θεολογούντας * ἄχτιστον, ἄναρχον, * πᾶσι τοῖς πιστοῖς τόν φωτισμόν * ἀναπηγάζουσαν.

Εύρών * τῶν πόνων τῶν σῶν τὰ ἔπαθλα * ἐν οὐρανοῖς * ζωῆς ἀτελευτήτου λαβόμενος, * τοῖς ὑμνοῦσι, πάνσοφε, τὴν μνήμην σου * αἴτησαι σωτηρίαν, * μάχαρ Ἱσίδωρε, * θρόνω μετ' Ἀγγέλων τοῦ Θεοῦ * νῦν παριστάμενος. Θεοτοχίον.

Ρευστην * ό Λόγος Θεοϋ ό ἄρρευστος * μορφην λαβών, * ἀνθρώπους ἀφθαρσίαν ἐνέδυσεν, * εὐδοχία πατριχῆ σχηνώσας ἐν σοὶ * τῆ χεχαριτωμένη· * ὅθεν, Πανάχραντε, * σὺν ταῖς οὐρανίαις Στρατιαῖς * σὲ μεγαλύνομεν.

Έξαποστ. του Αγίου. Γυναϊκες άχουτίσθητε.*

Τδρώσι τῆς ἀσχήσεως * παθῶν τὴν φλόγα ἔσβεσας, * χαὶ ἀπαθείας πρός ὕψος * ἀναδραμών, Θεοφόρε, * τῷ τοῦ Χριστοῦ νῦν βήματι * παρέστης ἀγαλλόμενος * ὑπὲρ ἡμῶν δεόμενος, * Ἰσίδωρε, τῶν τελούντων * τὴν παναγίαν σου μνήμην.

Τής Έορτής, δμοιον.

'Ε ασοῦ, Θεογεννήτρια, * ὁ Κτίστης οὐρανοῦ xai γῆς * τεχθεἰς ἀρράστως, ὡς οἰδεν, * ἐν τῷ ναῷ νῦν ὡς βρέφος * εἰσήχθη ἐπωλένιος· * ὅν Συμεών δεξάμενος, * Θεός ὑπάρχεις, Δέσποτα, * Σωτήρ, xai ῥύστης, ἐβόα, * βροτῶν τοῦ γένους, Χριστέ μου. Εἰς τὸν Στίγον τῶν Αἶνων, Στιχηρὰ προσόμοια

τής 'Εορτής.

⁵Hyos β' . Oixos toi 'Eppala.*

Ρύπου δίχα Χριστός * γεννάται ἐχ Παρθένου, * ὡς ἐχ Πατρός ἀἰρεύστως * Υίος πρό Ἐωσφόρου, * ὁ τόν Ἀδὰμ λυτρούμενος. Στίχ. Νῦν ἀπολύεις τόν δοῦλόν σου.

Π ύλαι τῶν οὐρανῶν, * ἀνοίχθητε· Χριστός γὰρ * ἐν τῷ ναῷ ὡς βρέφος * ὑπό Μητρός Παρθένου * Θεῷ Πατρὶ προσάγεται.

Στίχ. Φῶς εἰς ἀποχάλυψιν ἐθνῶν.

Μέγα χαι φοβερόν * Μυστήριον χαι ξένον! * ό πάντα περιέπων,* χαι βρέφη διαπλάττων * ώς βρέφος άγχαλίζεται.

Δόξα, χαί νῦν. Ομοιον.

Φ έρουσα ή άγνη * χαι ἄχραντος Παρθένος * τον Πλάστην χαι Δεσπότην * ώς βρέφος ἐν ἀγχάλαις, * ἐν τῷ ναῷ εἰσέρχεται.

Η λοιπή του "Ορθρου 'Αχολούθία ώς σύνηθες,

και 'Απόλυσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Ζήτει είς Όσίους.

ΤΗ: Ε'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Αγίας Μάρτυρος Αγάθης.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐχέχραξα, ἰστῶμεν Στίχους ૬΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἐορτῆς γ΄. καὶ τῆς ἙΑγίας γ΄.

Προσόμοια τῆς Έορτῆς.

"Ηχος δ'. "Εδωχας σημείωσιν.*

Ν όμον τόν ἐν γράμματι * ἀποπληρῶν ὁ φιλάνθρωπος * τῷ ναῷ νῦν προσάγεται· * καὶ τοῦτον εἰσδέχεται * Συμεών ὁ Πρέσβυς * γηραιαῖς ἀγκάλαις, * Νῦν ἀπολύεις με, βοῶν, * πρός τὴν ἐκεῖθεν μακαριότητα· * κατεῖδον γάρ σε σήμερον * σάρκα θνητὴν περικείμενον, * τόν ζωῆς κυριεύοντα * καὶ θανάτου δεσπόζοντα. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν * ἐθνῶν ἐπέφανας, Κύριε, * ἐπὶ κούφης καθήμενος * νεφέλης, ὁ "Ηλιος * τῆς δικαιοσύνης, * νόμου τὸ σκιῶδες * ἀποπληρῶν, καὶ τὴν ἀρχὴν * καθυποφαίνων τῆς νέας Χάριτος· * διό σε θεασάμενος * ὁ Συμεῶν ἀνεκραύγαζεν· * Ἐκ φθορᾶς με ἀπόλυσον, * ὅτι εἶδόν σε, Δέσποτα.

Κ όλπων τοῦ Γεννήτορος * μὴ χωρισθεὶς τῆ Θεότητι, * σαρχωθεἰς ὡς εὐδόχησας, * ἀγχάλαις χρατούμενος * τῆς 'Αειπαρθένου, * χερσὶν ἐπεδόθης * τοῦ θεοδόχου Συμεών, * ὁ τῆ χειρί σου χρατῶν τὰ σύμπαντα· * διὸ, Νῦν ἀπολύεις με,* περιχαρῶς ἀνεχραύγαζεν, * ἀγαθὲ χαὶ φιλάνθρωπε, * ὅτι εἶδόν σε σήμερον.

Προσόμοια τής Αγίας, όμοια.

^{*} Λ φθορον ἐτήρησας * σῶμα Χριστῷ τῷ Νυμφίψ σου * παρθενίας ἐν χάλλεσιν, * ᾿Αγάθη θεόνυμφε, * χαθωραϊσμένη, * χαὶ λελαμπρυσμένη * μαρτυριχαῖς μαρμαρυγαῖς, * χαὶ πρὸς νυμφῶνα θεῖον ἐχώρησας· * διό σου τὴν παγχόσμιον * ἐπιτελοῦμεν πανήγυριν, * τὸν Σωτῆρα δοξάζοντες * τὸν ἀεί σε δοξάσαντα.

Μαστοῦ τὴν ἀφαίρεσιν, * καὶ τοῦ πυρός τὴν κατάφλεξιν, * καὶ ξεσμοὺς τοὺς τοῦ σώματος * ὑπήνεγκας, Ἐνδοξε, * τὰς αἰωνιζούσας * ὅμμασι καρδίας * ἀποσκοποῦσα ἀμοιβὰς, * καὶ τὴν ἐκεῖθεν μακαριότητα * καὶ στέφος τὸ ἀμάραντον, * ὅ σοι Χριστὸς νῦν δεδώρηται, * δι' αὐτὸν, παναοίδιμε, * ἀθλησάση λαμπρότατα. ⁶Ο μημα ἀκάθεκτον * πυρός ἐτναίου ἀνέστειλας * σαῖς εὐχαῖς, ⁷Αγαθώνυμε· * καὶ πόλιν διέσωσας * τὸ σεπτόν σου, Μάρτυς, * λείψανον τιμῶσαν, * ἐξ οῦ τρυγὰ τοὺς ποταμοὺς * τῶν ἰαμάτων ἐν θείω Πνεύματι· * ἐν ταύτη γὰρ ἀθλήσασα * τὸν Men. Tom. III.

ΜΗΝ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ. Ε'.

δυσμενή έταπείνωσας, * χαὶ τῆς νίχης τὸν στέφανον * ἐχομίσω, πανεύφημε.

Δόξα. Τής Αγιας, Πχος πλ. δ'. Συχεώτου.

Παράδοξον θαῦμα γέγονεν * έν τῆ ἀθλήσει τῆς πανενδόξου 'Αγάθης * καὶ Μάρτυρος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ * ἐράμιλλον τῷ Μωῦσεῖ· * ἐκεῖνος γὰρ * τὸν λαὸν νομοθετῶν ἐν τῷ ὅρει, * τὰ; ἐγγραφείσας ἐν πλαξὶ * θεοχαράκτους Γραφὰς ἐδέξατο· * ἐνταῦθα δὲ ὁ *Αγγελος * οὐρανόθεν τῷ τάφψ * πλάκα ἐπεκόμισεν ἐγγεγραμμένην· * Νοῦς ὅσιος, αὐτοπροαίρετος, * τιμἡ ἐκ Θεοῦ, * καὶ πατρίδος λύτρωσις.

Καί νῦν. Τῆς Ἐορτῆς, ὁ αὐτός.

Ο τοτς Χερουβιμ έποχούμενος, * χαι ύμνούμενος ύπο των Σεραφιμ, * σήμερον * τῷ θείψ Ίερῷ * χατὰ νόμον προσφερόμενος, * Πρεσβυτιχαϊς ἐνθρονίζεται ἀγχάλαις· * χαι ὑπο Ἰωσήρ εἰσδέχεται * δῶρα θεοπρεπῶς * ὡς ζεῦγος τρυγόνων * τὴν ἀμίαντον Ἐχκλησίαν * χαι τῶν Ἐθνῶν τον νεόλεχτον λαόν· * περιστερῶν δὲ δύο νεοσσοὺς * ὡς ἀρχηγός Παλαιᾶς τε χαι Καινῆς. * Τοῦ πρός αὐτόν χρησμοῦ δὲ Συμεών * το πέρας δεξάμενος, * εὐλογῶν τὴν Παρθένον Θεοτόχον Μαρίαν, * τὰ τοῦ πάθους σύμβολα* τοῦ ἐξ αὐτῆς προηγόρευσε· * χαι παρ' αὐτοῦ ἐξαιτεῖται * τὴν ἀπόλυσιν βοῶν· * Νῦν ἀπολύεις με, Δέσποτα, * χαθὡς προεπηγγείλω μοι· * ὅτι εἶδόν σε το προαιώνιον φῶς * χαι Σωτῆρα Κύριον * τοῦ Χριστωνύμου λαοῦ.

Είς τον Στίχον, Στιχηρά της Έορτής.

Ήχος α΄. Πανεύφημοι Μάρτυρες.*

Ος όντως ὑπέρλαμπρος * Θεοῦ^{*} χιβωτὸς ἡ ἄχραντος, * τὸ ἰλαστήριον σήμερον * Χριστὸν προσφέρουσα * ἐν ναῷ εἰσάγει, * χαὶ σεπτῶς προστίθησιν * ἀγχάλαις Συμεών τοῦ θεόφρονος^{*} διὸ ἡγίασται * τῶν ἀγίων νῦν τὰ [°]Αγία, * χαὶ τῷ μόνῷ * ἀγίφ συγχαίρουσιν.

Στίχ. Νύν απολύεις τον δούλον σου.

Δεδόξασται σήμερον * Χριστόν * Συμεών ώς ἄνθραχα * Θεοπρεπῶς εἰσδεξάμενος, * χαὶ περιπτύσσεται * χαθαρθεὶς τὰ χείλη· ἀνθομολογεῖται δὲ, * χαὶ χαίρων ἐξαιτεῖ τὴν ἀπόλυσιν. * Αὐτόν οὖν ἅπαντες * εὐσεβῶς νῦν μαχαρίζοντες, * ἀσιγήτοις * ἐν ὑμνοις τιμήσωμεν.

Στίχ. Φως είς ἀποχάλυψιν έθνων.

Η πύλη ή ἕμψυχος * άγνη, * ή Παρθένος σημερον * τον βασιλέα χαι Κύριον, * δν ἕνδον ἔσχηχεν, * ἐν ναῷ εἰσάγει * διὰ πύλης βαίνουσα * τῆς πάλαι χεχλεισμένης, ὡς γέγραπται. *

όθεν χορεύοντες * πρό προσώπου ταύτης απαντες, * θείοις υμνοις * αὐτὴν εὐφημήσωμεν.

Δόξα, χαι νῦν. ³Ηχος δ'.

Σήμερον ή ίερὰ Μήτηρ * καὶ τοῦ Ἱεροῦ ὑψηλοτέρα * ἐπὶ τὸ Ἱερὸν παραγέγονεν,* ἐμφανίζουσα τῷ κόσμω τὸν τοῦ νόμου πάροχον * καὶ τοῦ νόμου Ποιητήν· * ὄν καὶ ἐν ἀγκάλαις ὑποδεξάμενος ὁ πρεσβύτης Συμεών, * γεραίρων ἐκραύγαζε· * Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, * ὅτι εἰδόν σε τὸν Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν. ᾿Απολυτίχιον τῆς Ἐορτῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά την α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα, ³Ηγος α΄. Αὐτόμελον.

Χορός Άγγελικός * έκπληττέσθω το θαῦμα· * βροτοί δὲ ταῖς φωναῖς * ἀνακράξωμεν ὕμνον * όρῶντες τὴν ἄφατον * τοῦ Θεοῦ συγκατάβασιν· * δν γὰρ τρέμουσι * τῶν οὐρανῶν αἰ Δυνάμεις, * γηραλέαι νῦν * ἐναγκαλίζονται χεῖρες, * τὸν μόνον φιλάνθρωπον.

> Δόξα, χαι νῦν. Τὸ αὐτό. Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα, [°]Ηχος πλ. δ΄. 'Ανέστης ἐχ νεχρῶν.*

Έτέχθης ἐπὶ γῆς * ὁ προάναρχος Λόγος, * προσήχθης τῷ ναῷ * ἀχατάληπτος μένων· * Χαίρων δὲ ὁ Πρεσβύτης * ἐν ταῖς ἀγχάλαις σε ὑπεδέξατο, * χράζων· Νῦν ἀπολύεις, * δν ἐπεσχέψω χατὰ τὸ ῥῆμά σου, * ὁ εὐδοχήσας σῶσαι ὡς Θεὸς * τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων. Δόξα, χαὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Είτα λέγονται οι Κανόνες, ο τῆς Έορτῆς, καὶ ο τῆς Αγίας. Ο Κανών τῆς Αγίας, οῦ ἡ Ακροστιγίς

Την θείαν Άγάθην άγαθοῖς μέλψωμεν έν ύμνοις.

Θεοφάνους.

'Ωδή α΄. Ήχος β΄. Ο Ειρμός.

Δεῦτε λαοὶ, * ἔσωμεν ἔσμα Χριστῷ τῷ Θεῷ * τῷ διελόντι
 βάλασσαν, * χαὶ ὀδηγήσαντι * τὸν λαὸν ὃν ἀνῆχε * δου λείας Αἰγυπτίων, * ὅτι δεδόξασται.

Τών άγαθών * πρώτην αίτίαν ποθήσασα, * άγαθωνύμου χλήσεως, * Μάρτυς, ήξίωσαι, * τῆς ἀφράστου προνοίας * τῶν τρόπων σου προγνούσης * τὴν ἀγαθότητα.

"Ηρθης, Αγνή, * πρός πολιτείαν ὑπέρλαμπρον * τοῦ τῆς σαρχός φρονήματος * χαταφρονήσασα, * χαὶ τῷ ποθεινοτάτῳ * Νυμφίῳ συντόνως * ἐνατενίζουσα. Νύμφη Θεοῦ, * θεία ᾿Αγάθη, χεκόσμησαι, * χαὶ παρθενίας χάλλεσι * χαὶ θείοις αίμασι * τοῦ σεπτοῦ Μαρτυρίου * διπλοῖς στερανουμένη * στέμμασιν, ἔνδοξε.

Θεοτοχίον.

Θεοπρεπές * σχήνωμα, Άγνη, συ πέφηνας * τών ουρανών πλατύτερον * χαι χαθαρώτερον, * Θεοτόχε Παρθένε· * χαι νῦν ἐπὶ σοι χαίρει * ὁ τῶν Παρθένων χορός.

'Ωδή γ'. 'Ο Ειρμός.

» Στερέωσον ήμας * έν σοι, Κύριε, * ο ξύλφ * νεχρώσας την » αμαρτίαν, * χαι τον φόβον σου έμφύτευσον * είς τας χαρ-» δίας ήμων * των ύμνούντων σε.

'Αγάθη, το φαιδρον * χαὶ το τερπνότατον * τῶν θείων * Μαρτύρων ἄνθος χαὶ χλέος, * τῆς ψυχῆς μου σừ τὴν χάχωσιν * θεραπεύουσα, Μάρτυς, * χαταχάλλυνον.

Γονίμοις ἀρεταῖς * σαυτὴν ἐφαίδρυνας, * ἀΥάθη, * καὶ Μάρτυς ἀνηγορεύθης, * τῶν προσκαίρων ἀλογήσασα * καὶ Θεοῦ βασιλείαν * ἀγαπήσασα.

'Απάντων τῶν τερπνῶν * Χριστόν προέχρινας, * 'Αγάθη, * θελχθεῖσα τῷ θείφ πόθφ, * χαὶ Τυράννων τὰ φρυάγματα * εὐθαρσῶς χαὶ ἀνδρείως * χατεπάτησας.

Θεοτοχίον.

Θεόνυμφε σεμνή, * Θεόν δν ἔτεχες * δυσώπει * þυσθήναι τοὺς σὲ ὑμνοῦντας * πειρασμῶν χαὶ περιστάσεων, * χαὶ παθῶν χαὶ χινδύνων, * παμμαχάριστε.

Κάθισμα τῆς Αγίας. Ήχος γ'. Θείας πίστεως.

Κ λέος πίστεως χαὶ εὐσεβείας, * ὅσιότητος χαὶ παρθενίας, * προθυμία χοσμουμένη ἀθλήσεως, * ἀνηγορεύθης, ἀγάθη, Νοῦς ὅσιος, * αὐτοπροαίρετος, ὄντως τιμὴ εἰς Θεόν, * πατρίδος λύτρωσις, * Χριστῷ νυμφιχῶς πρεσβεύουσα * δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Τής Ἐορτῆς. Τὴν ὡραιότητα.*

Έ x τῆς Παρθένου σε * σωματωθέντα, Χριστἐ, * νῦν ὑπεδέξατο * ό ἰερός Συμεών, * Νῦν ἀπολύεις, ἐκβοῶν, * τὸν δοῦλόν σου, ῶ Δέσποτα. * Αννα δὲ ἡ ἄμεμπτος, * ἡ προφῆτις, καὶ ἔνδοξος * τὴν ἀνθομολόγησιν * καὶ τὸν ὑμνον προσήγαγε. * Ἡμεῖς δὲ, Ζωοδότα, βοῶμέν σοι · * Δόξα τῷ οὑτως εὐδοκήσαντι.

'Ωδή δ'. Ο Είρμός.

» Υ μνῶ σε· * ἀχοῆ γὰρ, Κύριε, * εἰσαχήχοα χαὶ ἐξέστην· * ἔως » ἐμοῦ ἡχεις γὰρ * ἐμὲ ζητῶν τὸν πλανηθέντα· * Διὸ * τὴν » πολλήν σου συγχατάβασιν * τὴν εἰς ἐμὲ δοξάζω, Πολυέλεε. Ήσχύνθη * τοῦ δολίου δράχοντος * ἡ ἀπόνοια χαὶ ἡλέγχθη· * παρθένοι γὰρ τούτου νῦν * τὸ φρύαγμα χαταπατοῦσι, * Χριστοῦ * ἐχ Παρθένου ἀνατείλαντος * ἐπὶ τῆς γῆς, χαὶ πάντας χαταυγάσαντος.

Νομίμως * σωφροσύνην ἄσπιλον * ἐξασχήσασα, 'Αθληφόρε, * τὰ πνεύματα χαίρουσα * χατέβαλες τῆς πονηρίας * Χριστοῦ * ὁπλισαμένη τῆ χάριτι, * χαὶ τὸν σταυρὸν ἐπ' ὥμων τούτου ἄρασα.

'Αγάθη, * άγαθοῖς ἐν χάλλεσι * χαθωράϊσαι χαὶ σωμάτων * χαὶ τῆς ψυχῆς, ἔνδοξε· * ἐχάτερον γὰρ ἐχατέρῳ * λαμπρῶς * εὖ ποιοῦν ἐν σοὶ συνέδραμε * τῆ τοῦ Χριστοῦ προνοία συντηρούμενον.

Γενοῦ μοι * προστασία, πάνσοφε, * τῶν δεινῶν με ἐξαιρουμένη * xαὶ πειρασμῶν, ζάλης τε * xαὶ θλίψεως xαὶ δυναστείας * ἐχθροῦ, * λυτρωθεὶς ὅπως ὑμνήσω σε * ὡς ἀγαθὴν προστάτιν, ᾿Αγαθώνυμε.

Θεοτοχίον.

'Απείρως * τῶν 'Αγγέλων, Πάναγνε, * τὰς λαμπρότητας ὑπερέβης, * τὸν νοητὸν "Ηλιον * χυήσασα ἀνερμηνεύτως * Χριστὸν, * τὸν ἀχτῖσι τῆς Θεότητος * τὰς τῶν πιστῶν ἐννοίας χαταυγάσαντα.

'Ωδή ε'. Ο Είρμός.

» Ο τοῦ φωτός χορηγός * xal τῶν alώνων ποιητής, Κύριε, * » ἐν τῷ φωτι * τῶν σῶν προσταγμάτων όδήγησον ήμᾶς· * » ἐκτός σου γὰρ ἄλλον * Θεόν οὐ γινώσχομεν.

Θείοις προστάγμασι * ρυθμιζομένη τοῦ Χριστοῦ, ἔνδοξε, * συμβολιχῶς * σαρχός προσπαθείας ἐλύθης τῶν δεσμῶν, * ᾿Αγάθη, ἐλαία * φανεῖσα χατάχαρπος.

Όλφ τῷ πόθφ Χριστοῦ * τὰς φανοτάτας ἀστραπὰς βλέπουσα, * τὰς ἐπὶ γῆς * χαμαὶ συρομένας παρεῖδες ἡδονὰς, * ἐχείνου χαὶ μόνου * ποθοῦσα τερπνότητα.

"Ινα την ἄφραστον * ἀξιωθης διαγωγην, ἐνδοξε, * τῶν ἐχλεχτῶν * ἰδεῖν, τὰς βασάνους ὑπέμεινας στερρῶς * ἀγαλλιωμένη,* ᾿Αγάθη πανεύφημε.

Θεοτοχίον.

Σοὶ τῆ τεχούσῃ Χριστὸν * τὸν τοῦ παντὸς Δημιουργὸν χράζομεν· * Χαῖρε, ᾿Αγνή· * χαῖρε, ἡ τὸ φῶς ἀνατείλασα ἡμῖν· * χαῖρε, ἡ χωρήσασα * Θεὸν τὸν ἀχώρητον.

'Ωδή ς΄. Ο Εἰρμός.

» Ἐ ν ἀβύσσφ πταισμάτων χυχλούμενος, * τὴν ἀνεξιχνίαστον » Τῆς εὐσπλαγχνίας σου * ἐπιχαλοῦμαι ἄβυσσον· * Ἐχ φθο-» ρᾶς, ὁ Θεός, μὲ ἀνάγαγε. MHN Φ EBPOTAPIOS. E'.

Ματαιόφρων υπάρχων ό Τύραννος, * σε την χαλλιπάρθενο συλήσαι ήλπισεν. * άλλ' άναιδώς έλήλεγκται, * προσβαλών το στεφόώ σου φρονήματι.

Έξεχύθη σου χάρις έν χείλεσι, * Μάρτυς άγαθώνυμε. τρατικ γάρ ήλεγξας * του προφανώς άναισχυντου, * θεοδιδακτου λέγο πλουτήσασα.

Λίθος ώρθης πανέντιμος, ένδοξε, * νοῦν αὐτοπροαίρετον, ίστη έχουσα, * χαι της πατρίδος λύτρωσις * άσφαλής γενομένη, 'Αγίη Θεοτοχίον. JEHNY.

Ψαλμικώς εύφημούντες βοώμέν σοι * Χαίρε, το πιστατη όρος Χριστού του Θεού, * δ χατοιχείν εύδόχησε * δι' ήμων σωτηρίαν, Θεόνυμφε.

Κοντάχιον, Ηχος δ. Έπεφάνης σήμερον.*

▼τολιζέσθω σήμερον * ή Ἐχχλησία πορουρίδα ἕνδοξον * χατα-- βαφείσαν έξ άγνῶν * λύθρων 'Αγάθης της Μάρτυρος, * Χαΐε, βοώσα, * Κατάνης το χαύχημα.

Ο Οίχος, πρός το. Τη Γαλιλαία των έθνων.*

μαρθενιχήν πανήγυριν, * χαι άφθαρτον νυμφώνα, * χαι πλήθα Ι νεανίδων * λαμπρών, σεμνών, ώραίων * ένθάδε σήμερον όρω. Τίμιος ό γάμος, * ή παστάς έν ύψηλοις * ώς ούρανός χεχόσμηται, * ώντινων χαί ή χοίτη άμίαντος, * τούτων χαί το χάλλς.* εύρημίαις διαγράψαι * ούχ ίχανω. * σχώληξ γάρ υπάρχω. * χαι πῶς ὁ χαμερπής * τὰ ύψη διώξω; * τίς δέ μοι περυστερᾶς * δώσει πτέρυγας, * χαι φθάσω έγω * ύμνήσαι χαι βοήσαι; * γαίρος, 'Αγάθη, * Κατάνης το χαύχημα.

Συναξάριον.

Τη Ε΄. του αύτου μηνός, Μνήμη της Αγίας Μάρτυρος 1. 190.0

Στίγοι.

Χαίρει, σχότει δοθείσα φρουράς Αγάθη,

Μισούσα χαί φώς, εί πλάνων όψεις βλέπει.

Πέμπτη έν φυλαχή Άγάθη θάνεν είδος άρίστη.

Ταίς αυτής άγίαις πρεσβείαις, ό Θεός, έλέησον και σώσον ήμας. Άμήν.

' $\Omega \partial \eta \zeta'$. 'O Eipube.

- » Είχόνος χρυσής * έν πεδίω Δεηρά * λατρευομένης, * οἱ τρεϊ; » Ε σου Παϊδες χατεφρόνησαν * άθεωτάτου προστάγματος: *
- » μέσον δε πυρός εμβληθέντες, * δροσιζόμενοι εψαλλον· * Εύλο-
- » γητός εί, ό Θεός * ό των Πατέρων ήμων.

'Ως λίαν φαιδρώς * φθεγγομένη χαὶ σαφώς * τυράννους ἔπληξας * λόγψ σοφίας χαὶ τῆς χάριτος, * ὑπομονῆ τε χολάσεων· * ἄνθραχας πυρός γὰρ ἀπόνως * χαρτεροῦσα ἐχραύγαζες· * Εὐλογητός εἰ, ὁ Θεός * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μανία δεινή * συσχεθείς ό δυσμενής * ἐξηπορεῖτο δεινῶς * τὴν σὴν θεώμενος ἀνανέωσιν * καὶ τοῦ μαστοῦ σου τὴν βλάστησιν· * χαίρουσα γὰρ, Μάρτυς, ἐβόας, * τῷ σῷ Νυμφίω κραυγάζουσα· * Εὐλογητός εἶ, ὁ Θεός * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Έπέστη φαιδρώς * τοῦ Χριστοῦ ὁ μαθητής * σοὶ φρουρουμένη, σεμνή, * τὰς σὰς ἰώμενος δεινὰς μάστιγας, * ἄσπερ ὑπέστης, ἀήττητε * Μάρτυς τοῦ Σωτῆρος παρθένε, * ἀγαλλομένη xαὶ λέγουσα· * Εὐλογητός εἶ, ὁ Θεός * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοχίον.

Νεχροῦται ᾿Αδὰμ * παραβὰς τὴν ἐντολὴν * τοῦ Παντοχράτορος· * σὺ δὲ τεχοῦσα τὴν αἰώνιον * ζωὴν, Παρθένε πανάμωμε, * τοῦτον ἐλυτρώσω θανάτου * εὐχαρίστως σοι χράζοντα· * Εὐλογημένη, * ἡ Θεὸν σαρχὶ χυήσασα.

'Ωδή η'. Ο Είρμος.

» Τόν ἐν χαμίνω τοῦ πυρός * τῶν Ἐβραίων τοῖς Παισὶ * συγ-» Τ χαταβάντα, * χαὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον * μεταβαλόντα » Θεόν * ὑμνεῖτε, * τὰ ἔργα, ὡς Κύριον, * χαὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς » πάντας τοὺς αἰῶνας.

Έν εύφροσύνη και χαρặ * δι' αἰῶνος κατοικεῖν * ἀξιωθεῖσα, * ·τῆ ἀφράστῷ σου δόξη * καταυγασθῆναι τοὺς σὲ * τιμῶντας, * ·Ἀγάθη, δυσώπησον, * και τῆς ἀκηράτου * ζωῆς κατατρυφῆσαι.

Νῷ xai xapδία xai ψυχῆ * ἀγαπήσασα Χριστοῦ * τὴν ὑπερ λόγον * πολυέραστον θέαν * ἀνεπτερώθης αὐτῷ, * βοῶσα· * Δραμοῦμαι ὀπίσω σου, * xai xατασχηνώσω * σὺν σοι εἰς τοὺς αἰῶνας.

Υπερφυέσι χροσσωτοΐς * χαὶ ὡραία τῆ στολῆ * ἡγλαϊσμένη * βασιλέως θυγάτηρ * ἐν τῆ τιμῆ τοῦ Χριστοῦ * παρέστης, * ἀγάθη, χραυγάζουσα· * Σὲ ὑπερυψοῦμεν, * Χριστὲ, εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοχίον.

Μύρον γενόμενον ήμιν, * Θεοτόχε, τόν Χριστόν * χυοφοροῦσα, * εὐωδίασας χόσμον * ἐν θεοπνεύστοις όδμαῖς· * διό σοι, * Παρθένε, χραυγάζομεν· * Χαΐρε, μυροθήχη * τοῦ πυριπνόου μύρου.

'Ωδή θ'. Ο Ειρμός.

» Πόν έχ Θεοῦ Θεόν Λόγον, * τὸν ἀἰρήτψ σοφία * ήχοντα χαι-

- » 📕 νουργήσαι τον Άδαμ * βρώσει φθορά πεπτωχότα δεινώς, *
- » έξ άγίας Παρθένου * άφράστως σαρχωθέντα δι' ήμας, * οι πιστοί
- · όμοφρόνως * έν υμνοις μεγαλύνωμεν.

MHN Φ EBPOYAPIO Σ . E'.

Νιχητιχοῖς ἐν στεφάνοις * χοσμηθεῖσα, θεόφρον * 'Αγάθη, δεξιą ζωαρχική, * νύν λυτρωθήναι δυσώπησον * την πατρίδα σου ζάλης, * ώς πρίν πυρός άνέστειλας όρμήν * ίνα ύμνοις σε πάντες * άπαύστως μεγαλύνωμεν.

Ο θεϊκή προμηθεία * περιέπων τὰ πάντα * Χριστός, νῦν ἀμειβόμενος την σην, * Μάρτυς, ανδρείαν, χατώχισεν * έν σχηναϊς ούρανίαις * ώς νύμφην παναμώμητον αύτοῦ, * χαὶ συγχαίρειν 'Αγγέλοις * χαι Μάρτυσιν ήξίωσεν.

Ίλεων, ὦ 'Αθληφόρε, * τόν Κριτὴν τῶν ἀπάντων * Χριστόν μοι παρασχεύασον, σεμνὴ, * ταῖς ἰχεσίαις σου, πάνσεμνε· * χα! πταισμάτων τὰ πλήθη * χαθάραί μου τον εὕσπλαγχνον ἀεὶ * δυσωπούσα μή παύση, * Μαρτύρων έγχαλλώπισμα.

Θεοτοχίον.

Σωματωθείς άπορρήτως * έξ άγνῶν σου αίμάτων, * ώς ήλιος έπέφανεν ήμιν, * πάναγνε Μήτηρ άνύμφευτε, * πρό αἰώνων άπάντων * ό τῷ Πατρί συνάναρχος Υίός· * χαί τὸ σχότος διώξας * έφώτισε τὰ σύμπαντα.

Έξαποστειλάριον τῆς Αγίας.

Γυναϊχες ἀχουτίσθητε.*

' 🖌 γάθη μεγαλώνυμε, * Χριστοῦ νύμφη ἀχήρατε, * χάλλος ἀπό-Α θετον θείον, * χαί Μάρτυς ήγλαισμένη, * μνείαν ποιού τών πίστει σε * τιμώντων, χαλλιπάρθενε, χαὶ τὴν ἀγίαν σου μνήμην * γαρμονιχῶς ἐχτελούντων * πταισμάτων λύσιν ευρέσθαι.

Τής Έορτής όμοιον.

Πληρών σου την ἀπόβρητον * οἰχονομίαν, Κύριε, * ἐν τῷ ναῷ προσηνέχθης * ὑπὸ Μητρὸς ἀπειράνδρου· * εἰδὼν δέ σε ἐχραύγαζεν * ο Πρέσβυς. Νύν απόλυσον * τον δούλόν σου, ω Δέσποτα. * Σωτήρ γάρ ήλθες του χόσμου * το πατριχόν φῶς, Χριστέ μου. Είς τόν Στίχον τῶν Αίνων, Στιχηρά προσόμοια

τής Έορτής.

³Ηχος β'. Οίχος τοῦ Ἐφραθά.*

ςόβφ τε καὶ χαρặ * ἀγκάλαις τὸν Δεσπότην * ὁ Συμεών κα-Φ τέχων, * ζωής ήτειτο λύσιν * ύμνων την Θεομήτορα.

Στίγ. Νῦν ἀπολύεις τον δοῦλόν σου.

Ν ῦν με πρός τὴν ζωὴν * ἀπόλυσον τὴν ὄντως, * ὁ Συμεών ἐβόα, * Σωτήρ μου· είδον γάρ σε * τὸ φῶς τοῦ χόσμου, Δέσποτα.

Στίγ. Φῶς εἰς ἀποχάλυψιν ἐθνῶν.

ννα προφητικώς * ή σώφρων και όσία * νῦν ἀνθωμολογεῖτο * Α τῷ ἐχ Παρθένου φύντι * βροτῶν εἰς ἀπολύτρωσιν.

Δόξα, χαί νῦν. "Ομοιον.

Χαϊρε, ή την χαράν * τοῦ χόσμου δεξαμένη * Χριστόν τὸν ζωοδότην, * χαὶ παύσασα την λύπην, * Παρθένε, τῆς Προμήτορος.

Καὶ ἡ λοιπἡ ἀΑχολουθία τοῦ Ὅρθρου, κατὰ τὴν τάξιν, καὶ ἀΑπόλυσις.

TH: ζ' . TOY AYTOY MHNOS.

Μνήμη τοῦ Όσίου Πατρός ἡμῶν Βουκόλου, Ἐπισκόπου Σμύρνης.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τό, Κύριε ἐχέχραξα, ἰστῶμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν τρία προσόμοια Στιγηρὰ τῆς Ἐροτῆς, καὶ τρία τοῦ Ὁσίου. Στιγηρὰ τῆς Ἐροτῆς.

Ήγος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.*

Ο Ποιητής τῶν ἀπάντων * xαὶ Λυτρωτής ἡμῶν * ὑπό Μητρός Παρθένου * τῷ ναῷ προσηνέχθη· * ὅθεν ὁ Πρεσβύτης * τοῦτον λαβών, * μετὰ χαρᾶς ἀνεχραύγαζε· * Νῦν ἀπολύεις τόν δοῦλόν σου, 'Αγαθὲ, * ἐν εἰρήνῃ, ὡς ηὐδόχησας.

Ο Συμεών ἐν ἀγκάλαις * ἐκ τῆς Παρθένου λαβών * τόν πρό πάντων αἰώνων * γεννηθέντα Σωτῆρα, * Είδον, ἀνεβόα, * τόν φωτισμόν * τῆς σῆς δόξης τὰ πέρατα· * νῦν ἀπολύεις τόν δοῦλόν σου, 'Αγαθὲ, * ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδόν σε.

Τόν ἐπ' ἐσχάτων τεχθέντα * εἰς σωτηρίαν βροτῶν * ὁ Συμεών βαστάσας * ἐν ἀγχάλαις Σωτῆρα, * χαίρων ἀνεβόα· * Εἶδον τὸ φῶς * τῶν Ἐθνῶν χαὶ τὴν δόξαν τοῦ Ἱσραήλ· * νῦν ἀπολύεις, ὡς εἰρηχας, ὡς Θεὸς * ἐχ τῶν τῆδε τῆ χελεύσει σου.

Στιχηρὰ τοῦ ἱΑγίου,

Ήχος πλ. β. Τριήμερος ἀνέστης.

() ωτὶ τῶν θεουργῶν ἀρετῶν * ἀστράπτων, ἰερώτατε, * φῶς ἐτέ-) θης * ἐν λυχνία μυστιχῶς * τῆς θείας Ἐχχλησίας, * λαμπρύνων ταύτην, Πάτερ, * ταῖς ἰεραῖς διδασχαλίαις σου.

Τό Πνεῦμά σε τὸ "Αγιον, * Βουχόλε ἀγιώτατε, * ἀγιάσαν, * διὰ σοῦ ἀγιασμὸν * τοῖς πίστει προσιοῦσι * παρέχει, θεοφόρε, * χαὶ φωτισμὸν χαὶ ἀπολύτρωσιν.

Τήν ἄχραν άγαθότητα * χηρύττων τοῦ Θεοῦ ήμῶν, * χαχωθέντας * άγαθύνεις τοὺς λαοὺς, * σοφὲ, ἀγαθοδότως * προσάγων τῷ Σωτῆρι * ἰερουργός ὡς ἱερώτατος.

Men. Tom. III.

Δόξα, χαί νυν. Τής Έορτής, Ήχος πλ. α'.

'Ερευνάτε τὰς Γραφὰς, * Χαθώς εἶπεν ἐν Εὐαγγελίοις Χριστός ό Θεός ἡμῶν· * ἐν αὐταῖς γὰρ εὐρίσχομεν αὐτόν τιχτόμενον καὶ σπαργανούμενον, * τιθηνούμενον καὶ γαλαχτοτροφούμενον, * περιτομὴν δεχόμενον * καὶ ὑπό Συμεών βασταχθέντα, * οὐ ôcκήσει, οὐδὲ φαντασία, * ἀλλ' ἀληθεία τῷ χόσμω φανέντα· * πρός δν βοήσωμεν· * Ό πρό αἰώνων Θεός, δόξα σοι.

Είς τον Στίχον, Στιχηρά προσόμοια της Έορτης.

Ήχος β'. Οίχος τοῦ Ἐφραθά.*

Φέρουσα ή Αγνή * χαι άχραντος Παρθένος * τον Πλάστην χαι Δεσπότην * ώς βρέφος ἐν ἀγχάλαις, * ἐν τῷ ναῷ εἰσέρχεται. Στίχ. Νῦν ἀπολύεις τον δοῦλόν σου.

Δέχου, ὦ Συμεών, * τὸν Κύριον τῆς δόξης, * χαθὼς ἐχρηματίσθης * ἐχ Πνεύματος 'Αγίου' * ἰδού γὰρ παραγέγονεν.

Στίχ. Φῶς εἰς ἀποχάλυψιν ἐθνῶν.

Ν^{ΰν} είδον, άγαθὲ * Θεὲ, οἱ όφθαλμοί μου * τὴν σὴν ἐπαγγελίαν· * ἀπόλυσόν με τάχος * τὸν δοῦλόν σου, φιλάνθρωπε. Δόξα, χαὶ νῦν. ⁶Ομοιον.

Ν^{ϋν} με πρός την ζωήν * ἀπόλυσον την ὄντως, * ό Συμεών ἐβόα, * Σωτήρ μου· είδον γάρ σε * τό φῶς τοῦ χόσμου, Δέσποτα.

'Απολυτίχιον τῆς Έορτῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά την α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

³Ηχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.*

Έν τῷ ναῷ προσηνέχθης * ἡ ζωἡ τῶν ἀπάντων· * δι' ἐμὲ νηπιάσας ὑπὸ νόμον ἐγένου, * ὁ πάλαι χαράξας ἐν πλαξὶ * τὸν νόμον ἐν τῷ ὅρει τῷ Σινῷ, * ἱνα πάντας ἀπαλλάξης * ἐκ τῆς τοῦ νόμου πάλαι δουλείας. * Δόξα τῆ εὐσπλαγχνία σου, Σωτήρ· * δόξα τῆ βασιλεία σου· * δόξα τῆ οἰχονομία σου, * μόνε φιλάνθρωπε.

Δόξα, χαι νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ήχος πλ. α΄. Τον συνάναρχον Λόγον.*

Έν τῷ ναῷ προσηνέχθης * τὰ εἰθισμένα πληρῶν, * ὁ Ποιητής καὶ Δεσπότης * καὶ ὁ τοῦ νόμου δοτήρ, * καὶ ἀγκάλαις Συμεών * εὐδοχία τῆ σῆ * βασταχθῆναι ἐν σαρχὶ, * ὁ τοῖς πᾶσι φοβερὸς * καὶ πᾶσαν χτίσιν συνέχων, * ἠνέσχου, μόνε Οἰχτίρμον, * τὸ φῶς σου πᾶσιν ἀποχαλύψας ἡμῖν. Δόξα, χαὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Είτα λέγεται ό Κανών τῆς Έορτῆς, καὶ τοῦ Άγίου ὁ παρών, οῦ ἡ Ἀκροστιχίς

Το Βουχόλου μέγιστον υμνήσω χλέος, Ίωσήφ. 'Ωδη α΄. Ήχος πλ. β΄. Ο Εἰρμός.

» Ως ἐν ἀπείρω πεζεύσας * ὁ Ἰσραὴλ * ἐν ἀβύσσω ἰχνεσι, * » τὸν διώχτην Φαραώ * χαθορῶν ποντούμενον, Θεῷ * ἐπινί-» χιον ὦδὴν, * ἐβόα, ἄσωμεν.

Ταΐς θεϊχαΐς ἀγλαίαις * χαὶ ἰεραῖς * χαὶ φωσφόροις λάμψεσι * λαμπρυνόμενος ἀεὶ, * τὴν ἐμὴν χαταύγασον ψυχὴν, * τὴν λαμπράν σου ἑορτὴν, * Πάτερ, γεραίρουσαν.

Ολολαμπή σε ἀστέρα * ὁ νοητὸς * ἀναδείξας "Ηλιος, * ταῖς λαμπρότησι τῶν σῶν * ἀρετῶν ἐφαίδρυνε τὴν γῆν, * Ἱεράρχα τοῦ Χριστοῦ, * Βουχόλε πάνσορε.

Βίον ἀεὶ ἡγνισμένον * καὶ καθαρόν * καὶ κηλίδων ἄμικτον * ἐνδεικνύμενος, Χριστοῦ * ἱερόν κειμήλιον, σοφὲ, * ἐγνωρίσθης ἐπὶ γῆς, * Βουκόλε ἔνδοξε.

Θεοτοχίον.

Ο τῷ Πατρί συνυπάρχων * μονογενής, * ὑπερ νοῦν ἐν μήτρα σου * σαρχωθείς θεοπρεπῶς * τοὺς βροτοὺς ἐθέωσεν, Αγνή, * διὰ πλῆθος οἰχτιρμῶν * ὁ ὑπεράγαθος.

Ωδή γ'. Ο Ειρμός.

» Ο ἀχ ἔστιν ̈Αγιος ὡς σὺ, * Κύριε ὁ Θεός μου, * ὁ ὑψώσας τὸ » Δἀχέρας * τῶν πιστῶν σου, ᾿Αγαθὲ, * χαὶ στερεώσας ἡμᾶς * » ἐν τῆ πέτρα * τῆς ὁμολογίας σου.

Υἰός ἡμέρας καὶ φωτός * γεγονώς, Ἱεράρχα, * διὰ πόνων ἐνθέων, * κατεσκήνωσας σαφῶς * ἐν ταῖς λαμπρότησι νῦν * τῶν Ἡγίων * χάριτι λαμπόμενος.

Κηρύττων μίαν εὐσεβῶς * τῆς Τριάδος οὐσίαν, * τὴν πολύθεον πλάνην * ἐξεἰρίζωσας ἐχ Υῆς * ὡς Ἱεράρχης σεπτός, * ὡς τοῦ Λόγου * ἀληθὴς διάχονος.

Οδόν υπέδειξας ζωής * πασι τοϊς πλανηθεΐσι * δυσμενοῦς ἐπηρεία, * και προσήγαγες αὐτοὺς, * οἶα ποιμὴν λογικός, * σεσωσμένους * Λόγφ ἀρχιποίμενι. Θεοτοκίον.

Λιμήν γενοῦ μοι χαὶ φρουρός * ταῖς δειναῖς τριχυμίαις * τῶν παθῶν ἀνενδότως * χειμαζομένω ἀεὶ * ἐν τῆ θαλάσσῃ, 'Αγνὴ, * τῆ τοῦ βίου, * μόνη ἀειπάρθενε.

Καθισμα τοῦ Αγίου, Ήχος δ'. Ο ύψωθείς.

Τερωσύνης τῷ φωτὶ διαλάμπων * ἐφωταγώγησας λαοὺς, Ἱεράρχα, * τὸ τῶν εἰδώλων σχότος τε ἡφάνισας· * αἴγλη ἰαμάτων

MHN Φ EBPOTAPIOS. ς' .

δε * τῶν παθῶν τὴν ὀμίχλην * λύσας, μεταβέβηκας * πρός τὸ ἄδυτον φέγγος, * ὑπερ ἡμῶν πρεσβεύων ἐκτενῶς * τῶν σε τιμώντων, * Βουκόλε μακάριε.

Δόξα, και νυν. Τής Εορτής.

Κατεπλάγη Ίωσήφ.* ·

Νηπιάζει δι' έμε * ό παλαιός τῶν ἡμερῶν· * Χαθαρσίων Χοινωνεῖ * ό Χαθαρώτατος Θεός, * ϊνα τὴν σάρχα πιστώση μου τὴν ἐχ Παρθένου. * Καὶ ταῦτα Συμεῶν * μυσταγωγούμενος * ἐπέγνω τόν αὐτόν * Θεόν Χαὶ ἄνθρωπον· * Χαὶ ὡς ζωὴν ἡσπάζετο, χαὶ χαίρων * πρεσβυτικῶς ἀνεχραύγαζεν· * ᾿Απόλυσόν με· * σῦ γὰρ Θεός μου, * ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων.

'Ωδή δ'. Ο Είρμός.

Χριστός μου δύναμις, * Θεός, και Κύριος, * ή σεπτή Έκκλη σία * θεοπρεπῶς * μέλπει ἀνακράζουσα, * ἐκ διανοίας κα θαρᾶς * ἐν Κυρίψ ἐορτάζουσα.

Ο προγινώσχων σου, * Θεομαχάριστε, * τῆς ψυχῆς τὸ ὡραῖον * χαὶ τοῦ νοὸς * τὴν χαθαριότητα, * Ἱεροχήρυχα σοφὸν * ἱερῶς σε προχειρίζεται.

Υπό τοῦ ΙΙνεύματος * λαμπαδουχούμενος * τοὺς ἐν σκότει τῆς πλάνης * φωταγωγεῖς, * καὶ διὰ Βαπτίσματος * υἰοὺς ἡμέρας ἐκτελεῖς, * Ἱεράρχα παναοίδιμε.

Μυρίων έσωσας * θηρών τὸ ποίμνιον * τῶν ταράττειν ζητούντων * xal ἀριστῆν * τῆς ἀμώμου πίστεως, * ᾿Αρχιερέων xaλλoνὴ, * xal Ποιμένων ἀxροθίνιον.

Εύρών σε χάριτι * περιαστράπτοντα * ό χλεινός Θεολόγος * χειροθετεϊ * θείαις είσηγήσεσι, * χαι Ίερέα έχτελεϊ * ίερόν, Βουχόλε πάνσοφε. Θεοτοχίον.

Γνωστῶς ἐν βάτῷ σε * Μωσῆς ἑώραχεν * ἱερῶς τυπουμένην * τὴν τοῦ πυρός * μέλλουσαν λοχεύτριαν * ἀναφανῆναι μυστικῶς, * Θεοτόχε ἀειπάρθενε.

'Ωδή ε'. 'Ο Ειρμός.

» Τῷ θείφ φέγγει σου, 'Αγαθέ, * τὰς τῶν ὀρθριζόντων σοι ψυ-» χὰς * πόθφ χαταύγασον, δέομαι, * σὲ εἰδέναι, Λόγε * Θεοῦ,

» τον όντως Θεόν, * έχ ζόρου των πταισμάτων * άναχαλούμενον.

Ίερωσύνης τὸ ἱερὸν * ἔνδυμα φορέσας ἱερῶς, * τοὺς ἀνιέρους ἐφώτισας * σέβειν, Ἱεράρχα, * Μονάδα ἄχτιστον * τρισίν ἐν χαραχτήρσι, * Βουχόλε πάνσορε.

Στόματος λύχου τοῦ νοητοῦ * ἡρπασας λαοὺς ταῖς διδαχαῖς * τοῦ θεηγόρου σου στόματος, * χαὶ αἰρετιζόντων, * Πάτερ, ἀπύλωτα * ταῖς σαῖς θεολογίαις * ἔφραξας στόματα.

Ταϊς φωτοβόλοις χαταυγασθείς, * Όσιε, του Πνεύματος αὐγαῖς, * φωτοειδὴς ὅλος γέγονας * λάμπων ταῖς τῷ σχότει * ἐνυπαρχούσαις ψυχαῖς, * Βουχόλε, Ἱεράρχα * θεομαχάριστε.

Ο βδελυρός ήττηται ταζς σαζς * ίερολογίαις ίεραζς * Μαρχίων χαι έξωστράχισται, * πάσης ἀτοπίας * ἐξερευγόμενος * βόρβορον ὁ λυσσώδης, * Βουχόλε ἕνδοξε. Θεοτοχίον.

Νόμους τῆς φύσεως Ἰησοῦς * ὁ πανυπερούσιος Θεὸς * χαινοτομεῖ, Παναμώμητε, * σοῦ ἐχ τῆς νηδύος * ἀποτιχτόμενος, * ὁ μόνος οὐσιώσας * τὸ πᾶν βουλήματι.

'Ωδή ς'. Ό Ειρμός.

» Του βίου την θάλασσαν * ύψουμένην χαθορών * των πειρα-

σμών τῷ κλύδωνι, * τῷ εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμών, *
 βοῶ σοι· Ανάγαγε * ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου, * Πολυέλεε.

'Υψουσαν ταπείνωσιν, * χαθαρότητα νοός, * ἀγάπην ἀνυπόχριτον, * πίστιν, ἐλπίδα ἔχων εἰλιχρινῆ * Βουχόλος ὁ ἔνδοξος, * τῆς Τριάδος ἐδείχθη * χαταγώγιον.

Μεγάλως χοσμήσαντα * τῶν Σμυρναίων ἰερὰν * χαθέδραν σε, πανεύρημε, * μυσταγωγεῖ τὸ Πνεῦμα τὸν μετὰ σὲ * ποιμένα Πολύχαρπον * τῇ χειρί σου, Βουχόλε, * τελειούμενον.

Νοήσας τὴν χλῆσίν σου * διὰ Πνεύματος, Σοφὲ, * τὸν μετὰ σὲ ἐν χάριτι * τῶν λογιχῶν θρεμμάτων χαθηγητὴν * προσάγεις τῷ βήματι, * ἀρετῶν λαμπηδόσιν * ἐξαστράπτοντα.

Θεοτοχίον.

Ή πύλη τῆς χάριτος * ἡ ἀνοίξασα βροτοῖς * τὴν πύλην τὴν οὐράνιον, * τῆς μετανοίας πύλας μοι τηλαυγῶς * διάνοιξον, Δέσποινα, * xαὶ πυλῶν τοῦ θανάτου * ἐλευθέρωσον.

Κοντάχιον τῆς Εορτῆς.

Συναξάριον.

Τῆ Ϛ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Όσίου Πατρός ήμῶν Βουχόλου, Ἐπισχόπου Σμύρνης.

Στίχοι.

Σμύρνης ό Ποιμήν Βουχόλος θυηπόλος,

Αγρυπνός έστι, χαί θανών, ποίμνης φύλαξ.

'Αγλαόν ήελίοιο φάος λίπε Βουχόλος έχτη.

Ταΐς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. 'Αμήν.

'Ωδή ζ΄. 'Ο Ειρμός.

* Δ ροσοβόλον μέν την χάμινον εἰργάσατο * Αγγελος τοῖς ὀσίοις Παισί· * τοὺς Χαλδαίους δὲ * χαταφλέγον πρόσταγμα » Θεοῦ * τόν τύραννον ἔπεισε βοαν· * Εὐλογητός εἶ, ὁ Θεός * ὁ

» των Πατέρων ήμων.

518

Συνετίζων άσυνέτους, χαταρτίζων δε * τοὺς πλάνη ἐξωχείλαντας, * Πάτερ, έσωσας, * χαι Θεῷ προστίξας χαθαρούς, * αὐτῷ μελωδούντας εύσεβως. * Εύλογητός εί, ό Θεός * ό των Πατέρων ήμῶν.

'Ωραιώθησαν, Παμμάχαρ, σιαγόνες σου * την σάρχωσιν χηρύττουσαι * τοῦ δι' ἄφατον * εὐσπλαγχνίαν λάμψαντος ἡμιῖν, ' πρός ου άνεβόας έμμελως. * Εύλογητός εί, ό Θεός * ό των Πατέρων ήμῶν.

Κυριεύσας δι' άσχήσεως του σώματος * των παθημάτων, ένδοξε, * άχυριευτος * ταϊς τοῦ πλάνου ὡφθης προσβολαϊς· * χαὶ νῦν άναμέλπεις άπλανῶς * Εύλογητός εἶ, ὁ Θεός * ὁ τῶν Πατέρων Θεοτοχίον. ήμῶν.

Λυτρωθέντες της άρχαίας άποφάσεως * τῷ τόχω σου, Πανάμωμε, * άνυμνοῦμέν σε * οἱ σωθέντες, Κόρη, διὰ σοῦ, * βοῶντες χαι λέγοντες πιστώς. * Εύλογημένος ό χαρπός * της σής χοιλίας, 'Αγνή.

'Ωδή η'. Ο Ειρμός.

» ἘΤ φλογός τοῖς Ὁσίοις * δρόσον ἐπήγασας, * xαὶ Διχαίου θυ-

» L σίαν * ύδατι έφλεξας· * άπαντα γαρ δράς, * Χριστέ, μόνω » τῷ βούλεσθαι· * Σὲ ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Έχβλαστήσας ώς φοίνιξ * έν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ, * ὀφειλόμενον ύπνον * διχαίοις ύπνωσας. * φέρεις δέ φυτόν * πρό τοῦ θείου σου μνήματος * θαῦμα τοῖς ὀρῶσι, * Βουχόλε θεοχήρυξ.

Ο Θεοῦ Θεός Λόγος * ὁ ἐνυπόστατος * ἱερὸν Ἱεράρχην * σὲ προχειρίζεται * χρίοντα λαόν * ίερῶς, ίερώτατε * Πρόεδρε Σμυρναίων, * φωστήρ της οίχουμένης.

Σαρχωθέντα τον Λόγον * έθεολόγησας, * χαι πολλούς άλογίας * λαούς διέσωσας, * θεΐος γεγονώς * μαθητής τοῦ ἐχλάμψαντος * έν θεολογίαις, * Βουχόλε θεοχήρυξ.

Θεοτοχίον.

Ίερῶς ἐμυεῖτο * τὰ σὰ μυστήρια * Πραφητῶν, Θεοτόχε, * ὁ θεΐος σύλλογος, * πόρρωθεν μαθών * χαι τρανώς έχτιθέμενος * τὰς θεοσημείας * τοῦ θείου τοχετοῦ σου.

'Ωδή θ'. Ο Ειρμός.

» Θεόν * άνθρώποις ίδειν άδύνατον, * δν ού τολμα * Άγγέλων » Θάτενίσαι τὰ τάγματα· * διὰ σοῦ δὲ, Πάναγνε, ὡράθη βρο-

» τοις * Λόγος σεσαρχωμένος. * δν μεγαλύνοντες, * σύν ταις ού-

» ρανίαις στρατιαζς * σε μαχαρίζομεν.

Ώς φῶς, * ὡς φέγγος, ὡς μέγας ἥλιος, * ὡς ἀστραπἡ * Χριστοῦ τῆ ἘΧΧλησία ἐξέλαμψας, * καὶ πιστῶν διανοίας ἐφώτισας, * καὶ πρὸς τοὺς ἀνεσπέρους * τόπους ἐσκήνωσας, * μέλπων τρισαγίαις ἐν φωναῖς * Τριάδα ἄχτιστον.

Σαρχός * χαὶ χόσμου ἔξω γενόμενος, * Ἱερουργὲ, * πρός τὰς ὑπερχοσμίους γηθόμενος * μεταβέβηχας τάξεις θεούμενος * θέσει φαεινοτάτη· * ὅθεν τὴν μνήμην σου * πίστει ἐχτελοῦμεν ἐπὶ γῆς,* Βουχόλε πάνσοφε.

'Η γη * το' σωμά σου το μαχάριον * χρύπτει σαφώς * ἰάσεις ἀναβλύζον χαὶ χάριτας· * οὐρανος δὲ το πνεῦμα σὺν τοῖς ἐχλεχτοῖς * φέρει τοῖς ἀπ' αἰῶνος * θείαις λαμπρότησι * χατηγλαϊσμένον ἀληθώς, * Βουχόλε ἔνδοξε.

Θεοτοχίον.

Φωνη * Αγγέλου μεγάλης "Αγγελον * βουλής, 'Αγνή, * Χριστόν 'Εμμανουήλ ἀποτέτοχας * τοῖς 'Αγγέλοις τοὺς χάτω συνάπτοντα, * μόνη εὐλογημένη, * μόνη πανύμνητε, * μόνη ἡ αἰτία τῆς ἡμῶν, * Κόρη, θεώσεως.

Έξαποστειλάριον τοῦ Αγίου. Τοῖς Μαθηταῖς.

Ποιμαντικώς ώδήγησας * πρός νομὰς εὐσεβείας * τὸ τοῦ Κυρίου ποίμνιον, * πάνσοφε Ἱεράρχα, * ἀποδιώξας ὡς θῆρας * πᾶσαν αἴρεσιν· ὅθεν * νῦν ἐποπτεύοις ὅλεως * xαὶ ἡμᾶς οὐρανόθεν, * ὡς παρεστὼς * μετὰ τῆς Πανάγνου xαὶ Θεοτόχου * τῷ θρόνῷ τῆς Θεότητος, * παμμαχάριστε Πάτερ.

Τής Έορτής, όμοιον.

Πών χόλπων τοῦ Γεννήτορος * οὐχ ἐχστὰς ἀποἰρήτως,* δι' ἄχραν ἀγαθότητα * ἐχ Παρθένου γεννᾶται, * χαὶ νηπιάζει ὁ Λόγος· * τοῦτον δὲ ἐν ἀγχάλαις * Συμεών ὑποδέχεται, * ἅμα τε ὁ Πρεσβύτης * χαὶ Γηραιὰ * ἀνθωμολογήσαντο ὡς Δεσπότῃ, * ἐν ῷ χαὶ προεμήνυον * τὴν βροτῶν σωτηρίαν.

Είς του Στίχου, Στιχηρά προσόμοια τῆς Έορτῆς.

'Ηχος β'. Οίκος τοῦ 'Εφραθά.*

Σήμερον ό Σωτήρ * ώς βρέφος προσηνέχθη * έν τῷ ναῷ Κυρίου, * καὶ χερσὶ γηραλέαις * ὁ Πρέσβυς τοῦτον δέχεται. Στίχ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου.

Νήπιος τη σαρχί * ο παλαιός τῷ χρόνω * οραται παραδόξως * τη σήμερον ήμέρα, * χαι τῷ ναῷ προσάγεται.

Στίχ. Φῶς εἰς ἀποχάλυψιν ἐθνῶν.

Δέχου, ὦ Συμεών, * ἡ Πάναγνος ἐβόα, * ἐν ἀγκάλαις ὡς βρέφος * τόν Κύριον τῆς δόξης, * τοῦ κόσμου τὸ σωτήριον.

MHN Φ EBPOYAPIO Σ . Z'.

Δόξα, χαί νῦν. Όμοιον.

Μέγα καὶ φοβερὸν * Μυστήριον καὶ ξένον! * ὁ πάντα περιέπων * καὶ βρέφη διαπλάττων, * ὡς βρέφος ἀγκαλίζεται. Καὶ ἡ λοιπὴ ᾿Ακολουθία τοῦ ἘΟρθρου κατὰ τὸ σύνηθες, καὶ ᾿Απόλυσις.

ΤΗ: Ζ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ότίου Πατρός ήμῶν Παρθενίου, Ἐπισκόπου Λαμψάκων· καὶ τοῦ Ότίου Πατρός ήμῶν Λουκᾶ, τοῦ ἐν τῶ Στειρίω τῆς Ἑλλάδος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τό, **Κύριε ἐχέχραξα**, ἰστώμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιγχρά Προσόμοια,

Του Ίεράρχου.

Ήγος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.*

Πής Έλλησπόντου το χλέος, * ο τής Λαμψάχου φωστήρ, * τῶν θαυματουργημάτων * ο λαμπρος ἐωσφόρος, * Παρθένιος ο μέγας * πάντας ήμᾶς * συγχαλεῖται τῆ μνήμη αὐτοῦ * ἑορτασμόν ἐχτελέσαι πνευματιχόν, * ἀνυμνοῦντας τον Σωτῆρα Χριστόν.

'Ε χ νεαρᾶς ἡλιχίας * θεοφορούμενος * τὰ τῶν δαιμόνων στίφη * πυρί τῶν προσευχῶν σου * χατέφλεξας, Παμμάχαρ, * ἰθύνας σοφῶς * τῆς Λαμψάχου τὸ ποίμνιον· * τοὺς γὰρ βωμοὺς τῶν εἰδώλων χαταβαλών, * ἐνεούργησας Θεῷ σεαυτόν.

Α ναχηρύττει σου θαϋμα * ό ἀνανήξας ἰχθὺς, * ό ἀναζήσας ἄπνους, * ό χαρπός τῆς ἀχάρπου * ἀρούρας χαὶ ἀμπέλου, * βροχὴ ἰχανὴ, * τῶν βαρῶν ἡ ἐπίτευξις. * Ώς θαυμαστά σου τὰ ἔργα, Ἱερουργέ! * ἀλλὰ πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Του Όσίου.

'Πγος πλ. β'. Όλην αποθέμενοι.*

"Ο λως ἐχ νεότητος * ἀχολουθήσας Κυρίω * γονιχὴν χατέλιπες, * Ενδοξε, προσπάθειαν * χαὶ στοργὴν χοσμιχήν· * χαὶ ἐρήμους ὥχησας, * 'Ασχητῶν τὸν βίον * ἐξασχῶν ἐν ταπεινότητι· * ὅν χαὶ ἐτέλεσας * ζέοντι τῷ πνεύματι, "Οσιε, * χαλῶς ἐμπορευσάμενος,* νείμας τε τὰ ὄντα τοῖς πένησι, * χαὶ τὸν μαργαρίτην * τὸν τίμιον ὡνούμενος Χριστόν· * οῦ χαὶ τυχῶν τῆς ἐφέσεως * ἔστης, ἀξιάγαστε.

Έ Ε παρά τοῦ τεχόντος σε * διὰ Κύριον, * δν ἐπόθεις, ἔνδοξε· *

ού τρωθείς τῷ πόθφ * τὰ τερπνὰ οὐδὲν λελόγισαι· * μητρός δὲ στέρησιν * χαὶ τὴν ξενιτείαν ἠγάπησας, * χαὶ σχῆμα ἐνεδέδυσο * τό τῶν Μοναχῶν, ἰερώτατε· * ἀλλὰ φανεροῖ σε * Θεός χαὶ μὴ βουλόμενον, εὐχαῖς * ταῖς μητριχαῖς, Λουχᾶ Όσιε, * χαμρθεὶς ὁ φιλάνθρωπος.

Β ίον ἐκτελέσας σου * τὸν ἱερὸν πανιέρως,* θαύματα ἐτέλεσας * ἰερὰ, ἐξαίσια * καὶ παράδοξα, * τοῦ Θεοῦ σοι νείμαντος * ἀῥῥαβῶνα ἕνθεον,* καὶ πρὸ τῆς ἀνταποδόσεως * τῶν θείων πόνων σου· * νέμει δὲ καὶ στέρος σοι ἄφθαρτον * καὶ δόξαν αἰωνίζουσαν, * ὅταν ὡς Κριτὴς παραγένηται. * Αὐτὸν οὖν δυσώπει * ῥυσθῆναι τοὺς ὑμνοῦντάς σε ἀεὶ * ἀπὸ παντοίας κακώσεως, * Λουκᾶ ὁσιώτατε.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἐρρτῆς, Ἡχος πλ. β΄.

Ο έν χερσί πρεσβυτιχαϊς * την σήμερον ήμέραν * ώς ές' άρματος Χερουβίμ * άναχλιθήναι εύδοχήσας, Χριστέ ό Θεός, * χαὶ ήμᾶς τοὺς ὑμνοῦντάς σε * τῆς τῶν παθῶν τυραννίδος * ἀναχαλούμενος, ῥῦσαι, * χαὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ήμῶν.

Είς του Στίχου, Στιχηρά προσόμοια της Έορτης.

³Ηχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.*

Π ύλαι τῶν οὐρανῶν, * ἀνοίχθητε· Χριστός γὰρ * ἐν τῷ ναῷ ὡς βρέφος * ὑπό Μητρός Παρθένου * Θεῷ Πατρὶ προσάγεται. Στίχ. Νῦν ἀπολύεις τόν δοῦλόν σου.

Α νθραξ ό προοφθείς * τῷ θείψ Ήσαία * Χριστός, ὡς ἐν λαβίδι * χερσί τῆς Θεοτόχου * νῦν τῷ Πρεσβύτη δίδοται. Στίχ. Φῶς εἰς ἀποχάλυψιν ἐθνῶν.

Φ όβώ τε και χαρά * άγκάλαις τον Δεσπότην * ο Συμεών κατέχων, * ζωής ήτειτο λύσιν * ύμνων την Θεομήτορα.

 $\Delta \delta \xi \alpha$, xai vũv. "Outotov.

Φ έρουσα ή άγνη * χαι άχραντος Παρθένος * τον Πλάστην χαι Δεσπότην * ώς βρέφος ἐν ἀγχάλαις, * ἐν τῷ ναῷ εἰσέρχεται. ᾿Απολυτίχιον τῆς Ἐορτῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα, [°]Ηγος δ'. Κατεπλάγη 'Ιωσήρ.*

Ν ηπιάζει δι' ἐμἐ * ό παλαιός τῶν ἡμερῶν· * Χαθαρσίων Χοινωνει * ό Χαθαρώτατος Θεός, * ϊνα τὴν σάρχα πιστώση μου τὴν ἐχ Παρθένου. * Καὶ ταῦτα Συμεών * μυσταγωγούμενος * ἐπέγνω τὸν αὐτὸν * Θεὸν χαὶ ἄνθρωπον· * χαὶ ὡς ζωὴν ἠσπάζετο, Men. Tom. 111. 66

ΜΗΝ ΦΕβΡΟΥΑΡΙΟΣ. Ζ'.

χαι χαίρων * πρεσβυτιχώς άνεχραύγαζεν· * Απόλυσόν με· σù γὰρ Θεός μου, * ή ζωή τῶν άπάντων.

Δόξα, χαὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετά την β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ήχος α΄. Χορός Αγγελικός.*

Ο ών σύν τῷ Πατρί * ἐπὶ θρόνου ἀγίου, * ἐλθών ἐπὶ τῆς Υῆς, * Ο ἐχ Παρθένου ἐτέχθη, * χαὶ βρέφος ἐγένετο * χρόνοις ῶν ἀπερίγραπτος· * öν δεξάμενος * ὁ Συμεών ἐν ἀγχάλαις, * χαίρων ἔλεγε· * Νῦν ἀπολύεις, Οἰχτίρμον, * εὐφράνας τον δοῦλόν σου.

Δόξα, και νῦν. Τὸ αὐτό.

Είτα ο Κανών της Έορτης, και των Αγίων οι επόμενοι δύο. Ο Κανών του Ιεράρχου, ου ή Ακροστιχίς

Των θαυμάτων σου την χάριν μέλπω, μάχαρ, Ίωσής. Ώδη α΄. Ήχος β΄. Ο Εἰρμός.

» Την βυθώ χατέστρωσε ποτέ * την Φαραωνίτιδα * πανστρα-

» Ε τιαν ή υπέροπλος δύναμις· * σαρχωθείς ο Λόγος δε * την

» παμμόχθηρον αμαρτίαν έξηλειψεν * ο δεδοξασμένος * Κύριος

» ένδόξως γάρ δεδόξασται.

Τῷ φωτὶ τῷ θείψ συγχραθεὶς, * Πάτερ ἰερώτατε, * δι' ἀρετῶν φῶς χαθωράθης δεύτερον· * διὸ τὴν φωσφόρον σου * χαὶ πανέορτον τοὺς τελοῦντας πανήγυριν * σχότους ἀμαρτίας * ταῖς σακ ἰχεσίαις ἐλευθέρωσον.

'Ως φαιδρός ἀνέτειλας ἀστὴρ * ἐν τῷ στερεώματι * τῆς τοῦ Θεοῦ ἘΧΧλησίας, Παρθένιε, * ἰαμάτων λάμψεσιν, * ἱερώτατε, τῶν παθῶν τὴν σχοτόμαιναν * χάριτι διώχων, * χαὶ φωταγωγῶν τοὺς προσιόντας σοι.

Νοσημάτων σχότος πονηρόν * έλυσας, Παρθένιε, * τῷ φωτισμῷ σου τῶν σεπτῶν ἐντεύξεων· * ὅθεν δυσωποῦμέν σε, * τῶν ψυχῶν ἡμῶν τὰς ὀδύνας θεράπευσον, * χαὶ τὰς τῶν σωμάτων * πάσας μαλαχίας ἀποδίωξον. Θεοτοχίον.

'Αγαθόν χυήσασα Θεόν, * "Αχραντε, ἀγάθυνον * την ἐν πολλοῖς χεχαχωμένην πάθεσι * ταπεινην χαρδίαν μου, * χαὶ τὸ θέλημα ἐχτελεῖν ἐνδυνάμωσον * τοῦ σωθῆναι πάντας * θέλοντος ἀνθρώπους Λυτρωτοῦ ἡμῶν.

Ο Κανών τοῦ Όσίου Λουχᾶ, ἔχων Άχροστιχίδα.

Λουχάν έπαινώ το χλέος της Έλλάδος. 'Αμήν.

'Ωδή α'. Ήχος πλ. β'. Ο Ειρμός.

» Ως ἐν ἀπείρψ πεζεύσας * ὁ Ἰσραὴλ * ἐν ἀβύσσψ ἔχνεσι, *
 » τὸν διώχτην Φαραὼ * χαθορῶν ποντούμενον, Θεῷ * ἐπι » νίχιον ψδὴν, * ἐβόα, ἔσωμεν.

Λόγον μοι δίδου, θεόπτα, * παρεστηχώς * θρόνω τοῦ Δεσπότου σου, * ἀνυμνῆσαι τὴν φαιδρὰν * xai φωσφόρον μνήμην σου, Λουχᾶ, * διαλύσας τὴν ἀχλύν * τῆς διανοίας μου.

Όλοσχερῶς σε ποθήσας * ὁ Ἱερὸς, * Σῶτερ, πρὸς τὴν ἄσκησιν * ἀπεδύσατο στεἰρἰῶς, * θλίψεις, μόχθους, πόνους καρτερῶν, * ἀνθ' ὧν εὕρατο τρυφὴν * τὴν ἀτελεύτητον.

'Υποπιάζων το σώμα, * Πάτερ Λουχα, * έγχρατεία πάντοτε, * άγρυπνία συνεχεϊ, * χαχουχία πάση τε, σοφώς * τὰς όρμὰς τῶν έμπαθῶν * ήδονῶν ἔστησας.

Θεοτοχίον.

Κυριοτόχε Παρθένε, * ή τὸν Θεὸν * ἐν σαρχὶ γεννήσασα * τὸν ἀχώρητον παντὶ * σαρχωθέντα οἶχτῷ τῶν βροτῶν, * τυραννίδος με παθῶν * δείξον ὑπέρτερον.

Τοῦ Ἱεράργου. 'Ωδή γ'. Ο Είρμός.

Έν πέτρα με τῆς Πίστεως στερεώσας * ἐπλάτυνας τὸ στόμα
 μου ἐπ' ἐχθρούς μου· * εὐφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά μου ἐν
 τῷ ψάλλειν· * Οὐχ ἔστιν ἅγιος * ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, * χαὶ οὐχ
 ἔστι δίχαιος * πλήν σου, Κύριε.

Υπηρξας χαθαιρέτης της τυραννίδος, * παμμάχαρ, των Δαιμόνων της όλεθρίου, * είδώλων τε χατέστρεψας τὰ τεμένη, * χαὶ θείους ήγειρας * ναοὺς εἰς αίνεσιν * τοῦ Χριστοῦ, Παρθένιε * ἰερώτατε.

Μεγίσταις διαπρέπων θαυματουργίαις * χαρχίνου χαλεπώτατον παύεις πάθος, * χαὶ ὄμματα διήνοιξας πηρωθέντα, * χαὶ ἐφυγάδευσας, * Πάτερ Παρθένιε, * πονηρίας πνεύματα * θεία χάριτι.

'Ανέστησας χαχίστως θανατωθέντα * τον πάλαι υπουργούντα τῷ θείψ ἕργω· * Θεός γὰρ ὁ τον θάνατον χαταργήσας * χάριν σοι δέδωχε, * μάχαρ Παρθένιε, * ἀνιστᾶν τεθνήξαντας * δι' ἐντεύξεως. Θεοτοχίον.

'Ωμίλησεν ἀνθρώποις ἐχ σοῦ τὴν σάρχα * ὁ Κύριος φορέσας ἀνερμηνεύτως· * αὐτόν οὖν ἐχδυσώπησον, Παναγία, * τοῦ οἰχτειρῆσαί με * χαταπονούμενον * προσβολαῖς τοῦ ὄρεως * χαὶ δονούμενον.

Τοῦ Όσίου. Ο Ειρμός.

Ο ὑχ ἔστιν "Αγιος ὡς σὺ, * Κύριε ὁ Θεός μου, * ὁ ὑψώσας τὸ
 χέρας * τῶν πιστῶν σου, ἀγαθὲ, * χαὶ στερεώσας ἡμᾶς *
 ἐν τῆ πέτρα * τῆς ὀμολογίας σου.

'Ανεπτερώθης τῷ θερμῷ * ἔρωτι τοῦ Σωτῆρος, * xαὶ γονέων τὸ φίλτρον * ὑπερετδες δι' αὐτὸν, * xαὶ γέγονας, ὦ Λουxã, * ξένος πάντων * τῶν τερπνῶν, μαχάριε.

Ναόν Κυρίου σεαυτόν * άπεργάσασθαι θέλων, * έρημίας χ2τώχεις * ώς ο πάλαι Ήλιου, * πρός δαίμονας πολεμών. * όθει εύρες * τέλος το μαχάριον.

Έν πάση θεία έντολη * εύπειθής ώς οικέτης * άνεδείγθης. παμμάχαρ, * χαλώς αύτας έχτελών, * χαί ταπεινών σεαυτόν.* ölev übog * έλαβες ούράνιον.

OEDTOXIOV.

Παρθένε Μήτηρ του Θεου, * ή τεχούσα τον Λόγον * ύπέρ λόγον όρθέντα * δι' ήμας όπερ ήμεις, * ικέτευε έκτενως * άλογιας* πάσης με λυτρώσασθαι.

Κοντάχιου του Αγίου Παρθενίου,

11χος γ'. Η Παρθένος σήμερον.*

Τών θαυμάτων είληρας * την θείαν χάριν, θεόρρον, * iepè Παρ θένιε, * θαυματουργέ θεορόρε, * άπαντα * τά των πιστών πάθη ἀποχαθαίρων, * πνεύματα * τῆς πονηρίας, * Πάτερ, ἐλαίνων. * διά τουτό σε ύμνουμεν * ώς μέγαν μύστην Θεου της γαριτος.

"Ετερον, 'Πχος δ'. Πρός τό' 'Επεφάνης σήμερον.*

την χλησιν πράξεσιν * είσδεδεγμένος, * χαι άμέμπτω βίω Ο την χλησιν πραζεσιν ευστοιματής σου * ίεραρχίας την στολην * παρά του Κτίστου δεξάμενος,* υπέρ του χόσμου * δυσώπει, Παρθένιε.

Ο Οίχος, πρός τό Τη Γαλιλαία.

Φώς νοερόν τό έχ φωτός * Πατρός του προανάρχου, * Yie Θεού χαι λόγε, * ό χαταυγάζων πάσαν * την οίχουμένην θεϊχώς, * ρώτισόν μου ρρένας * χαί τόν νουν χαί λογισμόν, * του άνυμντσαι σήμερου * την παμρατ, ταύτην πανήγυριν * χαί σεμνοπρεπεστάτην * του Όσίου και πανσέπτου * παμμάκαρος σοφού Παρ θενίου· * αύτος γαρ άληθως * έν γη θαυμασίαν * διετέλεσε ζωήν * χαί πολιτείαν· * πρός δν δετ έκβοαν * έκ καθαράς διανοίας· * ύπέρ του χόσμου * δυσώπει, Παρθένιε.

Κάθισμα του αύτου,

'Ηχος πλ. δ'. Την Σορίαν και Λόγον.

Ττς Λαμψάχου ο μέγας Θαυματουργός * άναβας έν τῷ ύψει τῶν ἀρετῶν * ἀστράπτεις τοῖς πέρασι * τῷ ρωτί τῶν ἰάσεων,* τούς ζοφώδεις Δαίμονας * σχορπίζων σφοδρότατα, * χαι έλαύνων νόσους * χρησταϊς έπιχλήσεσιν. * όθεν χαι της πλάνης * τών ειδώλων χαθάρας, * πασαν την Ελλήσποντον * χαταλάμπεις τοις θαύμασι. * Θεοφόρε Παρθένιε, * πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων άφεσιν δωρήσασθαι * τοις έρρταζουσι πόθω * την άγίαν μνήμην σου.

ΜΗΝ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ. Ζ΄.

Δόξα. Τοῦ Όσίου Λουχã, ὅμοιον.

Από βρέφους ποθήσας τὴν ἀρετὴν, * τῶν ἡδέων ἀπέσχου πάντων, Σορὲ, * νηστείαν χαὶ ἄσχησιν * ἀχριβῆ ἐνδειχνύμενος, * χαὶ μητρός τὸν πόθον * οὐδὲν ἡγησάμενος, * ἐν Σεμνείφ φέρων * σαυτὸν λάθρα δέδωχας· * πάλιν δὲ μηνύει * σὲ Θεὸς τῆ μητρί σου * θρηνούση τὴν στέρησιν * σοῦ διχαίως, πανάριστε· * ἦ χαὶ νῦν συνηδόμενος, * πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἀρεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἑορτάζουσι πόθψ * τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Καί νῦν. Τῆς Έορτῆς.

'Πχος πλ. δ'. 'Ανέστης έχ νεχρών.*

Έ τέχθης ἐχ Μητρός, * ὁ προάναργος Λόγος, * προσήχθης τῷ ναῷ, * ὁ ἀχατάληπτος φύσει· * χαίρων δὲ ὁ Πρεσβύτης * ἐν ταῖς ἀγχάλαις σε ὑπεδέξατο, * χράζων· Νῦν ἀπολύεις, * ὃν ἐπεσχέψω χατὰ τὸ ῥῆμά σου, * ὁ εὐδοχήσας σῶσαι ὡς Θεὸς * τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Του Ιεράργου. 'Ωδή δ'. Ο Είρμός.

• Τλήλυθας * έχ Παρθένου οὐ πρέσβυς, οὐχ "Αγγελος,* ἀλλ' αὐ-

» Ľ τος ο Κύριος * σεσαρχωμένος, χαι έσωσας * όλον με τον

» ἄνθρωπον· * διό χραυγάζω σοι· Δόξα * τῆ δυνάμει σου, Κύριε. Νοσήματα * προσευχῆ ἐθεράπευσας ἄμετρα,* συσφίγγων, Παρθένιε, * τοὺς παρεθέντας ἐν χάριτι * ώσπερ ὁ Δεσπότης σου, * οῦ

την πολλην έμιμησω * άγαθότητα.

Σὺ δέδωχας * ἐνεργεῖν τοῖς βαφεῦσι τὰ πρόσφορα, * τὸν εἴργοντα δαίμονα * ἀποσοβήσας, Παρθένιε, * ταῖς πρός τὸν Φιλάνθρωπον * ἰερωτάταις σου, Πάτερ, * παραχλήσεσιν.

Ο Κύριος * τὰς ἐντεύξεις σου, Πάτερ, δεξάμενος,* τὴν ἄγραν παρέδωχε * πλουσιωτάτως τοῖς χρήζουσι, * τῆ τοῦ ἀνανήξαντος * θαυματουργία ἰχθύος * μεγαλύνων σε.

Θεοτοχίον.

Τὰ τραύματα * τῆς ψυχῆς μου, Παρθένε, θεράπευσον· * τόν νοῦν μου εἰρήνευσον * ὑπό παθῶν ταραττόμενον, * xαὶ ταῖς παραβάσεσι * τῶν ἐντολῶν τοῦ Σωτῆρος * σχοτιζόμενον.

Τοῦ Όσίου Λουκά. Ο Εἰρμός.

» Χριστός μου δύναμις, * Θεός και Κύριος, * ή σεπτή Έχχλη-» Χ σία * θεοπρεπῶς * μέλπει ἀναχράζουσα, * ἐχ διανοίας χα-» θαρᾶς * ἐν Κυρίω ἑορτάζουσα.

"Αχαχος, δσιος, * εύθύς, χαὶ ἡμερος, * χαὶ ἀχέραιος ὥφθης, * Πάτερ Λουχᾶ· * ὅθεν μεμαχάρισαι * παρὰ τοῦ πάντων Ποιητοῦ * χαὶ Δεσπότου, παμμαχάριστε.

MHN Φ EBPOYAPIO Σ , Z',

Ίδών ὁ φθόνος σε * χαλῶς διάγοντα * τὴν ζωὴν ἐξεχαύθη, * χαὶ πειρασμῶν * πλῆθός σοι ἐξήγειρεν· * ἀλλ' ἐξελέγχετο χενός * λύχος μάτην τὸ τοῦ λόγου χανών.

Νοός εὐθύτητι * τὸν βίον ἴθυνας * πρός τὰ χρείττω, παμμάχαρ, * τῶν ἐρετῶν * πάντων τὸ ἀχρότατον * ἐπιποθῶν, Πάτερ, ἰδεῖν, * οῦ εὐστόχως χαὶ τετύχηχας.

Θεοτοχίον.

'Ωραίαν χάλλει σε * πασῶν εὐράμενος * γυναιχῶν ὁ ὡραῖος, * Κόρη σεμνὴ, * σοῦ τὴν Μήτραν ῷχησε, * χαὶ δυσμορφίας με παθῶν * χαὶ τοῦ σχότους ἐλυτρώσατο.

Του Ίεράρχου. Ώδη ε΄. Ο Ειρμός.

φωτισμός * τῶν ἐν σχότει χειμένων, * ἡ σωτηρία * τῶν
 Οἀπεγνωσμένων, Χριστὲ Σωτήρ μου, * πρός σὲ ὀρθρίζω, *
 Βασιλεῦ τῆς εἰρήνης, * φώτισόν με τῆ ἐπιλάμψει σου· * ἄλλον
 γὰρ ἐχτός σου Θεόν οὐχ ἐπίσταμαι.

Η φωταυγής * ένσκηνώσασα χάρις * τῆς ἀπαθείας * ἐν τῆ σῆ καρδία, θεόφρον Πάτερ, * φιλαργυρίας * τὸ βαθύτατον σκότος * τοῦ προέδρου διώκει, ἄνοσον * τοῦτον συντηροῦσα ταῖς σαῖς παραινέσεσιν.

Νόσω πολλή * τόν χρατούμενον, Πάτερ, * χαὶ γεγονότα, * "Όσιε, ἡμίξηρον, προσευχαῖς σου * ὅλον εἰργάσω * ὑγιῆ, εὐχαρίστως * τόν Δεσπότην Θεόν δοξάζοντα, * τόν θαυματουργίαις πολλαῖς σε δοξάσαντα.

Χρίσμα σεπτόν * περιχείμενος, Πάτερ, * ἰερωσύνης, * ταύτην χατελάμπρυνας ἐπιδείξει * πολλῶν θαυμάτων, * ὧν ἐτέλεσας ζῶν τε, * Θεοφόρε, χαὶ μετὰ θάνατον, * *Αγγελος χαθάπερ βιώσας, Παρθένιε.

Θεοτοχίον.

'Από παθών * ἀμαυρώσεως, Κόρη, * ἀπό σχανδάλων * τῶν προσγινομένων ταῖς ἐπηρείαις * τοῦ ἀλλοτρίου, * μελλουσῶν τε βασάνων * αἰωνίων πρός τὸν φιλάνθρωπον * ῥῦσαί με ταῖς σαῖς, δυσωπῶ, παραχλήσεσιν.

Του Όσίου Λουχά. Ο Είρμός.

» Γινώ θείω φέγγει σου, Άγαθέ, * τὰς τῶν ὀρθριζόντων σοι ψυ-

- » L γὰς * πόθω χαταύγασον, δέομαι, * σὲ εἰδέναι, Λόγε Θεοῦ, *
- » τόν όντως Θεόν * ἐχ ζόφου τῶν πταισμάτων * ἀναχαλού-» μενον.

Τὴν τῶν χαμάτων σου ἀμοιβὴν * παρὰ τοῦ πλουσίου Δοτῆρος * ἀπολαβών, Πάτερ "Οσιε, * πέλαγος θαυμάτων πᾶσιν * ἐδείχνυσο * τὰς νόσους ἀφανίζων * τῶν προσιόντων σοι. Οὐ χατενάρχησας τοῦ ἐχθροῦ, * Πάτερ, ταῖς μυρίαις προσβολαῖς, * οὐ χατεπλάγης τὴν ἔπαρσιν· * ἔστης δὲ ὡς πύργος στεῥῥός * ἀχλόνητος, * ταπείνωσιν ὡς θώραχα * ἐνδυσάμενος.

Καλώς τελέσας τὸν ἰερὸν * βίον σου, Παμμάχαρ, χαὶ λαβών * ἀπὸ Θεοῦ τὴν ἀντίδοσιν, * χάριν ἰαμάτων, τυφλοὺς * ἐφώτισας, * χωλοὺς χαὶ παραλύτους * ἀποτελῶν ὑγιεῖς.

Θεοτοχίον.

Λαοί, ύμνεῖτε τὴν ἀληθῶς * τέξασαν τὸν Λόγον τοῦ Θεοῦ * ἀνερμηνεύτως, xαὶ μείνασαν * πάλιν μετὰ τόχον Παρθένον ἄφθορον, * ὡς πάντων προστασίαν * xαὶ σωτηρίαν βροτῶν.

Του Ιεράργου. Ωδή ς΄. Ο Ειρμός.

Πρός Κύριον * ἐχ χήτους ὁ Ἰωνᾶς ἐβόησε· * Σύ με ἀνάγαγε *
 μέχ πυθμένος ἄδου, δέομαι· * ἕνα ὡς Λυτρωτῆ * ἐν φωνῆ
 αἰνέσεως, * ἀληθείας τε πνεύματι θύσω σοι.

'Ρημάτων σου * εύχῶν τε δυναστεία, Παρθένιε, * ναοὶ ἐῥράγησαν * τῶν εἰδώλων θεία χάριτι, * καὶ ἄπιστος λαός * πίστιν προσελάβετο, * μεγαλύνων συμφώνως τὸν Κύριον.

Ίχέτευσας * τόν φιλάνθρωπου Λόγου σύν δάχρυσι, * χαι τοϊς αιτήσασιν * όμβρους άνωθευ χατήγαγες, * οιχτείρων συμπαθώς * λαόν χινδυνεύοντα, * Ίεράρχα Κυρίου Παρθένιε.

Ναμάτων σου * μυστιχών ἐπομβρίαις χατήρδευσας * χαρδίαν πάσαν * προσφοιτώσάν σοι, Παρθένιε· * χαὶ ἡ γῆ, ἡ τῷ αὐχμῷ * ξηρανθεῖσα, δέχεται * ὑετοὺς θαυμαστῶς εὐφορήσασα. Θεοτοχίον.

GEOTOXIOV.

Μή στήσης με * ἐν ήμέρα τῆς δίκης κατάκριτον· * μή στηλιτεύσης με * ἐπὶ πάντων τὸν ἀναίσθητον, * Θεέ μου Ποιητὰ, * ἔχων ἰκετεύουσαν * τὴν τεχοῦσαν ἀσπόρως σε Δέσποιναν.

Τοῦ Όσίου Λουχά. Ο Είρμός.

» Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν * ὑψουμένην χαθορῶν * τῶν πειρα-» σμῶν τῷ χλύδωνι, * τῷ εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμών, * » βοῶ σοι· ᾿Ανάγαγε * ἐχ φθορᾶς τὴν ζωήν μου, * Πολυέλεε.

'Ελύθη ή πάλαι σοι, * δολιόφρον, χαθ' ήμῶν * ἰσχὺς, χαὶ φροῦδα γέγονε * τὰ πολλά σου σοφίσματα, πονηρέ· * ἰδοὺ γὰρ άπλούστατος * χαὶ ἀπόνηρος νέος * σὲ χατέβαλεν.

Ούχ έδωχας, Όσιε, * σοῖς βλεφάροις νυσταγμόν, * οὐδὲ χροτάφοις ἄνεσιν, * ἕως πᾶσαν χατέβαλες μηχανὴν * τοῦ πλάνου, ποιχίλους σοι * πειρασμούς χαθ' ἐχάστην * ἐξεγείροντος.

Σωφρόνως διήνυσας * σοῦ τὸν βίον καὶ καλῶς, * φιλοξενῶν ἐκάστοτε, * ἐλεῶν τε πλουσίως καὶ δαψιλῶς· * διὸ καὶ τετύχηκας * ἀφθαρσίας καὶ δόξης * ἀκηράτου, Λουκᾶ.

Θεοτοχίον.

Τριάδος γεγέννηχας * σύ τον ένα σαρχιχώς, * Θεοχυήτορ πάναγνε, * ύπερ νοῦν τε χαὶ λόγον· διὸ βοῶ· * Τριάδος τῆς θείας με * ταῖς πρεσβείαις σου δείξον * οἰχητήριον.

Κοντάχιον τοῦ Όσίου Λουχã.

Ήχος πλ. β'. Τη ιπερμάχω.

Ο έχλεξάμενος Θεός πρό τοῦ πλασθηναί σε * εἰς εὐαρέστηςιν αὐτοῦ οἶς οἶδε χρίμασι, * προσλαβόμενος ἐχ μήτρας χαθαγιάζει, * χαὶ οἰχεῖον ἐαυτοῦ δοῦλον δειχνύει σε, * χατευθύνων σου, Λουχᾶ, τὰ διαβήματα * ὁ φιλάνθρωπος· * ῷ νῦν χαίρων παρίστασαι.

Ο Οίχος, πρός τό· Αγγελος πρωτοστάτης.

Ο Πατέρων ἀρίστη * χαλλονή χαὶ σεμνότης· * ὡ πάντων Ασχητῶν χοσμιότης· * Νριστοῦ τὰς ἐντολὰς γὰρ πληρώσαντος, * πῶς ὑμνήσω τὴν σὴν βιοτὴν, * ἔνδοξε, * μὴ ἔχων λόγων δύναμιν; * ἀλλ' ὅμως σοι θαρρών βοήσω·*

Χαΐρε, λαμπρόν * Μοναζόντων Χλέος· * χαΐρε, πιστών * όδηγέ χαι λύχνε.*

Χαΐρε, τῆς ἐρήμου * τερπνότατον βλάστημα· * χαΐρε, οἰχουμένης * λαμπτὴρ φαεινότατε.*

Χαΐρε, δτι χατεφρόνησας * τῶν ῥεόντων χαὶ φθαρτῶν· * χαῖρε, ὅτι τὰ οὐράνια * σὺν ᾿Αγγέλοις χατοιχεῖς.*

Χαΐρε, τῶν ἀθυμούντων * ταχινὲ παραχλῆτορ· * χαΐρε, τῶν ἐν χινδύνοις * ποθεινὲ παραστάτα.*

Χαΐρε, σεπτόν * δοχεΐον τοῦ Πνεύματος· * χαΐρε, χλεινόν * Χριστοῦ οἰχητήριον.*

Χαΐρε, δι' οῦ * δόσις πᾶσα ηὐγάσθη· * χαῖρε, δι' οῦ * ὁ Θεὸς ἐδοξάσθη,*

*Ω νύν χαίρων παρίστασαι.

Συναξάριον.

Τῆ Ζ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Όσίου Πατρός ἡμῶν Παρθενίου, Ἐπισχόπου Λαμψάχων.

Στίχοι.

Αφήχε του χούν Παρθένιος Λαμψάχω,

Λαμπτήρα πυρσεύοντα φώς αὐτοῦ μέγα.

Παρθένιος χατέδαρθε, λαχών μαχρόν έβδόμη ύμνον.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Όσιου Πατρός ἡμῶν Λουzā τοῦ ἐν Ἑλλάδι.

ΜΗΝ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ. Ζ'.

Στίχ. "Επλησε Λουχάς θαυμάτων την Ελλάδα,

Ός ούδε νεχρός παύεται τῶν θαυμάτων.

Ταϊς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον χαὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Ἱεράρχου. 'Ωδή ζ'. Ο Είρμός.

Αντίθεον πρόσταγμα * παρανομούντος * τυράννου μετάρσιον *
 Τήν φλόγα ἀνερρίπισε· * Χριστός δὲ ἐφήπλωσε * θεοσεβέσι
 Παισὶ * δρόσον τὴν τοῦ Πνεύματος, ὁ ῶν * εὐλογημένος * xαὶ
 ὑπερένδοξος.

Έν σοὶ ἐνσχηνώσασα * ἡ θεία χάρις * Προφήτην σε δείχνυσι * τὰ μέλλοντα φθεγγόμενον· * ἐντεῦθεν προήγγειλας * τῷ διαδέχεσθαι * μέλλοντι τὸν Πρόεδρον, Σοφὲ, * ὡραισμένον * θείαις λαμπρότησιν.

Λαμψάχου τον Πρόεδρον, * της Έλλησπόντου * λαμπτήρα τον άδυτον, * θαυματουργίαις απασαν * την γην τον φαιδρύναντα, * χαι άπελάσαντα * νύχτα πολυώδυνον παθών * ύμνολογούμεν * πάντες Παρθένιον.

ΙΙολύχουν ἀπέδωχε * τόν ταύτης σπόρον * ή γη τη ἐντεύξει σου, * πανθαύμαστε Παρθένιε, * χαὶ βότρυας ἤνεγχεν * ἄμπελος ἄνιχμος· * οῦτω σε δοξάσαντος Θεοῦ, * τοῦ δοξασθέντος * τη πολιτεία σου. Θεοτοχίον.

'Ωράθης, Πανάμωμε, * άγιωτέρα * τῶν ἄνω Δυνάμεων· * Θεὸν γὰρ ἐσωμάτωσας, * ὃν Τάξεις ἀσώματοι * ϙόβφ δοξάζουσι· * τοῦτον οὖν ἰχέτευε ἀεἰ * τοῦ οἰχτειρῆσαι * τοὺς σὲ δοξάζοντας. Τοῦ 'Οσίου Λουχᾶ. 'Ο Εἰρμός.

» Οι Πατδες έν Βαβυλώνι * χαμίνου φλόγα ούχ ἕπτηξαν,* ἀλλ'έν
 » μέσφ πυρός * ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον· * Εύλο » γητός εἰ, Κύριε * ό Θεός τῶν Πατέρων ἡμῶν..

Η θήχη τῶν σῶν λειψάνων, * Λουχᾶ, πηγἡ ἀναδέδειχται * ἰαμάτων, ἐν ἦ * πᾶς προστρέχων ἐχλυτροῦται παντοίων παθῶν, * σὲ μαχαρίζων, "Όσιε, * χαὶ ὑμνῶν τὸν Δεσπότην Χριστόν.

Σημείοις μεγίστοις, Πάτερ, * έδόξασε σε ό Κύριος, * δν έδόξασας σù * διὰ πόνων τῆς ἀσκήσεως πρότερον· * Εὐλογητός γὰρ ἔκραζες, * ό Θεός τῶν Πατέρων ἡμῶν.

'Εν βίφ περιφανής τε, * καὶ ἐν τοῖς θαύμασι μέγιστος, * καὶ ἐν πᾶσι καλοῖς * ἀνεδείχθης ἀπαράμιλλος, "Οσιε· * διὸ τῶν πόνων εὕρηκας * ἀμοιβὴν βασιλείαν Θεοῦ. Θεοτοκίον.

Λαόν καὶ πόλιν σου σῶζε, * Θεοχυῆτορ πανάμωμε, * προστασία ἡμῶν * τῶν ἐν πίστει ἀδιστάχτῷ βοώντων σοι· * Εὐλογημένος, Πάναγνε, * ὁ χαρπός τῆς χοιλίας σου.

Men. Tom. III.

MHN Φ EBPOTAPIO Σ . Z'.

Του Ιεράργου. 'Ωδή η'. Ο Είρμός.

» τ - άμινος ποτέ * πυρός έν Βαβυλῶνι * τὰς ἐνεργείας διεμέριζε *

» Ν τῷ θείω προστάγματι * τοὺς Χαλδαίους χαταφλέγουσα, *

» τούς δε Πιστούς δροσίζουσα, * ψάλλοντας. Εύλογείτε, * πάντα

» τὰ ἔργα, τὸν Κύριον.

Μέγισται τοὺς σοὺς * χαμάτους ἀντιδόσεις * ἐν τοῖς ὑψίστοις διεδέξαντο, * μέγιστε Παρθένιε· * φῶς οἰχεῖς γὰρ τὸ ἀνέσπερον, * χαὶ δόξαν ἀδιάδοχον * εἶληφας, ἀεννάου, * Πάτερ, χαρᾶς ἀξιούμενος.

^{*}Αδυτος ἀστήρ * γενόμενος ἐν βίφ * ἀνατολαζς τῶν Θείων ἔργων σου, * ἔδυς νόμφ φύσεως, * xai πρός φέγγος μετεχώρησας * ἀνέσπερον, λιπών ήμζν, * Όσιε, τὰς ἀχτζνας * τῶν ἀπορρήτων θαυμάτων σου.

Τριαδιχόν.

"Αναρχος Πατήρ, * Υίδς, καὶ θεῖον Πνεῦμα, * ὁμοβασίλειος, ὁμόθρονος * γνωρίζεται ἔλλαμψις * ὀρθοδόξως τοῖς λατρεύουσι * καὶ μέλπουσι σὺν τάξεσι * πάντοτε τῶν 'Λγγέλων· * "Αγιος, . "Αγιος, "Αγιος.

Θεοτοχίον.

'Ρύπου με παθών, * άγνη, προσγινομένου * τη μεσιτεία σου χαθάρισον, * χαὶ λάμπρυνον, δέομαι, * σχοτισθεῖσαν την χαρδίαν μου * δαιμόνων ἀμαυρότησιν, * ὅπως σε μαχαρίζω, * Παρθένε Θεομαχάριστε.

Τοῦ Όσίου Λουχᾶ. Ο Εἰρμός.

Νόμων πατρώων οἱ μαχαριστοὶ * ἐν Βαβυλῶνι Νέοι προχιν Ν δυνεύοντες, * βασιλεύοντος χατέπτυσαν * προσταγῆς ἀλο γίστου, * χαὶ συνημμένοι * ῷ οὐχ ἐχωνεύθησαν πυρὶ,* τοῦ χρα τοῦντος ἐπάξιον * ἀνέμελπον τὸν ὕμνον· * Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε,
 τὰ ἔργα, * χαὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Λύμην παντοίου πάθους, ἕνδοξε, * ἀποδιώχεις, Πάτερ Λουχα μαχάριε, * τοὺς λεπρῶντας ἐξιώμενος, * ῥωννύων ἀσθενοῦντας, * χαὶ παρειμένους * λύων τοῦ χατέχοντος δεσμοῦ, * χαὶ χυλλοὺς χαὶ χωλοὺς ὁμοῦ * χαὶ τυφλοὺς θεραπεύων, * Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, βοῶντας, * χαὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

"Απονον εύρες δόξαν, "Οσιε, * πόνους πολλούς ύποίσας χαι άγωνίσματα, * άγρυπνίαν, τῆξιν σώματος, * νηστείαν, χαχουχίαν, * χαμαιχοιτίαν, * πᾶσαν ἄλλην πίεσιν σαρχός * δι' ἀγάπην τοῦ χτίσαντος, * ῷ συνών συνευρραίνη· * αὐτόν οὖν ἐχδυσώπει σωθῆναι * πάντας τοὺς ἐν πίστει * χαὶ πόθω σε ὑμνοῦντας.

Διὰ ποιχίλων πόνων, "Οσιε, * τῶν ἀρετῶν εἰσήχθης εἰς τὴν

ούράνιον * βασιλείαν εὐφραινόμενος * τανῦν εἰς τοὺς αἰῶνας, * xαὶ τοῦ Δεσπότου * πάντοτε τρυφῶν ταῖς xαλλοναῖς, * σὺν 'Αγγέλοις μελώδημα * τὸ Τρισάγιον ἔδεις· * Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, τὰ ἔργα, * xαὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοχίον.

Οὐχ ἀποστάντα τὸν ἀχώριστον * ἐχ τοῦ πατρώου χόλπου, 'Αγνὴ, γεγέννηχας * ἀπειράνδρως ἀνεχφράστως τε, * βροτὸν τέλειον ὄντα· * ὸν ἐχδυσώπει * δοῦναί μοι ἰσχὺν τῶν πονηρῶν * λογισμῶν προσβολὴν πᾶσαν * χαταβαλεῖν εἰς τέλος, * χαὶ θέλημα τὸ θεῖον ἐχείνου * πράττειν χαθ' ἐχάστην· * ἕνα σε δοξάζω * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ιεράρχου. 'Ωθή θ'. Ο Ειρμός.

» Ανάρχου Γεννήτορος * Υίός, Θεός και Κύριος * σαρκωθεις έκ » Α Παρθένου * ήμιν ἐπέφανε, * τὰ ἐσχοτισμένα φωτίσαι, * » συναγαγείν * τὰ ἐσχορπισμένα· * διὸ τὴν πανύμνητον * Θεο-» τόχον μεγαλύνομεν.

'Ιδείν χατηξίωσαι, * ἀπολυθεὶς τοῦ σώματος, * τὰ ἀθέατα χάλλη, * Πάτερ Παρθένιε, * ὅλος ἀρετῶν εὐμορρία * ὡς ἀληθῶς * χαθωραϊσμένος· * διό σε γεραίρομεν, * χαὶ γνησίως μαχαρίζομεν.

Ως χρίνον, ώς ρόδον σε * εὐῶδες, ώς ὀσφράδιον * ἀρετῶν ποιχιλία * ὑραϊζόμενον, * Πάτερ, ὁ Χριστὸς εἰς τὰς ἄνω * περιφανῶς * ἐσχήνωσε μάνδρας, * ἱσίως ποιμάναντα * τὸν λαὸν αὐτοῦ, Παρθένιε.

Σχιρτήσωμεν, ἄνθρωποι, * χορεύσωμεν γηθόμενοι, * έορτήν τε άγίαν * νῦν συστησώμεθα * ψάλλοντες Θεῷ ἐν αἰνέσει, * τὸν θαυμαστὸν * χαὶ μέγαν ποιμένα * Παρθένιον σήμερον * χατὰ χρέος μαχαρίζοντες.

Η μνήμη σου σήμερον * ήμῶν περιαυγάζουσα * τὰς χαρδίας, ὡς μέγας * ήλιος ἔλαμψεν· * ἢν ἐπιτελοῦντας ἐν πίστει, * ῥῦσαι παθῶν * σχότους, Ἱεράρχα, * χαὶ νόσων χαὶ θλίψεων * χαὶ παντοίων περιστάσεων.

Θεοτοχίον.

Φωτί με χαταύγασον * τὸν ἐν τῷ σχότει χείμενον * τῆς δεινῆς ῥαθυμίας, * Θεοχαρίτωτε, * χαὶ μὴ προαιρούμενον ὅλως * τοὺς τοῦ Θεοῦ * νόμους συντηρῆσαι, * ὅπως ὡς προστάτιν μου * χατὰ χρέος μαχαρίζω σε.

Τοῦ Όσίου Λουχά. Ο Είρμός.

» Θεόν άνθρώποις ίδειν άδύνατον, * δν ού τολμα * 'Αγγέλων άτενίσαι τα τάγματα· * δια σοῦ δὲ, Πάναγνε, ώράθη βρο» τοῖς * Λόγος σεσαρχωμένος· * ὄν μεγαλύνοντες, * σὺν ταῖς οὐ-» ρανίαις Στρατιαῖς * σὲ μαχαρίζομεν.

Σούς πόνους, Πάτερ, καὶ ἀγωνίσματα * τίς ἐξειπεῖν * δυνήσεται βροτῶν, ῶν ἀντάξιον * τόν μισθόν ἐχομίσω παρὰ Θεοῦ; * γέγονας γὰρ δοχεῖον * τοῦ θείου Πνεύματος· * "Οσιος, εὐθὺς, ἀληθινός, * δίχαιος, ἄμεμπτος.

Άπλοῦν το ἡθος καὶ ἀπονήρευτον, * καὶ ταπεινόν, * ἐλέους τε μεστόν πρός τοὺς πένητας, * καὶ φιλόξενόν τε καὶ φιλέρημον, * ήσυχον, πρᾶον ὄντως, * Ιἰάτερ, ἐνέδειξας· * δθεν συνετάγης ᾿Αβραὰμ * καὶ Ἱακώβ καὶ Δαυίδ.

Μοναϊς ἐχείναις ὡς αὐλιζόμενος * ταῖς ὀρεχταῖς, * χαὶ χάλλους θεἴχοῦ ἐμπιπλάμενος, * Παραδείσου τε θείου τοῖς ἄνθεσι * νῦν ἐντρυφῶν εἰς χόρον * χαὶ ἀγαλλόμενος, * μνείαν πρός Θεόν ὑπὲρ ἡμῶν * ποιοῦ, Πανόλβιε.

Τριαδιχόν.

Η μία φύσις ή τρισυπόστατος, * ή τριλαμπής * οὐσία xai ἀχώριστος δύναμις, * ὁ Πατήρ, ὁ Υἰός xai τὸ "Αγιον * Πνεῦμα, μία Θεότης, * σῶζε τοὺς πίστει σε * ἕνα μεγαλύνοντας Θεὸν * ἐν χαραχτῆρσι τρισίν.

Θεοτοχίον.

Νοείν οὐ σθένει σου τὸ Μυστήριον * βρότειος νοῦς, * Παρθένε Θεοτόχε πανύμνητε· * πρὸ γὰρ τόχου ἀνάνδρως συνέλαβες, * ἔμεινάς τε Παρθένος * χαὶ μετὰ χύησιν, * τέτοχας δὲ Λόγον τῷ Πατρὶ * τὸν συναίδιον.

Έξαποστειλάριον τοῦ Ἱεράρχου.

Γυναϊχες άχουτίσθητε.*

Λαμψάχου ό παμμέγιστος * Ποιμήν χαι περιβόητος * θαυματουργός Ἱεράρχης * τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐχχλησίας, * τό Ἐλλησπόντου χαύχημα, * χαι τῶν πιστῶν ἐδραίωμα, * τιμάσθω νῦν Παρθένιος· * ὑπὲρ τοῦ χόσμου γὰρ οῦτος * ἐξιλεοῦται τό Θείον. Τοῦ Όσίου, ὅμοιον.

Μονάσας ἐχ νεότητος * χαὶ τὸν σταυρὸν ἀράμενος, * ἐμάχρυνας ἐν ἐρήμω, * Λουχᾶ, φωστήρ Μοναζόντων· * ἐγχρατεία ἀπάση δὲ * τὸ χεῖρον δουλωσάμενος * τῷ χρείττονι, θεόληπτε, * ὡς ἐφιχτὸν συνεχράθης * τῇ ἀπροσίτῳ Τριάδι.

Τής Έορτής, δμοιον.

Πληρών σου την ἀπόρρητον * οἰχονομίαν, Κύριε, * ἐν τῷ ναῷ προσηνέχθης * ὑπὸ Μητρὸς ἀπειράνδρου· * ἰδῶν δέ σε ἐχραύγαζεν * ὁ Πρέσβυς· Νῦν ἀπόλυσον * τὸν δοῦλόν σου, ὡ Δέσποτα· * Σωτήρ γὰρ ἡλθες τοῦ χόσμου, * τὸ Πατριχόν ρῶς, Χριστέ μου.

ΜΗΝ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ. Π'.

Είς του Στίχου τών Λίνων, Στιχηρά προσόμοια της Έορτης.

'Ηχος β'. Οἶχος τοῦ Ἐφραθά.*

Φ έρουσα ή άγνη * χαὶ ἄχραντος Παρθένος * τον Πλάστην χαὶ Δεσπότην * ὡς βρέφος ἐν ἀγχάλαις, * ἐν τῷ ναῷ εἰσέρχεται. Στίγ. Νῦν ἀπολύεις τον δοῦλόν σου.

Δ έχου, ὦ Συμεών, * τόν Κύριον τῆς δόξης * Χαθώς ἐχρηματίσθης * ἐχ Πνεύματος Αγίου· * ἰδοὺ γὰρ παραγέγονεν.

Στίχ. Φως είς αποχαλυψιν έθνων.

Ν ^τν είδον, άγαθέ * Θεέ, οἱ ὀφθαλμοί μου * τὴν σὴν ἐπαγγελίαν· * ἀπόλυσόν με τάχος * τὸν δοῦλόν σου, ριλάνθρωπε. Δόξα, καὶ νῦν. Όμοιον.

Χ αΐρε, ή την χαράν * τοῦ χόσμου δεξαμένη, * Χριστόν τόν ζωοδότην, * χαί παύσασα την λύπην, * Παρθένε, τῆς Προμήτορος.

Και ή λοιπή του "Ορθρου 'Αχολουθία ώς σύνηθες, και 'Απόλυσις.

ΤΗ: Η'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Αγίου Μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου και τοῦ Αγίου Προφήτου Ζαγαρίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τό, Κύριε ἐχέχραξα, ἰστῶμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα Στιχηρὰ τῶν Αγίων.

Προσόμοια τοῦ Μάρτυρος.

'Πχος πλ. α΄. Χαίροις άσχητικών.

Χαίροις ό στρατιώτης Χριστοῦ, * ό τροπωσάμενος ἐχθροῦ τὴν παράταξιν * τῷ ὅπλῷ * τῆς εὐσεβείας, * ὁ τῶν πιστῶν στηριγμός, * ὁ πολλαῖς βασάνοις ὡνησάμενος * Θεοῦ τὴν οὐράνιον * βασιλείαν, Θεόδωρε· * ἐν ἦ χορεύων, * χαὶ μεθέξει θεούμενος, * χαὶ λαμπόμενος * χαθαραῖς διαδόσεσι, * μέμνησο τῶν τιμώντων σου * τὴν μνήμην τὴν ἔνδοξον, * χαὶ προσχυνούντων ἐν πίστει * τὴν τῶν λειψάνων σου λάρναχα, * ἀφ' ἦς ἀναβλύζει * τοῖς αἰτοῦσιν εὐρωστία * χαὶ μέγα ἔλεος.

Χαίροις ή ίερα χεραλή, * τῶν Αθλοφόρων το σεπτον ἀχροθίνιον· * ο χόσμος * τῆς Ἐχχλησίας, * ο χαθαιρέτης ἐχθροῦ, * δωρεῶν ἐνθέων ο ἐπώνυμος, * λαμπτήρ τὴν ὑφήλιον * χαταυγά-

ΜΗΝ ΦΕΒΡΟΥΛΡΙΟΣ. Η'.

ζων τοῖς θαύμασι· * στύλος ὁ μέγας * διαμείνας ἀσάλευτος * ταῖς προσρήξεσι * τῶν ἀπείρων χολάσεων, * λόγχῃ τῆς χαρτερίας σου * ὁ χτείνας τὸν δράχοντα, * ὁ ἀριστεύσας μεγάλως * ὡς στρατιώτης ἀήττητος. * Χριστὸν ἐχδυσώπει * ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι * τὸ μέγα ἔλεος.

Ο πλφ τοῦ ζωηφόρου Σταυροῦ * τὴν τῶν εἰδώλων συντριβὴν ἐργασάμενος, * μαστίγων * ὑπέστης πεῖραν, * xαὶ ἐπὶ ξύλου ταθεὶς, * σπαραγμοὺς, παμμάχαρ, ἐχαρτέρησας· * ὑρ' ῶν συντριβόμενος, * xαὶ λαμπάσι φλεγόμενος, * σταυρῷ ὑψώθης, * τιτρωσχόμενος βέλεσι * xαὶ τὰ ὅμματα * ὑπ' αὐτῶν ἐχτυφλούμενος· * ὅθεν σε μαχαρίζομεν * χαλῶς ἐναθλήσαντα * χαὶ οὐρανίων στεράνων * ἐπιτυχόντα, Θεόδωρε. * Χριστόν ἐχδυσώπει * ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι * τὸ μέγα ἔλεος.

Προσόμοια του Προφήτου.

'Ηχος πλ. δ'. Τί υμας χαλέσωμεν, "Αγιοι.*

Έχων πολιτείαν ἰσάγγελον, * τοῖς ᾿Αγγέλοις, Θεοφάντορ, * συνωμίλεις προφανῶς, * δι' αὐτῶν τὰ ὑπέρ νοῦν χαταλαμπόμενος τὸν νοῦν, * συμβόλων * θαυμασίων ἀναχάθαρσιν, * μεγάλων * Μυστηρίων ἀποχάλυψιν, * προφητιχὴν προαγόρευσιν, * πνευματιχὴν ἀναχαίνισιν. * Ἱχέτευε * τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Αγγελος ἐφάνης ἐπίγειος, * ἐπὶ γῆς τοὺς οὐρανίους * συλλαλοῦντας ἐσχηχώς, * θεωρός ὑπερχοσμίων θεαμάτων γεγονώς * Λυχνία * νοητόν φῶς ἀπαστράπτουσα, * Ἐλαία, * ψαλμιχῶς εἰπεῖν, χατάχαρπος * θεουργιχὴν ἀποστάζουσα * τοῖς εὐσεβέσι πιότητα. * Ἱχέτευε * τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῆς ἐλπιζομένης θεώσεως * ἀπολαύων ὡς Προφήτης * ἀληθέστατος Θεοῦ, * xαὶ τρανῶς τῆς ἀιδίου ἐμπιπλάμενος τρυφῆς, * xαὶ δόξαν * ἀνεχλάλητον θεώμενος, * xαὶ xάλλους * διαδήματι xοσμούμενος, * ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε * δυσώπησον ἐχτενέστερον, * Θεόληπτε, * τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Τοῦ Μάρτυρος, Ἡχος πλ. δ'.

Σήμερον ἀνέτειλεν ὑπὲρ τὸν Ἐωσφόρον * ἡ σεβάσμιος μνήμη τοῦ ᾿Αθλοφόρου Χριστοῦ, * τῶν Πιστῶν τὰς ϫαρδίας ἀνενδότως φωτίζουσα, * ϫαὶ τὰ νέφη τῶν ψυχῶν ἀποδιώχουσα * τῆ ἐνεργεία καὶ χάριτι τοῦ Πνεύματος· * πρός δν, φιλομάρτυρες, ἀναχράξωμεν· * Χαίροις, ὁ τοῖς Πιστοῖς ἀναδειχθεἰς θεοδώρητος χάρις, * καὶ τῶν θαυμάτων τὰ πλήθη ἐφαπλῶν * τοῖς εἰς σὲ προστρέχουσι, Θεόδωρε μαχάριε. * Χριστόν ἀπαύστως πρεσβεύων μὴ ἐλλίπης, * τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν ἐπιτυχεῖν * τοὺς ἐν πίστει ἐχτελοῦντας τὴν πάνσεπτον μνήμην σου.

Καί νον. Της Έρρτης, ό αὐτός.

Ο παλαιός ήμερῶν νηπιάσας σαρχὶ * ὑπό Μητρός Παρθένου τῷ Ιερῷ προσάγεται, * τοῦ οἰχείου νόμου πληρῶν τὸ ἐπάγγελμα· * ὄν Συμεών δεξάμενος χαίρων ἔλεγε· * Νῦν ἀπολύεις ἐν εἰρήνῃ * χατὰ τὸ ῥῆμά σου τὸν δοῦλόν σου· * εἶδον γὰρ οἱ ὀρθαλμοί μου * τὸ σωτήριόν σου, Κύριε.

Είς του Στίγου, Στιγηρά Προσόμοια της Έορτης.

'Ηχος πλ. β'. Τριήμερος ανέστης, Χριστέ.*

Ππόδεξαι, φησί, Συμεών, * τον Κτίστην τῶν ἀπάντων χερσίν· * ῶ Πρεσβύτα, * ἀγχαλίζου τον Χριστον, * ὄν ἡ Παρθένος Κόρη * ἐγέννησεν ἀσπόρως * εἰς ἀγαλλίασιν τοῦ γένους ἡμῶν.

Στίχ. Νύν απολύεις τον δούλον σου.

Γιού νόμου Ποιητήν καὶ Θεόν, * ὄν φρίττουσιν 'Αγγέλων πληθὺς, * συνελθόντες * ἀνυμνήσωμεν, λαοὶ, * τόν μόνον εὐεργέτην * καὶ νόμου Νομοδότην * εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στιχ. Φῶς εἰς ἀποχάλυψιν ἐθνῶν.

Νῦν ἀπολύεις, Δέσποτα, * τὸν δοῦλόν σου, ὡς εἰρηχας, * ἐν εἰρήνη, * ὅτι εἶδόν σε, Χριστὲ, * τὸ φῶς τὸ πρὸ αἰώνων, * δεσμοῦ με τοῦ σαρχίου, * εἰς ἀπολύτρωσιν ἐθνῶν Ἱσραήλ.

Δόξα. Του Μάρτυρος, Ήχος πλ. δ.

Τών τοῦ Θεοῦ δωρεῶν ὡς ἐπώνυμον, * xai τῆς αὐτοῦ xληρονόμον μαχαριότητος * πάντες εὐφημήσωμεν Πιστοὶ, * xai μαχαρίσωμεν ἐπαξίως * Θεόδωρον τὸν γενναῖον μεγαλομάρτυρα, * τῆς οἰχουμένης τὸν ὑπέρμαχον· * πρεσβεύει γὰρ Χριστῷ τῷ Θεῷ * ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Και νυν. Τής Έορτής, ό αυτός.

Ο τοϊς Χερουβίμ ἐποχούμενος * καὶ ὑμνούμενος ὑπὸ τῶν Σεραρἰμ, * σήμερον * τῷ θείψ Ἱερῷ * κατὰ νόμον προσφερόμενος, * πρεσβυτικαῖς ἐνθρονίζεται ἀγκάλαις· * καὶ ὑπὸ Ἰωσὴφ εἰσδέχεται * δῶρα θεοπρεπῶς, * ὡς ζεῦγος τρυγόνων * τὴν ἀμίαντον Ἐκκλησίαν, * καὶ τῶν ἐθνῶν τὸν νεόλεκτον λαόν· * περιστερῶν δὲ δύο νεοσσοὺς * ὡς ἀρχηγὸς Παλαιᾶς τε καὶ Καινῆς. * Τοῦ πρὸς αὐτὸν χρησμοῦ δὲ Συμεών * τὸ πέρας δεξάμενος, * εὐλογῶν τὴν Παρθένον Θεοτόχον Μαρίαν, * τὰ τοῦ πάθους σύμβολα * τοῦ ἐξ αὐτῆς προηγόρευσε· * καὶ παρ' αὐτοῦ ἐξαιτεῖται * τὴν ἀπόλυσιν βοῶν· * Νῦν ἀπολύεις με, Δέσποτα, * καθὼς προεπηγγείλω μοι· * ὅτι εἶδόν σε τὸ προαιώνιον φῶς, * καὶ Σωτῆρα Κύριον * τοῦ Χριστωνύμου λαοῦ. 'Απολυτίχιον, "Ηγος δ'.

Πρός τό Ο ύψωθείς έν τῷ Σταυρῷ.

Στρατολογία άληθεϊ, 'Αθλοφόρε,* τοῦ οὐρανίου στρατηγός Βασιλέως * περιχαλλής γεγένησαι, Θεόδωρε· * ὅπλοις γὰρ τῆς πίστεως * παρετάξω ἐμορόνως, * χαὶ χατεξωλόθρευσας * τῶν δαιμόνων τὰ στίφη, * χαὶ νιχηφόρος ὥφθης ἀθλητής· * ὅθεν σε πίστει * ἀεὶ μαχαρίζομεν.

Δόξα. Του Προφήτου, Τηγος β'.

Γροῦ Προφήτου σου την μνήμην, Κύριε, έορτάζοντες, * δι' αὐτοῦ σε δυσωποῦμεν, * σῶσον τὰς ψυχὰς ήμῶν.

Kal vov. $T\vec{r}_i \varsigma$ 'Eop $\tau\vec{r}_i \varsigma$.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά την α΄. Στιγολογίαν, Κάθισμα του Μάρτυρος. Ήγος δ΄. Ό **ύψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.**

Ο μεγαλώνυμος Χριστοῦ Αθλορόρος, * ὁ ἐπιπόθητος Θεῷ xaì `Αγγέλοις, * ὁ θαυμαστὸς xaì ἔνδοξος Θεόδωρος * πάσας τὰς ὑφ' ἡλιον * ἱερὰς Ἐxxλησίας * σήμερον τῷ Πνεύματι * τῷ ἘΑγίω εὐφραίνει, * xaì ἑορτάζειν πάντας ἐν χαρᾶ * παρασχευάζει * αὐτοῦ τὸ μνημόσυνον.

Δόξα, χαί νῦν. Τῆς Εορτῆς.

Κατεπλάγη 'Ιωσήρ.*

Εν τῷ ὅρει τῷ Σινῷ * πάλαι κατειδε Μωϋσής * τὰ ὀπίσθια Θεοῦ, * καὶ ἀμυδρῶς θείας ҫωνῆς * κατηξιώθη ἐν γνόφῷ τε καὶ θυέλλη· * νῦν δὲ Συμεών * τὸν σαρκωθέντα Θεόν * ἀτρέπτως δι ἡμᾶς ἐνηγκαλίσατο· * καὶ γεγηθώς ἐπείγετο τῶν τῆδε * πρὸς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον· * διὸ ἐβόα· Νῦν ἀπολύεις * τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα.

Μετά την β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα της Έορτης.

"Ηγος α'. Του λίθου σφραγισθέντος.*

Θησαυρέ των αἰώνων, * ή ζωὴ των ἀπάντων * δι' ἐμὲ νηπιάσας * ὑπὸ νόμον ἐγένου, * ὁ πάλαι χαράξας ἐν πλαξί * τὸν νόμον ἐν τῷ ὅρει τῷ Σινặ, * ἵνα πάντας ἀπαλλάξης * ἐχ τῆς τοῦ νόμου πάλαι δουλείας. * Δόξα τῆ εὐσπλαγχνία σου, Σωτήρ. * δόξα τῆ βασιλεία σου. * δόξα τῆ οἰχονομία σου, μόνε φιλάνθρωπε.

Δόξα, και νῦν. Το αύτο.

Εἰτα ψάλλονται οι Κανόνες, ο τῆς Έορτῆς, εἰς ς΄. Χαὶ τῶν Άγίων οι παρόντες δύο εἰς η΄.

Ο Κανών του Μάρτυρος, ού ή Άχροστιγίς. Φερώνυμον δώρόν σε του Θεου σέβω. Ἐν δὲ τοῖς Θεοτοχίοις· Νιχολάου. ἘΩδὴ α΄. ἘΗχος πλ. δ΄. Ὁ Εἰρμός.

 Α ρματηλάτην Φαραώ έβύθισε * τερατουργούσα ποτέ * Μωσαϊχή ράβδος, * σταυροτύπως πλήξασα * χαὶ διελούσα
 » θάλασσαν· * Ίσραὴλ δὲ φυγάδα * πεζόν όδίτην διέσωσεν, *
 » ἆσμα τῷ Θεῷ ἀναμέλποντα.

Φερωνυμία θεολήπτου χλήσεως * χαλλωπιζόμενος, * χαὶ δωρεῶν θείων * θησαυρός δειχνύμενος, * χαὶ Μαρτυρίου χάριτι, * Μάχαρ, χεχοσμημένος, * τοὺς ὑμνητάς σου χαρίτωσον * ὑμνοις σε τιμῶντας, Θεόδωρε.

"Εργώ καὶ λόγώ σοῦ τὴν θεοδώρητον * κλῆσιν πιστούμενος, * τὰς δωρεὰς νέμεις * δωρεὰν τοῖς χρήζουσι· * δώρημα γὰρ πᾶν τέλειον * ἀνωθεν καταβαῖνον * ἐκ τοῦ Πατρός προσδεχόμενος, * ἁπαντας πλουτίζεις τιμῶντάς σε.

Ρώμην θεόθεν νηπιόθεν, πάνσοφε, * λαβών χαὶ σύνεσιν, * πάθη σαρχός πάντα * πρότερον χαὶ δαίμονας * ἀνδρείως χαταβέβληχας· * ὑστερον δὲ χαθείλες * ἐχθρῶν Τυράννων τὸ φρύαγμα, * Μάχαρ, συμμαχία τοῦ Πνεύματος.

Ως ἐντρεχής καὶ νουνεχής καὶ φρόνιμος * κατεσοφίσω σορῶς * τὸν σοφιστὴν, Μάκαρ, * τῆς κακίας ῥήμασι * καὶ πράγμασι Λικίνιον * ἐδελέασας δείξας * νεκροῖς ξοάνοις λατρεύοντα, * καὶ κεναῖς ἐλπίσι τρεφόμενον. Θεοτοκίον.

Νϊκός μοι δίδου, Παναγία ἄχραντε, * τῷ καταφεύγοντι * ὑπό την σην σκέπην, * τῶν δεινῶν ἐξαίρουσα * ἀεί με ταῖς πρεσβείαις σου· * καὶ γὰρ τέτοκας Λόγον * τὸν τῷ Πατρὶ συναίδιον, * ὁμοῦ τε τῷ Πνεύματι σύνθρονον.

Ο Κανών τοῦ Προφήτου, οῦ ἡ Αχροστιχίς. Ἐκπλήττομαί σου τοὺς λόγους, Ζαχαρία. Θεοφάνους. ἘΩδὴ α΄. Ἡχος πλ. δ΄. Ο Εἰρμός.

» Α σωμεν τῷ Κυρίῳ * τῷ διαγαγόντι τὸν λαὸν αὐτοῦ * ἐν » Α Ἐρυθρặ θαλάσσῃ, * ὅτι μόνος ἐνδόξως δεδόξασται.

*Εχων τόν Φωτοδότην * ταϊς σαϊς ύπαχούοντα δεήσεσι, * φωτισμόν μοι παράσχου, * Ζαχαρία Προρῆτα θεσπέσιε.

Καταχεχοσμημένος * χάλλεσι τῆς θείας ὡραιότητος, * τῶν 'Αγγέλων τὸ χάλλος * ἐθεώρεις ψυχῆς ὡραιότητι.

Πλήρης άγιωσύνης * άγγελομιμήτου και φαιδρότητος, * συλλαλοῦντας 'Αγγέλους * και φωτίζοντας ἔσχες, Θεόληπτε. Θεοτοχίον.

Λέλυται ή χατάρα * Εύας τῆς Προμήτορος, Πανάμωμε· * τὸν Χριστὸν γὰρ τεχοῦσα, * εὐλογίαις τὸν χόσμον ἐπλούτισας. Men. Tom. III. 68

MILN Φ EBPOYAPIO Σ . H'.

Τοῦ Μάρτυρος. 'Ωδή γ'. 'Ο Εἰρμός.

η ύρανίας άψίδος * όροφουργέ, Κύριε, * χαι της Έχχλησίας » Ο δομήτορ, * σύ με στερέωσον * έν τη άγάπη τη ση, * των

» έφετων ή άχρότης, * των Πιστων το στήριγμα, * μόνε φιλάν-

» θρωπε.

Νεανίας ώραζος, * πανευπρεπής δέδειξαι, * χάλλει χαταλλήλως έμπρέπων * ψυχής χαι σώματος, * ώραιζόμενος * τῶν ἀρετῶν εύμορφία, * χαι Μαρτύρων στίγμασι * χαλλωπιζόμενος.

ηπό θείας προνοίας * όδηγηθείς ώδευσας * τρίβον Μαρτυρίου, Δεσπότου * τοῦ τὴν χαρδίαν σου, * Μάχαρ, πλατύναντος * ταῖς δωρεαϊς των χαρίτων, * χαι πρός την ούράνιον * χλησιν ιθύναντος.

Μεγαλόρρονι γνώμη * περιφρονών, Πάνσοφε, * πάντων των ήδέων του χόσμου * χαι των του βίου τερπνών, * ούδεν προέχρινας * τῆς τοῦ Σωτῆρος ἀγάπης, * ἀλλ' αὐτὸν ἐπόθησας * ψυχῆς εύθύτητι.

Osotoxiov.

Ίχετεύω σε μόνην * την τόν Θεόν τέξασαν, * τόν είς εύλογίαν χατάραν * την πριν άμείψαντα, * χαι χρηματίσαντα * ὑπερ άνθρώπων χατάρα, * Κόρη παντευλόγητε, * χαὶ χόσμον σώσαντα. Τού Προφήτου. Ο Είρμός.

» Ούχ έστιν "Αγιος ώς ό Κύριος, * χαί ούχ έστι δίχαιος * ώς ό » Θεός ήμῶν, * ὂν ύμνει πᾶσα χτίσις· * οὐχ ἔστι δίχαιος * » πλήν σου, Κύριε.

Η άνωθεν χάρις σοι έπεσχίασε, * τῆς προνοίας τὴν ἄφραστον * θείαν χυβέρνησιν * δι' άγίων 'Αγγέλων * διδάσχουσα, Πάνσοφε * μάχαρ, χαι φωτίζουσα.

Την θείαν χρηστότητα παιδευόμενος, * έμυήθης, Πανόλβιε, * ώς χαθαρώτατος * χαταχάρπως οἰχεῖσθαι * τὸ θεῖον ἀγίασμα,* την πόλιν την πανίερον.

Τό τείχος το άρρηχτον, ή άσφάλεια * τοῦ λαοῦ τοῦ θεόφρονος * γέγονας, Κύριε, * χαί ψυχών σωτηρία, * ώς πάλαι προήγγειλε * Προφήτης ο θεσπέσιος. Θεοτοχίον.

Ο τόχος ό ἄφθορος, χαι ή ἄχραντος, * Θεοτόχε, σοῦ χύησις * τόν χόσμον ἐρρύσατο * ἐχ φθορᾶς χαὶ θανάτου· * Σωτῆρα γὰρ έτεχες * Λόγον τον άίδιον.

Κάθισμα τοῦ Μάρτυρος,

"Ηχος πλ. δ'. Την Σοφίαν και Λόγον.

ειχήν παντευχίαν άναλαβών, * χαι ειδώλων την πλάνην χα-**U**ταβαλών, * Άγγέλους διήγειρας * εὐρημεῖν τοὺς ἀγῶνάς σου· * τῷ γὰρ θείω πόθω * τόν νοῦν πυρπολούμενος, * τοῦ ἐν πυρὶ θανάτου * γενναίως χατετόλμησας· * δθεν φερωνύμως * τοῖς αἰτοῦσί σε νέμεις * τὰ θεῖα δωρήματα, * θεραπεύων τοὺς χάμνοντας, * ἀθλοφόρε Θεόδωρε, * διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· * Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄρεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ * τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Του Προφήτου, Ήχος γ΄. Την ώραιότητα.

Διππευόμενα άρματα έβλεψας * ήνιοχούμενα χειρί τοῦ πάντων Θεοῦ * τοὺς ἀσωμάτους λειτουργοὺς, * Ζαχαρία θεσπέσιε· * οἶς συναγαλλόμενος * ὡς Προφήτης, ἀοίδιμε, * αἴτησαι ἰθύνεσθαι * πρός όδὸν θείας γνώσεως * τοὺς πίστει ἀδιστάχτω τελοῦντάς σου * μνήμην, Προφήτα, * τὴν πανίερον.

Και νυν. Τής Εορτής, όμοιον.

Τ τῆς Παρθένου σε σωματωθέντα, Χριστὲ, * χαίρων ἐδέξατο ό ἰερὸς Συμεών, * Νῦν ἀπολύεις, ἐκβοῶν, * τὸν δοῦλόν σου, ῶ Δέσποτα. * "Αννα δὲ ἡ ἄμεμπτος, * ἡ Προφῆτις καὶ ἔνδοξος, * τὴν ἀνθομολόγησιν * καὶ τὸν ὕμνον προσῆγέ σοι. * Ἡμεῖς δὲ, Ζωοδότα, βοῶμέν σοι· * Δόξα τῷ οὕτως εὐδοκήσαντι.

Του Μάρτυρος. Άβδη δ'. Ο Είρμος.

» 🔨 ή μου ίσχὺς, * Κύριε, σύ μου καὶ δύναμις, * σὺ Θεός μου, *

» 🚄 σύ μου ἀγαλλίαμα, * ὁ πατριχοὺς χόλπους μὴ λιπών, *

» χαι την ήμετέραν * πτωχείαν ἐπισχεψάμενος· * διό σύν τῷ Προ-» φήτη * 'Αββαχούμ σοι χραυγάζω· * Τῆ δυνάμει σου δόξα, * » φιλάνθρωπε.

Ο πρός Θεόν * πόθος σου πάσαν ήμαύρωσε * προσπαθείας * ϋλην, Παμμαχάριστε, * δόξαν τερπνήν, πλοῦτον, χαὶ τρυφήν, * χαὶ περιφανείας * τὸ περιβόητον ὑψωμα· * ἐντεῦθεν ἀνυψώθης * πρός περίβλεπτον ὑψος, * μαρτυρίου πρός δόξαν ἀμάραντον.

Νόμφ χαινῷ * ζωοποιοῦντι τῷ Πνεύματι * πεφραγμένος, * νόμον ἀνομώτατον * παρανομούντων νεανιχῶς * ἀνέτρεψας, μάχαρ· * διὸ νομίμως ἐνήθλησας, * χαὶ στέρος ἀνεδήσω * τὸ τῆς διχαιοσύνης * ἐχ χειρός τοῦ Δεσπότου, Θεόδωρε.

Δώρον Θεοῦ * δέδοσαι χόσμφ φερώνυμον, * δώρον θεῖον, * δώρον ἀξιέραστον, * δῶρον πλουτίζον πάντα πιστόν, * δῶρον δεχομένοις * γλυκὺ καὶ πρᾶγμα καὶ ὄνομα, * τὸ πᾶσι καταπέμπον * καταλλήλως τὰς δόσεις, * καὶ πληροῦν τὰς αἰτήσεις τῶν δούλων σου.

'Ως μιμητής * τοῦ προσπαγέντος ἐν ξύλφ Χριστοῦ, * μετὰ πᾶσαν * αἰχίαν τοῦ σώματος, * μετὰ πολλὰς στρέβλας πονηρὰς * τὰς τῶν μιαιφόνων * χριστομιμήτως ἐτάθης σταυρῷ, * χαὶ βέλεσιν ἐτρώθης, * χαὶ δεινῶς συνεχόπης· * ἀλλ' ἐῥῥύσθης ἐχ τούτων δυνάμει Χριστοῦ.

Θεοτοχίον.

Κ αλλοποιόν * χαὶ γῆς Δεσπότην χυήσασαν * ἀποἰρἡτῷ * τόχῷ, χατὰ χρέος σε * πάντες πιστοὶ γλώσση χαὶ ψυχῆ * χόσμου Βασιλίδα * χαὶ Δέσποιναν ὀνομάζομεν· * διὸ τῆς τυραννούσης * πονηρᾶς συνηθείας * ἐλευθέρωσον τοὺς σὲ γεραίροντας.

Του Προφήτου. Ο Ειρμός.

» Έ ξ όρους χατασχίου, * Λόγε, ο Προφήτης * τῆς μόνης Θεο-» Έ τόχου * μέλλοντος σαρχοῦσθαι * θεοπτιχῶς χατενόησεν ἐν φόβφ, * χαὶ ἐδοξολόγει σου τὴν δύναμιν.

Μίαν μέν φωτός * οὐσίαν σέβων, μάχαρ, * ἐν Ἡλίοις δὲ τρισὶν * ὅριζομένην, * ταῖς εἰς τὰ ὄντα προόδοις * πληθυνομένην * σαφῶς διδάσχεις, Παμμαχάριστε.

"Αρμα του Θεου * γενόμενος, Προρήτα, * άρματα όραν * ποιχίλα των 'Αγγέλων * περιοδεύσαι τὰ πάντα * χατηξιώθης * μετ'εὐταξίας πορευόμενα.

'Ιεροπρεπή, * πολύρωτον λυχνίαν * σύμβολον όρας * τής θείας φωταυγείας * ἐπισχοπής τε, ΙΙαμμάχαρ, * τής παντεπόπτου, * δι' ής τὰ πάντα περισώζεται.

Θεοτοχίον.

Σύμβολα τής σής, * Άγνη, χυοφορίας * οι θεοειδεϊς * Προφήται προτυπούσι, * πολυειδώς προχαράττοντες * χαι ποιχίλως * δι' αινιγμάτων οι θεόφρονες.

Του Μάρτυρος. 'Ωδή ε'. 'Ο Ειρμός.

Σνα τί με ἀπώσω * ἀπό τοῦ προσώπου σου, τό φῶς τὸ ἄδυ Τον, * xαὶ ἐxάλυψέ με * τὸ ἀλλότριον σχότος τὸν δείλαιον; *
 ἀλλ' ἐπίστρεψόν με, * xαὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν σου * τὰς
 ὅδούς μου χατεύθυνον, δέομαι.

Ρητορεύεις την δόξαν, * ἕνδοξε Θεόδωρε, σύν παρρησία πολλη * τοῦ σαρχὶ παθόντος, * χαὶ θανάτῷ τὸν θάνατον λύσαντος, * χαὶ μαστίγων πεῖραν * πολλῶν λαβών λύσση τυράννου * σταυριχὴν χαταδίχην ὑπήνεγχας.

Όλοτρόπω προθέσει * σταύρωσιν έχούσιον Χριστοῦ μιμούμενος, * τὴν αὐτὴν ὑπέστης * τιμωρίαν σταυρῷ προσηλούμενος· * ἀντὶ δὲ τῆς λόγχης * βελῶν πολλῶν πληγὰς ἐδέξω, * ὀφθαλμῶν χόρας τε ἐξορυττόμενος.

Νικηφόρος ώράθης, * ἄρτιος, όλόκληρος μετὰ τὴν σταύρωσιν * καὶ τὴν ἄλλην πᾶσαν * τῶν μελῶν συγκοπήν τε καὶ νέκρωσιν· * ὁ νικήσας κόσμον * σὲ γὰρ Χριστός χειρὶ 'Αγγέλου * ὡς ζωῆς ἀρχηγός ἀνεζώωσεν.

Συνιδόντα τὰ πλήθη * τὸ ἐν σοὶ γενόμενον θαῦμα, Θεόδωρε, *

την φωνην έπηραν * μεγαλύνοντα Χριστου την δύναμιν. * του δε λυμεώνος * χαι άλαζόνος Λιχινίου * στηλιτεύοντα λύσσαν την άλογον.

Θεοτοχίον.

"Ολον τέτοχας, Κόρη, * τὸ φῶς τὸ αἰώνιον τοῖς ἀνυμνοῦσί σε * τὸν Χριστὸν ἀσπόρως * σωματώσασα· δν ἐξιλέωσαι * τοῦ σωθῆναι πάντας * ἐχ πειρασμῶν τοῦ ἀλλοτρίου, * Παναγία Παρθένε Θεόνυμφε.

Του Προφήτου. Ο Ειρμός.

» Ο έχ νυχτός άγνοίας * θεογνωσία φαιδρύνας τα πέρατα, * » Οφώτισόν με τῷ ὄρθρω * τῆς φιλανθρωπίας σου, Κύριε.

Ο χαθαρός χαρδία, * χαι διανοίας προβλέπων όξύτητι * πάθος το τοῦ Σωτῆρος, * ἀξιοπρεπῶς μαχαρίζεται.

Υπερφυῶς ἀγία * χαῖρε Σιών, ὁ Προφήτης προτρέπεται· * ήξει ὁ Βασιλεύς σου * δίχαιος χαὶ σώζων πραότητι.

Τών Προρητών ή δόξα, * τών θεηγόρων ἀνδρών ή εὐπρέπεια * χόσμον περιαυγάζει * τῆ τῆς προφητείας λαμπρότητι.

Θεοτοχίον.

Ο τῆς Παρθένου τόχος * ἀναγεννήσας ἡμᾶς ἡλευθέρωσε * τῶν πρὶν ἀμαρτημάτων, * δι' ἡμᾶς χατάρα γενόμενος.

Του Μάρτυρος. 'Ωδή ς'. Ο Είρμος.

» Ιλάσθητί μοι, Σωτήρ· * πολλαί γὰρ αἰ ἀνομίαι μου· * xαὶ ἐx » Ι βυθοῦ τῶν xaxῶν * ἀνάγαγε, δέομαι· * προς σὲ γὰρ ἐβόη-» σα, * xαὶ ἐπάχουσόν μου, * ὁ Θεος τῆς σωτηρίας μου.

Έξελαμψας ἀρεταϊς * χαὶ διδαχαῖς διὰ βίου σου· * ἐξήστραψας δὲ λαμπροῖς * ἀγῶσι, Θεόδωρε· * χαὶ νῦν περιβόητος * ἐν θαυματουργίαις * χαὶ θερμός προστάτης πέφηνας.

Τοῖς χάμνουσιν ἰατρός, * τοῖς αἰχμαλώτοις ἀνάῥρυσις, * μεσίτης ἀμαρτωλοῖς, * ὑπευθύνων ἀρεσις, * πενθοῦσι παράχλησις * πρός Θεοῦ ἐδόθης, * συμπαθέστατε Θεόδωρε.

Ούχ ἔστι χόρος τῶν σῶν * χαλῶν ἀπείρων, Θεόδωρε, * οὐδὲ τῆς σῆς χαλλονῆς * σταθμός ἰσοστάσιος· * διό τὸν διάπυρον * πόθον μου προσδέχου * χορηγῶν μοι χάριν ἄφθονον.

Θεοτοχίον.

Λαμψάτω νῦν ἐπ' ἐμὲ * ἡ ἄρατος εὐσπλαγχνία σου,* βυθοῦ με ἀμαρτιῶν * xαὶ τῆς ἀπογνώσεως, * Κόρη, ἀπαλλάττουσα, * xαὶ πρὸς μετανοίας * τοὺς λιμένας ἐμβιβάζουσα.

Τοῦ Προφήτου. Ο Ειρμός.

» Τήν δέησιν έχχεῶ πρός Κύριον, * χαὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου » Τὰς θλίψεις· * ὅτι χαχῶν * ἡ ψυχή μου ἐπλήσθη, * χαὶ ἡ » ζωή μου τῷ "Αδη προσήγγισε· * xai δέομαι ώς 'Ιωνάς· * 'Εx-» φθοράς, ό Θεός, με άνάγαγε.

Υπάρχων προφητικής άνάπλεως * ἐπιπνοίας, ἐσομένων τὴν γνῶσιν * ὑπερφυῶς * μυηθεὶς, ἀπεστάλης * ἀνακηρύττειν τὴν χάριν τὴν μέλλουσαν, * ἡμέραν τε τὴν τοῦ Σταυροῦ * τὴν γνωστὴν τῷ Κυρίφ, Θεόληπτε.

Συνέσει πνευματική κοσμούμενος, * δωρεών των ύπερ νουν ήξιώθης, * ἀγγελικὰς * ἐμφανείας και τάξεις, * και ὁμιλίας και δόξαν θεώμενος, * Πανόλβιε, τὰ θαυμαστὰ * διδασκούσας και θεία Μυστήρια.

Λαμπάδιον ἀρετῶν χτησάμενος, * φωτισμόν θεογνωσίας πυρσεύεις, * τὴν μυστιχὴν * προμηνύων λαμπάδα * τῆς ὑπὲρ λόγον τοῦ Λόγου σαρχώσεως * φανήσεσθαι θεοπρεπῶς * ἐχ Σιών, Ζαχαρία θεόληπτε.

Ο στήσας τον οὐρανόν ἀνέδειξεν * οὐρανόν σε λογικόν, Θεοτόκε, * τὴν καλλονὴν * Ἰακώβ ἀγαπήσας, * καὶ ἐκ γαστρός σου θεότητος "Ηλιος * ἀνέτειλε σωματικῶς, * καὶ τὸν κόσμον ἐφαίδρυνε χάριτι.

Κουτάχιου, Ήχος β'. Τὰ ἄνω ζητών. *

Ανδρεία ψυχής * την πίστιν όπλισάμενος, * χαι ρήμα Θεου * ώς λόγχην χειρισάμενος, * τόν έχθρον χατέτρωσας, * τών μαρτύρων χλέος Θεόδωρε· * σύν αύτοις Χριστῷ τῷ Θεῷ * πρεσβεύων μη παύση ύπερ πάντων ήμῶν.

Οί Οίκοι, φέροντες Άκροστιχίδα τήνδε· Του Στουδίτου. Πρός τό· Τράνωσόν μου.

Γῶν ἀθλητῶν τὸ ἔχλαμπρον χάλλος, * δεῦτε πάντες, τοῖς ὑμνοις * τῶν στεράνων, πιστοὶ, * Θεόδωρον χαταστέψωμεν· * δῶρον Θεοῦ γὰρ μέγα τῷ κόσμῷ * ἀναδέδειχται λάμψεσι τῶν θαυμάτων· * τὸν γὰρ ἐχθρὸν * ἐχνιχήσας Βελίαρ δυνάμει Χριστοῦ, * ὑμβρίζει ἀντὶ αἰμάτων * χρουνηδὸν ἰαμάτων τὰ ῥεύματα. * Ἐν τούτοις οὖν πᾶσι χαίρει Χριστῷ, * χαὶ δίδωσιν εἰρήνην ἀνέχλειπτον, * πρεσβεύων μὴ παύσῃ ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῆ Η΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Αγίου ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου.

Στίχοι.

¨Ων Θεόδωρος ἀξίαν Στρατηλάτης, Ἐπῆρξε τμηθεὶς τοῦ Θεοῦ Στρατηλάτης. Ὅμβριμον ὀγδοάτῃ Θεοδώρου αὐχένα χόψαν. Τή αύτη ήμέρα, Μνήμη του Άγίου Προφήτου Ζαγαρίου. Στίγ. "Ιππους έώρας τους νόας, Ζαχαρία,

Δι' ῶν πρός ὕψος οὐρανῶν ἀφιππάσω.

Ταϊς τῶν Αγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον χαὶ σῶσον ήμας. 'Αμήν.

Του Μάρτυρος. 'Ωδή ζ'. 'Ο Είρμός.

» ώς έν λειμώνι * χορεύοντες έψαλλον· * Εύλογητός ό Θεός * ό » τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ύψούμενον Κύριον * έπι τοῦ ξύλου, και καταρράξαντα * τόν μεγάλαυγον ὄφιν * χατανοήσας, συνανυψώθης αὐτῷ * χριστομιμήτως * έν σταυρῷ, χαὶ θάνατον * ὑπενεγχών, ᾿Αθλητὰ, * συνεξανέστης αύτῷ.

Θεοῦ σε, Θεόδωρε, * τῆς ἀχηράτου δόξης θερμόν ἐραστὴν * έγνωχώς, τῷ σῷ πόθω * όλοχαρδίως ψυχήν προσέδησα, * τήν προσδοχίαν * πασαν της έλπιδος μου * άνατεθείς έπι σοι· * μή ύπερίδης με.

Ἐδόξασας Κύριον * τοῖς μέλεσι σου ἐνδοξαζόμενον * ἐν βουλαῖς τῶν 'Αγίων, * τὸν σὲ μεγάλως ἀντιδοξάσαντα * τερατουργίαις * χαί ποιχίλοις θαύμασι, * χαί περιόντα τη γη * χαί μετά τέλος, Σοφέ. Θεοτοχίον.

Αγίων τον "Αγιον * τέτοχας, μόνη θεοχαρίτωτε, * απορρήτω χυήσει· * χαί γαρ Παρθένος έμεινας, άγραντε, * ώς πρό του τόχου. * διό σοι χραυγάζομεν * την του Άγγέλου φωνήν. * Εύλογημένη Αγνή.

Τού Προσήτου. Ο Είρμός.

» ττατδες Έβραίων έν χαμίνω * χατεπάτησαν την φλόγα θαρ-» I σαλέως, * χαι είς δρόσον το πῦρ * μετέβαλον, βοῶντες· * » Εύλογητός εί, Κύριε * ό Θεός, είς τοὺς αἰῶνας.

Γήν έπι πάσαν σου, Προφήτα, * διελήλυθεν ό φθόγγος ό θεόπνους, * xat ρημάτων των σων * ή δύναμις βοωσα· * Εύλογητός εί, Κύριε * ό Θεός, είς τοὺς αἰῶνας.

Ολος ταϊς άνω λαμπηδόσι * φωτιζόμενος, τά μέλλοντα έώρας * ώς παρόντα· διό, * Πανόλβιε, έβόας· * Εύλογητός εί, Κύριε * ό Θεός, είς τούς αίωνας.

Θεοτοχίον.

"Υμνοις γεραίρω σε, Παρθένε, * την τιμήσασαν την φύσιν των άνθρώπων, * άτιμία δεινή * το πρίν χαταχριθείσαν. * Εύλογημένος, πάναγνε, * ό χαρπός τῆς σῆς χοιλίας.

ΜΗΝ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ. Η'.

Του Μάρτυρος. 'Ωδή η'. 'Ο Είρμός.

Έπταπλασίως χάμινον * τῶν Χαλδαίων ὁ τύραννος * τοῖς
 Έθεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέχαυσε· * δυνάμει δὲ χρείττονι * πε ρισωθέντας τούτους ἰδῶν, * Τὸν Δημιουργόν χαὶ Λυτρωτὴν ἀνε βόα, * οἱ Παίδες, εὐλογεῖτε, * ἰερεῖς, ἀνυμνεῖτε, * λαὸς, ὑπερ υψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ο λυμεών Λικίνιος, * ό λυσσώδης και βέβηλος * όλον έαυτόν όλοτελώς τοῖς δαίμοσιν * ἐκδούς, ὑποβάλλει σε * τιμωριῶν ποκίλων ποιναῖς· * νῶτον και το στῆθος τοῖς βουνεύροις συγκόπτων, * ἐν σραίραις μολυβδίναις * τόν αὐχένα συντρίβων, * πλευρὰς ὄνυξι ξαίνων * και φλέγων ταῖς λαμπάσιν.

Υπομονήν ἀνένδοτον, * χαρτερίαν ἀνάλωτον * χαὶ ὑπερουή ἀνδρείαν ἐνδειξάμενος, * ποιχίλαις χολάσεσι * χαὶ χαλεπαῖς στρεβλώσεσι * πάντων τῶν Μαρτύρων ὑπερέβης τοὺς ἄθλους· * παθῶν Δεσποτιχῶν δὲ * τῷ σταυρῷ χοινωνήσας, * χαὶ πλέον ὑπομείνας, * μειζόνως ἐδοξάσθης.

Σταυρῷ ταθεὶς, Θεόδωρε, * τὰ Χριστοῦ ὑστερήματα * ἐν σαρχὶ οἰχεία ἐχπληροῖς τῶν θλίψεων· * οὐ χεῖρας χαὶ πόδας γὰρ * μόνον προσηλωθεἰς χαρτερεῖς, * ἀλλὰ χαὶ περόνη σιδηρῷ διεπάρης * τὸ χρύριόν σου μέλος * ἐχτμηθεἰς τοὺς διδύμους, * χαὶ βέλεσιν ὀμμάτων * ἐξορυχθεἰς τὰς χόρας.

Θεοτοχίον.

Ούρανομήχη χλίμαχα * νοητήν σε γινώσχομεν· * δι' ής χαταβάς μετά σαρχός ό "Γψιστος * ἀνθρώποις ὡμίλησε, * χαὶ ταπεινοὺς ἀνύψωσε * πρός τὴν ὑψηλὴν τῶν οὑρανῶν πολιτείαν· * ἐντεῦθεν ἀνωτέραν * οὐρανῶν χαὶ 'Αγγέλων * χαὶ πάντων ποιημάτων * τιμῶμέν σε, Παρθένε.

Του Προφήτου. Ο Είρμός.

» Γτον έν όρει * άγιω δοξασθέντα, * και έν βάτω * πυρι το τῆς
 » Παρθένου * τῷ Μωϋσῆ Μυστήριον γνωρίσαντα * Κύριον,
 » ὑμνεῖτε * και ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σιών όρος * ή πόλις ή άγία, * χατρε σφόδρα, * ό θετος Ζαχαρίας * 'Αγγέλων ό συνόμιλος προτρέπεται * και σύ δε άγάλλου, 'Ισραήλ, άπαύστως * δοξάζων τον Σωτήρα.

Ζαχαρία * Προφήτα, χατατέρπου * πληρωθέντας * θεώμενος τοὺς λόγους, * οῦς προηγόρευσας τῷ Πνεύματι λαμπόμενος, * Κύριον ὑμνεῖτε * χαὶ ὑπερυψοῦτε, * βοῶν, εἰς τοὺς αἰῶνας.

'Αναμέσον * όρέων χατασχίων * έθεώρεις * έστῶτας τοὺς 'Αγγέλους * τὴν ἐπὶ πάντων πρόνοιαν μυοῦντάς σε, * ἔνδοξε Προφῆτα, * χαὶ ὑμνολογοῦντας * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοχίον.

Χαΐρε, θρόνε * πυρίμορφε Κυρίου· * γαΐρε, πύλη * ἀύλου φρυκτωρίας· * χαΐρε, νεφέλη κούφη ή τὸν "Ηλιον * τῆς δικαιοσύνης * λάμψασα τῷ κόσμῳ, * ἀγνὴ Θεοκυῆτορ.

Τοῦ Μάρτυρος. 'Ωδή θ'. 'Ο Είρμός.

Σξέστη ἐπὶ τούτῷ ὁ οὐρανός, * xαὶ τῆς Υῆς xατεπλάγη τὰ
 πέρατα, * ὅτι Θεὸς * ὥρθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, *
 xαὶ ἡ γαστήρ σου γέγονεν * εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρανῶν· *
 διό σε, Θεοτόχε, * ᾿Αγγέλων χαὶ ἀνθρώπων * ταξιαρχίαι μεγα λύνουσιν.

'Εξέστη τῶν 'Αγγέλων δήμος τὴν σὴν, * Στρατηλάτα, τηρῶν γενναιότητα· * πᾶς ὁ παρών * ὅχλος χατεπλάγη τότε τὰς σὰς * ἀνδραγαθίας, ἕνδοξε· * ἔφριξε δαιμόνων ἡ στρατιὰ * τὰ σὰ τρόπαια· νῦν δὲ * χροτεῖ χόσμος τὰ γέρα, * χαὶ πᾶς πιστός ὑμνεῖ τὰ θαύματα.

Βοάται παρὰ πάσης σχεδὸν πνοῆς * τὰ πολλά σου xai μέγιστα τρόπαια, * τὰ ἐπὶ σοὶ * τέρατα δειχθέντα, xai διὰ σοῦ * ἡ ἐx νεχρῶν ἀνέγερσις, * ἡ ὁλοχληρία ἐx συντριβῆς, * ἡ ῥῶσις τῶν νοσούντων, * ἡ λύσις τῶν δεσμίων, * xab τῶν ἐν θλίψει ἡ παράχλησις.

Ως ἔχων παἰρησίαν πρός τόν Χριστόν, * ὑπέρ οῦ ποινὰς πάσας ὑπήνεγχας * μέχρι τομῆς, * χαύσεως, θανάτου τε χαὶ σταυροῦ * ἐγχαρτερῶν, Θεόδωρε, * αἰτησαι συγγνώμην ἡμῖν χαχῶν, * τῷ χόσμψ τὴν εἰρήνην, * νίχας τοῖς Βασιλεῦσι, * χαὶ σωτηρίαν τοῖς τιμῶσί σε. Θεοτοχίον.

'Υψώθη, ἐδοξάσθη γένος βροτῶν, * καὶ τιμῆς ἠξιώθη τῆς κρείττονος * διὰ τῆς σῆς, * Κόρη, συγγενείας, καὶ θεικῆς * υἰοθεσίας ἔτυχε * τῆ σῆ μεσιτεία· καὶ γὰρ Θεός * ὡράθη σαρκοφόρος * ἐκ σοῦ ἀῤρήτῷ τρόπῷ, * ἄτρεπτος μείνας τῆ Θεότητι.

Τού Προφήτου. Ο Ειρμός.

» τὴν ἀπειρόγαμον * Θεοῦ Μητέρα τοῦ Ὑψίστου, * σὲ τὴν
 » μῦτἐρ νοῦν χυήσασαν * διὰ λόγου τὸν ὄντως Θεόν, * τὴν
 » ὑψηλοτέραν τῶν ἀχράντων Δυνάμεων * ἀσιγήτοις δοξολογίαις
 » μεγαλύνομεν.

"Απασαν την αίσθησιν * χαταλιπών νοι τῷ θείῳ * χαι χαθαρωτάτῳ, * πάνσορε, * φωτορόρος παρίστασαι * τὰς ὑπὲρ τοῦ χόσμου ἰχεσίας ποιούμενος· * ὅθεν πάντες σε, Ζαχαρία, μεγαλύνομεν.

'Ρήσεσιν έπόμενοι * των σων χειλέων, θεοφάντορ, * Κύριον έπιχαλούμεθα· * δι' αὐτοῦ τε σωζόμενοι, * ὡς τῆς ἀληθείας σε Προφήτην χαὶ χήρυχα, * Ζαχαρία, τῆς εὐσεβείας μαχαρίζομεν. Mon. Tom. III. 69

ΜΗΝ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ. Π'.

"Ιλεων ἀπέργασαι * ταζς σαζς πρεσβείαις τον Δεσπότην * τος την ἰερὰν καὶ εὖσημον * ἑορτήν σου, Θεόπνευστε, * πίστει ἐκτελοῦσι, καὶ σὲ πόθῷ γεραίρουσιν * ὡς Προφήτην καὶ θεηγόρον ἀληθέστατον. Θεοτοχίον.

"Αβυσσον θαυμάτων σε * χαὶ χαρισμάτων, Θεοτόχε, * πέλαγος, ἀγνὴ, γινώσχοντες * χαὶ σαφῶς ἐπιστάμενοι, * τῆ σῆ προστασία πεποιθότες προστρέχομεν, * χαὶ συντόνως πρός τὴν σὴν σχέπην χαταφεύγομεν.

Έξαποστειλάριον. Τοίς Μαθηταίς συνέλθωμεν. *

Γεγαλομάρτυς ένδοξε * τοῦ Χριστοῦ, Στρατηλάτα, * xαὶ θείον ἐγχαλλώπισμα * τῶν σεπτῶν 'Αθλοφόρων, * Θεόδωρε γενναιόφρον, * μὴ ἐλλίπης αἰτείσθαι * τῷ Βασιλεῖ τὰ τρόπαια, * xαὶ εἰρήνην τῷ χόσμῳ, * xαὶ ἰλασμόν * τῶν ἀμαρτημάτων xαὶ σωτηρίαν * τοῖς ἐχτελοῦσι, πάνσοφε, * τὴν φωσφόρον σου μνήμην.

Τής Εορτής. Αυτόμελον.

Εν πνεύματι τῷ Ίερῷ * παραστὰς ὁ Πρεσβύτης, * ἀγχάλας ὑπεδέξατο * τὸν τοῦ νόμου Δεσπότην, * χραυγάζων· Νῦν τοῦ δεσμοῦ με * τῆς σαρχός ἀπόλυσον, * ὡς εἰρηχας, ἐν εἰρήνη· * εἰδον γὰρ τοῖς ὀφθαλμοῖς * ἀποχάλυψιν ἐθνῶν, * χαὶ Ἱσραὴλ σωτηρίαν. Εἰς τοὺς Λίνους, ἰστῶμεν Στίγους ὅ΄. χαὶ ψάλλομεν Στιγηῦ

προσόμοια τρία, δευτερούντες το πρώτον.

Πχος δ΄. 'Ως γενναΐον έν Μάρτυσι.*

'Αθλητής γενναιότατος, * στρατιώτης ἀήττητος * ἐν Αγίφ Πνεύματι ἀναδέδειξαι, * χαταβαλών τὸν πολέμιον * σοφία τῶν λόγων σου * χαὶ τῶν ἔργων σου, σοφὲ, * χαρτεραῖς ἐπιδείξεσιν * ὅθεν είληφας * τοὺς στεράνους τῆς νίχης, * χαὶ ταῖς ἄνω * ὁμηγύρεσι συνήφθης, * χλέος Μαρτύρων Θεόδωρε.

Καὶ σταυρῷ ἀναρτώμενος, * χαὶ τὰς σάρχας τυπτόμενος, * όξυτάτοις βέλεσι τιτρωσχόμενος, * χαὶ ἐπὶ ξύλου τεινόμενος, * χαὶ πλευρὰς ξεόμενος, * χαὶ παντοίαις χαλεπαῖς * ἀλγηδόσι χυχλούμενος, * ἀπαράτρωτος * χαὶ ἀήττητος ὥφθης * τῆ δυνάμει * τοῦ Σταυρῷ προσηλωθέντος, * χλέος Μαρτύρων Θεόδωρε.

Θεΐον άγαλμα γέγονας * εὐσεβείας, πανόλβιε, * δυσσεβῶν ἀγάλματα βδελυξάμενος, * καὶ ἰερεῖον ὅλόκληρον * καὶ θῦμα εὐπρόσδεκτον * τῷ τυθέντι διὰ σὲ * καθαρῶς προσαγόμενος, * τῷ δοξάσαντι * τὴν ἀγίαν σου μνήμην * καὶ θαυμάτων * θησαυρόν σε τοῖς ἐν κόσμῷ * δωρησαμένῷ, Θεόδωρε.

Δόξα, Ήχος πλ. δ'.

Αθλητιχήν άνδρείαν * εύσεβῶς χαθοπλισθεὶς, Αθλοφόρε Χριστοῦ,* χαὶ λογιχήν λατρείαν * μυστιχῶς ὑπερμαχῶν, τῆ δυνάμει

αύτοῦ * τῶν εἰδώλων τὸ ἀσεβὲς * xαὶ τῶν Τυράννων τὸ ἀπηνὲς * ἀσθενὲς ἀπέδειξας * xαταφρονῶν τῶν βασάνων * xαὶ τοῦ προσχαίρου πυρός. * ᾿Αλλ' ὡ * θείων δωρεῶν * xαὶ πρᾶγμα xαὶ ὄνομα, * ἀπὸ πάσης περιστάσεως * τῆ πρεσβεία σου σῶζε * τοὺς ἐχ τελοῦντας τὴν μνήμην σου.

Και νῦν. Τής Έρρτης, Ήγος β'.

Ο Κτίστης οὐρανοῦ xai γῆς * ἐν ἀγxάλαις ἐβαστάζετο * ὑπὸ Αγίου Συμεών τοῦ πρεσβύτου σήμερον· * αὐτός γὰρ ἐν Πνεύματι 'Αγίω ἕλεγε· * Νῦν ἡλευθέρωμαι· * εἶδον γὰρ τὸν Σωτῆρά μου.

Εἰς τόν Στίχον τών Λίνων, Στιχηρά προσόμοια της Έρρτης. [°]Ηγος β'. **Οίχος τοῦ Ἐφραθά.***

Ο πάντα τῆ χειρί * περιέχων ὡς Κτίστης * χαὶ δεσπόζων ἀπάντων, * ὑπὸ χειρῶν Πρεσβύτου * ἐν τῷ ναῷ προσάγεται. Στίχ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου.

' Αγάλλου, Συμεών,* χαὶ ἡ 'Αννα εὐφραίνου· * ἰδοὺ γὰρ ἐπεφάνη * ό Λυτρωτὴς τοῦ χόσμου * ὡς βρέφος προσαγόμενος.

Στίχ. Φῶς εἰς ἀποχάλυψιν ἐθνῶν.

Λέλυσαι τῆς φθορᾶς, * Συμεών θεοφόρε, * ἐν χερσί τὸν τὰ πάντα * χατέχοντα βαστάζων· * είδες γὰρ τὸ σωτήριον.

Δόξα. Τοῦ Αγίου, Ἰιχος πλ. δ'.

Αθλητικόν συστησάμενος στάδιον κατὰ τῆς πλάνης * ἡνδραγάθησας, Θεόδωρε, * τῆ πυριφθόγγῳ γλώττη σου * καταισχύνας Λικινίου τὸ ἀπάνθρωπον· * διὸ καὶ σὺν ᾿Αγγέλοις χορεύων, μακάριε, * αἴτησαι Χριστῷ τῷ Θεῷ, * ὅπως ὅλεως γενήσεται ἡμῖν * ἐν τῆ ἡμέρὰ τῆς κρίσεως.

Καί νον. Της Εορτής, Ήχος βαρύς.

Φῶς εἰς ἀποχάλυψιν ἐθνῶν * ἡλθες ἐπὶ γῆς ἐξ οὐρανοῦ, Σωτὴρ ἡμῶν· * καὶ προελθών ἐχ τῆς Παρθένου * ἐπανεπαύσω ἐν ἀγχάλαις τοῦ διχαίου Συμεών· * ἔδει γάρ σε, Ζωοδότα τῶν ἀπάντων, * ὑπὸ τοῦ Πρεσβύτου γνωρισθῆναι, * ὅτι παρεγένου ἀπολῦσαι αὐτὸν * χατὰ τὸ ῥῆμά σου, * ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ ἡ λοιπἡ τοῦ "Ορθρου "Αχολουθία ὡς σύνηθες, χαὶ 'Απόλυσις.

Είς την Λειτουργίαν, Ζήτει είς Μεγαλομάρτυρας.

THE Θ' . TOY AYTOY MHNOS.

Μνήμη του Αγίου Μάρτυρος Νικηφόρου.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Έν ταύτη τη ήμερα αποδίδοται ή Εορτή, εί ούκ έστι Γεσσαρακοστή, και ψάλλονται πάντα της Έορτης, την δέ 'Ακολουθίαν του 'Αγίου λέγομεν έν τοις 'Αποδείπνοις, η μετά του 'Αγίου Ναραλαμπους. Εί δέ έστι Γεσσαρακοστή, ή 'Ακολουθία του Τριφδίου και του 'Αγίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρά προσόμοια, "Ηχος β'. "Ότε * ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν. *

Ν όμοις * πειθαρχών τοῦ δι' ἡμᾶς * σάρχα ἐπὶ Υῆς εἰληρότος, * χαὶ πάθος τίμιον, * Μάρτυς ὑπομείναντος * θεομαχάριστε, * τὴν ἀγάπην ἐτήρησας * τὴν πρός τὸν πλησίον, * νόμου τὸ χεφάλαιον * οὖσαν χαὶ τῶν Προφητῶν· * ὅθεν * χαὶ μαχάριον τέλος * εἰληρας, πηγῆ τῆς ἀγάπης * νῦν, ὡ Νιχηφόρε, παριστάμενος. Κ λίνεις * τὸν αὐχένα τῷ Θεῷ, * ῷ τὰ πάντα χλίνει τὸ γόνυ, * Μάρτυς θαυμάσιε, * χάραν ἐχτεμνόμενος, * χαὶ χωριζόμενος * τοῦ γενναίου σου σώματος, * Χριστῷ δὲ τῆ πάντων * χεφαλῆ ἐνούμενος * χαθαρωτάτῷ νοί· * οῦ νῦν * τῷ φωτὶ πλησιάζων * αἰτησαι ἡμῖν, Νιχηφόρε, * πᾶσι φωτισμὸν τοῖς εὐρημοῦσί σε.

Ρείθροις * τῶν αἰμάτων σου, Σοφέ, * τῶν ὑπέρ Χριστοῦ χενωθέντων * τὴν γτην ἡγίασας· * πνεύματι δὲ πνεύματα * ἐχαροποίησας * ἀσωμάτων Δυνάμεων. * Μαρτύρων ἀγέλας * πάσας δὲ ἐραίδρυνας, * ταύταις ἐνούμενος, * Μάχαρ, * ὡς γενναῖος ὅπλίτης, * ὡς ἀχαταγώνιστος Μάρτυς, * χαὶ ὑπὲρ ἡμῶν Θεοῦ δεόμενος.

Δόξα, χαι νυν. Θεοτοχίον, όμοιον.

Δέξαι * τὴν ἰχέσιον ὦδὴν * τῶν σῶν οἰχετῶν, Θεοτόχε, * ἡν σοι προσάγομεν· * Δέσποινα, διάσωσον * ἀπορουμένους ἡμᾶς, * χαὶ χινδύνων ἐξάγαγε * τὴν ποίμνην σου ταύτην * πίστει σοι προσπίπτουσαν * ἐν τῷ σεπτῷ σου ναῷ· * σὺ γὰρ * τὸν Σωτῆρα τεχοῦσα, * ἔχεις παρρησίαν ὡς Μήτηρ * ἐχτενῶς πρεσβεύειν τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Π Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Οτε * ή ἀμίαντος 'Αμνὰς * ἔβλεψε τὸν ἰδιον ἄρνα * ἐπὶ σφαγήν ὡς χριὸν * θέλοντα ἑλχόμενον, * Ορηνοῦσα ἔλεγεν· * 'Ατεχνῶσαι νῦν σπεύδεις με, * Χριστὲ, τὴν τεχοῦσαν; * τί τοῦτο πεποίηκας, * ὁ Λυτρωτὴς τοῦ παντός; * ὅμως * ἀνυμνῶ καὶ δοξάζω * σοῦ τὴν ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον * ἄχραν συγκατάβασιν, Φιλάνθρωπε.

Έαν δε σύχη εκτός της Τεσσαρακοστης, λεγείτο εξης Έδιομελον.

Δόξα, Πχος πλ. β'. Ιωάννου Μοναχού.

Ε δειξας πασιν έμφανῶς, * Αθλητὰ Νιχηφόρε, * ὅτι τὸν πλησίον ὁ μὴ φιλῶν, * οῦτε τὸν Δεσπότην ἀγαπῆσαι δύναται· * διόπερ * αὐτός μὲν εἰλιχρινῶς * ἀγαπήσας Σαπρίχιον τὸν ὁμόδουλον, * ἐντεῦθεν χαὶ πρὸς τὸν θεῖον ἀνεπτερώθης ἔρωτα, * χαὶ τὴν ψυχήν σου τέθειχας * ὑπὲρ τῆς εἰς Χριστὸν ὁμολογίας χαὶ πίστεως. * Σαπρίχιος δὲ ὁ δυσώνυμος * ἄσπονδον πρὸς σὲ τὸ μῖσος χτησάμενος, * ἀρνητὴς ἐδείχθη χαὶ τοῦ Δεσπότου Χριστοῦ· * ῷ νῦν αὐτὸς παρεστώς, * χαθιχέτευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Και νύν. ()εοτοχίου. Ολην αποθέμενοι.*

Τετραυματισμένον με * ταζ ληστριχαζς τῶν Δαιμόνων * ἐρόδοις, χαὶ χείμενον * ὅλον ἀνενέργητον, * παναμώμητε, * ἐν ὅδῷ πάντοτε * τοῦ ἀστάτου βίου, * χαὶ ἐλέους προσδεόμενον * τάχος ἐπίσχεψαι, * οἶνον ἐπιθεῖσα χαὶ ἐλαιον * τοῖς ἀνιάτοις μώλωψι, * χαὶ πρός εὐρωστίαν ἀνάγαγε· * ὅπως σε δοξάζω * χαὶ πόθῳ χατὰ χρέος ἀνυμνῶ * τὰ μεγαλεῖά σου, ἄχραντε * Μήτηρ ἀειπάρθενε.

Η Σταυροθεοτοχίον, διμοιον.

Ουμφαία, ώς έφησεν * ό Συμεών, τὴν χαρδίαν * τὴν σὴν διελήλυθε, * παναγία Δέσποινα, * ὅτε ἕβλεψας * τόν ἐχ σοῦ λάμψαντα * ἀποἰρἡτῷ λόγῷ * ὑπ' ἀνόμων ὡς χατάχριτον * Σταυρῷ ὑψούμενον, * ὅξος χαὶ χολήν τε γευόμενον, * πλευρὰν δὲ ὀρυττόμενον, * χεῖράς τε χαὶ πόδας ἡλούμενον· * χαὶ ᠔δυρομένη * ὡλόλυζες βοῶσα μητριχῶς· * Τί τοῦτο, τέχνον γλυχύτατον, * τὸ χαινὸν μυστήριον;

Άπολυτίκιον. Ο Μάρτυς σου, Κύριε.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά την συνήθη Στιχολογίαν του Ψαλτηρίου, λέγεται ό Κανών, οδ ή 'Αχροστιγίς:

Κλεινόν έν Άθλοφόροις Νιχηφόρον ἄσμασι μέλπω.

Ποίημα Θεοφάνους.

'Ωδή α'. Ήχος πλ. δ'. Ο Είρυδς.

» Αρματηλάτην Φαραώ έβύθισε * τερατουργούσα ποτέ * Μω-

» 🚣 σαϊχή ράβδος, * σταυροτύπως πλήξασα * χαι διελούσα θά-

MAN $\Phi EBPOTAPIO\Sigma$. Θ' .

λασσαν· * 'Ισραήλ δέ φυγάδα * πεζόν όδίτην διέσωσεν, * ζσμα

» τῷ Θεῷ ἀναμέλποντα.

Κορυφουμένην την τοῦ βίου θάλασσαν, * xai xυματοῦσαν δεινῶς * τὸ τῆς ψυχῆς σχάφος * πειρασμοῖς xai πάθεσιν, * ὁ τῆς εἰρήνης αἰτιος * πρός γαλήνην βαθεῖαν * ὡς εὐεργέτης μετάβαλε * Μάρτυρος, Χριστὲ, ταῖς ἐντεύξεσιν.

Λελογισμένη διανοία, Πάνσορε, * τῷ νοερῷ τῆς ψυχῆς * το τῆς ὀργῆς πάθος * εὐσεβῶς ὑπέταξας· * xαὶ τῷ πλησίον ἔδραμες * Σαπριχίω σπουδάζων * διαλλαγῆναι, θεσπέστε, * νόμοις τοῦ Σωτῆρος πειθόμενος.

'Ενδεδυμένος τοῦ Σταυροῦ τὴν δύναμιν, * ἐἰρωμενέστερον * τῷ δυσμενεῖ, Μάρτυς, * συμπλαχεἰς χατέἰραζας, * χαὶ νιχηφόρος γέγονας * προχληθεἰς φερωνύμως, * ὡ Νιχηφόρε πανεύφημε, * Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ παναοίδιμε.

Τριαδικόν.

Ισοσθενή, όμοφυή χαι σύνθρονον * χαι όμοούσιον * την τριρεγγή αίγλην * τής μιας Θεότητος * όμολογουντες σέβομεν, * έν τρισί τοις προσώποις * άδιαιρέτως χηρύττοντες * Λόγον σύν Πατρί χαι τῷ Πνεύματι.

Νούς και ούράνιος το σόν μυστήριον * το ἀκατάληπτον * κατανοείν όντως * ἀτονεί, Πανύμνητε· * τοῦ Πατρός γὰρ ὁ σύνθρονος, * ἐν γαστρί σου σκηνώσας, * ἐκ σοῦ τεχθῆναι ηὐδόκησε, * φύσεσι διτταῖς γνωριζόμενος.

Ωδή γ΄. Ο Είρμός.

στερεώσας χατ' άρχας * τους ούρανους έν συνέσει, * χαί την

Υήν έπι ύδάτων έδράσας, * έν τη πέτρα με, Χριστέ, * τῶν
 έντολῶν σου στήριξον * ὅτι οὐχ ἔστι πλήν σου "Αγιος, μόνε
 Φιλάνθρωπε.

Ο Νιχηφόρος προχληθείς * ἐπὶ τῶν ἔργων ἐδείχθη * νιχηφόρος τῆς γὰρ πλάνης τὸν ζόφον * τῷ τῆς χάριτος φωτὶ * διασχεδάσας ἔλυσε, * χράζων· Οὐχ ἔστι πλήν σου * ΄Αγιος, μόνε Φιλάνθρωπε.

Νενεχρωμένον διὰ σὲ * πεπιστευχώς τὸν Δεσπότην, * αὐθαιρέτως τῷ θανάτῷ προστρέχεις, * τὴν ἐχούσιον αὐτοῦ * ἐπιποθήσας νέχρωσιν, * ὡς νιχηφόρος Μάρτυς * θεία δυνάμει ῥωννύμενος.

Έπι τῆς Υῆς ἀγωνιστὴς, * ἐν Οὐρανοῖς στεφανίτης * ὁ θεράπων τοῦ Χριστοῦ Νιχηφόρος * ἀναδέδειχται σαφῶς, * σὺν ᾿Ασωμάτων τάξεσι * χράζων· Οὐχ ἔστι πλήν σου * Ἅγιος, μόνε Φιλάνθρωπε.

Νοῦ ἐχ μεγάλου τοῦ Πατρός * ἐξορμηθέντα τὸν Λόγον, * ἐχπορευθὲν δὲ χαὶ τὸ "Αγιον Πνεῦμα * διδαχθέντες εὐσεβῶς * τοῖς

θεοπνεύστοις δόγμασιν, * όμολογοϋμεν πάντες * άχτιστον μίαν Θεότητα. Θεοτοχίον.

'Απειρογάμως ἐχ Πατρός * τὸν πρὸ αἰώνων τεχθέντα * ἐν γαστρί σου συλλαβοῦσα, Παρθένε, * ἀπεγέννησας ἡμῖν * Θεόν ὁμοῦ χαὶ ἄνθρωπον, * ἐν ἑχατέρα φύσει * τέλειον, οὐ διαιρούμενον.

Κάθισμα ^{*}Ηχος πλ. δ'. Την Σοφίαν και Λόγον. ' Εντολών τοῦ Κυρίου ἐκπληρωτής * πεφηνώς, κατηλλάγης τῷ δυσμενεϊ * πρός σὲ την διάνοιαν * την αύτοῦ, * Μάρτυς, ἔχοντι, * καὶ την διὰ τοῦ ξίφους * τελείωσιν εἰληφας * ἀντ' ἐκείνου, μάχαρ, * Θεοῦ σε καλέσαντος· * ὅθεν νικηφόρον * φερωνύμως δειχθέντα * αὐτὸς ἐστεράνωσεν * ὡς Δεσπότης ἀξίως σε. * 'Αθλοφόρε ἀήττητε, * πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄρεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἑορτάζουσι πόθω * την ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα χαί νῦν. Θεοτοχίον, δμοιον.

Χαριστήριον αίνον χρεωστιχώς, * ώς ή χήρα έχεινη δύο λεπτὰ, * προσφέρω σοι, Δέσποινα, * ὑπὲρ πασῶν τῶν χαρίτων σου· * σὺ γὰρ ὥφθης σχέπη * ὁμοῦ χαὶ βοήθεια, * πειρασμῶν χαὶ θλίψεων * ἀεί με ἐξαίρουσα· * ὅθεν ὡς ἐχ μέσου * φλογιζούσης χαμίνου * ῥυσθεὶς τῶν θλιβόντων με, * ἐχ χαρδίας χραυγάζω σοι· * Θεοτόχε, βοήθει μοι * πρεσβεύουσα τῷ σῷ Υἰῷ χαὶ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι· * σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα * ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου.

"Η Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Τόν 'Αμνόν χαὶ Ποιμένα χαὶ Λυτρωτὴν * ἡ ἀμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, * ὡλόλυζε δαχρύουσα, * χαὶ πιχρῶς ἀνεχραύγαζεν· * 'Ο μὲν χόσμος ἀγάλλεται * δεχόμενος τὴν λύτρωσιν· * τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται * ὀρώσης σου τὴν σταύρωσιν * ἤνπερ ὑπομένεις * διὰ σπλάγχνα ἐλέους, * Θεὲ ὑπεράγαθε, * ἀνεξίχαχε Κύριε· * ἦ πιστῶς ἐχβοήσωμεν· * Σπλαγχνίσθητι, Παρθένε, ἐρ' ἡμᾶς, * χαὶ πταισμάτων δώρησαι τὴν ἄρεσιν * τοῖς προσχυνοῦσιν ἐν πίστει * αὐτοῦ τὰ παθήματα.

'Ωδή δ΄. Ο Ειρμός.

Σύ μου ίσχὺς, * Κύριε, σύ μου χαὶ δύναμις, * σὺ Θεός μου, *
 σύ μου ἀγαλλίαμα, * ὁ πατριχοὺς χόλπους μὴ λιπὼν * χαὶ
 τὴν ἡμετέραν πτωχείαν ἐπισχεψάμενος· * διὸ σὺν τῷ Προφήτῃ *
 'Αββαχοὺμ σοὶ χραυγάζω· * Τῆ δυνάμει σου δόξα, Φιλάνθρωπε.
 Είας ζωῆς, * ὡ Νιχηφόρε, τετύχηχας, * θείας αἰγλης, * μάχαρ, χατηξίωσαι, * θείου φωτός ἀχτινοειδῶς * νῦν ἀνταναχλάσεις *
 τοῖς ἐχτελοῦσι τὴν μνήμην σου, * θεόρρον, ἀντιπέμπεις * τοῖς ἐν πίστει βοῶσι· * Τῆ δυνάμει σου δόξα, Φιλάνθρωπε.

MHN Φ EBPOTAPHOY, Θ' .

Λάμπεις Χριστοῦ * Μάρτυσι συναριθμούμενος· * ἔλυσας γὰρ * πλάνην τὴν πολύθεον * ξίφει τμηθεὶς σὺ τὴν κεφαλὴν, * καὶ ταῖς τῶν αἰμάτων * ῥοαῖς σου πᾶσαν κατέκλυσας * εἰδώλων τὴν ἀπάτην, * τῷ Δεσπότῃ κραυγάζων· * Τῇ δυνάμει σου δόξα, Φιλάνθρωπε.

Ο τούς θεσμούς * σοῦ μὴ ρυλάξας Σαπρίκιος, * σῆς γυμνοῦται, * Σῶτερ, θείας χάριτος· * καὶ τοῖς ἐχθροῖς νῶτα δεδωκώς, * τῆς τῶν σῶν Μαρτύρων * στερεῖται δόξης ὁ δείλαιος· * διό σου τῆς δικαίας * ἐκπλαγέντες προνοίας· * Τῆ δυνάμει σου δόξα, κραυγάζομεν.

Φώς ό Πατήρ * ἄναρχον καὶ πάντων αἴτιον, * φῶς ὁ Λόγος, * φῶς Πνεῦμα τὸ "Αγιον, * ἐκ τοῦ Πατρὸς ὥσπερ ἐκ πηγῆς * πρὸ πάντων αἰώνων * ἀφράστως ἀπαυγαζόμενα· * τρισήλιος Θεότης * ἐν μιξ τῆ οὐσίφ * καὶ δυνάμει καὶ δόξη γνωρίζεται.

Osstoxiov.

"Ολον έν σοι * άναχαινίζει τόν άνθρωπον, * όλος όλη, * Πάναγνε, ένούμενος * ό πατριχούς χόλπους μή λιπών, * χαι την σην γαστέρα * οιχήσαι χαταδεξάμενος, * ό πλούτω εύσπλαγχνίας * έχουσίως πτωχεύσας, * χαι πλουτίσας τόν χόσμον Θεότητι.

'Ωδή ε'. Ο Είρμός.

Τνα τί με ἀπώσω * ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, τὸ φῶς τὸ ἀδυ τον, * χαὶ ἐχάλυψέ με * τὸ ἀλλότριον σχότος τὸν δείλαιον; *
 ἀλλ' ἐπίστρεψόν με, * χαὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν σου * τὰς
 ὁδούς μου χατεύθυνον, δέομαι.

'Ροῆ τῶν σῶν αἰμάτων * τὸν τῆς Ἐxxλησίας Παράδεισον ἡρδευσας * ἀροριζομένη * εἰς ἀρχὰς τετραρίθμους, μαχάριε, * ἀρετῶν ἐνθέων· * ἐξ ῶν ψυχῶν, ῶ Νιχηρόρε, * ἀρυόμεθα θεῖα χαρίσματα.

Ο σπορεύς τῆς χαχίας * τῆ μνησιχαχία τον δείλαιον ήρπασε· * τῆς χρηστότητος δὲ * χαὶ εἰρήνης ὁ αἴτιος εἶλχυσεν * ἀντ' ἐχείνου θεΐον, * φωτοειδῆ, ἡγλαἴσμένον, * Νιχηφόρον, θεόφρονα Μάρτυρα.

Ιερεύεται, Σῶτερ, * τὸ σὸν ἐθελούσιον πάθος μιμούμενος· * ταῖς γὰρ ἐχ πλευρᾶς σου * ὁ Θεόρρων ῥανίσι σταζόμενος, * τῶν αὐτοῦ αἰμάτων * σοὶ τοὺς χρουνοὺς ἀντιχομίζει, * διὰ ξίφους πρός σὲ πορθμευόμενος. Τριαδιχόν.

Σωτηρίας χρηπίδα * την όρθοδοξίαν εἰδότες, συνάναρχον * τῷ Πατρὶ τὸν Λόγον * χαὶ τὸ "Αγιον Πνεῦμα χηρύττομεν, * ἐν τρισὶ προσώποις * μίαν ἀρχήν, μίαν οὐσίαν, * μίαν θέλησιν, μίαν ἐνέργειαν.

Θεοτοχίον.

Νοερώς έμυήθη * Προφητών ό σύλλογος τα σα Μυστήρια·* Ούρανου γαρ πύλην * έπι γής ο Δεσπότης σε έδειξε, * xal έx σοῦ, Παρθένε, * σωματωθεὶς, διχαιοσύνης * τοῖς ἐν σχότει ὡς "Ηλιος ἕλαμψεν.

'Ωδή ς'. Ο Ειρμός.

» 👗 βυσσος άμαρτιών * χαί πταισμάτων χαταιγίς με ταράττει, *

» 🕰 χαι πρός βυθόν βιαίως * συνωθει ἀπογνώσεως· * ἀλλ' αὐτός » την χραταιάν * χειρά μοι έχτεινον ώς τῷ Πέτρω, * χαὶ ἐχ φθο-» ρᾶς με ἀναχάλεσαι.

Ιασαι την συντριβην * της ψυγης μου, Νιχηρόρε θεόφρον, * χαί τῶν παθῶν τον ζόφον * διαλύσας ἀπέλασον * λαμπηδόσι τῆς έν σοι * θείας λαμπρότητος, ιχετεύων * τόν λυτρωτήν Χριστόν, μαχάριε.

Κλύδωνος είδωλιχοῦ * τριχυμίαν, 'Αθλητὰ Νιχηφόρε, * τῷ τοῦ Σταυρού ίστίω * χαι ταις αύραις του Πνεύματος * εύσταλώς διαπερών, * Μάρτυς ἀήττητε, τῷ λιμένι * τῷ γαληνῷ Χριστῷ προσώρμισαι.

"Ηθλησας μαρτυριχῶς * χαὶ τῷ ὄντι Νιχηφόρος ἐγένου, * τὰς μηγανάς άνδρείως * διαλύσας του δράχοντος. * χαι παθών ώς χοινωνός, * μάχαρ, γενόμενος τοῦ Δεσπότου, * νῦν ἐπαξίως συνδεδόξασαι. Θεοτοχίον.

Φρίττουσιν αί νοεραί * τῶν 'Αγγέλων ἐχπληττόμεναι τάξεις,* τόν τῷ Πατρί συνόντα * πρό αἰώνων χαι Πνεύματι * έχ γαστρός σου σαρχιχώς * βρέφος τιχτόμενον χαθορώσαι, * Θεογεννήτορ πανσεβάσμιε.

Κοντάχιον, ήΗχος γ΄.

Η παρθένος σήμερον. *

Πτερωθείς, 'Λοίδιμε, * τη του Κυρίου άγάπη, * χαι τον τούτου, Ενδοξε, * Σταυρόν έπ' ώμων βαστάσας, * ήσχυνας * του διαβόλου τὰς μεθοδείας, * ἤθλησας * μέχρι θανάτου χαὶ ἀληθείας· * δια τουτο ανεδείχθης * όπλίτης, μύστης Θεου της γαριτος. Ο Οίχος, πρός τό Την Έδεμ.

Την τοῦ Παύλου σαφῶς * διδαχην ἐπεπόθησας, * καὶ τοῖς στέο-νοις τοῖς σοῖς, * Ἐνδοξε, κατερύτευσας, * βοῶν · Ἡ ἀγάπη * ούχ άσχημονήσει· * αύτη τον Κτίστην * άνθρωπον τέλειον * ήμιν έχαρίσατο· * δι' άγάπην * πάντα ὑπέμεινεν, * ήλους χαὶ σταυρόν,* όξος χαι έμπτύσματα. * λόγχη έπάρη πλευράν άγίαν, * δι' ής άνέβλυσεν ήμιν αίμα χαι ύδωρ θεουργόν * δν ποθήσας, έφάνης νιχηφόρος τη χλήσει, * όπλίτης, μύστης Θεου της χάριτος. 70

Men. Tom. III.

554

Συναζάριον.

Τῆ Θ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Αγίου Μάρτυρος Νικηφόρου.

Sciyor.

Τόν έχ παλαιοῦ χλητιχόν Νιχηφόρου,

Τμηθέντα γνώθι πρακτικόν Νικηφόρον.

Φασγάνω άμφ' ένάτη, Νιχηφόρε, δειροτομήθης.

Ταϊς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. ἀμήν.

'Ωδή ζ'. Ο Είρμός.

» Ωεοῦ συγκατάβασιν * τὸ πῦρ ἡδέσθη ἐν Βαβυλῶνι ποτέ *

- » 🌍 διά τοῦτο οἱ Πατδες * ἐν τῆ χαμίνω ἀγαλλομένω ποδὶ*
- » ώς έν λειμωνι * χορεύοντες, έψαλλον· * Εύλογητός ό Θεός * ό

» τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ο θάνατος γέγονε * σοὶ, Νιχηφόρε, διαβατήριον * ἐχ τῶν ἐντεῦθεν, μάχαρ, * πρός οὐρανόν σε χαὶ τὰ οὐράνια * διαβιβάζων, * ᾿Αγγέλοις συμψάλλοντα· * Εὐλογητός ὁ Θεός * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

'Ρωννύμενος πάθεσι * τῆς ἀσθενείας τοῦ Παντοχράτορος, * τὸ μετέωρον ὅμμα * χαὶ ἐπηρμένην ὀφρὺν χατέβαλες * εἰς γῆν, Θεόφρον, * χραυγάζων τῷ Κτίστῃ σου· * Εὐλογῃτὸς ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Όδον μαρτυρίου σου * ό Νικηφόρος τρέχων διήνυσε, * πλατυνθεις την καρδίαν * τη ένεργεία του θείου Πνεύματος· * και νύν προθύμως * κραυγάζει σοι, Δέσποτα· * Εύλογητός ό Θεός * ό τών Πατέρων ήμῶν.

Νοῦν πρῶτον καὶ ἄναρχον * γεγεννηκότα Λόγον συνάναρχον * ἀπαθῶς καὶ ἀχρόνως, * καὶ προβαλόντα Πνεῦμα Πανάγιον * σὲ τὸν Πατέρα * εἰδότες, κραυγάζομεν· * Εὐλογητός ὁ Θεός * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοχίον.

'Αμφότερα πέφυχας * Παρθένος Μήτηρ, Θεοχυήτορ άγνη, * έν γαστρί συλλαβούσα * Θεόν άφράστως έχ σοῦ σαρχούμενον, * έν έχατέρα * μορφή γνωριζόμενον, * θεανδριχῶς ἐπὶ γῆς πολιτευσάμενον. Ωδή η: Ο Είρμός.

- » τοι χαλδαίων ό Τύραννος * τον Χαλδαίων ό Τύραννος * τοι
- » 🛍 θεοσεβέσιν έμμανώς έξέχαυσε· * δυνάμει δε χρείττονι * πε-
- » ρισωθέντας τούτους ίδων, * Τόν Δημιουργόν χαί Λυτρωτήν,
- ανεβόα, * οι Πατδες, εύλογεττε, * Ίερεις, ανυμνείτε, * λαός,
- » ύπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

MHN $\Phi EBPOYAPIO\Sigma$. Θ' .

Σημειωθείς τῆ χάριτι * τοῦ Σωτῆρος, αὐτόχλητος * σὐ πρός τοὺς ἀγῶνας ἀνδριχῶς ἐχώρησας· * χαὶ νίχην ἀράμενος * χατ' ἀντιπάλων, Μάρτυς Χριστοῦ, * τοῖς νιχητιχοῖς χατεχοσμήθης στεφάνοις, * ἐνθέως ἀναμέλπων· * Ἱερεῖς, εὐλογεῖτε, * λαὸς, ὑπερυψοῦτε * Χριστόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Μυστιχωτέρα χλίμαχι * χεχρημένος τῷ αἰματι, * πρός τόν ὑπέρ σοῦ διὰ Σταυροῦ ἐχχέαντα * τὸ αἶμα τὸ ἰδιον * σφαγιασθεἰς ἀνῆλθες φαιδρῶς, * τὰς τῶν δυσμενῶν διεχφυγὼν μεθοδείας, * χαὶ χαίρων ἀναχράζεις· * Ἱερεῖς, εὐλογεῖτε, * λαὸς, ὑπερυψοῦτε * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

'Αγιασθείς δι' ύδατος, * Νιχηφόρε, και πνεύματος, * και μαρτυρικοῖς περοινιγμένος αίμασι, * Μαρτύρων μετέσχηκας * τῶν ἀληθῶν Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ * τῆς φωτοειδοῦς λαμπρότητος, ὡ παμμάχαρ, * ἐν ἡ νῦν ἀναχράζεις· * Ἱερεῖς, εὐλογεῖτε, * λαός, ὑπερυψοῦτε * Χριστόν εἰς τοὺς αἰῶνας. Τριαδικόν.

Σύν ἀσωμάτοις Τάξεσιν * ἐν Τρισὶν Ὑποστάσεσι * μίαν ἀγαθότητος πηγὴν ἀένναον, * ἀγέννητον, ἄναρχον, * ὑπερτελῆ Θεότητα, * δημιουργικὴν καὶ Βασιλίδα τῶν ὅλων, * οἱ Παΐδες, εὐλογεῖτε, * Ἱερεῖς, ἀνυμνεῖτε, * λαός, ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

'Ιερωτέρα πέρηνας, * Θεοτόχε πανύμνητε, * τῆς ὑπερχοσμίου τῶν 'Αγγέλων τάξεως· * τὸν τούτων γὰρ τέτοχας * Δημιουργόν χαὶ Κύριον * ἐχ παρθενιχῆς ἀπειρογάμου νηδύος, * ἐν δύο ταῖς οὐσίαις * ἀσυγχύτως, ἀτρέπτως, * μιῷ δὲ ὑποστάσει * Θεόν σεσαρχωμένον.

^{*} ξέστη έπι τούτω ο οὐρανος * xαι τῆς Υῆς xατεπλάγη τὰ
 ^{*} πέρατα, * ὅτι Θεος * ὦρθη τοῖς ἀνθρώποις σωματιχῶς, *
 ^{*} xαι ἡ γαστήρ σου γέγονεν * εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρανῶν· * διό σε,
 ^{*} Θεοτόχε, * ᾿Αγγέλων χαι ἀνθρώπων * ταξιαρχίαι μεγαλύνουσιν.

Μετέστης ώς νυμφίος ώραισθεὶς * ἐν στολαῖς ὑφανθείσαις ἐξ αίματος * μαρτυριχοῦ * θείας ἀγλαίας πρός μετοχὴν * τοῦ χοσμηθέντος σώματος * χαὶ χαλλωπισθέντος ἐν τῷ σταυρῷ * τῷ πάθει τῷ τιμίψ * τοῦ πάντων εὐεργέτου, * ὦ Νιχηφόρε παμμαχάριστε.

'Εθέλχθης τοῦ Δεσπότου ταῖς χαλλοναῖς, * ῶν οὐδὲν ὡραιότερον, ἔνδοξε· * χαὶ τῆς αὐτοῦ * σπεὐδων ἀπολαύειν διηνεχοῦς * χαὶ εὐπρεποῦς λαμπρότητος, * ξίφει ἐχτεμεῖν σου τὴν χεφαλὴν * ἡρέθισας τυράννους, * πυρούμενος τῷ πόθῳ, * ὡ Νιχηφόρε, τοῦ Κυρίου σου.

Λαμπρῶς χατὰ τῆς πλάνης, Μάρτυς Χριστοῦ, * ἀριστεύσας, χαὶ ταύτην τρεψάμενος, * ὡς νιχητὴς * στέφος ἐχομίσω τῆ χο-

ΜΗΝ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ. Ι'.

ρυφή * τό τῶν χαρίτων, ἔνδοξε· * χαὶ νῦν συγχορεύεις μαρτυριχῶς * Μαρτύρων ταῖς χορείαις, * παμμάχαρ Νιχηφόρε, * περὶ τὸν θρόνον τοῦ Παντάναχτος. Τριαδιχόν.

Πατρός έξ άγεννή του θεοπρεπώς * τόν Γιόν γεννηθέντα δοξάζοντες * χαι το εύθες * Πνεύμα πρό αίώνων έχπορευθέν, * τρεϊς ύποστάσεις σέβομεν * τῆς ὑπερουσίου χαι ἀρχιχῆς * Τριάδος ἡνωμένας * ένώσει ἀσυγχύτω, * χαι εὐσεβοῦντες μεγαλύνομεν.

Θεοτοχίον.

'Ωράθης, ὦ Παρθένε, Μήτηρ Θεοῦ * ὑπὲρ φύσιν τεχοῦσα ἐν σώματι * τὸν ἀγαθὸν * Λόγον, ἐχ χαρδίας τῆς ἐαυτοῦ * δν ὁ Πατὴρ ἡρεύξατο * πάντων πρὸ αἰώνων, ὡς ἀγαθός· * ὅν νῦν χαὶ τῶν σωμάτων * ἐπέχεινα νοοῦμεν, * εἰ χαὶ τὸ σῶμα περιβέβληται. Ἐξαποστειλάριον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις. *

Φερώνυμος έδειχθης * της νίκης, ὦ Νικηφόρε, * ἀγάπη καὶ μαρτυρίω * νενικηκώς τοὺς Τυράννους· * ὅθεν καὶ νίκης το στέφος * ἐδέξω παρὰ Κυρίου. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Τῆ χραταιῷ σου σχέπη * ἀπὸ ἐχθρῶν ἐπιβουλῆς * ἡμᾶς, ᾿Αγνὴ,* τοὺς σοὺς δούλους * φύλαττε πάντας ἀβλαβεῖς· * σὲ γὰρ χεχτήμεθα μόνην * χαταφυγὴν ἐν ἀνάγχαις.

Εἰς τον Στίχον τῶν Λίνων, τὰ Στιχηρὰ τῆς ἘΟκτωήχου. Καὶ ἡ λοιπἡ ᾿Αχολουθία τοῦ ἘΟρθρου ὡς σύνηθες.

χαι 'Απόλυσις.

Είς την Λειτουργίαν, Ζήτει είς Μάρτυρας.

ΤΗι Ι'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Αγίου Ἱερομάρτυρος Χαραλάμπους τοῦ Θαυματουργοῦ.

$E I \Delta H \Sigma I \Sigma.$

Έν ταύτη τῆ ἡμέρα, εἰ οὐα ἔστι Τεσσαρακοστὴ, συμψάλλεται καὶ ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἀγίου Νικηφόρου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐχέχραξα, ἱστῶμεν Στίχους ૬΄. καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα προσόμοια Στιχηρὰ,

Ήχος πλ. β΄. Όλην ἀποθέμενοι. *

Ολος έχ νεότητος * ἀνατεθεὶς τῷ Δεσπότη, * τοῦτον ἐπεπόθησας, * χαὶ αὐτοῦ τοῖς ἴχνεσιν * ἡχολούθησας· * χαθαρθεὶς πάσης δὲ * τῶν παθῶν χηλίδος, * θείαν χάριν χατεπλούτησας * τελεῖν ἰάματα, * χαὶ θαυματουργεῖν τὰ παράδοξα· * χαὶ Μάρτυς

έχρημάτισας,* πάσαις προσβολαΐς τῶν χολάσεων * ἀχλόνητος μείνας * δυνάμει τοῦ τυθέντος ἐν Σταυρῷ· * ὄν ἐχτενῶς χαθιχέτευε * ὑπέρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Η λοις προσηλούμενος * σοῦ τὸ μαχάριον σῶμα * τὸ χαρτεριχώτατον, * ἀθλητὰ Χαράλαμπες, * χαὶ ἀήττητον, * τὴν ψυχὴν ἄτρεπτον * χαὶ τὸν νοῦν ἄσυλον * διετήρεις, συντριβόμενος· * θεῖος γὰρ ἔρως σε * ἔνδοθεν πλουσίως ἀνέφλεγε, * χαὶ φέρειν τῶν χολάσεων * ἅπασαν ἰδέαν ἡρέθιζε, * Μάρτυς ἀθλοφόρε, * Χριστοῦ τῶν παθημάτων χοινωνὲ, * ὅν παἰρησία ἰχέτευε * ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Χαράν την υπέρλαμπρον * χαὶ την υπέρτιμον δόξαν * ἀθλήσας χεχλήρωσαι * χαὶ την αἰωνίζουσαν * ἀγαλλίασιν, * Ιερεῦ ὅσιε,* 'Αθλητὰ τίμιε, * Στρατιῶτα γενναιότατε, * ὁ τὰ στρατεύματα * χαὶ τὰς παρατάξεις τοῦ δράχοντος * αἰμάτων σου τοῖς ῥεύμασιν * ἄρδην χαταχλύσας, τῆ χάριτι * χαὶ θεία ἐντεύξει * νεχροὺς ἐξαναστήσας ἀληθῶς, * χαὶ παῥρησία δεόμενος * ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Δόξα, χαὶ νῦν, Θεοτοχίον, ὅμοιον.

Τετραυματισμένον με * ταῖς ληστριχαῖς τῶν δαιμόνων * ἐφόδοις, χαὶ χείμενον * ὅλον ἀνενέργητον, * παναμώμητε, * ἐν όδῷ πάντοτε * τοῦ ἀστάτου βίου, * χαὶ ἐλέους προσδεόμενον * τάχος ἐπίσχεψαι, * τῶν πεπτωχότων ἀνόρθωσις, * δώρησαι τὴν ἴασιν * χαὶ τὴν σωτηρίαν μοι, Δέσποινα, * ἕνα σε δοξάζω, * χαὶ πόθῷ χαταχρέως ἀνυμνῶ * τὰ μεγαλεῖά σου, ἄχραντε * μόνη μητροπάρθενε. Σταυροθεοτοχίον, ὅμοιον.

Ρομραία, ώς έφησεν * ό Συμεών, την χαρδίαν * την σην διεληλυθε, * παναγία Δέσποινα, * öτε έβλεψας * τόν έχ σοῦ λάμψαντα * ἀποφρήτφ λόγφ. * ὑπ' ἀνόμων ὡς χατάχριτον * σταυρῷ ὑψούμενον, * ὅξος χαὶ χολήν τε γευόμενον, * πλευρὰν δὲ ὀρυττόμενον, * χεῖράς τε χαὶ πόδας ἡλούμενον, * χαὶ ᠔δυρομένη * ὡλόλυζες βοῶσα μητριχῶς· * Τί τοῦτο, τέχνον γλυχύτατον, * τὸ χαινὸν μυστήριον!

'Απολυτίχιον.

Ο μάρτυς σου, Κύριε.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά την συνήθη Στιχολογίαν, ό Κανών του Αγίου.

'Ωδη α'. Ήχος πλ. β'. Ώς ἐν ἡπείρφ πεζεύσας. * Χοροβατών εὐφροσύνως * τὰ νοητὰ * οὐρανῶν σχηνώματα, * χαὶ λαμπόμενος φωτὶ * ἀνεσπέρφ, ῥῦσαί με παθῶν * ταῖς πρεσβείαις σου, Σορὲ, * ὅπως ὑμνήσω σε. Η φωτοφόρος σου μνήμη * ήλιαχὰς * ἀπαστράπτει χάριτας,* χαὶ φωτίζει τοὺς πιστῶς * ἐν αὐτῆ τιμῶντάς σε, χαρᾶς * λαμπροτάτης ἀληθῶς, * Μάρτυς, ἐπώνυμε.

Ταϊς τῶν αἰμάτων ῥανίσι * τὴν ἀλμυρὰν * ἀπιστίας θάλαςσαν * χαταχλύσας, ποταμός * εὐσεβείας γέγονας, Χριστοῦ * χαταρδεύων ἀληθῶς * τὴν Ἐχχλησίαν ἀεί.

Oestoxiov.

'Αμαρτιών χαταιγίδες, * χαὶ λογισμῶν * ἐναντία χύματα, * χαὶ παθῶν ἐπαγωγαὶ * ἐπ' ἐμὲ διήλθοσαν· τῆ σῆ, * Θεοτόχε, χραταιặ * πρεσβεία σῶσόν με.

Ωθη γ΄· Ούχ έστιν "Αγιος ώς σύ. *

Οὐχ ἔστιν ὅλως ἐξειπεῖν * τῶν θαυμάτων τὰ πλήθη, * ἄπερ ἔδρασας ἔτι * ἐν τῷ βίω περιών, * χαὶ πρός Θεόν μετελθών, * 'Αθλοφόρε * Μάρτυς ἀξιάγαστε.

Δυνάμει θεία χρατυνθείς, * τὸ ἀνίσχυρον θράσος * τῶν ἀνόμων χαθείλες * στρατιώτης ὡς στερρός, * Χαράλαμπες ἀθλητὰ, * ὡς ὅπλίτης * θείας παρατάξεως.

Αἰμάτων ἐεύσαντες χρουνοὶ * σοῦ τοῦ σώματος, πᾶσαν * ἀσεβείας τὴν φλόγα * χαὶ δεινὴν πυρχαϊὰν * χατέσβεσαν· τῆς τρυφῆς * τὸν χειμάρρουν * σοὶ δὲ προεξένησαν. Θεοτοχίον.

Αγίων "Αγιον Θεόν * τέτοχας, Παναγία, * ἀγιότητος οίχος* δεδειγμένη χαθαρός * χαὶ πύλη, μόνος Χριστός * ἢν διῆλθε * σώζων τὸ ἀνθρώπινον.

Κάθισμα, ήΗχος γ΄. Θείας πίστεως.

Υτύλος ἄσειστος τῆς Ἐχχλησίας, * λύχνος ἄσβεστος τῆς οἰχουμένης, * ἀθλοφόρε ἀνεδείχθης Χαράλαμπες· * χαὶ ἀναλάμψας ἡλίου φαιδρότερον, * τὴν τῶν εἰδώλων ἐλαύνεις σχοτόμαιναν. * Μάρτυς ἔνδοξε, * Χριστόν τὸν Θεόν ἰχέτευε * δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα και νυν, Θεοτοχίου, όμοιου.

Οεία γέγονας σχηνή τοῦ Λόγου, * μόνη Πάναγνε Παρθενομήτορ, χαθαρότητι 'Αγγέλους ὑπεράρασα, * τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμέ γοῦν γενόμενον * ῥερυπωμένον σαρχός πλημμελήμασιν * ἀποχάθαρον * πρεσβειῶν σου ἐνθέοις νάμασι, * παρέχουσα, Σεμνή, τὸ μέγα ἕλεος.

ΜΗΝ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ. Ι'.

'Ωδή δ'. Χριστός μου δύναμις. *

'Ωραΐος γέγονας * χρισθείς έν αίματι * τῆς σεπτῆς μαρτυρίας, * xαι xαλλοναῖς * ταύτης xατηγλάϊσαι, * Χαράλαμπες, τῶν 'Αθλητῶν * ἐγχαλλώπισμα xαι στήριγμα.

Δαιμόνων ξόανα * τῆ σῆ συνέτριψας, * 'Αθλοφόρε, ἀνδρεία, * ναόν σαυτόν * τοῦ 'Αγίου Πνεύματος * χαὶ χαρτερίας ἀψευδοῦς * στήλην δείξας χαὶ ὑπόδειγμα.

Εἰς ὕψος αἴροντες * τὰς χεῖρας, Ἐνδοξε, * οἰ τοῦ σχότους προστάται * σοῦ τὰς πλευρὰς * ἔξεον τοῖς ὄνυξι, * τὴν δι' αἰῶνος ἀληθῆ * προξενοῦντές σοι ἀπόλαυσιν.

'Ηλίου ἕλαμψας * ἐν γῆ φαιδρότερον, * ἀπελαύνων συντόνως * πλάνης ἀχλὺν, * νύχτα χαχέσπερον * τῆς τῶν παθῶν ἐπιἰροῆς * ταῖς ἀχτῖσι τῶν θαυμάτων σου. Θεοτοχίον.

Ίσχὺς καὶ ὕμνησις * Χριστός ὁ Κύριος * ὁ ἐκ σοῦ ἀνατείλας * ὑπερβολῆ, * Πάναγνε, χρηστότητος, * καὶ λυτρωσάμενος ἡμᾶς * τῆς ἀρχαίας παραβάσεως.

'Ω∂ή ε΄. Τῷ θείψ φέγγει σου, 'Αγαθέ. * Το θεῖον πάθος τοῦ δι' ἡμᾶς * πάθη ὑπομείναντος στεἰρῶς, * Μάρτυς Χριστοῦ, μιμησάμενος, * φέρεις τὰς ἐν ὅλψ * σώματι, ἔνδοξε, * τῶν ἡλων προσηλώσεις * χαρτεριχώτατα.

Την ἀλογίαν τῶν διωχτῶν * Λόγος ὁ συνάναρχος Πατρὶ * ἐπανορθούμενος, Πάνσοφε, * λόγον τοῖς ἀλόγοις * σαφῶς ἐντίθησι * λυθήναι τῶν δεσμῶν σε * διαγορεύουσιν.

Τοῖς ὀβελίσχοις περονηθείς, * ἔτρωσας χαρδίαν τοῦ δεινοῦ * τῶν γηγενῶν πολεμήτορος * λόγχῃ τῆς ἀνδρείας * χαὶ χαρτερίας σου, * θεόφρον 'Αθλοφόρε * ἀξιοθαύμαστε.

Θεοτοχίον.

Τῷ θείφ φέγγει σου, 'Αγαθή, * τὴν ἐσχοτισμένην μου ψυχὴν * ταῖς ἡδοναῖς φωταγώγησον, * xai πρός σωτηρίας * τρίβον ὁδήγησον, * ἡ μόνη τόν σωτῆρα * Χριστόν χυήσασα.

'Ωδή ς'. Τοῦ βίου την θάλασσαν. *

Αμπτήρ έχρημάτισας * τῷ τῶν ἄθλων σου φωτί * φωταγωγῶν Λ τὰ πέρατα, * ὁμολογῶν τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ * τυράννων ἐνώπιον, * Αθλοφόρε Κυρίου ἀξιάγαστε.

'Ενθέου πυρούμενος * άγαπήσεως πυρί, * τῷ δροσισμῷ τῆς πίστεως * τῶν δυσσεβούντων ἔσβεσας τὴν πυρὰν, * Χριστοῦ τὰ θαυμάσια * τοῖς ἀπίστοις δειχνύων, 'Αξιάγαστε.

Ζωῆς ἐφιέμενος * ἀθανάτου, τῆς σαρχός, * Χαράλαμπες, ἐνέχρωσας * τὰς ἐμπαθεῖς χινήσεις, χαὶ προσευχῆ * νεχροὺς ἐξανέστησας, * ἀνυμνῶν τόν ἐν πᾶσί σε δοξάσαντα.

Θεοτοχιον.

Παθών με χλονούμενου * έναντίαις προσβολαϊς, Μήτερ Θεώ. στερέωσου, * ώς απαθείας τέξασα την πηγήν. * πρός σε γαρ x2τέρυγον * των άνθρώπων το μέγα χαταφύγιον.

Κοντάχιον, "Πγος δ'. Επεράνης σήμερον. *

ται, * Ιερομάρτυς 'Αθλητά * τροπαιοφόρε Χαράλαμπες· * όκ χαί γαίρει * τόν Κτίστην δοξάζουσα.

O Oixor.

ΓΓιόν στερρόν όπλίτην * και Χριστού στρατιώτην, * και μέγαν

L έν Μάρτυσι * Χαραλάμπη τον πανένδοξον * συνελθόντες ελ φημήσωμεν. * ύπερ Χριστού γάρ και της άληθείας λαμπρώς ήγω νίσατο, * χαι την όρθόδοξον πίστιν τρανώς άνεχήρυξε, * την πλανην των ειδώλων χατήργησε, * βασιλέα παρανομώτατον ήλεγξε,* χαι την χάραν έτμηθη χαίρων χαι άγαλλόμενος. * διό χαι το στέγανον είληφε παρά της δεξιάς του 'Υψίστου, * χαί συμπολίτη: 'Αγγέλων έγένετο. * Όθεν ή Έχχλησία των Όρθοδόξων * τούτου την πάντιμον χάραν χατασπαζομένη, * χαι ευρημίαις χαταστ φουσα, * χαί πολλών δεινών χαι νόσων απαλλαττομένη, * χαιρε τόν Κτίστην δοξάζουσα.

Συναξάριον.

Τζ Γ΄. του αύτου μηνός, Μνήμη του Αγίου Περομάρτυς: Χαραλάμπους.

Στίγοι.

Κατηξιώθης, Χαράλαμπες, έχ ξίρους,

Καὶ λαμπρότητος χαὶ χαρᾶς τῶν Μαρτύρων.

Τη δεχάτη, Χαράλαμπες, έδν τμήθης άπο λαιμόν.

Ταίς αύτου άγίαις πρεσβείαις, ό Θεός, έλέησον και σώσον ήμας. Άμήν.

Ωδή ζ'. Οι πατδες έν Βαβυλώνι. *

τροσομιλών ταϊς βασάνοις * xai τῷ πυρί λιπαινόμενος, * Ἀθλο-Π φόρε Χριστου, * ώς χρυσίου όβρυζότερος γέγονας, * χαι ιερόν ἀνάθημα * ἀληθῶς ἐχρημάτισας.

Τών προσευχών σου τη δρόσω * παρανομούντων ή χάμινος* κατεσβέσθη, Σορέ, * και έρούσθης, μελωδών τῷ ποιήσαντι· * Εύλογητός εί, Κύριε * ό Θεός των Πατέρων ήμων.

Τῆ παρατάσει των ἄθλων * δένδρον ἐφάνης ὑψίχομον, * συ σχιάζων Πιστούς * έχ φλογώδους άμαρτίας χραυγάζοντας * Ευ λογητός εί, Κύριε * ό Θεός τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοχίον.

'Η την χαραν δεξαμένη * έν τη πανάγνω νηδύι σου, * Θεοτόχε 'Αγνή, * εὐφροσύνης την χαρδίαν μου πλήρωσον, * το χατηρὲς διώχουσα * τῶν παθῶν, ἀειπάρθενε.

'Ωδή η'. Έχ φλογός τοῖς Όσίοις. *

Ταϊς ροαϊς τῶν αἰμάτων * ἔτι σταζόμενος, * τῶν στιγμάτων τῷ χάλλει * ὡραιζόμενος, * τῷ νιχητικῷ * εὐπρεπῶς διαδήματι * χεχαλλωπισμένος * Θεῷ παρέστης, Μάρτυς.

Τῶν βασάνων τὰ πλήθη * οὐ χατεχάλυψαν * τὴν ἀνδρείαν σου, Μάρτυς, * χαὶ γενναιότητα· * ἡ τῶν διωχτῶν * οὐχ ἡμαύρωσεν ἕνστασις * σοῦ τὴν λαμπροτάτην, * θεόφρον, χαρτερίαν.

Ιερεύς τε χαὶ Μάρτυς * ἀχαταγώνιστος, * στρατιώτης γενναῖος * χαὶ στύλος ἄσειστος, * ἔρεισμα ΙΙιστῶν, * ἀσεβείας ἀντίπαλος * ὄντως ἀνεδείχθης, * θεόφρον 'Αθλοφόρε.

Θεοτοχίον.

Ο τὰ πάντα ποιήσας * θείφ βουλήματι * βουληθεὶς ἐν γαστρί σου * ῷχησεν, *Αχραντε, * ῥεύσαντας ἡμᾶς * ἀναπλάσαι βουλόμενος· * ὃν ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ωδή 0'. Θεόν * άνθρώποις.

Ού πῦρ, * οὐ ξίφος, ἀλλ' οὐδὲ θάνατος, * οὐ διωγμος, * οὐ θλίψις, οὐ λιμος, οὐδὲ χίνδυνος, * οὐ βασάνων παντοίων ἐπίνοια * ἰσχυσε τῆς ἀγάπης * ὄντως χωρίσαι σε * τοῦ πεποιηχότος, 'Αθλητὰ * ἀξιοθαύμαστε.

Ξεσμοῖς * ὀνύχων τοὺς τῆς νεκρώσεως * ἀποβαλών * χιτῶνας, ταῖς στολαῖς ταῖς ἐξ αίματος * σεαυτόν, 'Αθλοφόρε, ἐκόσμησας· * ὅθεν σὺν παρἑησία, Μάρτυς ἀήττητε, * πάντων τῷ Δεσπότη καὶ Θεῷ * χαίρων παρίστασαι.

Χαρᾶς * χαὶ θείας ὄντως λαμπρότητος * παρεχτιχὴ * ἡ μνήμη σου τῷ χόσμῷ ἀνέτειλε, * τῶν παθῶν τὸν χειμῶνα διώχουσα, * πάντας φωταγωγοῦσα· * ἢν ἑορτάζοντες, * σχοίημεν πταισμάτων ἰλασμὸν * ταῖς ἰχεσίαις σου. Θεοτοχίον.

ΙΙαθών * χλυδώνιον συνταράσσει με, * χαί τών χαχών * βυθίζει τριχυμία, ΙΙανάμωμε· * χυβερνήτην Χριστόν ή χυήσασα, * χειρά μοι βοηθείας * έχτεινον, σώσόν με, * μόνη προστασία τών πιστώς * μαχαριζόντων σε.

'Εξαποστειλάριον. Γυναϊχες ἀχουτίσθητε. * [•] Εξαποστειλάριον. Γυναϊχες ἀχουτίσθητε. * [•] Γνθέως πυρσευόμενος * τῷ πόθῷ τοῦ Παντάναχτος, * τὸν ὑπε-[•] ρήρανον ὄριν * ἀνδρείως, μάχαρ, χαθεῖλες, * χαὶ τύραννον ἀπάνθρωπον, * Σεβῆρον τὸν παράφρονα, * ἤλεγξας, ὥ Χαράλαμπες, * χαὶ τὸν μισθὸν ἐχομίσω * παρὰ τοῦ πάντων Δεσπότου.

Men. Tom. III.

(DESTOXION.

η ταρία, χαταρύγιον, * Χριστιανών το χαύχημα, * ρύλατι 11 σχέπε σούς δούλους * έχ πάσης βλάβης άτρώτους. * χινώνοι τ' έξελου ήμας * τούς πόθφ εύρημουντάς σε * χαι πάσης περιστι σεως * ταίς σαίς πρεσβείαις χρωμένη * πρός τόν Υίον και Θεόν στ. Η λοιπή Αχολουθία του Ορθοου ως σύνηθες, και Απόλυσι.

THE IA. TOY ATTOY MINON.

Μρήμη του Αγίου Περομάρτυρος Βλασίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς το Κύριε εχέχραξα, ιστοιμεν Στίχους σ', και ψαλλοιο Στιχήρα προσόμοια.

Πγε: « Των σύρανίων ταγμάτων. *

γ τη ασχήσει βλαστήσας, * Όσιε Βλάσιε, * ιερωσύνης δέξη έ. ωσπερ φοίνιξ διχαίως * έξηνθησας, παμμάχαρ, * χαρπούς θεχούς * μαρτυρίου προσάγων Θεώ, * την των είδώλων χατάλυπ έμρανώς * χαι άνθρώπων την οιχείωσιν.

ε οιμαντιχώς διαπρέψας, * Ιερομάρτυς Χριστου, * άθλητικου; i ayovas * υπομείνας γενναίως, * εν δι' αμφοτέρων * στέρο λαβών, * έν έκατέροις κοσμούμενος * δικαιοσύνη και πόνοις άθλητιχοίς: * διό πρέσβευε σωθήναι ήμας.

ε είφ ρωσθείσαι γυναίχες * ζήλφ τής πίστεως, * τοις υπερτίμοι; άθλοις * τής χαλής μαρτυρίας * εστέρθησαν σύν τέχνος. Θαύμα φρικτόν! * την κεφαλήν γαρ ποθούσαι Χριστόν, * καί έν αύτῷ νυμρευθείσαι, ὑπέρ αὐτοῦ * τὰς χεραλὰς ἐναπετμήθησα». ε προμηθέα σε πάντων * ύμνουμεν, Βλάσιε, * χαι λογιχών 📜 θρεμμάτων * χαι άλόγων πασχόντων· * πάντας γάρ ισχύεις,* θεράπον Χριστού, * εύεργετείν και ίδσθαι πιστώς. * την γάρ του Πνεύματος χάριν πεπλουτηχώς, * δαψιλεύεις τα θαυμάσια.

ς ριστός το ζήν σοι, παμμάχαρ, * χαι το θανειν άληθώς * χέρ-Δ δος έδείχθη πίστει, * xατά Παῦλον τόν μέγαν, * Βλάσιε θεόφρου, * έπει δι' αυτόν * προθυμότατα τέθνηχας. * χαι συν αυτφ βασιλεύεις δια παντός * είς ζωήν την ατελεύτητον.

Δόξα, χαί νυν, Θεοτοχίον, όμοιον.

ε πι την σην εύσπλαγχνίαν * προστρέχω πάντοτε· * έπι τους έ σούς προσφεύγω * οἰχτιρμούς χαθ' ἐχάστην * ύμνων χαὶ εὐλογών σε, * xai την πολλην * άνοχην έχπληττόμενος * του σου Γιοῦ ἐπὶ πᾶσί μου τοῖς χαχοῖς * ἡν ἐνδείχνυται, Θεόνυμρε.

MHN $\Phi EBPOTAPIO\Sigma$. IA'.

Η Σταυροθεοτοκίου, δμοίου.

Αναρτηθέντα ώς είδεν * έπι Σταυροῦ τὸν 'Αμνόν * ή ἄμωμος Παρθένος, * θρηνφδοῦσα έβόα· * Γλυχύτατόν μου Τέχνον, * τί το χαινόν * χαι παράδοξον θέαμα; * πως ο χατέχων τα πάντα εν τη χειρί * επί ξύλου προσηλώθης σαρχί; Ίζαν δε τύχη εκτός της Τεσταρακορτης, λείτε τα εξής

Ποιόμελα.

Δόξα, 11/ος πλ. β. Του Στουδίτου.

 Βλαστήσας έν τη ασχήσει * των θείων αρετών φερωνύμως, Βλάσιε, * έξηνθησας δαυκτικώς * ώστες σοίως έν στο πάλασ Βλάσιε, * έξήνθησας δαυιτιχώς * ώσπερ φοίνιξ έν ταϊς αύλαϊς Κυρίου, * και ώσει κέδρος έπληθύνθης τοις κατορθώμασιν * ώς άμπελος δε εύθηνουσα έν οίχω Θεου, * τῷ χαιρῷ του μαρτυρίου * τεμνόμενος βασάνων ποιναζς, * έχ χαρποῦ τῶν ἀγώνων σου * ἔβλυσας ήμιν οίνον νοητόν, * έξ οῦ πιόντες * εὐφροσύνης ἐνθέου τὰς χαρδίας πλησθείημεν. * χαι συμφώνως συνελθόντες * έν τη σεβασμία μνήμη της σής τελειώσεως * μαχαρίζοντες εύφημουμέν σε, * αίτούμενοι λαβειν * διά σου την ειρήνην και το μέγα έλεος.

Kai vov, Oestoxiov.

Ο εόν έχ σοῦ σαρχωθέντα έγνωμεν, * Θεοτόχε Παρθένε· * αὐτόν ixéteue * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ήμῶν.

Η Σταυροθεοτοχίον. Τριήμερος ανέστης.

Πάναγνος ώς είδε σε * επι Σταυροῦ χρεμάμενον * θρηνφ-δοῦσα * ἀνεβόα μητριχῶς· * Υίε μου χαι Θεε μου, * γλυχύτατόν μου τέχνον, * πῶς φέρεις πάθος ἐπονείδιστον ;

Είς του Στίχου, τά Στιχηρά της Όκτωήχου. Δόξα, η Πχος δ'. Βυζαντος.

🕥ς χαλός παιδοτρίβης * χαι διδάσχαλος της εύσεβείας * τη 🛥 ένεργεία χαι δυνάμει των θείων λόγων σου * γυναϊχας φιλοθέους υπήλειψας πρός άγῶνας μαρτυριχούς, * τὸ ἀσθενὲς τῆς φύσεως αύτων * ρωννύων έν Χριστῷ· * μεθ' ῶν * τον δρόμον τῆς άθλήσεως χαλώς τετελεχώς, * είς νυμφώνα ουράνιον φαιδρώς συναγάλλη * διπλῷ στεφάνω * τῆς θείας δόξης σεμνυνόμενος, * χαὶ έξαιτούμενος σύν αὐταῖς * τὴν εἰρήνην ἡμῖν δοθῆναι * xaì τὸ μέγα ἔλεος.

Καί νῦν. ()εοτοχίου. 'Ως γενναΐον έν Μάρτυσι. *] πομβρίαις, * Πανάχραντε, * τῆς τοῦ Πνεύματος χάριτος * τὴν - ἐμὴν διάνοιαν χαταγλύχανον, * ἡ τὴν σταγόνα χυήσασα * Χριστόν τόν Θεόν ήμῶν, * άνομίας τῶν βροτῶν * οἰχτιρμοῖς ἀποσμήχουσαν· * χαί χατάχλυσον * την πηγην των παθών μου, * χαί γειμάρρου * χαταξίωσον τρυρής με * τής αειζώου πρεσβείαις σου.

MHN Φ EBPOTAPIO Σ , IA',

Η Σταυροθεοτοκίον, όμοιον.

Ως έώραχε, Κύριε, * ή Παρθένος χαὶ Μήτηρ σου * ἐν Σταυρῶ χρεμάμενον ἐξεπλήττετο, * χαὶ ἀτενίζουσα ἔλεγε· * Τί σο: ἀνταπέδωχαν * οἱ πολλῶν σου δωρεῶν * ἀπολαύσαντες, Δέσποτα; ἀλλὰ, δέομαι, * μή με μόνην ἐάσης * ἐν τῷ χόσμῳ, * ἀλλὰ σπεῦσον ἀναστῆναι * συνανιστῶν τοὺς Προπάτορας.

Απολυτικιου, Ηγος δ.

Καὶ τρόπων μέτοχος * χαὶ θρόνων διάδοχος * τῶν Αποστόλων γενόμενος, * τὴν πρᾶξιν εῦρες, θεόπνευστε, * εἰς θεωρίας ἐπιβασιν· * διὰ τοῦτο τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὀρθοτομῶν, * χαὶ τῆ πίστει ἐνήθλησας μέγρις αίματος, * Ἱερομάρτυς Βλάσιε. * Πρεσβευε Νριστῷ τῷ Θεῷ * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, χαὶ νῦν, Θεοτοχίον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά την συνήθη Στιχολογίαν, λέγεται ό Κανών, ού ή Άχροστιχίς

"Υμνοις χροτώ σε, Μάρτυς, εύσεβοφρόνως. Ο Ιωσήρ. Ωδή α΄. Ήγος πλ. δ΄. Ο Ελριμός.

• ' Ασικα * άναπέμψωμεν, λαοί, * τῷ θαυμαστῷ Θεῷ ήμῶν * τῷ

Πάπαλλάξαντι * τόν Ισραήλ δουλείας, * ώδην έπινίχιον *

» Ζόοντες xal βοώντες· * "Ασωμέν σοι * τῷ μόνω Δεσπότη.

"Υμνοις * τήν φωσφόρον και σεπτήν * και ιεράν σου άθλησιν * άνευφημοῦντος πιστῶς, * Χριστοῦ Γερομάρτυς, * τόν νοῦν μου καταύγασον * αἴγλη φαεινοτάτη, * παἰρησίαν * ἔχων πρός τόν Κτίστην.

Μίαν * χαρακτῆρσιν ἐν τρισίν * ὁμολογῶν Θεότητα, * πολυθείας ἀχλύν * ἀπήλασας, καὶ ὅρθρος * αὐγάζων εὐσέβειαν * ῶρθης, Ἱερομάρτυς, * τοῖς ἐν ζόρῷ * πλάνης κρατουμένοις.

Νύχτα * ἀθείας ἀστραπαϊς * τοῦ ἰεροῦ χηρύγματος * ἀπομειώσας, φωστήρ * χοσμούμενος ἐδείχθης * θαυμάτων λαμπρότησι * φέγγει τε μαρτυρίου, * χαὶ τὴν χτίσιν * πᾶσαν χαταυγάζεις.

Θεοτοχίον.

Όλην * χαθαράν σε εύρηχώς * ό χαθαρός ἐσχήνωσεν * ἐν τῆ νηδύι σου, * άγνη Παρθενομῆτορ, * χαὶ σὰρξ ἐχρημάτισε * δίγα τῆς ἀμαρτίας, * ίνα πλάνης * ἡμᾶς ἀπαλλάξη.

Ω Eloube.

» Έστερεώθη * ή χαρδία μου ἐν Κυρίφ, * ὑψώθη κέρας μου ἐν » Ε Θεῷ μου· * ἐπλατύνθη * ἐπ' ἐχθρούς μου τὸ στόμα μου· * » εὐφράνθην ἐν σωτηρίφ σου: Οι ταϊς ἀχάνθαις * συμπνιγόμενοι τῶν τοῦ βίου * ἀπαύστως, * Βλάσιε, συμπτωμάτων, * σῆς πρεσβείας * τῆ δρεπάνὴ χαθαίρονται, * προστάτην σε προσχαλούμενοι.

Τῆ πρός τό θεΐον * ἀνανεύσει όλιχωτάτη * βασάνων * ἤνεγχας τριχυμίαν, * ξεομένης * τῆς σαρχός σου ὡς πάσχοντος * ἐτέρου σὺ διαχείμενος.

'Ως ιεράρχης, * ώς ἀήττητος ἀθλοφόρος, * ώς θεία * δόξη ήγλαισμένος, * ἀχροτάτψ * ἐφετῷ νῦν παρίστασαι * πρεσβεύων ὑπὲρ τῆς Ποίμνης σου.

Θεοτοχίον.

Σὲ τὴν φανεῖσαν * ὑπερέχουσαν τῶν κτισμάτων, * ὡς πάντων * οὖσαν ἀγιωτέραν * ἐν αἰνέσει * γενεαὶ μαχαρίζουσιν * ἀνθρώπων, Θεομαχάριστε.

Κάθισμα, ήΗχος πλ. δ. Την Σορίαν και Λόγον.

Εχβλαστήσας ώς δένδρον πανευθαλές * έν τῷ οἰχῷ Κυρίου, Γερουργέ, * πολλούς χατερύτευσας * πρός τὴν Υῆν τὴν σωτήριον· * χαὶ ὡς χριός ποιμνίου * χαλῶς ἡγησάμενος, * δεσμευθεἰς ἐσράγης * θυσία γενόμενος * τῷ δι' εὐσπλαγχνίαν * ὡς ἀρνίον σφαγέντι, * χαὶ χαίρων ἀνέδραμες * πρός αὐτόν, Πάτερ Βλάσιε. * Διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· * Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄρεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἑορτάζουσι πόθῷ * τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Θεοτοχίου, όμιοιου.

ιὰ χόσμον, Παρθένε, τόν χοσμιχόν * χαὶ ταγμάτων τῶν ἄνω καλλωπισμόν * ἐν χόσμῷ ἐχύησας * τόν τοῦ χόσμου Κοσμήτορα· * πρό γὰρ τούτου, Κόρη, * ὑπῆρχον ἀχόσμητα, * ὡς βροτῶν μἡ βλέπειν * δυναμένων τόν Κύριον· * ὅθεν ἀμφοτέρων * χοσμιότης χοσμία * ὡράθης, Μητρόθεε, * χοσμιότητι Τόχου σου· * τόν γὰρ χόσμον ἐχόσμησας * χόσμῷ τῷ ἀρχαίῷ δι' αὐτοῦ· * χαὶ 'Αγγέλων πάντα τόν διάχοσμον * χαταχοσμεῖς ὑπερχάλως * ἐν σοὶ, χόσμοσώτειρα.

"Η Σταυροθεοτοχίον, διλοιον.

Τόν 'Αμνόν καὶ Ποιμένα καὶ Λυτρωτὴν * ἡ ἀμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ * ὠλόλυζε δακρύουσα, * καὶ πικρῶς ἀνεκραύγαζεν· * 'Ο μὲν κόσμος ἀγάλλεται * δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, * τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται * ὀρώσης σου τὴν σταύρωσιν, * ἤνπερ ὑπομένεις * διὰ σπλάγχνα ἐλέους, * Θεὲ ὑπεράγαθε, * ἀνεξίκακε Κύριε. * °Ηι πιστῶς ἐκβοήσωμεν· * Σπλαγχνίσθητι, Παρθένε, ἐρ' ἡμᾶς, * καὶ πταισμάτων δώρησαι τὴν ἄρεσιν * τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει * αὐτοῦ τὰ παθήματα.

'Ωόη ό'. Ο Εισμός.

·] Τξ δρους κατασκίου, * Λόγε, ό Προφήτης, * της μόνης θε-

. L' τόχου, * μέλλοντος σαρχούσθαι * θεοπτιχώς χατενόησε, και

» έν φόβω * έδοξολόγει σου την δύναμιν.

Έχων την ψυγήν * άύλω φωταυγεία, * Μάρτυς και ποιμήν, φαιδρώς αύγαζομένην, * διχαστιχών πρό βημάτων έστης άνδρείω;,' όμολογών Θεού την σάρχωσιν.

Μύστης, Ίερεὺς * καὶ Μάρτυς στεφηφόρος, * στύλος ἀχλινή; * χαι βάσις εύσεβείας, * χαι άληθείας εδραίωμα εγνωρίσθης * τ Έχχλησία, Μάρτυς Βλάσιε.

Αρνας λογικούς * έποίμανας όσίως. * θῦμα δὲ δεκτόν * προσήχθης τῷ Δεσπότη * όλοκαυτούμενον ἄνθραξι μαρτυρίου, * 'leρομύστα πανσεβάσμιε.

'Ρήσει σου σοφών * χειλέων απεφράγη * χείλη πονηρά, * λαλούντα βλασφημίαν * είς τόν τῶν δλων Δεσπότην χαὶ Βασιλές, Ιεροκτρυξ άξιάγαστε.

(Destoxisy.

Τόμου σε χαινόν * προειδευ ό Προφήτης * έχουτα Θεού * του Λόγον γεγραμμένον, * του διαρρήξαντα, Κόρη, της άμαρτίας* τών προπετόρων το χειρόγρεφον.

δη έ. Ο Εισμές.

» / διόν ζόφον της ψυχής μου * διασχέδασον, φωτοδότα Χριστέ • Ο Θεός, * ό τό αρχέγονον σχότος * διώξας της άβύσσου, *

» και δώρησαί μαι τό φῶς * τῶν προσταγμάτων σου, Λόγε, * ίνα » δρθρίζων δοξάζω σε.

'Υπέμεινας άνδρείως * τής σαρχός τὰς αἰχίσεις, 'Ασίδιμε, * έν τω δεινώς τραυματούσθαι, * την πλάνην τραυματίζων * xai χαταράσσων έχθρους * τη πρός Θεόν άνυψώσει, * Ποιμήν άξιά-YEGTE.

Σταυρφ τον προσπαγέντα * έν τῷ πάθει σου είχονίζων, Μαχάριε, * τὰς τῆς σαρχός ἀλγηδόνας * ὑπέφερες γενναίως, * xai νιχητής γεγονώς * συνηριθμήθης άξίως * μαρτύρων στρατεύ μασιν.

Ἐνθέφ πεποιθήσει * προσευχῶν σου μάστιξι θῆρα συνώθησας* άποβαλέσθαι την θήραν, * ην άδίχως συνέσχε, * πιστοῦ γυναίου πληρών * συμπαθεστάτη χαρδία * την αίτησιν, Βλάσιε. ()zotoxiov.

Υμνουμέν σε, Μαρία, * την θεώσασαν των άνθρώπων το ρύραμα * τῆ ὑπέρ νοῦν σου λοχεία, * καὶ ἀναπλάσασαν * καταςθαρέντας ήμας * χαί συντριβέντας απάτη * τοῦ όρεως, Πάναγνε.

ΜΗΝΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ. ΙΑ΄.

'Ωδή ς'. Ο Είρμός.

» Ιλάσθητί μοι, Σωτήρ· * πολλαί γάρ αι άνομίαι μου· * χαί » Ι έχ βυθοϋ τον χαχών * άνάγαγε, δέομαι· * πρός σε γάρ έβόη-» σα, * χαί επάχουσόν μου, * ό Θεός τής σωτηρίας μου.

Συνήθλησέ σοι χορός * σεπτών γυναίων, 'Αρίδιμε· * ρωσθείσαι γὰρ τοῦ Σταυροῦ * δυνάμει συνέτριψαν * ἐχθροῦ πολυμήχανον * χεραλήν, καὶ νίχης * ἀνεπλέξαντο διάδημα.

Έρρώσθη το άσθενες * Θεοῦ δυνάμει και χάριτι· * ίδου γὰρ νεανικῶς * γυναϊκες ήριστευσαν, * τον ὄφιν πατήσασαι * τον ποτέ την Εύαν * Παραδείσου έξοικίσαντα.

Βυθίσασαι πονηρών * δαιμόνων άψυχα ξόανα, * ἐπουρανίου ναοῦ * χειμήλια ἔμψυχα * ἐαυτὰς προσήξατε, * χαὶ τῶν πρωτοτόχων * Ἐχχλησίαν ἐφαιδρύνατε.

Θεοτοχίον.

Ο θρόνος ό τοῦ Θεοῦ * τῶν Χερουβίμ ὁ ὑπέρτερος, * νεφέλη ή τοῦ φωτός, * ψυχῆς μου τὰ ὄμματα, * Παναγία, φώτισον, * χαὶ παθῶν ἀχλύος * τὴν χαρδίαν μου χαθάρισον.

Κοντάχιον, "Ηγος β'. Τα άνω ζητών. *

Ο θείος βλαστός, * τό άνθος τό άμάραντον, * άμπέλου Χριστοῦ * τό χλῆμα τό πολύφορον, * θεοφόρε Βλάσιε, * τοὺς ἐν πίστει τελοῦντας τὴν μνήμην σου * εὐφροσύνης πλήρωσον τῆς σῆς, * πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ο Οίχος, πρός τό Τράνωσόν μου.

Υύρω Θεοῦ χρισθεἰς ὁ Θεόφρων, * εὐκλεὴς ἰεράρχης * λειτουρ-Υ΄ γός τε Θεοῦ * ἐν πράξεσι θείαις δέδεικται· * και 'Αθλοφόρων ἐν ταῖς χορείαις * ἀθλοφόρος ὡράθη καὶ στεφανίτης· * τῆς 'Ααρὼν * ὑπερήρθη θυσίας ὡς Χριστοῦ μιμητής· * σὺν "Αβελ ἀἰμα τὸ τούτου * ἀνακράζει Θεῷ τὴν σφαγὴν αὐτοῦ· * καὶ θρόνω θείω τοῦ κτίσαντος * παρεστώς σὺν 'Αγγέλων στρατεύμασι, * πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπέρ πάντων ἡμῶν.

Συναξάριον.

Γη ΙΑ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Αγίου Ιερομάρτυρος Βλατίου, 'Αργιεπισκόπου Σεβαστείας.

Στίγοι.

Λαιμόν Βλάσιος έχχοπείς διὰ ξίφους,

Άλγουσι λαιμοϊς ρευμάτων είργει βλάβας.

Ένδεχάτη Βλασίου τάμεν αύχένα χαλχός άτειρής.

Τ΄ αὐτῆ ἡμέρα, οἱ ΄Λγιοι οὐο παιδες, οἱ συναθλήσαντες τῷ ᾿Αγίῷ Βλασίῷ μετὰ τῶν ἐπτὰ γυναιχῶν, ζίφει τελειοῦνται.

MHN Φ EBPOYAPIO Σ . **fa'**.

Στιγ. Βαβαί τοταύτης παιδίων εύθαρσίας!

Σπεύδουσιν άμρω, ποΐον έχτμηθη φθάσαν.

Κτείνει γυναϊκας έπτὰ σεπτάς το ξίφος,

Ού τη γυναιχών συσχεθείσας δειλία.

Ταζς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον χαὶ σῶσον ἡμᾶς. ἀμήν.

'Ωδή ζ'. Ο Είρμός.

» ΓΙΙών Χαλδαίων ή χάμινος * πυρί φλογιζομένη * έδροσιζετο

» Ι πνεύματι * Θεοῦ ἐπιστασία, * οἱ Παιδες δὲ ἔψαλλον· * Ε-

» λογητός ό Θεός * ό των Πατέρων ήμων.

Φωτισμοῦ θείου ἔμπλεων * χτησάμενος χαρδίαν, * ἀπροσχόπως παρέδραμες * προσχόμματα τῆς πλάνης, * ἐχθρῶν διαβήματα * ὑποσχελίσας, Σορὲ, * τῆ παρουσία σου.

Ραντισμῷ τῶν αἰμάτων σου * πλάνης φλόξ ἀπεσβέσθη· * τῆ ἐλλάμψει τῶν λόγων σου * ή χτίσις ἐφωτίσθη, * χραυγάζουσα, Βλάσιε· * Εὐλογητός ὁ Θεός * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ού σχιαζς, ούχ αἰνίγμασιν * δν ἐπόθησας βλέπεις, * πρός δὲ πρόσωπον πρόσωπον * λυθέντων τῶν ἐσόπτρων· * χαὶ μέλπεις γιθόμενος· * Εύλογητός ὁ Θεός * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

(-) 20 TOX10Y.

Νυσταγμῷ χρατηθέντα με, * Παρθένε, ἀμελείας, * ἀμαρτιας χατέλαβεν * ϋπνος θανατηφόρος· * διὸ μετανοίας με * πρὸς ζωηφόρον αὐγὴν, * Άγνὴ, ἐξέγειρον.

$\Omega \partial r_{1} r_{1}$: () Elouds.

- Τη στεγάζων έν ύδασι * τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ, * ὁ τιθεὶς θαλάσ-
- Uση * öριον ψάμμον * xai συνέχων τό πāν· * σε ύμνετ "Ηλιος, *
- » σε δοξάζει Σελήνη, σοι προσφέρει * ύμνον πασα κτίσις * τῷ Δη-
- » μιουργῷ * xai Κτίστη είς τοὺς aiῶvaς.

'Ως χριός έθελόθυτος, * ώς ίερεῖον δεχτόν, * ώς ἀμνός ἄχαχος * χαίρων προσήχθης * τῷ τυθέντι 'Αμνῷ * εἰς ἡμῶν λύτρωσιν, * χαί Μαρτύρων συνήφθης ὁμηγύρει, * μέλπων σὺν 'Αγγέλοις * τὴν ἰερωτάτην, * Παμμάχαρ, ὑμνφδίαν.

Σταλαγμοϊς τών αιμάτων σου * ἀποξηράνας βυθόν * ἀθείας, Μάρτυς, * ἕβλυσας χόσμω * ἰαμάτων χρουνοὺς, * παύοντας χαύσωνα * παθημάτων παντοίων τῶν ἐν πίστει * σοὶ χαταρευγόντων,* χαὶ ὑπερυψούντων * Χριστόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ούχ ἀρνούμεθα Κύριον * τόν ἐπὶ πάντων Θεόν, * ἰερῶν γυναίων * χορός ἐβόα * ὁ μαχάριος· * ὅθεν ξεόμεναι, * χαὶ πυρὶ ὁμιλοῦσαι, χαὶ σιδήρῷ * χάρας ἐχτμηθεῖσαι, * ἔχαιρον ὑμνοῦσαι * Χριστόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοχίον.

'Ιεράν σε προήγγειλαν, * Παρθενομήτορ, φωναὶ * ἐσομένην, Κόρη, * τοῦ Ποιητοῦ σου * ὑπὲρ φύσιν τροφόν, * γέννησιν ἄῥρητον * ὡς καὶ σύλληψιν ξένην κεκτημένην· * ὅθεν σε ὑμνοῦμεν * καὶ δοξολογοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

'Ωδή θ'. Ο Ειρμός.

» Τ όν προδηλωθέντα * έν όρει τῷ Νομοθέτη * έν πυρὶ χαὶ βάτῳ » Τ τόχον * τόν τῆς 'Αειπαρθένου * εἰς ἡμῶν τῶν πιστῶν σω-» τηρίαν * ὕμνοις ἀσιγήτοις μεγαλύνωμεν.

Ως υπερφυεϊ χλίμαχι * τῷ αίματι, Μάρτυς, * ἐπιβὰς, τὰς ἄνω μονὰς * χατέλαβες, ὡραῖος * ἀγλαΐαις ἀποδειχθεὶς τῶν ἀγώνων, * χαὶ τῷ στεφοδότη σου παρίστασαι.

Σὲ τὸν ρωταυγῆ Ἡλιον * ποθοῦσαι γυναϊχες, * χαὶ τῶν ἡδυπνόων, Χριστὲ, * ὀσφρανθεῖσαί σου μύρων, * διὰ πάθους τὸ σὸν εἰχόνισαν πάθος, * χαὶ τῆς ἀφθαρσίας ἡξιώθησαν.

Ημεροφαής ώς ἀστήρ * ταῖς ἄνω χορείαις * αὐλιζόμενος, Βλάσιε, * τὴν φωσφόρον σου μνήμην * τοὺς γεραίροντας ζοφερῶν ἐγχλημάτων * ῥῦσαι ταῖς πρεσβείαις σου, δεόμεθα. Θεοτοχίον.

Φέρεις ἐν ἀγχάλαις Χριστόν * τόν διαχρατοῦντα * οἰχουμένην πᾶσαν χειρὶ, * ἀγνὴ Παρθενομῆτορ, * ὄν ἰχέτευε ὡς Υἰόν σου χαὶ Κτίστην * σῶσαι τὰς ψυχὰς τῶν ἀνυμνούντων σε.

'Εξαποστειλάριον. 'Εν πνεύματι τῷ ἰερῷ. * αρτύρων σε ὡράἴσμα, * Ἱερέων τὸ κλέος * γινώσκομεν, πανόλβιε * Βλάσιε Ἱεράρχα· * ὡς θῦμα γὰρ προσήνεγκας * σεαυτὸν, καὶ τέθυσαι * τῷ διὰ σὲ εἰς θυσίαν * ἐκουσίως ἐλθόντι * ἀγαθότητι ἀρράστῷ * καὶ βουλήσει ἀρρήτῷ.

"Ετερον. Τοίς Μαθηταίς συνέλθωμεν. *

Δεῦτε χαὶ δῶμεν σήμερον * τῷ Χριστῷ δόξαν πάντες· * αὐτός γὰρ ό Θεός ἡμῶν * τέρασι παραδόξοις * χαὶ θαύμασι πολυτρόποις * τὸν σοφὸν Ἱεράρχην * χαὶ Μάρτυρα ἐδόξασε * Βλάσιον, ὄν τιμῶντες * χαὶ τὴν αὐτοῦ * ἰερὰν πανήγυριν ἐχτελοῦντες, * ἀμαρτιῶν λυτρούμεθα * ταῖς αὐτοῦ ἰχεσίαις. Θεοτοχίον, ὅμοιον.

Ζητών με το πλανώμενον * πρόβατον παραβάσει * Θεός ό πλα-Ζ στουργήσας με, * σοῦ τὴν ἄρθορον μήτραν * ὑπέδυ, ἄχραντε Κόρη· * καὶ λαβών με ἐπ' ὥμων * εἰς οὑρανοὺς ἀνύψωσε * συνεδρία τιμήσας * τῆ Πατρικῆ· * οὐ τὴν ἀνυπέρβλητον εὐσπλαγχνίαν * καὶ σὲ τὴν Θεομήτορα * προσκυνῶ καὶ δοξάζω.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνων, τὰ Στιχηρὰ τῆς ἀχτωήχου. Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὅρθρου ἀΑχολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ ἀΑπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Ζήτει εἰς Ἱερομάρτυρας. Men. Tom. III.

THE IB'. TOT ATTOT MILNOS.

Μνήμη τοῦ ἐν Αγίοις Πατρός ἡμῶν Μελετίου, Αρχιεπισκόπου Αντισχείας τῆς μεγάλης.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τό, Κύριε ἐχέχραξα, ψάλλομεν Στιχηρά προσόμοια, ^{*}Ηχος δ'. 'Ως γενναΐον ἐν Μάρτυσι. *

Ελετήσας, μαχάριε * Ιεράρχα Μελέτιε, * νόμον τον σωτήριον, χαθώς γέγραπται, * ξύλον έδειχθης έν ϋδατι * άσχησεως χείμενον, * χαί χαρπούς των άρετων * προβαλλόμενον γ ριτι * του φωτίσαντος * την άγίαν ψυγήν σου, * χαί παντοίων * δεχτιχήν έργασαμένου * πνευματιχών έπιλάμψεων.

Υχρατεία ἐμάρανας * τῆς σαρχός τὰ σχιρτήματα· * χαὶ παθῶν, Μελέτιε, χατεχράτησας· * χαὶ ἀπαθείας λαμπρότητι * σεαυτόν ἐφαίδρυνας· * χαὶ ἀγνῶς χαὶ χαθαρῶς * τῷ Χριστῷ ἱερούργησας· * öν ἰχέτευε * ἐχ φθορᾶς χαὶ χινδύνων * λυτρωθῆναι * τους ἐν πίστει ἐχτελοῦντας * τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Γή σαρχί χαθ' ὑπόστασιν * ἐνωθέντα τὸν ἄσαρχον * χαὶ Πατρί συνάναρχον Λόγον, Πάνσορε, * δίχα τροπής χαὶ συγχύσεως * σορῶς ἐδογμάτισας· * ἐνεργοῦντα δὲ διττῶς * χαταλλήλως ταϊ; ρύσεσιν, * ἐξ ῶν σύγχειται * χαὶ ἐν αἶς θεωρεῖται, * εἶς ὑπάρχων * ἀδιαίρετος τῷ ὄντι * τοῦτο χάχεῖνο νοούμενος.

Δόξα, καί νον. Θεοτοχίον, δμοιον.

Γν θαλάσση με πλέοντα, * έν όδῷ με βαδίζοντα, * έν νυχτί χαθεύδοντα περιφρούρησον· * έπαγρυπνοῦντα χαρίτωσον * τον νοῦν μου, Πανάμωμε, * χαὶ εὐόδωσον ποιείν * τοῦ Κυρίου τὸ θέλημα· * ὅπως εῦροιμι * ἐν ἡμέρα τῆς δίχης * τῶν ἐν βίῳ * πεπραγμένων μοι τὴν λύσιν * ὁ προσρυγών ἐν τῆ σχέπη σου.

"Η Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Τόν ἀμνόν χαὶ Ποιμένα σε * ἐπὶ ξύλου ὡς ἔβλεψεν * ἡ ἀμνὰ; ἡ τέξασα ἐπωδήρετο, * χαὶ μητριχῶς σοι ἐφθέγγετο· * Ϊώ ποθεινότατε, * πῶς ἐν ξύλω τοῦ Σταυροῦ * ἀνηρτήθης, Μαχρόθυμε; * πῶς τὰς χεῖράς σου * xαὶ τοὺς πόδας σου, Λόγε, * προσηλώθης * ὑπ' ἀνόμων, xαὶ τὸ αἴμα * τὸ σὸν ἐξέχεας, Δέσποτα; ᾿Απολυτίχιον, ἘΗχος ο̂΄. Κανόνα πίστεως.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά την συνήθη Στιχολογίαν, λέγεται ό Κανών, ού ή Άκροστιχίς

Τούς σούς ἐπαίνους ἐξυραίνω, Παμμάχαρ.

Ποίημα Θεοφάνους.

'Ωδή α΄. 'Ηχος πλ. δ΄. Ο Ειρμός.

 Αρματηλάτην Φαραώ έβύθισε * τερατουργούσα ποτέ * Μωσαϊκή ράβδος * σταυροτύπως πλήξασα, * χαι διελούσα θά λασσαν· * Ίσραήλ δὲ φυγάδα * πεζόν όδίτην διέσωσεν, * ἀσμα
 τῷ Θεῷ ἀναμέλποντα.

Τῷ φωτοδότη παρεστώς όλόφωτος * φωτί τῆς γνώσεως, * τὸ ζοφερὸν ὄμμα * τῆς ψυχῆς μου φώτισον, * καὶ τὴν ἀχλὺν ἀπέλασον * τῶν παθῶν σαῖς πρεσβείαις· * ὡς Ἱεράρχης γὰρ, "Οσιε, * ἔχεις παἰρήσίαν, Μελέτιε.

Ο έν τοῖς χόλποις τοῦ Πατρός χαθήμενος * ό συναίδιος * χαὶ συμφυὴς Λόγος * τῷ τεχόντι, χήρυχα * τῆς ἑαυτοῦ θεότητος προχειρίζεται μόνος * ὡς ᾿Αποστόλων ὁμότροπον * σὲ νῦν, θεοφόρε Μελέτιε.

Υπό τῆς θείας φωτισθεὶς ἐλλάμψεως * τὸν ἐξ ἀνάρχου Πατρὸς * μονογενῆ Λόγον * ἄχτιστον, αἰώνιον * θεολογήσας, "Οσιε, * τοὺς 'Αρείου συμμάχους * ὁμόφρονάς τε συνέχεας, * θεία παντευχία φραξάμενος.

Σεσαρχωμένον, Παναγία, τέτοχας * τὸν πρὶν ἀσώματον * θεαρχιχὸν Λόγον· * μόνη ἐξ αἰῶνος γὰρ * ἀχτῖσι χαθαρότητος, * Παρθενίας τε χάλλει * χαὶ παναμώμοις χαρίσμασι * πέφηνας ἀξία, Πανάμωμε.

'Ωδή γ'. 'Ο Είρμός.

Ο στερεώσας χατ' άρχας * τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει, * χαὶ τὴν
 Υῆν ἐπὶ ὑδάτων ἐδράσας, * ἐν τῆ πέτρα με, Χριστὲ, * τῶν
 ἐντολῶν σου στήριζον· * ὅτι οὐχ ἔστι πλήν σου * "Αγιος, μόνε
 Φιλάνθρωπε.

Στερεωτέραν την ψυχην * ἀδάμαντος χεχτημένος, * το σαθρόν σὺ τῆς αἰρέσεως δόγμα * εὐσεβεία πυρσωθείς, * Πανόλβιε, χατέπαυσας· * διὸ πιστοί σε πάντες * ὕμνοις, θεόφρον, δοξάζομεν.

Όμοιωθείς δι' άρετῶν * τοῖς τοῦ Χριστοῦ 'Αποστόλοις, * την ἐχείνων αὐθεντίαν χαὶ θρόνον * ἐχληρώσω προφανῶς, * Μελέτιε πανένδοξε, * ὀρθοδοξίας στύλος * χαὶ εὐσεβείας γενόμενος.

ΜΗΝ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ. ΙΒ'.

Υίοθετούμενος Θεῷ, * τόν ἐχ Θεοῦ Θεόν Λόγον * οὐ χατήγαγες εἰς χτίσιν ἀρρόνως, * ἀλλ' ἐδόξασας Πατρὶ * συνάναρχον χαὶ σύνθρονον, * Δημιουργόν χαὶ Κτίστην * τῶν γεγονότων, Θεόληπτε. Θεοτοχίου.

Σοῦ τὴν ἀγίαν ὁ θεὸς * γαστέρα κατασκηνώσας * ἐσαρχώθη. Θεομῆτορ, ὡς οἰδε, * καὶ διέσωσεν ἡμᾶς * τοῖς ζωηρόροις παθεσιν· * ὅθεν σε σωτηρίας * πύλην, Παρθένε, γινώσχομεν.

Κάθισμα, Ήχος πλ. ο'. Την Σορίαν και Λόγου.

Μελετήσας ήμέρας τε χαι νυχτός * ἐν τῷ νόμῳ Κυρίου, Πάτερ σορέ, * ὡς ξύλον χατάχαρπον * ἐρ' ὑδάτων τοῦ Πνεύματος * ουτευθέν ὡράθης· * διὸ ἰεράτευσας * τῷ Θεῷ ἀμέμπτως, * 'Αρείου τὸ ἄθεον * χαὶ τοῦ Σαβελλίου * τὸν χαχόδοξον τρόπον * σαρῶς βδελυξάμενος * ὁρθοδόξῷ φρονήματι, * Γεράρχα Μελέτιε. * Πρεσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄρεσιν δωρήσασθα:* τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ * τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

16ξα, δμοιον.

Τήν σορίαν τοῦ Λόγου χαταμαθών, * χαὶ τὸ γράμμα τοῦ νόμου ἀποβαλών, * πᾶσιν ἀνεχήρυξας * τὸν τῆς χάριτος λόγον· * χαὶ τῶν ψυχῶν τὰς πλάχας * λαξεύσας τῆ γλώττη σου, * ἐν αὐταξ ἐχάραξας * τὰ θεῖα διδάγματα· * ὅθεν χαὶ τοῦ γνόρου * διαβὰς τὴ νερέλην, * χαλυπτόμενος σώματι * ἀναλάμπεις τῷ πνεύματι, * Ιεράρχα Μελέτιε. * Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄρεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ * τὴν ἀγίαν μνήμην σου. Καὶ νῦν. Θεοτοχίον, ὅμοιον.

Ο τῶν ὅλων Δεσπότης xai Ποιητής * ἐξ ἀχράντου σου μήτρας σάρχα λαβών, * προστάτιν σε ἔδειξε * τῶν ἀνθρώπων, Πανάμωμε· * διὰ τοῦτο πάντες * πρός σὲ χαταρεύγομεν, * ἰλασμόν πταισμάτων * αἰτούμενοι, Δέσποινα, * xai αἰωνιζούσης * λυτρωθηναι βασάνου * xai πάσης χολάσεως * τῆς ἐχεῖσε, δεόμεθα, * xai ἐν πίστε βοῶμέν σοι· * Πρέσβευε τῷ σῷ Γἰῷ xai Θεῷ, * τοῦ δοθηναι πᾶσι. Κόρη, ἀρεσιν * τοῖς εὐσεβῶς προσιοῦσι * τῆ σχέπη τῆ θείҳ σου. ¨Η Σταυροθεοτοχίον, ὅμοιον.

Ο σταυρόν ύπομείνας ώς άγαθός, * τοῦ 'Αδάμ τὴν πτωχείαν άναλαβών, * μόνε άναμάρτητε, * ὑπεράγαθε Κύριε, * τοῦ θανάτου, εὕσπλαγχνε, * τὸ κράτος κατέλυσας, * καὶ τῷ πάθει σου. Δέσποτα, * τὸν κόσμον διέσωσας· * ὅθεν, Ζωοδότα, * τὴν πεσοῦσαν ψυχήν μου, * οἰκτείρησον, δέομαι, * ὅταν κρίνης τὰ ἔργα μου, * δικαιοκρίτα φιλάνθρωπε· * καὶ δός μοι, πανοικτίρμον Θεὲ, * τῶν πταισμάτων ἄρεσιν ὡς εὕσπλαγχνος· * ὅτι μόνος ὑπάρχεις * οὐσει ἀναμάρτητος.

572

۰.

'Ωδή δ'. Ο Είσμός.

Σύ μου ίσχὺς, * Κύριε, σύ μου χαὶ δύναμις, * σὺ Θεός μου, *
 σύ μου ἀγαλλίαμα, * ὁ πατριχοὺς * χόλπους μἡ λιπών * χαὶ
 τὴν ἡμετέραν * πτωχείαν ἐπισχεψάμενος· * διὸ σὺν τῷ Προφήτῃ *
 ᾿Αββαχοὺμ σοὶ χραυγάζω· * Τῇ δυνάμει σου δόξα, φιλάνθρωπε.

Έπιφανῶς, * Ἱερομύστα, διέπρεψας * τόν τοῦ Πέτρου * θρόνον χληρωσάμενος * τοῦ πρωτουργῶς * παρὰ τοῦ Χριστοῦ * χειροτονηθέντος· * οῦ χαὶ τὸν τρόπον ἐζήλωσας, * Γἰόν Θεοῦ τοῦ ζῶντος * τὸν Σωτῆρα δοξάζων * διδαχαῖς ταῖς ἐχείνου ἑπόμενος.

Παντοδαποιζ * χεχοσμημένος χαρίσμασι, * Μοναρχίας * χήρυξ έχρημάτισας * της έν Πατρί * χαὶ μονογενεϊ * Λόγω νοουμένης * χαὶ Θείω Πνεύματι, Πάνσορε· * Μονάδα γὰρ οὐσίας * ἐν Τριάδι προσώπων * ὑρεστώτων ἐδίδαξας, "Όσιε.

'Αναχραθείς * χάλλει τῷ πρώτῳ, Θεσπέσιε, * χαὶ τῆ αἰγλη * τούτου συμμορρούμενος, * χαὶ πυρσωθεἰς * θείαις ἀστραπαῖς * χατὰ μετουσίαν * τῆ 'Εχχλησία φῶς δεύτερον * ἐγένου, Θεοράντορ, * φωτισμόν εὐσεβείας * ἀναφαίνων τοῖς πίστει προστρέχουσιν.

Θεοτοχίον.

"Ινα μορφήν * την χεχωσμένην τοῖς πάθεσιν * ἐχζητήσης, * πλούτου ἀγαθότητι * Παρθενιχήν * ὡχησας νηδὺν, * ἐξ ἦς ἡ Σορία * Θεοῦ ναὸν ὡχοδόμησας· * δι' οῦ συνανεστράφης * τοῖς ἀνθρώποις, οἰχτίρμον, * χαὶ διέσωσας χόσμου τὰ πέρατα.

'Ωδή ε'. Ο Ειρμός.

» τνα τί με ἀπώσω * ἀπό τοῦ προσώπου σου, τὸ φῶς τὸ ἄδυ-

Ι τον, * καὶ ἐκάλυψέ με * τὸ ἀλλότριον σκότος τὸν δείλαιον; *
 ἀλλ' ἐπίστρεψόν με, * καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν σου * τὰς

» όδούς μου χατεύθυνον, δέομαι.

Νεμομένης ἀτόπως * πἀντας τῆς αἰρέσεως τῆς κακοδαίμονος * ὑπερῆρας, Πάτερ, * εὐγενεία ψυχῆς καὶ φαιδρότητι, * καὶ πανάγνω γνώμη * καὶ σταθηρặ θεοσεβεία, * θεοράντορ παμμάκαρ Μελέτιε.

Ολικαϊς προθυμίαις * τους Αρειανόφρονας καταστρεψάμενος, * όρθοδόξω πίστει, * θεοφόρε, το κράτος ἐκύρωσας * ἐν Τριάδι ἕνα * Θεόν ἡμῖν ἀνακηρύττων, * παμμακάριστε Πάτερ Μελέτιε.

Υπερθέου Τριάδος * μύστης ἐχρημάτισας παναληθέστατος, * τῷ Πατρὶ τὸν Λόγον * ὁμοούσιον σέβων καὶ σύνθρονον, * καὶ τὸ Θεῖον Πνεῦμα * ὁμοφυὲς Πατρὶ καὶ Λόγῳ, * πανσεβάσμιε Πάτερ Μελέτιε. Θεοτοκίον.

Στρατηγίαι τῶν ἄνω,* Πάναγνε, Δυνάμεων σὲ μαχαρίζουσι,* γενεαὶ δὲ πᾶσαι * τῶν ἀνθρώπων ἀξίως δοξάζουσι· * διὰ σοῦ γὰρ μόνης * οἱ ἐπὶ γῆς τοῖς οὐρανίοις * συναφθέντες ὑμνοῦμεν τὸν τόχον σου.

Dir, 5. O Elouse.

 Τλάσθητί μοι, Σωτήρ· * πολλαί γὰρ αι ἀνομίαι μου· * xzi Ι έχ βυθοῦ τῶν χαχῶν * ἀνάγαγε, δέομαι· * πρός σὲ γἰ;

» έβόησα, * xai έπάχουσόν μου, * ό Θεός της σωτηρίας μου.

Έξήρανας ποταμούς, * Θεόφρον, τούς τῆς αἰρέσεως· * ἡνέψζι; δε πηγάς * δογμάτων δρθότητος, * άήττητος πρόμαχος * της ορθοδοξίας * γεγονώς, ώ παμμαχάριστε.

Ξηράνας το θολερόν * Άρείου ρετθρον και άθεον, * κατήρ δευσας δαψιλώς * τής χάριτος νάμασι * πιστών τα συστήματα, χαι της Έχχλησίας * την εύπρέπειαν έχόσμησας.

Υπάρχων διαπρεπής * ένθέοις επιτηδεύμασιν * εγένου περιγανής, * ΙΙάτερ, πρακτικώτατος, * ακλόνητος σύμμαχος * της θεσεβείας, * και Ποιμένων προηγούμενος. Θεοτοχίον.

Φωτίζουσι τὰς ψυχὰς * τῶν δρθοδόξως ὑμνούντων σε * αι ῥήσεις τών Προφητών, * την σην προμηνύουσαι * πανάχραντον σύλληψιν * χαι την ύπερ λόγον * Θεονύμρευτόν σου γέννησιν.

Κοντάχιον, Ήχος β'. Τοις των αιμάτων σου ρείθροις.

ροθοδοξίας τοῖς τρόποις χοσμούμενος, * τῆς Ἐχχλησίας προστάτης χαι πρόβολος * έδείχθης, παιμιάχαρ Μελέτιε, * χατ2πυρσεύων τα πέρατα δόγμασι, * λαμπτήρ Έχχλησίας φαεινότα:.. Ο Οίχος, πρός τό Τράνωσόν μου.

Ι Τῶν Αποστόλων όμότροπόν σε * χαι όμοδοξον πάντες * έγνωχό-Ι τες πιστοί * χαι σύνθρονον, Πάτερ Όσιε, * χαι της Τριαδός μύστην και λάτριν, * και Διδάσκαλον μέγαν της Έκκλησίας, * υπέρ αυτής * την ψυχήν σου, τρισμάχαρ, προθέμενον, * τῷ ζήλψ τής εύσεβείας * πυρσούμενον, θεόφρον Μελέτιε, * συμφώνως πάντις άνυμνοῦμέν σε, * την σεπτήν σου γεραίροντες χοίμησιν, * λαμπτη: Έχχλησίας φαεινότατε.

Συναξάριον.

Τη ΙΒ΄. του αύτου μηνός, Μνήμη του έν Αγίοις Πατος ήμων Μελετίου, Αργιεπισχόπου Αντιογείας σής μεγάλης.

$\Sigma \pi i \gamma o i$.

Τάς γετρας αίρων Μελέτιος Κυρίω,

Τατς χερσί σου τίθημι την ψυχην, λέγει.

Δωδεχάτη Μελέτιος έδυ χθόνα πουλυβότειραν.

Ταϊς αύτοῦ άγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον χαί σώσον ήμας. Άμήν.

'Ωδή ζ'. Ο Είρμός.

» Θεοῦ συγχατάβασιν * τὸ πῦρ ἡδέσθη ἐν Βαβυλῶνι ποτέ » Θοιὰ τοῦτο οι Πατοες * ἐν τῆ χαμίνω ἀγαλλομένω ποδὶ*

» ώς ἐν λειμῶνι * χορεύοντες, ἔψαλλον· * Εὐλογητός ὁ Θεός * ὁ » τῶν Πατέρων ἡμῶν.

'Αγία σε Σύνοδος * πρωτοστατούντα έσχε, Θεόληπτε, * ήν τό ''Αγιον Πνεϋμα * έχ τῶν περάτων εἰς ἐν συνήθροισεν * ὑμνολογοῦσαν * αὐτοῦ τὴν Θεότητα· * Εὐλογητός ὁ Θεός * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

'Ισότιμον έλαχες * τὴν προεδρείαν τοῖς 'Αποστόλοις Χριστοῦ, * xaì τὴν ἕνθεον τούτων * διδασχαλίαν ἐχληρονόμησας, * xaì πολιτείαν * μιμούμενος ἕψαλλες· * Εὐλογητός ὁ Θεός * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νοῦν ἔχων ὀξύτατον * πρός θεοπτίαν ἀνατεινόμενος, * τὴν τῶν αἰρετιζόντων * ἀμβλυωπίαν ἐξεμυχτήρισας, * τοὺς εὐσεβεῖς δὲ * διδάσχων ἐχραύγαζες· * Εὐλογητός ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοχίον.

'Ως έσοπτρον, ἄχραντε, * σὐ τῆς ἀγίας στίλβουσα χάριτος * φωτοτόχος, Παρθένε, * χαὶ Θεοτόχος, πάναγνε, γέγονας· * διὸ συμφώνως * τῷ τόχῷ σου ψάλλομεν· * Εὐλογητός ὁ Θεός * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

'Ωδή η'. Ο Είρμός.

Επταπλασίως χάμινον * των Χαλδαίων ο Τύραννος * τοίς
 Ε θεοσεβέσιν έμμανως έξέχαυσε· * δυνάμει δε χρείττονι *
 περισωθέντας τούτους ίδών· * Τόν Δημιουργόν χαι Λυτρωτήν,
 ανεβόα, * οι Παίδες, εύλογείτε, * Γερείς, ανυμνείτε, * λαός,
 ύπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Περιφανώς έδίδαξας * μίαν σέβειν Θεότητα * την έν τῷ Πατρί xai τῷ Υἰῷ xai Πνεύματι, xai δύναμιν ἄπειρον * xai βασιλείαν μίαν σαφῶς, * τῶν ἰδιωμάτων ἀσφαλῶς τηρουμένων * ἐχάστη ὑποστάσει, * ἡ xai ψάλλων ἐβόας· * Λαός, ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

'Αγιωσύνης τέμενος, * 'Ιεράρχα, γενόμενος, * πάντας άγιάζεις τοὺς τῷ σῷ ὀνόματι * χαλεΐσθαι σπουδάζοντας, * χαὶ τὴν εἰχόνα, ΙΙάτερ, τὴν σὴν * σχέσει τῆ πρός σὲ διαχαράττοντας πόθψ * χαὶ πίστει μελφδοῦντας· * Ἱερεῖς, εὐλογεῖτε, * λαός, ὑπερυψοῦτε * Χριστόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Μυσταγωγίαις άριστα * την σην ποίμνην ἐφώτισας· * νῦν δὲ πρωτοτόχων Έχχλησίαν ηὕξησας * προσθήχη γενόμενος * τοῖς ἀπ' αἰῶνος λάμψασιν * ἰεραρχιχαῖς χαὶ μυστιχαῖς λειτουργίαις, * μεθ' ὥν βοặς ἀπαύστως· * Ἱερεῖς, εὐλογεῖτε, * λαὸς, ὑπερυψοῦτε * Χριστόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοχίον.

Μεμυημένοι, Πάναγνε, * το έπι σοι Μυστήριον, * χαι την γενομένην δια σου δρεπόμενοι * ψυγών απολύτρωσιν * xai σωτηρίαν. χράζομεν * σύν τῷ Γαβριήλ τῷ Άρχαγγέλω το Χατρε, * βοώντες, Θεοτόχε, * χαι πιστώς μελωδούντες * Λαός, ύπερυψού τε * Χριστόν είς τούς αίῶνας.

Ωδή θ. Ο Είρμός.

» Έξέστη ἐπὶ τούτῷ ὁ οὐρανὸς * καὶ τῆς Υῆς κατεπλάγη τά » Ε πέρατα, * ὅτι Θεὸς * ὥρθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, * καὶ

» ή γαστήρ σου γέγονεν * εύρυγωροτέρα των ούρανων· * διό σε,

» Θεοτόχε, * 'Αγγέλων χαι ανθρώπων * ταξιαρχίαι μεγαλύνουσιν. 'Αύλως τῷ ἀύλῳ παρεστηχώς, * ὄν χαὶ Κτίστην τῶν ὅλων

χαι Κύριον * χαι του Πατρός * Λόγον χαι σοφίαν ούσιωδώς * χαι συμουώς υπάρχοντα * συ έθεολόγεις είλιχρινώς, * αίτουμενος μή παύση * σωθήναι τους έν πίστει * σέ, Θεηγόρε, μακαρίζοντας.

Καμάτοις ενιδρούντα πνευματικοϊς, * και προθύμως εισετι μαχόμενον * ύπερ αύτοῦ * τοῖς Πνευματομάχοις σε χαθορῶν * τὸ χαθαρόν χαί "Αγιον * Πνεύμα, στεφανώσαν ώς νιχητήν * προσέλαβεν άξίως, * χαί ταις άνω, Παμμάχαρ, * χοροστασίαις συνηρίθμησεν.

Αγῶνας διανύσας τοὺς εὐαγεῖς, * xai τὸν δρόμον τελέσας τόν χάλλιστον, * χαι την όρθην * πίστιν εχδιδάξας πανευσεβώς, * διχαιοσύνης στέφανον * παρά τοῦ τῶν πάντων Δημιουργοῦ * ἐδέξω, Θεηγόρε, * συνόδω διδασχάλων * υμνοις έξ υμνων προπεμπόμενα. Θεοτοχίον.

Ραδίως, Θεοτόχε, διαπεράν * τον του βίου παράσχου μοι χλύδωνα, * των πειρασμών * τὰς ἐπαναστάσεις χαί των παθών * ώς άγαθή πραύνουσα, * χαὶ χαθοδηγοῦσα πρός ἀρετῆς * οὐράνιον πορείαν, * ὅπως ὡς εὐεργέτιν * ἀχαταπαύστως μεγαλύνω σε.

Έξαποστειλάριον. 'Ο ούρανόν τοῖς ἄστροις. *

παμφαής έπέστη * του Ιεράρχου έορτη· * δευτε προθύμως Lέν ταύτη * άνευφημήσωμεν Χριστόν, * τόν θαυμαστόν έν Αγίοις * χαι μόνον Κύριον όντα.

Θεοτοχίον, όμοιον.

Τρλπίς απηλπισμένων, * χαταφυγή Χριστιανών, * σύν 'Αποστό-L' λοις, Προφήταις * χαί Μάρτυσι τον σον Υίον * ixéteus úπέρ πάντων * τῶν σὲ πιστῶς προσχυνούντων.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἴνων, Στιχηρὰ

τής Όχτωήχου.

Καί ή λοιπή του "Ορθρου 'Αχολουθία, ώς σύνηθες, και Απόλυσις.

ΤΗ: ΙΓ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη του Όσίου Πατρός ήμῶν Μαρτινιανου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τό, Κύριε ἐχέχραξα, ψάλλομεν Στιχηρά προσόμοια, ⁷Ηγος δ'. **Έδωχας σημείωσιν.** *

Τ σκησιν έλόμενος * και κακουχίαν, μακάριε, * έν σπηλαίοις και Τ δρεσι * σαυτόν ἀπεμάκρυνας * φυγαδεύων, Πάτερ, * και ταϊς θεωρίαις * και ἀναβάσεσι τόν νοῦν * ἀποκαθαίρων και καλλυνόμενος· * ἐντεῦθεν ἐχρημάτισας * θεῖον δοχεῖον τοῦ Πνεύματος, * Θεορόρε πανόλβιε, * Μοναζόντων τό καύχημα.

άρτυς έθελούσιος * χαὶ διχαστής χαὶ χατήγορος * σεαυτοῦ ἐχρημάτισας· * πυρὶ γὰρ φλεγόμενος * ήδονῆς ἀτόπου, * πυpàν λαυροτάτην, * Πάτερ, ἀνάψας, σεαυτόν * μέσον εἰσῆξας χαταχαιόμενος· * ή δρόσος δὲ τοῦ Πνεύματος * ἐξ οὐρανοῦ σε ἀνέψυξε, * χαὶ τόν σάλον τόν ἄπειρον * εἰς γαλήνην μετήγαγεν.

έσον χατεσχήνωσας * θαλάσσης, Πάτερ, τὰ χύματα * ἀπο-ΤΙ φεύγων τοῦ ὄρεως· * ϫἀχεῖ δέ σοι θήρατρα * ὁ ἐχθρὸς προσάγει * την διασωθεῖσαν * ἐχ τριχυμίας χαλεπῆς· * θηρσὶ δὲ αὖθις προσεποχούμενος * τῆ χέρσω προσεπέλασας, * χαὶ τὸν ἀγῶνα ἐτέλεσας * ξενιτεύων, θλιβόμενος, * Θεοφόρε πανόλβιε.

Δόξα, χαι νυν. Θεοτοχίον, διιοιον.

Γξιό χαῦνον καὶ ἔκλυτον, * Παρθενομῆτορ πανάμωμε, * τῆς ψυἰ χῆς μου μετάβαλε * εἰς ρῶσιν καὶ δύναμιν * νῦν τοῦ θείου φόβου * ποιεῖν τε καὶ πράττειν * τὰ δικαιώματα Χριστοῦ· * ὅπως ἐκφύγω τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον, * καὶ κλῆρον τὸν οὐράνιον * καὶ τὴν ζωὴν τὴν ἀπέραντον * διὰ σοῦ εὕρω, Δέσποινα, * εὐφραινόμενος πάντοτε.

"Η Σταυροθεοτοχίον, δμοιον.

Ταυρούμενον βλέπουσα * χαὶ τὴν πλευρὰν ὀρυττόμενον * ὑπὸ Δ λόγχης ἡ Πάναγνος * Χριστὸν τὸν ριλάνθρωπον, * ἔχλαιε βοῶσα· * Τί τοῦτο, Γἰέ μου; * τί σοι ἀχάριστος λαὸς * ἀποτιννύει ἀνθ' ὧν πεποίηχας * χαλῶν αὐτοῖς, χαὶ σπεύδεις με * ἀτεχνωθῆναι, παμρίλτατε; * Καταπλήττομαι, εὕσπλαγχνε, * σὴν ἐχούσιον σταύρωσιν.

Ἐἀν δὲ τύχῃ ἐχτός τῆς Γεσσαραχοστῆς, λέγε τὰ ἐξῆς ἰδιόμελα.

Men. Tom. III.

Δόξα, ³Ηχος 3'.

Χαίροις, ἕντιμον χαὶ πολυθαύμαστον * Παλαιστινῶν το χύδος. * ἀνέτειλας γὰρ ἡμῖν ὡς φαεινότατος ὅλιος, * χαὶ τὴν τοῦ ἐχθροῦ χαταρλέξας ἅπασαν δυναστείαν * τῶν μελῶν σου ἡψω πυρὶ, μαχάριε· * ἐν ὅρεσι γὰρ χαὶ ἐρήμοις χαὶ νήσοις * πάντα πειρασμόν σοι προσήγαγε· * το μὲν * ἐν ἐρήμῷ γύναιόν σοι παρεστήσατο· * το δὲ * ἐν βράχει θαλαττίῷ * ὁ πειράζων πειράζειν σὲ ἐπειρᾶτο, σορέ. * ᾿Αλλ' ὡ * Μαρτινιανὲ τρισόλβιε, * Χριστόν ἀπαύστως ὑπὲρ ἡμῶν * ἰχετεύων μὴ παύσῃ * τῶν ἐχτελούντων σου πιστῶς το μνημόσυνον.

Και νύν. Θεοποχίου. Ότε * έχ του ξύλου σε.

τῶν ᾿Αγγέλων ἡ χαρὰ, * σὺ εἶ τῶν ἀνθρώπων ἡ δόξα, *
 ϫῶν σὺ τῶν Πιστῶν ἡ ἐλπὶς, * Δέσποινα πανάμωμε, * καὶ προστασία ἡμῶν· * καὶ πρός σὲ καταρεύγοντες * ἐν πίστει βοῶμεν· *
 Ὁπως ταῖς πρεσβείαις σου * ἐκ τῶν βελῶν τοῦ ἐχθροῦ, * λύπης *
 ψυχοφθόρου καὶ πάσης * θλίψεως ῥυσθείημεν πάντες * οἱ ἀνευρη μοῦντές σε, Θεόνυμφε.

"Η Σταυροθεοτοκίον, διλοιον.

Οτε * έν Σταυρῷ σε ἡ 'Αμνὰς * 'Αρνα τὸν οἰχεῖον ἑώρα * χαταχεντούμενον * ἥλοις, ὼλοφύρετο * ἐχπληττομένη σροδρῶς: * χαὶ δαχρύουσα ἔλεγε· * Πῶς θνήσχεις, Γἰέ μου, * θέλων τὸ χειρόγραφον * τοῦ πρωτοπλάστου 'Αδὰμ * ῥῆξαι, * χαὶ θανάτου λυτρῶσαι * ἅπαν τὸ ἀνθρώπινον; Δόξα * τῇ οἰχονομία σου, μαχρόθυμε.

Είς του Στίχου, τα Στιχηρά της Όκτωήχου. Δόξα, ^πΗχος β'.

Πεποιχιλμένος στολή άγνείας * χαι πεπυρσευμένος έντευξει θεία, * ένοιχόν τε έχων Χριστόν * τόν έχ Παρθένου τεχθέντα, * γυναιχεία στολή ού συνηρπάγης, * ούδε ήδονας * σαρχός χατεδέξω, * άλλ' ἐπέβης προθύμως τῷ όμοδούλφ πυρι * τό θεῖον πῦρ ἐγχάρδιον ἔχων· * χαι διὰ τοῦ αἰσθητοῦ χαι προσχαίρου πυρός * τὸ ἐμπαθές πῦρ χατέρλεξας, * χαι τῆς γεέννης τὴν φλόγα χατέσβεσας. * Διὸ πρέσβευε, * Μαρτινιανὲ τρισόλβιε, * χαι ἡμᾶς τοῦ δλεθρίου * χαι αἰωνίου λυτρωθήναι πυρός.

Καί νῦν. Θεοτοχίον. Ότε * ἐχ τοῦ ξύλου σε.

Τεύσον * ταζς δεήσεσιν, 'Αγνή, * τών σών οἰχετών, χαὶ παγ ράσχου * πηγὰς δαχρύων ἡμῖν, * ίνα ἀποπλύνωμεν * τών ἐγχλημάτων ἡμῶν * τὰς χηλίδας, Πανάμωμε, * χαὶ σβέσωμεν φλόγα * τοῦ διαιωνίζοντος * χαὶ πιχροτάτου πυρός. * σὺ γὰρ * τῶν

ΜΗΝ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ. ΙΓ'.

έξ όλης χαρδίας * σὲ τὴν τοῦ Δεσπότου Μητέρα * ἐπιχαλουμένων τὰς δεήσεις πληροῖς.

Η Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Ω τῆς * ἀγαθότητος τῆς σῆς ! * ῶ τῆς ὑπὲρ νοῦν εὐσπλαγχνίας ! * ῶ τῆς πολλῆς ἀνοχῆς * καὶ μαχροθυμίας σου, * Λόγε προάναρχε ! * ἡ Παρθένος ἐκραύγαζεν * ὀλοφυρομένη· * Πῶς ὁ ῶν ἀθάνατος * θανεῖν ἡγάπησας ; * Μέγα * τὸ μυστήριον βλέπω ! * ὅμως προσκυνῶ σου τὰ πάθη, * ἅπερ ἐκουσίως καθυπέμεινας.

Τήν φλόγα τῶν πειρασμῶν * δαχρύων τοῖς ὀχετοῖς * ἐναπέσβεσας, Μαχάριε· * χαὶ τῆς θαλάσσης τὰ χύματα * χαὶ τῶν θηρῶν τὰ ὀρμήματα * χαλινώσας, ἐχραύγαζες· * Δεδοξασμένος εἶ, Παντοδύναμε, * πυρός χαὶ ζάλης ὁ σώσας με.

Δόξα, χαι νυν. Θεοτοχίον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά την συνήθη Στιχολογίαν, λέγεται ό Κανών, ού ή Άχροστιγίς

Μέλπω, μάχαρ, σοῦ τοὺς δρόμους θείοις λόγοις.

Ποίημα Θεοράνους. 'Ωδη α΄. Ήχος δ΄. Ο Είρμός.

 Βαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος * ἀβρόχοις ἴχνεσιν * ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἱσραὴλ, * σταυροτύποις Μωσέως χερσὶ *
 * τοῦ ᾿Αμαλὴχ τὴν δύναμιν * ἐν τῆ ἐρήμω ἐτροπώσατο.

Μονάσας, χαι τόν σταυρόν σου, Όσιε, * ἀναλαβόμενος, * τῷ διὰ σὲ ἐχούσιον Σταυρόν * χαι ταφήν ὑπομείναντι * ἀχολουθείν ἐπόθησας, * πάθη νεχρώσας τὰ τοῦ σώματος.

Έν δρει τῆς ἀπαθείας, Όσιε, * μένειν ἐλόμενος, * ταῖς πρός τὸ Θεῖον νεύσεσι νυχτὸς * χαὶ ἡμέρας ἐσχόλασας * διὰ νηστείας, πάνσοφε, * χαὶ ἐγχρατείας χαὶ δεήσεως.

Λαμπτήρα τής Έχχλησίας, ἕνδοξε, * Χριστός σε ἕδειξε * φωτοβολοῦντα, Πάτερ, ἀρεταῖς * τῶν πιστῶν τὰ συστήματα, * χαὶ τῶν ψυχῶν σχοτόμαιναν * πολυσχιδή ἀποδιώχοντα.

Θεοτοχίον.

Παρθένον και μετὰ τόχον μόνην σε * μείνασαν ἕγνωμεν· * τόν πλαστουργόν γὰρ ἕτεχες Θεόν, * και σαρχι ἐσπαργάνωσας * τόν θεικαῖς δυνάμεσι * τὴν γῆν ὁμίχλῃ σπαργανώσαντα.

MHN φ EBPOTAPIOS. IT'. 'Don y'. 'O Elopos.

» Γύρραίνεται έπι σοι * ή Έχχλησία σου, Χριστέ, χράζουσα· *
 » Σύ μου ίσχυς, Κύριε, * χαι χαταφυγή χαι στερέωμα.

Ανύσταχτον τον πυρσόν * τον της ψυχής διατηρών πνεύματι, * τής νοητής ένδοθεν, * Όσιε, παστάδος έσκήνωσας.

Ρεόντων παραδραμών * εύσεβοφρόνως τα περπνα, έσπευσας * τὰ μηδαμῶς ρέοντα, * Μαρτινιανέ, έγχολπώσασθαι.

Στενούμενος πλατυσμῷ * ἀσχητιχής διαγωγής, Όσιε, * πλάτος τερπνόν έφθασας * το του Παραδείσου γηθόμενος.

()eotoxiov.

Οίχήσας σου την νηδύν * ό χατοιχών τόν ούρανόν, άλλον σε, * Μήτηρ Θεού, ξμψυχου * όντως ούρανον άπειργάσατο.

Κάθισμα, Πχος α΄. Του λίθου σφραγισθέντος. *

Τν πέτρα εύσεβείας * προσερείσας τον πόδα σου, * έχθροῦ ταῖς υ μεθοδείαις * άπερίτρεπτος έμεινας. * πυρί δε θερμανθείς των ήδονών, * είς πῦρ σαυτόν ἐνέβαλες δειχθεὶς * ἐθελούσιος Μάρτυς, * έπισχοπή τή θεία δροσιζόμενος. * Δόξα τῷ δεδωχότι σοι ίσχύν * δόξα τῷ στεφανώσαντι δόξα * τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πασιν ιάματα.

Δόξα, καί νον. Θεοτοκίον, όμοιον.

Τας γεϊράς σου τὰς θείας * αἶς τὸν Κτίστην ἐβάστασας, * Παρ-L θένε Παναγία, * σαρχωθέντα χρηστότητι * προτείνουσα, δυσώπησον αύτον * λυτρώσασθαι ήμαζ έχ πειρασμών * χαί παθών χαι χινδύνων * τους εύφημοῦντάς σε πόθω, χαι βοῶντάς σοι·* Δόξα τῷ ἐνοιχήσαντι ἐν σοί· * δόξα τῷ προελθόντι ἐχ σοῦ· δόξα * τῷ έλευθερώσαντι ήμας διὰ τοῦ τόχου σου.

"Η Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Υταυρώ σου προσπαγέντος * ὑπό τῶν παρανόμων, * xai στρα-🛥 τιωτών, Σώτερ, * λόγχη την πλευράν όρυγέντος, * ή Παναγνος ώδύρετο πιχρώς * τά σπλάγχνα χοπτομένη μητριχώς. * χαί το πολώ σου χαί φριχτον * τής άνοχής έξίστατο βοώσα. * Δόξα τη πρός ανθρώπους σου στοργή. * δόξα τη ση χρηστότης. δόξα * τῷ ἐν τῷ θανάτω σου βροτούς ἀθανατίζοντι.

'Ωδή δ'. Ο Ειρμός.

 Γπαρθέντα σε ίδοῦσα ή ἘΧΧλησία * ἐπὶ Σταυροῦ τόν "Ηλιον *
 Γτῆς διχαιοσύνης, * ἔστη ἐν τῆ τάζει αὐτῆς * εἰχότως χραυ-» γάζουσα· * Δόξα τη δυνάμει σου, Κύριε.

Υποπιάσας την σάρχα σχληραγωγίαις, * τη χαθαρά χαρδία σου * φέγγος ύπεδέξω, * Πάτερ, το τοῦ Πνεύματος, * χαι χαίρων έχραύγαζες. * Δόξα τη δυνάμει σου, Κύριε.

Ταϊς τοῦ Πνεύματος λαμπόμενος φωταυγείαις, * τὸ σχοτεινὸν παρέδραμες * νέφος τῶν δαιμόνων, * μέλπων ἐμμελέστατα * τῷ σὲ δυναμώσαντι· * Δόξα τῆ δυνάμει σου, Κύριε.

Οὐχ ἐσάλευσε τὸν πύργον τῆς σῆς χαρδίας * ὁ δυσμενὴς προσρήξας σοι * χύματα χαχίας· * πέτρα γὰρ ἐστήριξο * Θεοῦ ἀγαπήσεως, * Μαρτινιανὲ ἀξιάγαστε.

Θεοτοχιον.

Υπερτέρα των Άγγέλων έδειχθης μόνη· * βουλής μεγάλης "Αγγελον * σέτοχας γὰρ Λόγον, * πάντας τὸν φωτίζοντα, * Παρθένε, τοὺς χράζοντας· * Δόξα τῆ δυνάμει σου, Κύριε.

'Ωοή ε'. Ο Ειρμός.

 Σύ Κύριέ μου φῶς * εἰς τὸν χόσμον ἐλήλυθας· * φῶς ἅγιον
 ἐπιστρέφον * ἐχ ζοφώδους ἀγνοίας * τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

Τις δύναται τὰ σὰ * ἐξειπεῖν χατορθώματα; * ἰσάγγελον πολιτείαν * ἐπὶ Υῆς γὰρ ἀσχήσας, * ὀσίως ὑπερήθλησας.

Οργανον τῆς φθορᾶς * χρηματίσας ὁ τύραννος * προσβάλλει σου δελεάσαι * ἡδονῆ· ἀλλ' ἡττήθη * ταῖς σαῖς, Πάτερ, ἐνστάσεσιν.

Υπήρξας σεαυτοῦ * διχαστὴς ἐθελούσιος· * τὴν φλόγα γὰρ ὑπεισδύνων, * τῶν παθῶν τὰς χαμίνους, * Μαχάριε, χατέσβεσας. Θεοτοχίον.

Σὲ ὅπλον ἀἀἀἀἀἀἐἐ κατ' ἐχθρῶν προβαλλόμεθα· * σὲ ἄγχυραν καὶ ἐλπίδα * τῆς ἡμῶν σωτηρίας, * Θεόνυμφε, κεκτήμεθα. 'Ωδὴ ς'. Ο Εἰρμός.

Ούσω σοι * μετὰ φωνής αἰνέσεως, Κύριε, * ή ἘΧΧλησία βοặ
 σοι, * ἐχ δαιμόνων λύθρου χεχαθαρμένη * τῷ δι' οἰχτον * ἐχ
 τής πλευρᾶς σου ῥεύσαντι αίματι.

Δολίαις * γυναιχός λαλιαϊς σοι προσέβαλεν, * ώς τῷ Προπάτορι πάλαι, * δυσμενής ὁ ὄφις· ἀλλ' ἐπινοία * τῆ σορῆ σου * χατηργήθη αὐτοῦ τὰ σοφίσματα.

Ραδίως * διοδεύσας την τρίβον την φέρουσαν * πρός τὰς ἐχεϊ χαταπαύσεις, * οὐχ ἐπαύσω, Πάτερ, διέρχεσθαι * τὰς ἐρήμους * χαὶ τὰς πόλεις πολλοῖς ἀγωνίσμασιν.

^{*}Ορεσι * xai θαλάσσαις σαυτόν ἀπεμάχρυνας, * τό τῆς ἀγνείας xaλόν σου * iεραῖς μελέταις χαρπούμενος, * xai στεφάνων * λαμπροτάτων, Σοφέ, ἀξιούμενος.

Μέλη σου * τη πυρα χαταφλέγεσθαι δέδωχας, * τὰς ὑπεχχαύσεις σβεννύων * ήδονῶν τῆ δρόσφ τοῦ Πνεύματος, * Θεοφόρε, * Μοναστῶν ἀχλινέστατον ἔρεισμα.

(-)EDTOXLOY.

Όλην σε * χαθηγίασε Λόγος ό "Αγιος * σοῦ χατοιχήσας την μήτραν * την ήγιασμένην άρρήτω λόγω. * δν δυσώπει * έχτενώς του σωθήναι τούς δούλους σου.

Κοντάχιον, 'Ηχος β'. Τούς ἀσφαλεζε. *

Ος ἀσχητήν * τῆς εὐσεβείας δόχιμον, * χαι ἀθλητήν * τῆ προαι-2 ρέσει τίμιον, * χαι έρήμου * χαρτερόψυχον * πολίτην άμα χαί συνίστορα * έν ύμνοις έπαξίως εύφημήσωμεν * Μαρτινεανόν τόν άεισέβαστον. * αύτος γάρ τον όφιν χατεπάτησεν.

Ο Οίχος, πρός τό Τράνωσόν μου.

πό περάτων έως περάτων * διεξήλθεν ό φθόγγος * των τερπνών 1 άρετων * χαι των ένθέων άγώνων σου· * νέος γάρ υπάρχων τῆ ἡλιχία,* ἐν ἐρήμοις ἐπόθησας συνδιαιτᾶσθαι,* ὕμνους Χριστῶ,* ψαλμωδίας, εύχας άναπέμπων άει * ημέραν τε χαι νύχτα * συναύξων έν τε πόνοις χαι δάχρυσιν, * άγνως τον βίον ετέλεσας, * χαί σοφῶς τὸν ἀρχέχαχον ἤσχυνας. * Αὐτός γὰρ τὸν ὄφιν χατεπάτησας.

Συναξάριον.

Τη Π΄. του αύτου μηνός, Μνήμη του Όσίου Πατρός ήμων Μαρτινιανού.

Στίγρι.

Μαρτινιανός, σαρχιχήν σβέσας φλόγα, Φεύγει τελευτών μή τελευτώσαν φλόγα.

Έν τριτάτη δεχάτη δέμας έξέδυ Μαρτινιανός.

Ταϊς αύτοῦ άγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ήμας. 'Αμήν.

Ωδή ζ΄. Ο Ειρμός

* Τη καμίνω * Αβραμιατοι πατδες τη Περσικη * πόθω *
Ευσεβείας μάλλον η τη φλογί * πυρπολούμενοι, έκραύγα-

» ζον· * Ευλογημένος εί * έν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου, Κύριε.

'Υπό τής θείας * χυβερνώμενος, ΙΙάτερ, χειρός, * ώσπερ * Ίωνας απέβριψας σεαυτόν * είς βυθόν θαλάσσης, "Όσιε, * θηρσίν όγούμενος, * και τη χέρσω λαμπρός έκδιδόμενος.

Συμπαθεστάτη * προαιρέσει, Πάτερ, σώζεις σαρώς * χόρην * πιχροτάτης ζάλης, χαι ἀχλινή * ἐπι πέτραν θείας γνώσεως * στηρίζεις ψάλλουσαν * χαί Θεῷ εὐαρέστως λατρεύουσαν.

Θεοῦ προστάξει * θαλαττίου ρυσθεῖσα ἐχ χλύδωνος, * ταύτην, * μαχαρία, δέδωχας άμοιβήν * την τοῦ σώματός σου νέχρωσιν * χαι την όλόχληρον * πρός τόν πάντων Δεσπότην διάθεσιν.

۹.,

OEDTOXION.

Έχ σοῦ τῆς δόξης, * Θεογεννῆτορ, λάμψας "Ηλιος, * πάντων * τῶν Πιστῶν ἐφώτισε τὰς ψυχὰς * μελφδούντων θείφ Πνεύματι· * Εὐλογημένος εἶ * ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου, Κύριε.

Ωδή η'. Ο Ειρμός.

Τετρας έχπετάσας Δανιήλ, * λεόντων χάσματα * έν λάχχω
 Σεφραξε· * πυρός δὲ δύναμιν ἔσβεσαν * ἀρετήν περιζωσάμε νοι * οἱ εὐσεβείας ἐρασταὶ * Πατδες, χραυγάζοντες· * Εὐλογετ τε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Ισχύς μου χαὶ ὕμνησις αὐτὸς * ὑπάρχεις, Κύριε, * μερὶς χαὶ χλῆρός μου· * σοῦ τὴν ἐχούσιον νέχρωσιν * περιφέρων περιέρχομαι * πόλεις χαὶ χώρας, ἐμμελῶς, * Πάτερ, ἐχραύγαζες· * Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Ού ψύχει χαυνούμενος τόν νοῦν, * ἀλλ' οὐδὲ χαύσωνι * ψυχὴν γλεγόμενος, * ὅλως ἐνέδωχας θλίβων σου * τό σαρχίον· ἀλλ' ὑπέφερες * τὴν τοῖς διχαίοις ἐννοῶν * μαχαριότητα, * χαὶ χραυγάζων· * Πάντα τὰ ἔργα, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

'Ιστίφ πτερούμενος, σοφέ, * τοῦ θείου Πνεύματος, * χούφως διέπλευσας * βίου τὴν θάλασσαν, "Οσιε, * χαὶ λιμένι προσεπέλασας * τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ * μέλπων γηθόμενος· * Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Σχηναϊς έναυλίζη φωτειναϊς * ἀποδυσάμενος * νέφος τοῦ σώματος· * στολαῖς φαιδρύνη δὲ, "Οσιε, * ἐξ ἰδρώτων ὑφανθείσαις σου * ἀσχητιχῶν, χαὶ μελφδεῖς * χαθαρωτάτη ψυχῆ· * Εὐλογείτε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

(θεοτοχίον.

Αυτρούμενος χόσμον τῆς φθορᾶς * ἐχ σοῦ σεσάρχωται * ὁ ὑπερούσιος, * θεοχαρίτωτε Δέσποινα, * ἐνεργείαις χαὶ θελήσεσι * διπλοῦς ὁρώμενος, μιặ * τῆ ὑποστάσει δέ· * ῷ βοῶμεν· * Πάντα τὰ ἔργα, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ωδή θ. Ο Ειρμός.

- » Αίθος ἀγειρότμητος ὄρους * ἐξ ἀλαξεύτου σου, Παρθένε, * ἀχρο-
- Αγωνιαΐος ἐτμήθη * Χριστὸς συνάψας τὰς διεστώσας φύσεις· *
 διὸ ἐπαγαλλόμενοι * σὲ, Θεοτόχε, μεγαλύνομεν.

Ολην την τοῦ Πνεύματος αίγλην * χαθαρωτάτη διανοία, * Μαρτινιανέ, εἰσεδέξω, * χαὶ φῶς ὡράθης χαὶ στύλος, "Οσιε, * ἀπὸ τῆς Υῆς αἰρόμενος, * χαὶ Μοναζόντων προηγούμενος.

Γέρα σοι των πόνων παρέχει * ὁ ἀθλοθέτης σου, παμμάχαρ· * οῦτινος τοὺς νόμους φυλάττων, * ἀνεπιστρόφως τῆς συνειδήσεως * τὸ χαθαρόν διήνυσας, * Πάτερ ἀοίδιμε, μαρτύριον. ΜΗΝ ΦΕΒΡΟΓΑΡΙΟΣ. ΙΔ΄.

Οίχεις έν φωτί μετ' Άγγέλων * βίον ισάγγελον βιώσας, * θεία; ήδονής απολαύων * χαι θεωρίας χαι χαθαρότητος * ώς χαθαρός τῷ πνεύματι * γεγενημένος, 'Αξιάγαστε.

Ίέρευσας τό σώμα, θεόφρον, * τόν λογισμόν χαί την χαρδίαν, * Μαρτινιανέ, τῷ Κυρίψ, * χαὶ θῦμα ὤρθης πυρὶ ἀσχήσεως * περιφανώς δπτώμενον, * χαι εύωδία συντηρούμενον.

OESTOXION.

Σε την του Ηλίου της δόξης * χούρην νεφέλην, Θεοτόχε, * έξ ής ύπερ νουν άνατείλας * την χτίσιν πάσαν έφωταγώγησεν, * εύσεβορρόνως ἄσμασι, * Παρθενομήτορ, μεγαλύνομεν.

Εξαποστειλαριον.

Ο ούρανόν τοῖς ἄστροις. *

Τι τζς φύσεως βιαστής τε, * χαι Μάρτυς, Μαρτινιανέ, * σύ έθελούσιος ώφθης * χαι όδηγός ταις γυναιξί· * μεθ' ών τόν έγθρόν νιχήσας * ύπερ ήμων νῦν πρεσβεύεις.

HESTOXION, SUDION.

🔻 αριστηρίοις σε ύμνοις * ύμνοῦμεν πόθορ, Παρθένε, * σύν τῷ - Αγγέλφ το Χαίρε * βρώντές σοι, Θεοτόχε· * Χαίρε, ανύμφευτε Μήτηρ * του Βασιλέως της δόξης.

Ρίς του Στίγου των Λίνων, τα Στιχηρα τζε Όχτωςχου. Η λοιπη Ακολουύια του Πρυσου, κατα την ταξιν, xxi Archuric.

THE IAL TOY ANTON MUNON.

Μικμη του Όσιου Πατοής ήμων Αύξεντιου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τό. Κύριε εχέχραξα, ψαλλομεν Προσόμοια Στιχηρά,

11χος δ'. "Έδωχας σημείωσιν. *

Δύξησιν ασχήσεως * επιδειχνύων, Αύξεντιε, * χαρισμάτων την Α αύξησιν * Θεόθεν άπειληφας * Θεραπεύειν νόσους, * δαίμονας έλαύνειν * τη έπικλήσει του Χριστου * πεπιστευμένος, και της του Πνεύματος, * παμμάχαρ, Θείας χάριτος * έμφορηθείς και δυνάμεως, * ὦ σαφῶς χυβερνώμενος * πρός γαλήνην προσώρμισας.

Χάριν των ίάσεων * χαι των θαυμάτων επλούτησας * χαθαρθείς την διάνοιαν· * παθών γάρ νοσήματα * χαι σαρχός τόν ζόφον * χαι την τριχυμίαν * άπετινάξω, χαι φαιδράν * την της ψυχής είργάσω χατάστασιν. * έντευθεν χαι διέλαμψας * έν Μοναστών

όμηγύρεσι, * δυσωπῶν τόν Φιλάνθρωπον * ὑπέρ τῶν εὐφημούντων σε.

Η ύξησας το τάλαντον * το πιστευθέν σοι, μαχάριε, * δαψιλώς έργασάμενος· * χαι σπείρας έν δάχρυσιν, * έν ἀγαλλιάσει, * Πάτερ, νῦν θερίζεις, * πολυπλασίονα χαρὰν * χαι θυμηδίαν ὄντως δρεπόμενος· * ὡς ἔχων παρρησίαν οὖν * πρός τὸν Δεσπότην, δυσώπησον * ὑπέρ τῶν ἀνυμνούντων σε, * θεορόρε Αὐξέντιε.

Δόξα, και νῦν. Θεοτοχίον, ὅμοιον.

Τ χαῦνον χαὶ ἐχλυτον, * Παρθενομῆτορ πανάμωμε, * τῆς ψυχῆς μου μετάβαλε * εἰς ῥῶσιν χαὶ δύναμιν * νῦν τοῦ θείου φόβου * ποιεῖν τε χαὶ πράττειν * τὰ διχαιώματα Χριστοῦ· * ὅπως ἐχφύγω τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον, * χαὶ χλῆρον τὸν οὐράνιον * χαὶ τὴν ζωὴν τὴν ἀπέραντον * διὰ σοῦ εὕρω, Δέσποινα, * εὐφραινόμενος πάντοτε.

"Η Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Σταυρούμενον βλέπουσα * χαὶ τὴν πλευρὰν ὀρυττόμενον * ὑπὸ λόγχης ἡ Πάναγνος * Χριστὸν τὸν φιλάνθρωπον, * ἔχλαιε βοῶσα· * Τί τοῦτο, Γἰέ μου; τί σοι ἀχάριστος λαὸς * ἀποτιννύει ἀνθ' ὧν πεποίηχας * χαλῶν αὐτοῖς, χαὶ σπεύδεις με * ἀτεχνωθῆναι, παμφίλτατε; * Καταπλήττομαι, εὕσπλαγχνε, * σὴν ἐχούσιον σταύρωσιν.

'Εάν δὲ τύχη ἐκτός τῆς Τεσσαρακοστῆς, λέγε τὸ ἐξῆς 'Ιδιόμελον.

Δόξα, Ήχος πλ. δ'. Άνατολίου.

Η χαθαρά του Πνεύματος του 'Αγίου σοφία * σχηνώσασα έν τη χαθαρη χαρδία σου, * παμμαχάριστε Αυζέντιε "Οσιε Πάτερ, * χατά των πνευμάτων της πονηρίας * φοβερόν σε διώχτην ἀνέδειξε· * χαὶ οὐ μόνον φοβερόν, * ἀλλὰ χαὶ χρυπτῶν νοσημάτων ἰατρόν. * Διὸ * παρρησίαν χεχτημένος πρός τὸν φιλάνθρωπον Θεόν, * τῆ ἀπαύστω πρεσβεία σου * τῶν ψυχιχῶν ἡμᾶς παθῶν * χαὶ σωματιχῶν ἐλευθέρωσον.

Καὶ νῦν, Θεοτοχίον. Ώ τοῦ παραδόξου θαύματος. * Χαϊρε, ᾿Αγγέλων ἐγχώμιον. * Χαϊρε, βροτῶν χαλλονή. * Χαϊρε, δόξα τοῦ γένους ἡμῶν. * Χαϊρε, θεία εἶσοδος * πρός βασιλείαν Θεοῦ. * Χαϊρε, μεσίτρια πρός τόν πλάσαντα. * Χαϊρε, λυτήριον τὸ τῆς ἀρχαίας ἀρᾶς· * σοὶ πάντες ἔδομεν * αἶνον χαριστήριον * χρεωστιχῶς * οἱ χαταπολαύοντες * ἀεἰ τῶν σῶν ἀγαθιῶν.

Ή Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Η λιος ἰδών σε ἔφριξεν * ἐπὶ Σταυροῦ, Ἱησοῦ, * ἡπλωμένον θελήματι, * xαὶ ἡ γῆ ἐσείετο, * xαὶ αἱ πέτραι ἐῥῥήγνυντο, * Men. Tom. III. 74

ΜΗΝ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ. ΙΔ'.

χαὶ τὰ μνημεῖα φόβφ ἡνοίγοντο, * χαὶ αὶ δυνάμεις πᾶσαι ἐξiσταντο· * σὲ δ' ὡς ἑώραχεν * ἡ Παρθένος Δέσποινα * ὀλολυγμῷ, * Οίμοι ! ἀνεχραύγαζε, * τί τὸ ὀρώμενον ;

Άπολυτίχιον, Τής έρήμου πολίτης.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά την συνήθη Στιχολογίαν τοῦ Ψαλτηρίου, λέγεται ό Κανών, οῦ ἡ ᾿Αχροστιχίς.

Αυξέντιον τον θείον ύμνω προφρόνως.

586

Θεοφάνους.

'Ωδή α'. Ήχος δ'. Ο Ειρμός.

🗛 👝 αλάσσης το έρυθραΐον πέλαγος * άβρόχοις ίχνεσιν * ό πα-

» 🛡 λαιός πεζεύσας Ισραήλ, * σταυροτύποις Μωσέως χερσί *

» τοῦ 'Αμαλήχ την δύναμιν * ἐν τῆ ἐρήμω ἐτροπώσατο.

Αὐξήσας τὴν πρός Θεόν ἀγάπησιν, * Πάτερ Αὐξέντιε, * xai xοσμιχὴν στοργὴν χαταλιπών, * θεοφόρε, χειμήλιον * χωρητιχόν τοῦ Πνεύματος * τῶν χαρισμάτων ἀναδέδειξαι.

Υπήλθες έθελουσίοις νεύμασι, * Πάτερ Αυξέντιε, * συ τον ζυγον Κυρίου τον χρηστον, * χαι την γην έχαινούργησας, * των άρετων τοις δάχρυσι * χαταπιαίνων ταύτην, ένδοξε.

Ξενώσας βιωτιχής συγχύσεως * την σην ψυχην χαι τον νουν,* χαι πρός Θεόν συνάψας έμμελως * έν συντόνοις άσχήσεσιν, * έπι της γης ως άσαρχος * έπολιτεύσω, Παμμαχάριστε.

Θεοτοχίον.

Έν σοι νύν έθεωρήθη, Δέσποινα, * ή άχατάληπτος * θεαδρική πορεία τοῦ Χριστοῦ, * ὅς Θεός τε και ἀνθρωπος * ἐκ σοῦ, ᾿Αγνὴ, γεγέννηται, * ἀνακαινίζων τὴν οὐσίαν μου.

'Ωδή γ'. 'Ο Είρμός.

» Ο^ύχ έν σοφία * χαὶ δυνάμει χαὶ πλούτω χαυχώμεθα, * ἀλλ'ἐν σοὶ τῆ τοῦ Πατρός * ἐνυποστάτω Σοφία Θεοῦ· * οὐ γάρ

» έστιν "Αγιος * πλήν σου, φιλάνθρωπε.

Νενευρωμένος * τοῦ Σταυροῦ τῆ δυνάμει, χατήργησας * τῶν δαιμόνων τὰς ὀρμὰς * χαὶ μεθοδείας διέλυσας, * ἀσχήσει τρεπόμενος * τὴν τούτων ἔφοδον.

Την των Αγγέλων * ἐπὶ γῆς πολιτείαν μιμούμενος, * το xaθαρον ἐν προσευχαῖς, * ἐν ἀγρυπνίαις το εὕτονον * προθύμως διήνυσας, * Πάτερ Αὐξέντιε.

'Ιον θανάτου * ταζς ψυχαζς προξενούσαν, Αὐξέντιε, * ἐπιγνούς την ήδονην, * δι' ἐγκρατείας ἐνέκρωσας * αὐτῆς τὰ χινήματα, * θεόφρον "Οσιε. Θεοτοχίον.

Ο διαπλάσας * χατ' άργας έχ χοός με τον ανθρωπον * πλαστουργείται δι' έμε * έν τῆ γαστρί σου, Πανάμωμε, * τὴν πάλαι χατάπτωσιν έπανορθούμενος.

Κάθισμα, Ήχος α΄. Τον τάφον σου. Τις όρος άνελθών * θεωρίας, Παμμάχαρ, * χαὶ πράξεως σαφῶς * 比 ἀστραπαῖς τῶν θαυμάτων * ὡς ἡλιος ἐλαμψας * Χαταυγάζων τὰ πέρατα· * όθεν σήμερον * την παναγίαν σου μνήμην * έορτάζομεν * ύμνολογούντές σε πίστει * χαί πόθω γεραίρομεν.

Δόξα, Ήχος πλ. δ'. Την Σορίαν.

νελθών έν τῷ ὄρει τῶν ἀρετῶν, * βραχυτάτω χελλίω, μάχαρ, 1 σαυτόν * συγκλείσας στενούμενος * έπι γής δι' άσκήσεως, χαι πρός πλάτος θεΐον * πανσόρως πτερούμενος, * λογισμῷ τελείω * άντιλθες, μαχάριε. * δθεν τούς είς βάθη * πειρασμών έχπεσόντας * άνείλχυσας, "Όσιε, * ένεργῶν τὰ τεράστια. * Θεοφόρε Αὐξέντιε, * πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἑορτάζουσι πόθω * την άγίαν μνήμην σου.

Καί νῦν. Θεοτοχίον, ὅμοιον.

Ος Παρθένον χαι μόνην έν γυναιξι * σε άσπόρως τεχούσαν Θεόν σαρχι * πάσαι μαχαρίζουσι * γενεαι των άνθρώπων· * τό γάρ πῦρ ἐσχήνωσεν * ἐν σοὶ τῆς Θεότητος, * χαὶ ὡς βρέφος θηλάζεις * τον Κτίστην χαι Κύριον. * όθεν των 'Αγγέλων * χαι άνθρώπων τό γένος * άξίως δοξάζομεν * τόν πανάγιον τόχον σου, * χαί συμφώνως βοώμέν σοι· * Πρέσβευε τῷ σῷ Υίῷ καὶ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων άφεσιν δωρήσασθαι * τοῖς άνυμνοῦσιν ἀξίως * τὴν δόξαν σου, Δέσποινα.

"Η Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Ττόν 'Αμνόν και Ποιμένα και Λυτρωτήν * ή 'Αμνάς θεωροῦσα L έν τῷ Σταυρῷ, * ώλόλυζε δαχρύουσα * χαί πιχρῶς ἐχβοῶσα· * Ο μέν χόσμος άγάλλεται * δεχόμενος την λύτρωσιν, * τα δέ σπλάγχνα μου φλέγονται * όρώσης σου την σταύρωσιν, * ήνπερ ύπομένεις * δια σπλάγχνα έλέους. * Μαχρόθυμε Κύριε, * τοῦ έλέους ή ἄβυσσος * χαι πηγή άγαθότητος, * σπλαγχνίσθητι, χαι δώρησαι ούν * των πταισμάτων άφεσιν τοις δούλοις σου, * τοις άνυμνοῦσί σου πίστει * τὰ θεῖα παθήματα.

'Ωδή δ΄. Ο Ειρμός.

* Έπαρθέντα σε ίδοῦσα ή Ἐκκλησία * ἐπὶ Σταυροῦ τὸν "Ηλιον *
• Τῆς δικαιοσύνης, * ἔστη ἐν τῆ τάξει αὐτῆς * εἰκότως κραυ-» γάζουσα· * Δόξα τη δυνάμει σου, Κύριε.

Νικητής κατά πνευμάτων της πονηρίας * τη του Αγίου

ΜΗΝ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ. ΙΔ'.

588

ΙΙνεύματος, * ΙΙάτερ, συνεργεία * ώρθης χαί τη χάριτι, * χραυγάζων, Λύξέντιε· * Δόξα τη δυνάμει σου, Κύριε.

Τών γειμάρρων, Θεορόρε, τής άνομίας, * τη προσευχή, παμμάχαρ, * σεαυτόν όχυρώσας, * έφυγες τόν τάραχον. * τρυφής τόν χειμάρρουν δε * πέπωχας άξίως, πανόλβιε.

Ο Θεοφόρος την πίστιν χαι την άγάπην * την πρός Θεόν αύξησας, * πρός μετάρσιον ύψος * θείας οιχειώσεως * ύψωθη, χραυγάζων σοι· * Δόξα τη δυνάμει σου, Κύριε.

Νουνεχώς, Πάτερ, προχρίνας τής των προσχαίρων * χαμαιπετούς χυβείας * την μη σαλευομένην * θείαν ωραιότητα, * ποθύμως έχραύγαζες. * Δόξα τη δυνάμει σου, Κύριε.

Θεοτοχίον.

Θεόν Λόγον σε τεχούσαν σαρώς ειδότες * σωματιχώς, χυρίως * οί πιστοί Θεοτόχον * πάντες όνομάζομεν, * την χλήσιν χατάλληλον * φύσει των πραγμάτων προσάγοντες.

'Ωδή ε΄. Ο Ειρμός.

» τνù, Κύριέ μου φῶς * εἰς τὸν χόσμον ἐλήλυθας· * φῶς ἅγιον ἐπι-

» Z στρέφον * έχ ζορώδους άγνοίας * τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε. Έχόμενα της σής * όδου, Πάτερ, τα σχανδαλα * όξύτητι διανοίας * άλωβήτως διπλθες * χαι ψυγπς χαθαρότητι.

Ίσότητι ορενών * την ζωήν διελήλυθας, * τα πρόσχαιρα παρατρέχων, * αίωνίοις δέ, Πάτερ, * είς άει προστιθέμενος.

Ο βίος σου λαμπρός, * χαι ή πίστις δρθόδοξος, * ή άσχησις θαυμασία, * ήρτυμένος ο λόγος * τη χάριτι, Αυξέντιε.

Θεοτοχίον.

Νοῦν ἔχοντες ὀρθόν * διδαγμάτων ἀνάπλεων, * σέ, πάναγνε, Θεοτόχον * δνομάζομεν πάντες, * χαι πόθω μαχαρίζομεν. Ωδή ς. Ο Είρμός.

* Ούσω σοι * μετά ρωνής αίνέσεως, Κύριε, * ή Έχχλησία βοΞ σοι, * έχ δαιμόνων λύθρου χεχαθαρμένη * τῷ δι' οἶχτον * » έχ της πλευράς σου ρεύσαντι αίματι.

Υίόν σε * και ρωτός και ήμέρας άνέδειξεν * ή πολιτεία σου, μάχαρ, * εύσχημόνως, Πάτερ, περιπατούντα, * χαι φωστήρα * ζωτζς έν χόσμφ λόγον έπέγοντα.

Μελέτην * τοῦ θανάτου τον βίον σου θέμενος, * διαφερόντως τόν όρου * τῆς σοφίας, Πάτερ, χατανοήσας, * μετετέθης * πρός την Σορίαν την ένυπόστατον. Θεοτοχίον.

Ναόν σε * του Θεου χαι παστάδα γινώσχομεν, * στάμνον, λυχνίαν χαι πλάχα * χεχτημένην ένδον έγγεγραμμένον * τόν δι' σίκτον * σωματωθέντα Λόγον, Πανάμωμε.

ΜΗΝ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ. ΙΔ'.

Κοντάχιον. ³Ηγος β'. Την έν πρεσβείαις. *

Γατατρυφήσας, * θεόφρον, τῆς ἐγχρατείας, * χαὶ τὰς ὀρέξεις * Τῆς σαρχός χαλινώσας, * ὥφθης τῆ πίστει σου αὐξανόμενος, * χαὶ ὡς φυτόν ἐν μέσῷ * τοῦ Παραδείσου ἐξήνθησας, * Λὐξέντιε Πάτερ ἱερώτατε.

Ο Οίχος, πρός τό Τράνωσόν μου.

ΓΓίς τοὺς ἀγῶνάς σου νῦν ἐξείπῃ * ἢ τοὺς πόνους σου, Πάτερ; * ἀπὸ βρέφους ὥφθης * διὰ τὴν θείαν ἀπόλαυσιν * νόμοις Κυρίου ἀχολουθήσας, * χαὶ προστάγμασι τούτου ὑπηρετήσας, * νέος ἡμῖν * ἀνεδείχθης Ἰῶβ τοῖς παλαίσμασι· * τοῦ χόσμου πάροιχος ὥφθης, * χαὶ τῆς γῆς ἀπάσης ἀλλότριος· * νηστείαν πίστει ἐξήσχησας· * ἀγρυπνίαν, ἀγνείαν ἡγάπησας, * Αὐξέντιε Πάτερ ίερώτατε.

Συναξάριον.

Τῆ ΙΔ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Όσίου Πατρὸς ἡμῶν Αὐξεντίου τοῦ ἐν τῷ Βουνῷ.

Στίχοι.

Ο Βουνός, ώς Κάρμηλος, ην Αύξεντίω,

Φανέντι τ' άλλα πλήν τελευτής 'Ηλία.

Λείψε βίον δεχάτη Αύξέντιος ήδε τετάρτη.

Ταΐς αύτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. ᾿Αμήν.

'Ωδή ζ'. 'Ο Είρμος.

"Έν τῆ χαμίνω * Άβραμιατοι Πατδες τῆ Περσιχῆ, * πόθω *
 Εὐσεβείας μᾶλλον ἢ τῆ φλογὶ * πυρπολούμενοι, ἐχραύγα ζον· * Εὐλογημένος εἰ * ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου, Κύριε.

Ώς τετρωμένος * τῆ τοῦ Δεσπότου, Πάτερ, θεία στοργῆ, * πᾶσαν * πρός αὐτόν ἀνένδοτον τὴν ῥοπὴν * τῆς χαρδίας σου ἐχέχτησο, * Εὐλογημένος εἰ, * ὁ Θεός μου, χραυγάζων, χαὶ Κύριος.

Περωτισμένος * τῆ τοῦ Σωτῆρος αἴγλη, Πάνσορε, * σχότους * τὸν προστάτην ἤλεγξας χραταιῶς, * χοσμοχράτορας χαθείλες δὲ, * Εὐλογημένος εἶ, * ὁ Θεός μου, χραυγάζων, χαὶ Κύριος.

Θεοτοχίον.

Ρεύσασαν πάλαι * τῆς πρός τό χρεῖττον ἀνανεύσεως * φύσιν * τῶν ἀνθρώπων, Πάναγνε, βουληθεὶς * ἀναπλάσαι, χατεσχήνωσεν * ὁ πλαστουργός Θεός * ἐν τῆ γαστρί σου, μόνη Πανύμνητε.

'Ωδή η'. Ο Ειρμός.

Λυτρωτά τοῦ παντός Παντοδύναμε, * τοὺς ἐν μέσφ φλογός

» 🛿 εὐσεβήσαντας * συγχαταβὰς ἐδρόσισας, * χαὶ ἐδίδαξας μέλ-

» πειν· * ΙΙάντα τὰ ἔργα, * εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

MHN Φ EBPOTAPIO Σ . I Δ' .

Όλιχῶς πρός Θεόν μεταθέμενος, * ἀπεσείσω σαρχός τὴν εὐπάθειαν, * χαὶ τῶν θαυμάτων εἶληρας * τὴν ἐνέργειαν, μέλπων· * ΙΙάντα τὰ ἔργα, * εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Φοβερός ἀπεράνθης τοῖς δαίμοσι, * τόν Χριστόν χεχτημένος συλλήπτορα· * οὐ τόν Σταυρόν ἀράμενος * ἡχολούθησας μέλπων· * ΙΙάντα τὰ ἔργα, * εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε τόν Κύριον.

Θεοτοχίον.

Ρητορεύει φανείς ό Άρχάγγελος, * χαί μηνύει τοῦ Λόγου σα, Πάναγνε, * τὴν ὑπέρ λόγον σύλληψιν * χαί σωτήριον χόσμω, * Πάντα τὰ ἔργα, * εὐλογεῖτε, χραυγάζων, τὸν Κύριον.

'Ωδη U. 'Ο Eipuós.

Λίθος άχειρότμητος "Ορους * έξ άλαξεύτου σου, Παρθένε, *
 Λ άχρογωνιαΐος έτμήθη * Χριστός, συνάψας τὰς διεστώσας
 φύσεις· * διό έπαγαλλόμενοι * σέ, Θεοτόχε, μεγαλύνομεν.

Όλη τη Θεότητι, Πάτερ, * τῷ βαπτισμῷ σου συνετάξω· * xai διατηρήσας ἀχραιφνῶς * τὸ τῆς εἰχόνος, μάχαρ, ἀξίωμα, * τρισσορεγγεῖ λαμπρότητι * μετ' εὐρροσύνης προσεχώρησας.

Νῦν ούχ ἐν αἰνίγματι, Πάτερ, * οὐδ' ἐν ἐσόπτρῷ χατοπτεύεις * τὸν τῆς Θεαρχίας φωτισμόν, * πρός πρόσωπον δὲ, πάνσοφε, πρόσωπον * τῆς ὑπὲρ νοῦν λαμπρότητος * χαὶ θεοπτίας ἀξιούμενος.

'Ως έχων πολλήν παρρησίαν * πρός τόν άπάντων Βασιλέα, * Πάτερ, λυτρωθήναι δυσώπει * τους την σην μνήμην έπιτελοῦντας πιστώς * ἐχ πάσης περιστάσεως, * ΐνα σε πάντες μαχαρίζωμεν. Θεοτοχίον.

Σειράς των έμων νῦν πταισμάτων * λῦσον, Παρθένε Θεοτόχε, * ἡ τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πηγὴν * τεχοῦσα, μόνη Θεομαχάριστε, * χαὶ θυμηδίας ἔμπλησον, * ὅπως ἀξίως μεγαλύνω σε.

Έξαποστειλάριον. Γυναϊχες άχουτίσθητε. *

Αὐξήσει τῶν ἀγώνων σου * ἐπηύξησας τὰ τάλαντα * ā ἐπιστεύθης, καὶ ταῦτα * τῷ σῷ προσῆξας Δεσπότη, * καὶ τὸ, Εὐ δοῦλε, ἤκουσας * καὶ τὰ τούτου ἀκόλουθα· * πρός öν ἀεὶ μνημόνευε * τῶν σὲ τιμώντων ἐκ πόθου, * Αὐξέντιε θεορόρε.

Θεοτοχίον, όμοιον.

Κ αἰ σχετιχῶς ἀσπάζομαι, * χαὶ πόθψ τὴν προσχύνησιν * προσνέμω πίστει χαὶ πόθψ * τῆ παναχράντω χαὶ θεία * εἰχόνι σου, πανάμωμε, ἀρ' ἦς ψυχῶν ἐκβλύζουσι * χαὶ τῶν σωμάτων, Δέσποινα, * ἰάματα τοῖς ὑμνοῦσι * σὲ Θεοτόχον χυρίως.

Είς του Στίχου των Αίνων, τὰ Στιχηρὰ τῆς Όκτωήχου. Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ "Ορθρου 'Ακολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ 'Απόλυσις.

THe IE'. TOY ATTOY MHNOE.

Μνήμη του Αγίου Άποστόλου Όνησίμου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τό, Κύριε ἐχέχραξα, ψάλλομεν Στιχηρά προσόμοια, Ἡγος δ΄. Ώς γενναΐον ἐν Μάρτυσι. *

Ποταμού τὰ όρμήματα * τοῦ τῆς χάριτος Κήρυχος * ὡς Θεοῦ φανέντα σε πόλιν ἔμψυχον * διαφερόντως εὐφραίνουσι * τὰ ἄῥρητα ῥήματα * ἐπὶ γῆς τοῦ τῆς τρυφῆς * Παραδείσου πλουτήσαντος: * οῦ xαὶ γέγονας * ὅραστιχός ὑπηρέτης * ἐχμανθάνων * τὰ οὐράνια, Παμμάχαρ, * ἂ οὐχ ἐξόν βροτοῖς φθέγξασθαι.

Το τῆς γνώμης ἐλεύθερον * xαὶ ψυχῆς αὐτεξούσιον * εὐγενεία πίστεως κατελάμπρυνας· * τῆς ἐπιγείου δὲ, Πάνσορε, * δουλείας ἀπήλλαξαι, * xαὶ τῆ ζεύγλη τοῦ Χριστοῦ * τὸν αὐγένα ὑπέκλινας· * ὅθεν ἔδραμες * νοητῆς ἐκ δουλείας * τοὺς ἀνθρώπους * ἀπαλλάττων, καὶ προσάγων * ἐλευθερία τῆς χάριτος.

Ως ἀχτῖνά σε, Πάνσορε, * φεγγοβόλον ἐξήστραψεν * ὁ τοῦ χόσμου "Ηλιος χαι Διδάσχαλος * τὴν οἰχουμένην λαμπρύνουσαν * φωτί τοῦ χηρύγματος, * χαι ταῖς θείαις ἀστραπαῖς * τὴν τῆς πλάνης σχοτόμαιναν * ἀφανίζουσαν, * χαι ποιχίλων θαυμάτων * ἐνεργείαις * τῶν Πιστῶν τὰς διανοίας * χαταφαιδρύνουσαν, ἕνδοξε.

Δόξα, καί νῦν. Θεοτοκίον, όμοιον.

Καταχρίσεως λύτρωσαι, * Παναγία Θεόνυμρε, * χαι δεινών πταισμάτων την ταπεινήν μου ψυχην, * χαι τοῦ θανάτου ἀπάλλαξον * εὐχαῖς σου, χαι δώρησαι * διχαιώσεως τυχεῖν * ἐν ἡμέρα ἐτάσεως, * ἦς ἐπέτυχον * τῶν 'Αγίων οι δῆμοι, * μετανοία * χαθαρθέντα με πρό τέλους * χαι τῶν δαχρύων ταῖς χύσεσιν.

"Η Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Ως έώραχε, Κύριε, * ή Παρθένος χαὶ Μήτηρ σου * ἐν Σταυρῷ χρεμάμεῦον, ἐζεπλήττετο, * χαὶ ἀναχράζουσα ἔλεγε· * Τί σοι ἀνταπέδωχαν * οἱ πολλῶν σου δωρεῶν * ἀπολαύσαντες, Δέσποτα; * ἀλλὰ, δέομαι, * μή με μόνην ἐάσης * ἐν τῷ χόσμῳ, * ἀλλὰ σπεῦσον ἀναστῆναι * συνανιστῶν τοὺς Προπάτορας.

Άπολυτίχιον, ³Ηχος γ'. Άπόστολε "Αγιε Ονήσιμε, πρέσβευε.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ την συνήθη Στιχολογίαν, ο Κανών, οῦ ἡ 'Αχροστιχίς. Παθών με δούλον ὄντα λύτρωσαι, Μάχαρ. Θεοράνους.

'Obr a'. 'Hyos $\pi\lambda$, β' . 'O Elouds.

Ος έν ήπείρω πεζεύσας * ό Ἱσραήλ * έν ἀβύσσω ἔχνεσι, *

- τον διώχτην Φαραώ * χαθορών ποντούμενον, Θεῷ * ἐπινί χιον ῷδην, * ἐβόα, ἔσωμεν.

Περωτισμένος τη θεία * χαι φωταυγει * του Σωτήρος χάριτι, * την ζορώδη μου ψυχήν, * δυσωπών, Ονήσιμε, Χριστόν * τόν φιλάνθρωπον Θεόν, * μάχαρ, διάσωσον.

'Αχτινοβόλοις τοῦ Παύλου * χαταυγασθεὶς * λαμπηδόσιν, ἔνδοξε, * τῆς ἀγνοίας τὴν ἀχλὺν * εὐχερῶς διέφυγες, Ἐριστῷ * χαριστήριον ὦδὴν * βοῶν, Πανόλβιε.

Θεΐος έδείχθης, παμμάχαρ, * ίερουργός, * χαι τῷ θείφ Πνεύματι * διαλάμπων τηλαυγώς, * πανταχού διέδραμες Χριστόν * άναγγέλλων εύσεβώς, * Θεομαχάριστε.

Θεοτοχίον.

Ωραισμένη τῷ xάλλει * τῶν ἀρετῶν, * Θεομῆτορ ἄχραντε, * τὸν Θεὸν τὸν ἀληθῆ * ὑπὲρ νοῦν συνέλαβες, * ἡμᾶς * τὸν ταῖς θείαις ἀρεταῖς * χαταφαιδρύναντα.

Dor y'. O Elouss.

 Ούχ έστιν "Αγιος ώς σύ, * Κύριε ο Θεός μου, * ο ύψώσας το χέρας * τῶν Πιστῶν σου, ἀγαθὲ, * χαὶ στερεώσας ἡμᾶς *

• έν τῆ πέτρα * τῆς ὁμολογίας σου.

Ναμάτων θείων τη πηγη * προσπελάσας το στόμα, * χαι τρυρής του γειμάρρουν * έξ αυτής άναλαβών, * το πρόσωπον της σεπτής * Έχχλησίας, * Ένδοξε, χατήρδευσας.

Μεθέξει φέγγους νοη τοῦ * φαεινότατος ώρθης * εὐσεβείας λαμπάσι, * τὰς χαρδίας τῶν Πιστῶν * χαταρωτίζων λαμπρῶς * τῆ φωσφόρω, * αἶγλη τοῦ χηρύγματος.

Έλύθης Παύλου τοϊς δεσμοϊς * ἐχ δουλείας τῆς πλάνης, * χαὶ τῆ ἐλευθερία * τῆς χάριτος τιμηθεὶς, * Γἰός Θεοῦ γεγονώς, * χληρονόμος * θεῖος ἀναδέδειξαι.

Oestisxisy.

Δολίως όρις με το πρίν * ώς αἰχμάλωτον εἶλε * δι' ἀπάτης έρπύσας· * διὰ σοῦ δὲ τῆς αὐτοῦ * δουλείας ἀπαλλαγεὶς, * Θεσμῆτορ, * ὕμνοις μαχαρίζω σε.

Κάθισμα, Πχος πλ. δ'. Την Σορίαν και Λόγον.

Έχ δουλείας τῆς πλάνης ἀπαλλαγεὶς, * ἀπελεύθερος ὥρθης ἐν τῷ Θεῷ, * αὐτοῦ ὅοῦλος γνήσιος * χρηματίσας ἐν χάριτι· * χοινωνός δεσμῶν δὲ * τοῦ Παύλου γενόμενος, * διὰ Χριστόν ἐτάνθης * ἀδίχως, 'Απόστολε· * ὅθεν ἡξιώθης, * μαρτυρήσας νομίμως, * τῆς ἄνω λαμπρότητος, * Ἱεράρχα Όνήσιμε· * διὰ τοῦτο

ΜΗΝ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ. ΙΕ'.

βοῶμέν σοι· * Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἀφεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ * τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, και νύν. Θεοτοκίον, όμοιον.

Ος Παρθένον και μόνην ἐν γυναιξι * σε ἀσπόρως τεχοῦσαν Θεόν σαρχι * πᾶσαι μαχαρίζουσι * γενεαι τῶν ἀνθρώπων· * τὸ γὰρ πῦρ ἐσχήνωσεν * ἐν σοι τῆς Θεότητος, * χαι ὡς βρέφος θηλάζεις * τὸν Κτίστην χαι Κύριον· * ὅθεν τῶν ᾿Αγγέλων * χαι ἀνθρώπων τὸ γένος * ἀξίως δοξάζομεν * τὸν πανάγιον τόχον σου, * χαι συμρώνως βοῶμέν σοι· * Πρέσβευε τῷ σῷ Υίῷ χαι Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἀνυμνοῦσιν ἀξίως * τὴν δόξαν σου, Δέσποινα.

*Η Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Τόν 'Αμνόν και Ποιμένα και Λυτρωτήν * ή 'Αμνάς θεωροῦσα έν τῷ Σταυρῷ, * ὡλόλυζε δακρύουσα * και πικρῶς ἐκβοῶσα· * Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται * δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, * τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται * ὀρώσης σου τὴν σταύρωσιν, * ἡνπερ ὑπομένεις * διὰ σπλάγχνα ἐλέους. * Μακρόθυμε Κύριε, * τοῦ ἐλέους ἡ ἅβυσσος * και πηγὴ ἀνεξάντλητος, * σπλαγχνίσθητι, και δώρησαι οὖν * τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς δούλοις σου, * τοῖς ἀνυμνοῦσί σου πίστει * τὰ θεῖα παθήματα.

'Ωδή δ'. 'Ο Ειρμός.

» Χριστός μου δύναμις, * Θεός χαί Κύριος * ή σεπτή Έχχλη-» Χ σία * θεοπρεπῶς * μέλπει ἀναχράζουσα, * ἐχ διανοίας χα-» θαρᾶς * ἐν Κυρίφ ἐορτάζουσα.

Ο θέλων απαντας * σωθήναι Κύριος, * ἐχ ζυγοῦ σε δουλείας * ἰερουργόν, * Μάχαρ, προχειρίζεται, * ἰερουργοῦντα τὸ σεπτόν, * θεοφάντορ, Εὐαγγέλιον.

Υίός σὺ γέγονας * Θεοῦ τῆ χάριτι, * τόν αὐτοῦ χαταγγέλλων * μονογενῆ * Λόγον τόν ἀίδιον * μετὰ σαρχός τοῖς ἐπὶ γῆς * παραδόξως ὁμιλήσαντα.

Λογίω χρίσεως * χαὶ θείω χρίσματι * τῷ τῆς ἱερωσύνης * ὡς Ἱερεὺς, * Πάνσοφε, διέπρεψας, * χαὶ χαρτερία τῶν δεινῶν * Μάρτυς θεῖος ἐχρημάτισας. Θεοτοχίον.

Ο φύσει άναρχος * Γίός και άχρονος * χρονικήν έκ Παρθένου * Κόρης άρχην * θέλων καταδέχεται, * τους υπό χρόνον έκ φθορας * άναπλάσαι προμηθούμενος.

'Ωδή ε΄. Ο Ειρμός.

» κτη φ θείω φέγγει σου, Άγαθε, * τας των δρθριζόντων σοι ψυ-

- χὰς * πόθω χαταύγασον, δέομαι, * σὲ εἰδέναι, Λόγε * Θεοῦ,
- » τον δντως Θεόν * έχ ζόφου τῶν πταισμάτων * ἀναχαλούμενον. Men. Tom. III. 75

ΜΗΝ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ. 1Ε'.

Νοός δξύτητι χαὶ ψυχῆς, * Μάχαρ, χαθαρότητι ἐχθροῦ * τοῦ δυσμενοῦς ὑπερίπτασο * βρόχους, ἀνυψώθης * πρός οὐρανίους σχηιὰς * πτεροῖς θεογνωσίας * ἀναφερόμενος.

Ο σός 'Απόστολος, 'Αγαθέ, * την διὰ σαρχός σου πρός ήμας. ἐπιδημίαν ἐχήρυξε, * τοὺς πεπλανημένους * πρός σην ἐπίγνωσιν όδηγῶν χαὶ φωτίζων * αἰγλη τῆς πίστεως.

Ναός έδείχθης πανευπρεπής * Ένδον χεχτημένος ώς λύχνον * τό φέγγος τῆς θείας χάριτος, * τῆ οἰχοδομία * τοῦ θείου Πνεώματος * τεθεμελιωμένος, * μάχαρ Όνήσιμε.

Θεοτοχίον.

Τής άμαρτίας μου τὰς σειρὰς * τῆ σῆ μεσιτεία, Παρθένε, * xai προστασία διάρρηξου· * τῶν ἀπεγνωσμένων * σừ γὰρ ὑπάρχεις ἐλπὶς, * τῶν πίστει προστρεχόντων * τῆ θεία σχέπη σου. 'Ωδή ς'. Ο Είρμός.

» • Γιοῦ βίου την θάλασσαν * ὑψουμένην χαθορῶν * τῶν πειρασμών

τῷ χλύδωνι, * τῷ εὐδίψ λιμένι σου προσδραμών, * βοώ σο.

· 'Ανάγαγε * έχ φθοράς την ζωήν μου, Πολυέλεε.

'Αστράψας ώς ήλιος * ούρανόθεν ο χληθείς * τῷ φωτισμῷ τῆς χάριτος, * ἐπαφῆχεν ἀχτῖνά σε τηλαυγῆ * εὐτόνως ἐλαύνουσαν * τῆς ἀγνοίας τον ζόφον, Παμμαχάριστε.

Λαμπρῶς ἐστηλίτευσας * τῶν ἀνόμων τὰ σαθρὰ * καὶ δυσσεβī ρρυάγματα, * εὐσεβείας φθεγγόμενος εὐσεβῶς * τὰ θεῖα διδάγματα, * Ἱεράρχα Κυρίου πανσεβάσμιε.

Θεοτοχίον.

'Γπάρχων ύπεύθυνος * άμαρτίαις χαὶ δεινῶς * τραυματισθεἰς ό δείλαιος, * ἐπὶ σὲ, Θεομῆτορ, τὴν συμπαθῆ * προσφεύγω δεόμενος * τὰς οὐλὰς ἐξαλεῖψαι τῶν πταισμάτων μου.

Κοντάχιον, 'Ηχος δ'. 'Επεράνης σήμερον. *

Ως άχτις έξελαμψας * τῆ οἰχουμένη * ταῖς βολαῖς λαμπόμενος * ἡλίου, μάχαρ, παμραοῦς, * Παύλου τοῦ χόσμον φωτίσαντος. * ὸἰό σε πάντες * τιμῶμεν, ἘΟνήσιμε.

Ο Οίχος, πρός τό Τη Γαλιλαία.

Σέ ὑπό Παύλου τοῦ σοροῦ * τῆς σάλπιγγος τῆς θείας * τῆ πίστει προσαχθέντα, * xαὶ λόγῳ φωτισθέντα * τῆς ἀλήθεία; μυστιxῶς, * xαὶ μαρτυρηθέντα * ἐπ' ἐργασία ἀρετῆς * xαὶ πίστεω; στερρότητι * τίς ἐγχωμιάσαι ἰσχύσειεν * ὡς ὄντως χατ' ἀξίαν, * ἡ τοὺς πόνους εὐρημῆσαι, * ἐν οἶς στερρῶς ἔπαυσας τὴν πλανην; * Χρισθεὶς γὰρ ἰερεὺς * ἐν Πνεύματι θέίῳ * ἐχ δουλείας χοσμιχῆς, * xαὶ 'Αποστόλων * χήρυγμα λαβών, * μετέσχες χαὶ τῶν στεράνων. * διό σε πάντες * τιμῶμεν, 'Ονήσιμε.

Συναξάριον.

Τῆ ΙΕ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ ἀγίου ἀποστόλου Όνησίμου, μαθητοῦ τοῦ ἀγίου ἀποστόλου Παύλου.

Στίχοι.

Ήπλωσεν Όνήσιμος είς θλάσιν σχέλη,

Παύλου σχελών δραμόντα γενναίους δρόμους.

Πέμπτη Όνησίμου σχέλεα θραῦσαν δεχάτη τε.

Ταϊς αύτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

'Ωδή ζ'. 'Ο Ειρμός.

Δροσοβόλον μέν την χάμινον εἰργάσατο * Αγγελος τοῖς ὅσίοις
 Δαισί· * τοὺς Χαλδαίους δὲ * χαταφλέγον πρόσταγμα Θεοῦ, *
 τὸν τύραννον ἔπεισε βοậν· * Εὐλογητὸς εἰ, ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Πα τέρων ἡμῶν.

Τό μαχάριον ἀπείληφας, ἘΟνήσιμε, * τέλος, χαὶ τὴν ἀνώλεθρον * ἀθανασίαν * ἡξιώθης, μάχαρ, χαθορᾶν, * χαὶ μέλπεις γηθόμενος Χριστῷ· * Εὐλογητός εἶ, ὁ Θεός * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

'Ρωμαλέω σου φρονήματι, Όνήσιμε, * πλάνης τὰ μηχανήματα * χατεπάτησας, * εὐσεβείας ταῦτα χαθελών * ὀργάνοις, θεόσοφε, βοῶν· * Εὐλογητός εἶ, ὁ Θεός * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοχίον.

'Ως ὑπάρχουσα πανάμωμος, Θεόνυμφε, * Λόγον Θεοῦ συνέλαβες * τὸν ἀχώριστον * ἐν τοῖς χόλποις ὄντα τοῦ Πατρός, * χερσί τε χρατούμενον ταῖς σαῖς, * εὐλογημένη Παναγία * Θεομήτορ ἀγνή.

'Ωδή η'. Ο Ειρμός.

» Έ φλογός τοῖς Όσίοις * δρόσον ἐπήγασας, * καὶ Δικαίου » Βυσίαν * ὕδατι ἔφλεξας· * ἅπαντα γὰρ δρặς, * Χριστὲ, » μόνω τῷ βούλεσθαι. * Σὲ ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σὺν ἀΑγγέλοις χορεύων, * μάχαρ ἘΟνήσιμε, * μαρτυρίου τε στέρει * χαταχοσμούμενος, * θρόνω νῦν φαιδρῶς * τοῦ Δεσπότου παρίστασαι· * ὄν ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

'Αποστόλω τῷ θείω * διαχονούμενος, * ἀποἰρἡτων τῶν θείων * ἔσχες ἐνέργειαν, * χήρυξ ἀληθὴς * Χριστοῦ, μάχαρ, γενόμενος· * δν ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

'Ιαμάτων την χάριν * έχ της ἀφθόνου πηγης * τοῦ Σωτήρος πλουτήσας * πᾶσι μετέδωχας, * τούτου πειθαρχῶν, * μάχαρ, θείοις προστάγμασιν· * δν ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοχίον.

Μυηθέντες το θαύμα * τής σής γεννήσεως, * άνυμνούμεν το μέγα * χαι ύπερ εννοιαν, * Πάναγνε σεμνή * Θεομήτορ, Μυστήριον, * χαι ύπερυψουμεν * είς πάντας τους αίωνας.

'Ωδή θ'. Ο Ειρμός.

* Θεόν * άνθρώποις ίδειν άδύνατον, * δν ου τολμ. * Αγγέλων άτενίσαι τα τάγματα· * δια σοῦ δὲ, Πάναγνε, ώράθη

» βροτοίς * Λόγος σεσαρχωμένος· * δν μεγαλύνοντες, * σύν ταί;

» ούρανίαις Στρατιαϊς * σε μαχαρίζομεν.

Αστήρ * ὑπέρλαμπρος ἀναδέδειξαι * φωτιστιχαῖς * ἀχτῖσι διαλάμπων τοῦ Πνεύματος, * χαὶ τὰ χόσμου πέρατα λαμπρύνων φωτί * τῷ τῆς θεογνωσίας, * μάχαρ 'Ονήσιμε· * όθεν 'Αποστόλων σύν χοροίς * σε μεγαλύνομεν.

Καρποῖς * τοῦ ΙΙνεύματος ῶν χατάχοσμος, * εἰς οὐρανοὺς * ἐπήρθης, Θεοφάντορ, γηθόμενος. * τοῦ Χριστοῦ 'Απόστολος γενόμενος, * πάνσορος 'Ιεράργης, * Μάρτυς ἀήττητος, * Κήρυξ ἀληθής τών ύπέρ νοῦν, * θεομαχάριστε.

'Αεί * προίστασο των ύμνούντων σε * διά παντός * την σήν τε έχτελούντων πανήγυριν, * τῷ Δεσπότη παρεστώς, 'Ονήσιμε, * όλα πεφωτισμένος, * όλος υπέρλαμπρος, * όλος ταῖς ἐχεῖθεν ἀστραπαϊς* χαταλαμπόμενος. Θεοτοχίον.

'Ρυσθείς * τῷ τόχω σου, παναμώμητε * Μήτηρ Θεοῦ, * τῆς πάλαι δερματίνης νεχρώσεως, * χαι χατάραν χαι φθοράν χαι θάνατον * τόν έχ της άμαρτίας * άποσεισάμενος, σύν ταις ούρανίαις Στρατιαζς * νῦν μεγαλύνω σε.

Έξαποστειλάριον. Τοτς Μαθητατς.

Γαθητευθείς, πανόλβιε, * Παύλω τῷ Κορυφαίω * τῶν ᾿Αποστό-ΝΙ λων, πάνσοφε, * σύν αύτῷ περιτιλθες * την γτιν, στηρίζων τῷ λόγω * παρειμένας χαρδίας * τῆ πλάνη τοῦ ἀλάστορος. * xai τελέσας τον δρόμον, * έν ουρανοῖς * τῷ Χριστῷ παρίστασαι σύν 'Αγγέλοις, * 'Απόστολε 'Ονήσιμε, * υπέρ χόσμου πρεσβεύων.

Θεοτοχίον, όμοιον.

Ττζ ύπερ νουν λοχείας σου * το παράδοξον θαυμα * νους ούχ Ι Αγγέλων δύναται, * ού βροτων έρμηνευσαι, * η έννοτ,σαι, Παρθένε· * τίχτεις γαρ απορρήτως * Θεόν τον υπερούσιον, * δν ύμνει πασα χτίσις * ώς Ποιητήν * σύν Πατρί χαι Πνεύματι τώ 'Αγίω· * ού της χαράς άξίωσον * χαι ήμας, Θεοτόχε.

Είς τον Στίχον των Αίνων, τα Στιχηρά τῆς Όχτωήχου. Καὶ ἡ λοιπἡ τοῦ "Ορθρου 'Αχολουθία ὡς σύνηθες, χαι 'Απόλυσις.

TH: IG'. TOY AYTOY MHNOE.

Μνήμη τοῦ Αγίου Μάρτυρος Παμρίλου, χαὶ τῶν σύν αὐτῷ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν προσόμοια Στιχηρὰ, ^{*}Ηχος δ΄. Ώς γενναΐον ἐν Μάρτυσι. *

Αποστόλων ἰσάριθμοι, * ᾿Αθλοφόροι, γενόμενοι, * λογισμόν όμόζηλον ἀνελάβετε, * μὴ πτοηθέντες τὴν ἄθεον * τυράννων ὡμότητα· * ἀλλ' ἀνδρείως xαὶ στεἰρόῶς * τὸν Σωτῆρα χηρύξαντες, * ὑπεμείνατε * τῶν μελῶν τὰς στρεβλώσεις, * τῆ ἐλπίδι * τὰς μελλούσας ἀπολαύσεις * ἤδη χαρπούμενοι, πάνσοφοι.

Καρτερία νιχήσαντες * τῶν ἀθέων τὴν ἐνστασιν, * χαὶ ποιχίλοις εἰδεσι προσπαλαίσαντες * χολαστηρίων, τὸν στέρανον * ἀζίως ἐδέξασθε * ἐχ χειρός ζωαρχικής, * χληρουχίαν ἀνώλεθρον * νῦν πλουτήσαντες * ἐν σχηναῖς αἰωνίοις * τῷ Σωτῆρι * χαὶ Δεσπότη τῶν ἀπάντων * συμβασιλεύοντες, "Ενδοξοι.

Σύν Παμφίλω θεόφρονι * χαὶ Οὐάλεντι Σέλευχος, * Δανιἡλ, Θεόδουλος, 'Ησαΐας τε, * 'Ιερεμίας, 'Ηλίας τε * χαὶ θεῖος Πορφύριος, * Παῦλος, 'Ιουλιανός, Σαμουἡλ ὁ θαυμάσιος * νῦν τιμάσθωσαν * ὑμνωδίαις ἀσμάτων * χαὶ ποιχίλοις * ἐγχωμίοις οἱ γενναῖοι * χαὶ ἀεισέβαστοι Μάρτυρες.

Δόξα, χαί νῦν. Θεοτοχίον, ὅμοιον.

Έπομβρίαις, πανάχραντε, * τῆς τοῦ Πνεύματος χάριτος * τὴν ἐμὴν διάνοιαν χαταδρόσισον, * ἡ τὴν σταγόνα χυήσασα * Χριστόν, τὸν τὴν ἄμετρον * ἀνομίαν τῶν βροτῶν * οἰχτιρμοῖς ἀποσμήχοντα· * χαὶ χατάχλυσον * τὴν πηγὴν τῶν παθῶν μου, * χαὶ χειμάρρου * χαταξίωσον τρυφῆς με * τῆ ἀειζώψ πρεσβεία σου. Ἡ Σταυροθεοτοχίον, ὅμοιον.

Τόν ἀμνόν χαὶ ποιμένα σε * ἐπὶ ξύλου ὡς ἔβλεψεν * ἡ ἀμνὰς ἡ τέξασα ἐπωδύρετο, * χαὶ μητριχῶς σοι ἐφθέγγετο· * Υἰἐ ποθεινότατε, * πῶς ἐν ξύλῷ τοῦ Σταυροῦ * ἀνηρτήθης, μαχρόθυμε; * πῶς τὰς χεῖράς σου * χαὶ τοὺς πόδας σου, Λόγε, * προσηλώθης * ὑπ' ἀνόμων, χαὶ τὸ αἶμα * τὸ σὸν ἐξέχεας, Δέσποτα;

Είς τον Στίχον, τῆς Όχτωήχου. 'Απολυτίχιον, Οι μάρτυρές σου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά την συνήθη Στιχολογίαν, λέγεται Κανών, ού ή Αχοστιχίς.

Δήμον δωδεχάριθμον άεθλοφόρων άναμέλπω.

Θεοφάνους.

'Ωδη α'. 'Ηχος δ'. Ο Ειρμός.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος * ἀβρόχοις ἴχνεσιν * ὁ πα-λαιὸς πεζεύσας Ἱσραὴλ, * σταυροτύποις Μωσέως χερσί *

» του 'Αμαλήχ την δύναμιν * έν τη έρημω έτροπώσατο.

Δυνάμει του Παναγίου Πνεύματος * ή δωδεχάριθμος * συγχροτηθείσα φάλαγξ χαρτερώς * δυσσεβούντων την άθεον * χαί πονηράν παράταξιν * ώς νιχηφόρος έτροπώσατο.

Ήσχύνθη τοις άθλοφόροις Μάρτυσιν * ό δυσμενής προσβαλών. * την γάρ αύτου φαρέτραν ό δεινός * έχχενώσας πιχρότατα, * χαταβαλείν ούχ ίσχυσε * των άριστέων την στερρότητα.

Μανίας έλληνικής το φρύαγμα * χατεπατήσατε * θεία συνέσει, Μάρτυρες Χριστοῦ, * και σορία κοσμούμενοι, * ή άντειπείν ούχ ίσχυσαν * οι εύσεβέσιν άντιχείμενοι.

Ο θείος χαι θεηγόρος Πάμριλος * έπαληθεύουσαν * πεπλουτηχώς την χλησιν άληθως, * της φιλίας τον σύνδεσμον * πρός τον Χριστόν έτηρησε * μέχρι θανάτου αδιάρρηχτον. Θεοτοχίον.

Νερέλην διχαιοσύνης "Ηλιον * ήμιν έχλάμψασαν * τόν του Πατρός Γίδν μονογενή, * Θεοτόχε πανύμνητε, * πανευσεβώς δοξάζοντες, * διαπαντός σε μαχαρίζομεν.

Ωδη γ΄. Ο Ειρμός.

» Πύρραίνεται έπι σοι * ή Έχχλησία σου, Χριστέ, χράζουσα·*

» L Σύ μου ίσχὺς, Κύριε, * xai xaτaφυγή xai στερέωμα.

Διέπρεψας εύσεβῶς * ἔργω καὶ λόγω καὶ σεπτῷ χρίσματι, * Μάρτυς Χριστού Πάμφιλε, * τζς ιερωσύνης, θεόσοφε.

'Ως λύρα πανευπρεπής * όμολογίας έμμελως άδουσα * φθόγγους, Χριστοῦ Μάρτυρες, * συγχεχροτημένοι γεγόνατε.

Δραμόντες πρός τόν σχοπόν * της ούρανίου χαι σεπτής χλήσεως, * ώς νικηταί στέφανον * παρά του Δεσπότου είλήφατε. Θεοτοχίον.

Έσχήνωσεν έν ήμιν * ό έν ύψιστοις χατοιχών, Πάναγνε· * ύπερρυώς σάρχα γὰρ * ἐχ σοῦ προσλαβὼν ἡμφιάσατο.

Κάθισμα, 'Πχος δ'. Ο ύψωθεις έν τῷ Σταυρῷ.

[Γολαστηρίων φοβερών προχειμένων, * οι του Κυρίου 'Αθληταί h οι γεννατοι, * έν άπτοήτω χαίροντες φρονήματι, * τούτοις προ-

MHN Φ EBPOYAPIO Σ . IG'.

 $\mathbf{599}$

σωμίλησαν, * τῆς σαρχός ἀλογοῦντες· * ὅθεν ἐχληρώσαντο * αἰωνίζουσαν δόξαν, * ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύοντες ἀεὶ * τῶν εὐφημούντων * αὐτῶν τὰ παλαίσματα.

Δόξα, χαί νῦν, Θεοτοχίον, ὅμοιον.

Ού σιωπήσομεν ποτέ, Θεοτόχε, * τοῦ εὐχαρίστως ἀνυμνεῖν ἐχ χαρδίας * τὰ σὰ ἐλέη, Δέσποινα, οἱ δοῦλοί σου * χράζοντες χαὶ λέγοντες· * Παναγία Παρθένε, * πρόρθασον χαὶ λύτρωσαι * ἐξ ἐχθρῶν ἀοράτων * χαὶ ἀναγχῶν χαὶ πάσης ἀπειλῆς· * σὺ γὰρ ὑπάρχεις * ἡμῶν ἡ ἀντίληψις.

Η Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Του έξ ἀνάρχου τοῦ Πατρός γεννηθέντα * ἡ ἐπ' ἐσχάτων σε σαρχὶ τετοχυῖα * ἐπὶ Σταυροῦ χρεμάμενον ὀρῶσα, Χριστὲ, * οἴμοι ! ποθεινότατε * Ίησοῦ, ἀνεβόα· * πῶς ὁ δοξαζόμενος * ὡς Θεὸς ὑπ' ᾿Αγγέλων, * ὑπὸ ἀνόμων νῦν βροτῶν, Γἰὲ, * θέλων σταυροῦσαι; * Ἱμνῶ σε, μαχρόθυμε.

Ωδή δ'. Ο Είρμός.

"Ε παρθέντα σε ίδοῦσα ή ἘΧΧλησία * ἐπὶ Σταυροῦ τὸν Ἡλιον *
 Τῆς διχαιοσύνης, * ἔστη ἐν τῆ τάξει αὐτῆς * εἰχότως
 χραυγάζουσα * Δόξα τῆ δυνάμει σου, Κύριε.

Κεχοσμημένη τοῖς θείοις τῶν ἀΑποστόλων * χαὶ Προφητῶν χαρίσμασιν * ἡ χοροστασία * ὥφθη τῶν Μαρτύρων σου, * ἡ τούτων ἰσάριθμος, * Δέσποτα, φανεῖσα προνοία σου.

'Από ποιχίλων άχθέντες πολιτευμάτων, * ώς ἐν βραχεῖ ὀλόχληρον * τύπον ἐχχλησίας * σώζειν ἡξιώθητε, * συμφώνως χραυγάζοντες· * Δόξα τῆ δυνάμει σου, Κύριε.

'Ραδιουργίαι τυράννων χαὶ μεθοδεται * τοὺς 'Αθλητὰς οὐχ ἔχαμψαν, * οὐδὲ τῶν βασάνων * πόνοι ἐμαλάχισαν * προθύμως χραυγάζοντας· * Δόξα τῆ δυνάμει σου, Κύριε.

'Ιθυνόμενος παλάμη τη τοῦ Δεσπότου, * τον δι' αὐτόν ἐχούσιον * θάνατον ὑπέστη * δημος ὁ πανεύφημος * Μαρτύρων, χραυγάζοντες· * Δόξα τη δυνάμει σου, Κύριε. Θεοτοχίον.

Θεηγορίαις ένηχούμενοι, Θεοτόχε, * ταῖς περὶ σοῦ, χαὶ βλέποντες * τούτων τὰς ἐχβάσεις, * Χαῖρέ σοι χραυγάζομεν, * Παρθένε Πανάμωμε, * οἱ λελυτρωμένοι τῷ τόχω σου.

'Ωδή ε'. 'Ο Είρμός.

» Σύ, Κύριέ μου φῶς * εἰς τὸν Κόσμον ἐλήλυθας· * φῶς ἅγιον » Σἰ ἐπιστρέφον * ἐχ ζοφώδους ἀγνοίας * τοὺς πίστει ἀνυμνοῦν-» τάς σε.

Μη φέρων τοῖς ἐν γῆ * προσανέχειν, ὦ Πάμφιλε, * την ἕνθεον πολιτείαν, * ην ἐχ βρέφους μετῆλθες, * ἀθλήσει χατελάμπρυνας.

Ο θεία πολιά * και συνέσει κοσμούμενος, * τῆς πόλεως τῆ; ἀγίας * ὡρμημένος Οὐάλης * ὡς Μάρτυς ἐστεφάνωται.

Νοῦν ἔχων τοῦ Χριστοῦ, * ὡς τοῦ Παύλου ὁμώνυμος, * πανεύρημε τῶν Μαρτύρων, * τῷ στεφάνῳ νομίμως * ἀθλήσας χατηγλάισαι. Θεοτοχίον.

'Ανώρθωσας, 'Αγνή, * τὸ τῆς Εὔας ὀλίσθημα * χυήσασα Θεόν Λόγον * τὸν τῶν χατεῥῥαγμένων * τὴν πτῶσιν ἀνορθώσαντα.

Ωδή ς΄. Ο Ειρμός.

Ο ύσω σοι * μετὰ φωνῆς αἰνέσεως, Κύριε, * ἡ ἘΧΧλησία βοặ
 σοι, * ἐχ δαιμόνων λύθρου κεχαθαρμένη * τῷ δι' οἰχτον *
 ἐχ τῆς πλευρᾶς σου ῥεύσαντι αίματι.

Έλπίσιν * αίωνίου ζωής στηριζόμενοι, * τὰς τῶν σωμάτων στρεβλώσεις * γεγηθότες έφερον οι γενναΐοι * οι τῶν θείων * ὑποοητῶν σου, Σῶτερ, ἰσάριθμοι.

Θανάτω * την ζωήν την ἀμείνω ἀνήσαντο * ὁ Σαμουήλ xai 'Ηλίας, * Δανιήλ xai θεῖος Ἱερεμίας, * xai πρός τούτοις * ὁ Ήσαίας ὁ μεγαλώνυμος.

Λαμπτήρας * τῷ Θεῷ ραεινοὺς νῦν ἡ Αἰγυπτος * ἐξανατέλλει, ἡ πάλαι * βαθυτάτῷ σχότει χαλυπτομένη * τῆς ἀγνοίας, * θεογνωσίας φέγγος πλουτήσασα. Θεοτοχίον.

Ορος σε * Δανιήλ έθεώρει, Πανάμωμε, * έξ οῦ ἐτμήθη ὁ λίθος * ὁ συντρίψας πᾶσαν πλάνης εἰχόνα, * χαὶ πληρώσας * θεογνωσίας πάντα τὰ πέρατα.

Κοντάχιον, Ήχος β'. Τὰ ἄνω ζητών. *

Φιλήσας Χριστοῦ * τὰ θεῖα θελήματα, * ἐδείχθης Πιστῶν * ἀχέστωρ φιλόχριστος, * γενναιόφρον Πάμφιλε· * διὰ τοῦτο καὶ μαχαρίζομεν * τὴν σεπτήν σου πανήγυριν. * Πρεσβεύων μὴ παύση ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ο Οίχος, πρός τό Τράνωσόν μου.

Ιδού έξέλαμψεν ή φωσφόρος * χαὶ φωταυγὴς θεία μνήμη * τοῦ στερροῦ ἀθλητοῦ * Παμφίλου τοῦ θεοχήρυχος, * πάντων τὰς ὄψεις χαὶ τὰς χαρδίας * χαταυγάζουσα φέγγει τῷ ἀνεσπέρῳ. * Περιχαρῶς, * ὡ φιλέορτοι, δεῦτε συνδράμωμεν, * χαὶ τὴν τούτου θείαν ἡμέραν * ὡς χαλὴν ἑορτὴν ἐνιαύσιον * τοῖς ặσμασι χαταστέψωμεν, * εὐλογοῦντες, ὑμνοῦντες τὸν Κύριον * τὸν τοῦτον ἀξίως στεφανώσαντα. * Πρεσβεύων μὴ παύσῃ ὑπὲρ πάντων ἡμῶν. Συναξάριον.

Τῆ Ις΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Αγίων Μαρτύρων, Παμρίλου, Οὐάλεντος, Παύλου, Σελεύχου, Πορφυρίου, Ἰουλιανοῦ, Θεοδούλου, Ἡλία, Ἱερεμίου, Ἡσαίου, Σαμουήλ χαὶ Δανιήλ.

Στίγοι.

Υπέρ τό παν σε Πάμριλος φιλών, Λόγε, Καὶ τὴν τομὴν ἡγεῖτο τῆς χάρας φίλην. Παῦλον Σέλευχος, χαὶ Σέλευχον Οὐάλης, Βλέπων τομῆ χαίροντα τὴν τομὴν φέρει. "Ηλαντο πρός πῦρ Μάρτυρες θεῖοι δύο, Θείου πόθου πῦρ ἐν τρέφοντες οἱ δύο. Σταυροῦσι δοῦλοι τῆς πλάνης ἐπὶ ξύλου, Καὶ Θεόδουλον, δοῦλον Ἐσταυρωμένου. Κλήσεις Προφητῶν χαὶ τελευτὰς Μαρτύρων, Αὐχοῦσι πέντε Μάρτυρες τετμημένοι.

Έχτη και δεκάτη ξίφους τάμε Πάμφιλον ἀχμή. Ταΐς τῶν ἀγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον και σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

'Ωδή ζ'. Ο Ειρμός.

[»] Έν τῆ καμίνω * ᾿Αβραμιαΐοι παίδες τῆ Περσικῆ, * πόθω *
 [»] Εὐσεβείας μᾶλλον ἢ τῆ φλογὶ * πυρπολούμενοι, ἐκραύγα [»] ζον· * Εὐλογημένος εἰ * ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου, Κύριε.

Φαιδρῷ προσώπῳ * καὶ διανοίας καθαρότητι, * Μάρτυς, * προορῶν τὴν μένουσάν σε χαρὰν, * τῶν βασάνων κατεφρόνησας * καταξεόμενος * ἀνηλεῶς, παμμάκαρ Πορφύριε.

Ο Νεανίας * τρεῖς ἐν χαμίνῷ διασώσας Θεός, * οὕτος, * 'Αθλοφόρε μάχαρ, σὲ δι' αὐτὸν * ἐν πυρὶ ὁλοχαυτούμενον * σαφῶς προσδέχεται * εὐωδέστατον θῦμα, Πορφύριε.

'Ρώμη ψυχής τε * κεκοσμημένος και τοῦ σώματος, * πᾶσαν * τοῦ τυράννου, Σέλευκε, τὴν ἰσχὺν * καταβέβληκας, πανεύφημε, * Εὐλογημένος εἶ, * ὁ Θεός μου, κραυγάζων, καὶ Κύριος.

Θεοτοχίον.

'Ως Θεοτόχος * ώραιοτέρα πάσης χτίσεως * έρυς· * τοῦ Θεοῦ γὰρ γέγονας ἀληθῶς * ἐνδιαίτημα πανάγιον. * Εὐλογημένη σù * ἐν γυναιξί, πανάμωμε Δέσποινα.

'Ωδή η'. Ο Είρμος.

» Χεϊρας ἐχπετάσας Δανιήλ, * λεόντων χάσματα * ἐν λάχχω » Χ ἔφραξε· * πυρός δὲ δύναμιν ἔσβεσαν, * ἀρετήν περιζωσάμε-» νοι * οἱ εὐσεβείας ἐρασταὶ * Παϊδες, χραυγάζοντες· * Εὐλογεῖτε,* πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τόν Κύριον.

Νόμοις σὺ πειθόμενος Χριστοῦ * ἀπέθου ἅπαντα, * πάνσοφε Σέλευχε· * ὡς στρατιώτης δὲ γέγονας * εὐσεβείας χαὶ διδάσχαλος * χαὶ τῶν χηρῶν χαὶ ὀρφανῶν * ἐπιμελούμενος, * χαὶ χραυγάζων· * Πάντα τὰ ἔργα, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Men. Tom. III.

ΜΗΝ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ. Ις'.

Αίγλη ἀναλάμπων νοητῆ, * Πρεσβύτα ἔνδοξε, * Μάρτυς, Θεόδουλε, * καὶ δοῦλος γνήσιος γέγονας * τὸν Δεσπότην ἐκμιμούμενος· * οῦ τὸν Σταυρὸν ἐπιποθῶν * σταυρὸν ὑπέμεινας, * Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα, κραυγάζων, τὸν Κύριον.

Ναός φανείς, Ιουλιανέ, * τοῦ θείου Πνεύματος, * τρόπων χρηστότητι * χαταχεχόσμησαι, πλήρης μέν * εὐσεβείας χαὶ πραότητος, * πλήρης δὲ πίστεως ὀφθείς * ὀλοχαυτούμενος, * Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα, χραυγάζων, τὸν Κύριον.

Θεοτοχίον.

'Αμήτωρ ό Λόγος ἐχ Πατρός * ὑπάρχων πρότερον, * ἀπάτωρ γέγονεν * ἐχ σοῦ τὸ δεύτερον, Πάναγνε, * σαρχωθεὶς ὁ πρὶν ἀσώματος, * δι' εὐσπλαγχνίαν βουληθεὶς * σῶσαι τοὺς ψάλλοντας· * Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

'Ωδή θ'. Ο Είρμός.

Λίθος ἀχειρότμητος ὅρους * ἐξ ἀλαξεύτου σου, Παρθένε, * ἀχρο Λ γωνιαῖος ἐτμήθη * Χριστός, συνάψας τὰς διεστώσας φύ σεις· * διὸ ἐπαγαλλόμενοι * σὲ, Θεοτόχε, μεγαλύνομεν.

Μόνην την οὐράνιον ἔχειν * ζωήν ποθοῦντες, ᾿Αθλοφόροι, * τῶν τῆς ἐπιχήρου χαὶ φθαρτῆς * μεγαλορρόνως χατεφρονήσατε· * χαὶ νῦν τρυφῆς τῆς χρείττονος * χαὶ μαχαρίας ἀπολαύετε.

Ένδον νῦν τοῦ θείου λειμῶνος * περιχορεύετε προθύμως, * τῶν ἀπαυγασμάτων τῆ πηγῆ * παρεστηχότες, Μάρτυρες ἔνδοξοι· * ἀφ' ἦς ἀπαρυόμενοι, * τὰς λαμπηδόνας χαταλάμπεσθε.

Λόγψ χαθηράμενοι θείψ * τὰς τῶν ψυχῶν ὑμῶν χηλιδας, * χαὶ τοὺς δερματίνους χιτῶνας * διὰ βασάνων ἀποδυσάμενοι, * πανευπρεπὲς ἱμάτιον * τοῦ σωτηρίου ἡμφιάσασθε.

Πάντων των έν πίστει τελούντων * την παναοίδιμόν σου μνήμην * της δωδεχαρίθμου χορείας * νῦν μεμνημένη πρός τόν Δεσπότην Χριστόν, * της μετὰ σοῦ σχηνώσεως * ἀξιωθηναι χαθιχέτευσον.

Θεοτοχίον.

'Ως Μήτηρ τοῦ μόνου Δεσπότου * πάντων χτισμάτων ὑπερτέρα * πέφηνας, Παρθένε Μαρία· * διὸ πιστοί σε πάντες, πανάμωμε, * ἀεὶ ἐπαγαλλόμενοι * ἐν ὑμνφδίαις μεγαλύνομεν.

Καί ή λοιπή τοῦ "Ορθρου 'Αχολουθία, χατὰ τὴν τάξιν, χαι 'Απόλυσις.

TH: IZ'. TOY AYTOY MHNOS.

Μνήμη τοῦ Αγίου Μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τό, Κύριε έχέχραξα, ψάλλομεν Προσόμοια Στιχηρά, [•]Ηχος β΄. "Ότε * έχ τοῦ ξύλου σε νεχρόν. *

ωρον * ό Χριστός πλουτοποιόν * σε τη οίχουμενη παρέσχεν * Δώς εὐεργέτης Θεός * δῶρόν σου τὸ τίμιον * αἶμα, Θεόδωρε, * δι' αὐτὸν ἐχγεόμενον * χαὶ θεοσεβείας * ζήλφ προσφερόμενον * αὐτῷ δεξάμενος. * ῷ νῦν * εὐσεβεῖ παἰρησία, * Μάρτυς, παριστάμενος, πάντας * τούς είς σε προστρέχοντας διάσωσον.

Τύργος * χρηματίζεις ἀσφαλής * τὰς τῶν ἐναντίων ἐφόδους * 📕 ἀποχρουόμενος, * πρόμαχος ἀήττητος * τῶν εὐφημούντων σε, * όξυτάτη αντίληψις, * θερμή προστασία, * σύντομός τε λύτρωσις, * χοινή βοήθεια, * πρέσβυς * δυνατώτατος, μάχαρ, * ρύστης έτοιμότατος πάντων * τῶν πιστῶς αἰτούντων σε, Θεόδωρε.

Ι χων * τόν χειμάρρουν της τρυφής * χαι το της άφέσεως ύδωρ * Χριστόν εύίλατον, * Μάρτυς άληθέστατος * αύτου γενόμενος, * τῶν χειμάἰρων με λύτρωσαι * τῶν τῆς ἀνομίας· * ὕδωρ μοι χατεύνασον * το άνυπόστατον. * παῦσον * πειρασμῶν χαταιγίδας. * σώσον πρός την άνω γαληνην, * άξιομαχάριστε Θεόδωρε. Δόξα, ³Ηχος β'.

争 είων δωρεών ἐπώνυμόν σε γεραίρω, * τρισμάχαρ Θεόδωρε· * τοῦ φωτός γάρ τοῦ θείου * ἄδυτος φωστήρ άναδειχθείς, * χατέλαμψας άθλοις σου την σύμπασαν χτίσιν. * του πυρός άχμαιότερος φανείς, * την φλόγα χατέσβεσας, * χαί του δολίου δράχοντος * την χάραν συνέτριψας. * διο έν τοῖς ἄθλοις σου * Χριστός έπιχαμφθείς * έστεφάνωσε την θείαν χάραν σου, * Μεγαλομάρτυς 'Αθλητά. * 'Ως έχων παρρησίαν πρός Θεόν, * έχτενως ιχέτευε * ύπέρ των ψυχων ήμων.

Καί νυν. Θεοτοχίον. Ότε * έχ του ξύλου σε. Δέξαι * την ιχέσιον ώδην * των σων οιχετων, Θεοτόχε, * ην σοι προσάγομεν. * Δέσποινα, διάσωσον * ἀπορουμένους ήμᾶς, * χαι χινδύνων έξάγαγε * την ποίμνην σου ταύτην * πίστει σοι προσπίπτουσαν * έν τῷ σεπτῷ σου ναῷ· * σύ γὰρ * τόν Σωτῆρα τεχούσα, * έχεις παφρησίαν ώς Μήτηρ * έχτενώς πρεσβεύειν του σωθήναι ήμας.

Η Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Οτε * ή ἀμίαντος ἀμνὰς * ἔβλεψε τον ίδιον ἄρνα * ἐπὶ σφαγήν ὡς χριὸν * θέλοντα ἐλχόμενον, * θρηνοῦσα ἔλεγεν· * ᾿Ατεχνῶσαι νῦν σπεύδεις με, * Χριστὲ, τὴν τεχοῦσαν; τί τοῦτο πεποίηχας, * ὁ Λυτρωτής τοῦ παντός; * ὅμως * ἀνυμνῶ χαὶ ὀἰξαζω * σοῦ τὴν ὑπὲρ νοῦν τε χαὶ λόγον * ἄχραν συγχατάβασιν, Φιλάνθρωπε.

> Είς του Στιχου, τα Στιχηρά της Όκτωήχου. -Δόξα, Έλχος β΄.

Τήν θεοδώρητον χάριν τῶν θαυμάτων σου, Μάρτυς Θεόδωρε, πῶσιν ἐραπλοῖς τοῖς πίστει σοι προστρέχουσι, * δι' ἦς εὐρημοῦμέν σε λέγοντες· * Αἰχμαλώτους λυτροῦσαι, * θεραπεύεις νοσοῦντας, * πενομένους πλουτίζεις * xai διασώζεις πλέοντας· * ματαιον δρασμόν ἐπέχεις οἰχετῶν, * xai ζημίας φανέρωσιν ποιεῖς * τοῖς συληθεῖσιν, 'Αθλητά· * xai στρατιώτας παιδεύεις * τῆς ἀρπαγῆς ἀπέχεσθαι· * νηπίοις χαρίζη συμπαθῶς τὰ αἰτήματα· θερμός εὐρίσχη προστάτης * τοῖς ἐπιτελοῦσί σου τὸ ἰερὸν μνημόσυνον· * μεθ' ὧν xai ἡμῖν, * 'Αθλητὰ ἰερώτατε, * τοῖς ἀνυμνοῦσι σου τὸ μαρτύριον * αἰτησαι παρὰ Χριστοῦ τὸ μέγα ἕλεος.

Καί νῦν. Θεοτοχίον.

"Ότε * έχ τοῦ ξύλου σε νεχρόν. *

Νέον * ούρανόν χαινορανή * οἰ τοῦ οὐρανίου αὐτόπται * σὲ χαθορῶντες, Θεοῦ * δόξαν διηγοῦνταί σοι * οὐρανομήχη πρός γῆν, * χαὶ χειρῶν αὐτοῦ ποίησιν * ἀγγέλλουσι χόσμῳ, * ἔχοντες στερέωμα * τοῦ σαρχωθέντος ἐχ σοῦ· * φθόγγος * γὰρ ὁ τούτων ἐξῆλθε * μέχρι γῆς περάτων, Παρθένε, * τόχον χηρυττόντων σὸν τοῖς ἔθνεσιν.

Η Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Οτε * έν Σταυρῷ σε ἡ 'Αμνὰς * 'Αρνα τὸν οἰχεῖον ἐώρα * χαταχεντούμενον * ήλοις, ἀλοφύρετο * ἐχπληττομένη σροδρῶς: * χαὶ δαχρύουσα ἔλεγε· * Πῶς θνήσχεις, Υἰέ μου, * θέλων τὸ χειρόγραρον * τοῦ πρωτοπλάστου 'Αδὰμ * ῥῆξαι, * χαὶ θανάτου λυτρῶσαι * ἅπαν τὸ ἀνθρώπινον; Δόξα * τῆ οἰχονομία σου, Μαχρόθυμε. 'Απολυτίχιον. Ἡχος β'.

Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως χατορθώματα! * ἐν τῆ πηγῆ τῆ; φλογός, * ὡς ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως, * ὁ ἅγιος Μάρτυς Θεόδωρος ἡγάλλετο· * πυρὶ γὰρ ὁλοχαυτωθεἰς, * ὡς ἄρτος ἡδὺς τῆ Τριάδι προσήνεχται. * Ταῖς αὐτοῦ ἰχεσίαις, * Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα, χαί νον. Θεοτοχίον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά την συνήθη Στιχολογίαν, λέγομεν τον Κανόνα, ού ή Άχροστιγίς.

Τούς προσχαλουμένους σε σῶζε, παμμάχαρ.

Θεοφάνους.

'Ωδή α΄. Ήχος πλ. δ΄. Ο Ειρμός.

Υγράν διοδεύσας ώσει ξηράν, * χαι την Αίγυπτίαν * μοχθη Γρίαν διαφυγών * ό Ίσραηλίτης άνεβόα· * Τῷ Λυτρωτῆ
 χαι Θεῷ ήμῶν ἔσωμεν.

Τόν θεΐον ἀγῶνα, Μάρτυς Χριστοῦ, * διηγωνισμένος, * xαὶ τόν δρόμον τετελεχώς, * τὴν πίστιν τηρήσας, τῆς ἐνθέου * διχαιοσύνης εῦρες στέφανον.

Οὐράνιος, Ἐνδοξε, χορευτὴς * σὺν τοῖς ᾿Ασωμάτοις * χρηματίζων, τοὺς ἐπὶ γῆς * σὲ προσχαλουμένους ἐχ χινδύνων * χαὶ περιστάσεων ἐχλύτρωσαι.

'Υπερφυῆ δόξαν παρὰ Χριστοῦ * λαβών, 'Αθλοφόρε, * τὴν γῆν πᾶσαν περιπολεῖς, * ῥυόμενος πάντας τοὺς ἐν πίστει * μετ' εὐλαβείας ἀνυμνοῦντάς σε. Θεοτοχίον.

Σοφίαν χαὶ Λόγον ἡ τοῦ Πατρός * ἀφράστως τεχοῦσα, * τῆς ψυχῆς μου τὸ χαλεπὸν * θεράπευσον τραῦμα, χαὶ χαρδίας * τὴν ἀλγηδόνα χαταπράϋνον.

'Ωδή γ΄. Ο Ειρμός.

» 🔨 εί το στερέωμα * των προστρεχόντων σοι, Κύριε· * σù εί

τό φῶς * τῶν ἐσχοτισμένων· * χαὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Πῦρ τὸ τῶν βασάνων σε * οὐ χατεπτόησεν· ὅθεν πῦρ * τῶν πειρασμῶν * τῶν σοὶ προσφευγόντων * χαταπαύεις, Θεόδωρε.

'Ρῦσαι ταῖς πρεσβείαις σου * τῆς χατεχούσης με θλίψεως, * Μάρτυς Χριστοῦ, * πᾶσαν ὁμαλίζων * τὴν τοῦ βίου τραχύτητα.

Ολην την χαρδίαν μου * χαι την διάνοιαν τείνω σοι * χαι την ψυχην, * της σης, 'Αθλορόρε, * βοηθείας δεόμενος.

Θεοτοχίον.

Στῆσόν μου τόν ἄστατον * τῶν λογισμῶν, ἀγνὴ, τάραχον, * Μήτηρ Θεοῦ, * τὴν πρός τὸν Γίόν σου * χατευθύνουσα χίνησιν. Κάθισμα. ἘΗχος πλ. δ΄. Τὴν Σορίαν.

Θεϊχήν παντευχίαν άναλαβών, * χαι ειδώλων την πλάνην χαταβαλών, * Αγγέλους διήγειρας * ευρημεϊν τους άγῶνάς σου * τῷ γὰρ θείψ πόθψ * τόν νοῦν πυρπολούμενος, * τοῦ ἐν πυρί θανάτου * γενναίως χατετόλμησας. * ὅθεν φερωνύμως * τοῖς αἰτοῦσί σε νέμεις * τὰ θεῖα δωρήματα, * ἰαμάτων χαρίσματα, * ἀθλοφόρε

MHN Φ EBPOTAPIO Σ . IZ'.

Θεόδωρε. * Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων άφετα δωρήσασθαι * τοις έρρτάζουσι πόθω * την άγίαν μνήμην σου.

Δόξα, χαί νῦν. Θεοτοχίον, διμοίον.

Παναγία Παρθένε Μήτηρ Θεου, * τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη τ χαλεπά * θεράπευσον, δέομαι, * χαί συγγνώμην παράσχου μοι * των έμων πταισμάτων * άφρόνως ων ξπραξα, * την ψυχην χαί το σώμα * μολύνας ό άθλιος. * Οίμοι! τι ποιήσω * έν έχεινη τη ώρα, * ήνιχα οι "Αγγελοι * την ψυχήν μου χωρίζουσιν * έχ του άθλίου μου σώματος ; * τότε, Δέσποινα, βοήθειά μοι γενού * χαι προστάτις θερμότατος. * σε γαρ έχω ελπίδα ό ανάξιος δουλός σου. "Π Σταυροθεοτοχίον, διλοιον.

Γιόν 'Αμνόν και Ποιμένα και Λυτρωτήν * ή 'Αμνάς θεωρούσα έν Ι τῷ Σταυρῷ, * ώλόλυζε δακρύουσα * και πικρῶς ἐκβοῶσα·* Ο μέν χόσμος άγάλλεται * δεχόμενος την λύτρωσιν, * τα δε σπλάγγνα μου φλέγονται * όρώσης σου την σταύρωσιν, * ήνπερ ύπομένεις * δια σπλάγγνα έλέους. * Μαχρόθυμε Κύριε, * του έλέους ή άβυσσος * χαί πηγή άνεξάντλητος, * σπλαγχνίσθητι, χαι δώρησαι ούν * των πταισμάτων άφεσιν τοις δούλοις σου, * τοις άνυμνοῦσί σου πίστει * τὰ θετα παθήματα.

'Wor, d'. 'O Elouss.

Γίσαχήχοα, Κύριε, * τῆς οἰχονομίας σου τὸ μυστήριον, * χα Τενόησα τὰ ἔργα σου, * χαὶ ἐδόξασά σου * τὴν Θεότητα.

Κυβερνήτην προβάλλομαι * σέ, Θεοῦ θεράπον, σύ με χυβέρνησον * τῷ ιστίω τῷ τοῦ Πνεύματος * χαί ταζ θείαις αύραις, ' παναοιδιμε.

Άπο πάσης, δεόμεθα, * ρυσαι άπειλής, παμμάχαρ Θεόδωρε, * τούς έν πίστει μαχαρίζοντας * χαι την θείαν μνήμην σου * γεραίροντας.

Λιτανεύων, Θεόδωρε, * τον άγαθοδότην χαί μεγαλόδωρον, * τούς έν τόπω της χαχώσεως * τεταπεινωμένους * έπανόρθωσον.

(Destoxiov.

Ύπο χρόνον γενόμενον * τον έχ τοῦ Πατρός ἀχρόνως ἐχλάμψαντα, * Θεομήτορ, ήμιν τέτοχας· * Όν δυσώπει σώσαι * τούς Ωδή ε'. Ο Είρμός. ύμνοῦντάς σε.

Ορθρίζοντες βοῶμέν σοι, Κύριε· Σῶσον ἡμᾶς· * σù γὰρ εἶ Θεός ἡμῶν, * ἐχτός σου ἄλλον οὐχ οιδαμεν.

Μαρτύρων περηνώς έγχαλλώπισμα, Μάρτυς Χριστου, * των πιστών βοήθεια * γενού και τείχος ακράδαντον.

Ένώσει απολαύων τη χρείττονι των υπέρ νουν * αγαθών, Θεόδωρε, * τούς σε τιμώντας διάσωσον.

Νυττόμενος τῷ φίλτρω τοῦ Κτίσαντος, τὴν τῶν χτιστῶν *
 ἀπώσω προσπάθειαν, * χαὶ τῷ Θεῷ εὐηρέστησας.

Θεοτοχίον.

Ον έτεχες, Παρθένε πανάμωμε, Θεόν Λόγον * έχτενῶς ίχέτευε * ὑπέρ τῶν πίστει ὑμνούντων σε.

'Ωδή ς'. Ο Ειρμός.

Τλάσθητί μοι, Σωτήρ· * πολλαί γὰρ αἰ ἀνομίαι μου, * xαὶ
 ἐκ βυθοῦ τῶν xaxῶν * ἀνάγaγε, δέομαι· * πρός σὲ γὰρ ἐβόη σα, * xαὶ ἐπάχουσόν μου, * ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου.

Υπέρμαχος πεφυχώς * τῆς εὐσεβείας θερμότατος, * χαὶ πλάνης στηλιτευτὴς * εἰδώλων γενόμενος, * δαιμόνων φαντάσματα * χαὶ παθῶν εἰχόνας * τῆς ψυχῆς μου ἐξαφάνισον.

Στερέωμά μου γενού * χαὶ τεῖχος, Μάρτυς, ἀσάλευτον, * τὸ ἀσθενὲς χαὶ σαθρὸν * τὸ τῆς διανοίας μου * στηρίζων, Θεόδωρε, * ταῖς σαῖς προστασίαις * χαὶ φυλάττων ἀδιάπτωτον.

Στρατείας φθοροποιοῦ * xai φθειρομένης ἡλόγησας· * στρατείαν δὲ τῆς ζωῆς, * παμμάχαρ Θεόδωρε, * τελείως ἡγάπησας, * ἐν ἦ νιχηφόρος * ἀνεδείχθης, ἀξιάγαστε. Θεοτοχίον.

Έξελαμψεν έχ Σιών * ή τοῦ ἡΨίστου εὑπρέπεια, * τὸ πρόσλημμα τῆς σαρχός * χαθ' ένωσιν ἄφραστον * ἐχ σοῦ, ᾿Αειπάρθενε, * περιβεβλημένη, * χαὶ τὸν χόσμον χατεφώτισεν.

Κοντάχιον, Έγος πλ. δ΄. Αυτόμελου.

Πίστιν Χριστοῦ * ώσεὶ θώραχα * ἔνδον λαβών ἐν χαρδία σου, * τὰς ἐναντίας δυνάμεις * χατεπάτησας, Πολύαθλε, * χαὶ στέφει οὐρανίω * ἐστέφθης αἰωνίως * ὡς ἀήττητος.

Ο Οίκος, ού ή Άκροστιγίς 'Ο ύμνος.

Πρός τό Αύτος μόνος.

Ο έν θρόνω φωτός έποχούμενος * εύχαρίστως έν πίστει ύμνοῦμέν σε· * ὅτι δώρημα μέγα δεδώρησαι * τόν γενναῖον ἐν ἄθλοις Θεόδωρον, * τόν ἐν τῷ βίψ τρισμαχάριστον, * ὡς ὑπέρμαχον ὁπλίτην τῆς ἀληθείας * εὐσεβεῖ λογισμῷ χεχτημένον Χριστόν, * χραταιόν νιχητὴν χατὰ τοῦ δολεροῦ * χαὶ ἀήττητον.

Συναξάριον.

Τῆ ΙΖ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Αγίου Μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος.

Στίγοι.

Τήρων, ό δηλών άρτιλεχτον όπλίτην, Θεῷ πρόσεισιν, άρτίχαυστος όπλίτης. Ἐβδομάτῃ δεχάτῃ πυρὶ Τήρωνα φλεγέθουσιν.

MEN Φ EBPOTAPIOS. IZ'.

Ταίς αύτου άγίαις πρεσβείαις, ό Θεός, έλέησον και σώσον ήμας. 'Αμήν.

'Obr. ζ' . 'O Eigubs.

• Ο^ι έχ τῆς Ιουδαίας * χαταντήσαντες Παίδες * έν Βαβυλών. ποτέ, * τῆ πίστει τῆς Τριάδος * τὴν φλόγα τῆς χαμίνου * » χατεπάτησαν, ψάλλοντες· * Ο των Πατέρων ήμων * Θεός, » εύλογητός εί.

Σέ ζωής μου προστάτην * χαί συλλήπτορα φέρω * τής σωτηρίας μου * και φύλακα, Θεόρρον, * άσφάλειαν διδόντα * τοξ έν πίστει χραυγάζουσιν· * Ο των Πατέρων ήμων * Θεός, εύλογητός εί.

'Ως τερπνότατον θύμα * σεαυτόν τῷ Κυρίφ * χαι ιερώτατον * προσήνεγκας, Παμμάκαρ, * και πυρι των βασάνων * ώλοκαύτωσας, ἕνδοξε, * Ό τῶν Πατέρων, βοῶν, * Θεός, εὐλογητός εἰ.

Ζωτικής έπιπνοίας * έμφορούμενος, Μάχαρ, * του Θείου Πνεύματος, * τὰ πνεύματα διώχεις, * τὰς νόσους θεραπεύεις, * χαί χραυγάζεις γηθόμενος· * Ό των Πατέρων ήμων * Θεός, εύλογητός εί.

(DEOTOXION.

Έχ γαστρός σου προήλθε * σαρχωθείς ό τῶν δλων, * Παρθένε, Κύριος. * διό σε θεοτόχον * φρονούντες όρθοδόξως, * τῷ Υίῷ σου χραυγάζομεν· * Ο τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεός, εὐλογητός εἰ. Ωδη η'. Ο Εἰρμός.

» Τηπταπλασίως χάμινον * των Χαλδαίων ό Τύραννος * τος

» L θεοσεβέσιν έμμανως έξέχαυσε· * δυνάμει δέ χρείττονι * πε-

» ρισωθέντας τούτους ίδών, * Τόν Δημιουργόν και Λυτρωτήν,

άνεβόα, * οι Πατόες, εύλογειτε, * Ιερείς, άνυμνειτε, * λαός,

υπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Παντοδαπαίς, Πανεύρημε, * τριχυμίαις χυχλούμενοι, * χαί ταϊς συμφοραϊς του βίου συνεχόμενοι, * προστάτην δξύτατον * χαι συνεργόν γινώσχοντες, * πάντες οι πιστοί σε πρεσβευτήν το Δεσπότη * προσάγομεν βοώντες· * Μή έλλίπης πρεσβεύειν * ύπερ των άνυμνούντων * την πάνσεπτόν σου μνήμην.

Αμαρτιών άλύσεσι * δεδεμένος, Πανόλβιε, * χαί ταις τών πταισμάτων μου σειραίς πεδούμενος * προσφεύγω τη σχέπη σου, * στεφανηφόρε, λύσιν αίτων * άλλ' ώς θαυμαστήν πρός τόν των όλων Δεσπότην, * Θεόφρον, παρρησίαν * χεχτημένος, δυσώπει * σωθήναι τούς ύμνοῦντας * Χριστόν είς τούς αίῶνας.

Μαρτυριχαΐς λαμπόμενος * άγλαίαις, πανεύφημε, * ταΐς 'Αγγελιχαζς συνηριθμήθης τάξεσι· * μεθ' ών άγαλλόμενος * χαί συγχορεύων, Μάρτυς, άει, * θαυματοποιίαις ιαμάτων φαιδρύνεις * τοὺς

πόθω σε τιμώντας, * χαί πιστώς μελωδούντας. * Λαός, ύπερυψουτε * Χριστόν είς τούς αίῶνας. Θεοτοχίον.

Μετὰ σαρχός ώμιλησε * τοῖς ἀνθρώποις ὡς εῦσπλαγχνος * ὁ Δημιουργός και Λυτρωτής τῆς κτίσεως, * ἐκ σοῦ, ἀπειρόγαμε * Θεογεννήτορ, ταύτην λαβών· * όθεν Θεοτόχον οι Πιστοί σε χυρίως * δοξάζομεν βοώντες * χαι πιστώς μελφδούντες· * Λαός, υπερυψούτε * είς πάντας τούς αίῶνας.

'Ωδή θ'. Ο Είρμός.

» 🔨 έ την άπειρόγαμον * Θεοῦ Μητέρα τοῦ Ύψιστου, * σẻ την υψηλοτέραν των άχράντων Δυνάμεων * άσιγήτοις * δοξολογίαις » μεγαλύνομεν.

Άγρυπνόν σε φύλαχα, * Μεγαλομάρτυς, χεχτημένοι * τῶν δυσμενών χαχόνοιαν * εύχερώς ἀπελαύνοντα, * χαὶ ταῖς Ἐχχλησίαις την εἰρήνην βραβεύοντα, * ἀθλοφόρε, * ἀχαταπαύστως μεγαλύνομεν.

Κράτος σοι δεδώρηται * χατὰ δαιμόνων ό Δεσπότης. * πάθη δε ψυχής χαι σώματος * θεραπεύεις, Μαχάριε, * πανευσεβεστάτη παρρησία δεόμενος * του Σωτήρος. * όθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Αξγλην την τρισήλιον * χαι ένιαίαν έποπτεύων * μίαν έν τρισί Θεότητα, * χαί άρχην ύπεράρχιον * την άγαθοδότιν πηγήν άγαθότητος, * 'Αθλοφόρε, * τοὺς σὲ ὑμνοῦντας περιφρούρησον.

Θεοτοχίον.

'Ρόσαί με, Πανάμωμε, * τῆς νοητῆς αἰχμαλωσίας, * λύτρον άντιδούσα, Δέσποινα, * του Γίου σου την σταύρωσιν, * την υπέρ τῆς πάντων γενομένην λυτρώσεως * χαὶ εἰρήνης * χαὶ σωτηρίας τῶν ύμνούντων σε.

Έξαποστειλάριον. Γυναϊχες ἀχουτίσθητε. *

Τροίς πασι τὰ χαρίσματα * τῶν ἰαμάτων, "Αγιε, * σύ δαψιλῶς Ι παροχεύεις, * Θεόδωρε άθλοφόρε· * ώς έχων δε πρός Κύριον * την παρρησίαν πάντοτε, * τους έχ θερμής σε πίστεως * προσκαλουμένους προφθάνεις * χαί διασώζεις, παμμάχαρ.

Θεοτοχίον, όμοιον.

Ταϊς σαϊς ἀγχάλαις, "Αχραντε, * βαστάσασα τον Κύριον * τον τη ἀγράντω παλάμη * διαστάσασα τον Κύριον * τον τῆ ἀχράντω παλάμη * διαχρατοῦντα τὰ πάντα, * αὐτόν, θεομαχάριστε, * ίχετευε ρυσθήναι με * χειρός δολίου δράχοντος * του αναιδώς σπαράττοντος * την ταπεινήν μου χαρδίαν * εἰς ήδονάς ψυχοφθόρους.

Είς τούς Αίνους, ίστωμεν Στίγους δ'. και ψάλλομεν τα τρία ταύτα Προσόμοια Στιχηρά, δευτερούντες τό πρώτον.

Men. Tom. III.

ΜΗΝ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ. ΙΖ'.

'Ηχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων. *

Τησοῦν * τόν δοξάσαντα την μνήμην αὐτοῦ.

Τόν άριστέα τῆς ἄνω * στρατολογίας, Πιστοί, * ὡς χαρτερόν όπλίτην * τῆς ἡμῶν πολιτείας * συμφώνως, συνελθόντες, * ὡδαῖς μυστιχαῖς * εὐφημήσωμεν λέγοντες· * ᾿Αξιοθαύμαστε Μάρτυς τοῦ Ἱησοῦ, * ὑπερεύχου τῶν ὑμνούντων σε.

Τῆς εὐσεβείας τόν πλοῦτον * χαὶ τὴν λαμπρότητα * ἀθλητιχοῖς χαμάτοις * σεαυτῷ θησαυρίσας * πάση σου ἰσχύϊ, * δῶρον δεχτόν * τῷ Χριστῷ προσενήνοχας, * ἀναπληρῶν ἐν τοῖς ἔργοις μετὰ σπουδῆς * τὴν θεοδώρητόν σου πρόσχλησιν.

Δόξα, ήΗγος πλ. β'.

Αγιωσύνης δωρεά * χαὶ πλοῦτος θείας ζωῆς * πεφανέρωσαι τῷ χόσμφ, Θεόδωρε· * Χριστός γάρ σου, σορὲ, * τὴν μνήμην ἐδόξασεν, * ἐν ἦ συμρώνως οἱ πιστοὶ * γεγηθότες ὑμνοῦμεν * τοὺς ἀγῶνας τῶν ἄθλων σου.

Καί νῦν. Θεοτοχίον. Όλην ἀποθέμενοι. *

Γ τετραυματισμένον με * ταῖς ληστριχαῖς τῶν Δαιμόνων * ἐφόδοις, χαὶ χείμενον * ὅλον ἀνενέργητον, * Παναμώμητε, * ἐν ὁδῷ πάντοτε * τοῦ ἀστάτου βίου, * σοῦ ἐλέους προσδεόμενον * τάχος ἐπίσχεψαι, * ἡ τῶν πεπτωχότων ἀνόρθωσις, * χαὶ δώρησαι τὴν ἴασιν * χαὶ τὴν σωτηρίαν μοι, Δέσποινα, * ίνα σε δοξάζω * χαὶ πόθῷ χατὰ χρέος ἀνυμνῶ * τὰ μεγαλεῖά σου, ἄχραντε * μόνη Μητροπάρθενε.

ήΗ Σταυροθεοτοχίον, δμοιον.

Τόν "Αρνα τόν ίδιον * 'Αμνὰς ἡ ἄσπιλος πάλαι * χαὶ ἄμωμος Δέσποινα * ἐν Σταυρῷ ὑψούμενον * ὡς ἑώραχε, * μητριχῶς ὡλόλυζε, * χαὶ ἐχπληττομένη * ἀνεβόα· Τί τὸ ὅραμα, * τέχνον γλυχύτατον, * τοῦτο τὸ χαινὸν χαὶ παράδοξον; * πῶς ὅῆμος ὁ ἀχάριστος * βήματι Πιλάτου παρέδωχε, * χαὶ χαταχρινοῦσι * θανάτῷ τὴν ἀπάντων σε ζωήν; * ἀλλ' ἀνυμνῶ σου τὴν ἄρατον, * Λόγε, συγχατάβασιν.

> Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ἐκτωήχου. Δόξα, Ἡχος πλ. δ΄.

Αθλητικήν άνδρείαν * εύσεβῶς καθοπλισθεὶς, 'Αθλοφόρε Χριστοῦ,* καὶ λογικῆς λατρείας * μυστικῶς ὑπερμαχῶν, τῆ δυνάμει αὐτοῦ * τῶν εἰδώλων τὸ δυσσεβὲς * καὶ τῶν τυράννων τὸ ἀπηνὲς * ἀσθενὲς ἀπέδειξας, * καταφρονῶν τῶν βασάνων * καὶ τοῦ προσκαί-

ΜΗΝ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ. ΙΗ'.

ρου πυρός. * άλλ' ώ * θείων δωρεών * χαι πράγμα χαι όνομα, * άπο πάσης περιστάσεως * τῆ πρεσβεία σου σῶζε * τοὺς ἐχτελοῦντας τὴν μνήμην σου,

Καί νῦν. Θεοτοχίον.

*Ω τοῦ παραδόξου θαύματος. *

Ολος ό βίος μου ἄσωτος, * ή δὲ ψυχὴ ἀσελγὴς, * xaì τὸ σῶμα παμμίαρον, * xaì ὁ νοῦς ἀxάθαρτος, * xaì τὰ ἔργα παμβέβηλα, * xaì ὅλος ὄντως εἰμὶ ὑπεύθυνος * τῆς xαταδίxης xaì xαταxρίσεως. * Ποῦ νῦν πορεύσομαι; * xaì πρός τίνα φεύξομαι * εἰ μὴ πρός σέ; * Δέσποινα, σπλαγχνίσθητι * xaì δεῦρο σῶσόν με. Ἡ Σταυροθεοτοχίον, ὅμοιον.

Ο τοῦ παραδόξου θαύματος ! * ῶ μυστηρίου φρικτοῦ ! * ῶ φρικτῆς ἐγχειρήσεως ! * ἡ Παρθένος ἔλεγεν * ἐν Σταυρῷ ὡς ἑώρακεν * ἐν μέσω δύο ληστῶν κρεμάμενον, * δν ἀνωδίνως φρικτῶς ἐκύησε· * κλαίουσα ἔλεγεν· * Οίμοι ! τέκνον φίλτατον, * πῶς ὁ δεινός * δῆμος καὶ ἀχάριστος * σταυρῷ προσήλωσεν;

Καὶ ἡ λοιπἡ τοῦ Όρθρου ἀΑχολουθία, ϫατὰ τὴν τάξιν, καὶ ἀΛπόλυσις.

Είς την Λειτουργίαν, Ζήτει Σαββάτω Α΄. των Νηστειών.

ΤΗ: ΙΠ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Όσίου Πατρός ήμῶν Λέοντος Πάπα Ῥώμης.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε ἐχέχραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια, Ήχος α. Πανεύφημοι Μάρτυρες. *

Έμφιλοσοφώτατα * τόν νοῦν, * Λέον παμμαχάριστε, * σὐ τῶν παθῶν αὐτοχράτορα * ἀπεργασάμενος, * ἀρετῶν ἰδέαις * χαὶ ἡθῶν σεμνότητι * εἰχόνα τῆς ψυχῆς ἐζωγράφησας· * διὸ αἰτοῦμέν σε * ὡς Ποιμένα χαὶ Διδάσχαλον * τὴν εἰρήνην * τῷ χόσμῳ αἰτήσασθαι.

Θρασύτητα Λέοντος, * Χριστοῦ * δυνάμει, πανόλβιε, * δυναμωθεὶς οὐ χατέπτηξας, * ἀλλ' ἐξεφαύλισας, * Ἱεράρχα, τούτου * τῆς ψυχῆς τὸ ἄστατον * χαὶ γνώμην ἀληθῶς τὴν ἀγνώμονα, * χαὶ τῆς αἰρέσεως * τὴν τελείαν ἀθεότητα * χαὶ τῶν τρόπων * τὸ δόλιον φρόνημα.

Προσθήχη γεγένησαι * πιστῶς, * Ἱερεῦ πανόλβιε, * τοῖς Ἱεράρχαις χαὶ Μάρτυσι· * χαὶ γὰρ ἀήττητος * ἐν ἀγῶσιν ὥφθης, *

ΜΗΝ ΦΕΒΡΟΥΛΡΙΟΣ. ΙΗ'.

612

άρραγής, άχλονητος * ώς πύργος εύσεβείας, χαι πρόβολος * όρθοδοξότατα * δογματίζων και σαφέστατα * τοῦ Κυρίου * την άρραστον γέννησιν.

Δόξα, χαί νου. Θεοτοχίον, όμοιον.

Τηγήν σε γινώσχομεν * ζωής * άιδίου, Δέσποινα· * την ξηραν-Ι θείσαν ούν πάθεσι * ψυχήν μου ζώωσον * έν τη χάριτί σου, * χαι πηγάζειν νάματα * σωτήρια ἀει παρασχεύασον· * χαι νῶν μοι στάλαξον * τη πρεσβεία σου την άφεσιν * των πταισμάτων, * και χάθαρον, δέομαι.

¨Η Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Ρομραία διήλθεν, ώ Γίε, * ή Παρθένος έλεγεν, * επί τοῦ ξύλου ώς έβλεψεν * Χριστόν χρεμάμενον, * την έμην χαρδίαν, * χαί σπαράττει, Δέσποτα, * ώς πάλαι Συμεών μοι προέφησεν· * άλλά άνάστηθι * χαί συνδόξασον, άθάνατε, * την Μητέρα * χαι δούλην σου, δέομαι.

'Απολυτίκιον, 'Ηγος πλ. δ'.

ροθοδοξίας όδηγε, * εύσεβείας Διδάσχαλε χαι σεμνότητος, * της Ο οίχουμένης ό φωστήρ, * των όρθοδόξων θεόπνευστον έγχαλλώπισμα, * Λέον σοφέ, * ταῖς διδαχαῖς σου πάντας ἐφώτισας, * λύρα τοῦ Πνεύματος. * Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ήμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά την συνήθη Στιχολογίαν, ό Κανών, οὕ ή 'Ακροστιγίς. Τῷ πανσόρω Λέοντι τοὺς ὕμνους πλέχω.

Ποίημα Θεοφάνους.

'Ωδή α΄. Ήχος πλ. δ΄. Ο Ειρμός.

» Ασωμεν τῷ Κυρίῳ * τῷ διαγαγόντι τὸν λαὸν αὐτοῦ * ἐν Ἐρυ-» Αθρặ θαλάσση, * ὅτι μόνος ἐνδόξως δεδόξασται.

Τῷ τῆς ἰερωσύνης * χρίσματι, Παμμάχαρ, σεμνυνόμενος, * χατεχόσμησας ταύτην * άρετῶν ταῖς ίδέαις, πανόλβιε.

"Ωριμον ώσπερ βότρυν, * Πάτερ, ἀποθλίψας την διάνοιαν, * εύφροσύνης χρατήρα * τής σοφίας σου πάσι προτέθειχας.

Πέτρου τοῦ Κορυραίου * θρόνου χληρονόμος ἐχρημάτισας, * την αύτου έχων γνώμην * χαί τον ζηλον, Θεόφρον, της πίστεως.

Αίγλη των σων δογμάτων * των αιρετιχών τον σχοτεινότα-

· τον * διεσκέδασας γνόφον, * Ιεράρχα Κυρίου θεόληπτε. Θεοτοχίον.

Νόμου τῆ παραβάσει * χαταχεχριμένον τὸν πρωτόπλαστον, * τόν Σωτήρα τεχούσα, * Θεομήτορ άγνη, ήλευθέρωσας.

'Ωδή γ'. Ο Είρμός.

 Οὐρανίας ἀψίδος * ὀροφουργὲ, Κύριε, * xαὶ τῆς Ἐxxλησίας
 δομῆτορ, * σύ με στερέωσον * ἐν τῆ ἀγάπῃ τῆ σῆ, * τῶν
 ἐρετῶν ἡ ἀxρότης, * τῶν Πιστῶν τὸ στήριγμα, * μόνε φιλάνθρωπε.

Στήλην ὀρθοδοξίας * τῆ τοῦ Χριστοῦ, πάνσοφε * Λέον, Έχχλησία προθύμως * φέρων ἀνέστησας· * ἡνπερ χατέχουσα, * αἰρετιχῶν τὰς ἀθέους * διαλύει φάλαγγας * χαὶ τὰ συστήματα.

Οὐρανίου καὶ θείας * ἐμφορηθεἰς χάριτος * τῶν τῆς ἐκκλησίας δογμάτων, * Πάτερ, προίστασο, * πάσαις μαχόμενος * αἰρετικῶν ταῖς ἀθέοις * γλωσσαλγίαις, ἔνδοξε * Λέον πανόλβιε.

Φωτί τῷ λαμπροτάτῳ * χαταυγασθεὶς, "Όσιε, * τὸν τῆς ἀποộῥήτου χαὶ θείας * ἐνανθρωπήσεως * λόγον ἐτράνωσας, * διπλῆν εἰπών τὴν οὐσίαν * χαὶ διπλῆν ἐνέργειαν * τοῦ σαρχωθέντος Θεοῦ. Θεοτοχίον.

'Ωραιώθης ώς νύμφη * παρθενιχοϊς χάλλεσι, * χεχαριτωμένη Παρθένε * Μήτηρ ἀνύμφευτε· * πάσης γὰρ χτίσεως * σù χεχαρίτωσαι πλέον, * ώς τον πάντων αίτιον * Λόγον χυήσασα.

Κάθισμα, "Πχος γ'. Θείας πίστεως.

Οείοις δόγμασι περιαστράπτων * φέγγος ἕλαμψας ὀρθοδοξίας, * Χαὶ αἰρέσεων τὸ σχότος ἐμείωσας· * χαὶ μεταστὰς ἐχ τοῦ βίου, πανόλβιε, * πρὸς τὸ ἀνέσπερον φῶς χατεσχήνωσας. * Λέον Όσιε, * Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰχέτευε * δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἕλεος.

Δόξα, χαί νῦν. Θεοτοχίον, ὅμοιον.

Εία γέγονας σχηνή τοῦ Λόγου, * μόνη πάναγνε Παρθενομήτορ, * χαθαρότητι 'Αγγέλους ὑπερέχουσα· * τὸν ὑπερ πάντας ἐμὲ γοῦν γενόμενον * ῥερυπωμένον σαρχός πλημμελήμασιν * ἀποχάθαρον * πρεσβειῶν σου ἐνθέοις νάμασι, * παρέχουσα, Σεμνή, τὸ μέγα ἕλεος.

"Η Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Η ἀμίαντος ᾿Αμνὰς τοῦ Λόγου, * ἡ ἀχήρατος Παρθενομήτωρ * ἐν Σταυρῷ θεασαμένη χρεμάμενον * τόν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστήσαντα, * μητροπρεπῶς θρηνῷδοῦσα ἐχραύγαζεν· * Οίμοι, τέχνον μου! * πῶς πάσχεις; θέλων ῥύσασθαι * παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον.

'Ωδή δ'. Ο Είρμός.

» Εξ όρους κατασκίου, * Λόγε, ό Προφήτης, * τῆς μόνης Θεο » τόκου * μέλλοντος σαρκοῦσθαι * θεοπτικῶς κατενόησεν ἐν
 » φόβω, * καὶ ἐδοξολόγει σου τὴν δύναμιν.

Λέων ἀληθῶς * σὐ ὥσπερ, μάχαρ, ὥφθης * τὰς συγχυτιχὰς * ἀλώπεχας διώχων, * βασιλιχῷ τῷ βρυχήματι χαταπλήττων * τῶν ἀσεβούντων τὰ νοήματα.

"Εχρυψας βολή * των σων δογμάτων, Πάτερ, * των θεοστυγών * αἰρέσεων τὰ ἰχνή, * τὴν χεχρυμμένην ἀλήθειαν ἀνιχνεύσας, * Ἱερομύστα πανσεβάσμιε.

Ορθρος ἐχ δυσμῶν * ἀνέτειλας, τρισμάχαρ, * τόμον εὐσεβῶν * δογμάτων ὡς ἀχτῖνας * τῆ Ἐχχλησία, Θεόφρον, ἐξαποστέλλων, * χαὶ χαταυγάζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοχίον.

Νέχρωσον όρμὰς, * Παρθένε, τῶν παθῶν μου, * παῦσον, ἀγαθἡ, * τὸν σάλον τῶν πταισμάτων, * τῆς ἀμαρτίας τὸν χλύδωνα σῆ γαλήνῃ * Θεογεννῆτορ, ἀφανίζουσα.

Ωδή ε΄. Ο Ειρμός.

• Τνα τί με ἀπώσω * ἀπό τοῦ προσώπου σου, τό φῶς τὸ ἀο̂υ-

» L τον, * και ἐκάλυψέ με * τὸ ἀλλότριον σκότος τὸν δείλαιον; *

» άλλ' ἐπίστρεψόν με, * xαι πρός το φῶς τῶν ἐντολῶν σου * τὰς

» όδούς μου χατεύθυνον, δέομαι.

Τής διπλής ένεργείας * χήρυξ έγρημάτισας τής του Σωτήρος Χριστου· * ένεργειν γαρ έφης * έχατέραν μορφήν όπερ έσχηχε * μετά τής έτέρας * χαί συγχειμένης χοινωνίας, * Γεράρχα Θεόρρον μαχάριε.

'Ισοδύναμον όντα * τῷ Γεγεννηχότι τὸν Λόγον ἐγνώρισας· * ὡς δὲ σάρχα τοῦτον * γεγονότα, Τρισμάχαρ, ἐπίστευσας· * χαταλλήλως ἔφης * τὰ τῆς σαρχός ίδια πράττειν * ἀσυγχύτως, ἀτρέπτως ἀμφότερα.

Θεοτοχίον.

Τὸ πρὸ πάντων αἰώνων * μόνῷ γινωσχόμενον Θεῷ Μυστήριον, * τὸ βροτὸν γενέσθαι * τὸν τῶν ὅλων χτισμάτων δεσπόζοντα, * χαὶ σαρχὶ πλαχῆναι * δίχα τροπῆς ἐχ σοῦ, Παρθένε, * χαθωράθη τὸ πέρας δεξάμενον.

'Ωδή ς'. Ο Ειρμός.

Τήν δέησιν ἐχχεῶ πρός Κύριον * χαὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου
 τὰς θλίψεις, * ὅτι χαχῶν * ἡ ψυχή μου ἐπλήσθη, * χαὶ
 ἡ ζωή μου τῷ [®]Αδη προσήγγισε· * χαὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς· *
 Ἐκ φθορᾶς, ὁ Θεός, μὲ ἀνάγαγε.

Ο Πέτρου νῦν τοῦ σεπτοῦ διάδοχος, * xαὶ τὴν τούτου προεδρείαν πλουτήσας, * xαὶ τὸ θερμὸν * xεxτημένος τοῦ ζήλου, * θεοxινήτως τὸν τόμον ἐxτίθεται * αἰρέσεων συγχυτιχῶν * τὸν φυρμὸν xαὶ τὴν xρᾶσιν συγχέοντα.

Υίον ένα τον Χριστον και Κύριον * προ αιώνων έκ Πατρος γεννηθέντα, * και δι' ήμας * έκ Παρθένου τεχθέντα, * και περηνότα ήμιν όμοούσιον * έκήρυξας ύπερρυῶς, * Λειτουργὲ τῶν ἀρρήτων θεόληπτε. Θεοτοχίον.

Σὲ, Πάναγνε, σωτηρίας πρόξενον * οἱ Πιστοὶ ὀμολογοῦντες βοῶμεν· * Χαῖρε, σεμνή· * χαῖρε, νύμφη Παρθένε· * χαῖρε, τὸ ὅρος Θεοῦ τὸ χατάσχιον· * τῷ χόσμψ γὰρ σừ τὴν χαρὰν * τὴν ἀχλόνητον ὄντως ἐπήγασας.

Κοντάχιον, Ήχος γ΄. Η Παρθένος σήμερον. *

Τπὶ θρόνου, "Ενδοξε, * ἰερωσύνης χαθίσας, * καὶ λεόντων στόματα * τῶν λογιχῶν ἀπορράξας, * δόγμασιν ἐν θεοπνεύστοις σεπτῆς Τριάδος * ηὕγασας φῶς τῆ σῆ ποίμνη θεογνωσίας· * διὰ τοῦτο ἐδοξάσθης * ὡς θεῖος μύστης * Θεοῦ τῆς χάριτος.

Ο Οίκος, πρός τό Την Έδέμ.

Τζόν Πατέρα, Υίδν * χαὶ τὸ Πνεῦμα τὸ "Αγιον, * τὸ τρισήλιον φῶς, * τὴν τρισαγίαν δύναμιν, * Θεότητα μίαν, * χαὶ μίαν οὐσίαν * ταύτην χηρύξας, * χείλη τὰ δόλια * εἰς τέλος ἐνέφραξας * αἰρετιζόντων, * Λέον Θεόσοφε· * ὅθεν τὴν ἀγνὴν * Χριστοῦ λοχεύτριαν * ὡς Θεοτόχον * ἀναχηρύξας, * τοῦ Νεστορίου τὴν ὁφρὺν * χαθείλες, μάχαρ, χραταιῶς. * Διὰ τοῦτο ἐγνώσθης * ἐν τῷ χόσμω χαὶ ἐν Ῥώμῃ * ὡς θεῖος μύστης * Θεοῦ τῆς χάριτος.

Συναξάριον.

Τῆ ΠΙ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ ἐν Αγίοις Πατρὸς ήμῶν Λέοντος Πάπα Ρώμης.

- Στίγοι.

Ψυχήν ό θεῖος ἐξερεύγεται Λέων,

Καὶ δαιμόνων φάλαγξιν ἐμβάλλει φόβον.

Ογδοάτη δεκάτη τε Λέων ήρεύξατο θυμόν.

Ταϊς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον xal σῶσον ἡμᾶς. 'Αμήν. 'Ωδή ζ'. 'Ο Εἰρμός.

» ΙΙ αιδες Έβραίων έν χαμίνω * χατεπάτησαν την φλόγα θαρ-» ΙΙ σαλέως, * χαι είς δρόσον το πυρ * μετέβαλον βοώντες· *

» Εύλογητός εί, Κύριε * ό Θεός, είς τους αίωνας.

"Γπνον ούχ έδωχας βλεφάροις * έως πρόρριζον άνέσπασας την πλάνην * Εύτυχοῦς τοῦ παραφρονήσαντος, χραυγάζων· * Εύλογητός εἶ, Κύριε * ὁ Θεὸς, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Μίαν ὑπόστασιν ἐν δύο * ταῖς οὐσίαις τὸν Χριστὸν θεολογήσας * ἐνεργοῦντα διττῶς * xαὶ θέλοντα, νῦν ψάλλεις· * Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε * ὁ Θεὸς, εἰς τοὺς αἰῶνας.

OESTEXION.

Νύν σοι προσφεύγω, Θεομήτορ, * των πταισμάτων ταζ σειραζ χατεσριγμένος. * διὰ σπλάγγνα έλέους * ρυσαί με βοώντα. * Εν λογημένος, Πάναγνε, * ο χαρπός της σης χοιλίας.

Dir r'. O Elouss.

Ππταπλασίως χάμινου * των Χαλδαίων ό τύραννος * τοις θε-

- · Ι σεβέσιν έμμανώς έξέχαυσε· * δυνάμει δε χρείττονι * περ-
- » σωθέντας τούτους ίδων, * Τόν Δημιουργόν χαι Αυτρωτήν, άνε-
- · βόα, οι Πατδες, εύλογείτε, * Ιερείς, άνυμνείτε, * λαός, ύπερ-
- » υψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Όλολαμπής ώς ήλιος * έχ δυσμών άνατέταλχας, * θασμε, Θεορρήμου, έμφανώς παράδοξου, * την χράσιν χαί σύγχυσιν * του Εύτυχους ξηραίνων σαφώς, * χαι του Νεστορίου την διαίρεση τέμνων, * διδάσχων ένα σέβειν * τόν Χριστόν έν ούσίαις * δυσιν άδιαιρέτως, * άτρέπτως, άσυγγύτως.

ητό Θεου χινούμενος * εύσεβείας διδάγματα * ώς θεοχαράχτοις έν πλαξιν έτύπωσας, * Μωστζς οία δεύτερος * άναρανείς τώ θείω λαῷ * καὶ τῇ ὁμηγύρει τῶν σεπτῶν Διδασκάλων, * κραυγεζων Εύλογείτε, * Ιερείς, άνυμνείτε, * λαός, ύπερυψοῦτε * Χριστόν είς τούς αίωνας.

Σεσαρχωμένον, Όσιε, * τόν πρίν άσαρχον έγνωχας * Λόγον τοῦ ΙΙατρός, μονογενή, συνάναρχον, * ἐν χρόνφ τόν ἄχρονον, * περιγραπτόν μέν σώματι, * ώς δε Ποιητήν περιγραφήν ούχ είδοτα * διδάσχεις, άναχράζων * Ιερείς, άνυμνείτε, * λαός, ύπερυψοῦτε * Χριστόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

(Deptoxion.

ΙΙεριβολήν του σώματος * περιέθετο, Πάναγνε, * έχ των σων αίμάτων ό φωστήριον χάλλεσιν * ήλίω σελήνη τε * τόν ούρανόν φαιδρύνας Θεός, * έμψυχόν σε άλλον ούρανόν άναδείξας. * όν Παιδες εύλογούσιν, * Ίερεις άνυμνούσι, * λαοί ύπερυψούσιν * είς πάντας τούς αίῶνας.

'Ωδή θ. Ο Είρμός.

» Γρριζε * πασα άχοή * την άπόρρητον Θεου συγχατάβασιν. * δπως ό ύψιστος * έχών χατήλθε μέχρι χαι σώματος, *

- » Παρθενικής από γαστρός * γενόμενος ανθρωπος. * διό την αχρα+
- » τον * Θεοτόχον οι Πιστοί μεγαλύνομεν.

٠.,

Λάμπεις νῦν, * Μύστα τοῦ Χριστοῦ, * εὐπρεπείας ἐν στεφάνο χοσμούμενος, * χαί ώς πιστός Ιερεύς * διχαιοσύνην όντως ένδεδυσαι, * χαί Παραδείσω τής τρυφής * χορεύων, θεσπέσιε, * υπέρ τής Ποίμνης σου * τον Δεσπότην έκτενως καθικέτευε.

ΜΗΝ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ. ΙΘ'.

*Ενθα νῦν * τῶν Πατριαρχῶν * προεδρεῖαί τε xai θρόνοι xai τάγματα, * Λέον πανόλβιε, * σὐ ἐπαξίως, Πάτερ, ἐσχήνωσας, * ὡς Πατριάρχης ἀληθής * xai πίστει xai χάριτι * xaταλαμπόμενος· * διὸ πάντες σε ἀεὶ μαχαρίζομεν.

Κλύδωνος * ἐχ βιωτιχοῦ * ἀποστὰς σὐ τῷ Χριστῷ προσεπέλασας, * Λέον πανάριστε, * ἐν τόπῳ χλόης ἀναπαυόμενος· * ἔνθα χειμάρρους τῆς τρυφῆς * χαὶ φῶς τὸ ἀνέσπερον * χαὶ ἡ ἀνέχφραστος * εὐφροσύνη χαὶ χαρὰ διαμένουσα. Θεοτοχίον.

"Ωριμον * δρέπομαι ζωήν * μή βλαπτόμενος τῷ ξύλφ τῆς γνώσεως· * σὺ γὰρ, Πανάμωμε, * ζωῆς τὸ ξύλον Χριστὸν ἐβλάστησας * τὸν τὰς εἰσόδους τῆς ζωῆς * τοῖς πᾶσι γνωρίσαντα· * διό σε, πάναγνε, * Θεοτόχον οἱ Πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Έξαποστειλάριον. Γυναΐχες ἀχουτίσθητε. *

Ως λέων άναδέδειξαι * χαὶ ῥήμασι χαὶ πράγμασι, * βασιλιχῶς χαταπλήττων * βρυχήματι τῶν δογμάτων * τὰ ἀσεβῆ βουλεύματα * ὡς ἀλώπεχος, Πάνσορε, * δεινὰ μηχανουργήματα, * χαὶ τὴν ὁμήγυριν τέρπων * τῶν θεολέχτων Πατέρων.

Θεοτοχίον, όμοιον.

Ο πάλαι μοι την οίχησιν * της έν Ἐδὲμ βιώσεως * φθονήσας Οδόλιος ὄρις * χαὶ ἐξ αὐτης ἐχβαλών με, * διὰ τοῦ σοῦ θείου Τόχου, * ᾿Αγία Μητροπάρθενε, * χαταπεσών νενέχρωται· * ἐγὼ δὲ αὐθις ἀνηλθον * πρός ην ἀπώλεσα δόξαν.

Εἰς τόν Στίχον τῶν Αἴνων, τὰ Στιχηρὰ τῆς ἘΟχτωήχου. Καὶ ἡ λοιπὴ ἘΑχολουθία τοῦ Ὅρθρου, χατὰ τὴν τάξιν, χαὶ ἘΑπόλυσις.

ΤΗ: ΙΘ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη του Αγίου Άποστόλου Άρχίππου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τό, **Κύριε ἐχέχραξα**, ψάλλομεν Στιχηρά Προσόμοια, ⁷Πγος πλ. δ'. Οι Μάρτυρές σου, Κύριε. *

() ωτὶ τῶν λόγων "Αρχιππος * λαοὺς ἐφώτισε, * xaὶ ἀγνωσίας * σχότους ἐἰρὐσατο· * xaὶ ἐναθλήσας * xaὶ συμπατήσας τὸν ἐχθρὸν, * φέγγος πρός ἀνέσπερον ἀνέδραμε, * xaὶ σὺν τοῖς 'Αγγέλοις νῦν εὐφραίνεται. * Αὐτοῦ ταῖς ἰχεσίαις, * Δέσποτα, δίδου πᾶσι τὸ μέγα ἔλεος.

τορόμενος, Μαχάριε, * χαὶ ἐχχεντούμενος * χαὶ πάσαις ἄλλαις * περιχυχλούμενος * δεινῶν ἰδέαις * οὐχ ἐξηρνήσω τον Χριστον, * Men. Tom. III. 78

ΜΗΝ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ. ΙΘ΄.

618

ούδε τοῖς γλυπτοῖς σέβας ἀπένειμας. * Όθεν στεφανίτης εχρημάτισας * ἀεὶ χαθιχετεύων * ἀπασι δωρηθήναι το μέγα έλεος.

Αιμάτων θείοις ρεύμασι, * Μάρτυς, ηγίασας * την γην, θεόφρον, * χαι ετραυμάτισας * τοις τραύμασί σου * πληθυν δαιμόνων πονηράν· * βλύζων δε άπαύστως τα ιάματα, * πάθη ιατρεύεις χαλεπώτατα. * Διό ταίς σαίς πρεσβείαις * αίτησαι πασι, μάχαρ, το μέγα έλεος.

Δόξα, καί νῦν. Θεοτοκίον, όμοιον.

Ο i λογισμοι άχάθαρτοι, * τὰ χείλη δόλια, * τὰ ἔργα δέ μου * εἰσι παμμίαρα· * χαι τί ποιήσω; * πῶς ὑπαντήσω τῷ Κριτῆ; * Δέσποινα Παρθένε, χαθιχέτευσον * τὸν Υἰὸν χαι Πλάστην σου χαι Κύριον, * ὅπως ἐν μετανοία * δέξηταί μου τὸ πνεῦμα, ὡς μόνος εὕσπλαγχνος.

ή Σταυροθεοτοχίου, όμοιου.

δάμαλις ή ἄσπιλος * τόν μόσχον βλέπουσα * ἐπὶ τοῦ ξύλου * προσαναρτώμενον * ἐθελουσίως, * όδυρομένη γοερῶς, * Οίμοι ! ἀνεβόα, ποθεινότατον * Τέχνον· τί σοι δῆμος ἀνταπέδωχεν * ἀχάριστος Ἐβραίων, * θέλων με ἀτεχνῶσαι ἐχ σοῦ, παμρίλτατε; Ἀπολυτίχιον· ᾿Απόστολε Ἅγιε.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά την συνήθη Στιχολογίαν, ό Κανών, ού ή Άκροστιχίο *Αρχιππον ύμνω τον σορόν θεηγόρον, Ίωσήφ.

Οδή α΄. Πχος δ΄. Ο Ειρμός.

 Αλάσσης τό έρυθραΐον πέλαγος * άβρόχοις Ιχνεσιν * ό παλαιός πεζεύσας Ίσραὴλ, * σταυροτύποις Μωσέως χερσί *
 * τοῦ 'Αμαλὴχ τὴν δύναμιν * ἐν τῆ ἐρήμφ ἐτροπώσατο.

'Αστράψας τῷ φωτισμῷ τῆς χάριτος * Παῦλος ὁ πάνσοφος, * ὥσπερ ἀχτῖνα, μάχαρ, σὲ φαιδρὰν * ἐπαφῆχεν ἐλαύνουσαν * πολυθείας, "Αρχιππε, * σχότος βαθύτατον ἐν Πνεύματι.

Ρημάτων θείαις πλοχαϊς ήλίευσαι * Παύλου του χήρυχος, * χαι έχ βυθου χαχίας τους λαούς * παραδόξως εζώγρησας, * χαι λογιχόν όψώνιον * θεία τραπέζη προσενήνοχας.

Χιτώνα ένδεδυμένος, "Αρχίππε, * ένθέου χάριτος, * τοὺς γυμνωθέντας δόξης Θεϊκῆς * ἀφθαρσίας ἰμάτιον * καὶ σωτηρίου, ἕνδοξε, * καταστολὴν θείαν ἐνέδυσας.

Θεοτοχίον.

'Ιδόντες προφητιχοϊς ἐν ὄμμασι * πόρρωθεν, Πάναγνε, * τοῦ ὑπέρ νοῦν σου θείου τοχετοῦ * τὸ φριχῶδες Μυστήριον, * οἱ θεηγόροι, *Αχραντε, * ποιχιλοτρόπως χατετράνωσαν. 'Ωδή γ'. Ο Είρμός.

Τύφραίνεται έπι σοι * ή Έχχλησία σου, Χριστέ, χράζουσα· *
 Σύ μου ίσχὺς, Κύριε, * χαι χαταφυγή χαι στερέωμα.

Πυρούμενος νοητώς * του Παραχλήτου τῷ πυρὶ, ἔφλεξας * ὕλην πιχράν, Ἄρχιππε, * εἰδωλομανίας, πανεύρημε.

Πιστόν σε δούλον Χριστού * Παύλος ό θείος μαρτυρεί, "Αρχιππε, * και ιερόν Κήρυκα * και συστρατιώτην, μακάριε.

Ο βίος σου φωταυγής * ταῖς ἐναρέτοις ἀστραπαῖς ἐλαμψε, * φωταγωγῶν, "Αρχιππε, * τοὺς εἰλιχρινῶς σε γεραίροντας.

Oestoxiov.

Ναός έδειχθης Θεου * χωρητικός περιφανώς, Πάναγνε, * καὶ καθαρόν σκήνωμα, * καὶ θεοπρεπὲς ἐνδιαίτημα.

Καθισμα, Έγος α΄. Τον τάφον σου, Σωτήρ. *

100 Παύλου μαθητής * γεγονώς, Θεοφόρε, * ἐρώτισας λαοὺς * ἀνυμνεῖν τὴν Τριάδα, * ναοὺς δὲ χατέστρεψας * ἀπωλείας ἐν χάριτι· * ἐναθλήσας δὲ * χαρτεριχῶς τοὺς στεφάνους * χαίρων

είληφας, * υπέρ ήμῶν ιχετεύων * Χριστόν, Μάρτυς "Αρχιππε.

Δόξα, χαί νῦν. Θεοτολιον, έμοιον.

Οδήγησον ήμας * ἐν όδῷ μετανοίας * ἐχχλίνοντας ἀεὶ * πρός χαχῶν ἀνοδίας * χαὶ τὸν ὑπεράγαθον * παροργίζοντας Κύριον, * ἀπειρόγαμε * εὐλογημένη Μαρία, * χαταφύγιον * ἀπεγνωσμένων ἀνθρώπων, * Θεοῦ ἐνδιαίτημα.

ή Σταυρουεοτοκίον, δμοιον.

Αμνάς * τόν 'Αμνάς × αι Ποιμένα * χρεμάμενον νεχρόν * ἐπὶ ξύλου όρῶσα, * θρηνοῦσα ἐφθέγγετο * μητριχῶς όλολύζουσα· * Πῶς ἐνέγχω σου * τὴν ὑπὲρ λόγον, Υἰέ μου, * συγχατάβασιν * χαὶ τὰ ἑχούσια πάθη, * Θεὲ ὑπεράγαθε;

'1264 8'. 'O Elopiós.

Γπαρθέντα σε ίδοῦσα ή Έχχλησία * ἐπὶ Σταυροῦ τὸν "Ηλιον *
 τῆς διχαιοσύνης, * ἔστη ἐν τῆ τάξει αὐτῆς * εἰχότως
 χραυγάζουσα· * Δόξα τῆ δυνάμει σου, Κύριε.

Υφηγούμενον τὰ θετα, καὶ τοὺς ἀθέους * περιφανῶς ἐλέγχοντα * ἄνομος διώκτης * πόνοις καθυπέβαλε * καὶ μάστιξιν, ᾿Αρχιππε, * καὶ ποικιλοτρόποις κολάσεσιν.

Μαχαρίως διανύων τον βίον, Μάχαρ, * τέλος εύρειν μαχάριον * δντως ήξιώθης· * Μάρτυς γὰρ γεγένησαι * Χριστοῦ γενναιότατος, * πόνους χαρτερήσας τοῦ σώματος.

Νεμομένην άθείας την σηπεδόνα * των εύσεβων το πλήρωμα * έστησας νοστίμω * άλατι των λόγων σου, * χαί χαίρων έχραύγαζες. * Δόξα τη δυνάμει σου, Κύριε.

Θεοτοχίον.

'Ως κατάσκιον προβλέπει σε πάλαι δρος * ό 'Αββακούμ, πανάμωμε, * φέρουσαν τον Λόγον * πάντας συσκιάζοντα * φλογμού παραπτώσεων * χαὶ ἀμαρτιῶν, Κόρη, χαύσωνος. Ωδή ε΄. Ο Είρμος.

Νύ Κυριέ μου φῶς * εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθας· * φῶς ἅγιον ἐπι-

στρέφου * ἐχ ζορώδους ἀγνοίας * τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

Ταϊς θείαις άστραπαϊς * τοῦ πανσόφου χηρύγματος * ἐφώτισα; άγνωσίας * τούς νυχτί συσχεθέντας, * Θεόφρον παμμαχάριστε.

Ο θεΐος ποταμός * προελθών έχ χαρδίας σου * χατέχλυσε τους γειμάρρους * της απάτης, χαι φρένας * Πιστῶν, Παμμάχαρ, ήρδευσεν.

Νευρούμενος χρησταζς * ταζ έλπίσιν ὑπέμεινας * συρόμενος έχ τεσσάρων * χαί την γήν άγιάζων * τοῖς αίμασι, Θεόληπτε. Θεοτοχίον.

Σε μόνην έχ πασών * γενεών έξελέξατο * ό Κύριος, Θεοτόχε, * χαὶ ἐχ σοῦ ἐσαρχώθη * θεώσας τὸ ἀνθρώπινον. ஹổη ૬΄. Ὁ Εἰρμός.

Θύσω σοι * μετά φωνής αίνέσεως, Κύριε, * ή ἘΧΧλησία βοặ σοι * ἐχ δαιμόνων λύθρου χεχαθαρμένη * τῷ δι' οἶχτον * ἐχ » τῆς πλευρᾶς σου ῥεύσαντι αίματι.

Ούδόλως * άπειλαϊς χαυνωθέντα ό δόλιος * άνηλεῶς σε συγχόπτει * ταζ πληγαζ, Θεόρρον, ἀποσχοποῦντα * πρός τὴν δόξαν, * ην Χριστός σοι παρέγει δοξάζων σε.

Φάλαγγας * δυσμενών ἀοράτων τοῖς τραύμασι * χατετραυμάτισας, μάχαρ, * τῆς σαρχός σου, "Αρχιππε, χαὶ ἐλέγχων * τὴν χαρδίαν * σπαραγμοῖς τοῦ τυράννου χατέξανας.

Οι λίθοις * αναισθήτω χαρδία θρησχεύοντες * λιθολευστουσί σε, μάχαρ, * τῆς ζωῆς τὴν πέτραν ὁμολογοῦντα, * χαὶ τῆς πλάνης* τό όχύρωμα, Μάρτυς, συντρίβοντα. Θεοτοχίον.

Νέχρωσιν * την ζωήν έχδυθεις ένεδύσατο * έν Παραδείσω, Παρ θένε, * δ 'Αδάμ· τῷ σῷ δὲ ήθανατίσθη * ζωηφόρω * τοχετῷ, Παναγία Θεόνυμφε.

Κοντάχιον, "Ηχος δ' * Έπεφάνης σήμερον. *

Ος ἀστέρα μέγαν σε * ἡ ἘΧΧλησία * ΧεΧτημένη, *Αρχιππε, * ταϊς τῶν θαυμάτων σου βολαϊς * φωτιζομένη χραυγάζει σαι * Σώσον τοὺς πίστει * τιμῶντας τὴν μνήμην σου.

Ο Οίχος, πρός τό Τη Γαλιλαία.

Τιστόν σε δούλον του Χριστού * ό Κορυφαΐος Παύλος, * Άρ Ιστον σε σουλον του πριστικά τοις έπαίνοις, * χαι μαρτυρεί

ΜΗΝ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ. ΙΘ.'

621

περιφανώς * πληρωτήν του λόγου * χαι ιερόν ύφηγητήν * χαι χήρυχα σοφώτατον. * Ημεῖς δὲ λύχνον σήμερον ἄσβεστον * βλέπομέν σε πάντες * χαταλάμποντα τῷ χόσμφ, * 'Απόστολε. δν χαί ή 'Απρία * έγνώρισε χαλώς * έχ τοῦ φωτός τοῦ πρώτου * τηλαυγέστατον πυρσόν, * φαεσφόρον * δαδουγητιχώς * φωτίζοντα τούς βοῶντας. * Σῶσον τοὺς πίστει * τιμῶντας τὴν μνήμην σου.

Συναξάριον.

Τῆ ΙΘ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Αγίων Άποστόλων, Άρχίππου, Φιλήμονος καὶ Άπφίας.

Στίγοι.

Ποθών τόν άχρόγωνον Αρχιππος λίθον, Κατηλοήθη τῷ πόθψ τούτου λίθοις. Χώραν φιλούντα τόν Φιλήμονα χλόης, Χλωροίς λύγοις τύπτουσιν ήκανθωμένοις. Ηπλωμένην παίουσιν είς γήν Απρίαν, Είς ούρανούς έχουσαν όμμα χαρδίας. Αρχιππος δεχάτη ένάτη θάνε χερμαδίοισιν.

Ταϊς αύτῶν άγίαις πρεσβείαις, ό Θεός, έλέησον χαι σώσον

ήμας. 'Αμήν.

'Ωδή ζ΄. Ο Ειρμός.

* Έν τῆ Χαμίνω * 'Αβραμιαΐοι Παΐδες τῆ Περσικῆ, * πόθω *
* εὐσεβείας μᾶλλον ἢ τῆ φλογὶ * πυρπολούμενοι ἐχραύγα-» ζον· * Εύλογημένος εί * έν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου, Κύριε.

Θεηγορίαις * θεοσόφοις, Παμμάχαρ, χρησάμενος, * γνώσει * άληθει το σχότος έχ των ψυχών * τής άγνοίας άπεδίωξας * σοφίας χάριτι * τῶν τῷ σεπτῷ πειθησάντων λόγω σου.

Έν λάχχω, Μάρτυς, * σε χατωτάτω χωννύουσι * δημοι * δυσσεβῶν, χαὶ λίθοις ἀνηλεῶς * θανατοῦσιν ἀναμέλποντα· * Εὐλογημένος εί * έν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου, Κύριε.

Ή γή τὸ αίμα * τὸ ἐχχυθέν σου, Μάρτυς, δέδεχται * βρύον * ίαμάτων νάματα τοις Πιστοις. * ούρανος δε το μαχάριον, * "Αρχιππε, πνεϋμά σου * Άθλοφόρων ψυχαϊς ἀριθμούμενον. Θεοτοχίον.

Γήν μέν όμίχλη, * τόν οὐρανόν νεφέλαις δε Κύριος, * Κόρη, * περιβάλλων, σάρχα θέλων θνητήν * έξ αιμάτων σου ένδύεται, * χαταστολήν δόξης * άθανάτου ένδύων τον άνθρωπον.

'Ωδή η'. Ο Ειρμός.

Ψεῖρας ἐχπετάσας Δανιὴλ * λεόντων χάσματα * ἐν λάχχω

• Λ έφραξε· * πυρός δὲ δύναμιν ἔσβεσαν * ἀρετὴν περιζωσάμε-

» νοι * οἱ εὐσεβείας ἐρασταὶ * Παΐδες, χραυγάζοντες· * Εὐλογεῖ-» τε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τον Κύριον.

Ο Παϋλος ἐπαίνοις ἱεροῖς * ἐγχωμιάζων σε, * Αρχιππε ἕνδοξε, * συστρατιώτην σε ἔγραψε, * πληρωτὴν ἐνθέων πράξεων, * διαχονούμενον αὐτῷ * χαὶ πίστει μέλποντα· * Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

'Ρήμασιν ἐπήλειψε σεπτοῖς * πρός τὸ μαρτύριον * ἡ ἀξιάγαστος * 'Απφία στέργουσα, "Ενδοξε, * ὡς υἰόν σε γνησιώτατον, * μεθ' ἦς τὰ ἄνω χατοιχεῖς * ὄντως βασίλεια, * Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα, χραυγάζων, τὸν Κύριον.

Οι νήπιοι ὄντες ταῖς φρεσι * σὲ τὸν ἐχέφρονα * νηπίοις παίγνιον * παραδιδόασιν, "Αρχιππε, * ἐναθλοῦντα χαρτερώτατα * χαὶ ὑπ' αὐτῶν ἀνηλεῶς * χαταχεντούμενον, * χαὶ βοῶντα· * Πάντα τὰ ἔργα, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Νεχρός διὰ βρώσεως μιᾶς * Αδὰμ γεγένηται, * τρυγήσας θάνατον * φυτοῦ τῆς γνώσεως, "Αχραντε· * διὰ σοῦ δὲ ἀνεζώωται, * χαὶ Παραδείσου τὴν τρυφὴν * πάλιν ἀπέλαβεν, * Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα, χραυγάζων, τόν Κύριον.

Ωδή Ο. Ο Ειρμός.

» Λ^{(θ}ος ἀχειρότμητος ὄρους * ἐξ ἀλαξεύτου σου, Παρθένε, * ἀχρο-» Λ^{(θ}ος ἀχειρότμητος ὄρους * ἐξ ἀλαξεύτου σου, Παρθένε, * ἀχρο-» γωνιαῖος ἐτμήθη * Χριστός, συνάψας τὰς διεστώσας φύ-» σεις· * διὰ ἐπαγαλλόμενοι, * σὲ, Θεοτόχε, μεγαλύνομεν.

"Ινα την αίώνιον δόξαν * χληρονομήσης, 'Αθλοφόρε, * δόξης ἐπιγείου παρετδες * το ἄστατόν τε χαὶ παρερχόμενον, * χαὶ πρός Χριστον ἐχώρησας * δόξη πρός τούτου χλειζόμενος.

'Ως τῷ Κορυφαίω, Παμμάχαρ, * τῶν 'Αποστόλων μαθητεύσας * Παύλω τῷ σοφῷ θεηγόρω, * σὺν τούτω χαίρων τὴν αἰωνίζουσαν * χληρονομεῖς ἀπόλαυσιν, * Κολασσαέων ἐγχαλλώπισμα.

Στέφος ἀνεδήσω, θεόφρον, * νικητικόν τῆ κορυρῆ σου, * καὶ περιεβάλου πορφύραν * ἐκ σῶν αἰμάτων βαφεῖσαν, "Αρχιππε, * καὶ τῷ Χριστῷ γηθόμενος * συμβασιλεύεις, παμμακάριστε.

^{*}Ηθροισται λαός έν τη μνήμη * τη φωτοφόρω σου ύμνησαι * τόν άγαθοδότην Σωτηρα * χαί τοὺς γενναίους, ^{*}Αρχιππε, πόνους σου, * οῦς ἀνδριχῶς ὑπέμεινας * χαταβαλών τόν πολυμήχανον. Θεοτοχίον.

Φέρουσα Χριστόν ἐν ἀγχάλαις * νεύματι φέροντα τὰ πάντα, * τοῦτον ὡς Υἰόν σου δυσώπει, * ἐχθροῦ χειρῶν με, Πάναγνε, ῥύσασθαι, * χαὶ δι' ἐλέους ἄβυσσον * ἐναγχαλίσασθαι χαὶ σῶσαί με.

Καὶ ἡ λοιπἡ τοῦ "Ορθρου 'Ακολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ 'Απόλυσις.

TH: K'. TOY ATTOY MHNOS:

Μνήμη τοῦ ἐν Αγίοις Πατρός ἡμῶν Λέοντος, Ἐπισχόπου Κατάνης.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐχέχραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια, Ἡχος πλ. δ΄. [°]Ω τοῦ παραδόξου θαύματος. *

Λέον θεόφρον πανόλβιε, * ἀσχητιχαῖς ἀγωγαῖς * χαὶ τελείαις χα-Λ θάρσεσι * τῷ Θεῷ χαὶ Κτίστη σου * χαθαρῶς προσχολλώμενος, * φωτὸς ἐνθέου ἔμπλεως γέγονας, * χαὶ χαρισμάτων θείων τετύχηχας * πάθη ἀνίατα * θεραπεύειν πάντοτε, * χαὶ προσευχῶν * μάστιγι ἀχάθαρτα * διώχειν πνεύματα.

έον τῷ ὄντι μαχάριε, * Άρχιερεὺς γεγονὼς * χαὶ Ποιμὴν ἀλη-Λ θέστατος, * ῥάβδψ θείας πίστεως * ἐπὶ χλόην ἐξέθρεψας * ὀρθοδοξίας χαὶ τελειότητος * τὴν σὴν ἀγέλην σθένει τοῦ Πνεύματος, * ἦς χατενώπιον * ἐχτελῶν τεράστια * θεοπρεπῶς * χλέος ἀναφαίρετον * ἐχληρονόμησας.

Αιον θεΐον ἀρύσασθε * ὡς ἐχ πηγῆς προιόν * βλυστανούσης ἀ ἀνναον * τῆς τιμίας λάρναχος * τοῦ σοροῦ ᾿Αρχιποίμενος, * χαὶ τῷ τῶν ὅλων Θεῷ βοήσατε· * Ὁ ἐν ἘΑγίοις σου θαυμαζόμενος, * τούτου δεήσεσι * σῶσον ἡμᾶς, οἶχτειρον, * ὡς ἀγαθός, * πίστει ἑορτάζοντας * τὴν θείαν μνήμην αὐτοῦ.

Δόξα, και νῦν. Θεοτοχίου, δμοιου.

Σύρο ψυχή μου στενάζουσα, * χαὶ τῶν δαχρύων χρουνοὺς * ἐχ Δ χαρδίας πηγάζουσα, * τῆ Παρθένω βόησον * χαὶ Μητρὶ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· * Διὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰχτιρμῶν σου, 'Αγνὴ, * τῆς φοβερᾶς με ῥῦσαι χολάσεως, * χαὶ χατασχήνωσον * ἔνθα ἡ ἀνάπαυσις * χαὶ ἡ χαρὰ * ἡ διαιωνίζουσα * χαὶ ἡ ἀπόλαυσις.

"Η Σταυροθεοτοχίον, öμοιον.

Νιος, Τέκνον, ήμαύρωται, * καὶ ή σελήνη τὸ φῶς * εἰς ζοφῶδες ἰμάτιον * γνοφερῶς μετέβαλε· * γῆ κλονεῖται, καὶ ἡήγνυται * τὸ τοῦ ναοῦ σου δὲ καταπέτασμα· * κἰγὼ πῶς, Τέκνον, οὐ διαἰρἡἡξομαι * σπλάγχνα καὶ ὅμματα; * παρειὰς, γλυκύτατε, * καταξανῶ, * ἀδίκως σε θνήσκοντα * βλέπουσα, Σῶτέρ μου. ᾿Απολυτίκιον· Κανόνα πίστεως.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά την συνήθη Στιχολογίαν. λέγεται ό Κανών. οὐ ή Άχροστιγίς

Λέοντα πηγήν όντα θαυμάτων σέβω, Ο Ιωσήφ.

MHN Φ EBPOYAPIOS. K'.

'Ωδή α'. "Ηχος πλ. δ'. Ο Είρμος.

γράν διοδεύσας ώσει ξηράν, * και την Αίγυπτίαν * μοχθη ρίαν διαφυγών * ό Ισραηλίτης άνεβόα· * Τῷ Λυτρωτη

» καί Θεῷ ήμων ἔσωμεν.

Λαμπτήρά σε θείον ή του Χριστου * φαιδρά 'Εχχλησία * χεχτημένη, Λέον σορέ, * ταζ τῶν ἀρετῶν σου φρυχτωρίαις * χαὶ τών θαυμάτων πλουσίως φωτίζεται.

Έχ βρέφους ανέθηχας σεαυτόν * τῷ πάντων Δεσπότη, * χα! νεχρώσει των ήδονων * ζωσα τούτω γέγονας θυσία * θύων σαυτόν άναιμάχτως, Μαχάριε.

Ο βίος σου φέγγει των άρετων * χατηγλαϊσμένος * χαι θαυμάτων ταϊς ἀστραπαϊς * χαθωραϊσμένος, Θεοφόρε, * περιφανή σε τοίς πάσιν εἰργάσατο.

Θεοτοχίον.

Ναός έχρημάτισας τοῦ Θεοῦ * ἀμόλυντος, Κόρη, * τοῦ οἰχήσαντος ύπέρ νοῦν * ἐν σοὶ, Θεοτόχε, χαὶ τὴν πλάνην * ἐχ τῶν ψυγών των βροτών έξοιχίσαντος.

'Ωδή γ'. Ο Ειρμός.

ύρανίας άψίδος * όροφουργέ, Κύριε, * καί τής Έκκλησίας

» Ο δομήτορ, * σύ με στερέωσον * έν τη άγάπη τη ση, * των

· έρετῶν ἡ ἀχρότης, * τῶν Πιστῶν τὸ στήριγμα, * μόνε φιλάν-» θρωπε.

Τὰ σωτήρια, Πάτερ, * χαὶ εὐσεβῆ δόγματα * τῆς ὀρθοδοξίας φυλάττων * άδιαλώβητα, * ποίμνην έξέθρεψας * έπι νομας ζωηφόρους, * χαι πρός επουράνιον * μανδραν εισήλασας.

'Ανελθών έν τῷ ΰψει * τῶν ἀρετῶν, Οσιε, * χρίσμα ἰερόν ύπεδέξω, * και τον Πανύψιστον * πανσόφως ήνεσας, * ύψηλοτάτη χαθέδρα * λειτουργήσας χάριτι * τούτω ώς *Αγγελος.

Πειρασμούς ύπομείνας * διὰ Χριστόν, "Οσιε, * της άθανασίας μετέσχες * χαι της θεώσεως. * μυρον εύωδες δε * διηνεχώς άναβλύζων, * άγιάζεις πίστει σου * τούς προσπελάζοντας.

Θεοτοχίον.

👔 λαβίς ή του θείου * χαὶ φωταυγοῦς ἄνθραχος, * βάτος ἡ Ι πυρί μη φλεχθείσα * τῷ τῆς Θεότητος, * τὰ φρυγανώδη μου * πάντα χατάφλεξον πάθη, * χαι πυρος έξάρπασον * διαιωνίζοντος. Κάθισμα, ³Πχος γ'.

Θείας πίστεως.

είγας ήλιος τη οἰχουμένη * ἀνατέταλχας, τῶν ἀρετῶν σου * Μεγας ηπος τη σποσμοτη άναλάμψει χαι θαυμάτων λαμπρότητι * φωταγωγήσας Πιστῶν τὰ συστήματα, * χαὶ ἀφανίσας παθῶν ἀμαυρότητα. * Λέον

Οσιε, * Χριστόν τόν Θεόν ίχέτευε * δωρήσασθαι ήμιν τό μέγα λεος.

625

Δόξα, καί νῦν. Θεοτοχίον, όμοιον.

Είας φύσεως οὐχ ἐχωρίσθη * σὰρξ γενόμενος ἐν τῆ γαστρί σου, *
 ἀλλὰ Θεὸς ἐνανθρωπήσας μεμένηχεν * ὁ μετὰ τόχον Μητέρα
 Ιαρθένον σε, * ὡς πρὸ τοῦ τόχου φυλάξας πανάμωμον, * μόνος
 Κύριος. * Αὐτὸν ἐχτενῶς ἰχέτευε * ὅωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.
 ¨H Σταυροθεοτοχίον, ὅμοιον.

Αμίαντος 'Αμνὰς τοῦ Λόγου, * ἡ ἀχήρατος Παρθενομήτωρ * ἐν τῷ Σταυρῷ θεασαμένη χρεμάμενον * τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνω-ኦίνως βλαστήσαντα, * μητροπρεπῶς θρηνφδοῦσα ἐχραύγαζεν· * Οἴμοι, τέχνον μου! * πῶς πάσχεις; θέλων ῥύσασθαι * παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον.

'Ωδή δ΄. Ο Ειρμός.

» τισαχήχοα, Κύριε, * τῆς οἰχονομίας σου τὸ μυστήριον, * χα-» Γ΄ τενόησα τὰ ἔργα σου, * χαὶ ἐδόξασά σου τὴν Θεότητα.

Γηπονήσας την άρουραν * σοῦ τῆς διανοίας, ἐχατοστεύοντα * στάχυν ἤνεγκας, Πανόλβιε, * ἀρετῶν ἐνθέων καὶ ἰάσεων.

Η άγία σου, "Αγιε, * θήχη ἀεννάως ἕλαιον ἅγιον * ἀναβλύζει, ἀγιάζουσα * τὰς ψυχὰς τῶν πίστει προστρεχόντων σοι.

Νοσημάτων χαθάρσιον, * πονηρών δαιμόνων φυγαδευτήριον, * Ιεράρχα, ἐχρημάτισας, * χαὶ πιστῶν ἀνθρώπων χαταφύγιον.

Θεοτοχίον.

Ο τοῖς πᾶσιν ἀχώρητος, * Πάναγνε, χωρεῖται ἐν τῆ νηδύι σου, * διασώζων με χρηστότητι * τόν βεβυθισμένον ἀμαρτήμασιν.

'Ωδή ε΄. Ο Ειρμός.

να τί με ἀπώσω * ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, * τὸ φῶς τὸ ἀδυ τον, * xαὶ ἐxάλυψέ με * τὸ ἀλλότριον σκότος τὸν δείλαιον; *
 ἀλλ' ἐπίστρεψόν με, * xαὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν σου * τὰς
 ὁδούς μου χατεύθυνον, δέομαι.

Νοὶ χαθαρωτάτῷ * νοῦν τὸν πάντων αἴτιον * ἐνοπτριζόμενος, * παρ' αὐτοῦ ἐδέξω * χαρισμάτων τὴν αἴγλην, Θεόπνευστε, * χαὶ τῶν ἰαμάτων * τὰς ἰερὰς φωτοχυσίας· * δι' ὧν λύεις παθῶν τὴν σχοτόμαιναν.

Τὸν ἀπάταις δαιμόνων * πάντας τοὺς πιστεύοντας * Χριστῷ μωραίνοντα, * τῷ πυρὶ διχαία * παραδέδωχας ψήφῳ, Μαχάριε, * χαὶ ψυχὰς ἐἰρὑσω * τῆς ὀλεθρίου τούτου βλάβης * ὡς Ποιμὴν ἀληθὴς χαὶ σωτήριος.

'Αναρθείσης ἐν μέσω * ἔστης ἀχατάφλεχτος * πυρᾶς, 'Αοίδιμε· * ἡ γὰρ θεία δρόσος * τοῦ ἀγίου ἐχύχλου σε Πνεύματος * ὡς Mon. Tom. III. 79

ΜΗΝ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ. Κ'.

ιερομύστην, * ώς λειτουργόν τής θείας δόξης, * ώς τής άνω λαμπρότητος μέτογον. Θεοτοχίον.

Θεωρήσαντες πάλαι * ένθεαστιχώτατα, * Θεοχαρίτωτε, * ο σεπτοί Προφήται * μυστηρίου το βάθος το άφραστον * τής σεπτή; λογείας * σου της άγνης, ποιχιλοτρόπως * ώς έχώρησαν τους: προήγγειλαν.

'Ωδή ς'. Ο Είρμός.

- Γιήν δέησιν έχχεω πρός Κύριον * χαι αύτῷ ἀπαγγελῶ μου
 τὰς θλίψεις, * ὅτι χαχῶν * ἡ ψυχή μου ἐπλήσθη * χαι ή
- » ζωή μου τῷ "Αδη προσήγγισε· * xai δέομαι ὡς Ἰωνᾶς· * Ἐx
- » φθοράς, ό Θεός, με άνάγαγε.

'Αόμματοι τη έντεύξει σου, Πάτερ, * έχομίσαντο το βλέπειν, θεόφρου. * του γάρ Χριστου * συνεργόν χεχτημένος, * χαι πρός αύτον τής ψυχής σου τα δμματα * χτησάμενος διηνεχώς, * τας αίτήσεις πλουσίας έλάμβανες.

Υπήρξας τῷ βασιλεί, θαυμάσιε, * φοβερώτατος, ήνίχα προβαίνων * έν ταζς αύλαζς * ταζς αύτου έπεφέρου * τῷ ίματίω σου άπτοντας άνθραχας. * έδόξαζε γάρ σε Χριστός, * δν το βίω σου, Λέον, έδόξασας.

Μυρίζει σου ή σορός των λειψάνων, * χαί προχέει ἀεννάως, Παμμάχαρ, * ώσπερ πηγή * χαθαρά χαι εύώδης * έλαιον θείον, δι' ού φυγαδεύονται * νοσήματα έχ των Πιστων, * χαι ύγεία τος χρήζουσι δίδοται. (Deptoxiov.

Αγίασου την ψυχήν μου, Παρθένε, * ή του Αγιου χυήσασα Λόγον, * τον άληθως * έν 'Αγίοις ώς θέμις * άναπαυόμενον μόνον Θεόν ήμων, * χαι δίδου μοι ώς άληθως * χατανύξεως σμβρους, πανάμωμε.

Κοντάχιον, ήΗγος β'. Την έν πρεσβείαις. *

Τον άπο βρέφους * Κυρίφ άνατεθέντα, * χαί έχ σπαργάνων * την γάριν άνειληφότα * πάντες ποτο Εσιστο χάριν άνειληρότα * πάντες τοις φσμασι στεφανώσωμεν * Λέοντα τον φωστήρα * τής Έχχλησίας χαι πρόμαχου * Αύτής γαρ ύπάργει το στήριγμα.

Ο Οίκος, πρός τό. Τράνωσόν μου.

γράνωσόν μου την γλώτταν, Χριστέ μου, * χαι παράσχου μοι Ι λόγον, * ό των λόγων δοτήρ * χαι παροχεύς της ζωής ήμων, *

ίνα ίσχύσω έγχωμιάσαι * τοῦ σοφοῦ Ἱεράρχου τον βίον όλον, * ον έν τη γη * διαπύρω άγάπη ετέλεσε, * και είληφεν ούρανόθεν * των άπείρων θαυμάτων το πέλαγος * χαι των δογμάτων την δύναμιν, * δι' ών την Έχχλησίαν χατηύγασεν. * Αύτης γαρ υπάρχει το στήριγμα.

Συναξάριον.

Τῆ Κ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Όσιου Πατρός ήμῶν χαι Θαυματουργού Λέοντος, Έπισχόπου Κατάνης.

Στίγοι.

Ο μέν νεχρός Λέοντος· εί δ' οΐου πύθη,

Πάντως έρουμεν Του προέδρου Κατάνης.

Είχάδι άμφι Λέοντα χυτήν έπι γαταν έχευσαν.

Τατς αύτοῦ άγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον χαὶ σῶσον ήμας. Άμήν.

'Ωδή ζ'. Ο Ειρμός.

• Γ τατδες Εβραίων έν χαμίνω * χατεπάτησαν την φλόγα θαρ-» II σαλέως, * xai εiς δρόσον το πῦρ * μετέβαλον, βοῶντες· * » Εύλογητός εἰ, Κύριε * ὁ Θεός, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τάξεις τῶν θείων 'Ασωμάτων * μετὰ σώματος μιμούμενος, Θεόφρον, * έλειτούργεις Θεῷ, * ἀπαύστως ἀναμέλπων· * Εύλογητός εί, Κύριε * ό Θεός, είς τοὺς αἰῶνας.

Ωτα χωρεύοντα, Παμμάχαρ, * δι' έντεύξεως ήνέφξάς σου θείας, * χαι χωλοϊς προφανώς * παρέσχες εύδρομίαν, * Εύλογητός εί, μέλπουσιν, * ό Θεός, είς τοὺς αἰῶνας.

Νεύματι θείφ τοῦ Δεσπότου * ἀχατάφλεχτος διέμεινας, ἐν μέσφ * είσελθών του πυρός. * ό μέτοχος δε τούτου * χρίσει διχαία φλέγεται * Ήλιόδωρος εύγη σου. Θεοτοχίον.

Σου την νηδύν μη χαταφλέξαν * της Θεότητος το πυρ, Παρθενομήτορ, * σωματούται έχ σου, * τὰ πέρατα φωτίζον * ταζ θειχαίς λαμπρότησι· * διὰ τοῦτό σε ὑμνοῦμεν.

'Ωδή η'. 'Ο Ειρμός.

Νιχηταί τυράννου * χαί φλογός τη χάριτί σου γεγονότες * οί των έντολων σου * σφόδρα άντεχόμενοι * Πατδες, έβόων· *

» Εύλογειτε, πάντα * τὰ έργα, τὸν Κύριον, * xai ὑπερυψοῦτε * εἰς » πάντας τούς αίῶνας.

Έξεχύθη χάρις, * Πάτερ, σοῦ τοῖς χείλεσιν, ἱερομύστα· * διὰ τούτο, Λέον, * ο Θεός σε έχρισεν * Άρχιερέα * του λαου, βοώντα * Υμνείτε τον Κύριον, * και ύπερυψοῦτε * είς πάντας τοὺς αίῶνας.

Βασιλεί, παμμάχαρ, * τῷ διαιωνίζοντι εὐαρεστήσας, * ἐπιγείφ, Λέον, * Βασιλεϊ παρέστηχας * άνθραχας φέρων, * χαι την τούτου, Πάτερ, * χαταπλήττων έννοιαν * ταζς θαυματουργίαις * ταις λίαν παραδόξοις.

'Ως έλαία, Πάτερ, * φυτευθείς χατάχαρπος οίχω Κυρίου, * φέρεις μετά τέλος * έχ τοῦ θείου σχήνους σου * Ελαιον θείον, *

MHN Φ EBPOTAPIO Σ . K^{*}.

Πιστών πάσαν νόσον * ἀπελαύνων πάντοτε * τών είς σε μετά πό-Οου, * σορέ, προσπερευγότων.

() ESTOXION.

Ο βουλήσει πάντα * ἐχτελῶν, Πανάμωμε εὐλογημένη, * βουλήσει χαι μήτραν * την σην χατεσχήνωσε * χαι σὰρξ ὡράθη, * χαι ἐθέωσέ με * φθαρέντα τὸ πρότερον * τοῦ ἀπατεῶνος * χαχίστου συμβουλία.

2007 0. O Elouss.

Ερριξε * πάσα άχοὴ * τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ συγχατάβασιν· *
 Ε΄ ὅπως ὁ ῦψιστος * ἐχῶν χατῆλθε * μέχρι χαὶ σώματος *
 Παρθενιχῆς ἀπό γαστρός * γενόμενος ἄνθρωπος· * διὸ τὴν ἄχραν τον * Θεοτόχον οἱ Πιστοὶ μεγαλύνομεν.

"Ινα σε * θείαις έν φωναϊς * μαχαρίζωμεν όσίως βιώσαντα * χαι τὰ οὐράνια * περιπολούντα * χαι ἀγαλλόμενον, * παθῶν χαι θλιψεων ήμας * εὐχαῖς σου διάσωζε * χαι περιστάσεων, * Ἱεράρχα χαι Ποιμήν ἀξιάγαστε.

'Ως χλήμα * τής ἀληθινής * γεγονώς, Πάτερ, ἀμπέλου, ἐβλαστησας * ἀρετῶν βότρυας * θαυμάτων γλεῦχος * ἐναποστάζοντας· * ἐξ οῦ οἱ πίνοντες πιστῶς * ὑγείαν χομίζονται * χαὶ ἀγαλλίασιν * εὐρημοῦντές σε ἀεἰ, Λέον Ὅστε.

Σῶμά σου * γέγονε ναός * τοῦ 'Αγίου καὶ σεπτοῦ, Πάτερ, Πνεμ ματος· * καὶ νῦν κατάκειται * τοῦ θείου ἔνδον * ναοῦ, οῦ ἦγειρας* εἰς δόξαν, Λέον, καὶ τιμὴν * Λουκία τῆ Μάρτυρι, * θαυμάτων βρύον ἡμῖν * ποταμούς τοῖς εὐσεβῶς σε γέραἰρουσιν.

"Ηλιος * ώρθης φωταυγής * ἀρετῶν λαμπαδουχίαις τὰ πέρατα* περιαυγάζων ἀεί· * xαὶ νῦν πρός φέγγος * μετέβης ἄῥρητον· * την φωτοφόρον σου διό * μνήμην ἐορτάζοντας, * Λέον πανόλβιε, * σχοτασμού πάντας δεινού ἀπολύτρωσαι.

Θεοτοχίον.

Φρίττω σου, * μόνε Βασιλεϋ, * την δευτέραν παρουσίαν και δέδοικα, * αμετρα πταίσας σοι * και μεταγνώσει * μη βελτιούμενος· * άλλ' ώς ὑπάρχων ἀγαθός * ἐπίστρεψον, σῶσόν με * τῆς Κυησάσης σε * εὑπροσδέκτοις, Ίησοῦ, παρακλήσεσιν.

Έξαποστειλάριον.

Γυναϊκες άχουτίσθητε. *

Λαμπτήρα χαι Διδάσχαλου * χαι Ιεράρχην μέγιστου * ή του Χριστου Έχχλησία * γνωρίζει σε, Ιεράρχα· * τὰ τέχνα ταύτης, "Οσιε * χαλώς Πάτερ, ἐποίμανας * ἐπὶ νομήν σωτήριον, * Λέον Θεόρρον ἅγιε, * αιρετιχούς ἐχδιώξας * χαθάπερ θήρας ἀγρίους. Θεοτοχίον, δμοιον.

Κατάνης ο πολύφωτος * ἀστὴρ καὶ διαυγέστατος, * τερατουργός Ἱεράρχης * Λέων ὁ μύστης Τριάδος * κυρίως Θεοτόκον σε, * ἰΑγνὴ, τρανῶς ἐκήρυξε * νῷ καὶ ψυχῆ καὶ σώματι· * ἢν καὶ ἡμεῖς ἀνυμνοῦμεν * σαφῶς Θεοῦ ὡς Μητέρα.

Είς του Στιχου τών Νίνων, τά Στιχηρά τῆς Όκτωήχου. Καὶ ἡ λοιπη τοῦ "Ορθρου 'Ακολουθία, κατά τὴν τάξιν, καὶ 'Απόλυσις.

THE KA'. TOY ATTOY MINON.

Μνήμη του Όσιου Πατρός ήμων Τιμοθέου, του έν Συμβολοις· καί του Άγιου Εύσταθιου Πατριαρχου Άντιοχειας τής Μεγάλης.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Κίς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν προσόμοια Στιχηρά,
 ³Πχος πλ. δ'. ^{*}Ω τοῦ παραδόξου θαύματος. *

Πάτερ θεόφρον Τιμόθεε, * δι' έγχρατείας πολλής * χαὶ συντόνου δεήσεως * τῶν παθῶν σχιρτήματα * παντελῶς ἐξηφάνισας· * χαὶ ἀπαθείας χάριν δεξάμενος, * δοχεῖον ὥρθης τοῦ θείου Πνεύματος· * ὅθεν τὰ πνεύματα * ἀπελαύνεις πάντοτε * τὰ πονηρὰ, * ζῶν χαὶ μετὰ θάνατον, * θεομαχάριστε.

Πάτερ θεόρρον Τιμόθεε, * του 'Αβραὰμ μιμητής * ἀψευδής ἐχρημάτισας * Θεραπεύων πάντοτε * τοὺς πρός σε χαταρεύγοντας· * Ίῶβ ἐχτήσω τὸ ἐν τοῖς πόνοις στερρόν· * Δαυίδ τὸ πρᾶον ἀνατεινόμενος, * βίον ἰσάγγελον * ἐπὶ γῆς διήνυσας· * τῶν ὀρεχτῶν * ἔρθασας τὸ ἔσχατον * ὑπὲρ ἡμῶν δυσωπῶν.

Πάτερ ίερε Τιμόθεε, * τῆς σωρροσύνης εἰχών, * ἐγχρατείας ὑπόδειγμα, * εὐσεβείας ἴνδαλμα * χαὶ πηγጵ χατανύξεως, * ὁρθοὸδξίας ἔρεισμα ἄσειστον, * τῶν ἰαμάτων ῥετθρον ἀένναον, * ὅλιος ἀδυτος, * τέχνον θείας χάριτος * χαὶ Μοναστῶν * ὥρθης ἐγχαλλώπισμα, * σεβασμιώτατε.

Δόξα, χαί νῦν. Θεοτοχίον, ὅμοιον.

Αργος ο βίος μου άσωτος, * ή δὲ ψυχή ἀσελγής, * xαὶ τὸ σῶμα παμμίαρον, * xαὶ ὁ νοῦς ἀxάθαρτος, * xαὶ τὰ ἔργα παμβέβηλα, * xαὶ ὅλος ὄντως εἰμὶ ὑπεύθυνος * τῆς xαταδίκης xαὶ xατακρίσεως· * ποῦ νῦν πορεύσομαι, * xαὶ πρός τίνα ρεύξομαι * εἰ μὴ πρός σὲ ; * Δέσποινα, σπλαγχνίσθητι, * xαὶ δεῦρο σῶσόν με.

"Π Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Ο τοῦ παραδόξου θαύματος! * ῶ μυστηρίου φριχτοῦ! * ῶ ppi-Δχτῆς ἐγχειρήσεως! * ή Παρθένος ἔλεγεν * ἐν Σταυρῷ ὡς ἑώpaxev * ἐν μέσφ δύο ληστῶν χρεμάμενον, * δν ἀνωδίνως φριχτῶς ἐχύησεν· * ἔχλαιε λέγουσα· * Οίμοι, Τέχνον φίλτατον! * πῶς ὁ δεινός * δῆμος χαὶ ἀχάριστος * Σταυρῷ προσήλωσεν;

Απολυτίκιον 'Ο Θεός των Πατέρων ήμων.

EIS TON OPOPON.

Μετά την συνήθη Στιχολογίαν, λέγομεν του Κανόνα, ού ή "Αχροττιχίς:

Σέ των Μοναστών το χλέος μέλπω, μάχαρ.

"Ανευ τών Θεοτοχίων. Θεοφάνους. 'Ωδή α΄. ήΓχος πλ. δ΄. Ο Ειρμός.

Λσωμεν ψδην τῷ Θεῷ * τῷ ἐχ πιχρᾶς δουλείας * τοῦ Φαραώ
 Αρυσαμένψ 'Ισραήλ, * χαὶ ἐν πυρίνψ στύλψ * χαὶ φωτὸς
 νεφέλῃ * χαθοδηγήσαντι, * ὅτι δεδόξασται.

Σε τον νοητον άστερα * τον εν τῷ ύψει, Πάτερ, * τῆς ε̈γχρατείας ἀναλάμψαντα ραιδρῶς, * χαι τῶν Πιστῶν χαρδίας * καταυγάζοντα, * μάχαρ Τιμόθεε, * ἀνευρημοῦμεν ἀεί.

Έχων πρός Θεόν έχτενές * τῆς διανοίας ὅμμα, * τῆς ἀμελείας τόν ῦπνον ἐχ ψυχῆς * ἀπετινάξω, Πάτερ, * χαὶ ναὸς ἐγένου * χαὶ ἀγιάσματος * τόπος, Τιμόθεε.

Τὰς τοῦ πονηροῦ μηχανὰς * τῆ ταπεινώσει, Πάτερ, * συμπεφραγμένος, διῆλθες ἀβλαβῶς * xai πρός Θεόν ὑψώθης, * xai aὐτοῦ τῆ δόξῃ * διαπαντός ἐντρυφᾶς, * μάχαρ Τιμόθεε.

Oeotoxiov.

Την άνερμηνεύτως Θεόν * τόν Ποιητην των όλων * έν τη γαστρί συλλαβούσαν, καί σαρκί * ώς άληθώς τεχούσαν * Θεοτόκον Κόρην * καί παρθενεύουσαν * ύμνοις τιμήσωμεν.

Ωδή γ΄. Ο Ειρμός.

» **Ν**τερέωμά μου, Σωτήρ, υπάρχεις, * χαταφυγή μου χαι δύνα-

μις· * σαλευθείσαν τὴν χαρδίαν μου * στερέωσον εἰς τόν
 φόβον σου· * δτι οὐχ ἔστιν ἅγιος ὡς σὺ, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Οἰκτείρων πάντας τῆ συμπαθεία, * άλλος 'Αβραὰμ ἐχρημά-

τισας * δεξιούμενος τους πάντοθεν * παραβάλλοντας, ω Τιμόθεε, * χαι δι' αυτών τον πάντων θεραπεύων Θεόν.

Νεχρώσας μέλη τὰ ἐπὶ γῆς σου, * Πάτερ, ὡς φησὶν ὁ 'Απόστολος, * τῆς ζωῆς τῆς ἐπουρανίου * συμμέτοχος ἀναδέδειξαι, * ἐν ἦ τῶν τιμώντων σε ἀεὶ μέμνησο.

'Ανατολή σου των έργων, Πάτερ, * ήλιος γεγένησαι άδυτος * ταϊς άχτισι των άγώνων * τα πέρατα χαταυγάζων άει, * χαί Θεοτοχίον. των δαιμόνων λύων την σχοτόμαιναν.

Αγνή Παρθένε, τοῦ Βασιλέως * των βασιλευόντων Γεννήτρια, * τὰς σειράς μου τῶν πταισμάτων * διάρρηξον, και όδήγησον * πρός μετανοίας τρίβους ταϊς πρεσβείαις σου. Κάθισμα, ³Ηχος δ΄. Ταχύ προχατάλαβε. *

Παρθένος τῷ σώματι * σύ ἀναδέδειξαι, * πιστός τῷ ποιήσαντι * σύ πεφανέρωσαι, * Πατήρ ήμῶν Οσιε· * δθεν και συνευφραίνη * ταις φρονίμοις Παρθένοις. * πίστει δε συγχορεύεις * τοις όσίοις Πατράσιν· * ήμιν δε επεφάνης * βρύων τα θαύματα. Θεοτοχίον, Αυτόμελον.

Ταχύ προκατάλαβε * πριν δουλωθήναι ήμας * έχθροϊς βλασφημουσί σε * και άπειλουσιν ήμιν, * Χριστε ό Θεός ήμων * άνελε τῷ Σταυρῷ σου * τοὺς ἡμᾶς πολεμοῦντας. * γνώτωσαν πῶς ίσχύει * όρθοδόξων ή πίστις * πρεσβείαις τής Θεοτόχου, * μόνε φιλάνθρωπε. "Η Σταυροθεοτοχίον, όμοιον. φιλάνθρωπε.

Παρθένε πανάμωμε * Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, * ῥομφαία διήλθέ σου * την παναγίαν ψυχην, * ηνίχα σταυρούμενον * έβλεψας έχουσίως * τον Γίον χαι Θεόν σου· * δνπερ, εύλογημένη, * δυσωπούσα μή παύση * συγχώρησιν πταισμάτων * ήμιν δωρή-σασθαι. Ωδή δ. Ο Είρμός.

» Εξ δρους χατασχίου, * Λόγε, ό Προφήτης, * τῆς μόνης Θεο-τόχου, * μέλλοντος σαρχοῦσθαι * θεοπτιχῶς χατενόησε χαὶ » έν φόβφ * έδοξολόγει σου την δύναμιν.

Σύ ταϊς προσευχαϊς * ἀεὶ ὡχυρωμένος, * τὰ τῶν νοητῶν * έχθρων τόξα και βέλη * ώσπερ νηπίων τοξεύματα έλογίσω, * Πάτερ ασίδιμε Τιμόθεε.

Τόν τῆς πρός ἡμᾶς * Χριστοῦ οἰχονομίας * σχέσει προσχυνῶν, * θεόφρον, χαραχτήρα, * πεϊραν ύπέστης μαστίγων ύπο των τουτον * άπαρνουμένων, ω Τιμόθεε.

Ως τις ανδριας * ασαλευτος υπηρξας * έν τη προς Θεον * αει δοξολογία, * μηδ' όπωσουν άναπαύσεως έν ταις ταύτης * ώραις μετέχων, ώ Τιμόθεε. Θεοτοχίον.

Νέον ἐπὶ γῆς * ἐγέννησας Παιδίον, * τὸν ἐχ τοῦ Πατρὸς * πρὸ πάντων των αίώνων * γεγεννημένον ἀρρεύστως, Μήτερ ἀγία, * Χριστιανών ή έπανόρθωσις.

Ωδή ε΄. Ο Ειρμός.

- Τόν ζόφον της ψυχής μου * διασχέδασον, φωτοδότα Χριστέ ό Θεός, * ό τό άρχέγονον σχότος * διώξας της άβύσσου, *

» και δωρησαί μοι το φώς * τῶν προσταγμάτων σου, Λόγε, * ίνα

» δρθρίζων δοξάζω σε.

Νοι χεχαθαρμένω * παρεστώς τη Τριάδι, μαχάριε, * χαι ταις έχειθεν άχτισι * πυρσευόμενος, Πάτερ, * τους έν τῷ σχότει ήμᾶς * τῶν ψυχιχῶν παθημάτων * φωτίζεις ἐχάστοτε.

Την σάρχα έγχρατεία, * την ψυχήν ἀπαθεία χοσμούμενος, * τοῦ Βασιλέως τῶν ὅλων * θεράπων ἐγνωρίσθης, * xai παρ' αὐτοῦ ἐναργεῖς * τὰς τῶν θαυμάτων ἐδέξω, * Τιμόθεε, χάριτας.

Ού γνώμη περιέργψ * ἀλλ' ἀπλάστψ καρδία αἰτήσασα * ἡ προσελθοῦσά σοι στεϊρα * διὰ πιστοῦ οἰκέτου, * εὐτεκνος δείκνυται * ἐξ ἀτεκνίας, ὑμνοῦσα * Χριστόν τὸν Θεὸν ἡμῶν.

(Destoxis).

Οίχήσας έν γαστρί σου * ὁ οἰχῶν ἐν ὑψίστοις σὲ ἀπειργάσατο * τῶν οὐρανῶν πλατυτέραν, * Μαρία Θεοτόχε· * ὄν ὑπὲρ πάντων ἡμῶν * ὡς ἀγαθὴ μὴ ἐλλίπῃς * πρεσβεύειν, Θεόνυμ.pe.

$\Omega_{2}^{2}q \in \mathbb{C}$ O Equate.

λάσθητί μοι, Σωτήρ· * πολλαί γαρ αι ανομίαι μου· * χαι έχ
 βυθοῦ τῶν χαχῶν * ἀνάγαγε, δέομαι· * πρός σὲ γὰρ ἐβόη-

» σα, * xai ἐπάχουσόν μου, * ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Καλώς σου διατηρών * το παρθενίας άξίωμα, * έν όλη σου τη ζώη * γυναίω οὐδέποτε * χατ' όψιν συνέτυχες, * την έχ τούτου βλάβην * παντελώς ἀποχρουσάμενος.

Λιμένι τῷ νοητῷ * ἐγχαθωρμίσθης, τοῖς χύμασι * τῶν ἡδονῶν μἡ βραχεἰς, * παμμάχαρ Τιμόθεε, * ἀλλὰ ταῖς τοῦ Πνεύματος * ζωηφόροις αῦραις * εὐπλοήσας, παναοίδιμε.

Έμάχρυνας ψαλμιχῶς * ἐν ὅρεσι διαιτώμενος, * χαὶ ταῖς ἐρήμοις ἀεὶ, * σορὲ, αὐλιζόμενος· * ἔως οῦ εἰσήλασας * εἰς Θεοῦ τὴν πόλιν * τὴν οὐράνιον, Τιμόθεε.

Ούχ έστιν όστις ταῖς σαῖς * εὐχαῖς, Τρισμάχαρ, προσέφυγεν * ἐχ πίστεως ἀχλινοῦς, * χαὶ θᾶττον οὐχ ἕλαβεν * ö ἤτησεν, "Οσιε· * τοῦ Θεοῦ σε, Πάτερ, * χατ' ἀξίαν μεγαλύναντος.

Θεοτοχίον.

Ο νώτοις χερουβικοῖς * ἀπεριγράπτως καθήμενος, * περιγραπτῶς ἐν τῆ σῆ * κοιλία ἐνώκησε * σαρκὶ οὐ Θεότητι, * καὶ ἐκ σοῦ προῆλθε * διασώζων με, Πανάμωμε.

Κουτάχιου, Πγος δ. Έπεφάνης σήμερου. *

Ος ἀστήρ πολύρωτος * ἐχ τῆς Ἐψ́ας * ἀναλάμψας, ηὕγασας * ἐν ταῖς χαρδίαις τῶν Πιστῶν * τὰς ἀρετὰς τῶν θαυμάτων σου, * θαυματοφόρε θεόφρον Τιμόθεε. Συναξάριον.

Τῆ ΚΑ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ ἐν ἡγίοις Πατρὸς ἡμῶν Τιμοθέου τοῦ ἐν Συμβόλοις.

Στίγοι.

Καὶ ζῶντα, Τιμόθεε, Χαὶ τεθνηχότα,

Τιμά Θεός ζώντων σε χαι τεθνηχότων.

Είχάδι Τιμόθεον πρώτη χατά σήμα χάλυψεν.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ ἐν Αγίοις Πατρός ἡμῶν Εὐσταθίου Πατριάργου Αντιοχείας τῆς μεγάλης.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

'Ωδή ζ'. Ο Είρμός.

δι' 'Αγγέλου Παϊδας * έχ πυρος διασώσας, * χαι την βρον Τώσαν χάμινον * μεταβαλών εἰς δρόσον, * εὐλογητος εἶ, ö
 Θεός ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Σβέσας παθών την φλόγα * τών δαχρύων τη δρόσφ, * χάριν θαυμάτων έβλυσας· * δι' ών ἀποχαθαίρεις * τοὺς μολυσμοὺς τῶν παθημάτων, Τιμόθεε.

Μαχαρισμοῦ τοῦ θείου * ἀψευδῶς τετύχηχας,* τὴν τῶν πραέων, "Όσιε, * χληρονομήσας χώραν, * χαὶ τῆς χαρᾶς τῶν ἐχλεχτῶν ἐμφορούμενος.

Έν ίλαρφ προσώπψ * χαὶ εὐθεία χαρδία * τοῖς προσφοιτῶσιν, Όσιε, * προσομιλῶν, ἐδήλους * τὸν χαραχτῆρα ἀψευδῶς τῆς ἀγιότητος.

Λύσιν άμαρτημάτων * τοῖς τελοῦσιν ἐχ πόθου * τὸ ἰερόν μνημόσυνον * τῆς μεταστάσεώς σου, * ὡς παἰρἡησίαν εὐρηχὼς, Παμμάχαρ, αἴτησαι.

Θεοτοχίον.

Λελυτρωμένοι πάντες * τῆς ἀρχαίας κατάρας * τῷ παναγίφ τόκφ σου, * εὐλογημένη μόνη, * σὲ εὐλογοῦμεν, Θεοτόκε ἀμίαντε. 'Ωゔὴ η'. 'Ο Εἰρμός.

» στεγάζων ἐν ὕδασι * τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ, * ὁ τιθεἰς θαλάσ » Οση * ὅριον ψάμμον * καὶ συνέχων τὸ πᾶν· * σὲ ὑμνεῖ ἡλιος, *
 » σὲ δοξάζει σελήνη, σοὶ προσφέρει * ὕμνον πᾶσα κτίσις * τῷ
 » Δημιουργῷ * καὶ Κτίστη εἰς τοὺς αἰῶνας.

Παθοχτόνος γεγένησαι * δι' έγχρατείας πολλής * χαι συντόνου, Πάτερ, * τής άγρυπνίας, * ἀναβάσεις ἀει * ἀρετῶν, "Οσιε, * μελετῶν ἐν χαρδία, χαι ἐχ δόξης * βαίνων ἐπι δόξαν * τής ἀτελευτήτου * ζωής χαι ἀφθαρσίας.

Men. Tom. III.

ΜΗΝ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ. ΚΑ'.

'Ως θυμίαμα, Όσιε, * τὰς προσευχάς σου Θεῷ * τῷ χαθαρωτάτφ * σὺ προσενέγχας * χαθαρᾶς ἐχ ψυχῆς, * θείαν ἐνέργειαν * παρ' αὐτοῦ ἐχομίσω τῶν θαυμάτων, * δαίμονας ἐλαύνειν * χα: τὰς τῶν ἀνθρώπων * ἰᾶσθαι ἀσθενείας.

Μισοπόνηρος, άχαχος * χαὶ συμπαθής χαὶ πραὺς * χαὶ διχεισύνη * χεχοσμημένος, * Πάτερ, γέγονας, * ὅσιος, ἀμεμπτος, * ἀπεχόμενος πάσης ἀδιχίας, * στύλος Μοναζόντων· * ὅθεν σε τιμωμεν * Πιστοὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοχίον.

Μόνην σε έξελέξατο * την χαλλονην 'Ιαχώβ * του Πατρός 5 Λόγος, * χαί σου έν μήτρα * χατεσχήνωσε, * χαί ώς ηὐδόχησεν, * ὑπέρ πάντας ὡραῖος τοὺς ἀνθρώπους, * Πάναγνε, προῆλθε * την ἀμαυρωθεῖσαν * ήμῶν χαθαίρων φύσιν.

'Ωδή θ'. 'Ο Eiguse.

• Τιύλογητός Κύριος * ό Θεός τοῦ Ισραήλ * ό ἐγείρας * χέρα;

» · σωτηρίας ήμεν * έν οίχω Δαυίδ του παιδός αύτου· * έν

» οίς ἐπεσχέψατο ήμας * ἀνατολή ἐξ ΰψους, * χαι χατεύθυνες

» ήμας * είς όδον είρηνης.

'Αγιωσύνης τέμενος, * χατανύξεως πηγή, * συμπαθείας * ρεθρον άνεδείχθης, Σοφέ, * άγάπης τε ἄπειρον πέλαγος, * Κυρίου θεράπων άψευδής * χαὶ οὐρανοπολίτης, * χαὶ 'Αγγέλων σύσχηνος' χαὶ θαυμάτων βρύσις.

Καταχαυχασθαι έλεον, * Πάτερ, χρίσεως είδως, * οὐ παρε δες * ξένον, ἀλλὰ πᾶσι χρηστῶς * τὰ σπλάγχνα διήνοιξας, "Οσιε, * πατὴρ χρηματίσας ὀρφανῶν, * χαὶ τῶν χηρῶν προστάτης, * χε γυμνῶν ἀμφίασις, * χαὶ τροφὴ πεινώντων.

'Από τῆς γῆς ἐχώρησας * πρός αὐτόν τόν οὐρανόν, * ἔνθε εἰχες * ἔτι περιών ἐν σαρχὶ * χαλῶς τὸ πολίτευμα, Όσιε, * ϯແῶν ἰλασμόν ἀμαρτιῶν * πρεσβεύων δωρηθῆναι * τοῖς πιστῶς τιμῶν: σου * τὴν ἀγίαν μνήμην.

'Ρετθρα ήμεν έχάστοτε * ή τιμία σου σορός * ἰαμάτων, * Πάτερ, ἀναβλύζει, παθῶν * ἐχχύσεις παντοίων ξηραίνοντα, * χα: πᾶσαν ἀρδεύοντα ψυχήν * πρός εὐχαρπίαν θείαν, * ἰερὲ Τιμόθεε, * τοῦ Χριστοῦ θεράπον. Θεοτοχίον.

'Ρήμασι σοῖς ἐπόμεναι * γενεαὶ τῶν γενεῶν, * Μαχαρία, * σ μαχαριοῦσιν ἀεί· * Θεόν γὰρ τὸν ὄντως μαχάριον * ἐχύησας, ἄχραντε 'Αγνὴ, * τὸν πάντας μαχαρίους * τοὺς αὐτῷ δουλεύοντας * ἀψευδῶς ποιοῦντα.

Καί ή λοιπή του "Ορθρου 'Αχολουθία, χατά την τάξιν, χαι 'Απόλυσις.

634

۰.

ΤΗ_ι KB'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη της Ευρέσεως των Λειψάνων των 'Αγίων Μαρτύρων των έν τοις Ευγενίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τό, Κύριε ἐχέχραξα, ψάλλομεν Στιχηρά προσόμοια, Ήχος δ΄. Ο ἐξ ὑψίστου χληθείς.

Ταϊς πολυτρόποις ίδέαις τῶν βασάνων * ἐναπεκδυσάμενοι * τοὺς τῆς νεκρώσεως * χιτῶνας, Μάρτυρες ἔνδοξοι, * τῆς ἀφθαρσίας * θεῖον ἰμάτιον ἐνεδύσασθε· * καὶ νῶν τὰ οὐράνια * περιπολεύετε * τῷ Θεϊκῷ Θρόνῳ πάντοτε * παρεστηκότες * λελαμπρυσμένοι, θεομακάριστοι· * ὅθεν ἐν πίστει * τὴν ὑπέρλαμπρον μνήμην ὑμῶν ἑορτάζομεν, * καὶ λειψάνων τὴν θήκην * ἰερῶς περιπτυσσόμεθα.

Έξ ἀσθενείας βροτῶν δύναμις θεία * ἰάσεων πρόεισι * τοῖς προσπελάζουσι· * χόνις βραχεῖα τοῦ σώματος * τῶν 'Αθλοφόρων * πηγὰς θαυμάτων βρύει ἐν χάριτι· * προσέλθωμεν, ἄνθρωποι, * χαὶ ἀρυσώμεθα * ῥῶσιν ψυχῆς, ῥῶσιν σώματος, * ἀναβοῶντες * χαριστηρίους φωνὰς χαὶ λέγοντες· * Σῶτερ τοῦ χόσμου, * δι' ὄν ἡθλησαν οἱ σεπτοὶ 'Αθληταὶ χαρτερώτατα, * ταῖς αὐτῶν ἰχεσίαις * πάσης βλάβης ἐλευθέρωσον.

Οⁱ ἐπὶ χρόνους μαχροὺς ἐγχεχρυμμένοι * χαλλίνιχοι Μάρτυρες * νῦν πεφανέρωνται * χαθάπερ ὅλβος πολύτιμος, * τὴν Βασιλίδα * χαταπλουτίζοντες πασῶν πόλεων, * παλάμαις φερόμενοι * ᾿Αρχιερέως σοφοῦ * χαὶ εἰς ναὸν χομιζόμενοι * σεπτῶς τὸν θεῖον, * χαὶ τοῖς αἰτοῦσι διανεμόμενοι * εἰς πᾶσαν ῥῶσιν, * εἰς ὡφέλειαν, εἰς φωτισμὸν, εἰς ἀντίληψιν * τῶν αὐτοὺς δεχομένων * ὡς Θεοῦ πιστοὺς θεράποντας.

Δόξα, χαί νυν. Θεοτοχίον, όμοιον.

Έξαγορεύσω, άγνή σοι Θεοτόχε, * τὰ δεινά μου πταίσματα· * εἰ γὰρ χαὶ χρύψω αὐτὰ, * ἐν τῆ ἡμέρα τῆς χρίσεως * ἀνοιγομένων * πασῶν τῶν βίβλων φανερωθήσονται. * Όμματα ἐρρύπωσα * βλέπων τὰ ἄτοπα· * χεῖρας ἀθέσμως ἐμόλυνα * ταῖς αἰσχρουργίαις· * σῶμα ἡχρείωσα ὁ ταλαίπωρος, * χαὶ τὴν ψυχήν μου * ἐτραυμάτισα ἀμαρτίαις· ἐλέησον, οἶχτειρον * χαὶ μερίδος με δεῖξον * σωζομένων ταῖς πρεσβείαις σου.

*Η Σταυροθεοτοχίου, δμοιου.

Μή ἐποδύρου μου Μήτερ χαθορῶσα * ἐν ξύλφ χρεμάμενον * το σόν Υἰόν χαὶ Θεόν, * τόν ἐρ' ὑδάτων χρεμάσαντα * τὴν γῆν ἀσχέτως, * χαὶ πᾶσαν χτίσιν δημιουργήσαντα * καὶ γὰρ ἀναστήσομαι * χαὶ δοξασθήσομαι, * χαὶ τὰ τοῦ "Αδου βασίλεια" συντρίψω σθένει, * χαὶ ἀρανίσω τούτου τὴν δύναμιν, * χαὶ τοῦ δεσμίους * ἐχλυτρώσομαι τῆς αὐτοῦ χαχουργίας ὡς εὕσπλαγχνος, * χαὶ Πατρὶ τῷ ἰδίφ * προσαγάγω ὡς φιλάνθρωπος.

Απολυτίκιον Οι μάρτυρές σου, Κύριε.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά την συνήθη Στιχολογίαν, ό Κανών των Αγίων. 'Ωδή α'. 'Ηχος πλ. δ'. 'Ο Είρμός.

Αρματηλάτην Φαραώ έβύθισε * τερατουργούσα ποτέ * Μω Δ σαϊκή ράβδος, * σταυροτύπως πλήξασα * χαὶ διελούσε
 » θάλασσαν· * Ίσραὴλ δὲ φυγάδα * πεζόν όδίτην διέσωσεν, *
 » ἀσμα τῷ Θεῷ ἀναμέλποντα.

Μαρτυρικαϊς ήγλαϊσμένοι χάρισι, * καὶ τῷ μεγάλῳ οωτι * όλολαμπεῖς πόθῳ * παρεστῶτες, Μάρτυρες, * τὰ νέρη τῶν ψυχών ἡμῶν * καὶ παθῶν τὸν χειμῶνα * διασκεδάσατε χάριτι * τοῦ π== τοδυνάμου Θεοῦ ἡμῶν.

'Ανατεθείς ό τῶν Μαρτύρων δμιλος * τῷ παντεπόπτη Θεῶ, * xaì τῷ αὐτοῦ πόθψ * τὰς ψυχὰς προσδήσαντες, * διέλυσαν του σύνδεσμον * τῆς xaxίaς, xaì λύσιν * ἀμαρτημάτων βραβεύουσι * πίστει τοῖς αὐτοὺς μαχαρίζουσιν.

Πυρί τῷ θείω, ἀθλοφόροι Μάρτυρες, * προσαναπτόμενοι * xx: νοητῷ σθένει * τὰς ψυχὰς νευρούμενοι, * ὡς ἄνθραχες ὡράθητε * χαταφλέγοντες ὕλην * πολύθεον, χαὶ πυρσεύοντες * φέγγος εὐσεβείας τοῖς πέρασιν.

Οί φανερῶς τόν πονηρόν συντρίψαντες * πόνοις ἀθλήσεως, ' καὶ φθονερῶς χρόνοις * πλείοσι χρυπτόμενοι, * σήμερον πεφανέρωνται, * καὶ χερσίν Ἱερέως * θεόρρονος συγχομίζονται, * χόσμω σωτηρίαν βραβεύοντες. Θεοτοχίον.

Έξ όρατῶν καὶ ἀοράτων ῥῦσαί με, * Παρθενομῆτορ, ἐχθρῶν, ἡ τὸν Θεόν Λόγον * ὁρατὸν γεννήσασα * ἀόρατον ὑπάρχοντα· καὶ παθῶν μου τὸν σάλον * τῆ σῆ γαλήνῃ κατεύνασον, * μόνη τῶν βροτῶν ἐπανόρθωσις.

Ωδή γ'. Ο Ειρμός.

» Ούρανίας άψίδος * όροφουργέ, Κύριε, * και της Έκκλησιας » δομητορ, * σύ με στερέωσον * έν τη άγάπη τη ση, * των

637

ἐφετῶν ή ἀχρότης, * τῶν Πιστῶν τὸ στήριγμα, * μόνε φιλάν θρωπε.

Πυρωθέντες τῷ πόθψ * τῷ θειχῷ, Μάρτυρες, * πῦρ τῆς ἀθείας αίμάτων * ρείθροις ἐσβέσατε· * χαὶ ἀναλάμψαντες * φωτοειδεῖς ὡς ἀστέρες * πᾶσαν τὴν ὑφήλιον * χατεφαιδρύνατε.

Άπαστράπτει Μαρτύρων * τὰ φωταυγῆ λείψανα * φέγγος ἰαμάτων τοῖς πίστει * τούτοις προστρέχουσι· * χάριν γὰρ ἤντλησαν * ἐχ τῶν πηγῶν τοῦ Σωτῆρος, * τούτου τὸ ἐχούσιον * Πάθος ζηλώσαντες.

Οι της πίστεως πύργοι, * τὰ τοῦ Χριστοῦ θύματα * χρόνον ἐπιμήχιστον ἤδη * χαταχρυπτόμενοι * νῦν περανέρωνται, * ᾿Αρχιερέως παλάμη * εὐσεβῶς ὀσίως τε * συγχομιζόμενοι.

Θεοτοχίον.

Χαΐρε, μόνη τεχοῦσα * τόν τοῦ παντός Κύριον. * Χαΐρε, τὴν χαρὰν τοῖς ἀνθρώποις * ἡ προξενήσασα. * Χαΐρε, χατάσχιον * χαὶ ἀλατόμητον ὅρος. * Τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, * χαῖρε; Πανάμωμε.

Κάθισμα, ηΗχος α΄. Τον τάρον σου.

Τήν πλάνην τοῦ ἐχθροῦ * φανερῶς χαθελόντες, * ἐν ἔτεσι πολλοῖς * φθονερῶς χεχρυμμένοι * ἡμῖν περανέρωσθε, * παναοίδιμοι Μάρτυρες, * θεραπεύοντες * τὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν πάθη, * χαὶ ἰώμενοι * τὰς τῶν σωμάτων δδύνας * εἰς δόξαν Θεοῦ ἡμῶν.

Δόξα, και νυν. Θεοτοκίον, όμοιον.

Υυβέρνησον, 'Αγνή, * την άθλίαν ψυχήν μου, * χαὶ οἰχτειρον
 αὐτην * ὑπὸ πλήθους πταισμάτων * βυθῷ ὀλισθαίνουσαν *
 ἀπωλείας, Πανάμωμε· * χαὶ ἐν ὡρα με * τῆ φοβερα τοῦ θανάτου *
 ἐλευθέρωσον * χατηγορούντων δαιμόνων * χαὶ πάσης χολάσεως.
 Η Σταυροθεοτοχίον, ὅμοιον.

Τ΄ αι σοῦ τῆς χαθαρᾶς * χαι ἀμώμου Παρθένου * διῆλθεν ἀλη Φῶς * τὴν χαρδίαν ῥομραία * Σταυρῷ ὡς ἐώραχας * τὸν Υίόν
 σου ὑψούμενον, * παναμώμητε * εὐλογημένη Μαρία, * τὸ προσφύ γιον * ἀμαρτωλῶν, Θεοτόχε, * πιστῶν τὸ χραταίωμα.
 'Ωδὴ δ'. 'Ο Εἰρμός.

Σύ μου ίσχὺς, * Κύριε, σύ μου χαὶ δύναμις, * σὺ Θεός μου, *
 σύ μου ἀγαλλίαμα, * ὁ πατριχοὺς χόλπους μἡ λιπών * χαὶ
 τὴν ἡμετέραν * πτωχείαν ἐπισχεψάμενος· * διὸ σὺν τῷ Προ φήτῃ * ᾿Αββαχοὺμ σοὶ χραυγάζω· * Τῆ δυνάμει σου δόξα,
 φιλάνθρωπε.

Σοῦ τὴν σραγὴν * xai τὸν ἐχούσιον θάνατον, * Ζωοδότα, * ὅῆμος ἐπεπόθησε * τῶν Ἀθλητῶν, xai πολυειδεῖς * πόνους ὑπο-

ΜΗΝ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ. ΚΒ'.

638

μείνας * είς ἄπονον μεταβέβηχε * χαι θείαν εύφροσύνην, * μελώδών εύχαρίστως· * Τη δυνάμει σου δόξα, φιλάνθρωπε.

Τῷ τοῦ Σταυροῦ * περιφραξάμενοι θώραχι, * χαὶ ἀγάπη * θεία χρατυνόμενοι, * συνασπισμόν ἔλυσαν ἐχθροῦ, * χαὶ τὰς παρατάξεις * τὰς τούτου πίστει ἡφάνισαν * οἱ Μάρτυρες οἱ θεῖοι, * μελωδοῦντες προθύμως· * Τῆ δυνάμει σου δόξα, φιλάνθρωπε.

Ταϊς καλλοναϊς * τών ἀρετών φαιδρυνόμενοι, * ἐξ αἰμάτων * χλαϊναν ἐστολίσθητε * ἡρυθρωμένην μαρτυριχών· * σχῆπτρον δὲ καθάπερ * Σταυροῦ τὸ τρόπαιον φέροντες, * Χριστῷ συμβασιλεύειν * ἠξιώθητε ὄντως * μαχαρίων ἐλπίδων λαβόμενοι.

Θεοτοχίον.

Μήτηρ Θεοῦ * εὐλογημένη Πανάμωμε, * ᾿Αθλοφόρων * θειον ἐγχαλλώπισμα, * ἡ οὐρανώσασα τὴν ἡμῶν * φύσιν ἀπωσθεισαν * τῆ συμβουλία τοῦ ὄρεως, * διάσωσόν με πάντων * τῶν τοῦ βίου σχανδάλων, * χαὶ τυχεῖν σωτηρίας ἀξίωσον.

Ωδή ε΄. Ο Ειρμός.

» τι με άπώσω * άπό του προσώπου σου, * το φως το άδυ-

τον, * και ἐκάλυψέ με * τὸ ἀλλότριον σκότος τὸν δείλαιον; *

» ἀλλ' ἐπίστρεψόν με, * χαὶ πρός τὸ φῶς * τῶν ἐντολῶν σου * τὰς
 » ὁδούς μου χατεύθυνον, δέομαι.

Τῶν Αγίων σου, Σῶτερ, * χρόνον ἐπιμήχιστον * χαταχρυπτόμενα * τὰ ὀστᾶ φυλάξας, * ἐφανέρωσας νῦν ὡς ηὐδόχησας * εἰς λαοῦ σου, Λόγε, * ἀγιασμὸν χαὶ σωτηρίαν, * χαὶ αἰσχύνην ἐχθρῶν βλασφημούντων σε.

Τόν χρυμόν της ἀπάτης * θέρμη διελύσατε * πίστεως, Ένδοξοι, * χαὶ πολλῶν βασάνων * διαδράντες πολύπλοχα θήρατρα, * πρός τὴν ἄνω πόλιν * ἐπτερωμένοι τῆ ἀγάπη * χατεπαύσατε δόξης πληρούμενοι.

Καρτερία μαστίγων * πάσαν ἀπεφράπισαν * ἐχθροῦ ἀπόνοιαν * οι στεφροι ὁπλῖται, * και στρεβλούμενοι και ἀναρτώμενοι * και πυρι ἐνύλφ * προσομιλοῦντες, πάσαν ῦλην * ἀθείας ἐνέπρησαν χάριτι. Θεοτοχίον.

Υπερτέρα τῶν ἄνω * πέφυχας Δυνάμεων, * Θεοχαρίτωτε, * συλλαβοῦσα Λόγον * τὸν τὰ πάντα τῷ λόγῳ ποιήσαντα, * xai τεχοῦσα τοῦτον * τὸν ἐχ Πατρός πρό τῶν αἰώνων * γεννηθέντα ἀρἰρεύστως, ἀμόλυντε.

Ωδή ς΄. Ο Ειρμός.

» Τλάσθητί μοι, Σωτήρ· * πολλαί γαρ αι ανομίαι μου· * xai

» L έχ βυθοῦ τῶν χαχῶν * ἀνάγαγε, δέομαι· * πρός σὲ γὰρ

» έβόησα· * xai ἐπάχουσόν μου, * ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

ΜΗΝ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ. ΚΒ΄.

'Ως χρίνα ταϊς νοηταϊς * χοιλάσιν ἀναβλαστήσαντες, * ἐνθέου πάντας ὀσμῆς * πληροῦτε, πανεύρημοι, * χαὶ ψυχῶν ἐλαύνετε * ουσωδίαν πᾶσαν, * 'Αθλοφόροι ἀξιάγαστοι.

Κοπτόμενοι μεληδόν * χαι πολυτρόπως στρεβλούμενοι, * ύπομονής άληθοῦς * μαχαίρα συνέχοψαν * ἐχθροὺς μὴ εἰδότας σε * οί γενναΐοι, Λόγε, * 'Αθλοφόροι σου ὑμνοῦντές σε.

Ίχῶρες μαρτυριχοὶ * ψυχῶν ἰῶνται τὰ τραύματα· * ἐν τούτοις γὰρ τὸν ἐχθρὸν * στερῥῶς τραυματίσαντες, * ἰατρεῖον ἄμισθον * τοῖς θερμῶς αἰτοῦσι * θείφ Πνεύματι γεγόνασιν.

Τῷ Βασιλεί χατ' ἐχθρῶν * αἰτεῖσθε τὰ νιχητήρια· * ᾿Αρχιερεϊ δὲ θερμῶς * ὑμᾶς συγχομίσαντι, * τὴν ἄνωθεν, Μάρτυρες, * παρὰ τοῦ Σωτῆρος * ἐξαιτήσασθε εὑμένειαν.

Θεοτοχίον.

Έχ σοῦ Θεός τοῖς θνητοῖς * σαρχός ἐφάνη προσλήμματι· * ὁ πλούσιος τὴν ἐμὴν * πτωχείαν, Πανάμωμε, * ἐχ σοῦ ἀνελάβετο, * τῆς ἀθανασίας * τὰς εἰσόδους μοι δωρούμενος.

Κοντάχιον, "Ηχος δ'. Έπεράνης σήμερον. *

Έχ τῆς γῆς ἐχλάμψαντες * φωστῆρος δίχην, * ἀσεβείας ἅπασαν * ἀπεμειώσασε ἀχλύν, * χαὶ τοὺς Πιστοὺς ἐφωτίσατε, * Μάρτυρες θεΐοι, * Τριάδος ὑπέρμαχοι.

Ο Οίκος, πρός τό Τη Γαληλαία.

Ως ρόδα μέσον ἀχανθῶν * τὰ λείψανα ἀνθοῦντα * ὀσμὴν ὀρθοδοξίας * πηγάζετε ἐν χόσμω, * Μάρτυρες ἔνδοξοι σεπτοί· * χόσμου τὰ ὡραῖα * ἀρνησάμενοι, χαλῶς * βασάνους ὑπεμείνατε. * Βασιλεῖς ἀνομοῦντας ἡλέγξατε, * χαὶ τὸν Βασιλέα * χαὶ Δεσπότην τῶν ἀπάντων * χηρύξαντες μετὰ παρρησίας. * Διὰ τοῦτο οὐρανοῦ * τὰ χάλλη ὁρῶντες, * ἐχτενῶς ὑπὲρ ἡμῶν * τὴν ἰχεσίαν * τῷ Βασιλεῖ προσάγετε, * τῶν τελούντων ὑμῶν τὴν μνήμην, * Μάρτυρες θεῖοι, * Τριάδος ὑπέρμαχοι.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΒ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς εὐρέσεως τῶν λειψάνων τῶν Αγίων Μαρτύρων τῶν ἐν τοῖς Εὐγενίου, ἥτις συνέβη ἐν τοῖς χρόνοις Άρχαδίου τοῦ Βασιλέως.

Στίχοι.

Φανέντες έχ γῆς Μάρτυρες χεχρυμμένοι,

Αίρουσι πάσαν έχ προσώπου γής βλάβην.

Είχάδα δευτερίην άνὰ σεπτὰ φάνη χθονός όστᾶ.

Ταϊς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον χαὶ σῶσον ἡμᾶς. 'Αμήν.

'Ωδή ζ'. Ο Εξομός.

» ()εου συγκατάβασιν * τό πυρ ήδέσθη * έν Βαβυλώνι ποτε *

· · · διά τουτο οι Πατδες * έν τη χαμίνω * άγαλλομένω ποὸι *

ώς ἐν λειμῶνι * χορεύοντες ἔψαλλον· * Εὐλογητός ὁ Θεός *

» των Πατέρων ήμων.

Γνωστοί τῷ ποιήσαντι * τῷ μαρτυρίω * πάλαι γενόμενο, * ἀρανῶς χεχρυμμένοι * ἡμῖν ἀρτίως * νῦν ἐπεγνώσθητε * τοῖς μελωδοῦσι, * πανεύρημοι Μάρτυρες· * Εὐλογητός ὁ Θεός * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

'Αντλήσατε, ἄνθρωποι, * πηγής βρυούσης * νάμα σωτήριον * όχετῶν ἐξ ἀύλων * διὰ λειψάνων * Μαρτύρων σήμερον, * καὶ μελωδεῖτε * τῷ τούτους δοξάσαντι· * Εὐλογητός ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Φωτός οιχητήρια * ἀναδειχθέντες * διὰ βασάνων πολλών, * χαταχρύψει ζορώδει * ἐτῶν διαύλοις * χαταχρυπτόμενοι, * ὡς ἐ ἀδύτων * φωστήρες ἐξέλαμψαν * οι 'Αθληταί σου, Χριστὲ, * φω ταγωγοῦντες ἡμᾶς.

(DEDTOXION.

Προφήται προήγγειλαν * το βάθος, Κόρη, * τοῦ μυστηρίου σου· * ἐξ ἀγνῶν σου αἰμάτων * Θεόν, Παρθένε, * ἐχυοφόρησας, * χαὶ ἐν οὐσίαις * δυσὶν ἀπεχύησας * εἰς σωτηρίαν ἡμῶν * χαὶ ἀπολύτρωσιν.

'Win q'. O Elouis.

Τπταπλασίως χάμινου * τῶν Χαλδαίων ὁ τύραννος * τος
 Δ θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέχαυσε· * δυνάμει δὲ χρείττονι * πε ρισωθέντας τούτους ἰδών, * Τὸν Δημιουργόν χαὶ Λυτρωτήν,

» ἀνεβόα, * οι Πατδες, εὐλογεττε, * iερετς, ἀνυμνεττε, * λαός, » ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

'Ως τῆς ἀμπέλου κλήματα * τῆς ἀύλου ὑπάρχοντες, * βότρυας ἡμῖν θεογνωσίας ἡνθησαν, * καὶ οἶνον ἐκέρασαν * ἀθανασίας πᾶσι σαρῶς * μέθην ψυχικῆς ἀποκρουόμενον βλάβης * οἰ Μάρτυρες, βοῶντες· * 'Ιερεῖς, ἀνυμνεῖτε, * λαός, ὑπερυψοῦτε * Χριστόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοϊς όχετοϊς τοῦ αίματος * ποταμοὺς ἀπεξήραναν * εἰδωλομανίας, καὶ πυρὰν ἐτέρρωσαν * ἀθέου προστάγματος * οἰ 'Αθληταὶ τῆς δόξης Χριστοῦ· * πᾶσαν δὲ πιστῶς ἀναβοῶσαν καρδίαν * κατήρδευσαν πλουσίως· * Ἱερεῖς, ἀνυμνεῖτε, * λαός, ὑπερυψοῦτε * Χριστόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

'Ιεραρχών ό πρόχριτος * ίερως συγχινούμενος * την συγχομιδην την ίεραν πεποίηται * ύμων, Παμμαχάριστοι, * χαί έτησίως ταύτην τιμα * μέλπων σύν παντὶ τῷ Ἱερῷ Χαταλόγῳ· * Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, * Ἱερεῖς, ἀνυμνεῖτε, * λαός, ὑπερυψοῦτε * Χριστόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοχίον.

'Αγιασθεϊσα πνεύματι, * Θεοτόχε πανάμωμε, * τόν ἐν τοῖς 'Αγίοις ἐπαναπαυόμενον * ἐχύησας "Αγιον * χαὶ εὐεργέτην μόνον Θεόν, * πάντας τοὺς βοῶντας ἀγιάζοντα πίστει· * Οἱ Παῖδες, εὐλογεῖτε, * Ἱερεῖς, ἀνυμνεῖτε, * λαός, ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

'Ωδή θ'. Ο Είρμός.

* Έξέστη ἐπὶ τούτῷ ὁ οὐρανός * xαὶ τῆς Υῆς χατεπλάγη τὰ
 * Ε πέρατα, * ὅτι Θεός * ὥρθη τοῖς ἀνθρώποις σωματιχῶς· *
 » χαὶ ἡ γαστήρ σου γέγονεν * εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρανῶν· * διό σε,
 » Θεοτόχε, * ᾿Αγγέλων χαὶ ἀνθρώπων * ταξιαρχίαι μεγαλύνουσιν.

'Αλλήλους συνωθοῦντες πρός τὴν ζωὴν * xαὶ θαρῥεῖν ἐαυτοῖς ἐγκελεύοντες, * τοὺς αἰκισμοὺς * ἤνεγκαν βοῶντες οἱ 'Αθληταί' * Ίδε καιρός εὐπρόσδεκτος * στῶμεν καὶ νικήσωμεν τὸν ἐχθρόν * Χριστός γὰρ ἀθλοθέτης * προτείνει τοὺς στεφάνους, * ὁ δι' ἡμᾶς παθεῖν ἑλόμενος.

'Υψώθης ἐπὶ ξύλου, Λόγε Θεοῦ, * xαὶ Μαρτύρων ἀγέλας ἀνείλxuσας * πρὸς σεαυτὸν * πάθος εἰxονίσαντας xαὶ σφαγὴν, * ἢν ἐxουσίως, Δέσποτα, * είλου εὐσπλαγχνία τῆ xαθ' ἡμᾶς· * διό σε οἰ γενναΐοι * ποθήσαντες ὁπλῖται * ὡς ἱερεῖα σφαγιάζονται.

Χριστῷ συμβασιλεύειν διαπαντός, * ἀθλοφόροι πανεύφημοι Μάρτυρες, * περιχαρῶς * χαταξιωθέντες ἐν οὐρανοῖς, * τῷ Βασιλεῖ τὰ τρόπαια * χαὶ τῷ Ποιμενάρχῃ τὴν ψυχιχὴν * αἰτεῖσθε σωτηρίαν, * χαὶ πᾶσι τοῖς ἐν πίστει * ἀνευφημοῦσιν ὑμᾶς σήμερον.

Θεοτοχίον.

Νεφέλη τοῦ Ἡλίου τοῦ νοητοῦ, * τῆς ψυχῆς μου τὰ νέφη ἀπέλασον· * πύλη Θεοῦ, * ἄνοιξόν μοι πύλας, ἐχδυσωπῶ, * διχαιοσύνης, Δέσποινα, * χαὶ πρὸς τὰς εἰσόδους τὰς ἀγαθὰς * εἰσάγαγε, Παρθένε, * σχανδάλων πολυτρόπων * τοῦ πονηροῦ ἐχλυτρουμένη με.

Και ή λοιπή του Ορθοου 'Ακολουθία, ώς σύνηθες, και 'Απόλυσις.

Men. Tom. III.

ΤΗ: ΚΓ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Άγίου Ίερομάρτυρος Πολυχάρπου, Ἐπισχόπου Σμύρνης.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τό, Κύριε ἐχέχραξα, ψάλλομεν Στιγηρά προσόμοια, Ἡγος β΄. "Ότε * ἐχ τοῦ ξύλου σε νεχρόν. *

Ο τε * τῆς Παρθένου ὁ χαρπός * χαὶ ζωαρχιχώτατος σπόρος * εἰς γῆν ἐνέπεσε, * τότε σε πολύχαρπον * στάχυν ἐβλάστησε * τοὺς πιστοὺς διατρέφοντα * τοῖς τῆς εὐσεβείας * λόγοις τε χαὶ δόγμασι, * χαὶ τῆς ἀθλήσεως * τούτους * ἀγιάζοντα θείω * αἶματι, χαὶ ἰερωσύνης * μύρω χαθαγνίζοντα, Πολύχαρπε.

Τούς * έχ τοῦ χόσμου πρός Θεόν * ταῖς μαρμαρυγαῖς ἀποστίλβων * τοῦ μαρτυρίου σου· * ἔστης τῆς ἐρέσεως * ὡς τὸ ἀχρότατον * ὀρεχτῶν φθάσας, "Οσιε, * χαὶ τῆς μαχαρίας * αἶγλης ἐμφορούμενος· * ῆς νῦν ἰχέτευε * πάντας * ἐν μεθέξει γενέσθαι * τοὺς τὴν σὴν πανίερον μνήμην, * μάχαρ, ἑορτάζοντας, Πολύχαρπε.

Οτε * έπι ξύλου του Σταυρου * ή άληθινή χρεμασθεϊσα * ύψώθη άμπελος, * τότε σε χατάχαρπον * χλήμα έξέτεινε * τη δρεπάνη τεμνόμενον * σεπτου μαρτυρίου, * χαι τοις των χολάσεων * ληνοίς πατούμενον * ούπερ * εύρροσύνης χρατήρα * πίστει συγχεράσαντες, Πάτερ, * τους σεπτους άγωνάς σου δοξάζομεν.

Δόξα, και νυν. Θεοτοκίου, ομοιου.

Πάντων * θλιβομένων ή χαρὰ * χαὶ ἀδιχουμένων προστάτις * χαὶ πενομένων τροφή, * ξένων τε παράχλησις, * χειμαζομένων λιμήν, * ἀσθενούντων ἐπίσχεψις, * χαταπονουμένων * σχέπη χαὶ ἀντίληψις * χαὶ βαχτηρία τυφλῶν, * Μῆτερ * τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, * σù ὑπάρχεις, ἄχραντε· σπεῦσον, * δυσωποῦμεν, ῥύσασθαι τοὺς δούλους σου.

Π Σταυροθεοτοχίον, διμοιον.

βρεις * ὑπομείναντα πολλὰς, * xai ἐπὶ Σταυροῦ ὑψωθέντα * τὸν τοῦ παντὸς Ποιητὴν * βλέψασα, Πανάχραντε, * ἔστενες λέγουσα· * Ὑπερύμνητε Κύριε, * Υἰὲ xai Θεέ μου, * πῶς τιμῆσαι θέλων σου * τὸ πλάσμα, Δέσποτα, * φέρεις * ἐν σαρχὶ ἀτιμίαν; * δόξα τῆ πολλῆ εὐσπλαγχνία * xai συγχαταβάσει σου, φιλάνθρωπε. Δπολυτίχιον· Καὶ τρόπων μέτοχος.

EIS TON OP Θ PON.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, ὁ Κανών, οῦ ἡ ἀχροστιχίς· Τὸν θεῖον Πολύχαρπον ἐν ἔσμασιν εὐφημήσω.

Θεοφάνους.

'Ωδη α΄. 'Ηχος β΄. Ο Εἰρμός.

Δεῦτε, Λαοὶ, * ἔσωμεν ἔσμα Χριστῷ τῷ Θεῷ * τῷ διελόντι
 Δ θάλασσαν * χαὶ ὀδηγήσαντι * τὸν Λαὸν, ἐν ἀνῆχε * δου λείας Αἰγυπτίων, * ὅτι δεδόξασται.

Τῆ τοῦ Χριστοῦ * φωτοχυσία λαμπόμενος, * xal τῆς αὐτοῦ ἐλλάμψεως, * Πάτερ, πληρούμενος, * τὴν ζοφώδη ψυχήν μου * χαταύγασον, θεόφρον, * ταῖς ixεσίαις σου.

Ο φωτισμός * τοῦ σωτηρίου χηρύγματος * τὴν χαθαρὰν χαρδίαν σου * χαθάπερ ἔσοπτρον * ἀχηλίδωτον, Πάτερ, * ἀστράψας, τὰς ἀχτῖνας * πᾶσιν ἐξέλαμψεν.

Νόμου χαινοῦ * στηλογραφία σù γέγονας * ἐγγεγραμμένον ἔχουσα, * Πάτερ, οὐ μέλανι, * ἀλλὰ Πνεύματι θείω * τῆς χάριτος τῆς θείας * τὸ Εὐαγγέλιον.

Θεόν έχ σοῦ * σωματωθέντα γινώσχοντες * ἄνευ σαρχός θελήματος * τόν πρό τῆς χτίσεως * χαὶ πρό πάντων αἰώνων, * χυρίως Θεοτόχον * ὁμολογοῦμέν σε.

Ωδή γ΄. Ο Ειρμός.

» Ντερέωσον ήμας * έν σοι, Κύριε, * ο ξύλφ * νεκρώσας την

μαρτίαν, * χαι τόν φόβον σου εμφύτευσον * είς τὰς χαρ δίας ήμῶν * τῶν ὑμνούντων σε.

'Ελαία, ψαλμιχώς * είπειν, χατάχαρπος * έγένου, * Πολύχαρπε θεοράντορ, * έν τῷ οίχω τοῦ Κυρίου σου, * ἰλαρότητα φέρων * τοῦ χηρύγματος.

'Ιθύνας ἐμμελῶς, * Θεομαχάριστε, * τόν νοῦν σου * προστάγμασι τοῦ Σωτῆρος, * ἐπαξίως ἐχρημάτισας * τῆς αὐτοῦ Ἐκκλησίας * ποιμὴν ἄριστος.

Ολόχληρον σαυτόν * Χριστῷ προσήγαγες * ὡς ζῶσαν * θυσίαν τῷ μαρτυρίῳ, * συνειδήσεως μαρτύριον * προαθλήσας, Παμμάχαρ, * δι' ἀσχήσεως. Θεοτοχίον.

Νεχρώσεως ήμῶν * τὸν χοῦν ἐτίναξας * τεχοῦσα * τὴν ὄντως ἀθανασίαν, * χαὶ στολὰς ἡμῖν ἐξύρανας * ἀφθαρσίας, Παρθένε, * τῆ γεννήσει σου.

Κάθισμα, Ήχος πλ. δ΄. Την σορίαν και Λόγον.

Τόν τῆς χάριτος βότρυν ἐν τῆ ψυχῆ * ἀληθῶς γεωργήσας, Πάτερ σορὲ, * ὡς οἶνον ἐξέβλησας * τὸν τῆς πίστεως λόγον *

Digitized by Google

τόν εὐφραίνοντα πάντων * Πιστῶν τὴν διάνοιαν, * χαὶ θαυμάτων ὥφθης * ἀπέραντον πέλαγος· * ὅθεν χαὶ Μαρτύρων * χαλλονὴ ἀνεδείχθης * πυρὶ τελειούμενος, * χαὶ φωτός ἀξιούμενος * ἀἰδίου, Πολύχαρπε. * Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἀφεσιν δωρήσασθάι * τοῖς ἑορτάζουσι πόθφ * τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, και νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Τοῦ Ἡλίου νεφέλη τοῦ νοητοῦ, * θείου φέγγους λυχνία χρυσοφαής, * ἄσπιλε, ἀμόλυντε, * ὑπεράμωμε Δέσποινα, * τὴν σχοτεινὴν ψυχήν μου * τυρλώττουσαν πάθεσι * τῆς ἀπαθείας αἴγλη * χαταύγασον, δέομαι, * χαὶ μεμολυσμένην * τὴν χαρδίαν μου πλῦνον * ῥοαῖς χατανύξεως, * μετανοίας τε δάχρυσι, * ἶνα πόθω χραυγάζω σοι· * Πρέσβευε τῷ σῷ Γἰῷ χαὶ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι· * σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα * ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου. ¨Η Σταυροθεοτοχίον, ὅμοιον.

Τόν 'Αμνόν και Ποιμένα και Λυτρωτήν * ή 'Αμνάς θεωρούσα έν τῷ Σταυρῷ, * ὡλόλυζε δακρύουσα * και πικρῶς ἐκβοῶσα· * 'Ο μὲν κόσμος ἀγάλλεται * δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, * τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται * ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν, * ἡνπερ ὑπομένεις * διὰ σπλάγχνα ἐλέους. * Μακρόθυμε Κύριε, * τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος * και πηγὴ ἀνεξάντλητος, * σπλαγχνίσθητι και δώρησαι οὖν * τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς δούλοις σου, * τοῖς ἀνυμνοῦσί σου πίστει * τὰ θεῖα παθήματα.

'Ωδή δ'. Ο Ειρμός.

» Είσαχήχοα, Κύριε, * τὴν ἀχοὴν * τῆς σῆς οἰχονομίας, * χαὶ » Εἰδόξασά σε, * μόνε φιλάνθρωπε.

Πολυκαρπίαν φέρουσα * τῶν ἀρετῶν, * πολύκαρπος φυτεία * τῷ Δεσπότη ὥφθης, * Πάτερ Πολύκαρπε.

Ολοχαύτωμα τέλειον * χαι χαθαρά * θυσία προσηνέχθης * τῷ Σωτῆρι πάντων, * Πάτερ Πολύχαρπε.

Λαόν εύσεβως, Όσιε, * χαθοδήγων * πρός φως θεογνωσίας, * τόν τῆς ἀθείας * ζόρον ἀπήλασας.

'Γμνολογοϋμεν, Ένδοξε, * την της ψυχης * στεβράν σου χαρτερίαν * χαι των σων άγώνων * το άχαθαίρετον.

Θεοτοχίον.

Καταλάμπρυνον, ^{*}Αχραντε, * τὴν ζοφερὰν * ψυχήν μου τῷ φωτί σου, * ἡ τὸ φῶς τεχοῦσα * τὸ ἐνυπόστατον. 'Ωδὴ ε΄. 'Ο Εἰρμός.

🛛 ΄ 🕥 τοῦ φωτός χορηγός * χαὶ τῶν αἰώνων Ποιητὴς Κύριος, *

» Uέν τῷ φωτί * τῶν σῶν προσταγμάτων * όδήγησον ήμᾶς. *

» έκτός σου γάρ άλλον * Θεόν ου γινώσκομεν.

Αίγλη τοῦ Πνεύματος σὺ * χαταλαμπόμενος τὸν νοῦν, "Οσιε, * συμβολιχώς * πυρί φλεγομένω * σαφώς έμυήθης * την διά πυρός σου, * θεόφρον, τελείωσιν.

Ρετθρον έδέξω ζωής * ώς έχ χειμάρρου τής τρυφής, Όσιε, * τῷ μαθητῆ * τῷ ἡγαπημένῳ * μεμαθητευμένος, * τῷ ἀρυσαμένῳ * σοφίας την άβυσσον.

Πλούτον και δόξαν λαμπράν * και μήκος βίου και ζωήν άφθαρτον * ή άληθής * σοφία Χριστός σοι * δεδώρηται, Πάτερ, * ώς διαφερόντως * αύτον άγαπήσαντι. Θεοτοχίον.

Ο παλαιός ήμερῶν * ὡς ἐπὶ πόχον ὑετός, Πάναγνε, * ἐπὶ τὴν σην * γαστέρα χατηλθε * την ηγιασμένην, * χαι νέος έφάνη * 'Αδάμ ό φιλάνθρωπος.

'Ωδή ς'. Ο Ειρμός.

• ἀβύσσφ πταισμάτων χυχλούμενος, * την ἀνεξιχνίαστον » L τῆς εὐσπλαγχνίας σου * ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· * 'Ex φθο-» ραζ, ό Θεός, με άνάγαγε.

Νεχρωθείς, Θεηγόρε, τῷ χόσμφ παντί, * μόνφ δὲ Χριστῷ ζῶν και πολιτευόμενος, * πρός τόν Χριστόν μεθέστηκας * ζωτικήν άρθαρσίαν χαρπούμενος.

Εύσχημόνως όδεύων, Μαχάριε, * τέχνον τε φωτός χαι είρηνης δειχνύμενος, * τον της νυχτός πρωτότοχον * χαι πολέμιον έγνως Μαρχίωνα.

Νουθετούμενοι, Πάτερ, τοῖς λόγοις σου, * πᾶσαν ἐχτρεπόμεθα βέβηλου αίρεσιν * χαι πουηρά συνέδρια * των διττάς πρεσβευόντων άρχάς δυσσεβῶς. Θεοτοχίον.

'Αμαρτίαν τοῦ χόσμου τὸν αἴροντα * ἄχραντον 'Αμνόν συλλαβούσα, Πανάμωμε, * άμαρτιῶν συγχώρησιν * ἐχδυσώπει δοθήναι τοις δούλοις σου.

Κοντάκιον, Ήχος α΄. Χορός Άγγελικός. *

Καρπούς τοὺς λογιχοὺς * τῷ Κυρίω προσφέρων, * Πολύχαρπε σορέ, * ἀρετῶν δι' ἐνθέων * ἐδείχθης ἀξιόθεος, * Ἱεράρχα μαχάριε· * όθεν σήμερον * οι φωτισθέντες σοις λόγοις * άνυμνουμέν σου * την άξιέπαινον μνήμην, * δοξάζοντες Κύριον. Ο Οἶκος, πρός τό Το φοβερόν σου κριτήριον. *

Την της σορίας χρηστότητα * άρυσάμενος * έξ αυτης, Πάτερ, Επλησας * θεογνωσία την ποίμνην σου, * χαι της παναγίας * χαι άφρήτου Θεότητος * το τρισήλιον ήστραψας, * του Πατρός τό άγέννητον, * Γίοῦ δὲ τὴν γέννησιν, * χαὶ ἐχπόρευσιν Πνεύματος, * μίαν Θεότητα, μίαν δόξαν * τρανώς ἐχδιδάξας, * χαὶ εἰδώλων άθείαν * έχ ποδών άποποιήσας. * χαρπούς δε ώριμους * ψυχας

πιστευόντων * προσάγων τούτω, ένδοξε· * ἐν ῷ βεβαπτίσμεθα, * εἰς δν χαὶ πιστεύομεν, * δοξάζοντες Κύριον.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΓ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ ΄Αγίου Ἱερομάρτυρος Πολυχάρπου, Ἐπισχόπου Σμύρνης.

Στίχοι.

Σοι Πολύχαρπος ώλοχαυτώθη, Λόγε,

646

Καρπόν πολύν δούς έχ πυρός ξενοτρόπως.

Είχάδι έν τριτάτη χατά φλόξ Πολύχαρπον έχαυσεν.

Ταΐς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. ἀμήν.

'Ωδή ζ'. Ο Ειρμός.

» Πτίχονος χρυσής * έν πεδίω Δεηρά λατρευομένης, * οι τρείς σου

Πατδες χατερρόνησαν * άθεωτάτου προστάγματος· * μέσον
 δὲ πυρός ἐμβληθέντες * δροσιζόμενοι ἐψαλλον· * Εὐλογητός εἰ,

» ό Θεός * ό των Πατέρων ήμων.

Στεφρώ λογισμώ * χαιομένης τῆς φλογός ἐπέβης, "Ενδοξε, * ὡς οἱ τρεῖς Παῖδες οἱ τὴν χάμινον * πυρὶ ἀῦλῳ δροσίσαντες· * μέσον δὲ πυρός ἀνακράζων * ἀχατάφλεχτος ἔμεινας· * Εὐλογητός εἶ, ὁ Θεός * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μαχάριος εί * χαὶ χαλῶς σοι ἔσται νῦν χατασχηνώσαντι * ἔνθα Διχαίων τὰ σχηνώματα, * ἔνθα Μαρτύρων στρατεύματα, * ἔνθα τῶν σορῶν 'Αποστόλων * αἰ χορεῖαι χραυγάζουσιν· * Εὐλογητός εἶ, ὁ Θεός * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

'Αχάρπους τὸ πρὶν * πολυχάρπους τῷ Χριστῷ ψυχὰς προσήνεγχας, * τῆ γεωργία τῆ τοῦ Πνεύματος * χαθομαλίσας, χαὶ εὐσταχυν * ταύταις χαταθέμενος σπόρον, * χαὶ χραυγάζειν ἐπαίδευσας· * Εὐλογητός εἶ, ὁ Θεός * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοχίον.

Σύ μόνη Θεοῦ * τοῦ τὰ σύμπαντα σοφῶς δημιουργήσαντος * Μήτηρ ἐδείχθης ἀπειρόγαμος, * Παρθενομήτορ πανάχραντε· * δθεν

Μητηρ εσειχσης απειρογαμος, "Παρσενομητορ παναχραντε." Ουν εύσεβῶς σοι, Παρθένε, * ἀναχράζομεν λέγοντες. * Εὐλογημένη, ἡ Θεόν * σαρχί χυήσασα.

Ωδή η΄. Ο Ειρμός.

- » Γτόν έν χαμίνω τοῦ πυρός * τῶν Ἐβραίων τοῖς Παισὶ συγκα-
- ταβάντα, * χαι την φλόγα εις δρόσον * μεταβαλόντα Θεόν *
- » ύμνεῖτε, * τὰ ἔργα, ὡς Κύριον, * xαὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας
- » τούς αίῶνας.

Ίερουργήσας εὐσεβῶς * τοῦ Χριστοῦ τὴν μυστικὴν ἱερουργίαν, *

λογιχόν ίερεῖον * αὐτός προσήχθης Θεῷ, * θυσία * δεχτὴ χαὶ εὐάρεστος * όλοχαρπουμένη, * Πολύχαρπε τρισμάχαρ.

Νεανικήν έν πολιά * βαθυτάτη την ανδρείαν έπεδείξω, * τοῦ Σταυροῦ τῆ δυνάμει * διαναστήσας σαυτοῦ * πρός θείους * ἀγῶνας τό φρόνημα, * Ἱερομαρτύρων * Χριστοῦ κλέος, Θεόφρον.

Έπερειδόμενος Σταυρῷ * χαὶ τὸν ἰεραρχικὸν κόσμον ἀξίως * ἐνδυσάμενος, Πάτερ, * εἰς τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ * εἰσῆλθες * ἰδίψ σου αίματι, * τῷ 'Αρχιποιμένι * Χριστῷ ἐμφανισθῆναι.

Υπέρ Χριστοῦ σφαγιασθεὶς * ὡς ἐπίσημος κριὀς, Ἱεροφάντορ, * μιμητὴς ἀνεδείχθης * τῶν παθημάτων αὐτοῦ, * καὶ δόξης * ἐγένου συμμέτοχος, * καὶ τῆς βασιλείας * αὐτοῦ συγκληρονόμος.

Θεοτοχίον.

Φωτοειδής στύλος πυρός * χαὶ νεφέλη φωτεινή προηγουμένη * πρός οὐράνιον χλήρον, * Θεογεννήτορ ΄Αγνή, * γενοῦ μοι, * Παρθένε πανάμωμε, * τῷ ἐν τῆ ἐρήμῳ * τοῦ βίου πλανωμένῳ.

'Ωδή θ. Ο Είρμός.

» Γιόν έχ Θεοῦ Θεόν Λόγον * τὸν ἀἰρἡτῷ σοφία * ἡχοντα χαι-» νουργῆσαι τὸν ᾿Αδὰμ, * βρώσει φθορᾶ πεπτωχότα δεινῶς, * » ἐξ ᾿Αγίας Παρθένου * ἀφράστως σαρχωθέντα δι' ἡμᾶς, * οἱ Πι-» στοὶ, ὁμοφρόνως * ἐν ὑμνοις μεγαλύνωμεν.

'Η φωτοφόρος σου μνήμη * ἀνατείλασα, Πάτερ, * φωτίζει τὰς ψυχὰς τῶν εὐσεβῶς * ταύτην τελούντων, Θεσπέσιε, * καὶ μετόχους τῆς θείας * φωτοφανείας πάντας ἐκτελεῖ· * ἢν ἀξίως, θεόφρον, * ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Μετὰ τῆς ἄνω χορείας * τῶν ἀΥγίων ἀΥγέλων * τῷ θρόνφ τοῦ Δεσπότου παρεστώς, * τοῦτον δυσώπει τοῦ φθάσαι ἡμᾶς * τὸ σωτήριον πάθος * xai τὴν αὐτοῦ ἀνάστασιν φαιδρῶς, * ἀρετῆς πολυτρόπους * ἰδέας ἐχτελέσαντας.

Η τῆς ἡΑγίας Τριάδος * χατανόησις, Πάτερ, * τρανῶς οὐχ ἐν αἰνίγμασιν ὡς πρὶν * ὡς χαθαρῷ τὴν χαρδίαν σοι * διασχόντι τὴν ὕλην, * χαὶ τῶν δεσμῶν λυθέντι τῆς φθορᾶς * χατοπτεύεται, μάχαρ, * Πολύχαρπε πανόλβιε.

Στεφηφοροῦντά σε, Πάτερ, * xαὶ βραβεῖον τῆς νίχης * δεξάμενον ἐχ θείας δεξιᾶς * xαὶ τοὺς ἀγῶνας τελέσαντα * xαὶ φωτός πληρωθέντα * πιστεύοντες, Πολύχαρπε σοφὲ, * πρεσβευτὴν τῷ Χριστῷ σε * προθύμως προβαλλόμεθα. Θεοτοχίον.

'Ως Θεοτόχον σε, Κόρη, * χαὶ Μητέρα τοῦ Λόγου, * χαὶ πρόξενον ὑπάρχουσαν ἡμῖν * τῆς ἀιδίου χαὶ θείας ζωῆς, * ὡς τῆς διχαιοσύνης * τὸν "Ηλιον ἐχλάμψασαν ἡμῖν, * οἱ Πιστοὶ, ὀμοφρόνως * ἐν ὑμνοις μεγαλύνομεν.

Έξαποστειλάριον. Γυναϊχες άχουτίσθητε. *

Πολλούς χαρπούς προσήνεγχας * Χριστῷ, σοφὲ Πολύχαρπε, * τοὺς διὰ σοῦ σεσωσμένους * βροτοὺς ἐχ πλάνης δαιμόνων, * Ἱερομάρτυς ἕνδοξε, * ἀγγέλων ἰσοστάσιε * χαὶ ἀΑποστόλων σύσχηνε· * μεθ' ὧν μνημόνευε, Πάτερ, * τῶν σὲ τιμώντων ἐχ πόθου. Θεοτοχίον, δμοιον.

Έ ρράγη, Μητροπάρθενε, * το τοῦ φραγμοῦ μεσότειχον, * xai οί θνητοὶ τοῖς 'Αγγέλοις * τῷ σῷ συνήφθημεν τόχω· * xai νῦν, Θεογεννήτρια, * νηστεύειν ἡμᾶς χράτυνον, * xai φθάσαι τὴν τριήμερον * ἀνάστασιν τοῦ Γίοῦ σου * εἰλιχρινῶς προσχυνῆσαι.

Και ή λοιπή Αχολουθία του Ορθρου, ώς σύνηθες,

χαὶ 'Απόλυσις.

Περί τῆς Έορτῆς τῆς Εὐρέσεως τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου.

Περί της Ευρέσεως της τιμίας Κεφαλής

τοῦ Προδρόμου, εἰ τύχη τῆ Κυριαχῆ τοῦ Τελώνου xαὶ τοῦ Φαρισαίου, ἢ τοῦ ἀσώτου, ἢ τῆς ἀπόχρεω, ἢ τῆς Τυριμῆς.

Vph είδέναι, ότι εί τύχη ή Εύρεσις τής τιμίας Κεφαλής του **Λ** Προδρόμου τη Κυριαχή του Τελώνου, χαί Φαρισαίου, ή του 'Ασώτου, η της 'Απόχρεω, η της Τυρινής, έν τῷ μιχρῷ Έσπερινῷ, Στιχηρά 'Αναστάσιμα καὶ τῆς Θεοτόκου, ὡς σύνηθες. Ἐν δὲ τῷ Μεγάλω Εσπερινώ, μετά την συνήθη Στιχολογίαν, εἰς τό, Κύριε έχέχραξα, Στιχηρά 'Αναστάσιμα γ'. χαι 'Ανατολιχόν έν. του Τριωδίου, γ'. και του Προδρόμου, γ'. Δόξα του Τριωδίου· Και νύν, Θεοτοχίον, το α΄. του Ήχου. Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρά του 'Αγίου της μονής, και τα Ιδιόμελα του Τριωδίου, τα είς τους Αίνους. Δόξα, 'Ηχος β'. 'Η των θείων έννοιών. Και νυν, Θεοτοχίον, εἰς τὸν αὐτὸν Ἡχον τοῦ χατ' Ἀλράβητον. Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρά 'Αναστάσιμα του Στίχου, και έκ του κατ' 'Αλφάβητον. Δόξα, Θησαυρός ένθέων δωρεών. Και νῦν, τοῦ Τριωδίου. Εἰς την Εύλόγησιν των Αρτων, Θεοτόχε Παρθένε, έχ γ'. Η Ανάγνωσις είς τὰς Ἐπιστολὰς. Λί δὲ ἕτεραι ᾿Αναγνώσεις, ἐχ τοῦ βιβλίου τοῦ Χουσοστόμου, το ὑπόμνημα τοῦ Αγίου. Εἰς τον Όρθρον, εἰς τὸ, Θεός Κύριος, Τροπάριον το Άναστάσιμον δίς Δόξα, του Αγίου. Και νυν, Θεοτοχίον, το είς τον αυτόν ηχον. Είς τα Καθίσματα τής Στιγολογίας, Καθίσματα Άναστάσιμα μετά των Θεοτοχίων αύτων. Ο "Αμωμος ή Υπαχοή οι 'Αναβαθμοί του "Ηχου. Προκείμενου. Πάσα πνοή. Ευαγγέλιον 'Αναστάσιμον. το, 'Ανάστασιν Χριστου· ό Πεντηχοστός· τό 'Αναστάσιμον Στιχηρόν. Οι Κανόνες. ό

'Αναστάσιμος, είς δ'. τῆς Θεοτόχου, εἰς δύο· τοῦ Τριφδίου εἰς δ'. και του 'Αγίου, είς δ'. 'Από Τρίτης 'Ωδής, Κοντάκιον του 'Αγίου, χαί τον Οίχον· είτα τὰ Καθίσματα του Αγίου· Δόξα, καί νυν, του Τριωδίου. Άρ' Έκτης, Κοντάχιον τοῦ Τριωδίου. Εἰς τοὺς Αίνους, Πάσα πνοή·Στιγηρά 'Αναστάσιμα δ'. και τοῦ 'Αγίου, προσόμοια γ'. χαι Ιδιόμελον, Πγος, πλ. β'. Την πανσεβάσμιον χάραν, μετά των Στίγων του Αγίου. Στίγος α'. Εύφρανθήσεται Δίχαιος έν Κυρίφ. Στίγος β'. Δίχαιος ώς φοίνιξ άνθήσει. Και εί μέν έστι Κυριαχή τής Απόχρεω, ή τής Τυρινής, μετά ταύτα λέγε Στίγον. Ανάσθητι, Κύριε ο Θεός μου. χαι εύθυς, το Ιδιόμελον της ήμερας. Δόξα, το αυτό Και νυν, Υπερευλογημένη. Δοξολογία μεγάλη. Τροπάριον το 'Αναστάσιμον, 'Εκτενής, ή Κατήγησις, και 'Απόλυσις. Η συνήθης Λισή. Δόξα, χαί νον, το Εωθινόν, χαί ή Πρώτη Ορα έν τῷ Νάρθηκι. Έν ταις Όραις, Τροπάριον τὸ Άναστάσιμον· Δόξα, του Αγίου. Καί νον, Θεοτοχίον της Ορας. Κοντάχιον του Τριωδίου. Είς την Λειτουργίαν, Τυπικά, οι Μακαρισμοί του "Ηγου, είς σ΄. χαί του 'Αγίου είς δ'. Τροπάριον το 'Αναστάσιμον· Δόξα, Κοντάχιον του Αγίου. Καί νυν, του Τριωδίου. Προχείμενον ό Άπόστολος. Άλληλούζα. Κοινωνικόν, πρώτον τής ήμέρας, είτα του Αγίου.

Περί της Εύρέσεως της τιμίας Κεραλής του Προδρόμου, εί τύχη τη Έβδομάδι της Τυρινής.

Vph είδεναι ότι, εί τύχη ή Εύρεσις της τιμίας Κεραλής του Λ Προδρόμου έν μια των ήμερων της Τυρινής, Εσπέρας μετά την συνήθη Στιχολογίαν, εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρά τοῦ Προδρόμου είς έξ. Δόξα, του Προδρόμου. Καί νον, της ημέρας Θεοποχίον. Προχείμενον τῆς ἡμέρας. Εἰ ἔστι Τετράς ἡ Παρασχευἡ, Προχείμενον της ήμέρας, χαι ή προφητεία· ύστερον το Προχείμενον, ήχος, πλ. β'. Έλπισάτω Ισραήλ έπι τον Κύριον, μετά μέλους. Είς τον Στίχον το Ιδιόμελον της ήμέρας, δίς καί Μαρτυρικόν Δόξα, του Προδρόμου, Η των θείων έννοιών Καί νῦν, τῆς ἡμέρας. Ἡ Ἐκτενής. Εἰ ἔστι Τετάρτη ἡ Παρασκευὴ, αί γ΄. μεγάλαι Μετάνοιαι μόνον, και Άπόλυσις. Η συνήθης Λιτή έν τῷ Νάρθηχι. Είς το Άπόδειπνον, χαὶ είς το Μεσονυκτικόν, εί έστι Τετάρτη η Παρασκευή, έν τῷ τέλει αί μεγάλαι γ΄. Μετάνοιαι μόνον. Έν τῷ Όρθρω, εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Τροπάριον του Αγίου, δίς Δόξα, και νυν, Θεοτοκίον της ήμερας. Η συνήθης Στιχολογία οι 'Αναβαθμοί, το α'. 'Αντίρωνον του δ'. "Ηχου. Προκείμενον 'Ηχος, δ'. 'Εκετ έξανατελώ κέρας. Στίγος· Μνήσθητι, Κύριε, του Δαβίδ. Πάσα πνοή. Εὐαγγέλιον χατά Men. Tom. III. 82

Λουχάν. Τῷ χαιρῷ ἐχείνω, ἐξῆλθεν ὁ λόγος. ζήπει τη Πέμπτη τής τρίτης Έβδομάδος. Ο Πεντηχοστός το Στιχηρόν του Αγίου. Τῷ Κυρίφ ἄσωμεν, οὐ λέγομεν. Οἱ Κανόνες τῆς Όχτωήχου, χαι του Προδρόμου είς εξ. Ένθα δε τύχη ή Ωδή του Τριωδίου, χαταλιμπάνεται ό δεύτερος Κανών της Όχτωήγου, χαι λέγεται ό πρώτος της Όχτωήγου μετά του Είρμου είς δ΄. του Τριωδίου είς δ. χαι του Αγίου εις έξ. Άπο Τρίτης Ώδης, Καθίσματα του Αγίου Δόξα, καί νῦν, τοῦ Τριφδίου. 'Αρ' "Εκτης, Κοντάκιον τοῦ 'Αγίου. Έξαποστειλάριον του Άγίου, και Θεοτοκίον. Είς τούς Αίνους, Στιγηρά προσόμοια τοῦ Αγίου, εἰς δ΄. Δόξα, Ἡχος πλ. β΄. Τὴν πανσεβάσμιον χάραν. Καί νῦν, Θεοτοχίον τῆς ἡμέρας. Εἰς τον Στίγον, το Ιδιόμελον της ήμέρας, και το Μαρτυρικόν. Δόξα, Ήγος πλ. β'. Η πρώην έπι πίναχος. Και νύν, Θεοτοχίον της ημέρας. Η Έχτενής. Καί εί έστι Τετάρτη η Παρασχευή, αι μεγάλαι γ. Μετάνοιαι μόνον. Είτα ή Πρώτη Ώρα, ἐν ἦ λέγεται το Τροπάριον χαι το Κοντάχιον του Άγίου. Έν τῷ τέλει αὐτῆς, εί ἔστι Τετάρτη ή Παρασχευή, αι μεγάλαι γ΄. Μετάνοιαι μόνον, χαι Άπόλυτις. Έν ταις "Ωραις, Τροπάριον του Αγίου και το Κοντάκιον. Έν τῷ τέλει αὐτῶν, εἰ ἔστι Τετάρτη, ἢ Παρασκευὴ, αὶ μεγάλαι γ'. Μετάνοιαι μόναι· ώσαύτως και είς την ς'. η Προρητεία τής ήμέρας. Είς την Λειτουργίαν, Τυπικά, οι Μακαρισμοί τής ήμέρας είς έξ. και του Αγίου, ή γ΄. 'Ωδή είς δ'. Προκείμενον, ό Άπόστολος, και Εύαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Κοινωνικόν τοῦ Αγίου.

Περί τῆς Εὐρέσεως τῆς τιμίας Κεραλῆς τοῦ Προδρόμου, εἰ τύχη τῷ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν.

Χρή είδέναι ότι, εἰ τύχη ή Εύρεσις τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου τῷ Σαββάτῷ τῶν Ψυχῶν, ψάλλεται τῆ Παρασχευῆ τῆς Απόχρεω ή Έορτή τοῦ Προδρόμου.

Περί τῆς Εύρέσεως τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου, εἰ τύχῃ τῷ Σαββάτῳ τῆς Τυροφάγου.

Χρή είδέναι ότι, εἰ τύχη ή Ευρεσις τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου τῷ Σαββάτῳ τῆς Τυροφάγου, ἐν τῷ Ἐσπερινῷ μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, εἰς τὸ, Κύριε ἐχέχραξα, Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Προδρόμου γ΄. χαὶ τῶν ᾿Αγίων γ΄. Δόξα, τοῦ Προδρόμου· Καὶ νῦν, Θεοτοχίον τὸ α΄. τοῦ Ἡχου. Προχείμενον τῆς ἡμέρας, χαὶ ἡ Προφητεία· εἰτα τὸ Προχείμενον, Ἡχος πλ. β΄. Ἐλπισάτω Ἱσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον, μετὰ μέλους. Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἱδιόμελον τῆς ἡμέρας ἐχ δευτέρου, χαὶ τὸ Μαρτυριχόν· εἶτα Στίχος. Εύφρανθήσεται δίχαιος έν Κυρίω. Στιχηρά του Προδρόμου, Ήχος πλ. β'. Η πρώην ἐπὶ πίναχος Δόξα, τῶν Αγίων, 'Ηγος πλ. δ'. Των μοναστών τὰ πλήθη. Και νῦν, Θεοτοχίον τῆς ήμέρας. Άπολυτίχιον του Προδρόμου. Δόξα, των Αγίων Καί νυν, Θεοτοχίον το πρώτον του αύτου "Ηχου. Μετά τον Έσπερινον ό Νεχρώσιμος Κανών τοῦ Ήχου ἐν τῶ Νάρθηχι, ἢ εἰς τὰ Άπόδειπνα. Έν τῷ Ορθρω είς τό, Θεός Κύριος, Τροπάριον τοῦ Προδρόμου δίς. Δόξα, των Αγίων. Και νυν, Θεοτοχίον το πρώτον του αύτου Πγου. Είς τὰ Καθίσματα της Στιγολογίας, Καθίσματα των Αγίων, και Θεοτοκία τα πρώτα, και Ανάγνωσις του Προδρόμου και των Αγίων. Οι Αναβαθμοί, το α΄. Αντίρωνον του δ'. "Ηχου. Προκείμενον Πάσα πνοή και Εύαγγέλιον του Προδρόμου· ό Ν΄. το Στιχηρόν του Προδρόμου. Τῷ Κυρίω ἄσωμεν, ού στιγολογούμεν. Οι Κανόνες ό Κανών του Προδρόμου μετά του Είρμου είς έξ, και των Αγίων είς η'. στιχολογούμεν δε και την δευτέραν 'Ωδήν. 'Από Τρίτης 'Ωδής, Κοντάχιον του Προδρόμου, καί τὸν Οἶκον. Εἶτα, Κάθισμα τοῦ Προδρόμου· Δόξα. τών Αγίων Και νυν, Θεοτοχίον της ημέρας. Αφ' Έχτης, το Κοντάχιον των Αγίων. Έξαποστειλάριον του Προδρόμου, χαί των Αγίων, καί Θεοτοκίον. Είς τούς Αίνους, Πάσα πνοή· ιστώμεν Στίχους ς΄. και ψάλλομεν Στιχηρά προσόμοια του Προδρόμου γ΄. και των Αγίων προσόμοια γ΄. Δόξα, των Αγίων Και νυν, Θεοτοχίον τῆς ἡμέρας. Ἡ Ἐχτενής, ἡ Κατήχησις, χαὶ ἀΑπόλυσις. Η συνήθης Λιτή, χαὶ ἡ Πρώτη "Ωρα ἐν τῷ Νάρθηχι. Ἐν ταῖς ώραις, Τροπάριον του Προδρόμου. Δόξα, των Αγίων. Και νυν. Θεοτοχίον των Ωρών Κοντάχιον, του Προδρόμου. Έν πάσαις γάρ ταῖς "Ωραις λέγονται τὰ Τροπάρια οὕτως· τὰ δὲ Κοντάχια ἐναλλάσσονται. Λέγονται δὲ ἐν τῆ μιἄ, τοῦ Προδρόμου· ἐν δὲ τῆ ἑτέρα, τῶν Αγίων. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Προδρόμου και των Αγίων. Δόξα, το Κοντάκιον των Αγίων. Και νύν, Θεοτοχίον. Προχείμενον, Άπόστολον, Άλληλούκα, Εύαγγέλιον και Κοινωνικόν, πρώτον του Προδρόμου, είτα των Αγίων.

Περί τῆς Εύρέσεως τῆς τιμίας Κεραλῆς τοῦ Προδρόμου, εἰ τύχη τῆ πρώτη Ἑβδομάδι τῆς Γεσσαρακοστῆς.

Χρη είδέναι öτι, έν η αν ημέρα της πρώτης Έβδομάδος τύχη η Εύρεσις της τιμίας Κεραλής του Προδρόμου, ανευ της δευτέρας, χαταλιμπάνονται αι Μετάνοιαι, ώς έν τη λοιπη Τεσσαραχοστη, ανευ των τριών μεγάλων. Εί γαρ έν τη δευτέρα ταύτης της Έβδομάδος τύχη, ψάλλεται τη Κυριαχή της Τυρινής, ώς προδεδηλωται.

Περί της Ευρέσεως της τιμίας Κεραλής του Προδρόμου, εί τύχη τῷ πρώτψ Σαββάτψ τῶν Νηστειῶν.

τρή είδέναι ότι, εί τύχη ή Εύρεσις της τιμίας Κεφαλής του \Lambda Προδρόμου τῷ Σαββάτψ τῆς πρώτης Έβδομάδος, τῆ Παρασχευή έσπέρας έν τῷ Έσπερινῷ, μετὰ την συνήθη Στιχολογίαν, εἰς τό, Κύριε έχέχραξα, ίστωμεν Στίχους ι'. χαι ψάλλομεν το Ίδιόμελον τῆς ἡμέρας, δίς καὶ τὸ Μαρτυρικὸν τὸ ἕν τοῦ Προδρόμου γ΄. και τοῦ Αγίου Θεοδώρου Ιδιόμελα τοὺς δ'. δευτέρους. Δόξα, τοῦ Αγίου, Ήχος πλ. β'. Όργάνω γρησάμενος Και νῦν. Θεοτοχίον το πρώτον του Ηγου. Καί ή Λειτουργία των Προηγιασμένων. Αι μεγάλα: Μετάνοιαι μετά τό, Κατευθυνθήτω, χαί μετά τό, Νύν αι δυνάμεις, χαὶ εἰς τό, Εἰη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον. Μετὰ δὲ τὴν ᾿Απόλυσιν ό Κανών του Αγίου Θεοδώρου ώς σύνηθες. Είς το Απόδειπνον, Τροπάριον τῶν ἀμφοτέρων, Κοντάχιον τοῦ Προδρόμου. Έν τῷ Ορθρφ, είς τό, Θεός Κύριος, Τροπάριον του Προδρόμου, δίς. Δόξα, του Αγίου Και νον. Θεοτοχίον του αύτου Ηχου. Είς τα Καθισματα τής Στιγολογίας, Καθίσματα Μαρτυρικά, και του Αγίου Θεοδώρου, και 'Ανάγνωσις του Προδρόμου, και του 'Αγίου Θεοδώρου. Οι Αναβαθμοί, το α΄. Αντίρωνον του δ΄. Ηχου. Προχείμενου. Πάσα πνοή. χαι Εύαγγέλιον τοῦ Προδρόμου. Τῷ Κυρίω ἔσωμεν, ού λέγομεν. Οι Κανόνες ό Κανών του Αγίου της μονής μετά του Είρμου, είς δ'. τοῦ Προδρόμου, εἰς δ'. καὶ τοῦ Αγίου, εἰς ς'. Από Τρίτης 'Ωδής, Κοντάχιον χαί Καθίσματα του Προδρόμου·Δόξα, του 'Αγίου· Και νυν, Θεοτοχίον το είς τον αύτον 'Ηχον. 'Αρ' Έχτης, Κοντάχιον του Αγίου. Έξαποστειλάριον του Προδρόμου, του Αγίου, χαί Θεοτοχίον. Είς τούς Αίνους, Πάσα πνοή· ιστώμεν Στίχους ς'.* χαί ψάλλομεν Στιγηρά προσόμοια του Προδρόμου γ΄. και του Αγίου Θεοδώρου προσόμοια γ΄. Στίχος Εύφρανθήσεται δίχαιος έν Κυρίφ, χαι Ιδιόμελον του Προδρόμου, Την πανσεβάσμιον χάραν. Δόξα, του Αγίου, Ήχος πλ. β'. Αγιωσύνης δωρεά. Και νυν, Θεοτοχίον της ήμέρας. Η Έκτενής, ή Κατήχησις, και ή Πρώτη "Ωρα έν τῷ Νάρθηκι. Έν ταῖς Ώραις, Τροπάριον τοῦ Προδρόμου. Δόξα, του Αγίου Και νυν, Θεοτοχίον των Ωρών Κοντάχιον του Προδρόμου. Είς την Λειτουργίαν, Τυπιχά, χαι έχ τοῦ Κανόνος τοῦ Προδρόμου, 'Ωδή γ'. είς δ'. χαι του Αγίου ή ς'. 'Ωδή είς δ'. Τροπάριον του Προδρόμου, και του Αγίου. Δόξα, Κοντάκιοι του Προδρόμου. Καί νυν, Θεοτοχίον προσόμοιον. Προχείμενον, Άλληλούτα, το Κοινωνικόν του Προδρόμου και του Αγίου. Απόστολον χαι Εύαγγέλιον πρώτον τής ήμέρας, είτα του Προδρόμου.

,

Περί της Ευρέσεως της τιμίας Κεφαλής του Προδρόμου, εί τύχη τη α΄. Κυριακή των Νηστειών.

Χρή εἰδέναι öτι, εἰ τύχη ή Εὐρεσις τῆς τιμίας Κεραλῆς τοῦ Προδρόμου τῆ πρώτη Κυριαχῆ τῶν Νηστειῶν, ψάλλεται ή Αχολουθία ὡς συνετέθη τῆ Τρίτη Κυριαχῆ τῶν Νηστειῶν.

Περί της Ευρέσεως της τιμίας Κεραλής του Προδρόμου, εί τύχη τη Κυριακή της Σταυροπροσκυνήσεως.

Χρή εἰδέναι öτι, εἰ τύχη ή Εύρεσις τῆς τιμίας Κεραλῆς τοῦ Προδρόμου ἐν τῆ Κυριακῆ τῆς Σταυροπροσκυνήσεως, ἐν τῷ μικρώ Εσπερινώ, Στιχηρά Αναστάσιμα της Θεοτόκου ώς σύνηθες. Έν δε τῷ Μεγάλφ Έσπερινῷ, μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστῶμεν Στίχους ι'. καὶ ψάλλομεν Στιγγρά 'Αναστάσιμα γ'. του Σταυρου δ'. και του Προδρόμου γ'. Δόξα, του Σταυρού Και νυν, Θεοτοχίον το α΄. του Ήχου. Είς την Λιτήν, το Στιχηρόν του Άγίου της μονής, χαι γ΄. Ιδιόμελα του Προδρόμου. Δόξα χαι νῦν, τῆς Ἐορτῆς, Ἡχος πλ. α΄. Όρωσά σε ή κτίσις άπασα. Εἰς του Στίχου, Στιχηρά 'Αναστάσιμα τοῦ Στίχου, και τοῦ 'Αλραβήτου' Δόξα, Ἡχος πλ. β΄. Θησαυρός ένθέων δωρεών Και νῦν, τῆς Ἐορτῆς, Ἡχος δ΄. Ὁ συμμαγήσας, Κύριε. Είς την Ευλόγησιν των Αρτων, Θεοτόχε Παρθένε, δίς χαί τό, Σώσον, Κύριε, τόν λαόν σου, απαξ. Είς τό, Θεός Κύριος, Τροπάριον Αναστάσιμον, δίς Δόξα, του Αγίου Και νυν, τής Εορτής. Είς τα Καθίσματα τής Στιχολογίας, Καθίσματα 'Αναστάσιμα μετά των Θεοτοχίων αύτων. Ο Αμωμος, ή Υπαχοή, οι 'Αναβαθμοί του Ηχου, Προκείμενον, Πάσα πνοή, και Εύαγγέλιου 'Αναστάσιμου. Οι Κανόνες, ο 'Αναστάσιμος είς δ'. χαι του Προδρόμου είς δ'. και του Σταυρού είς έξ. ή Καταβασία, 'Ο θειότατος προετύπωσε, όμου οι δύο Χοροί. 'Από Τρίτης 'Ωδής, Κονταχιον του Προδρόμου, χαι Καθίσματα Δόξα, χαι νυν, του Σταυρού, Ήχος πλ.β'. Σήμερον το προφητικόν. Άφ' Έκτης, το Κοντάχ:ον του Σταυρου. Έν τη θ΄. Ωδή στιχολογειται ή Τιμιωτέρα. Έξαποστειλάριον, τό Άναστάσιμον, του Προδρόμου, χαί του Σταυρού. Είς τούς Αίνους τό, Πάσα πνοή. Στιγηρά 'Αναστάσιμα δ'. χαί του Προδρόμου, χαί του Σταυρού δ΄. μετά των Στίχων αύτών Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου. Στίχος 'Ο δέ Θεός, Βασιλεύς ήμων. Στίχος 'Ανάστηθι, Κύριε ο Θεός μου το Ιδιόμελον ·Γ.ς ημέρας· Δόξα, το αύτο· Και νυν, Υπερευλογημένη. Δοξο-Λογία Μεγάλη. Μετά το Τρισάγιον, Είσοδος μετά του Σταυρού.

ΜΗΝ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ, ΚΔ΄.

Τροπάριον, Σώσον, Κύριε, τόν λαόν σου· και ή Προσκύνησις τοῦ τιμίου Σταυροῦ ὡς σύνηθες. Ἡ Ἐκτενὴς, ἡ Κατήχησις τοῦ Στουδίτου, και ᾿Απόλυσις. Ἡ συνήθης Λιτή· Δόξα, και νῦν, τὸ Ἐωθινὸν· και ἡ Πρώτη ¨Ωρα ἐν τῷ Νάρθηκι. Ἐν ταῖς ¨Ωραις, Τροπάριον· ἐν μὲν τῆ μιᾶ τὸ ᾿Αναστάσιμον· Δόξα, τοῦ Σταυροῦ Καὶ νῦν, Θεοτοκίον τῆς ¨Ωρας. Ἐν δὲ τῆ ἐτέρα, Τροπάριον τὸ ᾿Αναστάσιμον· Δόξα, τοῦ ᾿Αγίου· Καὶ νῦν, Θεοτοκίον τῶν Ώρῶν. Μετὰ τὸ Τρισάγιον, Κοντάκιον τοῦ Σταυροῦ. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, οἱ Μαχαρισμοὶ τοῦ Ἡμχου εἰς δ΄. καὶ ἀπὸ τοῦ Κανόνος τοῦ Σταυροῦ ἡ γ΄. ᾿Ωδὴ εἰς δ΄. καὶ τοῦ Προδρόμου ἡ ϛ΄. ᾿Ωδὴ εἰς δ΄. Τροπάριον τοῦ Σταυροῦ, καὶ τοῦ ἹΑγίου· Δόξα, Κοντάχιον τοῦ ᾿Αγίου· Καὶ νῦν, τοῦ Σταυροῦ Κοντάχιον. Προχείμενον, ὁ ᾿Απόστολος, ᾿Αλληλούἴα, Εὐαγγέλιον καὶ. Κοινωνικὸν πρῶτον τοῦ Σταυροῦ, εἶτα τοῦ ᾿Αγίου.

ΤΗ: ΚΔ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη της Ευρέσεως της τιμίας Κεραλης του Άγίου Προφήτου, Προδρόμου χαί Βαπτιστου Ίωάννου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰ μέν οὐχ ἔστι Τεσσαραχοστή, ἐσπέρας μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, εἰς τὸ, Κύριε ἐχέχραξα, ἰστῶμεν Στιχους ૬΄. χαὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Προδρόμου γ΄. δευτεροῦντες αὐτά.

Εἰ δὲ ἔστι Τεσσαραχοστή, ἰστῶμεν Στίχους ι'. χαὶ ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δἰς, χαὶ τὸ Μαρτυριχόν, χαὶ τὰ Προσόμοια τοῦ Τριφδίου· ἔπειτα τὰ παρόντα γ'. προσόμοια τοῦ Προδρόμου, δευτεροῦντες τὸ α'.

'Ηχος πλ. α'. Χαίροις ἀσχητιχῶν.

Χαίροις ή ίερὰ Κεραλή * χαὶ φωτορόρος χαὶ 'Αγγέλοις αἰδέσιμος, * ή ξίρει * τμηθεῖσα πάλαι * χαὶ τμητιχοῖς ἐλεγμοῖς * ἀσελγείας αἶσχος διαχόψασα· * πηγή * ή τοῖς θαύμασι τοὺς πιστοὺς χαταρδεύουσα· * ή τοῦ Σωτῆρος * τὴν σωτήριον ἔλευσιν χαταγγείλασα, * χαὶ τὴν πτῆσιν τοῦ Πνεύματος * πάλαι χατανοήσασα * πρός τοῦτον σχηνώσασαν· * τῆς Παλαιᾶς τε χαὶ Νέας * ἡ μεσιτεύσασα χάριτος· * Χριστὸν * ἐχδυσώπει * ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι * τὸ μέγα ἔλεος.

Στάμνω έγχεχρυμμένη ποτέ * ή τοῦ Προδρόμου Κεφαλή πεφανέρωται * λαγόνων * ἀναδοθεῖσα * ἐχ τῶν τῆς Υῆς ἐμφανῶς * χαὶ θαυμάτων ῥεῖθρα ἀναβλύζουσα· * χαὶ γὰρ * ἐν τοῖς ὕδασι

χεφαλήν έναπέλουσε * τοῦ ὑπερῷα * νῦν στεγάζοντος ὕδασι * χαὶ όμβρίζοντος * τοις βροτοις θείαν άφεσιν. * Ταύτην ούν μαχαρίσωμεν * την όντως ἀοιδιμον, * χαὶ ἐν τῆ ταύτης Ευρέσει * περιχαρῶς έορτάσωμεν, * Χριστόν * δυσωπούσης * τοῦ δωρήσασθαι τῷ χόσμω * τό μέγα ἕλεος.

Κάρα ή τον 'Αμνόν του Θεου. * άναχηρύξασα σαρχί φανερούμε-νον, * χαί πασι * τῆς μετανοίας * τὰς σωτηρίους όδοὺς * θείαις ύποθήχαις βεβαιώσασα· * ή πρίν * τοῦ Ἡρώδου παρανομίαν ἐλέγξασα, * χαι διὰ τοῦτο * ἐχτμηθεῖσα τοῦ σώματος, * χαι την χρόνιον * ύποστασα χατάχρυψιν, * ώσπερ φωτοφανής ήμιν * ανέτειλεν ήλιος, * Μετανοείτε, βοώσα, * χαι τῷ Κυρίω προστίθεσθε * ψυχής * χατανύξει, * τῷ παρέχοντι τῷ χόσμφ * τὸ μέγα έλεος.

Δόξα, ³Πχος πλ. β'.

() ησαυρός ένθέων δωρεών * ή θεοφρούρητος χάρα σου, Πρόδρομε, * έχ τῶν τῆς γῆς λαγόνων ἀνέτειλεν· * ἢν ἡμεῖς πιστῶς ἀρυσάμενοι * καί προσκυνούντες, ένδοξε, * πλουτούμεν διά σού, Χριστοῦ Βαπτιστὰ, * θαυμάτων τὰ παράδοξα * xai τῶν πταισμάτων τήν συγχώρησιν. Καί νῦν. Θεοτοχίον.

Ν εταβολή των θλιβομένων, * ἀπαλλαγή των ἀσθενούντων * ὑπάρχουσα, Θεοτόχε Παρθένε, * σῶζε πόλιν χαὶ λαόν, * τῶν πολεμουμένων ή εἰρήνη, * τῶν χειμαζομένων ή γαλήνη, * ή μόνη προστασία τῶν Πιστῶν.

"Η Σταυροθεοτοχίον. Τριήμερος άνέστης.

Έ ν ξύλφ την ζωήν ήμων * όρωσα ή πανάμωμος * Θεοτόχος * χρεμαμένην, μητριχώς * ώδύρετο βοῶσα· * Υιέ μου χαι Θεέ μου, * σώσον τούς πόθω άνυμνουντάς σε.

Τὰ Άναγνώσματα τοῦ Τριωδίου.

Εϊσοδος, χαὶ χαθεξῆς ἡ θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων. Εἰ μέν ούχ έστι Τεσσαραχοστή, ψάλλομεν είς τον Στίχον Στιχηρά προσόμοια, ζήτει τη έπαύριον είς τον Έσπερινόν, ή της Όχτωήχου.

Εἰ δὲ τύχη ή Εβδομὰς τῆς Τυρινῆς, ψάλλομεν τὸ Ιδιόμελον τής ήμέρας, και το Μαρτυρικόν, και εύθυς το έξης Ιδιόμελον.

Δόξα, ⁷Ηχος β'.

Η τῶν θείων ἐννοιῶν * πανσεβάσμιος θήχη, * χαὶ τῆς ἀὀῥήτου οὐσίας * τρανῶς ἡ προβλέψασα * τὸ μυστήριον Κάρα σου, * ώς έχ λαγόνων μητριχών * έχ τῶν ταμείων τῆς Υῆς * σήμερον άνατέταλχεν, * Ιωάννη πανεύρημε, * χαι εὐωδίασε πᾶσαν την ύφήλιον * άγιασμοῦ προχέουσα μύρον, * χαὶ νοητῶς * χηρύττουσα μετανοίας όδον, * χαι τῷ Σωτήρι τῶν ὅλων πρεσβεύουσα * ὑπέρ των ψυχων ήμων.

Καί νῦν. Θεοτοχίον.

Χαΐρε, ή έλπις ήμῶν Θεοτόχε ἄχραντε· * χαΐρε, ή δι' Άγγέλου δεξαμένη το χαΐρε· * χαΐρε, ή τεχοῦσα Πατρος το ἀπαύγασμα· * εὐλογημένη χαΐρε σεμνή, * Παναγία Παρθένε, μόνη πανύμνητε· * σὲ δοξάζει πᾶσα χτίσις τὴν Μητέρα τοῦ φωτός.

"Η Σταυροθεοτοχίον.

Ότε * έχ τοῦ ξύλου σε νεχρόν. *

Β ότρυν * τόν παμπέπειρον, 'Αγνή, * δν άγεωργήτως ἐν μήτρα * ἐχυοφόρησας, * ξύλω ὡς ἐώραχας * τοῦτον χρεμάμενον, * θρηνωδοῦσα ὡλόλυζες * χαὶ ἔχραζες· Τέχνον, * γλεῦχος ἐναπόσταξον, * δι' οῦ ἡ μέθη ἀρθῆ * πᾶσα * τῶν παθῶν, εὐεργέτα, * δι' ἐμοῦ τῆς σὲ τετοχυίας, * σοῦ τὴν εὐσπλαγχνίαν ἐνδειχνύμενος.

'Απολυτίκιου, "Ηχος δ'. Ταχύ προκατάλαβε.

Έ χ γῆς ἀνατείλασα ἡ τοῦ Προδρόμου χεφαλὴ, * ἀχτῖνας ἀφίησι * τῆς ἀφθαρσίας πιστοῖς τῶν ἰάσεων· * ἄνωθεν συναθροίζει τὴν πληθὺν τῶν ἀγγέλων, * χάτωθεν συγχαλεῖται τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος, * ὁμόφωνον ἀναπέμψαι δόξαν Χριστῷ τῷ Θεῷ.

Το αυτό, και είς το, Θεός Κύριος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

'Η συνήθης Στιχολογία, Μετανοίας δὲ οὐ ποιοῦμεν. Οἱ 'Αναβαθμοὶ, τὸ Α΄. 'Αντίσωνον τοῦ δ'. Ἡγου.

Προκείμενον, Πγος δ΄.

Έχει έξανατελώ χέρας τῷ Δαυίδ, ήτοίμασα λύχνον τῷ χριστῷ μου.

 $\Sigma_{\tau \ell \chi}$. Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ Δαυίδ xal πάσης τῆς πραότητος αὐτοῦ.

Τὸ, Πᾶσα πνοή.

Εύαγγέλιον, κατά Λουκάν.

Τῷ Χαιρῷ ἐχείνω, ήχουσεν Ἡρώδης. Ο Ν΄.

Δόξα. Ταΐς τοῦ σοῦ Προδρόμου.

Και νῦν Ταῖς τῆς Θεοτόχου.

Στίγ. Έλέησόν με, ό Θεός.

Καὶ τὸ Ἰδιόμελον, Ἡχος πλ. β'.

Η των θείων έννοιων πανσεβάσμιος θήχη.

Ζήτει τοῦτο εἰς τὸν Στίχον.

Ο Ιερεύς. Σώσον, ό Θεός, τόν λαόν σου.

Εἶτα ό Κανών τοῦ Προδρόμου μετὰ τοῦ Εἰρμοῦ εἰς ૬΄. Χαὶ τὰ Τριώδια τῆς ἡμέρας ὡς Χαθ' ἐΧάστην.

Ο Κανών του Προδρόμου.

'Ωδή α'. 'Ηγος πλ. β'. Ο Εἰρμός.

• Ως έν ήπείρω πεζεύσας * ο Ισραήλ * έν ἀβύσσω ἴχνεσι, * τόν • Ω διώχτην Φαραώ * χαθορῶν ποντούμενον, Θεῷ * ἐπινίχιον • ψδήν, * ἐβόα, ἔσωμεν.

Δεῦτε εὐρήμω τῆ γλώττη * xαὶ πανσθενεῖ * xροτουμένη Πνεύματι * ἐx χειλέων εὐαγῶν * τὴν τοῦ Λόγου Πρόδρομον φωνὴν * ἐν ὦδαῖς πνευματιχαῖς, * πιστοὶ, δοξάσωμεν.

Εἰρηνικῆ καταστάσει * γαληνιặ, * καὶ ἀπείροις πλήθεσιν * 'Εκκλησία ἡ Ἀριστοῦ * εὐσταθῶς ποιμαίνεται τῶν σοὶ * τὴν ἐτήσιον φόὴν * βοώντων, Πρόδρομε.

Τὴν πρός Θεοῦ δεδομένην * ὡς θησαυρόν * ἡμῖν ἀναφαίρετον * θεοφόρον Κορυφὴν * τοῦ Προδρόμου ἅπαντες ὡδαῖς * ἐπαξίως, πανδημεί, * πιστοί, τιμήσωμεν.

Θεοτοχίον.

Τον σεαυτής δεξαμένη * Δημιουργον, * ώς αὐτος ἡθέλησεν, *
 ἐξ ἀσπόρου σου γαστρος * ὑπερ νοῦν σαρχούμενον, ʿΑγνὴ, * τῶν χτισμάτων ἀληθῶς * ἐδείχθης Δέσποινα.

'Ωδή γ'. 'Ο Είρμός.

» Ο ³ ἀ ἐστιν ⁴Αγιος ὡς σῦ, * Κύριε ὁ Θεός μου, * ὁ ὑψώσας τὸ
 » Ο κέρας * τῶν Πιστῶν σου, ἀγαθὲ, * xαὶ στερεώσας ἡμᾶς *
 » ἐν τῆ πέτρα * τῆς ὁμολογίας σου.

Γαστήρ στειρεύουσα βλαστόν * σὲ προήνεγχε θεΐον * τῆς ἐθνῶν Ἐχχλησίας * εὐχλεῆ Νυμφαγωγόν, * Χριστῷ τῷ ὄντως Θεῷ * χαὶ Νυμφίφ * ταύτην μνηστευόμενον.

Την σην θεόρθογγον φωνην, * Πρόδρομε 'Ιωάννη, * οὐδὲ ζίφει ἐπέσχεν * ή ἀθλία μοιχαλίς· * την θείαν γάρ σου ήμιν * ἐμφανίζεις * χάραν την ὑπόγαιον.

Πανηγυρίζουσα φαιδρώς * ή ποθοϋσά σε πόλις * εύωχεῖται, ώς όλβον * εύραμένη μυστιχόν * χαι χρήνην ἀνελλιπῆ * ἰαμάτων, * Πρόδρομε, τὴν Κάραν σου.

Θεοτοχίον.

Τοῦ θείου τόχου σου, 'Αγνη, * πᾶσαν φύσεως τάξιν * ὑπερβαίνει το θαῦμα· * Θεον γὰρ ὑπερφυῶς * συνέλαβες ἐν γαστρὶ, * χαὶ τεχοῦσα, * μένεις ἀειπάρθενος.

Κάθισμα. ^{*}Ηχος πλ. δ'. Το προσταχθέν μυστικώς. * Ος έν ταμείω θησαυρος * έναπόθετος * ή τοῦ Προδρόμου Κεφαλή * ἐφυλάττετο, * ἐν ὑδρία κρυβεῖσα ή φωνή τοῦ Λόγου· * ὡς σῖτος καταχωσθεῖσα εἰς βάθος γῆς, * ἀνῆκε καρποφοροῦσα θείαν ζωήν. * Ταύτης πάντες τιμήσωμεν * την Εύρεσιν, τον Χριστον * δοξάζοντες τον δόντα αὐτῇ * χάριν βρύειν ἰάματα.

Men. Tom. III.

83

16ξα, διλοιον.

Τ οῦ βαπτιστοῦ ἡ Κεραλὴ * χατεχρύπτετο * ὡς μαργαριτης ὑπό γῆν * ἐν τῆ ὑδρία· * χαὶ ὡς λύχνος θεόρωτος ἀγλαίζομένη * ἐχλάμπει θαυματουργοῦσα χόσμω παντὶ, * ὡς ὅρθρος ἐξανατέλλων πανευπρεπὴς * τοῦ 'Ηλίου ὁ Πρόδρομος * χαὶ ἀνεσπέρω ρωτὶ * μηνύων πάλιν ἡμῖν, * 'Ιδε, χραυγάζει, ὁ 'Αμνός τοῦ Θεοῦ.

Kai vuv. (-)=070x10v.

Πό προσταχθέν μυστικώς * λαβών έν γνώσει, * έν τη σκηνη τοῦ Ἰωσὴρ * σπουδη ἐπέστη * ὁ ᾿Ασώματος λέγων τη ᾿Απειρογάμω· * Ὁ κλίνας τη καταβάσει τοὺς οὐρανοὺς * χωρεῖται ἀναλλοιώτως ὅλος ἐν σοί· * ὅν καὶ βλέπων ἐν μήτρα σου * λαβόντα δούλου μορφήν, * ἐξίσταμαι κραυγάζειν σοι· * Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

1087 8. O Elouss.

» 🗸 ριστός μου δύναμις, * Θεός και Κύριος, * ή σεπτή Ἐκκλησία *

» 🔨 θεοπρεπώς * μέλπει άναχράζουσα, * έχ διανοίας χαθαράς *

» έν Κυρίφ έορτάζουσα.

Τῆς πάλαι γέγονας * σρραγὶς, πανόλβιε, * ἐμφανῶς Διαθήϫης, * xαὶ Προφητῶν * πέρας ἐχρημάτισας, * xαὶ νυμφοστόλος δὲ σεπτός * τῆς Καινῆς ἐδείχθης, Πρόδρομε.

Τριχίνοις ράχεσι * συνήθως, Πρόδρομε, * την τιμίαν ήνέσγου * χαι εύχλεη * Κάραν σου χαλύπτεσθαι, * βασιλιχης άλουργίδος * ώς έσθητι άγαλλόμενος.

Τὴν θείαν Κάραν σου * φυγὰς ἀνέστιος * xαὶ ἀλλόμενος πένης * διὰ τῶν σῶν * θείων εἰσηγήσεων * οἶάπερ ἄφθονον ὅλβον, * Ἰωάννη, ὑποδέδεχται.

Τῆ αζγλη, Πρόδρομε, * τοῦ θείου Πνεύματος * τὴν τιμῶσάν σε πόλιν * διηνεχῶς * πρέσβευε φαιδρύνεσθαι, * χαὶ ἐν τῆ σῆ, σορὲ, μνήμη * σὺν 'Αγγέλοις ἐπαγάλλεσθαι. ()εοτοχίου.

Νέχρόν με έδειξε * φυτοῦ ἀπόγευσις· * τῆς ζωῆς δὲ τὸ ξύλον * ἐχ σοῦ φανὲν, * Πάναγνε, ἀνέστησε, * χαὶ Παραδείσου τῆς τρυφῆς * χληρονόμον με χατέστησεν.

'Ωλή ε΄. Ο Είρμος.

- » Γιώ θείφ φέγγει σου, 'Αγαθέ, * τὰς τῶν δρθριζόντων σοι ψυχὰς *
- » Ι πόθφ χαταύγασον, δέομαι, * σε ειδέναι, Λόγε * Θεοῦ, τὸν
- » δντως Θεόν, * έχ ζόρου τῶν πταισμάτων * ἀναχαλούμενον.

Ούχ έρυς χάλαμος, Βαπτιστά, * ταϊς πειραστιχαϊς τοῦ δυσμενοῦς * αὕραις ἀεἰ ριπιζόμενος, * πύργος δὲ τοῦ θείου * λαοῦ ἀχράδαντος· * δυνάμει ἰΗλιού γὰρ * ὥφθης χαὶ πνεύματι.

Ο την Θεότητα άθετων * χαι χατασμιχρύνων την δόξαν *

τοῦ ὑπό σοῦ βαπτισθέντος Χριστοῦ, * τήν τε θείαν χάριν * σοῦ νοσφιζόμενος, * ἐνδίχως περιβόλων * θείων ἀπείργεται.

'Αφθόνου ήνοιξας σù πηγης * πύλην τοῖς ὑμνοῦσί σε ἡμῖν * πόθψ, ἀοίδιμε Πρόδρομε, * χάριτος τῆς θείας * βλυζούσης νάματα * καὶ ῥεῖθρα ἰαμάτων * πάντας εὐφραίνοντα. Θεοτοχίον.

Φορούσα χάλλος το νοητόν * τῆς ώραιοτάτης σου ψυχῆς, * νύμφη Θεού ἐχρημάτισας * χατεσφραγισμένη * τῆ παρθενία, Σεμνὴ, * χαὶ φέγγει τῆς ἀγνείας * χόσμον φαιδρύνουσα. 'Ωδὴ ૬'. 'Ο Εἰρμός.

» Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν * ὑψουμένην χαθορῶν * τῶν πειρασμῶν

» L τῷ χλύδωνι, * τῷ εὐδίφ λιμένι σου προσδραμών, * βοῶ σοι· » Άνάγαγε * ἐχ φθορᾶς τὴν ζωήν μου, * Πολυέλεε.

Προφήτην σε έφησεν * ή Αλήθεια Χριστός * χαὶ Προφητῶν ὑπέρτερον, * Βαπτιστά τε χαὶ Πρόδρομε τῆς ζωῆς· * αὐτόν γὰρ ἑώραχας, * δν Προφήται χαὶ νόμος * προχατήγγειλαν.

Οὐχ ἔρερε χρύπτεσθαι * τῶν θαυμάτων ἡ πηγἡ, * ὁ θησαυρός τῆς χάριτος, * ἡ ἀοίδιμος Κάρα σου, Βαπτιστὰ, * Προφῆτα καὶ Πρόδρομε, * ἀλλ' ὀφθεῖσα προχέει * ἰαμάτων πηγάς.

Πανόλβιον χαύχημα * χαὶ ἀγλάϊσμα φαιδρόν * χαὶ θυρεόν σωτήριον * ἡ φιλόχριστος αὕτη χαὶ εὐχλεἡς * προβάλλεται πόλις σου * τὴν σεπτήν σου χαὶ θείαν * Κάραν, Πρόδρομε. Θεοτοχίον.

Ο μέγας προέγραψεν * έν Προφήταις Μωϋσῆς * σὲ χιβωτόν χαὶ τράπεζαν * χαὶ λυχνίαν χαὶ στάμνον, συμβολιχῶς * σημαίνων τὴν σάρχωσιν * τὴν ἐχ σοῦ τοῦ 'Υψίστου, * Μητροπάρθενε.

Κοντάχιον, Ήχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν. *

Προφήτα Θεοῦ * xal Πρόδρομε τῆς χάριτος, * τὴν Κάραν τὴν σὴν * ὡς ῥόδον ἰερώτατον * ἐχ τῆς γῆς εὐράμενοι, * τὰς ἰάσεις πάντοτε λαμβάνομεν· * xal γὰρ πάλιν ὡς πρότερον * ἐν χόσμφ χηρύττεις τὴν μετάνοιαν.

Ό Οίχος, πρός τό Τράνωσόν μου.

Έχ τοῦ Κυρίου τὴν μαρτυρίαν * εἰληφώς, Ἰωάννη, * ὑπὲρ πάντας βροτοὺς * ὑπέρτερος ἐχρημάτισας· * ὅθεν ἐπαίνους τῶν ἐγχωμίων * προσενέγχαι σοι δέδοιχα· ἀλλὰ πόθψ * ἐχβιασθεὶς, * τῆ ψδῆ ἐγχειρῆσαι τετόλμηχα· * διὸ μὴ ἀπαξιώσης * συνεργός μοι γενέσθαι, πανεύρημε, * ἕνα ἰσχύσω τοῦ στέψαι σου * Κορυφὴν τὴν ἀγίαν, * χαὶ γὰρ αὐτὴ * ἐν χόσμψ χηρύττει τὴν μετάνοιαν.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΔ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῆς Εὐρέσεως τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Αγίου Προφήτου, Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Στίχοι.

Έχ γής προφαίνει Πρόδρομος σεπτήν Κάραν, Καρπούς παραινών άξίους ποιείν πάλιν. Ο Βαπτίσας πριν ύδάτων πηγαίς δχλους, Γήθεν φανείς βάπτιζε πηγαίς θαυμάτων.

Είχοστήν Προδρόμου φάνη Κάρη ἀμφὶ τετάρτην.

Ταΐς του σου Προδρόμου πρεσβείαις, Χριστέ ό Θεός ήμῶν, ελέησον και σώσον ήμᾶς. 'Αμήν.

Ωδή ζ΄. Ο Είρμός.

Αροσοβόλον μέν την χάμινον εἰργάσατο * "Αγγελος τοῖς ὀσίοις

» 🕰 Παισί· * τοὺς Χαλδαίους δὲ * χαταφλέγον πρόσταγμα Θεοῦ *

» τόν τύραννον έπεισε βοάν· * Εύλογητός εί, ό Θεός * ό των » Πατέρων ήμων.

Τῆς Παρθένου ὁ βλαστός σε ὑπὲρ ἄπαντας * ἔφη ἐν γεννητοϊς γυναιχῶν· * ὡς γὰρ ἄσαρχος * χαὶ ἰσάγγελος ἐπὶ τῆς γῆς * αὐτῷ πεπολίτευσαι βοῶν· * Εὐλογητός εἶ, ὁ Θεός * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Έχ τῆς ἐρήμου τῷ Παναγίῷ Πνεύματι * μεμυσταγωγημένος ὀσθεὶς, * οἶάπερ ὄρθρος * ἐωσφόρος ᾿Αγγελος φωτός * ἡμᾶς ἐξεπαίδευσας βοặν· * Εὐλογητός εἰ, ὁ Θεός * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

'Εν νηδύι τῆς Παρθένου τόν σχηνώσαντα * ἔγνως στειρωτιχῆς ἐχ γαστρός, * χαὶ χρησάμενος * τῆ μητρώα, Πρόδρομε, φωνῆ, * σχιρτῶν ἀνεχραύγαζες αὐτῷ· * Εὐλογητός εἶ, ὁ ⇔εός * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μεμαχάρισται τῷ ὄντι ἐν ταζς πόλεσιν * αὐτη νῦν, παναοίδιμε, * χτησαμένη σε * πολιοῦχον, Πρόδρομε Χριστοῦ· * διὸ ἐορτάζουσα βοặ· * Εὐλογητὸς εἶ, ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοχίον.

Διὰ σοῦ, Μῆτερ Παρθένε, φῶς ἀνέτειλε * πάση τῆ οἰχουμένη φαιδρόν· * τὸν γὰρ Κτίστην σὺ * τῶν ἀπάντων τέτοχας Θεόν· * ὄν αἶτησαι, Πάναγνε, ἡμῖν * χαταπεμφθῆναι τοῖς πιστοῖς * τὸ μέγα ἔλεος. Ωδὴ η΄. Ὁ Εἰρμός.

Έχ φλογός τοῖς Όσίοις * δρόσον ἐπήγασας, * χαὶ Διχαίου
 θυσίαν * ὕδατι ἔφλεξας· * ἄπαντα γὰρ δρặς, * Χριστὲ,
 μόνφ τῷ βούλεσθαι. * Σὲ ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

'Απεστάλη βοώντος * φωνή ο Πρόδρομος * ταῖς ἐρήμοις χαρδίαις, * τὴν τοῦ Γἰοῦ τοῦ Θεοῦ * πίστιν εὐσεβῆ * ἐγχεντρίζων τοῦ ὄντως Θεοῦ, * δν ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Έτοιμάσατε, φάσχει * χαὶ νῦν ὁ Πρόδρομος, * τοῦ Κυρίου τὴν τρίβον * δι' ἀγιότητος· * οῦτος γὰρ ἐλθών * σὺν Πατρὶ χαὶ τῷ Πνεύματι, * ταῖς ἡμῶν χαρδίαις * οἰχήσει εἰς αἰῶνας.

۰.

Έχ γαστρός ήγιάσθης * τῷ Θείφ Πνεύματι, * χαὶ Προφήτης ἐδείχθης * χυοφορούμενος· * νῦν δὲ γλυχασμός * τῆ ἐγχολπωσαμένῃ σε * ἔφυς ὑπὲρ μέλι * τῇ σῇ, Πρόδρομε, πόλει.

Τη φωνη αχοήν μεν * τη του Γεννήτορος, * όφθαλμους δε τη θεα * του θείου Πνεύματος, * όλος δε άφη * Ίωαννης ο Πρόδρομος * σε χειροθετήσας, * Χριστε, θεοφορείται. Θεοτοχίον.

Χρυσαυγής σε λυχνία * προδιετύπωσε * δεξαμένην ἀφράστως * φῶς τὸ ἀπρόσιτον, * γνώσει τῆ αὐτοῦ * χαταυγάζον τὰ σύμπαντα· * ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, * ΄Αγνὴ, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ωὸἡ θ΄. Ὁ Εἰρμός.

Βεόν * άνθρώποις ίδεῖν ἀδύνατον, * ὄν οὐ τολμặ * 'Αγγέλων
 Δ ἀτενίσαι τὰ τάγματα· * διὰ σοῦ δὲ, Πάναγνε, ὡράθη
 βροτοῖς * Λόγος σεσαρχωμένος· * ὄν μεγαλύνοντες, * σὺν ταῖς
 οὐρανίαις Στρατιαῖς * σὲ μαχαρίζομεν.

Σαφώς * ττζ πλήρους δεχάδος, Πρόδρομε, * τῶν ἐντολῶν * σὐ φύλαξ ἐξ ἰσχύος γενόμενος, * χαταλλήλως προς Χριστοῦ τετίμησαι * χαρισμάτων δεχάδι· * ὅθεν τοῦ Λόγου σε * μύστην τε χαὶ φίλον νῦν εἰδότες, * σὲ μαχαρίζομεν.

Χριστοῦ * Προφήτης τε καὶ ᾿Απόστολος, * ᾿Αγγελός τε * καὶ Πρόδρομος τῆς θείας σαρχώσεως, * Βαπτιστὴς καὶ Ἱερεὺς καὶ Μάρτυς πιστὸς, * κήρυξ τε τοῖς ἐν Ἅδου * σὺ ἐχρημάτισας, * καὶ τοῖς παρθενεύουσι κανὼν, * καὶ τῆς ἐρήμου βλαστός.

Ψυχής * το άπιστον δειγματίζεται * ίερουργοῦ * χειρός νενεχρωμένης τῷ θαύματι, * βλαστησάσης αὖθις δὲ τής πίστεως, * καὶ τής σής ἐκφανθείσης * Κάρας, Μακάριε, * ἡ καταποθεῖσα παλάμη * ἀνακαινίζεται.

Παθών * ἰάματα ἀρυσώμεθα * τῷ εὐκλεεῖ * τεμένει τοῦ Προδρόμου προστρέχοντες· * ἐν αὐτῷ γὰρ πάρεισιν ἀΑγγέλων χοροὶ, * πνεύματά τε Δικαίων, * πάντων ἡ Δέσποινα * σὺν τῷ Βαπτιστῆ Ἰωάννῃ * ἰάσεις νέμοντες. Θεοτοκίον.

Θεόν * ἀσπόρως, Αγνη, ἐχύησας, * τόν ἐπὶ γῆς * ὀφθέντα χαὶ βροτοῖς ὀμιλήσαντα * ἐν δυσὶ ταῖς φύσεσι χαὶ ἐνεργίαις ὀμοῦ * χαὶ μιὰ ὑποστάσει· * ὄν χαθιχέτευε * σὺν ταῖς οὐρανίαις στρατιαῖς * ὑπὲρ τῆς ποίμνης σου.

Έξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν. *

Αμπροφανής ἀνέτειλεν * ή τιμία σου Κάρα * ἐχ τῶν ἀδύτων χόλπων γῆς, * Πρόδρομε Ἰωάννη, * λύχνε φωτός τοῦ ἀύλου· * ἦς τὴν Εὕρεσιν πόθω * τελοῦντες δυσωποῦμέν σε * τῶν δεινῶν εὑρεῖν λύσιν, * χαὶ τὸν χαιρὸν * εὑμαρῶς ἀνύσαι τῆς ἐγχρατείας * πρεσβείαις σου, πανεύφημε * Βαπτιστὰ τοῦ Σωτῆρος.

Θεοτοχίον, όμοιον.

υχαγωγείται, Πάναγνε, * τῶν Πιστῶν ἡ θεόρρων * ὁμήγυρις λατρεύουσα * καὶ πιστῶς ἀνυμνοῦσα * σὲ Θεοτόκον κυρίως· * ταῖς πρεσβείαις σου ὅθεν * τῶν νηστειῶν τὸν δίαυλον * ὅὀς ἡμῖν ἐκτελέσαι * θεοπρεπῶς, * καὶ Σταυρόν τὸν τίμιον προσκυνῆσαι * καὶ πάθη τὰ σωτήρια * τοῦ Υίοῦ καὶ Θεοῦ σου.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστῶμεν Στίχους δ΄. καὶ ψάλλομεν τρία Στιχηρὰ προσόμοια, δευπεροῦντες το πρῶτον.

Ήχος δ'. "Εδωχας σημείωσιν. *

Η νοιξε προπύλαια * τῆς ἐγχρατείας ἡ πάνσεμνος * Κεφαλή σου, Πανεύρημε, * και τροφὴν προέθηκεν * ἡδυτάτην πᾶσι * θείων χαρισμάτων· * ὥνπερ μετέχοντες πιστῶς * το τῆς νηστείας τραχύ γλυχαίνομεν, * και πίστει εὐφημοῦμέν σε * και ἐκβοῶμεν Χριστῷ τῷ Θεῷ· * Ίησοῦ παντοδύναμε, * ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Μύρα ὥσπερ νάματα * ἡ Κεραλὴ ἀποστάζουσα * τοῦ Προδρόμου ἀνένναα, * και τραπέζη σήμερον * ἀποτεθειμένη * μυστικῆ και θεία * εὐωδιάζει νοὴτῶς, * και ἀηδίαν ἐλαύνει θλίψεων, * και εὐφροσύνης ἅπαντας * πληροῖ τοὺς πόθω χραυγάζοντας· * Ἱησοῦ παντοδύναμε, * ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

"Ετεμεν ή Κάρα σου * χαθάπερ ξίφος τομώτατον * χεραλὰς ἀνομούντων ἐχθρῶν, * χαὶ νάματα ἔβλυσεν * εὐνομοῦσι πᾶσι * τῶν θείων χαρίτων· * χαὶ διὰ τοῦτό σε πιστῶς * ἀνευρημοῦμεν φίλον χαὶ Πρόδρομον, * Ἰωάννη, τοῦ Κτίσαντος, * χαὶ ἐχβοῶμεν αὐτῷ ἐχτενῶς· * Ἰησοῦ παντοδύναμε, * ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Δόξα, Ἡχος πλ. β΄.

Τήν πανσεβάσμιον Κάραν * τοῦ Βαπτιστοῦ σου, Κύριε, * φανερωθεϊσαν σήμερον ἐχ γτζς, * μετὰ ρωντζς αἰνέσεως * ἀρυσάμενοι πιστῶς, * εἰς πρεσβείαν, φιλάνθρωπε, * οἱ ἐπταιχότες δοῦλοί σου * προσάγοντες, αἰτούμεθα * δι' αὐττζς ἐπιτυχεῖν * ἐν ἡμέρα χρίσεως * παρὰ σοῦ τὸν ἰλασμόν * χαὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. (Θεοτοχίον. Τριήμερος ἀνέστης, Χριστέ. * (Διλάγαθε Θεὲ καὶ Σωτὴρ, * τοὺς δούλους σου περίσωζε * ἀπὸ πάσης * περιστάσεως δεινῆς * πρεσβείαις τοῦ Προδρόμου * καὶ πάντων τῶν 'Αγίων * καὶ Μητρός σου ταῖς ἐντεύξεσιν.

Είς του Στίχου, το Ιδιομελού της ήμερας. Είτα του Άγιου, Δόξα, Έλχος πλ. β΄.

Π πρώην ἐπὶ πίναχος * τὸ τοῦ Ἡρώδου ἄθεσμον μῦσος ἐλέγξασα, * τὴν δὲ μετάνοιαν πᾶσι χηρύξασα Πιστοῖς * τιμία Κεραλὴ τοῦ Βαπτιστοῦ τοῦ Χριστοῦ, * ἐχ τῶν ταμείων τῶν τῆς Υῆς * ἀναρανεῖσα πρόχειται * τοῖς πιστῶς προσιοῦσιν πρός αὐτὴν, * χαὶ ἀπτομένοις ἐν φόβῷ * χαὶ προσχυνοῦσι πόθῷ ψυχῆς * βραβευομένη λύσιν πταισμάτων, * τῶν αἰτημάτων παρέχει τὰ ἐπίπονα * χαὶ τὸ μέγα ἔλεος. Καὶ νῦν. Θεοτοχίον.

Θεοτόχε, σὺ εἶ ἄμπελος ἡ ἀληθινή. *

Τό, 'Αγαθόν τό έξομολογείσθαι τῷ Κυρίω.

Ποιούμεν δε και Μετανοίας μεγάλας τρεζ.

Συνάπτομεν δε χαι την Πρώτην Ώραν, χαι στιχολογούμεν άνευ Μετανοιών, ποιούντες χαι ένταύθα τας τρεῖς μεγάλας Μετανοίας μόνον. Ούτως οὐν γίνεται εἰ ἔστι Τεσσαραχοστή.

Εί δέ ούχ έστι Τεσσαραχοστή, είς τον Όρθρον ή συνήθης Στιγολογία. 'Αναγινώσχομεν δε είς την Μετάφρασιν, περί της Ευρέσεως σής τιμίας Κεραλής, είς δόσεις β'. Οι 'Αναβαθμοί, τό Α'. Αντίσωνον του δ'. "Πγου. Το Προχείμενον το Πάσα πνοή το Ευαγγέλιον ο Ν'. Οι Κανόνες της Όχτωήγου, και του Αγίου είς ς'. 'Αφ' Έκτης το Κοντάκιον. Είς τούς Λίνους, Στιγ ηρά προσόμοια του Αγίου. Δόξα, Ήγος πλ. β΄. τό προγρασέν· Καί νῦν, Θεοποχίον. Δοξολογία μεγάλη, χαι 'Απόλυσις. Διδοται δε και "Αγιον "Ελαιον τοις Αδελφοις. Είς την Λειτουργίαν, Τυπικά και έκ του Κανόνος του Αγίου 'Ωδή γ'. και ς'. Προκείμενου, Τιγος βαρύς. Εύφρανθήσεται δίκαιος έν Κυρίω, καί έλπιει έπ' αύτόν. Στίγος Είσάχουσον, ό Θεός, τής φωνής μου, έν τῷ δέεσθαί με πρός σέ. Ο Άπόστολος, πρός Κορινθίους Β΄. Άδελφοί, ό Θεός ό είπών έχ σχότους φῶς λάμψαι. Ζήσει Κυριαχή ΙΕ΄. Αλληλούτα, 11/0ς δ. Δίχαιος ώς φοτνιξ άνθήσει ώσει χέδρος ή έν τῷ Λιβάνω πληθυνθήσεται. Στίγος Πεφυτευμένος έν τῷ οἶχω Κυρίου έν ταϊς αύλαϊς του Θεου ήμων έξανθήσει. Εθαγγέλιον, κατά Ματθαΐον. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀκούσας ὁ Ἰησοῦς, ὅτι Ἰωάννης παρεδόθη. Ζήτει Κυριαχή μετὰ τὰ Φῶτα. Κοινωνιχόν Εἰς μνημόσυνον αιώνιον.

Εἰ δὲ ἔστι Νηστεία, Προσχομιδή οὐ γίνεται· ἀλλὰ μετὰ τήν Στιγολογίαν, τὸ, Κύριε ἐχέχραξα· χαὶ ἰστῶμεν Στίγους ι΄. χαὶ ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δὶς, χαὶ τὸ Μαρτυριχόν, χαὶ τὰ Προσόμοια τοῦ Τριφδίου, χαὶ εὐθὺς τοῦ ᾿Αγίου τὰ παρόντα γ΄. δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ήχος β΄. "Οτε * έχ τοῦ ξύλου σε νεχρόν. * Δεῦτε * τὴν τιμίαν Κεφαλὴν, * τὴν ἀποτμηθεῖσαν τῷ ξίφει, * τοῦ Βαπτιστοῦ, οἱ Πιστοὶ, * σήμερον τιμήσωμεν * ἐν τῆ Εὐρέσει αὐτῆς, * ὑπαντῶντες ἐν ἄσμασι, * τιμῶντες ἐχ πόθου * χάριτας προχέουσαν * τῶν ἰαμάτων ἡμῖν· * ἡνπερ * ὁ ληρώδης Ἡρώδης * πάλαι προαπέτεμεν, οἴστρῷ * τῆ Ἡρωδιάδι συμπλεχόμενος.

Οσπερ * έχ μετάλλων ό χρυσός, * ούτως έχ τῆς γῆς του Προ-🛏 δρόμου * ή Κεφαλή δαδουχεί, * στάμνω διαλάμπουσα * χαί φθεγγομένη τρανώς, * τοῦ Ηρώδου ἐλέγχουσα * μοιχείαν χαὶ φόνον, * αίγλη τε φωτίζουσα * τὰς διανοίας ήμῶν. ήνπερ * ἀσπαζόμενοι πίστει * σήμερον τιμήσωμεν ύμνοις * ώς ύπερ ήμῶν Θεῷ πρεσβεύουσαν.

Ε εάλαι * ώσπερ θεῖος θησαυρὸς * στάμνω κεκρυμμένη ή Κάρα * του Βαπτιστου έν τη γη, * σήμερον τοις πέρασιν * άποχαλύπτεται * ώσπερ πλοϋτος προχέουσα * πηγάς ίαμάτων, * νόσους θεραπεύουσα, * ψυγάς φωτίζουσα· * όθεν * θυμηδίας άπάσης * γάριν άπολαύοντες, ύμνοις * ταύτην εύλαβῶς έγχωμιάσωμεν.

Δ6ξα, Hyos 3'.

📱 🖡 τῶν θείων έννοιῶν * πανσεβάσμιος θήχη, * χαὶ τῆς ἀῥρήτου 📕 ούσίας * τρανώς ή προβλέψασα * το μυστήριον Κάρα σου, * ώς ἐχ λαγόνων μητριχών * ἐχ τῶν ταμείων τῆς Υῆς * σήμερον άνατέταλχεν, * Ίωάννη πανεύρημε, * χαι εύωδίασε πασαν την ύφήλιον, * άγιασμοῦ προχέουσα μύρον, * χαὶ νοητῶς * χηρύττουσα μετανοίας όδον, * χαι τῷ Σωτήρι τῶν δλων * πρεσβεύουσα ὑπέρ των ψυχων ήμων.

Καί νῦν. Θεοτοχίον. Ότε * ἐχ τοῦ ξύλου σε.

() όβος * πολυτρόπων πειρασμών * χαι των άναγχών χαταιγίδες * νυν με χειμάζουσι, * χαι βυθός χαλύπτει με * της απογνώσεως. * ό γειμών των πταισμάτων μου * δεινώς με ταράττει. * πρόφθασον χαι λύτρωσαι * χλυδωνιζόμενον, * μόνη των Πιστών ή γαλήνη, * χαί πρός τόν λιμένα της άνω * θείας χληρουχίας με είσάγαγε.

"Π Σταυροθεοτοκίον, όμοιον.

👕 όνους * ὑπομείνασα πολλοὺς * ἐν τῆ τοῦ Υίοῦ χαὶ Θεοῦ σου * σα· * Οίμοι, Τέχνον γλυχύτατον! * ἀδίχως πῶς πάσχεις; * πῶς τῷ ξύλφ κρέμασαι * ὁ πᾶσαν γτην ἐκπληρῶν; * ὅθεν, * Παναγία Παρθένε, * σε παραχαλούμεν εν πίστει, * ίλεων ήμιν τούτον απέργασαι.

Είσοδος μετά του Εύαγγελίου, τό, Φως ίλαρόν, τό Προκείμενον, καί τὰ 'Αναγνώσματα τῆς ἡμέρας· τὸ, Κατευθυνθήτω, μετά δε την τούτου συμπλήρωσιν λέγει ο Διάχονος, Σορία· χαί εύθύς το Προχείμενον τοῦ Αποστόλου, τὸ, Αλληλούτα, χαὶ τὸ Εύαγγέλιον και καθεξής ή θεία Λειτουργία των Προηγιασμένων.

Είσερχόμενοι δε είς την τράπεζαν, χαταλύομεν ελαιον χαί οίνον, άνευ της Πρώτης Έβδομάδος.

TH: KE'. TOY AYTOY MHNOS.

Μνήμη τοῦ ἐν ᾿Αγίοις Πατρός ἡμῶν Ταρασίου, ᾿Αργιεπισχόπου Κωνσταντινουπόλεως.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τό, Κύριε έχέχραξα, ψάλλομεν προσόμοια Στιχηρά, Ἡγος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων. *

πέρ το ζήσαι, Παμμάχαρ, * θανείν προθέμενος, * την του Χριστού είχονα * προσχυνείσθαι προστάττεις * χαι πάντων των Αγίων· * όθεν λοιπόν * αίρετιζόντων τὰ στόματα * Δαυίτιχῶς ένεφράγη χατὰ Θεοῦ * τῶν λαλούντων ἀδιχίαν πολλήν.

[] ιλαργυρίας την νόσον * ἀποσεισάμενος, * τον θησαυρον τῆς ανω * βασιλείας ἐχτήσω, * Όσιε θεόφρον· * ὅθεν πιστῶς * ή σορός τῶν λειψάνων σου * τοῖς προσιοῦσι παρέχει θεοπρεπῶς * τὰ ἰάματα, ἀοίδιμε.

Ταϊς έντολαϊς τοῦ Κυρίου * πολιτευόμενος, * ὑπογραμμός ἐδείχθης * τῷ ποιμνίῳ σου, Πάτερ * Ταράσιε τρισμάχαρ· * ὅθεν xaì νῦν * ταῖς διδαχαῖς σου φρουρούμεθα· * ἀλλὰ μὴ παύση πρεσβεύων ὑπὲρ ἡμῶν * τῶν τὴν μνήμην σου τελούντων φαιδρῶς. Τ^{όν} ἀληθῆ Ἱεράρχην * xaì λειτουργόν τοῦ Χριστοῦ, * ὡς παρ' αὐτοῦ λαβόντα * τὴν τοῦ Πνεύματος χάριν, * τιμήσωμεν ἀξίως * Ταράσιον νῦν * τὸν σοφὸν ἀρχιποίμενα· * ὡς παρῥησίαν γὰρ ἔχων πρός τὸν Θεὸν * ἰχετεύει τοῦ. σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα, χαί νῦν. Θεοτοχίον, δμοιον.

Έπι την σην εύσπλαγχνίαν * προστρέχω πάντοτε· * έπι τούς σούς προσφεύγω * οίχτιρμούς καθ' έκάστην * ύμνῶν και εὐλογῶν σε, * και την πολλην * ἀνοχην ἐκπληττόμενος * τοῦ σοῦ Γίοῦ ἐπι πᾶσί μου τοῖς κακοῖς, * ην ἐνδείχνυται, Θεόνυμφε.

"Η Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Αναρτηθέντα ώς είδεν * ἐπὶ Σταυροῦ τὸν Αμνὸν * ἡ ἄμωμος Παρθένος * θρηνφδοῦσα ἐβόα· * Γλυχύτατόν μου Τέχνον, * τί τὸ χαινὸν * χαὶ παράδοξον θέαμα; * πῶς ὁ χατέχων τὰ πάντα ἐν τῆ χειρὶ, * ἐπὶ ξύλου προσηλώθης σαρχί;

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά την συνήθη Στιχολογίαν, ο Κανών, οδ ή Άχροστιχίς. Χαίρων γεραίρω Ταράσιον τον μέγαν.

Έν δε τοῖς Θεοτοχίοις· Γεωργίου.

Men. Tom. III.

ΜΗΝ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ, ΚΕ΄.

'Ωδή α'. Ήχος δ'. Ο Είρμός.

νοίξω τό στόμα μου * χαὶ πληρωθήσεται Πνεύματος, * χαὶ
 λόγον ἐρεύξομαι * τῆ Βασιλίδι Μητρί· * χαὶ ὀρθήσομαι *
 φαιδρῶς πανηγυρίζων, * χαὶ ặσω γηθόμενος * ταύτης τὰ θαύ ματα.

Χαρίτων τοῦ Πνεύματος * οἱ ποταμοὶ προχεόμενοι * ἐν τῆ μνήμη σήμερον * τοῦ Ἱεράρχου Χριστοῦ, * χαταρδεύουσι * Πιστῶν τὰς διανοίας, * χαὶ πάθη ἐχπλύνουσι * χαὶ μολυσμοὺς τῶν ψυχῶν.

"Ανωθεν δεξάμενος * ίερωσύνης το ένδυμα, * ἀρεταῖς ἐφαίδρυνας * τοῦτο, Ταράσιε, * χαὶ ὑπέρλαμπρος * φωστὴρ ἐν Ἱερεῦσιν * ἐδείχθης, ἐν Πνεύματι * ἰερουργῶν τῷ Χριστῷ.

¹Ιδρυσας, Ταράσιε, * ορθοδοξίας εἰς ἄσειστον * πέτραν τὴν διάνοιαν * σαλευομένην βροτῶν, * xαὶ ἐδόνησας θεμέλια τῆς πλάνης, * xαὶ τὰς τῶν αἰρέσεων * βάσεις xατέβαλες.

Θεοτοχίον.

Γαλήνης ἐπλήρωσε * τῆς νοητῆς, Θεονύμφευτε, * τὴν ατίσιν ό ἀἰρἡήτως * ἐκ σοῦ τεχθεἰς ἐν σαρκὶ, * καὶ κατηύγασε * τὸν κλύδωνα τῆς πλάνης, * καὶ εἰς ὅρμον ἴθυνεν * ἡμᾶς οὐράνιον.

Ωδή γ΄. Ο Είρμος.

» στούς σούς ύμνολόγους, Θεοτόχε, * ώς ζώσα χαι άφθονος πη-

» Ι γη, * θίασον συγκροτήσαντας * πνευματικόν, στερέωσον· *

» και έν τη θεία δόξη σου * στεράνων δόξης άξίωσον.

Γραφής είς βυθόν της θεοπνεύστου * είσδύσας, Ταράσιε σορέ, * έντεῦθεν τὸν πολύτιμον * μαργαρίτην ἀνείλχυσας· * ὄν μεταδοὺς τῆ ποίμνη σου, * ταύτην ἐνθέως χατεπλούτισας.

*Εσβεσας τοῖς ὄμβροις τῶν δαχρύων * τὸ πῦρ ἡδονῶν τῶν σαρχιχῶν, * χαὶ διανῆψας, "Οσιε, * τὴν ψυχιχὴν λαμπάδα σου, * ἐλαίψ χαθαρότητος * χαὶ εὐποιίας χοσμηθεῖσαν φαιδρῶς.

'Ράβδω τῶν ἐνθέων σου δογμάτων * τοὺς θῆρας, σορὲ, τῆς τοῦ Χριστοῦ * ἀπήλασας, μαχάριε, * ποίμνης, ταύτην ἀλώβητον * διατηρῶν, Ταράσιε, * τὸν ᾿Αρχιποίμενα δοξάζουσαν.

Θεοτοχίον.

'Ως χλίμαχα γήθέν σε, Παρθένε, * ὁ Κτίστης προθέμενος βροτοῖς, * ἐχ χατωτάτων Ολίψεων * χαὶ ἐχ φθορᾶς πρὸς ἄρθαρτον * ζωὴν ταῖς ἰχεσίαις σου * ἀναβιβάζει τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Κάθισμα, Ήχος πλ. δ.

Τήν Σορίαν και Λόγον.

Κατὰ παθῶν βασιλεύσας τῶν τῆς σαρχός, * Ιεράρχης ἐχρίσθης δεοπρεπῶς· * χαὶ τὴν Βασιλεύουσαν * ὀρθοδόξως ἐποίμανας * ἀπελάσας θῆρας * αἰρέσεων, θεόπνευστε, * τὴν τῶν σεπτῶν εἰχόνων * τρανώσας προσχύνησιν· * δθεν μετά τέλος * άτελεύτητον γάριν * άξίως χεχλήρωσαι, * Ιεράρχα Ταράσιε. * Διά τοῦτο βοῶμέν σοι· * Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι * τοις έορτάζουσι πόθω * την άγίαν μνήμην σου. Δόξα, και νυν. Θεοτοχίον, όμοιον.

Ως Παρθένον και μόνην έν γυναιξι * σε άσπόρως τεκούσαν Θεόν σαρκι * πάσαι μακαρίζομεν * γενεαι των άνθρώπων. * τό γάρ πῦρ ἐσχήνωσεν * ἐν σοὶ τῆς Θεότητος, * χαὶ ὡς βρέφος θηλάζεις * τόν Κτίστην χαι Κύριον. * όθεν των Αγγέλων * χαι άνθρώπων τό γένος * άξίως δοξάζομεν * τον πανάγιον Τόχον σου, * χαι συμφώνως βοῶμέν σοι· * Πρέσβευε τῷ σῷ Γίῷ xal Θεῷ,* τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἀνυμνοῦσιν ἀξίως * τὴν δόξαν σου, "Αγραντε. η Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Τιόν 'Αμνόν και Ποιμένα και Λυτρωτήν * ή 'Αμνάς θεωρούσα έν τῷ Σταυρῷ, * ὦλόλυζε δακρύουσα * και πικρῶς ἐκβοῶσα· * Ο μέν χόσμος άγάλλεται * δεχόμενος την λύτρωσιν, * τὰ δέ σπλάγχνα μου φλέγονται * όρώσης σου την σταύρωσιν, * ήνπερ ύπομένεις * διὰ σπλάγγνα έλέους. * Μαχρόθυμε Κύριε, * τοῦ έλέους ή άβυσσος * χαί πηγή άγαθότητος, * σπλαγχνίσθητι, χαι δώρησαι ούν * των πταισμάτων άρεσιν τοις δούλοις σου, * τοις άνυμνοῦσί σου πίστει * τὰ θεῖα παθήματα.

'Ωβή δ'. Ο Ειρμός.

• Γήν άνεξιχνίαστον θείαν βουλήν * τῆς ἐκ τῆς Παρθένου σαρ-» L χώσεως * σοῦ τοῦ 'Υψίστου * ὁ Προρήτης 'Αββαχούμ * χα-τανοών έχραύγαζε· * Δόξα τῆ δυνάμει σου, Κύριε.

Αρτον προβαλλόμενος τον ψυχιχόν, * έθρεψας πεινώντας, Ταράσιε, * λόγοις ένθέοις, * χαι προτέθειχας σαυτόν * τοις δεομένοις τράπεζαν * ἄφθονον τρορήν ἐπιφέρουσαν.

Ίλυν αποθέμενος, Πάτερ σορέ, * την έπιπροσθουσαν τοις όμμασι * τής διανοίας, * ταις άγρύπνοις προσευχαις * τής νοητής έπέτυχες * Θεού θεωρίας, Ταράσιε.

Ρώμη των δογμάτων σου, Πάτερ σορέ, * όρη έσαλεύθη αίρέσεων, * χαι ασεβείας * χατεβλήθησαν βουνοι, * χαι ασαλεύτως ίδρυνται * οι της Έχχλησίας θεμέλιοι. Θεοτοχίον.

'Ρώμην περιβέβληται ή των βροτων * φύσις, ασθενήσασα πρό-τερον * τῆ παραβάσει, * ἐν τῷ τόχω σου, Αγνή, * χαὶ τοῦ ἐχθροῦ ή τύραννος * δύναμις είς τέλος ήσθένησεν.

ίνος. Ο Είρμος.

* Εξέστη τὰ σύμπαντα * ἐπὶ τῆ θεία δόξη σου· * σừ γὰρ,

» Θεόν, * και τέτοχας άχρονον Υίον * πάσι τοις ύμνουσί σε * την

» εισήνην βραβεύοντα.

668

Τοῦ λόγου τῆ σύριγγι * τὴν ποίμνην σου, Ταράσιε, * ἐπὶ τὰς νομάς της εύσεβείας * χαι έπι ύδωρ της θείας γνώσεως * χαι είς τὰς ἐπαύλεις τοῦ Χριστοῦ * Ιθυνας, ἀλώβητον * ταύτην τηρῶν πρεσβείαις σου.

"Αρματι χρησάμενος * τῶν ἀρετῶν, Ταράσιε, * δι' αὐτῶν πρὸς ύψος θεωρίας * άνεβιβάσθης, και τὰ άθέατα * είδες διανοίας όρθαλμοῖς * χάλλη τοῦ Δεσπότου σου, * ὧν νοὶ χατετρύφησας.

Ρείθρον την προαίρεσιν * έλέου άνεξάντλητον * έχων, Ιεράρχα, δεομένοις * τής εύποιίας τούς άεννάους χρουνούς * έβλυσας. διό σε ό Χριστός * πρός ύδωρ ἀείζωον * χαὶ τρυφήν χατεσχήνωσεν. Θεοτοχίον.

Γένος τὸ ἀνθρώπινον * τὴν πρώην ὡραιότητα * χαὶ τὸ εὐπρεπές και κατ' είκονα * δι' άμαρτίαν άπεκδυσάμενον, * ταῦτα περιβάλλεται, 'Αγνή, * διὰ τῆς χυήσεως * τῆς σῆς, θερειδέστερα. Ωοής. Ο Είσμός.

* Ε ίλθον είς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, * και κατεπόντισέ με * καταιγίς πολλῶν ἀμαρτημάτων· * ἀλλ'ώς Θεός * ἐκ βυθοῦ

» άνάγαγε * την ζωήν μου, πολυέλεε.

'Απάρας το χάλυμμα, θεόφρον, * αίρετιχῶν χαρδίαις * το έγχείμενον της άγνωσίας, * την άληθη * των δογμάτων, "Οσιε, * πάσι γνώσιν έφανέρωσας.

Σύ πυρφόροις λόγοις, Ίεράρχα, * τὰς ἀχανθώδεις φλέξας * δυσφημίας των αίρετιζόντων, * τόν φωτισμόν * των όρθων δογμάτων σου * έν τοῖς πέρασιν ἐφήπλωσας.

'Ισχύν έχ Θεοϋ διεζωσμένος * τῆ νοητῆ μαχαίρα * τῶν δογμάτων σου, Ιερομύστα, * τὰς χεραλὰς * τὰς τοῦ ψεύδους ἔτεμες, * διαγγέλλων την άληθειαν. Θεοτοχίον.

'Ιδείν δρθαλμοίς της διανοίας * την νοητήν σου δόξαν * χαταξίωσον, Θεογεννήτορ, * τούς τα σεπτά * προσχυνούντας σύμβολα * τῆς ἀφθόρου σου χυήσεως.

Κοντάχιον, 'Ηχος δ'. 'Επεφάνης σήμερον. *

Οσπερ μέγας ήλιος * ταῖς τῶν δογμάτων * xαὶ θαυμάτων λάμ-ψεσι * φωταγωγεῖς διαπαντός * τῆς οἰχουμένης το πλήρωμα, ούρανομύστα * παμμάχαρ Ταράσιε.

Ο Οίκος, πρός τό Τη Γαλιλαία.

Τήν σχοτισθεϊσάν μου ψυχήν * τῷ σχότει τῶν πταισμάτων, * Ι φωτί του σου έλέους * χαταύγασον, Σωτήρ μου, * χαι λογισμόν έπ' άγαθοις * δώρησαί μοι, Χριστέ μου, * έχχαθάρας την

άχλὺν * τῶν φαύλων ἐνθυμήσεων· * ϊν' ὅπως χατ' ἀξίαν ἰσχύσω τὸν σὸν * Ἱεράρχην ἀνυμνῆσαι, * χαὶ φράσαι τὸν βίον * χαὶ τὰς πράξεις τὰς λαμπρὰς * χαὶ τὴν ἔνθεον πίστιν χαὶ τὸν ζῆλον, * ὸν ὑπὲρ τῆς σῆς ἐχτήσατο Ἐκχλησίας, * ἡτις χατὰ χρέος * αὐτὸν εὐρημοῦσα χραυγάζει· * Οὐρανομύστα * παμμάχαρ Ταράσιε.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΕ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ ἐν Αγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ταρασίου, Άρχιεπισκόπου Κονσταντινουπόλεως.

"Αχλυστος ὄρμος Ταράσιον λαμβάνει, Κόσμου ταραχῆς χαὶ ζάλης σεσωσμένον. Εἰχάδι ἐχ ταράχοιο Ταράσιος ἔπτατο πέμπτη.

Τατς αύτοῦ άγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ωδή ζ'. Ο Είρμός.

Ούχ έλάτρευσαν τη χτίσει οἱ θεόρρονες * παρὰ τὸν χτίσανΤα, * ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλὴν * ἀνδρείως πατήσαντες * χαίροντες ἔψαλλον· * Ἱπερύμνητε * ὁ τῶν Πατέρων Κύριος * χαὶ
Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Οι χρατήρες των δογμάτων σου πληρούμενοι * οίνου τής χάριτος, * πόμα ήμιν νοητόν, * Πάτερ, το τής γνώσεως * πασιν έχερασαν * τοις χραυγάζουσιν· * Ο των Πατέρων Κύριος * χαι Θεός, εύλογητός εί.

Νέφη ήλασας τῆ πνεύσει τῶν δογμάτων σου * τὰ τῶν αἰρέσεων * τῆς Ἐxxλησίας Χριστοῦ· * xαὶ αἰγλῃ, Ταράσιε, * ὀρθο-◊οξίας αὐτὴν * κατεφαίδρυνας, * τῷ Φωτοδότῃ κράζουσαν· * Ὁ Θεός, εὐλογητός εἶ.

Την ἀχένωτον θεόθεν εἰσδεξάμενος * χάριν, Ταράσιε, * τρορην ψυχῶν δαψιλῶς * χαὶ σωμάτων ἔβλυσας * τοῖς ἐνδεέσι, σοφέ· * διὰ τοῦτό σε * ὡς σιτοδότην ἄρθονον * οἱ Πιστοὶ ἀνευρημοῦμεν. ()εοτοχίον.

Ο ἀχώρητος τῆ φύσει τῆς Θεότητος * xai ἀπερίγραπτος * Λόγος Θεοῦ γεννηθείς * ἐx σοῦ σαρxi, Πάναγνε * xai παναμώμητε, * προσιτός ἐστι, * xai ἐν εἰχόνι γράφεται * ὡς σαφῶς ἐνανθρωπήσας. Ωδὴ η΄. Ὁ Εἰρμός.

Πατδας εὐαγεζ ἐν τῆ χαμίνω * ὁ τόχος τῆς Θεοτόχου διε σώσατο * τότε μὲν τυπούμενος· * νῦν δὲ ἐνεργούμενος * τὴν
 οἰχουμένην ἅπασαν * ἀγείρει ψάλλουσαν· * Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε,

» τὰ ἔργα, * xai ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Όλον τῆς σαρχός σου τὸ γεῶδες * ἀπέθου ἐγχρατείας πόνοις, Ταράσιε, * χαὶ βίον ἰσάγγελον * ἐπὶ γῆς διήνυσας· * διὸ τῶν ᾿Ασωμάτων σε * χοροὶ ἐδέξαντο * ἀπαύστως ἐχβοῶντα τῷ Κτίστη· * Σὲ ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νάμασι Χριστοῦ τὴν ἘΧΧλησίαν * δογμάτων, Ἱεράρχα, ὅλην χατήρδευσας, * χαὶ τὰ θεῖα σπέρματα * τοῦ ᾿Αγίου Πνεύματος * ἐν ταύτη ἐγεώργησας * χαὶ ἐπλεόνασας· * διὸ χαρποροροῦσα χραυγάζει· * Σὲ ὑπερυψοῦμεν, * Χριστὲ, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Μύρω νοητώ τοῦ Παραχλήτου * χρισθεὶς ὡς ἰερεὺς, Πάτερ Ταράσιε, * τῆς ἰερουργίας σου * τὴν στολὴν ἐποίχιλας * τῶν ἀρετῶν τοῖς χρώμασι * χαὶ ταῖς λαμπρότησι * διὸ χαὶ ἰερούργεις χραυγάζων * Σὲ ὑπερυψοῦμεν, * Χριστὲ, εἰς τοὺς αἰῶνας.

()estaxiov.

Υπό της αύτοῦ φιλανθρωπίας * καὶ μόνης εὐσπλαγχνίας τε καὶ ἀγαθότητος * τοῦ Πατρός ὁ σύνθρονος * Λόγος δυσωπούμενος, * ἐκ σοῦ σαρκὶ γεγέννηται, * Θεοχαρίτωτε· * ῖνα τὴν γεωθεῖσαν ἀνθρώπων * φύσιν οὐρανώση * ὡς μόνος Εὐεργέτης.

'Ωοή 0'. Ο Εισμός.

» 🖞 πας γηγενής * σχιρτάτω τῷ πνεύματι * λαμπαδουχούμενος. *

πανηγυριζέτω δὲ * ἀύλων Νόων φύσις γεραίρουσα * τὴν ἰερὰν
 πανήγυριν τῆς Θεομήτορος * καὶ βοάτω· * Χαίροις, παμμακά ριστε * Θεοτόκε ἀγνὴ ἀειπάρθενε.

"Εμπνους ώς είχών * χαι στήλη, Ταράσιε, * ζώσα προχείμενος * ἀρετῶν χαι πίστεως, * βοặς ἀπαύστως ἔργοις χαι λόγοις, σορέ, * χαι πρός οίχείαν μίμησιν * πάντας προτρέπεις Πιστούς· * διὰ τοῦτο * μνήμη ἀθανάτῷ σε * οι πρός σὲ ἀρορῶντες γεραίρουσιν.

Γνώσιν ἀληθή * πλουτίσας τὴν ποίμνην σου, * Πάτερ Ταράσιε, * ἀπειθεῖς ἐγύμνωσας * τῆς ψευδωνύμου γνώσεως, "Όσιε, * καὶ ἀποροῦντας ἔδειζας * καὶ πενομένους αὐτούς· * διὰ τοῦτο * ἀληθείας κήρυκα * οἱ Πιστοί σε ἀξίως δοξάζομεν.

"Αρας πρός Θεόν * τὰς χεῖρας xαὶ ὄμματα, * Πάτερ Ταράσιε, * νοητούς xατέβαλες * xαὶ ἀοράτους xαὶ πολεμίους ἐχθρούς, * xαὶ ἐτροπώσω φάλαγγας * τὰς τῶν αἰρέσεων, * xαὶ τὴν ποίμνην * τοῦ Χριστοῦ ἀλώβητον * ὀρθοδοξίας εἰς γῆν διεβίβασας.

Θεοτοχίον.

Νέρη τῶν παθῶν, * 'Αγνή, καὶ τῶν θλίψεων * διασκεδάσασα, * αἰγλῃ εὐρροσύνης σου * καὶ θυμηδίας ἡμᾶς κατάλαμψον * καὶ τῆς εἰρήνης, αἰτησαι * τὸν φωτοδότην Χριστὸν * ἐναυγάσαι * πάντας τοὺς ὑμνοῦντάς σε, * καὶ τῇ θεία σου σκέπῃ περίσωζε.

MHN Φ EBPOTAPIO Σ , KG'.

Έξαποστειλάριον. Τοίς Μαθηταίς.

Θεουργικαϊς έλλάμψεσι * τών έν σοι χαρισμάτων * καταραιδρύνεις, πάνσορε, * τὴν Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, * Ταράσιε θεοκήρυξ· * τῷ γὰρ κρείττονι, Πάτερ, * τὸ χεῖρον δουλωσάμενος, * θεῖον ἔσοπτρον ὥφθης * τῆς τριφεγγοῦς * και σεπτῆς Θεότητος, Ἱεράρχα, * ὑφ' ῆς καταλαμπόμενος * φρυκτωρεῖς κόσμον ὅλον. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

τνώμην, βουλήν χαὶ σύνεσιν, * νοῦν, χαρδίαν χαὶ σῶμα, * ψυχήν χαὶ ἄπαν χίνημα * ἐνεργείας ἐνθέου * εἰς σὲ ἐθέμην, Παρθένε· * σύ με φρούρει χαὶ σχέπε * ἐξ ἀοράτων, Δέσποινα, * χαὶ ἐχθρῶν ὁρωμένων, * τὸ πονηρὸν * τῶν ἀμαρτιῶν μου λύουσα χρέος· * ὡς Θεομήτωρ πάντα γὰρ * ὅσα θέλεις ἀνύεις.

Καλ ή λοιπή 'Ακολουθία του "Ορθρου κατά την τάξιν, καλ 'Απόλυσις.

THe KG'. TOY ATTOY MILNOS.

Μυήμη του Αγίου Πορουρίου, Έπισκόπου Γάζης.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τό, Κύριε ἐχέχραξα, ψάλλομεν Στιγηρά προτόμοια, "Πγος α΄. Τών οὐρανίων ταγμάτων. *

Τοϊς τῶν δαχρύων σου ρείθροις, * μάχαρ Πορφύριε, * τόν τῆς ψυχῆς χαθάρας * ρύπον, ἔσβεσας φλόγα * παθῶν τῆς ἀμαρτίας· * χαὶ τὴν στολὴν * ἐν πορφύρα χρωννύμενος, * ἐν οὐρανίοις πολεύη διὰ παντός * εἰς αἰῶνας ἀγαλλόμενος.

Ορθοδοξίας ἐμπρέπων * θείοις ὑψώμασιν, * ᾿Αρχιερέων Χλέος, * τῆ λυχνία ἐτέθης, * ἄξιος ἐργάτης * μισθον ἀληθῶς * τῶν σῶν πόνων δρεπόμενος· * Χαὶ διὰ τοῦτο χαρίσματα ἐχ Θεοῦ * ἐχομίσω, Παμμαχάριστε.

Ο μυστηπόλος τῆς χάτω * φριχτῆς τραπέζης, ἐχεῖ * ἐν οὐρανοῖς Κυρίω * τὴν θυσίαν προσφέρει * τὴν ἄϋλον χαὶ θείαν * ἀὐλως ἀεὶ, * ἐποπτεύων ἡμᾶς ταῖς αὐτοῦ * πρός τὴν Αγίαν Τριάδα πρεσβευτιχαῖς * ἰχεσίαις ὁ Πορρύριος.

Δόξα, χαί νον. Θεοτοχίον, όμοιον.

Γαραπτωμάτων πελάγει * χλυδωνιζόμενος, * τῷ γαληνῷ λιμένι * τῆς ἀχράντου πρεσβείας * τῆς σῆς, Θεοχυῆτορ, * προσπερευγώς * ἀναχράζω σοι· Σῶσόν με, * τὴν χραταιάν σου ὀρέξασα δεξιὰν * τῷ οἰχέτῃ σου, πανάμωμε.

MHN Φ EBPOYAPIOS, K ς' .

"Η Σταυροθεοτοχίον, διλοιον.

Τόού χατεϊδον ρομραίαν * την διελθουσάν μου * νυν την χαρδίαν, Τέχνον, * ώς προειπόν μοι πάλαι, * στε σε εώρων, * πάντων υίων * γηγενων ώραιότερον. * τῷ γὰρ Σταυρῷ έχουσίως μετὰ ληστων * ὡς χαχούργος ἀπηώρησαι.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Νετά την συνήθη Στιχολογίαν, ο Κανών, ου ή Άκροστιχίς. Το πορφυρίζον Ποιμένων άνθος σέβω, Ίωσήρ.

Ωδη α΄. Πχος πλ. δ΄. Ο Είρμός.

» Κυρίφ * τῷ διαγαγόντι τόν λαόν αύτοῦ * ἐν Ἐρυ-

Ορά Οαλάσση, * ότι μόνος ενδόξως δεδόξασται.

Ταύτην την φωτοφόρον * μνήμην σου γεραίροντι, Πορφύριε, * φωτοφόρον μοι αίγλην * ούρανόθεν δοθήναι ixέτευε.

Όλον από σπαργάνων * σεαυτόν Κυρίω προσανέθηχας, * χαί αὐτῷ ἐχολλήθης * χαὶ ψυχῆ χαὶ χαρδία, Πορφύριε.

11άθη προθανατώσας * πάντα δι' άσχήσεως, Πορφύριε, * Ίερεύς άνεδείχθης * τοῦ ζωῆς χαὶ θανάτου δεσπόζοντος.

Θεοποχίον.

Ομβρον είσδεξαμένη * σοῦ ἐν τῆ νηδύι τον οὐράνιον, * Θεοτόχε Παρθένε, * ἀμαρτίας τοὺς ὄμβρους ἐξήρανας.

'Ωδη γ'. Ο Είρμός.

» Σύ εί το στερέωμα * τῶν προστρεχόντων σοι, Κύριε· * σὐ » Σεί το ρῶς * τῶν ἐσχοτισμένων, * χαὶ ὑμνεῖ σε το πνεῦμά μου.

Ράβδω των δογμάτων σου * ἐπὶ νομὰς ζωῆς, Ὅσιε, * τὴν ἰερὰν * Ποίμνην σου ποιμάνας, * τῷ Θεῷ εὐηρέστησας.

Φέγγει θείας γνώσεως * τούς έν νυχτί δεινών, "Οσιε, * φωταγωγών, * έδειξας ήμέρας * χοινωνούς διά πίστεως.

"Υψει διαπρέποντα * τῶν ἀρετῶν Θεός τέθειχεν * ἐν ὑψηλη, * Πάνσορε, λυχνία, * τοὺς Πιστοὺς χαταυγάζοντα.

()eotoxiov.

'Ρῦσαί με πρεσβείαις σου * τῶν τοῦ ἐχθροῦ βελῶν, "Αχραντε, * xαὶ λογισμῶν * τῶν ἐπεμβαινόντων * ἀφειδῶς τῆ χαρδία μου.

Καθισμα, Ήχος δ΄. Ταχύ προχατάλαβε.

Έν πέτρα τῆς πίστεως * ἐρηρεισμένος, σορὲ, * τὴν πέτραν ἐπό-Οησας, * ἢν εἶδε πρὶν Δανιὴλ, * Χριστόν τὸν Θεὸν ἡμῶν· * ὑψωσας τὴν φωνήν σου * χαὶ τὸν νοῦν πρὸς τὸν Κτίστην· * ἔβαλες τοὺς ὀχλοῦντας * τῆ σαρχὶ πολεμίους * τῆ σῆ σφενδόνῃ, Γάζης * ὁ σεπτὸς πρόβολος, * Πάτερ Πορφύριε. Δόξα, χαί νῦν. Θεοτοχίον, όμοιον.

Έχαίνισας, "Αχράντε, * τῷ θείψ τόχψ σου * φθαρεῖσαν τοῖς πά-Θεσι * τῶν γηγενῶν τὴν θνητὴν * οὐσίαν, χαὶ ἤγειρας * πάντας ἐχ τοῦ θανάτου * πρός ζωὴν ἀρθαρσίας· * ὅθεν σε χατὰ χρέος * μαχαρίζομεν πίστει, * Παρθένε δεδοξασμένη, * ὡς προεφήτευσας. ¨Η Σταυροθεοτοχίον, ὅμοιον.

Παρθένε πανάμωμε * Μήτηρ Χριστου του Θεου, * ρομφαία διήλθέ σου * την παναγίαν ψυχήν, * ήνίχα σταυρούμενον * ἕβλεψας έχουσίως * τον Υίον χαι Θεόν σου· * ὄνπερ εύλογημένη * δυσωπουσα μη παύση * συγχώρησιν πταισμάτων * ήμιν δωρήσασθαι. 'Ωδή δ'. 'Ο Είρμός.

» Είσαχήχοα, Κύριε, * τῆς οἰχονομίας σου τὸ μυστήριον, * χα-. Ε τενόησα τὰ ἔργα σου * χαὶ ἐδόξασά σου τὴν Θεότητα.

Ισουργόν τῷ Γεννήτορι * Λόγον διαγγέλλων τοις ματαιόφροσι, * πρός εὐσέβειαν ἐζώγρησας * χαὶ Θεῷ τῶν δλων χαθιέρωσας.

Ζωτιχαῖς ἐπιπνεύσεσι * τὴν πρός τελευταίαν ώραν ἐγγίζουσαν, * Ἱερώτατε, ἐζώωσας * εἰς πολλῶν χαὶ ταύτης ἀναγέννησιν.

Ολονύκτοις δεήσεσι * χαι ταϊς πανημέροις, Οσιε, στάσεσι * την χαρδίαν ἀπετέλεσας * τοῦ Θεοῦ τῶν ὅλων χαταγώγιον. Θεοτοχίον.

Νεχρωθέντα με, Πάναγνε, * πάλιν ἀνεζώωσας ὡς χυήσασα * τὴν ζωὴν τὴν ἐνυπόστατον, * τὸν Υἰὸν χαὶ Λόγον τοῦ Γεννήτορος. 'Ωδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

* Φώτισον ήμᾶς * τοῖς προστάγμασί σου, Κύριε, * xai τῷ βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ * τὴν σὴν εἰρήνην * παράσχου ήμῖν, • φιλάνθρωπε.

Πρόρριζου τεμών * την φιλήδουου σύ αχαυθαυ, * έχαρποφόρησας του ασταχυν * της εύσεβείας, * Ιεράρχα παυσεβάσμιε.

^{*}Ομβροις σών εὐχῶν * οὐρανοὺς, Σορὲ, διήνοιξας * xai ὑετόν τῆ γῆ διένειμας, * αἰρετιζόντων * ἀποπνίξας τὰ ζιζάνια.

Ιθυνας ροπή * Θείου Πνεύματος όλόχληρον * λαόν χαι πόλιν είς λιμένα ζωής, * διεχουγόντα * άθείας το χλυδώνιον.

Θεοτοχίον.

Μόνην γενεῶν * ἐχ πασῶν σε ἐξελέξατο * ὁ Πλαστουργός, χαὶ ἀναπλάττει ἡμᾶς * ἐν σοὶ οἰχήσας, * Θεοτόχε ἀειπάρθενε.

'Ωδή ς'. Ο Ειρμός.

» τη ήν δέησιν έχχεῶ πρός Κύριον, * χαὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου τὰς

• Δ θλίψεις· * ὅτι χαχῶν * ή ψυχή μου ἐπλήσθη * χαὶ ή ζωή

- » μου τῷ "Αδη προσήγγισε· * χαι δέομαι ώς 'Ιωνας· * 'Εχ φθο-
- » ρᾶς, ὁ Θεός, μὲ ἀνάγαγε.

Men. Tom. III.

MHN DEBPOYAPION RT.

Έρέσεως άληθοῦς ἐπέτυχες * ἐγκρατεία ταπεινώσας τὰ πάθη, * καὶ πρός Θεόν * προσεχώρησας χαίρων, * καὶ ὀρεκτῶν ἀκροτάτῷ παρίστασαι, * Πορφύριε, Ἱεραρχῶν * καὶ Ποιμένων κανών ἀκριβέστατος.

Νοήσας σου τῆς ψυχῆς τὸ ώραῖον * χαθωράθη ἐν σταυρῷ ἡπλωμένος * ὁ ὑψωθεὶς * ἐν αὐτῷ ἐχουσίως, * χαὶ τὴν αὐτοῦ ρυλαχὴν ἐγχειρίζει σοι * ἐμραίνων σοι τὴν πρὸς αὐτὸν * χαὶ στοργὴν χαὶ τελείαν οἰχείωσιν.

'Ως Πέτρου τοῦ Κορυραίου τον ζῆλον * xaì τὴν πίστιν, Θεηγόρε, πλουτήσας, * τῷ τμητικῷ * εὐσεβείας σου λόγῳ * τὸ xaχουργόν ἐθανάτωσας γύναιον * τοῦ Μάνεντος, φθοροποιὰ * δολερῶς ὑποσπεῖρον διδάγματα.

Νεχρώσει τε χαὶ φθορặ ὑπαχθέντα * τὸν πρωτόπλαστον, Παρθένε Μαρία, * τὸν νεχρωτὴν * τοῦ θανάτου τεχοῦσα, * εἰς ἀρθαρσίαν μετήγαγες, ἄχραντε, * χαὶ ἔδειξας τοὺς γηγενεῖς * οὐρανίους Θεὸν σωματώσασα.

Κοντάχιον, Τηχο; 3'. Τοις των αιμάτων σου.

Ι ερωτάτοις σου τρόποις χοσμούμενος, * ιερωσύνης στολαζς χατηγλάζσαι, * παμμάχαρ Θεόρρον Πορφύριε, * χαι ιαμάτων έμπρέπεις ύψώμασι, * πρεσβεύων άπαύστως ύπερ πάντων ήμων.

O Olzos.

• περαστράπτει πλέον ήλίου * Πορφυρίου ή μνήμη τοῦ σοφοῦ, * ἀστραπαῖς θαυμάτων * πᾶσαν τὴν Χτίσιν φωταγωγοῦσα * χαὶ διώχουσα πλάνην τὴν τῶν εἰδώλων, * χαὶ τοὺς ΙΙιστοὺς σελαγίζουσα * πάντας εὐφραίνει. * Θεῷ γὰρ εὐαρεστήσας ἐπὶ γῆς, * τῶν σημείων ἀπείληρε τὴν χάριν * πάντας ἰᾶσθαι, * παρεστὼς τῆ Τριάδι ὀλόφωτος, * χαὶ πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΤ΄, τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Όσιου Πατρός ήμῶν Πορομοίου Ἐπισχόπου Γάζης.

Στίχοι.

Ω τίς παρέλθη, τίς δε και παραδράμη

Τόν Πορφύριον, καν παρήλθεν έκ βίου;

Ποργυρίοιο νέχυν χρύψε χθών είχαδι έχτη.

Ταϊς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. 'Αμήν.

'Osr, J'. 'O Eloubs.

- » Ε ε ατδες Έβραίων έν χαμίνω * χατεπάτησαν την φλόγα θαρ-
- ΙΙ σαλέως, * χαι εις δρόσον το πυρ * μετέβαλον βοώντες· *
- Εύλογητός εἰ, Κύριε * ὁ Θεός, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Αρνας ποιμάνας έπι χλόην * άληθείας, ώς άρνίον τῷ ποιμένι * προσηνέχθης Χριστῷ, * Πορφύριε, χραυγάζων· * Εύλογητός εί, Κύριε * ό Θεός, είς τοὺς αἰῶνας.

Νέμει χαμάτων σου τὰ γέρα * χατοιχίζων σε μοναζς έν ἀχηράτοις * Ίησοῦς ὁ Χριστός, * Πορφύριε, βοῶντα· * Εὐλογητός εἰ, Κύριε * ό Θεός, είς τοὺς αἰῶνας.

Θαύμασι πλείστοις χαί σημείοις * χατεχόσμησε τον βίον σου, τρισμάχαρ, * ό Χριστός, ον ποθών, * Πορφύριε, έβόας· * Εύλογητός εί, Κύριε * ό Θεός, είς τούς αίωνας.

()estoxiov.

Οίχτειρον, σώσόν με, Παρθένε, * τον οίχτιρμονα τεχούσα Θεόν Λόγον, * χαι φωτί τῷ έν σοι * χαταύγασον βοῶντα· * Εὐλογημένος, Πάναγνε, * ό χαρπός τής σής χοιλίας.

 $\Omega \delta r_i r_i'$. O Eisusz.

λί θεορρήμονες Παίδες έν τῆ χαμίνφ * σύν τῷ πυρί χαι την

, U φλόγα * χαταπατούντες έχραύγαζον· * Εύλογείτε, τὰ έργα *

» Κυρίου, τόν Κύριον.

Σεσοφισμένω σου λόγω κατεβλήθη * ο σοφιστής τής κακίας, * Ιεροχήρυξ πανόλβιε, * εύσεβών δε χαρδίαι * ενθέως ευφράνθησαν.

Συναγελάζη Πατέρων όμηγύρει * χαί συνευρραίνη Όσίων, * Πάτερ μαχάριε, πνεύμασιν· * Εύλογειτε, τὰ έργα, * χραυγάζων, τόν Κύριον.

Ἐξεδαφίσας τεμένη τῶν δαιμόνων, * ναόν Θεοῦ ἐδομήσω, * έν ῷ πληθύς μέλπει, "Οσιε· * Εύλογειτε, τὰ ἔργα * Κυρίου, τόν Κύριον.

Βασιλικήν άλουργίδα πορουρώσας * έξ άρετῶν σου, και ταύτην * ώς Ιερεύς στολισάμενος, * είς τὰ ἄνω χορεύεις * βασίλεια, Οσιε. (DEDTOXIOV.

'Ως άνωτέραν σε πάντων τῶν ποιημάτων * xαὶ οὐρανῶν πλατυτέραν, * Παρθενομήτορ, ήγάπησεν * ό Υίός σου, και σάρκα * έχ σοῦ ἀνελάβετο.

* Γφριξε * πάσα άχοή * την άπόρρητον Θεοῦ συγχατάβασιν· *
Σ δπως ό ὕψιστος * έχών χατήλθε * μέχρι χαι σώματος, *

» Παρθενικής από γαστρός * γενόμενος ανθρωπος· * διό την αχραν-» τον * Θεοτόχον οι Πιστοί μεγαλύνομεν.

Ίστίω, * Πάτερ, νοητῷ * ἐχπεράσας το τοῦ βίου χλυδώνιον, * οἰαχιζόμενος * παλάμη θεία * τοῦ Παντοχράτορος * πρός τοὺς λιμένας τῆς ζωῆς * σορῶς χατέπλευσας, * χαρᾶς λαβόμενος * αἰωνίου χαί τερπνής άπολαύσεως.

"Ωριμος, * πλήρης ήμερῶν * τῶν τοῦ Πνεύματος γενόμενος, "Όσιε, * xai τὴν ἀπάθειαν * ὡς διπλοίδα * περιβαλλόμενος, * ἰερωσύνης στολισμῷ * λάμπων μεταβέβηκας * εἰς φῶς ἀνέσπερον * τοῦ Κυρίου καθορặν τὴν τερπνότητα.

Στόματι * θείον γλυχασμόν * ἀρυσάμενος, ἡρεύξω, Μαχάριε, * λόγον σωτήριον, * παθῶν πιχρίαν * ἀποδιώχοντα * χαὶ γλυχασμῷ πνευματικῷ * πάντας ἐνηδύνοντα * τοὺς τὴν ἐτήσιον * ἐχτελοῦντάς σου, θεόρρον, πανήγυριν.

"Ηλιον * έγνως του Χριστου * ομιλήσαντα ήμιν μετά σώματος, * χαι ταις λαμπρότησι * ταις τούτου, Πάτερ, * ψυχής τὰ δμματα * χαταυγασθείς, όλολαμπής * ἀστήρ ἐχρημάτισας * θέσει θεούμενος, * ίερε θαυματουργε Πάτερ "Οσιε.

(θεοτοχίον.

Φεϊσαί μου, * Σωτερ, ό τεχθείς * και ρυλάξας την τεκούσαν σε άρθορον * μετά την κύησιν, * όταν καθίσης * κρίναι τὰ ξργα μου, τὰς ἀνομίας παρορών * και τὰς ἀμαρτίας μου * ὡς ἀναμάρτητος, * ἐλεήμων ὡς Θεός και ριλάνθρωπος.

Έξαποστειλαριον. Έπεσκέψατο ήμας. *

Μεταναστεύσας την πολλην * υπαρξιν διεσχόρπισας * τους πλάνη δε σχορπισθεντας * θαύμασιν ἀποστολιχοῖς * συνήγαγες, Πορφύριε * ἀλλὰ πρέσβευε, Πάτερ, * σωθηναι τους δούλους σου.

Θεοτοχίον, όμοιον.

Επί σοι μετὰ Θεόν * ἐλπίζομεν, Πανάχραντε, * χαι τῷ ἐχ σοῦ προελθόντι * συσταυρούμενοι Χριστῷ, * ταῖς πρός αὐτόν πρεσβείαις σου * ἀπροσχόπους εἰς τέλος * ἡμᾶς διαρύλαξον.

Καί ή Σοιπή του Ορθοου Άκολουθία ως σύνηθες, και Άπολυσις.

THE KZ'. TOY ATTOY MHNOS.

Μνήμη του Ότιου Πατρός ήμῶν Προκοπίου. του Δεκαπολίτου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τό, Κύριε έχεχραξα, ψάλλομεν Στιχηρά προσόμοια. 'Πχος δ'. 'Ως γενναΐον έν Μάρτυσι. *

Κατ' είχόνα γενόμενος * τοῦ Θεοῦ χαὶ ὁμοίωσιν * χατ' ἀρχήν τῆς πλάσεως, Παμμαχάριστε, * τὸ τῆς εἰχόνος ἀζίωμα* τηρεῖν διεσπούδασας * λογισμῷ πανευσεβεῖ, * χαὶ νοὸς χαθαρό-

τητι, * χαι άγνότητι, * χαι παθών έγχρατεία, * χαι τηρήσει * τών Χριστοῦ διαταγμάτων * χαι εὐσεβεία, πανόλβιε.

Τῆ ἀσκήσει τὸ πρότερον * προσλαβών καὶ τὴν ἄθλησιν * θεοφρόνως ὕστερον, εὐηρέστησας * δι' ἀμφοτέρων τῷ Κτίσαντι, * τῷ μόνῷ τὴν κάθαρσιν * ἀπαιτοῦντι παρ' ἡμῶν * καὶ ψυχῆς τὴν εὐγένειαν· * οῦ τὴν ἔνσαρκον * παρουσίαν δοξάζων * προσεκύνεις * τὴν εἰκόνα τὴν ἀγίαν * τῆς κατ' αὐτόν ἀνθρωπότητος.

Τούς τοῦ Λόγου τὴν σάρχωσιν * δυσσεβῶς ἀθετήσαντας * διελέγχων, "Όσιε, διετέλεσας * διὰ μαστίγων ἐτάσεως * πάσης τε χαχώσεως * χαὶ δεσμῶν χαὶ φυλαχῆς * βεβαιῶν τὴν ἀλήθειαν· * δθεν γέγονας * τῆς Χριστοῦ βασιλείας * χληρονόμος * χαὶ χαρᾶς ἀνεχλαλήτου * χαὶ ἀιδίου ἐλλάμψεως.

Δόξα, χαί νῦν. Θεοτοχίον, όμοιον.

Η Θεόν τον άχώρητον * έν γαστρί σου χωρήσασα * φιλανθρώπως άνθρωπον χρηματίσαντα, * χαὶ το ἡμέτερον φύραμα * έχ σοῦ προσλαβόμενον * χαὶ θεώσαντα σαφῶς, * μὴ παρίδης με, Πάναγνε, * νῦν θλιβόμενον · * ἀλλ' οἰχτείρησον τάχος, * χαὶ παντοίας * δυσμενείας τε χαὶ βλάβης * τοῦ πον ηροῦ ἐλευθέρωσον.

"Η Σταυροθεοτοχίον, διιοιον.

Έ Σταυρῷ ὡς ἐώραχε * χαθηλούμενον, Κύριε, * ἡ 'Αμνὰς καὶ Μήτηρ σου ἐξεπλήττετο, * καὶ, Τί τὸ ὅραμα, ἔχραζεν, * Υἰὲ ποθεινότατε; * ταῦτά σοι ὁ ἀπειθὴς * ὅῆμος ἀνταποδίδωσιν, * ὁ παράνομος, * ὁ πολλῶν σου θαυμάτων * ἀπολαύσας; * 'Αλλὰ δόξα τῆ ἀῥῥήτῷ * συγκαταβάσει σου, Δέσποτα.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά την συνήθη Στιχολογίαν ο Κανών, έχων 'Ακροστιχίδα τήνδε

Τούς σούς άγῶνας εὐπρεπῶς μέλπω, Μάχαρ.

Ποίημα Θεοφάνους.

'Ωδή α΄. Ήχος πλ. β΄. Ο Ειρμός.

Ος έν ήπείρω πεζεύσας * ό Ισραήλ * έν άβύσσω ζνεσι, * τόν
 διώχτην Φαραώ * χαθορῶν ποντούμενον, Θεῷ * ἐπινίχιον
 ώδην, * ἐβόα, ἔσωμεν.

Τῆς εὐσεβείας τῷ φίλτρῳ * κατασχεθεὶς * καὶ τῷ θείῳ ἔρωτι, * τρικυμίας κοσμικὰς * ἀπεκρούσω, "Οσιε, Θεῷ * ἐπινίκιον ὡδὴν * ἀνακρουόμενος.

Ο φωτοφόρος σου βίος * και το φαιδρόν * της ψυχης και σύντονον * εύσεβεία συγκραθέν, * άρετης εικόνισμα λαμπρόν * έν σοι, "Οσιε, τρανώς * άπηκριβώσατο.

MUN \oplus EBPOTAPIO Σ , KZ'.

'Υπερρυεί δαδουχία * και ρωταυγεί * του Χριστου λαμπόμενος, * τῶν παθῶν τὰς προσβολὰς * ἐγκρατῶς ἐμάρανας, βοῶν * ἐπινίκιον ψδήν * τῷ Παντοκράτορι.

Σεσαρχωμένον τόν Λόγον * θεοπρεπώς * συλλαβούσα, Πάναγνε, * τόν πρίν άσαρχον ήμιν * ύπερ φύσιν τέτοχας, 'Λγνή,' μετά γέννησιν Παρθένος * διαμείνασα.

Don y' O Eiguss.

» Λύχ έστιν "Αγιος ώς σύ, * Κύριε ο Θεός μου, * ο ύψώσας το

ν χέρας * τῶν Πιστῶν σου, ἀγαθὲ, * xαὶ στερεώσας ἡμᾶς *
 ἐν τῆ πέτρα * τῆς ὀμολογίας σου.

Σοῦ ἡ θέόληπτος ψυχὴ * τῷ τῆς πίστεως ζήλω, * μάχαρ, πυρπολουμένη, * τῶν ἀνόμων τὴν πιχρὰν * μανίαν χαὶ τὸν θυμὸν,* Θεοφόρε, * χραταιῶς διέλυσεν.

Οίχείοις αίμασι βαφείς * τῶν Μαρτύρων τοὺς ἄθλους * ἐμιμήσω, τρισμάχαρ, * αἰχισμοὺς τῶν ἀσεβῶν * ἀνδρειοτάτη ψυχῆ * ὑπομείνας * χαρτερῶς, Προχόπιε.

Υπέστης, Όσιε, διπλούς * τούς άγῶνας, ἐμφρόνως * τὰς αἰρέσεις ἐλέγχων, * καὶ λεόντων τὰς ὀρμὰς * ἀνδρείως ὑπενεγκών * θεοφρόνως, * πάνσοφε Προκόπιε.

Σορία Λόγος τοῦ Πατρός * ὁ πρὸ πάντων αἰώνων, * ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων * ἀποὴρήτως σαρχωθείς * ἐξ ἀπειράνδρου Μητρός,* Θεοτόχον * ταύτην ἀπειργάσατο.

Καθισμα, Ήγος α΄. Του λίθου σρραγισθέντος. *

Ασώματος ἐν βίω * ἐγνωρίσθης, Πατὴρ ἡμῶν, * καὶ ἕνσαρχος 'Αγγέλοις * ἀνεδείχθης συνδίαιτος, * τῷ κόσμω κατὰ Παϋλον σταυρωθείς * τῷ σοὶ ἐσταυρωμένω ἀληθῶς, * καὶ εἰς οὐράνιον οἰκῶν * τῆ διανοία χῶρον ὁ γήίνος. * Δόξα τῷ εὐδοκήσαντι ἐν σοί· * δόξα τῷ γνωρισθέντι σοι· δόξα * τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ * πᾶσιν ἰάματα.

Δόξα, χαί νῦν. Θεοτοχιον, δμοιον.

Τὰς χεῖράς σου τὰς θείας * αἶς τὸν Κτίστην ἐβάστασας, * Παρ θένε Παναγία, * σαρχωθέντα χρηστότητι, * προτείνασα, ὅυσώπησον αὐτὸν * λυτρώσασθαι ἡμᾶς ἐχ πειρασμῶν * χαὶ παθῶν χαὶ τῶν χινδύνων * τοὺς εὐρημοῦντας πόθω * χαὶ βοῶντάς σοι * Δόξα τῷ ἐνοιχήσαντι ἐν σοί· * δόξα τῷ προελθόντι ἐχ σοῦ· δόξα * τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς * διὰ τοῦ τόχου σου.

ή Σταυροθεοτοκιον, όμοιον.

Σταυρῷ σου προσπαγέντος * ὑπό τῶν παρανόμων, * καὶ στρατιωτῶν, Σῶτερ, * λόγχη τὴν πλευρὰν ὀρυγέντος, * ἡ Πάναγνος ὦδύρετο πικρῶς, * τὰ σπλάγχνα κοπτομένη μητρικῶς,*

678

۱**۰**.

679

ιαὶ τὸ πολύ σου καὶ φρικτὸν * τῆς ἀνοχῆς ἐξίστατο βοῶσα· * Δόξα τῆ πρὸς ἀνθρώπους σου στοργῆ· * δόξα τῆ σῆ χρηστότητι· λόξα * τῷ ἐν τῷ θανάτψ σου βροτοὺς * ἀθανατίζοντι.

'Ωδή δ'. Ο Είρμος.

γ- ριστός μου δύναμις, * Θεός χαὶ Κύριος, * ή σεπτὴ Ἐχχλη Λ σία * θεοπρεπῶς * μέλπει ἀναχράζουσα, * ἐχ διανοίας χα θαρᾶς * ἐν Κυρίψ ἐορτάζουσα.

'Αρδεύων, "Όσιε, * δαχρύων χεύμασι * την χαρδίαν σου, μάχαρ, * τῶν ἀρετῶν * σπόρον ἐγεώργησικς * ἐκ διανοίας καθαρᾶς, * όσιώτατε Προκόπιε.

Γεώδες φρόνημα * τῷ θείφ Πνεύματι * χαθυπέταξας, Πάτερ, * ἀσχητικόν * βίον ἀνελόμενος, * χαὶ συνταττόμενος χοροῖς * τῶν Μαρτύρων, παμμαχάριστε.

Ως μάρτυς ἕνθεος * χαὶ ἀληθέστατος * ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας * αἰρετιχὴν * ἤλεγξας ἀπόνοιαν· * τῆς γὰρ μανίας ἀληθῶς * τῶν ἀθέων χατεφρόνησας. Θεοτοχίον.

Νομίμων άνευθεν * θεσμῶν, Πανάμωμε, * συλλαβοῦσα τόν Κτίστην, * δίχα φθορᾶς * τοῦτον ἀπεγέννησας, * xαὶ Θεοτόχος ἀληθῶς * xαὶ xυρίως ἐχρημάτισας.

 $\Omega \partial \eta \in (0)$ Figure.

» τητφ θείφ φέγγει σου, Άγαθέ, * τὰς τῶν ὀρθριζόντων σοι ψυχὰς

β πόθω * χαταύγασον, δέομαι, * σε ειδεναι, Λόγε * Θεοϋ,
 τον δντως Θεόν * έχ ζόφου των πταισμάτων * άναχαλούμενον.

Αγιασθέντα ἀσχητιχῶς * χαὶ τελειωθέντα σε δι' αἴματος * γεραίρομεν, "Οσιε· * μνήμη γὰρ διχαίων * μετ' ἐγχωμίων ἀεὶ * πιστῶς ἐπιτελεῖται * χαὶ μνημονεύεται.

Σορώς ό πάντα μεταποιών * χαὶ μετασχευάζων πρός τὸ χρεῖττον, * ὡς βούλεται, Κύριος, * τῆ τῶν δυσσεβούντων * μιαιφονία τῆ σῆ * ἀσχήσει μαρτυρίου * χλέος προσέθετο.

Έπὶ τῶν ὤμων ἀναλαβών * τὴν διὰ Σταυροῦ πανοπλίαν * σù τῷ Χριστῷ ἡχολούθησας, * τῶν ὀπίσω, Πάτερ, * λήθην ποιούμενος, * χαὶ τοῖς ἔμπροσθεν δρόμοις * ἐπεχτεινόμενος.

Θεοτοχίον.

ήμνουμεν, Πάναγνε, τόν έχ σου * σάρχα παθητήν τε χαί ^{θνητ}ήν * περιβαλλόμενον Κύριον, * χαι τεθεωμένην * ἀπεργασάμενον * ένώσει ἀσυγχύτω * τῆ χαθ' ὑπόστασιν.

'Ωδή ς'. O Elouós.

Γοῦ βίου τὴν θάλασσαν * ὑψουμένην χαθορῶν * τῶν πειρασμῶν
 Τῷ χλύδωνι, * τῷ εὐδίφ λιμένι σου προσδραμών, * βοῶ σοι:
 ᾿Ανάγαγε * ἐχ φθορᾶς τὴν ζωήν μου, * Πολυέλεε.

MHN Φ EBPOYAPIOS. KZ'.

Προβαίνων, ἀείμνηστε, * ἀπό δόξης ἀληθώς * ἀσκητικῆς, ἀνέδραμες * πρός Μαρτύρων ἀνδρείαν τε καὶ τιμὴν, * οἰκείου ἐξ αίματος * ἐρυθρὰν πορομοίδα * περικείμενος.

Ρεόντων το άστατον * λογισάμενος ψυγη * και λογισμώ θεερονι, * τοις άει διαμένουσιν άγαθοις * και πέρας ούκ έχουσιν * εύσεβώς έπτερώθης, * Παμμακάριστε.

Έγχράτειαν σύντονον * χαὶ πραότητα Χριστὸς * σὲ χαθορῶν πλουτήσαντα, * φιλανθρώπως ἐπέβλεψεν ἐπὶ σὲ, * χαὶ δόξης ἀνέδειξε * χοινωνόν, Θεοφόρε * παναοίδιμε. Θεοποχιον.

Πανάμωμε Δέσποινα, * τῆς ψυχῆς μου τὰ δεινὰ * xai χαλεπά συντρίμματα * γειρουργίαις ἰάτρευσον μυστιχαῖς, * δραστήρια φάρμαχα * τοῦ Υίοῦ σου βαλοῦσα * τὰ παθήματα.

Κοιτάχιοι, Πιγος δ'. Έπεράνης σήμερον. *

Εωσρόρον σήμερον * ή Έχχλησία * χεκτημένη, άπασαν * χαχοδοξίας την άγλυν * διασχεδάζει τιμῶσά σε, * ουρανομύστα * Προχόπιε ενδοξε.

Συναξαριόν.

Τζ ΚΖ΄, του αύτου μηνός, Μνήμη του Όσίου Πατρος ήμων, και Όμολογητου Προκοπίου του Δεκαπολίτου.

Stryon.

Ούδέν, Δεχαπολίτα, γής πάσαι πόλεις

Πρός την νοητην ένθαπερ τάττη πόλιν.

Είχάδι έβδομάτη Προχοπίω τέρμα φαάνθη.

Ταϊς του 'Αγίου σου πρεσβείαις, ο Θεός, έλέησον και σώσον ήμας. 'Αμήν.

1237 J'. O Eloude.

Αροσοβόλον μέν την χάμινον εἰργάσατο * "Αγγελος τοις όσιος.

• 🛋 Παισί· * τούς Χαλδαίους δέ * χαταρλέγον πρόσταγμα Θεού,*

» τόν τύραννον ἔπεισε βοάν· * Εὐλογητός εἶ, ὁ Θεός * ὁ τῶν Πα » τέρων ἡμῶν.

Ως υπέρλαμπρος ό βίος σου, Θεόσορε, * γέγονε δι' ἀσκήσεως,* ούτως ῶφθη σου * προρανῶς ἡ ἄθλησις στεἰρά· * Χριστὸν γὰρ ἐδόξασας βοῶν· * Εὐλογητός εἶ, ὁ Θεός * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Σωφροσύνη χαθαρότητα θεσπέσιε, * Πάτερ, περιζωσάμενος, * έν ἀνδρεία δὲ * Μαρτυρίου στέρανον λαμπρόν * δεξάμενος χάριτι βοᾶς· * Εύλογητός εἶ, ὁ Θεός * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μη την άχραντον είχόνα προσχυνούντές σου, * Σωτερ, οἱ ἀσεβέστατοι, * τὸν οἰχέτην σου * μαστιγούντες ἔξεον δεινῶς * ὑμνοῦντα χαὶ χράζοντα πρός σέ· * Εὐλογητός εἶ, ὁ Θεός * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοχίον.

Εύρραινόμενοι τῷ τόχῷ σου, Πανάμωμε, * πάντες σὲ μαχαρίζομεν· * δι` αὐτοῦ γὰρ νῦν * σαρχιχῆς γεννήσεως ἡμεῖς * ῥυσθέντες χραυγάζομεν αὐτῷ· * Εὐλογητός εἶ, ὁ Θεός * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. ΄Ωδὴ η΄. ΄Ο Εἰρμός.

Έ x φλογός τοῖς Όσίοις * δρόσον ἐπήγασας, * xαὶ Διχαίου
 Ε θυσίαν * ὕδατι ἔφλεξας· * ἅπαντα γὰρ δρặς, * Χριστὲ, μόνφ
 τῷ βούλεσθαι· * Σὲ ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Λελυμένος της ύλης * χαὶ πρό θανάτου ὀφθεἰς, * μετετέθης ἐντεῦθεν * πρὸς τὴν ἀχήρατον, * "Οσιε, ζωὴν, * τῷ θανάτῳ χρησάμενος * χλίμαχι προσφόρῳ, * Προχόπιε θεόφρον.

Πεπλησμένος έφάνης * φωτός τῆς πίστεως, * χαὶ πρός ἄδυτον φέγγος, * Πάτερ, ἐφοίτησας, * πᾶσαν ὑλιχὴν * ἀποθέμενος ἔφεσιν· * ὅθεν σε τιμῶμεν, * Προχόπιε θεόφρον.

'Ωπλισμένος δυνάμει * τοῦ θείου Ηνεύματος, * πονηρίας πνευμάτων * ἐτρέψω φάλαγγας· * ὅθεν οὐρανῶν * πύλαι σοι ἡνεώχθησαν, * Μάχαρ, ἀνυμνοῦντι * Χριστόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοχίον.

Μαχαρίζουσι πάσαι * γενεαὶ, Δέσποινα, * ὡς προέφης ἡ μόνη * θεομαχάριστος, * σἐ τὴν ἀληθῆ * Θεοτόχον χαὶ πάναγνον· * ἢν ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

'Ωδή θ'. Ο Ειρμός.

Βεόν * άνθρώποις ίδεῖν άδύνατον, * öν οὐ τολμ菜 * 'Αγγέλων
 Βάτενίσαι τὰ τάγματα· * διὰ σοῦ δὲ, Πάναγνε, ὡράθη
 βροτοῖς * Λόγος σεσαρχωμένος· * δν μεγαλύνοντες, * σὐν ταῖς
 οὐρανίαις Στρατιαῖς * σἑ μαχαρίζομεν.

'Αθλετν * νομίμως, Σοφέ, έλόμενος, * τὰς τῶν παθῶν * ὀρμὰς δι' ἐγκρατείας ἐνέκρωσας * καὶ σαρκὸς σκιρτήματα, θεράπον Χριστοῦ· * δθεν τῆς ἀπαθείας * νῦν τὴν ἀνώλεθρον * σὺν ταῖς ἀσωμάτοις Στρατιαῖς * εὖρες ἀπόλαυσιν.

Κριτή * διχαίω φαιδρώς παρίστασαι * ώς νιχητής * στεφάνους ἀμαράντους δεξάμενος, * ἐχτενώς, Προχόπιε, δεόμενος * ὑπέρ τῶν ἐχτελούντων * σοῦ τὴν πανίερον * μνήμην χαὶ τὴν θείαν ἐορτὴν * τῆς μεταστάσεως.

Αύγαζς * τρισί νῦν χαταλαμπόμενος * ταζς ἐχ μιᾶς * ἀφράστως προϊούσαις Θεότητος, * πανολβίου λήξεως ἡξίωσαι * χαὶ τερπνῆς θυμηδίας, * συναγαλλόμενος * ταζς ὑπερχοσμίοις Στρατιαζς, * Πάτερ Προχόπιε. Θεοτοχίον.

'Ρευστήν * ό Λόγος Θεοῦ ό ἄρρευστος * μορφήν λαβών, * ἀνθρώπους ἀρθαρσίαν ἐνέδυσεν, * εὐδοχία Πατριχῆ σχηνώσας ἐν σοι *

Men. Tom. III.

ΜΗΝ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ, ΚΗ'.

τή χεχαριτωμένη· * δθεν, Πανάχραντε, * σύν ταζ ούρανίας Στρατιαζς * σε μεγαλύνομεν.

Έξαποσπειλάριον. Γυναίχες ἀχουτίσθητε. *

Σαρχίου τοῦ τιμίου σου * ἀπολυθεὶς, Προχόπιε, * παρέστης νῦν σὺν ᾿Αγγέλοις * τῆ ἀπροσίτῷ Τριάδι· * πρός ῆν ἡμῶν μνημόνευε * τῶν ἐχτελούντων, ἕνδοξε, * τὴν παναγίαν μνήμην σου, * χαὶ σὲ τιμώντων ἐχ πόθου, * Πάτερ σορὲ Ἱεράρχα.

Θεοτοχίον, όμοιον.

Το μέγα χαταφύγιον * χαὶ σχέπη τῶν ψυχῶν ἡμῶν, * ἡ οὐρανῶν πλατυτέρα * χαὶ Χερουβὶμ ὑπερτέρα, * τόν σόν Γἰόν δυσώπησον * ὑπέρ οἰχείων δούλων σου, * Θεοχυῆτορ πάναγνε, * ὅπως ῥυσθείημεν πάντες * ἀμαρτιῶν χαὶ χινδύνων.

Καὶ ἡ λοιπή τοῦ "Ορθορυ" 'Αχολουθια χατά τὴν τάξιν. καὶ 'Απόλυσις.

THE KH', TOY ATTOY MHNOS.

Μνήμη τοῦ Όσίου Πατρός ήμῶν Βασιλείου τοῦ Όμολογητοῦ, συνασκητοῦ τοῦ Άγίου Προκοπίου τοῦ Δεκαπολιτου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς το, Κύριε εκέχραξα, ψαλλομεν Στιχηρά προσόμοια, Πγος δ. Έδωχας σημείωσιν. *

Γι τζς μαχαριότητος * τῆς ὑπέρ νοῦν δρεγόμενος, * ἐλογίσω, θεσπέσιε, * τρυφὴν τὴν ἐγχράτειαν, * τὴν πτωχείαν πλοῦτον, * τὴν ἀχτημοσύνην * περιουσίαν δαψιλῆ, * χαὶ εὐδοξίαν τὴν μετριότητα· * διὸ χαὶ τῆς ἐρέσεως * τῆς χατὰ γνώμην ἐπέτυχες * ἐν σχηναῖς αὐλιζόμενος * τῶν 'Αγίων, Βασίλειε.

Δρόμον τῆς ἀσχήσεως * ἀπεριτρέπτως τετέλεχας * χαὶ τὴν πίστιν τετήρηχας· * ἐντεῦθεν χαὶ στέρανον * ἐχομίσω, Πάτερ, * τῆς διχαιοσύνης, * ὄν σοι ἡτοίμασε Χριστός * ὁ χατ' ἀξίαν νέμων τὰ ἐπαθλα, * χαὶ γέρα χαριζόμενος * χαὶ τὴν τῶν πόνων ἀντίδοσιν· * δν δυσώπει, Θεόπνευστε, * τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Π ἄσαν ἡδυπάθειαν, * ὑποπιάζων τὸ σῶμά σου, * ἀπηρνήσω, Θεόσορε, * πιχραίνων τὴν αἴσθησιν * ἐγχρατείας πόνοις * χαὶ σχληραγωγίαις, * ὑπομονῆ τε πειρασμῶν * χαὶ χαρτερία τῶν περιστάσεων· * ἀνθ' ῶν τὴν ἀτελεύτητον * ἀντιλαμβάνεις ἀπόλαυσιν * χαὶ τρυρὴν ἀδιάδοχον * χαὶ χαρὰν ἀνεχλάλητον.

Δόξα, καί νῦν. Θεοτοχίον, ὅμοιον.

Τό χαῦνον καὶ ἐκλυτον, * Παρθενομῆτορ πανάμωμε, * τῆς ψυχῆς μου μετάβαλε * εἰς ῥῶσιν καὶ δύναμιν * νῦν τοῦ θείου φόβου * ποιεῖν τε καὶ πράττειν * τὰ δικαιώματα Χριστοῦ· * ὅπως ἐκφύγω τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον, * καὶ κλῆρον τὸν οὐράνιον * καὶ τὴν ζωὴν τὴν ἀπέραντον * διὰ σοῦ εὕρω, Δέσποινα, * εὐφραινόμενος πάντοτε. ¨Η Σταυροθεοτοχίον, ὅμοιον.

Σταυρούμενον βλέπουσα * χαὶ τὴν πλευρὰν ὀρυττόμενον * ὑπὸ λόγχης ἡ Πάναγνος * Χριστόν τὸν φιλάνθρωπον, * ἔχλαιε βοῶσα· * Τί τοῦτο, Γίέ μου; * τί σοι ἀχάριστος λαὸς * ἀποτιννύει ἀνθ' ὧν πεποίηχας * χαλῶν αὐτοῖς, χαὶ σπεύδεις με * ἀτεχνωθῆναι, παμρίλτατε; * χαταπλήττομαι, εὖσπλαγχνε, * σὴν ἐχούσιον Σταύρωσιν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά την συνήθη Στιχολογίαν, ό Κανών, οδ ή Αχροστιχίς. Τῆς πίστεως βάσιν σε γιγνώσχω, Πάτερ.

Θεοφάνους.

'Ωδή α'. Ηχος δ'. Ο Είρμός.

» Θαλάσσης το έρυθραϊον πέλαγος * άβρόχοις ίχνεσιν * ο πα-» Ο λαιός πεζεύσας Ίσραήλ, * σταυροτύποις Μωσέως χερσί * » τοῦ 'Αμαλήχ την δύναμιν * ἐν τῆ ἐρήμω ἐτροπώσατο.

Την βάσιν ἐπὶ την πέτραν θέμενος, * Πάτερ, της πίστεως, * τῶν πειρασμῶν οὐκ ἔπτηξας ὁρμὰς, * ἀλλ' ἀσάλευτος ἔμεινας * ὡς ἀρετῆς ὑπέρμαχος, * τῆς βασιλείας ὡς ἐπώνυμος.

Η χάρις τοῦ παναγίου Πνεύματος * σε δυναμώσασα, * τῶν ἀλγεινῶν μαστίγων χαρτερεῖν * τὰς νιφάδας ἐνίσχυσε, * χαι νιχηφόρον έδειξε * χατὰ τυράννου ματαιόφρονος.

Συνάθλου χαι στρατιώτου ἕμφρονος, * Πάτερ, ἐπέτυχες * ταζς ἀρεταζς προχόπτοντος ἀεί· * μεθ' οῦ χαίρων, πανόλβιε, * τῆς σταθηρᾶς ἀθλήσεως * διηγωνίσω το μαρτύριον. Θεοτοχίον.

Προστάτιν χαὶ σωτηρίας πρόξενον * χαὶ τεῖχος ἄἰρἡηχτον * σὲ τῆς ἐμῆς προβάλλομαι ζωῆς, * Θεοτόχε πανύμνητε, * τὴν τὸν Θεὸν γεννήσασαν * τὸν εὐεργέτην πάσης χτίσεως.

'Ωδή γ'. Ο Ειρμός.

» Εὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ * ἡ Ἐxxλησία σου, Χριστὲ, xράζουσα· * Σύ μου ἰσχὺς, Κύριε, * xαὶ xαταφυγὴ xαὶ στερέωμα.

'Ιθύνας ἐπιμελῶς * τὴν σὴν χαρδίαν πρός Θεόν, Όσιε, * ἀσχητιχῆ χάριτι * χαὶ ὁμολογία διέπρεψας.

Στρατείαν άναλαβών * χαὶ πανοπλίαν τοῦ Σταυροῦ, ἔτρεψας * τόν νοητόν δράχοντα * χαὶ τόν αἰσθητόν, Πάτερ, λέοντα.

Τηρήσαντες εύσεβώς * το χατ' είχονα της ψυχής, Όσιοι, * την του Χριστου άχραντον * σέβοντες είχόνα ήθλησατε.

GEOTOXION.

Εύλόγηται διὰ σοῦ * ἡ πρὶν χατάρας χαὶ ҫθορᾶς μέτοχος * φύσις ήμῶν, "Αχραντε, * και τῆς ἀφθαρσίας μετείληφεν.

Καθισμα, Ηγος δ'. Κατεπλάγη Ιωσήρ. *

Την πτωχείαν τοῦ Χριστοῦ * ἐπιποθήσας εὐσεβῶς, * πλοῦτον ελιπες φθαρτόν * xai δόξαν ῥέουσαν, σοφέ· * xai τόν σταυρόν σου έπ' ώμων άράμενος, * την τρίβον την στενην * γαίρων διήνυσας, * πατών τὰς ήδονὰς * τὰς τοῦ σώματος * δι' ἐγχρατείας, Οσιε, άπάσης τε * χαχοπαθείας, χαι έφθασας * πρός πλάτος θεϊον του Παραδείσου, * Οεηγόρε Βασίλειε.

Δόξα, και νυν. Θεοτοκίον, Αυτόμελον.

Κατεπλάγη 'Ιωσήρ * το ύπερ ρύσιν θεωρών, * χαι ελάμβανεν είς νουν * τον επί πόχον ύετον * έν τη άσπορω συλλήψει σου, Θεοτόχε· * Βάτον ἐν πυρὶ * ἀχατάρλεχτον· * Ῥάβδον 'Ααρών * τὴν βλαστήσασαν· * χαὶ μαρτυρῶν ὁ Μνήστωρ σου χαὶ φύλαξ * τοῦ Ίερεῦσιν ἐχραύγαζε· * Παρθένος τίχτει, χαὶ μετὰ τόχον * πάλιν μένει Παρθένος.

"Η Σταυροθεοτοχίον, διλοιον.

Παρεστώσα τῷ Σταυρῷ * ἡ παναμώμητος 'Αμνὰς * τοῦ 'Αμνοῦ xai Λυτρωτοῦ * θρήνοις συνέχοπτεν αὐτήν, * xai ἀτενίζουσα έλεγεν έχπληττομένη. * Τί τοῦτο τὸ χαινὸν * χαὶ ξένον θέαμα; * γλυχύτατε Γίέ, * πως φέρεις ταυτα έχών, * δνειδισμούς χαί μαστιγας χαί ύβρεις * χαί έπονείδιστον θάνατον; * Δοξολογώ σου την ύπερ λόγον, * Γιέ μου, συγκατάβασιν.

'Ωδή δ΄. Ο Ειρμός.

Επαρθέντα σε ίδοῦσα ή ἘΧΧλησία * ἐπὶ Σταυροῦ τὸν Ἡλιον *
 τῆς διχαιοσύνης, * ἔστη ἐν τῆ τάξει αὐτῆς * εἰχότως χραυ-

» γάζουσα· * Δόξα τη δυνάμει σου, Κύριε.

'Ως ώραία σου, παμμάχαρ, ή χαρτερία * έν πολιά νεότητος * έπιδειχνυμένη, * "Οσιε, στερρότητα, * μεθ' ξς άνεχραύγαζες· * Δόξα τη δυνάμει σου, Κύριε.

Συνημμένος δι' άγάπης τῷ σῷ Δεσπότη, * xai την αυτοῦ βοήθειαν * περιβεβλημένος, * πόνων ούχ ήσθάνου σαρχός, * χραυγάζων δε έψαλλες. * Δόξα τη δυνάμει σου, Κύριε.

Βασιλείας ώς ἐπώνυμος οὐρανίου, * την πρός αὐτην ἐπάγουσαν * όδον έπερεύθης, * σύμπνοον εύράμενος * Προκόπιον κράζοντα. * Δόξα τη δυνάμει σου, Κύριε.

Θεοτοχίον.

'Απειρογάμως ἐχύησας, ὦ Παρθένε, * χαὶ μετὰ τόχον ὥφθης * παρθενεύουσα πάλιν· * ὅθεν ἀσιγήτοις φωναῖς * τὸ Χαῖρέ σοι, Δέσποινα, * πίστει ἀδιστάχτω χραυγάζομεν.

Ωοή ε΄. Ο Ειρμός.

Σύ Κύριέ μου φῶς, * εἰς τὸν χόσμον ἐλήλυθας· * φῶς ἅγιον
 ἐπιστρέρον * ἐχ ζορώδους ἀγνοίας * τοὺς πίστει ἀνυμνοῦν τάς σε.

Σύ, Όσιε, λαμπρῶς * ήγωνίσω, Βασίλειε, * τοῦ Λέοντος ἐχραυλίσας * τὸ ἀμείλιχτον θράσος * χαὶ γνώμην τὴν ἀγνώμονα.

'Ισόρροπον εύρών, * διανύεις την άθλησιν, * Προχόπιον τόν έν πόνοις * προχοπαΐς πολυτρόποις * ένθέως στερανούμενον.

Νῦν βλέπεις χαθαρῶς * τὸν Χριστὸν ὄν ἐπόθησας· * οῦ πόρρωθεν τὰς ἐμφάσεις * νοητῶς ἐθεώρεις, * Παμμάχαρ ἱερώτατε. Θεοτοχίου.

Σὲ ὅπλον ἀἐῥαγὲς * ϫατ' ἐχθρῶν προβαλλόμεθα· * σὲ ἄγχυραν καὶ ἐλπίδα * τῆς ἡμῶν σωτηρίας, * Θεόνυμφε, κεκτήμεθα.

΄Ωδή ς΄. Ο Ειρμός.

Θύσω σοι * μετὰ φωνῆς αἰνέσεως, Κύριε, * ἡ ἘΧΧλησία βοặ
 σοι, * ἐχ δαιμόνων λύθρου χεχαθαρμένη * τῷ δι' οἰχτον * ἐχ
 τῆς πλευρᾶς σου ῥεύσαντι αίματι.

"Ερωτι * Βασιλείας τῆς ἄνω λαβόμενος, * τοῦ ἐπὶ γῆς Βασιλέως * ἀλογίστου γνώμης καὶ προσταγμάτων * καὶ δογμάτων, * Θεοφόρε, γενναίως ἡλόγησας.

Γυμνός μέν * τῶν ἐπὶ Υῆς ἐμφρόνως ἡγώνισαι· * ἐνδεδυμένος δὲ θείαν * δυναστείαν ὥφθης στεφανηφόρος * ὡς νικήσας * τῶν ἀθέων τυράννων τὴν ἔνστασιν.

Θεοτοχίον.

'Ιδού νῦν * τῶν Προφητῶν πληροῦνται κηρύγματα, * σοῦ τῆς Παρθένου τεχούσης * τὸν Προφήταις πάλαι χεχηρυγμένον, * χαὶ πληροῦντα * τὰ προφρηθέντα Πνεύματος χάριτι.

Κοντάχιον, Ήχος β'. Τὰ ἄνω ζητών. *

Έ υψους λαβών * την θείαν ἀποχάλυψιν, * ἐξῆλθες, σορὲ, * ἐχ μέσου τῶν θορύβων· * χαὶ μονάσας ὀσίως, * τῶν θαυμάτων είληφας την ἐνέργειαν * χαὶ τὰς νόσους ἰᾶσθαι τῆ χάριτι, * Βασίλειε παμμάχαρ ἱερώτατε.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΗ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Όσίου Πατρός ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ Βασιλείου, συνασκητοῦ τοῦ ΄Αγίου Προκοπίου.

Στίγοι.

Ο Βασίλειος Χριστόν έν ψυχή φέρων,

Ψυγήν σχιάς τίθησι της αύτου χάριν.

Κρύψαν ύπο χθόνα είχόνα ογδοάτη ΒασΩειον.

Ταίς αύτου άγίαις πρεσβείαις, ό Θεός, έλέησον χαί σώσον nuãs. 'Autr.

'Ωόη ζ'. 'Ο Είσμος.

Εν τη χαμίνω * Αβραμιαΐοι Παίδες τη Περσιχή, * πόθω *
 εὐσεβείας μᾶλλον ή τη φλογί * πυρπολούμενοι, ἐχραύγα-

» ζον· * Εύλογημένος εί * έν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου, Κύριε.

Γεωργηθέντα * χαί χαθαρθέντα δι' άσχήσεως, * Πάτερ, * χαί άθλήσει λάμψαντα χαρτερώς * ό Χριστός σε προσεδέξατο, * Εύλογημένος εί, * ό Θεός μου, βοῶντα, xai Κύριος.

Νενευρωμένος * θεία δυνάμει, Πάτερ, ήλεγξας * πάντας * τούς σεπτόν είκόνισμα τοῦ Χριστοῦ * ἀθετοῦντας ὡς παράφρονας, * Εύλογημένος εί, * ό Θεός μου, χραυγάζων, χαι Κύριος.

(Deotoxiov.

'Ως Θεοτόχον * χαί Βασιλίδα πάσης χτίσεως * πάντες * οί Πιστοί ύμνοῦμέν σε την άγνην, * χαι το Χαϊρέ σοι χραυγάζομεν. * Εύλογημένη σύ * έν γυναιξίν ύπάρχεις, Πανάμωμε.

Ωδη η'. Ο Ειρμός.

» V εδρας έχπετάσας Δανιήλ, * λεόντων χάσματα * έν λάχχω

. Α έφραξε. * πυρός δε δύναμιν εσβεσαν * αρετήν περιζωσάμε-

» νοι * οί εύσεβείας έρασται * Πατδες χραυγάζοντες· * Εύλογει-

» τε, * πάντα τὰ έργα Κυρίου, τον Κύριον.

Σώμα, Θεοφόρε, χαί τον νοῦν * εἰς όλοχάρπωσιν * Χριστῷ προσήγαγες * ώς όλοχαύτωμα τέλειον, * τῷ πυρί τής συνειδήσεως* χαί τη φλογί των αίχισμών * όλοχαυτούμενον, * χαί χραυγάζεις. * Πάντα τὰ έργα, ύμνειτε τον Κύριον.

Κατεδίωξάς σου τους έχθρους, * χαι διωχόμενος, * Πάτερ, χατέλαβες, * χαι χατεπάτησας, Όσιε, * την δρρύν την ύψηλόρρονα, * άνηρημένους χατιδών * τούς σε μαστίξαντας, * χαι χραυγάζων· * Πάντα τὰ έργα, ύμνεῖτε τόν Κύριον.

Ώς τις περιδέξιος ήμιν * τοις φοιτηταις άριστευς * ώφθης, ΙΙανόλβιε. * τη πρίν άσχήσει γαρ αθλησιν * ανδριχώτατα προστέθειχας, * συναθλητήν τόν μαθητήν * έχων Προχόπιον * χαί βοώντα· * Πάντα τὰ έργα, ύμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοχίον.

ΙΙύλην φωτοφόρον ούρανών * σε όνομαζομεν, * δι' ξς διήλθε Θεός, * χαί σεσωμάτωται, Πάναγνε, * ό ἀσώματος τὸ πρότερον *

χαθό Θεός, χαὶ τῷ Πατρὶ * ὡς ὁμοούσιος, * ῷ βοῶμεν· * Πάντα τὰ ἔργα, ὑμνεἴτε τόν Κύριον.

'Ωδή θ'. Ο Ειρμός.

Λ(θος ἀχειρότμητος ὄρους * ἐξ ἀλαξεύτου σου, Παρθένε, * ἀχρο Υωνιαΐος ἐτμήθη * Χριστός, συνάψας * τὰς διεστώσας φύ σεις. * διὸ ἐπαγαλλόμενοι * σὲ, Θεοτόχε, μεγαλύνομεν.

"Απασαν τὴν αἴσθησιν, ΙΙάτερ, * νῦν ὑπερβὰς, πρός τόν Δεσπότην * χαίρων μεταβέβηχας πόθω, * τῶν σῶν ἀγώνων * πλοῦτον ὅρεπόμενος * ἀγγελικὴν τερπνότητα * καὶ ΙΙαραδείσου τρυφὴν ἄληκτον.

Τῷ σῷ μαθητῆ χαὶ συνάθλῳ * συναπολαύων, 'Αθλορόρε, * τῆς τῶν μαχαρίων ἐλπίδος, * χαὶ δι' αἰῶνος * συνευφραινόμενος, * τοὺς τὴν ὑμῶν πανήγυριν * ἐπιτελοῦντας ἐποπτεύοιτε.

Έχ γῆς πρός οὐράνιον λῆξιν, * Στεφανηφόροι μεταστάντες, * ἔνθα τῶν Αγίων οἱ δῆμοι * χαὶ τῶν Αγγέλων * θεῖα στρατεύματα, * τῶν μαθητῶν τόν σύλλογον * ὑμῶν πρεσβείαις διασώσατε. Θεοτοχίον.

'Ρῆξον τὰς σειρὰς τῶν πταισμάτων * τῶν σὲ ὑμνούντων, Θεομῆτορ. * παῦσον τὰς ὀρμὰς τῶν πειρασμῶν. * τῆς ἀμαρτίας * θραῦσον τὸν τάραχον. * τὴν χαταιγίδα σύντριψον * τὴν τῶν χινδύνων, Μητροπάρθενε.

Καὶ ἡ λοιπἡ τοῦ "Ορθρου 'Αχολουθία χατὰ τὴν τάξιν, χαὶ 'Απόλυσις.

ΤΗ, ΚΘ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Όσίου Πατρός ήμῶν καὶ Όμολογητοῦ Κασσιανοῦ.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Χρή γινώσκειν ότι, ότε ό χρόνος έστι Βίσεκτος, ψάλλεται ή τοιαύτη 'Ακολουθία εἰς τὰς κθ'. Εἰ δὲ οὐκ ἔστι Βίσεκτος, ψάλλεται εἰς τὰς κη'. εἰς τὰ 'Απόδειπνα.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐχέχραξα, ψάλλομεν προσόμοια Στιχηρά, ³Πχος β΄. ^{*}Αγγελος μέν τὸ χαῖρε. *

Αγγελιχώς βιώσας * ἐπὶ Υῆς, Θεόρρον μαχάριε, * χοροῖς τῶν ἀσωμάτων ἡρίθμησαι· * σταυρόν γὰρ ἐπὶ ὥμων * σοῦ ἀράμενος, Ὅσιε, * τῷ τῶν ὅλων Θεῷ ἡχολούθησας· * χαὶ πάθη ψυχορθόρα * ἐγχρατείας πόνοις θανατώσας, * τοῦ Πνεύματος δογεΐον * καί σκεύος καθαρόν έγρηματισας. * Διό βοώμέν σοι· * Ππέρ πάντων έκδυσώπει * των εύφημούντων σε.

Νηστείαις, ἀγρυπνίαις * τῷ Θεῷ ἀεἰ προσχολλώμενος, * ἀπάσης ήδονῆς ὑψηλότερος, * μαχάριε, ἐδείχθης· * χαὶ χαλαῖς ἀναβάσεσιν * ἀπαύστως ρωτιζόμενος, ἔβλυσας * διδασχαλίας ῥεῖθρα * τῶν πιστῶν ἀρδεύοντα χαρδίας, * χαὶ γνῶσιν ἐχτιθέντα, * Κασσιανὲ θεόφρον, σωτήριον. * Διό βοῶμέν σοι· * Ἱπὲρ πάντων ἐχουσώπει * τῶν εὐρημούντων σε.

Ανωθεν φωτισθείσα * ή σορή σου, Πατερ, διάνοια, * διδασχαλίας Αρέγγος ἀπήστραψε, * δι' οῦ φωταγωγειται * Μοναζόντων τό σύστημα, * τῶν παθῶν τῆς ἀχλύος λυτρούμενον· * διο χαὶ ἐορτάζει * τὴν ἀγίαν πάντοτε μνήμην σου, * τον Κύριον τῆς δόξης * δοξάζον, τον ἀεί σε δοξάσαντα * ἀγωνισάμενον * χαὶ νιχήσαντα τον δριν * τον πολυμήχανον.

Δόξα, xal vov. Osotoxiov.

Την πάσαν έλπίδα μου * είς σε άνατίθημι, Μητερ του Θεου, * ούλαξόν με ύπό την σχέπην σου.

"Η Σταυροθεοτοχίον. "Ότε * έχ του ξύλου σε.

Γ) ότρυν * τόν παμπέπειρον, 'Αγνή, * δν ἀγεωργήτως ἐν μήτρα * ἐχυορόρησας, * ξύλω ὡς ἑώραχας * τοῦτον χρεμάμενον, * θρηνωδοῦσα ὡλόλυζες * χαὶ ἔχραζες· Τέχνον, * γλεῦχος ἐναπόσταξον, * δι' οὐ ἡ μέθη ἀρθῆ * πᾶσα * τῶν παθῶν, εὐεργέτα, * δι' ἐμοῦ τῆς σὲ τετοχυίας, * σοῦ τὴν εὐσπλαγχνίαν ἐνδειχνύμενος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά την συνήθη Στιγολογίαν, ο Κανών, ού ή Άχροστιγίς Σοί, Κασσιανέ, τήνδε την φδην πλέχω, Ιωσήρ.

'Wor, α' . Hype β' . O Elemos.

» ΄ την βυθώ χατέστρωσε ποτέ * την Φαραωνιτιδα * πανστρατιάν

ή υπέροπλος δύναμις. * σαρχωθείς ο Λόγος δε * την παμ-

» μόχθηρον άμαρτίαν έξηλειψεν, * ό δεδοξασμένος * Κύριος· έν-

» δόξως γὰρ δεδόξασται.

688

Στερανώσας θείαις ἀρεταῖς, * Όσιε, τὸν βίον σου, * Κασσιανέ, πρός Θεόν ἐξεδήμησας· * παρ' οῦ ἡμῖν αἶτησαι * ἀπολύτρωσιν τῶν πταισμάτων, δεόμεθα, * τοῖς ἐπιτελοῦσι * πίστει τὴν ἀγίαν σου μετάστασιν.

Όλοτρόπω νεύσει πρός Θεόν * πάντων, 'Αξιάγαστε, * τῶν ἐμπαθῶν νοημάτων ἐξένευσας, * χαὶ φῶς ἐχρημάτισας * ταῖς μεθέξεσι ταῖς ἀῦλοις θεούμενος· * ὅθεν σε τιμῶμεν, * χαὶ πανηγυρίζομεν τὴν μνήμην σου.

Digitized by Google

en.,

Ιατρός γεγένησαι ψυχών * θείοις σου διδάγμασι, * Κασσιανέ, ρυθμίζων τὰ φρονήματα * Μοναστών ἐν χάριτι, * καὶ τὴν φέρουσαν πρός ζωὴν τὴν αἰώνιον * ἄριστα δεικνύων * τρίβον, Θεοφόρε παμμακάριστε. Θεοτοκίον.

Κυοφόρον άνανδρον Αγνήν * πάντες σε γινώσχομεν. * τόν γάρ Θεόν σάρχα θνητήν ένδυσάμενον * ύπερ νοῦν ἐγέννησας * τόν φαιδρύναντα τῶν Όσίων τόν σύλλογον. * ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, * πίστει μεγαλύνοντες τόν τόχον σου.

Ωδή γ΄. Ο Ειρμός.

Έήνθησεν ή ἔρημος ώσει χρίνον, * Κύριε, * ή τῶν ἐθνῶν
 στειρεύουσα * ἘΧΧλησία, τῆ παρουσία σου, * ἐν ἦ ἐστε ρεώθη * ή χαρδία μου.

'Αστέρα ἐν τῷ ὕψει σε ἘΧΧλησίας * λάμποντα * ὁ φωτισμός ἀνέδειξε * τῶν ἐν σχότει Χριστός, πανεύφημε, * ἀσχητῶν ὡραιότης, * Πάτερ πάνσοφε.

Σταυρῷ τὸν ὁμιλήσαντα xal τὸν xόσμον * σώσαντα, * Κασσιανὲ, μιμούμενος, * ἐσταυρώθης xόσμψ xal πάθεσι, * πανουργίας δαιμόνων * τροπωσάμενος.

Σοφίας πληρωθεϊσά σου ή χαρδία, * Πάνσοφε, * διδασχαλίας αβυσσον * έν 'Αγίφ ἕβλυσε Πνεύματι, * Μοναστῶν τὰς ἀγέλας * χαταρδεύουσα. Θεοτοχίον.

'Ιάτρευσον, ΙΙανάμωμε, τὴν ψυχήν μου * δέομαι, * ἐξασθενοῦσαν πάθεσι * xai παντοίαις ἐπαναστάσεσι * τῶν xaxίστων δαιμόνων * μεσιτείαις σου.

Κάθισμα, Πχος δ'. Ο ύψωθεις έν τῷ Σταυρῷ.

Ο σιωθείς σύ τῷ Θεῷ ἀνετέθης, * xαὶ λαμπρυνθεὶς σύ τῶν χαλῶν ταῖς ἰδέαις, * Κασσιανὲ, ὡς ἥλιος ἀπήστραψας * φέγγει τῶν ἐνθέων σου * διδαχῶν τὰς χαρδίας * πάντων τῶν τιμώντων σε * ἀεννάως φωτίζων· * ἀλλ' ἐχτενῶς ἰχέτευε Χριστὸν * ὑπὲρ τῶν πόθφ * θερμῶς εὐφημούντων σε.

Θεοτοχίον, όμοιον.

Τ η Θεοτόχω έχτενώς νῦν προσδράμωμεν, * άμαρτωλοί χαι ταπεινοί, χαι προσπέσωμεν * ἐν μετανοία χράζοντες ἐχ βάθους ψυχής· * Δέσποινα, βοήθησον, * ἐφ' ἡμῖν σπλαγχνισθεῖσα· * σπεῦσον, ἀπολλύμεθα * ὑπὸ πλήθους πταισμάτων· * μὴ ἀποστρέψης σοὺς δούλους χενούς· * σὲ γὰρ χαι μόνην * ἐλπίδα χεχτήμεθα.

"Η Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Τ τετοχυΐα * ἐπὶ Σταυροῦ χρεμάμενον ὀρῶσα, Χριστὲ, * Οἴμοι ! ποθεινότατε * Ἰησοῦ, ἀνεβόα· * πῶς ὁ δοξαζόμενος * ὡς Θεὸς Men. Tom. III. 87 ύπ' Άγγέλων, * ύπο άνόμων νύν βροτών, Γίε, * θέλων σταυρούσαι; * Γμνῶ σε, μαχρόθυμε.

Ωδή δ'. Ο Είρμός.

» Έληλυθας * έχ Παρθένου οὐ πρέσβυς, οὐχ ^{*}Αγγελος, * άλλ' αὐ-* Τός ὁ Κύριος * σεσαρχωμένος, χαὶ ἔσωσας * όλον με τὸν

ανθρωπον· * διό χραυγάζω σοι· Δόξα * τη δυνάμει σου, Κύριε.

'Αγῶσί σου * τῆς σαρχός ὑποτάξας σχιρτήματα * τῷ πνεύματι, "Οσιε, * ταζς ίεραζς νουθεσίαις σου * πάσας άπεγύμνωτας* τάς πανουργίας του πλάνου * χαί τα ένεδρα.

Νεχρούμενος * έχουσίως τῷ χόσμω, την μέλλουσαν * ζωήν xλήρον είληρας, * Kaostavė παναοίδιμε· * νόμους συνεγράψω δέ* είς Μοναστών όδηγίαν * χαι τελείωσιν.

Ενώχησε * τη ψυχή σου ή χάρις του Ηνεύματος, * και πάντων άνώτερον * των της σαρχός φρονημάτων σε * εδείξε, 'Πανόλβιε, * χαί των του πλάνου παγίδων * έμρανέστατα.

Θεοτοχίον.

Τον άχρονον * υπό χρόνον γενόμενον τέτοχας * άρρητως, Πανάμωμε, * τόν τούς Όσίους λαμπρύναντα * πίστει άριστεύσαντας, * και τον άρχέκακον όφιν * ταπεινώσαντας. 'Ωδή ε'. Ο Είρμός.

» Μεσίτης Θεου * και άνθρώπων γέγονας, Χριστε ό Θεός· * δία σου γάρ, Δέσποτα, * την πρός τόν άρχίρωτον Πατέρα σου *

» έχ νυχτός άγνωσίας * προσαγωγήν εσχήχαμεν.

Πρπάγης ταῖς σαῖς * ἀρεταῖς, Θεόληπτε, ᠔χούμενος, Χαί γαίρων κατέπαυσας * πρός τὰ ἐπουράνια σκηνώματα, * των καμάτων τὰ γέρα * άξιως χομιζόμενος.

Not χαθαρῷ * σύ ένοπτριζόμενος το χάλλος Χριστού, * ίστασο άχλόνητος * νύχτωρ μεθ' ήμεραν τε, 'Αοιδιμε, * τάς ένθεους δηλώσεις * έχετθεν είσδεχόμενος.

Δαχρύων πηγαζ, * θεοφόρε Πάτερ, ἀρδευόμενος, * ώς δενθρον ύψίχομον * ήνεγχας χαρπούς τα χατορθώματα * ἐπευρραίνοντα πάντων * ένθέως τὰ νοήματα.

Θεοτοχίον.

Έχ σοῦ ή ζωή * ὑπέρ νοῦν, Παρθένε, ἀνατείλασα, * ἐγθρόν έθανάτωσεν * άπαντας ήμας τον θανατώσαντα, * χαι εζώωσε χόσμον * άπαύστως άνυμνουντά σε.

'Ωδή ς'. Ο Είρμός.

» Έν άβύσσω πταισμάτων χυχλούμενος, * την τενεξιχνίαστον » Της εύσπλαγχνίας σου * έπιχαλουμαι άβυσσον· * Έχ γθτ-» ραζ, ό Θεός, με άνάγαγε.

Την άδου την ατευήν, Πάτερ, ώδευσας, * πασί τε τοις λόγοις σου ταύτην υπέδειξας, * ην οι χαλώς βαδίζοντες * Παραδείσου πρός πλάτος είσάγονται.

Ή ζωή σου όσία γεγένηται, * χαὶ ἡ τελευτὴ μαχαρία χαὶ ἔντιμος, * Κασσιανὲ Πατὴρ ἡμῶν, * τῶν ΄Αγίων 'Αγγέλων συνόμιλε.

Νυσταγμόν ἀμελείας ἀπέρριψας, * χαὶ ἐπαγρυπνῶν θεωρίαις χαὶ πράξεσιν * ἀγγελικῶς ἐβίωσας * ἐπὶ γῆς, Θεορόρε πανόλβιε. Θεοτοχίον.

'Ως χαλήν, ώς ώραίαν ποθήσας σε * ο χαλλοποιός 'Ιησοῦς, Παναμώμητε, * ἐχ σοῦ σαρχὶ γεγέννηται, * χαὶ θεοῖ με δι' οἶχτον ἀμέτρητον.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΘ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Όσίου Πατρός ἡμῶν xaì Ὁμολογητοῦ Κασσιανοῦ τοῦ Ῥωμαίου.

Στίχοι.

Θείας μεταστάς Κασσιανός πρός νόας,

Θείας νοητώς χασσίας άποπικέει.

Είκάδα άμφ' ένάτην θάνε Κασσιανός μεγαθύμων.

Ταϊς αύτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. 'Αμήν.

'Ωδή ζ'. 'Ο Είρμός.

• Αντίθεον πρόσταγμα * παρανομοῦντος * τυράννου μετάρσιον *

Την φλόγα άνερρίπιαε * Χριστός δε εφήπλωσε * θεοσεβεσι
 Παισι * δρόσον την τοῦ Πνεύματος, ὁ ῶν * εὐλογημένος και
 ὑπερένδοξος.

Διόλου ταζ νεύσεσι * ταζ φανοτάταις, * Θεόφρον, θεούμενος, * φωστήρ έδείχθης άδυτος· * έντεῦθεν ἀπήστραψας * λόγον σωτήριον * πάντων τὰ νοήματα ἡμῶν * φωταγωγοῦντα τῶν εὐρημούντων σε.

Ή γλώσσά σου πνεύματι * έχτεθηγμένη, * σαφώς διεχάραξε * τον νόμον τον σωτήριον, * χαι τύπους έξέθετο * οίσπερ ρυθμίζονται * π**ğσα**ι, Παμμαχάριστε, άει * τῶν μοναζόντων ἀγέλαι χαίρουσαι.

Νοήματα, Όσιε, * σωτηριώδη * χαι ρήματα άγνοιαν * χαρδίας άπελαύνοντα * πλουσίως ἀνέβλησας, * Πάτερ θεόσορε· * δθεν σε γεραίρομεν πιστῶς, * τὴν παναγίαν τελοῦντες μνήμην σου. Θεοτοχίον.

Παστὰς ἐχρημάτισας * τοῦ Θεοῦ Λόγου * μαὶ θρόνός πυρίμορφος, * ἐν ῷ ἐπανεπαύσατο * ὁ Λόγος σαρχούμενος * δι' ἄχραν ἀγαθότητα· * τουτον ούν ixéteue, 'Αγνή, * χατοιχτειρήσαι χαι έλεήσαι ήμας.

'Ωδη η'. Ο Ειρμός.

» IV άμινος ποτέ * πυρός έν Βαβυλῶνι * τὰς ἐνεργείας διεμέριζε *

» **Ν** τῷ θείψ προστάγματι * τοὺς Χαλδαίους χαταφλέγουσα, *

» τούς δε Πιστούς δροσίζουσα * ψάλλοντας· Εύλογειτε, * πάντα

» τὰ ἔργα, τὸν Κύριον.

Λάμπων ώς ἀστὴρ * τῷ λόγψ xαὶ τῷ βίψ, * Κασσιανὲ, φωτίζεις ἀπαντα * τῆς γῆς τὰ πληρώματα * τῆς ἀγνοίας ὑπεξαίρων ἀχλὺν, * xαὶ μέλπειν προτρεπόμενος * ἁπαντας· Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον.

"Εδυσας θανών * ώς ήλιος, Παμμάχαρ· * ώσπερ ἀχτΐνας δὲ χατέλιπες * ἀδύτους τοὺς λόγους σου, * φωτιζούσας τὰς ψυχὰς ἡμῶν * τῶν πίστει τὴν ἀγίαν σου * μνήμην ἐπιτελούντων, * xaì δοξαζόντων τὸν Κύριον.

Κάλλους νοητοῦ * ἀἰρἡτως ἀπολαύεις * ἀπολυθεὶς τοῦδε τοῦ σώματος, * xαὶ βλέπειν ἡξίωσαι * ἅπερ βλέπουσιν, ἀοίδιμε, * 'Αγγέλων τὰ στρατεύματα * μέλποντα· Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα, τόν Κύριον. Θεοτοχίον.

"Ωφθης οὐρανῶν, * Παρθένε, πλατυτέρα, * τὸν μηδαμοῦ Θεόν χωρούμενον * ἀρράστως χυήσασα * χαὶ τεχοῦσα ὑπὲρ ἔννοιαν, * διπλοῦν ὄντα ταῖς φύσεσι, * μίαν δὲ χεχτημένον * θεοπρεπῶς τὴν ὑπόστασιν.

'Ωδή θ'. Ο Ειρμός.

» Ανάρχου Γεννήτορος * Υίδς, Θεδς και Κύριος * σαρκωθείς έκ

» Η Παρθένου * ήμιν ἐπέφανε, * τὰ ἐσχοτισμένα φωτίσαι, * συν-» αγαγείν * τὰ ἐσχορπισμένα· * διὸ τὴν πανύμνητον * Θεοτόχον

» μεγαλύνομεν.

Ίσχύς σοι δεδώρηται * παρά Θεοῦ xαὶ δύναμις * τὰς ἀρχὰς διολέσαι * τοῦ xοσμοxράτορος· * δθεν ἀριστεύσας μεγάλως * ὡς ἀληθῶς, * Πάτερ θεοφόρε, * χοροῖς συνηρίθμησαι * τῶν Όσίων ἀγαλλόμενος.

'Ως ρόδον ήδύπνοον * ήμας εὐωδιάζουσιν * οἱ θεόπνευστοι λόγοι * τῆς θείας γλώττης σου· * σὑ γὰρ εὐωδία ἐγένου * τοῦ δι' ἡμας * Θεοῦ σαρχωθέντος * δι' ἄμετρον ἕλεος, * Θεοφόρε πανσεβάσμιε.

Σχιρτήσωμεν, ἄνθρωποι, * πνευματιχώς χορεύοντες, * Κασσιανοῦ νῦν τῆ μνήμῃ * ἐπαγαλλόμενοι· * ψάλλωμεν Θεῷ ἐν αἰνέσει * τῷ θαυμαστῷ * ὄντι ἐν 'Αγίοις, * χαὶ χαθαγιάζοντι * τοὺς ἐν πίστει αὐτόν σέβοντας.

Θεοποχίον.

Φθαρεΐσαν ἐχαίνισας * τὴν φύσιν τοῦ Προπάτορος, * ὑπὲρ φύσιν τεχοῦσα, * καὶ παρθενεύουσα, * φύσεως ἀπάσης τὸν Πλάστην· * ὃν ἐν Σταυρῷ * χρεμάμενον πάλαι * ὦλόλυζες βλέπουσα, * Παναγία Μητροπάρθενε.

Καὶ ἡ λοιπἡ τοῦ "Ορθρου 'Αχολουθία, χατὰ τὸ σύνηθες, χαὶ 'Απόλυσις.

ΤΕΛΟΣ.

Digitized by Google

•

.

ΘΕΟΤΟΚΙΑ

KAI

ΣΤΑΥΡΟΘΕΟΤΟΚΙΑ

Ψαλλόμενα μετά τὰ Προσόμοια τοῦ τυχόντος 'Αγίου, ἐν ταῖς ἕξ ἡμέραις τῶν Μεθεόρτων τῆς 'Γπαπαντῆς, ἐἀν αὐται τύχωσιν ἐν τῆ Τεσσαρακοστῆ. 'Ωσαύτως μετὰ τὰ Καθίσματα τῆς γ'. 'Ωδῆς, Θεοτοκία καὶ Σταυρόθεοτοκία ἕτερα, διὰ τὰς αὐτὰς ἡμέρας.

THE \mathbf{F}' . **\PhiEBPOTAPIOT**.

Μετά τὰ Προσόμοια τοῦ Έσπερινοῦ. Δόξα, χαὶ νῦν. Θεοτοχίον.

Πχος δ'. Έδωχας σημείωσιν. *

Τ ο χαύνον και έκλυτον, * Παρθενομήτορ πανάμωμε, * τής ψυγής μου μετάβαλε * εἰς ρώσιν και δύναμιν * νύν τοῦ θείου φόβου * ποιείν τε και πράττειν * τὰ δικαιώματα Χριστοῦ, * ὅπως ἐκρύγω τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον * και κλήρον τὸν οὐράνιον * και τὴν ζωὴν τὴν ἀπέραντον * διὰ σοῦ εὕρω, Δέσποινα, * εὐφραινόμενος πάντοτε.

"Η Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Σταυρούμενον βλέπουσα * χαὶ τὴν πλευρὰν ὀρυττόμενον * ὑπὸ λόγχης ἡ Πάναγνος * Χριστόν τὸν φιλάνθρωπον, * ἔκλαιε βοῶσα· * Τί τοῦτο, Υἰέ μου; * τί σοι ἀχάριστος λαός * ἀποτιννύει ἀνθ' ὡν πεποίηχας * χαλῶν αὐτοῖς, χαὶ σπεύδεις με * ἀτεχνωθῆναι, παμφίλτατε; * Καταπλήττομαι, εὕσπλαγχνε, * σὴν ἐχούσιον Σταύρωσιν.

Μετά το Κάθισμα της γ'. 'Ωδής.

Δόξα, χαί νου. Θεοτοχίου.

Πχος γ'. Την ώραιστητα.

Α κατανόητον και άκατάληπτον * υπάρχει, Δέσποινα θεοχαρίτωτε, * το πεπραγμένον έπι σοι * φρικτον όντως μυστήριον! * τον γάρ άπερίληπτον * συλλαβοῦσα ἐκύησας * σάρκα περιθέμενον * έξ άχράντων αίμάτων σου· * δν πάντοτε, 'Αγνή, ώς Γιόν σου * δυσώπει τοῦ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Π Σταυροθεοτοχίον, διμοιον.

Αγνή χαὶ Μήτηρ σου, * Χριστὲ, ὅρῶσά σε νεχρόν χρεμάμενον * ἐπὶ τοῦ ξύλου, μητριχῶς * θρηνοῦσα ἀπερθέγγετο· * Τί σοι ἀνταπέδωχε * τῶν Ἐβραίων ὅ ἄνομος * ὅῆμος χαὶ ἀχάριστος, * ὅ πολλῶν χαὶ μεγάλων σου, * Υἰέ μου, δωρεῶν ἀπολαύσας; * Ὑμνῶ σου τὴν θείαν συγχατάβασιν.

THE Δ' , **\phiEBPOTAPIOT**.

Νετά τά Προσόμοια του Έσπερινου. Δόξα, χαί νυν. Θεοτοχίον.

Πχος δ΄. 'Ως γενναΐον έν Μάρτυσι. *

τομβρίαις, πανάχραντε, * τῆς τοῦ Πνεύματος χάριτος * τὴν μ ἐμὴν διάνοιαν χαταδρόσισον, * ἡ τὴν σταγόνα χυήσασα * Χριστόν τὸν τὴν ἄμετρον * ἀνομίαν τῶν βροτῶν * οἰχτιρμοῖς ἀποσμήχοντα· * χαὶ χατάχλυσον * τὴν πηγὴν τῶν παθῶν μου, * χαὶ χειμάἰρου * χαταξίωσον τρυρῆς με * τῆ ἀειζώψ πρεσβεία σου. Π Σταυροθεοτοχιον, ὅμοιον.

Υσύν 'Αμνόν καὶ Ποιμένα σε * ἐπὶ ξύλου ὡς ἔβλεψεν * ἡ ἀμνὰς ἡ
 τέξασα ἐπωδύρετο, * καὶ μητρικῶς σοι ἐρθέγγετο· * Υἰὲ πο θεινότατε, * πῶς ἐν ξύλφ τοῦ Σταυροῦ * ἀνηρτήθης, μακρόθυμε;*
 πῶς τὰς χεῖράς σου * καὶ τοὺς πόδας σου, Λόγε, * προσηλώθης *
 ὑπ᾿ ἀνόμων, καὶ τὸ αἶμα * τὸ σὸν ἐξέχεας, Δέσποτα;

Νετά το Κάθισμα της γ΄. Ωοης. Δόξα, χαὶ νῦν. Θεοτοχίου.

"Πγος γ'. Θείας πίστεως.

Ο εία γέγονας σκηνή τοῦ Λόγου, * μόνη πάναγνε Παρθενομήτορ, * καθαρότητι 'Αγγέλους ὑπερέχουσα· * τόν ὑπέρ πάντας ἐμὲ γοῦν γενόμενον * ῥερυπωμένον σαρκός πλημμελήμασιν * ἀποκάθαρον * πρεσβειῶν σου ἐνθέοις νάμασι, * παρέχουσα, Σεμνή, τό μέγα ἕλεος.

"Π Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Η ἀμίαντος 'Αμνὰς τοῦ Λόγου, * ἡ ἀχήρατος Παρθενομήτωρ* ἐν Σταυρῷ θεασαμένη χρεμάμενον * τον ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστήσαντα, * μητροπρεπῶς θρηνφδοῦσα ἐχραύγαζεν· * Οἶμοι, τέχνον μου! * πῶς πάσχεις; θέλων ῥύσασθαι * παθῶν τῆς ἀτιμίας τον ἄνθρωπον. TH: E'. **ФЕВРОТАРІОТ**.

Μετά τὰ Προσόμοια τοῦ Έσπερινοῦ.
 Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοχίον.

Ηχος δ'. Έδωχας σημείωσιν. *

Τό χαῦνον χαὶ ἔχλυτον, * Παρθενομῆτορ πανάμωμε, * τῆς ψυχῆς μου μετάβαλε * εἰς ρῶσιν χαὶ δύναμιν * νῦν τοῦ θείου ρόβου * ποιεῖν τε χαὶ πράττειν * τὰ διχαιώματα Χριστοῦ, * ὅπως ἐχρύγω τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον· * χαὶ χλῆρον τὸν οὐράνιον * χαὶ τὴν ζωὴν τὴν ἀπέραντον * διὰ σοῦ εὕρω, Δέσποινα, * εὐφραινόμενος πάντοτε.

Η Σταυροθεοτοχίον, δμοιον.

Σταυρούμενον βλέπουσα, * χαὶ τὴν πλευρὰν ὀρυττόμενον * ὑπὸ λόγχης ἡ Πάναγνος * Χριστὸν τὸν Φιλάνθρωπον, * ἔχλαιε βοῶσα· * Τί τοῦτο, Γἰέ μου; * τί σοι ἀχάριστος λαὸς * ἀποτιννύει ἀνθ' ῶν πεποίηχας * χαλῶν αὐτοῖς, χαὶ σπεύδεις με * ἀτεχνωθῆναι, παμρίλτατε; * χαταπλήττομαι, εὕσπλαγχνε, * σὴν ἐχούσιον Σταύρωσιν.

> Μετὰ τὸ Κάθισμα τῆς γ'. 'Ωδῆς. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἡγος γ'.Θείας πίστεως.

Θεία γέγονας σχηνή τοῦ Λόγου, * μόνη πάναγνε Παρθενομῆτορ, * χαθαρότητι 'Αγγέλους ὑπερέχουσα· * τον ὑπὲρ πάντας ἐμὲ γοῦν γενόμενον * ῥερυπωμένον σαρχός πλημμελήμασιν * ἀποχάθαρον * πρεσβειῶν σου ἐνθέοις νάμασι, * παρέχουσα, Σεμνή, τό μέγα ἔλεος.

"Η Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Αμίαντος Αμνάς τοῦ Λόγου, * ἡ ἀχήρατος Παρθενομήτωρ, * Ηἐν Σταυρῷ θεασαμένη χρεμάμενον * τον ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστήσαντα, * μητροπρεπῶς θρηνωδοῦσα ἐχραύγαζεν· * Οἴμοι, τέχνον μου, * πῶς πάσχεις; θέλων ῥύσασθαι * παθῶν τῆς ἀτιμίας τον ἄνθρωπον.

TH: Γ '. Φ EBPOYAPIOY.

Μετὰ τὰ Προσόμοια τοῦ Έσπερινοῦ. Δόξα, xai vũv. Θεοτοχίου.

 ${}^{s}H_{\textrm{X}}$ or $\pi\lambda.$ $\beta'.$ Trijheror avestic.

Μεγίστων δωρημάτων ήμιν * ό τόχος ό άλόχευτος * τῆς Παρθένου * πᾶσι γέγονε σαφῶς· * Θεός γὰρ τὴν φθαρεισαν * χαινίζει πάλιν φύσιν, * χαὶ ἀναπλάττει τὸ ἀνθρώπινον.

Men. Tom. III.

88

697

Digitized by Google

"Η Σταυροθεοτοχίου, διλοιου.

ή η πάναγνος ώς είδε σε * επί Σταυρού χρεμάμενον, * ἀνεβόα * Ε βρηνφδούσα μητριχώς· * Γίε μου χαί Θεε μου, * γλυχύτατόν μου τέχνον, * πώς φέρεις πάθος ἐπονείδιστον;

Μετά το Καθισμα τής γ'. 'Ωδής.

Δόξα, χαί νῦν. Θεοτοχίου.

Ηχος δ'. Ο ύψωθεις έν τῷ Σταυρῷ.

ύ σιωπήσομεν ποτέ, Θεοτόχε, * τοῦ εὐχαρίστως ἀνυμνεῖν ἐχ καρδίας * τὰ σὰ ἐλέη, Δέσποινα, οἱ δοῦλοί σου * χράζοντες καὶ λέγοντες· * Παναγία Παρθένε, * πρόρθασον καὶ λύτρωσαι * ἐξ ἐχθρῶν ἀοράτων * καὶ ἀναγχῶν καὶ πάσης ἀπειλῆς· * σὺ γὰρ ὑπάρχεις * ἡμῶν ἡ ἀντίληψις.

11 Σταυροθεοτοχίον, δμοιον.

Γξιών έξ άνάρχου τοῦ Πατρός γεννηθέντα * ή ἐπ' ἐσχάτων σε αρχί τετοχυΐα * ἐπὶ Σταυροῦ χρεμάμενον όρῶσα, Χριστὲ, * Οίμοι ! ποθεινότατε * Ίησοῦ, ἀνεβόα· * πῶς ὁ δοξαζόμενος * ὡς Θεός ὑπ' 'Αγγέλων, * ὑπὸ ἀνόμων νῦν βροτῶν, Υίὲ, * θέλων σταυροῦσαι; * ΄Υμνῶ σε, μαχρόθυμε.

THE Z'. DEBPOYAPIOY.

Μετά τα Προσόμοια του Έσπερινου.

Δόξα, χαί νύν. Θεοτοχιον.

Πχος πλ. 3. Όλην ἀποθέμενοι. *

^{*} ετραυματισμένον με * ταῖς ληστριχαῖς τῶν δαιμόνων * ἐφόδοις, ⁴ xαὶ χείμενον * ὅλον ἀνενέργητον, * παναμώμητε, * ἐν όδῷ πάντοτε * τοῦ ἀστάτου βίου, * χαὶ ἐλέους προσδεόμενον * τάχος ἐπίσχεψαι, * οἶνον ἐπιθεῖσα χαὶ ἔλαιον * τοῖς ἀνιάτοις μώλωψι, * χαὶ πρός εὐρωστίαν ἀνάγαγε· * ὅπως σὲ δοξάζω, * χαὶ πόθῷ χατὰ χρέος ἀνυμνῶ * τὰ μεγαλεῖά σου, ἄχραντε * Μήτηρ ἀειπάρθενε.

"Η Σταυριώεοτοαίον, διλοιον.

ε ρομραία ώς έρησεν * ό Συμεών, την χαρδίαν * την σην διελήλυθε, * παναγία Δέσποινα, * ότε έβλεψας * τον έχ σου λάμψαντα * ἀπορρήτω λόγω * ὑπ' ἀνόμων ὡς χατάχριτον * Σταυρῶ ὑψούμενον, * όξος χαὶ χολήν τε γευόμενον, * πλευράν τε ὀρυττόμενον, * χεϊράς τε χαὶ πόδας ἡλούμενον. * χαὶ ᠔δυρομένη, * ὡλόλυζες βοῶσα μητριχῶς. * Τί τοῦτο, τέχνον γλυχύτατον, * το χαινόν μυστήριον;

Μετά το Κάθισμα της γ'. 'Ωρης.. Δόξα, χαι νῦν. Θεοτοχίον.

³Ηχος πλ. δ'. Την Σοφίαν και Λόγον.

Ος Παρθένον χαὶ μόνην ἐν γυναιξὶ * σὲ ἀσπόρως τεχοῦσαν Θεόν σαρχὶ * πᾶσαι μαχαρίζουσι * γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων· * τὸ γὰρ πῦρ ἐσχήνωσεν * ἐν σοὶ τῆς Θεότητος· * χαὶ ὡς βρέρος θηλάζεις * τὸν Κτίστην χαὶ Κύριον· * ὅθεν τῶν ᾿Αγγέλων * χαὶ ἀνθρώπων τὸ γένος * ἀξίως δοξάζομεν * τὸν πανάγιον τόχον σου, * χαὶ συμφώνως βοῶμέν σοι· * Πρέσβευε τῷ σῷ Γιῷ χαὶ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄφεσιν ὁωρήσασθαι * τοῖς ἀνυμνοῦσιν ἀξίως * τὴν δόξαν σου, Δέσποινα. ¨ἰι Σταυροθεοτοχίον, ὅμοιον.

Τόν 'Αμνόν χαὶ Ποιμένα χαὶ Λυτρωτὴν * ἡ 'Αμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, * ὡλόλυζε δαχρύουσα * χαὶ πιχρῶς ἐκβοῶσα· * Ὁ μὲν χόσμος ἀγάλλεται * δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, * τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται * ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν, * ἤνπερ ὑπομένεις * διὰ σπλάγχνα ἐλέους. * Μαχρόθυμε Κύριε, * τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος * χαὶ πηγὴ ἀνεξάντλητος, * σπλαγχνίσθητι, χαὶ δώρησαι οὖν * τῶν πταισμάτων ἄρεσιν τοῖς δούλοις σου, * τοῖς ἀνυμνοῦσί σου πίστει * τὰ θεῖα παθήματα.

ТНЕ И'. ФЕВРОГАРІОГ.

Μετά τὰ Προσόμοια του Έσπερινου.

Δόξα, και νυν. Θεοτοχίον. 'Πχος πλ. α'.

Παχαρίζομέν σε, Θεοτόχε Παρθένε, * χαὶ δοξάζομέν σε * οἱ Πιστοὶ χατὰ χρέος, * τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, * τὸ τεῖχος τὸ ἄἰρ; χτον, * τὴν ἀἰρ;αγῆ προστασίαν * χαὶ χαταφύγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Π. Σταυροθεοτοχίον, ὄμοιον.

Ος ἀμνόν σε, Λόγε, ἡ ἀμνὰς καὶ Παρθένος * πρός σφαγὴν χωροῦντα * καθορῶσα ἐβόα· * Ὁ ξένου τολμήματος! * πῶς ἄνομοι σφάττουσι * τὸν τοὺς ἀνθρώπους ζωοῦντα; * Μέγα σου, Γἰέ μου, τὸ ἔλεος!

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μετὰ τὰ Προσόμοια τοῦ Προρήτου. Δόξα, χαὶ νῦν. Θεοτοκίου.

¹¹χος πλ. δ'. Τι ύμας χαλέσωμεν, "Αγιοι! * Νύμφην σε Παρθένον ἐχήρυξαν * τῆς ἀξίας τοῦ Πατρός χαὶ τῆς Θεότητος αὐτοῦ * οἱ Θεόν ἀξιωθέντες * χατιδεῖν σωματιχῶς, * χαὶ Λόγου * χαὶ Θεοῦ, Κόρη, Γεννήτριαν, * χαὶ Πνεύματος * 'Αγίου οἰχητήριον· * ἐν σοὶ γὰρ πῶν τῆς Θεότητος * σωματιχῶς χατεσχήνωσε * τὸ πλήρωμα * πληρεστάτης οὕσης χάριτος.

ΘΕΟΤΟΚΙΑ ΚΑΙ ΣΤΑΥΡΟΘΕΟΤΟΚΙΑ.

"Π Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Ηύλφ προσπηγνύμενον, Κύριε, * ώς έώραχεν ἀσπόρως ἡ τεχοῦσά σε 'Αμνὰς, * χατεξαίνετο τὰς ὄψεις, * χαὶ ἐβόα ἐν χλαυθμῷ· * Γἰέ μου, * πῶς σφαγὴν φέρεις τὴν ἄδιχον; * πῶς θνήσχεις, * ὁ ἀθάνατος ὡς ἄνθρωπος; * Λόγον μοι δὸς, φῶς γλυχύτατον, * βλέψον Μητέρα θρηνοῦσάν σε, * χαὶ δόξασον * ταύτην, Λόγε, τῆ ἐγέρσει σου.

Μετά το Κάθισμα τῆς γ΄. 'Ωδῆς.

Καί νῦν. Θεοτοχίον.

³Ηχος γ'. Την ώραιότητα.

Αχατανόητον χαὶ ἀχατάληπτον * ὑπάρχει, Δέσποινα θεοχαρίτωτε, * τὸ πεπραγμένον ἐπὶ σοὶ * φριχτὸν ὄντως μυστήριον ! * τὸν γὰρ ἀπερίληπτον * συλλαβοῦσα ἐχύησας * σάρχα περιθέμενον * ἐξ ἀχράντων αἰμάτων σου· * ὃν πάντοτε, ΄Αγνὴ, ὡς Γίόν σου * οὐσώπει τοῦ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

"Η Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Η απειρόγαμος Αγνή χαι Μήτηρ σου, * Χριστε, όρωσά σε νεπχρόν χρεμάμενον * επί τοῦ ξύλου, μητριχῶς * θρηνοῦσα ἀπεφθέγγετο· * Τί σοι ἀνταπέδωχε * τῶν Ἑβραίων ὁ ἀνομος * ὅτημος χαι ἀχάριστος, * ὁ πολλῶν χαι μεγάλων σου, * Γίε μου, δωρεῶν ἀπολαύσας; * Ύμνῶ σου τὴν θείαν συγχατάβασιν.

Φεβρουάριος ταὐτὸν οὐ φέρει τέλος.

Digitized by Google

•

Digitized by Google

.

•

